

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra historie – sekce archeologie

**PLATĚNICKÁ SKUPINA
VÝCHODOHALŠTATSKÉ KULTURY
SZ MĚSTA OLOMOUCE**

MAGISTERSKÁ DIPLOMOVÁ PRÁCE

Autor: Bc. Petr Donth
Studijní program: N7109 – Archeologie
Studijní obor: Archeologie
Vedoucí práce: doc. Mgr. Martin Golec, Ph.D.

Olomouc 2022

Archeologie je navždy živá bez možnosti rituální inhumace, a už vůbec ne kremace. Ani kenotaf se nepřipouští. Má 4 základní pilíře: Zájem, práce, vytrvalost, radost. Má počátek a nemá konec. Má cíl a nemá predikát. Má Vás, a Vy jste její život...

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem magisterskou diplomovou práci na téma „Platěnická skupina východoalštatské kultury SZ města Olomouce“, vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury, a že jsem řádně citoval všechny použité prameny.

V Prostějově dne 15. 10. 2022

podpis:.....

Bc. Petr Donth

Poděkování

Můj velký dík patří vedoucímu mé práce, panu doc. Mgr. Martinu Golcovi, Ph.D., jehož odborné vedení mi bylo velkou oporou, a jeho rady, náměty, připomínky a konzultace důležitým faktorem pro korektní realizaci celé práce. Za důležité konzultace k teoretickým otázkám současné archeologie velmi děkuji doc. Mgr. Karlu Nováčkovi, Ph.D., bez jehož podnětných připomínek by můj názor na soudobé myšlení v archeologii nebyl zdaleka kompletní. Nemohu opomenout ani další své školitele, kteří mě provázeli celým mým studiem, za všechny Mgr. Pavlínu Kalábkovou, Ph.D., která mi v rámci této magisterské práce poskytla neocenitelné rady, a byla mi velkým pomocníkem a zprostředkovatelem realizace výpůjček z muzejních sbírek.

Za laskavé zpřístupnění archivů nálezových zpráv a zapůjčení studovaného materiálu z předmětného regionu děkuji PhDr. Lukáši Hlubkovi z Vlastivědného muzea v Olomouci (dále jen „VMO“ nebo „VM Olomouc“), Mgr. Blance Veselé z Muzea a galerie v Prostějově (dále jen „MaG PV“ nebo „MaG Prostějov“), Kristýně Suchánkové z knihovny Archeologického ústavu Akademie věd České republiky (dále jen „AÚ AV“) Brno, bez jejichž pomoci, trpělivosti a obětavosti bych tuto práci nikdy nemohl realizovat. Mgr. Blance Veselé také děkuji za četné zapůjčení odborných publikací. PhDr. Pavlu Fojtíkovi z prostějovské pobočky Ústavu archeologické památkové péče (dále jen „ÚAPP“) Brno děkuji za možnost participovat na terénních výzkumech pod jeho patronací, a rovněž za zapůjčení odborných publikací.

Dále děkuji Mgr. Martině Krškové z Archeologického centra Olomouc (dále jen „ACO“, nebo „AC Olomouc“) za zpřístupnění archivu nálezových zpráv této archeologické organizace. Mgr. Marku Kalábkovi z ACO děkuji za poskytnutí informací k nálezům získaných amatérským detektorovým průzkumem a rovněž dostupných pramenů k nim. Mgr. Martinu Holubovi děkuji za ústní informace k nálezům osteologickému materiálu z předmětného regionu i celé Moravy.

Bylo mi velkým přínosem seznámení se s amatérským badatelem z obce Náměšť na Hané, s panem Tomášem Přidalem, který mi nejen zapůjčil ke zpracování svou sbírku artefaktů z předmětného období, ale rovněž mi dal k dispozici publikace týkající se popisovaného regionu a jeho blízkého okolí. Rád jsem také vyslechl některé jeho postřehy, které mi, mimo jiné, byly zajímavým vhledem do světa amatérských badatelů. Za vše mu tímto děkuji.

V neposlední řadě děkuji všem svým kolegům z katedry historie – sekce archeologie při Univerzitě Palackého v Olomouci, za všechny Mgr. Filipu Ondrkálovi, Bc. Jakobovi Langrovi a Bc. Janě Brhelové, kteří mě podporují a motivují v mém studiu, a bez jejichž rad a konzultací bych se neobešel. Za stejné děkuji i Mgr. Zuzaně Golec Mírové z Univerzity Karlovy v Praze, která mi navíc byla rádcem při finalizaci této práce.

Mým rodičům, Ing. Petrovi a Jarmile Donthovým, bratru Michaelovi, a synu Petrovi, děkuji za neochvějnou podporu v mém studiu, a trpělivost, kterou se mnou máte...

Ještě jednou díky všem.

Tuto práci věnuji sekci archeologie při KHI FF Univerzity Palackého.

Obsah

1	Úvod.....	15
2	Cíle práce a metodika zpracování	16
2.1	Cíle práce	16
2.2	Metodický postup prací.....	16
3	Doba halštatská na Moravě	19
3.1	Základní starší a aktuální informace	19
3.2	Prameny (oblast platěnické skupiny na Moravě).....	22
3.2.1	Stěžejní archeologické výzkumy.....	22
3.2.2	Důležité písemné prameny a publikace.....	26
4	Exkurz 1: Slezskoplatěnická kultura ve V Čechách	32
4.1	Základní informace, terminologie, problematika zařazení	32
4.2	Kritika současného stavu, návrh řešení.....	34
4.3	Prameny – nejdůležitější výzkumy a publikace	36
5	Přehled nedávných prací týkajících se moravského halštatku	37
6	Dosavadní badatelská činnost ve vymezeném regionu.....	41
7	Vymezení zpracovávaného území.....	46
8	Přírodní podmínky regionu	48
8.1	Geomorfologická stavba	48
8.2	Geologické podloží	50
8.3	Pedologické poměry.....	51
8.4	Hydrologická situace.....	52
8.5	Klimatické podmínky.....	54
8.6	Ochrana přírody	54
9	Výzkumy ve studovaném regionu dle katastrálních území.....	56
9.1	Katastrální území s negativním zjištěním	56
9.2	Katastrální území s předpokládaným nebo neověřeným zjištěním.....	57
9.2.1	Hněvotín.....	57
9.2.2	Cholina	58
9.2.3	Příkazy.....	59
9.3	Katastrální území s pozitivním zjištěním.....	60
9.3.1	Drahanovice	61
9.3.1.1	Na luhu.....	61
9.3.1.2	U Zlaté stružky.....	61
9.3.1.3	Za zahradou.....	62
9.3.1.4	(neznámá lok. 1)	72

9.3.2	Horka nad Moravou	73
9.3.2.1	Intravilán – ul. Petra Bezruče	73
9.3.2.2	Nad skalkou	78
9.3.3	Loučany na Hané	88
9.3.3.1	Hliník	88
9.3.4	Luběnice.....	90
9.3.4.1	Trávníky.....	91
9.3.5	Mezice.....	92
9.3.5.1	U rybníka	92
9.3.5.2	(neznámá lok. 1)	93
9.3.5.3	(neznámá lok. 2)	94
9.3.6	Náklo.....	94
9.3.6.1	Dělnice.....	95
9.3.6.2	Hráč.....	96
9.3.6.3	Intravilán – č.p. 246	96
9.3.6.4	Kašíkovo pískoviště.....	96
9.3.6.5	Mezi farou a poštou	97
9.3.6.6	Pískovna u Mezic.....	97
9.3.6.7	Pod dědinou	97
9.3.6.8	Prostřední traty.....	100
9.3.6.9	Štěrковиště	100
9.3.6.10	U kostela	101
9.3.6.11	(neznámá lok. 1)	105
9.3.6.12	(neznámá lok. 2)	105
9.3.6.13	(neznámá lok. 3)	105
9.3.7	Náměšť na Hané.....	107
9.3.7.1	Biskupství	108
9.3.7.2	Džbán.....	110
9.3.7.3	Hrad	111
9.3.7.4	Intravilán – náměstí T. G. Masaryka	112
9.3.7.5	Intravilán – zahrada V. Houdka.....	112
9.3.7.6	K Baběnci	112
9.3.7.7	Lesní ulice.....	112
9.3.7.8	Nad hřbitovem	118
9.3.7.9	Oborová	122
9.3.7.10	Padělky za Biskupstvím.....	123
9.3.7.11	Při silnici ze Senice do Loučan.....	124

9.3.7.12	Rmíz (u Laškova).....	125
9.3.7.12.1	Exkurz 2: Porovnání keramického materiálu z lokality Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) s datovanými soubory z vybraných pohřebišť	145
9.3.7.12.2	Exkurz 3: Porovnání lokality Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) s platěnickými výšinnými hradišti na Moravě	166
9.3.7.12.2.1	Chvalčov – „Hostýn“	169
9.3.7.12.2.2	Krhov – „Malý Chlum“	173
9.3.7.12.2.3	Jívová – „Tepenec“	177
9.3.7.12.2.4	Radslavice – „Zelená Hora“	180
9.3.7.12.2.5	Lechovice – „Obersko“	183
9.3.7.12.2.6	Výběr z dalších platěnických výšinných poloh.....	185
9.3.7.13	U nádraží.....	192
9.3.7.14	Valník.....	194
9.3.7.15	Vrchy	197
9.3.7.16	Východně Biskupství.....	198
9.3.7.17	Záhumenská.....	203
9.3.7.18	(neznámá lok. 1)	203
9.3.8	Senička	203
9.3.8.1	Intravilán – náves, před č.p. 24.....	203
9.3.8.2	(neznámá lok. 1)	206
9.3.9	Skrbeň	207
9.3.9.1	Hradisko.....	207
9.3.9.2	(neznámá lok. 1)	223
9.3.10	Slatinice na Hané.....	224
9.3.10.1	Hliník	225
9.3.10.2	Hřbitov	225
9.3.10.3	Na stráži	226
9.3.10.4	Nad farskou zahradou	227
9.3.10.5	Nad vinohrádky.....	228
9.3.10.6	Pasuňk.....	228
9.3.10.7	Stará kotelna	229
9.3.10.8	U lusthózu	230
9.3.10.9	U vodárny	231
9.3.10.10	Vinohrádky.....	232
9.3.10.11	Záhumenice	232
9.3.10.12	(více lokalit; Pod silnicí, Vinohrádky, Nad dědinou, Na polích za hřbitovem, Za hřbitovem)	233
9.3.10.13	(neznámá lok. 1).....	233

9.3.10.14	(neznámá lok. 2).....	234
9.3.10.15	(neznámá lok. 3; Vrchy).....	234
9.3.10.16	(neznámá lok. 4; na polích okolo Slatinic).....	235
9.3.11	Těšetice u Olomouce.....	235
9.3.11.1	Záhumenky	235
9.3.12	Třebčín	236
9.3.12.1	Chudobsko	236
9.3.13	Ústín.....	237
9.3.13.1	Královský kopec (u Těšetic).....	238
9.3.13.2	Nad mlýnem Spálcem	240
9.3.14	Čechy pod Kosářem.....	251
9.3.14.1	Díly za vrchní brankou	252
9.3.14.2	Havířovy díry.....	254
9.3.14.3	Mezi cestami.....	254
9.3.14.4	Na hrádkách – západně.....	258
9.3.15	Hlučov.....	262
9.3.15.1	Obec – pozemek Františka Vyhlídala.....	262
9.3.16	Pěňčín na Moravě.....	275
9.3.16.1	(neznámá lok. 1; při nové silnici)	275
9.3.17	Slatinky	277
9.3.17.1	Kobylí hlava.....	277
9.3.17.2	Močílky.....	278
9.3.17.3	Nivky	295
9.3.17.4	Pasuňk.....	296
9.3.17.5	Pod hájem	298
9.3.17.6	Šebínky	304
9.3.17.7	Za humny	304
9.3.18	Služín	310
9.3.18.1	Brus.....	311
9.3.18.2	Planý	311
9.3.18.3	Za pastouškou	311
9.3.18.4	Zábrusky	313
10	Sídelní model zkoumaného regionu.....	317
11	Celkové vyhodnocení zkoumané materiální složky.....	349
11.1	Keramické nálezy.....	350
11.1.1	Keramické nádoby	350
11.1.1.1	Jednotlivé keramické nádoby	360

11.1.1.1.1	Hrnce (skupina 11000)	360
11.1.1.1.2	Hrncovité zásobnice (skupina 13000)	363
11.1.1.1.3	Amfory (skupina 21000)	365
11.1.1.1.4	Amforovité zásobnice (skupina 23000)	370
11.1.1.1.5	Amforovité nádoby (skupina 24000)	373
11.1.1.1.6	Mísy (skupina 31000)	375
11.1.1.1.7	Šálky (skupina 32000)	378
11.1.1.1.8	Pohárky (skupina 34000)	380
11.1.1.1.9	Podložky (skupina 51000)	382
11.1.1.1.10	Pokličky (skupina 52000)	383
11.1.1.1.11	Naběračky (skupina 71000)	383
11.1.1.2	Výzdoba keramických nádob	384
11.1.1.3	Materiál keramických nádob	391
11.1.1.4	Úprava povrchu keramických nádob	392
11.1.1.5	Síla stěny střepů	393
11.1.2	Ostatní keramické nálezy	394
11.1.2.1	Dvojité nádoby (skupina 35000)	394
11.1.2.2	Přesleny (skupina 61000)	394
11.1.2.3	Závaží (skupina 62000)	395
11.1.2.4	Kolečka (63000)	395
11.1.3	Interregionální srovnávací schéma prvků zjištěných na keramice (nástin k dalšímu bádání)	396
11.2	Mazanice	398
11.3	Kovové předměty	399
11.4	Skleněné předměty	401
11.5	Štípaná a broušená industrie	402
11.6	Osteologický materiál	402
11.7	Malakofauna	404
11.8	Antrakologie	404
11.9	Ostatní materiál	405
12	Stibologie	406
13	Regionální přítomnost vyšších společenských vrstev – elit	409
14	Závěr a diskuze	413
15	Použitá literatura	420
16	Internetové zdroje	452
17	Přílohy	453
17.1	Základní informace k jednotlivým lokalitám	454

17.2	Dokumentace k deskripci zapůjčeného materiálu.....	482
17.3	Kresebná dokumentace	543
17.4	Fotografická dokumentace	629

1 Úvod

Region SZ města Olomouce dosud postrádá souvislé vyhodnocení a soubornou publikaci archeologických projevů platěnické skupiny východohalštatské kultury¹ starší doby železné, ačkoli se od poslední čtvrtiny 19. století těší zvýšenému zájmu badatelů. Tato práce je zaměřena na pečlivé monitorování všech dostupných projevů platěnické skupiny na daném území, které zahrnují informace z pohřebišť, sídlišť, výšinných hradišť, depotů, solitérních či náhodných nálezů, a pramenů sběrové povahy. Podle informací z výsledků zjišťování průběhů (pre-)historických dálkových komunikací (e.g. <http://naki.vectormap.cz/>; k metodě více *Martínek 2019*, 25–29), je předpokládána teze o významu této oblasti, jako možné komunikační křižovatky platěnické skupiny v SZ části etnografického regionu Hané. Cílem práce je shromáždění maximálního objemu všech dostupných dat z předmětného území a vytvoření zdrojového katalogu nálezů dle muzejních inventárních čísel (dále jen „inv. č.“) a dalších popisných údajů. Tyto informace se budou týkat období působnosti platěnické skupiny východohalštatské kultury (jakožto nově představeného termínu pro starší dobu železnou v regionech S, střední, a V Moravy, viz níže) a pro nálezy spadající do období časného latěnu, které se s předchozím obdobím bezprostředně pojí. Podrobná analýza vyhodnocení materiálního nálezového fondu se bude týkat jak skupiny platěnické, tak období časného latěnu.

Konkrétně se bude jednat o typologické a chronologické rozřídění artefaktů, vyhodnocení prostorových dat a jejich interpretaci, tvorbu grafů a tabulek týkajících se zjištěných skutečností, posouzení sídelní strategie na vymezeném území a interpretaci zjištěných výsledků v blízkém regionálním kontextu střední Moravy. V neposlední řadě půjde o postihnutí a posouzení sídelního modelu ve sledovaném úseku krajiny. Součástí práce jsou rovněž přírodní podmínky regionu, dějiny zdejšího bádání, závěrečné hodnocení a diskuze. Informační, deskriptivní, kresebné a fotografické výstupy budou uvedeny jako přílohy této práce. Vytýčený postup si rovněž klade za cíl kritické posouzení shod a rozdílů v dosažených výsledcích se souvisejícími dřívějšími pracemi, případné doplnění jejich závěrů.

¹ Fenomén východohalštatské kultury starší doby železné (e.g. *Egg – Kramer 2005*, Abb. 2; *Gediga 2011*) je středomoravskými badateli v současné době uznáván jako celek, který je v tomto období nadřazen jednotlivým lokálním skupinám, a sice na základě studia projevů hierarchicky nejvýše postavených skupin – tzv. elit, v těchto skupinách (*Golec – Mírová 2020*). Namísto původního názvu „platěnická kultura“ je nově uváděn do praxe pojem „platěnická skupina“ (*Golec – Fojtík 2020*). Tento konsensus byl již o něco dříve představen v nejnovějších diplomových pracích (e.g. *Hübsch 2019*; *Mírová 2019*; *Tichá Bambasová 2019*). Reviduje tedy do současné doby platné zařazení platěnické kultury pod komplex lužických popelnicových polí (dále jen „KLPP“; cf. *Štrof 1993*, 312; *Nekvasil 1993*, 351).

2 Cíle práce a metodika zpracování

2.1 Cíle práce

Magisterská diplomová práce má za cíl zhodnocení vybraného regionu z pohledu archeologických pramenů týkajících se starší doby železné, vytvoření souhrnného katalogu archeologických nálezů z tohoto období, a vytvoření výstupů, které představí tento region v různých aspektech archeologického bádání. V souhrnu by měla odpovědět na otázky charakteru a funkce tohoto regionu v širší krajině, neboť aspekty, jako nástin sídelních strategií, predikce dálkových kontaktů, předpokládané projevy elit či vykreslení podobných faktorů s okolními oblastmi, by měly přispět k detailnímu archeologickému zmapování dané oblasti v rámci popisovaného období halštatu. Rovněž by mělo dojít k vyjasnění jeho vnitřní časoprostorové dynamiky a zasazení do vnějšího okolního prostoru střední Moravy a S části etnografické oblasti Haná, případně i vzdálenějších distancí, v období starší doby železné.

Tato práce by měla být přínosem jednak pro badatele zabývající se dobou halštatskou na střední Moravě, v okolních regionech, a také pro archeology, kteří hlouběji studují region SZ od města Olomouce v dalších obdobích. Z globálního pohledu je však určena všem, kteří se chtějí o daném území něco více dozvědět z epochy vrcholícího pravěku, případně se seznámit s příslušnými lokálními archeologickými nálezy z tohoto období.

2.2 Metodický postup prací

V předkládané diplomové práci dodržuji několik metodických postupů. Prvním krokem celého procesu je získání všech dostupných písemných informací o sledovaném období z archivů, které tyto prameny dlouhodobě uchovávají. V tomto případě se jedná zejména archivy VMO a MaG PV, částečně i AÚ AV Brno. Z těchto písemností budou extrahována inv. č. a přírůstková čísla (dále jen „přír. č.“) pro období halštatu a časného latěnu, jakožto i další důležité informace, které pomohou k úspěšné koincidenci s pozdějšími fyzicky vypůjčenými nálezy. Z písemných pramenů z těchto institucí budou rovněž získány přír. č., pod kterými eviduje příslušné výzkumy AÚ AV Brno, které budu rovněž v pozdějších výstupech uvádět. Při této příležitosti využiji rovněž nálezy (z předem známých archeologických lokalit), které mi byly laskavě poskytnuty regionálním amatérským badatelem T. Přidalem, pro jehož portfolio vytvořím speciální série originálních inv. č., které však budou platné pouze pro tuto diplomovou práci. Podobné série originálních inv. č. budu vyvážet při zjištění absence přír. č. a inv. č. u

relevantních nálezů, vypůjčených z příslušných muzejních institucí. V další fázi vytvořím katalog všech těchto inv. č., a sice po zjištěných archeologických lokalitách starší doby železné v jednotlivých katastrálních územích (dále jen „k.ú.“). Platformou pro toto řešení mi bude tabulkový editor Microsoft Excel (výstupný formát „.xlsx“). Tento korpus mi bude sloužit jako základ pro vpisování zjištěných informací o jednotlivých nálezech i informací k jednotlivým lokalitám. Výsledná databáze bude použita jako základ pro grafické a tabulkové výstupy.

Co se týče zjišťování polohy jednotlivých archeologických lokalit, budu opět vycházet z dostupných písemných údajů. V některých případech se však bude jednat o určení víceméně přibližné, dané názvem trati, místní částí obce nebo vsi, případně názvem ulice. Často se jedná o informace z muzejních archiválií, které přesnější lokalizaci neuvádějí. V případě rozsáhlejších lokalit (např. pohřebiště, výšinná hradiště), uvedu jejich geometrický střed. Nápomocným mi pro tuto identifikaci bude Informační systém o archeologických datech (ISAD) Národního památkového ústavu (dále jen „NPÚ“), který velké procento těchto lokalit obsahuje. Výstupem pak bude umístění jednotlivých archeologických lokalit v mapkách u každého k.ú., spolu s tabulkou doplňujících informací, jako je nadmořská výška ve výškovém systému Balt po vyrovnání (Bpv) zaokrouhlená na celé metry, orientace svahu, druh a zjištěné datování lokality. V případě neznámého umístění lokality uvedu pouze její polohu v rámci dotčeného k.ú. (bude se jednat o lokality v modrém přerušovaném kroužku v mapkách), do časoprostorové a environmentální analytické části se však tyto lokality nepromítnou.

Dalším krokem je pořízení seznamu již konkrétních inv. č. z jednotlivých muzejních institucí pro vyhotovení výpůjček fyzického materiálu (v podobě zaevidovaných archeologických nálezů z období starší doby železné) z těchto muzejních sbírek. Pověřený pracovník příslušného muzea poté tento seznam zkontroluje s nálezy, které se v dotčeném muzeu nacházejí, opraví jej či doplní, a na základě jeho zjištění bude jím vyhotovena „Smlouva o výpůjčce“ movitých věcí – předmětů ze sbírky příslušného muzea, dle standardních pravidel uvedených v této „Smlouvě“ (ustanovení § 2193 a násl., zákona č. 89/2012 Sb., Nového občanského zákoníku, v platném znění). Smlouva se uzavírá mezi zástupcem dotčeného muzea a zástupcem vedení sekce archeologie KHI FF Univerzity Palackého, kteří tuto smlouvu svým podpisem stvrzují. Poté bude následovat přemístění vypůjčených předmětů na půdu Univerzity Palackého, kde budou všechny předměty postupně podrobeny metrické a materiální deskripci, a kresebné a fotografické dokumentaci. Samotná deskripce archeologického materiálu

bude probíhat na základě standardů publikovaných předchozími autory (e.g. *Dreslerová 1995*, 4–13, Fig. 5, 6; *Vařeka 1995*, 61; *Sklenář 1998*, 5; *Chytráček – Bernat 2000*, 293; *Parma 2001*, 54; *Šabatová – Vitula 2002*, 13; *Kuna – Němcová 2012*, 51; *Novák 2015*, 23–34, tab. IV–XI, obr. 9–13), jejichž některá schémata jsem pro účel zpracování dále rozšířil ve své bakalářské práci (*Donth 2018*, 23–25, 50–51, obr. 9, 10). V tomto duchu budu postupovat i v této diplomové práci. Detailně představím všechny atributy této deskripce v úvodu k příslušným tabulkám. Vybrané reprezentativní předměty pak budou kresebně a fotograficky zdokumentovány, jako podklad pro závěrečné přílohy.

V písemné části diplomové práce uvedu standardní úvodní kapitoly. Odborná rešerše se pak bude týkat historie bádání o době halštatské na Moravě, ale také ve V Čechách. Bude mě zajímat jak přehled jednotlivých výzkumů, tak i publikační činnost, tedy výčet nejdůležitějších písemných pramenů v širší oblasti Moravy a V Čech. Dotknu se i terminologické otázky východočeského zařazení platěnické oikumeny, vydefinuji úskalí, která se s tímto tématem pojí. Kritickým a srovnávacím pohledem potom projdu nedávné, povětšinou diplomové a dizertační práce, které mají, stejně jako tato studie, regionální charakter. Představím zde jak styčné body s touto diplomovou prací, tak i flagrantní odlišnosti. Dále nastíním důvody, proč jsou tyto práce pro tuto studii přínosné. Sledovaný region SZ města Olomouce poté projde vykreslením dosavadní badatelské činnosti, geografickým a správním vymezením studovaného území, a přehledem přírodních podmínek, včetně entit podléhajících ochraně přírody.

Po této heuristické fázi bude následovat přehled jednotlivých k.ú., ve kterých budou představeny jednotlivé halštatské lokality. Zde nechám nahlédnout do strukturovaného popisu informací k těmto lokalitám, a pak už nechám promlouvat výsledky zdejších realizovaných výzkumů a samotné archeologické nálezy při nich objevené. V rámci lokality Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) porovnáám keramický materiál z tohoto výšinného hradiště s materiálem z vybraných moravských halštatských pohřebišť. Jiné stanovené prvky zmíněné lokality poté s vybranými moravskými výšinnými hradišti. V další fázi bude následovat typologické a chronologické roztřídění zapůjčeného materiálu, na základě výše zmíněných standardů, publikovaných v dřívějších pracích. Zejména půjde o identifikaci prvků, které se vyskytují shodně ve studovaném materiálu a zároveň v datovaných hrobových sadách.

Následně se budu soustředit na vyhodnocení prostorových dat. Zajímat mě bude sídelní model v jednotlivých chronologických fázích, který bude doprovázen příslušnou interpretací těchto výsledků. Představím rovněž přehled případných dlouhotrvajících

lokalit, opět patřičně okomentovaný. Environmentální stránku postihne systém grafů a tabulek, které vykreslí například umístění lokalit starší doby železné vzhledem k nadmořské výšce, a orientaci svahu na kterém se lokality nachází, v systému základních a vedlejších světových stran. Nelze opomenout ani celkové vyhodnocení zapůjčené materiální složky, jejíž stěžejní částí budou tabulky chronologického sekvencování keramického materiálu, a to keramických nádob a jejich výzdoby. Tyto výsledky budu považovat za jedny z nejdůležitějších výstupů celé práce, neboť determinují tento materiál jako víceméně pevně datovaný, a sice na základě identifikace s chronologicky definovanými, zejména hrobovými sadami.

Tato práce by měla zhodnotit i stibologická data a odpovědět na otázku důležitosti regionu v ohledu na zdejší průběh zjištěných dálkových koridorů (*Martínek a kol. 2014; Martínek 2019*). V tomto smyslu mě bude zajímat případná kumulace a charakter sídelních struktur v souvislosti s těmito distribučními liniemi. Vyhodnocení predikované sociální stratifikace společnosti na sledovaném území, zejména dat, která se bytostně pojí s hierarchicky výše postavenými jedinci – elitami, bude následovat vzápětí. Celou práci uzavřu závěrečným shrnutím dosažených výsledků, jehož součástí bude odpověď na otázky identifikace zkoumaného regionu s tehdejším vývojem společnosti, zjištění přítomnosti (či nepřítomnosti) dosud neznámé regionální centrální lokality, a jakým způsobem jsou ve sledovaném regionu prezentovány projevy elit. Posledním příspěvkem pak bude výčet otázek týkajících se směru dalšího výzkumu.

Nedílnou součástí předkládané práce budou přílohy. Půjde o informační tabulky k řešeným archeologickým lokalitám, dále tabulky s výsledky deskripce artefaktů, a kresebná a fotografická dokumentace artefaktů, na standardní publikační úrovni.

3 Doba halštatská na Moravě

3.1 Základní starší a aktuální informace

Starší doba železná (cca 800–450 př. Kr., k absolutnímu datování jednotlivých stupňů více *Krausse 1996, 337; Rind 1999, 109; Bouzek 2004, 380*), navazující na pozdní dobu bronzovou, je obecně periodou velkých, zejména socio-ekonomických změn v lidském společenství. Předchozí oikumena doby bronzové je až na výjimky (e.g. *Kristiansen – Larson 2011, 113; Tóth – Oravkinová 2015, 235–236*) považována za více egalitářskou, ve které lze ještě uvažovat o starém modelu kmenového (rodového) náčelnictví (*Stuchlík 1993, 332; Novák 2010, 264*). S objevem znalosti zpracování

železné rudy (*Neustupný 1946, 376; Pleiner 1958, 71*), a zejména s distribucí výrobků ze železa, ale i importů dalších žádaných komodit či jejich místním napodobováním, dochází k dalekosáhlým změnám v tehdejší společnosti, kterým obecně říkáme halštatické (e.g. *Stegmann-Rajtár 1993, 444–459; Golec – Fojtík 2020, 73*). Je jisté, že významnou roli v tomto systému hrála dobře organizovaná distribuční síť. Dle archeologických nálezů v podobě depotů či velmi bohatých hrobů pod mohutnými mohylami, v nichž je nalézáno množství luxusních předmětů včetně honosných čtyřkolých vozů a koňských strojů, je předpokládána výrazná stratifikace tehdejších societ, kdy je na nejvyšším stupni spatřována privilegovaná vrstva elit, označována u nás jako velmožská nebo knížecí (*Mírová – Golec 2018; 2020*). Tito tehdejší regionální vládcí se zřejmě obklopovali bohatstvím, kterým dávali najevo svůj společenský status, prestiž a samozřejmě i jakýsi druh politické moci. Zejména ve stupních Ha D1–D2a se nově přijímá teze o tzv. centralizačních procesech v prostředí moravského halštatu. Přerozdělováním lukrativních předmětů mezi níže postavené jedince (dle zásluh), mohla být kolem těchto elit vytvářena síť spřízněných osob, jakási družina těmto elitám věrných lidí, čímž byl status těchto elit ještě dále posilován (*Mírová – Golec 2020, 49*).

Morava starší doby železné, která je dle současného výkladu plně součástí východohalštatské kultury (*Golec – Fojtík 2020*), je tradičně členěna do dvou kulturně odlišných regionů (*Nekvasil 1993, 337–359*). Na základě nových zjištění (e.g. *Mírová 2019*) je již neudržitelná dřívější kulturně-historická premise o vyspělejší J horákovské oblasti (*Nekvasil 1993, 351–353*), neboť revidované starší (*Mírová 2019*), i zcela nové nálezy (*Golec – Fojtík 2020*), evokují spíše koncept homogenního celomoravského vývoje, s přihlédnutím k tradiční rozdílnosti praktikování pohřebního ritu v obou oblastech – tedy přísný kremační ritus v S oblasti platěnické skupiny, a (zejména v mohylovém prostředí) převažující ritus inhumace v J skupině horákovské (*Nekvasil 1993, 333–379*). Společná pro obě oblasti je však nápadná kontinuita sídlišť a pohřebišť, překlenující mladší i pozdní dobu bronzovou, a pokračující dále ve starší době železné (*Podborský 1956, 37*).

Čilé obchodní kontakty obou moravských entit s J Evropou nám dokládají nejen luxusní kovové předměty, ale i shodné výzdobné prvky aplikované na keramických nádobách, které mají své paralely v S části adriatické oblasti (Itálie, S Balkán) nebo v širokém prostoru Velké uherské nížiny. Úvahu o formě transferu těchto motivů podél Jantarové stezky představil například Jan Bouzek (*Bouzek 2011, 134–137*). Samotné keramické nádoby pokračují svým technologickým provedením (např. technika výpalu

nebo tuhování povrchu) v pozdně bronzových tradicích, tvarově však procházejí halštatským vývojem, který ve své pokročilé fázi již naznačuje následné laténské svébytné prvky, např. situlovité tvary.

Co se týče chronologie starší doby železné na Moravě, platí obecně přijímaný status, že zahrnuje Reineckeho stupně Ha C–D (*Dohnal 1977a*, 11; *Nekvasil 1987a*, 257, Abb. 1; *Štrof 1993*, 312). Tento základní princip dále rozpracoval Jindra Nekvasil v „Pravěkých dějinách Moravy“, a sice na stádium počáteční (Ha C1), klasické (Ha C2–D1), vrcholné (přechod Ha D1–D2), pozdní (Ha D2) a zánikové (překryv Ha D3 s LT A; *Nekvasil 1993*, 335, 337). Stejný autor o něco dříve (*Nekvasil 1987a*, 257, Abb. 1) představil ještě jiný chronologický systém, který s malou změnou aplikoval na výzkum návršního sídliště Skrbeň – „Hradisko“. Kromě obecně halštatských nálezů (LHx) zde uvádí vývojové „stupně“ halštatskující (LHh), klasický (LHk), doplňující (LHd), zdobný (LHz), mladohalštatský s rozvinutou výzdobou (LHm) a pozdně halštatský (LHp; *Nekvasil 1991*, 35–37). Jedná se však patrně pouze o singulární chronologickou implementaci, která v této podobě jinde představena nebyla. Rovněž přiřazení těchto stupňů, které J. Nekvasil představil v odborném článku v roce 1987, do obecně přijímaného Reineckeho systému, se dělo jen na základě autorova subjektivního přesvědčení, a nikoli dle chronologicky ukotvených konkrétních zjištění. Nekvasilův systém je tedy aplikovatelný např. na vnitřní relativní chronologii moravské halštatské keramiky, a to zejména na spektrum morfologie a výzdobných prvků jednotlivých keramických nádob. Takto je v platěnické oblasti, ve větší či menší míře, používán současnými autory (e.g. *Parma 2012*; *Novák 2015*). Po přelomu milénia se J horakovská skupina dočkala nové koncepce své chronologie, na základě moderního a komplexního pojetí halštatu (*Golec 2005a*, 469–479; *2005b*, 419–446). Moravská platěnická oblast byla v nedávné době podrobena detailní analýze nálezového portfolia vybraných pohřebišť a depotů, pro které přesněji definovala jejich časové zařazení, a sice na základě chronologicky citlivějších, kovových a skleněných předmětů (*Golec – Fojtík 2020*, 222–223, obr. 68). Na tyto zásadní výsledky bych chtěl ve své práci navázat.

Doposud byla kulturně-historicky platěnická oblast součástí KLPP. Horákovská oikumena pak součástí komplexu středodunajských popelnicových polí (dále jen „KSPP“). Současní autoři tento stav kritizují a navrhují revizi tohoto dlouhodobě zažitého principu, totiž začlenění těchto entit do civilizačního celku východohalštatské kultury (viz poznámka pod čarou¹; *Golec – Fojtík 2020*). Tato práce plně respektuje zařazení platěnické skupiny do tohoto rámce a bude s ním v tomto pojetí pracovat.

3.2 Prameny (oblast platěnické skupiny na Moravě)

3.2.1 Stěžejní archeologické výzkumy

V jihomoravském horákovském prostředí je možno se opřít zejména o dlouhodobé výzkumy ze sídlišť, pohřebišť a bohatých mohylových kontextů (např. Mokrý-Horákov – „Hlásnica“, Těšetice-Kyjovice – „Sutny“, Morašice – „U mohyly“, Vojkovice – „Vojkovické nivy“, Bratčice – „Mělčanská“, Brno-Holásky – „U Tuřan“, Modřice – „Rybníky“, Modřice – „Sádky“ atd.), většinou v podobě uzavřených celků, které poskytují velké množství zásadních informací pro ucelenou představu o hmotné povaze v tomto kulturním prostředí.

Samostatnou kapitolu pak tvoří nadregionální kultovní svatyně Habrůvka – „Býčí skála“, stojící, jak se zdá, na pomezí horákovské a platěnické oikumeny. Její hmotný inventář byl v nedávné době podrobován revizím v rámci kritických studií (e.g. *Golec 2017; Mírová 2019; Golec – Fojtík 2020; Golec – Mírová 2020*), které přinášejí stále nové detaily ohledně zařazení jednotlivých zde nalezených předmětů, a dávají nám indicie pro nové posouzení některých specifik této někdejší velké záhady moravské archeologie.

V oblasti platěnické skupiny² nalezneme rovněž důležité výzkumy, které vedly ke stěžejním poznatkům. Se dvěma nejstaršími je pevně spojeno jméno „otce moravské prehistorie“ Jindřicha Wankela. Už v roce 1880 otevřel velmožskou mohylu Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic; *Wankel 1885*, 93–94), o tři roky později mu vděčíme za záchranu osmi bronzových šálků uložených v bronzové žebrované cistě, ze zřejmě votivního depotu nalezeného u obce Náklo, v lokalitě „Pod dědinou“ (*Wankel 1889*, 49–58). Z roku 1890, z lokality Šarovy – „Hluboček“ na Zlínsku, pochází náhodný nález depotu bronzových náramků, a jantarových a skleněných korálků v keramické nádobě,

² Název dle eponymní lokality – žárového pohřebiště u Platěnic, okr. Pardubice. Skupina (dříve kultura) vyčleněná roku 1905 Josefem Ladislavem Píčem (*Píč 1905*, 53), byla však podle podobnosti předmětů z lokality Předměřice nad Labem původně označena Ludvíkem Domečkou jako „bylanský typ“, neboť odráží nálezy ze stejného období zjištěné ve středních Čechách (*Domečka 1903*, 546, 549). Název „bylanský typ“ ještě podržel i Karel Buchtela v publikaci „Die Lausitzer und schlesischen Brandgräber in Böhmen“ (*Buchtela 1906*). V moravském prostředí je platěnická skupina dle staršího tradičního pojetí finální částí KLPP (*Podborský 1956*, 20–37), o revizi toho začlenění bylo argumentováno v kap. 1 – poznámka pod čarou¹ a kap. 3.1. V regionu J Moravy je etablována horákovská skupina (dříve kultura; *Böhm 1941*, 367), jako finální stupeň KSPP, kterýžto pojem po 2. světové válce zavedl Jiří Říhový (*Salaš 1993*, 289). Situaci ve V Čechách řešil v polovině 30. let 20. století Jan Filip, který zde představil integrovanou kulturu slezskoplatěnickou, jako spojení kulturních projevů slezské a platěnické fáze KLPP (*Filip 1936–37*, 46), další informace viz kap. 4.1. Tento úzus, zahrnující pod jeden název jak projevy z pozdní doby bronzové, tak ze starší doby železné, by zasloužil, dle mého názoru, širší odbornou diskuzi. Tento pojem a jeho chronologické třídění je až na naprosté výjimky (viz kap. 4.2) používáno pouze pro oblast V Čech (*Venclová et al. 2008*, 15).

který tak můžeme řadit k nejstarším nálezům skla na našem území (*Červinka 1896b*, 119; *Červinka 1902*, 256). V následujících letech se výzkumy týkaly zejména odkrývání významných rozsáhlých nekropolí. V roce 1901 se další velká osobnost moravské archeologie, ve Vídni vystudovaný „kulturní inženýr“ (*Fišer – Podborský 2004*, 8), ale zejména hlavní konzervátor a kustod brněnského Moravského zemského muzea (dále jen „MZM“) Inocenc Ladislav Červinka, postaral spolu s amatérskými nadšenci o důkladnější prokopání rozsáhlého pohřebiště v Horce nad Moravou v poloze „Nad skalkou“ („Oračín“; *Červinka 1902*, 215; *Červinka 1911*, 44–45, obr. 16). Odtud odvozený název pro zdejší typ předmětů – „horecký typ“, používali nějakou dobu němečtí a rakouští badatelé, avšak neujal se (*Nekvasil 1993*, 334). Za zmínku stojí i další dva významné počiny tohoto nestora moravských archeologů. Jedná se o prozkoumání vykradené (zřejmě) halštatské mohyly s kostrovým pohřbem u Vitčic v poloze „Vitčický les“ v roce 1909 (*Červinka 1911*, 43), a shromáždění a popis artefaktů z komorového hrobu (snad s dvěma pohřby) v Dobřčicích – „Kamenci“ o rok později (*Červinka 1938*, 78–80).

Prostějovský rodák a řídicí učitel Antonín Gottwald se spolu se svým kolegou Karlem Dobešem ve 20. a 30. letech 20. století zasloužili o významné rozšíření znalostí (nejen) o moravském halštatu, a sice výzkumy na pohřebištích Seloutky – „Na Šťastných“, Určice – „Kumberky“, Určice – „Hájové“, Slatinky – „Nivky“ nebo Mostkovice – „Přední díly“ (*Gottwald 1924; 1931a; 1935*). V roce 1939, při stavbě nikdy nedokončené dálnice Vídeň – Vratislav, odkryl rakouský archeolog Hans Freising dva dosud kompletně nepublikované velmožské hroby v lokalitě Jevíčko III – „Na panském“ (*Mackerle 1948*, 17–18; *Jarušková – Štrof eds. a kol. 2014*, 159–162). Na V Moravě zaznamenáváme ve 40. letech výzkum platěnického pohřebiště v Nedakonících pod vedením Viléma Hrubého (*Hrubý 1942*, 88–115). Výšinné hradiště Štramperk – „Kotouč“ prošlo sondážním průzkumem v roce 1950, akci řídili Lumír Jisl a František Prošek. Bylo zde zjištěno halštatské osídlení spolu se stopami pravděpodobných nájezdů příslušníků kočovných společenstev tzv. východního typu (viz níže). O devět let později zde navázali zjišťovacím výzkumem jiní slezští archeologové Jiří Pavelčík a Vlasta Šikulová, když kromě prostoru hradiště zkoumali i zdejší jeskyně a převisy (tzv. abri), a potvrdili zjištění předchozích badatelů (sum. *Dohnal 1988*, 63–64). Na SV Českého Slezska probíhalo odkrytí části výšinného hradiště Chotěbuz – „Podobora“ L. Jislem v letech 1952 a 1954, systematicky pak byla zkoumána stejná lokalita od roku 1978 Pavlem Kouřilem z AÚ AV Brno (*Juchelka – Nývltová-Fišáková – Tůma 2011*, 2). Novější výzkumy zde probíhaly ještě v letech 1991 a 2004 (*Tůma 2008*).

Jednou z nejvýznamnějších akcí na poli poznání starší doby železné v S části oblasti Haná je prokopání rozsáhlé nekropole KLPP v lokalitě Moravičany – „Dílečky“ pracovníky AÚ AV Brno v 50. a 60. letech 20. století. Z celkového počtu asi 1260 hrobových celků vedoucí tohoto výzkumu, J. Nekvasil, do halštatu řadí 330 pohřbů, včetně 8 hrobů komorových (Nekvasil 1982). Ve stejné době prozkoumali spolupracovníci muzea v Mohelnici, Josef Horký a Vladimír Kapl, také několik sídlištních objektů v různých lokalitách na Mohelnicku (sum. Nekvasil 1973). Přímou v Mohelnici, v trati „U bývalého cukrovaru“, bylo v roce 1953 Rudolfem Tichým z AÚ AV Brno zjištěno halštatské pohřebiště, které zde bylo odkrýváno až do roku 1971 (Stuchlík 2004, 523). Informace o platěnickém keramickém materiálu s horákovskými prvky přinesly dvě sezóny zjišťovacího výzkumu, v rámci sondážního prokopání výšinného hradiště Radslavice – „Zelená Hora“, vedené Čeňkem Staňou (Holubová 2007, 357). V roce 1968 začal také dlouhodobý plošný záchranný výzkum výšinného hradiště Jívová – „Tepenec“, jako reakce na vyjmutí této lokality ze seznamu nemovitých Kulturních památek ČR v témže roce. Plošné odkryvy pod vedením VMO, AÚ Brno a ÚAPP Olomouc zde trvaly až do roku 1999 (Vránová – Vrána 2005, 11).

Od 70. let se v hledáčku badatele z Malé Hané, Antonína Štrofa, ocitlo výšinné hradiště Krhov – „Malý Chlum“, kde tento archeolog působil až do poloviny následující dekády. Těžištěm jeho prací byly sondážní průkopy v místech předpokládaného opevnění (sum. Novák 2015, 36–37). Typologicky a chronologicky hodnotné keramické nálezy ze sondážního výzkumu z roku 1984 shromáždil stejný badatel i z výšinného hradiště Velké Opatovice – „Hradisko“ (Štrof 1985, 56). Jiné moravské výšinné hradiště Chvalčov – „Hostýn“, s hmotnými stopami halštatského osídlení, prošlo mnohaletým zájmem ze strany zejména brněnských odborníků, čímž se stalo jednou z nejlépe prozkoumaných lokalit tohoto typu na Moravě. Téměř celá 70. léta se mu věnoval Karel Ludíkovský z AÚ AV Brno, na konci následujícího decénia na něj navázali jeho kolegové Jana Čižmářová a Miroslav Šmíd, a o deset let později zde ještě působila badatelka ÚAPP Brno Andrea Matějčková (sum. Parma 2012, 18–21). V roce 1986 byla plošně odkryta část pohřebiště platěnické skupiny v Drahanovicích – „Za zahradou“ (též „Naproti cukrovaru“), pod vedením VMO, jmenovitě Drahomíry Kaliszové (Kaliszová 1986; 1989). Na konci 80. let zkoumal M. Šmíd z AÚ AV Brno, spolu se svými kolegy z amerických univerzit v rámci programu CARPRO, část výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). Sondážemi bylo zjištěno platěnické osídlení, těžiště výzkumu však tvořilo období eneolitu (Šmíd 2007a).

V porevoluční době můžeme zmínit několik záchranných výzkumů ACO, pod vedením Arkadiusze Tajera. První z nich se týkal plošného odkrytí platěnického sídliště na lokalitě Podhoří – „Shony“ v roce 2002, kde byla mimo jiné zjištěna zajímavá konfigurace sídlištních objektů – tehdejších obydlí (Tajer 2016). Rozsáhlejší výzkum proběhl na výšinném hradišti Křenovice – „Hradisko“ a v jeho zázemí (např. blízké sídliště s doklady zpracování železa), a sice v letech 2006–07. Zmíněná aglomerace byla předtím několikrát zkoumána menšími prospekce (Tajer – Vránová 2011, 157; Bamasová 2014, 14). V roce 2003 prováděli pracovníci ÚAPP Brno pod vedením M. Šmída záchranný archeologický výzkum v lokalitě Kralice na Hané – „Kralický háj“, v rámci něhož byl objeven po Nákle druhý moravský platěnický depot bronzových nádob v počtu sedmi kusů. Kromě těchto předmětů byly součástí depozita rovněž části železných rožňů (Šmíd 2003b, 169–170, obr. 3, 4; Přichystal – Kos 2006, 50). Celá zdejší aglomerace je doposud středobodem mnoha plošných záchranných exkavačních prací. Roku 2004 proběhla nedaleko odtud jiná rozsáhlejší záchranná akce pod patronátem stejné organizace, tentokrát na polokulturní lokalitě Čechůvky – „Kopaniny“. Významná část ze 756 sídlištních objektů náležela platěnické skupině. Zajímavostí je zde nalezený depot pěti bronzových náramků, a rovněž množství jantarových a perleťových korálků, stejně jako odkrytí pravděpodobně rituálně uložené dvojice juvenilních jedinců v zásobní jámě. V přísně kremačním ritu platěnické oblasti není tento jev rozhodně obvyklý (Přichystal – Kos 2006, 49–51). Další výjimkou potvrzující toto pravidlo je objev pěti komorových hrobů, kde ve třech případech byly zjištěny inhumace, na jinak žárovém pohřebišti Orlovice – „Na kopci“, kde celkový počet hrobů dosáhl čísla 58. Výzkum, který dosud také čeká na obsáhlejší publikaci, zde probíhal pod vedením ÚAPP Brno v letech 2008–09 (Kos – Přichystal 2013, 80–81).

Posledním, a to přelomovým zjištěním z nedávné doby, je objev série komorových hrobů na žárovém pohřebišti Seloutky – „Na Šťastných“, které poprvé sledoval A. Gottwald (sum. Gottwald 1924; 1931b). Právě tento badatel již v roce 1923 zaznamenal první zdejší komorový hrob s bohatou výbavou. Další podobné, honosně vybavené pohřby, čekaly na své objevení až do nedávné doby. Od roku 2012 do sezóny 2020 zde postupně Pavel Fojtík z ÚAPP Brno, pobočka Prostějov, odkryl dalších 9 komorových hrobů s bohatým inventářem. Počínaje rokem 2017 se výzkumů účastní i zástupci Univerzity Palackého v Olomouci (M. Golec) a Univerzity Karlovy v Praze (Z. Golec Mírová). Na posledních dvou exkavacích v roce 2019 participovali i kolegové z americké chicagské univerzity DuPage (sum. Fojtík – Golec – Mírová – Staeck – Dietz 2020). Čtyři hroby stejného typu, kryté zřejmě původními mohylovými náspy,

byly odkryty i v roce 2016 na lokalitě Domamyslice – „V Loučkách, ul. Olšová“ (Fojtík 2016). Inventáře, které poskytly všechny tyto extraordinární pohřby výše postavených jedinců, nám dávají zcela nové zásadní informace o starší době železné v platěnické oblasti, zejména co se týče vrstvy elit. Na dlouhá léta zakořeněná teze o méně vyspělé platěnické oblasti, v porovnání s regionem horákovské oikumeny (Nekvasil 1993, 351–353), tak zřejmě definitivně bere za své. Tento přelomový, nicméně veskrze logický názor je akcentován zejména doloženým výskytem součástí pohřebního vozu v jednom, a součástmi koňských strojů ve dvou komorových hrobech na seloutecké nekropoli. Tato fakta evokují předpoklad existence zdejší velmožské vrstvy, jejíž přítomnost v tomto období zde byla doposud zpochybňována. Doplnění těchto poznatků na celou problematiku vrhá zcela jiné světlo (cf. Mírová 2017; 2019; Fojtík 2018; Fojtík – Golec – Mírová – Staeck – Dietz 2020; Golec – Fojtík 2020; Mírová – Golec 2020).

3.2.2 Důležité písemné prameny a publikace

O co se nezpožďuje platěnická skupina za horákovskou, o to se tradičně zpožďuje publikování archeologických výzkumů za jejich exkavačními pracemi. Což není problémem posledních let, nýbrž je to úkaz dlouhodobý. Jeden příklad za všechny. Dosud není plně publikován výzkum J. Nekvasila v Moravičanech, byť byl ukončen před více než 50 lety. V roce 1982 autor výzkumu vydal dvousvazkový katalog nálezů, o kterém se zmíním na příslušném místě. Lze odhadovat, že v současném prostředí dynamické tržní konjunktury (která archeologii samozřejmě nijak nepřehlídí), se trend opožděného publikování výzkumů příliš měnit nebude. Přitom časové nároky na ucelené a kvalitní výstupy jsou nepopíratelné.

Nejstarší publikované informace ohledně halštatu Moravy, shodou okolností z platěnického prostředí, jsou opět spojené s osobností J. Wankela. Pomineme-li jeho první býčiskalské publikace (Wankel 1872, 307–312; 1875, 169–175; 1882), dalšími jsou již popisy jeho výzkumů a nálezů ze střední Moravy. Jedná se o zápisky z prokopání velmožské mohyly Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic; Wankel 1885, 93–94), a dále sugestivní pojednání o nákolních osadách a etymologickém duálním překladu názvu obce „Náklo“ od profesorů Havelky a Jungmanna, to vše spojeno s nálezem unikátního depotu bronzových nádob z lokality Náklo – „Pod dědinou“.³ Autor se zde rovněž zmiňuje o někdejší velké (zřejmě) halštatské mohyle, při jejímž „odklizení“ byly zjištěny bohaté nálezy (Wankel 1889, 49–58), které popíšu níže.

³ První zmínku v literatuře o zdejším depotu však učinil již v roce 1884 nákelský katolický duchovní – páter Metoděj Růžička v ČVMSO I, viz níže.

Nedlouho poté vychází první syntetická práce o moravských hradištích z pera I. L. Červinky, a sice „Pravěká hradiska na Moravě“. Dle etymologických variant názvu „hradiště“ zde přibližuje jednotlivé doposud známé výšinné polohy na Moravě, lokalitu Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) nevyjímaje (*Červinka 1896a*, 17). Jiné dílo tohoto autora, „Morava za pravěku“ z roku 1902, vydané v edici Vlastivědy moravské (*Červinka 1902*), je ojedinělým počinem na poli archeologie v této době, zejména svým rozsahem, neboť zachycuje veškeré stěžejní, do té doby známé archeologické nálezy z celé Moravy. Toto dílo nebylo celých devět desetiletí překonáno. Hovoří se zde o kultuře „*hallstattské*“ (*Červinka 1902*, 242), neboť Píčov úzus byl pravděpodobně poprvé na Moravě použit až v útlém svazku Františka Černého „Popelnicová pole na Moravě“. Zde je předkládán jako ekvivalentní název kultury bylanské (*Černý 1909*, 13). O dva roky později již I. L. Červinka používá ve své další, analytičtější pojaté publikaci „Kultura popelnicových polí na Moravě“ už termín „*ráz plátenický*“ (*Červinka 1911*, 10, 44). Z mnoha dalších Červinkových publikačních počínů lze uvést ještě jeho regionální syntézy z Prostějovska (*Červinka 1900*, 10–82; *Červinka 1941*), nebo zprávu o záchraně dobrčického inventáře z komorového hrobu elit, která proběhla již v roce 1910 (*Červinka 1938*, 78–80).

Rovněž rozsáhlá písemná činnost A. Gottwalda přinesla do vínku moravské archeologie významný díl. Jak již bylo řečeno, byl hlavní aktérem archeologických prací při odkrývání nekropolí KLPP (vč. halštatských okrsků) v blízkém či dalekém okolí města Prostějova. Své výzkumy často publikoval v brněnském „Červinkově“ časopisu *Pravěk* (*Gottwald 1908*, 17–22, 66–73, 97–104, 175–182, 215–224; *1912*, 86–94), v olomouckém Časopise Vlasteneckého muzejního spolku (dále jen „ČVMSO“; *Gottwald 1909*, 1–11, 69–80; *1927*, 81–87; *1930a*, 60–73; *1931a*, 205–209), zde zejména pro tuto práci důležitou stať o výzkumu pohřebiště na lokalitě Slatinky – „Nivky“ (*Gottwald 1935*, 1–19), nebo v místní Ročence Národopisného a průmyslového muzea Prostějova a Hané (*Gottwald 1928*, 7–20; *1929*, 3–40). Velice cenné a čtené jsou i jeho souhrnné publikace týkající se celého období pravěku a raného středověku buď přímo na Prostějovsku (*Gottwald 1924*; *1925*; *1930b*, 3–52; *1932*, 5–46; *1939*, 1–10), nebo v širším regionu střední Moravy (*Gottwald 1931b*).

Dílo Jana Filipa „Popelnicová pole a počátky železné doby v Čechách“ z let 1936–37 determinuje postulát kultury slezskoplatěnické pro oblast V Čech, a sice na základě „*kulturní jednoty a ucelenosti*“ obou stupňů, kdy „*náleží i nejstarší slezský stupeň ... již do doby halstattské*“ (*Filip 1936–37*, 46). Tuto otázku bude nutno ještě

otevřít (mj. v kap. 4.1), avšak tato problematika není bytostně náplní této práce. V roce 1937 představuje Jaroslav Böhm knihu „Základy hallstattské periody v Čechách“, ve které pro celé období popelnicových polí stanovuje základní typy (*Böhm 1937*). Toto dělení se však neujímá. O čtyři roky později stejný autor publikuje jiné dílo – „Kronika objeveného věku“. Zde vyčleňuje pro J Moravu horákovský typ halštatské kultury (*Böhm 1941, 367*), později horákovskou kulturu. Poválečná léta znamenala jistý útlum v písemném uveřejňování archeologických akcí, zejména na Moravě. Zatímco odkryv V. Hrubého v Nedakonicích publikoval sám vedoucí výzkumu ve Sborníku velehradském (*Hrubý 1942, 88–115*), Freisingův objev dvou komorových hrobů v Jevíčku nebyl, kromě krátkých popisných poznámek a statí (e.g. *Mackerle 1948, 17–18; Jarůšková – Štrof eds. a kol. 2014, 159–162*), dosud plně publikován. I sondáže a odkryvy na výšinných hradištích Štramberk – „Kotouč“ či Chotěbuz – „Podobora“ došly svých částečných publikací o mnoho let později (sum. *Dohnal 1988, 63–64; Tůma 2008; Juchelka – Nývltová-Fišáková – Tůma 2011, 2–3*).

Od poloviny 50. let 20. století začíná hojně publikovat další nestor moravské archeologie, Vladimír Podborský. Jeho práce se týkají témat jako je návaznost jednotlivých stupňů KLPP (*Podborský 1956, 20–41*), přechodu mezi poslední fází doby bronzové a nejstarším stupněm doby železné (*Podborský 1970a*), či obecně problémům moravského halštatu (*Podborský 1960, 23–56; 1963, 15–50*). Byly otištěny zejména ve Sbornících prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. Platěnická skupina neunikla jeho zájmu v podobě drobnější práce o výzdobném prvku na keramice (*Podborský 1957, 5–8*). Později se plně věnoval tématům spojeným s horákovskou kulturou. V roce 1993 redigoval dosud poslední rozsáhlou syntézu o moravském pravěku v edici *Vlastivědy moravské*, kde o společnosti doby halštatské napsal samostatnou kapitulu (*Podborský 1993b, 372–378*). Střední a S části Moravy (zejména oblasti Hornomoravského úvalu) se od 60. let 20. století věnoval J. Nekvasil. Komplexními revizemi muzejních sbírek získal podklady k souhrnným znalostem o zdejší starší době železné, jež vyústily v obhajobu kandidátské dizertace „Severní Morava v době halštatské“ (*Nekvasil 1961a; 1961b*). Tato práce, žel, nebyla nikdy publikována a zůstala pouze v rukopisu, bez obrazových příloh. Její stěžejní část tvoří katalog lokalit s tehdy známými halštatskými nálezy. Z množství prací o platěnickém prostředí můžeme jmenovat jeho teorii o pronikání horákovského kulturního celku do oblasti působnosti platěnické skupiny (*Nekvasil 1962, 141–165*), později odmítnutou (*Holubová 2011, 54–65*). Dále studii o platěnických sídlištích v menším regionu S Hané (*Nekvasil 1973, 42–85*), chronologicky orientované pojednání o mladší fázi halštatu na

Moravě (*Nekvasil 1974*, 253–310), nebo realizaci katalogu nálezů, jako doposud jediného výstupu z rozsáhlého výzkumu nekropole v lokalitě Moravičany – „Dílečky“ (*Nekvasil 1982*). Završením jeho mnohaletého studia moravského halštatku je stať ve V. Podborským redigovaném kompendiu o pravěku Moravy (*Nekvasil 1993*, 333–372).

Výzkumy od 60. do 80. let 20. století, které se často týkaly platěnických výšinných hradišť (např. Radslavice – „Zelená Hora“, Jívová – „Tepenec“, Chvalčov – „Hostýn“, Velké Opatovice – „Hradisko“), se dočkaly nejprve jen krátkých zpráv v periodiku Přehled výzkumů nebo v jiných lokálních časopisech (e.g. *Smrž – Štrof 1973*, 57–65). Jejich ucelenější publikace vyšly daleko později a budou zde zmíněny. Stejně, pouze základní publikované informace, máme například k výzkumu platěnického pohřebiště v Drahanovicích – „Za zahradou“ od D. Kaliszové (*Kaliszová 1989*, 64–65). Výjimku snad tvoří diplomová a dizertační práce A. Štrofa, které se obě zčásti týkají výšinného hradiště Krhov – „Malý chlum“ (*Štrof 1979; 1990*). Stejný autor ještě shrnul halštatské nálezy z Boskovické brázdy v krátké studii (*Štrof 1985*, 55–61). Dvěma důležitými pracemi v tomto období přispěl olomoucký archeolog Vít Dohnal. První popisuje formou katalogu komplex KLPP (vč. halštatských lokalit) na V Moravě (*Dohnal 1977a*), pozdější potom shrnuje tehdejší znalosti o opevněných výšinných hradištích KLPP a halštatku na celé Moravě (*Dohnal 1988*). Halštatským hmotným inventářem kovových předmětů z Moravy i z celého východoalpského regionu, se dlouhodobě zabýval Jiří Říhovský, jehož katalogy jsou výkladní skříní tehdejšího poznání na tomto poli (*Říhovský 1972; 1979; 1984; 1992; 1993; 1996*). Posouzení halštatské části pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ provedla ve svém systému Susanne Stegmann-Rajtár v dizertační práci, která se zabývala vyhodnocením horákovských hrobových celků (*Stegmann-Rajtár 1992*, 123, Abb. 45–46, 63). Tento systém však v moravském prostředí nebyl přijat, neboť autorka nenachází zařazení pro prokazatelně pozdně halštatské hrobové celky, např. z nekropolí Slatinky – „Nivky“, Jevíčko III – „Na panském“ nebo zmíněné Moravičany – „Dílečky“ (*Golec – Fojtík 2020*, 19).

Po přelomu milénia zjišťujeme masivní nárůst publikací, které konečně zpracovávají, revidují nebo završují staré, často rozsáhlé výzkumné počiny. Michal Přichystal ve své diplomové práci revidoval staré Gottwaldovy a Dobešovy odkryvy na pohřebišti Slatinky – „Nivky“ (*Přichystal 2003*). Stanislav Stuchlík zase na českobudějovické konferenci „Popelnicová pole a doba halštatská“ stručně představil výsledky výzkumu R. Tichého na halštatském pohřebišti v Mohelnici – „U bývalého cukrovaru“ (*Stuchlík 2004*, 523–533). Časopis Archeologické památky střední Moravy,

vydávaný ACO, představil studii Jakuba a Venduly Vránových o záchranných výzkumech na platěnickém hradišti Jívová – „Tepenec“ (Vránová – Vrána 2005). V periodiku *Pravěk* – nová řada představila Zuzana Holubová (dříve Baarová) sondáže, a také nálezy objevené Č. Staňou na výšinném hradišti Radslavice – „Zelená Hora“ (Holubová 2007, 357–382). Tato badatelka se dlouhodobě věnuje platěnické kultuře v regionu Vyškovské brány, z kterého publikovala několik prací týkajících se zdejších pohřebišť. Představila například žárovou nekropoli v Drnovicích – „U propasti“ (Baarová – Mikulková 2004, 287–331) nebo revidovala část pohřebiště s komorovými hroby v Pustiměři – „Pod grefy“ (Baarová 2007, 13–33). Dalším jejím důležitým počinem byla již zmíněná kritická revize Nekvasilovy predikce expanze horákovské skupiny do oblasti KLPP (Nekvasil 1962, 141–165) novým zhodnocením vybraných lokalit z doby halštatské z prostoru Vyškovské brány (Holubová 2011, 54–65).

Ve stejném roce publikoval M. Šmíd svůj vlastní výzkum na výšinném hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; Šmíd 2007a). Ondřej Tůma analyzoval novější odkryvy na lokalitě Chotěbuz – „Podobora“ z let 1991 a 2004 ve své diplomové práci (Tůma 2008), zatímco Jiří Juchelka vyhodnotil celou lužickou epochu (tedy lužické, slezské i platěnické období) ve své dizertační práci týkající se oblasti Českého Slezska (Juchelka 2011). David Parma potom detailně vykreslil veškeré archeologické činnosti a nálezový inventář z výšinné lokality Chvalčov – „Hostýn“, spolu s nástinem chronologie jednotlivých stupňů KLPP a halštatu, pomocí morfologických a výzdobných prvků zjištěných na keramických nálezech (Parma 2001; 2012). Olomoucká badatelka V. Vránová přetavila svou dizertační práci do studie o (zejména) environmentálních poznatcích všech jí známých lokalit širšího okolí Olomouce mladší a pozdní doby bronzové, a období halštatu (Vránová 2013). Dlouhodobé poznatky z halštatského hradiště Krhov – „Malý Chlum“ shrnul ve své diplomové práci Marek Novák. Tato práce byla později otištěna v periodiku *Pravěk – Supplementum* (Novák 2015). Autor zde modifikoval deskriptivní systém halštatské keramiky D. Dreslerové (Dreslerová 1995) pro oblast Moravy. Štramberk – „Kotouč“ si vzala jako téma své diplomové práce Kateřina Adamusová, která zde popsala zejména průběhy jednotlivých výzkumných kampaní (Adamusová 2016). Jiným platěnickým výšinným hradištěm, Křenovicemi – „Hradisko“ a jeho okolím, se dlouhodobě zabývá Sylva Tichá Bambasová. Nové poznatky, především z výzkumů ACO, představila ve svých diplomových pracích. Pro dispozici zdejších lokalit navrhla nový termín „sídelní aglomerace“ (Bambasová 2014, 7; Tichá Bambasová 2019, 14). Předlohou pro toto pojmenování byla studie představená na XI. konferenci „Doba popelnicových polí a

doba halštatská“ v Příbrami (*Tajer – Vránová 2011*, 157–172). Slovné pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ pro analýzu pohřebního ritu, kovových a jiných předmětů (při téměř absolutní absenci keramických artefaktů), znovu otevřela ve své dizertační práci Erika Makarová (*Makarová 2017*). Tématika koní, koňských příslušenství a komponent vozů, se stala předmětem zájmu Zuzany Golec Mírové, která ji v celé šíři představila ve svých diplomových pracích, nevyjímaje početné nálezy z platěnické oblasti (*Mírová 2017; Mírová 2019*). Právě její revize starých nálezů z inventářů muzeí, i identifikace předmětů nových, nám dávají zcela nové a do této doby nezaregistrované informace o nálezovém portfoliu spojeném s touto tematikou. Což je zejména ve studiu elitních vrstev tehdejších obyvatel klíčové. Dlouhodobě se studiem elit zabývá tato badatelka spolu s Martinem Golcem (*Mírová – Golec 2018; Golec – Mírová 2020*).

Z dalších významných publikací terénních aktivit posledních let můžeme vyzdvihnout stať A. Tajera týkající se výzkumu platěnického sídliště na lokalitě Podhoří – „Shony“, kde autor řeší zejména sídlištní urbanistické otázky doby halštatské (*Tajer 2016*, 381–404), srovnávané s polskými ekvivalenty (e.g. *Bugaj – Kopiasz 2006*, 175–208). Amatérský detektorový průzkum platěnického výšinného hradiště Podivice – „Na valech“ přinesl kolekci železných předmětů, které jsou zařazovány do nejstarší halštatské subfáze Ha C1a (*Fojtík – Golec 2007*, 75–90). Mělo by tak jít o nejstarší platěnickou výšinnou polohu na Moravě. Souhrnná studie rozsáhlé a na nálezy bohaté platěnické sídelní aglomerace Kralice na Hané – „Kralický háj“/Čechůvky – „Kopaniny“ na své publikování teprve čeká (ohledně depotů více *Golec – Fojtík – Rybářová 2018; Golec – Fojtík 2020*). Základní výsledky najdeme pouze v Přehledu výzkumů (e.g. *Šmíd 2003b*, 169–170, obr. 3, 4), podobně jako u nedávno exkavované nekropole Domamyslice – „V Loučkách, ul. Olšová“ (*Fojtík 2016*, 244–245). Zato pohřebiště společensky výše postavených jedinců (elit) Seloutky – „Na Šťastných“ se nedávno dočkalo své monografie (*Golec – Fojtík 2020*).

Tematickým pracím či syntézám z posledního období vévodí encyklopedie Miloše Čižmáře o moravských hradištích (*Čižmář 2004a*), kde autor shromáždil všechny dostupné základní informace o těchto pravěkých a raně středověkých lokalitách na Moravě. Tato publikace je výchozím bodem do jejich studia. D. Parma v podobném duchu představil výšinná hradiště mladší doby bronzové až pozdní doby halštatské na JV Moravě (*Parma 2007*, 263–300). Pravěké nálezy z regionu Boskovicka popsali Z. Jarůšková a A. Štrof, a to včetně základního představení dvou platěnických hrobů tehdejších společenských elit na lokalitě Jevíčko III – „Na panském“ (*Jarůšková – Štrof*

eds. a kol. 2014, 159–162). Z národopisného regionu Valašska popsala pravěké nálezy Eva Čermáková, včetně stati o halštatském období (Čermáková 2014, 34–53). Poslední syntézu platěnické kultury na Moravě, jako součást monografie o pohřebišti Seloutky – „Na Šťastných“, nedávno představil tandem moravských badatelů M. Golec a P. Fojtík (Golec – Fojtík 2020).

Za zmínku stojí i práce týkající se zjištěných projevů nomádských kultur tzv. východního typu (dříve souhrnně Skytové, kultura Vekerzug aj.), jimiž se dlouhodobě věnuje se svými kolegy Anita Kozubová (Kozubová 2009; Kozubová – Golec 2020; Kozubová – Fojtík 2021), nebo Ondřej Klápa (Klápa 2016; 2019). Stejně téma rozvinul širší tým autorů ve studii týkající se celého území České republiky (Bartík et al. 2017).

4 Exkurz 1: Slezskoplatěnická kultura ve V Čechách

4.1 Základní informace, terminologie, problematika zařazení

V regionu V Čech byly na začátku 20. století poprvé identifikovány nálezy ze starší doby železné, samostatně pod pojmem „plátenický typ“ (Píč 1905, 53; přes soudobé ekvivalentní pojmenování „bylanský typ“; Domečka 1903, 546, 549; Buchtela 1906, případně „bylansko-platěnický typ“; Hellich 1906) a jeho pozdější transformací do konsenzu „slezskoplatěnická kultura“ – bližší informace viz poznámka pod čarou². Chronologické třídění představil J. Filip, a „jest založeno především na keramice“, neboť, dle autora, „keramika jest jediným bezpečným dokladem vlastní tvůrčí činnosti slezskoplatěnického lidu a tím i jediným bezpečným znakem příslušnosti nálezů k slezskoplatěnické kultuře“ (Filip 1936–37, 48). Autor ji dělí na 4 základní stupně: I. Slezská kultura v užším slova smyslu, II. Druhý stupeň slezskoplatěnické kultury, III. Popelnicová pole v plné době železné a IV. Nejmladší stupeň slezskoplatěnické kultury; Filip 1936–37, 49–106). Toto schéma je v základní podobě užíváno do dnešní doby (Venclová et al. 2008, 15, 29). V. Vokolek uvádí bližší implementaci do Reineckeého systému takto: I. (Ha B1–počátek B2), II. (Ha B2–B3), III. (Ha C–D1), IV. (Ha D2 – LT A; Vokolek 1999, 17; Venclová et al. 2008, 29; Vích 2010, 9).

Již od 30. let byla tato kultura přiřazována k „východnímu hallstattskému okruhu“ s rozsáhlými, výlučně žárovými pohřebišti, s jednotlivými pohřby uloženými v keramických popelnicích. Autoři, kteří v té době popisovali materiální stránku kultury, přijímali její vývoj jako plynulý a stabilní, takže se lze dočíst, že „často jen stěží oddělujeme její jednotlivé vývojové fáze“ (Filip 1936–37, 38). J. Böhm, na rozdíl

od předchozího, staví slezskoplatěnickou „okrajovou oblast ... lužického lidstva na rozhraní dvou velmi aktivních a vlivných oblastí, a to hallstattské oblasti jihovýchodní a západní“ (Böhm 1941, 340). Nepřirazuje ji tedy ani pod jeden vyšší kulturní celek a v podstatě jí neponechává výraznější status. Rovněž označuje platěnický typ za „mladší formu“ slezské kultury (Böhm 1941, 326). Přitom již J. L. Píč před více než 30 lety k výrazným odlišnostem mezi slezskou a platěnickou facií uvádí, že „bohatá úprava žárových hrobů typu plátenického značí veliký vývoj tehdejšího lidu proti době předcházející“. Poukazuje na bohatý hrob č. 20 z eponymních Platěnic s uložením zdobného bronzového meče v dřevěné pochvě (a zejména novinku v podobě s ním uložených koňských postrojů, a také nepublikovaných komponent pohřebního vozu; M. Golec, ústní sdělení). Dále zmiňuje úpravnost a vkus pohřebních nádob, a obecně rozmanitost, bohatost a vkus nového typu hrobů. Rovněž také nové motivy na keramice, jako vlivy přicházející jak ze Z (Francie, Horní Falc), tak z J (Z část Velké uherské nížiny, V Alpy; Píč 1905, 54, 72, 75, 79–80). První výskyt bronzových nádob (toreutik), potvrzení přítomnosti částí kování pohřebních vozů – nepochybných znaků vyšších společenských vrstev, přikládá sám J. Filip (1936–37, 100–101; později doplňuje i Vokolek 2008, 91). Další rozdíl byl shledán například v ukládání ostatků pohřbu, kdy v předchozích obdobích byl tento vždy ukládán do největší nádoby (tedy popelnice), kdežto v éře platěnické je vsypáván „do nádob nižších, mísovitých“ (Filip 1936–37, 87–88; Böhm 1941, 333).

Je nepopiratelné, že „v oblasti východočeské můžeme bezpečně lid s kulturou slezskoplatěnickou označiti za přímého pokračovatele a dědice lidu popelnicových polí“ (Filip 1936–37, 38), tedy lidu mladší a pozdní doby bronzové. Mluví pro to zejména výskyt projevů platěnické kultury (skupiny) na stejném území, na kterém je rozšířena facie slezská. Dále kontinuita zdejších pohřebišť (kdy se okrsky platěnických pohřbů přimykají k okrskům slezským, navazují na ně, nebo je rozšiřují) a totožnému pohřebnímu žárovému ritu s nejhojněji zastoupeným typem milodarů v podobě různorodých keramických nádob v běžném počtu 10–20 kusů (Vokolek 2008, 93, 97). Pro iniciační spojení obou facií do jedné – slezskoplatěnické kultury – její autor J. Filip přímo uvádí: „... vývoj jest na některých pohřebištích tak plynulý, že jen stěží rozlišíme podle stáří některé hrobové celky, v nichž udržují se ještě tvary stupně předchozího, ale jsou pomalu prolínány keramikou typu pokročilejšího, ovlivněnou různými proudy ze sousedství, zvláště z jihu a jihovýchodu. Tato kulturní jednota a ucelenost slezské a platěnické kultury může býti vyjádřena jedině společným pojmem 'kultura slezskoplatěnická', tím spíše, že dosavadní řadění kultury slezské do mladší (myšleno

„pozdní“, pozn. aut.) *doby bronzové a kultury platěnické do nejstarší doby železné, nevystihuje plně skutečnost*“. Dále například uvádí i zvláštní názor, že „celým svým charakterem náleží i nejstarší slezský stupeň ... již do doby hallstattské“ (Filip 1936–37, 46). Vzhledem k tomu, že ještě i v nejnovější syntéze o pravěku v Čechách, v knize Archeologie pravěkých Čech (dále jen „APČ“) z roku 2008, je v podstatě reprodukován tento dlouhodobě přijímaný stav, včetně přiřazení ke KLPP (Venclová et al. 2008, 11; Vokolek 2008, 84; naproti tomu cf. sám J. Filip 1936–37, 38), je zřejmé, že myšlenkou novějšího pohledu na danou tematiku, který by řešil tuto otázku více moderně a kontextuálně, se do této chvíle nikdo nezabýval. V tomto ohledu se můžeme setkat pouze s poměrně překvapivým závěrem, který se objevil v nové publikaci „Keltové“. Zde je slezskoplatěnická kultura zařazována jak pod KLPP, tak do příslušnosti k východohalštatskému okruhu (Čistáková – Chytráček 2018, 28), což daný problém neřeší. Náznaky přímé identifikace samostatné platěnické svébytnosti lze nalézt až v nedávné dizertaci Miroslava Nováka (Novák 2014).

4.2 Kritika současného stavu, návrh řešení

Zejména je obtížně přijatelné, že období, které překlenuje asi 650 let vývoje, je pro tak pokročilou dobu pravěku pojmenováno názvem jediné kultury. Další zásadním problémem je fakt, že se jedná o sloučení prvků ze dvou dlouhodobě odlišně vnímaných etap lidských dějin, doby bronzové a doby železné, třebaže jejich návazných stupňů. Dalekosáhlé změny spojené s nástupem doby železné, které jsou prezentovány v kap. 3.1, jsou veskrze celospolečenské a velmi významné. Sociokulturní projevy V Čech přímo souvisí s dalšími oblastmi výskytu platěnické skupiny (střední, S a JV Morava), proto lze jen těžko zdejší oblast z tohoto dynamicky se přetvářejícího kulturního prostředí extrahovat. Příмым důkazem budiž zmíněné insignie elitních vrstev v podobě přítomnosti artefaktů spojených s využitím vozů (v V Čechách nepublikováno), nebo s koňskou tematikou (bronzová udidla a postranice; Koutecký 2007, 133). Tyto velmi specifické předměty se do té doby v oblasti nevyskytují, a svědčí o diferenciaci tehdejší společnosti, respektive vyčlenění určité skupiny obyvatel nad ostatní populaci. Dokazují také kontakty zdejšího regionu s V Přiaľpím či J Evropou. Potvrzují tedy nástup epochy doby železné a již zmiňovanou halštatickou společnost, se kterou přichází nový společenský řád, který již nemá symptomy egalitářství doby bronzové, a zařazovat jej tedy pod stejné označení, není, dle mého názoru, na místě. Na pohřebišti v Kostelci nad Orlicí byla sledována skupina oválných (méně už obdélníkových) hrobů obtočených kruhovým žlabem, se zbytky dřevěných truhlic či prken. Ve zmíněných vymežujících

žlabech byly shledány kúlové jamky, které mohou evokovat přítomnost zaniklých mohylových naspů (*Vokolek 1993a*, 67–69, obr. 25; *Koutecký 2007*, 131–132). I tento jev se dá považovat za další důkaz vyčlenění výše postavených jedinců z většinového obyvatelstva, a tím i rozdíl oproti dřívějšímu vývoji. Je však předmětem širšího studia, v jaké fázi tohoto vývoje se tehdejší region V Čech v předmětné době nacházel.

Argument J. Filipa o podobnosti keramických tvarů s předchozím vývojovým obdobím není v tomto případě silný a obhajitelný. Tektonika pravěkých nádob často vykazuje ve svých projevech značnou rozmanitost, co se týče jednotlivých ucelených epoch. Vzhledem k tomu, že je předpokládáno dlouhotrvající působení stejné populace na jedné lokalitě (tak jak tento názor zastává většina zmíněných badatelů, a pravděpodobně i kvůli tomu označují tuto populaci názvem jediné kultury), mohou se lokálně chronologicky citlivější keramické tvary „sejít“ i v hrobových kontextech. Tento názor opírám o fakt, že většina zdejšího funerálního zboží není zdaleka exkluzivního charakteru (*Böhm 1941*, 339; *Vokolek 1962*, 19; *Vokolek 2008*, 87), a tím pádem si lze představit jistou variabilitu v hrobovém keramickém inventáři, umocněnou tím, že se často jedná o vyšší počet nádob. Kvantitativní nároky na hrobovou výbavu mohou tedy přinést velmi rozmanité spektrum keramických tvarů a výzdoby v jediném funerálním kontextu, a tím i nastolit řadu otázek (e.g. hrob č. 6/1981 v Kostelci nad Orlicí; *Vokolek 2008*, 96, obr. 53). Nicméně, pomineme-li jisté vývojové zákonitosti keramického nálezového portfolia, v moderním pojetí archeologie jsou již k datování kontextů primárně upřednostňovány kovové či skleněné artefakty a jejich specifika (cf. *Golec – Fojtík 2020*), a nikoli primárně keramické nádoby či jejich výzdoba. Datování hrobových keramických sad se potom odvíjí od chronologické stratifikace těchto předmětů, která by měla být (v případě jejich koincidence) použitelná i interregionálně.

Všechny tyto podněty jsou jistě pádným důvodem k hlubší diskuzi o udržitelnosti stávajícího pojmenování kultury slezskoplatěnické. Nové principy archeologického členění lze například najít v okolních oblastech (*Torbrügge 1992*, Abb. 44; *Gediga 2011*, 110; *Gediga – Łaciak – Łydźba-Kopczyńska – Markiewicz 2017*, 230, plan 1; *Golec – Fojtík 2020*, 13, obr. 1). Tato otázka může být výchozím bodem pro další studium a následující práce.

Na závěr ještě jednu etymologickou poznámku vztahující se k sousední oblasti Moravy. I zde je možno v několika málo případech z posledního období shledat použití „východočeského“ termínu „slezskoplatěnická kultura“ (*Vránová – Vrána 2005*, 22–23, obr. 10, 11; *Sedláček 2005*, 49–50; *Sedláček 2008*; *Šrámek 2008*; *Tajer 2010*, 144, 146;

Vránová 2013, 17). Stejně jako pro „domovskou“ oblast V Čech nepovažuji tento termín za příhodný, důvody jsem zmínil výše. Co se týče geneze pojmu, užívaného v současnosti pro oblast Moravy, je uvedena v kap. 1, poznámka pod čarou¹.

4.3 Prameny – nejdůležitější výzkumy a publikace

Ještě před počátkem 20. století provedl východočeský historik a amatérský archeolog Josef Duška první soupis tehdy známých archeologických nálezů v regionu (Duška 1898). Těžištěm výzkumů ve V Čechách byla od počátku (slezsko-)platěnická pohřebiště. K prvním výzkumům patří objevy L. Domečky v Předměřicích nad Labem (Domečka 1903, 541–552), a dále v Nepasicích a Skalici, z nichž pocházejí nejstarší východočeské halštatské nálezy. J. L. Píč pak působil na pohřebišti v Úhřeticích, a jiná současně zkoumaná nekropole v Platěnicích dala celé éře svůj název (Píč 1905, 53–88). Dalším významným badatelem v regionu byl J. Filip, který především prováděl uspořádání ohromných sbírek po předchozích badatelích (Vokolek 1962, 1) a stanovoval základní definice a chronologická členění zdejší KLPP (Filip 1936–37, 37–110).

Od konce 50. let 20. století působí ve V Čechách Vít Vokolek, zdejší nestor archeologického bádání, který vedl nesčetně výzkumů na (slezsko-)platěnických pohřebištích v regionu, namátkou Opatovice nad Labem, Plotiště nad Labem, Skalička, Třebešov, Rosice nad Labem, Kostelec nad Orlicí, Kunětice, Chudonice, Dobřenice, Vitiněves, a opět Platěnice nebo Předměřice nad Labem. Zkoumány byly rovněž sídliště, a sice Kostelec nad Orlicí, Lochenice, Opatovice nad Labem či Slepovice, nebo výšinná hradiště, z nichž nejdéle Topol – „Na hradě“, z dalších pak Konecchlumí – „Hůra“, Habřina – „Prašivka“, Chrudim – „Pumberky“, Lišice – „Vyšehrad“ nebo Běstovice – „Hlavačov“. Svou bohatou dlouholetou činnost zúročil V. Vokolek v syntézách pravěkého vývoje ve V a SV Čechách (Vokolek 1962; 1993a), nebo např. revidoval nálezy z eponymní nekropole v Platěnicích (Vokolek 1993b, 1–54). Představil rovněž významný katalog do té doby známých pohřebišť, týkající se halštatského období ve V Čechách (Vokolek 1999). Jako příklad periodické publikace můžeme uvést jeho pravidelné informace do zpravodaje Krajského muzea východních Čech v Hradci Králové, které V. Vokolek přinášel se svými spolupracovníky o dlouhodobém výzkumu (1977–83) na výšinném hradišti Topol – „Na hradě“ (Vokolek – Sigl 1978, 22–26; Vávra 1979, 12–16; Vávra 1980, 8–11; Vokolek 1982, 24–29; Vokolek – Vávra 1983, 19–23; Vávra – Vokolek 1984, 40–43). V nejnovější syntéze o pravěkém vývoji Čech (Venclová et al 2008) napsal V. Vokolek, mimo jiné, kapitoly týkající se platěnického období ve V Čechách (Vokolek 2008, 84–97).

Z dalších významnějších publikací možno uvést trojdílný souhrn archeologických nálezů z Chrudimska z pera Jana Frolíka (*Frolík 1981; 1984; 1988*). Z poslední doby jmenujme souborné vyhodnocení východočeských hradišť doby bronzové a halštatské od Miroslava Nováka (*Novák 2008, 107–122*), nebo bakalářskou práci Petry Svobodové, řešící podobné téma v dlouhodobějším horizontu (*Svobodová 2011*). Zejména povrchovým sběrům na pomezí V Čech a SZ Moravy se dlouhodobě věnuje David Vích, který nálezy z tohoto hraničního regionu publikoval v řadě *Pravěk – Supplementum* (*Vích 2010*). Z nedávných diplomových prací, zabývajících se tématy spojenými se (slezsko-)platěnickým regionem, uveďme namátkou počín Jiřího Ungera z roku 2010 týkající se sociálních faktorů a struktur zjištěných na vybraných zdejších pohřebištích (*Unger 2010*), nebo bakalářskou práci Michala Míčka z roku 2014 zabývajících se sídelní charakteristikou starší doby železné ve V Čechách (*Míček 2014*).

5 Přehled nedávných prací týkajících se moravského halštatu

V nedávné době vzniklo na poli poznání starší doby železné na Moravě několik diplomových či jiných prací. V této kapitole se budu věnovat základnímu seznámení s jednotlivými počiny a provedu jejich kritické zhodnocení. Nebudu v této fázi provádět detailní rozbor jednotlivých výstupů. Pokud k tomu bude adekvátní příležitost, stane se tak až v dalším průběhu, ve vztahu ke konkrétním poznatkům nebo artefaktům.

První statí tohoto charakteru je příspěvek Z. Holubové do brněnského sborníku *Moravskoslezské školy doktorských studií* z roku 2011, která nese název „K otázce horákovské „expanze“ do oblasti lužických popelnicových polí“ (*Holubová 2011*). Tato badatelka se dlouhodobě zabývá regionem Vyškovské brány, kde zkoumá dobu halštatskou z různých aspektů. V příspěvku je nejprve nastíněna geneze vztahů mezi KLPP a KSPP od mladší doby bronzové, jak ji představil J. Říhovský (*Říhovský 1958, 203–232; 1960, 45–49*), přes pozdní dobu bronzovou, kde interakce sledoval V. Podborský (*Podborský 1970a, 20*). Vesměs se v nárazníkovém pásmu obou sfér vyskytuje smíšený charakter osídlení, stejně jako v následující době halštatské. Těžištěm příspěvku je potom vykreslení průběhu osídlení v periodě starší doby železné a zejména kritika dřívějšího Nekvasilova názoru o pronikání lidu horákovské oikumeny do prostředí KLPP (*Nekvasil 1962, 141–165*), opřena zejména o keramický soubor z jím zkoumaného sídliště Drysice – „Kopaniny“ (*Nekvasil 1960a, 62*). J. Nekvasil sestavuje vývojové řady bez pevného chronologického ukotvení (např. dle analogií z hrobových celků, které byly datovány pomocí chronologicky citlivých kovových nebo skleněných

předmětů) pouhou typologickou selekcí (cf. *Nekvasil 1983*, 65–74, ryc. 5–19). Autorka kritické revize připomíná fakt, že zdejší soubor není příliš reprezentativní ani jednoznačně kulturně zařaditelný, a na příkladech dokazuje, že jednotlivé prvky výzdoby lze nalézt i ve vzdálenějších oblastech (např. JZ Slovensko). Opět zmiňuje již dlouhodobě přijímanou tezi o smíšeném charakteru hmotného inventáře v této kontaktní oblasti, přičemž přičítá drysický artefaktuální soubor zdejšímu platěnickému prostředí. V otázkách, jako jsou například nová podoba úpravy hrobových jam nebo uspořádání keramických nádob v hrobových kontextech, uvádí vlivy spojené s postupnou halštaticizací území KLPP tak, jak je představila S. Stegmann-Rajtár (*Stegmann-Rajtár 1993*, 444–459). Kritická práce Z. Holubové tedy na základě flagrantních skutečností Nekvasilovu teorii odmítá. V tomto případě se tedy nejedná o klasickou regionální práci zabývající se vyčerpávajícím zhodnocením přísně vymezeného regionu v určitém období, nýbrž je zde upřednostněna vysoce logická a korektní selekce zásadních faktorů, které autorku zplnomocňují k revizi dříve publikované teorie.

V pořadí dalším hodnoceným textem je publikovaná dizertační práce V. Vránové z roku 2013, a sice „Struktura osídlení v období popelnicových polí na střední Moravě“ (*Vránová 2013*). Jde o ryze regionální studii, kdy na uměle vymezené ploše krajinného transektu o velikosti čtverce 20 x 20 km (se středem v centru města Olomouce), vykresluje v první řadě analýzu sídelních strategií období KLPP a doby halštatské. Schéma této studie je podobné formátu většiny diplomových a dizertačních prací. Charakteristiku osídlení autorka představuje na základě výskytu jednotlivých sídelních komponent (pohřebiště, sídliště, nepietní pohřby, depoty, výšinná hradiště) v jednotlivých sledovaných obdobích. Následující soupisy (pravděpodobně pouze vybraných) lokalit obsahují veskrze heslovité základní informace o jednotlivých polohách a mohou být výchozím bodem pro další bádání. O mnoho širší a podstatnější je následující analýza a syntéza prostorových dat vytvořených v prostředí geografických informačních systémů (GIS). Jedná se o středobod celé této práce. Velkou roli tu hraje posouzení environmentálních a socio-ekonomických faktorů vztažených na sídelní areály ve sledovaných obdobích, jakož i výpočty prostorové statistiky. Pomocí grafů a tabulek je zde představena celá řada výsledků, které vizuálně informují zainteresovaného čtenáře. V textu bohužel nenajdeme v podstatě žádnou prezentaci, rozbor a interpretaci hmotné náplně jednotlivých stupňů KLPP a doby halštatské pro tuto oblast, které by toto území mohly lépe charakterizovat, například co se týče předpokládané stratifikace tehdejší společnosti. Což by, v případě posouzení a srovnání

obou fází KLPP a doby halštatské, bylo velmi přínosné. Dlužno poznamenat, že území zvolené pro mou diplomovou práci se se zmíněným regionem v určitém procentu kryje.

V pořadí třetí sledovaná studie, diplomová práce S. Tiché Bambasové „Sídlní strategie v krajině křenovické sídelní aglomerace“ (Tichá Bambasová 2019), řeší podobně vymezený region, jako práce předchozí. Těžištěm dlouhodobého zájmu autorky je výšinné hradiště Křenovice – „Hradisko“ a jeho zázemí. Platěnické osídlení sídliště Křenovice 2 – „Vinice“, které se v blízkosti uvedeného hradiště nachází, řešila jako svou bakalářskou práci (Bambasová 2014). V rámci následující studie diplomantka řešila dva okruhy témat, reprezentované dvěma, rovněž uměle ohraničenými regiony. Menší (A), o poloměru 5 km, jehož středem je výšinné hradiště Křenovice – „Hradisko“, vychází z premisy, která stanovuje tento přibližný územní okruh jako rentabilní prostor využívaný zemědělskými populacemi (Kuna et al. 2004, 469). Druhý (B), dvojnásobný koncentrický okruh (poloměr 10 km), předpokládá hradiště jako centrální nadkomunitní areál mezi dalšími podobnými hradišti v okolí. V práci autorka testuje předpoklad, že se tato hradiště nacházejí v blízkosti dálkových komunikací (e.g. Martínek a kol. 2014, 9, 26). V obou těchto regionech proběhla revize všech dostupných informací a archeologických nálezů z doby halštatské (vč. nového geofyzikálního průzkumu a povrchových sběrů), které jsou v práci podrobně představeny a vyhodnoceny. Dále zde najdeme popis vnitřní zástavby výšinného hradiště Křenovice – „Hradisko“, vykreslení jeho regionální funkce v prostoru A včetně následné interpretace, jakožto i identifikaci všech rozpoznatelných sídelních jednotek z doby halštatské ve zkoumaném prostoru B a rovněž jejich interpretaci. V textu zaujme například pregnantní pojednání o tématu dvorcových struktur u nás i ve střední Evropě, která jsou dalším prvkem zkoumání při definici elitních vrstev tehdejšího obyvatelstva, v této fázi pozdního pravěku. Ve vyhodnocení výzdobných motivů na keramice upoutá rozbor známých skutečností o těchto motivech, zjištěných na základě dlouhodobého studia symbolů, publikovaného mnoha autory (e.g. Ghyka 2006; Gralak 2017; Laučík 2020). V kapitole „Specializovaná řemesla“ je vyzdvižen fakt, že na samotném výšinném hradišti Křenovice – „Hradisko“ bylo nalezeno přes 150 přeslenů, evokující myšlenku o zdejší specializované tkalcovské a textilní výrobě pod patronací elit. Tato komplexní a vyčerpávající práce je zřejmě nejbližším příkladem pro mou diplomovou práci zabývající se regionem SZ města Olomouce. Což je akcentováno i tím, že rovněž v touto prací řešeném území se v jeho centrální části nachází výšinné hradiště, v tomto případě Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). Zajímavé a přínosné bude jistě srovnání obou těchto výšinných sídelních komponent (viz kap. 9.3.7.12.2.6).

Jen krátce bych se zde zmínil i o dizertační práci E. Makarové „Halštatská fáza pohřebiska v Moravičanech“ (Makarová 2017), sledující určité aspekty období starší doby železné na největším moravském pravěkému pohřebišti Moravičany – „Dílečky“. Z názvu vyplývá, že by se mělo jednat o podobně komplexní posouzení jako v případě regionální studie S. Tiché Bambasové. Přímo v textu se však dočteme, že jde (v překladu) o „*vyhodnocení drobných nálezů a pohřebních zvyklostí uplatňovaných na pohřebišti platěnické kultury v Moravičanech*“ (Makarová 2017, 25). Jedná se tedy o vyhodnocení dílčích prvků, a sice artefaktů kovových, skleněných, jantarových, textilních, a drobných hliněných a kamenných předmětů. Tento inventář je dále identifikován se znalostmi o pohřebním ritu doby halštatské. Moravičanský antropologický a zoologický hrobový materiál je nejrozsáhlejší kapitola celé práce, je zde podrobně posouzen a vyhodnocen. Dizertační práce E. Makarové, která řeší několik faktorů platěnické fáze pohřebiště KLPP Moravičany – „Dílečky“, mi bude sloužit pro porovnání zjištěných skutečností z regionálních platěnických nekropolí, jako jsou například Slatinky – „Nivky“ nebo Drahanovice – „Za zahradou“, které se nacházejí v touto prací řešeném regionu SZ města Olomouce (viz kap. 9).

Nejnovější syntéza autorů M. Golce a P. Fojtíka – monografie „Centrum platěnické skupiny na střední Moravě“ (Golec – Fojtík 2020), má primárně namířeno na identifikaci předpokládaných centrálních sídelních jednotek v platěnické oblasti na střední Moravě. V první řadě jsou zde důležité definice příslušnosti S platěnické a J horákovské oikumeny pod fenomén východohalštatské kultury, a logické zdůvodnění vyčlenění těchto skupin z kulturně-historického konceptu KLPP, resp. KSPP. Autoři, spolu s dalšími přispěvateli, vyčerpávajícím způsobem shrnují veškeré znalosti o movitých i nemovitých projevech elit na Moravě, a to z obou regionálních kulturních celků. Pro chronologickou identifikaci je zásadní zejména datovatelný kovový či skleněný inventář v jednotlivých nálezových celcích. Zařazení těchto předmětů do jednotlivých stupňů/fází/subfází či delších časových úseků, je klíčové pro další badatele, kteří z těchto dat budou vycházet při chronologické identifikaci či komparaci vlastních nálezových sad. M. Golec a P. Fojtík však hodnotí i keramické portfolio s výzdobnými prvky, zjištěné v příslušných hrobových kontextech. V předložené monografii zájemce upoutají i katalogové, mapové a statistické údaje o jednotlivých projevech moravských elit. Přehledně je zde popsán například i pohřební ritus platěnické skupiny. Do této chvíle širěji nepublikovaná nekropole Seloutky – „Na Šťastných“ s komorovými hroby tehdejších společensky výše postavených jedinců – elit, se zde dočkává svého prvního souvislého vyhodnocení v širším kontextu Moravy. Nezanedbatelnou složkou práce je

také úvod do světa symbolů od Petera Laučíka, který interdisciplinarizuje vytyčené téma, a v důsledku řeší výzdobu jediné (ačkoliv proslulé), bohatě zdobené mísy ze žárové funerální lokality Němčice nad Hanou – „Nad hliníkem“ (*Nekvasil 1961b*, 163; *Podborský 2006*, 324, obr. 105; *Laučík 2020*, 229–256). Předkládaná publikace mi bude nápomocná hlavně pro chronologicko-typologické zařazení touto prací řešených (zejm. keramických) nálezů a porovnání sídelního modelu regionu, který zpracovávám.

6 Dosavadní badatelská činnost ve vymezeném regionu

Zájmové území vymezené touto prací, zejména jeho V polovina, má svou bohatou badatelskou historii. Nejstarší zdejší nález (z katastru obce Náměšť na Hané) pochází již z roku 1556 a týká se objevu římské mince z doby vlády císaře Marka Aurelia (*Šmíd 2010a*, 44, 50), pacifikanta germánských kmenů v období Markomanských válek (166–180 n. l.). Nejstarší publikací regionálních nálezů je pravděpodobně stať profesora Jana Havelky o archeologických předmětech z Nákla, Příkaz a Náměště na Hané, uveřejněná roku 1876 v brněnském Časopise Matice moravské (*Havelka 1876*). Byla to poslední čtvrtina 19. století, která zahájila organizovanou badatelskou aktivitu místních nadšenců. Důležitým mezníkem pro celé takovéto snažení bylo založení Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci v roce 1883 J. Wankelem a J. Havelkou, a rovněž časopisu tohoto spolku (*Sklenář 2005*, 701), který nabízel možnost publikování (nejen) regionálních nálezů. Tento zásadní počín připravil živnou půdu pro zdejší amatérské archeology, jejichž jména se nesmazatelně zapsala do historie regionálního bádání. Mezi nejproslulejší patřil nákelský rolník a velký sběratel místních pravěkých nálezů Karel Fišara (*Sklenář 2005*, 168), autor prvních popisných prací o nálezech z okolí obce Náklo, publikovaných v brněnském Červinkově časopisu *Pravěk* (*Fišara 1903*, 21–23; *1904*, 147–150). Podobně zaměřený byl i zdejší katolický kněz, páter Metoděj Růžička, který jako vůbec první podal zprávy o pravděpodobném multikulturním pohřebišti v lokalitě Náklo – „U kostela“, ale zejména o proslulém nálezů halštatské bronzové žebrované cisty a 8 bronzových šálků na lokalitě Náklo – „Pod dědinou“ (*Růžička 1884a*, 29–30; *1884b*, 30–31). První zprávy o nálezech pravěkých pohřebních nádob (popelnic) z okolí obce Senička podal místní učitel Vilém Augustin (*Augustin 1884*, 78–79). Jiný zdejší občan, J. Kubíček, byl rovněž aktivní na poli archeologického bádání v okolí Seničky (*Hlubek 2015*, 6).

Rodák z Náměště na Hané, absolvent doktorského studia na Karlově univerzitě, a pozdější viceprezident c. k. moravského místodržitelství v Brně (*Šmíd 2010a*, 44)

Vítězslav Houdek, objevil výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). Spolu s podobnými výšinnými hradišti v této oblasti jej poprvé uvedl do odborné literatury, a sice v periodiku ČVMSO roku 1884 (*Houdek 1884*, 49–57). Popelnicové sídliště v náměšťské trati „Padělky za Biskupstvím“ (také „Rybník“) zmínil tento autor ve stejném časopise o rok později (*Houdek 1885*, 133). O skrbeňském návršním sídlišti „Hradisko“ potom píše V. Houdek v roce 1887 (*Houdek 1887*, 155–156). Z roku 1901 pochází jeho příspěvek o halštatském hrobu s nálezy částí koňských postrojů a zbraní na lokalitě Náměšť na Hané – „Vrchy“ (*Houdek 1901*, 128–129, tab. IX). V šlépějích V. Houdka pak pokračovali další náměšťští amatérští badatelé, např. J. Bartoněk, J. Hofírek, F. Chytil, F. Tauber, J. Král, D. Loutovská, J. Kratochvíl, L. Ošťádal nebo L. Vychodil (*Šmíd 2010a*, 44). Mezi další zprávy ze starých čísel ČVMSO ze studovaného regionu patří výše zmíněné Wankelovy texty o lokalitách Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic) a Náklo – „Pod dědinou“. Nicméně tento autor píše také o pohřebištích, nacházejících se mezi obcemi Náklo a Příkazy (*Wankel 1885*, 93–94; *1889*, 49–58). Krátkou zprávu o náměšťském „Rmízu“ (u Laškova) zde podal i profesor zemské vyšší reálky v Prostějově, vystudovaný chemik (*Sklenář 2005*, 160) František Faktor (*Faktor 1896*, 82). Na konec 19. století připadají také první výzkumy rozsáhlé žárové nekropole na lokalitě Slatinky – „Nivky“, tehdy ještě pod dohledem místního starosty J. Stratila a studenta F. Přecechtěla. Na ně navázal odkrytím jednoho zdejšího hrobu I. L. Červinka v roce 1898 (*Přichystal 2003*, 9–10). Některé z regionálních halštatských nálezů zmiňuje tento badatel ve svém prvním moravském kompendiu o pravěku (*Červinka 1902*, 253, 258). Výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) v jiné publikaci ještě o něco dříve (*Červinka 1896a*, 17). Na sklonku 19. století K. Fišara objevil, a jako první se svými spolupracovníky začal prokopávat pohřebiště Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ (také „Oračín“; *údaje z informační tabule na lokalitě*). Od roku 1901 zde působil i I. L. Červinka (*Nekvasil 1993*, 334). Na něj pak na této lokalitě až do 30. let 20. století navazovali pracovníci VMO (*údaje z informační tabule na lokalitě*). Bohužel, dodnes ani z těchto zajímavých nálezů nevzešla žádná publikace. Litovelský rodák, katolický kněz a moravský historik, páter Viktor Pinkava, autor části „Litovelský okres“ v edici *Vlastivědy moravské*, zde píše o pravěkých regionálních nálezech, vzácné nákelké artefakty nevyjímaje (*Pinkava 1903*, 17–19).

V okolí Litovle už od 80. let 19. století působil rodák z Choliny, nadšený sběratel a konzervátor, pozdější lékař a litovelský starosta Jan Smyčka, zakladatel litovelského muzea (1907), které v roce svého vzniku hostilo první sjezd Červinkova Moravského archeologického klubu (*Veselá 2005*, 469–471). J. Smyčka také v časopisu

Pravěk publikoval první práci o předhistorických nálezech z Litovelska (*Smyčka 1907*, 140–150), nebo o objevech na katastru Odrlic (*Smyčka 1910a*, 137–139). Odrlické okolí vůbec přineslo velké množství archeologických zajímavostí, které J. Smyčka představil v tehdejší periodiku *Selská stráž* (*Smyčka 1910b*, 1–3; *1910c*, 1–3). Podobně tomu bylo i s objevy z katastrů obce Seničky (*Smyčka 1916*, 2) nebo Senice na Hané, zde zejména z polohy „Loucká hora“ (*Smyčka 1912a*, 1–2; *1912b*, 1–2; *1912c*, 1–2). Na jejich záchraně měl velký podíl i zdejší učitel Leopold Klemsa (*Hlubek 2014*, 6). V Selské stráži postupně vyšly také stati o tehdy objevených nálezech z katastru obce Cholína (*Smyčka 1912d*, 1–2.; *1912e*, 1–2.; *1912f*, 1–2.; *1912g*, 1–2). Na sklonku života ještě publikoval J. Smyčka další kompilační regionální práci „Litovelsko za pravěku a v době předhistorické“ (*Smyčka 1926*, příloha 8). Ve Smyčkových stopách později pokračoval gymnaziální profesor a správce litovelského muzea Karel Sedlák (*Kalábková 2009*, 32). Rozsáhlé pohřebiště na lokalitě Senička – „Na dílech“ (také „Padělky“) bylo odkrýváno postupně, a to s nálezy nových a nových hrobů. Ten první uvádí I. L. Červinka v dopisu AÚ Praha z roku 1926, další dva hroby byly objeveny Josefem Husičkou a K. Sedlákem v roce 1932. V následujícím roce odkryl správce Mladečských jeskyní Josef Novotný, dalších pět hrobů, přičemž v nejbohatším hrobě shledal 20 keramických nádob (*Hlubek 2015*, 6). Materiál z tohoto pohřebiště zpracoval a publikoval Karl Schirmeisen, toho času zástupce Státního archeologického ústavu Brno (*Schirmeisen 1934*, 31–35). Poslední dva hroby zde byly odkryty v roce 1942, později, při výstavbě místního kravína, zde pravděpodobně došlo k silné devastaci tohoto pohřebiště (*Hlubek 2015*, 19).

Tehdejší kustod olomouckého Vlasteneckého muzea Filip Kovář, pořídil v roce 1914 soupis předmětů uložených ve VMO, na jehož kompletní publikaci však nedošlo (*Kovář 1914*, 38–54, 137–143). I tak je možno zde nalézt informace o halštatských artefaktech z předmětného regionu. Do období před 2. světovou válkou spadají ještě souhrnné publikace A. Gottwalda o moravském pravěku (e.g. *Gottwald 1924*; *1931b*), nebo jeho výzkumy ze studovaného regionu, například prokopání části pohřebiště Slatinky – „Nivky“ v sezónách 1932–34 (*Gottwald 1935*, 1–19). Na této lokalitě poté pokračoval Gottwaldův kolega K. Dobeš (1935–37), v roce 1939 následovala ještě poslední zdejší sezóna pod vedením prostějovského amatérského badatele Františka Trčaly, a jeho kolegy Aloise Šťastného (*Přichystal 2003*, 12). Další z řady nákelových rodáků, Josef Vrbka, byl čilým sběratelem pravěkých artefaktů v okolí Nákla, a rovněž autorem dějin této obce (*Vrbka 1940*). Jeho sbírka se stala, stejně jako sbírky jiných amatérských badatelů (K. Fišara, J. Smyčka, J. Svozil), součástí inventáře VMO.

V okolí Mezic prováděl archeologické výzkumy další kustod olomouckého Vlasteneckého muzea, teolog Josef Vyvlečka (*Peška 2001*, 78). Z Příkaz pocházel jiný amatérský badatel, Josef Svozil, který zde v 1. polovině 20. století zachránil mnoho materiálu ze zdejšího pohřebiště KLPP a snad i halštatu (viz kap. 9.2.3). Působil však i na jiných příkazských lokalitách (*Nekvasil 1967*, 32; *Peška 2014*, 48). Nadučitel Jan Brtníček a hostinský Josef Lakomý, oba pocházející ze Seničky, se věnovali sběru pravěkých nálezů v okolí této obce (*Hlubek 2015*, 6).

Poválečná léta se nesou ve znamení citelné stagnace v archeologickém bádání a rovněž také výměny generací v řadách archeologických nadšenců (*Kalábková 2009*, 34). Toto období je rovněž spojeno s nástupem profesionálních archeologů, jejichž úvodním představitelem je první erudovaný archeolog působící na střední Moravě, a sice Josef Skutil. Počátek jeho archeologické činnosti je však spojen již s 30. lety 20. století. Po 2. světové válce mu byla činnost několikrát znemožněna či ukončena, mezi lety 1953–59 působil jako vedoucí pravěkého oddělení v tehdejšímu Krajském muzeu v Olomouci (*Kalábková 2009*, 33–36). Právě z tohoto období máme jeho telegrafické poznámky o tehdejších výzkumech či jiné regionální zprávy (e.g. *Skutil 1954a*, 3; *1954b*, 3; *1954c*, 5; *1954d*, 4–5; *1955*, 6; *1956*, 117–120; *1958–9*) uveřejněné povětšinou ve Sbornících Studijního a lidovýchovného ústavu kraje Olomouckého (dále jen „SLUKO“). Dosavadní přehled nálezů z Náměště na Hané a „Rmízu (u Laškova)“ pak J. Skutil prezentoval opět ve sborníku SLUKO (*Skutil 1956*, 117–120). S Janem Janáskem, povoláním cukrovarnickým chemikem, společně předkládají ve stejném sborníku první syntetickou práci o pravěkém osídlení kopce Kosíře (*Janásek – Skutil 1958*, 263–286). Samotný J. Janásek potom v roce 1964 představil přehled pravěkého osídlení na katastru Náměště na Hané (*Janásek 1963–64*, 197–202).

Na začátku 60. let 20. století došlo rovněž k přesunu celé sbírky litovelského muzea do Vlastivědného ústavu v Olomouci (dále jen „VÚO“ nebo „VÚ v Olomouci“), kde se stala součástí jednotlivých fondů. Dodnes je část této sbírky evidována pouze v 1. stupni evidence (*Frolíková-Kaliszová 1983*, 35–39; *Hlubek 2013*, 4). Dodejme jen, že VÚO je následovníkem Wankelova a Havelkova Vlasteneckého muzejního spolku a předchůdcem dnešního VMO. V 60. letech a následujících desetiletích neprobíhaly na Litovelsku žádné rozsáhlejší archeologické výzkumy, které měly zajišťovat AÚ AV Brno a VMO (*Hlubek 2014*, 6). V 60. letech se také počíná kariéra J. Nekvasila, prvního specialisty na KLPP a dobu halštatskou na S Moravě. Tento autor zmiňuje některé regionální lokality ve své nepublikované kandidátské dizertační práci „Severní Morava

v době halštatské, část III“ (*Nekvasil 1961b*, 10–11, 157–158, tab. 150:1–11). Další náměšťské lokality týkající se širšího lužického období najdeme například v periodiku Přehled výzkumů (*Nekvasil 1968b*). Základní typologicko-chronologické porovnání informací o pohřebištích KLPP, s příklady ze sledovaného regionu, představil tento autor ještě dříve v Archeologických rozhledech (*Nekvasil 1964*, 225–264). V roce 1970, před plánovanou stavbou nových budov místního zemědělského družstva, vedl J. Nekvasil záchranný archeologický výzkum na lokalitě Skrbeň – „Hradisko“, kterému předcházely několikeré povrchové sběry konané V. Dohnalem a Zorou Trňáčkovou z VMO (*Nekvasil 1991*). Završením Nekvasilovy práce o moravském halštatu je jeho výše zmíněný příspěvek v „Pravěkých dějinách Moravy“ (*Nekvasil 1993*, 333–372). V roce 1975 vytvořil středoškolský profesor Jan Šrot pro ostatní badatele významnou pomůcku – „Místopis archeologických tratí okresu Prostějov dle nálezů Červinkových, Gottwaldových, Dobešových, Všetických, Skutilových aj.“, která se stala často vyhledávaným zdrojem základních informací o lokalizaci archeologických nálezů na Prostějovsku (*Šrot 1975*), a jenž je doposud vedena pouze jako rukopis. Potvrzením působnosti platěnické skupiny i v Z části touto prací sledovaného regionu je např. zjištěný sídlištní objekt na katastru obce Hluchov (*Šmíd 1977*), nebo další, pozdně halštatský kontext z lokality Čechy pod Kosířem – „Mezi cestami“ (*Šmíd 1998*).

Na konci 60. let nastupuje do Muzea Prostějovska se sídlem v Prostějově archeolog M. Šmíd, zaměřením badatel období pozdní doby kamenné. M. Šmíd realizoval nejdůležitější výzkumy na výšinném hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), a detekoval zde reutilizaci vnitřního pásma této původně eneolitické fortifikace, v halštatském období (*Šmíd 1981; 1988; 1991a; 1991b; 1993a; 1993b; 2007; 2010a*). Od roku 1995 vedl spolu s M. Čižmářem většinou záchranných výzkumů ve sledovaném regionu (zejm. kvůli četným realizacím instalace inženýrských sítí či výstavbě rodinných domů), zde již pod hlavičkou ÚAPP Brno. Své výsledky publikovali většinou v Přehledech výzkumů či v občasném periodiku ÚAPP – Ausgrabungen (více o konkrétních lokalitách viz kap. 9). M. Šmíd rovněž shrnul dosavadní archeologické nálezy z katastru Náměště na Hané v periodiku Střední Morava (*Šmíd 2010a*). Od 80. let je na Litovelsku svými povrchovými sběry činný zábřežský rodák žijící v Příkazech, archeolog NPÚ Olomouc, Karel Faltýnek. D. Kaliszová z VMO vedla v roce 1986 odkryvy části platěnického pohřebiště v Drahanovicích – „Za zahradou“ a realizovala jejich publikaci v Přehledu výzkumů (*Kaliszová 1989*, 64–65). Tehdejší kurátorka sbírek VMO, Markéta Tymonová, napsala v roce 1997 ucelenou stať o pravěkém osídlení obce Seničky a jejím okolí, jako kapitolu

v publikaci „Paměti obce Seničky“ (Tymonová 1997, 5–7). V podobném duchu byla představena i práce o nálezech na katastru Senice na Hané o rok později (Tymonová 1998, 7–13). M. Přichystal, jak již bylo uvedeno, revidoval výzkumy A. Gottwalda, K. Dobeše a dalších, na pohřebišti Slatinky – „Nivky“ ve své diplomové práci (Přichystal 2003). O několik let dříve stejný autor napsal studii o pravěkém a raně středověkém osídlení kopce Kosíře (Přichystal 1999). Mezi lety 2002–05 probíhal rozsáhlý záchranný archeologický výzkum ÚAPP Brno a MaG PV na sídlištní lokalitě Slatinky – „Močilky“, který dosud nebyl vyhodnocen (Šmíd 2003a; 2004). Ve stopách M. Šmída pokračuje na ÚAPP Brno, pobočka Prostějov, archeolog P. Fojtík, zatímco v Olomouci působí od roku 2003 ACO, jako organizace odloučená od VMO. Ve sledovaném regionu působí zejména archeologové ACO Jakub Vrána a Arkadiusz Tajer. V roce 2018 jsem jako hlavní téma své bakalářské práce vyhodnotil halštatské sídlištní objekty na lokalitě Náměšť na Hané – „Lesní ulice“ (Donth 2018).

Co se týče výběru z nedávné a současné amatérské prospekční činnosti, lze uvést, že v 70. letech 20. století sbíral nálezy na katastru obce Pěňčín zdejší rodák Jaromír Čecháček (*listinný archiv MaG PV*). Od 80. let působí na katastru Senice na Hané a dalších (např. Skrbeň, Drahanovice, Náměšť na Hané) bratři Bruno a Ivo Pytlíčkoví (Hlubek 2014, 7). V 80. letech prováděl povrchové sběry ve Slatinicích a také v okolí lokality Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic) olomoucký amatérský badatel Jindřich Kuja. Kolem Náměště na Hané v současné době provádějí svou badatelskou prospekci kominický mistr Antonín Pucek (Šmíd 2010a, 45), a také olomoucký rodák Tomáš Přidal, kterému vděčím za zapůjčení sbírky materiálu KLPP a doby halštatské ke zpracování a zařazení do diplomové práce. Uvést zde však všechny amatérské badatele je nemožné, proto jsem vybral jen ty, jejichž činnost je zaznamenána v písemnostech dotčených muzeí opakovaně, a týká se povětšinou kultury lužické, slezské a doby halštatské.

7 Vymezení zpracovávaného území

Zvolený region (viz mapa 1) se geograficky rozkládá SZ statutárního města Olomouce. Na S od studovaného regionu se nachází město Litovel, na Z město Konice, z J město Kostelec na Hané, a z V pak samotné město Olomouc. Geografickým středem této oblasti je městys Náměšť na Hané. Asi 3,8 km JZ od něj najdeme výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), které je v období starší doby železné jediným rozpoznaným fortifikovanou lokalitou ve zpracovávaném území. Zpracovávané území

se nachází ve dvou původních okresech, Olomouc a Prostějov, oba jsou součástí dnešního Olomouckého kraje. V okrese Olomouc region zahrnuje tato k.ú.: **Bílsko, Břuchotín, Cakov, Drahanovice, Dubčany u Choliny, Hněvotín, Horka nad Moravou, Hynkov, Cholína, Ješov, Křelov, Lhota nad Moravou, Lhota pod Kosířem, Lípy, Loučany na Hané, Loučka u Bílska, Luběnice, Luděřov, Luká, Lutín, Mezice, Náklo, Náměšť na Hané, Odrlice, Olbramice u Vilémova, Příkazy, Rataje u Olomouce, Senice na Hané, Senička, Skrbeň, Slatinice na Hané, Těšetice u Olomouce, Topolany u Olomouce, Třebčín, Ústín, Vilémov u Litovle, Vojnice u Olomouce.** V okrese Prostějov jsou to pak: **Bohuslavice u Konice, Budětsko, Čechy pod Kosířem, Hačky, Hluchov, Krakovec na Moravě, Laškov, Nová Dědina u Konice, Pěčín na Moravě, Polomí, Přemyslovice, Raková u Konice, Rakůvka, Slatinky, Služín, Stařechovice, Štarnov u Přemyslovic.**



Mapa 1: Zpracovávaný region a jeho nejbližší okolí s předpokládaným regionálním centrem v podobě výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova); www.geoportal.cuzk.cz, upraveno).

Toto území bylo zvoleno, jak již bylo řečeno, zejména z důvodu neucelené znalosti zdejšího stavu poznání doby halštatské, ale rovněž kvůli zjištění sídelních vazeb, vztažených například i k výšinnému hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), které také nikdy zkoumány nebyly. SZ od tohoto hradiště je krajina více

kopcovitá než v jiných částech, a nepředpokládám zde husté osídlení. Nicméně z hlediska celistvosti území zde tuto oblast ponechávám, i pro potvrzení výše zmíněného předpokladu. V ostatních částech zvoleného území naopak nálezy z doby halštatské očekávám, ve vztahu k Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) bude jistě zajímavé sledovat jeho nížinné hospodářské zázemí.

Zvolený region se nachází na rozhraní J konce kopcovité oblasti Zábřežské vrchoviny, k níž na její V straně přiléhá rovinatá či mírně zvlněná krajina Hané. JZ okraj regionu je ohraničen tokem řeky Romže, protilehlý SV pak povodím řeky Moravy. Celková plocha zkoumaného území činí **30 153,8 ha** (v okrese Olomouc 21 069,9 ha, v okrese Prostějov 9 083,9 ha; o statistických údajích jednotlivých k.ú. viz www.cuzk.cz). Nejvyšším bodem regionu je vrch „Na skalách“ s nadmořskou výškou 563,7 m n. m., který se nachází asi 1 200 m SZ od obce Polomí v prostějovské části regionu. Nejnižším místem je pak hladina Mlýnského potoka v JV cípu katastru Horky nad Moravou s nadmořskou výškou 214,1 m n. m. v olomoucké části regionu. Tento potok je jedním z ramen řeky Moravy (je nazýván také Střední Morava).

Nejstarší listinné zmínky o sídlech ze zpracovávaného regionu pocházejí ze začátku poslední čtvrtiny 11. století (tedy zhruba z poloviny mladohradištního období), konkrétně z fundační listiny benediktýnského kláštera Hradiska u Olomouce ze dne 3. února 1078 (e.g. *Bistřický 1993*, 131–136), ve které je doložena obec Náklo (zde jako „Nakel“), Senice na Hané (v textu uvedena „Scennicze“, *Pinkava 1903*, 231, 262), a zmiňuje se tu i dar jednoho popluží v Hněvotíně tomuto klášteru (*Dostál – Říkovský 1935*, 355, 528). Celý region byl v průběhu historie svědkem velkého množství událostí a nevyhnulo se mu například ani období třicetileté války. Detailní historiografické vykreslení by však bylo výrazně nad rámec této práce.

8 Přírodní podmínky regionu

8.1 Geomorfologická stavba

Zvolený region náleží pod dvě základní geomorfologické provincie. Jejich dělicí čarou je zhruba linie Cholína – Slatinky, dále J svahy kopce Velký Kosíř a osy vesnic Služín a Lutotín. Ze Z poloviny spadá pod geomorfologický celek České vysočiny, kde je tvořena podcelkem Bouzovské vrchoviny. Východní část je součástí geomorfologické provincie Západních Karpat, a zde je zastoupena dvěma entitami podcelků Prostějovské pahorkatiny a Středomoravské nivy (*Demek – Mackovčín 2006*, 39, 47).

Pod Bouzovskou vrchovinu spadají tři okrsky, které jsou všechny na daném území zastoupeny. Západní polovinu tvoří Přemyslovická pahorkatina, která zabírá nižší polohy SZ města Kostelec na Hané, které S směrem postupně nabírají na výšce. Je pokračováním tektonické sníženiny Prostějovské kotliny, a je modelována spodnokarbonskými zvrásněnými usazeninami, s ostrůvky neogenních sedimentů. Souvislý povrch prohlubují údolí zařezávajících se vodních toků, jako jsou říčky Romže, Šumice a Pilavka, nebo Přemyslovický potok. Východní část je ze S celá, až po masiv Velkého Kosíře, součástí okrsku Ludmírovské vrchoviny, který je tvořen souvislým výšinným povrchem. Je rovněž tvořen spodnokarbonskými zvrásněnými usazeninami, tentokrát s ostrůvky devonských hornin. Okraje vrchoviny jsou rozřezány hlubokými údolními vodních toků, jako jsou říčky Blata nebo Šumice. Pokračováním předešlé jednotky je enkláva Velkého Kosíře, jakožto samostatného geomorfologického okrsku. Jedná se o výraznou vyvýšeninu – morfologickou kru, ze tří stran vystupující nad okolní krajinu. Masiv je ukloněn k JZ, jehož svahy zde strmě spadají, zatímco k SV jsou pozvolnější. Velký Kosíř je tvořen horninami drob, prachovců, slepenců a břidlic. V prostorách bývalých lomů na J okraji masivu lze nalézt fosilizované zástupce devonské fauny (*Demek – Mackovčín 2006, 277, 365, 482*).

Dále nečleněný geomorfologický podcelek Středomoravské nivy zabíhá do zájmového území pouze v jeho SV pásu, kde tvoří rovinnou náplavovou oblast povodí řeky Moravy. Její jádro je složeno z kvartérních sedimentů štěrkopísčité báze, na niž nasedá hlinitopísčité příkrov. Zbytek V poloviny regionu náleží pod podcelek Prostějovské pahorkatiny, která se zde dále dělí na okrsky Křelovské pahorkatiny, Blatské nivy a Kojetínské pahorkatiny. Drtivá většina území náleží do okrsku Křelovské pahorkatiny, který zahrnuje rozsáhlou, mírně zvlněnou krajinu SZ a Z města Olomouce, která je bez výrazných vyvýšenin. Mezi městem Litovel a obcí Těšetice se rozprostírá staré údolí řeky Moravy, dnes zaplněné fluviálními (tedy naplavenými) štěrky. Celkově se jedná o měkký georeliéf na neogenních a kvartérních sedimentech. Samostatný okrsek Blatské nivy se nachází v podstatě pouze jako širší rovinný náplavový pás toku říčky Blaty od obce Těšetice dále na JJV. Tvoří jej výhradně kvartérní fluviální sedimenty – spodní štěrkopísky a svrchní hlinitopísčité příkrov. Pouze svým S okrajem (jen části katastrů Stařehovic a Služína) do zájmového území proniká nížinný okrsek Kojetínské pahorkatiny, jehož reliéf se v popisované oblasti k SV mírně zdvihá jako předstupeň navazujících příkrých svahů kopce Velký Kosíř. Je tvořen usazeninami mladších třetihor, a čtvrtohor (*Demek – Mackovčín 2006, 72, 229, 253, 423*).

8.2 Geologické podloží

Při bližším pohledu na jakoukoli mapu zobrazující geologické podloží je zřejmé, že vrchovinné oblasti jsou co do spektra geologických struktur nápadně pestřejší, než oblasti nížinné. Je to dáno tím, že orografické (tedy horotvorné) struktury, jako výsledky orogeneze, lze v těchto oblastech přímo sledovat, neboť se nacházejí ihned pod vrstvou půd. Naopak, v prostorách nížin a pahorkatin, je podpůdní pokryv tvořen zejména eolickými vrstvami navátých spraší z období svrchního pleistocénu, nebo kvartérními nezpevněnými fluviálními sedimenty v okolí vodních toků. Podobně je tomu i v předmětném regionu.

Vrchovinné oblasti jsou z velké většiny formovány rozsáhlými vrstvami prvohorních zpevněných vrstev jílovitých břidlic, slepenců, prachovců a hrubozrnných či jemnozrnných drob, často v různých kombinacích. I v těchto výše položených regionech však lze najít větší či menší enklávy navátých spraší a sprašových hlín (v okolí obcí Bohuslavice u Konice, Raková u Konice, Vilémov u Litovle, Olbramice u Vilémova, Laškov, nebo vsi Nová Dědina, a dále v širší oblasti od spojnice obcí Pěnčín – Hluchov terénem svažujícím se na JV do Prostějovské kotliny). V okolí vodních toků pak nalézáme již zmíněné nezpevněné říční usazeniny, tvořené štěrkem, pískem a hlínou (nejmocnější vrstvy se nacházejí v okolí říček Blaty, Šumice, Pilavky a Romže). Čočky zpevněných usazenin středně či svrchně devonských vápenců a dolomitů pak lze vysledovat na JV svazích kopce Velký Kosíř. V této oblasti se také nacházejí dva areály bývalé těžby těchto surovin, a sice Růžičkův a Státní lom).

Rovinné či mírně zvlněné oblasti nížin jsou, jak již bylo řečeno, pokryty čtvrtohorními příkrovy spraší nebo tvořeny říčními naplaveninami stejného stáří. Hranici mezi těmito entitami tvoří zhruba osa obcí Unčovice, Mezice, Náklo, Příkazy, Skrbeň, Horka nad Moravou, a místní část města Olomouce – Řepčín. Spraše se na předmětných územích ukládaly většinou v průběhu dob ledových, v některých místech tvoří až několik metrů silné vrstvy. Tyto příkrovy jsou zde narušovány pouze sedimentem naplaveným menšími vodními toky, jakými jsou Cholinka, Blata, Šumice, Slatinka a Deštná. Rozsáhlou oblast těchto usazenin pak vytváří mohutný tok řeky Moravy, přinášející štěrky, písky a hlíny z oblastí Jeseníků a pravo- i levobřežních pahorkatin. Světlymi výjimkami v tomto jinak duálním prostředí jsou prvohorní čočky zpevněných jílovitých břidlic, prachovců a drob v okolí obcí Skrbeň a Horka nad Moravou, nebo malá enkláva devonských vápenců a dolomitů, která se nachází J od

spojnice obcí Lutín – Hněvotín. Jedná se zde o další bývalý lom na kámen (více ohledně grafických a popisných informací viz www.geology.cz – geovědní mapy).

8.3 Pedologické poměry

Od mladší doby kamenné do počátků středověku byl půdní pokryv rozhodujícím činitelem pro lidské populace přicházející do nových oblastí. Selektace míst pro lidská sídla byla vždy vázána na plochy kvalitních půd pro pěstování obilnin či jiných plodin. Vrchovinné a horské oblasti, osídlené později, mají těchto půd daleko méně a jsou také méně kvalitní a často kamenité. Zvolený region je, co se týče spektra různých druhů půd, velmi rozmanitý.

Oblast Zábřežské vrchoviny vykazuje různé subtypy v České republice nejrozšířenějšího půdního typu kambizem. Jsou to velmi hluboké půdy šedého až hnědého zbarvení, s velkou rozmanitostí obsahu minerálů a chemických vlastností. Tyto půdy jsou tvořeny větrem přemístěnými zvětralinami různých hornin (nejvíce břidlic nebo rul). V naší oblasti se vyskytují na menších či větších plochách, které pokrývají většinou výšinné náhorní planiny. Najdeme zde však také ostrůvky hnědozemních půd, často v okolí vodních toků. Hnědozemě jsou dokladem původního zdejšího pokryvu – listnatého lesa, který se zde již nevyskytuje, neboť byl v minulosti vymýcen. Hnědozemě jsou však dominantou pahorkatinných regionů a také terénů svažujících se do nížin. Typickým příkladem ploch s těmito půdami je rozlehlá zvlněná krajina V kopce Velký Kosíř, dále pás prvních V svahů Zábřežské vrchoviny nebo katastry obcí Skrbeň, Horka nad Moravou a Křelov. Jižně Slatinek, na ploše národní přírodní památky (dále jen „NPP“) „Kosířské lomy – Vápenice“, najdeme ještě čoučku rendzin, což jsou bezhumusové půdy vzniklé na vápenatých či dolomitových substrátech z rozpadů karbonátových hornin. Okolo menších vodních toků jsou přítomny pruhy glejových půd tvořené středně těžkými (např. prachovými) substráty, nebo nivními sedimenty, které jsou každoročně přinášeny povodím potoků a říček, zejména za jarních povodní při tání sněhu. Mohutnější vodní toky jsou tvořeny nivními fluvisoly, které mají podobné vlastnosti jako předchozí gleje, avšak jejich plochy jsou již podstatně širší. Rozloha těchto ploch roste s mohutností vodního toku.

Široké plochy fluvisolů a glejů najdeme také v rozlehlém povodí řeky Moravy, která se dotýká zpracovávaného území na jeho SV okraji. Pás kolem řeky Blaty mezi Těšeticemi a Lutínem pokrývá hlubokohumózní půdní typ černice, vyvinutý z nezpevněných karbonátových a sorpčně nasycených substrátů, nebo ze starých nivních

sedimentů. Na ostatních, rozlehlých oblastech rovin ve V polovině zpracovávaného území se rozkládají různé druhy kvalitních vápnatých černozemí, vytvořené na sprašových pokryvech nížinných oblastí. Tyto půdy byly dozajista cílem společenstev, která k nám přicházela, jak již bylo řečeno, od mladší doby kamenné, a která jako první praktikovala usedlý způsob života (sedentismus) a pěstování polních plodin (další informace viz www.geology.cz – půdní mapa; www.klasifikace.pedologie.czu.cz).

8.4 Hydrologická situace

Zkoumaným regionem protéká několik významných vodních toků. JZ okraj území omývá řeka Romže, pramenící v obci Dzbel, na S okresu Prostějov, v nadmořské výšce asi 490 m n. m. Teče vesměs JV směrem a do řešeného území zasahuje pouze krátkým úsekem J obce Hluchov. Ze zájmového území se do Romže vlévá několik levostranných bezejmenných přítoků. JZ obce Pěňčín pramení ve výšce asi 315 m n. m. Český potok (jiným názvem je rovněž Vyklička). Teče JV směrem, napájí rybníky v areálu zámku Čechy pod Kosířem a podél Z svahů Velkého Kosíře teče do obce Držovic na Moravě, kde se vlévá do Romže. V průběhu svého toku přibírá v našem regionu několik levostranných (např. Pěňčínský potok), a také pravostranných přítoků (např. Stříbrný potok). V nadmořské výšce asi 500 m n. m. JV obce Hvozd pramení Pilavka, říčka, která teče nejprve J směrem mělkým mísovitým profilem, poté se u Budětska stáčí k V a proplétá se hlubokým Rakovským údolím, za nímž u Krakovce vtéká do říčky Šumice. Na své cestě přijímá několik pravostranných, ale jen jeden levostranný přítok. Pramen samotné říčky Šumice se nachází V od obce Luká, v nadmořské výšce asi 485 m n. m. Nejprve říčka teče do Luké, potom JV směrem vesměs hlubšími údolími, po proudu napájí kaskádu šesti Bohuslavických rybníků, pod obcí Laškov se stáčí a pokračuje na SV až V hlubokým Terezským údolím. Protéká tedy i pod pravěkým hradištěm Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). V obci Náměšť na Hané pak Šumice mění svůj směr na JV a v obci Těšetice se vlévá do řeky Blaty. Jejími pravostrannými přítoky jsou např. Bohuslavický potok, Pilavka, Přemyslovický potok, z levostranných je pak významnější jen potok Babělec.

Mezi vodní toky, které svou delší částí odvodňují rovinné oblasti, zmíním nejdříve říčku Cholinku. Pramení u silnice spojující obce Loučka a Bílsko, v nadmořské výšce asi 348 m n. m. Teče téměř stále V směrem, u Mezic se stáčí na JV a pod obcí Náklo její tok najdeme v místech bývalého rybníku Podkova. U Horky nad Moravou se pak vlévá do Moravy. Na své cestě přibírá několik levostranných přítoků, jako jsou Kobylník nebo Roudník. Nejsevernější oblasti ještě odvodňuje říčka Loučka, která

pramení SV od obce Luká v nadmořské výšce asi 485 m n. m. a v Litovli se vlévá do jednoho z ramen Moravy – Malé vody (také Mlýnský potok). Významný je tok jiné řeky v této oblasti, a sice Blaty. Její pramen najdeme S obce Vilémov v nadmořské výšce asi 425 m n. m., teče stále zhruba na JV, nad obcí Těšetice pak starým údolím řeky Moravy (Demek – Mackovčín 2006, 253) a po 45 km ústí u Annína do Mlýnského náhonu řeky Moravy. Jejímí nejvýznamnějšími přítoky v zájmovém území jsou zleva potok Stouska, a zprava říčka Šumice nebo potoky Zlatá stružka a Slatinka. Posledně zmiňovaný potok, Slatinka, spolu s potokem Deštná, odvodňují V směrem kopec Velký Kosíř.

Přímo v intravilánu obce Slatinice vyvěrá několik sirných pramenů, které mohly být známy už v pravěku. Správnost této myšlenky by mohlo ověřit zjištění hustého zdejšího osídlení ve sledované starší době železné nebo případné nálezy související snad s rituálními aktivitami. V této souvislosti jde zejména o depozita. Snad nejznámějším příkladem (ze starší doby laténské) je pak objev depotu až 2000 bronzových předmětů z lokality Lahoš' – „Obří pramen“ z roku 1882 (Waldhauser 2001, 290). Zatímni stav výzkumů v okolí Slatinic, které se pojí se starší dobou železnou, však této tezi příliš nedává za pravdu. Z roku 1881 pochází z lokality Slatinice na Hané – „Nad lomem“, vzdálené od nejbližšího sirného pramene asi 150 m, nález depotu bronzových předmětů z různých období, který je dnes ztracený (Havelková 1891, 89–95; Červinka 1902, 138, 150, 154, obr. 56, 67). Dodejme ještě, že rok založení zdejších lázní spadá do raného novověku a kryje se s nástupem Habsburků na český trůn (1526). První písemné pojednání o zdejších léčivých pramenech poskytl ke konci 16. století sedmihradský lékař a balneolog Tomáš Jordán z Klausenburku, v díle „Kniha o přirozených vodách hojitedlných nebo teplicech moravských“. Zajímavostí je, že první analýzu zdejších minerálních vod uveřejnil v roce 1896 profesor chemie a nadšený amatérský archeolog František Faktor. Slatinice poskytují 5 sirných pramenů, z nichž nejhlubší je vrt Jan Adam s hloubkou 372 m (Kauerová – Koudela 2000, 43–44, 95–96).

Posledním, zato nejvýznamnějším vodním tokem, který se opět jen v krátkém úseku vlévá do zájmového území, je největší a eponymní moravská řeka – Morava. Její vody omývají řešený region na SV okraji, v úseku mezi Lhotou nad Moravou a Horkou nad Moravou. Koryto řeky často tvoří také hranici zpracovávané oblasti. Morava pramení na J svahu Králického Sněžníku v nadmořské výšce asi 1370 m n. m., teče vesměs J nebo JV směrem a po 353 km se vlévá jako levostranný přítok do Dunaje. Odvodňuje převážnou část Moravy (Vlček ed. 1984, 181), tedy i celý předmětný region,

který tak spadá pod úmoří Černého moře. Po celé délce Hornomoravského úvalu se řeka mnohokrát větví a vytváří mnohdy hustou síť ramen, tůní a mokřadů. Do Moravy se v zájmovém území vlévají pravostranné přítoky říčka Cholinka a potok Častava.

8.5 Klimatické podmínky

V předmětné oblasti je rozeznáváno několik klimatických regionů. V SZ okraji území, ve výšinných partiích Zábřežské vrchoviny, se nachází *mírně teplá vlhká* oblast typu MT5 s průměrnou roční teplotou 6–7 °C a ročním úhrnem srážek 650–750 mm. Svažité oblasti V a J této vrchoviny jsou pak zařazovány pod klimatické kódy MT9, 10 a 11, charakterizované jako *mírně teplé, mírně vlhké* (MT11 *nížinné*) oblasti s ročním průměrem teplot v rozmezí 7–8,5 °C a srážkovým úhrnem 550–900 mm. Rovinná a mírně zvlněná oblast ve V polovině zpracovávaného území je klimaticky *teplá a mírně suchá*, s 8 až 9 °C průměrné roční teploty a rozpětím pouze 500–600 mm srážek za rok (Quitt 1971).

Povětrnostní podmínky jsou často závislé na nadmořské výšce jednotlivých oblastí. Obecně platí, že v podhůří a ve vrchovinných oblastech je proudění vzduchu ovlivňováno orografickými poměry. Vyšší rychlosti větru se budou vyskytovat na místech exponovaných vůči převládajícím směrům větru a obecně ve vyšších polohách, pokud zároveň není rychlost větru výrazněji snížena lokálními okolnostmi, např. lesním porostem. Na střední Moravě, tedy i ve zpracovávaném regionu, převládá v těchto oblastech SZ proudění. V rovinné oblasti Hornomoravského úvalu pak nejčastěji vanou větry ze S až SZ. Další proudění – Z, JZ tvoří asi 40 % z celkového objemu proudění vzduchu, V jen 16 %. Průměrná roční rychlost větru pro oblast Moravy a Slezska se pohybuje okolo 3,2 m/s, měřeno 10 m nad zemským povrchem. Takovéto hodnoty se nejčastěji vyskytují v níže položených regionech na lokalitách otevřených vůči proudění vzduchu, v našem případě tedy rovinatá oblast Hornomoravského úvalu (www.povetnik.cz; www.oze.tzb-info.cz).

8.6 Ochrana přírody

Jen krátce se zmíním o chráněných územích ve sledovaném regionu. Výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) je součástí přírodní rezervace „Terezké údolí“, která zahrnuje průlom říčky Šumice hlubokým údolím mezi V svahy Zábřežské vrchoviny. Meandrující vodní tok zde vytváří úzké luční nivy, které jsou mozaikou různých biotopů, na přilehlých J svazích najdeme dubohabrové lesy. Tato rezervace je součástí širší oblasti stejnojmenného přírodního parku „Terezké údolí“,

který zahrnuje i větší část přilehlých lesních porostů mezi vesnicí Krakovec a městysem Náměšť na Hané. Východně obce Hluchov se rozkládá přírodní památka – lesní komplex „Brus“. Jedná se o údolí opuštěných a zarostlých sadů se svahy pokrytými teplomilnými rostlinami. Roste zde několik druhů růží, a je domovem vzácných druhů motýlů (www.cs.wikipedia.org).

Plošně největší chráněné území (20 m²) zaujímá kopec Velký Kosíř, který dosahuje nadmořské výšky 442 m n. m. Až na J svažitého reliéfu se jedná o plochý zalesněný vrchol s monokulturami smrků, borovic a různých druhů teplomilných doubrav. J část pokrývají zakrslé suchomilné porosty, najdeme zde i několik výchozů devonských vápenců, které dříve (snad i v pravěku) sloužily jako zdroje kamenné suroviny – vápence. Jde o NPP „Kosířské lomy“, které zahrnují lokality „Růžičkův lom“, „Státní lom“ a „Vápenice“. Jsou porostlé suchými trávníky, vyskytují se zde ohrožené druhy rostlin a lze tu najít fosilie z období prvohor. Na JZ prudkém svahu kopce je vyhlášena přírodní rezervace „Andělova zmola“ s porosty suché doubravy a výskytem chráněných bylin, mechů a lišejníků. Nedaleko vrcholu Velkého Kosíře najdeme přírodní památku „Studený kout“, důvodem jehož ochrany jsou četná mravenišť. Ve V části chráněného území, na skalnatém vrcholu mezi obcemi Slatinky a Slatinice je rozprostřena přírodní rezervace „Malý Kosíř“. Na vrcholu kopce (317 m n. m.) a v blízkém okolí rostou polopřirozené suché trávníky a křoviny na vápnatých podložích. Pozorovány jsou zde i některé druhy vzácných motýlů. Vrcholové partie rovněž vykazují četné prohlubně s porosty vřesu, jakožto výsledky sondážní činnosti zamýšlené těžby kamenné suroviny. V areálu pozdně klasicistního zámku Čechy pod Kosířem se rozprostírá rozlehlý park v anglickém stylu s mnoha druhy vzácných dřevin, které zde nechali vysadit původní majitelé panství, příslušníci portugalského hraběcího rodu Silva-Tarouca. Prostory zámku obývá také několik druhů vzácných netopýrů (www.cs.wikipedia.org; www.strednimorava-tourism.cz; www.zamekcechy.cz).

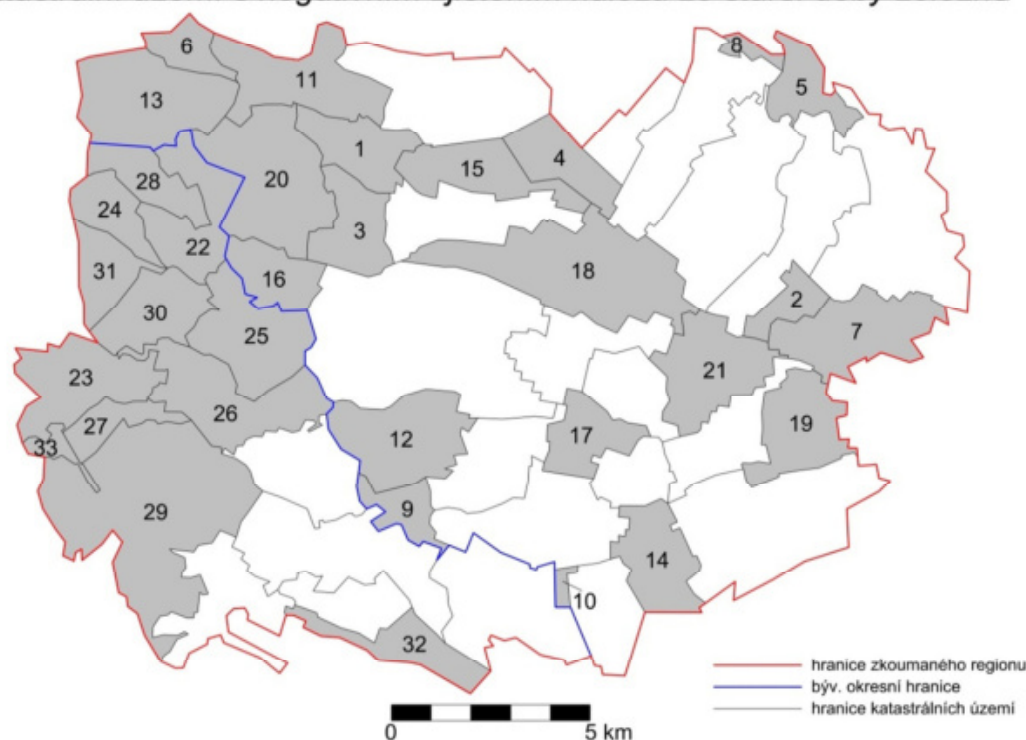
Svou menší část zasahuje do zkoumaného regionu také chráněná krajinná oblast (dále jen „CHKO“) „Litovelské Pomoraví“, rozlehlá nivní rovina meandrujícího toku řeky Moravy s komplexem lužních či bažinných lesů, a také jilmových doubrav. Jeho součástí je národní přírodní rezervace „Ramena řeky Moravy“ se sítí meandrů, slepých ramen, větvení řeky, soutoků, tůní, bažin a ostrovů, které jsou spolu s břehovými partiemi domovem rostlin a živočichů vázaných na vodní tok. Přirozený lužní les je přítomen také na plochách přírodních rezervací „Kenický“ (SV vesnice Hynkov) a „Panenský les“ (SV obce Skrbeň). Mokřadní louku s ohroženými rostlinami najdeme

mezi plochami lužních lesů v přírodní památce „Daliboř“, S obce Horka nad Moravou. Nedaleko odtud se pak nachází přírodní památka „Kurfürstovo rameno“ – slepé říční rameno se zbytky vrbotopolového lužního lesa. Přírodní památka „Častava“ na SV okraji Horky nad Moravou je zbytek původního toku říčky Cholinky, jedná se o mokřadní biotop na pomezí mezi stojatou a tekoucí vodou s ohroženými druhy rostlin. Soubor mokřadních luk s bohatým výskytem obojživelníků najdeme v přírodní rezervaci „Plané loučky“ mezi olomouckými městskými částmi Chomoutov a Řepčín. Všechna výše uvedená chráněná území jsou součástí CHKO „Litovelské Pomoraví“. Na samé JV hranici zpracovávaného území se ještě rozkládá nevelká národní přírodní památka „Na skále“ – stepní společenství na devonském vápenci s endemitním výskytem vzácné mateřídoušky vejčité kraňské (www.cs.wikipedia.org).

9 Výzkumy ve studovaném regionu dle katastrálních území

9.1 Katastrální území s negativním zjištěním

Katastrální území s negativním zjištěním nálezů ze starší doby železné

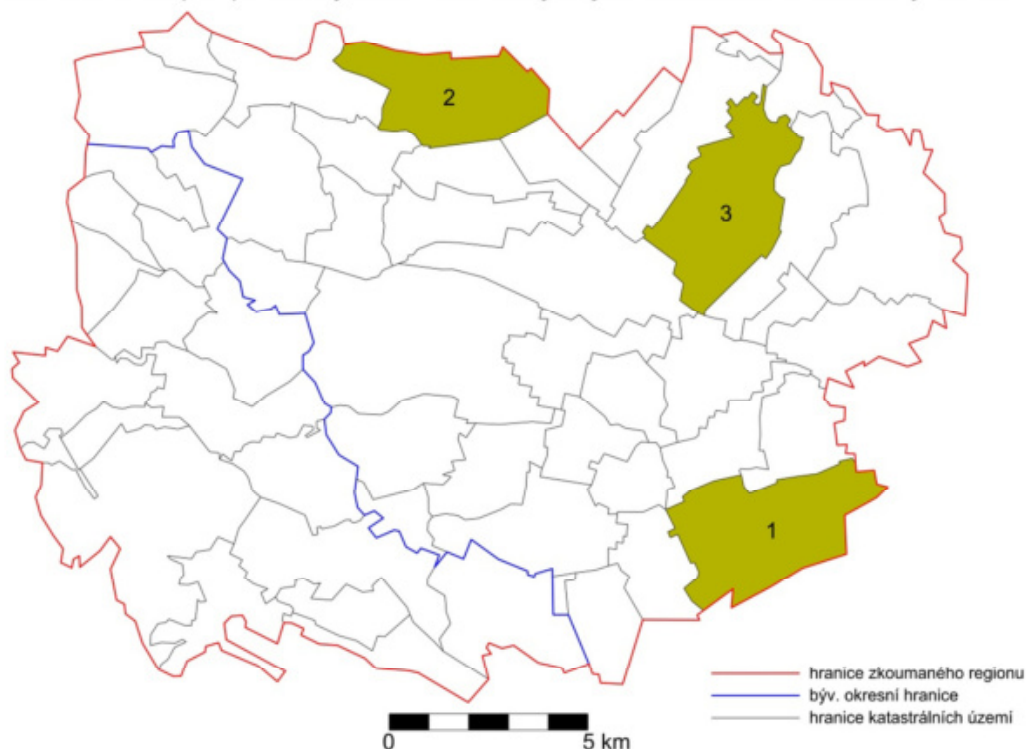


Obr. 1: Okres Olomouc: 1 – Bílsko, 2 – Břuchotín, 3 – Cakov, 4 – Dubčany u Choliny, 5 – Hynkov, 6 – Ješov, 7 – Křelov, 8 – Lhota nad Moravou, 9 – Lhota pod Kosířem, 10 – Lípy, 11 – Loučka u Bílska, 12 – Luděřov, 13 – Luká, 14 – Lutín, 15 – Odrlice, 16 – Olbramice u Vilémova, 17 – Rataje u Olomouce, 18 – Senice na Hané, 19 – Topolany u Olomouce, 20 – Vilémov u Litovle, 21 – Vojnice u Olomouce; okres Prostějov: 22 – Bohuslavice u Konice, 23 – Budětsko, 24 – Hačky, 25 – Krakovec na Moravě, 26 – Laškov, 27 – Nová Dědina u Konice, 28 – Polomí, 29 – Přemyslovice, 30 – Raková u Konice, 31 – Rakůvka, 32 – Stařechovice, 33 – Štarnov u Přemyslovic.

Ve výše uvedených k.ú. se doposud nálezy ze starší doby železné nevyskytly. Zejména v katastrech, které se nacházejí v nížinných oblastech, může jít o stav dosavadních výzkumů. Tam, kde taková území obklopují regiony s pozitivním zjištěním, lze někdy v budoucnu tyto nálezy očekávat. Na některých katastrech byly zjištěny nálezy z mladší (Bílsko, Břuchotín, Křelov, Lutín, Senice na Hané, Topolany u Olomouce, Vojnice u Olomouce, Laškov, Stařechovice) či pozdní doby bronzové (Lhota nad Moravou, Odrlice, Stařechovice), případně i blíže chronologicky nezařaditelné nálezy KLPP (Lhota pod Kosířem, Luděrov, Senice na Hané, Topolany u Olomouce, Přemyslovice). S přihlédnutím k všeobecně známé teorii o kontinuitě osídlení a pohřebišť (Podborský 1956, 37), lze i zde platěnické nálezy očekávat.

9.2 Katastrální území s předpokládaným nebo neověřeným zjištěním

Katastrální území s předpokládaným nebo neověřeným zjištěním nálezů ze starší doby železné



Obr. 2: Okres Olomouc: 1 – Hněvotín, 2 – Cholina, 3 – Příkazy.

9.2.1 Hněvotín

pořadové číslo	Jméno (-na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Špitálky	234	JZ	pohřebišť (mohyla)	platěnická?

Z různých příčin je možno uvažovat, zde již s jistou dávkou přesvědčení, o výskytu nálezů ze starší doby železné ve výše uvedených třech katastrech. Na k.ú. obce

Hněvotín, v trati „Špitálky“, by se měla nacházet velmožská mohyla obtočená trojitým kruhovým žlábkem či příkopy. V roce 2017 na zmíněné ploše proběhla geofyzikální prospekce pod vedením zástupců Univerzity Martina Luthera ze saského Halle. Další výzkumné práce však dosud zahájeny nebyly. Zjištěné informace o tomto intaktním objektu předpokládají komorový hrob tehdejších elit společnosti s velmi rozměrnou hrobovou komorou (*Golec – Fojtík 2020*, 36, 76, 82, 90, obr. 25, 30:7). Tyto indicie jsou zásadní, zejména pokud se týče nedaleké halštatské archeologické lokality Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic), která je, zdá se, podobného charakteru. O ní však více informací dále v textu.

9.2.2 Cholína

pořadové číslo	Jméno (–na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Horní farské	282	V	sídlíště	platěnická?

V rámci záchranného archeologického výzkumu na trase Vodovodu Pomoraví, budovaného od roku 1995, byly zjištěny 3 objekty v trati Cholína – „Horní farské“, které autor výzkumu M. Šmíd datoval do fáze platěnické skupiny. O tento materiál jsem žádal, ale nebyl mi VMO poskytnut. Od exkavace jej dosud nikdo podrobněji nezkoumal. Ve Zprávě o archeologické akci AÚ AV Brno se pouze uvádějí 3 zásobní jámy a v nich zjištěné keramické zlomky bez bližší specifikace (*Šmíd 1997c*). Tomuto dokumentu předcházející Závěrečná zpráva AÚ AV Brno o provedení výzkumů uvádí podrobnější popis jednotlivých artefaktů, např.: „*tuhovaný nebo leštěný povrch, svíslé záseky na hraně mezi hrdlem a výdutí, amfora s páskovými uchy na plecích, oběžné žlábký přerušované soustřednými kruhy na plecích amfory, zlomek šálku s páskovým uchem vytaženým nad okraj, střepy šálků s jazýčkovitě vytaženým okrajem, žlábkovaná výzdoba, jemné žlábký, oběžné rýhy na podhrdlí*“ apod.; *Šmíd 1996a*, 18–21). Tyto informace však nedovolují přímo koincidovat tento materiál s oikumenou starší doby železné. Amfora s páskovými uchy na plecích, nebo oběžné žlábký přerušované soustřednými kruhy na plecích amfory, bez dalších specifikací, jsou spíše projevem pokročilých fází slezské kultury pozdní doby bronzové. Sice se tato výzdoba objevuje i ve starším stupni platěnické skupiny starší doby železné (e.g. *Novák 2015*, 53), ale pro toto zařazení by bylo nutno znát více informací o tomto keramickém materiálu. Z tohoto důvodu nemohu tento výskyt považovat za prokázaný a v analýze jej tedy neuvádím.

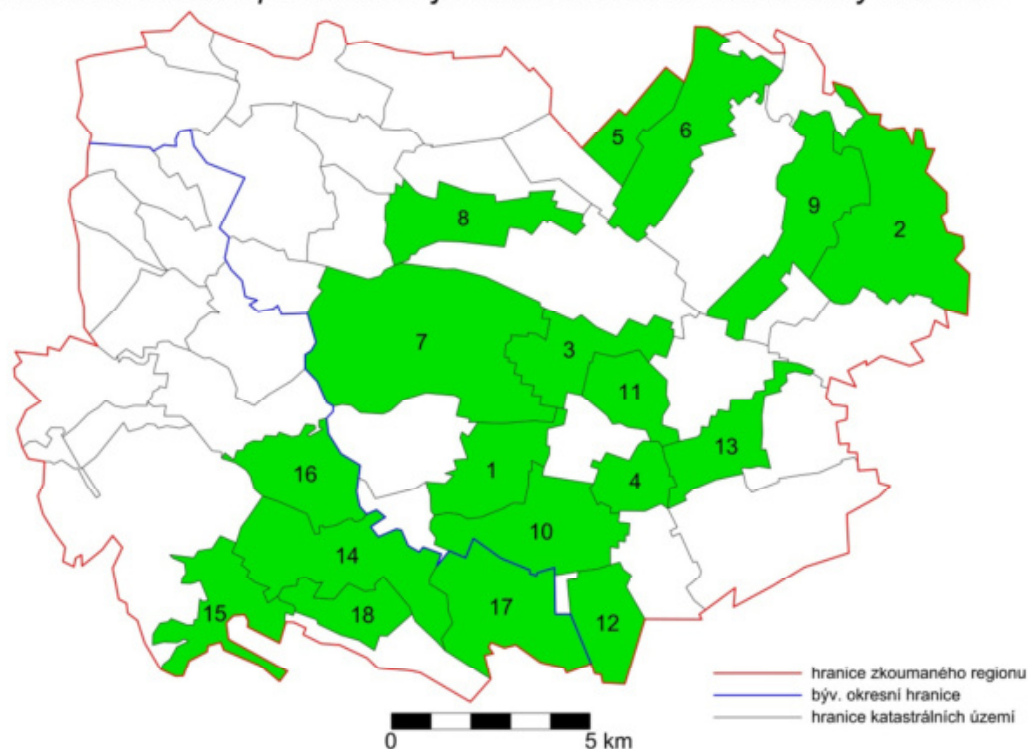
9.2.3 Příkazy

pořadové číslo	Jméno (-na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01) Humna na severním okraji obce (V mírném svahu nad potokem Cholinkou)					
228			SV	pohřebiště?	platěnická?
02) Intravilán - p.č. 1046/2 (u křižovatky v SZ části obce)					
227			V	sídliště	slezská? / platěnická?
03) (neznámá lok. 1)					
?			?	sídliště?	halštats?

Na katastru obce Příkazy je v literatuře zmiňován platěnický střep z polohy „Humna na severním okraji obce“, která autor J. Nekvasil spojuje s možným zničeným hrobem z halštatského období (Nekvasil 1967, 32). Další souvislosti, a hlavně důvod tohoto tvrzení, nezmiňuje. O tento keramický střep jsem žádal, ale nebyl mi VMO poskytnut. Podobně se mi ke zpracování nepodařilo získat ani halštatský železný náramek z neznámé příkazské lokality, který pochází z pozůstalosti zdejšího amatérského badatele J. Svozila (Skutil 1954a, 3). Záchranný archeologický výzkum ACO z roku 2009, který probíhal při pracích na opravě místní komunikace, odkryl, mimo jiné, sídlištní jámu „z období kultury slezskoplatěnické doby bronzové“ (Vránová 2010, 3). Celkově by se mělo jednat o několik keramických střepů. Díky časové náročnosti zpracování zapůjčených předmětů, jsem o nálezy z ACO již nestihl nežádat, proto zůstane tento materiál prozatím blíže nevyhodnocen. Na katastru obce Příkazy tedy jednoznačně halštatské nálezy neuvádím.

9.3 Katastrální území s pozitivním zjištěním

Katastrální území s pozitivním zjištěním nálezů ze starší doby železné



Obr. 3: Okres Olomouc: 1 – Drahanovice, 2 – Horka nad Moravou, 3 – Loučany na Hané, 4 – Luběnice, 5 – Mezice, 6 – Náklo, 7 – Náměšř na Hané, 8 – Senička, 9 – Skrbeň, 10 – Slatinice na Hané, 11 – Těšetice u Olomouce, 12 – Třebčín, 13 – Ústín; okres Prostějov: 14 – Čechy pod Kosířem, 15 – Hluchov, 16 – Pěňčín na Moravě, 17 – Slatinky, 18 – Služín.

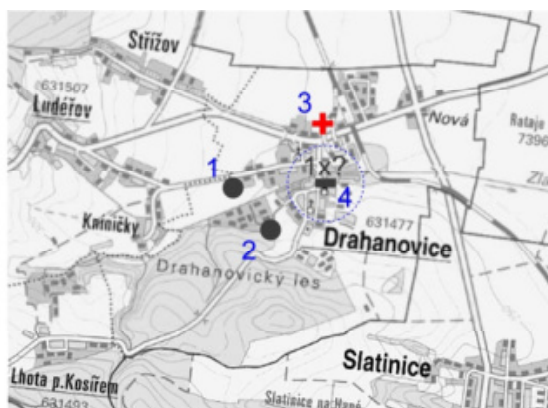
Následuje výčet k.ú. s prokázaným výskytem movitých či nemovitých pramenů z doby halštatské a časně laténské. Vždy nejdříve představím celkovou situaci v každém k.ú., a poté se budu věnovat jednotlivým lokalitám a na nich provedeným výzkumům.

Legenda - vysvětlivky piktogramů

lokality		
ověřená	neověřená	
●	●	sídliště, návršní sídliště
+	+	pohřebiště
▲	▲	výšinné hradiště
▼	▼	depot
◐	◐	mohyla
—	—	ojedinělý nález (singulár)
1x? ○	1x? ○	neznámá lokalita (příp. jejich počet a charakteristika)
	1	pořadové číslo lokality (shodné se seznamem)
	○	označení neznámé lokality

okres Olomouc

9.3.1 Drahanovice



pořadové číslo	Jméno (-na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Na luhu (Z od Drahanovic)	254	V	sídliště	halštats?
02)	U Zlaté stružky (J od obce na svazích podél potoka)	256	S	sídliště	slezská? / platěnická?
03)	Za zahradou (Za kapličkou, Naproti cukrovaru, Železniční vlečka, Vlečka u cukrovaru, Před továrnou)	247	-	pohřebiště	Ha C2-D1
04)	(neznámá lok. 1)	?	?	ojedinelý n.	Ha D1

9.3.1.1 *Na luhu*

(také: *Z od Drahanovic*)

Mezi nejstarší halštatské nálezy z Drahanovic patří J. Ostrým učiněný objev plytké jámy z polohy „Na luhu“ z roku 1957. Obsahovala několik keramických střepů a masu opálené mazanice spečenou ve sklovitou struskovitou hmotu (*Skutil 1954d*, 4–5). Avizované odkrytí předpokládané pece se již zřejmě neuskutečnilo. Informace pocházejí z listinného archivu VMO a z uvedené literatury, žádné další stopy po tomto nálezu se vypátrat nepodařilo. Uvádím jej tedy jako neověřený.

9.3.1.2 *U Zlaté stružky*

(také: *J od obce na svazích podél potoka*)

Povrchové sběry M. Kalábka z let 1991–92 přinesly menší kolekci keramických střepů ze svahů nad potokem Zlatá stružka, označených jako „slezskoplatěnické“. Jediná zmínka o nich je v listinném archivu AÚ AV Brno (*Kalábek 2000*). Ani v tomto případě se již další informace o těchto nálezech jinde nevyskytují.

9.3.1.3 Za zahradou

(také: *Za kapličkou, Naproti cukrovaru, Železniční vlečka, Vlečka u cukrovaru, Před továrnou*)

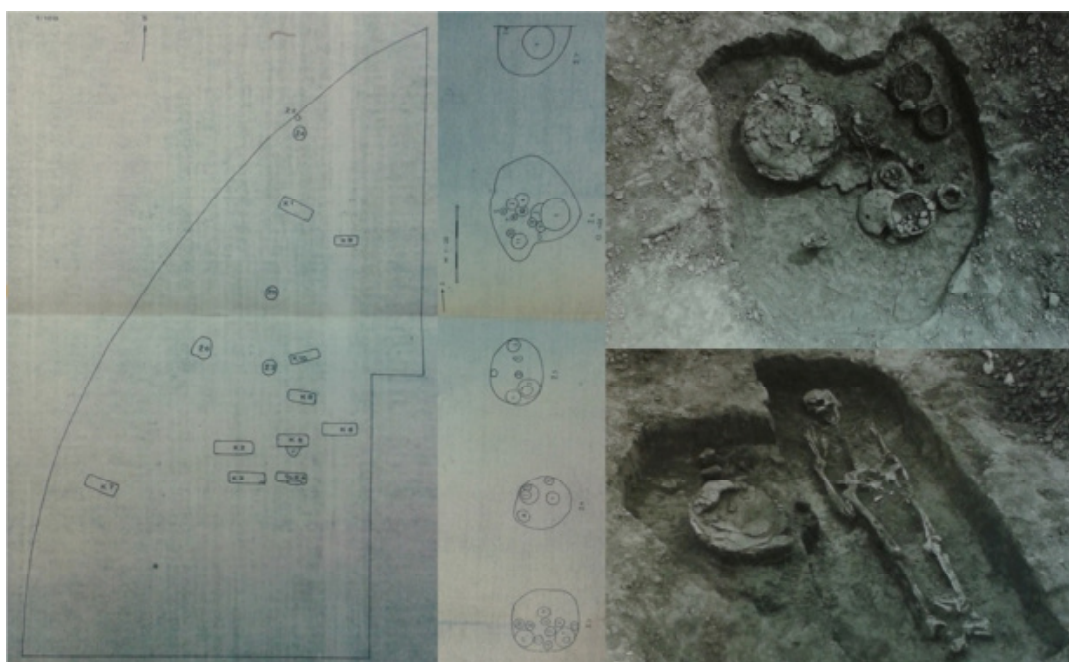
Oproti předchozím je další lokalita „Za zahradou“ velmi významná a dlouhodobě známá a zkoumaná. O prvních zdejších nálezech podává zprávu kustod olomouckého muzea F. Kovář. V roce 1922 byly při stavbě železniční vlečky nalezeny 2 silně tuhované nádoby a další střepy „rázu plátenického“.⁴ Vyzdvihuje rozbitou, červeně natřenou mísu „s černě malovaným ornamentem trojúhelníkovým, jehož plochy jsou vyplněny napříč se křížujícími čarami“. Větší střep z velmi podobně ornamentované mísy našel T. Přidal na lokalitě Náměšť na Hané – „Nad hřbitovem“, vzdálené odsud cca 2,7 km (tab. 34:1; foto 10:8). Náměšťský fragment však nemá celoplošný červený nátěr, nebo je tento již setřen. Kromě toho se zde ještě vyskytuje malování i na vnitřku nádoby, v podobě černých svislých pásů. Podrobně jej zmiňují na jiném místě této práce. Černě malovaný ornament stejného vzoru známe i z lokality Prostějov – „ul. Újezd“ (Šiška 1983, 26–28), který je jako „hrob střední vrstvy“ datovaný mezi fáze Ha C2–D1 (Golec – Fojtík 2020, 190).

O mnoho let později, v rámci dalšího výzkumu na lokalitě „Za zahradou“, odkryl V. Dohnal v roce 1975 část mladohradištního pohřebiště, avšak tato akce žádné halštatské nálezy nepřinesla (Dohnal 1977, 62–63).

O devět let později pokračovala zjišťovacím výzkumem v prokopávání této nekropole D. Kaliszová, která zde kromě předpokládaných nálezů, odkryla také 7 platěnických žárových hrobů (obr. 4). Tyto hroby byly mělce zahloubeny do podloží (cca 5–20 cm) a byly silně poničeny (Kaliszová 1986, 3). Popis jednotlivých žárových hrobových celků a jejich materiální obsah pochází z nálezové zprávy z roku 1986, který pro účely této práce zkracuji: Ž1 – hrobová jáma nezachycena, na skryté ploše pouze střepy ze dvou nádob (inv. č. A 44200–A 44201). Ž2 – hrobová jáma zachycena jen částečně, jednalo se o oválnou jamku 20 x 26 cm s delší stranou Z–V, v ní fragmenty 2 nádob (A 44202–A 44203), v zásypu střepy dalších 11 jedinců (A 44204–A 44214), plus zlomky bronzového drátu (A 44215). Ž3 – hrobová jáma opět narušena, měla téměř kruhový tvar (100 x 90 cm) s delší osou opět Z–V, v ní střepy z 5 nádob (A 44216–A 44220), v JZ části hrobu se nacházela urna s kremací pravděpodobně dospělého jedince (A 44226) a fragmenty drobných bronzových a železných milodarů (A 44233–A 44234), vedle urny dále zbytky dalších 5 nádob (A 44221–A 44224, A 44232), pod

⁴ Bohužel, tyto střepy mi nebyly VMO poskytnuty.

jednou z nich železný nožík (A 44235). Při bližším (laboratorním) zkoumání zde bylo rozpoznáno dalších 6 keramických jedinců (A 44225, A 44227–A 44231) a jeden další železný předmět (A 44238). Ž4 – tvar jámy oválný nepravidelný, rozměry 80 x 50 cm, orientace JZ–SV, v SZ rohu urna s kremací dospělého jedince (A 44240), železným nožíkem (A 44242) a dalšími fragmenty kovových předmětů (A 44243–A 44244), kolem urny byly shledány fragmenty dalších 4 nádob (A 44236–A 44239, A 44241). Ž5 – oválný tvar hrobové jámy rozměrů cca 90 x 70 cm v ose S–J, urna s kremací (A 44246) v J části jámy s jednou další nádobou (A 44245), fragmenty dalších 8 nádob se nacházely v S–J ose hrobu nebo u Z okraje (A 44247–A 44254), ze zásypu hrobu byl vyzvednut drobný bronzový hrot (A 44255). Ž6 – hrobová jáma měla nepravidelný tvar o průměru 110–120 cm se dvěma oblými výběžky v J části, v každém z nich se nacházel 1 pohřeb; 1. urna s kremací (A 44256) s fragmenty drobného bronzového předmětu (A 44274) v JV výběžku, u ní stály další 3 nádoby (A 44257, A 44263–A 44264), pod jednou z nich ležel železný nožík (A 44273); 2. urna s kremací (A 44266) stála v JZ výběžku, k ní byla přidána další nádoba (A 44265); poslední skupina keramických jedinců tvořila s předešlými dvěma zhruba trojúhelník a nacházela se přibližně ve středu hrobové jámy (A 44258a–A 44259, A 44261–A 44262); po celém dně hrobové jámy byly shledány střepy z dalších nádob (A 44267–A 44272). Ž7 – oválný tvar jámy zhruba S–J orientace porušen mladohradištním pohřbem, z materiálu zachycena jediná nádoba (A 44275) a 1 střep z jiné nádoby (A 44276; *Kaliszová 1986, 8–10*).



Obr. 4: Výzkum D. Kaliszové v Drahanovicích z roku 1986. Vlevo celková plocha s rozmištěním jednotlivých objektů, uprostřed situace některých žárových halštatských hrobových celků, vpravo fotografická dokumentace žár. hr. č. 6 a 7 (foto: J. Schubert; Kaliszová 1986, kresebné a fotogr. přílohy).

Většina materiálu z tohoto výzkumu (kromě 3 jedinců) mi byla zapůjčena VMO ke zpracování. Z fragmentů (9 ks), které byly nalezeny v zásypech raně středověkých kostrových hrobů (obj. K2–K4, K8), se dal bezpečněji určit pouze 1 fragment nezdobené mísy plynulé trojčlenné profilace (31131). Další střepy, většinou výduti nádob, pocházejí pravděpodobně z mís či malých amfor. Z výzdoby se objevily oběžné či šikmé ryté linie a v jednom případě vtlačený kulatý důlek. Za pravděpodobně halštatskou označila D. Kaliszová i drobnou bronzovou spirálku z obj. K4, která je dnes již rozlámana. Jednalo se možná o vlasovou ozdobu. Vzhledem k nekompaktnosti celé této nálezové situace a malé výpovědní hodnotě nálezů se jí hlouběji nebudu věnovat.

Analýza keramiky z výzkumu D. Kaliszové (1986)

Ze samotných žárových hrobů mi byla zapůjčena kolekce 1516 fragmentů z původních 65 keramických jedinců o celkové hmotnosti 10417 g. Počet fragmentů jednotlivých keramických jedinců se pohyboval mezi 1–229 ks. Ze 65 keramických jedinců bylo typologickou metodou blíže identifikováno 20 nádob (30,77 %). Z nich bylo nejvíce po 8 mís a amfor (á 40 %), 2 šálky (10 %) a po jednom hrnci a amforovité zásobnici (á 5 %).

Hrnec (11000): Tyto užitkové nádoby patří obecně k málo chronologicky citlivým tvarům, a také se v hrobové výbavě nevyskytují často, což ovšem neplatí pro komorové hroby (*Golec – Fojtík 2020*, 150) nebo pozdní halštat (*Nekvasil 1993*, 368). V celé kolekci byl rozpoznán pouze 1, typově blíže nespecifikovaný keramický jedinec (11000), ze kterého se zachovalo 51 fragmentů. Maximální délka střepu činila 76 mm, síla střepu 10 mm a průměr maximální výduti byl změřen 110 mm. Zejména kvůli absenci okraje nádoby, nebylo bližší zařazení v rámci své kategorie možné. Hrnec byl zhotoven z hrubé písčité hmoty s makroskopickou příměsí ostřiva a oboustranně hlazeným povrchem. Na jednom ze střepů byl nalezen kulatý plastický výčnělek. Podobné lze u nádob (převážně hrnců) nalézt na halštatské keramice hojně, většinou je tento prvek zařazován do fáze Ha D (*Parma 2012*, 73; *Novák 2015*, 84, 145, tab. 21:3, 9). Ve zkoumaném regionu byl tento prvek ještě zaznamenán na sídlištních lokalitách Slatinky – „Močílky“ (tab. 70:2; foto 18:10), Horka nad Moravou – „Intravilán – ul. Petra Bezruče“ (tab. 15:3; *Šmejda 1998*, obr. 12:2/98–146–02) a Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“ (tab. 10:5; foto 5:1; *Šmíd 1977*, obr. 4:5).

Amfory (21000): Amfory tvoří základní keramický prvek hrobové výbavy. Stejně jako ostatní zdejší keramické skupiny, i tento sestává z velmi zlomkovitého

materiálu (17–229 ks/1 ker. jedinec), s největší délkou střepu 122 mm a maximální sílou 11 mm. Byl změřen 1 průměr okraje (170 mm), průměr maximální výduti se pohyboval v rozmezí 130–400 mm. Amforu s nejmenším průměrem 130 mm bych už řadil mezi miniaturní nádoby, absentují však důležité údaje o okraji a hrdle. Specifikem celého drahanovického portfolia (kromě mís) je písčité keramické těsto s menší či větší příměsí ostřiva kaméneků. Amfory byly vyrobeny ze spíše plavené písčité hmoty s menší příměsí, objeví se i jemnější hliněný materiál. U vnějšího povrchu téměř všech amfor je tuhované pouze hrdlo a horní část výduti po její maximum, zbytek nádoby je pouze hlazený. Vnitřní povrch je pak pouze hlazený, v některých případech je povrch nerovný.

Z amfor, které svou variabilitou a výzdobou již většinou poskytují větší chronologickou oporu, se podařilo ze silně fragmentarizovaných celků 8 keramických jedinců blíže určit 4 amfory. V jednom případě šlo o amforu s méně ven vyhnutým okrajem a vyšším kónickým hrdlem, plynule nasazeným na baňatou výduť (21323). Dvě další amfory měly již kratší hrdlo, které bylo od výduti mírně odsazeno (21331), u jedné z těchto amfor byl zjištěn nálevkovitě rozevřený okraj. Tato amfora, která byla VMO i rekonstruována, měla rovněž vakovitou výduť s vykrojenou spodní částí až ke dnu nádoby (tab. 3:1; foto 2:8). Tvarově se přibližuje amfoře nalezené v kontextu hrobu H1/2012 Kašina z lokality Seloutky – „Na Šťastných“, která je datována do fáze Ha D1, na základě přítomnosti skleněného inventáře (*Golec – Fojtík 2020*, 125, 135–136, 146, 383, obr. 49, tab. 47:2). Drahanovická amfora má ovšem výduť o něco níže, proto bych ji rámcově datoval do rozmezí Ha C2–D1. Posledním rozpoznatelným tvarem je menší nízká amfora, nazývaná také „mísovitá amfora“ (*Vokolek 1999*, 9), z níž však zůstala ve střepích zachována pouze část hrdla, ostře nasazená na prstencovitou výduť a ploché dno (21333). Jistou tektonickou podobnost představuje na stejné lokalitě nalezená nádoba č. 10, zde označovaná jako „menší lahvovitá nádobka nebo miska“, z pozdějšího výzkumu z roku 2013, u které ovšem rovněž chybí horní část jedince. Celé pohřebiště je zde datováno do rozmezí fází Ha C2–D1 (*Tajer 2015*, 159, 167, obr. 4:1). Z výzdobných motivů převažuje rytá výzdoba v podobě několikanásobných oběžných linií na podhrdlí, v kombinaci s podobnými svazky dvousměrných šikmých linií tvořících krokvice na výduti, případně ještě v kombinaci s vertikálním provedením (tab. 3:1, 5:5, 6; foto 2:8, 3:15, 16). Přítomna je rovněž výzdoba vhloubená, např. důlky přerušující oběžné ryté linie na podhrdlí (tab. 3:1; foto 2:8; analogicky i *Tajer 2015*, 158, 166, obr. 3:2), nebo jako doplněk kombinované výzdoby v podobě klikatek tvořících dvojici rytých linií s mělkým žlábkem mezi nimi (tab. 4:1; foto 2:3). Analogii tohoto motivu, s rastrovým pásem místo žlábků, známe ze sídliště Slatinky – „Pasuňk“

(foto 20:4). V jednom případě byla zaznamenána kombinace dvojice oběžných žlábků přerušovaných žlábkovaným kolečkem, opět na podhrdlí, s širokými vertikálními žlábkou zdobenou celou výduť (mělce žlábkovaná výduť se objevuje i u další zdejší amfory – tab. 6:1; foto 3:13). I zde se nabízí podobná analogie výzdoby s amforou z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“, dokonce ze stejného kontextu jako předchozí (H1/2012 Kašina), kde je však místo žlábkovaného kolečka přítomen motiv tzv. „sluníčka“ (*Golec – Fojtík 2020*, 147, 383, obr. 50, tab. 47:1). Vyskytla se zde i kombinace čtyřnásobné oběžné ryté linie (se sériemi čtveřic důlků nad vrchní linií), přerušené žlábkovaným kolečkem s vystouplým středem a dvojicí jakýchsi „tykadel“ nad tímto kolečkem (tab. 6:1; foto 3:13). Motiv „tykadel“ je doslova lokálním endemitem střední Moravy, a je hojně vysledován v různých podobách na amforách či amforovitých zásobnicích z pohřebiště v Moravičanech – „Dílečcích“ (*Nekvasil 1982*, 23–25, 48, 50, 110, 267, 295, tab. 10:31/16; 12:34/15; 33:103/12; 34:110/22; 101:323/6; 258:964/12; 279:1025/19; 1993, 352, 231:19), dále ve studovaném regionu z nedalekého sídliště Náměšť na Hané – „Lesní ulice“, které je datováno do Ha C2–D2 (*Donth 2018*, 85, tab. 6:2), ve variantě s plastickou výzdobou ho lze najít i na sídlišti Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“, které je datované do fází Ha C2–D1 (tab. 12:3; foto 6:2). Objevuje se i na pohřebišti Slatinky – „Nivky“ (*Přichystal 2003*, 35, tab. XL:PH161/1), v jednom případě (bez žlábkovaného kolečka) i na jiné nekropoli Seloutky – „Na Šťastných“ (*Golec – Fojtík 2020*, 439, tab. 103:26), což je zřejmě jeho nejjižnější výskyt. Poslední skupinou dekorativních motivů z Drahanovic – „Za zahradou“ je plastická výzdoba. Zde se nachází pouze v podobě kratších či delších výčnělků na horní či spodní části výduti amfor, případně na obou těchto plochách současně (tab. 3:1; foto 2:8), analogii lze nalézt téměř na každé halštatské lokalitě, např. opět v Moravičanech (*Nekvasil 1974*, 255, Abb. 1:4), na východočeském pohřebišti v Dobřenicích (*Vokolek 1999*, 189, tab. 19:1), nebo v polském Horním Slezsku (*Gedl 1973*, 304, tabl. XXXIV:11). Tato výzdoba je typická zejména pro oblast výskytu platěnické skupiny, nikoli v J, horákovském regionu (cf. *Golec 2005a*). V prostoru Boskovické brázdy, která je již silně ovlivněna projevy horákovské oikumeny, jsou tyto výčnělky spíše sporadické (cf. *Novák 2015*). Spodní varianta výčnělků patrně měla i utilitární funkci, a sice jako úchyty či držadla, případně zajištění při uvazování provazů, pokud měla být nádoba zavěšena.

Amforovité zásobnice (23000): Rovněž hojně zastoupené v hrobové výbavě, avšak v nízkém počtu, bývají tyto často bohatě zdobené keramické nádoby, které poskytují dobré chronologické vodítko (*Podborský 1970b*, 63). Na lokalitě Drahanovice

– „Za zahradou“ byl takto určen 1 jedinec sestávající z 11 nalezených keramických střepů (23331). Hodnota maximální délky byla změřena 79 mm, síla střepu 14 mm, průměr změřitelné výduti 510 mm. Okraj nádoby se nezachoval. Jemnější keramické těsto s příměsí písku obsahovalo jen malý podíl ostřiva v podobě kaménků. Tuhování vnějšího povrchu bylo již téměř zcela setřeno, vnitřek nádoby byl vybaven hlazeným povrchem. Tektoniku nádoby tvořilo válcové hrdlo nasazené na oblou výduť s mírným odsazením. Vhloubenou výzdobu tvořila oběžná řada oválných důlků na podhrdlí a několikanásobný vertikální žlábek přes maximální výduť.

Mísy (31000): Mísy tvoří početnou skupinu keramických nádob, jak v hrobové výbavě, tak na sídlištích. Jedná se jak o užitkovou keramiku, tak například i předměty se symbolickým významem či jinou neutilitární funkcí (Laučík 2020). V souboru ze žárových hrobů bylo blíže určitelných 8 jedinců. Míra fragmentarizace se pohybovala od 1 do 53 kusů. Nejdelší střep dosáhl hodnoty 87 mm, síla stěn mís se pohybovala většinou okolo 6 mm, fragment nejhrubší mísy však měl hodnotu 11 mm. Jelikož se u většiny fragmentů zachoval okraj nádob, bylo zjištěno, že tyto průměry se pohybují mezi 90–210 mm. Průměry maximálních výdutí potom mezi 120–240 mm. Zajímavostí je, že oproti předchozím skupinám, nebyla žádná z mís zhotovena z písčitého keramického těsta. V polovině případů však byla shledána příměs tohoto materiálu. Ve dvou případech byl vnější povrch mís tuhovaný, jednou byl zjištěn tuhovaný pás pod okrajem. Ostatní mísy byly na vnějšku pouze hlazené a rovné. Prakticky stejné výsledky jsem zaznamenal i pro povrch vnitřní.

Soubor poskytl 2 jedince mís s rozevřeným okrajem. Jednu velmi plytkou mísu s kulatými stěnami (31111; cf. *Gedl 1973*, 288, tabl. XVIII:1), a miniaturní mísu s rovnými stěnami (31112). Druhý případ je poměrně ojedinělý, na Moravě jej známe snad jen z hrobu H1/2017 z lokality Seloutky – „Na Šťastných“, zde je ovšem mísa zdobena svazky trojic šikmých rýh na okraji (*Golec – Fojtík 2020*, 152, 419, tab. 83:35). Další čtveřici tvoří mísy se zataženým okrajem, jeden z nejméně chronologicky citlivých artefaktů (nejen) starší doby železné, běžně se vyskytujících jak na sídlištích, tak ve funerálních celcích. V jihomoravském prostředí jsou známy již ze starší fáze velatické kultury, pokračují přes pozdní dobu bronzovou podolské kultury, často s tordovaným nebo šikmo žlábkovaným okrajem (*Salaš 1993*, 300, 303, obr. 190:10, 18; 193:2), a plynule se zařazují i do místní proveniencie horákovské facie starší doby železné (*Nekvasil 1993*, 336, 340, obr. 220:16, 222:18). Zjevně dlouhodobě oblíbený produkt je přítomen i v časně laténském keramickém inventáři a definitivně jej vytlačuje

až nástup profilovaných okrajů nádob hotovených na rychle se točícím hrnčářském kruhu laténské fáze LT B1 (Čižmář 1993, 384, 391, obr. 250:6, 7; 258:1–4). V našem drahanovickém inventáři se vyskytly naprosto ordinární vzorky bez možnosti bližšího zařazení (31210, 31211, 31212). Na jednom kusu byl nalezen zbytek bílého nátěru (kód SC, viz níže). Posledními dvěma rozpoznatelnými jedinci byly mísy trojčlenné profilace, jedna s plynulým přechodem hrdla ve výduť a omfalem ve dně nádoby (31322), u druhého jedince se pravděpodobně jedná o větší nízkou mísu s odsazenou výdutí (31333), která se profilací přibližuje míse nalezené na dolnoslezském pohřebišti Domasław (*Gediga – Łaciak – Łydźba-Kopczyńska – Markiewicz 2017*, 286, tabl. 26:1). Výzdoba drahanovických mís je o poznání chudší, než je tomu u amfor. U 3 jedinců byly zjištěny několikanásobné šikmé ryté linie přes výduť, jednosměrné či dvousměrné, u jedné nádoby se tyto svazky na konci překrývaly. Z plastické výzdoby se krom již zmíněného omfalu, podařilo objevit vertikální úzký výčnělek neznámé funkce, a sice na rozměrné nízké míse, u které se však nezachoval okraj, ani spodní část nádoby (tab. 4:2; foto 2:9). Zajímavějším výzdobným prvkem zde je však malování (či barevný nátěr) povrchu. Jednalo se o oběžný pruh černé barvy na styku hrdla a výduti, samotná výduť pak byla (pravděpodobně) celá natřena barvou bílou (kód SC1, viz níže). Oběžný pás malovaný černou barvou, stejně tak mísy, jejichž vnější povrch je celý natřen bíle, známe opět z pohřebiště Domasław. Tato rozsáhlá nekropole je datována, na základě analogií keramických nádob, mezi halštatskými fázemi Ha C1–D1 (*Gediga – Łaciak – Łydźba-Kopczyńska – Markiewicz 2017*, 16–28, 214, 253, 276, 287, 296, fot. 19:7; tabl. 16:8, 27:7, 36:1). Malování keramických nádob v moravském prostředí odpovídá dataci v rozsahu fází Ha C2–D1 (*Golec – Fojtík 2020*, 160), což by mělo platit i pro torzo zmíněné drahanovické mísy.

Výzdoba malováním keramických nádob, pokud odhlédneme od velmi vzdálených období pravěku (např. pozdně neolitická lengyelská kultura s moravskou malovanou keramikou; cf. *Gediga 2017*, 214), je ve starší době železné něčím zcela novým. Je pravděpodobné, že se jedná o obraz přítomnosti uměleckých projevů z oblasti Středozeří (*Kimmig 1983*, 71), tedy o jejich místní aplikované varianty. Tento fenomén lze pozorovat v pásu pokrývající střední Evropu a část Z Asie (*Bouzek 2008*, 125). Na Moravě se tímto tématem v 60. letech 20. století zabýval V. Podborský, který, podle výskytu této keramiky, přidal platěnickou oblast k labsko-oderskému okruhu malované keramiky, J, horákovskou oikumenu pak k okruhu podunajskému. Pronikáním určitých výzdobných elementů ze S do J oblastí Moravy, a lokalizací některých výzdobných skupin na Prostějovsko a Vyškovsko, autor vytváří skupinu

malované keramiky „středomoravského typu“ (*Podborský 1963*, 22–23), která byla později označena jako „malování slezského typu“ (*Nekvasil 1993*, 343). Tento průměr na Moravě relativně zdomácněl, neboť celkem vystihuje vztah k oblasti Slezska, kde se tato keramika vyskytuje v neporovnatelně větším množství (*Gedl 1973*, ryc. 18; *Łaciak 2017*, ryc. 1). Dosud posledním počinem na tomto poli je nedávný návrh M. Golce na třídílné kódové dělení keramického materiálu, který také použiji. Kód sestává ze zjištění geograficko-kulturního stylu (S = labsko-oderský (středomoravský), P = podunajský), podkladové barvy (A = bez podkladu; B = červená (a její blízké odstíny jako oranžová, karmínová atd.); C = krémová/bílá; D = kombinace červené (a její blízké odstíny) a bílé; E = kombinace červené (a její blízké odstíny) a tuhové); a ornamentální barvy (1 = černá; 2 = tuhová; 3 = červená – u importů z polského Slezska; *Golec – Fojtík 2020*, 160). Nástup výzdobné techniky malování keramických nádob by měl být chronologicky shodný s počátkem výskytu vlešťování (Ha C2), přičemž do pozdního halštatu už by malování mělo přežívat jen velmi omezeně (*Podborský 1970b*, 55), nebo se zde již nevyskytovat (*Golec – Fojtík 2020*, 160).

Šálky (32000): Také tyto menší nádoby (jinými autory nazývané také „koflík“ nebo „hrnek“, kteréžto termíny nepoužívám) bývají hojně nalézány jak v hrobové výbavě, tak i na sídlištích. Prvním atributem pro existenci šálku, je přítomnost jednoho ucha v horní polovině nádoby. V době halštatské bývá často převýšeno nad okraj šálku. Drahanovický výzkum poskytl 2 rozpoznatelné jedince. Zlomkovitost dosáhla až 14 fragmentů, maximální délka střepu 62 mm, a u obou šálků byla změřena největší mocnost stěny 6 mm. Průměr okraje varioval mezi 100–180 mm, maximální výduti potom mezi 100–190 mm. Jeden šálek byl zhotoven z jemnějšího písčitého těsta, druhý z jemné plavené hlíny bez příměsi ostriva. Oba šálky měly vnější i vnitřní povrch hlazený a rovný. Zatímco nezdobený menší šálek měl plynulou profilaci bez zatažení či rozevření okraje (32110), druhý exemplář, který byl rovněž rekonstruován VMO, byl polokulový s mírně zataženým okrajem (32211). Ve dně jej zdobil klasický kulatý omfalos. Profilací odpovídá šálku z komorového hrobu H4/2017 z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“, rovněž zdobeného malováním, který je datován do subfáze Ha C2b, na základě nálezů přidružených kovových předmětů (*Golec – Fojtík 2020*, 437, tab. 101:22). I na drahanovickém jedinci tvůrce provedl výzdobnou techniku malování. Celý vnější i vnitřní povrch byl natřen červenou barvou, na které byly umístěny trojnásobné klikatky černou barvou, a to vně i uvnitř šálku, ale pouze od okraje do poloviny výduti (SB1). Na vnitřním povrchu, snad díky používání nádoby, jsou již tyto motivy téměř

setřeny (tab. 3:3; foto 2:2). V domasławském souboru se trojnásobná černá klikatka přímo nevyskytuje, pouze trojnásobná krokvice, a to na nám již známém šálku trojčlenné profilace (s černou oběžnou linií). Tento šálek má, stejně jako drahanovický, červenou podkladovou barvu (*Gediga – Łaciak – Łydźba-Kopczyńska – Markiewicz 2017*, 253, 296, fot. 19:7; tabl. 36:1).

Neurčitelné tvary: Velkou většinu blíže nezařaditelných tvarů tvoří fragmenty výdutí nádob, které v poznámce určuji „snad“ jako (nejčastěji) amfory/mísy/šálky atd. Na vině je značná zlomkovitost keramického materiálu. Povrch většiny fragmentů je hlazený a rovný, vyskytne si tuhování, a to zejména na vnějším povrchu střepů. Z dekoru převažuje singulární či svazkovitá rytá výzdoba. Za zmínku stojí střep z miniaturní nádoby s rastrovanou výzdobou do oblouku (tab. 5:3; foto 3:8). Rastrování je obecně považováno za projev mladohalštatské fáze Ha D1 (*Podborský 1970b*, 55; *Podborský 1972*, 22, 24, obr. 42; *Novák 2015*, 62, 85), v jihomoravském horákovském regionu se s ním setkáváme ale i v širším rozsahu Ha C2–D2 (*Podborský 1970b*, 56; *Golec 2003*, 97). Dalších několik fragmentů zachycuje svazky na sebe kolmých rytých linií (někdy tvořících až čtvercovou síť) v kombinaci s liniemi dvojic vpichů po straně (tab. 6:4, 5; foto 3:19, 20). Objeví se i rytý trojúhelník vyplněný jednosměrnými šikmými rytými liniemi, který je po stranách lemován háčkovanými vpichy (tab. 5:1) nebo mělkými důlky (tab. 5:2). Motiv zmíněného trojúhelníku je hojně zachytitelný v pozdní době bronzové v menších variantách, v sériích, nebo do sebe zaklíněných elementů (tzv. „vlčí zuby“). Je častý i v halštatě a dožívá se i jeho pozdní fáze ve formě rozvolněných variant (cf. *Novák 2015*, 132, tab. 8:9). Háčkované (či srpkované) vpichy jsou známy z miniaturního válcovitého předmětu z výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ (cf. *Novák 2015*, 130, tab. 6:58), podobnou pásovou výzdobu vykazuje rozhraní hrdla a výduti na mísovité amfoře/osudí⁵ ze sídlištní polohy Náměšť na Hané – „Nad hřbitovem“ (tab. 34:2; foto 10:10). Háčkované vpichy jsou také součástí bohaté výzdoby miniaturní amfory z návršího sídliště Skrbeň – „Hradisko“ (tab. 58:4; foto 14:20). Ještě jednou se objeví motiv jednostranně rytého trojúhelníku, tentokrát v sérii několika elementů vedle sebe na vnějšku nádoby (mísy nebo šálku), a sice umístěný v pásu mezi okrajem a horní částí výduti. Doplňují je několikanásobné svazky šikmých žlábků na vnitřku této nádoby (tab. 4:3; foto 3:1).

⁵ „Osudí“ je starší název pro typ nízké „mísovité“ amfory, který je používán zejména na Moravě. Rozdíl mezi amforou a osudím vysvětlil M. Golec tak, že amfora je vyšší než širší, naopak osudí je širší než vyšší. Z typologického hlediska se však jedná o stejný druh nádoby (*Golec 2003*, 32). Pro specificky nízké tvary takovýchto amfor používám označení „mísovitá amfora/osudí“, který uvedený typ nádoby přesně vystihuje a není s ničím zaměnitelný.

Analýza kovových předmětů z výzkumu D. Kaliszové (1986)

Z kontextů žárových hrobů byla vyzvednuta kolekce 34 kusů kovových zlomků z původních 11 jedinců o celkové hmotnosti 56 g. Jedná se o kolekci 5 bronzových (45,5 %) a 6 železných (54,5 %) artefaktů.

Z bronzových předmětů jde o fragmenty 4 kroužků a jednoho hrotu, který je snad pozůstatkem nedochované jehlice. Průměry kroužků se pohybovaly od 32 do 45 mm, s průměrem materiálu od 1,8 po 3,3 mm. Ve dvou případech byl konec fragmentu opatřen vývalkem (tab. 7:5; foto 3:5). Žádný hrobový kontext neobsahoval více než jeden bronzový artefakt. V hrobě Ž 6 však u 4 fragmentů variuje průřez od kruhového přes trojúhelníkový až po čtvercový, při zachování relativně stejného průměru kroužku. Může se tedy jednat o fragmenty z více předmětů (tab. 7:5). Fragmenty podobných bronzových kroužků můžeme nalézt třeba na pohřebišti Seloutky – „Na Šťastných“, v kontextu velmožského hrobu H2/1926 (*Golec – Fojtík 2020*, 366, tab. 30:6a–6c). V samotných Drahanovicích se vyskytly rovněž, pocházejí ze stejné lokality „Za zahradou“, z výzkumu z roku 2013, kde jsou interpretovány jako fragmenty záušnic (*Tajer 2015*, 159, 169, foto 3). Tyto předměty samy o sobě nemají datovací hodnotu.

Z železných artefaktů zaujme trojice nožů s různě tvarovanou čepelí, opět je zde ne více než 1 předmět v hrobovém kontextu. Nože patří mezi standardní výbavu halštatských hrobů a mohou evokovat uložení masité potraviny v těchto kontextech (cf. *Fojtík 2014*, 202). V hrobové výbavě se vyskytují často singulárně. Nůž s mírně prohnutou čepelí a trnem (tab. 7:1; foto 3:7) známe např. z pohřebiště Domamyslice – „V Loučkách, ul. Olšová“, hrob H2/2016, variantu s více vyklenutou čepelí (tab. 7:2; foto 3:10) potom ze Seloutek – „Na Šťastných“, hrob H26/1934, datovaný do fáze Ha C2 (*Golec – Fojtík 2020*, 134, 350, 379, tab. 14:4; 43:7). Obě varianty řadí V. Podborský mezi mladohalštatské typy nožů, které se hojně vyskytují na středomoravských pohřebištích (*Podborský 1972*, 10, 12, obr. 41:57, 65). Typ méně chronologicky citlivého úzkého nože s mírně esovitě prohnutou čepelí (tab. 3:2, 7:3; foto 3:21) pak najdeme na sídlišti Obora – „Pod Chlumem“ (*Novák 2015*, 157, tab. 33:40). Evokuje starší varianty esovitě prohnutých nožů pozdní doby bronzové (*Podborský 1972*, 10, 12, obr. 41:55). Bez bližšího chronologického určení je 20 mm dlouhá železná tyčinka s očkem, snad fragment jehly (foto 3:6). Bronzovou variantu známe např. z halštatského výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ (*Novák 2015*, 92, 158, tab. 34:5), bronzové a železné kusy pak z Jaroměřic nad Rokytnou – „Hradiska“. Tyto předměty dokládající textilní výrobu se početně vyskytují na sídlištích

středního Podunají. Jelikož jsou nalézány i v dřívějších obdobích ve stejné podobě, nemají žádnou chronologickou citlivost (*Podborský 1972*, 10–11, obr. 41:10, 11, 18, 28). Celou kolekci železných předmětů uzavírá na 4 díly rozlomená tyčinka (foto 3:9), snad pozůstatek nedefinovatelné jehlice, a část kroužku o průměru 60 mm s „D“-průřezem, který je zřejmě pozůstatkem náramku (tab. 7:6; foto 3:12). Vše nasvědčuje tomu, že podobné 2 kusy (zde ovšem celistvé), byly vyzvednuty nedávno na stejné lokalitě z komorového hrobu H2/2014, kde jsou interpretovány jako páskové náramky/nápažníky (*Fojtík 2014*; *Golec – Fojtík 2020*, 124, 338, obr. 41:3,4; tab. 2:17a, 17b).

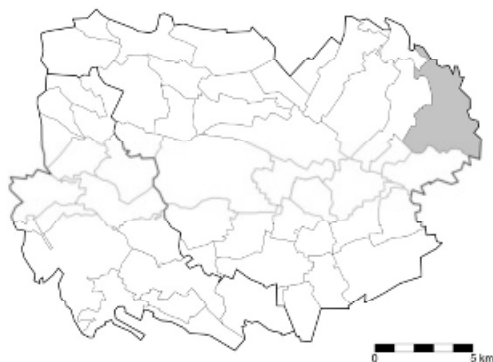
Z uvedených indicií tedy vyplývá, že výzkum D. Kaliszové z roku 1986 odkryl část platěnické nekropole, datované dle nálezů mezi chronologické fáze Ha C2–D1. S největší pravděpodobností se jedná o prosté žárové hroby nižší střední vrstvy tehdejšího obyvatelstva, dle nejnovějšího rozdělení (*Mírová – Golec 2018*, 105, Fig. 23; 2020).

Nedávno (r. 2013 a 2014) proběhly na stejné lokalitě ještě dva výzkumy, které byly samostatně zpracovány, a které potvrzují stejné výsledky, co se týče charakteristiky této funerální lokality a jejího chronologického zařazení (*Fojtík 2014*; *Tajer 2015*; *Golec – Fojtík 2020*).

9.3.1.4 (neznámá lok. 1)

Z neznámé trati pochází P. Faltýnkem učiněný singulární nález 24 mm dlouhé a 9 mm široké trojboké bronzové šipky trojúhelníkového profilu, se štíhlými křídly a vnější krátkou tulejí bez protihrotu (tab. 3:4; *Bartík et al. 2017*, 44, 58, Fig. 2:13). Jedná se o předmět tzv. východního typu (*Kozubová 2009*, 66), dříve nepřesně označované jako „skytská militaria“ nebo „skytské šipky“ (*Nekvasil 1993*, 367), které souvisejí s přílivem nomádských společenstev na naše území v průběhu 6. století př. Kr. (*Golec – Čermáková – Fojtík 2016*). Na základě analogií s podobnými předměty je zhruba datována do halštatské fáze Ha D1 (*Kozubová – Fojtík 2021*, 99), což potvrzuje i zařazení pro takové předměty, nalezené na moravských výšinných hradištích (*Novák 2020*, 156). O osudu tohoto nálezu nemám dalších zpráv.

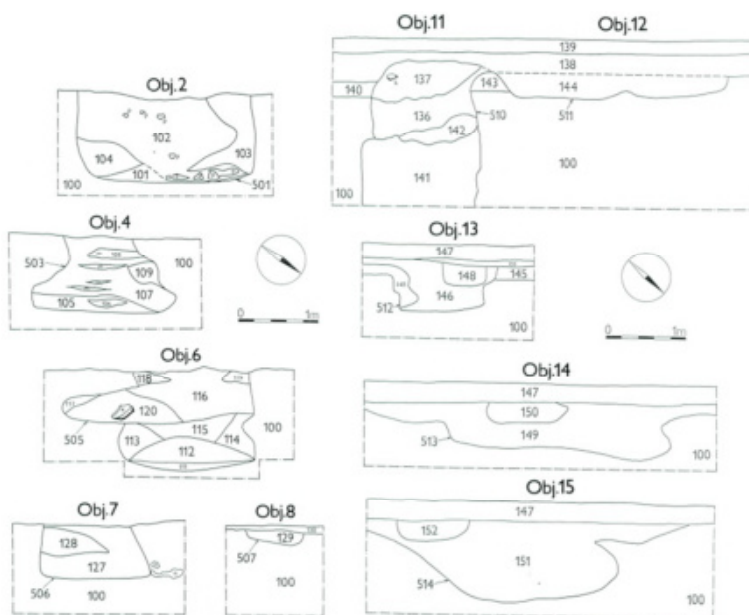
9.3.2 Horka nad Moravou



pořadové číslo	Jméno (-na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Intravilán - ul. Petra Bezruče	225	-	sídliště	Ha C2–D1
02)	Nad skalkou (Oračín, Oračí)	223	JV	pohřebiště	lužická? / slezská? / platěnická?; Ha B3 – C2

9.3.2.1 *Intravilán – ul. Petra Bezruče*

V březnu roku 1998 proběhla v Horce nad Moravou na ulici P. Bezruče, 2. etapa terénní dokumentace archeologických situací, v rámci záchranného archeologického výzkumu vyvolaného stavbou místní kanalizační sítě. Tento výzkum provádělo ACO pod vedením J. Pešky. Kromě jiných, bylo zde zjištěno a prozkoumáno i 8 zahloubených objektů náležejících do platěnického období doby halštatské (obr. 5). Z nich byl vyzvednut keramický a osteologický materiál (Šmejda 1998, 2–3), který jsem zpracoval, jako součást této diplomové práce.



Obr. 5: Příčné řezy archeologických objektů z výzkumu J. Pešky z roku 1998. V objektech č. 2, 4, 8, 12–15 byla nalezena platěnická keramická materiálu (Šmejda 1998, obr. 4, 5).

Analýza keramiky z výzkumu J. Pešky (1998)

Platěnickému období odpovídá 66 fragmentů z původního počtu 34 keramických jedinců, o celkové hmotnosti 2205 g. Míra fragmentarizace dosáhla hodnoty 1–14 zlomků na původní 1 nádobu. Z počtu 34 keramických jedinců bylo typologicky rozpoznáno 26 nádob, jimž vévodí 9 mís (34,62 %) a 8 hrnců (30,77 %), v dalším pořadí jsou 4 šálky (15,38 %), 3 amfory (11,54 %), a po 1 amforovité zásobnici a amforovité nádobě (á 3,85 %).

Hrnce (11000): Typické sídlištní zboží je zde zastoupeno 8 fragmenty několika tvarů. Délka největšího zlomku činila 93 mm, tloušťky střepů se pohybovaly v rozmezí 8–13 mm. Průměry okrajů hrnců byly změřeny mezi 100–190 mm, diametry výdutí potom mezi 115–200 mm. Až na 1 kus byly všechny hrnce zhotoveny z hrubého materiálu s velkou příměsí ostřiva kaménků, v 1 případě i písku. Poslední nádoba byla naopak vyrobena z jemně plaveného keramického těsta a její vnější povrch byl vyleštěn, vnitřek však vykazoval nerovnosti. Zbytek hrnců měl oboustranně nerovný povrch, ve 4 případech byly vnější stěny vyloženě hrubého provedení. V případě 2 hrnců nebylo možno použít jemnější rozřídění (11000; tab. 14:3; *Šmejda 1998*, obr. 11), u 1 byl shledán oběžný pás nehtovitých vrypů na výduti (tab. 14:2; *Šmejda 1998*, obr. 11). Další, z vnějšku leštěný hrnec měl alespoň v horní polovině rovné stěny (11111), nedaleko pod okrajem jej obtáčela relativně vysoká plastická lišta s velice mělkým nehtovitým promačkáváním (tab. 15:1; foto 6:12; *Šmejda 1998*, obr. 12). Jiný podobný typ válcovitého hrnce zase zdobil hrotitý výčnělek pod okrajem (tab. 15:3; *Šmejda 1998*, obr. 12). Takto zdobené nádoby známe regionálně z několika sídlištních lokalit – Slatinky – „Močilky“ (tab. 70:2; foto 18:10), Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhliďala“ (tab. 10:5; foto 5:1; *Šmíd 1977*, obr. 4:5), a z pohřebiště Drahanovice – „Za zahradou“ (viz výše). Mělo by jít o výzdobný prvek zařazovaný do fáze Ha D (*Parma 2012*, 73). Znám je také z regionu J části Boskovické brázdy (*Novák 2015*, 84, 145, tab. 21:3, 9) nebo z V Čech (*Vokolek 1999*, 197, 204, 208, 220, tab. 27:18; 34:1; 38:12; 50:6, 14), případně již z pozdně bronzového výšinného hradiště Křepice – „Hradisko“ (*Podborský 1970b*, 41, obr. 12:43). V literatuře je válcovitý typ hrnce s rovnými stěnami pokládán za tzv. „mísovitý hrnec“ (*Novák 2015*, 79). K datování jsou však rovné stěny nádoby málo, horecký fragment ponechám bez zařazení. Dále jsou v souboru přítomny 4 hrnce s prohnutým hrdlem, 3 z toho dále nerozlišitelné (11320), a poslední typ s více ven vyhnutým okrajem (11322) a nedbale provedenou plastickou

lištou s hlubším nehtovitým promačkáváním, obtáčející hrdlo nádoby (tab. 14:4; Šmejda 1998, obr. 11). Morfologie tohoto zlomku bohužel nedovoluje velké možnosti datování.

Amfory (21000): Amfory jsou na tomto sídlišti zastoupeny zlomky 3 jedinců. Nejdelší fragment měřil 95 mm, síla stěn se pohybovala mezi 7–12 mm. Nebyly zde zaznamenány žádné měřitelné okraje, průměr výduti bylo možno stanovit pouze u 1 jedince, ten činil 220 mm. Materiál použitý k výrobě amfor byl středně jemný, v 1 případě jemně plavený. Tento fragment byl také oboustranně tuhován, ostatní měly tuhování pouze z vnějšku. Jednou se objevilo vnitřní tuhování okraje a vrchní části hrdla. Zbytek tvořily spíše nerovné povrchy. U 2 amfor nebylo možné definovat bližší podtyp (21300), v 1 případě se objevil žlábek na plynulém rozhraní hrdla a výduti. Poslední typ bylo možno přiřadit k amforám s vyšším kónickým hrdlem (21323), mohli bychom jej označit za „vázovitou amforu“, možná podobnou nádobě ze sídliště Náměšť na Hané – „Valník“ (tab. 49:1; Nekvasil 1987b, příl. 5). K jistotě však chybí podstatná část profilu horecké nádoby.

Amforovité zásobnice (23000): Jediný, a sice pouze hypotetický exemplář těchto ceremoniálních i užitkových nádob představuje 52 mm dlouhý a 11 mm silný fragment, u něž nebylo možno změřit průměr okraje ani výduti. Oboustranně do rovna vyhlazená zásobnice byla zhotovena ze středně hrubé hmoty s příměsí písku. Jednalo se o nezdobený fragment ven vyhnutého okraje nádoby, kterou už nešlo dále začlenit (23300; tab. 14:6; Šmejda 1998, obr. 10).

Amforovité nádoby (24000): Fragment profilově celkem zajímavé nádoby s krátkým, ven vyhnutým okrajem (24332), která má analogii na výšinném hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; tab. 40:1; foto 11:15; Šmíd 1991a, obr. 51:1), měřil 150 mm s mocností střepu 11 mm. Průměr okraje činil 320 mm, diametr maximální výduti potom 360 mm. Středně jemná keramická hmota s menší příměsí ostřiva tvořila materiál, z něž byla nádoba vyrobena. Vnější povrch byl netradičně hrubý, vnitřek však byl tuhován (foto 6:6). Vyšší a štíhlejší tvary amfor/„váz“ (někdy s kratším okrajem známe i z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ (Nekvasil 1982, tab. 268:981/1; 303:1107/1; 304:1109/2; 304:1116/12; 312:1144/1; 315:1146/1, 2; 324:1182/1; 326:1183/1), 1 analogie bychom našli i na opět citovaném sídlišti Náměšť na Hané – „Valník“ (tab. 49:1; Nekvasil 1987b, příl. 5). Hojně se rovněž vyskytují ve V Čechách (Vokolek 1999, 202, 209, 238, tab. 32:1; 39:1; 68:17). Tyto tvary by měly být spojeny s pozdní halštatskou fází Ha D2–D3 (Nekvasil 1974, 267, Abb. 7:4, 6). Vzhledem k absenci spodní části nádoby však horecký fragment datovat nelze.

Mísy (31000): Nejpočetněji jsou na této sídlištní lokalitě opět zastoupeny mísy (9x), s nejdelším střepem o délce 120 mm a sílami stěn v rozmezí 5–13 mm. Téměř u všech fragmentů se dal zjistit průměr okraje, hodnoty se pohybovaly v rozmezí 80–360 mm, výdutě pak dosahovaly hodnot 100–340 mm. Mísy bývají tradičně robeny z jemně plaveného materiálu, ten se zde však vyskytl jen 5x, z toho 1x s příměsí písku, zbytek mís tvořilo středně jemné až hrubší keramické těsto. Ani tradiční tuhování povrchu jsem zde nezaznamenal v nijak hojné míře, v podstatě jen 1 mísa byla oboustranně tuhovaná, u další byla pak tuhována pouze vnitřní plocha. Její vnější okraj byl vyleštěn, což je technika, která byla oboustranně shledána u jiné mísy. Zbytek mís byl pouze oboustranně do rovna vyhlazen. Ani jedna zdejší mísa nebyla nijak zdobena. Z tvarů byly zaznamenány 3x kónické mísy, po 1 se stěnami vyklenutými (31111), rovnými (31112) a s plynulou, lehce esovitou profilací, kdy okraj měl o dost větší průměr než výduť (31122). Prvně 2 jmenované mísy měly zvrchu hráněný okraj. Všechny tyto nezdobené tvary lze jen stěží datovat, absence výzdoby ještě akcentuje tento stav. Dalo by se pouze spekulovat o starším zařazení, neboť dle J. Nekvasila se kónické mísy ve vyklenuté ani rovné podobě nedožívají konečné slezské fáze KLPP (*Nekvasil 1970a*, 36–37). Nicméně je známo i z halštatského období (e.g. *Vokolek 1999*, 178, 191, 201, 204, tab. 8:9, 11; 21:7, 12; 31:12; 34:5, 17).

Ostatní mísy (až na 1) už vykazují slabší či silnější zatažení okraje a opět rovné (31211; tab. 15:2; *Šmejda 1998*, obr. 12), ale častěji klenuté stěny (31212; tab. 13:1; 15:4; *Šmejda 1998*, obr. 7, 12). O chronologické necitlivosti mís se zataženým okrajem bylo pojednáno výše. V souboru se ještě vyskytl 1 fragment mísy s rovným okrajem, mírně prohnutým hrdlem a lomenou výdutí, která má větší průměr než okraj (31232). Tento typ mís se na lokalitách příliš nevyskytuje, mohlo by se jednat o prototyp mís s prohnutým hrdlem a počátky zesílení výduti, která v pozdním halštatu přechází v lištu. Nicméně lze se o tom jen domnívat.

Šálky (32000): Keramické šálky se v souboru vyskytují ve 4 fragmentech. S nejdelším střepem 72 mm, silou stěn 4–9 mm, průměry okrajů v rozmezí 130–180 mm, a výduti ve stejném rozsahu, šlo vždy o zboží z jemně plavené hmoty (1x s příměsí písku), které bylo ve 3 případech oboustranně tuhované, jednou pouze hlazené. Kónické šálky jsou zastoupeny 3 kusy, první 2 jsou nerozlišené nezdobené varianty s rovnými stěnami (32110), u druhého šlo o šálek s lehce prohnutým hrdlem a polokulovitou výdutí (32121), jehož dno zdobí nevýrazný omfalos (tab. 16:1). Poslední šálek je pro určení chronologického zařazení nejdůležitější. Jedná se o nádobu s lehce vyhnutým,

zevnitř hráněným okrajem, s prohnutým hrdlem a velmi ostře lomenou výdutí, která však ještě není zesílena (32331), tím pádem by se nemělo jednat o pozdně halštatské zboží. Markantní je však jeho výzdoba na vnitřním povrchu výduti. Byly zde identifikovány pásy šikmého rastru ve dvou směrech přes sebe (tab. 16:2; foto 6:10). Tato výzdobná technika byla shledána na datovaných sadách v rozsahu fází Ha C2–D1 (viz níže kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Vnější povrch hrdla pak zdobí stopy bílého nátěru. Výskyt malování na keramice je datován zcela stejně (*Golec – Fojtík 2020*, 160), do pozdního halštatu už by malování nádob mělo přezívat velmi omezeně (*Podborský 1970b*, 55). K doplnění lze ještě uvést, že posledně jmenovaný šálek je opatřen nad okraj převýšeným uchem spíše obdélného průřezu, které bylo zrekonstruováno z několika částí. Spodní napojení ucha bylo zjištěno ještě u 1 šálku kónické profilace.

Neurčitelné tvary: Celých 8 fragmentů patří nerozpoznaným nádobám, jež snad původně byly ponejvíce amforami, objeví se však i mísa nebo zásobnice. Hodnota nejdelšího střepu činila 218 mm, síly fragmentů variovaly mezi 6–13 mm. Bylo možno změřit pouze 1 průměr okraje, jeho hodnota dosáhla 125 mm. Průměry 4 změřitelných výdutí pak přinesly rozmezí 300–550 mm. Materiál, ze kterého byly nádoby zhotoveny, byl spíše středně hrubý až hrubší, 1x s příměsí písku. Jednou se objevilo i jemně plavené těsto, vnější povrch této (snad) mísy/šálku byl vyleštěn, vnitřek tuhován. Zbytek nádob charakterizoval vnější nerovný až hrubý povrch, vnitřek byl nejčastěji do rovna vyhlazen. Výzdoba těchto nezjištěných tvarů se omezila na plastickou, v podobě hrotité lišty, oblého (tab. 14:7; *Šmejda 1998*, obr. 10) či prožlabeného výčnělku (tab. 13:2, 3; foto 6:7; *Šmejda 1998*, obr. 7, 8), v jednom případě se tento výčnělek nacházel na maximální výduti, což není obvyklé. Datování ani jednoho zlomku však není možné.

Analýza ostatních předmětů z výzkumu J. Pešky (1998)

Na studovaném horeckém sídlišti se objevil i osteologický materiál 34 zvířecích kostí a 1 fragmentu parohu. Část výsady parohu, o délce 235 mm, jejíž silnější konec byl ze dvou stran osekán, patří zástupci jelena evropského (*Cervus elaphus*; tab. 14:5; foto 6:11; *M. Holub*, ústní sdělení), z ostatních kostí zaujmou moláry (pravděpodobně) tura domácího (*Bos primigenius* f. *taurus*; foto 6:8) a koně domácího (*Equus ferus* f. *caballus*; foto 6:13).

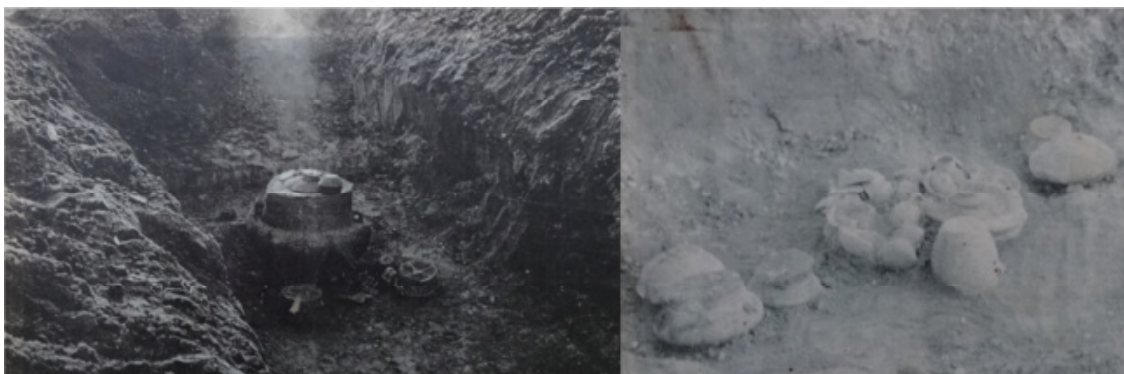
Sídliště Horka nad Moravou – „Intravilán – ul. Petra Bezruče“ přineslo menší kolekci keramického materiálu, který však mnoho možností k bezpečnému datování nenabízí. Prakticky pouze výzdoba rastrem a malování okraje na 1 šálku nám dává

jistotu v chronologickém určení, zbytek už takové možnosti nenabízí, a můžeme zde pouze odhadovat. Dle těchto zjištění bych zmíněné sídliště opatrně datoval do rozsahu halštatských fází Ha C2–D1.

9.3.2.2 Nad skalkou **(také: Oračín, Oračí)**

Je tomu již přes 120 let, kdy zná region S města Olomouce pravěké pohřebiště „Nad skalkou“. Jak tomu bývá, nejstarší nálezy souvisí s místními obyvateli, kteří je nalézali při polních pracích. Jejich soustavnějšímu hledání a zkoumání se ještě na sklonku 19. století ujal nejprve amatérský archeolog K. Fišara se svými spolupracovníky (Ing. Kress, Dr. Kux), kteří zde odkryli několik set hrobů. Na ně navázali pracovníci tehdejšího Městského muzea v Olomouci, kteří zde prokopali asi 240 hrobů, jejichž inventář dnes tvoří hlavní náplň nálezového portfolia z této lokality (*Podborský 1956, 25*). Posledními, kdo se na této lokalitě věnoval soustavnému odkryvu, byli ve 30. letech 20. století pracovníci VMO, kteří zde exkavovali dalších několik hrobů (obr: 6; *údaje z informační tabule na lokalitě*). Ačkoli se jedná o velmi důležitou nekropoli KLPP (jsou zde přítomny nálezy z lužického, slezského i platěnického období), nemají zmíněné aktivity příliš mnoho publikací. Světlou výjimkou jsou telegrafické zprávy I. L. Červinky, který sám na lokalitě od roku 1901 působil (*Nekvasil 1993, 334*), a sice v kompendiu „Morava za pravěku“ (*Červinka 1902, 215*) a v tematicky pojatém zvláštním otisku Moravského muzea zemského „Kultura popelnicových polí na Moravě“, kde jsou zřejmě vůbec poprvé některé z nálezů vyobrazeny (*Červinka 1911, 44–45, obr. 16*). Nějakou dobu se pro halštatské keramické nálezy používal od tohoto pohřebiště odvozený termín „horecký typ“ („Horkauer Typus“), zejména mezi německy mluvícími odborníky (A. Rzehak, O. Menghin, K. Schirmeisen) v 1. třetině 20. století, avšak šířeji se neujal (*Nekvasil 1993, 334; Golec – Fojtík 2020, 18*). Horecké nálezy a informace o nich pak v průběhu doby zmiňují další autoři (e.g. *Podborský 1956, 25; 1970a, 43–44; Nekvasil 1993, 334; Procházková 2001, 30*), nikdy však tyto objevy nebyly souborně vyhodnoceny. Rozsáhlý keramický materiál se dnes nachází v depozitáři VMO, dle informací kurátora však k němu neexistuje žádná dokumentace (např. plán pohřebiště, plány jednotlivých kontextů, seznamy nálezů, poznámky nebo nákresy aktérů výzkumů, údaje o konzervaci, aj.). Velká část tohoto materiálu je pro badatele nepřístupná, dostal jsem však k dispozici možnost prohlédnout si nálezy, které byly v roce 1976 darovány do VMO, jako část soukromé sbírky K. Fišary, a které pocházejí z této lokality. Představené nádoby (často

původními badateli restaurované) jsem podrobil zevrubné vizuální prohlídce a vybral z nich ty, které dle typologické metody odpovídají halštatskému období. Tyto jsem označil a následně mi byly zapůjčeny ke studiu. Rozbor nálezů z této lokality se tedy týká právě jich. (Dlužno podotknout, že velká část této Fišarovy sbírky přináleží předmětům z pozdní doby bronzové.)



Obr. 6: Nedatované snímky hrobových kontextů z výzkumných prací na pohřebišti Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ (foto archiv VMO).

Analýza keramiky z nedatovaných výzkumů

Soubor restaurovaných nádob sestával z původních 220 zlomků, ze kterých bylo sestaveno 34 keramických jedinců, o celkové hmotnosti 19848 g. Součástí hrnce s inv. č. A 44852 je i uvnitř se nacházející šálek s inv. č. A 136391, který nebyl při laboratorních pracích od hrnce oddělen a nachází se stále uvnitř nádoby, se kterou je pevně spojen. Tento šálek, jehož přesné zařazení nelze provést, nebude do analýzy zahrnovat. Studovaný halštatským materiál tak čítá 33 keramických jedinců. Míra fragmentarizace dosahuje 1–55 zlomků na 1 nádobu. Jelikož bylo velké procento keramického zboží zrestaurováno do původní podoby (26 ks, tj. 78,79 %), včetně doplnění nezachovaných ploch, typologickou metodou byly rozpoznány všechny nádoby z halštatského souboru (100 %). Jde především o 13 šálků (39,39 %), dále 9 amfor (27,27 %), 5 hrnců (15,15 %), 3 pokličky (9,09 %), 2 pohárky (6,06 %) a 1 mísu (3,03 %). Specifikem souboru je použití jemného písčitého materiálu k výrobě nádob (15x, tj. 45,45 %), nebo markantní příměs písku (9x, tj. 27,27 %). Jedinou výjimkou jsou hrnce, které jsou všechny vyrobeny z čistě keramického těsta. Vzhledem k tomu, že horecký materiál postrádá kontextuální charakter, a je pouze kusový, bylo nutné přihlídnout k prvkům, které nejlépe charakterizují halštatské období. Některé druhy keramiky jsou chronologicky necitlivé díky své morfologii, dá se však obecně rozlišovat specifická výzdoba, která většinou odpovídá halštatu. I tak bude zřejmě nutno někde

použít „překlenovací“ datování, které bude nejlépe odpovídat zařazení jednotlivých nádob (např. Ha B3 – C1 aj.)

Hrnce (11000): Tyto většinou sídlištní užitkové nádoby se na S a střední Moravě vyskytují někdy i na pohřebištích, a sice zejména v bohatších komorových hrobech elit. Neměly by se vyskytovat v hrobech jámových (*Golec – Fojtík 2020*, 150), kromě pozdního halštatu (*Nekvasil 1993*, 368). Hojně jsou přítomné na pohřebištích ve V Čechách (např. pohřebiště Dobřenice, Opatovice nad Labem nebo Pardubice-Hůrka; *Vokolek 1999*, 13, 178, 181, 188, 235, 248–249, tab. 8:13, 20; 11:4; 18:7; 65:8–10, 78:1, 4, 15; 79:5), nebo v Horním Slezsku (např. nekropole Kietrz; *Gedl 1973*, 318–319, tabl. XLVIII:5, 18; XLIX:9). Navzdory tomu, že v halštatu již hrnce většinou ztrácejí ucha (cf. *Vokolek 1999*, 12; *Sedláček 2008*, 24), v kietrzských halštatských kontextech je ještě najdeme (e.g. *Gedl 1973*, 342, 349, tabl. LXXII:14; LXXIX:11, 15). Z horecké nekropole je možné uvažovat o takových halštatských hrncích, které již ucha postrádají, ale zdobí je výčnělky, někdy v kombinaci s vhloubenou výzdobou.

Nejdelší horecký fragment hrnce měřil 468 mm, síla stěn variovala mezi 5–7 mm, přičemž měřitelný byl pouze okraj nádoby. Průměry okrajů se pohybovaly mezi 130–155 mm, diametry výdutí potom mezi 140–165 mm. Zdejší hrnce, které vykazují značné nerovnosti a nedbalé provedení, byly vyrobeny z hrubé hliněné hmoty s velkou příměsí kamének, s oboustranně nerovným povrchem, ve 2 případech s vnitřním povrchem vyhlazeným do rovna. Z tvarů se objevil 1 nízký kónický hrnec (11111) se 4 oválnými výčnělky v horní části výdutí (foto 7:11), dále 2 hrnce se zataženým okrajem (11212), u nichž jsou zachovány pouze 3 takové výčnělky buď pod okrajem (tab. 20:1; foto 7:14) nebo na maximální výdutí. Posledně jmenovaný jedinec má ještě na 1/4 nádoby pás nehtovitých vrypů mezi výčnělky (foto 7:12). Tato výzdoba hrnců byla sledována na datovaných hrobových sadách a zjištěna ve stupních Ha C2–D1 (viz níže kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), nicméně pro zdejší soubor je toto zařazení dosti složité, neboť neznáme charakter kontextů, ve kterých byly nalezeny. Posledními 2 jedinci jsou hrnce s prohnutým hrdlem, v prvním případě na kónickém hrnci je prohnutí velmi mírné (11324) a v doplňovaných plochách není provedeno, na druhém hrnci vejčitého tvaru je prohnutí zřetelné (11323). I na těchto nádobách se vyskytují výčnělky – na kónickém hrnci 2 prožlabené, na vejčitém potom 4 obdélné hrotité (tab. 19:1; foto 7:10). Právě přítomnost výčnělků (někdy s vhloubenou výzdobou) je neklamným znakem halštatského období, neboť v pozdní době bronzové, kde vévodí nádoby s uchy, se vyskytují naprosto vzácně (*Nekvasil 1970a*, 71, obr. 11:36; *Sedláček 2008*, 219, tab.

101:P10/4). Vnitřní datování horeckých nádob je však složité. Vyskytují se v různých obměnách po celou dobu halštatskou. Hrubé provedení, výzdoba, a hlavně nemožnost nádoby kontextuálně sledovat, nedávají prakticky žádné indicie, a proto je ponechám nedatované.

Amfory (21000): Amfory se vyskytují jak na sídlištích, tak ještě častěji v hrobových sadách. Vzhledem k tomu, že podléhají častějším tvarovým i výzdobným změnám, jsou zřejmě nejdůležitějším vodítkem při vnitřním datování. Z 9 horeckých amfor měl nejdelší střepep hodnotu plných 838 mm, mocnost stěn se pohybovala mezi 3–8 mm, někde však bylo možno změřit jen okraj nádoby. Průměry těchto okrajů variovaly mezi 90–220 mm, diametry maximálních výdutí potom mezi 100 a 325 mm. U 2 amfor byl shledán jemný písčité materiál, zbytek nádob byl zhotoven ze středně jemné hmoty, 5x s příměsí písku. Běžné tuhování povrchu amfor zde bylo zaznamenáno kupodivu jen u 2 jedinců. U 1 nádoby na vnějšku celého povrchu, zevnitř pouze okraj a hrdlo, výduť byla do rovna vyhlazena. Druhá amfora měla tuhování na vnějšku v horní polovině po maximální výduť, zbytek vnějšku byl nerovný, vnitřek opět do rovna vyhlazen. Jiná amfora byla oboustranně leštěna, zbytek nádob už měl pouze oboustranné rovné vyhlazení. Tvarově jsou amfory nádobami trojčlenné profilace, nízké mísovité tvary jsou pak starším názvem označovány „osudí“ (více viz poznámka pod čarou⁵).

Prvním zástupcem amfor je klasická tenkostěnná varianta plynulé profilace s široce rozevřeným, nálevkovitým okrajem a kónickým hrdlem, které plynule přechází ve výduť, která je v dolní části lehce dovnitř prohnuta (21322). Latentní přechod hrdla ve výduť symbolizuje oběžný žlábek. Maximální výduť se nachází asi v polovině nádoby, což je důležitý morfologický prvek, vzhledem k chronologickému zařazení (tab. 18:2; foto 7:6). Jak známo, pozdně bronzové amfory vykazují ve své mladší polovině vývoje progres ve „zvedání“ maximální výduti směrem k okraji nádob (cf. *Nekvasil 1970a*, obr. 1, 2), kterýžto vývoj pokračuje v halštatském období, a končí v pozdním halštatu/časném laténu klasickými situlovitými tvary (cf. tab. 1:1; *Gottwald 1930a*, 70, obr. 12:1). Tato elevace maximální výduti tedy dává jisté předpoklady pro datování. Např. maximální výduti amfory a amforovité zásobnice z komorového hrobu H10/2012 (datovaného do Ha C2) z nekropole Seloutky – „Na Šťastných“ přímo odpovídají posazení maximální výduti horecké nádoby. Maximální výduti amforovitých zásobnic z komorových hrobů H1/2012 Kašina, H8/2012 a H3/2017 (všechny datované do Ha D1) vykazují o něco vyšší posazení (*Golec – Fojtík 2020*, 383, 403, 408, 431,

obr. 68, tab. 47:2; 67:5; 72:13, 18; 95:17). Morfologie horecké amfory by tedy mohla spíše být datována do fáze Ha C2. Co se týče dekoru, zdejší amfora je zdobena rytou, vhloubenou a plastickou výzdobou. Na hrdle to jsou dvoj- a pětinasobné svazky horizontálních rytých linií přerušované jednoduchým žlábkovaným kolečkem, obtáčejícím zevnitř vytlačovaný kulatý pupek. Na maximální výduti se pak nacházejí troj- až šestinasobné svazky vertikálních či šikmých rytých linií. Zevnitř vytlačované pupky či hrotité výčnělky na hrdlech známe regionálně z Drahanovic – „Za zahradou“ (datace Ha C2–D1; tab. 6:1; foto 3:13), Náměště na Hané – „Lesní ulice“ (tab. 33:4; foto 9:12; *Donth 2018*, 81, tab. 2:7 – Ha C2–D2), Skrbně – „Hradiska“ (Ha C2–D3; tab. 56:1; foto 14:9), možná i ze Slatinek – „Za humny“ (Ha C2–D3; tab. 79:3; foto 20:19). Jedná se tedy o prvek, který bychom mohli spojit s výrazným, exponovaným obdobím fází Ha C2–D1. Analogickou výzdobu se najít nepodařilo, markantní prvek v podobě morfologie nádoby zařazuje celistvou amforu do fáze Ha C2, přičemž nižší posazení výduti, jak se ukáže, bude patřit nejpozději starší halštatské fázi Ha C1 (viz níže).

Druhým zástupcem amfor je keramický jedinec trojčlenné profilace s nálevkovitým okrajem a kónickým hrdlem, které je již oběžným žlábkem odděleno od výše posazené maximální výduti (21331; tab. 24:1; foto 8:12). S přihlédnutím k výše uvedenému je možno řadit tuto nádobu do úseku Ha D1–D2. Kromě již zmíněného žlábků ji zdobí ještě 2 čtveřice plastických výčnělků (4 pod žlábkem a 4 na spodní části výduti), které však samostatně datovatelné nejsou. Dalšími zástupci amfor jsou potom nádoby podobných profilací jako předchozí (21332), kde však sledujeme 1 výrazný prvek, který evokuje pozdně bronzové tradice, a to výskyt páskových uch, přepažujících hrdlo a výduť. Ucha v těchto pozicích jsou v halštatě ojedinělá, výjimkou je opět hornoslezský Kietrz (*Gedl 1973*, 314, 348, 365, tabl. XLIV:7; LXXVIII:11; XCV:14). V profilaci prvních dvou horeckých amfor jednoznačně doznívá pozdně bronzový vývoj a iniciace halštatských tvarů (tab. 16:3; foto 7:1), neboť nezdobené výduť již nejsou nízko posazeny a předjímají další vývoj. Tato „přelomová“ facie (pozdní bronz/časný halštat) jim dává dataci Ha B3–C1. O něco složitější je zařazení poslední podobné amfory s krátkým vyhnutým okrajem, protáhlým hrdlem, a maximální výduti posazenou ve středu nádoby. Pásková ucha přepažující hrdlo a výduť jsou vertikálně žlábkována. Výzdoba amfory přechází z pozdně bronzových tradic – oběžné žlábků na podhrdlí a svazky vertikálních žlábků přes maximální výduť (tab. 17:1; foto 7:3; cf. *Štrof 1993*, 323, obr. 209:11–13), objevuje se však modifikovaná i v halštatě (*Golec – Fojtík 2020*, 424, tab. 88:15, 16). Pro dataci bych se držel spíše morfologie nádoby. Konfigurace protáhlého, „pozdně bronzového“ hrdla, a pozice maximální výduti, která už je

neklamným znakem staršího halštatu, dávají dohromady dataci Ha C1–C2. Vhloubená výzdoba je zde spíše podružnou připomínkou starých tradic.

Posledními 4 amforami jsou již zmiňované nízké mísovité amfory/osudí (21333). Nejstarším představitelem bude nádoba s rovným okrajem, vyšším kónickým hrdlem, které je lehce odsazeno od mísovité výdutí (foto 7:7). Nezdobená mísovitá amfora/osudí má 2 protilehlá menší pásková ucha spojující hrdlo a výduť, která ještě symbolizují doznívání pozdní doby bronzové, posazení výdutí však již patří do časného halštatu. Datování se bude pohybovat v rozmezí Ha B3–C1. Dalšími dvěma, morfologicky podobnými tvary, jsou opět mísovité amfory/osudí již bez uch, v prvním případě s mírným odsazením hrdla od výdutí, nad jejímž maximem se po obvodu nacházejí 4 dvojice nižších plastických pupků (tab. 18:1; foto 7:4). Datování tohoto jedince by mělo odpovídat fázi Ha C1. U druhé, žárem zdeformované nádoby je odsazení hrdla od výdutí markantnější. Zdobí ji čtyřnásobná oběžná rytá linie na hrdle a dva až osminásobné svazky vertikálních rytých linií přes maximální výduť (foto 7:8). Tento kus však, díky nerekonstruovatelnému profilu a tím pádem neznámému posazení maximální výdutí, ponechám bez datování. Poslední amforou v souboru je nádoba s krátkým, ven vyhnutým okrajem a kónickým hrdlem, které je odsazeno od výdutí, která je ve spodní části lehce prohnutá dovnitř. Oběžná výzdoba hrdla spočívá v použití velice mělkých širokých vertikálních žlábků. Maximální výduť pokrývá výzdoba rytá, v podobě dvojnásobných krokvic složených s dvoj- a trojnásobných šikmých rytých linií (tab. 17:2; foto 7:2). Vertikálně žlábkovanou výduť známe z torza amfory nalezené v komorovém hrobu A/39 v poloze Jevíčko III – „Na panském“, datovaném dle keramických nálezů do Ha D1 (*Štřof 1990*, tab. 242:2), ryté krokvice na horní části výdutí amfory jsou např. zaznamenány na jednici z nedatovaného komorového hrobu H6/2012 na nekropoli Seloutky – „Na Šťastných“ (*Golec – Fojtík 2020*, 340, 397, obr. 68, tab. 4:3; 61:11). Horeckou mísovitou amforu/osudí bych z hlediska profilace zařadil o něco dříve, do fáze Ha C2.

Mísy (31000): Jediným exemplářem těchto užitkových nádob na lokalitě „Nad skalkou“ je nezdobená mísa s mírně zataženým okrajem a vejčitou výdutí (31212; foto 8:11). Nejdelší střep měřil 420 mm, síla stěny změřená na okraji dosáhla hodnoty 6 mm. Průměr okraje dosáhl 130 mm, maximální výdutí potom 135 mm. Mísa byla zhotovena z hrubé keramické hmoty, se značnou příměsí kamének a písku, a měla oboustranně nerovný povrch. Jelikož mísa není nijak zdobena a vykazuje tvarově běžnou profilaci, datovat ji nelze.

Šálky (32000): Povětšinou nízké stolní nádoby s charakteristickým 1 uchem, v pozdním bronzu a v halštatu často výrazně převyšujícím okraj šálku (*Sedláček 2008*, 23), jsou nejvíce zastoupeným typem nádoby na zdejším pohřebišti „Nad skalkou“. Hodnota nejdelšího střepu činila 436 mm, síla stěn, měřitelná na okraji nebo pod ním, se pohybovala v rozmezí pouze 3–5 mm. Jedná se tedy o nádoby veskrze tenkostěnné. Průměry okrajů i maximálních výdutí variovaly mezi 65–140 mm, neboť se jednalo pouze o nádoby kónického profilu. Materiál ke zhotovení šálek představoval až na 1 případ jemné písčité těsto, výjimku tvořil šálek vyrobený z jemné hliněné hmoty. Tuhování vnějšího povrchu bylo zaznamenáno jen v 5 případech, často v setřené podobě. Na vnitřku bylo tuhováno 6 šáleků. Oboustranně byly tuhovány pouze 3 nádoby. Zbytek povrchů vykazoval rovné vyhlazení, zřídka se objevilo i leštění. Jak již bylo řečeno, všechny šálky vykazovaly kónickou profilaci buď s rovnými či vyklenutými stěnami (32112), nově zaznamenaným prvkem jsou šálky s šikmým okrajem, který se od ucha zvedá k protější stěně nádoby (32113). Vyklenuté šálky s (relativně) rovným okrajem zastupuje větší nádoba s jen málo převýšeným a vertikálně rýhovaným páskovým uchem nad okraj (tab. 21:1; foto 7:18). Kónické tvary pak představují šálek s uchem, které téměř nepřevyšuje okraj nádoby (tab. 22:1; foto 8:4), a dále miniaturní šálek s naopak výrazně převýšeným páskovým uchem (foto 8:3), a menší šálek s torzem páskového ucha (foto 8:7).

Posledních 8 šáleků, kónické či vyklenuté profilace s šikmým okrajem, opět vykazuje převýšená pásková ucha (tab. 22:3; foto 7:17, 20; 8:8 – ve všech 3 případech ucho vertikálně žlábkované; foto 7:22; 8:6), ucha zachovaná zčásti (tab. 21:2; foto 7:21; 8:1), nebo ucho nezachované (foto 7:19). Specifickou variantou je miniaturní šálek přísně kónické profilace s uchem trojúhelníkového průřezu, které je vytaženo lehce nad šikmý okraj (tab. 21:3; foto 8:2). Kromě samotných uch nebo jejich rýhování či žlábkování, je jedinou další výzdobou omfalos ve dně nádob. Vyskytl se v 9 případech, 8x v klasické prohnuté podobě a 1x s rovnou plochou ve středu dna (tab. 21:2; foto 7:21). Horecké šálky lze jen stěží přesněji datovat, dle výsledků J. Nekvasila by všechny výše zmíněné varianty měly začínat s pozdní dobou bronzovou (*Nekvasil 1970a*, 27, obr. 3:28–34), nezměněny přejít časným a starším halštatem (*Nekvasil 1983*, ryc. 1–19), a přežívat až do mladšího a pozdního halštatského období (*Nekvasil 1974*, 265, 273, Abb. 6:4, 11; 11:6, 13). Mobiliář těchto kontextů tomuto zařazení rámcově odpovídá. Z tohoto důvodu je ponechám nedatované.

Pohárky (34000): Tyto miniaturní nádoby, jako napodobeniny velkých amfor (*Přichystal 2003*, 30), se na pohřebištích občas vyskytnou (*Golec – Fojtík 2020*, 337, 346, 371, 374, 419, tab. 1:7; 10:21; 35:4; 38:2; 83:24, 34, 36–38), známe je regionálně i ze sídlišť (tab. 8:10; 26:2, 3; foto 6:3; 8:14, 15). Nejdelší horecký fragment měřil 230 mm, mocnost stěn vykazovala hodnoty 3 a 4 mm. Průměry okrajů dosáhly 55, resp. 60 mm, průměry maximálních výdutí 65 a 75 mm. Oba pohárky byly vyrobeny z jemného písčitého materiálu a oboustranně do rovna vyhlazeny. Zmínka o napodobeninách charakterizuje první exemplář miniamfory trojčlenné profilace s ven vykloněným okrajem, krátkým hrdlem nasazeným na výduť, která je ve spodní části mírně dovnitř prohnutá (34333; tab. 22:2; foto 8:5). Jedná se už o známý morfologický jev u amfor běžných rozměrů (cf. tab. 17:1; 18:2; foto 7:3, 6). Datování tohoto nezdobeného pohárku by mělo být stejné jako u uvedených – Ha C2. Druhý zástupce této skupiny má plynulou profilaci s rovným okrajem a válcovitým hrdlem, které plynule nasedá na dvojkónickou výduť (34322; foto 7:9). Morfologie profilu výduti by mohla zapadat do podobného období jako předchozí kus, nicméně okraj a hrdlo nevykazují s touto výdutí sounáležitost, proto ponechám nádobku bez datace. Přímo analogii se mi najít nepodařilo.

Dvojité nádoby (35000): Z výzkumů na pohřebišti „Nad skalkou“ pochází také exemplář dvojnádoby, která je bohužel již rozlomena na 2 samostatné kusy. Tyto nádoby byly spojeny svažujícím se úzkým tunelem, tekutina tedy mohla protékat z větší nádoby do menší (tab. 23:1; foto 8:9). Obvod větší nádoby činil 198 mm, menší 127 mm, větší měla sílu stěny 4 mm, menší 2 mm, přičemž měřitelný byl pouze okraj nebo podhrdlí. U větší nádoby byl okraj s průměrem 45 mm kruhový, od hrdla níže již byl profil vejčitý. Průměr její výduri v maximu činil 73 mm, a její hmotnost se pohybovala okolo 88 g. Menší nádobka měla diametr kruhového okraje 35 mm, kruhové měla ještě i hrdlo, výduť s průměrem v maximu 45 mm pak byla také vejčitá. Hmotnost menší nádoby činila 33 g. Obě nádoby byly vyrobeny ze středně jemného keramického těsta s menší příměsí kamének. Povrch obou nádobek byl oboustranně nerovný. Obě nádoby měly lehce vyhnutý okraj, válcovité hrdlo a vakovitou výduť s rovným dnem (35321).

Halštatské dvojnádoby známe z funerálních kontextů z Moravičan – „Dílečků“ (kontexty H1080 a H1099), ty však zcela jiný charakter, neboť se jedná o zploštělé nádoby, které jsou spojeny delší stranou k sobě, a mezi sebou na straně mají převýšené ucho (*Nekvasil 1982*, tab. 293:1080/1, 298:1099/11). Moravičanský kontext H1099 je

datován do fáze Ha C2 dle železné jehlice s vícenásobnou hlavicí (*Nekvasil 1982*, 318, tab. 298:1099/2, 17; *Makarová 2017*, 52, 57, obr. 17:15, tab. 38:1099/12; *Golec – Fojtík 2020*, 110, 114, obr. 37:20; 68), která je ovšem někde datována do Ha C1 (*Pare 1998*, 348, Abb. 27:7; *Fojtík – Golec 2007*, obr. 2:4). Další dvojnádobka pochází z nedatovaného komorového hrobu H24/1934 ze Seloutek – „Na Šťastných“, která je v podstatě stejného ražení, s tím, že nádobky jsou zde kulaté. I zde mají po straně mezi sebou ucho, a jsou zde také označeny jako „dvojitý šálek“ (*Golec – Fojtík 2020*, 141, 152, 375, obr. 47:13; 53:2, tab. 39:7). S horeckými nádobkami profilově podobné (singulární) nádobky lze shledat v horákovském prostředí, a sice v hrobě č. 117 na pohřebišti ve Vojkovicích – „Vojkovických nivách“, zařazovaného do fáze Ha D2, nebo ve vedrovickém hrobovém kontextu č. 2, datovaného do rozmezí Ha C2–D1 (*Golec 2005a*, 213, 266, 369, tab. 124:117/10; 169; 240). Ke složitosti zařazení horeckého keramického dvojnálezu hovoří i tvarově podobný výskyt „sakrální zoomorfni nádobky lidu popelnicových polí“ z Holešova, případně dalších moravských lokalit (*Podborský 1982*, 30, 32, 34–35, 37–38, 40, obr. 7–13; *Štrof 1993*, 304, 324, obr. 194:20–25, 211:1–3). Zaujmou také podobně stylizované nádobky z pohřebišť V Čech – po jednom předmětu z Platěnic (*Píč 1902–03*, tab. LVI:12; *Podborský 1982*, 38, obr. 12:2), z Opatovic nad Labem, a z Pardubic-Hůrky (*Vokolek 2008*, 90, obr. 49:3, 7). Jak se zdá z analogií, horecká dvojnádobka je pouze zjednodušená stylizace (snad) zoomorfního rhytonu, o jehož funkci se můžeme jen domnívat. Úzký tunel mezi nádobkami sloužil pravděpodobně k nalévání tekutiny, víc však asi nezjistíme. Rovněž datovat uvedený předmět není možné.

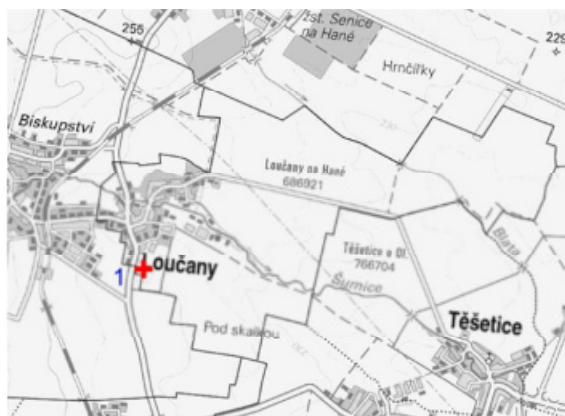
Pokličky (52000): Obecně se obtížně datovatelné ploché hliněné kotouče (tedy pokličky/podložky), vyskytují zejména na střední Moravě a v S částí Hané, v oblasti dříve známé jako KLPP, po celou éru mladší a pozdní doby bronzové, a také po celou dobu halštatskou, a to téměř vždy jen na sídlišťích (*Parma 2012*, 74). Výjimkou jsou (stejně jako u hrnců) bohaté komorové hroby (sum. *Golec – Fojtík 2020*, 150, 152). Naproti tomu ve V Čechách je najdeme hojně i v pozdně bronzových a halštatských hrobech (platěnické např. pohřebiště Dobřenice, Kunětice, Příšovice, Rosice u Chrásti, Ředice), kde jsou buď ploché, polokulovité nebo kónické varianty, s kuželovitým či válcovitým držadlem, s hrotem, nebo i bez držadla. Právě přítomnost úchyty přisuzuje nálezu pod skupinu pokliček. V halštatu jsou východočeské pokličky velmi často nezdobené (*Vokolek 1999*, 13, 179, 181, 271, 279, 281, 286, tab. 9:7, 9; 11:5; 101:2; 109:1; 111:4; 116:3, 20). V Horním Slezsku jde hojně o pokličky se zvednutým okrajem (*Gedl 1973*, 41, 318–319, 332–333, 354, tabl. XLVIII:1; XLIX:20; LXII:17; LXIII:9;

LXXXIV:5). Pokud se v těchto kotoučích vyskytují otvory, může jít o místa k provlečení provázku, za který je možno tuto podložku/pokličku uchytit (*Dehnerová 2000*, 66). Do nižších kategorií se pokličky nedělí. V horeckém nálezovém portfoliu byly shledány 3 pokličky, všechny s dochovaným držadlem. Nejdelší střep dosáhl délky 270 mm, tloušťka kotoučů se pohybovala mezi 5–8 mm. Pokličky byly vyrobeny ze středně hrubé až hrubé keramické hmoty s příměsí písku. Povrch jedinců vykazoval značnou variabilitu, od hlazení až po hrubý povrch. Ve 2 případech šlo o pokličky ploché, 1x s trychtýřovitým (tab. 20:2; foto 7:16), 1x s válcovitým držadlem (foto 7:15). Poslední kus měl vyklenuté tělo a válcovité držadlo (tab. 19:2; foto 7:13). Jak již bylo zmíněno, přesnější datování těchto předmětů není možné.

Kolečka (63000): Posledním zkoumaným předmětem z horeckých nálezů je hliněné kolečko o průměru 41 mm, se dvěma provrty ve střední části, širokými 3 mm a vzdálených od sebe 24 mm. Kolečko váží 9 g a je ploché, na jednu stranu prohnuté. Konkávní část je hlazená, konvexní nese stopy tuhování (tab. 23:2; foto 8:10). Hliněné předměty s podobně rozmístěnými 2 otvory jsou považovány za závěsky (*Nekvasil 1993*, 375, obr. 248:2, 3). Torzo hrubšího kolečka známe z halštatského sídlištního kontextu LXXIV z výšinného hradiště Obrány – „Hradisko“ (*Adámek 1961*, 73–80, 154, LXVIII:6), na sídlišti v Tvarožné byla zaznamenáno hned několik hliněných koleček s 1 provrtem i bez provrtu. Jedno neprovrtané kolečko je také lehce prohnuté (*Podborský 1970b*, 90, 100, obr. 36:4–6). Bez dalšího kontextu je horecké kolečko stěží datovatelné.

Keramické nádoby a další nálezy zapůjčené VMO, které pochází z lokality „Nad skalkou“ přinesly mnoho zajímavého do celkového obrazu zkoumaného regionu. Jedná se zejména o velice málo prozkoumané období přelomového stádia mezi pozdní dobou bronzovou a časným halštatským obdobím (Ha B3–C1). Zdejší objevy předkládají vhled do určité části keramického portfolia z tohoto období. Za pomoci dříve popsaného morfologického vývoje keramických nádob, zejména v konečném stádiu pozdní doby bronzové (*Nekvasil 1970a*), jsem byl schopen identifikovat jednotlivá stádia vývoje keramických tvarů i pro časnou a starší halštatskou fázi (viz obr. 40). Na základě těchto zjištění tedy kladu datování horecké lokality do rozmezí fází Ha B3–C2, přičemž pouze jediná zdejší nádoba (amfora, tab. 24:1; foto 8:12), která je neklamně mladšího zařazení (Ha D1–D2), nemusí být nutně nálezem přímo z této lokality.

9.3.3 Loučany na Hané



pořadové číslo	Jméno (-na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Hliník	240	-	pohřebiště	Ha C2–D2

9.3.3.1 Hliník

Na této polykulturní lokalitě, která byla objevena v souvislosti s těžbou hlíny na počátku 20. století, byly nalezeny předměty z téměř každého pravěkého období. Z rozrušeného hrobu (Šmíd 2007b) pocházejí 2 menší tenkostěnné nádoby, které byly vyzvednuty patrně roku 1912 a předány jako dar do VMO. Na základě níže popsaných zjištění přísluší do halštatského období.

Jedná se nejprve o mísu plynulé profilace s nízkým válcovitým hrdlem a kulovitou výdutí (31332; tab. 26:1; foto 8:13). Byla nalezena v celku a je jen nemnoho doplňována. Průměr jejího okraje činí 85 mm, diametr maximální výduti 95 mm, a její hmotnost činí 178 g. Je vyrobena z jemné plavené hlíny s vnějším tuhovaným povrchem. Toto tuhování je však již z velké části setřeno. Vnitřek nádoby je do rovna vyhlazen. Mísu zařazuje do mladšího halštatu její výzdoba v podobě svazků šikmých rytých linií přes velkou část vydutí nádoby, tvořící tak v podstatě oběžnou klikatku. Tyto svazky jsou poměrně rozvolněné, na vrcholech buď nespojené, nebo je jejich spojení jen ledabylé. V některých vrchních spojích jsou mělké důlky. Rozvolněnou klikatku najdeme např. na výduti miniaturní nádoby ze sídliště Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhliďala“, zde jsou však důlky po obou jejich stranách (tab. 8:10; foto 6:3; Šmíd 1977, obr. 2:10). Kontext zařazují malované nádoby do rozmezí fází Ha C2–D1 (Podborský 1970b, 55; Golec – Fojtík 2020, 160). Mísu a šálek s rytými klikatkami přes výduť známe i z pohřebiště popelnicových polí Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ (Červinka 1911, 45, obr. 16:4, 5). Zdejší šálek má dokonce totožnou profilaci jako loučanská mísa. Mnoho mís a šálků s podobnou profilací a výzdobou

pochází z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“, které dle Nekvasilovy „vnitřní“ chronologie náleží do doplňující (*Nekvasil 1982*, 89–90, tab. 75:256/10, 11), ale zejména zdobné fáze (*Nekvasil 1982*, 80–81, 105, tab. 66:219/7, 8, 10; 96:305/9, 11, 13, 14). Co se týče výzdoby, obsahuje hrob H219 totožné motivy jako loučanská mísa – ve spojení svazků rytých linií se nacházejí důlky. Jak již bylo řečeno výše, Nekvasilovy stupně nelze chronologicky spojit s Reineckeého systémem. Velmi podobně zdobená je i mísa z pohřebiště Slatinky – „Nivky“ (*Přichystal 2003*, tab. XXV:94/4). V datovaných sadách se motiv klikatky na mísách a šálcích příliš nevyskytuje, můžeme snad uvést šálek s oběžnou klikatkou na vrchní polovině výduti z hrobu středně bohaté vrstvy tehdejšího osídlení z lokality Prostějov – „ul. Újezd“, který je datován do rozmezí Ha C2–D1 (*Golec – Fojtík 2020*, 190, 359, tab. 23:2), jehož profilace je však zcela odlišná od mísy z Loučan. Celkově má tato mísa mladohalštatský profil i výzdobu, rozvolnění by odpovídalo pozdní fázi, ale přesněji ji datovat zřejmě nelze. S přihlédnutím k výše uvedenému bych ji zařadil do rozmezí fází Ha C2–D2.

Druhým artefaktem z hrobu z Loučan, který byl nalezen v celku a nemusel být doplňován, je pohárek s páskovým uchem (34323; tab. 26:2; foto 8:14). Nádoba má plynulou trojčlennou profilaci s šikmým okrajem, zvedajícím se od ucha k protější stěně. Páskové ucho jen mírně přesahuje okraj na nižší straně. Průměr okraje pohárku činil 55 mm, maximální výduť dosáhla 60 mm, hmotnost byla změřena na 90 g. Nezdobený pohárek byl zhotoven ze středně jemné keramické hmoty s menší příměsí ostřiva v podobě kaménků. Vnější povrch byl do hladka vyhlazen, ten vnitřní však vykazoval citelné nerovnosti, což je neklamný symptom funerální keramiky, která byla vyhotovena pouze pro účel uložení jako milodar, a nutnost estetičtější úpravy vyžadoval pouze vnější povrch. Pohárky se v halštatských nálezových kontextech neobjevují tak často jako jiné nádoby, na rozdíl od předchozí pozdní doby bronzové (cf. *Nekvasil 1970a*). Několik pozdně bronzových případů je hlášeno z výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ (*Novák 2015*, 127, 140, 142, tab. 3:1; 16:12; 18:22). Z nedalekého sídliště Obora – „Pod Chlumem“ už jistě halštatské bezuché pohárky trojčlenné profilace známe (jsou obecně datovány do Ha D), u dalších nádobek je vzhledem k absenci ucha otázka, zda nejde o malé mísy (*Novák 2015*, 149–152, 155, tab. 25:2; 27:2; 28:1; 31:1). Ze 6 miniaturních nádobek z pohřebiště Slatinky – „Nivky“ je plných 5 amforovité profilace (nebudu je tedy dále uvažovat) a pouze 1 šálek polokulovitého tvaru s uchem, které je umístěno netradičně ve spodní části vyklenutého profilu. Kontext je datován do pozdní doby halštatské v rozmezí Ha D2–D3, na základě přítomnosti skleněných korálků s očky (*Přichystal 2003*, 48, 147, tab. XLIII:PH171/1,

4–10, 16; Kršová 2017, 78, 80; Golec – Fojtík 2020, 136, 223, obr. 68). Na pohřebišti Moravičany – „Dílečky“ najdeme 2 nezdobené nádoby podobné profilace v kontextu hrobu H888, autorem výzkumu nazývané „miskovitá vázička“ a „džbánek“. Byl zde shledán „hrbolatý“ vnitřní povrch u obou jedinců, což je stejná situace jako na loučanském artefaktu. Oproti němu jsou však moravičanské pohárky rozložitější, jeden kus je bezuchý a druhý zdobí pouze malé ucho těsně u okraje nádoby. Rovněž datování je složité, neboť výzdoba celého kontextu je poměrně nesourodá (Nekvasil 1982, 245, tab. 239:888/11, 12). Ještě přesnější tvarovou analogii lze nalézt na tomto pohřebišti na bezuchém pohárku z hrobu H970, jehož vnější povrch tvoří dvojnásobná rytá klikatka. Také zde je datování dosti problematické (Nekvasil 1982, 270, tab. 263:970/2). Miniaturní nádoby se vyskytují rovněž běžně na J Moravě v podolské a potažmo i horákovské oblasti pozdní doby bronzové a doby halštatské (Podborský 1970b, 41–42, 68, 79–80, 84, 88–89, obr. 12:12–14; 13:33; 20:5; 25:6; 26:15; 30:31; 34:9; 35:64). Co se týče šikmého okraje u šálků a miniaturních nádobek, vyskytuje se také minimálně od pozdně bronzového období (Nekvasil 1970a, 27, 55, 63, 65, 73, obr. 3:33; 5:4, 6; 8:13; 9:25; 12:4), najdeme jej však i v Nekvasilově rozvinuté fázi doby halštatské (Nekvasil 1982, 320, tab. 199:1100/25; 1983, 73, ryc. 18:f), nebo přímo ve sledovaném regionu, např. hojně na pohřebišti Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ (tab. 22:3; foto 7:17, 20, 22; 8:1, 6, 8 – všechny však nedatovatelné). Pro datování je tento fenomén tedy nevhodný. Jelikož je šálek kontextuálně spjat s výše popisovanou mísou, náleží rovněž do rozsahu Ha C2–D2.

9.3.4 Luběnice



pořadové číslo	Jméno (–na) lokality	nadmorská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01) Trávníky					
223			–	sídliště?	(platěnická)

9.3.4.1 Trávníky

Z roku 1966 pochází zpráva o zatím jediném halštatském nálezu z k.ú. Luběnice. Amatéřský badatel V. Bundil odevzdal téhož roku do VMO malou kolekci středověkých střepů a s ní i část miniaturní nádoby, získanou povrchovými sběry (*Trňáčková 1966*). Tato nádoba je zachována asi z poloviny, ve dvou kusech, přičemž tyto fragmenty jsou k sobě slepeny.

Jedná se o tenkostěnný pohárek s šikmým okrajem, prohnutým hrdlem a vakovitou (nebo spíše měšcovitou) výdutí (34321; tab. 26:3; foto 8:15). Tato pouze 40 mm vysoká nádoba má průměr okraje 28 mm a maximální výduť dosahuje také 40 mm. Váží pouze 13 g. Je zhotovena z jemného plaveného keramického materiálu, z vnějšku opatřena tuhováním, které je již téměř kompletně setřeno. Vnitřní povrch je do rovna vyhlazen. Přes celou výšku výduti se táhnou dvojice mělkých šikmých rytých linií, které tvoří klikatku. Dvojice ovšem na koncích nejsou spojeny. Mezi vrchními „styky“ dvojic rytých linií na podhrdlí se nacházejí příčné provrty o průměru 2 mm. Pokud byly na celistvé nádobce tyto provrty protilehlé, mohlo se jednat o dírky na úvazy, a mohla se tato miniatura nosit jako přívěšek na krku, případně na opasku. Sama nádoba působí jako malý měsíc. Snad sloužila jako amulet/talisman, či úschova drobných předmětů (např. semen, kamínků atd.). Provrty na nádobách se u nás zřídka vyskytnou, namátkou můžeme uvést jednotlivé střepy z nádob z výšinného hradiště Malé Hradisko – „Staré Hradisko“ a sídliště Těšetice-Kyjovice – „Sutny“, kde se provrty nacházejí vždy v pásu pod okrajem (*Golec 2003*, 61, 384, tab. 1626:31). Tato výzdobná/utilitární technika je však jiného charakteru než luběnický artefakt, svůj původ má pravděpodobně v Zakarpatí a na Ukrajině, a dává se do souvislosti s pozdně halštatskými pohyby východních etnik (nejen) na naše území (*Čižmář – Parma 2006*, 61–63, obr. 4:1). Regionálně je výskyt provrtů tuhových nádob zaznamenán na sídlišti Čechy pod Kosířem – „Mezi cestami“, 1x pod okrajem a 1x ve stěně nádoby (foto 1:8, foto 1:12) a také na spodní části amforovité nádoby z pohřebiště Slatinky – „Nivky“ (*Přichystal 2003*, 34–35, 141, tab. XXXV:137:7). Singulární provrt pod okrajem nádoby je zaznamenán i na hrnci s mírně zataženým okrajem ze sídliště Mohelnice – „Nadjezd“ (*Nekvasil 1973*, 51, obr. 5:38). Do halštatského období řadí luběnickou miniaturní nádobku její výzdoba, která je podobná dekoru polokulovité mísy z Loučan na Hané (tab. 26:1; foto 8:13; Ha C2–D2) s tím rozdílem, že linie zde jsou pouze dvojité, a jsou provedeny pečlivěji, přesněji a zdobí celý průběh výduti. Zčásti podobná výzdoba výduti se nachází na miniaturní amforce z hrobu PH192 z pohřebiště Slatinky

– „Nivky“, ryté linie jsou zde trojité a mezi krokvicemi jsou ještě svislé svazky. Je datována do Nekvasilova klasického „stupně“, tedy neoficiálně Ha C1 (Nekvasil 1987a, 257, Abb. 1; Přichystal 2003, 36, 149, tab. XLV:PH192/4). Podobnou profilaci i s šikmým okrajem vykazuje miniaturní amforka z jiného zdejšího kontextu, a sice hrobu PH143, je však asi 1,5x větší a má zcela jinou výzdobu (Přichystal 2003, 37, 142, tab. XXXVI:PH143/1). Podle přiložené amforovité nádoby je možno uvažovat o její starší dataci do Ha C. Vzhledem k tomu, že se podobné tvary v horákovské oblasti nevyskytují (cf. Podborský 1970b), lze luběnický artefakt zařadit do platěnické skupiny, avšak bez jemnějšího chronologického rámce.

9.3.5 Mezice



pořadové číslo	Jméno (–na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	U rybníka	226	–	sídliště	halštát?
02)	(neznámá lok. 1)	?	?	pohřebiště	(platěnická); Ha C
03)	(neznámá lok. 2)	?	?	?	halštát?

9.3.5.1 *U rybníka*

Mezi lety 2019–20 proběhl na JZ okraji šterkovny u Mezcic záchranný archeologický výzkum vyvolaný rozšířením dobývacího prostoru šterkovny. Na této lokalitě byly zjištěny nálezy z mnoha údobí pravěku, protohistorie, středověku a novověku, s těžištěm osídlení v mladší a pozdní doby bronzové (Vránová 2020, 178; Kalábek – Hadrava 2021, 243). Mezi vyzvednutým materiálem bylo identifikováno také několik halštatských nálezů, pocházejících z kulturní vrstvy. Vzhledem k probíhajícímu vyhodnocování získaného materiálu ještě oficiální výsledky nejsou k dispozici (M. Kalábek, ústní sdělení). Lokalitu tedy uvádím jako neověřenou.

9.3.5.2 (neznámá lok. 1)

Z bohaté sbírky A. Gottwalda se do VMO dostaly také fragmenty 2 nádob z neznámé lokality z katastru vsi Mezice. V listinném archivu uvedeného muzea je pouze poznámka, že by měly pocházet z pohřebiště. Další informace k nim pravděpodobně neexistují.

Prvním jedincem je spleené torzo amforovité nádoby trojčlenné profilace s mírně rozevřeným okrajem, vyšším kónickým hrdlem nasazeným na polokulovitou výduť (24331; tab. 27:1; foto 8:16). Hrdlo však od výduti není odsazeno, neobjevuje se ani oddělující žlábek. S průměrem okraje 105 mm a maximální výdutí 140 mm se jedná o menší nádobu, která byla vyrobena z jemně plavené hlíny. Na vnějším povrchu je patrné tuhování, které je již setřeno, vnitřní povrch je do rovna vyhlazen s reziduem nějakého povlaku, snad tehdejší tekutiny či jídla. Spodní část hrdla zdobí dvojnásobná oběžná rytá linie, vrchní část výduti pak 4 nebo 5tinásobné svazky dvousměrných šikmých rytých linií, mezi nimiž je svazek 5tinásobných rytých linií. Motiv se na výduti vyskytuje maximálně 2x, na protilehlé straně však není zachován. Větší četnost tohoto motivu na výduti známe ze starohalštatských amfor s malými uchy na rozhraní hrdla a výduti z pohřebišť Moravičany – „Dílečky“ (*Nekvasil 1982*, 40–41, tab. 25:83/22) a Určice – „Kumberky“ (*Nekvasil 1983*, 66, ryc. 6:c). Oběma J. Nekvasil připisuje halštatizující fázi, tedy rámcově Ha C1. Jelikož se však tento dekor objevuje i na výdutích amfor, jejichž profilace poukazuje na pozdější subfáze v rámci Ha C (*Nekvasil 1983*, 67–68, 70, ryc. 9:d; 10:k; 14:m), nelze jej přímo takto zařadit. Z datovaných hrobových kontextů můžeme uvést pouze šálek z hrobu H4/2017 z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“, kde je však tento dekor součástí bohatší výzdoby výduti. Hrob je datován do subfáze Ha C2b na základě výskytu železných předmětů v tomto kontextu (*Mírová 2019*, 94–95, obr. 46:34; *Golec – Fojtík 2020*, 435–436, tab. 99:5; 100:37). V dalším vývoji pak rytou výzdobu zřejmě převzalo žlábkování (*Golec – Fojtík 2020*, 384, tab. 48:3). Profilace i výzdoba mezické amforovité nádoby přísluší spíše starším formám, měla by tedy náležet do stupně Ha C.

Druhá nádoba ze sbírky A. Gottwalda z neznámé mezické lokality nám v zařazení pomůže ještě méně. Jedná se o vyšší mísu plynulé profilace s krátkým, rozevřeným okrajem, vyšším, téměř válcovitým hrdlem, které plynule přechází v lehce zalomenou, vyklenutou výduť (31335; tab. 27:2; foto 8:17). Nejzajímavější na celé nádobě je její hrdlo, které se směrem nahoru mírně rozšiřuje, což je, v kombinaci s vyklenutými výdutěmi, pro halštatské mísy cizí úkaz. Pomineme-li samozřejmě

talířovité mísy, které se vyskytují jako bohatě zdobená toreutika v elitních hrobech horákovské skupiny (Golec 2005a, 110, tab. 54; Mírová – Golec 2018, Fig. 1–4), či jako keramické varianty v platěnických V Čechách (e.g. Vokolek 1999, 12, 181, 194, 224, 236, 262, tab. 11:12; 24:20, 23; 54:1, 4; 66:20, 21, 24, 26–28; 92:6, 7). V Mezicích jde však o úplně jiný typ nádoby, jejíž profilace je v podstatě trojčlenná. Jedna z mála analogií pochází opět z východočeského regionu, z halštatského pohřebiště v Hoříněvsi, kde je však materiál smíchán a hrobový celek a tím i datování složité (Vokolek 1999, 199, tab. 29:4). Jediný markantní rozdíl mezi oběma nádobami je ten, že hoříněvská mísa má hrdlo znatelněji nasazené na výduť, kdežto mezická profilace je o dost plynulejší. Ještě plynulejší profilaci má potom další podobná mísa z výšinného hradiště Jaroměřice nad Rokytnou – „Hradisko“. Zdejší okraj je však více rozevřen, hrdlo spíše kónické, jenž plynule pokračuje do téměř polokulovité výduti. Markantní žlábkovaná výzdoba výduti tuto mísu bezpečně zařazuje do pozdní doby bronzové (Podborský 1970b, 81, obr. 27:11). Vzhledem k výše uvedenému nelze mezickou nádobu přesněji zadatovat.

9.3.5.3 (neznámá lok. 2)

Z roku 1988 pochází zpráva o převedení archeologických nálezů z muzea v Litovli do VMO. Jedná se o artefakty z různých období pravěku, protohistorie a středověku z neznámé lokality v Mezicích. Součástí nečíslovaného protokolu je i informace o halštatských nálezech v podobě „3 halštatské střepy, 3 halštatské střepy“. Jedná-li se o duplikaci, není možno ověřit, neboť žádaná inv. č. mi nebyla zapůjčena k revizi a zpracování.

9.3.6 Náklo



pořadové číslo	Jméno (-na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Dělnice (Dělniček, Písečník, Olší)	225	–	sídliště?	lužická? / slezská? / platěnická?
02)	Hráč (Zahrada St. Dosoudila, V část obce)	223	JV	sídliště?	(platěnická)
03)	Intravilán – č. p. 246	225	SV	pohřebiště (mohyla)	platěnická?
04)	Kašíkovo pískoviště	224	–	sídliště?	Ha D
05)	Mezi farou a poštou	231	–	sídliště?	halštat?
06)	Pískovna u Mezic (býv. Pluskalova pískovna, Mezi toky)	224	–	ojedinělý n.	Ha D1–D2
07)	Pod dědinou (býv. rybník Podkova, Pod kostelem)	224	–	depot	Ha D1–D2
08)	Prostřední traty	225	–	ojedinělý n.	Ha C2
09)	Štěrkoviště (S od silnice Náklo – Lhota nad Moravou)	225	–	sídliště?	(platěnická)
10)	U kostela (Za kostelem, Zahrady u kostela, Zahrady severně kostela)	231	SV	výšinné hradiště?, pohřebiště (mohyla); sídliště	halštat?; (Ha D1–D3); Ha D3 – LT A
11)	(neznámá lok. 1)	?	?	sídliště	(platěnická)
12)	(neznámá lok. 2)	?	?	sídliště?	platěnická?
13)	(neznámá lok. 3)	?	?	sídliště?, bronzářská dílna?	Ha D3 – LT A

9.3.6.1 Dělnice

(také: Dělniček, Písečník, Olší)

Pouze jediné 2 zprávy J. Skutila nám dávají kusé informace o halštatských nálezech z této rozsáhlé lokality. První pochází z roku 1954 a zpravuje nás o tom, že „v trati Dělnice se narazilo při pracích v novém písečníku na lužicko-platěnické jámy asi 0,20–0,30 m pod povrchem nad mocnou štěrkovou vrstvou ... bylo zničeno při scrapování několik jam, z nichž bylo sebráno pouze několik střepů, v jedné jámě byly dva velké kameny“ (Skutil 1954b, 3). Druhá potom zmiňuje zdejší badatelské aktivity V. Dohnala, jemuž tato „lokalita poskytla 45 různých střepů slezsko-platěnických“ (Skutil 1955, 6). J. Peška v přehledu nákelských a mezických lokalit už pouze tyto zprávy opakuje (Peška 2001, 82, 90–91). Další informace k těmto nálezům zřejmě neexistují, předměty se nepodařilo ve VMO najít ani podle přír. č., proto mi nebyly zapůjčeny ke studiu, a lokalitu evidují jako neověřenou.

9.3.6.2 *Hráč*

(také: *Zahrada St. Dosoudila, V část obce*)

Polykulturní lokalita „Hráč“ se nachází na V konci obce Náklo. Z povrchových sběrů členů místního vlastivědného kroužku pochází 88 mm dlouhý a 11 mm široký střep z neznámého typu amfory (*Dohnal 1975b*, 17; *Peška 2001*, 82, 85) s šikmo ven hráněným vyhnutým okrajem a kónickým hrdlem. Průměr okraje činí 330 mm, výduť se nedochovala. Nádobu byla zhotovena ze středně hrubého keramického těsta s příměsí kaménků, a má oboustranně nerovný povrch (foto 9:3). Jedná se snad o amforu plynulé profilace, avšak ze spodního konce podhrdlí není jasné, zda jde o začátek napojení výduti, nebo jen nerovnost. Do halštatu by jej zařazovala celková profilace a hránění okraje, vnitřní datování je zde však nemožné.

9.3.6.3 *Intravilán – č.p. 246*

Z poslední publikace o moravské době halštatské „Centrum východohalštatské kultury na střední Moravě“ pocházejí neúplné informace o velmožské pohřební mohyle, která se má na této lokalitě nacházet. V současnosti by měla mít průměr 35 m, zkoumána však nebyla, a to ani geofyzikálně, krom výše uvedeného zdroje se zatím nedočkala ani žádné pregnantnější publikace (*Golec – Fojtík 2020*, 40, 49, 53, 56, 59, 63, 65, 75–76, 82, 91, obr. 4:173; 7–8; 9:173; 12:173; 25). Z tohoto důvodu ji dávám jako neověřený nález.

9.3.6.4 *Kašlíkovo pískoviště*

Z roku 1914 pochází nález ze zdejší polohy, která přímo sousedí s rozlehlejší lokalitou „Dělnice“. Nákelské okolí, mimo jiných, sledoval i amatérský badatel J. Vrbka, který zde našel rytou výzdobou bohatě zdobený celistvý přeslen (*Trňáčková 1968a*, 25) vážící 33 g. Tento většinově sídlištní předmět, který naznačuje přítomnost textilní výroby na lokalitě, je v průměru 38 mm široký, a jedná se o souměrný dvojkónický přeslen s centrickým otvorem o průměru 7 mm, jehož povrch vykazuje setřené tuhování. Zmíněná rytá výzdoba je poněkud složitějšího charakteru, jedná se o prolínající se bloky dvousměrných rytých linií tvořících kosočtverec nebo trojúhelník, které pokrývají téměř celou plochu předmětu (tab. 32:1; foto 8:18). Velmi podobnou výzdobu najdeme na spodní polovině dvojkónického přeslenu s mísovitým spodkem z pozdně halštatského výšinného sídliště Oslavany – „Náporky“ (*Podborský 1970b*, 86, obr. 32:3). V úplně stejném prostoru je výzdoba i na přeslenu z pohřebiště Slatinky – „Nivky“, kde je však rytí provedeno v podobě mnohonásobných krokvic (*Přichystal*

2003, tab. XXV:PH94/5). Jistou analogii vykazuje také přeslen z dalšího výšinného hradiště Velké Opatovice – „Hradisko“ (Ha D; *Novák 2013*, 54, tab. 4:41). Vzhledem k tuhování povrchu lze přeslen obecně řadit do halštatu (*Podborský 1970b*, 100), analogická výzdoba se vyskytuje v širším stupni Ha D, kam bych přeslen také zařadil.

9.3.6.5 Mezi farou a poštou

V listinném archivu VMO se nachází zpráva o nálezu mj. okraje „*hallstattského ohrnutého grafitovaného dolíčky zdobeného střepu*“ a zbytku „*velkého řezaného jeleního parohového násadce*“, které vyzvedl A. Tomek z této lokality neznámo kdy (*Skutil 1958–9; Peška 2001*, 86). Tyto nálezy jsou zde označeny „P 4672-73“. Zadal jsem tyto informace správci sbírek ve VMO, ten však uvedené předměty nenalezl. Lokalitu tedy uvádím jako neověřenou.

9.3.6.6 Pískovna u Mezic (také: býv. Pluskalova pískovna, Mezi toky)

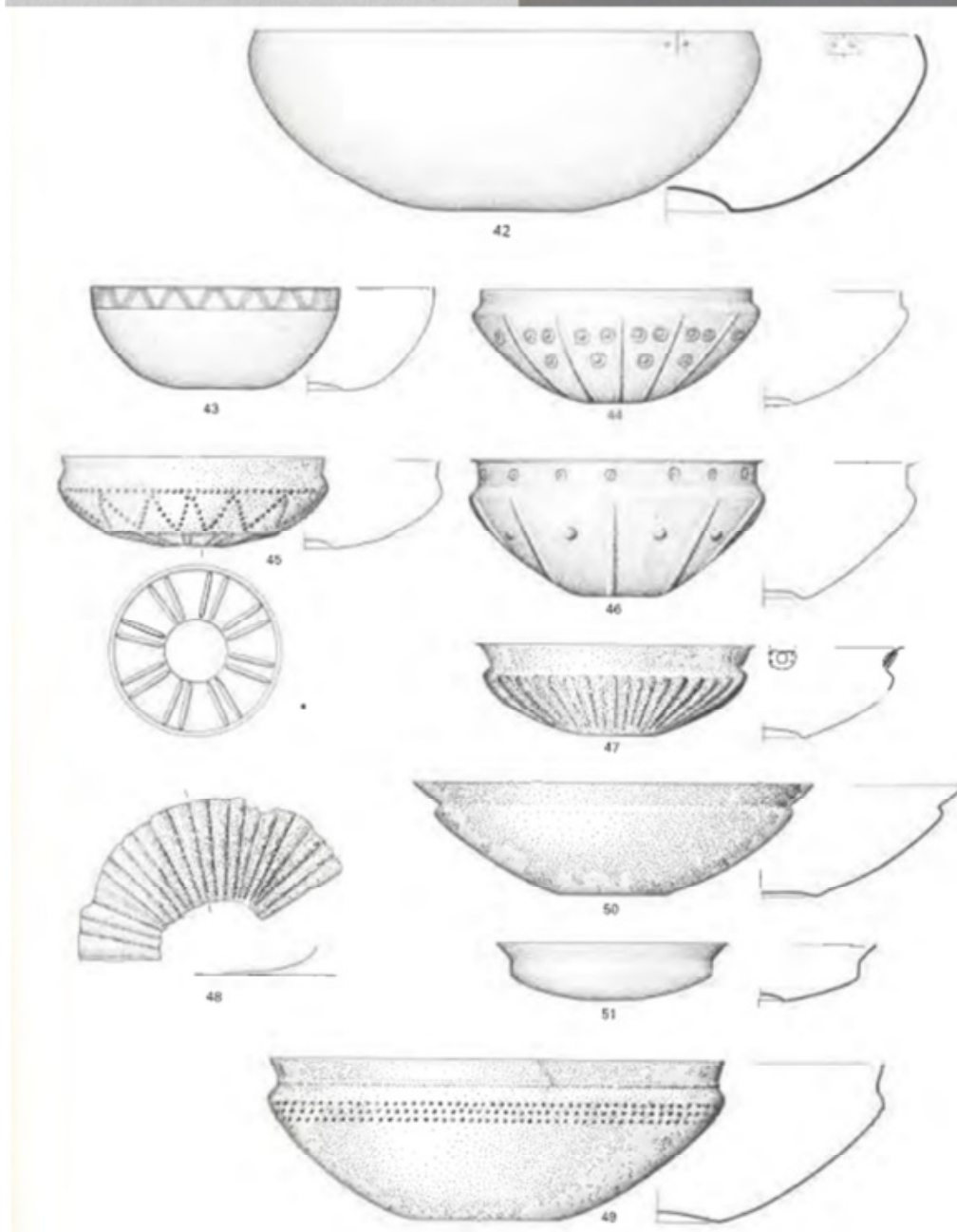
Prostor bývalé pískovny cca 1,5 km SSV od Nákla vydal velice zajímavý nález jednodílné bronzové loďkovité spony s dlouhým zachycovačem a jednostranným spirálovitým vinutím, zdobené na mírně zakřiveném lučíku svazky příčných rytých linií (tab. 28:1a–c; *Nekvasil 1967*, 32–33, 87, Taf. 11:2; *Peška 2001*, 82, 90; *Golec – Fojtík 2020*, 40, 107, 206, obr. 4:170; 34:170; 65:170), datované obecně do začátku stupně Ha D (*Říhovský 1993*, 107–108, Taf. 16:182, 24:182). Spona byla nalezena J. Fišerem, ředitelem školy v Příkazích, a stala se součástí sbírky J. Svozila. Později přešla darem do VMO (*Dohnal 1972*, 26). Jelikož byl tento předmět již dříve zhodnocen, k analýze jsem jej nežádal. Z regionu známe podobný typ spony z hrobu PH106 z nekropole Slatinky – „Nivky“ (*Přichystal 2003*, tab. XXVIII:PH106/14), datovaného do fáze Ha D1 na základě přítomnosti sérií jantarových a skleněných korálků (*Golec – Fojtík 2020*, 138, obr. 46). Větší množství těchto podobně zdobených spon, přímo i s dlouhým zachycovačem, známe z jeskynní svatyně Habrůvka – „Býčí skála“ (obecně Ha D1b–D3; *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 1:1–7, 17; *Golec – Fojtík 2020*, 223, obr. 68; *Golec – Mírová 2020*), ovšem výskyt loďkovitých spon pro Moravu počítá pouze s datováním Ha D1–D2 (*Golec – Fojtík 2020*, 106).

9.3.6.7 Pod dědinou (také: býv. rybník Podkova, Pod kostelem)

Notoricky známý a proslavený votivní depot vyzvednutý 6. prosince roku 1883, je jedním z nejznámějších halštatských nálezů nejen na Moravě, ale i v celé České

republice. Sestává z 8 bronzových plechových šálek, které byly uloženy v 35 cm vysoké bronzové žebrované cistě se 2 uchy (tab. 29:1–3; 30:1–8). Této kolekci se v průběhu let dostalo hojně publikací (sel. *Růžička 1884b*, 30–31; *Wankel 1889*, 55, obr. na str. 52–53; *Červinka 1902*, 258, obr. 126–127; 1911, 35; *Podborský 1960*, 49–50; *Nekvasil – Podborský 1991*, 19, 23–25, Taf. 9:37, 13:47–50, 14:51–53; *Nekvasil 1993*, 334, 358–359, obr. 237–238; *Peška 2001*, 81–82, 89, 106, obr. 3; *Vitula 2001*, 31–33; *Mírová 2019*, 24; *Golec – Mírová 2019*, 81–85; *Golec – Fojtík 2020*, 17, 19, 40, 46–47, 50, 53, 56, 59, 62–63, 65, 75, 91, 163, 183, 193, 200, 202–204, 208, obr. 4:171; 5; 7–8; 10:171; 12:171; 64:171; 68–69). Origin jednotlivých šálek je dodnes velkou záhadou moravského pravěku. Zatímco žebrované cisty jsou relativně frekventované, a to i na Moravě (*Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 33:337; 34:338; 35:339; 36:340), původ plechových šálek zůstává zatím neznámý. Narativ prvního ze zpravodajců, M. Růžičky, vypovídá o názoru J. Wankela, který přisuzuje původ těchto nádob etruským (či snad i umbrickým) výrobním centrům, která je exportovala jako vývozní artikl do S oblastí až k Baltskému moři (*Wankel 1882*, 410), a tedy „že spěšový kotel nákelský i s koflíčky bezpochyby z Itálie obchodem Etrusků ... ke Slovanům Nákelským se dostal“ (*Růžička 1884b*, 31). Premise etruského původu nádob je jistě velmi podnětná. Pokud budeme sledovat etruské umění, jistě zaujme zlatá mísa z lokality Palestrina, která se nápadně svým žebrováním výdutí podobá jednomu ze šálek z nákelského depotu (obr. 7, nahoře vlevo; *Burian – Mouchová 1966*, obr. mezi str. 176–177). Poněkud severněji, na známém pohřebišti v hornorakouském Hallstattu najdeme několik bronzových mís/šálek, které se velmi podobají těm nákelským, všechny jsou však bezuché (obr. 7:42–51). Jejich chronologické zařazení by mělo většinou odpovídat fázím Ha C2–D1 (cca 675–550 př. Kr.; *Prüssing 1991*, Taf. 7:43–49; 150). Co se týče prolamování vnější stěny šálku (Manteltassen), tak, jak je použito na 2 šálcích z Nákla, našel jsem jedinou analogii ve skleněném poháru (Vasa diatreta) pocházejícím z thrácké oblasti ze 4. stol. n. l., kde je vnější stěna prořezávaná do zajímavých plastických tvarů (obr. 7, nahoře vpravo; *Bouzek 1990*, 194, obr. 46). Přímá analogie však v tomto případě samozřejmě nepřipadá v úvahu, a uvádím jej sem jen jako zajímavost.

Doplňme ještě, že chronologické zařazení souboru bronzových nádob z nákelské lokality „Pod dědinou“ počítá se zařazením na přelom mladšího a pozdního halštatu, do rozmezí fází Ha D1–D2 (*Golec – Fojtík 2020*, 163, 223, obr. 68). Z důvodu značné historické hodnoty mi tyto předměty zapůjčeny nebyly.



Obr. 7: Tvary a technika analogická k šálkům z nákelského depotu. Nahoře vlevo (nečís.) – zlatá mísa z etruské Palestriny (Burian – Mouchová 1966, obr. mezi str. 176–177). Nahoře vpravo (nečís.) – skleněný thrácký pohár *Vasa diatreta* s technikou prořezávání vnějšího pláště (Bouzek 1990, 194, obr. 46). Ve středu a dole (č. 42–51) – různé typy bronzových mís/šálků z pohřebiště v Halstattu (Prüssing 1991, Taf. 7:43–49).

9.3.6.8 Prostřední traty

Singulární detektorový nález 90 mm dlouhého bronzového roubíku typu Plaňany, který je šestiúhelníkového průřezu s obdélným středovým otvorem, je jediným halštatským příspěvkem z této lokality. Jedná se o prostou bronzovou tyčinku bez zvláštního zakončení, kterýžto předmět se vyskytuje téměř výhradně v Čechách. Podrobně jej ve své diplomové práci vyhodnotila Z. Mírová. Dodejme jen, že tento typ předmětu je na Moravě datován do fáze Ha C2, dle výskytu v hrobech s vozy (*Mírová 2019*, 81–82, 279, 367, obr. 39:19, tab. 51:1). Jinde bývá spojován s fází Ha C1 (*Trachsel 2004*, 466).

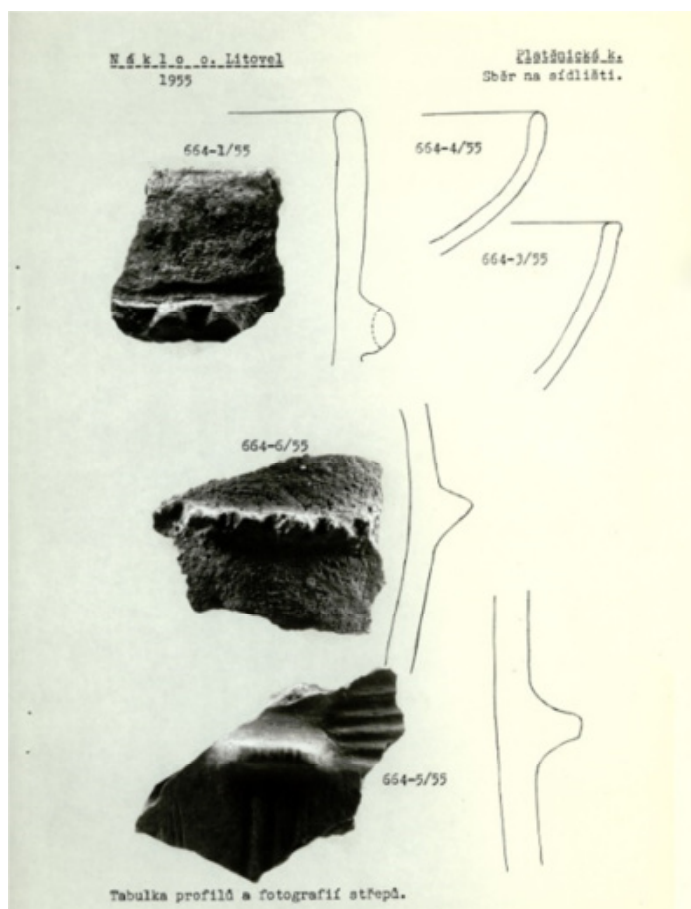
9.3.6.9 Štěrковиště

(také: *S od silnice Náklo – Lhota nad Moravou*)

Na S okraji rozsáhlého štěrковиště blízko vsi Lhota nad Moravou, provedl v říjnu 1955 Č. Staňa záchranu pravěkého archeologického materiálu, který byl vysypán na hromady stavebními stroji při prohlubování tohoto štěrковиště. Archeolog odtud „vybral 8 typičtějších střepů“. V nálezové zprávě AÚ AV Brno se dochoval popis těchto nálezů a rovněž kresby několika jejich profilů, a fotografie (viz obr. 8). Jedná se o 3 mísy – 1x se zataženým okrajem (inv. č. 664–2/55), 1x kónického profilu se zvrchu hráněným okrajem (664–3/55), a 1x s vyklenutými stěnami (664–4/55). Průměry mís měly rozmezí 90–200 mm, síly stěn pak 50–60 mm. Byly vyrobeny z jemného materiálu, 1 měla na vnějšku písčité povlak. Ostatní nádoby již byly silnostěnné, snad hrncovité či amforovité tvary, které byly zdobeny vesměs oběžnými plastickými lištami s důlkováním (664–1/55), nebo prstovitým promačkáváním (664–6/55). V 1 případě se na hrdle (snad) amfory vyskytl plastický výčnělek, který přerušoval pětinasobný oběžný žlábek. Pod výčnělkem se pak nacházel trojnásobný svazek vertikálních žlábků (664–5/55). Povrch hrncovitých nádob (664–1/55, 664–6/55) byl oboustranně hrubý, ostatní tvary (664–5/55, 664–7/55, 664–8/55) pak vykazovaly vnějšek buď hlazený nebo tuhovaný, vnitřek pak byl drsnější či nerovný. Průměr okraje u (snad) hrnce (664–1/55) činil 290 mm, další průměry zřejmě měřeny nebyly. Síly stěn hrubších nádob variovaly mezi 8–11 mm (*Staňa 1956*).

Podle dochovaných zpráv, kreseb a fotografií se jedná o platěnický materiál, hovoří pro to zejména plastická výzdoba silnostěnných nádob, kombinace žlábkované výzdoby s plastickým výčnělkem, a výskyt hráněného okraje u kónické mísy. Tvarově však jde o frekventované nádoby, jejichž jemnější zařazení není úplně jednoduché. Ponechal bych tedy soubor bez bližšího chronologického zařazení. Tyto zlomky by se

mohly nacházet ve VMO, kde však nebyly nalezeny, či snad přímo v AÚ AV Brno, odkud jsem je však nežádal.



Obr. 8: Kresebné a fotografické ztvárnění některých nálezů z polohy „Štěrkoviště“ (Staňa 1956).

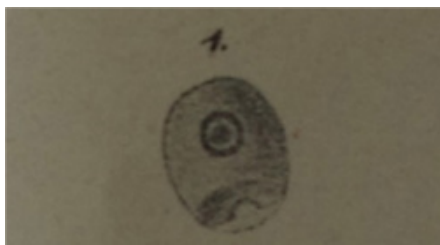
9.3.6.10 U kostela

(také: Za kostelem, Zahrady u kostela, Zahrady severně kostela)

J. Wankel nás v ČVMSO č. VI z roku 1889 informuje o tom, že návrší okolo nákelského kostela bylo původně hradištěm, a nedaleko samotného kostela sv. Jiří stála „značná mohyla, kterou obyvatelé sami „mohylou“ nazývali“. Dále čteme, že tato mohyla „byla asi před 30 lety (tj. okolo roku 1859, pozn. aut.) odklizená; i shledáno tehdy, že to byla skutečná mohyla, veliký předhistorický náhrobek. Nalezeno v ní několik koster, velký a krásný bronzový meč, několik palstávů, bronzový šperk a kromě mnohých hliněných nádob, střepin a kostí, také jakási soška, která dle výpovědi jedněch z kamene vytesána, dle jiných pak z bronzu ulita byla“, nebo „snad sošky dvě“ (Wankel 1889, 51). Všechny tyto nálezy se však ztratily (Peška 2001, 86). I zdejší lokalita se dočkala, krom výše uvedených, několika dalších publikací (Červinka 1902, 157; Vrbka 1940, 11; Mírová – Golec 2018, 90, 95, Fig. 18; Golec – Fojtík 2020, 17, 40, 49, 53, 56, 59, 63, 65, 75, 91, obr. 4:172; 7–8; 9:172; 12:172). Pokud bychom se drželi podobných nálezů

ve sledovaném regionu, inventář nákelské mohyly je podobný obsahu jiné podobné funerální stavby, a sice původní mohyly Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic), (viz níže). Kosterní antropologický materiál a bohatě zdobená bronzová sekerka jsou toho dokladem (tab. 81:4; foto 21:11; *Nekvasil 1993*, 334, obr. 215). Jelikož jsou však všechny vyzvednuté předměty z nákelské mohyly ztraceny, můžeme o spojitosti těchto kontextů jen teoretizovat. Velmi blízko popisované, již neexistující nákelské mohyly se dosud nachází další takto predikovaná stavba (viz kap. 9.3.6.3), která však zatím nebyla nijak zkoumána, a proto se jedná, stejně jako v případě zaniklé mohylové stavby v poloze „U kostela“, o neověřený nález.

Tehdejší pokladník Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci, M. Otáhal, zmiňuje dar P. O. Widrmana, nadučitele v Nákle, který přenechal Spolku mj. „*kadlub na lití kovových knoflíků, nalezený při stavbě chalupy čís. 54. v Nákle*“ (*Otáhal 1891*, 47). I. L. Červinka v „Moravě za pravěku“ pak specifikuje lokalizaci nálezu jako „*u kostela*“ (*Červinka 1902*, 227). Tento nález však není dále sledován, proto o něm nemám dalších zpráv. V roce 1904 píše K. Fišara v časopisu *Pravěk č. II* o zdejších střepech „*rázu popelnicových polí*“, které doplňují i „*celé nádobky*“. V popelu pak byl nalezen ještě „*skleněný koral 1 cm vysoký*“ (obr. 9; *Fišara 1904*, 148–149, obr. 2:1). Co se týče skleněných korálků tohoto typu (s očky), jsou obecně datovány do 5. – 4. stol. př. Kr., tedy do fází Ha D3 – LT A (*Venclová 1974*, 593), jejich výskyt je na Moravě znám i o něco dříve – mj. z hrobu PH171 z pohřebiště Slatinky – „Nivky“ v Ha D2–D3 (*Přichystal 2003*, 48, 147, tab. XLIII:PH171/4–10; *Kršová 2017*, 78, 80; *Golec – Fojtík 2020*, 136, 223, obr. 68), jedná se však o výraznou anomálii. Tyto opakní korálky se u nás většinou vyskytují nejdříve ve fázi Ha D3. I o tomto nákelském předmětu se nikde více nedozvíme.



Obr. 9: Kresba skleněného korálku s očkem z polohy „U kostela“ (*Fišara 1904*, 149, obr. 2:1).

V listinném archivu VMO se nacházejí údaje k souboru nálezů, které jsou zde evidovány jako „sbírka A. Gottwalda“ pod přír. č. 538/64. Jedná se o kolekci keramických střepů z lokality „U kostela“, která obsahuje jak slezské, tak platěnické zlomky, plus vzorek mazanice. Následuje vyhodnocení těchto předmětů.

Analýza keramiky z nedatované sbírky A. Gottwalda

Menší kolekce vybraných platěnických předmětů čítala 19 ks keramických střepů z původních 16 nádob, o celkové hmotnosti 2299 g. Míra fragmentarizace nepřesáhla 2 zlomky na 1 keramického jedince. U všech zlomků byly identifikovány původní keramické nádoby (100 %), z nichž největší podíl patří 7 amforovitým zásobnicím (43,75 %) 6 amforám (37,50 %). Z dalších nádob byly zjištěny 2 mísy (12,50 %) a 1 hrncovitá zásobnice (6,25 %).

Hrncovitá zásobnice (13000): Jediným exemplářem ze zdejší lokality je 108 mm dlouhý a 13 mm široký zlomek výduti nádoby se zataženým okrajem (13211), jehož průměr výduti činil 340 mm. Byl vyroben z hrubého keramického materiálu s příměsí kaménků, z vnějšku ponechán bez úpravy a z vnitřku vyhlazen do rovna. Na vnějším povrchu byl zjištěn delší, lehce prohnutý výčnělek. Nádobu nelze blíže datovat.

Amfory (21000): Tyto nádoby mají v nákelském souboru nejvýznamnější roli. Nejdelší fragment dosáhl délky 221 mm, síla stěn se pohybovala v rozmezí 7–10 mm. Pouze u 1 zlomku se podařilo změřit okraj, jeho průměr činil 240 mm, u výduti byl zaznamenán široký rozsah 120–530 mm, přičemž amfora s průměrem 120 mm je spíše miniaturou. U 1 amfory bylo shledáno hrubé keramické těsto s makroskopickou příměsí v podobě kaménků, zbytek amfor byl zhotoven z jemně plaveného těsta. Tuhování bylo u 4 fragmentů zjištěno vždy na vnějším povrchu, 1x se objevil tuhový pás pod okrajem na vnitřním povrchu. Zbytek amfor mělo vnějšek spíše nerovný, vnitřní povrch byl častěji do rovna vyhlazen. Plných 5 fragmentů amfor nebylo možno dále rozřadit (21300), z výzdoby byla zjištěna žlábkovaná, a sice v podobě násobných žlábků, a také plastický dekor. V 1 případě se na situlovité výduti objevilo dvojnásobné žlábkované kolečko, pod nímž se v distanci vypínal tenký krátký výčnělek. Stejnou výduť ještě na jiném místě doplňoval pětinasobný vertikální žlábek (tab. 31:2; foto 9:2). Situlovitá výduť by napovídala mladším až pozdním formám halštatských keramických nádob (Ha D1–D3), absence hrdla a okraje nám však nedává mnoho možností k jistějšímu zařazení. Žlábkovaná výzdoba nemá sama o sobě přílišnou chronologickou citlivost. Poslední, silnostěnnou amforu s nálevkovitým, zvenku šikmo hráněným okrajem, a hrdlem, které okamžitě plynule přechází ve vakovitou výduť (21321; tab. 31:1; foto 9:1), bychom mohli komparovat s podobně morfologicky stavěnou amforou z vyšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), jejíž podhrdlí a horní části výduti zdobí vlešťovaná výzdoba (tab. 43:1; foto 12:18; Šmíd 1991a, obr. 105:1), která je v datovaných hrobových sadách přítomna ve stupních Ha C2–D2 (viz níže). Další

tvarové analogie ze sídlišť Obora – „Pod Chlumem“ a Bulhary inklinují spíše k pozdně bronzovému období (Říhovsky 1973, 31, 124, tab. 16: 4; Novák 2015, 84, 150, tab. 26:8). Výzdoba nákelského fragmentu se skládá z pásu různě velkých oběžných důlků na horní části výdutí, pod nímž je doplněna jednotlivými či násobnými rytými liniemi, které jsou rovné či do oblouku. Při absenci zbytku stěny nádoby tento dekor nelze blíže kodifikovat. Tato vhloubená a rytá výzdoba se však jeví jako rozvolněná, což by napovídalo pozdně halštatskému období Ha D2–D3. Vzhledem k přítomnosti hráněného okraje bych tento fragment s jistou dávkou opatrnosti takto datoval, nicméně do sekvenční tabulky jej neuvedu. K zařazení je příliš málo spolehlivých indicií.

Amforovitě zásobnice (23000): O co nám byly schopny amfory pomoci alespoň v nějakém chronologickém zařazení nákelských fragmentů, to charakter častěji hrobových, než sídlištních utilitárních amforovitých zásobnic postrádá. S nejdelším fragmentem 234 mm, rozmezím mocnosti stěn 10–18 mm, průměry okrajů (3x) 290–500 mm a diametry pouze 2 měřitelných výdutí (470–500 mm), jsou tyto středně hrubé až hrubé tvary k zjištění celkového obrazu lokality málo nápomocné. Drtivá většina vnějších povrchů nádob je hrubá bez hlazení, pouze 1x byla zjištěno setřené tuhování. O to více překvapí leštění vnitřního povrchu u 3 jedinců, které měly vnějšek hrubý. Zbytek vnějšků nádob pokrývá nerovné vyhlazení. Z tvarů nebylo možno 2x blíže identifikovat o které se jedná (23300), na výdutí 1 z nich byl shledán úzký výčnělek. Další 3 fragmenty se vyznačovaly plynulou profilací napojení hrdla na výduť (23321), u všech byl pak zaznamenán mírně ven vyhnutý, zvrchu hráněný okraj. U posledních 2 zlomků už bylo markantní nasazení hrdla na výduť (23331), na hrdle jednoho fragmentu byl nalezen dvojnásobný oběžný žlábek. Kromě hránění okraje nádob, které by mohlo být spojeno s pozdějším halštatským vývojem, jsou všechny zásobnicové tvary nedatovatelné.

Mísy (31000): Z lokality „U kostela“ máme v evidenci také 2 fragmenty nezdobených mís. Delší fragment měřil 101 mm, síla stěn obou mís činila 9 mm, průměry okrajů měly hodnoty 300, resp. 330 mm, u větší mísy pak bylo možno změřit maximální výduť, její diametr činil 340 mm. Exemplář mísy se zataženým okrajem (31211) byl vyroben z jemně plaveného keramického materiálu a je oboustranně do rovna vyhlazen, druhá mísa kónického tvaru bez bližšího rozlišení (31100) je z těsta o něco hrubšího, zevně nehlazena a zevnitř vyleštěna. U kónické mísy byl také zaznamenán zvrchu hráněný okraj a ojediněle se vyskytující zevnitř hráněné hrdlo. Co se týče povrchových úprav a hránění okraje, korespondují tyto prvky s fragmenty

amforovitých zásobnic. Ani zde tedy nezaznamenáváme příliš opěrných bodů pro dataci, a u mís tedy platí podobné závěry jako u zásobnicových tvarů.

Analýza ostatních předmětů z nedatované sbírky A. Gottwalda

Z ostatních předmětů se zachoval pouze 356 g vážící vzorek středně kompaktní světle oranžové mazanice s otisky plev, stébel trávy, a rovné stěny, jakožto negativu původní stěny příbytku. Ostění evokuje přítomnost staveb na této lokalitě, tedy indicie sídlištních aktivit. Nic dalšího se z něj však nedozvíme.

Kolekce nálezů z lokality „U kostela“ nepřinesla mnoho indikátorů, které bychom mohli použít k datování tohoto naleziště. Pouze nejistě lze hovořit o mladším až pozdním platěnickém osídlení zdejší polohy v úseku halštatských fází Ha D1–D3. Spodní datace pak koresponduje s datováním skleněného korálku, který rovněž pochází z této polohy (viz výše).

9.3.6.11 (neznámá lok. 1)

V roce 1967 se do VMO dostala sbírka archeologických nálezů J. Vrbky (*Trnáčková 1968a*, 25). Z neznámé nákelské lokality pochází skromná kolekce 3 nevýrazných keramických střepů, které lze považovat za obecně halštatské. Vzhledem k nepřilíšnému významu je zde zmíním pouze v hrubých obrysech. Jedná se o fragment výduti nerozlišeného, oboustranně hlazeného hrnce (11000), který je opatřen nehtovitě promačkávanou plastickou lištou, dále zlomek z vnějšku tuhované výduti amfory (21300) s robustním plastickým výčnělkem, a nakonec část okraje a hrdla taktéž nerozlišené amforovité zásobnice (23300) bez výzdoby. U všech 3 zlomků byla zjištěna příměs písku v středně hrubém keramickém těstě. Celá kolekce vylučuje jakékoliv datovací možnosti.

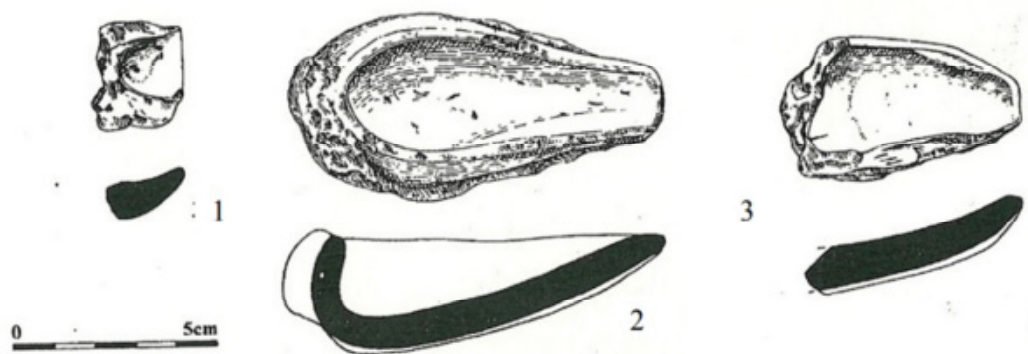
9.3.6.12 (neznámá lok. 2)

Z povrchových sběrů K. Koudelníka z Příkaz pochází menší kolekce sídlištních nálezů z povrchových sběrů (*Nekvasil 1971b*, 79; *Dohnal 1975a*, 24), z nichž některé (inv. č. A 52111 – A 52113) by měly být datovány do platěnické skupiny. Soubor mi však VMO nebyl poskytnut k zpracování, proto zdejší nálezy uvádím jako neověřené.

9.3.6.13 (neznámá lok. 3)

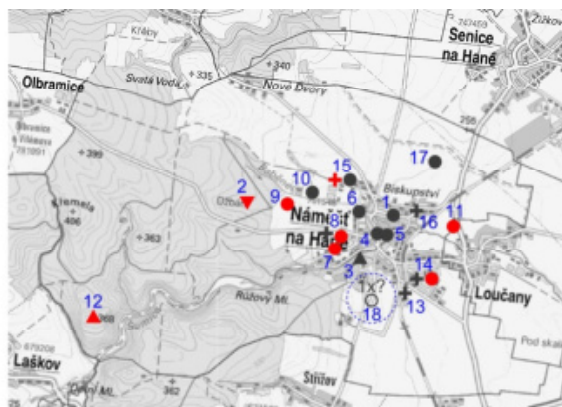
V depozitáři MZM se pod inv. č. 65475 – 65477 nacházejí kompletní keramický loďkovitý (lžičkovitý) tyglík a zlomky dalších 2 tyglíků (obr. 10). Tyto nálezy uvádí

poprvé v literatuře J. Meduna, ve svém přehledu moravských laténských sídlišť (Meduna 1980a, 135). V následném katalogu nálezů z moravských sídlišť a pohřebišť jsou stejným autorem představeny opět, spolu s halštatským keramickým přeslenem, středolaténským bronzovým kapkovitým závěskem, a latéskou keramikou, minimálně fáze LT B a mladší (Meduna 1980b, 204, Taf. 60:1–11). Ve starší literatuře, na niž je v textu odkazováno (Fišara 1904, 148–149; Horáková-Jansová 1955, 149, 151, obr. 13:1–7; Filip 1956, 402; Šimek 1958, 262), však žádné zmínky o uvedených tyglících nenajdeme, z čehož správně vyvozuje J. Zeman ve své diplomové práci, že „chybějí náleзовé okolnosti, starší nález tyglíků proto nemusí nutně souviset s nalezenou keramikou“ (Zeman 2011, 28, 113). Z. Čižmář tyto tyglíky, na základě analogií z Čech i ze zahraničí, zařazuje na pomezí pozdního halštatu a časného laténu (Čižmář 2002, 246–247, obr. 3:3–5; 2007, 383). Je tedy potvrzena kontextuální disproporce s evidentně mladší keramikou a bronzovým závěskem. Zmíněná diplomová práce J. Zemana tyto technologické nálezy dostatečně analyzovala (Zeman 2011, 28, 33, 52, 113, 148, 175–176, tab. XIV:A/1–3; XL–XLII), proto jsem je dalšímu zkoumání nepodrobil. Na základě výše uvedeného se ztotožňuji se zařazením do úseku Ha D3 – LT A. Tato neznámá lokalita je nově charakterizována také jako „bronzářská dílna“ případně „dílna na hutnění železa“ (Golec – Fojtík 2020, 40, 206, obr. 4:170; 65:170).



Obr. 10: Uprostřed – kompletní keramický loďkovitý (lžičkovitý) tyglík. Po stranách – zlomky dalších 2 tyglíků z neznámé lok. 3 z okolí Nákla (Zeman 2011, 148, tab. XIV:A/1–3).

9.3.7 Náměšť na Hané



pořadové číslo	Jméno (-na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Biskupství	246	JV	?; sídliště	halštat? / latén?; (platěnická); (Ha C2–D2); Ha D2–D3
02)	Džbán	296	V	depot	(platěnická)
03)	Hrad	270	S	výšinné hradiště?	platěnická?
04)	Intravilán – náměstí T. G. Masaryka	250	V	sídliště	platěnická?
05)	Intravilán – zahrada V. Houdka	243	JV	?	platěnická?
06)	K Baběnci	250	V	sídliště	platěnická?
07)	Lesní ulice (dříve Pod Křebem, Křeba)	261	J	sídliště	(platěnická); (Ha C2–D2); Ha C2–D2
08)	Nad hřbitovem (Za hřbitovem)	269	JV	pohřebiště?; sídliště	platěnická?; Ha C2–D1; Ha D – LT A
09)	Oborová	280	SV	sídliště	(platěnická)
10)	Padělky za Biskupstvím (Rybník)	258	V	sídliště?	(platěnická); (Ha D2–D3)
11)	Při silnici ze Senice do Loučan (S od Loučan, V od Biskupství)	240	–	sídliště	LT A
12)	Rmíz (u Laškova), (Staré valy, Na šancích, Šance, Žižkovy šance, dříve nesprávně Rmíz u Laškova)	368	–	výšinné hradiště	Ha C2–D1; Ha C2–D2
13)	Unádraží	247	JV	pohřebiště	(Ha D1)
14)	Valník	248	JV	pohřebiště?; sídliště	platěnická?; (Ha C2–D2)
15)	Vrchy (Za humny, Náměšť na Hané-Biskupství – Vrchy, Nad kovárnou)	262	JV	pohřebiště; sídliště	Ha C2; (platěnická)
16)	Východně Biskupství (Biskupství – východní část obce, před domem Ing. Stejskala)	244	JV	pohřebiště	(platěnická); Ha D1–D2
17)	Záhumenská (Dvorská čtvrť, Slatiny, Severně Biskupství, Kóta 254)	250	V	sídliště	halštat?
18)	(neznámá lok. 1)	?	?	?	halštat?

9.3.7.1 Biskupství⁶

Pod přír. č. 835/64 (inv. č. A 52610 – A 52664) se ve VMO nacházejí předměty („keramika, štípaná industrie, osteologický materiál, železná ruda“), které pocházejí z poloh „Biskupství“ a/nebo „Valník“, a jsou řazeny do období „halštat–latén“ (*listinný archiv VMO*). Jedná se zřejmě o nedatovaný dar V. Houdka. Zmíněné předměty jsem nedostal k dispozici k revizi.

Z lokality „Biskupství“ také pochází menší kolekce keramických střepů slezské kultury, mezi kterými jsou i některé platěnické fragmenty. Vše je souhrnně evidováno pod přír. č. 86/76. Původ tohoto materiálu je neznámý, v listinném archivu VMO je zamíchán spolu s jinými předměty z více lokalit. Fyzicky zapůjčený materiál je však uchováván v krabici s názvem „Biskupství“ a zmíněným přír. č., což je pro celkovou identifikaci směrodatné. Kromě 4 slezských střepů se zde tedy nachází 1 fragment platěnického šálku, a 2 zlomky uváděné jako „nečíslovaný materiál“, které byly provizorně zainventovány, neboť je lze rovněž spojit s halštatským obdobím. Inventovaný šálek s vyklenutými stěnami, slepený ze 2 fragmentů, je tenkostěnným pozůstatkem nádoby, kterou J. Nekvasil označuje také jako „naběračku“ (tab. 32:3; foto 9:6). Bývají totiž v hrobových celcích někdy umísťovány do amforovitých zásobnic a hrnců (cf. jako v případě jiného šálku z Horky nad Moravou – „Nad skalkou“; tab. 20:1; foto 7:14), snad k nabírání jejich obsahu. Hrobové varianty bývají také častěji zdobené, sídlištní naopak hrubší (*Nekvasil 1973*, 75), což by teoreticky mohlo přisuzovat šálky z „Biskupství“ a „Padělků za Biskupstvím“ do hrobových celků, což se však již nedá ověřit. Regionálně je zjištěn výskyt obdobného fragmentu na jiné náměšťské lokalitě „U nádraží“ (tab. 45:3; *Nekvasil 1968a*, příloha 4), kompletní zachovaná nádoba pak pochází z Náměště na Hané – „Padělků za Biskupstvím“ (tab. 35:2; foto 10:14). Na malém prostoru zde tedy evidujeme 3 takovéto šálky. Fragment z polohy „Biskupství“ je tenkostěnný (5 mm), s průměrem zvrchu hráněného a příčně rýhovaného okraje 180 mm (v nejširším místě). Jelikož šálek tvarově přísluší skupině kónických nádob (32112), průměr maximální výduti má stejnou hodnotu. Zlomek šálku z polohy „U nádraží“ nebyl žádán, dochovaná nádoba z „Padělků za Biskupstvím“ má mírně zatažený okraj s průměrem 145 mm (viz níže). Co však všechny 3 tyto nádoby spojuje,

⁶ Ve své bakalářské diplomové práci jsem uvedl, že poloha „Biskupství“ se samostatně na katastru obce Náměšť na Hané nevyskytuje (*Donth 2018*, 21, poznámka pod čarou⁴). Řídil jsem se soubornou prací M. Šmída, který ji takto neeviduje (*Šmíd 2010a*, 51–52). Rozsáhlejší rešerší pramenů a podkladů, kterou tato magisterská diplomová práce vyžadovala, jsem dospěl k nutnosti tento vývod opravit. Lokalita „Biskupství“ zahrnuje centrální část původní vsi „Biskupství“, která je od roku 1949 již součástí obce Náměšť na Hané (www.namestnahane.cz).

je zvrchu šikmo či příčně rýhovaný okraj. Okraj šálku z „Biskupství“ je ještě zvrchu hráněný. Nádoba je zhotovena z jemně plaveného materiálu, je oboustranně tuhována a krom zmíněného rýhovaného okraje již nemá další výzdobu. Což tento typ šálků chronologicky odděluje od bohatě zdobených a často i profilací se lišících šálků ze závěru pozdní doby bronzové (*Nekvasil 1970a*, obr. 5–11). Bez dalších, zejména kontextuálních indicií je datování námi zkoumaného šálku složité.

Druhým zdejším představitelem je fragment amfory s hrdlem mírně odsazeným od výduti (21331). Střep silný 9 mm pochází ze středně hrubé nádoby s vnějším tuhovaným a vnitřně vyhlazeným povrchem. Zajímavá je zde výzdoba – čtyřnásobná oběžná rytá linie přerušená (snad) několikanásobným žlábkovaným kolečkem. Nad horní linií se nachází série 2 rytých trojúhelníků (s vnitřním rýhováním ve dvou směrech) s důlky v jeho vrcholech. Část podobného trojúhelníku je nad žlábkovaným kolečkem, bohužel, z velké části je motiv nedochován (tab. 32:2; foto 9:4). Zmíněnou sérii 2 rytých trojúhelníků s totožnými parametry známe z fragmentu amfory z jiné náměšťské lokality „Lesní ulice“, z povrchových sběrů T. Přídala (foto 9:7). Naleziště jsou od sebe vzdálena cca 800 m, koincidence je však neklamná. Dvousměrné vnitřní rýhování trojúhelníků je zejména v hrobových sadách dosti frekventované (cf. *Golec – Fojtík 2020*), osobitou variantu s tímto motivem, ale v rozděleném trojúhelníku, známe z amfory plynulé profilace z nekropole Moravičany – „Dílečky“, z hrobu H1119 (*Nekvasil 1982*, 327–328, tab. 305:1119/9), datovaného do Ha D1. Podobné výjevy známe i z nádoby z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“, která je stejně datovaná (*Golec – Fojtík 2020*, 402, tab. 66:12). Regionálně se pak objevilo např. na sídlištích ve Služíně či Hlučově (tab. 9:1; 11:1, 3; 80:4; foto 5:5, 9, 16; 21:1), na pohřebišti v Slatinkách – „Nivkách“ známe totožné trojúhelníky obtáčející celou maximální výduť (*Přichystal 2003*, tab. XXX:PH114/4). Ve všech uvedených příkladech (až na 2 hlučovské; viz níže) jsou ovšem trojúhelníky zavěšené. Datování sídlištních sad se potom pohybuje v širším rozmezí Ha C2–D2. Spodní dataci potvrzuje i výskyt na lokalitě Radslavice – „Zelená Hora“ (*Holubová 2007*, 372, 376, obr. 5:2; 9:1), ve fázi Ha D3 se již tento motiv neobjevuje (cf. *Podborský 1970b*, 80–91, obr. 26–37).

Posledním nálezem, který byl uložen spolu s předchozím fragmentem, je zlomek kónické pokličky (52000), s vrchní kuželovitou úchytovou částí, v jejímž středu se nachází vertikální otvor (foto 9:5). Ten zřejmě sloužil k upouštění tlaku při vaření, případně k uchycení provázku (*Dehnerová 2000*, 66). Výzdoba sestává z několikanásobné oběžné ryté linie pod hrdlem. Nad horní linií pak najdeme krátké

šikmé rýžky – celý motiv evokuje pozdně bronzové tradice (cf. *Štrof 1993*, 322–323, obr. 208:9; 209:8, 12, 13). Kónické pokličky se často vyskytují ve východočeských halštatských hrobových celcích (*Vokolek 1999*, 190, 217, 223, 242, 249, 272, tab. 20:7; 47:5; 53:14; 72:11; 79:10; 102:7). Pokličky tedy k datování vhodné nejsou.

V dubnu roku 1996 proběhl v náměšťské místní části „Biskupství“ záchranný archeologický výzkum ÚAPP Brno pod vedením M. Šmída. Tato akce byla spojena se zemními pracemi v rámci plynofikace obce Náměšť na Hané. Z 9 zahloubených objektů bylo na základě keramických nálezů 5 identifikováno jako sídlištní objekty KLPP. Tento materiál vykazoval minimálně ve 2 případech přítomnost grafitové keramiky, která je obecně vztahována k pozdně halštatskému období ve stupních Ha D2–D3 (viz níže). Bohužel, tento materiál mi nebyl VMO zapůjčen ke studiu, nemohl jsem jej proto podrobit analýze a případně informace upřesnit či doplnit, a sídliště uvádím jako neověřené. Některé keramické zlomky (netuhové) z tohoto výzkumu, uvedl M. Šmíd v náleзовé zprávě č. 76/96 (tab. 33:1–3; *Šmíd 1997b*, obr. 4:5–6, 5:2, bez měřítka).

Lokalita „Biskupství“ neposkytla příliš mnoho indicií k vytvoření jejího celkového obrazu. Při absenci možnosti většinu nálezů revidovat, jsem odkázán na informace z literatury, nebo z listinného archivu VMO. Jediné 3 fragmenty z neznámého typu lokality, které bylo možno zhodnotit, nedávají ke komplexnímu názoru téměř žádné argumenty. I tak se podařilo získat alespoň základní představu o tom, že na lokalitě se s největší pravděpodobností nacházelo platěnické sídliště, které můžeme snad řadit do pozdního halštatského období. Jediný fragment bohatěji zdobeného hrdla bez kontextuálních informací nám dává pouze rámcové indicie, a úsek Ha C2–D2 nemůžeme na této lokalitě bezpečně prokázat.

9.3.7.2 Džbán

V červenci roku 2020 byl v lese Z Náměště na Hané detektorovým průzkumem vyzvednut depot 4 kovových předmětů v hloubce 0,35 m pod povrchem. Jde o železnou sekeru s raménky (obr. 11:2), železnou kosu (obr. 11:1), železné dláto s tulejkou (obr. 11:3) a železné šídlo (obr. 11:4; *Kalábek – Duřípek 2021*, 276). Prakticky jediným předmětem, který můžeme neklamně spojit s halštatským obdobím, je železná sekera s raménky, která však není identifikována s žádným chronologickým stupněm, a datujeme ji pouze obecně do halštatu (Ha C–D). Při absenci halštatských depozit v úseku Ha C1b–C2, by chronologické zařazení mělo odpovídat dataci Ha D1–D2 (*Golec – Fojtík – Rybářová 2018*, 47–50, obr. 4), nicméně přímý datovací materiál toto

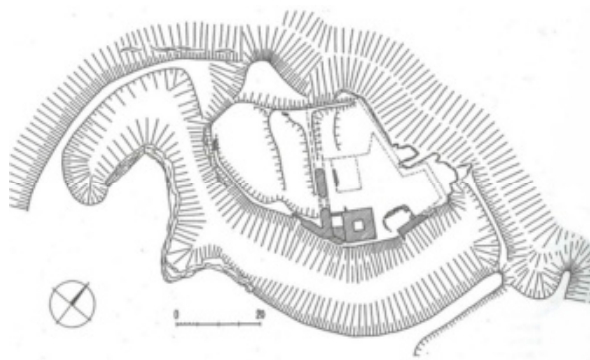
depozitum neobsahuje. Ponechám jej tedy pouze s rámcovým zařazením do platěnického období. Dlužno doplnit, že v subfázi Ha C1a evidujeme depot železných předmětů z výšinného hradiště Podivice – „Na valech“ (Fojtík – Golec 2007). Ostatní předměty z lokality „Džbán“ již nevykazují datovací možnosti. Vzhledem k tomu, že bylo toto depoziční řešení řešeno ve spolupráci s profesionálním archeologem (M. Kalábek), uvádím lokalitu jako ověřenou.



Obr. 11: Železné předměty z depotu nalezeného na lokalitě „Džbán“ – zleva kosa, šídlo, dláto a sekera s raménky (s laskavým svolením M. Kalábka).

9.3.7.3 Hrad

V rámci zjišťovacího výzkumu výšinné lokality Náměšť na Hané – „Hrad“ (obr. 12), který proběhl mezi červencem a srpnem roku 1991, byly údajně vyzdvihnuty i keramické fragmenty řazené do platěnické skupiny halštatského období (P. Kalábková, ústní sdělení). Ve VMO však žádné takové zlomky nalezeny nebyly. Oficiálně se o nich nezmiňuje ani vedoucí výzkumu z roku 1991 ve své zprávě o výzkumu (Tymonová 1991). Charakterem by měla poloha patřit pod označení výšinné hradiště. První historicky doložené osídlení však pochází až z 2. pol. 13. století (Plaček 2001, 423). Zánik zdejšího hradu pak byl zřejmě násilný a spadá někam na konec 1. pol. 15. století (Tymonová 1991, 14).



Obr. 12: Půdorysná dispozice náměšťské polohy „Hrad“ na základě provedeného výzkumu z roku 1991 (Plaček 2001, 422, obr. 799).

9.3.7.4 Intravilán – náměstí T. G. Masaryka

V již zmiňované souborné práci o náměšťských lokalitách, uvádí M. Šmíd „sídlištní nálezy kultury platěnické“ z několika náměšťských poloh, mimo jiné i z náměstí T. G. Masaryka (Šmíd 2010a, 49). Jsou to bohužel jediné informace, které jsou k těmto sídlištním nálezům k dispozici, nelze je tedy nijak ověřit.

9.3.7.5 Intravilán – zahrada V. Houdka

V MZM v Brně je v archeologických sbírkách uložen nepublikovaný sídlištní materiál signovaný jako „Náměšť na Hané“, s poznámkou „nalezené na zahradě patřící k ville p. V. Houdka, vicepresidenta mor. místopředsedství“. Mělo by jít o platěnický materiál, který se nachází v krabici označené číslem 426 (Šmíd 2010a, 49, 53). Tyto nálezy jsem z časových důvodů nežádal.

9.3.7.6 K Baběnci

Stejná situace jako u lokality „Intravilán – náměstí T. G. Masaryka“ platí i pro polohu „K Baběnci“. Mělo by se zde opět jednat o sídlištní nálezy (Šmíd 2010a, 49).

9.3.7.7 Lesní ulice

(také: dříve Pod Křebem, Křeba)

Zdejší lokalitu poprvé sledoval v letech 2004–07 místní amatérský badatel T. Přídala v rámci svých povrchových sběrů. Z těchto let pochází kolekce keramického materiálu, kterou jsem od něj dostal k dispozici ke studiu.

Analýza keramiky z povrchových sběrů T. Přídala (2004–07)

Menší soubor keramických střepů z polohy „Lesní ulice“ představuje 37 fragmentů ze stejného počtu keramických jedinců o celkové hmotnosti 3996 g. Z nich bylo typologickou metodou určeno 22 nádob (59,46 %), z nichž největší procento představují fragmenty amfor (12x = 54,55 %), pak následuje 5 amforovitých zásobnic (22,73 %), 4 mísy (18,18 %) a 1 šálek (4,55 %). Kolekci doplňuje 1 keramický přeslen.

Amfory (21000): Relativně početný soubor těchto keramických tvarů, které známe jak z pohřebišť, tak ze sídlišť, nám dává zajímavou indicii o zdejších sídlištních aktivitách. Sídlištní materiál bývá většinou složen z užitkových nádob, jako jsou hrnce a mísy. Amfory a amforovité zásobnice najdeme častěji jako součást hrobové výbavy. Nejdelší fragment zdejší amfory měřil 156 mm, síla stěn nádob se pohybovala mezi 9–12 mm. U měřitelných okrajů (8x) vyšlo rozpětí průměrů od 220 do 360 mm, 4

měřitelné výdutě měly shodně průměr 300 mm. Všechny zdejší amfory byly vyrobeny ze středně jemného keramického materiálu s menší příměsí kamének, v 1 případě byla zjištěna příměs písku. Všechny fragmenty těchto nádob byly také vně tuhovány, zevnitř pak bylo setřené tuhování zjištěno jen ve 3 případech (z toho 1x pouze tuhování okraje a hrdla). Zbytek vnitřních povrchů tvořilo rovné vyhlazení nebo povrch s nerovnostmi (poměr asi 1/2 na 1/2). Plně 3/4 těchto fragmentů nebylo možno jemněji rozčlenit (21300), důvodem byla absence značné části, nebo úplně celé výduti. Pouze 2 fragmenty amfor vykazují výzdobné motivy. V první řadě je to série 2 rytých trojúhelníků (s vnitřním rýhováním ve dvou směrech) s důlky v jeho vrcholech (foto 9:7), kterou jsme již zaznamenali na nedaleké lokalitě „Biskupství“, kde je však tento motiv součástí bohatší výzdoby (tab. 32:2; foto 9:4), kladené dle analogií do rozmezí fází Ha C2–D2. Uvedené zařazení tedy platí i pro zdejší fragment, který navíc nabízí informaci o pravděpodobném opakování tohoto motivu na jiné části hrdla. Zmíněná série trojúhelníků je tedy zřejmě zachytitelná oběžně po celém obvodu hrdla. Jiný zdejší fragment nerozčleněné amfory nese na hrdle svazek vertikálních vlešťovaných pásů, které jsou ovšem na hranici průkaznosti. Výzdobná technika vlešťování je spojena s chronologickým rozpětím halštatských fází Ha C2–D2 (viz níže).

Právě technika vlešťování je přítomna na posledních 3 fragmentech amfor s hrdlem mírně odsazeným od výduti (21331), které možná pocházejí z jedné, bohatě zdobené nádoby. Výzdoba hrdla se skládá z čtyřnásobné oběžné ryté linie přerušované velkým žlábkovaným kolečkem, jehož střed je zevnitř vytlačen do oblého výčnělku. Na vrcholu tohoto výčnělku je motiv „sluníčka“. Nad vrchní rytou linií jsou 3 další motivy „sluníčka“ do trojúhelníku, a rovněž vlešťovaný oběžný pás, z něž vycházejí užší vertikální vlešťované pásy až po horní rytou linii. Motiv „sluníček“ pak mají ještě netradičně malý důlek ve středu velkého důlku. Výduť je pokryta pásem širokých jednosměrných šikmých žlábků (tab. 33:4; foto 9:12). Jak již bylo řečeno, vlešťování pokrývá úsek Ha C2–D2, u keramického materiálu z výšinného hradiště „Rmíz“ (u Laškova) byly dále studovány jiné prvky, které jsou obsaženy buď v morfologii, nebo ve výzdobě, vyskytující se na 3 fragmentech amfor z „Lesní ulice“. Odsazení kónického hrdla v kulatou výduť (zjištěno v Ha C2–D3), žlábkování výduti amfor, ať už svislé či šikmé (Ha C2–D2; viz níže). Jak se zdá, vše nasvědčuje tomu, že o chronologickém zařazení těchto fragmentů není pochyb. Zastavím se ještě u motivu zevnitř vytlačovaného výčnělku (někdy též pupku). Nejdříve jej známe z fáze Ha C2 z amfory z pohřebiště Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ (tab. 18:2; foto 7:6), další regionální příklady máme v Drahanovicích – „Za zahradou“ (datace pohřebiště je Ha C2–D1; tab.

6:1; foto 3:13), Skrbně – „Hradiska“ (Ha C2–D3; tab. 56:1; foto 14:9), možná i ze Slatinek – „Za humny“ (Ha C2–D3; tab. 79:3; foto 20:19). Přímo na lokalitě „Lesní ulice“ se vyskytl ještě v již vyhodnoceném výzkumu M. Šmída z roku 2009 (*Donth 2018*, 81, tab. 2:7 – Ha C2–D2). Jedná se tedy o prvek, který bychom mohli většinově spojit s exponovaným obdobím fází Ha C2–D1, což do celkového chronologického kontextu úplně zapadá. Motiv „sluníčka“ nám v datování příliš nepomůže, neboť se vyskytuje napříč pozdní dobou bronzovou a téměř celým halštatem (cf. *Sedláček 2008*, tab. 68:185/1; 72:199/13; *Novák 2015*, 56; *Golec – Fojtík 2020*, 147, 383, 418, 431, obr. 50, tab. 47:1; 82:13, 14, 17; 95:17).

Amforovité zásobnice (23000): Tyto nádoby, které častěji nalézáme v hrobových kontextech, nám zde představují 5 fragmentů, z nichž nejdelší měřil 183 mm a mocnost zlomků variovala mezi 12–15 mm. Zachovány zde byly 3 okraje, jejich průměry se pohybovaly v rozmezí 350–420 mm, pouze jediná měřitelná výduť vykazovala hodnotu 500 mm v průměru. Stejně jako u amfor, ke zhotovení byl použit středně jemný materiál s menší příměsí kamének, ve 2 případech bylo shledáno vnější tuhování povrchu, zbytek stěn byl buď do rovna vyhlazen, nebo nerovný. U 3 zásobnic nebylo možno určit podtyp nádoby (23300), u 1 z takových pak byl zaznamenán mírně zesílený okraj, další 2 pak zdobil masivní výčnělek na výduti. Poslední 2 fragmenty vykazovaly odsazení hrdla od výduti (23331), byly však nezdobené, což dosti znemožňuje jejich datování. Zesílený okraj nádoby by mohl evokovat pozdější halštatské období, nic dalšího nám z předložených prvků amforovitých zásobnic k dataci neslouží.

Mísy (31000): Keramické mísy známe dobře jak ze sídlišť, tak z pohřebišť, často se vyskytují ve velkém množství. Nejdelší náměšťský fragment dosáhl délky 145 mm, síla stěn se pohybovala mezi 4–6 mm, průměry okrajů pak mezi 120–230 mm, diametry maximálních výdutí mís pak mezi 125–240 mm. Všechny zdejší mísy byly zhotoveny z jemně plaveného keramického těsta a vykazovaly oboustranné tuhování povrchů. Prvním předloženým fragmentem je část nezdobené mísy se zataženým, šikmo dovnitř hráněným okrajem (31211). Tyto mísy se vyskytují od mladší doby bronzové, po celou dobu halštatskou až po časný latén (*Salaš 1993*, 300, 303, obr. 190:10, 18; 193:2; *Nekvasil 1993*, 336, 340, obr. 220:16, 222:18; *Čižmář 1993*, 384, obr. 250:6, 7). K datování jsou tedy samostatně nevhodné. Z dalších tvarů se na „Lesní ulici“ vyskytla mísa s rovným okrajem, mírně prohnutým hrdlem a téměř kónickým tělem (31233). Byla na ní zaznamenána bohatá výzdoba. Na vnějším povrchu jsou to minimálně pětinasobné svazky jednosměrných šikmých rytých linií (od maximální výduti dospod

nádoby), mezi nimiž je řada pěti důlků na maximální výduti. Vnitřek mísy pak pokrývají svazky minimálně trojnásobných vertikálních vlešťovaných tenkých pásů, mezi nimiž jsou dvousměrné nepravoúhlé vlešťované linie (foto 9:10). O vlešťované výzdobě, která tuto mísu datuje, už byla řeč (Ha C2–D2), ostatní prvky tak chronologicky citlivé nejsou. Např. důlkování vnějšku maximální výduti je přítomno v ještě delším časovém úseku Ha C2–D3 (viz níže). Poslední dva fragmenty pocházejí pravděpodobně ze stejné mísy, neboť vykazují totožnou výzdobu. Jedná se o mísu s rovným okrajem, krátkým válcovitým hrdlem a širší vakovitou výdutí (31322), která chronologicky předchází mísám se zesílenou výdutí a mísám s lištou, které náležejí do pozdně halštatského úseku Ha D2–D3 (*Bujna 1991, 373–374; Novák 2015, 65; Golec – Fojtík 2020, 148*). Výzdoba vnějšího povrchu obou zlomků sestává ze svazků pětinasobných dvousměrných šikmých rytých linií do krokvice (bez dotyku), mezi nimiž je jednosměrně rytý zavěšený trojúhelník (foto 9:8, 9). Rytý dekor vnějšího povrchu mís a šálků se v halštatu vyskytuje běžně, nelze ho spojit s konkrétní fází. Podobně rytou mísu (i tvarově relativně blízkou) najdeme např. na pohřebišti Seloutky – „Na Šťastných“ v komorovém hrobě H10/2012, datovaném do Ha C2 (*Golec – Fojtík 2020, 408, tab. 72:19*). Na základě zjištěných skutečností lze náměšťskou mísu datovat někam do rozmezí Ha C2–D1.

Šálky (32000): Jediným zástupcem této skupiny nádob je 70 mm dlouhý a 7 mm široký fragment oboustranně tuhovaného šálku o nezjištěných průměrech okraje a výduti, vyrobeného z jemně plaveného materiálu. Jedná se o nádobu se zataženým okrajem a krátkým, mírně prohnutým hrdlem, které se ostře lomí do mísovité výduti (32231). Vnitřní povrch je zde zdoben svazky dvousměrných vlešťovaných linií do ostré krokvice, bohužel, fragmentárnost znemožňuje zjistit větší část tohoto motivu. Okraj s maximální výdutí spojuje převýšené páskové ucho (foto 9:11). Datování šálku do Ha C2–D2 lze opět provést na základě přítomné techniky vlešťování.

Neurčitelné tvary: Další fragmenty již nebylo možno bezpečně kategorizovat, vesměs jde (snad) o zlomky amfor či amforovitých zásobnic, ojediněle se vyskytne i mísa nebo šálek. Zarážející je naprostá absence typicky sídlištních typů nádob jako jsou hrnce nebo hrncovité zásobnice. O důvodech lze jen spekulovat. Sídlištní zboží by z důvodu své utilitárnosti mělo mít vnitřní povrch nádob lépe upraven (lépe uzpůsoben používání), než zboží z hrobových celků, které bylo tvořeno často jen pro funerální účely, tedy, nepoužívalo se k běžným každodenním činnostem. Vnitřní povrch nádob z „Lesní ulice“ však vykazují, když ne tuhovaný, tak nejčastěji do rovna vyhlazený

povrch, proto jej, dle tohoto aspektu, nepovažuji nutně za funerální keramiku. Mělké jamkové hroby, pokud jsou málo zahloubeny, bývají často narušovány či ničeny zemědělskou činností, pokud se nacházejí v mechanizací obdělávané půdě (cf. *Vokolek 2008*, 93). Procento amfor a amforovitých nádob je na „Lesní ulici“ však markantní.

Nejdelší neurčitelný zlomek měřil 138 mm, síla stěn nádob variovala mezi 5–14 mm. Pouze u 1 fragmentu (snad amforovité nádoby) bylo možno změřit okraj, jeho průměr činil 300 mm, diametry výdutí se u nádob pohybovaly v rozmezí 180–500 mm. Keramické těsto často vykazovalo středně hrubou až hrubou konzistenci s větší příměsí makroskopického ostřiva kaménků, vnější povrch byl však u většiny nádob tuhován (jedná se snad o fragmenty amfor), vnitřní stěna byla v 6 případech nezachována, zbytek pak byl buď tuhován, nebo do rovna vyhlazen. Ze zajímavých výzdobných prvků bych uvedl fragment velkého žlábkovaného kolečka, kolem něhož je kruh důlků (pravděpodobně se zde jedná o již zmíněný, nedatovatelný motiv „sluníčka“), vedle nějž se nachází trojnásobný úzký šikmý žlábek (foto 9:13). To vše zdobí výduť nádoby, jejíž další morfologii neznáme. Další 3 fragmenty hrdla (snad) amfory jsou ozdobeny pětinasobným oběžným žlábkem přerušovaným šestinasobným žlábkovaným půlkruhem. Nad vrchním oběžným žlábkem se spouští vertikální vlešťované pásy (foto 10:1, 2). Vlešťování již bylo mnohokrát výše zmíněno, zato popsaná kombinovaná vhloubená výzdoba hrdla je regionálně rovněž specifická. Objevila se na amfoře z velmožského hrobu H2/1926 z pohřebiště elit Seloutky – „Na Šťastných“ (*Gottwald 1928*, tab. II:8), datovaného do subfáze Ha C2b, na základě kovového inventáře – 3 kusů hladkých železných udidel typu Grosseibstadt (*Mírová 2019*, 94–95, obr. 46:31–33; *Golec – Fojtík 2020*, 364–365, tab. 28:B1; 29:5g, 5l, 5n). V redukované podobě je tato výzdoba hlášena na amfoře z jiného zdejšího nedatovaného kontextu H8/1926 (*Golec – Fojtík 2020*, 371, tab. 35:1). Známe ji i z hrdel amfor z nekropole S Hané, a sice z Moravičan – „Dílečků“, z nedatovaných hrobových sad (*Nekvasil 1982*, tab. 4:11/12; 326:1183/1). Zmíněné 3 fragmenty však datuje především vlešťovaná výzdoba.

Žlábkovaná výzdoba hrdla a výduti se na lokalitě objevuje ještě v různých kombinacích, které však již nemají tak důležitou vypovídací hodnotu (foto 10:3, 4), neboť se na platěnické keramice vyskytují hojně. Blíže nás v poznání neposune ani fragment (snad) mísy nebo šálku s vnější, dvousměrně rytou výzdobou, možná pozůstatkem šrafovaného trojúhelníku, u nějž se nacházejí 2 mělké důlky. Vnitřek střepu potom zdobí dvousměrné svazky žlábků (foto 10:5). Posledním zajímavým motivem je dvojnásobný polokruhový žlábek, který zesponu obtáčí odlomený (snad)

hrotitý nebo kulatý výčnělek (foto 10:6). V tomto případě je složité určit původní druh nádoby, snad se jedná o fragment amfory, nebo velké hrubší mísy. Podobný motiv je zaznamenán na amforovitých zásobnicích ze sídlišť S Hané, a sice z Úsova – „Pod Křížovou horou“ a Mohelnice – „U splavu“, které jsou zařazovány do mladšího halštatského období (*Nekvasil 1973*, 50, 52, 55, 59, obr. 7:9; 9:11), ovšem bez pevnějších chronologických opor. V tomto ohledu lepší situaci poskytuje singulární polokruhový žlábek obtáčeující výčnělek na výdutí amfory z hrobového kontextu H1145 na pohřebišti Moravičany – „Dílečky“. Celek je datován na základě bronzových, železných a skleněných předmětů do halštatské fáze Ha D1 (*Nekvasil 1982*, 341, tab. 314:1145/1, 13, 15–19; *Kršová 2017*, 49–51, tab. 6; *Makarová 2017*, 65–67; *Golec – Fojtík 2020*, 116, 119, 129, 132, obr. 38:14; 44:11). Dataci Ha D1 pro fragment z „Lesní ulice“ lze ponechat jako rámcovou.

Přesleny (61000): T. Přidal při své činnosti na lokalitě „Lesní ulice“ našel také 1 dvojkónický halštatský přeslen s nehtovitě promačkávanou prstencovitou výdutí, z něhož se zachovaly asi 3/4 (tab. 33:5; foto 10:7). Fragment s diametrem 49 mm, se středovým otvorem o průměru 8 mm, vážil 39 g, a měl do hladka vyhlazený povrch. Běžný tvar tohoto předmětu najdeme regionálně na sídlištních lokalitách Slatinky – „Pod hájem (U dubů)“ (tab. 78:2; foto 20:11), Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“ (tab. 8:6; foto 4:4; *Šmíd 1977*, obr. 2:6), nebo jinde, na J výspě platěnické skupiny, na výšinném hradišti Křenovice – „Hradisko“, kde se díky velkému počtu přeslenů předpokládá tkalcovská a textilní výroba (*Tichá Bambasová 2019*, 211, 214, 223, 226, tab. 18:15, 16; 19:25; 22:16, 22; 23:10). Rovněž kultovní svatyně Habrůvka – „Býčí skála“ oplývá několika předměty podobného tvaru (*Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 57:560, 561; 58:563, 564). Obecně jsou tyto běžné typy nedatovatelné.

Povrchové sběry T. Přidala nám přinesly první nálezy z lokality „Lesní ulice“. Iniciovaly tak povědomí o této halštatské lokalitě, která ač sídlištní, vykazuje poměrně překvapivé výsledky, zejména co se týče procentuálního zastoupení jednotlivých typů keramických nádob. Namísto typicky sídlištní provenience (hrnce, mísy), ve velkém převažují amfory a amforovité tvary. Co se týče chronologického ukotvení zdejší lokality, výrazné procento fragmentů s vlešťovanou výzdobou lokalitu neklamně zařazuje do rozmezí Reineckeého fází Ha C2–D2. Tento výrok potvrzuje rámcové chronologické zařazení nálezů z výzkumu M. Šmída z roku 2009. Pokud se podíváme na procentuální zastoupení jednotlivých typů nádob z tohoto výzkumu – data pocházejí z uzavřených intaktních objektů, měla by tedy být jednoznačně průkazná – lehce

převažují mísy (27 %), zbytek hlavních typů (hrnce, amfory, amforovité zásobnice) jsou již v relativně stejném objemu (17–19 %; *Donth 2018*, 34, 67, graf 1). Interpretovat nepoměr intaktních celků s povrchovými sběry je navýsost složité.

V červenci roku 2008 byl na lokalitě „Lesní ulice“ (přesněji na parcelách č. 539/16 a 539/28) proveden záchranný archeologický výzkum ÚAPP Brno, pod vedením M. Šmída. Tento výzkum byl vyvolaný výstavbou 2 rodinných domů. Jelikož byla plocha archeologicky zkoumána až po vykopání základů, porušené výkopy byly jen ovzorkovány a zdokumentovány. Výzkumem bylo odhaleno 8 zahloubených sídlištních objektů, které M. Šmíd datoval do pokročilejší vývojové fáze kultury platěnické (*Šmíd 2008*; *2009b*, 312; *2010a*, 49, 56; *Geislerová – Parma eds. 2013*, 265). Nálezy ze zmíněného výzkumu mi nebyly VMO poskytnuty.

Následující rok, přesněji v dubnu 2009, pokračovaly podobné výkopové práce na další parcele č. 539/15, které sledoval další výzkum M. Šmída. V tomto případě se podařilo po skrývce ornice odkrýt 5 zahloubených sídlištních objektů, které byly archeologicky prozkoumány a zdokumentovány (*Šmíd 2009a*; *2010a*, 49, 56; *2010b*, 372–373; *Geislerová – Parma eds. 2013*, 265). Tento výzkum jsem zpracoval jako náplň své bakalářské diplomové práce. Na základě studovaného keramického materiálu bylo zjištěno rámcové chronologické zařazení lokality do úseku fází Ha C2–D2 (*Donth 2018*, 67).

9.3.7.8 Nad hřbitovem (také: Za hřbitovem)

Tato lokalita více méně sousedí z předchozí polohou „Lesní ulice“. Jedná se o polní trať Z od náměšťského hřbitova. Do těchto míst situuje V. Houdek „*starožitné střepiny*“, které nalezl „*v úvoze za hřbitovem náměšťským*“. Tento úvoz byl patrně do terénu značně zahlouben, neboť mu poskytl „*kolmý průřez skrz celé naleziště*“. V profilu shledal patrně „*ustriny, mající šířku 1–2 metrů a výšku asi půl metru*“, jejichž konzistence se diametrálně odlišovala od okolního sprašového materiálu – „*hlína břehu je jasně žlutá*“. Tyto hroby, různě od sebe vzdálené, nebyly příliš zahloubeny, neboť byly shledány „*asi 1 stopu pod povrchem ornice*“ a byly „*plny střepin a kostí*“. Bohužel se již nedozvíme, jestli patří halštatskému období či nikoliv, protože o dnes již pravděpodobně ztracených nálezech víme jen, že jde o zachovaný nezdobený tuhovaný šálek („*ouško bylo bohužel ulomeno*“), keramické střepy „*zhusta ornamentované*“, malý hliněný přeslen, osteologický materiál, a další, již irelevantní nálezy, které V. Houdek odevzdal do VMO (*Houdek 1885*, 132–133). Na základě dalších zdejších badatelských

aktivit by mohlo jít o platěnické pohřebiště, neboť další úseky KLPP v širokém okolí zastoupeny nejsou. Jelikož však lze vzít v potaz pouze fenomén žárových kontextů a zprávy o ornamentovaných střepech, uvádím zdejší pohřebiště za neověřené.

Lokalitu „Nad hřbitovem“ dlouhodobě svými povrchovými sběry sleduje T. Přidal. Z jeho zdejších objevů z let 2002–10 mi nálezcem byla zapůjčena menší kolekce keramických střepů a 1 přeslenu, které jsou také prvním svědectvím o starší době železné z tohoto území. Spolu s lokalitou „Lesní ulice“ tak dávají obraz o platěnickém osídlení v tomto mikroregionu.

Analýza keramiky z povrchových sběrů T. Přidala (2002–10)

Kolekce keramického materiálu je složena z 13 střepů, které pocházejí ze stejného počtu nádob. Hmotnost této sbírky činí 489 g. Z těchto střepů bylo typologicky rozpoznáno 8 nádob (61,54 %), jejíž drtivou většinu představuje 6 mís (75,00 %), následuje po 1 amfoře a amforovité zásobnici (á 12,50 %). Jak již bylo zmíněno, sbírku doplňuje 1 hliněný přeslen.

Amfory (21000): Jediný fragment amfory je 85 mm dlouhý, s mocností fragmentu 8 mm má průměr výduti 420 mm. Nádoba byla zhotovena z jemně plaveného materiálu, a je oboustranně do rovna vyhlazena. Jedná se o amforu s krátkým, nálevkovitě vyhnutým okrajem a kónickým hrdlem, které je nasazeno na vakovitou výduť. Jedná se tak s velkou pravděpodobností o mísovitou amforu/osudí (21333). Výzdobu její výduti tvoří oběžná linie háčkových vpichů pod rozhraním hrdla a výduti, pod níž najdeme nejméně dvě patra sérií zavěšených, jednostranně rytých trojúhelníků (tab. 34:2; foto 10:10). Háčkové vpichy tvořící lem rytého trojúhelníku známe regionálně z neurčené nádoby z pohřebiště Drahanovice – „Za zahradou“ (Ha C2–D1; tab. 5:1), nebo z velmi bohatě zdobené miniaturní amfory netradiční profilace z návršního sídliště Skrbeň – „Hradisko“ (Ha C2–D1; tab. 58:4; foto 14:20). Více pater rytých trojúhelníků najdeme na mladohalštatských sídlištích S Hané, konkrétně v Mohelnici – „U splavu“, v Úsově – „Pod Křížovou horou“ (zde na amfoře podobné náměšťskému fragmentu; *Nekvasil 1973*, 57, 59, obr. 8:8; 9:1) a také v Medlově (*Nekvasil 1974*, 279, Abb. 12:5). Z prostoru střední Moravy je pak zaznamenán i 1 hrobový výskyt, a sice je tento výzdobný motiv zachycen na šálku a míse/amfoře z komorového hrobu H4/2017 z lokality Seloutky – „Na Šťastných“, datovaného do Ha C2b, a rovněž na amfoře z jiného zdejšího kontextu, z komorového hrobu H26/1934 datovaného do Ha C2 – zde v obrácené podobě (*Golec – Fojtík 2020*, 379, 435, 437,

obr. 68, tab. 43:1; 99:8; 101:23). Všechny uvedené analogie vykazují vždy kombinaci „2 horní + 1 spodní zavěšený trojúhelník“. Avšak náměšťská amfora má v horním patře celou oběžnou sérii těchto trojúhelníků, a spodní patro je bohužel pro přesnější určení málo zachováno. I tak lze tento fragment datovat, už jen na základě zmíněných analogií, do exponovaného platěnického rozmezí Ha C2–D1.

Amforovité zásobnice (23000): Tyto nádoby se častěji objevují v nízkém počtu v hrobech, známe je však i ze sídlišť. Zdejší singulární, 85 mm dlouhý a 13 mm silný nezdobený fragment okraje a hrdla, je k datování nevhodný. Blíže nerozlišený (23300) zlomek nádoby s průměrem okraje 260 mm, vyrobený z jemně plaveného těsta, je na vnějšku tuhován a zevnitř do rovna vyhlazen. Absence dalších signifikantních znaků nám znemožňuje konkrétnější zařazení.

Mísy (31000): Nejzastoupenější typ klasického sídlištního portfolia je zde představován pouze jediným podtypem těchto nádob, a sice mís se zataženým hrdlem (31210, 31211, 31212). Nejdelší střep měl hodnotu 88 mm, rozsah mocnosti zlomků pak činil úzké rozpětí 7–9 mm. Všechny fragmenty pak měly měřitelné průměry okrajů (rozsah 120–280 mm) i maximálních výdutí (140–300 mm). Většina mís byla zhotovena z jemného keramického materiálu bez příměsi, v drtivé většině s oboustranným tuhováním. Pouze v 1 případě bylo místo potuhování zjištěno oboustranné rovné vyhlazení stěn mísy. Právě tento fragment se šikmo dovnitř hráněným okrajem je nejzajímavější z hlediska aplikované výzdoby. Jedná se o malování vnějšího i vnitřního povrchu, které je obecně charakteristickým projevem halštatských fází Ha C2–D1 (*Podborský 1970b*, 55; *Golec – Fojtík 2020*, 160). Zdejší fragment mísy se zataženým okrajem a více méně kónickým tělem pokrývá oboustranný dekor malovaný černou barvou. Konkrétněji se na vnějším povrchu objevil obrácený trojúhelník vyplněný dvousměrnými pásy, pod nímž je (snad) obdélník vyplněný stejnými dvousměrnými pásy. V meziprostoru je pak namalován nevyplněný zploštělý kruh. Vnitřní povrch pak pokrývají husté vertikální pásy (tab. 34:1; foto 10:8). Regionálně známe podobný dekor z nezapůjčené mísy z pohřebiště Drahanovice – „Za zahradou“ (viz výše), dále se objevil na funerální lokalitě Prostějov – „ul. Újezd“ (*Šiška 1983*, 26–28), kterýžto hrobový kontext je datovaný do Ha C2–D1 (*Golec – Fojtík 2020*, 190). Chronologické zařazení náměšťské mísy je tedy zřejmé. Ostatní fragmenty zdejších mís už pouze ve 2 případech vykazují rovněž šikmo dovnitř hráněný okraj, jinak jsou nezdobené, a k jejich zařazení není dalších indicií.

Neurčitelné tvary: Posledních 5 fragmentů již přesněji určit nelze, jedná se o zlomky různých nádob. Hodnota nejdelšího střepe činila 80 mm, síly stěn se pohybovaly v rozmezí 9–11 mm. Absence okrajů nádob znemožnila změřit jejich průměry, u 3 zachytitelných výdutí byl shledán rozsah průměrů mezi 140–420 mm. Tyto fragmenty byly většinou vytvořeny ze středně jemného materiálu, ve 2 případech s příměsí písku. Tuhování vnějšku nádoby bylo zjištěno pouze 1x, ostatní povrchy vykazovaly buď rovné vyhlazení, nebo znatelné nerovnosti. Z výzdoby zaujme fragment (snad) amfory s dvojnásobnou oběžnou rytou linií na podhrdlí a sérií zavěšených trojúhelníků na horní části výduti, které jsou vyplněny střídavě šikmými a vertikálními rytými liniemi (tab. 34:3). Vyplnění rytého trojúhelníku vertikálními rytými liniemi není běžné, ale pro datování zřejmě nemá velký význam. Také další fragment (snad) amfory zobrazuje minimálně trojnásobný oběžný žlábek přerušovaný větším kulatým důlkem (foto 10:9), motiv, který se vyskytuje na lokalitách zcela běžně. D. Parma jej zařazuje do staršího halštatského stupně Ha C (*Parma 2012*, 68, 158, tab. 62:13). Nicméně některé kontexty vykazují i mladší zařazení (cf. *Nekvasil 1982*, tab. 13:35/10; 308:1125/1), datovat si jej tedy samostatně netroufám. Další zlomky jsou již zdobené pouze různě tvarovanými výčnělky, které jsou veskrze chronologicky neukotvitelné.

Přesleny (61000): Jediný exemplář kónického (kuželovitého) přeslenu se zataženou bází, která je po obvodu prstovitě promačkávaná (tab. 35:1; foto 10:12), nám rovněž s datací lokality příliš nepomůže. Celistvý předmět evokující snad zdejší textilní výrobu, má v průměru 38 mm a váží 22 g. Jeho středový otvor je 7 mm široký. Přeslen je plošně do rovna vyhlazen. Analogické tvary známe regionálně z několika lokalit (tab. 8:4; 77:3; 85:1; foto 4:6; 20:9; 22:3), vzdálenější např. z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ (*Nekvasil 1982*, 330, tab. 307:1124/13), J potom třeba ze sídliště Křenovice – „Koráb“ (*Tichá Bambasová 2019*, 235, tab. 27:5, 7). Pozadu nezůstává ani výskyt v kultovní svatyni Habrůvka – „Býčí skála“ (*Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 57:561; 58:567).

Dlouhodobé povrchové sběry T. Přidala dokazují využívání lokality „Nad hřbitovem“ ve vrcholné fázi halštatského období Ha C2–D1. Malovaná výzdoba a bohatší zdobení fragmentů nám dávají poměrně bezpečné informace o zdejším osídlení. I zde, stejně jako na nedaleké lokalitě „Lesní ulice“, překvapuje absence hrncovitých tvarů, tak typických pro sídlištní aktivitu. V souvislosti s dávnými zprávami V. Houdka o zdejších mělkých žárových kontextech (*Houdek 1885*, 132–133), nám vyvstává

otázka, zda se zde nejedná o sídliště s nedalekým hypotetickým pohřebišťem, které, jak již bylo řečeno výše, uvádím jako neověřené. Situaci by však vysvětlil pouze plošný archeologický výzkum.

V roce 2011 našel stejný badatel na této lokalitě 27 mm dlouhou a 8 mm širokou trojkřídlou bronzovou šipku s vnitřní tulejí (tab. 33:6a–c; *Bartík et al. 2017*, 53, 60, Fig. 4:115). Jedná se o typ s prodlouženou bází, který A. Kozubová datuje do širšího halštatského stupně Ha D, s přesahem do časně laténské fáze LT A (*Kozubová – Fojtík 2021*, 70, 101, 104–105). Předmět má nejspíše spojitost s působením tzv. východních kultur v moravském prostředí, neboť nálezy tohoto typu postupně přibývají (viz regionální lokality Drahanovice – „(neznámá lok. 1)“, Slatinice na Hané – „Na stráži“, Slatinice na Hané – „Vrchy“, Čechy pod Kosířem – „Na hrádkách – západně“, Slatinky – „Močílky“ a Služín – „Planý“). Spojitost se zdejšími halštatskými osídleními však zatím nelze prokázat. Letitý průzkum T. Přidala na lokalitě „Nad hřbitovem“ dává mandát k tomu, aby byla brána za ověřenou, ačkoli se nejedná o profesionálního odborníka.

9.3.7.9 Oborová

Je otázkou, zda tato lokalita nesouvisí se zprávami V. Houdka o množství keramických nálezů, které získal z „*pole ... ležící za t. zv. Psínkem nedaleko lesa Džbánu, sz. od Náměště, a mírné, táhlé návrší tvořící*“. Lokalizace s pomístním názvem „Oborová“ by se v tomto případě shodovala. Z předmětů, které zde zmíněný badatel našel a které by mohly náležet do KLPP, uvádí hrubé střepy s minimem výzdoby, plochý přeslen a malou popelnici (*Houdek 1885*, 133). O těchto nálezech však není dalších zpráv.

Ve 3. části kandidátské dizertace J. Nekvasila je pod číslem 107 zaznamenána lokalita „Oborová“, ze které pocházejí keramické zlomky „*bez bližších údajů*“. Z halštatského období jsou zde zmíněny střepy z amfor, mís a hrnce, vše by mělo být ve VMO pod inv. č. A 7755 (*Nekvasil 1961b*, 157–158). Vzhledem k tomu, že zmíněnou dizertaci jsem získal až v průběhu výpůjční doby ostatních žádaných kontextů, nebylo již možno tyto fragmenty získat k prošetření. Uvedená Nekvasilova práce zmiňuje ještě 1 předmět, a sice polokulovitý šálek, který se pod inv. č. 33304 nachází v depozitáři MaG PV, a který jsem již předtím našel v digitální databázi MaG PV pod katalogovým číslem L 130. Dle řečené databáze by se mělo jednat o „*dar F. Nešpora, řídícího učitele v Náměšti*“, bez dalších podrobností. Tento předmět mi byl ke studiu a vyhodnocení zmíněnou institucí zapůjčen.

Polokulovitý šálek (32112) vážící 143 g, byl nalezen v celku, je však doplňován, včetně páskového ucha. Dosah nejdelší linie po obvodu činil 272 mm, na okraji nádoby byla změřena síla střepu s hodnotou 4 mm. Průměr okraje 85 mm se shoduje s diametrem maximální výduti. Nádoba byla vyrobena z hrubého keramického těsta s makroskopickou příměsí kaménků a písku. Vnější povrch vykazuje nerovnosti, vnitřní je do rovna vyhlazen. Šálek má po laboratorním doplnění okraj šikmo se svažující od ucha k protější stěně (foto 10:13). Čímž lze jen stěží předpokládat skutečné ukončení okraje šálku, ve stěně naproti ucha. Pokud se okraj původně opravdu od ucha snižoval, je to pro šálky atypické. Mívají buď okraj vodorovný, nebo od ucha stoupající (cf. tab. 22:1, 3; *Nekvasil 1982*, tab. 299:1100/35). Takovéto snižování okraje zaznamenáváme u šálku z náměšťské polohy „Padělky za Biskupstvím“ (tab. 35:2; foto 10:14). Relativně vysoký počet těchto šálků s od ucha se snižujícím okrajem byl zaznamenán v halštatských hrobech na pohřebišti Slatinky – „Nivky“ (*Přichystal 2003*, tab. IV:PH8/4; XV:PH47/3; XXV:PH94//1; XXXIII:PH134/1; XXXIV:PH136/3; XXXV:PH139/1; XLIII:PH171/1). O důvodech takovéto modelace se můžeme jen domnívat. Náměšťský šálek je v půdorysu kulatý, nejedná se o výše uvedenou „Nekvasilovu“ naběračku (cf. tab. 32:3; 35:2; 45:3; foto 9:6; 10:14; *Nekvasil 1973*, 75). Datování šálku z „Oborové“ je však pro absenci výzdoby či jiných signifikantních prvků složité.

Co se týče celkového chronologického obrazu lokality „Oborová“, jsme odkázáni pouze na Nekvasilovo zařazení, jako „*střepy z halštatského období*“ (*Nekvasil 1961b*, 157). Šálek ze sbírkového fondu MaG PV má své analogie v halštatských kontextech z nekropole Slatinky – „Nivky“, kde např. hrob PH47 je díky železné jehlici s žebrovanou hlavicí (snad) typu Statzendorf datován nejpozději do fáze Ha C2 (*Říhovský 1979*, 222–223, Taf. 87; *Přichystal 2003*, tab. XV:PH47/3, 11). Jiný zdejší kontext (PH171) je zase datován do Ha D2–D3, podle skleněných korálků s očky (*Přichystal 2003*, 48, 147, tab. XLIII:PH171/1, 4–10, 16; *Kršová 2017*, 78, 80; *Golec – Fojtík 2020*, 136, 223, obr. 68). Zmíněné šálky, a tedy i ten náměšťský, se jemněji datovat nedají.

9.3.7.10 Padělky za Biskupstvím (také: Rybník)

Nejstarším artefaktem z této polohy je kompletní šálek s mírně zataženým okrajem (32211), nalezený MUDr. J. Konečným v roce 1937. Nálezové okolnosti nejsou známé. Na vnitřku nádoby naproti uchu se nachází nalepené štítky s textem: „p.

Jo. Konečný, Náměšť n./H., „Rybník“, č. 1a; 18. III. 37.“ (tab. 35:2; foto 10:14). V současné době je v držení T. Přidala, který mi jej zapůjčil ke studiu, jako součást souboru svých nálezů, které se obecně vztahují ke KLPP a době halštatské. Oboustranně tuhovaný šálek s převýšeným páskovým uchem a se zvrchu zploštělým profilem, který J. Nekvasil označuje jako „*naběračku*“ (Nekvasil 1973, 75), měl po obvodu délku 443 mm, sílu střepe 4 mm při okraji, a vážil 309 g. Průměr jeho okraje v nejširším místě činil 145 mm, maximální výduť pak dosáhla 150 mm. Byl vyroben z jemně plavené hlíny, a jeho oboustranné tuhování bylo nádherně vyleštěno. Z výzdoby vynikají zejména krátké, většinou šikmé rýžky přes okraj nádoby (tab. 35:2; foto 10:14). Tento motiv byl regionálně zaznamenán i na 2 dalších „*naběračkách*“ (tab. 32:3; 45:3; foto 9:6). Vnější a vnitřek nádoby jsou již bez dekoru, vnější povrch ucha ještě zdobí nevýrazné středové žebro. Analogicky jde o halštatský artefakt, jeho bližší chronologické ukotvení je však zřejmě nemožné.

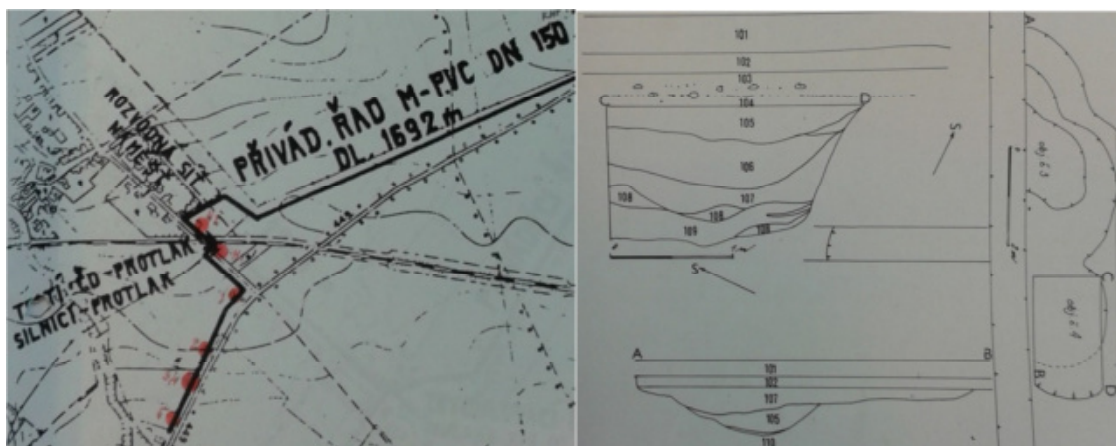
Dalšími nálezy z „*Padělků za Biskupstvím*“ jsou předměty, které zde vyzvedl místní amatérský badatel A. Prucek. Mělo by se, dle M. Šmída, jednat o pozdně halštatskou tuhovou keramiku (Šmíd 2010a, 57). Ačkoliv jsem se snažil zmíněného nálezce telefonicky kontaktovat, nebyl jsem úspěšný, a tím pádem tato kolekce na své oficiální vyhodnocení ještě čeká. Nálezy uvedu jako rámcově zařaditelné do Ha D2–D3 (viz níže).

Z „*Padělků za Biskupstvím*“ uvádí M. Šmíd platěnické nálezy získané v souvislosti se stavbou 2. etapy místní kanalizace. V nálezové zprávě z tohoto záchranného výzkumu jsou tyto nálezy uvedeny pod polohou č. 4 (Šmíd 2009c, obr. 1, 2). Správně se však jedná o nálezy z lokality „*Vrchy*“, tak, jak je uvedeno na jeho přehledu a mapce lokalit v periodiku Střední Morava č. 30 (Šmíd 2010a, 49, 57, 66, obr. 1). Uvádím je tedy jako součást této lokality níže.

9.3.7.11 Při silnici ze Senice do Loučan (také: *S od Loučan, V od Biskupství*)

Na podzim roku 1995 proběhly výkopové práce související s budováním olomoucké větve Vodovodu Pomoraví. Při nich bylo narušeno množství archeologických objektů. Záchranný výzkum prováděl ÚAPP Brno, pod vedením M. Šmída. Na katastrální hranici mezi Náměští na Hané a Loučany na Hané byly v zahloubeném objektu č. 4 zachyceny nálezy přináležející časně laténskému období LT A (obr. 13; Šmíd 1996a, 3, 15–16, mapa 1, obr. 7). Jelikož mi VMO nebyly tyto nálezy zapůjčeny, jsem odkázán na nálezovou zprávu M. Šmída a její popis. „*Při prohlídce*

vyhozené zeminy ... bylo nalezeno ... torzo na kruhu robené lahve s kolkovanou výzdobou – braubašské zboží. Následně položenou sondou se podařilo zachytit spodní část objektu, značně devastovaného mladším hliníkem“. Kromě již uvedeného, jednoznačně signifikantního časně laténského nálezu, autor ještě uvádí střepy z mís se zataženým okrajem, střep z výduti nádoby opatřený prstovaným vývalkem, střepy z hrubší nádoby s prstovanou plastickou lištou a prstovými důlky na výduti, střepy z výdutí různých nádob, osteologický materiál a kovářskou strusku. Minimálně ve 4 případech jsou zdejší nádoby vyrobeny z tuhového materiálu (Šmíd 1996a, 16). Na základě uvedených informací je chronologické zařazení M. Šmída správné, některé zmiňované prvky jsou však přítomny i na pozdně halštatské keramice, proto je velká škoda, že jsem si uvedené nálezy nemohl půjčit ke studiu. I tak tuto sídlištní lokalitu uvádím jako ověřenou, alespoň její časně laténskou dataci, neboť symptomy pro toto ukotvení jsou nesporné.



Obr. 13: Vlevo výřez plánu trasy olomoucké větve vodovodu Pomoraví mezi Loučany na Hané a Senicí na Hané. Objekty č. 3 a 4 přínaležící do k.ú. Náměšť na Hané vyznačeny ve spodní části plánu. Vpravo půdorysy a příčné řezy objektů č. 3 a 4 z výzkumu M. Šmída z roku 1995 (Šmíd 1996a, mapa 1, obr. 7).

9.3.7.12 Rmíz (u Laškova)

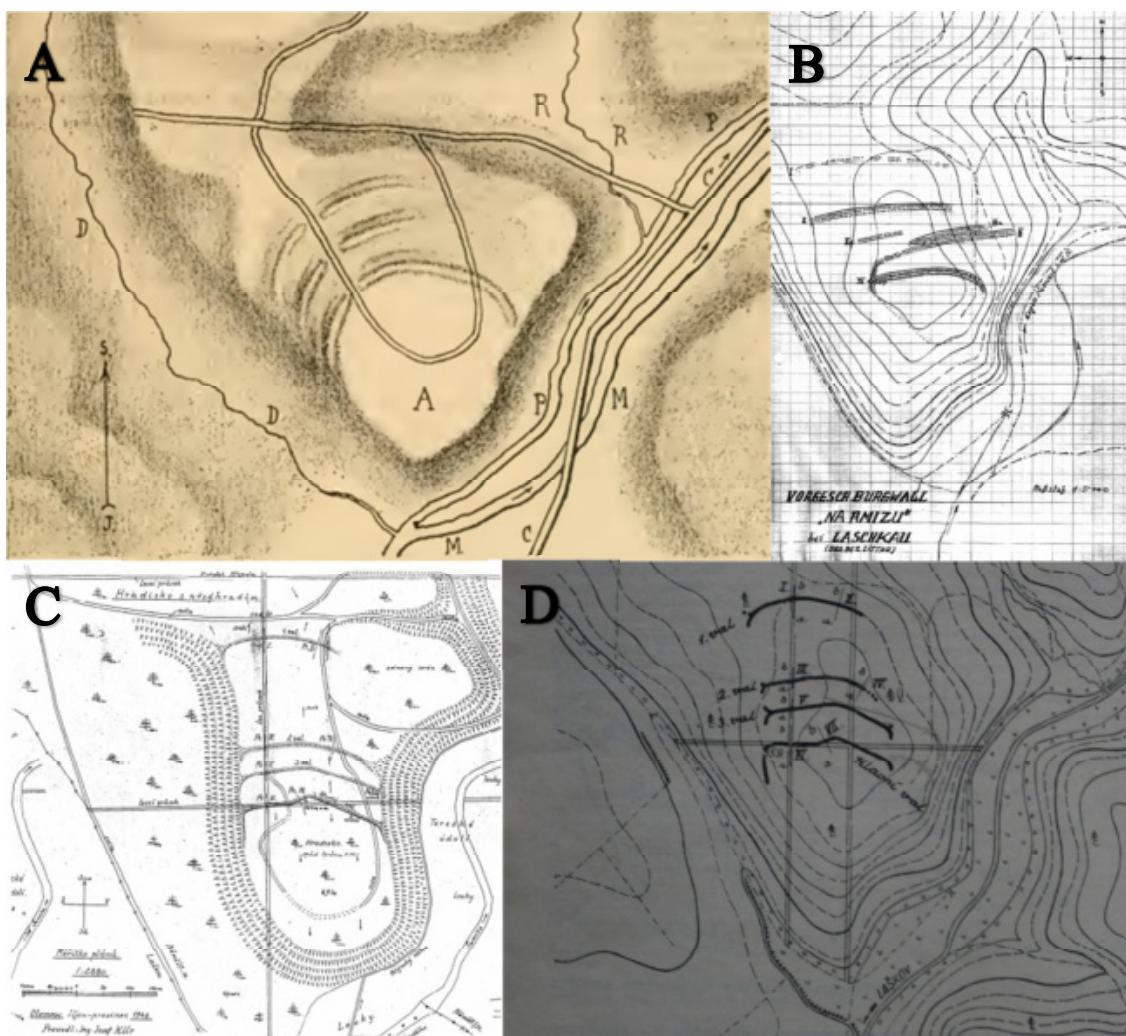
(také: Staré valy, Na šancích, Šance, Žižkovy šance, dříve nesprávně Rmíz u Laškova)

Pojem „výšinné hradiště“ je nejlépe popsán v literatuře (Smrž 1991, 63; Hrubý – Chvojka 2002, 583–584). S nástupem starší doby železné, jak už bylo řečeno, dochází ke zdatelné stratifikaci společnosti a výšinná hradiště se v některých regionech stávají správními a ekonomickými centry daných oblastí. Z příkladů můžeme uvést např. jihoněmeckou centrální „metropoli“ typu Fürstensitz (knížecí sídlo) Heuneburg (Fernández-Götz 2014), dolnorakouský Thunau am Kamp (Hellerschmid – Kern – Lochner 2010, 293), v Maďarsku oblast Várköly – Nagy – Lázhegy (Szabó 2017, 113). V našich zemích se však takováto honosná sídla nenacházejí, funkce našich hradišť

ještě není zcela rozpoznána. Ze sousedního Slovenska známe rozsáhlé výšinné hradiště kalenderberské skupiny Smolenice – „Molpír“ (Dušek – Dušek 1984; Čambal 2015), v Čechách např. lokality na pomezí halštatu a časného latěnu Záhořice – „Vladař“ (Chytráček – Danielisová – Pokorný et al. 2012) a Lhota u Dolních Břežan – „Závist“ (Čtverák 2005, 620–623). Na J Moravě potom z pozdní doby bronzové do počátku halštatu se vyvíjející rozsáhlá výšinná lokalita Obrany – „Hradisko“, jejíž význam dokladují např. hroby v předpolí hradiště (Adámek 1961; Podborský 1994). Na S a střední Moravě figuruje z rozsáhlých výšinných hradišť pouze Chvalčov – „Hostýn“ (19,8 ha), kde je však ohledně halštatu „jasných zjištění jen poskrovnu“ (Parma 2012, 84). Žádné další výšinné hradiště s rozlohou přes 3,2 ha z tohoto regionu dosud neznáme. Pouze u několika málo lokalit bylo zjištěno vyvýšené místo – akropole, která by mohla znamenat oddělení určité části hradiště společensky výše postaveným osobám. Jde o platěnickou lokalitu Křenovice – „Hradisko“ (Tichá Bambasová 2019, 21) a horákovské Křižanovice – „Zámeček“ (Baarová 2005, 400, 406). Více ke geografickým informacím týkajícím se Náměště na Hané – „Rmízu“ (u Laškova; viz kap. 9.3.7.12.2 Exkurz 3).

Odpověď na otázku významu výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) v době halštatské je poměrně složitá. Z předchozích výzkumů je prokázáno platěnické opevnění srubovou konstrukcí s kamennou výplní, včetně čelní plenty tvořené nasucho kladenými kameny. V jedné ze sond se toto kamenné obložení stáčelo v pravém úhlu od čela hradby směrem dovnitř hradiště, a je interpretováno jako pozůstatek klešťovité brány s rameny zataženými dovnitř osídlené plochy (obr. 14, vpravo uprostřed; Šmíd 1991a, obr. 21). Objev kůlových jamek a požárové destrukce v této sondě, evokuje původní přítomnost masivní dřevěné konstrukce, která by mohla být reliktem strážní věže u vstupu do tohoto hradiště (Šmíd 2007a, 22). Tato doložená fortifikace je však pouze revitalizací jednoho (vnitřního, 4.) pásma opevnění z původního, mnohem rozsáhlejšího fortifikačního komplexu z dřívější doby, a sice z eneolitické kultury nálevkovitých pohárů (sum. Šmíd 2007a; Šmíd 2010a). Takovéto opevnění by samo o sobě mělo poukazovat na značný význam tohoto místa. Velká rozloha opevněné plochy (cca 6,5 ha; Čižmář 2004a, 186), nemá až na výjimky v prostředí severo- a středomoravských halštatských výšinných hradišť obdoby (Golec – Fojtík 2020, 199). Výsledky rozboru předmětů zapůjčených VMO ke zpracování uvedu níže, a pokusím se o výslednou interpretaci (viz konec této kap.).

Výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) objevil, a do literatury uvedl V. Houdek roku 1884 (*Houdek 1884*, 52–53). Další publikace této lokality zajistili roku 1896 I. L. Červinka a F. Faktor (*Červinka 1896a*, 17; *Faktor 1896*, 82). Prvně jmenovaný jej rovněž zařadil do svého kompendia o moravském pravěku (*Červinka 1902*, 233). V roce 1948 jej navštívil, nakreslil plánek hradiště (obr. 14a:C) a písemnou zprávu o svých objevech podal J. Kšíř, tehdejší úředník stavebního oddělení ÚNV Olomouc (*Kšíř 1948*). Nejstarší shrnující pohled na lokalitu podal J. Skutil roku 1956 (*Skutil 1956*, 117–120).



Obr. 14a: Půdorysné plány výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). Vlevo nahoře (A) zřejmě první vyobrazení hradiště od V. Houdka (*Houdek 1884*, obr. na str. 53), vpravo nahoře (B) kresba J. Poulika z roku 1942, vlevo dole (C) geodetický plán hradiště od J. Kšíra z roku 1948 (oboje Šmíd 2007, 11, 13, obr. 2, 3), vpravo dole (D) umístění jednotlivých obranných valů do výřezu topografické mapy od J. Skutila (*Skutil 1956*, 118, obr. 2).

První amatérské povrchové sběry, jejichž kolekce se dostala do VMO, provedl někdy ve 30. letech 20. století na lokalitě místní nadšenec L. Ošťádal. Roku 1967 tuto sbírku daroval do muzea J. Lenocho (*Trnáčková 1968b*). Pro tuto kolekci pouhých 8

nečíslovaných keramických střepů jsem (pouze pro účel této práce) použil numerický kód sestávající z nulové hodnoty, která evokuje nestandardní číslování, dále přír. č. VMO a pořadového čísla jednotlivých fragmentů (0–299/67–0001 až 0–299/67–0008). Podobně jsem postupoval i u jiných nečíslovaných kolekcí.

Analýza keramiky z povrchových sběrů L. Ošťádal (30. léta 20. století, dar 1967)

Kolekce sesbíraného keramického materiálu čítá 8 fragmentů o celkové hmotnosti 858 g, které byly zároveň identifikovány jako střepy z 8 různých nádob. Určitelných bylo 5 keramických jedinců (62,5 %), z toho po 2 hrncích a amforovitých zásobnicích (á 25 %) a 1 mísa (12,5 %).

Hrnce (11000): Na sídlišťích běžně se vyskytující užitková keramika je zde zastoupena 2 fragmenty se zataženým okrajem (11212) o největší délce střepu 87 mm, a shodné maximální tloušťce 9 mm. Jeden fragment disponoval okrajem, jehož průměr činil 160 mm. Průměry výdutí potom 170 a 220 mm. Oba hrnce byly zhotoveny z jemnější keramické hmoty s menší příměsí ostřiva kaméneků, vně i uvnitř hlazený, jeden do rovna, druhý měl povrch hrubější. Na obou fragmentech se zachoval kratší plochý plastický výčnělek, kteréžto bývají často v různých vzdálenostech od okraje nádoby, vždy však v její horní polovině. Jeden ze střepů byl navíc ozdoben oběžnou linií nehtovitých vrypů, která je přerušena právě zmíněným výčnělkem (tab. 36:2; foto 11:3). Slabší zatažení okraje a kombinace výzdobných motivů by mělo být znakem starších variant těchto hrnců, které přecházejí do mladohaštatského období (*Nekvasil 1973*, 47, 51, 64, obr. 3:26; 5:16, 21, 24, 28, 39), rámcově tedy pokrývající chronologické fáze Ha C2–D1.

Amforovité zásobnice (23000): Oproti jinému keramickému zboží nebývají tyto nádoby na sídlišťích příliš běžné. Daleko častěji je nalezneme v hrobech (*Podborský 1970b*, 63). Dvojice střepů z Náměště na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) poskytuje pouze málo indicií o tvarosloví původních nádob. V obou případech se jedná se o amforovité zásobnice s kónickým hrdlem nasazeným na kulatou výduť (23331). Maximální délka střepu činila 173 mm, mocnost fragmentů variovala mezi 13–14 mm. Zachoval se 1 okraj, jehož průměr byl změřen v hodnotě 420 mm, u druhého střepu pak maximální výduť dosahovala 530 mm. Keramické těsto použité k výrobě těchto nádob bylo spíše hrubší s makroskopickou příměsí ostřiva. Na vnějším povrchu byly v obou případech zachyceny zbytky tuhování, vnitřek nádob sestával z nerovně hlazeného i hrubého povrchu. Ani jeden ze střepů nebyl nijak zdoben. Profilově se fragment se zachovaným

přechodem kónického hrdla v kulatou výduť (tab. 36:3; foto 11:4) blíží amforovité zásobnici ze sídliště Úsov – „Pod Křížovou horou“, která je svou výzdobou zařazována do mladší halštatské fáze (*Nekvasil 1973*, 52, 59, obr. 9:1), tedy Ha D1. Rmízský fragment však takto datovat nelze, neboť morfologie tohoto typu je u těchto nádob přítomna po většinu doby halštatské (cf. *Golec – Fojtík 2020*, 408, tab. 72:13; *Nekvasil 1982*, tab. 314:1145/1), a výzdoba, která by pomohla blíže tuto nádobu chronologicky zařadit, absentuje. Rámcově lze tedy fragment zařadit do širší škály fází Ha C2–D3 (viz níže kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2).

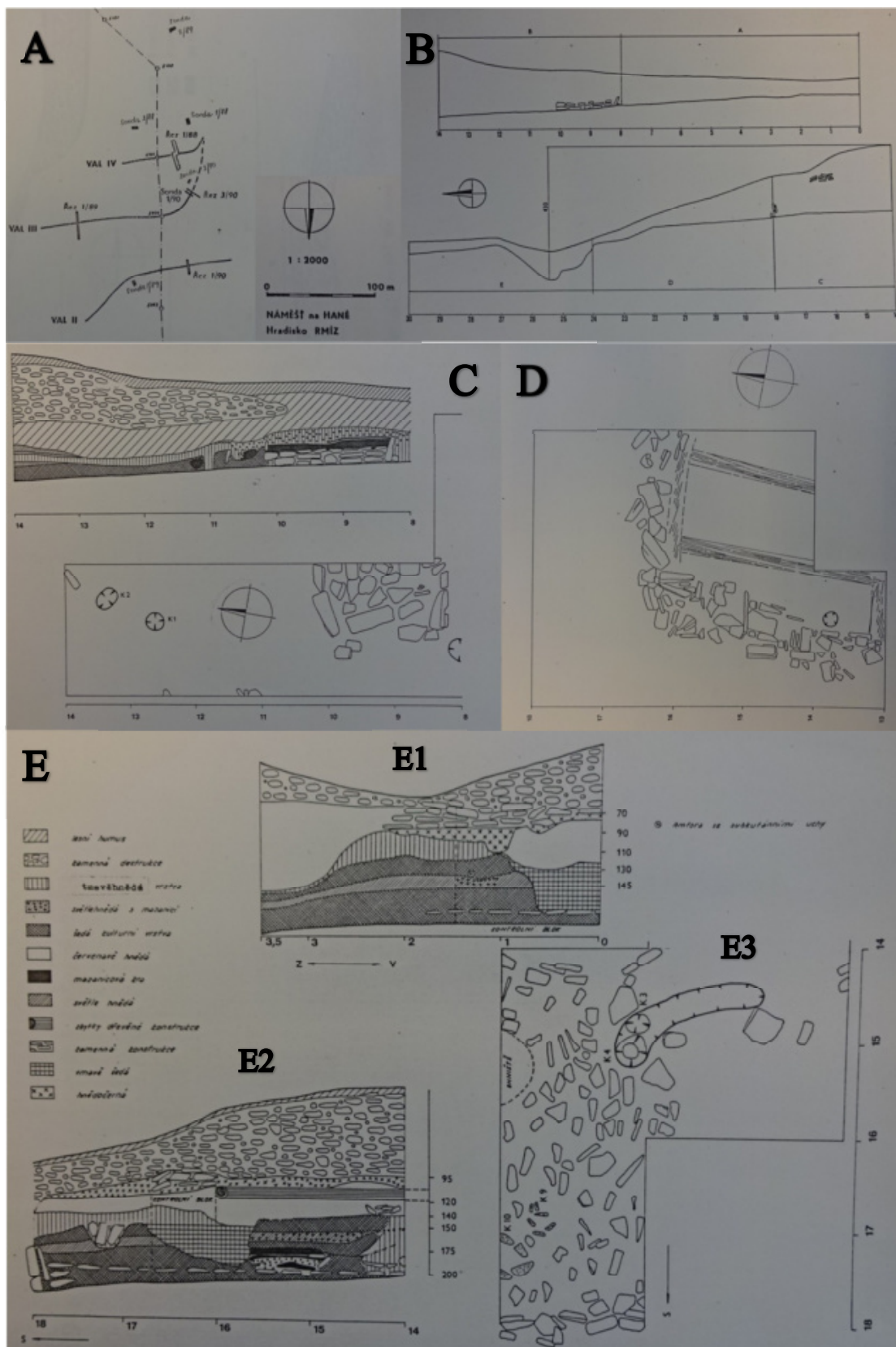
Mísy (31000): Běžný sortiment těchto utilitárních nádob nalezneme jak na sídlištích, tak na pohřebištích. Nejběžnějším halštatským tvarem je mísa se zataženým okrajem. Tyto keramické nádoby se po celou existenci starší doby železné hojně vyskytují v téměř každém sídlištním či funerálním kontextu a tvarově téměř nepodléhají změnám (*Novák 2015*, 64). Jeden fragment této nádoby byl z povrchových sběrů zachycen i na tomto výšinném hradišti (31212). Oboustranně tuhovaný, 77 mm dlouhý fragment o tloušťce 7 mm, průměru okraje 240 a maximální výduti 250 mm, nemohl být, díky absenci výzdoby, chronologicky blíže zařaditelný.

Neurčitelné tvary: Ostatní fragmenty sesbírané v roce 1967 patří pravděpodobně amforám nebo amforovitým zásobnicím. Převažuje hrubé keramické těsto s markantní příměsí ostřiva, avšak vnější povrch bývá kvalitně potuhován. Uvnitř jsou tyto silnostěnné nádoby pouze hlazeny. Vodítkem pro chronologické zařazení je zde však výzdoba. Jeden fragment disponuje svazkem rozvolněné, minimálně 10tinásobné vertikální ryté linie a jiným svazkem minimálně 5tinásobné šikmé rytá linie. Okolo obou těchto rytých komponent jsou umístěny pruhy šikmého rastru (tab. 36:1; foto 11:2). Rastrování je typické mj. pro halštatskou fázi Ha D1 (*Novák 2015*, 62, 85). Na tomto střepu je možno shledat ještě hypotetický solitérní důlek přes část rastrovaného pásu, jeho umístění je však rozporuplné. Rozvolnění výzdoby je obecně vztahováno k pozdní době halštatské (*Nekvasil 1993*, 369, obr. 244:19), zde je však na toto zařazení málo indicií. Další keramický fragment už nabízí pouze výrazněji lomený přechod hrdla ve výduť bez oddělovacího žlábků a částečně setřenou rytou výzdobu – svazky trojnásobné oběžné ryté linie na hrdle a její šestinásobnou šikmou variantu na lomu hrdla a výduti (tab. 35:3; foto 11:1), které jsou pro chronologické zařazení nedostatečné.

Subtilní keramický materiál z povrchových sběrů L. Ošťádala tedy s určitou mírou pravděpodobnosti datuje lokalitu výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) na pomezí staršího až mladohalštatského období, tedy do úseku Ha C2–D1.

V roce 1979 zde provedl sondážní stratigrafické pozorování M. Šmíd, které halštatské nálezy ještě nepřinesly (Šmíd 1981, 17). První zjišťovací archeologický výzkum všech linií opevnění a vnitřní plochy provedl v letech 1988–90 AÚ AV Brno, opět pod vedením M. Šmída (obr. 14b, 15). Roku 1989 byly zjištěny doklady přebudování vnitřního opevnění (4. vnitřní fortifikace) v období platěnické kultury a vyzvednuta kolekce keramických střepů a dalších předmětů – vzorku mazanice a železářské strusky, a fragment mlecího kamene (Šmíd 1988; 1991a; 1991b; 1993a; 1993b; 2007, 22, 25, 44, 56, 65, obr. 55; 2010a, 49, 57–58). Historie amatérského zkoumání lokality plus okolnosti, průběh a zhuštěné výsledky celého výzkumu z let 1988–90 jsou dobře popsány v nálezové zprávě (Šmíd 1991a) a v literatuře (Šmíd 2007a). Níže uvádím prostorovou identifikaci materiálu týkající se starší doby železné:

- řez 4. valem, sektor A, vrstva B – střepy z keramických jedinců inv. č. A 74954–A 74969
- řez 4. valem, sektor B, vrstva B – střepy z keramických jedinců inv. č. A 75096–A 75101
- řez 4. valem, sektor C, vrstva A a B – střepy z keramických jedinců inv. č. A 75194–A 75202
- sonda č. 1/88 – střepy z keramických jedinců inv. č. A 76320–A 76322
- sonda č. 2/88 – střepy z keramických jedinců inv. č. A 76331–A 76426
- řez 3. valem, vrstva A – střep z keramického jedince inv. č. A 77096
- řez 3. valem, vrstva B – střep z keramického jedince inv. č. A 77388
- J terasa, vrstva A – střepy z keramických jedinců inv. č. A 78064 a A 78068
- J terasa, vrstva B – střep z keramického jedince inv. č. A 78127
- sonda č. 3/90 – střepy z keramických jedinců inv. č. A 78374, A 78381, A 78384



Obr. 14b: Nákrisy z průběhu výzkumu M. Šmída na výšinném hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). Vlevo nahoře (A) půdorysná situace průběhu jednotlivých valů a lokalizace řezů a sond (výřez), vpravo nahoře (B) řez 4. valem (V profil) s vyznačenými sektory. Vlevo uprostřed (C) řez 4. valem (V profil), sektor B. Vpravo uprostřed (D) půdorys 4. valu, sektor C – část klešťovité brány z období platěnické skupiny. Dole (E) řez 4. valem, sektor C, (V profil – nahoře (E1), S profil (E2) a půdorys (E3) – dole; Šmíd 1991a, situační plán, obr. 14, 17, 18, 21).



Obr. 15: Fotografická dokumentace z průběhu výzkumu na hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), řezy 4. valem. Vlevo nahoře (A) Z profil – propálené těleso valu, vpravo nahoře (B) celková situace, pohled od J. Vlevo dole (C) zbytky kamenné konstrukce, pohled od S. Vpravo dole (D, E) 2 snímky zbytků dřevěné komorové konstrukce valu z platěnického období (Šmíd 1991a, tab. 28, 29, 32, 34).

Analýza keramiky z výzkumu M. Šmída (1988–90)

Z VMO jsem ke zpracování dostal celou kolekci platěnických nálezů, která sestávala ze 142 keramických střepů, pocházejících z původních 136 jedinců, jejíž hmotnost činila 9204 g. Celková fragmentarizace nepřesáhla 3 kusy střepů na 1 jedince. Typologickou metodou bylo ze 136 jedinců blíže rozpoznáno 67 nádob (49,26 %). Největší objem tvořili hrnce – 28 kusů (41,79 %). Dále bylo identifikováno 17 mís (25,37 %), po 7 amforách a hrncovitých zásobnicích (á 10,45 %), 4 amforovité zásobnice (5,97 %) a po 2 amforovitých nádobách a šálcích (á 2,99 %). Kolekci doplňuje 1 téměř celé závaží.

Hrnce (11000): Tyto typicky sídlištní užitkové nádoby představují největší procento ze všech, na výšinném hradišti zaznamenaných keramických jedinců. Pouze ve 2 případech byl jedinec slepen ze 2 střepů, ostatní vždy tvoří 1 fragment. Maximální délka střepu dosahovala 161 mm, mocnost fragmentů se pohybovala mezi 7–14 mm. Průměr okrajů varioval mezi 120 a 220 mm, průměr výdutí mezi 140 a 240 mm. Ve dvou případech se podařilo zachytit i maximální výduť, výsledky měření dosahují 170 a 190 mm. Polovina hrnců byla zhotovena z jemnější hmoty obsahující příměs jemnějšího ostřiva, zbytek nádob tvořilo hrubé těsto s příměsí větších kamének. Příměs písku byla zaznamenána rovněž v polovině všech případů, ať už se jednalo o těsto jemnější, nebo hrubé. Vnější povrch 2/3 nádob byl rovně vyhlazen, zbytek měl povrch spíše nerovný. Co se týče vnitřní úpravy, zde byl shledán poměr hlazení do rovna či s nerovnostmi asi poloviční s tím, že u jednoho fragmentu bylo zaznamenáno dokonce tuhování.

Velkou většinu zdejší kolekce typologicky zařaditelných nádob tvoří hrnce se zataženým okrajem – 15 kusů (11210, 11211, 11212). Jak již bylo řečeno, formy se slabším zatažením okraje evokují starší formy těchto hrnců. Pokud se týče jejich výzdoby, opět zde můžeme shledat kombinaci oběžného pásu nehtovitých vrypů nebo variantu pásu větších vertikálních vrypů přerušovaného různě velkým, oblým (foto 11:20, 21; 12:11) či prožlabeným (tab. 38:5, 41:1; foto 11:10, 19; *Šmíd 1991a*, obr. 32:1; 103:1) plastickým výčnělkem. Varianta s pásem nehtovitých vrypů, spolu s popsanou morfologií nádob zařazuje tyto varianty do fází na přelomu starší a mladší doby halštatské Ha C2–D1 (*Nekvasil 1973*, 47, 51, 64, obr. 3:26; 5:16, 21, 24, 28, 39). Horizontální pásy vhloubených vrypů se mohou objevit i samostatně (foto 12:12, 13, 14), stejně tak i plastické výčnělky (tab. 42:6; foto 12:16; *Šmíd 1991a*, obr. 107:2). Dalším běžným výzdobným prvkem hrnců je oběžná plastická lišta s důlkováním v podobě nehtovitých nebo jiných vrypů (cf. *Novák 2015*, 140, tab. 16:30). Na výšinném hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) se vyskytuje hned několikrát (tab. 42:4, 5; foto 12:8, 9; *Šmíd 1991a*, obr. 104:2; 107:1). Tento výzdobný prvek však samostatně nemá přílišnou chronologickou oporu, neboť se na hrncích vyskytuje po celou starší dobu železnou, v pozdním stádiu svým umístěním podtrhují situlovitou profilaci nádob (*Nekvasil 1973*, 66). Další formou hrnců jsou válcovité nádoby s vertikální rovnou výdutí (11111). Nejsou příliš časté, např. na nížinném sídlišti Obora – „Pod Chlumem“ byl nalezen rovněž jen jeden exemplář (*Novák 2015*, 79, 153, tab. 29:15). Náměšťský fragment opět zdobí oběžná plastická lišta, tentokrát velmi mělce promačkávaná (foto 12:15). Její chronologické zařazení je opět spekulativní. Poslední variantou blíže identifikovaných nádob jsou hrnce s prohnutým hrdlem plynule

navazujícím na výduť. Vyskytl se zde 1 kus nezdobené formy s velmi jemnou profilací (11321; foto 12:17), 3 představitelé nádob s krátkým rovným hrdlem plynule navazujícím na výduť (11322), z nichž 2 zástupce zdobí oběžná plastická lišta důlkovaná nehtovitými vrypy (tab. 41:9; foto 12:14; *Šmíd 1991a*, obr. 104:3). Zřejmě nejmarkantnějším zástupcem je pak výrazněji profilovaný hrnec s lehce ven vyhnutým, šikmo hráněným okrajem, prohnutým hrdlem plynule nasazeným na kulatou zdrsněnou výduť, a plastickou lištou s šipkovitým promačkáváním na přechodu hrdla ve výduť (11323; tab. 39:4; foto 11:18; *Šmíd 1991a*, obr. 102:1). Morfologicky se podobá nádobám z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“, které jsou zařazovány do pozdního halštatu (*Nekvasil 1974*, 272–273, Abb. 11:5, 7), stejně tak nádobě z polohy Mohelnice – „Nadjezd“, která je dokonce opatřena podobným výzdobným motivem (*Nekvasil 1973*, 53, 66, 79, obr. 6:20; 19:1). Šipkovité promačkávání („členění“) plastické lišty umístěné na tuhovém hrnci, který má podobnou profilaci i zdrsněnou výduť jako zdejší exemplář, je známo z jihomoravského sídliště Střelice – „Slatina“, a je rovněž začleňován do pozdně halštatského období (*Podborský 1970b*, 94). Další zjevnou analogií je výrazněji profilovaný hrnec ze sídliště Obora – „Pod Chlumem“, jehož výduť je však o poznání širší než okraj. Zdobí jej rovněž plastická lišta a zdrsněná výduť. Je rámcově spojován se stupněm Ha D (*Novák 2015*, 83, 144, tab. 20:3). Otázka zařazení hrnce z náměšťského „Rmízu“ (u Laškova) není úplně jednoduchá. Profilace se přibližuje nádobám pozdní fáze, ještě zde však nejde o protositulovité až situlovité tvary (cf. sídliště Slatinky – „Močilky“, tab. 71:2, 3; foto 19:9, 11). O chronologické necitlivosti plastických lišt již byla řeč. S přihlédnutím k profilaci nádoby bych jej opatrně zařadil do fáze Ha D1. U zbývajících zlomků výdutí nelze při absenci hrdla určit původní tvar nádoby, tudíž jen zmíním, že co se týče výzdobných motivů, jedná se o podobné prvky jako u fragmentů uvedených výše. V jednom případě se vyskytla obdélná plastická lišta bez důlkování (foto 13:3), která je spíše ukazatelem mladšího vývoje (*Podborský 1970b*, 74).

Hrncovité zásobnice (13000): Masivní silnostěnné užitkové nádoby, známé téměř pouze ze sídlišť, jsou v hrobových celcích naprosto ojedinělé. Výjimku známe z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“, kde je 1 kus uložen v jamkovém hrobě H5/2017 (*Golec – Fojtík 2020*, 144, 150, obr. 48). Vykazují technologicky podobnou strukturu jako hrnce, velice často mají i stejnou vhloubenou, ale zejména plastickou výzdobu. Kolekce hrncovitých zásobnic z náměšťského výšinného hradiště „Rmíz“ (u Laškova) vykázala nulovou fragmentarizaci (1 fragment = 1 keramický jedinec). Největší délka střepu dosahovala 130 mm, síla střepu se pohybovala mezi 10 a 15 mm.

Ve 4 případech se zachoval okraj nádoby, průměry se pohybovaly od 340 do 480 mm, průměry výdutí od 240 do 480 mm. Maximální výduť u žádného fragmentu zjištěna nebyla. Stejně jako u hrnců, keramické těsto osciluje mezi jemnějším a hrubším provedením, dle toho je přítomná i příměs ostřiva (viz hrnce). 2x také byla shledána příměs písku v keramickém těstě. V 1 případě byla zjištěna tuhová keramická hmota (foto 12:7), která odpovídá většinové zařazení do pozdního halštatského období Ha D2–D3 (*Podborský 1970b*, 77, 94), s přesahem do epochy doby laténské, nejdále na sklonek jejího středního období (*Horáková-Jansová 1955*, 178). Její nejstarší použití však ještě spadá do fáze Ha D2 (*Novák 2015*, 60). Je to jediný případ použití grafitové keramické hmoty na tomto výšinném hradišti. Povrch nádob bývá častěji nerovně vyhlazen, objeví se i nehlazené hrubší provedení, zejména vnějšího povrchu. Vyhlazení do hladka najdeme v několika případech spíše na vnitřním povrchu zásobnic.

Ze 7 fragmentů těchto nádob byly zjištěny 2 druhy hrncovitých zásobnic. 3x se objevily případy se zataženým okrajem (13211), které morfologicky odpovídají hrncům, jsou však větší, mohutnější a zejména silnostěnné. Zatažení okraje není příliš výrazné, a výzdobné motivy jsou podobné jako u hrnců – objeví se oběžný pás podlouhlých vrypů pod okrajem, hluboce důlkovaná plastická lišta, nebo poškozená hrotitá lišta s plastickým výčnělkem (foto 13:1). Z podobných nálezů můžeme namátkou uvést sídliště Mohelnice – „Nadjezd“, kde se tyto tvary a výzdoba hojně vyskytují (*Nekvasil 1973*, 51, obr. 5:17, 23, 27, 36). Další typem hrncovitých zásobnic jsou nádoby s lehce dovnitř prohnutým hrdlem (13321). Běžný sídlištní tvar opět zdobí plastické lišty s (často poškozeným) nehtovitým důlkováním (foto 12:7), v jednom případě byl shledán zřídka se objevující okraj shora nehtovitě důlkovaný (tab. 40:3; foto 11:16; *Šmíd 1991a*, obr. 51:4). Zvrchu důlkované okraje známe např. z výšinného hradiště Malé Hradisko – „Staré Hradisko“, kde se nacházejí ve dvou případech na silnostěnných hrncovitých nádobách, jejichž tvůrci jsou pravděpodobně představitelé tzv. východních nomádských kultur mladší a pozdní doby halštatské (*Čižmár – Parma 2006*, 61–63, obr. 4:4, 5). Nezdobené tvary hrncovitých zásobnic známe např. z výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ (*Novák 2015*, 136, 138, tab. 12:38, 14:34). Celá kolekce přináší jen málo možností datování fragmentů, neboť tyto tvary v celém halštatském období málo podléhají změnám. Přítomnost zdejšího jediného tuhového fragmentu je diskutabilní.

Amfory (21000): Chronologicky citlivější amfory (nižší mísovité varianty se nazývají „mísovitá amfora/osudí“, více viz poznámka pod čarou⁵) podléhají změnám tvaru i výzdoby, proto jsou k datování vhodnější. Výzdoba se nejčastěji soustřeďuje na

hrdlo a výduť. Na výšinném hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) bylo takto identifikováno 7 nefragmentarizovaných exemplářů, jejichž nejdelší střep měřil 127 mm a mocnost fragmentů činila rozmezí 5–10 mm. Pouze v jednom případě byl zachován okraj, jehož průměr činil 230 mm. Zdejší výšinné hradiště poskytlo zejména pozůstatky hrdel amfor, jejich průměry se pohybovaly mezi 200 a 340 mm, jediná maximální výduť u menšího exempláře dosáhla průměru 180 mm. Keramické těsto už vykazovalo větší kvalitu než to, které bylo použito na předchozí typy nádob, jednalo se o jemnější až jemnou hmotu, kdy příměs představovala menší kaménky, směs písku, v jednom případě jsem zaznamenal materiál bez příměsi. Drtivá většina amfor disponovala vnějším tuhovaným povrchem, naopak povrch vnitřní byl pouze do rovna vyhlazený.

První skupinu představují amfory trojčlenné profilace s hrdlem plynule navazujícím na vyklenutou výduť (21320, 21321). Asi nejdůležitějším fragmentem je střep z amfory velmi plynule profilace s téměř nezatelným přechodem hrdla ve výduť a zejména její výzdoba v podobě svazků vertikálních až šikmých vlešťovaných linií („třásní“) přes podhrdlí a horní části výduti, pod kterými je trojnásobný oběžný žlábek (tab. 43:1; foto 12:18; Šmíd 1991a, obr. 105:1). Výzdobná technika vlešťování je obecně datována do chronologických halštatských fází Ha D1–D2 (Podborský 1970b, 55; Novák 2015, 64–65, 85, 87–88), nicméně v hrobovém inventáři, zachycená na mísách nebo šálcích, je zařazována ještě dříve, sice od fáze Ha C2 (Golec 2003, 89; Golec – Fojtík 2020, 149, 160, 425, obr. 51:20, tab. 89:19, 24). (Tento výrok však bude ještě podroben testování na datovaných hrobových sadách a případně opraven.) Náš exemplář amfory je (při absenci okraje) tvarově snad podobný amfoře ze sídliště Obora – „Pod Chlumem“, která je sice autorem konfrontována s pozdně bronzovou analogií z Bulhar (Říhový 1973, 31, 124, tab. 16: 4; Novák 2015, 84, 150, tab. 26:8), nicméně jejich srovnání, dle mého názoru, není úplně na místě, neboť náběh na výduť je u bulharské amfory výrazně výše, výduť je již v horní polovině značně klenutá a halštatskému portfoliu se tato nádoba příliš nepodobá. Tvar nádoby z Náměště na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) se dá srovnat s amforou ze sídliště Náklo – „U kostela“ (tab. 31:1; foto 9:1; Červinka 1902, 227), případně s nezdobenou zásobnicí ze sídliště Mohelnice – „Nadjezd“ (Nekvasil 1973, 49, obr. 4:1). Otázku chronologického zařazení této amfory bych tedy spíše dával do souvislosti s výzdobou ve formě vlešťování. Jiným střepem amfory je fragment s výrazně ven vyhnutým okrajem a krátkým hrdlem nabíhající na oblou výduť (tab. 42:3; foto 12:1; Šmíd 1991a, obr. 104:1). Zde by mohly být podobné morfologické analogie jako v předchozím případě, pouze vyklenutí

okraje je zde výraznější. Na této amfoře byla shledána pouze vhloubená výzdoba v podobě oběžného žlábků, pod kterým je šikmý žlábek ukončený samostatným důlkem. Žlábkování je výzdobná technika, která své největší oblíbenosti dosáhla v pozdní době bronzové (Salaš 1993, 303, obr. 193:3–6, 9–12, 14, 16, 18; Štrof 1993, 323, obr. 209:11–13) a s nástupem mladší doby halštatské vyznívá. Samostatně je tedy k datování nevhodné. Ani tvar nádoby nám v tomto případě příliš nepomůže. Poslední fragment s plynulou profilací je opatřen silně poškozenou promačkávanou plastickou lištou zhruba na předpokládaném rozhraní hrdla a výdutí, který rovněž nelze blíže datovat.

V sortimentu nádob se ještě objevily dva fragmenty s hrdlem odsazeným od výdutí (21330, 21331), v jednom případě se zachoval pouze velmi malý kousek výdutí, ale i zde se toto odsazení předpokládá. Jde o nezdobený fragment nádoby s rozevřeným, ke konci se zužujícím okrajem a válcovým či kónickým hrdlem, který bohužel neposkytuje možnosti bližší interpretace (tab. 38:8; foto 11:8; Šmíd 1991a, obr. 32:4). Jeho analogii bychom patrně našli opět na nížinném sídlišti Mohelnice – „Nadjezd“, kde je svou profilací řazen jako lahvovitá nádoba na přelom mladšího a pozdního halštatského období (Nekvasil 1973, 52–53, obr. 6:3), tedy někam do fáze Ha D1 až Ha D2. Rmízský fragment však pro svoji malou vypovídací hodnotu přímo datovat nelze. Druhý exemplář malé amfory naopak okraj a hrdlo postrádá, zachoval se pouze zbytek podhrdlí a část oblé výdutí, která je (pravděpodobně) po celém svém obvodu svisle žlábkovaná (tab. 38:7; foto 11:12; Šmíd 1991a, obr. 32:3). Svislé žlábkování výdutí bylo v rmízském souboru zachyceno ještě např. u jedné z neidentifikovaných nádob (tab. 42:1; foto 12:23; Šmíd 1991a, obr. 101:1). Tento výzdobný dekor, v poněkud rozvolněné variantě, byl zachycen na amfoře z výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ a je zde obecně datován do stupně Ha D. Poněkud přesněji (do fáze Ha D2) autor datuje šikmo kanelovanou výduť jiné amfory z blízkého sídliště Obora – „Pod Chlumem“ (Novák 2015, 62, 85, 138, 156, tab. 14:11; 32:22). Na pozdně halštatském jihoplatěnickém výšinném sídlišti Radslavice – „Zelená Hora“ je znám podobný fragment s výzdobou analogickou rmízskému exempláři, těžiště zdejšího osídlení spadá do fáze Ha D2 (Holubová 2007, 379, obr. 12:16). Blíže chronologicky neurčený je také exemplář halštatské mísy se svisle žlábkovanou výdutí z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ (Nekvasil 1982, tab. 5:12/13). Za zmínku stojí ještě bohatě zdobený stěp z hrdla blíže neurčitelné amfory (21300), který na sobě nese složitější kombinace ryté a vtlačované výzdoby, kde se oběžné žlábků střídají se svazky rytých linií, a to vše je přerušeno dvojicí šikmých žlábků, mezi nimiž je linie malých důlků. Pod tím vším je

ještě čtveřice svislých rýžek (tab. 43:2; foto 12:19; *Šmíd 1991a*, obr. 106:1). Zčásti podobný výzdobný motiv je zaznamenán na výduti blíže nezjištěné nádoby ze sídliště Úsov – „Pod Křížovou horou“ (*Nekvasil 1973*, 59, obr. 9:18; *1974*, 291, Abb. 19:6), nebo ještě přesněji na výduti amforovité zásobnice z výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ nebo na výduti amfory z blízkého sídliště Obora – „Pod Chlumem“, která je na základě vlešťování autorem datována do fáze Ha D1 (*Novák 2015*, 85, 130, 125, tab. 6:39; 28:8). Bohatost výzdoby rmízského fragmentu by odpovídala zařazení do fáze Ha D1, absence profilu nádoby mi však nedovoluje opřít toto datování o pevnější základy. Identifikace této výzdobné kombinace v datovaných hrobových sadách jistě napoví k tomuto tématu více.

Amforovité zásobnice (23000): Na sídlištích nepříliš hojné, ale zato více chronologicky citlivé, představují amforovité zásobnice spíše pravidelný inventář hrobové výbavy. Zde bývají poměrně esteticky dobře provedeny, od mladšího halštatu s bohatou výzdobou, která je, spolu s morfologií nádob, dobrým datovacím vodítkem. Tyto nádoby by se již neměly objevit v pozdním stádiu halštatské kultury (*Podborský 1970b*, 63). Sídlištní, značně fragmentární materiál, bývá také obtížněji zařaditelný, neboť na střepích se zachová profil a výzdoba nádob jen částečně (*Nekvasil 1973*, 50). Na výšinném hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) byly identifikovány 4 fragmenty těchto nádob. V 1 případě byl jedinec slepen ze 2 dílů, ostatní střepy byly nefragmentarizované. Maximální délka střepu činila 185 mm, mocnost střepů se pohybovala mezi 12 a 17 mm. Průměry okrajů variovaly v hodnotách 280–320 mm, průměry maximálních výdutí potom mezi 300–530 mm. Všechny fragmenty byly shodně vyrobeny z hrubého keramického těsta s makroskopickou příměsí kaménků. Vnější povrch většiny střepů byl do rovna vyhlazen, v polovině případů i povrch vnitřní, na ostatních fragmentech byl shledán spíše nerovný až hrubý vnitřní povrch.

Morfologie nádob byla sledovatelná ve 3 případech, z nichž 2x šlo o profilaci s odsazením hrdla od výduti (23331), jednou se profilace jevila jako plynulá (23321), a v jednom případě nebyla zjištěna (23300). Zdejší kolekce není příliš reprezentativní, neboť se jedná o střepy nezdobené, pouze na dvou fragmentech byla zjištěna výzdoba v podobě masivních výčnělků, které však měly patrně spíše utilitární funkci. V jednom případě byl masivní oválný výčnělek umístěn netradičně hned pod okrajem nádoby (tab. 40:5; foto 13:9; *Šmíd 1991a*, obr. 164:4). Tento prvek je znám ze soudkovitého hrnce z jihomoravského výšinného hradiště Křepice – „Hradisko“, kontextuálně a tvarem nádoby ale tento fragment spadá do pozdní doby bronzové (*Podborský 1970b*, 41, obr.

12:43). Regionálně známe kulaté hrotité výčnělky pod okrajem válcovitých hrdel hrnců a mís ze sídlišť Horka nad Moravou – „Intravilán – ul. Petra Bezruče“ (Ha C2–D1; tab. 15:3; Šmejda 1998, obr. 12:2/98–146–02), Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhliďala“ (Ha C2–D1; tab. 10:5; foto 5:1; Šmíd 1977, obr. 4:5), Slatinky – „Močičky“ (Ha D – LT A; tab. 70:2; foto 18:10), nebo Drahanovice – „Za zahradou“ (Ha C2–D1; viz výše). Bývají zařazovány do širšího stupně Ha D (Parma 2012, 73). Střep z Náměště na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) je však jiného charakteru, ponechám jej tedy bez chronologického určení. Horizontální pás hrotitých výčnělků pod okrajem hrnců je často přítomen na východočeských pohřebištích, např. Holohlavy-Chlomek, Chudonice nebo Kunětice (Vokolek 1999, 197, 204, 208, 220, tab. 27:18; 34:1; 38:12; 50:6, 14).

Amforovité nádoby (24000): Původně jednolitý fragment rozlomený na 2 části tvoří zbytek plynule profilované nádoby s krátkým, ven vyhnutým, zvrchu hráněným okrajem, dlouhým kónickým hrdlem plynule navazujícím na oblou výdut' (24321). Maximální délka střepu byla změřena 108 mm, síla fragmentu v obou případech 10 mm, průměr okraje pak 260 mm a průměr výduti 330 mm. Šlo o nádobu zhotovenou z jemnějšího keramického materiálu s menší příměsí kamének, a oboustranně do rovna hlazeným povrchem. Přechod hrdla a výduti tvořila velmi tenká polokruhová lišta (tab. 40:1, 2; foto 11:15; Šmíd 1991a, obr. 51:1). Podobně tektonicky vyhotovené nádoby jsou spíše známy ze zahraničí z přelomu pozdní doby bronzové a časného halštatu, kde je většinou okraj méně vyhnut a zřetelněji je odděleno hrdlo od výduti (e.g. Nagy 1999, Taf. 142:1146). Fragment z Krhova – „Malého Chlumu“ má dokonce na rozhraní hrdla a výduti široký žlábek; Novák 2015, 126, tab. 2:1). Relativně podobný je i již zmíněný tvar lahvovité nádoby ze sídliště Mohelnice – „Nadjezd“ (Nekvasil 1973, 52–53, obr. 6:3) zařazovaný zhruba do rozsahu fází Ha D1–D2, což už by, dle ostatních zjištěných skutečností, místní provenienci více odpovídalo. Existuje však málo přesnějších indicií, proto jej ponechám bez chronologického zařazení.

Mísy (31000): Dalším utilitárním typem nádob, který se masově vyskytuje jak na sídlištích, tak v hrobových celcích, jsou mísy. V drtivé většině jde o mísy se zataženým okrajem, které přicházejí nezměněny již hluboko z doby bronzové, a co se týče morfologie nádob, patří k nejméně chronologicky citlivým prvkům. Oddělit lze pouze pozdně halštatské tvary, které vykazují slabší zatažení okraje, hranatější tvar a vyšší nožkovitou podstavu (Podborský 1970b, 45, 92). K bližšímu datování tedy může sloužit pouze výzdoba těchto mís, která se však vyskytuje zejména ve funerálních

kontextech. Mísy jsou na lokalitě Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) zastoupeny v počtu 17 kusů, pouze v 1 případě keramický jedinec tvořily 3 střepy, jinak soubor nepodléhal fragmentarizaci. Hodnota maximální délky fragmentu dosáhla 100 mm, síla střepu variovala od 5 do 10 mm. Průměry okrajů vykazovaly široké rozpětí od 105 do 340 mm, a diametr maximálních výdutí se pohyboval od 120 do 360 mm. Skoro 2/3 mís byly vyrobeny z jemného plaveného těsta s příměsí písku, 4 mísy tvořil přímo jemný písčité materiál. Zbytek mís byl vyroben z jemnější keramické hmoty, s malou příměsí kaménků. Tuhování vnějšího povrchu bylo zjištěno u více jako poloviny nádob, u zbytku mís byl tento povrch povětšinou do hladka vyhlazen. Stejný poměr platí i o vnitřním povrchu nádob s tím, že ve 2 případech byl zachycen tuhovaný pás pod okrajem. V J horákovské oblasti je tento prvek úpravy povrchu charakteristický pro vnější okraje takovýchto mís, kde se objevuje až na 30 % všech mís (*Podborský 1970b*, 61), a převzali jej i obyvatelé jihoplatěnických lokalit, neboť se vyskytl např. i na výšinném hradišti Radslavice – „Zelená Hora“ (*Holubová 2007*, 361, 372, obr. 5:9, 10; 8:8, 17).

Z celkového počtu 17 mís je plných 16 kusů se zataženým okrajem (31210, 31211, 31212). Jelikož ani jeden kus není nijak zdoben, dá se pouze konstatovat, že v jednom případě se objevil zvrchu hráněný okraj (tab. 41:4; foto 12:4; *Šmíd 1991a*, obr. 103:4). Tento doplňující prvek je pravidelně znám u mís se zataženým okrajem z pozdní doby bronzové, v horákovském prostředí se často objevuje vnější hránění šikmé (*Podborský 1970b*, 44, 60). Dle J. Nekvasila je výskyt vodorovného hránění mís u mladších tvarů se zataženým okrajem převzato z horákovského prostředí (*Nekvasil 1973*, 56). Dlužno ještě dodat, že spektrum fragmentů mís z Náměště na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) vykazuje různou míru zatažení okraje, která však není pro chronologické zařazení žádným vodítkem (tab. 41:2–8; 42:2; 43:4; foto 12:4–6; *Šmíd 1991a*, obr. 103:2–8; 101:2; 106:3). V souboru je zastoupen i 1 kus mísy se zvrchu hráněným okrajem, kónickým hrdlem a lomenou výdutí (31232). Napojení hrdla na výduť je zde neznatelné, avšak nejedná se o klasickou mísu se zataženým okrajem, neboť hrdlo je kuželovitě rovné a plynule končí okrajem (tab. 39:1; foto 11:13; *Šmíd 1991a*, obr. 45:1). Ani tento exemplář nelze spolehlivě datovat.

Šálky (32000): Menší mísovité nádoby tvoří rovněž nedílnou součást halštatských hrobů a sídlišť. Jsou velmi podobné mísám, mívají však kulatější výduť a jejich signifikantním znakem je přítomnost ucha. Tato ucha bývají v době halštatské často převýšena nad okraj nádob. Šálky jsou povětšinou vyhotoveny z jemné keramické

hmoty, bývají velmi esteticky provedeny, oboustranně potuhovány a bohatě zdobený. Z výzkumu M. Šmída byly identifikovány pouze 2 fragmenty, z čehož 1 pouze hypoteticky. S maximální délkou fragmentu 72 mm, tloušťkou střepe mezi 4 a 5 mm, průměrem okraje mezi 110 a 130 mm a průměrem maximální výduti 140 mm se tyto 2 exempláře řadí k menším formám těchto nádob. Potvrdila se jemně plavená keramická hmota a oboustranné potuhování, v jednom případě již značně setřené.

První šálek má zjevnou trojčlennou profilaci, chybí však okraj i dno, které by napověděli jeho vertikálnímu zařazení (tab. 39:5; foto 12:2; *Šmíd 1991a*, obr. 102:2). Morfologii tedy nelze přesně vysledovat. Nejzajímavějším faktorem tohoto fragmentu je však vnitřní výzdoba. Jedná se o trojnásobnou rytou linii, která na vnitřním povrchu patrně tvoří krokvici, uvnitř které je trojúhelník z vlešťovaných pásů. Přes vrchní pás tohoto trojúhelníku je ještě vyhotoven rytý trojúhelník vyplněný dvousměrnými rytými liniemi. Jak již bylo řečeno u amfor, výzdoba technikou vlešťování spadá do chronologických fází Ha D1–D2, tedy do 6. stol. př. Kr. a je daleko běžnější v jihomoravském horákovském prostředí. (Tento výrok však bude ještě podroben testování na datovaných hrobových sadách a případně opraven.) Ve V Čechách je zařazována dokonce ještě dříve – do fází Ha C2–D1, ovšem pouze na základě 2 exemplářů ze sídliště Jaroměřice – „Na cihelnách“ (*Novák 2005*, 211; *2014*, 43, 47–50, tab. 2). Pro platěnickou oblast je vzácná, o čemž svědčí pouze 3 kusy vlešťované keramiky na pohřebišti elit Seloutky – „Na Šťastných“ (*Golec – Fojtík 2020*, 149, 160, 425, obr. 51:20, tab. 89:19, 24). V J pásmu platěnického působení jsou však přejímány horákovské vlivy, a je zde tedy hojnější (*Holubová 2007*, 373, 376, 378–381, obr. 6:7; 9:6; 11:10; 12:2; 13:12; 14:8; *Novák 2015*, 127, 136, 138, 147–148, 152, tab. 3:35; 12:12; 14:22; 23:2, 3, 5; 24:3, 8, 9; 28:3). Kombinace vlešťování s rytou výzdobou na vnitřku nádob je velmi netradiční a je doložena např. na východočeském sídlišti Jaroměřice – „Na cihelnách“ (*Novák 2005*, 211; *2014*, 43). Na rmízském fragmentu jsou trojnásobné ryté linie poněkud širší, nicméně je ještě nepovažuji za žlábký. Co se týče vnější strany tohoto šálku, je maximální výduť rýhována krátkými šikmými rýžkami, patrně po celém svém obvodu. Tato technika je typická pro pozdně halštatské mísy trojčlenné profilace (*Podborský 1970b*, 92). Datování zdejšího šálku bych tedy nechal v rozmezí Ha D1–D2. Druhý nezdobený exemplář šálku má jen lehce prohnutou výduť, a při absenci dalších prvků jej lze jen těžko dále specifikovat (32110; tab. 41:11; foto 13:12; *Šmíd 1991a*, obr. 257:4). Podobný šálek pochází z nížinného sídliště Obora – „Pod Chlumem“ (*Novák 2015*, 88, 152, tab. 28:9), nebo z dalšího sídliště Úsov – „Pod Křížovou horou“ (*Nekvasil 1973*, 59, obr. 9:31).

Neurčitelné tvary: Více jak polovinu všech fragmentů z Náměště na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) nebylo možno blíže typologicky určit. Dle všech indicií se jedná zejména o pozůstatky amfor, méně již amforovitých či hrncovitých zásobnic nebo mís či šálků. Kvalita keramického těsta se pohybuje v široké škále od jemně plaveného až po hrubě vyhotovené nádoby, nejvíce fragmentů charakterizuje jemnější hmota s menší příměsí ostřiva kaménků. Ve 4 případech se objevilo i písčité keramické těsto. Nezřídka byl vnější povrch nádob tuhován, často je však tato úprava setřena, povrch mnohých fragmentů tak pokrývá rovný a hlazený povrch. Nerovné až hrubší provedení se vyskytuje méně, na vnitřním povrchu jej však najdeme častěji, zejména tam, kde předpokládám hrubší užitkové varianty nádob. Zbytek fragmentů má vnitřek do rovna vyhlazený, tuhování se vyskytne minimálně, a pouze u předpokládaných mís nebo šálků.

Hojně se na fragmentech vyskytuje rytá výzdoba, často v podobě svazků mnohonásobných šikmých rytých linií (tab. 38:4; foto 11:6; 12:25; *Šmíd 1991a*, obr. 31:4), někdy v kombinaci s oběžným žlábkem (tab. 38:2; foto 11:11; *Šmíd 1991a*, obr. 31:2), nebo konfigurací s dvojicí šikmých žlábků, která pravděpodobně tvořila obrácený trojúhelník (foto 12:20, snad i tab. 41:10; foto 12:24; *Šmíd 1991a*, obr. 104:5). Stejný motiv se objevil na amfoře ze sídliště Slatinky – „Pod hájem“ (tab. 76:2; foto 20:6; *Gottwald 1908*, 72; 1924, 101), jednožlábková varianta motivu, datovaná do Ha C2b, se pak nachází na pohřebišti Seloutky – „Na šťastných“ v kontextu hrobu H4/2017 (*Golec – Fojtík 2020*, 439, tab. 103:36). Ve fázi Ha D2 sledujeme podobný motiv na jihoplatěnickém výšinném hradišti Radslavice – „Zelená Hora“ (*Holubová 2007*, 374, obr. 7:11). Chronologická citlivost tohoto výzdobného motivu je tedy diskutabilní a lze použít jen širší rámec rozsahu zmiňovaných fází. Pokud jde o kombinace rytí a vhloubené výzdoby, zaujme trojice vertikálních rytých linií s důlky po obou stranách (tab. 39:3; foto 11:17; *Šmíd 1991a*, obr. 99:3). Tento motiv silně připomíná podobnou konfiguraci na miniaturní nádobce ze sídliště Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“, kde ovšem tvoří klikatkový motiv na maximální výduti (tab. 8:10; foto 6:3; *Šmíd 1977*, obr. 2:10). Rytí a kolkování je ještě přítomno na fragmentu šálku z výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ (*Novák 2015*, 140, 16:18) nebo na střepech z výduti (snad) amfor z jiného výšinného hradiště Chvalčov – „Hostýn“ (*Parma 2012*, 134, 172, tab. 38:15; 76:8). Samostatná vhloubená výzdoba byla zjištěna na fragmentu nádoby s odsazeným hrdlem (tab. 38:6; foto 11:7; *Šmíd 1991a*, obr. 32:2), a tvoří ji zbytek jednoduchého žlábkovaného kolečka na hrdle, pod nímž je na horní části výduti minimálně čtyřnásobný svislý žlábek, doplněný singulárním důlkem.

Žlábkování výduti (cf. tab. 42:1; foto 12:23; Šmíd 1991a, obr. 101:1) i žlábkovaná kolečka zažila svůj vrchol v pozdní době bronzové (Nekvasil 1970a, 50), přežívají však hluboko do doby halštatské (cf. Holubová 2007, 374, 379, 381, obr. 7:9; 12:3; 14:1, 2). Co se týče žlábkovaných koleček, ve většině případů jsou halštatská už pouze jednoduchá (Novák 2015, 60). Vzhledem k těmto skutečnostem nelze tento fragment blíže datovat. Oběžná žlábkovaná výzdoba se vyskytuje i na jiných zdejších fragmentech (tab. 38:3; foto 11:9; 12:21; Šmíd 1991a, obr. 31:3; 101:1), někdy v kombinaci s šikmými žlábkami (tab. 43:3; foto 12:22; Šmíd 1991a, obr. 106:2).

Již třetí případ výzdobné techniky vlešťování z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) přináší fragment snad amforovité zásobnice, na jejímž vnějším povrchu byl nalezen motiv vlešťovaného trojúhelníku (tab. 37:1; foto 13:4), stejný prvek, který se ve zmenšené variantě vyskytl, spolu s rytou výzdobou, na šálku trojčlenné profilace (tab. 39:5; foto 12:2; Šmíd 1991a, obr. 102:2). Datoval bych tedy tento exemplář do mladohalštatského rozpětí fází Ha D1–D2 (po testování na datovaných hrobových sadách do Ha C2–D2). Zbývá doplnit výzdobu plastickou. Hojně se vyskytují například oblé výčnělky (tab. 38:1; foto 11:5; 13:2; Šmíd 1991a, obr. 31:1), v jednom případě je tento prvek umístěn na hrotité plastické liště (tab. 37:3; foto 13:11). Co se týče samotných plastických lišt, byly zjištěny hladké obdélné, hrotité (foto 13:6) nebo důlkované lišty (foto 13:5). Tyto prvky se běžně vyskytují na hrncovitých a amforovitých nádobách a v rámci halštatu nemají sami o sobě žádnou chronologickou citlivost. Na lokalitě se objevil také fragment se zbytkem nalepeného obloukovitého žebra (tab. 42:7; foto 12:26; Šmíd 1991a, obr. 107:3). Tento výzdobný prvek je znakem pozdně halštatské keramiky, i když známe většinou žebra svislá. Závěru halštatské kultury se však údajně nedožívají (Podborský 1970b, 75). Několik svislých exemplářů bylo nahlášeno i z nadregionální kultovní svatyně Habrůvka – „Býčí skála“ (Parzinger – Nekvasil – Barth 1995, Taf. 62:597–598,604; 63:618–619), kde jsou nejnověji datovány do širšího úseku Ha D1b–D3 (Golec – Fojtík 2020, 223, obr. 68). Shodně do fáze Ha D2 jsou řazeny výdutě zdobené svislými plastickými žebry z výšinné polohy Krhov – „Malý Chlum“, a sídliště Obora – „Pod Chlumem“ (Novák 2015, 62, 85, 134, 149, tab. 10:4; 25:22), stejné zařazení nabízí i výšinná poloha Radslavice – „Zelená Hora“ (Holubová 2007, 370, 376, 382, obr. 3:19; 9:5; 15:11). Obloukovitá forma žebra obtáčeující velký, zevnitř vytlačovaný výčnělek, se regionálně vyskytuje ještě na sídlišti Skrbeň – „Hradisko“ (tab. 56:1; foto 14:9). Dle všech indicií bych položil datování tohoto výzdobného prvku do úseku chronologických fází Ha D2–D3, kterýžto výrok budu ještě korigovat po studiu na datovaných hrobových sadách (viz níže). K doplnění

dalších jevů bych ještě zmínil dva jiné nálezy. Nejprve se jedná o fragment ucha, pravděpodobně z šálku, s průřezem širokého trojúhelníku, který ovšem při absenci nádoby není možné blíže specifikovat a zařazovat (tab. 41:12; foto 13:13). Druhým je šikmo seříznutý lištovitý okraj neznámé nádoby (tab. 37:2; foto 13:10), který evokuje podobnost se zbytkem amforovité nádoby objevené v odlišném nálezovém kontextu (tab. 40:1, 2; foto 11:15), další profil je však nezachován.

Závaží (62000): Kromě fragmentů keramických nádob se podařilo zachytit 1 kus téměř kompletního kulatého bochánkovitého závaží o průměru 115 mm a váze 562 g, s provrtem v centru (foto 13:7). Keramická závaží bývají častěji jehlanovitá a v našich zemích pocházejí téměř výlučně ze sídlišť (e.g. foto 15:6–8; *Tichá Bambasová 2019*, 124–125, obr. 30). V jižněji položených zemích východohalštatské kultury je však nalezneme i v hrobech (*Golec – Fojtík 2020*, 154). Tyto utilitární tkalcovské předměty se používají nezměněny po značnou část pravěku, nejsou tedy pro datování vhodné.

Analýza ostatních předmětů z výzkumu M. Šmída (1988–90)

Na začátek je nutno uvést důležitou informaci, že z lokality Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) nepocházejí žádné kovové předměty. Byl zde nalezen fragment mlecího kamene o nejdelší straně 165 mm a váze 2335 g (foto 13:8). Jedná se snad o tvrdší pískovec či zrnitou arkózu s opracovanou vrchní stranou. K dotvoření celého nálezového portfolia zbývá doplnit vyzvednutí světle šedé, středně kompaktní hrudky mazanice o váze 225 g a kousku železářské strusky, která by snad mohla evokovat metalurgické aktivity na tomto výšinném hradišti. Nicméně jak mazanice a mlecí kámen, tak i tato struska se v nálezovém kontextu objevuje pouze v 1 případě, ze kterého nelze vyvozovat žádné konkrétní závěry. Ovšem už jen jejich přítomnost zakládá jisté možnosti úvah o zdejším osídlení, které by však potvrdil pouze další destruktivní výzkum na této lokalitě.

Z uvedených informací, které poskytl nálezový fond z výzkumu z let 1988–90 vyplývá, že tato výšinná lokalita byla osídlena pravděpodobně delší dobu, s jistou dávkou opatrnosti se jedná o širší rozsah fází Ha C2–D2. Představené skutečnosti ale naznačují, že hradiště nebylo sídlem elit ani centrem obchodu, neboť zde (doposud) nebyly nalezeny žádné předměty, které by tyto představy naplňovaly. Indicie spíše ukazují na běžné osídlení venkovského typu s mizivým procentem prvků honosnějšího charakteru, který představují snad jen 3 fragmenty nádob s vleštěnou výzdobou. Vzhledem k tomu, že v pásmu halštatského (znovu)opevnění lokality byla v prostoru

předpokládané klešťovité brány shledána vrstva požárové destrukce („popelovitá hlína s kusy mazanice“; Šmíd 2007a, 22), máme důvod k úvahám o násilném zániku tohoto výšinného hradiště. Ironií osudu je, že z této nálezové situace (řez 4. valem, sektor C) nepochází ani jeden datovatelný keramický fragment, takže nelze zjistit, kdy k této násilné aktivitě došlo. Vše nasvědčuje tomu, že bylo hradiště někdy v průběhu pozdní doby halštatské opuštěno, konečné fáze Ha D3 se s největší pravděpodobností nedožívá. I když se výzkum nesoustředil na jediné místo na lokalitě, ale předměty zde nalezené pocházejí z více výkopů či sond, nepůsobí halštatský materiál nijak objemně. Což by napovídalo tomu, že místo nebylo osídleno velkým počtem lidí. Snad příští výzkum, který by byl primárně cílený na vnitřní prostor hradiště, by tyto úvahy buď potvrdil, nebo vyvrátil.

9.3.7.12.1 Exkurz 2: Porovnání keramického materiálu z lokality Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) s datovanými soubory z vybraných pohřebišť

Současný stav poznání halštatských pohřebišť na Moravě doznal v posledních letech značných pokroků. Napomohly tomu i záchranné archeologické výzkumy z nedávné doby, které již probíhaly v rámci interdisciplinárního studia včetně zapojení přírodních metod, a za účasti širšího kolegia představitelů zahraničních univerzit. Zejména se podařilo vytvořit datovací schémata, která jsou založena na přítomnosti kovových a skleněných předmětů v hrobových či jiných kontextech (Parzinger 1988; Parzinger – Nekvasil – Barth 1995; Čižmář 2004b; Mírová 2017; Mírová – Golec 2018; Mírová 2019; Golec – Fojtík 2020; Golec – Mírová 2020). Aplikace těchto výsledků pomohly stanovit datační opory, na jejichž základě byly chronologicky ukotveny některé funerální kontexty u již dlouho známých pohřebišť. Kromě jiných se jedná jmenovitě o pohřební areály Slatinky – „Nivky“, Seloutky – „Na Šťastných“ a Moravičany – „Dílečky“ (datování vybraných hrobových celků viz Golec – Fojtík 2020, 222–223, obr. 68). Právě s datovanými pohřebními kontexty těchto funerálních lokalit budu porovnávat keramický materiál z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). Cílem tohoto projektu je nalezení shod v keramickém inventáři těchto celků (kovové předměty v Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) dosud nalezeny nebyly), revize datovaných předmětů z výšinného hradiště a interpretovaná korekce tohoto datování. Vykreslení jednotlivých chronologických souvislostí pohřebních areálů ve vztahu k lokalitě Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) proběhne přímo v následujícím textu.

Keramický materiál z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) vykazuje několik chronologicky opěrných bodů (v závorce s jejich zdejší četností), které bych rozdělil do dvou skupin:

Chronologicky jistější prvky

- rytá + žlábkovaná výzdoba výdutí (zavěšený trojúhelník; 1x)	Ha C2b–D2
- rastrování (1x)	Ha D1
- složitá rytá + vhloubená výzdoba hrdla (1x)	Ha D1
- vlešťování (3x)	Ha D1–D2
- vlešťovaná výzdoba mísy + rýžky vně přes maximální výduť (1x)	Ha D1–D2
- obloukovité plastické žebro (1x)	Ha D2–D3
- grafitové keramické těsto (1x)	Ha D2–D3

Chronologicky méně jisté prvky

- plastický výčnělek + linie nehtovitých vrypů (4x)	Ha C2–D1
- amfora s odsazením kónického hrdla v kulatou výduť (1x)	Ha C2–D2
- amfora se svisle žlábkovanou výdutí (2x)	Ha D
- hrnec plynulé profilace s šipkovitou lištou a zdrsněnou výdutí (1x)	Ha D1

Všechna zjištěná chronologická zařazení rmízského keramického spektra byla vysledována z různorodých analogií. Pocházejí z dřívějších výzkumů, které byly uskutečněny na mnoha středomoravských lokalitách. Zpřesňující porovnání výše definovaných prvků s vybranými (a zejména) datovanými hrobovými kontexty následuje. Poté ještě formou stanovených parametrů srovnám výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) s vybranými moravskými výšinnými polohami. Nejprve se budu věnovat komparaci s vybranými funerálními celky.

Chronologicky jistější prvky

Prvním sledovaným prvkem této kapitoly je velmi známý prvek výzdoby nádob, a sice tzv. „zavěšený trojúhelník“, se specifikací ohraničujících žlábků a vnitřní ryté výzdoby. Dle zjištěných skutečností a analogií z literatury, by se měl tento výzdobný motiv vyskytovat v rozmezí chronologických fází Ha C2b–D2. Prvním podobným prvkem, který se podařilo zachytit, je prostý rytý zavěšený trojúhelník na nádobách z hrobu Hbez kontextu z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“, datovaného na základě přítomnosti jehlice s labuťkovitým krčkem do fáze Ha C2 (*Golec – Fojtík 2020*, 373, tab. 37:B6, 7, 9). Čistě rytý trojúhelník má svůj původ již v pozdní době bronzové, kde se vyskytuje v drobných variantách, často na amforách, mísách nebo šálcích (*Štrof 1993*, 322–323, obr. 208:10; 209:11, 12). Halštatská varianta sérií těchto motivů je známá i ze seloutecké nekropole, a sice z mís s prohnutým hrdlem z kontextu hrobu

H10/2012, datovaného na základě přítomnosti železné jehlice typu Statzendorf do fáze Ha C2 (*Říhovsky 1979*, 222–223, Taf. 87; *Golec – Fojtík 2020*, 111, 407, 409, tab. 71:7, 10; 73:27). K o něco pozdějšímu chronologickému zařazení (Ha C2b) se vztahuje mísa s prohnutým hrdlem z komorového hrobu H4/2017 ze stejné lokality. Zde je kontext datován na základě poloviny hladkého železného udidla typu Grosseibstadt (*Mírová 2019*, 94–95, obr. 46:34; *Golec – Fojtík 2020*, 436, tab. 100:12, 37). Takto datovaná je i přímo srovnávaná varianta zavěšeného trojúhelníku s vnitřním rýhováním ohraničeného žlábků. Vyskytuje se na blíže neurčené nádobě (amfora/mísa), kterou nelze definovat při absenci okraje. Spodní vrchol trojúhelníku je zdoben důlkem. Podobné důlky, tentokrát na všech vrcholech zavěšeného šrafovaného trojúhelníku, zná i šálek ze stejného hrobového kontextu. Torzo amfory s exaktně stejným porovnávaným výzdobným motivem bez důlků pochází rovněž ze stejného kontextu (*Golec – Fojtík 2020*, 437–439, tab. 101:23; 102:28; 103:36). Zařazení všech těchto nádob přísluší dle datovatelných předmětů do subfáze Ha C2b. Šrafovaný dekor trojúhelníku s důlky na jeho vrcholech pokračuje dále do fáze Ha D1, neboť jej zachycujeme na amfoře plynulé profilace na nekropoli Moravičany – „Dílečky“, jako součást kontextu hrobu H1119 (*Nekvasil 1982*, 327–328, tab. 305:1119/9). Ten je datován na základě plechového opasku s vybíjenou výzdobou do fáze Ha D1 (*Makarová 2017*, 67, obr. 21, tab. 46:1119/7; *Golec – Fojtík 2020*, 131–132, obr. 45:5). Ze stejného období známe amfory se stejnou výzdobou, a sice ze seloutecké nekropole, přesněji z hrobů H1/2012 Kašina a H8/2012, opět s důlky na vrcholech šrafovaného trojúhelníku. Jedná se zde o amfory mísovitého charakteru, tedy mísovité amfory/osudí. Stejný výzdobný motiv ještě zaznamenáváme na amforovité zásobnici z kontextu hrobu H8/2012, chronologicky jde stále o fázi Ha D1, který je definován na základě nálezů 72 kusů černých subtilních skleněných kroužků (*Golec – Fojtík 2020*, 402–403, tab. 66:12; 67:5, 9c, 18). Posledním výskytem, avšak zařazeným do stejné fáze, je tento prvek objevující se na amforovité zásobnici z kontextu selouteckého komorového hrobu H3/2017 (*Golec – Fojtík 2020*, 431, tab. 95:17). Rozdílem je ta skutečnost, že na rozích tohoto trojúhelníku se neobjevují prosté důlky jako v předchozích případech, nýbrž motivy „sluníčka“, tedy prvky, které jsou samy o sobě chronologicky velmi plytké, neboť jejich počátek nacházíme již hluboko v době bronzové (cf. *Sedláček 2008*, tab. 68:185/1; 72:199/13). Jako příklad podobného motivu z blíže nedatovaných sad můžeme uvést amforu z pohřebiště Mostkovice – „Přední díly“, kterou na výdutí zdobí dvojžlábek, jenž ohraničuje šrafované zavěšené trojúhelníky (*Gottwald 1931b*, 92–93, obr. 102).

Tato amfora je obecně řazena k mladšímu stupni halštatského vývoje (*Nekvasil 1974*, 257–258, Abb. 2:6).

Závěr: Výzdobný motiv šrafovaného trojúhelníku se objevuje po značnou část epochy doby halštatské. Jeho chronologické rozpětí vlastně začalo již v pozdní době bronzové miniaturními variantami, a v poněkud robustnějších verzích procházelo většinu doby halštatské. Srovnávané datované hrobové kontexty nabízejí jen omezený počet výskytů těchto motivů, zjištěno bylo rámcově ve fázích Ha C2–D1. Pokud přihlídneme k faktu, že tento prvek najdeme i v souboru z kultovní svatyně Habrůvka – „Býčí skála“ (*Nekvasil 1993*, 364, obr. 242:6), který je datovaný do škály fází Ha D1b–D3 (*Golec – Fojtík 2020*, 24, obr. 68), nelze tento výzdobný motiv přesněji ukotvit a predikční zařazení do úseku fází Ha C2b–D2 nemusí být pro datované řady konečným stanoviskem, nicméně jej zatím takto podržím.

Chronologicky o něco mladší by měla být výzdobná technika rastrování (*Podborský 1970b*, 55; *Novák 2015*, 62, 85), která spadá do fáze Ha D1. Pro J Moravu by měl platit delší rozsah Ha C2–D2 (*Podborský 1970b*, 56; *Golec 2003*, 97). Rastrování bylo prováděno vícehrotým nástrojem, jehož jednotlivé hroty byly velice tenké. Proto je na mnoha nádobách, jejichž povrch je nějakým způsobem poškozen či setřen, často velice těžko rozpoznatelný. V Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) se objevilo pouze v 1 případě, a sice na zlomku nádoby neznámého druhu, kde ve dvousměrných šikmých liniích ohraničuje svazky šikmých rytých linií, v jednom případě poměrně rozvolněných. Mohlo by se jednat o pozůstatky výzdobného prvku šrafovaných zavěšených trojúhelníků, ohraničení rastrem je však velmi netradiční. Nejstarším výskytem z datovaných hrobových sad jsou svislé rastrované pásky na hrdle mísovitě amfory/osudí z hrobu H1099 z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“. Tento hrob je datován do fáze Ha C2 dle fragmentu železné jehlice s vícenásobnou hlavicí bez záložky (*Nekvasil 1982*, 318, tab. 298:1099/2, 17, rastrované pásky nejsou na nádobě zakresleny; *Makarová 2017*, 52, 57, obr. 17:15, tab. 38:1099/12; *Golec – Fojtík 2020*, 110, 114, obr. 37:20; 68), která je ovšem někde zařazována ještě dříve do fáze Ha C1 (*Pare 1998*, 348, Abb. 27:7; *Fojtík – Golec 2007*, obr. 2:4). Na stejné nekropoli je tento výzdobný motiv zachycen ještě v kontextu hrobu H1128, na shodném místě a shodně orientován jako v předchozím případě, avšak zde na válcovitém hrdle nízké mísy. V tomto případě jej datuje fragment železné jehlice s labuťkovitým krčkem, rovněž do fáze Ha C2 (*Nekvasil 1982*, 333, tab. 308:1128/14, 19; *Makarová 2017*, tab. 14:73/3; 47:1128/4; *Golec – Fojtík 2020*, 111, 114, obr. 37:23). Z let 1926–28 pocházejí nálezy

uložené v MaG PV, které by mohly být z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“ (Hbez kontextu). Mezi nimi je i fragment hrdla nádoby se svislou rastrovanou výzdobou. Tyto rastrované pásy jsou příčně rozdělené trojicí oběžných žlábků, které z obou stran ohraničují řady drobných rýžek. Jedná se o výzdobu, která se vyskytuje zřídka. Takto bohatě zdobené hrdlo by mělo náležet již spíše mladohalštatské provenienci, bez dalších informací o morfologii nádoby či případné výzdobě výduti však o tom můžeme jen spekulovat. Součástí seloutecké nekontextuální sbírky je i jehlice s labuťkovitým krčkem, tentokrát však bronzová, která by nádobu mohla datovat do stejné fáze Ha C2 (*Golec – Fojtík 2020*, 280, 373, tab. 37:B8, 9). Nejistota ohledně lokalizace celého souboru jej však nedovoluje zařadit mezi sledované mobiliáře. Bloky svislého rastrování na hrdle jsou přítomny na amfoře z hrobu H10/2012, rovněž ze seloutecké nekropole. I zde je kontext datován do fáze Ha C2 (*Golec – Fojtík 2020*, 111, 408, tab. 72:18), stejně jako v případě mísy s prohnutým hrdlem ze známého hrobu H2 z tratě Mostkovice – „Přední díly“ (*Gottwald 1931b*, 93–94, obr. 105:2, rastrované pásy nejsou na nádobě zakresleny; *Golec – Fojtík 2020*, 343, tab. 7:2). Nepřerušované rastrové pásy na hrdle se objevily i na výšinném hradišti Krhov – „Malý Chlum“ (*Novák 2015*, 62, 135–137, tab. 11:47; 12:26; 13:32). Z J Moravy neznáme příliš takové výzdoby na hrdlech amfor, o to víc se rastrování vyskytuje na vnitřním povrchu mís (cf. *Novák 2015*, 64), např. na nálezech z pozdně halštatského výšinného hradiště Jaroměřice nad Rokytnou – „Hradisko“ (*Podborský 1970b*, 81, 92, obr. 27:15, 24, 26, 35). Svislé rastrování hrdel amfor však známe z V Čech, konkrétně z Hrochova Týnce, Opatovic nad Labem, Osic a Ředic (*Vokolek 1999*, 9, 200, 242, 244, 282, tab. 30:14; 72:17; 74:13; 112:5), mělo by jít tedy o ryze platěnický výzdobný motiv. Další seloutecký objemný komorový hrob H4/2017, tentokrát datovaný do subfáze Ha C2b, obsahuje hned 2 mísy s prohnutým hrdlem, které na sobě nesou dekor rastrování. V prvním případě jde o dvojici svislých pásů na hrdle, druhá mísa je zdobena trojicemi pásů přes celou maximální výduť (*Golec – Fojtík 2020*, 435–436, tab. 99:6; 100:12). Rastrování hrdel nádob v platěnické oblasti zvolna přechází do fáze Ha D1, důkazem toho je amfora s ven vyhnutým okrajem a kónickým hrdlem odsazeným od kulaté výduti, která pochází z jiného selouteckého hrobu H1/2012 Kašina. Celé hrdlo je pokryto svislými i šikmými pásy rastrů a na výduti najdeme rastrované krokvice s 3 důlky na vrcholech, které ohraničují dvojsměrně šrafované zavěšené trojúhelníky (*Golec – Fojtík 2020*, 384, tab. 48:4). Na stejné nekropoli, v komorovém hrobě H8/2012, byla nalezena amforovitá zásobnice s trojicemi šikmých rastrovaných (nespojených) krokvic přes výduť, opět ohraničujících, tentokrát jednosměrně šrafované

zavěšené trojúhelníky. Datování tohoto hrobu spadá opět do fáze Ha D1, na základě skleněného materiálu (*Golec – Fojtík 2020*, 403, tab. 67:5). Podobné, nespojené jednoduché krokvice rastrování byly zjištěny na výduti nízké mísy z východočeského pohřebiště v Kuněticích. Ze stejné lokality pochází i mísovitá amfora/osudí pozdně halštatské situlovité profilace, kde rastrované pásy na výduti již tvoří přímo vyplněné zavěšené trojúhelníky (*Vokolek 1999*, 222, tab. 52:13, 16). Poněkud rozvolněnou formu takovýchto krokvic na výduti amfory známe z horákovského pozdně halštatského sídliště Střelice – „Slatina“ (*Podborský 1970b*, 89, obr. 35:46). Zřejmě nejbohatší rastrovanou výzdobu najdeme na výduti nádoby z hrobu H3/2017, opět z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“, i zde je datace stejná jako předchozí kontexty. Tato nádoba je interpretovaná jako mísa s prohnutým hrdlem, jedná se však o fragment, je tedy možné, že jde o menší amforu. Profilace by tomu napovídala. Složitý dekor rastrování se skládá z širokých trojúhelníků, které jsou samotnými rastrovanými pásy děleny na menší, v jejichž vrcholech jsou provedeny malé rastrované trojúhelníky. Po obvodu velkých trojúhelníků jsou na průsečících pásů vhloubeny malé důlky (*Golec – Fojtík 2020*, 429, tab. 93:10). Tato netradiční výzdoba je unikátní a analogie se mi najít nepodařilo. V pozdějších porovnávaných datovaných sadách hrobů se již rastrování neobjevuje. Dodejme ještě, že svíslé rastrované pásy na hrdle se ve studovaném regionu vyskytly např. na sídlištní lokalitě Ústín – „Nad mlýnem Spálencem“, která leží v blízkosti známé mohyly Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic; tab. 82:4; foto 21:10).

Závěr: Původní predikce chronologického zařazení výzdobné techniky rastrování keramických nádob pro moravskou platěnickou oblast pouze do fáze Ha D1, je dle zjištěných skutečností nedostatečná. Markantní počet příkladů, zejména z pohřebiště elit Seloutky – „Na Šťastných“ nám ukazuje, že tato technika je ve velké míře přítomna již ve fázi Ha C2. Na tomto základě lze tedy techniku rastrování v platěnické skupině na Moravě datovat do fází Ha C2–D1 s tím, že okolní regiony (J Morava, V Čechy) poskytují dostatek indicií k odůvodněným tezím o jejím přežívání minimálně do Ha D2.

Oproti obecně položenému fenoménu rastrování teď postavím naprosto konkrétní výzdobný motiv nalezený na hrdle (pravděpodobně) amfory, a předběžně datovaný do fáze Ha D1. Jedná se o kombinaci ryté a vlačované výzdoby: oběžné žlábků se střídají se svazky rytých linií, to vše je přerušeno dvojicí šikmých žlábků. První šikmý žlábek je spojen se spodním oběžným žlábkem, který není přerušen a pokračuje dál. Druhý šikmý žlábek se spodním spojen není. Mezi těmito šikmými

žlábků je vtlačena řada malých důlků. Pod spodním oběžným žlábkem se ještě nachází 2 dvojice úzkých svislých rýžek (tab. 43:2; foto 12:19; Šmíd 1991a, obr. 106:1). Je opravdová škoda, že se nezachovala větší část hrdla této nádoby z lokality Náměšŕ na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), neboť by se podařilo tuto kombinaci lépe rozpoznat. Mladohalštatská keramika, do které tento fragment bezpochyby patří, je známá svoji rozmanitostí. Téměř nepředpokládám nalezení naprosto stejného výzdobného kontingentu, který je vytvořen na rmízském fragmentu. Budu se tedy věnovat podobně stylizovaným výzdobným sestavám hrdel nádob stejných výzdobných technik (tj. rytá a vhloubená výzdoba), u nichž budu sledovat chronologické zařazení. Na úvod tohoto úkolu musím zmínit zajímavou věc, a sice výskyt velmi podobného charakteru výzdoby ze sídliště Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhliďala“ (Šmíd 1977). Nalezený střep obsahuje přesně stejné střídání oběžných svazků rytých linií se žlábků s tím, že v některých polích jsou tyto svazky dvousměrně šikmé (tab. 12:2; foto 6:1). Fragment zobrazuje konce linií i žlábků, co však za nimi následuje, už nevíme, neboť fragment je zde ukončen. Jak se později ukáže, půjde o nejbližší analogii hledané kombinace. Dle nádob zdobených malováním (tab. 8:7–9; foto 4:7, 9, 10) můžeme celý kontext datovat do rozmezí fází Ha C2–D1 (Podborský 1970b, 55; Golec – Fojtík 2020, 160). V porovnávaných hrobových sadách se nacházejí různé kombinace ryté a vhloubené (příp. i plastické) výzdoby. Po jednom v případě nekropolí Moravičany – „Dílečky“ (Nekvasil 1982, tab. 279:1023/1) a Slatinky – „Nivky“ (Přichystal 2003, tab. XII:PH41/7), a zdaleka nejvíce na pohřebišti Seloutky – „Na Šťastných“, kde je také nejvíce datovaných kontextů (Golec – Fojtík 2020, tab. 28:B1; 37:8; 47:1; 48:3, 9; 67:5; 72:13; 73:22; 95:17; 103:26, 36). Chronologické rozpětí těchto hrobových sad pokrývá fáze Ha C2–D1, tedy v podstatě vrcholné období moravského halštatu, které je charakteristické bohatým zdobením keramického, zejména hrobového mobiliáře. Podle očekávání se zde však stejně zdobený předmět nevyskytuje. Odhlédneme-li od datovaných sad k méně přesně určeným kontextům, můžeme na sídlištích Úsov – „Pod Křížovou horou“ a Obora – „Pod Chlumem“, a rovněž na výšinném hradišti Krhov – „Malý Chlum“, najít např. dekor střídání svazků rytých linií a žlábků, ovšem pouze na výdutích blíže neurčených nádob, autoři je přisuzují mladšímu halštatu, tedy fázi Ha D1 (Nekvasil 1973, 59, obr. 9:18; 1974, 291, Abb. 19:6; Novák 2015, 85, 130, 125, tab. 6:39; 28:8). Hrobové inventáře pak zastupují výdutě mísovitých amfor/osudí z Moravičan – „Dílečeků“ a Slatinek – „Nivek“ (Nekvasil 1974, 259, 261, Abb. 3:10; 4:14, 18; 1982, tab. 322:H1184/9; Přichystal 2003, tab. XXIII:PH88/2). V horákovském prostředí se tato kombinace objevila na stejném typu nádoby na sídlišti Brno-Řečkovice

(*Podborský 1970b*, 65, tab. 21), opět datované do mladého halštatu. Doplníme ještě, že konfiguraci žlábků, mezi nimiž je vhloubena řada malých důlků, je např. možno vidět v obloukovité podobě na fragmentu (zřejmě) amfory ze sídliště Slatinky – „Pasuňk“ (tab. 75:2; foto 20:3; *Gottwald 1931b*, 91, obr. 101). Důlky se nacházejí i z druhé strany žlábků, a pravděpodobně se jedná o zbytek žlábkovaných půloblouků či celých kruhů.

Závěr: složitý výzdobný motiv z hrdla neznámé nádoby z Náměště na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) zřejmě nemá přímé analogie, a tu nejbližší se podařilo najít v mnou zpracovávaném regionu. Signifikantní přímé střídání žlábků a rytých linií pochází z velké většiny z platěnického prostředí, v jihomoravském horákovském regionu se téměř nevyskytuje. Na základě datovacích možností byla tato výzdobná konfigurace rytí a žlábkování na hrdlech amfor a amforovitých zásobnic hojně zjištěna v kontextech, které se bezprostředně týkají i zařazení do fáze Ha C2, zejména na pohřebišti Seloutky – „Na Šťastných“. Je tedy možné modifikovat zařazení těchto výzdobných technik do rozsahu chronologických fází Ha C2–D1.

Co se týče relativní chronologie, je s technikou rastru téměř současným výzdobným projevem tehdejších hrncův technika vlešťování. Oproti vtuhování, které označuje nanášení vrstvičky tuhy na přirozený povrch nádob do zamýšlených motivů, je vlešťování technikou složitější. Povrch nádob je nejprve celý potuhován a přiměřeně vycizelován a čištěn. Poté se do tohoto povrchu vlešťují žádané motivy (*Podborský 1970b*, 54–55), za pomoci různě širokých nástrojů (podle šířky čáry nebo pásu), které jsou pravděpodobně obaleny nějakou textilií, jinak by zanechaly na povrchu své stopy. Dle zaznamenaných informací by technika vlešťování měla být v platěnické oblasti přítomna v rozsahu chronologických fází Ha D1–D2. Což hned na úvod popírá nález amforovité zásobnice (v podání J. Nekvasila „*amforovité vázy*“) z hrobu H1099 z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“, kterou datuje železná jehlice s vícenásobnou hlavicí bez záložky do fáze Ha C2 (*Golec – Fojtík 2020*, 110, 222–223, obr. 68). Jedná se o velmi brzký výskyt této výzdobné techniky, srovnatelný se situací ve V Čechách (*Novák 2005*, 211; *2014*, 43, 47–50, tab. 2). Musíme však vzít zavděk pouze slovnímu popisu J. Nekvasila, neboť zmíněné „*stopy svislého vlešťování na hrdle*“ nejsou na moravičanské nádobě zakresleny (*Nekvasil 1982*, 318, tab. 298:1099/4). Z nemnoha artefaktů s vlešťovanými motivy na nekropoli Seloutky – „Na Šťastných“ zaujme v hrobě H10/2012 nalezený šálek plynulé polokulovité profilace s bohatou, zejména vnitřní výzdobou. Součástí tohoto dekoru jsou série koncentrických vlešťovaných oblouků, nacházejících se na sebe kolmých osách, které jsou

znázorněny dvojími rýhami. Jde tedy o 4 stejné motivy, jeden se nachází na vnitřku pod uchem, druhý naproti uchu a další dva po stranách. K dotvoření celku ještě zmíním, že vklepnuté dno tvoří spolu s vpichy motiv „sluníčka“, stejné 4 menší prvky se nacházejí v mezíprochádkách na sebe kolmých os (*Golec – Fojtík 2020*, 409, obr. 73:B20). Podobná konfigurace rozdělení vnitřního povrchu nádoby s podobnou ornamentací v osách je známá ze sídliště Obora – „Pod Chlumem“ z šálku s prohnutým hrdlem, zde je však dekor proveden žlábkováním (*Novák 2015*, 88, 148, tab. 24:1). Vtuhovaná varianta s širokými pásy se zase objevila např. na pohřebišti ve Vojkovicích – „Vojkovických nivách“, v kontextu hrobu č. 119 (*Golec 2005a*, 174, 214, tab. 125:119/12). Celek ze Seloutek je datován dle kovových artefaktů opět do fáze Ha C2 (*Golec – Fojtík 2020*, 111, 407, tab. 71:7), výskyt vlešťování v této fázi již tedy není náhodný. Pouze samostatně datované mísy s vlešťovanou výzdobou, zde do rozmezí Ha C2–D1, pocházejí z dalšího selouteckého komorového hrobu H2/2017. Nejdříve se jedná o oválnou kónickou mísu s mírně zataženým okrajem a dvěma výčnělky v delší ose těsně pod ním, kde je na vnitřním povrchu nepravidelný dekor větvovitého charakteru (*Golec – Fojtík 2020*, 160, 425, tab. 89:19). Oválné mísy nejsou běžné, nejbližší ji známe z hrobu H2 z lokality Mostkovice – „Přední díly“, zde je však členěná, téměř talířovitá, s lehce ven vyhnutým okrajem. I ji zdobí na vnitřku vlešťování v podobě svazků svislých pruhů. Tento hrob byl datován do fáze Ha C2 (*Gottwald 1931b*, 93–94, obr. 105:1; *Golec – Fojtík 2020*, 343, tab. 7:1). Druhou blízkou analogií oválné mísy je nádoba z kontextu hrobu PH132 na nekropoli Slatinky – „Nivky“. Stejně jako předchozí, i ji zdobí 2 prožlabené výčnělky v delší ose na okraji. Je bohatě zdobena žlábkem, zejména na vnitřním povrchu, zatažený okraj potom zdobí pravidelně rozmístěné důlky. Vlešťování se zde ale nevyskytuje (*Přichystal 2003*, 40–41, 140, tab. XXXIII:PH132/3). K doplnění o tomto netradičním fenoménu lze ještě uvést, že oválné mísy známe i z V Čech, z pohřebiště v Kostelci nad Orlicí (*Vokolek 1999*, tab. 48:2), a rovněž z nekropolí v polském Slezsku (Kietrz a Belcz Mały; *Gedl 1973*, tabl. XXXV:14; LXXI:17; *Gołubkow 1972*, ryc. 42:j). Na druhé míse ze selouteckého hrobu H2/2017 s mírně dovnitř prohnutým tělem a zataženým okrajem, se na vnitřku nachází vlešťovaná výzdoba v podobě 3 rovnoměrně rozmístěných širokých krokvic, složených z trojnásobných pásů (*Golec – Fojtík 2020*, 160, 425, tab. 89:24). Jinak vlešťování je v jihomoravské horákovské oblasti přítomno hluboko do pozdního halštatu, někdy kombinováno s vtuhováním (*Podborský 1970b*, 82–84, 92, 28:11,19; 29:19; 30:36,53).

Závěr: Z velice omezeného počtu nálezů s tématem vlešťování je poměrně složité vyvodit pregnantní výsledky. Potvrdila se „východočeská“ teze o počátku

výskytu této výzdobné techniky již ve fázi Ha C2. Nota bene, když z porovnávaných datovaných hrobových sad pocházejí všechny nálezy právě z tohoto úseku halštatu. Naopak konec jejího používání v platěnické oblasti bude ještě potřeba dále sledovat a podpořit konečný výrok dalšími nálezy. Prozatím lze tedy přiřčenit chronologický rozsah techniky vlešťování do úseku Ha C2–D2.

Techniku vlešťování přímo obsahuje i další porovnávaná konfigurace, a to vlešťování vnitřku mís/šálek v kombinaci s rýžkami přes maximální výduť na vnějšku nádob. Jak bylo zjištěno, samotné vlešťování je detekovatelné v rozsahu Ha C2–D2 (viz výše), budu se tedy hlavně zabývat druhým motivem, který kromě rýžek (svislých, šikmých) obsahuje i přesekávání maximální výduti (většinou šikmé). Zejména na mísách trojčlenné profilace, tedy mísách s prohnutým hrdlem, je to v horákovské oblasti výzdoba typická pro pozdní halštat (*Podborský 1970b*, 92). Z datovaných hrobových inventářů jsou nejstaršími dva šálky z kontextu hrobu H10/2012 na lokalitě Seloutky – „Na Šťastných“ z fáze Ha C2. Nejedná se o klasické rýžky či přesekávání, nýbrž vpichování na šálku se zataženým okrajem, a v druhém případě důlkování na šálku s prohnutým hrdlem (*Golec – Fojtík 2020*, 409, tab. 73:20, 35). O něco pozdější je výskyt jiného šálku s prohnutým hrdlem z velmožského hrobu s jezdeckou výbavou H2/1926 ze stejné nekropole. Jemné šikmé rýžky zdobí maximální výduť, a kontext je datován do subfáze Ha C2b, na základě kovového inventáře, přesněji 3 kusů hladkých železných udidel typu Grosseibstadt (*Mírová 2019*, 94–95, obr. 46:31–33; *Golec – Fojtík 2020*, 364–365, tab. 28:B46; 29:5g, 5l, 5n). Stejný artefakt (zde dochována pouze jeho polovina) datuje i jiný komorový hrob z této nekropole (H4/2017), v jehož kontextu se zachovaly fragmenty s námi hledanou výzdobou – mísa s prohnutým hrdlem, kterou zdobí důlkování maximální výduti, a šálek se zataženým okrajem, v jehož nejširším vyduť se prstencovitě nalézá technika vpichování (*Golec – Fojtík 2020*, 437–438, tab. 101:21; 102:32). Hned 3 šálky s lehce prohnutým hrdlem a výzdobou maximální výduti v podobě vpichování pocházejí z dalšího selouteckého komorového hrobu H8/2012, který je datován na základě skleněného materiálu do fáze Ha D1 (*Golec – Fojtík 2020*, 402, tab. 66:3, 6, 8). Poněkud jiný typ této výzdoby najdeme na chronologicky stejně zařazeném šálku (M. Přichystal uvádí na Moravě nepoužívaný termín „koflík“) trojčlenné profilace s vysokým hrdlem, z hrobového kontextu PH106 z pohřebiště Slatinky – „Nivky“. Ploché důlky jsou zde kolem maximální výduti ve skupinách. Tento rozměrný a bohatý komorový hrob je datován na základě přítomných sérií jantarových a skleněných korálek opět do fáze Ha D1 (*Přichystal 2003*, 47, 137, tab. XXVIII:PH106/7; XXIX:PH106; *Golec – Fojtík 2020*, 138, obr. 46). Jelikož je to

z datovaných hrobových sad platěnické oblasti vše, podívejme se na tento fenomén do jiných kontextů, zejména co se týče pozdně halštatských. Ze sídlištní polohy Obora – „Pod Chlumem“ známe šálek (dle kresby spíše mísa) s vnitřní vlešťovanou výzdobou a s vnějším pásem drobných rýžek nad lomem hrdla a výduti. Na základě vlešťování jej však datuje jen široký úsek fází Ha C2–D2. Další dva zdejší fragmenty již patří do skupiny mís/šálků se zesílenou/lištovitou maximální výduti, která je v tomto případě důlkována. Patří do pozdní až konečné fáze halštatu (Ha D2–D3), a se studovanými prvky nemá nic společného (*Novák 2015*, 88, 148, 155–156, tab. 24:3; 31:2; 32:15). To stejné platí i o míse/šálku ze sídliště Mohelnice – „Nadjezd“ (*Nekvasil 1973*, 51, 58, obr. 5:1). Naopak jiné místní varianty mís a šálků z mohelnických sídlišť „Nadjezd“ a „U splavu“, a Úsova – „Pod Křížovou horou“ zapadají do spektra našeho zájmu, chronologicky jsou však neurčené (*Nekvasil 1973*, 51, 57, 59, obr. 5:2, 7; 8:5; 9:16, 23, 25). Podobně je tomu i u pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ – zde se u mís a šálků jedná např. o pás plytkých oválných důlků na maximální výduti, přičemž na vnitřku nádoby je žlábkovaná výzdoba (*Nekvasil 1982*, 321, tab. 301:1101/7), šikmé přesekávání vnějšího největšího vydutí krátkými rýžkami ve skupinách po 8–12 rýžkách, s vnitřní, poměrně složitou rytou výzdobou (*Nekvasil 1982*, 331–332, tab. 309:1126:14, 18). I když by se příkladů našlo více, není tento výzdobný motiv na tomto pohřebišti příliš rozšířený, o vnitřní výzdobě vlešťováním nemluvě. Spíše bychom tu našli rýhovanou či žlábkovanou variantu složitějších výzdobných motivů vnitřků mís a šálků. Zařazení těchto kontextů je bez chronologicky citlivějších předmětů složité, nicméně bohatá výzdoba nádob by odpovídala fázím Ha C2–D1. Na pohřebišti v Drahanovicích – „Za zahradou“ byl exkavován šálek, který na vnějšku maximální výduti nese skupiny drobných zářezů, pod nimiž jsou 3 oběžné ryté linie. Hrobový kontext je pouze dle keramických tvarů a stylu výzdoby datován rovněž do úseku Ha C2–D1 (*Tajer 2015*, 158, 162, 167, obr. 4:4). Také několik dalších podobných nálezů bylo shledáno v mnou řešeném regionu (tab. 25:13; 44:4; 53:7 (zde zajímavé šipkovité přesekávání); 66:3; 67:2; 71:1; 80:1; foto 16:17; 17:2; 19:3; 20:21), které byly vyhodnoceny na příslušných místech. Některé kontexty již jsou pozdně halštatské (např. sídliště Slatinky – „Močilky“, viz níže), takže „jihomoravská“ premise V. Podborského platí i pro platěnickou oblast. Horákovská oblast nabízí mnoho příkladů hledaných pozdně halštatských kombinací. Za všechny např. na sídlištích v Horních Dubňanech, Křižanovicích, Vacenovicích, Střelcích a Ivančicích, nebo na výšinném hradišti Vysočany – „Palliardiho hradisko“. Často je zdobení vnější maximální výduti

kombinováno s bohatou (a hojně vlešťovanou) vnitřní výzdobou (*Podborský 1970b*, 82, 85, 87–89, 91, obr. 28:11; 31:12; 33:7, 12, 21; 34:25, 26; 35:23, 30; 37:14).

Závěr: Z datovaných hrobových sad se podařilo potvrdit nejstarší výskyt hledané kombinace výzdoby ve fázi Ha C2. Samotné vlešťování je pak na základě výše uvedených zjištění spodně ohraničeno nejpozději ve fázi Ha D2. Rýhování (rovněž přesekávání, vpichování a důlkování) vnějšku maximální výduti pak pokračuje pravděpodobně až do závěrečné fáze Ha D3, neboť je přítomno v kontextech jak s keramikou vyráběnou z grafitového těsta, tak se současnými nálezy mís a šálků s ostře lomenou výdutí, která je zesílena nebo vytažena do plastické lišty, které chronologicky patří do úseku pozdně halštatských fází Ha D2–D3 (*Bujna 1991*, 373–374; *Novák 2015*, 65; *Golec – Fojtík 2020*, 148). Zmíněný dekor s uvedenou datací také použiji jako nový samostatný chronologický prvek v závěrečném přehledu. Výskyt kombinace hledaných elementů však můžeme redukovat pouze do časového rámce Ha C2–D2.

Předposledním, co se týče chronologického zařazení, jistějším prvkem, je plastická výzdoba v podobě obloukovitého žebra. Objevilo se v Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) pouze v jednom případě ve fragmentu a autor výzkumu M. Šmíd jej popisuje jako „zbytek obloukovitě zahnuté plastické lišty“ (*Šmíd 1991a*, 61). Plastické lišty však bývají umísťovány prstencovitě kolem celé nádoby (většinou hrncovité nebo amforovité, v pozdním halštatu i mísovité) na jejím hrdle nebo výduti, a někdy jsou přerušovány plastickými výčnělky. Spíše však bývá tento výčnělek umístěn až na tuto lištu (cf. fragment přímo z Náměště na Hané – „Rmízu“ (U Laškova), tab. 37:3; foto 13:11). Výjimkou jsou promačkávané podkovovité lišty (*Podborský 1970b*, 66, obr. 18:39; *Vokolek 1999*, 176, tab. 6:21). Konec „plastické lišty“ se mi podařilo identifikovat v případě fragmentu hrncovité nádoby ze sídliště Slatinky – „Pasuňk“, přikláním se však spíše k tomu, že jde o dlouhý, střídavě promačkávaný plastický výčnělek. Bohužel, jeho další průběh k přesné identifikaci chybí (tab. 75:1; foto 19:21). Další 2 konce střídavě promačkávaných (zřejmě) obloukovitých plastických lišt byly identifikovány na jiném slatinském sídlišti „Močilky“ (foto 18:8; 19:2). Jestliže je velice nesnadné najít v jakémkoli halštatském kontextu fragment s obloukovitě zatočeným žebrem, je zajímavé, že jeden další kus pochází z mnou popisovaného regionu – a sice z návršního sídliště Skrbeň – „Hradisko“ (tab. 56:1; foto 14:9, viz níže). Zde toto žebro zesponu obtáčí velký, zevnitř vytlačovaný výčnělek. Za těchto okolností nepředpokládám nijak bohatý výskyt obloukovitých žeber v kontextech datovaných hrobových sad, se kterými rmízský materiál porovnávám. Proto přiberu do porovnávání

i žebra klasická, tedy svislá. Prvním případem „*plochých žeber*“ jsou svislé hrotité hřebeny, které vznikly vtlačení dvou širokých svislých žlábků do výdutě amfory, pocházející z kontextu hrobu H21 z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ (Nekvasil 1982, 19, tab. 7:21/17). Nejedná se zde o klasická pozdně halštatská nalepená žebra, proto je dále neuvažují. Jedním z nejstarších příkladů aplikace svislého plastického žebra je amfora z hrobu PH106 z nekropole Slatinky – „Nivky“. Tento kontext je časově zařazován do fáze Ha D1, na základě nálezů sérií jantarových a skleněných korálků (Přichystal 2003, 137, tab. XXIX:PH106; Golec – Fojtík 2020, 138, obr. 46). Žebra se zde nachází mezi plynulým přechodem hrdla a výduti, a končí brzo pod maximální šířkou nádoby. Jsou provedena v kombinaci se svazky šikmých rýh po obou stranách, pravděpodobně jsou po obvodu nádoby 4 takové kombinace, a tedy i 4 svislá žebra. Autorem stati jsou interpretována jako „*plastické lišty*“ (Přichystal 2003, 35, tab. XXVIII:PH106/1), což není přesné označení. Dlužno podotknout, že tím výčet těchto výzdobných prvků z datovaných funerálních sad končí. Obecně vzato je přítomnost žeber spojována s pozdně halštatskou keramikou, a jejich používání by mělo končit ještě přes závěrem halštatu (Podborský 1970b, 75), případně přímo s jeho závěrem (Goláňová 2013, 242). Plastická žebra na výdutích nádob přisuzovaná pozdnímu halštatu jsou z platěnické oblasti hlášena např. ze sídlišť Blatec – „Kocanda“ a Čechůvky – „Kopaniny“ (Nekvasil 1974, 295, Abb. 21:2, 4), výšinné lokality Krhov – „Malý Chlum“, sídliště Obora – „Pod Chlumem“ (Novák 2015, 62, 85, 134, 149, tab. 10:4; 25:22), hradiště Radslavice – „Zelená Hora“ (Holubová 2007, 370, 376, 382, obr. 3:19; 9:5; 15:11). Dva posledně jmenované zdroje shodně zařazují tyto nálezy do chronologické fáze Ha D2. Nelze opomenout také několik fragmentů nalezených v nadregionální kultovní svatyni Habrůvka – „Býčí skála“ (Parzinger – Nekvasil – Barth 1995, Taf. 62:597–598,604; 63:618–619), jejíž datování spadá do úseku fází Ha D1b–D3 (Golec – Fojtík 2020, 223, obr. 68). Z regionu horákovského rozšíření je známe z výšinné polohy Kněždub – „Šumárník“, ze sídliště z Brna-města (Podborský 1970b, 83, 91, obr. 29:46; 37:44) či z dalšího výšinného hradiště Křižanovice – „Zámeček“ (Baarová 2005, 410, 414, 418, obr. 3:10; 7:8; 11:11). Specifikem horákovské oikumeny jsou také žebra, která byla protlačována zevnitř nádob. Domovem tohoto výzdobného stylu je Z část Karpatské kotliny, dále Transdanubie, Z Slovensko a J Morava (Miroššayová 1999, 160). Z J Moravy je známe z výšinných hradišť Jaroměřice nad Rokytnou – „Hradisko“ a Jevišovice – „Starý zámek“, ze sídlišť v Horních Dubňanech a Střelicích, a dokonce i z jihoplatěnických výšinných poloh Křenovice – „Hradisko“ (Podborský 1970b, 80, 82–84, 89, obr. 26:7, 36; 28:9; 29:28;

30:66; 35:51), a Radslavice – „Zelená Hora“ (Holubová 2007, 374–375, obr. 7:10; 8:2, 13), kde se pravděpodobně jedná o převzetí horákovského výzdobného stylu. Severněji se totiž nevyskytuje.

Závěr: Obloukovité plastické žebro je v rámci moravského halštatu opravdovou anomálií, neboť bylo zjištěno pouze ve dvou případech, a sice obě z mnou zpracovávaného regionu. Může se tak jednat o jakýsi endemitní prvek. Obecně je výskyt plastických žeber dokladován od fáze Ha D1 s pravděpodobným těžištěm jejich aplikace ve fázi Ha D2. Jeho pokračování do konečné fáze moravského halštatu je předpokládáno, rozšiřuji tedy jeho výskyt do úseku Ha D1–D3.

Použití grafitu v keramickém těstě je posledním z chronologicky jistějších prvků pro porovnání nálezového celku ze „Rmízu“ (u Laškova) s datovanými pohřebišti. Tento technologický element se liší od „potuhování“ nádob, které znamená nanášení vrstvičky grafitu na povrch keramických nádob, a pomocí něj potom leštění povrchu do výrazného (až kovového) lesku. Takto cizelované nádoby jsou často interpretovány jako substitute tereutik, tedy plechových kovových nádob, které např. nemusely být dané komunitě dostupné. Největšího mistrovství ve výrobě tuhované keramiky dosáhli hrnčíři v pozdní době bronzové (e.g. Pleiner – Rybová 1978, 562). Naopak tuhové nádoby jsou předměty zhotovené přímo z grafitového těsta. Obsah drčeného grafitu v těstě variuje, objevuje se i příměs v podobě kamének nebo písku. Hmota je však charakteristická svým stříbřitým povrchem, matným leskem, nerovností ploch, a jelikož je grafit velmi měkký a mastný, a otírá se o prsty, neuvěřitelně také špiní. Je až zarážející důvod používání takovýchto nádob, a to nejen vzhledem k estetické stránce, ale například i pro uvolňování grafitu do nápojů či pokrmů, které tyto nádoby pojímaly, což mělo jistě vliv na jejich výslednou konzistenci. Tuhové zboží totiž zahrnuje zejména hrubší utilitární nádoby, jako jsou např. hrnce či zásobnice. Nádoby vyráběné z tuhové hmoty jsou nejdříve zaznamenávané od fáze Ha D2, jejich „domovem“ je pozdní halštat, tedy časový úsek Ha D2–D3 (Podborský 1970b, 77, 94; Novák 2015, 60; Golec – Fojtík 2020, 160) a minimálně polovina celé laténské epochy (Horáková-Jansová 1955; Podborský 1970b, 94). Pouze 3 fragmenty z 1 kontextu vyrobené z tuhového materiálu se podařilo nalézt ze všech porovnávaných datovaných hrobových souborů. Jedná se o jamkový hrob H1247 z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“. Nejzajímavějším fragmentem je střep ze „situlovitěho hrnce“ s plastickou lištou na plynulém rozhraní hrdla a výduti, která má ze spodní strany „nepravidelné záseky“. Podle kresby jde spíše o střídavě promáčkávanou lištu (Nekvasil 1982, 375, tab.

338:1247/26). Nalepování lišt po obvodu tuhového zboží je v pozdním halštatu poměrně běžné (e.g. *Nekvasil 1973*, 53, 57, obr. 6:13, 14, 17, 20; 8:10; *Vlasatíková 2004*, 40, tab. 4:1–5), ve stejné míře se objevují např. nehtovité vrypy (tab. 67:1; foto 17:1), i dvojitě (tab. 71:2; foto 19:9), nebo šikmé přesekávání maximální výduti (tab. 71:3; foto 19:11). V moravičanském kontextu se dále nachází střep z „*džbánečku*“, dle novější ustálené terminologie se jedná o mísovitou amforu/osudí, a několik fragmentů z „*menší nádobky*“, které nejsou kresebně vyvedeny, a které obsahují „*tuhovou hlínu*“ pouze jako součást keramického těsta (*Nekvasil 1982*, 375, tab. 338:1247/25). Hrobový kontext datuje M. Golec do fáze Ha D3 (*Golec – Fojtík 2020*, 109, 111, 113, obr. 36:46; 68) na základě dvou kovových předmětů. Za prvé dvoudílné bronzové spony s páskovým lučíkem bohatě zdobeným rytými liniemi, a dlouhým samostřílovým vinutím (*Nekvasil 1970b*, 24–25, 97, tab. 17:6; *1982*, 375, tab. 338:1247/22; *Makarová 2017*, 61, 64, obr. 18:2a), kterou ovšem J. Říhovský zařazuje až do časného laténu (*Říhovský 1993*, 104–105, Taf. 16:174; 24:174). Druhým datovatelným předmětem je bronzová jehlice typu Býčí skála s miniaturní polokulovitou rýhovanou hlavicí a rýhovaným krčkem, která chronologicky umisťuje tento předmět do mladšího, ale spíše až pozdního halštatu (*Nekvasil 1982*, 375, tab. 338:1247/24; *Makarová 2017*, 52, 54–55, obr. 17:8; *Golec – Fojtík 2020*, 111, 113, obr. 36:46). Co se týče porovnávaných datovaných sad, je moravičanský hrob H1247 jediným, který obsahuje keramický materiál s tuhovými nádobami. Rozšíření této hrnčiny v pozdním halštatu, s přechodem hluboko do laténského období, je všeobecně známým faktem (*Horáková-Jansová 1955*, 178; *Podborský 1970b*, 77), příklady zde uvádět není třeba. Co je však zajímavé, je absence grafitové keramiky na některých významných lokalitách, jako je například regionálně dlouhodobě používané pohřebiště Slatinky – „*Nivky*“, které je mj. spojeno také s pozdně halštatským obdobím (*Přichystal 2003*, 56, 102–105).

Závěr: Na základě omezeného objemu zjištěných vstupních dat lze pouze stěží zpřesňovat tezi o výskytu tuhového keramického materiálu platěnické oblasti v rozsahu fází Ha D2–D3. Je nepochybné, že této technice vytváření (zejména) užitkových nádob patří pozdně halštatské a velká část laténského období. V této situaci zatím ponechám původní rozsah Ha D2–D3.

Chronologicky méně jisté prvky

Chronologicky nejstarším určeným prvkem výzdoby je u hrnců se vyskytující linie nehtovitých vrypů přerušená plastickým výčnělkem. Ten může mít různou podobu, od hladkých forem, přes prožlabení (i několikanásobné) až k hrotitým variantám. Tato

kombinace výzdobných prvků se vyskytuje především na hrncích se zataženým okrajem a je, dle dostupných informací, datována do chronologického úseku Ha C2–D1. Slabší zatažení okraje evokuje starší varianty těchto hrnců (*Nekvasil 1973*, 64). V datovaných sadách z pohřebišť se vyskytuje hned několik takto zdobených hrnců. Na pohřebišti Seloutky – „Na Šťastných“ se jedná o kontext komorového hrobu H10/2012, jehož součástí je nízká silnostěnná forma hrnce se zataženým okrajem. Hrob je datován podle 90° zalomené železné jehlice typu Statzendorf do fáze Ha C2 (*Golec – Fojtík 2020*, 111, 407, obr. 37:40, tab. 71:7, 11). Podobná, rovněž zalomená železná jehlice typu Statzendorf datuje do stejné fáze i hrob PH41 z pohřebiště Slatinky – „Nivky“, z jejíhož kontextu pochází vyšší forma hrnce s mírně zataženým okrajem a s výzdobou, která byla představena na rmízském fragmentu (*Přichystal 2003*, 128, tab. XII:PH41/5, 8). Další dva exempláře těchto hrnců, tentokrát nižší zaoblené varianty byly objeveny v dalším selouteckém komorovém hrobě H4/2017. Datování tohoto kontextu poskytuje nálezná polovina železného hladkého udidla typu Grosseibstadt s hladkým udítkem a postranním kroužkem, které spadá do subfáze Ha C2b (*Mírová 2019*, 94–95, obr. 46:34; *Golec – Fojtík 2020*, 102, 104, 435–436, tab. 99:1, 2; 100:37). Chronologicky nejmladší výskyt hrnců s výše zmíněnou výzdobou pochází opět z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“, tentokrát z komorového hrobu H3/2017. Byly zde nalezeny dvě nádoby, jeden nižší tenkostěnný hrnc s nepravidelného tvaru se zkoseným okrajem a kulatými výčnělky. Druhý kus již evokuje zárodek situlovité profilace, výduť je však ještě nízko a plynule navazuje na lehce prohnuté hrdlo. Celý kontext datuje série 54 kusů hnědých a černých subtilních skleněných korálků do fáze Ha D1 (*Golec – Fojtík 2020*, 125, 135, 429–430, tab. 93:1a, 14; 94:18).

Závěr: Z porovnání s přestavenými chronologicky ukotvenými hrobovými kontexty tedy vyplývá, že původní zařazení zmíněných hrnců s popsanou kombinací výzdobných prvků souhlasí, a jejich datování do širšího úseku fází Ha C2–D1 odpovídá skutečnosti. Bude však nutno přihlídnout k více zadatovaným sadám, aby se tento výrok potvrdil, nebo byl revidován.

Dalším sledovaným, tentokrát morfologickým prvkem, je odsazení kónického hrdla v kulatou výduť u amfor či amforovitých zásobnic. Datování má široké rozpětí fází Ha C2–D2. Nejstarším srovnatelným představitelem z datovaných sad je nádoba z jamkového hrobu H1023 z rozsáhlé polykulturní nekropole Moravičany – „Dílečky“. Odsazení zbytku rovného hrdla od kulaté výduti je zde provedeno bez žlábků, stejně jako na rmízském fragmentu. Moravičanská amfora je zdobena žlábkováním,

vhlobeným dekorem v podobě drobných důlků, spodek výduti zdobí plastické výčnělky. Hrob datuje jehlice s labuťkovitým krčkem a stlačenou kulovitou (cibulovitou) hlavicí do fáze Ha C2 (*Nekvasil 1982*, tab. 279:1023/1, 18; *Golec – Fojtík 2020*, 110–111). Stejně časové zařazení (dle jehlice typu Statzendorf, viz výše) má i již výše zmíněný komorový hrob H10/2012 z pohřebiště elit Seloutky – „Na Šťastných“, z něhož pochází amforovitá zásobnice opět s bezžlábkovým osazením hrdla od výduti. Převažuje rytá výzdoba, dále je přítomna plastická, v podobě velkých kruhových vypnulín na hrdle a výčnělků na spodku výduti. V kontextu tohoto hrobu se ještě nachází bohatě zdobená amfora, u níž je však odsazení hrdla od výduti téměř neznatelné, nejedná se tedy o element k porovnávání (*Golec – Fojtík 2020*, 408, tab. 72:13, 18). To stejné platí i o amfoře ze slatinské nekropole, z jamkového hrobu PH41 (*Přichystal 2003*, 128, tab. XII:PH41/7), amfoře z jamkového hrobu H1119 z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ (*Nekvasil 1982*, 327–328, tab. 305:1119/9), a dalších amfor a amforovitých zásobnic ze selouteckých komorových hrobů H2/1926, H1/2012 Kašina, H4/2017 (*Golec – Fojtík 2020*, 364, 383–384, 438, tab. 28:B1, B47; 47:2; 48:3; 102:27). Naopak bohatě zdobená amfora ze Seloutek – „Na Šťastných“, komorový hrob H4/2017, je morfologicky podobná amforovité zásobnici ze „Rmízu“ (u Laškova), odsazení hrdla od výduti je zde signifikantní a je provedeno opět bez pomoci žlábků. Datování souboru spadá do subfáze Ha C2b (*Golec – Fojtík 2020*, 439, tab. 103:26). Hned 4 amfory hledaných dispozic najdeme v komorovém hrobě H1/2012 Kašina. Každá má specifickou profilaci a výzdobu. Z toho nejzajímavějšího lze uvést motivy „sluníček“ roztroušené po hrdle, a v mladém halštatu velmi netradiční ucho přes rozhraní hrdla a výduti u amfory se svisle žlábkovanou výduti. Celý hrobový inventář je datován do fáze Ha D1, na základě 3 kusů subtilních opalizujících a 14 kusů subtilních modrých skleněných kroužků (*Golec – Fojtík 2020*, 135–136, 383–385, tab. 47:1; 48:3, 4, 9; 49:24a). Z dalšího selouteckého komorového hrobu, H8/2012, pochází amforovitá zásobnice s většinou rytou a rastrovanou výzdobou, a opět s motivy „sluníček“ na hrdle, tentokrát poněkud větších rozměrů. Odsazení hrdla od výduti je opět bez žlábků. Soubor je na základě skleněných artefaktů zařazen opět do mladohalštatské fáze Ha D1 (*Golec – Fojtík 2020*, 403, tab. 67:5, 9c, 18). Do stejné fáze je ještě datována podobně morfologicky stavěná amforovitá zásobnice z již zmíněného hrobu H3/2017 s převažující rytou výzdobou a „sluníčky“, tentokrát na vrcholech šrafovaných trojúhelníků (*Golec – Fojtík 2020*, 431, tab. 95:17). Rozměrný komorový hrob PH106 z pohřebiště Slatinky – „Nivky“, který je díky sérii jantarových, subtilních bronzových a skleněných korálek datován opět do fáze Ha D1 (*Přichystal 2003*, 137, tab.

XXIX:PH106; *Golec – Fojtík 2020*, 138, obr. 46), nabízí 2 různě profilované amfory s odsazením hrdla od výduť. Jedna má žlábkovanou výduť, druhá potom výrazně vyšší válcovité hrdlo, a autorem zpracování materiálu z pohřebiště M. Přichystalem je definována jako „váza“ (*Přichystal 2003*, 35, 137, tab. XXVIII:PH106/2, 8). Zajímavostí je přítomnost bronzové loďkovité spony s příčnými úzkými hladkými lištami a krátkým zachycovačem (*Říhovský 1993*, Taf. 14:138; *Přichystal 2003*, tab. XXVIII:PH106/14), která bývá v moravském prostředí datována do úseku Ha D1–D2 (*Golec – Fojtík 2020*, 106, 108, obr. 35:32). Dalším výskytem amfory s odsazením hrdla od výduť je amfora z komorového hrobu H1145 z lokality Moravičany – „Dílečky“. V tomto případě je hrdlo od výduť odsazeno žlábkem, výduť samotná je poněkud „hrncovitá“ a je možné, že již nabírá situlovitý tvar. Bohužel, spodní část této výduť není dochovaná. Hrobový celek datují shodně železná rombická zápona zakončená nýtem, zařazovaná do fáze Ha D1, 4 skleněné korálky zelené a modré barvy, a bronzový náramek/nápažník s malými pečetítkovitými konci, vše s podobnou datací (*Nekvasil 1982*, 341, tab. 314:1145/1, 13, 15–19; *Kršová 2017*, 49–51, tab. 6; *Makarová 2017*, 65–67; *Golec – Fojtík 2020*, 116, 119, 129, 132, obr. 38:14; 44:11). Předposledním chronologicky ukotveným případem amfory z porovnávaných hrobových celků je nádoba, autorem výzkumu označena jako „váza“ s pouze lehce vyhnutým krátkým okrajem, další profilace již odpovídá hledaným parametrům. Výzdoba se oproti výše popisovaným nádobám z fáze Ha D1 již redukuje. Kontext datuje chronologicky citlivý bronzový, podélně profilovaný náramek/nápažník, který je autory řazen poměrně přesně do subfáze Ha D2b (*Nekvasil 1982*, 346, tab. 313:1154/13, 19; *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, 39–40, Taf. 11:88). Moravičanská nekropole představila také kontext H1146 (*Nekvasil 1982*, 341, tab. 315:1146/2) z pozdně halštatského období Ha D2–D3 (*Golec – Fojtík 2020*, 223, obr. 68), v němž je přítomna amfora studovaných parametrů, která je navíc „vázovitě“ morfologie, takže do závěru halštatu spadá zcela přesně (*Nekvasil 1974*, 267, Abb. 7:4, 6).

. Závěr: Velké množství uvedených příkladů je přesvědčivým argumentem o tom, že tento morfologický fenomén je na pohřebištích častým výjevem. To se týká zejména datovaných komorových hrobových kontextů. Časové rozpětí výskytu tohoto elementu je značně rozsáhlé, a tedy velmi málo chronologicky citlivé. Původní premise datování tohoto morfologického prvku v úseku fází Ha C2–D2 je tedy ještě rozšířena do závěru halštatu fáze Ha D3.

Následuje porovnání celkem flagrantního výzdobného motivu svislého (a šikmého) žlábkování, a sice na výdutích amfor. Tento dekor, ve své svislé či šikmé podobě, byl na amforách příznačný hlavně v pokročilém stupni mladší doby bronzové (*Štrof 1993*, 322, obr. 208:6–9), a zejména v pozdní době bronzové (*Podborský 1970b*, 38–42, obr. 10:18; 11:9, 13, 14; 12:53; 13:34), konkrétně ve slezské kultuře v jejím starším a středním období (*Nekvasil 1970a*, 17, obr. 1:2–3, 5–12, 26). Poté se zvolna vytrácí, nikoli však v jihomoravském prostředí (*Podborský 1970b*, 57–58, obr. 15:21, 31; 16:13, 21). Na základě výskytu v různých kontextech, by měl být v severo- a středomoravském halštatu datován hruběji do Ha D (*Novák 2015*, 62, 138, tab. 14:11), nebo přesněji do Ha D2 (*Holubová 2007*, 361, 366, 379, obr. 12:16; *Novák 2015*, 85, 156, tab. 32:13, 22). V MaG PV je uložen fragment nádoby (možná mísy s prohnutým hrdlem nebo mísovité amfory/osudí), který snad pochází z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“, jenž je zdoben právě tímto žlábkováním přes celou výduť. Jehlice s labuřkovitým krčkem by ho datovala do fáze Ha C2. Jedná se však o nejistý nález, proto jej zde uvádím pouze informativně a dál s ním pracovat nebudu. Prvním signifikantním datovaným nálezem tohoto výzdobného motivu je amfora z hrobu PH41 z nekropole Slatinky – „Nivky“. Přes celou maximální výduť jsou hustě vhloubeny dvojice širších žlábků. Sám autor výzkumu píše, že tento dekor je na tomto pohřebišti „novinkou“ (*Přichystal 2003*, 33, 128, tab. XII:PH41/7), potvrzuje tak, že se zde tento motiv dosud nevyskytoval. Datování tohoto kontextu spadá opět do fáze Ha C2, na základě přítomnosti železné jehlice typu Statzendorf (*Říhovský 1979*, 222–223, Taf. 87; *Golec – Fojtík 2020*, 111, 222–223, obr. 68). „Čistokrevné“ souvislé žlábkování výduti svislými kanelami je přítomno na amfoře z komorového hrobu H1/2012 Kašina z pohřebiště elit Seloutky – „Na Šťastných“. Žlábky začínají kousek pod rozhraním hrdla a výduti, a končí nad umístěním plastických výčnělků ve spodní části nádoby. Skleněné předměty datují tento kontext do chronologické fáze Ha D1. Stejně datovaná je i mísovitá amfora/osudí s šikmou kanelací výduti z dalšího zdejšího komorového hrobu H3/2017 (*Golec – Fojtík 2020*, 135–136, 383, 429, tab. 47:1; 93:1) nebo amfora z hrobu PH106 z funerální lokality Slatinky – „Nivky“. Zde jsou široké žlábky opět šikmé a pokrývají jen úsek od rozhraní hrdla a výduti těsně pod maximální šířku nádoby (*Přichystal 2003*, 35, 137, tab. XXVIII:PH106/2). V dalších fázích se již tento dekor v porovnávaných datovaných souborech nevyskytuje. Dovolím si ještě 2 zajímavé datovatelné analogie. První případ je amfora s pásem úzkých žlábků okolo maximální výduti z jihoplatěnické trati Křenovice 2 – „Vinice“ (*Tajer – Vránová 2011*, 166, obr. 7:3), která by na základě svislých rastrovaných pásů na hrdle měla být

chronologicky zařazena do úseku Ha C2–D1 (viz výše). Ve V Čechách je kanelace amfor rovněž běžná, za všechny jeden příklad svisle žlábkované výduti amfory z pohřebiště v Kostelci nad Orlicí. Kontext výzkumu z roku 1926 obsahuje 1 silnější bronzový tyčinkovitý náramek s pečatítkovými konci, s dekorem svazků příčného rytí, a rovněž 2 slabší náramky s bohatou mnohosemernou rytou výzdobou po celé délce předmětů (*Vokolek 1999*, 9, 210, tab. 40:7, 16, 18–19). Tyto 3 kovové artefakty jsou na jihomoravských pohřebištích (Vojkovice, Vedrovice) datovány zejména do fáze Ha C2 s přesahem do mladohalštatské fáze Ha D1 (*Golec – Fojtík 2020*, 115–116, 119, obr. 38:29, 34).

Závěr: Svisle (či šikmo) žlábkovaná výduť amfor je v platěnickém prostředí datovaných hrobových celků známa již od fáze Ha C2. Právě v této a následující fázi Ha D1 leží těžiště jejich výskytu. Další pokračování zatím není chronologicky ukotveno, chybějí k tomu nálezové sady obsahující chronologicky citlivější kovové nebo skleněné artefakty. Nicméně přetrvávání tohoto výzdobného motivu na amforách do pozdního halštatu je markantní v horákovské oikumeně, kde je „datují“ většinou další keramické tvary nebo jejich výzdoba (*Podborský 1970b*, 80, 85, 87, 91, obr. 26:16; 31:8, 21; 33:2, 22; 37:19, 55; *Baarová 2005*, 402, 410, 415, obr. 3:10; 8:13). Kontinuita v platěnické oblasti není zatím spolehlivě prokázána, ale na základě těchto pádných argumentů, v součinnosti se závěry předchozích badatelů (*Holubová 2007*, 361, 366; *Novák 2015*, 85), bych tomuto dekoru ponechal širší časové rozpětí Ha C2–D2.

Poslední sledovaným a porovnávaným zástupcem méně jistých chronologických prvků je hrnec plynulé profilace s prohnutým hrdlem a zdrsňenou výduti, s lištou na rozhraní hrdla a výduti, která je šipkovitě promačkávaná.

Hrnce obecně bývají v hrobech výjimečné, pokud se nejedná o komorové bohatší hroby (*Golec – Fojtík 2020*, 150). V pozdním halštatu je jejich výskyt v hrobové výbavě častější, objevují se také situlovité varianty (*Nekvasil 1993*, 368). Situlovitá profilace je dle J. Nekvasila také dalším stádiem hrců s prohnutým hrdlem. Asi nejlepší příklad takového trendu najdeme na sídlišti Mohelnice – „Nadjezd“, který nese zřejmě vůbec nejvěrnější platěnickou morfologickou i výzdobnou analogii rmízského fragmentu, snad jen s tím rozdílem, že lišta není promačkávána šipkovitě, ale střídavě (*Nekvasil 1973*, 53, 66, obr. 6:20). V datovaných sadách z porovnávaných pohřebišť se typ s prohnutou profilací, zdrsňenou výduti a lištou nevyskytuje, datování tohoto typu tedy nelze blíže verifikovat. Pouze z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ známe hrnce podobné profilace, které jsou však jen obecně zařazovány do pozdního

halštatu (*Nekvasil 1974*, 272–273, Abb. 11:5, 7). Co se týče analogií z jiných souborů, najdeme podobně profilovaný fragment na sídlišti Slatinice na Hané – „Za hřbitovem“, místo plastické lišty je však přítomen pouze výčnělek, a druh nádoby je neurčitelný (*Trnáčková 1961c*, obr.). Zajímavě profilované hrnce s prohnutým hrdlem najdeme na sídlišti S Hané, a sice v Lukavici – „Podhůří“, které mají zjevně širší výduť než okraj, a místo plastické lišty šikmé přesekávání odsazení hrdla od výduti. Rovněž je zmiňován jejich celkový zdrsněný povrch. J. Nekvasil odvozuje jejich původ z jihomoravského prostředí (*Nekvasil 1973*, 65–66, obr. 3:25, 28, 31, 35). Pokud bychom se vydali tímto směrem, V. Podborský uvádí zajímavý příklad pravděpodobně nejstaršího výskytu tohoto typu hrnce z výšinného hradiště Křepice – „Hradisko“, a to již z pozdně bronzové podolské kultury, tedy stupně Ha B. Morfologie nádoby ještě nenese halštatské prvky, hrnec je spíše vakovitý, avšak plastická lišta je již „vlnovitě členěná“ (rozuměj: střídavě promačkávaná), což je čistě halštatský výzdobný prvek. Autor stati uvádí, že tento typ nádob se plynule vyvíjí již od mladší doby bronzové (*Podborský 1970b*, 41, 47, obr. 12:40), tedy v průběhu času přibírá různé tvarové a výzdobné motivy. Nelze tedy jeden konkrétní prvek tohoto typu spojovat čistě s určitým obdobím. Samotný motiv šipkovitého promačkávání plastické lišty je vzácný, a podařilo se ho najít jen na 2 pozdně halštatských tuhových hrncích plynulé profilace z jihomoravských sídlišť ve Střelicích a Ivančicích (*Podborský 1970b*, 91, 94, obr. 37:24; tab. XIII:6), ke kterým má rmízský fragment tvarově blízko.

Závěr: Bohužel, žádné přesněji datované sídliště či pohřebiště, které by lépe definovalo chronologické postavení námi porovnávaných hrnců, neznáme. Pokud se přidržíme výše uvedených předpokladů, co se týče morfologického vývoje těchto nádob, měla by být těžištěm jejich výskytu fáze Ha D1, kdy je v pozdějším vývoji již střídají hrnce protositulovité až ryze situlovité profilace, jejichž průvodním jevem je např. zesílený nebo profilovaný okraj, krátké prohnuté hrdlo a grafitové keramické těsto (cf. tab. 67:1; 71:2, 3; foto 17:1; 19:9, 11).

Modifikace chronologického zařazení na základě porovnání s relevantními datovanými (nejen) hrobovými sadami

Chronologicky jistější prvky

- rytá + žlábkovaná výzdoba výdutí (zavěšený trojúhelník; 1x)	Ha C2b–D2
- rastrování (1x)	Ha C2–D1
- složitá rytá + vhloubená výzdoba hrdla (1x)	Ha C2–D1
- vlešťování (3x)	Ha C2–D2
- vlešťovaná výzdoba mísy + rýžky vně přes maximální výdut' (1x)	Ha C2–D2
- rýhování (přesečky, vpichy, důlky) maximální výdutí u mís a šálků	Ha C2–D3
- obloukovité plastické žebro (1x)	Ha D1–D3
- grafitové keramické těsto (1x)	Ha D2–D3

Chronologicky méně jisté prvky

- plastický výčnělek + linie nehtovitých vrypů (4x)	Ha C2–D1
- amfora s odsazením kónického hrdla v kulatou výdut' (1x)	Ha C2– D3
- amfora se svisle žlábkovanou výdutí (2x)	Ha C2–D2
- hrnec plynulé profilace s šipkovitou lištou a zdrsňenou výdutí (1x)	Ha D1

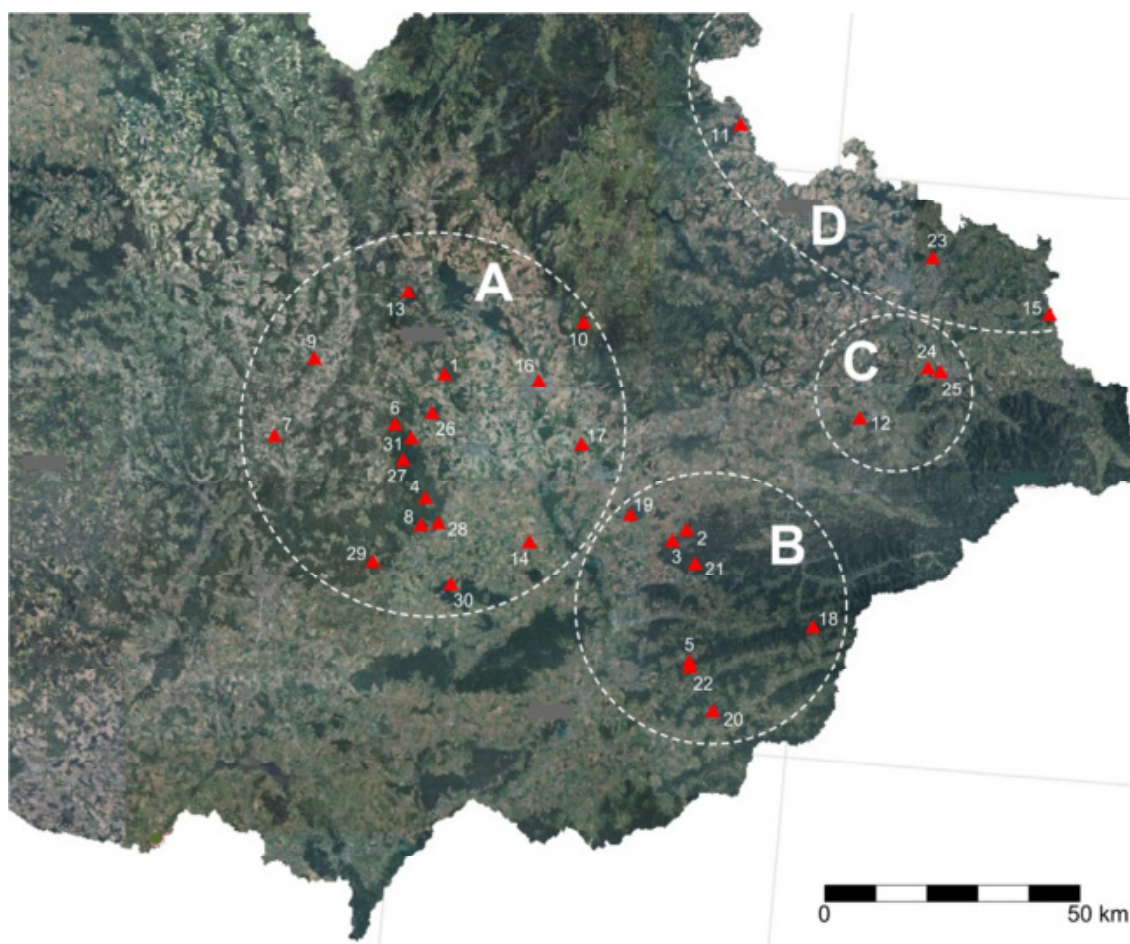
9.3.7.12.2 Exkurz 3: Porovnání lokality Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) s platěnickými výšinnými hradišti na Moravě

Na konci 19. a zejména ke konci 20. století vzniklo několik prací, které se zabývají komplexním výzkumem a popisem moravských výšinných poloh. Tyto počiny jsou zmíněny v úvodu tohoto textu (sum. Červinka 1896a; Dohnal 1988; Peška 2002; Čižmář 2004a; Parma 2007). Rovněž výšinná hradiště mladší a pozdní doby bronzové, a doby halštatské ve V Čechách, pak byla nedávno zdokumentována (Novák 2008; Svobodová 2011).

Shrňme si důležitá fakta o výšinném hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; ortofotomapa 1:1) v době halštatské. Jedná se o opevněnou lokalitu rozkládající se v J partiích Zábřežské vrchoviny, na strategické výšinné poloze při vstupu do hlubokého údolí říčky Šumice, dosahující nadmořské výšky 368 m n. m. Vertikální převýšení mezi dnem údolí a lokací hradiště činí cca 100 m. Celková plocha ohrazeného areálu v době halštatské se pohybuje okolo 6,5 ha, což je pouze část z jinak daleko rozsáhlejší plochy (až 17,5 ha; Šmíd 2007a, 8) a fortifikačního systému, který vybudovali nositelé kultury nálevkovitých pohárů v době staršího eneolitu. Halštatské ohrazení (přebudovaný 4. val) sestává z předsunutého (snad původně hrotitého) příkopu, čelní plenty tvořené nasucho kladenými kameny, která obepíná hradbu tvořenou dřevěnou srubovou konstrukcí s vnitřní kamennou výplní. Jisté indicie napovídají možné přítomnosti klešťovité brány či jiné dřevěné stavby (snad věže), jako součásti

tohoto opevnění. Exkavovaná fortifikace ani její okolí nevykazují plošné znaky násilných aktivit, kromě požárové destrukční vrstvy v prostoru předpokládané dřevěné stavby (věže). Vzhledem k relativně dobře přístupnému S předhradí je takto masivní hradba pochopitelná. Z ostatních stran brání jednoduchému přístupu k hradišti příkré svahy kopce. Na „Rmízu (u Laškova)“ byly provedeny v podstatě jen 2 výzkumy, při kterých byly zjištěny aktivity spojené s dobou halštatskou. První amatérský, v podobě povrchových sběrů, druhý profesionální, rozsáhlejší zjišťovací výzkum, v podobě řezů a sond položených do dochovaných valů, nebo na jiná strategická místa. Ostatní zdejší zaznamenané aktivity jsou buď neoficiálního až ilegálního charakteru (Šmíd 2007a, 12), nebo se netýkají halštatu.⁷ Zdejšímu, doposud oficiálně vyzvednutému nálezovému portfoliu dominuje keramika, která je spojována s chronologickým rozsahem fází Ha C2–D2. V tomto ohledu jsou signifikantními 3 fragmenty nádob s vlešťovanou výzdobou, které zároveň tuto lokalitu nejlépe datují. Ačkoli by tomu minimálně velikost ohrazené plochy, a samotná fortifikace napovídaly, na lokalitě nebyly zjištěny žádné projevy elit či jinak významné artefakty, které symbolizují obchodní nebo např. náboženské aktivity. Objem nalezeného materiálu neodpovídá hustému osídlení této výšinné polohy. Tolik řeč faktů. Další vývody již mají charakter spekulací a domněnek.

⁷ V depozitu MaG PV se např. nacházejí nálezy z povrchových sběrů žákyně ŽS Konice Petry Kočí z roku 1999, které se však týkají eneolitické kultury nálevkovitých pohárů (inv. č. 161339–161356).



Ortofotomapa 1: Lokalizace výšinných hradišť platěnické skupiny zmíněných v textu, v regionech střední (A), východní (B) a severní Moravy (C), a Českého Slezska (D): 1. Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova); 2. Chvalčov – „Hostýn“; 3. Brusné – „Křídlo“; 4. Podivice – „Na valech“; 5. Provodov – „Rysov“; 6. Malé Hradisko – „Staré Hradisko“; 7. Krhov – „Malý Chlum“; 8. Radslavice – „Zelená Hora“; 9. Velké Opatovice – „Hradisko“; 10. Jívová – „Tepenec“; 11. Úvalno – „Šelenburk“; 12. Štramberk – „Kotouč“; 13. Lechovice – „Obersko“; 14. Křenovice – „Hradisko“; 15. Chotěbuz – „Podobora“; 16. Olomouc – „Dómské návrší“; 17. Kokory – „Hradisko“; 18. Lidečko – „Kopce“; 19. Kostelec u Holešova – „Na hradě“; 20. Bojkovice – „Kamenná“; 21. Lukov – „Velá“; 22. Řetečov – „Na Maleniskách“; 23. Ostrava-Koblou – „Landek“; 24. Staříč – „Okrouhlá“; 25. Sviadnov – „Štandl“; 26. Bílovice – „Hrad“; 27. Drahaný – „Starý Plumlov“; 28. Drysice – „Melice“; 29. Nemojany – „Blatice“; 30. Orlovice – „Žešov“; 31. Stínava – „Ježův Hrad“ (www.geoportal.cuzk.cz, upraveno).

V širším moravském regionu bylo podrobněji zkoumáno několik výšinných poloh (Vránová – Vrána 2005; Holubová 2007; Parma 2012; Bambasová 2014; Novák 2015; Tichá Bambasová 2019). Těmto bych se chtěl ve svém přehledu věnovat samostatně a podrobně. Další poté zhodnotím souhrnně jen v zásadních aspektech. Pro porovnání s podrobněji zkoumanými výšinnými hradišti na Moravě je potřeba si stanovit sledovatelné prvky, které jsou pro tuto komparaci zásadní. Prvním bude určitě geografická a plošně rozsahová stránka, dále obranné hledisko, poté bych se zaměřil na materiální náplň, důležitou chronologickou koincidenci, a ostatní okolnosti (souvislosti s výchozími exploatovanými materiály, výrobní, metalurgické, obchodní a rituální či

kultovní aktivity aj.). Zhodnocení sledované výšinné polohy a (ne-)souvislosti s hradištěm Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; ortofotomapa 1:1) uvedu na závěr. U ostatních hradišť pak budou vyzdvíženy pouze specifické prvky, které tato hradiště nejlépe charakterizují.

9.3.7.12.2.1 Chvalčov – „Hostýn“

Geografie a plocha

V moravské platěnické oblasti známe jedno polykulturní výšinné hradiště, které je zhruba 3x rozlehlejší než sledovaná náměšťská entita. Jedná se o Chvalčov – „Hostýn“, pozdější keltské oppidum, u kterého se uvádí velikost 19,8 ha (ortofotomapa 1:2). Nachází se na SZ okraji Hostýnských vrchů, na dvojvrcholu hory Hostýn s nadmořskou výškou 735 m n. m., jehož svahy dosahují převýšení 100–300 m nad okolním terénem (*Parma 2012*, 13–14). Má nepravidelný, zhruba oválný tvar. Jedná se tedy o polohu jednoznačně vyšší, zjevně robustnější a mohutnější, která je, na rozdíl od mezi kopci „ukryté“ lokality Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), exponovaná a viditelná ze značného území dnešní rovinné Hané.

Obrana

Chvalčov – „Hostýn“ je po celém svém obvodu obehnan několikrát představovanou hradbou ze dřeva a kamene, o podobě tohoto opevnění v jednotlivých obdobích pravěku však lze jen spekulovat (cf. *Parma 2012*, 85). Na J, nejlépe přístupné straně, jej doplňuje ještě klešťovitá brána s rameny zataženými dovnitř hradiště (zbudována nejpozději v době halštatské) a předsunutý příkop, kteréžto prvky najdeme také na náměšťském „Rmízu“ (u Laškova). Stejně jako na náměšťské lokalitě byl Chvalčov – „Hostýn“ svědkem minimálně jedné násilné události, o čemž svědčí spálená destrukční vrstva, jež se nachází, stejně jako v Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova), v prostoru klešťovité brány. V tomto kontextu byla rovněž nalezena blíže nedatovaná bronzová trojkřídlá šipka s vnitřní tulejí (*Parma 2012*, 13–14, 82, 87, 201, tab. 105:1). Níže uvedené indicie datují tento (možná) zánikový horizont někam do fáze Ha C2.

Materiální náplň

Na lokalitě Chvalčov – „Hostýn“, stejně jako na všech podobných lokalitách dominují keramické nálezy, z ostatních lze do halštatu bezpečně zařadit pouze polovinu skleněného korálku s očky a již zmíněnou trojkřídlou šipku s tulejí. Od období pravěku

až po dnešek byla celá plocha hradiště vystavena vleklým postdepozíčním procesům v důsledku eroze, intenzivní zemědělské a stavební činnosti, a odlesnění. Díky tomu má zdejší keramika hodnotu prostorově lokalizovaných sběrů, na jejichž základě lze zdejší předkeltské aktivity spojit s celým obdobím původní KLPP, tedy od mladší doby bronzové až po konec halštatu. Velmi nejistá je zejména kontinuita mezi jednotlivými horizonty osídlení, halštatské úseky nevyjímaje (*Parma 2012*, 84).

Chronologická koincidence

Velká většina (nejen) halštatských výšinných hradišť na Moravě je datována typologicky podle specifických keramických tvarů a výzdobných motivů. Jen málokdy je v tomto ohledu známé zařazení dle kovových či skleněných předmětů (např. Brusné – „Křídlo“, Podivice – „Na valech“, Provodov – „Rysov“, Malé Hradisko – „Staré Hradisko“). Často se setkáváme s členěním do několika širších časových úseků, pokrývajících vždy více Reineckeho fází (viz např. Chvalčov – „Hostýn“, Krhov – „Malý Chlum“). Někdy bývá osídlení hradiště specifikováno jeho chronologickým „těžištěm“, které pokrývá jednu Reineckeho fázi s tím, že je předpokládán přesah do předchozí i následující periody (viz např. Radvanice – „Zelená Hora“).

D. Parma vyčlenil pro Chvalčov – „Hostýn“ horizont III jako chronologickou jednotku překlenující úsek Ha B3 – C1, a horizont IV pro Ha D (*Parma 2012*, 66–73). Vyčlenění fáze Ha C2 tedy chybí. Ze sledovaných tvarů a prvků výzdoby autor vyzdvihuje vodorovné žlábkování hrdel amfor přerušované žlábkovanými kolečky či mělkými důlky. Spojuje jej se starším halštatským stupněm. Kombinace těchto motivů, jak již bylo uvedeno, symbolizuje zejména „slezské“ nádoby z pozdní doby bronzové (*Nekvasil 1970a*, 50), a kontinuum jejího vývoje pozorujeme hluboko do doby halštatské (*Holubová 2007*, 374, 379, 381, obr. 7:9; 14:1, 2). S halštem spojujeme pouze žlábkovaná kolečka jednoduchá (*Novák 2015*, 60), která jsou přítomna na hostýnském hradišti (*Parma 2012*, 68, 136, 151, 159, tab. 40:8; 55:1, 7; 63:12). Jejich zařazení pouze do staršího halštatu však není přesné. Podobně je tomu i u souvisle žlábkované výduti nádob – tento prvek je v datovaných celcích zjištěn v úseku Ha C2–D2, opět tedy není spojen vyloženě se starším halštatským obdobím. Do počátečního vývoje halštatu autor zařazuje výzdobu žlábkovaných oblouků na vnějším povrchu šálků (*Parma 2012*, 69, 144, tab. 48:7). V datovaných funerálních kontextech se však tento výzdobný prvek neobjevuje, ani sám autor analogie neuvádí.

K hostýnskému horizontu IV D. Parma přiřazuje amforu s hrdlem odsazeným od výdutí (výskyt v Ha C2–D3; viz výše) s bohatou rastrovanou výzdobou (*Parma 2012*, 71, 163, tab. 67:3). Rastrování je v datovaných souborech přítomno v úseku Ha C2–D1, uvedenou amforu bychom tedy mohli do počátku horizontu IV zařadit. Tvar výdutí této nádoby spíše než platěnické, připomíná horákovské tvary (cf. *Golec 2005a*, 206, 216, tab. 117:62/8; 127:146/4). Jinou amforu plynulé dvojkónické profilace s nálevkovitě rozevřeným okrajem, která je na podhrdlí i spodku nádoby zdobena kulatými plastickými výčnělky (*Parma 2012*, 71, 190, tab. 94:9), bych dle morfologie řadil spíše do staršího halštatského období Ha C2 (cf. tab. 18:2; foto 7:6), spodek nádoby však absentuje. Rozvolněná rytá výzdoba lemovaná vpichy na výdutí (*Parma 2012*, 71, 172, tab. 76:8) je přítomna i na fragmentu z Náměště na Hané – „Rmízu“ (u Laškova; tab. 39:3; foto 11:17; Ha C2–D2), nebo na miniaturní nádobce ze sídliště Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“, zde jsou však důlky po obou jejich stranách (tab. 8:10; foto 6:3; *Šmíd 1977*, obr. 2:10; Ha C2–D1). Přesnější datování tohoto výzdobného motivu asi docílit nelze. Ke zvláštnostem hostýnského souboru patří bezesporu zevnitř protlačovaná vertikální žebra nádob (*Parma 2012*, 71, 137, 169, 191, tab. 41:2; 73:20; 95:11), která jsou typická v horákovském prostředí, nebo v nárazníkové zóně s platěnickou oblastí (*Podborský 1970b*, 80, 82–84, 89, obr. 26:7, 36; 28:9; 29:28; 30:66; 35:51; *Holubová 2007*, 374–375, obr. 7:10; 8:2, 13). Mezi jednotlivými žebry na hostýnských nádobách jsou přítomny ještě dovnitř vtačované žlábký, takže výduť je charakterizována jako „zprohýbaná“. Nejpravděpodobnější datace protlačovaných (stejně jako ostatních plastických) žebor je úsek Ha D1–D2 (*Podborský 1970b*, 75), případně až Ha D3 (*Goláňová 2013*, 242). Relativně přesněji lze datovat mísy a šálky se zesíleným, případně až do plastické lišty vytaženým ostrým lomem výdutí (*Parma 2012*, 72, 169–170, 189, tab. 73:1; 74:5; 93:8). Dle analogií je bezpečně zařazujeme do pozdně halštatského období Ha D2–D3 (cf. *Bujna 1991*, 373–374; *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 65:672–674, 681; 66:687–692; *Holubová 2007*, 371, obr. 4:9; *Novák 2015*, 65, 142, tab. 18:25; *Golec – Fojtík 2020*, 148). Stejně je pak datována keramika vyrobená z tuhového materiálu (*Horáková-Jansová 1955*, 178; *Podborský 1970b*, 77), která zde byla nalezena ve větším množství. V Chvalčově – „Hostýně“ bylo shledáno i vlešťování vnitřního povrchu mísy (*Parma 2012*, 72, 164, tab. 68:4), které, dle zjištění z datovaných hrobových sad, zařazuje fragment do úseku Ha C2–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2).

Ze sporadických ostatních předmětů je datačně důležitá polovina žlutého skleněného korálku s modrobílými očky (*Parma 2012*, 81, 202, tab. 106:27). Jak již

bylo řečeno, datování těchto typicky pozdně halštatských/časně laténských nekeramických předmětů se pohybuje v rozmezí Ha D2–D3 (Kršová 2017, 78, 80; Golec – Fojtík 2020, 136, 223, obr. 68), až Ha D3 – LT A (Venclová 1974, 593). Bronzová trojkřídlá šipka, spojovaná s kulturami tzv. východního typu, je přiřazovaná do skupiny II.F, a má těžiště svého výskytu mezi halštatskými fázemi Ha C2–D1 (Novák 2020, 153, 156). Již zmíněná spálená destrukční vrstva, ve které se tato šipka nacházela, obsahovala mj. amforu plynulé profilace s pouze jemným odsazením hrdla od výdutí, kterou autor řadí do starší části stupně Ha D (Parma 2012, 82–83, 200, tab. 104:17). Poloha maximálního vydutí zhruba uprostřed výšky nádoby a vyšší kónické hrdlo, ji spíše řadí do předchozí fáze Ha C2 (cf. tab. 18:2; foto 7:6), přičemž celá morfologie předmětu neklamně odráží pozdně bronzové/časně halštatské tvary (cf. tab. 16:3; foto 7:1).

Ostatní okolnosti

Ačkoli by tomu zdaleka viditelná a výrazná poloha hradiště Chvalčov – „Hostýn“ napovídala, na samotné ploše nebyly shledány žádné projevy spojené s elitními vrstvami obyvatelstva, znaky kultovních, exploatačních a výrobních aktivit, či doklady dálkového obchodu, a to ani v podobě jednoznačně identifikovatelné importované keramiky (Parma 2012, 88) s jedinou výjimkou, a to jsou výše popsaná, zevnitř protlačovaná vertikální žebra nádob. Situace je tak prakticky stejná jako na hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova).

Závěr

Výšinné hradiště Chvalčov – „Hostýn“ je oproti Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) podstatně rozsáhlejší a exponovanější polohou, a byla v době halštatu (snad) také výrazněji opevněna. Zajímavá je skutečnost, že na obou hradištích došlo k násilnému aktu v prostoru klešťovité brány, po kterém se dochovala destrukční požárová vrstva v obou situacích. V Chvalčově – „Hostýně“ tento akt datuje trojkřídlá šipka tzv. východního typu a keramická nádoba, do fáze Ha C2. V Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) je datace nemožná. Na obou výšinných hradištích tvoří nálezové portfolio v drtivé většině keramika. Chvalčov – „Hostýn“ přinesl pro halštat datačně významné bronzové a skleněné předměty (i když od každého materiálu pouze 1 kus), Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) je zcela bez těchto významných prvků. Nejstarší část nálezového portfolio z Chvalčova – „Hostýna“ lze, stejně jako u Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova), přiřadit ke starší halštatské fázi Ha C2, indicie k

samotnému počátku halštatu (Ha C1) nejsou z fragmentárního materiálu příliš patrné. Případný hiát v osídlení ve starší době železné mezi jednotlivými fázemi nelze doložit. Silně je naopak přítomno pozdně halštatské období – hojná je např. tuhová keramika, ostře profilované mísy a šálky (vč. těch s lištou), výskyt plastických žeber, rozvolněné výzdoby, a zejména skleněného korálku s očky, jehož přesah do latěnu je všeobecně dobře znám. Ani Chvalčov – „Hostýn“ ani Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) nevykazují žádné průvodní znaky, které by místo spojovaly s vrstvami elit, praktikováním kultovní, výrobních a obchodních aktivit. Snad jen určité insignie na několika keramických nádobách mohou naznačovat možné kontakty s J horákovskou oikumenou.

9.3.7.12.2.2 Krhov – „Malý Chlum“

Geografie a plocha

Plochou velmi malá, ale v moravském halštatu zcela běžná, je dispozice tohoto výšinného hradiště oválného tvaru (ortofotomapa 1:7), které vystupuje z rovinné, centrální sídelní oblasti J části Boskovické brázdy. Její rozloha činila původně asi 1,5 ha, dnes je však ještě zmenšena již zaniklými povrchovými lomy na opuku, kvádrové pískovce a stavební písek. Stolová hora Malý Chlum se vypíná do výšky 489 m n. m. a je se svým „dvojčetem“, Velkým Chlumem, viditelná z širokého okolí nížin, ale také prvních svahů a vrcholů nedaleké Dražanské a Hornosvratecké vrchoviny. Situace je tedy opět značně odlišná od náměšťského hradiště. Na Z straně činí převýšení „Malého Chlumu“ nad okolním zvlněným terénem až 90 m (Novák 2015, 6, 9, 10).

Obrana

Stejně jako Chvalčov – „Hostýn“, byl i Krhov – „Malý Chlum“ po celém obvodu vrcholové plošiny obehnán kamenohlinitým valem z pozdní doby bronzové, který byl v době halštatské zřejmě představován. V jeho JZ části se nacházela klešťovitá brána s rovnoběžnými rameny s přesahem až 30 m. Naopak na celé ploše nebyl shledán žádný zahloubený příkop. Z J sondy pochází koncentrace větších plochých kamenů, která je interpretována jako destrukce čelní kamenné plenty. Na lokalitě nebyly shledány žádné znaky násilného zániku hradiště (Novák 2015, 10, 39–40, 108).

Materiální náplň

V 19. a 20. století probíhala na vrcholové plošině hradiště intenzivní zemědělská činnost, která bezesporu způsobila jednak likvidaci většiny valového ohrazení lokality, a

rovněž podpořila projevy spojené s erozní činností. Tak si lze vysvětlit, že většina z nálezů byla objevena pod vrcholovou plošinou, na S a J svahu této dispozice. Pocházejí tedy z druhotně přemístěných vrstev, stejně jako v Chvalčově – „Hostýně“ (Novák 2015, 10, 15, obr. 7:A, B). Materiální náplní dominuje keramika, důležité jsou ovšem chronologicky citlivé kovové předměty.

Chronologická koincidence

Podobně jako D. Parma v Chvalčově – „Hostýně“, M. Novák vyčlenil pro zdejší nálezy v podstatě 2 horizonty (Ha B2/3 – Ha C, a Ha D; Novák 2015, 52–68). Některé zahloubené objekty řadí dle signifikantní keramiky do mlado- až pozdně halštatského úseku Ha D1–D2. Staršímu období M. Novák přisuzuje obecně žlábkování hrdel a výdutí amfor. Z datovaných hrobových sad však víme, že zejména žlábkované výdutě amfor najdeme i ve starší fázi pozdně halštatského období Ha D2 (viz výše). Podobně je tomu i s jednoduchými žlábkovanými kolečky, které přežívají do mladších fází halštatu (Holubová 2007, 374, 379, obr. 7:9; 12:3). Zmínka na jiném místě o jejich přiřazení k Nekvasilově klasické fázi, tedy Ha C1 (Novák 2015, 53, 60, 126, tab. 2:6) je nepřesná. Stejnou chronologickou klasifikaci má mít i „klínovitý vzor utvořený z rýžek či žlábků“ na výduti (Novák 2015, 60, 135–136, tab. 11:28; 12:13, 43). Tento motiv ale rovněž najdeme na nádobách mladší morfologie (cf. tab. 44:3; Nekvasil 1968a, 1, příl. 2; 1982, 348, tab. 318:1159/10, 12). Z Krhova – „Malého Chlumu“ pochází také netypická varianta motivu rytého trojúhelníku ohraničeného žlábkem (Novák 2015, 56, 130, tab. 6:37), který se v datovaných hrobech vyskytuje v úseku Ha C2b–D2 (viz výše). Nejmladšími nádobami prvního horizontu by pak měly být tvary souměrné výšky i šířky nádoby s kalichovitě (nálevkovitě) rozevřeným hrdlem (Novák 2015, 56), s čímž nelze než souhlasit (cf. 18:2; foto 7:6). Zajímavým poznatkem staršího halštatu se uvádí přenesení pásu oběžné výzdoby z rozhraní hrdla a výduti, na hrdlo nádob (Novák 2015, 56). Rovněž přítomnost plastických pupků (nebo i „čočkovitých vypnulín“) na výdutích nádob by měla být charakteristická pro přelom pozdního bronzu/časného halštatu (Novák 2015, 58). Dle mého názoru jsou již halštatské, o čemž ve sledovaných celcích svědčí vyšší elevace maximální výduti (cf. tab. 18:1; foto 7:4). Šikmo žlábkované výduti mís (Novák 2015, 60, 135–136, tab. 11:20; 12:5) jsou pozůstatkem podolských mís pozdní doby bronzové, kterýžto výzdobný motiv přežívá do starší halštatské periody (Podborský 1970b, 60, obr. 15:28). Posledním sledovaným předmětem je zajímavá amforovitá nádoba s netradiční profilací, která svým hrubším provedením připomíná hrncovité nádoby (Novák 2015, 60, 126, tab. 2:1). Měla by patřit časně

halštatské provenienci, jak o tom svědčí jedna z mála analogií ze švýcarského sídliště Ürschhausen-Horn (*Nagy 1999*, Taf. 142:1146). Z Moravy známe již zmíněné torzo morfologicky podobné nádoby z Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova), kde je hrdlo od výduti odděleno tenkou oběžnou lištou (tab. 40:1, 2; foto 11:15; *Šmíd 1991a*, obr. 51:1; Ha C2–D2), namísto širokého žlábků, který přítomen na nádobě z Krhova – „Malého Chlumu“. Další podobný kus, označovaný jako „lahvovitá nádoba“, známe ze sídliště Mohelnice – „Nadjezd“ a je datován do úseku Ha D1–D2 (*Nekvasil 1973*, 52–53, obr. 6:3). Lahvovité tvary by měly být přítomny spíše v pozdějších vývojových stadiích halštatu (*Novák 2015*, 63), datování je zde tedy problematické.

Druhý horizont krhovských halštatských nálezů by měl patřit mladšímu a pozdnímu halštatskému období. Pozdní vývoj se, jak známo, pojí s předměty vyrobené z grafitového keramického těsta (*Podborský 1970b*, 77, 94; *Novák 2015*, 60; *Golec – Fojtík 2020*, 160). Horákovské tvary zastupuje baňatá mísovitá amfora/osudí s krátkým, slabě vyhnutým okrajem (*Novák 2015*, 62, 127, tab. 3:33 – autor studie jej datuje do fáze Ha D1), je však nezdobená, a její jemnější datování je obtížné. Podobné, bohatě zdobené jihomoravské mísovité amfory/osudí spadají obecně do úseku Ha C2–D1 (*Golec 2003*, 33). Rastrované pásy na hrdlech amfor (*Novák 2015*, 135–137, tab. 11:47; 12:26; 13:32) jsou pak, dle datovaných severo- a středomoravských hrobových sad, přítomny v exponovaném halštatském období Ha C2–D1, tedy na rozmezí obou, M. Novákem vyčleněných horizontů. Dalším chronologicky signifikantním prvkem zdejší výzdoby je plastické svíslé žebro na výduti neznámé nádoby. Vzhledem ke studii, zaměřující se i na tuto dekorativní kategorii lze plastické žebra datovat do úseku Ha D1–D3 (viz výše). Mladohalštatské tvary (*Nekvasil 1973*, 50) by měla reprezentovat amforovitá zásobnice s hrotitými výčnělky zespona ohraničenými žlábkovanými půlobloučky pod rozhraním hrdla a výduti (*Novák 2015*, 63, 133, tab. 9:1). Jelikož je výšinné hradiště Krhov – „Malý Chlum“ relativně nedaleko horákovského prostředí, vyskytne se zde i moravskému platěnickému prostředí zcela cizí talířovitá mísa (*Novák 2015*, 63, 127, tab. 3:35). Datování tohoto exempláře se řídí vnitřní výzdobou v podobě složitěho motivu vlešťování, které obecně spadá do úseku Ha C2–D2 (viz výše). Tato indicie přesně odpovídá V. Podborského dřívější chronologické lokalizaci (*Podborský 1970b*, 62). Výskyt keramických talířovitých mís se kupodivu markantně pojí s platěnickou oblastí V Čech (*Vokolek 1999*, 12, 181, 194, 224, 236, 262, tab. 11:12; 24:20, 23; 54:1, 4; 66:20, 21, 24, 26–28; 92:6, 7). Poměrně hojná výzdoba v podobě vtuhovaných motivů na mísách je méně chronologicky citlivá (Ha C2–D3; *Golec 2003*, 72). Evergreenem sídlištních i hrobových sad je potom hojná přítomnost mís/šálků se

zesíleným, a do plastické lišty vytaženým ostrým lomem výduti s datací Ha D2–D3, který byl v této práci již mnohokrát zmíněn. Do finální halštatské fáze bych řadil i fragment s vykrajovanou lištou na maximální výduti (Novák 2015, 66, 135, tab. 11:13), s analogií opět v horákovském prostředí (Podborský 1970b, 85, obr. 31:35).

Dlužno ještě podotknout, že autor studie použil pro zařazení keramických tvarů a výzdobných prvků přepracovaný systém D. Dreslerové, která jej představila v souvislosti s vyhodnocením pozdně halštatského sídliště v Jenštejně (Dreslerová 1995, 4–8, 11–13, Fig. 5–6), na který navazuji i já v této práci.

Z malé kolekce kovových předmětů byl z halštatské provenience zachycen lučičk bronzové lodkovité spony typu Šmarjeta s 3 podélnými, příčně rýhovanými žebry (Novák 2015, 90–92, tab. 34:9; 35:12). Vinutí a zachycovač se nezachovali. Tento typ spony má největší rozšíření v JV Přialpí (Slovinsko, S Itálie, JV Rakousko), Morava je jeho nejsevernějším výskytem (Říhový 1993, 91–92). Vzhledem k podobnému, tentokrát celistvému kusu z nedaleké výšinné polohy Velké Opatovice – „Hradisko“ (ortofotomapa 1:9), se M. Novák přiklání k dataci torza krhovské spony do Ha D1 (Parzinger 1995, 19; Novák 2015, 91–92). Masivní výskyt spon typu Šmarjeta je např. znám ze západoslovenského výšinného hradiště kalenderberské kultury Smolenice – „Molpír“ (Dušek – Dušek 1995, Taf. 62:11; 83:6; 89:5; 96:15; 98:14, 26, 35; 100:15–17; 120:6, 17; 128:25, 27; 129:7). Do fáze Ha D1 M. Novák ještě řadí bronzovou plechovou pukličku s odlomeným očkem (Novák 2015, 92, tab. 34:7). Nezdobená železná jehlice s malou polokulovitou hlavicí připomíná typ Býčí skála, chronologické zařazení je však nejisté. Obecně by miniaturní hlavice těchto rýhovaných jehlic měly patřit do rozsahu Ha D1–D2 (Golec – Fojtík 2020, 111). Další kovové a jiné předměty již jemnějšímu zařazení nepodléhají.

Ostatní okolnosti

Lokalita Krhov – „Malý Chlum“ a jeho okolí se od jiných hradišť odlišuje relativně bohatými výchozy železných rud, v tomto případě kvalitních hematitů, a limonitických pískovců. Další novinkou pro oblast moravských hradišť jsou pak závěry vedoucího výzkumu A. Štrofa, že v některých zahloubených objektech (1–3) shledal prvky (např. propálené podloží, silně vypálená mazanice, zlomky hliněných ztracených forem), které interpretuje jako pozůstatky kovo zpracující dílny s výhni na tavbu bronzu a částečného zpracování železné rudy (Štrof 1990, 20–21). Jde však pouze o domněnky, neboť nálezy jsou pro toto tvrzení nedostačující. Z prostoru hradiště však pocházejí i

zlomky železné rudy a vzorky strusky (Novák 2015, 9, 49, 95), kovoliteckou činnost tak zde lze předpokládat. Naopak zde nenajdeme žádné projevy kultovních či rituálních aktivit, přítomnost elitní vrstvy obyvatelstva, obchodní činnosti, nebo signifikantní zánikový horizont v podobě vrstvy spáleného materiálu ve zkoumaných sondách.

Závěr

Výšinné hradiště Krhov – „Malý Chlum“ nemá, co se týče umístění v krajině, rozlohy, funkce, a konfigurace opevnění s Náměští na Hané – „Rmízem“ (u Laškova) mnoho společného. M. Novák uvádí, že lokalita zažila významný sídelní horizont v pokročilé fázi pozdní doby bronzové s přesahem do časně halštatského období. Poté údajně následoval hiát, který přetnuly až sporadické nálezy mladohalštatského charakteru. Těžiště osídlení ve starší době železné vidí M. Novák ve fázi Ha D2 s tím, že konce halštatského období se již lokalita nedožívá. Pokud bychom se dívali na skutečnosti zjištěné z datovaných funerálních kontextů, najdeme zde keramický materiál, který typologicky vyplňuje prakticky celou halštatskou epochu. Kovové předměty řadí lokalitu spíše mezi mladohalštatské (Ha D1), avšak jejich mizivé procento nám příliš velkou jistotu v dataci neposkytuje. Z dostupných pramenů můžeme konstatovat, že Krhov – „Malý Chlum“ (stejně jako náměšťský „Rmíz“ (u Laškova) a ostatní zkoumané výšinné polohy) nebyl sídlem elit, zdejší náplní spíše mohly být menší kovolitické aktivity a strážní činnost v SJ koridoru Boskovické brázdy. Posledně jmenovaný faktor lze však uplatnit prakticky u všech výšinných hradišť, nejen na Moravě, neboť k němu z logického hlediska svádí jejich strategická výšinná poloha nad okolním terénem.

9.3.7.12.2.3 Jívová – „Tepenec“

Geografie a plocha

Do současnosti již pouze částečně dochovaná výšinná poloha (ortofotomapa 1:10) se nachází v nitru Domašovské vrchoviny, která je podcelkem Nízkého Jeseníku. Nápadně tak svým umístěním připomíná sledované hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). Lokalita Jívová – „Tepenec“ z výšky asi 520 m n. m. shlíží do hluboce zaříznutého členitého údolí Trusovického potoka, nad kterým je kolmo převýšena asi o 140 m. Původně se jednalo o dvojrcholovou dispozici, jejíž JZ polovinu zlikvidoval zdejší kamenolom. Celková opevněná plocha oválného tvaru hradiště činila 3,2 ha (Vránová – Vrána 2005, 8, 17), což je zhruba polovina plochy hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova).

Obrana

Pravděpodobně celý obvod hradiště „Tepenec“ byl poprvé opevněn kamenohlinitým valem (hradbou) již v pozdní době bronzové, technologická homogenita celého valového tělesa však prokázána nebyla. Tato fortifikace zhruba kopírovala okraj vrcholové plošiny, tak jako u předchozích porovnávaných hradišť. Opět zde nebyl shledán žádný zahlobený příkop, a to ani v SV části, kde se nachází šíje, která oddělovala hradiště od okolního terénu. Pro vstup do prostoru ohrazení se předpokládá klešťovitá brána s částečně se překrývajícími konci, umístěná na S straně ostrožny (Vránová – Vrána 2005, 8, 13, 17–18). Pro tuto hypotézu svědčí fakt, že klešťovité brány byly buď prokázány, nebo se jejich přítomnost předpokládá na několika sledovaných polohách (viz výše; Dohnal 1988, 14, 30). Žádné indicie naopak nenesvědčí pro násilný konec hradiště. To bylo zřejmě postupně opuštěno na počátku doby halštatské (Vránová – Vrána 2005, 24).

Materiální náplň

Tradičně největší objem nálezů představují keramické nálezy, z Jívové – „Tepence“ ovšem pochází také několik kovových předmětů denní potřeby, zejména jehlic a spon. Literatura terminologicky uvádí pro vyzvednuté předměty „východočeský“ úzus „kultura slezskoplatěnická“ (Vránová – Vrána 2005, 18, 22, obr. 10), což pro studium jednotlivých svěbytných kulturních celků není řešení šťastné (viz kap. 4.2).

Chronologická koincidence

Jak již bylo zmíněno, první výraznější opevnění pochází z pozdní doby bronzové, přetrvalo však do halštatské epochy. Pomineme-li zastřešující bikulturní pojem „slezskoplatěnický“, do halštatu lze bez pochyby zařadit torzo bronzové harfovitě spony (Vránová – Vrána 2005, 16, 22, obr. 10:5), jejíž datování je však složité. Častěji známe železné varianty těchto v hrobových celcích se objevujících spon. Jejich výskyt zaznamenáváme už v závěru pozdně bronzového období, zmiňována je i klasická halštatská fáze Ha C2 (Říhovský 1993, 64–65, Taf. 24:101). Nalézány jsou však i ve funerálních kontextech datovaných do Ha D1 (Golec – Fojtík 2020, 106). Podobně chronologicky problematická je i železná obloukovitá spona, u které se nezachovala spínací jehla (Vránová – Vrána 2005, 22, obr. 10:6). Tento typ spon registrujeme v jednodílné variantě např. na časně halštatské (Ha C1) lokalitě Podivice – „Na valech“, pozdní dvoudílné obloukovité spony potom až z rozmezí Ha D1–D3. V případě

tepenecké spony by se mohlo jednat i o sponu s kuličkou na patce (typ Wicina), který známe např. ze Slatinic na Hané – „U vodárny“ a je datován do Ha D2 (*Golec – Fojtík 2020*, 108–109, obr. 35:3, 4, 18, 30). Vzhledem k nedochované jehle a větší části zachycovače však toto zařazení potvrdit nelze. Do časně halštatské fáze Ha C1 potom řadí J. Říhovský brýlovitou sponu se středovou smyčkou (*Říhovský 1993*, 68, Taf. 24:112), která byla v Jívové – „Tepenci“ nalezena opět v jediném exempláři (*Vránová – Vrána 2005*, 22, obr. 10:4). M. Golec brýlovitým sponám přisuzuje obecný rámec stupně Ha C (*Golec – Fojtík 2020*, 109). Z kovových předmětů byly ještě nalezeny jehlice, které však náležejí do dřívější periody pozdní doby bronzové (s kyjovitou, vývalkovitě členěnou a vázičkovitou hlavicí; *Vránová – Vrána 2005*, 22, obr. 10:1–3). Do stejného období lze řadit většinu publikovaných keramických nálezů (e.g. *Vránová – Vrána 2005*, 21, obr. 9:1–4, 6–10), malá kolekce halštatských střepů (*Dohnal 1974*, 34–36, 162, tab. 34:1–5) je fragmentární a nevykazuje prvky jednoznačného zařazení. Téměř jistě by ale měla do mladšího až pozdního halštatského období přináležet polovina korálku z modrošedého skla, o němž je však v literatuře jen telegrafická zmínka (*Vránová – Vrána 2005*, 23).

Ostatní okolnosti

Jedinými faktory, které jsou v dostupné literatuře na lokalitě Jívová – „Tepeneč“ ještě vyzdvihovány, jsou markantní výskyt rostlinných makrozbytků a řemeslné zpracování kamenné suroviny. Botanickou náplň tvoří semena kulturních plodin, jako jsou různé druhy obilí, luštěnin, a rovněž i plevelů. Mohlo by se tedy jednat o pozůstatky zdejšího zpracování a uchovávání těchto životně důležitých plodin. Řemeslné činnosti zastupuje kolekce nedatovatelných přeslenů, které evokují přítomnost tkalcovské výroby (*Vránová – Vrána 2005*, 21, obr. 9:8–11). Obráběním kamenné industrie, zejména místních břidlic, vznikla kamenná kolečka nalezená v různém stádiu rozpracování až po hotové výrobky (*Vránová – Vrána 2005*, 23, obr. 11). Podobné nálezy známe z výšinných poloh Úvalno – „Šelenburk“ (ortofotomapa 1:11) a Štramberk – „Kotouč“ (ortofotomapa 1:12), kde jsou interpretovány jako „provrtané kamenné přívěsky“ (*Dohnal 1988*, 17, 64). Dlouholetý výzkum lokality naopak nepotvrdil přítomnost projevů elitní vrstvy obyvatelstva, obchodních, ani rituálních aktivit. Stejně jako u náměšťského hradiště, i zde se patrně jednalo o osídlení běžným, neelitním obyvatelstvem.

Závěr

Lokace hradiště Jívová – „Tepenec“, která je nápadně podobná Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova), dává jisté indicie o jeho strážní funkci v krajině jinak pravděpodobně řídké osídlené. Deklarovaný spojovací bod mezi rovinnou oblastí dnešní Hané a zajesenickým Slezskem (Vránová – Vrána 2005, 24) lze přijmout, i když přímé doklady předpokládaných obchodních aktivit zde nalezeny nebyly. Fortifikační prvky se shodují s těmi, které najdeme na dalších, výše uvedených hradištích. Materiální náplň nevykazuje žádné známky bohatšího halštatského osídlení. Publikované informace a datovatelné předměty prokazují těžiště osídlení v pozdní době bronzové, které v halštatském období vyznívá. Přesnější chronologickou lokalizaci však provést nelze, neboť publikovaný halštatský keramický materiál přesnější datování nenabízí, a o kovových předmětech už řeč byla. Neelitní charakter zdejšího osídlení podtrhují nálezy výrobních aktivit a prvky spojené s rustikálními činnostmi. Obecná spojitost s hradištěm „Rmíz“ (u Laškova) je tedy zjevná.

9.3.7.12.2.4 Radslavice – „Zelená Hora“

Geografie a plocha

Mezi prvními kopci ukryté hradiště Radslavice – „Zelená Hora“ se rozkládá na trojúhelníkové ostrožně, kterou najdeme na J okraji Dražanské vrchoviny (ortofotomapa 1:8). Jeho nadmořská výška činí 340 m n. m., a nad okolním terénem je převýšeno o pouhých 40 m. Plocha hradiště nepřesahuje 1,1 ha (Čižmář 2004a, 221; Holubová 2007, 357), řadí se tak v rámci Moravy k těm menším. Z vrcholové plošiny lze zhlížet do určitého úseku rovin J Hané, a tedy i naopak. V tomto ohledu je tedy oproti Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) podstatně „obnaženější“ než náměšťská lokalita, která je hlavním migračním koridorem skryta a před útoky lépe chráněna.

Obrana

Právě obrané hledisko je největší slabinou této pravěké dispozice. Nejen, že ztéci její fortifikační korpus je díky převýšení dosti usnadněno, ale přilehlé kopce jsou dokonce vyšší než sledovaná ostrožna. Okupace těchto poloh činí z hradiště Radslavice – „Zelená Hora“ snadný cíl k ostřelování. Z tohoto důvodu bych čekal na těchto okolních pozicích chronologicky současná předsunutá obranná stanoviště, která by samotné hradiště lépe chránila. Jediným takovým sídlištěm je lokalita Radslavice – „Štamperky“, umístěná 500 m JV od hradiště, která je nad přístupovou cestou z údolí

převýšena asi 25 m. Kromě logické strážní funkce zde však byly odkryty zejména pozdně halštatské objekty spojené s metalurgií a činnostmi spojenými se zpracováním kovů – bronzová i železná struska, tyglíky, kadluby, množství jiné keramiky (*Janák 1982*). Vzhledem k datování Radslavic – „Zelené Hory“ do širšího stupně Ha D (s těžištěm v Ha D2), by se tedy mělo jednat o současnou výrobní a obranou pozici sledovaného hradiště. Co se týče opevnění samotné ostrožny, její pravěký origin podstatně poškodilo raně- i vrcholně středověké budování zdejších hradišť a hradů, takže halštatské periodě je přisuzována pouze kamenná kumulace v SZ rohu ostrožny a halštatská vrstva na JV straně, která by mohl být pozůstatkem lehčí fortifikace (*Holubová 2007, 360*). Průkaznost je zde tedy v rovině hypotéz a s dokladovaným sondážním průzkumem v Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) se Radslavice – „Zelená Hora“ příliš srovnávat nedá.

Materiální náplň

Téměř všechny halštatské artefakty z prostoru výšinné dispozice tvoří keramické nálezy, vedle nichž bylo vyzvednuto jen několik kostěných šidel, kostěná ploténka zdobená soustřednými kruhy (cf. podobná výzdoba tab. 62:3; 73:2; 81:4; foto 15:1; 19:1; 21:11; *Nekvasil 1993, 334, obr. 219; Parzinger – Nekvasil – Barth 1995, Taf. 45:405; Fojtík 2010, 374–375, obr. 15; Kos – Přichystal 2013, obr. na str. 77*), a polotovar bronzové šipky (*Holubová 2007, 360*).

Chronologická koinkidence

Z. Holubová datuje těžiště osídlení lokality i nedalekého sídliště Radslavice – „Štamperky“ do fáze Ha D2 na základě typologie keramických tvarů a výzdobných prvků (*Holubová 2007, 360, 366*). Na prvním místě zmiňuje mísy/šálky s lištou, které spadají do pozdního halštatu fází Ha D2–D3 (cf. *Bujna 1991, 373–374; Novák 2015, 65, 142, tab. 18:25; Golec – Fojtík 2020, 148*). Z celého souboru vyzdvihnu zejména tvar s vykrajovanou lištou (*Holubová 2007, 371, obr. 4:9*), který v platěnickém prostředí není obvyklý a najdeme jej např. kultovní svatyni Habrůvka – „Býčí skála“ (Ha D1b–Ha D3; *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995, Taf. 65:673, 681; 66:687–689; datování Golec – Fojtík 2020, 223, obr. 68*). Autorka statě o Radslavicích – „Zelené Hoře“ dále mluví o situlovitých tvarech, které však soubor přímo neobsahuje, příslušnost k závěrečnému halštatskému vývoji s pokračováním v časném latěnu (Ha D3 – LT A) však jistě dokladují zesílené profilované okraje (snad) amfor z různých nálezových celků (*Holubová 2007, 373, 377, obr. 6:11; 10:14*). Dalším signifikantním faktorem

jsou zejména v horákovském prostředí se vyskytující zevnitř protlačovaná vertikální žebra nádob (*Holubová 2007*, 374–375, obr. 7:10; 8:2, 13). Známe je např. i z jiného platěnického výšinného hradiště Chvalčov – „Hostýn“ (*Parma 2012*, 71, 137, 169, 191, tab. 41:2; 73:20; 95:11) a řadíme je do úseku Ha D1–D2 (*Podborský 1970b*, 75), někdy i do fáze Ha D3 (*Goláňová 2013*, 242). Jelikož se nacházíme v nárazníkové zóně s horákovskou oikumenou, není divu, že se v kolekci z Radslavic – „Zelené Hory“ objevuje výzdoba vlešťováním (*Holubová 2007*, 373, 376, 378–381, obr. 6:7; 9:6; 11:10; 12:2; 13:12; 14:8). Z datovaných hrobových sad byl zjištěn výskyt této výzdobné techniky v platěnickém prostředí v úseku Ha C2–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Ojedinele se objeví i rastrovaná výzdoba (*Holubová 2007*, 378, obr. 11:6), zjištěná ve stupních Ha C2–D1 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Další keramické tvary a výzdoba představují relativně tradiční prvky, které lze spojit s mladším (bohatá rytá a žlábkovaná výzdoba hrdel a výdutí; *Holubová 2007*, 372, 374, 376, 378, 380, obr. 5:2, 6; 7:11; 9:1; 11:7, 8; 13:1, 7) a pozdním (rozvolněná výzdoba; *Holubová 2007*, 376, 378, obr. 9:4; 11:9) vývojem. Některé výzdobné motivy bych však již řadil do časně laténského období (*Holubová 2007*, 370, 374, 379, obr. 3:3, 4; 7:12; 12:13).

Z běžného sortimentu „lokálních“ předmětů se vymyká zlomek měsícovitého idolu – tzv. mondidolu (*Holubová 2007*, 362–363, 371, obr. 4:17), tedy keramického podstavce s kolmo na něj postavenou dvojrohovou aplikací, která je obecně přijímána jako kultovní předmět spojený s fenoménem rodinného krbu (*Podborský 2006*, 319–321, tab. 86:19, 20, 23–25), lapidárně řečeno „teplem domova“. Rozšířeny jsou hlavně ve východohalštatském kulturním okruhu, zejména v kalenderberské skupině. V moravské platěnické oblasti známe už pouze 1 další miniaturní mondidol z Němčic nad Hanou – „Nad hliníkem“ (*Golec – Fojtík 2020*, 153–155, obr. 53:15), zato ve V Čechách je tento fenomén nebývale rozšířen (e.g. *Vokolek 1999*, 202, 204, 219–220, 222, 224–225, 236, 243, 262, 284, 291, 317, tab. 32:18; 34:18; 49:2, 4; 50:7, 8; 52:17; 54:6; 55:13; 66:5; 73:2; 92:10; 114:1, 2, 4, 6, 9; 121:1; 147:2). Najdeme jej taky v polském Slezsku, zde ovšem bez podstavců (*Gedl 1973*, 277, 302, 320, 331, tabl. VII:16; XXXII:3; L:12; LXI:9). Tyto předměty jsou známy od pozdní doby bronzové s těžištěm výskytu ve starší době halštatské (*Podborský 2006*, 319, 321), a do souboru keramických nálezů z polohy Radslavice – „Zelená Hora“ tento předmět tedy chronologicky příliš nezapadá.

Posledním sledovaným artefaktem je již zmíněný polotovar bronzové trojkřídle šipky s vnitřní tulejí (*Říhovský 1996*, 138, Taf. 28:476; *Bartík et al. 2017*, 54, 60, Fig. 4:133; *Holubová 2007*, 363–365, obr. 2). Jedná se o militarium regionálně nalézané

nejčastěji na moravských výšinných polohách a dáváno do souvislosti s kulturami tzv. východního typu (Kozubová 2009, 66), tento typ by měl analogicky (viz ostatní podobné předměty v této práci) náležet do stupně Ha D. Jelikož je tento kus jako projektíl prakticky nepoužitelný, nabízí se otázka, zda není produktem místní výroby (např. z nedaleké výrobní lokality Radslavice – „Štamperky“), který měl být ještě dále cizelován (cf. Holubová 2007, 365).

Ostatní okolnosti

V tomto ohledu je zřejmě nejdůležitějším faktorem již zmíněná nedaleká sídlištní poloha Radslavice – „Štamperky“ s bohatými doklady metalurgie barevných kovů a železa. Hradiště tak mohlo být důležitým centrem distribuce kovových výrobků pro zdejší region v mladší a pozdní době halštatské, snad i sídlem elit, kteréžto prvky z nálezů nejsou doloženy. Podobnou situaci, avšak přímo z prostoru hradiště známe ve skromné podobě z Krhova – „Malého Chlumu“. Kultovní prvek zastupuje nález, pravděpodobně dlouho uchovávaného mondidolu, jehož přesnější funkci pro hradiště „Zelená Hora“ můžeme pouze odhadovat. Zároveň nám alespoň mlhavě může zastupovat nějaké obchodní styky s J oblastmi střední Evropy, stejně jako nález polotovaru trojkřídlé šipky s oblastmi V Evropy.

Závěr

Sama o sobě je geografická konfigurace hradiště Radslavice – „Zelená Hora“ zatím nejsnáze přístupnou výšinnou lokalitou ve sledovaném objemu parametrů. I když jsou fortifikační prvky neznámé, Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) se tedy ani vzdáleně nepodobá. Materiální náplň je až na pár ojedinělých akvizic standardní, a chronologickou působnost lze vyjádřit rozsahem fází Ha D1–D3 s tím, že těžištem opravdu mohla být fáze Ha D2 (cf. Holubová 2007, 366), i když některé aspekty ukazují na delší trvání, možná až do počátku doby laténské. V tomto ohledu je tedy od porovnávaného náměšťského „Rmízu“ (u Laškova) v pokročilém stádiu nesoučasná. Jedinou závažnou disproporcí v pozdně halštatském období je zdejší absence grafitové keramiky, kterou bych zde v pozdním období jednoznačně očekával.

9.3.7.12.2.5 Lechovice – „Obersko“

Geografie a poloha

Poněkud pozapomenuté halštatské výšinné hradiště se nachází ukryto za prvními kopci Zábřežské vrchoviny, na protáhlém, SJ orientovaném hřebínku, který se vypíná

nad tokem říčky Třebůvky (ortofotomapa 1:13). Ze všech detailně zkoumaných hradišť je Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) nejbližší, přímá vzdálenost činí asi 17,5 km. Jeho nejvyšším bodem je 362 m vysoká kóta, od níž se na V svah prudce snižuje do údolí zmíněné říčky. Ostatní svahy jsou o něco pozvolnější. Plocha hradiště dosahuje 2,3 ha (Čižmář 2004a, 164).

Obrana

Ledvinovitě tvarovanou plochu hradiště chránil jednoduchý až trojnásobný val. Na S straně se nacházela brána do tohoto opevnění (Červinka 1896a, 19–20), někde se uvádí i vchod ze Z strany (Dohnal 1988, 50; Čižmář 2004a, 164). Vnitřní valové těleso se uvádí jako „struskové“ (spečené), ostatní vnější linie opevnění jsou charakterizovány jako kamenohlinité (Červinka 1896a, 19), s předpokládaným předsunutým příkopem. „Struskové“ valové těleso bylo pravděpodobně svědkem násilného zániku v podobě požáru (Dohnal 1988, 50).

Materiální náplň

Z nálezů je zmiňována především zdobená keramika (tuhované a červenou hlínkou malované zboží, ornamentace trojúhelníky, důlky a přímkami), dále mazanice a osteologický materiál (Červinka 1896a, 20).

Chronologická koidence

Keramické nálezy z povrchových sběrů a sond jsou rámcově datovány do stupně Ha C (Dohnal 1988, 50), nicméně výše uvedené Červinkovy informace mohou hovořit i o mladohalštatské fázi Ha D1 (cf. např. bohatý inventář pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“; Golec – Fojtík 2020).

Ostatní okolnosti

J. Nekvasil uvádí, že se mohlo zejména jednat o „strážní osadu“, domněnky o výrobním centru, sídle moci a kultu (Nekvasil 1963, 19) jsou doposud nepotvrzeny.

Závěr

Pravdou je, že dispozice hradiště plně odpovídá Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova), rovněž zde je umístěna nad údolím, kterým protéká vodní tok nižšího řádu. Charakteristické několikanásobné fortifikační prvky nám také připomínají rmízský fenomén. Otázkou zůstává, nakolik pásma 1.–3. eneolitického valu halštatských osadníci

Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) využívali. Z dostupných informací není jasné, kdy byla v Lechovicích – „Obersku“ jednotlivá pásma opevnění vybudována. Relativní blízkost „staré sídelní oblasti“, která se nenachází příliš daleko od sledovaných hradišť, mohla rovněž hrát svou roli. Co se týče Lechovic – „Oberska“, více by napověděl, stejně jako u mnoha jiných podobných lokalit, plošný či alespoň systematický sondážní výzkum.

9.3.7.12.2.6 Výběr z dalších platěnických výšinných poloh

Křenovice – „Hradisko“

Respektující stanovaná kritéria, měl bych v této chvíli širěji porovnat i dlouhodobě zkoumané a nedávno pregnantně popsané výšinné hradiště Křenovice – „Hradisko“ (ortofotomapa 1:14; *Bambasová 2014; Tichá Bambasová 2019*). Zdejší vyvýšená, do 230 m n. m. se zvedající, příkopem oddělená část, která je interpretována jako akropole (tj. exponovaný, specifickému účelu vydělený prostor), je zásadní záležitostí, kterou v moravské platěnické oblasti jinde doloženou nemáme. Součástí této akropole je i kvadratická struktura, interpretovaná jako dvorec (*Tichá Bambasová 2019, 21*). Nebudu se jim blíže věnovat, neboť v Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) se tento, zjevně s elitami spojený prvek, nevyskytuje. Pro naše bádání je v tuto chvíli důležitější posoudit geografické a konfigurační prvky této lokality. Předně je potřeba uvést, že zmíněné hradiště se nachází přímo uprostřed rovinných, nebo jen mírně zvlněných terénů J okraje Hornomoravského úvalu, dispozice tedy zcela neodpovídá Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) ukrytému mezi okolními kopci. Křenovice – „Hradisko“ svou polohou spíše připomíná mlado- až pozdně laténské návrší emporium Němčice nad Hanou – „Zadní dlátka“. Plocha křenovické dispozice činí 1,8 ha, opět se tedy jedná o hradiště značně menší než srovnávaný náměšťský „Rmíz“ (u Laškova). Hradiště je součástí tzv. sídelní aglomerace, z níž máme bohatě doloženou specializovanou výrobu, a sice předení a tkaní textilního materiálu, a železářskou výrobu. Na základě chronologicky citlivých kovových předmětů je poloha rámcově datována do širokého rozpětí Ha C2b–D3 (*Tichá Bambasová 2019, 14–17, 117–128, 152*), je tedy s náměšťským „Rmízem“ (u Laškova) v markantním chronologickém úseku současná. Charakter tohoto výšinného hradiště je však zcela odlišný.

Štramberk – „Kotouč“

Oválné hradiště umístěné na vápencovém monolitu vybíhajícím z Podbeskydské pahorkatiny do prostoru Moravské brány (ortofotomapa 1:12), je velice podobné

výšinné lokalitě Chvalčov – „Hostýn“ (ortofotomapa 1:2). Jedná se rovněž o dvojvrchol s mělkým sedlem uprostřed. Původní nejvyšší bod se nacházel v nadmořské výšce 539 m n. m. a nad okolním terénem je hradiště převýšeno o asi 210 m. s tím, že jeho svahy plynule klesají do rovinných partií. Dispozicí je tedy ještě exponovanější než chvalčovský „Hostýn“. Od 19. století je lokalita z J strany postupně odtěžována vápencovým lomem, a tedy systematicky devastována. Její původně ohrazená plocha se odhaduje na 10–23 ha (Dohnal 1988, 62; Čížmář 2004a, 245; Podborský 1970a, 34). Opevnění v podobě kamenohlinitého valu se logicky dochovalo v S partiích kopce, kde je v prostoru sedla přerušeno, snad se tu nacházela brána. Z výzkumů L. Jisla z roku 1951 je zřejmé, že toto opevnění bylo vybudováno již v pozdní době bronzové a v době halštatské bylo dále využíváno, o čemž svědčí volně rozptýlené keramické střepy z obou období, nalezené v destrukci valu. Otázka zánikového horizontu (či více horizontů) opevnění je předmětem diskuzí, neboť vrstva popela na bázi valu (Dohnal 1988, 64) není spolehlivě datována, logicky by měla být starší než následně zbudované valové těleso. Zajímavostí jsou kůlové jamky o průměru 10 cm na předpokládaném vnějším líci fortifikace, zapuštěné do intaktního sprašového podloží (Dohnal 1988, 64), které jinde doloženy nejsou. Z nálezového inventáře zaujme kolekce 16 bronzových šipek (Novák 2017, 202, obr. 6), které evokují domněnky o dobývání lokality cizími etniky tzv. východního typu v průběhu 6. století př. Kr., tedy v úseku Reineckeého fází Ha D1–D2 (Golec – Čermáková – Fojtík 2016). Situace je tedy srovnatelná s níže zmíněným hradištěm Provodov – „Rysov“. Jeden ze zánikových horizontů na Štramberku – „Kotouči“ je kladen právě do tohoto období. Ze zdejších jeskyní jsou hlášeny i netradiční, šipky kostěné (Adamusová 2016, 36, 57), jejich datování do halštatu je však diskutabilní. S Náměští na Hané – „Rmízem“ (u Laškova) má tedy štramberský „Kotouč“ pramálo společného. Celková dispozice, obraná struktura i nálezové portfolio mají zcela jiný charakter, ve hře je snad pouze jistá časová souvztažnost obou hradišť.

Provodov – „Rysov“

Odlehlé východomoravské hradiště Provodov – „Rysov“ s nejvyšší nadmořskou výškou 542 m, je od „staré sídelní oblasti“ poměrně vzdáleno (ortofotomapa 1:5). Stejně jako jiné lokality je po celém svém obvodu ohraničeno valem, který obepíná plochu 2,7 ha. Nemnoho keramických nálezů převyšuje počet kovových předmětů (včetně 2 depotů elitních bronzových, skleněných a jantarových artefaktů; Novák 2017, 187, 189; Čížmář – Golec – Mírová 2022, 29), dokladující těžiště osídlení lokality ve fázích Ha D1–D2

(*Golec – Fojtík 2020*, 223, obr. 68). Nově je však uváděna širší působnost Ha C2b – LT A. Celkově zde bylo do této doby bylo nalezeno 174 bronzových, železných, skleněných, jantarových, a hliněných předmětů, vyjma keramických nádob (*Čižmář – Golec – Mírová 2022*, 29). Charakterem se mohlo jednat o strážní lokalitu, která byla svědkem nepřátelského dobývání, o čemž svědčí nálezy téměř 50 bronzových šipek, které jsou spojovány s kulturami tzv. východního typu (*Novák 2017*, 202, 210, 215, obr. 6). Publikované keramické nálezy nenesou příliš mnoho informací o jejich časovém zařazení, snad jen amfora lahvovitého tvaru inklinuje k pozdně halštatskému období (*Novák 2017*, 211, 228, obr. 5:4). Dá se říci, že téměř žádné srovnávané prvky s náměšťským „Rmízem“ (u Laškova) se v Provodově – „Rysově“ nenacházejí, nota bene přítomnost 2 depozit elitních předmětů a markantní výskyt kovových militarií, dávají Provodovu – „Rysovu“ zcela jinou charakteristiku. I zde je však potřeba vzít v potaz určitou chronologickou současnost obou hradišť.

Podivice – „Na valech“

Posledně zmíněný faktor neplatí pro další sledovanou výšinnou polohu. Jde o jediné dosud známé, ryze časně halštatské, středomoravské výšinné hradiště Podivice – „Na valech“ (ortofotomapa 1:4). Zdejší kolekce železných předmětů datuje toto hradiště do fáze Ha C1, tedy do samotného počátku halštatské epochy (*Golec – Fojtík 2020*, 193). Jinak je tato trojúhelníková ostrožna s nejvyšším bodem 420 m n. m. svým umístěním v krajině velice podobná nedalekým Radslavicím – „Zelené Hoře“, i porovnávanému hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). Je od „staré sídelní oikumeny“ oddělena prvními kopci Dražanské vrchoviny, přičemž od rovinných oblastí není příliš vzdálena. S plochou 1,8 ha je však vůči Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) daleko subtilnější. Určitou zajímavostí je trojice lineárních fortifikačních prvků (vždy val a před ním příkop), které jsou umístěny jako přepažení tří nejsnáze přístupných míst – z plochy ostrožny vybíhajících terénních hřbetů (*Fojtík – Golec 2007*, 76–77, obr. 1). Absolutní absence kovových předmětů v Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) a úplná chronologická nesouvztažnost obou poloh však nadějnou spojitost s Podivicemi – „Na valech“ zcela vylučuje.

Chotěbuz – „Podobora“

Z geograficky vzdálených oblastí Českého Slezska je známo polykulturní hradiště Chotěbuz – „Podobora“, které najdeme na samotné SV výspě východohalštatského „světa“, v nadmořské výšce 277 m n. m (ortofotomapa 1:15). Svou

rozlohou nevelká lokalita (1,75 ha) se vypíná na horní partii terénního zlomu nad regulovanou řekou Olší, jejíž tok se původně nacházel přímo pod prudkým svahem, na kterém je hradiště umístěno. Jedním z obranných prvků lokality tak byla samotná řeka Olše. Zdejší osídlení plynule přechází z pozdní doby bronzové do začátku halštatu, v kterémžto období byla lokalita pravděpodobně zničena. Nedlouho poté (v Ha C1b) je znovu osídlena a několikrát výrazněji fortifikována v průběhu dalších vývojových etap. Následuje zřejmě turbulentní období v rámci pozdně halštatského vývoje, ve kterém je zjištěn několikerý zánikový horizont, a omezené přežívání lokality až do časné laténské fáze LT A (*Juchelka – Nývltová-Fišáková – Tůma 2011*, 2–3). V porovnání s téměř homogenně se jevícím osídlením Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) a pouze jediným zdejším, a to jen hypotetickým, zánikovým horizontem, je výšinné hradiště Chotěbuz – „Podobora“ představitelem daleko rušnějšího vývoje na SV okraji východohalštatské oblasti. Expozice nad výrazným vodním tokem je rovněž zcela diferentní oproti náměšťskému hradišti, které se vypíná nad údolím, jehož původcem je vodní tok daleko skromnějších parametrů. Keramické portfolio z Chotěbuzi – „Podobory“ zastupuje výrazný, pozdně bronzový materiál (*Juchelka – Nývltová-Fišáková – Tůma 2011*, 9, obr. 5:1–6, 10, 15), mlado- a pozdně halštatské jsou zde uváděny tvary mís se zataženým okrajem, s výčnělky nebo plastickou lištou na maximální výduti (*Juchelka – Nývltová-Fišáková – Tůma 2011*, 11, obr. 5:28, 30, 31). Ojedinele zjištěné, černě malované šrafované trojúhelníky na vnitřku mís by měly být spojeny s exponovaným halštatským obdobím Ha C2–D1 (viz výše). Pokličky se zvednutým okrajem jsou specifikem polského Horního Slezska (cf. *Gedl 1973*, 41, 318–319, 332–333, 354, tabl. XLVIII:1; XLIX:20; LXII:17; LXIII:9; LXXXIV:5), i na hradišti Chotěbuz – „Podobora“ byl minimálně 1 exemplář zjištěn (*Juchelka – Nývltová-Fišáková – Tůma 2011*, 9, obr. 5:13). Datování však v tomto případě příliš možností nenabízí. Ani kovové předměty zde nalezené nemají pro chronologické určení výraznější efekt. Sekera s kvadratickou tulejí je zde zařazována do stupně Ha D (*Juchelka – Nývltová-Fišáková – Tůma 2011*, 5–6, obr. 2:1), další železné předměty jsou pak spojovány s podobnými artefakty nalezenými na již zmíněné lokalitě Podivice – „Na valech“, a sice na začátek halštatského období, do subfáze Ha C1a (*Fojtík – Golec 2007*). Chronologická působnost lokality, jak vyplývá z těchto informací, tak zřejmě přesahuje téměř celou dobu halštatskou, v různých formách dynamiky osídlení. S Náměští na Hané – „Rmízem“ (u Laškova) je tedy v určitém období současná, což je taky jediný styčný bod při posuzování obou výšinných poloh. K dovršení studia bych si dovoлил poznámku, že pozdně halštatský vývoj charakterizují zejména keramické tvary

zhotovené z tuhového materiálu, a např. mísy/šálky s lomenou a do plastické lišty vytaženou maximální výdutí. Obojí zde ovšem absentuje. Teoreticky může být na vině lokální vývoj keramických tvarů i technologie jejich zhotovování.

Malé Hradisko – „Staré Hradisko“

Předlaténské osídlení této významné polykulturní lokality (ortofotomapa 1:6) sestává z velice zajímavých nálezů, které však lze spojit pravděpodobně s nomádkými etniky, která mají svůj původ ve V oblastech Evropy (*Čižmár – Parma 2006*, 63). Celá 37 ha rozlehlá plocha pozdějšího oppida leží v nadmořské výšce 540 m (*Čižmár 2004a*, 174), a kromě Z strany její stěny prudce spadají do hlubokých údolí. S přihlédnutím k umístění mimo „starou sídelní oblast“ a ve vyšší nadmořské výšce (téměř na vrcholových plateau Dražanské vrchoviny) je ještě podstatně odlehlejší než studované výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). Zdejšímu drobnému, avšak specifickému keramickému souboru dominují nádoby s liniemi otvorů a důlků z vnitřní strany pod okrajem, jejichž původ je třeba hledat v prostředí zakarpatské oblasti a jejich kulturních skupin, s nejistým datováním od pozdní doby bronzové do pozdního halštatu (*Čižmár – Parma 2006*, 63). Na Moravě najdeme už pouze 1 podobný fragment v horákovské oblasti, a sice na sídlišti Těšetice-Kyjovice – „Sutny“ (*Golec 2003*, 61, 384, tab. 1626:31). Cizí charakter keramických nálezů pak dotváří meandrovitě zdobené závaží s kolmým vertikálním provrtem, jehož analogie pochází z oblasti V Přialpí a jemuž se přisuzuje kultovní význam (*Stegmann-Rajtár 1998*, 275, 277, Abb. 1). Datování halštatského souboru lze však lépe pořídit pomocí zdejších kovových předmětů zařazovaných do Ha C2–D1 (*Čižmár – Parma 2006*, 64), a skleněných korálků s očky, které mají na Moravě pozdně halštatskou dataci Ha D2–D3 (*Kršová 2017*, 78, 80), s přesahem do laténského období (*Venclová 1974*, 593). Vzhledem k tomu, že halštatské nálezy pocházejí z různých míst zdejší rozsáhlé dispozice, je složité si představit podobu osídlení Malého Hradiska – „Starého Hradiska“ ve starší době železné. Což je ještě umocněno tím, že případné (a v zásadě logické) opevnění této lokality není ve sledované éře doloženo. Mohlo tak jít, i vzhledem k nálezům z různých období, o více skupin, které se zde přechodně usídlily. Shrneme-li zjištěná fakta, Malé Hradisko – „Staré Hradisko“ pojí s Náměští na Hané – „Rmízem“ (u Laškova) geografické a polohové umístění lokality, a vysoce pravděpodobná chronologická současnost obou lokalit. Nálezový inventář však poukazuje na etnicky zcela odlišnou skupinu obyvatel.

Olomouc – „Dómské návrší“

Mladohalštatský materiál z této lokality (ortofotomapa 1:16; *Dohnal 2004*, 97–102, obr. 4–7) bych dle profilace nádob spíše ještě předsunul do staršího halštatské fáze Ha C2. Nicméně solitérní monolit „olomouckého kopce“, který je exponován uprostřed rovin S Hané, zcela neodpovídá dispozici chráněného náměstského „Rmízu“ (u Laškova), proto jej zde nebudu dále sledovat. Olomouci – „Dómskému návrší“ by, dle mého názoru, více „slušela“ datace Ha C2–D1.

Některá další výšinná hradiště a jejich specifika

Je samozřejmě nemyslitelné zabývat se všemi známými platěnickými výšinnými hradišti na Moravě, alespoň co se týče rámce rozsahu této práce. Pregnantněji jsem se věnoval těm lépe zkoumaným, nebo jinak důležitým polohám, v rámci zadaných priorit. Méně významné lokality již jen krátce shrnu.

Oblast střední Moravy byla, co se týče výšinných poloh v širší oblasti Přerovska, zkoumána souhrnně na počátku milénia (*Peška 2002*). V tomto regionu se nacházejí rozlohou menší halštatské lokality (0,2–1,8 ha) s převýšením nad okolním terénem pohybujícím se mezi 15–130 m, které nevykazují znaky zásadnějšího významu. Na vině je ovšem nedostatečný stav jejich výzkumu, nejasnosti ohledně datování nálezů, a tedy i interpretace těchto poloh je složitá (*Peška 2002*, 13). Sondážní výzkum kamenohlinitého valového tělesa na hradišti Kokory – „Hradisko“ (ortofotomapa 1:17) shledal zánikový horizont v podobě spálené vrstvy (*Peška 2002*, 19), neexistuje však indicie, že se tak stalo v době halštatské. Obecně jsou tyto polohy pro halštat nejčastěji datovány do širšího stupně Ha C (*Dohnal 1988*, 22; *Peška 2002*, 11, obr. 3).

Výšinná hradiště regionu JV Moravy se dostala do hledáčku D. Parmy, který v roce 2007 provedl jejich důkladnou rešerši (*Parma 2007*). Povětšinou pahorkatinné a vrchovinné oblasti vykazují kulturně smíšený a svébytný vývoj, jehož halštatská epocha je zde poznána jen útržkovitě (*Parma 2007*, 263). Do platěnické fáze kulturně-historického fenoménu KLPP je řazeno zcela odlehlé hradiště Lidečko – „Kopce“, rozkládající se na výrazném vrcholu V výspy Klášťovského hřbetu ve výšce 699 m n. m. (ortofotomapa 1:18). Opět se jedná o subtilní dispozici s plochou 1,1 ha, téměř ze všech stran díky prudkým kopcům nepřístupnou. Pouze na Z straně je zaznamenáno kamenné valové těleso v místech, kde je hradiště nejsnáze dosažitelné. Povrchovými sběry získaný materiál je rámcově zařazován do starší doby halštatské (*Parma 2007*, 271). Ještě hůře vysledovatelný je halštatský materiál z polohy Kostelec u Holešova –

„Na hradě“ (ortofotomapa 1:19), který je do námi sledované éry řazen pouze podle 1 keramického střepu z hrdla (snad) amfory s jednoduchým žlábkovaným kolečkem, přerušujícím oběžné žlábký či ryté linie (*Parma 2007*, 270, 300, obr. 14:19). Nelze jej blíže datovat, nicméně do halštatského období zřejmě patří. Zcela jiný charakter nálezů pak představuje středověkým hradem zcela zničená dispozice Brusné – „Křídlo“ (*Parma 2007*, 275), nacházející se na exponovaných partiích Z okraje Hostýnských vrchů (ortofotomapa 1:3), nedaleko polykulturního fenoménu Chvalčov – „Hostýn“ (ortofotomapa 1:2). Zdejší objev depotu železných náramků (mj. s pečetiítkovými konci a svazky rýh po celém obvodu; *Čižmář – Čižmářová 2014*, 45, 53, obr. 8:1–9; *Golec – Fojtík 2020*, 124, obr. 41:1, 2) je datován do pomezí mladšího a pozdního halštatského období Ha D1–D2 (*Golec – Fojtík 2020*, 223, obr. 68). O konfiguraci, plošné výměře osídlené lokality a jejího opevnění však nevíme nic. Keramické nálezy z Brusného – „Křídla“ (*Parma 2007*, 297–298, obr. 11, 12) nenesou příliš mnoho signifikantních prvků oddělujících je od standardního portfolia KLPP. Podobná situaci známe také v případě lokality Bojkovice – „Kamenná“, nacházející se v kopcovité krajině na JV okraji Vizovických vrchů v nadmořské výšce 382 m n. m. (ortofotomapa 1:20). Zdejší, sondáží získaná kolekce keramického materiálu vykazuje pouze v mlhavých rysech mlado- až pozdně halštatský materiál, v podobě amfory lahvovité profilace s odsazeným hrdlem a 1 střepu z výdutí s výzdobou v podobě oběžných rytých linií a fragmentem jednostranně rytého trojúhelníku, kteréžto liniové prvky doprovází série drobných vpichů (*Parma 2007*, 277, 295–296, obr. 9:1, 10:8). Další zdejší keramické nálezy již takovou vypovídací hodnotu nemají. Halštatskému období jsou ještě přisuzovány jiné menší lokality ve zkoumaném regionu (např. Lukov – „Velá“ (ortofotomapa 1:21), Řetečov – „Na Maleniskách“ (ortofotomapa 1:22), které však již díky nedostatečným výzkumům nebudu zmiňovat.

Zajímavostí hraniční oblasti S Moravy a Českého Slezska jsou pak neopevněné polohy, které svou rozlohou odpovídají dispozicím drobných výšinných hradišť, např. Koblav – „Landek“ (ortofotomapa 1:23), Staříč – „Okrouhlá“ (ortofotomapa 1:24) nebo Sviadnov – „Štandl“ (ortofotomapa 1:25), které pravděpodobně chronologicky spadají do exponovaného halštatského úseku Ha C2–D1 (*Juchelka – Nývltová-Fišáková – Tůma 2011*, 4).

K dotvoření středomoravské halštatské situace lze ještě doplnit, že na širším území Vyškovska a Prostějovska, s přihlédnutím k porovnávanému výšinnému hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; ortofotomapa 1:1), je rozmístěno několik

dalších menších výšinných poloh, u kterých se uvádí halštatský potenciál. Stav výzkumů těchto lokalit je v různém stupni provedení, a na důkladnější závěry ohledně halštatského období tyto hradiště ještě čekají. Jedná se např. o polohy Bílovice – „Hrad“ (ortofotomapa 1:26), Drahaný – „Starý Plumlov“ (ortofotomapa 1:27), Drysice – „Melice“ (ortofotomapa 1:28), Nemojany – „Blatice“ (ortofotomapa 1:29), Orlovice – „Žešov“ (ortofotomapa 1:30) nebo Stínava – „Ježův Hrad“ (ortofotomapa 1:31; sum. Čižmář 2004a).

Tímto odstavcem končí kapitoly, týkající se specifických okruhů otázek, které se bytostně týkají přednostně studovaného výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). Jednalo se ve zkratce o srovnání keramického materiálu s vybranými středomoravskými pohřebišti (kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2) a porovnání zmíněné lokality s moravskými výšinnými hradišti (kap. 9.3.7.12.2 Exkurz 3).

Text nyní pokračuje sledováním výzkumů halštatských lokalit podle jednotlivých katastrálních území, v touto práci dotčeném regionu (tj. kap. 9.3). Navazuje tedy halštatská lokalita Náměšť na Hané – „U nádraží“.

9.3.7.13 U nádraží

Poněkud pohnutý je osud keramických nádob a střepů z této náměšťské lokality, o kterých nám referuje J. Nekvasil v listinném archivu AÚ AV Brno. Původně byly uloženy ve sbírce zámeckého muzea v Náměšti na Hané, o jejich dalším osudu není zpráv. Podle inv. č. by se mohly nacházet v AÚ AV Brno, o jejich nalezení jsem však příslušnou instituci nežádal. Na jedné z nádob se měl vyskytovat nápis „*Náměšť 4. září 1973 – u nádraží*“. Jiné údaje se již nedaly zjistit. Nádoby pocházely z hrobů, neboť v jedné z nich („váze“) se ještě nalézaly zbytky původní kremace, jejíž část byla ještě druhotně přesypána do další nádoby. J. Nekvasil některé nádoby řadí do platěnického období (Nekvasil 1968a, 1, příl. 2–4). Jelikož o uložení zmíněných předmětů se autor nezmiňuje, jsem odkázán na slovní popis a vyobrazení v listinném archivu AÚ AV Brno, z něhož 7 předmětů řadím k halštatskému období.

Do halštatského období jistě patří nezdobená amfora s mírně rozevřeným okrajem a krátkým prohnutým hrdlem, které je odsazeno od baňaté výdutí, která je ve spodní části mírně prohnutá dovnitř. J. Nekvasil uvádí její výšku 146 mm, a hlazený,

v horní části tuhovaný povrch (tab. 44:2; *Nekvasil 1968a*, 1, příl. 2). Při absenci výzdoby je chronologické zařazení složitější, postavení výduti však napovídá spíše mladohalštatské profilaci, fázi Ha D1 tedy uvedu jako rámcovou. Další, mísovitá amfora/osudí, má jen lehce rozevřený okraj a prohnuté hrdlo, které plynule navazuje na mísovitou výduť. Dno je silně prohnuté dovnitř nádoby. Z výzdoby hrdla jsou zmiňovány „trojice plytkých d'olíčků“ do tvaru obráceného trojúhelníku, které se po obvodu hrdla vyskytují na několika místech. Na horní části výduti jsou „jemné svazky svislých žlábků, mezi nimiž jsou klínky“ (snad dvousměrné svazky rytých linií nebo žlábků tvořících nespojené krokvice). Povrch je tuhovaný. Výška nádoby dosahuje 106 mm (tab. 44:3; *Nekvasil 1968a*, 1, příl. 2). Analogické prvky jsem našel na nádobách z hrobu 1159 na pohřebišti v Moravičanech – „Dílečcích“, kde se však stejné trojice větších důlků vyskytují na maximální výduti amfory, a podobná žlábkovaná výzdoba je umístěna na horní části výduti bezhrdlé nádoby jiné (*Nekvasil 1982*, 348, tab. 318:1159/10, 12). Dle morfologie moravičanské „důlkované“ amfory by se mohlo jednat opět o mladohalštatské zařazení, do kterého by rámcově spadala i náměšťská mísovitá amfora/osudí. Za zmínku stojí ještě mísa se slabě zataženým okrajem, která na své maximální výduti zvnějšku nese oběžný pás svislých rýh, které jsou ohraničeny rýhami vodorovnými, a na vnitřku „husté šrafování“ (tab. 44:4; *Nekvasil 1968a*, 3, příl. 3). Vnitřní dekor lze bez širšího zobrazení těžko posoudit, a rýhování vnějšku maximální výduti je, jak bylo zjištěno, přítomno ve značném úseku doby halštatské (Ha C2–D3; viz výše). Další je pak kónický šálek se žlábkovaným převýšeným uchem, a vnitřní výzdobou v podobě trojnásobných rýh do oblouku, které se nacházejí po obvodu spodní části výduti (tab. 45:2; *Nekvasil 1968a*, 2, příl. 4). Rytá výzdoba vnitřku mís/šálků je regionálně známá ze sídliště Slatinky – „Močilky“ (Ha D1 – LT A; foto 17:7), nebo v kombinaci s vlešťováním z nedalekého „Rmízu“ (u Laškova; Ha C2–D2; tab. 39:5; foto 12:2; *Šmíd 1991a*, obr. 102:2). Rytá výzdoba vnitřku mís je hlášena i ze sídliště Jaroměřice – „Na cihelnách“ ve V Čechách (*Novák 2005*, 211; 2014, 43). Náměšťský šálek se tedy nedá přesněji chronologicky ukotvit.

Z ostatních halštatských nádob z funerální polohy „U nádraží“ ještě zmíním náměšťský „endemit“ – fragment tzv. „naběračky“ (*Nekvasil 1973*, 75) s vodorovnými a šikmými rýžkami po obvodu okraje (tab. 45:3; *Nekvasil 1968a*, 2, příl. 4). Jak již bylo řečeno, regionálně byly nalezeny 3x, všechny v Náměšti na Hané (tab. 32:3; 35:2; foto 9:6; 10:14) a nevykazují žádnou chronologickou citlivost. Hrnc se silně zataženým okrajem, který po obvodu nad maximální výduti zdobí 4 výčnělky, mezi nimiž je oběžná linie prstovitého promačkávání (tab. 45:1; *Nekvasil 1968a*, 2, příl. 3), může mít,

dle zjištění v datovaných hrobových sadách dataci Ha C2–D1 (viz výše), jedná se však o chronologicky méně jistý prvek. Posledním tvarem, který by mohl odpovídat halštatskému období je šálek s mírně prohnutým hrdlem plynule navazujícím na vakovitou výduť, a s uchem, které je jen mírně převýšeno nad okraj (tab. 44:1; *Nekvasil 1968a*, 1, příl. 2). Určitou podobnost vykazuje s pohárkem s šikmým okrajem z žárového hrobu z Loučan na Hané – „Hliníku“, který kontextuálně datuje mísa s vnější výzdobou do Ha C2–D2 (tab. 26:2; 8:14). Jelikož neznáme hrobový kontext náměšťského šálku, datovat si jej samostatně netroufám.

S využitím listinných a kresebných údajů bylo možno stanovit rámcovou dataci 2 nádob z pohřebiště „U nádraží“ do mladohalštatské fáze Ha D1. Další morfologické a výzdobné prvky jiných nádob už nevykazují silnější oporu pro chronologické zařazení. Jelikož nemáme ani informace o náplni původních hrobových kontextů, mají tyto nálezy v podstatě hodnotu povrchových sběrů.

9.3.7.14 Valník

V roce 1914 píše F. Kovář v ČVMSO v soupisu předmětů zdejšího muzea, v sekci „Kultura popelnicových polí“, o daru 7 nádob z „Valníku“, které jsou „*mladšího rázu*“. Dárce je uveden V. Houdek (*Kovář 1914*, 143). J. Nekvasil píše o polykulturní lokalitě „Valníku“, která souvisí s nedalekou funerální polohou „U nádraží“, o mnoho let později v Přehled výzkumů, kde rozkrývá tyto nálezy dle inv. č. Z halštatského období by měly pocházet nálezy z hrobů pod inv. č. 1866, 1867 a 1883 (*Nekvasil 1968b*, 44). O tyto předměty jsem VMO neúspěšně žádal. Stejný autor se v listinném archivu AÚ AV Brno zmiňuje o střepích z pozůstalosti K. Ludikovského, který přímo v trati „Valník“ prováděl s R. Tichým záchranný archeologický výzkum v roce 1967, který byl iniciován výstavbou rodinných domů na této lokalitě. Autor článku v Přehledu výzkumů R. Tichý se zmiňuje o dokladech zdejší přítomnosti lidu lužických popelnicových polí a odkazuje se na článek J. Nekvasila na jiném místě tohoto periodika (*Tichý 1968*, 7–8). V listinném archivu AÚ AV Brno se dále dočteme, že zmíněný záchranný výzkum odkryl neolitické objekty, z nichž jedna jáma (č. 6) zřejmě pocházela z halštatského období. Další informace k nálezům nejsou, proto J. Nekvasil uvádí jejich popis a kresebnou dokumentaci s tím, že by mělo jít primárně o nálezy sídlištní (*Nekvasil 1987b*, 1–7, příl. 1–8).

Jedná se o 35 fragmentů, z nichž tvoří 29 keramické střepy, 3 vzorky mazanice, 1 zlomek mlecího kamene, a osteologický zvířecí materiál, z něhož se zachoval 1

zlomek spálené kosti. Vzhledem k analogické situaci z polohy „U nádraží“, budu se věnovat nejprve signifikantním nálezům, od kterých budu postupovat k méně a méně důležitým. Nejzachovalejším kusem je vyšší štíhlá amfora se zbytkem (snad) nálevkovitého okraje, dlouhým kónickým hrdlem, které plynule přechází ve výduť, která je ve spodní části lehce prohnutá dovnitř. Hrdlo a horní část výduti jsou tuhované, zbytek povrchu nese stopy nerovností. Nádoba je slepená a doplňovaná, a takto měří 350 mm na výšku. Hrdlo asi v polovině obtáčí šestinásobná rytá linie, která je částečně po obvodu přerušena 4 kulatými výčnělky. Pod výčnělky se nacházejí čtyřnásobné ryté krokvice s malými důlky u vrcholů. Na spodní části výduti najdeme 4 podlouhlé výčnělky, které jsou excentrické k horním kulatým výčnělkům (tab. 49:1; *Nekvasil 1987b*, 4, příl. 5). Vyšší štíhlé amfory známe zejména z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ (*Nekvasil 1982*, tab. 268:981/1; 303:1107/1; 304:1109/2; 304:1116/12; 312:1144/1; 315:1146/1, 2; 324:1182/1; 326:1183/1), kde kontext hrobu H1146 je datován do pozdně halštatských fází Ha D2–D3 (*Golec – Fojtík 2020*, 223, obr. 68). Tyto tvary známe také z východočeských nekropolí, posledně jmenovaný kontext (hrob č. 31 v Opatovicích nad Labem) zahrnuje také ostře profilovaný, již plně situlovitý hrnec, který je neklamným znakem fáze Ha D3 (*Vokolek 1999*, 202, 209, 238, 242, tab. 32:1; 39:1; 68:17; 72:1, 16). Vyšší štíhlé amfory (někde také „vázy“, „vázovité amfory“) jsou spojeny s pozdní halštatskou dvojfází Ha D2–D3 (*Nekvasil 1974*, 267, Abb. 7:4, 6).

Druhou důležitou nádobou je fragment amfory s nedochovaným okrajem a kónickým hrdlem, které je znatelně odsazeno od výduti. Hrdlo je vně tuhováno, zbytek povrchu je nerovný. Podhrdlí je zdobeno pětinasobným oběžným žlábkem, který je na 8 místech po obvodu přerušen trojnásobným žlábkovaným půlkruhem. Horní polovina výduti je až pod maximum vydutí hustě zdobena mělkými vertikálními žlábkami (tab. 48:1; *Nekvasil 1987b*, 3, příl. 4). Podobně žlábkované hrdlo amfory (nebo amfor) známe z jiné náměšťské sídlištní polohy „Lesní ulice“ (foto 10:1, 2), kterou však datuje vlešťování (Ha C2–D2). Naši výzdobu z „Valníku“ silně připomíná dekor amfory z velmožského hrobu H2/1926 ze Seloutek – „Na Šťastných“ (*Gottwald 1928*, tab. II:8), datovaného do subfáze Ha C2b (*Golec – Fojtík 2020*, 222, 364, obr. 68, tab. 28:B1). Jiný zdejší nedatovaný kontext H8/1926 pak ukazuje amforu s chudší, ale prvkově stejnou výzdobou hrdla (*Golec – Fojtík 2020*, 371, tab. 35:1), jejíž profilace osciluje někde na pomezí Ha C2–D1. Podobnou výzdobu hrdel amfor pak najdeme také v hrobech na funerální lokalitě Moravičany – „Dílečcích“ v S části etnografické oblasti Haná (*Nekvasil 1982*, tab. 4:11/12; 326:1183/1). Co se týče svislého žlábkování výduti

amfor, bylo studováno výše a jako chronologicky méně jistý prvek pokrývá fáze Ha C2–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), což je patrně také nejbližší datování pro fragment amfory z „Valníku“, alespoň z indicií, které jsme mohli získat.

Regionálně zaznamenaným je také výskyt trojice malých důlků (ve tvaru hroznu) pod vrcholem jednostranně rytého (s největší pravděpodobností) trojúhelníku, na neznámém typu nádoby (tab. 50:1; *Nekvasil 1987b*, 4, příl. 6). Tuto výzdobu obsahuje vnější povrch výduti amfory ze sídliště Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhliďala“ (Ha C2–D1; tab. 9:3; foto 5:6; *Šmíd 1977*, obr. 3:3). Najdeme jej také na amfoře/amforovité zásobnici z výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ (*Novák 2015*, 136, tab. 12:24). Všechny vrcholy rytého trojúhelníku pak doplňují trojice důlků mísovitě amfory/osudí z nedatovaného hrobu H15 na pohřebišti Moravičany – „Dílečky“ (*Nekvasil 1974*, 257, Abb. 2:2; *1982*, 17, tab. 5:15/9). Samostatně datovat tento výzdobný motiv není možné. Další fragmenty už nám zařadit tento kontext příliš nepomohou. Střep vně tuhované (snad) amfory plynulé profilace s oběžným žlábkováním hrdla a dvousměrným šikmým rytím výdutě (tab. 47:3; *Nekvasil 1987b*, 4, příl. 2) můžeme spatřovat ve značné části halštatu, pro běžné mísy se zataženým okrajem (tab. 46:2–5; 47:1; *Nekvasil 1987b*, 2–3, příl. 1–3) platí ještě daleko rozsáhlejší časové období. Ani zvrchu hráněný nálevkovitý okraj neznámé nádoby (tab. 47:2; *Nekvasil 1987b*, 3, příl. 2) nemůžeme nijak začlenit bez další nedochované profilace, fragment cedníku/vykuřovadla (rozdíly jsou popsány v *Podborský 1970b*, 95) mísovitého tvaru o průměru okraje 110 mm (tab. 50:7; *Nekvasil 1987b*, 5, příl. 6) je dalším chronologicky necitlivým zlomkem, neboť tyto předměty se v zejména sídlištních kontextech objevují již od neolitu, reps. starší doby bronzové (*Podborský 1970b*, 95), a náměšťský zlomek má jen malou vypovídací hodnotu. K doplnění snad ještě nekeramické předměty – kus mlecího kamene ze šedé žuly oválného půdorysu s ohlazenou vrchní stranou (tab. 48:2; *Nekvasil 1987b*, 6, příl. 8), zlomky mazanice s otisky prutu a stébel, zlomky zvířecích kostí včetně poloviny spodní čelisti menšího zvířete a 1 ohněm opálená kost (*Nekvasil 1987b*, 6).

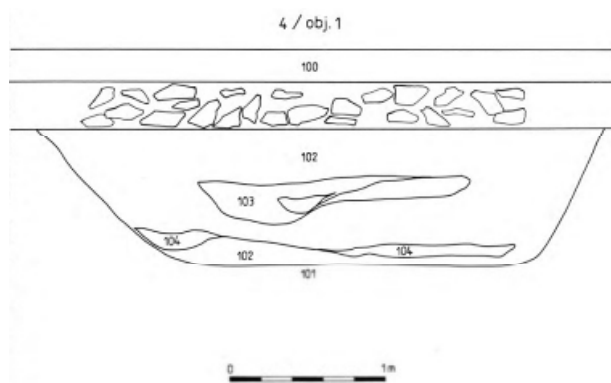
Vzorky mazanice, mlecí kámen a cedník/vykuřovadlo hovoří o tom, že se zde jedná o nálezy sídlištní. Datování souboru není jednoduché, vyšší štíhlá nádoba by odpovídala pozdně halštatskému období, zbytek signifikantních nálezů však hovoří o dřívějším vývoji starší doby železné. Rámcově bych se přikláněl k širšímu datování tohoto sídlištního kontextu do rozmezí Ha C2–D2.

9.3.7.15 Vrchy

(také: *Za humny, Náměšť na Hané-Biskupství – Vrchy, Nad kovárnou*)

O tomto pohřebišti nám poprvé referuje V. Houdek v ČVMSO, kde sděluje, že nálezy byly vykopány v roce 1900, ale jejich přesnější kontextuální uložení není známo. Mělo by jít o obsah žárového hrobu, který se nacházel „*sotva 1 metr pod nynějším povrchem*“. Jedná se zde o kolekci železných a bronzových předmětů, které doplňují 3 keramické nádoby (Houdek 1901, 128–129, tab. IX; Červinka 1902, 253–254, obr. 122). Jedna z nich, amfora s válcovitým hrdlem a malými uchy překlenující podhrdlí a horní část výduti (tab. 51:5; Houdek 1901, tab. IX:5), s celým souborem chronologicky nesouhlasí, jedná se o nádobu, jež časově spadá do mladší doby bronzové (B D–Ha A; cf. Štrof 1993, 321, obr. 207:2). V případě 2 zbylých keramických nádob se jedná o fragment malé mísy se (snad) žlábkovaným či rýhovaným okrajem, a dále kónický šálek s mírně převýšeným uchem (tab. 51:8, 9; Houdek 1901, tab. IX:8, 9), které přesněji datovatelné nejsou. Některé kovové nálezy analyzovala ve své diplomové práci Z. Golec Mírová, jedná se o 2 ks železných udidel typu Kameniec (tab. 51:1, 2; Houdek 1901, tab. IX:1, 2), datované pro Moravu do Ha C2, bronzový roubík typu Annelöv (tab. 51:6; Houdek 1901, tab. IX:6), který autorka řadí do Ha C2a, a 2 bronzové kroužky o průměru cca 40 mm (tab. 51:3, 4; Houdek 1901, tab. IX:3, 4). Celý kontext pak Z. Golec Mírová přisuzuje exponovanému halštatskému období Ha C2–D1 (Mírová 2019, 94–97, 100, 279–280, 367, obr. 46:28–29; 47:6, tab. 51:2a–6), dle nejnovější komplexní publikace o středomoravském halštatu pak pouze do Ha C2 (Golec – Fojtík 2020, 222, obr. 68). Datovatelné kovové předměty poukazují na fázi Ha C2, kterou pro datování kontextu použijí. Další zde nalezené kovové předměty jsou: zlomek železného kroužku, malý železný kroužek s připečeným kusem rzi, dutý železný hrot, silně porušené železné kopí s výrazným žebrem, železná sekera s týlními laloky (již od Ha A; Salaš 1993, 308, obr. 198:17), a železná sekera s raménky (od Ha C; Nekvasil 1993, 355, obr. 234:16; k vnitřní „osobité“ chronologii Nekvasil 1987a, 257, Abb. 1; Ha C–D; Kalábek – Duřpek 2021, 276). Tyto nálezy (tab. 51:7, 10–12; Houdek 1901, tab. IX:7, 10–12; Nekvasil 1961b, 10–11, tab. 150:4, 7–11), které nemají tak významnou chronologickou citlivost, stejně jako výše uvedené předměty datovatelné, byly ve VMO spleteny s jinými a dnes jsou již nedohledatelné (Mírová 2019, 280). Dle J. Janáska nelze vyloučit, že původní hrob byl překryt mohylovým náspem (Janásek 1963–64, 199), k čemuž však autor (a ani nikdo jiný) neuvádí další průkazné indicie. Lokalitu tedy evidují jako obyčejné pohřebiště.

Mezi lety 2008–09 proběhl záchranný archeologický výzkum ÚAPP pod vedením M. Šmída, vyvolaný zemními pracemi souvisejícími s výstavbou 2. etapy místní kanalizace. Mezi jinými byl v poloze „Vrchy“ odkryt sídlištní objekt (č. 1) příslušící platěnické skupině. Tento kontext se nacházel v místní komunikaci vedoucí z Náměště na Hané-Biskupství na SZZ, v blízkosti brány do areálu zemědělského družstva. Jednalo se o 3,1 m dlouhý objekt trapézovitého půdorysu s maximální hloubkou 1,4 m, šikmými stěnami a rovným dnem, v jehož střední části byla zjištěna vrstva červené až světle hnědé mazanice. Kontext byl popsán jako sídlištní objekt, ze kterého byly vyzvednuty keramické zlomky, vzorky mazanice, osteologického materiálu a kamenné suroviny (Šmíd 2009c; 2010a, 57). V nákresu řezu objektu je zobrazen kamenný zával, který se však v popisných informacích nevyskytuje, mám tedy za to, že se jedná o součást tělesa místní komunikace, a nikoli zával, kterým by byl přikryt zmíněný sídlištní objekt. Bohužel, o materiál z tohoto výzkumu jsem nedopatřením nezažádal.



Obr. 16: Výzkum M. Šmída na lokalitě „Vrchy“ mezi lety 2008–09. Příčný řez sídlištního objektu č. 1 s vrstvou kamenného překryvu, který však zřejmě souvisí s tělesem místní komunikace – vrstva 100 (Šmíd 2009c, obr.).

Vzhledem k tomu, že výzkum nebyl nikde širěji publikován, jsem odkázán pouze na nálezovou zprávu a slovní popis předmětů. Jednalo se okraje různých nádob, střepy se širokým žlábkem, řadou prstovaných důlků nebo plastickými výčnělky, nezdobené střepy a zlomky den. Ostatní materiál nijak zvlášť popsán nebyl. Datování se uvádí rámcově jako „k. platěnická“ (Šmíd 2009c; 2010a, 57) a takto jej u tohoto neověřeného sídlištního objektu podržím.

9.3.7.16 Východně Biskupství (také: Biskupství – východní část obce, před domem Ing. Stejskala)

V souvislosti s budováním vodovodu Pomoraví (1995–96) zde bylo nalezeno několik žárových hrobů z období KLPP. Patrně se jedná o rozsáhlé žárové pohřebiště,

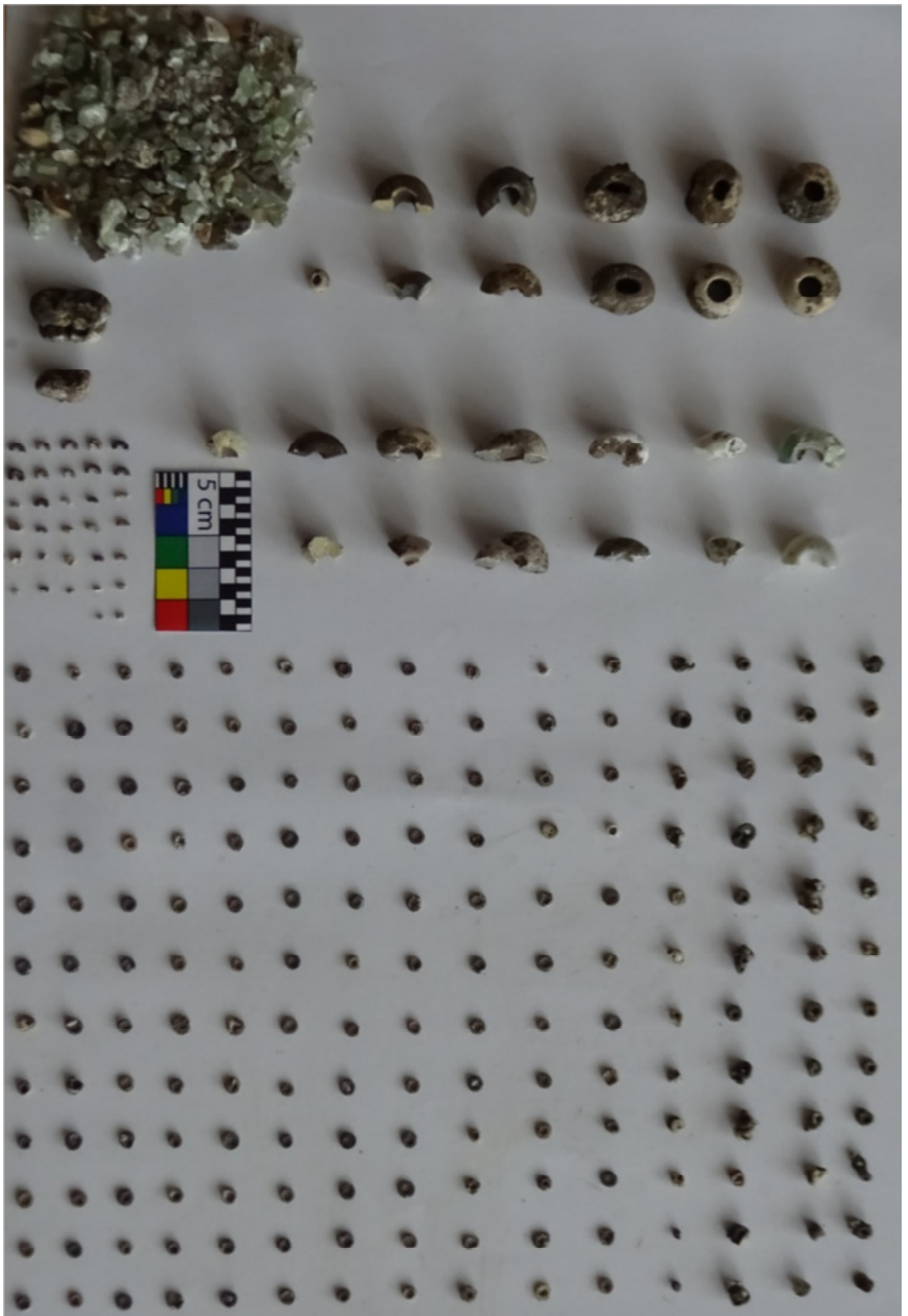
za jehož Z část je považován V okraj náměšťské místní části Biskupství (*Šmíd 1997a; 2010a*, 51). Tato nekropole se zřejmě rozprostírá až k obci Loučany na Hané, kde je detekovaná rovněž na lokalitě Náměšť na Hané – „Při silnici ze Senice do Loučan“. Kromě níže zde uvedených indicií se však v okolí V části Biskupství žádné další halštatské nálezy dosud najít nepodařilo (cf. *Šmíd 1996a*, 11–13). Lokalitu uvádím jako „Východně Biskupství“, aby nebyla zaměněna za lokalitu „Biskupství“ (kap. 9.3.7.1).

Výše zmíněná 2. etapa budování obecní kanalizace, která je zmíněná v souvislosti s lokalitou „Vrchy“, odkryla ve V části Biskupství před domem Ing. Stejskala 2 žárové hroby, které M. Šmíd zařadil do platěnického období. Opět jsem zde odkázán na nálezovou zprávu z roku 2009, v které se píše, že uvedené hroby byly stavebními dělníky porušeny, zasypány a zhutněny, nicméně nálezy z hrobů vyzvedli a jsou tedy zachovány. Z výbavy hrobu H1 se uvádí keramické nálezy v podobě amfory s jemně vhloubenou výzdobou a mísy se zataženým okrajem (tab. 51:13, 14; *Šmíd 2010a*, 71, obr. 7:1, 3), z kovových předmětů pak zlomek přepáleného železného předmětu (snad nože), slitky bronzových předmětů, a dále přepálené skleněné korálky a kroužky, a zbytky kremace se stopami bronzů a skla. Předměty ze skla (korálky a kroužky) mi nakonec byly ÚAPP Brno, pobočka Prostějov, zapůjčeny k základnímu vyhodnocení. Hrob č. 2 obsahoval amforu, část blíže nespécifikované nádoby, a zbytky kremace (*Šmíd 2009c*).

Velmi důležitým faktorem pro hodnocení jsou právě skleněné korálky a kroužky z hrobu H1 (obr. 17). Revizí tohoto nálezového fondu bylo zjištěno 40 skleněných korálků o průměru pohybujícím se v rozmezí 15–25 mm, které jsou až na výjimky deformované nebo fragmentární. Dále bylo zaznamenáno 273 skleněných kroužků o průměrném průměru 5 mm, jež jsou dochovány o něco lépe. Některé jsou žárem spečeny do více kusů. Celkem se tedy jedná o 313 skleněných artefaktů v jediném funerálním kontextu, což je na Moravě největší počet, co se týče hrobových nálezů. Svědčí o velmi bohatém, pravděpodobně ženském žárovém pohřbu. Pouze 6 přímo identifikovaných a 10 dle gramáže předpokládaných korálků (pocházejících z cca 300 fragmentů) bylo nespálených, barevně pravděpodobně zelené a průhledné (druhé jmenované nevykazují žádný chromatický odstín). Průměrná hmotnost 1 nespáleného korálku činila 5 g. Naopak přepálené korálky (24 ks) a kroužky (273 ks) měly na lomu většinou žlutý odstín, na povrchu však byly zčernalé, byly tedy spáleny na hranici se zemřelou. Medián hmotnosti přepáleného korálku byl stanoven na hodnotu 3,5 g. Hmotnostní průměr drobného skleněného kroužku vykazoval hodnotu 0,04 g. Celková

hmotnost všech skleněných artefaktů v hrobě H1 na lokalitě Náměšť na Hané – „Východně Biskupství“ činila 133 g.

Pro porovnání je třeba uvést podobné nálezy z moravského prostředí, které obsahují skleněné nálezy. Největší kolekce skleněných korálků (kroužků) pochází z kultovní svatyně Habrůvka – „Býčí skála“ (4500 ks; Ha D1b–D3; *Haevernick 1995*; *Golec – Fojtík 2020*, 135, 223, obr. 68). Další významné nálezy byly zaznamenány v depotu z Čechůvek – „Kopanin“ (234 ks; Ha D1–D2), z hrobu H1865 z nekropole Modřice – „Sádky“ (147 ks), z pohřbu I. z Brna-Zábrdovic – „Ul. Příkop“ (107 ks), a dále z hrobu H8/2012 z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“ (72 ks – zde rovněž černé, tedy přepálené; Ha D1; *Kršová 2017*, 39, 45, 62, tab. 3, 5, 9; *Golec – Fojtík 2020*, 135). Na pohřebišti v Moravičanech – „Dílečcích“ pak bylo nejvíce 28 ks korálků v hrobě H34 (*Makarová 2017*, 32; M. Kršová uvádí až 45 ks vč. zlomků z hrobu H1168: *Kršová 2017*, příl. 1). V depotu z Bánova – „Skalek“, datovaného do subfáze Ha D1b, je hlášeno 54 ks různobarevných korálků a kroužků, včetně jejich fragmentů (*Golec – Bartík – Chrástek 2021*, 42). Skleněné korálky jsou většinou spojeny s femininní pohřebním ritem, jak je prokázán v jihomoravské horákovské oblasti, kde je vedle žárového pohřbívání praktikován u bohatých hrobů ritus kostrový. Platěnická oblast disponuje pouze ritem žárovým, kde je pohlaví rozeznáváno pouze podle hrobové výbavy (*Kršová 2017*, 84, tab. 12). Skleněné korálky (kroužky) jsou datovány nejdříve do fáze Ha D1, a sice na základě výzkumu pohřebiště Vojkovice – „Vojkovické nivy“ (*Golec 2005a*, 249, 261, tab. 166) a dožívají se v různých variantách konce halštatského období. Pozdně halštatské varianty s vrstvenými očky (Ha D2–D3/Ha D3 – LT A; viz výše) se v náměšťském souboru nevyskytují, je tedy možno náměšťský hrob H1 vyšší střední vrstvy (*Mírová – Golec 2018*, 105, Fig. 23) tehdejších obyvatel nejlépe datovat do fází Ha D1–D2 (*Golec – Fojtík 2020*, 135–137). Hrobu H2 z Náměště na Hané – „Východně Biskupství“ pak dávám pouze rámcové platěnické zařazení.





Obr. 17: Skleněné korálky a jejich fragmenty z hrobu H1 z lokality Náměšť na Hané – „Východně Biskupství“; rovněž na předchozí straně (foto autor).

9.3.7.17 Záhumenská

(také: *Dvorská čtvrť, Slatiny, Severně Biskupství, Kóta 254*)

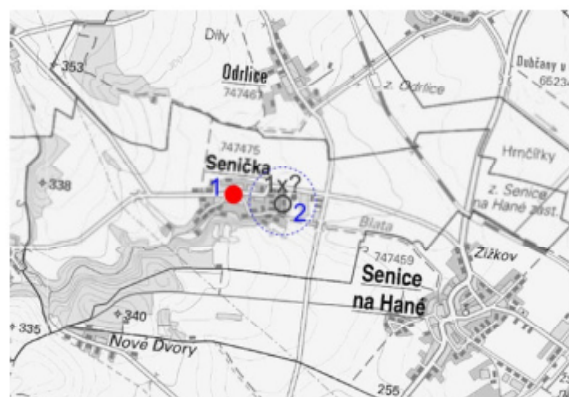
Rovněž na této lokalitě provádí dlouhodobě povrchové sběry místní amatérský badatel A. Prucek. Mezi jinými zdejšími by mělo jít i o halštatské nálezy (Šmíd 2010a, 49, 60). Kontaktovat jejich majitele se mi však nepodařilo.

Jednou z doprovodných akcí při výkopových pracích na vodovodu Pomoraví byly také okolní povrchové sběry, které prováděl M. Šmíd. V dokumentaci k tomuto výzkumu uvádí mj. keramické nálezy z halštatského období (Šmíd 1996a, 13) o které jsem VMO žádal, ale ke studiu mi nebyly zapůjčeny. Lokalitu tedy uvádím jako neověřenou.

9.3.7.18 (neznámá lok. 1)

V listinném archivu VMO se nacházejí údaje o keramických předmětech darovaných J. Žílkovou, žákyní školy v Náměšti na Hané v roce 1936. Mezi nimi jsou zmiňovány i halštatské střepy. Ani zde mi v žádosti o půjčku nebylo vyhověno. Opět tedy ponechám tuto nejmenovanou lokalitu bez ověření.

9.3.8 Senička

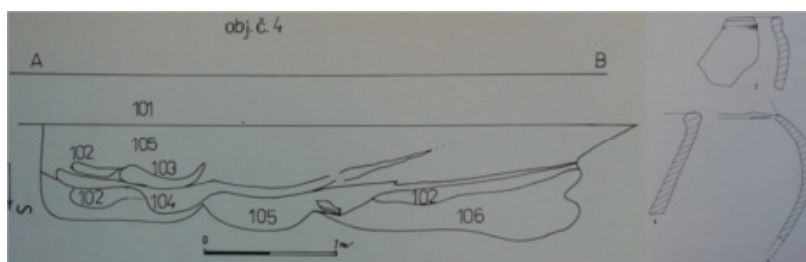


pořadové číslo	Jméno (-na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Intravilán – náves, před č.p. 24	262	SV	sídliště	Ha D2–D3
02)	(neznámá lok. 1)	?	?	?	(halštat)

9.3.8.1 Intravilán – náves, před č.p. 24

Výstavba vodovodního řadu v roce 1996, a s ním spojeného záchranného archeologického výzkumu pod vedením M. Šmída z ÚAPP Brno, odkryla na návsi v obci Senička jeden halštatský objekt (č. 4), další 2 z období vrcholného středověku a 1 novověký kontext. Nepravidelný objekt ze starší doby železné odpovídal svými rozměry

a strukturou hlíníku, jeho dno bylo např. sklípkovitě členěné. Z obsahu zásypu máme 13 keramických střepů, vzorky mazanice a zvířecích kostí (Šmíd 1996b, 6–7).



Obr. 18: Výzkum M. Šmída v Seničce z roku 1996. Vlevo J příčný řez objektu č. 4 s pozdně halštatskými nálezy, vpravo kresby keramických nálezu inv. č. 20/96–16 (2), 20/96–18 (4) a 20/96–19 (5; Šmíd 1996, obr. 1; 5:2, 4, 5).

Analýza keramiky z výzkumu M. Šmída (1996)

Fragmentární materiál ze zmíněného výzkumu obsahoval 13 střepů ze stejného počtu keramických jedinců o celkové hmotnosti 665 g. Z tohoto počtu bylo typologickou metodou identifikováno 5 nádob, což činí 38,46 %. Všechny identifikované nádoby jsou mísy (100 %).

Mísy (31000): Jelikož se s největší pravděpodobností jedná o materiál z hlíníku, je možno soudit, že zmíněné utilitární nádoby v tehdejší době přestaly být používány a mohly tak být do tohoto kontextu vyhozeny. Hodnota nejdelšího fragmentu dosáhla 140 mm, síla střepů se pohybovala mezi 7 a 10 mm. Průměry okrajů variovaly mezi 130 a 280 mm, diametry maximálních výdutí pak mezi 140 a 300 mm. Celé 3 střepy pak byly zhotoveny z tuhového těsta, zbylé 2 z jemně plavené hlíny. Vnější povrch všech mís až na jednu byl vyleštěn, zbylá měla tento povrch nerovně vyhlazen. Pokud se podíváme na povrch vnitřní, leštění bylo shledáno pouze v jednom případě, 3 mísy pak byly do rovna vyhlazeny, poslední měla opět povrch nerovný. Ani jedna mísa není nijak zdobena.

Co se týče jednotlivých typů nádob, jedná se o 2 běžné mísy se zataženým okrajem. Silnostěnná mísa z grafitového těsta s nerovným okrajem měla od maximální výdutí stěny kónicky dolů směřující (31211; tab. 52:3; foto 14:2), u druhého střepu se zvrchu hráněným okrajem se nedalo zjistit, o jaký podtyp přesně jde, neboť fragment končí hned pod maximální výdutí (31210). Jedná se o nejrozšířenější typy halštatské mísy hojně se vyskytující jak na sídlištích, tak i na pohřebištích, který se objevuje i v předchozích a následujících dějinných údobích. Jediným chronologickým vodítkem je ono grafitové neboli tuhové těsto, které je průvodním jevem pozdního halštatu. Dle

tohoto fenoménu můžeme tuto mísu datovat do rozmezí fází Ha D2–D3 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Dalšími dvěma nalezenými jedinci jsou mísy s prohnutým hrdlem (31322). Z toho v jednom případě jde o mísu s velmi krátkým, ven vyhnutým okrajem, který je šikmo hráněný z vnějšku. Tento okraj je hrdlem přímo nasazen na vyklenutou baňatou výduť, mísa tak vlastně nemá klasické podhrdlí (tab. 52:2; foto 14:1). Je škoda, že neznáme její spodní část, která by nám tento fragment lépe zařadila. Nicméně neklamně již předznamenává morfologii mís starého laténu, přičemž okraj nemá ještě tak výrazné rozevření, je jaksi v zárodku, můžeme jej tedy do pozdního halštatu směle zařadit (cf. *Vlasatíková 2004*, tab. 1:9; 10:4; 24:4; 31:8; 34:3). Druhá mísa s prohnutým hrdlem má zvrchu hráněný okraj, a krátké rovné hrdlo je nasazeno na mírně vyklenutou výduť typické situlovité profilace (*Šmíd 1996b*, obr. 5:2). Posledním rozpoznávaným typem je mísa s rozšířeným, profilovaným okrajem a kónickým tělem s rovnými stěnami (31112; *Šmíd 1996b*, obr. 5:4). Profilované okraje jsou „vlajkovou lodí“ laténu obecně, v pozdním halštatu se však rovněž vyskytují, a to přímo i na kónických mísách, např. na sídlišti v Tvarožné (*Podborský 1970b*, 90, obr. 36:37, 39). S přihlédnutím ke grafitovému těstu fragmentu ze Seničky není o zařazení do fází Ha D2–D3 pochyb.

Neurčitelné tvary: Tento soubor reprezentují zejména fragmenty silnostěnných nezdobených výdutí, u nichž se téměř nikde nepodařilo změřit ani průměry těchto výdutí. S jistou dávkou obezřetnosti si lze představit, že jde o zbytky amfor, amforovitých zásobnic a mís. Materiál je polarizován mezi jemnější keramické těsto s příměsí kamének (4x) a grafitovou hmotu (3x). Keramické těsto bývá zvenku tuhováno, uvnitř nádob převládá hlazení do rovna. Grafitové varianty bývají leštěny. Zmínil bych zde pouze jediný příklad, a sice část vyklenuté výduti, snad amfory či amforovité nádoby, s tuhovaným vnějším povrchem, k bližšímu určení však chybí další její profilace (*Šmíd 1996b*, obr. 5:5).

Analýza ostatních předmětů z výzkumu M. Šmída (1996)

Z ostatních předmětů objevených před domem č.p. 24 v obci Senička je zachováno ještě 7 ks mazanice a 8 ks zvířecích kostí. Mazanice, jakožto izolační vrstva stěn tehdejších příbytků, je velmi kompaktní konzistence a světle oranžové barvy. Z uvedených 7 ks, které dohromady vážili 265 g, jsou 2 fragmenty opálené ohněm. Na povrchu některých byly shledány ojedinělé otisky rovných stěn, kůlů, prutů a stébel trávy. Z 8 ks zvířecích kostí byly 4 rovněž opálené ohněm, fragmentárnost těchto pozůstatků nedovolovala bližší určení.

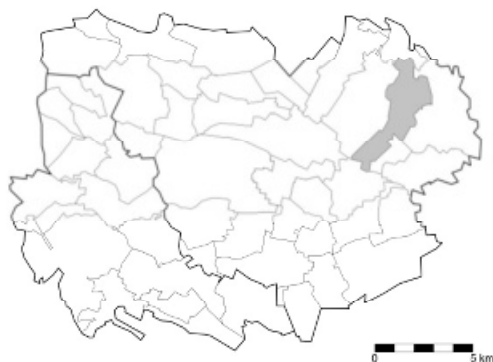
Výzkum z roku 1996 na seničské návsi prokázal zdejší osídlení v pozdní době halštatské fázi Ha D2–D3. Z omezeného počtu keramických fragmentů, které byly vyzvednuty z exkavovaného hliníku (obj. č. 4), tomuto výroku nasvědčuje zejména tuhový materiál keramického těsta, který byl shledán na téměř polovině všech střepů, a také protolaténské morfologické prvky fragmentů mís s prohnutým hrdlem.

O 4 roky později se M. Šmíd na stejné místo vrátil, opět jako vedoucí záchranného archeologického výzkumu, tentokrát v souvislosti s rozšiřováním sítě telefonních kabelů v intravilánu obce (Šmíd 2000a). Před domem č.p. 24 protnul výkop pravděpodobně stejný objekt jako v roce 1996 (tentokrát byl označen jako K500), z něj bylo získáno 5 fragmentů ze stejného počtu keramických jedinců o celkové hmotnosti 184 g. Celý soubor tvořily fragmenty výdutí (včetně jedné výduti se dnem), ze kterých nebyla bezpečně identifikována žádná keramická nádoba. Pouze v jednom případě se mohlo jednat o mísu a v dalším potom o velmi malý hrnec. Nejdelší fragment měřil 93 mm, síla stěn ve 4 případech činila 9 mm, u pátého, silnostěnného jedince potom 13 mm. Průměry výdutí byly změřeny u 4 kusů, jejich rozmezí variovalo mezi 100 a 380 mm. Ve 2 případech bylo opět shledáno tuhové těsto nádob, v ostatních 3 případech šlo o středně hrubou či hrubší hmotu s příměsí ostřiva v podobě kamínků. Vnější i vnitřní povrch všech fragmentů tvořilo hladké rovné vyhlazení. Výzkum z roku 2000 potvrdil dřívější zjištění, a to zejména co se týče zařazení objektu K500 do pozdního halštatu a fází Ha D2–D3. Jedinou, avšak relativně přesvědčivou indicií pro toho tvrzení je obsah grafitového těsta u dvou zjištěných keramických jedinců.

9.3.8.2 (neznámá lok. 1)

Ve sborníku SLUKO z roku 1954 je zmínka o tom, že byl „získán ... ze Seničky od Ing. J. Kšíra hallštatský střep“ (Skutil 1954a, 3), bez dalších podrobností. Tato informace se ještě v téměř stejném znění opakuje v listinném archivu VMO i s odkazem na výše uvedenou literaturu. Další informace (např. o lokalitě, roku objevu, typu předmětu, dataci atd.) však chybějí, proto je nutno tento nález brát jako neověřený.

9.3.9 Skrbeň



pořadové číslo	Jméno (-na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Hradisko (Staré Hradisko, Zvýšenina, SZ obce při cestě do Hynkova)	225	–	návršní sídliště	lužická? / slezská? / platěnická? slezská? / platěnická?; platěnická? (platěnická); (Ha D2–D3); Ha C2–D3; Ha D2–D3
02)	(neznámá lok. 1)	?	?	pohřebiště?	lužická? / slezská? / platěnická?

9.3.9.1 *Hradisko*

(*také: Staré Hradisko, Zvýšenina, SZ obce při cestě do Hynkova*)

Návršní sídliště položené na mírné vyvýšenině S od dnešní obce Skrbeň objevil ještě před koncem 19. století neúnavný amatérský badatel V. Houdek. Na možnou přítomnost někdejších sídelních aktivit jej upozornil stejnojmenný pomístní název – „Hradisko“. Kromě pravěkých nálezů (keramika, kosti, mlecí kámen), dnes již ztracených, zaznamenal i zajímavou okolnost v podobě podmáčené půdy v okolí, kdežto samotné návrší bylo zřejmě kultivováno (*Houdek 1887, 155–156*). V Červinkových pracích „Pravěká hradiska na Moravě“ a „Morava za pravěku“ se kromě již zmíněných poznatků objevují zmínky o absenci valů (tedy ohrazení plochy), střepích „*rázu slezského*“ a úlomcích „*bronzových náramků*“ (*Červinka 1896a, 32; 1902, 234*). V listinném archivu AÚ AV Brno se nacházejí noticky o „sbírkách I. L. Červinky“ uložených v MZM. Hledání těchto nálezů jsem uvedenou instituci nežádal. Další místní badatel, K. Fišara, toto místo rovněž navštívil a seznamuje nás s tím, že zde našel velké množství střepů kultury „*polí popelnicových*“ (*Fišara 1904, 149–150*). Jeho povrchová prospekce přinesla opět běžný archeologický materiál, o jehož osudu nemáme dalších zpráv.

Z roku 1958 pochází zpráva V. Spurného o nálezu krabice s názvem „Skrbeň – Hradisko“ ve VMO, obsahující mj. „*keramiku slezsko-platěnickou*“, bez relevantních podrobností (*Spurný 1958*). Nedlouho poté, v roce 1961 píše Z. Trnáčková v nálezové

zprávě o záchranném archeologickém výzkumu vyvolaném kopáním základů hospodářských budov na ploše hradiště, který z narušené vrstvy přinesl slezskoplatěnické střepy, zvířecí kosti a úlomky mazanice. Nebyly zjištěny žádné stopy po zahlobených objektech. Několik těchto nálezů (7 ks) zařadil J. Nekvasil do platěnického období (*Nekvasil 1991*, 36). Jedná se o 3 mísy – 2 se zataženým okrajem, v 1 případě se jedná o mísu kónickou (tab. 53:9–11), dále střep z výduti nádoby s rytou výzdobou, střep z výduti nádoby s výzdobou v podobě obloukovitých žlábků, pod nimiž jsou svislé rýhy, a střepy bez výzdoby. Některé z těchto nálezů jsou vyobrazeny ve zmíněné nálezové zprávě (*Trnáčková 1961b; 1961d*, 19). O tyto předměty jsem žádal VMO ke studiu, avšak nebyly mi zapůjčeny. To stejné se dá říct o kolekci keramického materiálu, který vyzvedla na lokalitě povrchovými sběry Z. Trnáčková v roce 1964 (*Trnáčková 1965*, 27). Inventárně velmi složitě sledovatelný materiál sestává z předmětů, které měl možnost revidovat J. Nekvasil v souvislosti s pozdějším, rozsáhlým plošným výzkumem hradiště v roce 1970. V nálezové zprávě z tohoto výzkumu, která rovněž cílí na předchozí povrchové sběry, jsou poznámky o materiálu „bez bližšího označení“ apod. Ve spolupráci s listinnými archivy VMO a AÚ AV Brno se mi podařilo alespoň částečně dekódovat některé akce a přiřadit k nim pravděpodobná přír. č. a inv. č. (viz kap. 17.1). Jak již jsem uvedl, tyto předměty mi VMO nebyly zapůjčeny k deskripci, a jejich popisný fond uvedl v roce 1970 J. Nekvasil ve své nálezové zprávě (*Nekvasil 1991*, 457–509), jejíž citace by významně rozšířila objem této práce. V zásadě se zde jedná o běžný halštatský materiál (68 ks), který je bez bližšího studia nemožné blíže specifikovat.

Povrchových sběrů na staveništi zdejšího zemědělského družstva se mezi lety 1969–70 ujal V. Dohnal, spolu s J. Nekvasilem nebo M. Copem. Aktéři těchto prospekci na ploše zjistili kulturní vrstvu a sídlištní objekty („kulturní jámy“) s keramickými nálezy z mj. z halštatského období (30 ks), které se ve VMO nacházejí pod přír. č. 77/70, 78/70 a 79/70 (*Dohnal 1972*, 22 (obr.), 26). Tyto nálezy mi k deskripci zapůjčeny byly. Ačkoli je z uvedené literatury jasné, že vyobrazení nálezů (tab. 53:1–8; *Dohnal 1972*, 22 (obr.)) se týká právě předmětů ze zmíněných přír. č., mezi zapůjčeným materiálem se tyto publikované střepy nenacházely.

Analýza keramiky z povrchových sběrů V. Dohnala (1969–70)

Celá kolekce sestává ze 43 zlomků, které pocházejí z 30 keramických jedinců, míra fragmentarizace činí 1–7 zlomků na 1 původní nádobu. Celková hmotnost těchto fragmentů činí 2259 g. Z počtu 30 jedinců bylo typologickou metodou identifikováno

11 nádob (36,67 %), z nichž nejvíce je amfor (4x = 36,36 %), dále byly zjištěny 3 amforovité zásobnice (27,27 %), 2 hrnce (18,18 %) a po 1 míse a šálku (9,09 %).

Hrnce (11000): Pouze 2 tyto typicky sídlištní nádoby s nejdelším střepem 71 mm a shodnou tloušťkou 12 mm, nám mnoho indicií k chronologické identifikaci nedávají. U 1 dále nerozlišitelného fragmentu (11000) se dal změřit okraj a výduť, obě hodnoty činily shodně 220 mm. Hrnce byly vyrobeny ze středně hrubé až hrubé keramické hmoty, vnější i vnitřní povrch hrnce se zataženým okrajem (11212) byly přepáleny a jsou proto bez identifikace, druhá nádoba měla z vnějšku hladký okraj a horní část výduti, spodek potom hrubší. Vnitřek byl celý do rovna vyhlazen. Nerozlišený hrnec měl hrdlo od výduti odsazeno, toto odsazení tvořilo nepravou lištu, která byla nehtovitě promačkávaná. Tyto poznatky nám v datování nádob nepomohou.

Amfory (21000): Největší procento identifikovaných nádob činí amfory. Nejdelší fragment měl délku 144 mm, síla stěn těchto zlomků se pohybovala mezi 6–9 mm. Průměry 3 měřitelných okrajů představovaly rozmezí 230–420 mm, u stejného počtu výdutí potom 240–320 mm. Amfory byly vyrobeny z jemně plaveného materiálu, s vnějším povrchem v 1 případě leštěným, u zbytku byl vnějšek do rovna vyhlazen. Vnitřní povrch byl 1x tuhován, další amfory měly opět rovné vyhlazení. Zlomky nádob byly natolik fragmentární, že nebylo možno blíže amfory rozřadit (21300). Výzdoba byla zaznamenána ve 2 případech, 1x to byly pětinasobné svazky šikmých rytých linií na výduti, u dalšího fragmentu se zvenku hráněným nálevkovitým okrajem ostře lomeným v krátké hrdlo, pak minimálně trojnásobná oběžná rytá linie na hrdle, přerušovaná chronologicky necitlivým motivem tzv. „sluníčka“ (tab. 54:1; foto 14:3), o kterém zde již byla řeč. Jindy stěžejní amfory nám tedy v datování rovněž nepomohou.

Amforovité zásobnice (23000): Ani další skupina, tentokrát nezdobených nádob nás v poznání polohy „Hradisko“ neposune. S nejdelším střepem 208 mm, mocností stěn 11–13 mm a průměry 2 výdutí se shodnou hodnotou 480 mm, se jedná o běžné portfolio nádob, jejichž výskyt vykazuje častěji hrobová keramika. Zásobnice byly vyrobeny z hrubého keramického těsta, jehož vnější povrch vykazoval znatelné nerovnosti, zatímco vnitřní povrch byl vyloženě hrubý. O užitkovosti těchto nádob by se tedy dalo spekulovat. Snad byly vyrobeny pro funerální účely a k tomu nepoužity. Zatímco 2 zásobnice byly dále nerozlišitelné (23300), poslední se díky profilaci řadí mezi nádoby s odsazením hrdla od výduti (23331). Další informace již k těmto nezdobeným kusům nezískáme.

Mísy (31000): Jediný fragment nezdobené mísy esovité profilace (31322) o délce 64 mm a síle 7 mm, s průměrem okraje 240 mm, byl vyroben z jemně plaveného keramického těsta, a vně i zevnitř tuhován. Na vnitřním povrchu je již tuhování téměř setřeno. Vzhledem k absenci výduti jej nelze blíže ukotvit ani pomocí morfologie nádoby.

Šálky (32000): Z tvarově blíže neurčitelného, zřejmě většího šálku (32000), je zachován jen kus výduti a kompletní, silnější páskové ucho (tab. 55:2; foto 14:7). Střep dlouhý 82 mm a široký 10 mm měl diametr výduti 200 mm, byl zhotoven ze středně jemného těsta s menší příměsí kaménků, a oboustranně do rovna vyhlazen. I zde nelze stanovit bližší chronologické zařazení.

Neurčitelné tvary: Tyto střepy pocházejí nejpravděpodobněji z amfor a amforovitých zásobnic. Hodnota nejdelšího fragmentu činila 144 mm, síla stěn nádob variovala mezi 7 a 18 mm. Ani v jednom případě nebylo možné změřit průměr okraje, diametry výdutí se pohybovaly mezi 240–450 mm. Nádoby byly vyrobeny buď ze středně hrubé, nebo přímo hrubé keramické hmoty s příměsí kaménků, v 1 případě bylo shledáno jemné písčité těsto. Velké procento zlomků mělo oboustranně do rovna vyhlazený povrch, nezdědky se však vyskytl i povrch nerovný, nebo i přímo nehlazené hrubé stěny, a to i oboustranně. Tuhování vnějšku bylo zjištěno 1x. Hned šestice střepů (snad) z amfory či amfor s prohnutým hrdlem ostře nasazeným na výduť, nabízí podobné výzdobné prvky. Jedná se o šikmé či vertikální přesekávání maximální výduti dvouhrotým nástrojem (tab. 54:2; foto 14:4). Dvouhrotý nástroj k hlubokému šikmému přesekávání maximální výduti byl použit také na míse trojčlenné profilace z mlado- až pozdně halštatského sídliště Slatinky – „Močílky“ (tab. 71:1; foto 19:3). Z dalších výzdobných motivů najdeme na jiných fragmentech masivnější plastický výčnělek (tab. 54:3; foto 14:5), singulární oběžný žlábek na rozhraní hrdla a výduti, nebo oběžnou hrotitou plastickou lištu s prstovitým promačkáváním (tab. 55:1; foto 14:6). Z hlediska chronologického zařazení jsou všechny tyto elementy irelevantní.

Povrchové sběry V. Dohnala tedy posun v poznání lokality Skrbeň – „Hradisko“ nepřinesly. Sesbíraný materiál nevykazuje žádné pádné signifikantní prvky, které by bylo možno identifikovat s konkrétnějším halštatským datováním. V roce 1970 však proběhl na ploše budoucího zemědělského družstva plošný záchranný archeologický výzkum AÚ AV Brno pod vedením J. Nekvasila, jehož objem vyzvednutého materiálu byl nesrovnatelně větší, než předchozí jednotlivé povrchové sběry různých, výše zmíněných badatelů.

Zmíněnému výzkumu předcházelo několik rekognoskací, které většinou prováděl V. Dohnal z VMO, jak o tom svědčí dokumenty uložené v listinném archivu tohoto muzea. Při bagrování a jiných úpravách terénu, které souvisely s výstavou budoucího zemědělského družstva, a které investoval tehdejší národní podnik Státní statek, bylo mnoho objektů zničeno. Až po intervenci AÚ AV Brno byly tyto práce zastaveny a bylo zahájeno jednání o plošném záchranném výzkumu na této ploše. Dnem 23. 3. 1970 tento výzkum započal, a trval do 2. 8. téhož roku. Za tu dobu zde bylo odkryto 238 kontextů z téměř všech období pravěku a raného středověku. Do doby halštatské dle J. Nekvasila spadalo na 29 objektů (26 jam, 3 zemnice), 5 kulturních vrstev a 1 průkop (Nekvasil 1991, 35–37). Celkem tedy 35 archeologických kontextů. Z tohoto počtu mi bylo VMO zapůjčeno 19 kontextů (16 jam a 3 kulturní vrstvy), což je asi 54 % z celkového počtu. Z kontextu J 71 nebyla ve výpůjčce nalezena inv. č. 14861–655/70 – 14861–670/70, i v dalších objektech chyběla některá inv. č. (viz níže přehled přiřazení inv. č. k objektům). Pro jemnější datování keramických nádob zde autor výzkumu a nálezové zprávy používá svůj typologický systém (Nekvasil 1987a, 257, Abb. 1), jak již bylo poznamenáno v úvodu této práce. Abych se odprostil od tohoto svébytného úzu, vyhodnocuji všechny kontexty dohromady, bez této predikce, a pozdější výsledky s ní budu konfrontovat. Kromě očekávaných zlomků keramických nádob materiál obsahuje ještě keramický přeslen, závaží, kolečko, vzorky mazanice, štípané industrie, osteologického materiálu, malakofauny, uhlíků a valoun grafitu. Jelikož jsem v listinném archivu VMO nenalezl žádný prostorový plán umístění archeologických objektů z tohoto výzkumu, uvedu alespoň přiřazení zapůjčených inv. č. k jednotlivým halštatským objektům:

J 10 – inv. č. 14861–73/70, 14861–79/70
J 19 – inv. č. 14861–210/70 – 14861–216b/70
J 21 – inv. č. 14861–226/70 – 14861–232/70
J 25 – inv. č. 14861–270/70 – 14861–271/70
J 42 – inv. č. 14861–305/70 – 14861–317/70
J 50 – inv. č. 14861–406/70 – 14861–410/70, 14861–414/70 – 14861–417/70
J 56 – inv. č. 14861–469/70 – 14861–475/70, 14861–477/70 – 14861–478/70, 14861–480/70 – 14861–491/70, 14861–493/70 – 14861–494/70
J 71 – inv. č. 14861–627/70 – 14861–651/70, 14861–671/70 – 14861–673/70, 14861–675/70 – 14861–679/70, 14861–681/70 – 14861–689/70
J 77A – inv. č. 14861–769/70 – 14861–806/70
J 82 – inv. č. 14861–835/70 – 14861–852/70
J 102 – inv. č. 14861–944/70 – 14861–954/70
J 111 – inv. č. 14861–1005/70 – 14861–1020/70
J 114 – inv. č. 14861–1023/70 – 14861–1035/70
J 160 – inv. č. 14861–1556/70 – 14861–1557/70, 14861–1559/70 – 14861–1560/70
V 193B – inv. č. 14861–1641/70 – 14861–1644/70
J 218 – inv. č. 14861–1776/70 – 14861–1791/70
J 219 – inv. č. 14861–1792/70 – 14861–1797/70, 14861–1799/70 – 14861–1803/70
V 223 – inv. č. 14861–2040/70
V 225 – inv. č. 14861–2066/70, 14861–2068/70 – 14861–2069/70

Analýza keramiky z výzkumu J. Nekvasila (1970)

Z plošného výzkumu, který proběhl roku 1970 na lokalitě Skrbeň – „Hradisko“, pochází 200 zlomků keramiky zařazované do halštatského období, které jsou pozůstatkem 188 keramických nádob. Celková hmotnost těchto artefaktů činila 8510 g. Míra fragmentarizace se pohybovala mezi 1–7 zlomky na 1 keramického jedince. Z počtu 188 nádob bylo typologickou metodou rozpoznáno 85 jedinců (45,21 %), z čehož největší procento tvořilo 40 mís (47,06 %), dále bylo určeno 14 hrnců (16,47 %), 9 amforovitých zásobnic (10,59 %), 7 šálků (8,24 %), 6 amfor (7,06 %), 4 pohárky (4,71 %), 2 hrncovité zásobnice (2,35 %) a po 1 amforovité nádobě, podložce a pokliče (á 1,18 %). Keramické portfolio doplňuje 1 přeslen, 4 závaží a 1 kolečko.

Hrnce (11000): Tyto utilitární nádoby jsou pravidelně zastoupeny na sídlištních lokalitách. Zdejší nejdelší fragment dosáhl 130 mm, síla stěn se pohybovala mezi 7–14 mm. U více jak poloviny exemplářů bylo možno změřit (ve 4 případech zvrchu hráněný) okraj, diametry činili rozpětí 160–220 mm, skoro u všech hrnců bylo možno změřit průměry výdutí, které dosáhly hodnot 165–400 mm. Z 2 kontextů pochází grafitové těsto (J 71 a J 114), v dalším (J 42) se pak vyskytla příměs tuhy a slídy v keramickém těstě. Zbytek hrnců byl zhotoven spíše z hrubšího až hrubého keramického těsta bez příměsi. Hrnc z kontextu J 42 byl vně tuhován, povrch ostatních byl často nerovný, někdy až hrubý. Oboustranné vyhlazení do rovna bylo zaznamenáno jen u 4 hrnců. Co se týče morfologických typů, 1 hrnc nebyl dále rozlišen (11000), 6 dalších nádob vykazovalo méně či více zatažený okraj (11211, 11212), jak již bylo řečeno, slabší zatažení okraje dle J. Nekvasila evokuje starší tvary (*Nekvasil 1973*, 64). Co se týče výzdoby, u 2 ze „zatažených“ hrnců byla shledána oběžná řada nehtovitých vrypů pod hrdlem, v 1 případě potom nehtovitě promačkávaná lišta velmi hrubého provedení. Zbytek hrnců již lze zařadit do skupiny nádob s prohnutým hrdlem, které plynule přechází ve výdut' (11300, 11320, 11321, 11324). Výzdoba těchto hrnců spočívala pouze ve spektru oběžných plastických lišt (plytce či hluboce promačkávané, střídavě promačkávaná), 1x byly pod okrajem zaznamenány zbytky výčnělku nebo ucha. Jeden grafitový hrnc z kontextu J 71 byl J. Nekvasilem interpretován jako „situlovitý hrnc“, což by odpovídalo obecnému datování pozdně halštatské grafitové keramiky do Ha D2–D3 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Kromě tohoto faktu nelze ostatní hrnce blíže datovat, kontextuálně musí pomoci jiné druhy keramických nádob.

Hrncovité zásobnice (13000): Opět typicky sídlištní provenience je zde zastoupena pouze 2 zlomky těchto nádob. Další stěp měřil 92 mm, oba potom měly sílu

stěn shodně 11 mm. Okraj se zachoval pouze u 1 zásobnice, činil zde průměr 140 mm, diametr výduti byl změřen na 220 mm, druhý kus měl výduť širokou 400 mm. První, menší zlomek, měl zatažený okraj, kuželovité hrdlo, které plynule přechází v níže posazenou baňatou výduť (13211). Hrnec byl vyroben ze středně hrubé hmoty s vnějším, do rovna vyhlazeným povrchem, zatímco vnitřek byl spíše nerovný. Na jeho hrdle byla zjištěna velmi poškozená, nehtovitě promačkávaná plastická lišta. Druhá zásobnice měla hrdlo odsazeno od výduti (13331), na odsazení pak rovněž nehtovitě promačkávanou plastickou lištu (tab. 61:3; foto 15:13). Byla zhotovena z hrubého keramického těsta s vnějším nerovným a vnitřním, do rovna vyhlazeným povrchem. Hrnecovité zásobnice s prohnutým hrdlem by snad mohly evokovat mladší tvary, ale není zde příliš signifikantních prvků pro toto zařazení. Oba fragmenty tedy datovat nelze.

Amfory (21000): Víceúčelové (hrobové i sídlištní) zboží amfor se nám tu objevuje v 6 zlomcích, kdy nejdelší fragment byl změřen na 107 mm, a mocnost stěn se pohybovala v hodnotách mezi 7 a 12 mm. Pouze ve 2 případech známe průměry okrajů – miniaturní amfora s 50 mm, a další s 330 mm v průměru. Diametry výdutí pak šlo změřit téměř u všech zlomků, rozmezí hodnot činilo 120–360 mm, nejmenší průměr výduti patřil již zmíněné miniaturní amfoře. Plné 4 amfory byly zhotoveny z jemně plaveného keramického materiálu, 2 jiné nádoby pak ze středně jemné hmoty, vše bez příměsí. Vnější povrchy amfor byly až na 1 tuhovány, zbylý byl do rovna vyhlazen. Vnitřní povrch byl 1x tuhován (1 amfora je tak oboustranně tuhována), u ostatních lehce převládalo rovné vyhlazení nad povrchem s nerovnostmi. Ve 3 případech nebylo možno amforu jemněji přiřadit (21300), u těchto zlomků převažuje rytá či žlábkovaná výzdoba. Na 1 malém zlomku je jednoduchý oběžný žlábek a šikmé ryté linie, další pak disponuje bohatším dekorem v podobě minimálně trojnásobného oběžného žlábků na hrdle a podhrdlí, na výduti potom najdeme minimálně čtyřnásobný široký šikmý žlábek (tento motiv zřejmě obtáčí celou výduť; tab. 61:1; foto 15:11). Svislé žlábkování výduti amfor nebo amforovitých zásobnic bylo na datovaných sadách zjištěno v rozmezí fází Ha C2–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Poslední, nezařazený zlomek amfory, ze které je zachováno jen hrdlo a podhrdlí, obsahuje dekor v podobě dvojice oběžných rytých linií, mezi nimiž je oběžný pás větších šikmých vpichů. Pod spodní oběžnou rytou linií je oběžný pás menších šikmých vpichů. Celou kombinaci doplňuje vespod se nacházející jednostranně šikmo šrafovaný trojúhelník, který je zde zřejmě v sériích (tab. 61:2; foto 15:12). Bohatší výzdoba by mohla přináležet mladohalštatskému období.

V materiálu byla také zaznamenána 1 nezdobená amfora plynulé trojčlenné profilace (21321) se šikmo seříznutým lištovitým okrajem, poslední 2 kusy mají již hrdlo znatelně odsazené od výduti (21332, 21333). Zejména typ 21333 je velmi zajímavý. Jedná se o miniaturní amforu s kuželovitým hrdlem, které je nasazeno na baňatou výduť. Jelikož absentuje spodní část nádoby, nejsme schopni určit polohu maximální výduti, což by nám mohlo pomoci v zařazení nádoby dle její morfologie. Nicméně zásadní pro datování je výzdoba této nádoby. Kuželovité hrdlo je zdobeno trojicí oběžných širších žlábků, rozhraní hrdla a výduti dekoruje oběžný pás háčkovaných vpichů. Výduť je pak zdobena svislými či šikmými pásy rastrů, ohraničených z obou stran rytými liniemi. Šikmé pásy tvoří dvojnásobné krokvice, v jejichž středu je „hrozen“ z háčkovaných vpichů. Trojice těchto vpichů pak najdeme i nad vrcholem krokvice, pásy háčkovaných vpichů pak doplňují některé ryté linie (tab. 58:4; foto 14:20). Rastrování je na nádobách přítomno ve stupních Ha C2–D1 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), což také nejpříhodněji chronologicky zařazuje tuto malou amforu. Oběžný pás háčkovaných vpichů na rozhraní hrdla a výduti najdeme regionálně ještě na mísovité amfoře/osudí ze sídliště Náměšť na Hané – „Nad hřbitovem“ (Ha C2–D1; tab. 34:2; foto 10:10), dekor ohraničující ze 2 stran šrafovaný trojúhelník potom z pohřebiště Drahanovice – „Za zahradou“ (Ha C2–D1; tab. 5:1). Zařazení zdejší miniaturní amfory je tedy nasnadě. Nepravidelná série háčkovaných vpichů je pak hlášena na miniaturním válcovitém předmětu z výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ (Novák 2015, 130, tab. 6:58).

Amforovité zásobnice (23000): Typický hrobový inventář je možno nalézt i na sídlištích. Na „Hradisku“ bylo zjištěno 9 takovýchto nádob. Nejdelší zlomek dosáhl délky 155 mm, šířky stěn nádob se pohybovaly mezi 12–18 mm. Jen ve 2 případech se dochoval okraj zásobnic, jejich průměry dosáhly hodnot 260, resp. 470 mm. Pět měřitelných výdutí pak vykazovalo rozpětí 250–550 mm. Grafitové těsto bylo zjištěno ve 2 případech (oba kontext J 71), stejný počet výskytů pak připadal na výrobky z jemného písčitého těsta. Zbytek zásobnic byl zhotoven ze středně hrubého, ale spíše hrubšího těsta s makroskopickou příměsí kaménků. Tuhování vnějšku nádoby bylo shledáno 3x, zbytek nádob měl vně spíše nerovný až hrubý povrch. Grafitový potah vnitřku byl zjištěn pouze 1x, většina vnitřních povrchů pak byla do rovna vyhlazena. Jedna zásobnice byla zevnitř opálena ohněm. Plně 4 zlomky nebylo možno dále rozlišit (23300), na 1 z nich byl nalepen větší plastický výčnělek. Dalším nezdobeným fragmentem byla pak silnostěnná zásobnice plynulé profilace s velmi krátkým, šikmo hráněným okrajem a prohnutým, zesíleným hrdlem (23322; tab. 58:1; foto 14:16).

Šikmé seříznutí okraje a zesílení hrdla spíše ukazuje na pozdně halštatské až časně laténské období Ha D2 – LT A (cf. *Goláňová 2013*, 145, 242, 246, obr. 19:3; 30:2, 4; 31:7), rámcově tedy můžeme tento fragment takto datovat, a to i z toho důvodu, že pochází z kontextu J 71, který hojně obsahuje grafitovou keramiku.

Všechny ostatní fragmenty amforovitých zásobnic již vykazují odsazení hrdla od výdutí, nebo jinak neplynulý přechod (23331). Dva z nich jsou nezdobené. Na dalším pak oběžný žlábek odděluje hrdlo od výdutí. Hrdlo je zde zdobeno šestinásobným svazkem oběžných rytých linií, výduť dekorují pětinasobné svazky dvousměrných šikmých rytých linií, které nejsou do krokvice. Na vnitřních volných plochách je přítomen motiv menšího „sluníčka“ (tab. 60:1; foto 15:5). O tomto známém motivu bylo pojednáno jinde, k datování není vhodný, stejně jako ostatní prvky výzdoby tohoto zlomku. Morfologie nádoby nám zde rovněž příliš nepomůže. Posledním fragmentem zařazeným mezi zásobnice je relativně velký zlomek výdutí s částečně zevnitř vytlačovaným masivním výčnělkem, který zesponu obtáčí půlkruhové žebro (tab. 56:1; foto 14:9). Takovouto netradiční výzdobu (půlkruhové, obloukovité žebro) známe regionálně ještě z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; Ha C2–D2; tab. 42:7; foto 12:26; *Šmíd 1991a*, obr. 107:3). Plastická žebra se v pokročilém halštatu vyskytují většinou ve svislé podobě, a to jak v platěnické, tak i v horákovské oblasti (*Podborský 1970b*, 83, 91, obr. 29:46; 37:44; *Nekvasil 1974*, 295, Abb. 21:2, 4; *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 62:597–598,604; 63:618–619; *Přichystal 2003*, 35, tab. XXVIII:PH106/1; *Baarová 2005*, 410, 414, 418, obr. 3:10; 7:8; 11:11; *Holubová 2007*, 370, 376, 382, obr. 3:19; 9:5; 15:11; *Novák 2015*, 62, 85, 134, 149, tab. 10:4; 25:22). Mělo by jít o pozdně halštatskou provenienci bez výskytu v konečné fázi (*Podborský 1970b*, 75), nebo s vyzníváním v Ha D3 (*Goláňová 2013*, 242). Všechny indicie však spíše poukazují na výskyt v celém mladším a pozdním halštatském úseku Ha D1–D3 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2).

Amforovité nádoby (24000): Jediným příkladem většinou štíhlých tvarů s vyšším kuželovitým až válcovitým hrdlem je 158 mm dlouhý a 10 mm široký nezdobený fragment, který má průměr hrdla 240 mm a diametr výdutí 400 mm. Byl zhotoven ze středně jemného materiálu s menší příměsí kaménků, je vně tuhován a zevnitř nerovně vyhlazen. Jedná se o zbytek nádoby s odsazením hrdla od výdutí (24331). Lahvovité (vázovité) tvary bývají obecně zařazovány do mladšího až pozdního halštatského období (*Podborský 1970b*, 64, 74, 76, 77–78; *Nekvasil 1973*, 52, 54), skrbeňský fragment však díky absenci výzdoby ponechám nedatovaný.

Mísy (31000): Nejčastěji se vyskytující sídlištní materiál zde představuje plných 40 kusů této užitkové keramiky. Nejdelší fragment měřil 117 mm, mocnost střepů rozpoznaných mís činila rozpětí 5–11 mm. U téměř všech nádob bylo možno změřit průměry okrajů (rozmezí 140–380 mm) a výdutí (140–400 mm). Užitárnost mís potvrzuje fakt o volbě keramického materiálu, který byl většinou jemně plavený s minimální příměsí. Méně kvalitní těsto však rovněž není úplnou výjimkou. Ve 2 případech byl opět shledán grafitový materiál, tyto mísy pocházely z kontextů J 50 a J 71. Asi polovina všech mís byla jedno- či oboustranně tuhována, někdy je tuhování již setřeno, 2x se objevil tuhový pás zvnějšku pod okrajem nádoby. U 7 nádob bylo zaznamenáno leštění, buď na obou povrchích, nebo jen jednostranné. Zbytek mís je nezřídka nerovně vyhlazený, objeví se i oboustranně zcela hrubý povrch. V případě 1 mísy nebylo možno dále rozpoznat její podtyp (31000), tato mísa měla výzdobu v podobě oběžného pásu nehtovitých vrypů. Stejná výzdoba, která se častěji vyskytuje u hrnců, byla zaznamenána i u jiné mísy se zataženým okrajem, kde však nehtovité vrypy tvoří na výduti oběžný a svislý pás, které se protínají (tab. 57:3; foto 14:15). Jelikož se tato výzdoba u mís téměř nevyskytuje, mohlo by jít i o hrnce, nicméně profilace spíše odpovídá míse. Všechny ostatní zdejší mísy jsou bez výzdoby. U 15 mís však byly shledány hráněné okraje, a sice hránění zvrchu (9x), zevnitř (5x) a okraj dovnitř šikmo seříznutý (1x).

Časté jsou zde mísy kónické (13x) se zaoblenými (31111), rovnými (31112) či zvlněnými (31120, 31123) stěnami, dále mísy kónické s prohnutým hrdlem (31131), které připomínají spíše starší období. Výzdoba, která by toto zařazení podpořila, však absentuje. Ještě častěji je zde možné shledat klasické mísy se zataženým okrajem (24x) dále nerozlišené (31200, 31210), s rovnějšími (31211), kulatějšími (31212) stěnami, nebo s mírně prohnutým hrdlem (31232). O jediné zdobené míse se zataženým okrajem již bylo pojednáno výše (tab. 57:3; foto 14:15), další nádoba vykazuje na vnitřním povrchu známky radiálního leštění od maximální výduti směrem na dno (tab. 57:1; foto 14:13). Mísy se zataženým okrajem jsou bez výzdoby takřka nedatovatelné. Posledním typem mís jsou nádoby trojčlenné plynulé profilace, které připomínají malé mísovité amfory/osudí. Na základě morfologie by měly spadat někde do fáze Ha C2, avšak fragmenty jsou velmi malé, a proto je datovat nelze.

Šálky (32000): Ze 7 drobných fragmentů šálek měl největší zlomek délku 86 mm, síla stěn nádob se pohybovala v rozmezí 4–10 mm. Téměř u všech zbytků nádob se zachoval okraj, průměry se pohybovaly mezi 75–180 mm. U výdutí šlo o stejné rozpětí

hodnot. Šálky byly vyrobeny z jemně plaveného materiálu s minimální příměsí kaménků. Čtyři šálky byly oboustranně tuhovány, další 2 měly zvnějšku buď rovné vyhlazení či nerovnosti, vnitřky byly do rovna vyhlazeny. Poslední exemplář pak disponoval nerovným vnějškem a tuhovaným vnitřkem nádoby. Ve 2 případech nebylo možno šálek blíže určit (32000). Důležitým fragmentem z těchto 2 exemplářů je zbytek šálku z kontextu J 56 s vnitřní výzdobou v podobě dvojice křížujících se rytých linií ve 2 směrech, které na sebe nejsou kolmé, vedle nichž je svislý vlešťovaný pás, která z 1 strany ohraničuje svislá rytá linie (tab. 57:2; foto 14:14). Technika vlešťování datuje fragment do úseku Ha C2–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Vzácnou kombinaci vnitřního rytí a vlešťování u mís/šáleků známe regionálně z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; Ha C2–D2; tab. 39:5; foto 12:2; *Šmíd 1991a*, obr. 102:2). Druhý neurčitelný šálek disponuje pouze fragmentem ucha oválného průřezu. Další šálky již výzdobu postrádají. Jedná se o 2 nádoby kónické profilace (32111), 1x se zvrchu hráněným okrajem, poslední 3 jsou pak zástupci se zataženým okrajem (32211, 32213), přičemž 1x se objevila i nádoba z jámy J 77A s výrazněji prohnutým hrdlem a lištovitým zesílením ostře lomené maximální výdutí (32231). Posledně jmenovaný šálek měl také prsty vtačené dno, které pravděpodobně imituje omfalos (tab. 58:2; foto 14:18). Lištovité zesílení zde ještě nenabývalo charakteru plastické lišty, radil bych jej tedy maximálně do fáze Ha D2. Jiné datační opory zde nenajdeme.

Pohárky (34000): Tyto malé nádobky najdeme jak v hrobech, tak na sídlištích. Ze 4 menších skrbeňských zlomků měl nejdelší hodnotu 64 mm, mocnost stěn dosáhla rozmezí 4–8 mm. Okraj byl zachován ve 2 případech, hodnoty průměrů se zastavily na 60 a 80 mm, všechny měřitelné výdutě pak vytvořily rozmezí průměrů v hodnotách 50–100 mm. Nádoby většinou vykazovaly jemný keramický materiál s tuhovaným vnějším povrchem, vnitřek kromě tuhování byl 1x do rovna vyhlazen a 1x měl pohárek povrch hrubý. Což by mohlo evokovat zamýšlené použití jako součást hrobové výbavy. Všechny pohárky vykazovaly trojčlennou esovitou profilaci, buď plynulou (34322) nebo s hrdlem odsazeným od výdutí (34332). Plynulé tvary disponovaly kombinací ryté a vhloubené výzdoby – trojitá oběžná rytá linie přerušovaná velkým plochým důlkem, od důlku vychází svazky trojitých šikmých rytých linií dolů ve dvou směrech (tab. 55:3; foto 14:8), případně pouze rytého dekoru – dvojnásobná oběžná rytá linie, pod ní trojnásobná vertikální rytá linie, která má po obou stranách dvojnásobné šikmé ryté linie v obou směrech (tab. 60:3; foto 15:10). Posledně jmenovaný jedinec má zmíněný vnitřní hrubý povrch. Třetí, spíše lahvovitý pohárek, je bez výzdoby. Uvedené výzdobné motivy najdeme v různých kombinacích po celou dobu halštatskou a samostatně nemají

pro chronologii větší význam. Exemplář s výrazněji prohnutým hrdlem odsazeným od baňaté výduti, má nálevkovitý okraj, a výzdobu v podobě širokých šikmých žlábků přes maximální výduť (tab. 58:3; foto 14:19). Svislé žlábkování výduti amfor a amforovitých zásobnic bylo sledováno výše na základě výskytu v datovaných hrobových celcích, a připadá na halštatský úsek Ha C2–D2. U mís/šálků však byl sledován pouze dekor v podobě různých zásahů do maximálních výdutí, které spadají do podstatné části doby halštatské. Přímo žlábkování výdutí mís/šálků sledováno nebylo. Na základě velké fragmentárnosti dostupných zlomků nelze tyto pohárky blíže určit ani datovat. Většinou není zachován okraj nebo spodek, které by nám v identifikaci, a tedy i v porovnávání s analogickými předměty pomohly.

Podložky (51000): Mnoho nelze říci o 48 mm dlouhém a 15 mm širokém fragmentu zřejmě kruhové podložky o průměru okraje 210 mm, který byl vyroben ze středně hrubé keramické hmoty s horním nerovným, a spodním, do rovna vyhlazeným povrchem. Silnostěnnost pravděpodobně vylučuje zařazení mezi pokličky, zbytek určení je v rovině domněnek.

Pokličky (52000): O něco větší jistotu bychom mohli mít s 59 mm dlouhým a 12 mm širokým zlomkem pokličky o průměru 220 mm, který má na obě strany zesílený okraj. Pochází z kontextu J 114, je vyroben z grafitového materiálu, s hrubým vrchním povrchem a leštěnou spodní stěnou. Samotné použití grafitu jako těsta pro výrobu nádob nám datuje předmět do Ha D2–D3. Pokud jde o zesílený okraj, obecně zesílení okrajů nádob je mj. znakem pozdně halštatského a časně laténského období, jak již zde bylo také zmíněno. Na hornoslezském pohřebišti v Kietrzi je velmi často zaznamenán okraj pokličky zdvižený plynule či vertikálně vzhůru, zřídka i dolů (*Gedl 1973*, 41, 318–319, 332–333, 354, 364, 374, tabl. XLVIII:1; XLIX:20; LXII:17; LXIII:9; LXXXIV:5; XCIV:19; CIV:1). Neobjevuje se však oboustranně.

Neurčitelné tvary: Zlomky nádob rozmanitého spektra typů, u nichž nelze tyto typy vysledovat, zabírá větší polovinu skrbeňského nálezového fondu. Nejdelší fragment měřil 152 mm, síla stěn nádob variovala mezi 4–19 mm. Měřitelný okraj byl zachycen u pouhých 17 střepů, hodnoty průměrů se vešly mezi široké rozpětí 60–400 mm. Asi 2/3 měřitelných výdutí mělo průměry od 50 do 550 mm. Signifikantní grafitový materiál byl zachycen v 16 případech (kontexty J 42, J 71, J 77a, J 114), u poloviny ostatních zlomků byl zaznamenán středně hrubší až hrubší materiál s příměsí kamének, zbylé zlomky nádob byly vyrobeny z jemně plaveného keramického těsta. Pouze ve 2 případech byla použita příměs grafitu v hrubším keramickém těstě, slída pak

jen 1x. Píščitý materiál byl zjištěn ve 3 případech. Asi polovina vnějších povrchů nádob byla tuhována, 2x bylo zjištěno jeho leštění, zbytek byl buď do rovna vyhlazen, nebo nerovný až hrubý. Jen u 20 neurčitelných fragmentů bylo zjištěno tuhování vnitřku nádob, leštění pak 4x, vyhlazení do rovna pak převládalo u zbytku těchto tvarů.

Ze zajímavých, či jinak přínosných zlomků, zaujme fragment hrdla s bohatou rytou a žlábkovanou výzdobou, která je snad zbytkem zavěšeného trojúhelníku, a zejména spodní část vertikálního vlešťovaného pásu, datujícího fragment do úseku Ha C2–D2 (tab. 56:2; foto 14:10). Motiv rytého zavěšeného trojúhelníku jiného charakteru s malým důlkem u jednoho z vrcholů, je přítomen na horní části výduti jiného zlomku (tab. 56:3; foto 14:12). Další podobný fragment se stejným motivem s kombinací ryté a žlábkované výzdoby výduti (tab. 60:2; foto 15:9), již byl sledován podrobněji výše a shledán v datovaných hrobových sadách ve stupních Ha C2b–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Druhá polovina motivu zde sice absentuje, avšak předpokládám jej. Posledním netradičním motivem je kombinovaná výzdoba jiného zdejšího hrdla, kde se objevuje dvojitá rytá úzká krokvice (zřejmě je na hrdle vícekrát), nad níž obíhá jednoduchá silnější rytá linie s šikmými krátkými rýžkami v distanci po obou stranách (tab. 62:1; foto 15:17). K datování zde však nelze nalézt významné prvky. Z ostatní výzdoby neurčitelných tvarů převládají plastické prvky – výčnělky obyčejné (např. tab. 59:2; foto 15:3), prožlabené (např. tab. 59:3; foto 15:4) i hrotité, zřídka se u dna vyskytne i omfalos. Zaznamenán byl několikrát i dekor rytých linií (např. tab. 59:1; foto 14:21), prstovitých/nehtovitých vrypů, nebo několikanásobné žlábkování.

Přesleny (61000): Z kontextu jámy J 77A pochází zcela zachovalý bochníkovitý přeslen o průměru 37 mm, váze 23 g a průměru centrálního otvoru 8 mm. Jeho povrch je do rovna vyhlazený. Tento nedatovatelný přeslen (foto 14:22) dokladuje spojitost s tkalcovskou či textilní výrobou, stejně jako následující závaží.

Závaží (62000): Fragment jehlancovitého závaží ze stejné sídlištní jámy jako předchozí přeslen, a kolekce 3 podobných předmětů z kontextu J 111, tvoří další doklady výroby látek na lokalitě Skrbeň – „Hradisko“. Celková hmotnost závaží činí 12329 g. Jelikož jsou 3 závaží z jámy J 111 zachována celá, lze uvést jejich výšku, která dosahuje 205, 226 a 243 mm. Na vrchní plošce jednoho z těchto závaží je prohlouben „křížek“, který je situován excentricky ke středu této plošky (foto 15:6–8). Velmi kompaktní a středně až silně vypálený materiál těchto závaží přechází od šedé do světle oranžové barvy, 1 ze závaží je pak až oranžovo červené. Posledně jmenovaný předmět je také zčásti do rovna vyhlazen, ostatní závaží mají povrch nehlazený. Průměry

vodorovných otvorů na uchycení příze se pak pohybují mezi 10–12 mm. Závaží, jak známo, jsou používána téměř v každém období pravěku v podobných tvarových variacích (cf. *Podborský 1993a*, 146, obr. 88:11, 24), pro datování jsou tedy nevhodná.

Kolečka (63000): Obtížně datovatelný je i do rovna vyhlazený fragment keramického kolečka o průměru 46 mm, s rozšířeným středem okolo centrálního otvoru o průměru 3 mm (tab. 62:2; foto 15:15). Předmět má hmotnost pouhých 19 g. Jeho zvláštností je právě otvor, který není, jak to bývá obvyklé, situován kolmo na osu kolečka, nýbrž je proveden šikmo k této ose. Což v důsledku nedovoluje interpretaci tohoto předmětu jako součásti vozíku – dětské hračky, kterou by v této podobě nebylo možno používat. Můžeme tedy uvažovat o stacionárním využití vozíku, snad jako vystaveného kultovního předmětu. Je škoda, že se zde nezachovalo více těchto koleček, abychom mohli takové domněnky lépe podpořit. Zmíněná kolečka známe již z dřívějších dob, konkrétně z pozdní doby bronzové z Úvalna či Brna-Obřan, daleko zdobnější jsou 2 kolečka z pohřebiště Domamyslice – „Klínky“ (*Podborský 1970a*, 53–54, Abb. 8:16, 17; Taf. 16:7a, 8). Podobná byla nalezena i na povážském sídlišti v Pobedimi (*Studeníková – Paulík 1983*, tab. LII). Nedatovaný, výrazně větší kruhový předmět (průměr 97 mm) s oboustranně vystouplým středem, pak pochází z prostoru J partií Boskovické brázdy, z platěnického výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ (*Novák 2015*, 68, 141, tab. 17:50). Z pozdní doby halštatské, opět z jihoplatěnického prostředí, je hlášeno kolečko z jednostranně vystouplým středem z jiného výšinného hradiště Křenovice – „Hradisko“ (*Podborský 1970b*, 84, obr. 30:14; *Nekvasil 1993*, 373, obr. 247:23). Jemnější datace je tedy v tomto případě nemožná. Singulární nález kolečka s oboustranně vystouplým středem je také součástí předmětů z povrchových sběrů, které byly na lokalitě Skrbeň – „Hradisko“ prováděny v letech 1969–70 V. Dohnalem (tab. 53:1; *Dohnal 1972*, obr. na str. 22). V zapůjčených předmětech se však toto kolečko nenacházelo.

Analýza ostatních předmětů z výzkumu J. Nekvasila (1970)

Z 11 halštatských sídlištních kontextů pochází 117 kusů nedatovatelné mazanice o celkové hmotnosti 16786 g, která je zbytkem původního ostění tehdejších obydlí. U středně až velmi kompaktního materiálu převažuje světle oranžová až světle šedá barva. Jednotlivé zlomky mazanice jsou různě kvalitně vypáleny, od slabých výpalů přes střední až po silný tvrdý výpal. Zastoupení jednotlivých skupin je rovnoměrné. Z běžně se vyskytujících otisků na mazanici najdeme nejčastěji obilky, stébla trávy a rovné stěny někdejších trámů. Méně často najdeme negativy prutů, kůlů a hranolů původních

dřevěných konstrukcí. Zřídka se pak vyskytnou kombinace těchto prvků, jako jsou 2 kůly, rovná stěna a kůl/hranol, či roh a prut. Dvakrát zde byl detekován bílý nátěr na mazanici – vrstva původní bílé omítky (foto 14:11, 17).

Ve Skrbni – „Hradisku“ byly zjištěny také 2 zástupci štípané kamenné industrie. Prvním z nich (z kontextu J 77A) je fragment zčásti patinovaného škrabadla nebo drasadla o délce 32 mm a váze 10 g. Na hraně pracovní plochy je zřetelná mikroretuš v podobě negativů odštípaných mikrofragmentů (foto 15:2). Druhým předmětem (J 219) je fragment (snad) čepele s horní plochou, na které je zčásti zachovaná kůra. Zlomek měří 42 mm a váží pouhých 8 g (foto 15:16). V obou případech se jedná o silicity glacienních sedimentů (SGS), jejichž distributorem do našich končin byl skandinávský ledovec, jehož morény doputovaly do S oblastí našeho území v glaciálních optimech. Ve starší době železné byl již význam kamenných nástrojů zřejmě marginální, nicméně bývají v sídlištních kontextech občas nalézány (cf. *Novák 2015*, 94). Mohlo se jednat o reutilizované starší nástroje či úštěpy, které v době halštatské mohly na sídlištních sloužit k řezání nebo perforaci kožených či textilních výrobků, jako substitute za nedostatkové kovové nástroje.

Celých 134 fragmentů osteologického materiálu, pocházejících z 11 halštatských kontextů, patří pozůstatkům zvířecích kostí. Kromě neopracovaných zlomků byly nalezeny i stopy obroušení kompaktní kosti až téměř na spongiózu, a fragmenty žeber, které měly na koncích zvrchu či zespondu příčné rýhy, což by mohly být snad stopy po řezání nebo broušení. Z rozpoznávaných zvířecích kostí lze uvést humerus a mandibulu prasete (*Sus sp.*), astragalus pravděpodobně jelena evropského (*Cervus elaphus*; foto 15:14) a několik kostí pocházejících snad z tura domácího (*Bos primigenius f. taurus*). Nejzajímavějším osteologickým předmětem je však „Plotnička z parohu. Vrchní strana je klenutá, do konců zploštělá, obvod je zaobleně vybroušený, spodek rovný.“ Při obou koncích zvrchu jsou „příčně pruhy z jemných rýh. Klenutí je zdobeno příčnými poli dělenými rýhami, na okrajích a uprostřed jsou užší s liniemi vpichů, mezi užšími jsou dvojice širších polí, vždy se třemi dvojitými kroužky s dolíkem uprostřed a dolíky mezi kroužky.“ (*Nekvasil 1991*, 197). Vzhledem k příčným pruhům z rýh u obou konců, a vyhlazenému spodku plotničky, lze uvažovat o tom, že předmět byl přichycen k nějaké části těla (např. předloktí, paže) a takto nošen jako kultovní či symbolický předmět, o jehož významu a obsahu se dnes můžeme jen domnívat (tab. 62:3; foto 15:1). Tvarově se zde nabízejí analogie k velmi dávným předmětům konce eneolitického období, a sice k tzv. „nátepním destičkám“ kultury zvoncovitých pohárů (dále jen „KZP“), a nitranské

skupiny starší doby bronzové. Sloužily k ochraně zápěstí před zpětným nárazem tětiny, neboť nositelé zmíněných kultur byli dle nálezového fondu považováni za lukostřelce. Velký rozdíl je však v tom, že tehdejší předměty nebyly kostěné, nýbrž je tehdejší lidé zhotovovali broušením do tvaru úzkých kamenných plotének. V KZP měly také místo „drážek“ pro úchyty otvory, a sice starší varianty 4, a mladší 2 (Dvořák 1993, 226, 229–230, obr. 144:25–28). V artefaktuální náplni nitranské skupiny však najdeme už i nátepní destičky s drážkami (Ondráček 1993, 259, 261, obr. 162:20, 23). Hledat však souvislost těchto předmětů s časově velmi vzdálenou dobou halštatskou pravděpodobně nelze. Ještě krátce k výzdobě skrbeňského kostěného předmětu. Soustředné ryté kruhy v řadě či řadách známe regionálně z útlé kostěné tyčinky z mlado- až pozdně halštatského sídliště Slatinky – „Močilky“ (Ha D1 – LT A; tab. 73:2; foto 19:1) a také z proslulé bronzové sekerky ze zaniklé mohyly Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic; Ha C2; tab. 81:4; foto 21:11). Najdeme je však i na kostěné destičce ze sídliště v Plumlově – „U boží muky“ (Fojtík 2010, 374–375, obr. 15; Kos – Přichystal 2013, obr. na str. 77) nebo v kultovní svatyni Habrůvka – „Býčí skála“, na kostěné rukojeti železného nože (Ha D1b–D3; Parzinger – Nekvasil – Barth 1995, Taf. 45:405; Golec – Fojtík 2020, 223, obr. 68). Interpretace (stejně jako datování) tohoto složeného výzdobného motivu, který je z předchozí literatury dobře znám (Hrubý 1957, 175, 185, obr. 23:14; 25:2–6) je zatím opět pouze v rámci domněnek.

Zbývá zmínit ještě 30 fragmentů malakofauny ze 3 skrbeňských sídlištních jam, z nichž se asi ve 2/3 jedná o ulity měkkýšů, a zbytek tvoří říční škeble. Asi 9 těchto škeblí z kontextu J 111 patří rodu velevrub (*Unio sp.*). Antrakologický materiál pochází ze 4 kontextů, tvoří jej asi 100 kompaktních fragmentů neurčených spálených dřev. Posledním sledovaným předmětem je pak 63 g vážící valoun grafitu z kontextu J 71, který s největší pravděpodobností sloužil jako zdroj materiálu k tuhování keramických nádob.

Výzkum J. Nekvasila z roku 1970 přinesl několik zajímavých poznatků, které se týkají návršní lokality Skrbeň – „Hradisko“. Z materiálu ze zapůjčených 19 objektů bylo možno datovat 8 z nich, vždy na základě morfologie nebo výzdoby fragmentů keramických nádob. Vzhledem k těmto zjištěním lze prohlásit, že v době halštatské bylo návršní sídliště Skrbeň – „Hradisko“ osídleno pravděpodobně dlouhodobě, a sice v rozpětí fází Ha C2–D3. Slabší zastoupení má v tomto případě starší halštatská fáze Ha C2, která je detekovatelná v objektech J 21, J 56, J 77A a J 114, mladohalštatská fáze Ha D1 potom v materiálu z jam J 19, J 21, J 56, J 77A a J 114. Pozdně halštatské

období Ha D2–D3 je pak bezpečně zjištěno v objektech J 19, J 42, J 50, J 71 (zde možná i přesah do časného laténu LT A), J 77A a J 114, okrajově i J 21 a J 56. Ostatní objekty již takovou vypovídací hodnotu nemají. Níže uvádím porovnání výsledků Nekvasilova typologického zařazení z roku 1970 (*Nekvasil 1987a*, 257, Abb. 1; *Nekvasil 1991*, 35–37) v konfrontaci se svými závěry:

Obj.	datace Nekvasil 1970 (<i>Nekvasil 1991</i> , 35–37)	datace Donth 2022
J 19	mladohalštatský (= Ha D1)	Ha D1–D3
J 21	mladohalštatský (= Ha D1)	Ha C2–D2
J 42	pozdně halštatský (= Ha D2–D3)	Ha D2–D3
J 50	pozdně halštatský (= Ha D2–D3)	Ha D2–D3
J 56	mladohalštatský (= Ha D1)	Ha C2–D2
J 71	pozdně halštatský (= Ha D2–D3)	Ha D2–D3(LT A)
J 77A	pozdně halštatský (= Ha D2–D3)	Ha C2–D3
J 114	pozdně halštatský (= Ha D2–D3)	Ha C2–D3

Poznatky o signifikantních vlastnostech keramických tvarů, které byly zjištěny jak z datovaných hrobových sad, tak ověřeny v dostupné literatuře, revidují a modifikují Nekvasilovo zařazení zahloubených archeologických objektů do pevnějšího rámce. Ani v jenom případě se však tyto výsledky nerozcházejí (viz výše), naopak, zjištění jsou si velmi podobná. Těžiště osídlení lokality Skrbeň – „Hradisko“ tedy spadá do mladší a pozdní doby halštatské, s tím, že jeho předchozí využití ve starším halštatu, a také přesah do časně doby laténské, z dostupných informací nelze vyloučit.

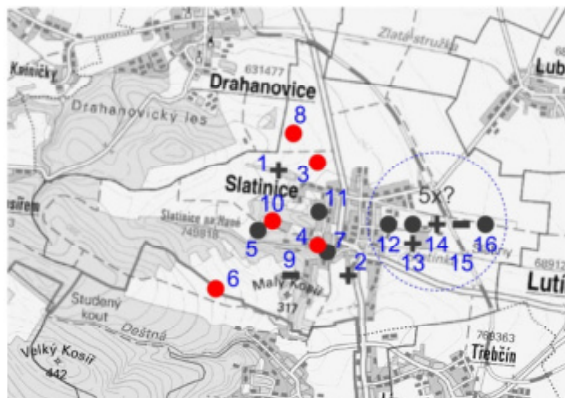
Mezi lety 1988–89 prováděl na lokalitě Skrbeň – „Hradisko“ povrchové sběry P. Hejzlar. Mezi 50 ks keramických zlomků a osteologického materiálu jsou i 4 fragmenty, které můžeme rámcově zařadit do doby halštatské. Jedná se o 2 zlomky silnostěnných hrncovitých zásobnic a 2 kusy jemnějších mís. Obě zásobnice jsou dále nerozlišitelné, první, která je hrubého provedení, má na výduti poškozený plastický výčnělek. Druhá, vně tuhovaná, disponuje zvenku hráněným okrajem. Mísy, vyrobené z jemně plavného materiálu, jsou tenkostěnné, s průměry okrajů 220, resp. 420 mm, s oboustranně tuhováním povrchem. První mísa má klasický zatažený okraj, druhá je potom spíše kónického tvaru, s prohnutým hrdlem. Ani jeden zlomek však není nijak datovatelný, naše vědomosti o zmíněné lokalitě tedy nikam neposouvá.

9.3.9.2 (neznámá lok. 1)

V listinném archivu VMO se nachází zmínka o uložení 21 lužických nádob s označením „Kirwein“ (= Skrbeň), které jsou evidovány pod přír. č. 575/64. Měly by

snad pocházet z hrobových kontextů a připadat do celého období KLPP, vč. halštatských nálezů. O jejich zapůjčení jsem žádal, poskytnuty mi však nebyly.

9.3.10 Slatinice na Hané



pořadové číslo	Jméno (–na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Hlínek	268	JV	pohřebiště	halštat?
02)	Hřbitov (Na hřbitově, U hřbitova, Od hřbitova)	252	V	pohřebiště	halštat?
03)	Na stráži (severně Slatinic, západně od silnice)	272	JV	sídliště	Ha C2–D1; Ha D1–D2; Ha D – LT A
04)	Nad farskou zahradou (Za farskou zahradou)	254	JV	sídliště	(Ha C2–D1)
05)	Nad vnohrádky	296	JV	sídliště?	platěnická?
06)	Pasuňk (Příhon, Pasuňky, Slatinský příhon; – lokalita se nachází na rozhraní katastrů Slatinky a Slatinice –)	337	V	sídliště	Ha D1
07)	Stará kotelna (IZ obce, Z část kostelního návrší)	248	V	sídliště	Ha C2–D2
08)	U luthózu (pole u křížku směrem k Drahanovicím)	280	SV	sídliště	(platěnická)
09)	U vodárny	298	SV	ojedinelý n. (2x)	Ha D1–D2
10)	Vinohrádky	276	SV	sídliště?	(platěnická)
11)	Záhumenice	247	V	sídliště?	platěnická?
12)	(více lokalit; Pod silnicí, Vinohrádky, Nad dědinou, Na polích za hřbitovem, Za hřbitovem)	?	?	sídliště	lužická? / slezská? / platěnická?
13)	(neznámá lok. 1)	?	?	sídliště, pohřebiště	slezská? / platěnická?
14)	(neznámá lok. 2)	?	?	pohřebiště	platěnická?
15)	(neznámá lok. 3; Vrchy)	?	?	ojedinelý n.	Ha D – LT A
16)	(neznámá lok. 4; na polích okolo Slatinic)	?	?	sídliště?	(platěnická)

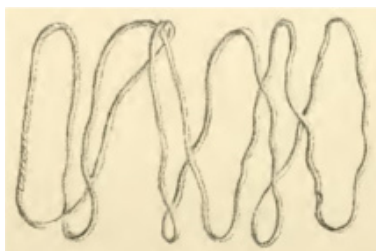
9.3.10.1 Hliník

J. Husička uvádí v krátkém článku „Popelnicová pole u Slatinic“ z roku 1931, že „jedno popelnicové pole u Slatinic začíná již někde v blízkosti „Hliníku“ (nález dvou nádobek p. uč. Čecháka)“ (Husička 1931, 15), u nějž M. Přichystal doplňuje kulturní zařazení „*ha.slp?*“ (Přichystal 1999, 52), tedy přiřazení k době halštatské. Žel, jsou to jediné dostupné informace o této lokalitě, další zprávy o ní nejsou známy. Uvádím ji tedy jako neověřenou.

9.3.10.2 Hřbitov

(také: Na hřbitově, U hřbitova, Od hřbitova)

V ČVMSO z roku 1893 se dočteme o rok starém nálezů kostrového hrobu na hřbitově ve Slatinicích, který byl objeven v souvislosti se stavbou základů pro rodinnou hrobku. Vlasta Havelková uvádí, že ke skeletu byly přiloženy zlaté kroužky (náramky). Bohužel, po příjezdu odpovědné osoby bylo zjištěno, že „základy hrobky byly již vystavěny a kostra rozmetána. Nebylo tedy než spokojiti se s kusým vypravováním dělníků, kteří pravili, že ve hloubce dvou metrů pod černou, spáleným obilím, kostmi a střepinami promíchanou hlínou, narazili na lidskou kostru, která byla asi v sedě pochována, což ovšem s jistotou tvrditi nelze“. Následuje popis destrukce nálezů samotnými dělníky, rozbití tuhované popelnice a zničení 2 stočených zlatých náramků. Nad skeletem se nacházela „černá hlína“, která ve skutečnosti obsahovala i neurčitý objem spálené pšenice, polovypálené mazanice, zvířecích kosti z prasete a skotu, a do červena vypálené keramické střepy se zářezy. O zlatých náramcích (či kroužcích) víme jen tolik, že „sestavají z tenkého sklepaného drátu z ryzího měkkého zlata, jsou spirálovitě svinuty, na dvou místech na způsob provázku stočeny a úplně spojeny“. V. Havelková uvádí, že podle nezdobeného střepu z popelnice a podle zlatých náramků „lze souditi, že hrob ten pochází z t. zv. období hallstattského“ (Havelková 1893, 161). Tato chronologická lokalizace je ovšem dosti sporná, neboť v zásadě žádná skutečnost nepoukazuje direktně na dobu halštatskou. Spálené (zuhelnatělé) obilí sice regionálně známe z původní velmožské mohyly Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic), nicméně tato lokalita vykazuje minimálně architektonicky jednoznačný halštatský naturel. Slatinickou inhumaci tedy lze uvést pouze jako neověřený nález. Lze jej totiž spojit s celým obdobím KLPP (M. Golec, ústní sdělení).



Obr. 19: Kresba jednoho z „náramků“ z kostrového hrobu z lokality Slatinice na Hané – „Hřbitov“ (Havelková 1893, obr. na str. 161, otočeno o 90°).

Tento velmi netradiční objev, zejména s ohledem na přísně žárový ritus platěnické skupiny, zmiňuje ve své seminární práci o pravěkém a raně středověkém osídlení Kosíře ještě M. Přichystal, jenž jej dává do souvislosti s rituálními praktikami. Nicméně jej v textu uvádí pod lužickou fází KLPP (Přichystal 1999, 35), kterýžto závěr opět není nijak objasněn. Co se týče kostrového pohřbívání v oblasti výskytu platěnické skupiny, uvedme snad jen dvojici nedospělých jedinců v zásobní jámě na polykulturní lokalitě Čechůvky – „Kopaniny“, nebo 3 inhumace, na jinak žárovém pohřebišti Orlovice – „Na kopci“ (Kos – Přichystal 2013, 80–81). Nejnověji je slatinický funerální celek řazen rámcově do KLPP (Parma – Stuchlík 2017, 224). Jelikož jsem se o uložení ve VMO dozvěděl až dávno po podpisu výpůjční smlouvy, nebylo již možno si nálezy zapůjčit.

9.3.10.3 Na stráži (také: severně Slatinic, západně od silnice)

Z této lokality pochází pouze materiál sběrového charakteru. V roce 2007 zde T. Přidal našel 42 mm dlouhý a 7 mm silný malovaný keramický střepek z mísy s mírně zataženým okrajem, o průměru okraje 190 mm a diametru výduti 200 mm, zhotovený z jemného plaveného materiálu s oboustranně leštěným povrchem. Vnitřek nádoby byl celý natřen červenou barvou, zatímco na vnějšku byl takto vyzdoben pouze oběžný pruh okraje mísy (foto 15:18). Dle nového návrhu dělení této výzdobné techniky se jedná o kód SB. Malování keramických nádob spadá pod halštatský úsek Ha C2–D1 (Podborský 1970b, 55; Golec – Fojtík 2020, 160) a regionálně se vyskytuje i v katastrech Drahanovice, Horka nad Moravou, Náměšť na Hané, Ústín, Hluchov, Slatinky a snad i Čechy pod Kosířem (viz jednotlivá k.ú.). Domovem malovaných nádob labsko-oderského okruhu, kam spadá i platěnická skupina, je však polské Slezsko, příkladem bohatého výskytu malované keramiky je např. pohřebiště v Domasłavi (Gediga – Łaciak – Łydzba-Kopczyńska – Markiewicz 2017).

Z lokality „Na stráži“ pocházejí rovněž 2 nálezy kovových předmětů nalezené T. Jursou a 1 zástupce malakofauny, kterého vyzvedl M. Burget. Jedná se o bronzovou trojkřídrou šipku o délce 20 mm a maximální šířce 8 mm, s vnitřní tulejí o průměru 5 mm, se symetrickými křídly ve tvaru kosočtverce. Dle analogických nálezů by měla chronologicky spadat do fáze Ha D2 (tab. 62:4; *Bartík et al. 2017*, 54, 60, Fig. 4:135; *Novák 2020*, 156; *Kozubová – Fojtík 2021*, 105). Jiný zdejší nález, opět bronzová trojkřídla šipka, tentokrát s vnější krátkou tulejí a trojúhelníkovými křídly, je dlouhá 26 mm a široká 10 mm a má průměr tulejky 6 mm. Tyto šipky s vnější tulejí jsou dávány do souvislosti s halštatskou fází Ha D1 (tab. 62:5; *Bartík et al. 2017*, 54, 60, Fig. 4:136; *Novák 2020*, 156; *Kozubová – Fojtík 2021*, 102). Oba tyto nálezy patří do skupiny artefaktů ze 6. století př. Kr., které se pojí s kulturami tzv. východního typu (*Kozubová 2009*, 66), které byly původně nazývány souhrnně jako skytské (*Nekvasil 1993*, 367). Třetím nálezem je celistvá mušle mořského plže, pravděpodobně zavínutce penízkového (*Cypraea moneta*, příp. *Cypraea annulus*), která má na zadní stěně uměle vytvořený výrazný otvor. Tato mušle je 22 mm dlouhá a 15 mm široká. A. Kozubová řadí tento nález do širokého rámce Ha D až LT A (tab. 62:6; *Bartík et al. 2017*, 54, 62, Fig. 6:137; *Kozubová – Fojtík 2021*, 101–102). Zástupci této malakofauny pocházejí zřejmě z oblasti Rudého moře a jsou běžné v halštatském období rovněž v kulturách tzv. východního typu (*Golec – Fojtík 2020*, 214). Podobný kus byl nalezen i na nedaleké sídlištní lokalitě Slatinky – „Močilky“ (viz níže). Jelikož jsou v literatuře dostatečně popsány, k další analýze jsem je nežádal.

Jedná se zde tedy o nálezy singulární, kovové předměty byly objeveny zřejmě pomocí detektorového průzkumu. Pravděpodobně se zde jedná o lokalitu sídlištní, bližší informace by poskytly podrobnější povrchové sběry či plošný výzkum.

9.3.10.4 Nad farskou zahradou (také: *Za farskou zahradou*)

Se sbírek A. Gottwalda je v MaG PV zachována drobná kolekce 11 keramických zlomků z této polohy, které pocházejí z původních 6 nádob. Asi nejzajímavějším nálezem je 5 k sobě slepených fragmentů nízké mísovité amfory/osudí s téměř rovným okrajem (průměr 140 mm) a hrdlem mírně odsazeným od rozšířené výduti (průměr 220 mm). Výzdobu jejího hrdla tvoří trojnásobná oběžná rytá linie, která je přerušena plytkým žlábkovaným kolečkem. Na horní části výduti pak najdeme sérii dvojic rytých dvojnásobných krokvic (tab. 64:1; foto 15:19). Světlý, oboustranně nerovný povrch naznačuje, že nádoba prošla žářem. Podobné, jednodušší krokvice byly regionálně

zaznamenány na výduť nádoby z nedalekého, pozdně halštatského sídliště Slatinky – „Kobylí hlava“ (tab. 74:3; Šmíd 1989, obr. 2:3). Bohatost výzdoby by mohla rámcově spadat do exponovaného halštatského období Ha C2–D1. Dalším signifikantním jedincem je část hrnce se zataženým okrajem, jehož výzdobu tvoří nepravidelná oběžná linie nehtovitých vrypů, která je přerušena vyšším, lehce prožlabený výčnělek, který je zčásti poškozený. Kombinace těchto výzdobných motivů byla studována na datovaných hrobových sadách a zjištěna ve stejném chronologickém úseku jako předchozí nádoba (Ha C2–D1). Z dalších fragmentů zaujme střep pravděpodobně z amfory, který nese na vně tuhaném povrchu oválný plastický výčnělek, ale zejména velké plytké kolečko vtlačované dovnitř nádoby na maximální výduť (foto 15:20). Mohlo by jít o výzdobný prvek typický pro platěnickou oblast – singulární oválný důlek na výduť nádob s širokým nálevkovitým okrajem zařazovaný do fáze Ha D2 (Nekvasil 1974, 291, Abb. 19:11; Holubová 2007, 375, 378, obr. 8:4; 11:1; Novák 2015, 64, 135, 141, tab. 11:48; 17:11), zdejší důlek je však podstatně větších rozměrů. K přesnější identifikaci by bylo potřeba zachytit větší část výduť této nádoby.

Zbytek provenience už tvoří jen oboustranně potuhované nezdobené mísy (1x se zataženým okrajem, 1x kónická) a amfora s běžným tenkým výčnělkem, proto nám k datování budou muset stačit výše uvedená zjištění. Na základě nich tedy lze lokalitu „Nad farskou zahradou“ rámcově zařadit do rozmezí Ha C2–D1. V budoucnu bych čekal zpřesnění těchto zjištění, na základě většího počtu signifikantních nálezů.

9.3.10.5 Nad vinohrádky

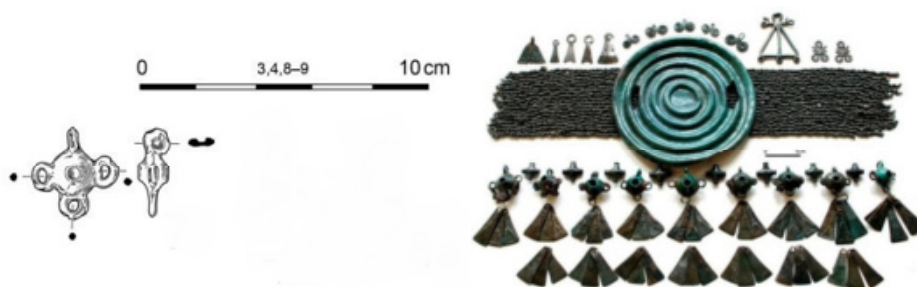
Z této polohy pochází masivní nezdobený hliněný kruh s hlazeným povrchem, který daroval do MaG PV místní učitel J. Zapletal. Rok nálezů však není znám. Z digitální databáze MaG PV se dále dozvíme, že kruh má průměr 123 mm, sílu 25 mm, je vyroben z písčitého materiálu a má hlazený povrch. S největší pravděpodobností jde tedy o podložku. Na základě čeho byl zařazen do platěnické skupiny mi není známo, artefakt mi nebyl půjčen ke studiu. Lokalitu tedy uvádím jako sídlištní a neověřenou.

9.3.10.6 Pasuňk

(také: Příhon, Pasuňky, Slatinský příhon; – lokalita se nachází na rozhraní katastrů Slatinky a Slatinice –)

Blíže nepublikovaný, ojedinělý nález bronzového ozdobného rozdělovače ze skládaného opasku zmiňuje pouze nejnovější práce o moravském halštatu (Golec – Fojtík 2020, 125–126, obr. 42:7). O osudu tohoto nálezů nemám žádných zpráv. Tento

předmět má své analogie v daleko bohatším nálezů ženského bronzového opasku „moravského typu“, uloženého jako depozitum v keramické míse se zataženým okrajem na jihomoravské platěnické lokalitě Bohdalice-Pavlovice – „Ve žlebcách“ (Čižmář – Čižmářová 2014). Jednalo se zde o velmožský depot femininní charakteristiky, jehož součástí bylo i 9 takovýchto rozdělovačů. Tento elitní depot je řazen do fáze Ha D1 (Golec – Fojtík 2020, 135–136, 138, 222, obr. 46; 68), analogický slatinický předmět je datován do stejné fáze. Jeho singulární výskyt ve středomoravském prostředí je nezodpovězenou otázkou. Snad se jedná o část jiného opasku, který na své objevení v této oblasti teprve čeká.



Obr. 20: Vlevo kresba bronzového rozdělovače ze Slatinic na Hané – „Pasuňku“ (Golec – Fojtík 2020, 126, obr. 42:7), vpravo snímek devíti analogických rozdělovačů (ve střední části) z depotu Bohdalice-Pavlovice – „Ve žlebcách“ (Golec 2017, 89, Fig 81:d).

9.3.10.7 Stará kotelna (také: JZ obce, Z část kostelního návrší)

Předstihový archeologický výzkum AÚ AV Brno pod vedením M. Šmída z dubna roku 2002, který proběhl v souvislosti s výstavbou nového lázeňského domu, odkryl 5 sídlištních objektů, ve kterých byl zaznamenán materiál ze starší doby železné. Listinný archiv VMO však tuto lokalitu řadil do slezské kultury, proto jsem jí původně nevěnoval pozornost. Teprve nálezová zpráva AÚ AV Brno uvádí předměty datované do skupiny platěnické. Tuto skutečnost jsem však zjistil až po vypůjčení materiálu z VMO, nemohl jsem tedy zmíněné předměty z VMO ke studiu získat a jsem odkázán pouze na příslušnou dokumentaci. Z ní je patrné, že byl nalezen keramický a osteologický materiál, železné předměty a štípaná industrie. Ve smíchané povrchové vrstvě byly nalezeny střepy s vnějším tuhováním povrchu a plastickým výčnělkem, objekt K 500 nabídl keramický zlomek s výzdobou v podobě žlábkování, dále hliněnou kuličku, blíže nespecifikovaný železný předmět, štípanou industrii a osteologický materiál. Jáma s označením K 501 pak jako intruzi přidala opět fragmenty výdutí s výčnělkem, nebo s „vhloubenými pásy“ a důlky, štípanou industrii a osteologický materiál (mj. i kost z lidské lebky). Již ryze platěnický kontext K 503 potom nabídl

keramické fragmenty, kde se objevil mj. motiv „sluníčka“, dále zlomky výdutí s důlkováním, rytou výzdobou, fragmenty s vlešťovanou výzdobou (obecně Ha C2–D2), několik kusů s plastickými výčnělky, nehtovitě promačkávanou plastickou lištou, nebo zlomky den. Zjištěn byl rovněž osteologický materiál. Posledním platěnickým objektem se jevil kontext K 504, ve kterém archeologové shledali pouze skromný keramický materiál v podobě zlomku ucha, okrajů a výdutí bez bližší specifikace, který doplňoval nespecifikovaný kosterní materiál (Šmíd 2002).

Lokalitu „Stará kotelna“ uvádím jako neověřenou, neboť jsem neměl možnost zdejší nálezy zkoumat detailně, a také je patřičně zhodnotit. Signifikantní a datovatelné jsou zde pouze střepy s vlešťovanou výzdobou, které lokalitu zařazují do úseku Ha C2–D2 (viz výše). Motiv „sluníčka“ a jeho chronologická příslušnost byla na jiném místě této práce dostatečně vysvětlena. Další fragmenty, dle listinných dokumentů, již nenesou žádnou datovací schopnost.



Obr. 21: Situace rozmístění archeologických objektů na lokalitě Slatinice na Hané – „Stará kotelna“ (Šmíd 2002, obr. 2).

9.3.10.8 U lushózu (také: pole u křížku směrem k Drahanovicím)

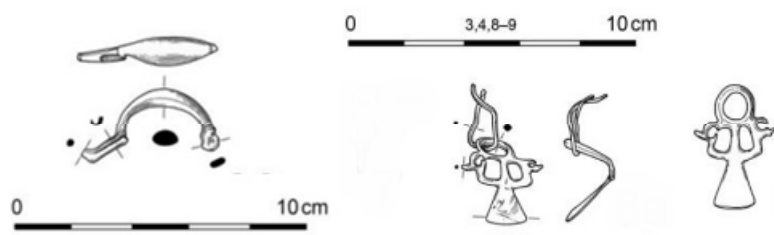
V roce 1985 prováděl na polích mezi drahanovickou samotou Lushóz a silnicí mezi Slatinicemi a Drahanovicemi povrchové sběry olomoucký amatérský badatel J. Kuja. V malé nepublikované kolekci keramických střepů, které lze datovat do mladší až pozdní doby bronzové, se nacházejí i 3 fragmenty, které je možno řadit k halštatským nálezům. Jedná se o výduť blíže neurčené, vně tuhované amfory s výzdobou v podobě minimálně dvojnásobného svazku šikmých rytých linií. Průměr výduti činí 310 mm. Druhým předmětem je zlomek oboustranně tuhované, nezdobené mísy se slabě zataženým, zvrchu hráněným okrajem o shodném průměru okraje a maximální výduti 240 mm. Poslední je fragment výduti amforovité zásobnice o průměru výduti 340 mm, s oboustranně nerovným povrchem, kterou zdobí masivní výčnělek (držadlo).

Keramický materiál všech kusů tvoří středně hrubé keramické těsto s menší či větší příměsí kaménků. Vzhledem k omezenému počtu signifikantních prvků tyto předměty nelze jemněji zadatovat. Uvádím je tedy jako rámcově platěnické.

9.3.10.9 U vodárny

Bronzová spona se zdobenou číškovitou patkou a bronzový antropomorfní závěsek s ptačími protomy jsou jedinými (zřejmě detektorovými) halštatskými nálezy z této lokality. Zmíněny jsou pouze v poslední publikaci o moravském halštatu (*Golec – Fojtík 2020*, 42, 105, 107–109, 125, 126, 128, obr. 4:242; 34:242; 35:30; 42:8a, b). Ani zde nemám zpráv o jejich dalším osudu.

Jednodílná spona s obloukovitým tělem a ozdobnou kuličkou na patce (která se však nedochovala) patří typu Wicina, který je datován do fáze Ha D2 (*Golec – Fojtík 2020*, 109). Na Moravě jsou spony s ozdobnou kuličkou na patce známy z Podolí, Ostrožské Nové Vsi a Uherčic, tedy všechny z jihomoravského prostředí, ať už jako součást funerálního kontextu, nebo sídlištních nálezů. Domovem těchto spon by měl být jihoněmecký region a měly by předcházet nebo být časově paralelní s výskytem spon typu Certosa. J. Říhovský je zařazuje do pozdně halštatského období Ha D2–D3 (*Říhovský 1993*, 115–119, Taf. 16:190–192; 24:190–192). Antropomorfní závěsek s ptačími protomy je chronologicky spojován s již zmíněnými předměty z depotu Bohdalice-Pavlovice – „Ve žlebcách“ (Ha D1; *Čižmář – Čižmářová 2014*; *Golec – Fojtík 2020*, 135–136, 138, 222, obr. 46; 68). Dle M. Kirchmayrové se jedná se o „skupinu 2“ antropomorfních závěsků s ptačími protomy s trojúhelníkovou bází, jejíž nejbližší analogie se kromě Bohdalic-Pavlovic nacházejí na západomaďarském výšinném hradišti Velem St. Vid. Markantní je jejich výskyt na etruských sídlištních 8. a 7. století př. Kr. (rámcově Ha C1–D1), nebo obecně v S Itálii. Jsou častěji nacházeny jako součást hrobové výbavy, nezářka je najdeme i na sídlištních (*Kirchmayr 2017*, 325, Abb. 3; Tab. 2).



Obr. 22: Vlevo kresba bronzové spony s ozdobnou kuličkou na patce, vpravo kresby antropomorfního závěsku s ptačími protomy ze Slatinic na Hané – „U vodárny“ (*Golec – Fojtík 2020*, 108, 126, obr. 35:30; 42:8a, b).

9.3.10.10 Vinohrádky

Ze sbírek A. Gottwalda (katalogové číslo L 175) pochází z „Vinohrádek“ mj. 1 keramický fragment (snad) velké amforovité zásobnice neznámého původu o průměru výduti 550 mm s lehce prožlabeným výčnělkem. Nádobu byla zhotovena z hrubého keramického materiálu s větší příměsí kaménků. Je zvnějšku nerovně vyhlazená, zevnitř tuhovaná, dnes již je grafitování téměř setřeno. Tento fragment je blíže nedatovatelný.

Pod jiným katalogovým číslem (L 234) se v MaG PV nachází kolekce 6 keramických fragmentů, opět neznámého původu, které byly nalezeny na této lokalitě. Ve střepovém materiálu běžné provenience byly zachyceny 2 zlomky hrnců se zataženým okrajem o shodném průměru okraje 180 mm a diametru výduti 200 mm. Vnější povrch obou nádob je nerovně vyhlazen, vnitřek je vyhlazen do rovna. První hrnec je zdoben oběžnou hrotitou plastickou lištou, na které je umístěn šikmo prožlabený plastický výčnělek. Druhá nádoba má pod hrdlem oběžný pruh z nehtovitých vrypů. Posledním rozpoznávaným fragmentem je zlomek hrncovité zásobnice plynulé profilace s dovnitř mírně prohnutým hrdlem, o průměru podhrdlí 360 mm, s oboustranně do rovna vyhlazeným povrchem. Tato nádoba je zdobena šikmo přesekávanou plastickou lištou s širokými přeseky. Podobný motiv byl zaznamenán na nedalekých lokalitách Slatinky – „Kobylí hlava“ (tab. 74:5; *Šmíd 1989*, 4, obr. 2:5) a Slatinky – „Pod hájem“ (tab. 77:1; foto 20:7), které spadají do pokročilého až pozdního halštatského období. K datování však tento prvek výzdoby vhodný není.

Zbylé 3 fragmenty podhrdlí pocházejí zřejmě z amfor či amforovitých zásobnic, byly vyrobeny z hrubšího keramického materiálu, a mají vesměs do rovna vyhlazený povrch. Z výzdoby se objevila nezdobená oblá plastická lišta, či podobný prvek s nehtovitými vrypy. V jednom případě také minimálně čtyřnásobný oběžný žlábek na podhrdlí. Všechny zmíněné dekorativní prvky nemají chronologický význam. Celou tuto kolekci keramiky, a tedy i popisovanou, snad sídlištní lokalitu Slatinice na Hané – „Vinohrádky“, uvádím pouze jako rámcově halštatskou.

9.3.10.11 Záhumenice

Poprvé se o „Záhumenicích“ v souvislosti s halštem zmiňuje A. Gottwald, který v souhrnu „Můj archeologický výzkum“ z roku 1931 popisuje, že získal keramický střepový materiál „z odkopávky v Záhumenicích“, bez dalších bližších informací. Lokalizaci upřesňuje až publikace „Z pravěku Kosíře“, kde se uvádí, že Gottwaldovy nálezy pocházejí „záp. obce za sanatoriem“ (*Janásek – Skutil 1955*, 279).

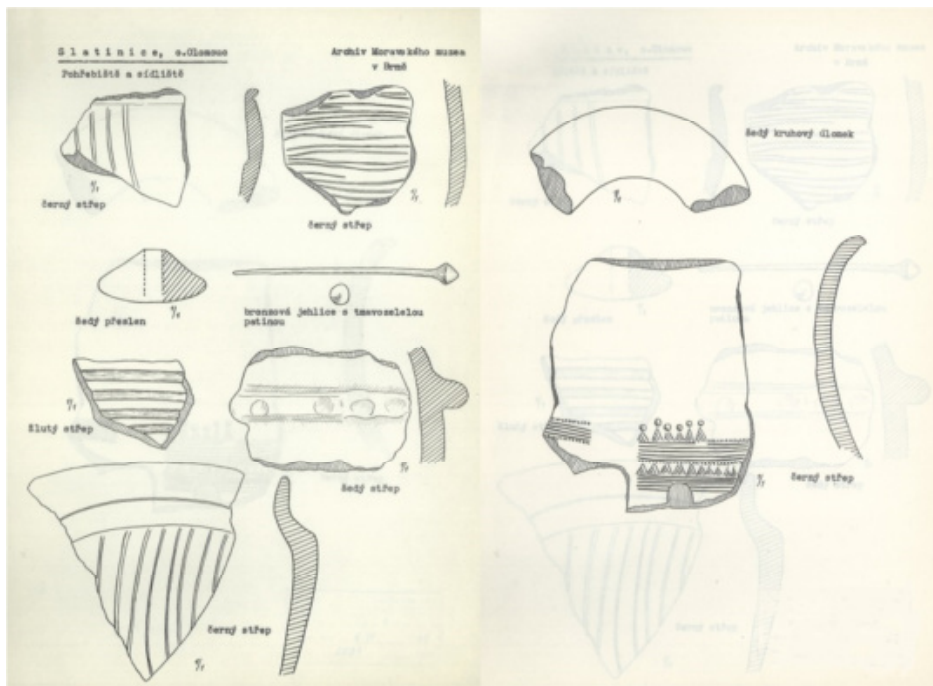
Zpráva z listinného archivu AÚ AV Brno č. 254 z roku 1963 zmiňuje, že zdejší nálezy spadají pod chronologický celek „*Kultura halštatská*“ a že se jedná o „*tuhované střepy se svislými a vodorovnými kanelami*“. Inventární označení této kolekce je „*G 6810–6811*“, a měla by se nacházet ve VMO, jako „*Gottwaldova sbírka*“. Jiná zpráva z téhož archivu (č. 248 ze stejného roku) pojmenovává lokalitu jako „*sídliště s plátenickou keramikou*“, na které se „*vyorává ... hojně střepů*“ (*listinný archiv AÚ AV Brno*). O tyto nálezy jsem příslušné instituce bezúspěšně žádal. Svislé i vodorovné kanely (tedy obecně „*širší žlábký*“), se na keramice hojně vyskytují už v pozdní době bronzové, nálezy i celou lokalitu bez bližšího zkoumání tedy uvádím pouze jako hypoteticky platěnickou, a pochopitelně i neověřenou.

9.3.10.12 (více lokalit; Pod silnicí, Vinohrádky, Nad dědinou, Na polích za hřbitovem, Za hřbitovem)

VMO pod inv. č. A 871 – A 889 eviduje pravěký materiál z katastru obce Slatinice na Hané, který pochází pravděpodobně z více lokalit. Listinný archiv VMO dává tyto nálezy do souvislosti jednak se sbírkami K. Dobeše a A. Gottwalda, ale zároveň také s povrchovými sběry Z. Trňáčkové na lokalitě „*Za hřbitovem*“ z roku 1960 (*Trňáčková 1961c; 1961d*, 19). Mělo by se jednat o sídlištní materiál, který obsahuje lužické, slezské a platěnické nálezy. Pro ověření těchto zpráv jsem zadal tyto inv. č. k zapůjčení, bohužel, kustod VMO tyto nálezy nejspíše nenalezl. Z nálezové zprávy Z. Trňáčkové se dozvíme, že mezi nálezy je např. fragment nezdobené mísy se zataženým okrajem, několik zlomků s ostrým lomem výduti, okraj nádoby zdobený přesekáváním, fragment se zvrchu hráněným okrajem, střep z výduti s plastickým kuželovitým výčnělkem, nebo zlomek nádoby s vně tuhovaným povrchem zdobený širšími rýhami a částí klikatky shora lemované vpichy (tab. 63:1–8; sum. *Trňáčková 1961c*, obr.). Některé z těchto nálezů by mohli mít charakter halštatských střepů, nicméně je uvádím pouze jako neověřené.

9.3.10.13 (neznámá lok. 1)

V listinném archivu AÚ AV Brno se pod přír. č. 2031/61 nacházejí kresby nálezů z neznámé slatinické lokality, z nichž některé by mohly patřit do sledovaného období starší doby železné. Listina má označení „*Archiv Moravského muzea v Brně*“, a nálezy pocházejí z „*pohřebiště a sídliště*“. Nemají však žádné inv. č. a ke studiu jsem o ně nežádal. Jeden střep má pozdně halštatský/časně laténský profil, další pak klasickou plastickou lištu s prstovitým promačkáváním, nebo sérii oběžných žlábků na hrdle. I zde se jedná o neověřený materiál.



Obr. 23: Kresby nálezů ze slatinické neznámé lok. 1. Vlevo ve spodní polovině předpokládané halštatské nálezy (Listinný archiv AÚ AV Brno, č. 2031/61).

9.3.10.14 (neznámá lok. 2)

Dalším neověřeným kontextem je „platěnický hrob“ z neznámé lokality na katastru Slatinic, který jako dar do šternberského muzea předal V. Šindelář v roce 1966. Měl by se skrývat ve VMO pod přír. č. 243/66, ani tyto nálezy mi však zapůjčeny nebyly. Další informace o těchto předmětech nejsou k dispozici.

9.3.10.15 (neznámá lok. 3; Vrchy)

Ze skromné nedávné literatury popisovaná slatinická lokalita „Vrchy“ je známá díky ojedinělému nálezu bronzové hadovité náušnice/záušnice s postříbřeným povrchem. Kde přesně se však tato poloha na katastru Slatinic nachází, mi není známo. Předmět našel povrchovou prospekci M. Popelka. Jedná se o kruhový předmět kulatého průřezu o průměru 20 mm, výšce 18 mm a síle 5 mm (tab. 62:7; Bartík et al. 2017, 61, Fig. 5:134). Jeden konec tohoto šperku je mírně zesílený, zatímco druhý se plynule zužuje. Na jeho povrchu se nacházejí zbytky tenkého plátku postříbření. Předmět A. Kozubová definuje jako „typ I“ a řadí jej do halštatského stupně Ha D, eventuálně až do časné laténské fáze LT A (Kozubová – Fojtík 2021, 85, 102, Abb. 17:73). Analogické šperky jsou hlášeny např. z Vranovic – „Háje“ nebo Ostrožské nové Vsi – „Padělků“ (Bartík et al. 2017, 56, 61, Fig. 5:123; 5:156), rovněž datování odpovídá slatinickému předmětu, aspoň pro šperk z Vranovic – „Háje“ (Kozubová – Fojtík 2021, 85, 102–103, Abb. 17:74).

9.3.10.16 (neznámá lok. 4; na polích okolo Slatinic)

Z roku 1970 pocházejí nálezy z povrchových sběrů R. Maška, které odevzdal do Ostravského muzea. Později se tyto předměty dostaly do VMO, kam regionálně spadají. Nálezce však „své“ předměty urgoval zpět, a jelikož mu byly s největší pravděpodobností navraceny (*listinný archiv VMO*), nemohl jsem je získat k deskripci. Do platěnického období zařadila L. Wiegandová z Ostravského muzea 2 keramické fragmenty. Prvním je větší střep mísy se zataženým, mírně rozšířeným a dovnitř šikmo hráněným okrajem (tab. 63:9; Wiegandová 1971, 80, 147, tab. 63:3). Druhým, již pouze v textu popsaným, je větší fragment výduti amfory, na vnějším povrchu tuhované (Wiegandová 1971, 80). Z uvedených informací nelze tyto neověřené, snad sídlištní předměty chronologicky blíže zařadit. Uvádím je tedy pouze jako rámcově platěnické.

9.3.11 Těšetice u Olomouce



pořadové číslo	Jméno (-na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Záhumenky	224	-	sídliště	(platěnická)

9.3.11.1 Záhumenky

V archivu AÚ AV Brno se pod č.j. 455/48 nacházejí dokumenty z roku 1948, které popisují okolnosti, které se vyskytly při kopání základů pro stavbu měšťanské školy v Těšeticích. Tehdy byl učiněn nálezy kostrového hrobu únětické kultury v odpadní jámě, a rovněž objev nedaleké „odpadkové hallstattské jámy, z které byly ... v hloubce 40 cm pod povrchem ... vyzvednuty hmotné střepy větší nádoby a 2 zvířecí kosti“. Dočteme se zde také, že „na celé vykopané ploše jeví se profily hallstattských sídelních a odpadkových jam“. Pokud se týče zmiňovaných střepů z halštatské „odpadkové“ jámy, jedná se o „spodní část slepované a doplňované hrubostěnné zásobnice se 4 velkými podlouhlými pupíky. Povrch nádoby je tmavý, uvnitř světlonědý. Zachovalá výška 22 cm, dno 15 cm.“ Nálezy, dle těchto listin, odebral pověřenec AÚ Brno, p.

Přemysl Ondráček. Další zprávy o těchto nálezech nejsou, a to ani v listinném archivu VMO. Z tohoto mála, které je k dispozici, lze jen těžko stanovit konkrétní závěry. Ve zmíněných dokumentech například není odůvodnění, na základě čeho byly řečené „sídelní a odpadkové jámy“ považovány za halštatské. Pokud bylo provedeno nějaké zjištění, které tento výrok zaštiťuje, měl jej autor zprávy uvést. Z výše uvedeného lze, jako jediný fakt, vyseparovat právě jen popis oné „slepované a doplňované hrubostěnné zásobnice“. Mluví se zde o „spodní části ... se 4 velkými podlouhlými pupíky“, což je průvodní jev halštatských amforovitých zásobnic s nalepenými plastickými výčnělky, které se nejčastěji vyskytují v počtu 4 okolo celé spodní části nádoby. „Tmavý“ povrch zase evokuje vnější tuhování, které oproti, často o hodně světlejšímu vnitřku, je rovněž velice běžný kontrast halštatských nádob. Je velká škoda, že na lokalitě nebyl proveden aspoň základní sondážní výzkum či ovzorkování některých predikovaných „jam“, jistě by do celé věci vnesl více světla. Na základě externího popisu zmíněné zásobnice uvedu tuto lokalitu jako neověřenou.

9.3.12 Třebčín



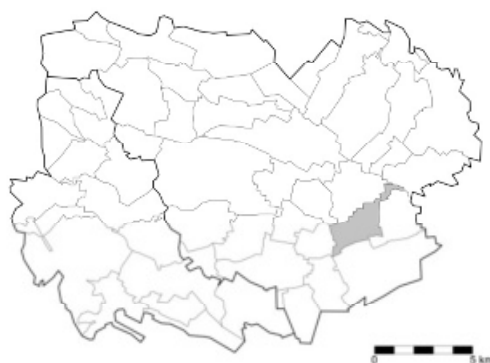
pořadové číslo) Jméno (-na) lokality			
nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01) Chudobsko			
244	V	sídliště	(platěnická)

9.3.12.1 Chudobsko

Někdy před rokem 1924 tuto lokalitu objevil A. Gottwald při povrchových sběrech, při nichž získal kolekci drobných střepů a přeslen (Gottwald 1924, 101; 1931b, 91). V 1. polovině 70. let 20. století zde jiný přeslen našel A. Přichystal (tab. 82:2; Přichystal 2001, 73, 82, obr 5:2). Z Gottwalových nálezů je v MaG PV zachován pouze zmíněný přeslen, který mi byl zapůjčen k revizi. Kónický přeslen s rovnou spodní bází nalezený A. Přichyštěm se nachází v soukromé sbírce.

Nálezy spojované s textilnictvím se v archeologických, zejména sídlištních kontextech, objevují již od období neolitu (*Podborský 1993a*, 92). Jedná se v drtivé většině o keramická závaží a přesleny. Četnost těchto předmětů výrazně stoupá s pozdní dobou bronzovou (*Tichá Bambasová 2019*, 117), v době halštatské pak sledujeme významný přechod k tvarové variabilitě, přičemž na některých lokalitách nezaostává ani zdobení přeslenů. Např. na pohřebišti Moravičany – „Dílečky“ je tento poměr téměř 1:1 (*Makarová 2017*, 79, obr. 31), na výšinném hradišti Křenovice – „Hradisko“ bylo však ze 154 ks shledáno zdobení pouze u 25 % přeslenů (*Tichá Bambasová 2019*, 120). Přeslen z polohy Třebčín – „Chudobsko“ je bochníkovitého tvaru s velmi nevýrazným středovým prstencem po obvodu (61000; tab. 82:1; foto 21:8; *Přichystal 2001*, obr. 5:1 na str. 82). Zhruba 29 g vážící artefakt dosahuje průměru 41 mm a je opatřen 6 mm širokým vertikálním otvorem ve střední části. Podobný kus byl zaznamenán např. na nekropoli Moravičany – „Dílečky“ (*Nekvasil 1982*, 26, tab. 13:36/14). Třebčínský přeslen je částečně poničený a popraskaný, což jednoznačně způsobilo opálení ohněm. Tím je jeho povrch nerovný s výraznými rýhami, zejména v jeho vrchní polovině. Při žáru tak mohl ležet na zemi, neboť jeho spodní část je poničena výrazně méně. Jelikož není nijak profilován a nemá žádnou výzdobu, je k datování nevhodný. Podobně tvarované přesleny známe z mnoha období pravěku (cf. *Belanová-Štolcová – Grömer 2010*, 12, Fig. 3.4). Jelikož ani nález A. Přichystala přímo nevykazuje halštatské proporce, bude lokalita pravděpodobně datování na základě A. Gottwaldem sesbíraného střepového materiálu. Ten se však v databázi MaG PV nevyskytuje. Lokalitu tedy uvádím jako neověřenou.

9.3.13 Ústín

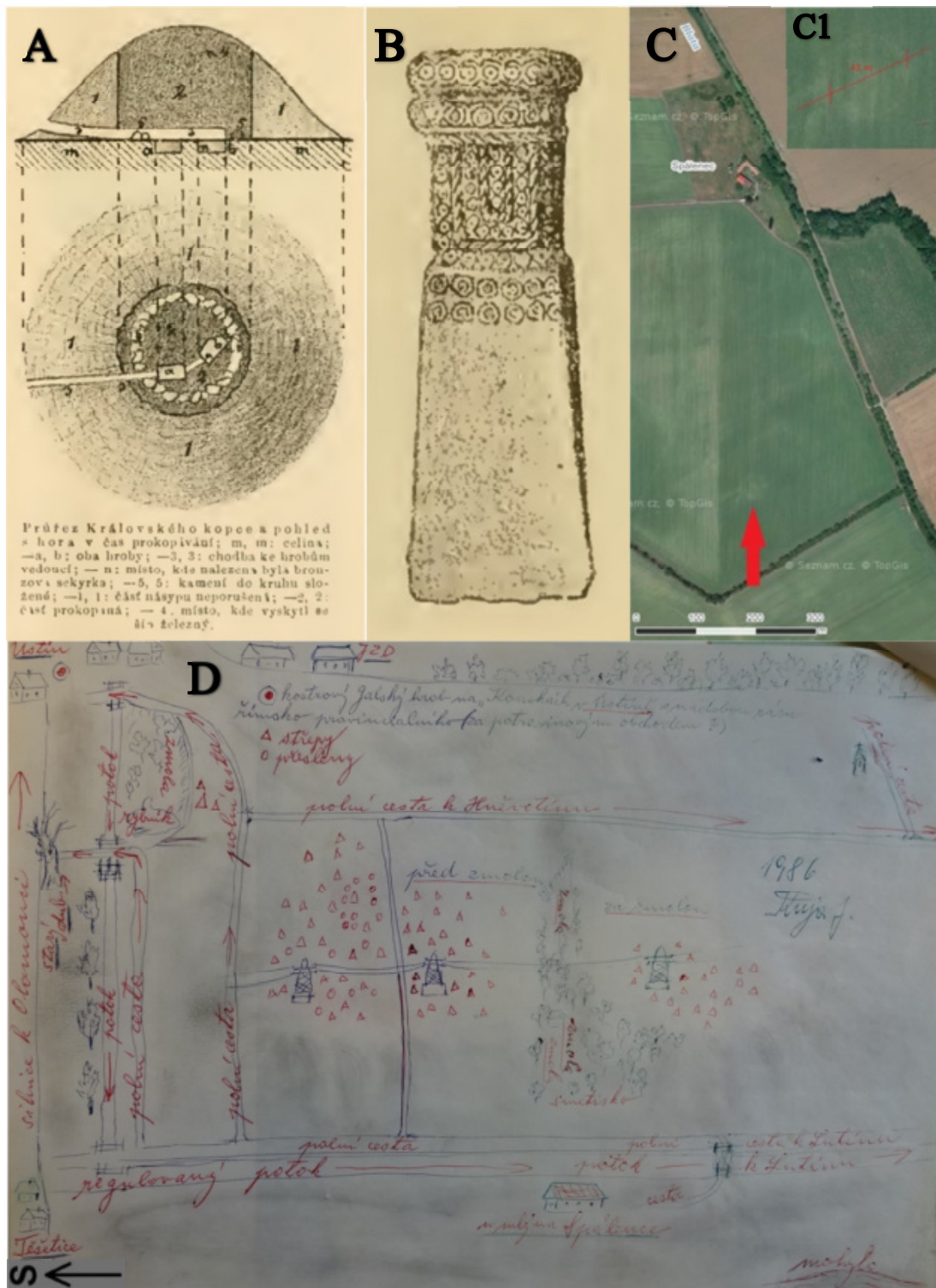


pořadové číslo	Jméno (–na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Královský kopec (u Těšetic), (Noviny, Dlouhá rovina, U Spálence, Spálenec, Okolí mlýna Spálenec)	220	–	pohřebiště (mohyla)	Ha C2
02)	Nad mlýnem Spálenecem (Svah proti mlýnu Spálenec, Nad Spálenecem, Díly nad rybníkem, Trávník)	225	JZ	sídliště	Ha C2–D2; Ha C2–D3

9.3.13.1 Královský kopec (u Těšetic)

(také: *Noviny, Dlouhá rovina, U Spálence, Spálenec, Okolí mlýna Spálence*)

Původně asi 10 m vysoká velmožská mohyla „Královský kopec“, byla otevřena J. Wankelem v roce 1880. Výkop byl veden od vrcholu kolmo dolů až na podloží. Vykopaná hlína téměř neobsahovala uhlíky. Ve 3 m od vrcholu byl nalezen „*ploský železný šíp*“. Na úrovni terénu bylo odkryto „*velikého kamení složeného do kruhu průměrem asi 6m*“. V okolí tohoto kruhu i pod ním leželo „*množství jiných kamenů, větších i menších, střepy nádob tuhou leštěných i jinak malovaných, uhlí, zvířecí kosti napolo spálené, spálené výrobky kostěné na způsob ozdobených rukovětí nožových jakož i zuhelnatělé obilí, zvláště proso a pšenice*“. O čtvrt metru níže našel J. Wankel 2 hrobové komory, které ležely excentricky ke středu mohyly i kamenného kruhu. Obě byly dlouhé 2 m, přičemž první byla obdélná, a nebyl v její výplni zjištěn žádný nález, a druhá měla tvar seříznutého obdélníku, byla tedy pětiboká, a obsahovala „*část temenní kosti lidské a (na východním konci) sekyrka bronzová*“. Obě komory byly spojeny asi 33 cm širokou a 66 cm vysokou chodbou, která se v prostoru obdélného hrobu lomila a pokračovala mírně stoupající nad terén až mimo prostor mohylového násypu. Celou situaci vykresluje plán zhotovený přímo J. Wankelem (obr. 24:A). Chodbu i obě hrobové komory vyplňovala kyprá prst, odlišná od hlíny, z které byl zhotoven násyp mohyly (Wankel 1885, 93–94, obr.; Červinka 1902, 157). Autor výzkumu i statí v ČVMSO uvažuje správně, když razí teorii o vyloupení mohyly nedlouho po jejím navršení. Směr, jakým byla ražena chodba, určuje přesné umístění obou hrobů. Zarážející je však zejména šířka chodby (autor uvádí „*1/3 m*“, což je 33 cm), do které by se snad vešlo pouze malé dítě. Rovněž nepravděpodobným se jeví opačný předpoklad M. Kříže, který spekuluje o záměrném ponechání chodby, jako přístupu k uložení sekundárního pohřbu, tedy inhumaci do k povrchu bližší, obdélné hrobové komory (Kříž 1891, 385). Již jen díky zmíněné šířce přístupové chodby je tato možnost stěží představitelná. Podobná chodba (bez uvedení rozměrů) byla zjištěna jen u mohyly z lokality Vitčice – „*Vitčický les*“, kde byl zjištěn pouze 1 kostrový pohřeb (Červinka 1911, 43). Myšlenku o vyloupení podporuje i fakt, že oba ústínské hrobové kontexty jsou téměř bez nálezů, což je u intaktních velmožských hrobů nepravděpodobné. Pokud přijmeme variantu, že pohřby zde byli kostrové, je takřka neuvěřitelné, že až na část temenní kosti v pětibokém hrobu zde J. Wankel nenalezl žádné další známky inhumace. Násyp mohyly nebyl kromě zmiňované chodby nikde porušen, což do celé věci příliš světla nepřidává. Jediná vnější možnost by přicházela v potaz s chemismem zdejší půdy. V některých nepříznivých půdách se kosterní materiál nezachovává (Vencl 2007, 130).



Obr. 24: Velmožská mohyla Královský kopec (u Těšetic). Vlevo nahoře (A) půdorys a příčný řez s popisnou legendou, uprostřed nahoře (B) kresba zdobené bronzové sekery s tulejí a (zde špatně viditelným) uchem (Wankel 1885, 93–94, obr.). Vpravo nahoře (C) předpokládaná původní poloha velmožské mohyly, zjištěná na základě tzv. růstových příznaků. Detail lokality (C1) se změřeným průměrem kruhového útvaru o průměru cca 42 m, který zhruba odpovídá geofyzikálnímu zaměření z roku 2017 (Mírová – Golec 2018, 90; Golec – Fojtík 2020, 85, 91, obr. 30:9). Dole (D) plán se zakreslením povrchových sběrů J. Kujů z roku 1986, jehož součástí je i vyobrazení velmožské mohyly – zcela vpravo dole (listinný archiv VMO, doplněna směrová orientace).

V každém případě se do dnešních dnů zachovala ona unikátní bronzová sekerka s tulejí a uchem, v současnosti uložená ve vídeňském Naturhistorisches muzeu (inv. č. 13103; tab. 81:4; foto 21:11; *Nekvasil 1993*, 334, obr. 215). Má úzký břit, který navazuje na rozšiřující se profilovanou tuleji elipsovitého průřezu. Na povrchu celé tuleje se nachází bohatá rytá výzdoba v podobě koncentrických kroužků s tečkou uprostřed (cf. *Hrubý 1957*, 175, 185, obr. 23:14; 25:2–6). Stejnou rytou výzdobu najdeme na 2 kostěných předmětech ze studovaného regionu. Jedná se o 1 širší destičku se zářezy z návršního sídliště Skrbeň – „Hradisko“ (tab. 62:3; foto 15:1; poloměr největšího kruhu činí 2,8 mm), a 1 úzkou tyčinku ze sídliště Slatinky – „Močilky“ (tab. 73:2; foto 19:1; zde má diametr hodnotu 2,5 mm). Najdeme ji i v kultovní svatyni Habrůvka – „Býčí skála“, na kostěné rukojeti železného nože (Ha D1b–D3; *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 45:405; *Golec – Fojtík 2020*, 223, obr. 68), nebo na jiné kostěné destičce ze sídlištní lokality Plumlov – „U boží muky“ (*Fojtík 2010*, 374–375, obr. 15; *Kos – Přichystal 2013*, obr. na str. 77). Analogie k samotné sekerce se zatím najít nepodařilo.

Celá architektura ústínské velmožské mohyly přisuzuje její zařazení do doby halštatské, avšak tradičně pouze na základě dokladované velikosti navršeného pohřebního tumulu (cf. mohyla na lokalitě Vitčice – „Vitčický les“), ohraničení prostoru funerálních kontextů kamenným kruhem, a rozměrů hrobových komor. V roce 2017 byla na místě původní mohyly⁸ provedena geofyzikální prospekce, která odhalila kruhový příkop/žlábek kolem obou hrobů. Dle všech těchto indicií zařazují autoři nejnovější studie o středomoravském halštatě ústínskou elitní lokalitu do fáze Ha C2 (*Golec – Fojtík 2020*, 43, 77, 85, 90–91, obr. 30:9; 68). Pro úplnost je potřeba dodat, že ve vídeňském Naturhistorisches muzeu jsou kromě bronzové sekerky uloženy ještě artefakty ze stejné lokality pod inv. č. 13104–13106, které jsem však ke zpracování nežádal.

9.3.13.2 Nad mlýnem Spálencem

(také: Svah proti mlýnu Spálenci, Nad Spálencem, Díly nad rybníkem, Trávník)

V roce 1963 ohlásili zástupci tehdejšího JZD Ústín nálezy pravěkých střeptů na této lokalitě. Povrchovými sběry Z. Trňáčkové z VÚ v Olomouci téhož roku, bylo zjištěno osídlení, mimo jiné i v době halštatské (*Trňáčková 1965*, 28). Z tohoto období pochází 5 nečíslovaných fragmentů keramických nádob, které jsem, stejně jako v jiných

⁸ Do dnešní doby se vlivem rozorání zachoval pouze nevýrazný kopeček, což je situace, která je doložena již pouhých 5 let po Wankelově exkavaci (*Wankel 1885*, 94).

podobných případech, očísloval pro účely této studie vlastním numerickým kódem (nula, přír. č. VMO, pořadové číslo). Z tohoto souboru byly identifikovány 4 keramické nádoby (80 %). Počet fragmentů se rovnal počtu keramických jedinců, nejdelší střepek měřil 130 mm, síla fragmentů se pohybovala mezi 7–15 mm. U 3 nálezů se zachoval okraj, hodnoty dosáhly rozmezí 160–270 mm, maximální výdutě u 2 měřitelných fragmentů potom 200–290 mm. Celá kolekce vážila 425 g. Plné 3 fragmenty byly vyrobeny z jemně plaveného materiálu, zbylé 2 potom z hrubšího nebo hrubého těsta s adekvátní příměsí kaménků. Vnější povrch 3 nádob byl potuhován, tento dekor byl u 2 (obě mísy) již setřen. Fragmenty obou amfor byly na vnějšku vyleštěny, i zde mohlo jít o původní tuhování, které však již nelze rozpoznat. Leštění vnitřního povrchu nese i 1 amfora, 1 mísa je pak zevnitř tuhovaná, ostatní fragmenty jsou do rovna vyhlazeny.

Subtilní kolekce střepů nabídla několik zajímavých jevů. Prvním zkoumaným fragmentem byl zbytek amfory s vodorovně rozevřeným okrajem a velice nízkým hrdlem nasazeným (snad) na výduť, která již ovšem absentuje, může jít tedy ještě o podhrdlí (21322). Markantní rozevření okraje známe také u amfory z pohřebiště Horka nad Moravou – „Oračin“, kde však okraj ještě není rozevřen do ležata a hrdlo je znatelně vyšší (tab. 18:2; foto 7:6). Podobná situace je u nádoby ze sídliště Mohelnice – „Nadjezd“, u které známe pouze okraj a polovinu výšky hrdla, tedy nevíme, jak pokračuje a jak je napojeno na výduť (*Nekvasil 1973*, 49, obr. 4:2). Rozměrově i morfologicky velice podobné jsou proporce okraje a hrdla dvojkónické amforovité zásobnice z blíže nedatovaného komorového hrobu H4/2016 z pohřebiště Domamyslice – „V Loučkách, ul. Olšová“, jejíž profilace spíše evokuje starší formy, neboť maximální výduť je ještě hodně nízko a ani zdobení neodpovídá mladšímu portfolio podobných nádob (*Golec – Fojtík 2020*, 359, tab. 23:A2). Jediná datační opora je zaznamenána u amfory z bohatého hrobu s jezdeckou výbavou H2/1926 z nekropole Seloutky – „Na Šťastných“ datovaného na základě kovových předmětů do subfáze Ha C2b (*Mírová 2019*, 94–95, obr. 46:31–33). Tato amfora má rovněž okraj přehnutý do ležata, který plynule navazuje na kónické, bohatě zdobené hrdlo *Golec – Fojtík 2020*, 364, tab. 28:B1). Datovat ústínský fragment pouze podle tohoto morfologického prvku však úplně nelze. Z druhé ústínské amfory je pak zachován jen fragment nezdobené spodní části hrdla s nasazením na horní část výduti, který nám sám o sobě mnoho neřekne (21330).

Povrchové sběry Z. Trnáčkové také přinesly fragmenty mís se silně zataženým okrajem. První nijak nevybočuje z běžných standardů (31211), avšak druhý kus až

evokuje dvojkónickou profilaci a nasazení „hrdla na výdut“ (31231; tab. 82:3; foto 21:9). Jen o málo slabší zatažení okraje můžeme najít na nezdobené míse ze sídliště Obora – „Pod Chlumem“ (Novák 2015, 155, tab. 31:24). Silně zatažený okraj má mísa z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“, která je od okraje po maximální výdut' zdobena dvousměrnými svazky šikmých rytých linií tvořících krokvice (Nekvasil 1982, tab. 51, 35:112/8). V horákovské oblasti se silně zatažené okraje vlešťováním bohatě zdobených mís také vyskytují (např. na sídlišti Skalice), stejně tak nezdobené profilované varianty (např. z výšinného hradiště Jaroměřice nad Rokytnou – „Hradisko“), a jsou zde připisovány mladší fázi (Podborský 1970b, 61, 68, 79, obr. 20:21, 24; 25:29, 38–40). Výjimkou není ani zdejší pozdní fáze ze sídlišť ve Střelicích a Tvarožné (Podborský 1970b, 89, 90, obr. 35:45, 47; 36:18, 19). Vzhledem k tomu, že tyto mísy najdeme i v datovaných sadách ve fázi Ha C2 na pohřebišti Seloutky – „Na Šťastných“ (Golec – Fojtík 2020, 222, 413, 439, obr. 68; tab. 77:12, 31; 103:31), nejsou tyto tvary pro datování vhodné. O mísách se zataženým okrajem bylo již několikrát pojednáno výše.

Posledním nalezeným, a jediným zdobeným kusem, je fragment patřící původně zřejmě amforovité zásobnici, s bohatě zdobeným hrdlem i výduti (tab. 82:4; foto 21:10). Hrdlo zdobí svislé rastrované pásy, pravděpodobně po celém jeho obvodu. Rastrování, jak vyplývá z datovaných hrobových sad, se objevuje ve stupních Ha C2–D1 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Vrchní část výduti amfory pak zdobí síťované ryté linie, které zřejmě tvoří obrácený trojúhelník. Ten je z jedné strany ohraničen žlábkem, který je doprovázen trojnásobnou šikmou rytou linií. Z druhé strany však tento motiv není zachován. Kombinace ryté a žlábkované výzdoby výduti, jenž tvoří zavěšený trojúhelník v různých variantách četnosti žlábků atd., byla studována výše. Datované hrobové kontexty ji zařazují do fází Ha C2b–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Jak je vidět, chronologické zařazení obou dekorů se přibližně kryje. Svislé rastrované pásy na hrdlech amfor jsou přítomny např. na hrdle mísovité amfory/osudí z hrobu H1099 z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ (Nekvasil 1982, 318, tab. 298:1099/2), na amfoře z hrobu H1/2012 Kašina z nekropole Seloutky – „Na Šťastných“ (Golec – Fojtík 2020, 384, tab. 48:4), ve 3 případech na výšinném hradišti Krhov – „Malý Chlum“ (Novák 2015, 62, 135–137, tab. 11:47; 12:26; 13:32), nezaostávají ani hrobové kontexty platěnických V Čech (Vokolek 1999, 9, 200, 242, 244, 282, tab. 30:14; 72:17; 74:13; 112:5). Sledovanou kombinaci ryté a vhloubené výzdoby výduti amfor zná rovněž seloutecká nekropole, a sice komorový hrob H4/2017 (Golec – Fojtík 2020, 437, 439, tab. 101:23; 103:36), podobnou najdeme i ve známém kontextu hrobu z pohřebiště Mostkovice – „Přední díly“ (Gottwald 1931b, 92–93, obr. 102). Na pohřebišti

Moravičany – „Dílečky“ se vyskytuje zejména na halštatských mísách (e.g. *Nekvasil 1982*, tab. 323:1181/8, 10, 11, 13, 16, 17). Přesná analogie zmiňované výzdoby nebyla zjištěna. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem lze ústínský fragment datovat do rozmezí fází Ha C2–D2, což je také nejpravděpodobnější chronologické zařazení lokality dle keramických artefaktů ze sběrů Z. Trňáčekové.

Mezi lety 1984–85 prováděl na stejné lokalitě povrchové sběry místní amatérský badatel J. Kuja. Součástí jeho sbírky, předané do VMO v roce 1986 (*Dohnal 1989*, 99–100) je také kolekce halštatských keramických střepů a 2 přeslenů.

Analýza keramiky z povrchových sběrů J. Kuji (1984–85)

Jedná se o 117 fragmentů ze stejného počtu keramických jedinců, míra fragmentarizace se tedy rovná nule. Celková hmotnost kolekce činila 5566 g. Typologicky bylo rozeznáno 46 fragmentů nádob (39,32 %), z nichž plných 19 ks tvoří mísy (41,30 %), následuje 11 amforovitých zásobnic (23,91 %), 9 amfor (19,57 %), 5 hrnců (10,87 %) a 2 šálky (4,35 %).

Hrnce (11000): Z 5 nevýrazných a samostatně nedatovatelných fragmentů hrnců o délce největšího zlomku 106 mm, síle střepů v rozmezí 7–11 mm, s průměry okraje 100–200 mm a výdutích (včetně maximálních) s hodnotami 120–200 mm, byly rozpoznány 3 různé typy těchto nádob. Keramické těsto téměř všech fragmentů tvořila hrubá hmota s velkou příměsí ostřiva v podobě větších či menších kamének, v jednom případě bylo zjištěno jemnější písčité keramické těsto s malou příměsí kamének. Vnější i vnitřní povrch 3 hrnců byl nerovně vyhlazen, ostatní 2 měli vyhlazení rovné. Co se týče typů jednotlivých hrnců, v 1 případě se jednalo o nádobu se svislými stěnami (11111), kterou známe regionálně z výšinného hradiště „Rmíz“ (u Laškova; foto 12:15), nebo ze sídliště Obora – „Pod Chlumem“, kde je předpokládána jako „*mísovitý hrnec*“ (*Novák 2015*, 74, 153, tab. 29:15). Další 2 hrnce pak vykazují soudkovitý profil s mírně zataženým okrajem (11212), jejichž varianty zdobené plastickým dekorem byly nalezeny opět na rmízském hradišti (tab. 38:5, 41:1; 42:4–6; foto 11:10, 19; 12:8, 9; *Šmíd 1991a*, obr. 32:1; 103:1; 104:2; 107:1–2). Hojně jsou však i na sídlištích S Hané, např. Lukavice – „Podhůří“ a Mohelnice – „Nadjezd“. Slaběji zatažené okraje by měly představovat starší varianty těchto hrnců. Výrazná chronologická změna těchto forem přichází až se situlovitou morfologií pozdní doby halštatské (*Nekvasil 1973*, 47, 51, 64, 66, obr. 3:26, 27, 29; 5:16, 21, 24–28, 38, 39). Posledními dvěma jedinci z polohy „Nad mlýnem Spálencem“ jsou fragmenty hrnců s prohnutým hrdlem (11322). Na podhrdlí

jednoho z hrnců se vyskytuje velice nízká, svisle přesekávaná plastická lišta (foto 22:2). Tento výzdobný motiv je hojně přítomen na jihomoravských sídlištích, např. Těšetice-Kyjovice – „Vinohrady“ a Těšetice-Kyjovice – „Sutny“, s datováním jednotlivých typů do širokého rámce fází Ha C2–D2 (*Golec 2003*, 201–203, tab. 13:8; 14:9; 15:1, 3).

Amfory (21000): O co nám hrnce neposkytli příliš opor pro datování předmětů, měly by nám lépe přispět zdobené amfory. Nejdelší fragment dosáhl 99 mm, mocnost střepeů se pohybovala mezi 6 a 11 mm. Jen v 5 případech bylo možné změřit průměr okrajů, ty variovaly mezi 90–290 mm, průměry maximálních výdutí pak v rozsahu 100–400 mm. Polovina amfor byla zhotovena z jemně plaveného keramického těsta, ostatní z o něco hrubší hliněné suroviny s menší příměsí ostřiva kaménků. V jednom případě byla detekována jemně písčité hmota, ojediněle se příměs písku vyskytla i v hliněném těstě. Vnější povrch amfor byl povětšinou tuhován, v jednom případě se tuhování soustředilo pouze na plochu od okraje po maximální výduť, 3 amfory byly pouze do hladka či nerovně vyhlazeny. Rovně vyhlazený povrch reprezentoval všechny vnitřky amfor, pouze v 1 případě se spolu s ním objevilo i tuhování okraje nádoby.

Díky přítomnosti okraje se podařilo přesně zařadit 2 fragmenty amfor. Jedná se o amfory s krátkým, ven vyhnutým okrajem a kónickým hrdlem, které je odsazeno od kulaté výduti (21333). Nezdobený kus nám mnoho neřekne, fragment druhé, miniaturní amfory má však na hrdle výzdobu v podobě oběžné, nepravidelné řady důlků, pod níž je oběžný žlábek oddělující hrdlo od výduti. Samotná výduť je pak zdobena nepravidelnými šikmými žlábkami (tab. 83:1; foto 21:13). Jak bylo zjištěno výše, žlábkování výduti amfor lze v hrobových sadách zaznamenat v dlouhém časovém období rozsahu fází Ha C2–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Jistá rozvolněnost žlábkování výduti i důlkování hrdla by napovídala spíše pozdějšímu vývoji. Linie důlků na hrdlech amfor se nevyskytuje příliš často, objevila se např. na pohřebišti Moravičany – „Dílečky“ na vyšší štíhlé amfoře z hrobu H1109, v kombinaci mj. se sérií zavěšených rytých trojúhelníků na výduti. V kontextu tohoto hrobu se nachází fragment železné jehlice (*Nekvasil 1982*, 325, tab. 304:1109/2, 7), která silně připomíná typ s vícenásobnou hlavicí, která je datována do fáze Ha C2 (*Makarová 2017*, 57; *Golec – Fojtík 2020*, 110). Nicméně tato jehlice je relativně nejistá, neboť je silně zkorodována. Podržím tedy dataci zmíněné amfory do Ha C2–D2.

U dalších 3 kusů jde o fragmenty amfor, jejichž přechod mezi hrdlem a výduti není plynulý, ve 2 případech jej podporuje i oběžný žlábek (21330). Kvůli absenci okraje však další specifikace není možná. V případě výduti, která je opatřena svislým a

šikmým žlábkováním je chronologické určení nemožné, jiný fragment představuje nízkou baňatou výduť s napojením na kónické hrdlo (tab. 84:2; foto 21:22). Tento tvar spíše připomíná horákovské morfologie nádob mladší či pozdní fáze, nalezneme je např. na sídlišti v Hodonicích, Tvoříhrázi, Těšeticích-Kyjovicích, Štěpánovicích, Střelcích nebo Ivančicích (*Podborský 1970b*, 66–67, 70, 88–89, 91, obr. 18:15; 19:29; 22:14; 34:14; 35:51; 37:13, 18), podobný jako ústínský fragment je i v Drnovicích (*Holubová 2011*, 61, obr. 5:5) nebo na platěnickém sídlišti Obora – „Pod Chlumem“ (*Novák 2015*, 85, 149, tab. 25:24). Ústínska amfora je zdobena rytou výzdobou – oběžnou linií ohraničující zvrchu i zesponu maximální výduť, dvojnásobnou oběžnou linií na hrdle a jednosměrnými šikmými liniemi maximální výduť. Výzdobu doplňují ještě oběžné drobné vpichy nad rozhraním hrdla a výduti. Jednotlivé prvky dekoru jsou zde v poněkud rozvolněné formě, teoreticky by tedy mohly evokovat pozdní halštatský vývoj. Analogii pro celou kombinaci výzdoby neznáme, co se týče rytého ornamentu na maximální výduti, vyskytuje se v drtivé většině buď ve svazcích (šikmých, vertikálních), nebo v podobě krokvic. Jedinou, „*svisle zešikma*“ rýhovanou výduť má „*kulovitá nádobka*“ (mísa) z hrobu H39 na nekropoli Moravičany – „Dílečky“ (e.g. *Nekvasil 1982*, 27, 322–323, tab. 7:39/20; 302:1105/1, 3, 8). Právě dekor svazků dvousměrně šikmých rytých linií do krokvice, na jejichž vrcholu je výrazný vhloubený důlek, představuje amfora velmi plynulé profilace, která má opět na pomyslném rozhraní hrdla a výduti oběžný žlábek (21320; tab. 83:3; foto 21:18). Bez důlku se tato výzdoba vyskytla v hrobě H1023 na pohřebišti Moravičany – „Dílečky“, datovaném do fáze Ha C2. Na stejné lokalitě, ve fázi Ha D1, se tato výzdoba objevuje téměř v totožné podobě jako v Ústíně, a sice na amfoře z hrobu H1145, avšak s malými důlky. Celou konfiguraci tohoto dekoru zachycují i nedatované hrobové sady (*Nekvasil 1982*, 293, 340, tab. 3:6/10; 279:1023/1; 310:1127/1; 314:1145/1). Dle výše uvedeného by mohl ústínský fragment spadat do rozmezí fází Ha C2–D1. Další fragmenty nezdobených amfor (21300) již nenabízejí žádné možnosti pro jejich zařazení.

Amforovité zásobnice (23000): Z 11 fragmentů amforovitých zásobnic se zachoval nejdelší fragment s hodnotou 102 mm, šířka střepů se pohybovala mezi 9–15 mm, hodnoty 7 změřených okrajů nádob dosáhly rozmezí 240–440 mm. Pouze v 1 případě šlo změřit výduť s průměrem 460 mm. Z keramického materiálu převládala spíše jemnější hmota s menší příměsí ostřiva kamének, v 1 případě se vyskytlo i jemné písčité těsto. Příměs písku byla zaznamenána u 3 jedinců. Vnější povrch nádob byl povětšinou do rovna vyhlazen, ve 3 případech bylo shledáno tuhování hrdla nádob. Vnitřní povrch amforovitých zásobnic byl až na 2 kusy, které byly leštěny, rovněž do

rovna vyhlazen. U 4 jedinců byl zjištěn znatelný přechod hrdla ve výduť (23331), 2 jedinci měli profilaci plynulou (23321). U ostatních amforovitých zásobnic nebylo možno profilaci určit (23300). Z mála zajímavých prvků na těchto, jinak důležitých nádobách, jsem našel 1 zvenku hráněný okraj na amfoře s nasazením hrdla na výduť, na spodní části výduti jiného fragmentu byl zase zachován masivní dlouhý výčnělek, který nám pro dataci nijak nepomůže. Hráněný okraj by mohl být spojen s pozdním halštatem, kde se však většinou vyskytuje hránění okrajů horizontální nebo šikmé.

Mísy (31000): Dostáváme se k nejpočetněji zastoupenému keramickému tvaru z ústínského sídliště, které v 80. letech 20. století zkoumal J. Kuja. Mísy jsou samozřejmě velice běžným sídlištním nádobím, podobně jako např. hrnce. Při mé revizi jsem bezpečně rozpoznal 19 jedinců mís s nejdelším zlomkem o hodnotě 122 mm, při variabilitě tloušťky stěn nádob mezi 5–10 mm. U všech identifikovaných jedinců byl zachován okraj, průměry představovaly rozpětí 125–440 mm, diametry maximálních výdutí pak hodnoty 130 až 460 mm. Většina mís byla vyrobena z jemně plaveného keramického těsta, v 6 případech pak byla shledána příměs v podobě písku nebo drobných kaménků. Materiálem k utvoření 3 mís pak bylo jemné písčité těsto, 1 mísa pak byla vyhotovena z hmoty tuhové, která evokuje období pozdního halštatu Ha D2–D3. U 8 mís byl nalezen tuhovaný vnější povrch, z toho ve 2 případech bylo tuhování již téměř setřeno. Kromě 1 leštěné mísy a 2 hrubších variant, pak vnější povrch všech ostatních mís reprezentovalo vyhlazení do rovna. Na vnitřním povrchu mís pak opět převládalo rovné vyhlazení (10 případů), následovalo tuhování (5, z toho 1 setřené), leštění (3) a 1 mísa s hrubým vnitřním povrchem.

Pomineme-li 2 nezdobené kónické mísy s rovnými stěnami (31112), které známe v tuhové podobě či s profilovanými okraji z pozdně halštatských sídlišť v Seničce či Tvarožné (Šmíd 1996b, obr. 5:4; Podborský 1970b, 90, obr. 36:37, 39), jsou na zdejší ústínské lokalitě v drtivé většině zastoupeny mísy se zataženým okrajem (31210, 31211, 31212). Všechny kusy jsou nezdobené, u 2 však byly zjištěny pravidelné rýhy na vnitřním okraji a hrdle, které evokují techniku dotáčení na pomalu rotujícím hrnčírském kruhu (foto 21:12, 14). Tento dotvořující výrobní proces je často spojen až s časným latěnem (Vlasatíková 2004, 26, 38), avšak detekovatelný je i v závěru halštatského období, např. v jihomoravském horákovském prostředí – výšinné hradiště Jaroměřice nad Rokytnou – „Hradisko“, a sídliště Tvarožná a Bohušice (Podborský 1970b, 76–77, 90–91, obr. 27:35; 36:11, 29, 38; 37:26), velmi často právě na mísách. Hrnčírský kruh byl však znám zejména u kočovných kultur tzv. východního typu (Kozubová 2009, 66),

jeho původ se předpokládá v Přeboránu či v thrácké oblasti (*Romsauer 1991*, 359). Z Moravy známe doklady o jeho používání ze sídliště ve Vyškově, kde se vyskytuje na džbánu s převýšeným uchem V proveniencí (*Čížmář 1995*, 210, 212, Abb. 2:4; *Bartík et al. 2017*, 56, 62, Fig. 6:157). Na ústínských mísách se tedy jedná o pozdně halštatský technologický projev konečné fáze Ha D3. Dalším markantním jevem zdejších mís je silné zatažení jejich okraje, znatelné na 5 kusech. Výskyt tohoto morfologického elementu zaznamenala již Z. Trnáčková v roce 1963 při svých povrchových sběrech na této lokalitě, a je tedy rozpracován výše. Dodejme jen, že nám tento tvarový jev neposkytuje možnosti datování.

Určitě nejzajímavějším zdejším exemplářem je mísa s prohnutým hrdlem a ostře lomenou výdutí (31233), která je na vnitřním povrchu zdobena vlešťováním. Jedná se o 3 vertikální vlešťované pásy, které klesají od maximální výduti níže, podél nichž jsou rozloženy dvousměrně síťované proužky (tab. 84:3; foto 22:1). Vlešťování je, jak bylo zjištěno na datovaných hrobových sadách, přítomno v rozsahu chronologických fází Ha C2–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2) a je typické zejména pro horákovskou a jihoplatěnickou oblast. Výzdobné motivy stejného ražení zařazované do Ha D2 můžeme najít na šálkách z výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“, nebo z nedalekého sídliště Obora – „Pod Chlumem“ (*Novák 2015*, 65, 88, 136, 152, tab. 12:12; 28:3). Náznaky podobného motivu jsou i na tenkostěnných střepech z výšinného hradiště Radslavice – „Zelená Hora“ (*Holubová 2007*, 378–379, obr. 11:10; 12:2). Pozdně halštatské varianty, kdy je kombinováno vlešťování s tuhováním, jsou pak nalézány na J Moravě, konkrétně na sídlištích v Horních Dubňanech a Prosiměřicích (*Podborský 1970b*, 82–84, 92, 28:11,19; 29:19; 30:36,53). Je tedy možné, že na základě uvedených analogií, se v případě ústínského fragmentu jedná o import. Nicméně bych se podržel datování do rozmezí fází Ha C2–D2. Poslední mísou z povrchových sběrů J. Kuji je fragment tuhové mísy trojčlenné profilace se zesíleným profilovaným okrajem a prohnutým hrdlem, které je nasazeno na kulatou výdut' (31332). Tato kombinace je neklamným znakem pozdního halštatu Ha D2–D3 (cf. *Šmíd 1996b*, obr. 5:4), s přesahem do laténského období.

Šálky (32000): Pouze 2 malé fragmenty těchto nádob byly rozpoznány z celého souboru z ústínského sídliště. Delší fragment dosáhl 60 mm, síly střepů se pohybovaly v rozsahu 7–8 mm. Jen 1 z šálků měl výrazněji zachovanou morfologii, průměr okraje nádoby měl hodnotu 130 mm, maximální výduti potom 150 mm. Druhý, blíže nerozpoznaný typ šálku (32000) byl zhotoven ze středně jemného keramického

materiálu s malou příměsí ostřiva kaménků, jeho vnější i vnitřní povrch byl do rovna vyhlazen. Markantní na něm byl typický signifikantní jev šálků – tvořilo jej totiž napojení spodní část páskového ucha. Zbytky napojení obou částí ucha se zachovaly i na prvně zmíněném šálku s lépe zachovanou morfologií. Jednalo se o oboustranně potuhovaný šálek z jemně plaveného materiálu, s mírně zataženým okrajem a plynule zaoblenou výdutí, nad jejímž maximem obíhala řada drobných vpichů (32231; foto 21:19). Tento výzdobný motiv na maximálních výdutích šálků byl studován výše (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), vícenásobně byl shledán např. na pohřebišti Seloutky – „Na Šťastných“ ve stupních Ha C2–D1 (*Golec – Fojtík 2020*, 402, 409, 437–438, tab. 66:3, 6, 8; 73:20; 101:21; 102:32). Jelikož se však vyskytuje i na šálcích s lištou (jejímž předchůdcem by právě mohl být ústínský artefakt), i na podobných nádobách tuhových, nelze jej samostatně zařadit jinak než do rozmezí Ha C2–D3 (cf. tab. 2:3 – prakticky stejně vypadající střep, ale již s důlkovanou lištou se nachází na pozdně halštatském sídlišti Čechy pod Kosířem – „Na hrádkách – západně“). Profilace šálku z Ústína by však měla napovídat spíše chronologickému úseku Ha C2–D1.

Neurčitelné tvary: Mnoho fragmentů z ústínského souboru nebylo možné přiřadit k známým keramickým tvarům. Z větší části jde o silnostěnné fragmenty hrdel a výdutí (nejvíce snad amfor, amforovitých zásobnic, hrnců a mís) z velice různorodého keramického materiálu, kde není výjimkou ani jemné písčité těsto (v 8 případech), či aspoň jeho příměs. Ve 2 případech byla zaznamenána i příměs slídy. Vnější povrch nádob je většinou do rovna vyhlazen, znatelné je však i tuhování (včetně setření, 22x), méně už leštění (3x) nádob. Na vnitřní straně jedinců najdeme v drtivé většině rovné vyhlazení, tuhování (7x) a leštění (1x) je ve viditelné menšině. Silnostěnné užitkové nádoby s oboustranně nerovným povrchem však také nejsou v kolekci výjimkou. Z výzdoby je nejvíce přítomna plastická, a sice v podobě různých druhů lišt (hrotité, obdélné, nehtovitě promačkávané) a výčnělků (obdélných masivních i úzkých, prožlabených), méně vhloubená (různé žlábků, důlky, řada kolků, vtačovaná (žlábkovaná) kolečka s vystouplým středem) a menšině je zde výzdoba rytá (pouze svazky šikmých či svislých rytých linií).

Ze zajímavostí lze uvést fragment nerovně hlazeného hrdla s horizontální obdélnou plastickou lištou se šikmým přesekáváním, která je (zřejmě) po určitých úsecích prstovitě promačkávána (tab. 83:2; foto 21:15). Kombinace několika výzdobných motivů plastických lišt je tradiční pouze v případě výskytu „plastická lišta a na ní několik výčnělků po obvodu nádoby“. Jinak je několikrát dekor plastických lišt

vzácný. Výjimku najdeme na hornoslezském pohřebišti v Kietrzi, kde se nachází na soudkovitém hrnci dvousměrné přesekávání plastické lišty v kombinaci s několikrát se vyskytujícími dvojpuříky (*Gedl 1973*, 335, tabl. LXV:15). Z chronologického hlediska jsou tyto prvky samostatně nedatovatelné. Na vnitřním povrchu výdutě jiného fragmentu se objevilo plošné malování černou barvou (foto 21:16). Jednalo by se o typ SA1, podle nového dělení této výzdobné techniky. Chronologické zařazení malovaných nádob spadá do rozmezí Ha C2–D1 (*Podborský 1970b*, 55; *Golec – Fojtík 2020*, 160). Jelikož je vnitřní povrch fragmentu natřen monochromaticky a souvisle, nelze jej nijak blíže porovnávat. Uveďme pouze příklad profilované mísy z dolnoslezského pohřebiště Domaslav, která má na svém vnitřním povrchu podobný výjev. Pohřebiště je datované do fází Ha C1–D1 (*Gediga – Łaciak – Łydźba-Kopczyńska – Markiewicz 2017*, 214, 297, tabl. 37:6).

Další zajímavou kombinací výzdobných prvků je půlkruh tvořený mělkými důlky, v jehož středu je hrotitý výčnělek s tupým vrcholem (foto 21:17). Jistou podobnost vykazuje fragment hrdla amfory či amforovité zásobnice ze sídliště Slatinky – „Za humny“, kde zničený hrotitý výčnělek ještě obtáčí jednoduchý žlábek a důlky jsou větší, ale okolo žlábků řidčeji (tab. 79:3; foto 20:19). Dle přiložené vlešťované výduti (snad) mísy, by měl být prvek zařazen do úseku Ha C2–D2 (tab. 79:1; foto 20:17). Přesnější analogii představuje nezahrocený výčnělek na výduti amforovité zásobnice ze sídliště Náměšť na Hané – „Lesní ulice“, s půlkruhem stejných důlků. Sídlíště je rámcově datováno rovněž do fází Ha C2–D2 (*Donth 2018*, 67, 81, tab. 2:7). Zmíněný fragment se stejnou kombinací prvků z Ústína lze tedy také podobně datovat. Dvakrát se v ústínském souboru objevuje motiv vtačovaného (žlábkovaného) kolečka s vystouplým středem na z vnějšku tuhovaných hrdlech nádob (foto 21:20). Tento stejně umístěný výzdobný motiv známe z pohřebišť, např. Moravičany – „Dílečky“ (*Nekvasil 1982*, tab. 20:65/11; 84:282/10; 92:299/10; 268:981/1; 275:1006/1), nebo ze slezského Kietrze (*Gedl 1973*, 335, tabl. LXV:1). Žlábkované kolečko na hrdlech amfor je prvek přecházející ze 7. Nekvasilovy fáze pozdní doby bronzové plynule do halštatu (*Nekvasil 1970a*, 19–20, 22, 45–46) a jelikož jeho širokou formu známe i v přítomnosti vlešťované výzdoby na hrdle amfory (datace Ha C2–D2), nelze jej považovat za chronologicky citlivý prvek. Je možné, že právě široká žlábkovaná kolečka jsou charakteristická pro mladší halštat, je však potřeba tento fenomén dále sledovat.

Posledním, a na výsost regionálním výzdobným prvkem, je různě široké žlábkované kolečko s vystouplým středem, s nad či pod ním se vyskytující dvojicí

zahnutých žlábků, které označuji jako „tykadla“ (tab. 84:1; foto 21:21). Lze jej vysledovat pouze na S a střední Moravě, např. na sídlištích Náměšť na Hané – „Lesní ulice“ s datováním Ha C2–D2 (*Donth 2018*, 40, 49, 67, 85, tab. 6:2), Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“ (Ha C2–D1) – zde je místo vystouplého středu netradičně vysoký hrotitý výčnělek (tab. 12:3; foto 6:2), na nekropoli Slatinky – „Nivky“ (*Přichystal 2003*, 35, tab. XL:PH161/1), a zejména na pohřebišti Moravičany – „Dílečky“, na bohatě zdobených hrdlech amfor (někdy) s vertikálně žlábkovanou výdutí (*Nekvasil 1982*, 23–24, 50, 110, tab. 10:31/16; 34:110/22; 101:323/6). Zajímavostí tohoto pohřebiště je to, že se zde „tykadla“ vyskytují i bez žlábkovaných koleček (*Nekvasil 1982*, 25, 48, tab. 12:34/15; 33:103/12; jedna analogie tohoto motivu je i z amfory z hrobu H4/2017 ze Seloutek – „Na Šťastných“ datovaného do Ha C2b; *Golec – Fojtík 2020*, 439, tab. 103:26), případně i s větším důlkem místo žlábkovaného kolečka a se spojenými „tykadly“ (*Nekvasil 1982*, 267, tab. 258:964/12), nebo jsou zde „tykadla“ nad kulatou vypnulínou lemovanou malými důlky (*Nekvasil 1982*, 295, tab. 279:1025/19). Bohužel, ani jeden moravičanský hrob není nijak datován, proto bude potřeba se tomuto tématu v budoucnu blíže věnovat.

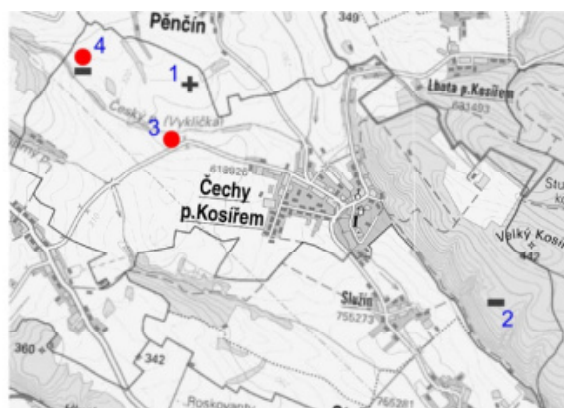
Přesleny (61000): K dotvoření celé halštatské sbírky J. Kuji zbývá představit 2 keramické přesleny, které se zachovaly téměř neporušené. Prvním je předmět kónického tvaru s rovnou bází o průměru 45 mm se středovým vertikálním otvorem o průměru 7 mm, a váze 43 g (tab. 85:1; foto 22:3). Jeho povrch je nerovně vyhlazen a po obvodu báze se nachází pás nehtovitě promačkávání. Halštatské přesleny, jak již bylo řečeno výše, se od těch pozdně bronzových liší větší variabilitou profilace, ke které často přispívá i tato vhloubené výzdoba. Žlábkované či nehtovité promačkávání báze na kónických přeslenech je zaznamenáno např. na sídlištích Křenovice – „Koráb“ (*Tichá Bambasová 2019*, 235, tab. 27:5, 7), Náměšť na Hané – „Nad hřbitovem“ (tab. 35:1; foto 10:12), Slatinky – „Pod hájem (U dubů)“ (tab. 77:3; foto 20:9), nebo na pohřebišti Moravičany – „Dílečky“, v hrobě H1124 (*Nekvasil 1982*, 330, tab. 307:1124/13). Druhý, menší dvojkónický přeslen s prstencovitým středem o diametru 32 mm se svislým středovým otvorem o průměru 6 mm, vážil 13 g (tab. 85:2; foto 22:4). Do rovna vyhlazený povrch zdobilo nehtovité promačkávání po obvodu středu. Analogie bychom opět našli na sídlištích Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“ (tab. 8:6; foto 4:4; *Šmíd 1977*, obr. 2:6), Slatinky – „Pod hájem (U dubů)“ (tab. 78:2; foto 20:11), nebo na výšinném hradišti Křenovice – „Hradisko“ s doloženou tkalcovskou výrobou (*Tichá Bambasová 2019*, 211, 214, 223, 226, tab. 18:15, 16; 19:25; 22:16, 22; 23:10). Oba dva typy přeslenů se také vyskytují v kultovní svatyni Habrůvka – „Býčí skála“ (*Parzinger*

– *Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 57:560, 561; 58:563, 569). Je možno ještě dodat, že z váhy přeslenů lze predikovat jejich použití – lehčí přesleny mohly být používány k spřádání rostlinných vláken (např. lnu), těžší k práci s živočišnými materiály (např. s vlnou; *Belanová-Štolcová – Grömer 2010*, 12; *Tichá Bambasová 2019*, 117). K jemnějšímu vnitřnímu datování v rámci jednotlivých kultur jsou však tyto předměty nevhodné.

Povrchové sběry na lokalitě „Nad mlýnem Spálcem“ přinesly relativně dost indicií k datování zdejší sídlištní lokality. Soubor je však chronologicky nehomogenní, respektive, vyskytují se zde morfologické či výzdobné prvky, které můžeme řadit zhruba od Ha C2 až do závěru halštatu, tedy do fáze Ha D3. Dle uvedeného je tedy možno počítat s dlouhodobou funkcí lokality, a sice zhruba 200 let a více. Čistě časně laténské artefakty se zde však neobjevily, proto snad lokalita byla opuštěna se závěrem doby halštatské. Spolu s blízkou velmožskou funerální lokalitou „Královský kopec“ (u Těšetic), která je datována do fáze Ha C2 (*Golec – Fojtík 2020*, 222, obr. 68), a nachází se na druhém břehu rozdělující říčky Blaty, by tedy obě lokality mohly být, aspoň v určitém časovém úseku, současné.

okres Prostějov

9.3.14 Čechy pod Kosířem



pořadové číslo	Jméno (–na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	<u>Díly za vrchní brankou</u>	312	J	pohřebiště	Ha D3
02)	<u>Havířovy díry</u>	392	JZ	ojedinelý n.	Ha C1
03)	<u>Mezi cestami</u>	296	SV	sídliště	Ha D2–D3
04)	<u>Na hrádkách – západně (Na hrádkách)</u>	334	JV	sídliště; ojedinelý n.	(platěnická); Ha D – LT A

9.3.14.1 Díly za vrchní brankou

Z literatury poměrně známý a zároveň rozporuplný nález 2 nádob „vedle (sebe?; pozn. aut.) vykopaných“, jejichž původním místem uložení byl „pravděpodobně žárový hrob“ (Gottwald 1931b, 102–104, obr. 115:1, 2), je jedinou zdejší připomínkou doby halštatské, a časně laténské. Přesněji v roce 1912 jej našel F. Vlácil, když „při hlubším orání ... pluhem byla zasažena velká nádoba, u níž byla přistavena druhá, značně menší ... předmětů v nádobách ani v okolí nebylo“. Větší, situlovitou nádobu „z hlíny silně tuhou promísené“, zařazuje A. Gottwald do kultury laténské, druhou, „z jemnějšího materiálu slabě pískem promíseného“ považuje za „nesporně plátenickou“. Dále uvádí, že „časové určení tohoto zajímavého nálezu (pravděpodobně žárového hrobu) nedá se zatím přesněji vymeziti, protože pro tuhovou nádobu, jedinečnou toho druhu, nemáme ke srovnání analogií“ (Gottwald 1930a, 70, obr. 12:1, 2). Více se už o genezi celého objevu nedozvíme. Pokud se tedy jednalo o homogenní hrobový kontext, jak se v literatuře uvádí, bude nutno se věnovat chronologické současnosti obou nádob. Existuje ale i teorie, že jde o „starý náhodný objev“ (Přichystal 2007, 392), což však není blíže specifikováno ani důkazy podepřeno, a naše bádání to v žádném směru dál neposunuje. Podržíme tedy teorii o funerálním původu tohoto celku. Právě současnost obou nádob v tomto jednom hrobovém kontextu byla záminkou J. Nekvasilovi, aby mj. diskutoval otázku kontinuity lidu KLPP (menší nádoba) do laténského období (větší situlovitá nádoba), přičemž vzájemnou přítomnost obou nádob v jednom hrobu dále neřeší (Nekvasil 1960b, 50, 52). V kompendiu o moravské prehistorii a protohistorii, v Pravěkých dějinách Moravy, vyšší situlovitou nádobu kupodivu zařazuje mezi pozdně halštatské moravské nálezy (Nekvasil 1993, 369, obr. 244:18), což příliš nekoresponduje s jeho původním názorem z roku 1960. Jediným dalším poznatkem, který se těchto nálezů týče, je stanovisko P. Goláňové, která, na základě poznatků o časně laténské keramice, řadí vyšší situlovitou nádobu do LT A, přičemž u menší nádoby „stejně datování nelze vyloučit“ (Goláňová 2013, 56).

Začněme u menší nádoby, která mi byla zapůjčena ke zpracování.⁹ Sestává ze 12 fragmentů slepených k sobě, je však z více jak poloviny doplňována. Jedná se o nezdobenou amforu plynulé trojčlenné profilace, která má protositulovitou morfologii s ven vyhnutým okrajem, velice krátkým hrdlem, které plynule přechází v srdčitou výduť (tab. 2:1; foto 2:1). Délka největšího střepu činila 155 mm, síla stěny, jež se dala změřit pouze na okraji, se pohybovala kolem 7 mm. Průměr rozevření okraje pak

⁹ Větší, situlovitou nádobu mi VMO k dispozici nedalo.

dosahoval 165 mm, diametr maximální výduti 215 mm. Doplněvaná nádoba vážila 1925 g. Pokud se dalo posoudit z povrchových vrstev, byla vyrobena ze středně jemné keramické hmoty s pravděpodobnou příměsí kaménků, její vnější povrch byl do rovna vyhlazen, vnitřní pak na fragmentech tvořilo nerovné vyhlazení. Což by odpovídalo hrobové výbavě, kdy důležitost má většinou vnější povrch nádoby a jeho vizuální stránka. Tato keramika totiž není vyrobena ke každodennímu užívání, ale pouze k jednomu použití. Co se týče analogií, mnoho jich nemáme. Za zmínku stojí (rovněž nezdobená) amforovitá nádoba z pohřebiště Slatinky – „Nivky“, která má téměř stejnou profilaci, s tím rozdílem, že její hrdlo je lehce odsazeno od výduti, a spodní část výduti je opatřena kolmým provrtem. Je zde řazena do pozdně halštatského období, a to na základě technologických zjištění, které obecně platí pro nádoby ze závěru halštatu na Moravě (asymetričnost nádob, jejich nedbalé vypracování, šedý odstín povrchu, úbytek či absence tuhování povrchu). Rovněž zde prezentovaný morfologický prvek „*horní výduť*“ (Přichystal 2003, 34–35, 141, tab. XXXV:137:7) je zřejmě myšlena proto- až situlovitá profilace nádob. K bližšímu datování zde však žádné indicie nemáme. Za další podobnou nádobou musíme do V Čech, na pohřebiště Dobřenice, kde byl vyzvednut jakýsi derivát obou předchozích typů (Vokolek 1999, 191, tab. 21:19). Ani zde si s datováním nepomůžeme, neboť nádoba je opět nezdobena, a navíc bez hrobového celku. Jinak i zde je profilace a tím i zařazení této nádoby stejné jako u předchozích. Na východočeských pohřebištích se vyskytuje řada nádob, které jsou se srovnávaným jedincem velice podobné. Často je zde pouze např. kratší okraj, výduť posazená výše, nebo lehké odsazení hrdla od výduti. Rozhodně lze prohlásit, že tato profilace je ve V Čechách „doma“. Pokud bychom měli amforu z Čech pod Kosířem datovat, mělo by tedy podle všeho jít o pozdně halštatské rozmezí Ha D2–D3.

Jelikož jsem druhou nádobu z tohoto hrobového kontextu nedostal k dispozici, pokusím se aspoň o základní charakteristiku. Jedná se o mohutnou amforu či amforovitou zásobnici přísně situlovité profilace, která, jak již bylo řečeno, byla vyrobena z tuhového těsta (tab. 1:1; Gottwald 1930a, 70, obr. 12:1). Tvoří ji slabě ven vyhnutý okraj s krátkým prohnutým hrdlem, na které plynule navazuje vysoká, typicky situlovitá kónická výduť, která dole ostře přechází v rovné dno. Na maximální výduti je nádoba zdobena rytou klikatkou s malými důlky v jednotlivých krokvicích, nahoře i dole. Právě tento výzdobný motiv je doposud jedinou indicií, která se objevuje v nálezových celcích. Na sídlišti Modrá byl vyzvednut fragment časně laténské nádoby ostré profilace z subfáze LT A I, který nese pod lomenou maximální výduti identickou výzdobu (Goláňová 2018, 194, 289, Fig. 85:10; Pl. 1:5). Profilace východomoravské

nádoby je však zcela jiná. Situlovité tvary známe už z pozdního halštatu. Takto lze brát i grafitový hrnec s prohnutým hrdlem ze sídliště Mohelnice – „U splavu“, které leží v S části Hané (*Nekvasil 1973*, 57, 66, obr. 8:3), příklady najdeme i na pohřebišti Moravičany – „Dílečky“ (*Nekvasil 1982*, tab. 312:1144/12; 315:1146/8; 319:1155/8). Z horákovské J Moravy známe situly např. z výšinných hradišť Vysočany – „Palliardiho hradisko“ a Jevišovice – „Starý zámek“, nebo ze sídlišť v Prosiměřicích (*Podborský 1970b*, 82–83, 87, obr. 28:32; 29:20; 33:24) a Střelicích (*Nekvasil 1993*, 369, obr. 244:15). Daleko oblíbenější jsou však tyto tvary ve V Čechách (*Filip 1936–37*, 93, 101, 133–135, obr. 48:14–17; 55:1–3). Ani použití grafitového těsta samozřejmě není vázáno pouze na časný latén (*Podborský 1970b*, 77, 94; *Novák 2015*, 60). Z těchto důvodů a s přihlédnutím ke „starší“, plynulé profilaci nádoby, bych posunul dataci situly z Čech pod Kosířem na rozmezí pozdního halštatu a časného laténu, tedy do Ha D3 – LT A.

Koincencí poznatků o obou sledovaných nádobách vychází předpoklad datace hrobového celku z lokality „Díly za vrchní brankou“ do pozdně halštatské fáze Ha D3 s tím, že nejlépe odpovídá komplexnímu vyhodnocení celé nálezové situace. Individuálně lze oba keramické subjekty samozřejmě posuzovat dle jiných specifik.

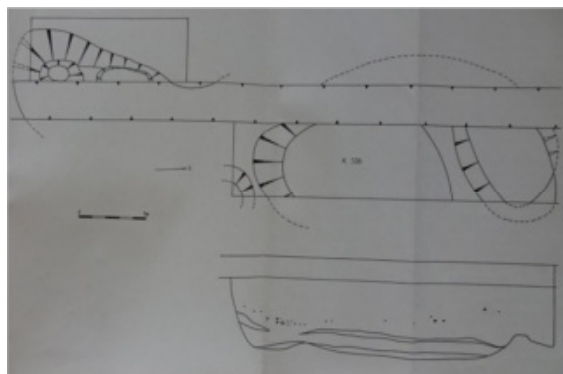
9.3.14.2 Havířovy díry

Ojedinelý nález fragmentu bronzového roubíku typu Annelöv, jako součásti koňského postroje, s obdélným středovým otvorem a knoflíkem na konci, je jediným nálezem z této lokality. Byl získán detektorovou prospekci v roce 2017 a předán na prostějovské pracoviště ÚAPP Brno. Jedná se o 75 mm dlouhý, 15 mm široký fragment kruhového průřezu, s otvorem 20 x 15 mm. Je datován do fáze Ha C1 (*Trachsel 2004*, 466), na základě podobných nálezů z Bavorska, kde je výskyt těchto artefaktů nejrozšířenější. Na Moravě známe ještě jeden podobný kus, a sice z funerální lokality Brno-Holásky – „U Tuřan“, z kontextu hrobu H1, kde jej však hrobový mobiliárem datuje do subfáze Ha C2a. Tyto nálezy komplexně popsala a vyhodnotila ve své diplomové práci Z. Golec Mírová, další autoři tyto výsledky přebírají (*Mírová 2019*, 81–82, 260, 344, obr. 39:13; tab. 28:13; *Golec – Fojtík 2020*, 98–99).

9.3.14.3 Mezi cestami

V roce 1998 probíhala 2. etapa výstavby vysokotlakého plynovodu na trase Čechy pod Kosířem – Pěčcín – Přemyslovice, jejíž výkop protnul zahloubené archeologické objekty v lokalitě „Mezi cestami“. Výzkum prováděl opět ÚAPP Brno, pod vedením M. Šmída, stejně jako v roce 1997 (viz k.ú. Služín). V téměř 8 m dlouhém

a 1,35 m hlubokém nepravidelně oválném výkopu objektu K 506, interpretovaném jako hliník/stavební jáma, byly zajištěny keramické střepy, vzorky mazanice a zvířecích kostí. Vedoucí výzkumu předběžně stanovil dataci objektu do pozdně halštatské fáze Ha D3 (Šmíd 1998, 1–2, 6–7; 1999b, 255–256 – zde nepřesně jako laténský objekt). MaG PV mi byly zapůjčeny keramické střepy, které jsem podrobil analýze.



Obr. 25: Půdorys a příčný řez objektu K 506 z výzkumu M. Šmída z roku 1997 na lokalitě „Mezi cestami“ (Šmíd 1998, obr. 5; výřez).

Analýza keramiky z výzkumu M. Šmída (1998)

Soubor sestával ze 79 fragmentů z původních 78 keramických jedinců. Pouze v jednom případě byl zbytek nádoby slepen ze 2 střepů. Celková hmotnost celé kolekce činila 2556 g. Z celkového počtu jedinců bylo typologickou metodou rozpoznáno pouhých 17 nádob (21,80 %). Nejvíce z tohoto počtu tvořili mísy – 11 ks (64,71 %), dále bylo zjištěno 5 hrnců (29,41 %) a 1 šálek (5,88 %).

Hrnce (11000): Užité nádobí bylo na této lokalitě zastoupeno 5 fragmenty, jejichž nejdelší zlomek měl hodnotu 91 mm, mocnost stěn se pohybovala mezi 7–13 mm, u 3 zlomků bylo možno změřit průměr okraje, rozmezí dosáhlo hodnot 150–200 mm, průměry výdutí pak vykazovaly hodnoty 160–205 mm. Všechny hrnce byly vyrobeny z tuhového těsta, což je první indicie, která je zařazuje pozdního halštatského období ha D2–D3. Téměř všechny byly zvnějšku do rovna vyhlazeny, z vnitřní strany byl pak poměr 3/5 na straně nerovnému vyhlazení, oproti zbylým vyhlazeným do rovna. Všechny hrnce vykazovaly typicky pozdně halštatské prohnuté hrdlo (11320, 11321, 11323), ve 2 případech byl shledán rozšířený a zvrchu hráněný okraj, u 1 z těchto jedinců se objevila promačkávaná plastická lišta s řadou horizontálních nehtovitých vrypů pod ní (foto 1:7). Vodorovné nehtovité vrypy byly ještě zaznamenány na výduti mísy s mírně zataženým okrajem ze sídliště Slatinky – „Močílky“ (tab. 70:1; foto 18:9), jinak se tato technika neobjevuje. Na jiném hrnci z Čech pod Kosířem je ještě téměř

neznatelné šikmé přesekávání horní části výduti (foto 1:9), které je naopak u pozdně halštatských hrnců běžné, což platí o stejně datovaných mísách s prohnutým hrdlem, zejména v horákovské oblasti (*Podborský 1970b*, 92). Přesekávání maximální výduti u pozdně halštatských hrnců známe z regionu, opět ze sídliště Slatinky – „Močílky“ (tab. 71:3; foto 19:11), případně ze sídliště Lukavice – „Podhůří“, kde bylo zjištěno šikmé přesekávání odsazení hrdla od výduti (*Nekvasil 1973*, 65–66, obr. 3:25, 28, 31, 35). Všechny tyto výzdobné prvky se pojí s pozdně halštatskými tvary, tedy zařazení do Ha D2–D3 je legitimní.

Mísy (31000): Další z utilitárního zboží, mísy, patří mezi nejběžnější nádoby na sídlištích. Kompletně nezdobený soubor 11 mís z polohy „Mezi cestami“ přinesl nejdelší fragment o metráži 107 mm, šířku stěn zlomků mezi 6–13 mm, průměry okrajů mezi 120–320 mm, které byly zachovány u většiny mís, diametry výdutí pak variovaly mezi 115–340 mm. Oproti hrncům tvořilo jemně plavené keramické těsto velkou většinu materiálu, z nichž byly mísy zhotoveny, avšak příměs grafitu byla i tak zaznamenána u 4 takových jedinců. Vnější i vnitřní povrch hliněných mís byl tuhován pouze v 1 případě, a tady bylo již tuhování téměř setřeno. U zbytku keramických mís byl vnější povrch povětšinou do rovna vyhlazen, nerovnosti byly zjištěny u 3 mís. Až na 1 případ byl vnitřní povrch všech hliněných mís vyhlazen do rovna. Z tuhového těsta byly vytvořeny 3 mísy. Jejich vnější povrch byl po jednom jedinci s nerovnostmi, do rovna vyhlazen, a leštěný, povrch vnitřní byl vždy vyhlazen do rovna. Jak již bylo řečeno, na žádné míse nebyla zjištěna výzdoba. Co se týče jemnějšího rozřazení, u 2 jedinců nebyla bližší kategorizace možná (31000), další 2 vykazovali kónický tvar s více méně rovnými stěnami (31112), u 1 (původně oboustranně tuhovaného) bylo shledáno mírně prohnuté vyšší hrdlo plynule navazující na výduť (31121; foto 1:6). Tato mísa měla rovněž šikmo dovnitř hráněný, mírně zesílený okraj. Ostatní nádoby měly již klasickou profilaci se zataženým okrajem, bez bližších zajímavostí (31210, 31211, 31212). Tuhové mísy mají samozřejmě datování do fází Ha D2–D3, ostatní mísy ponechám nedatované.

Šálky (32000): Zřejmě nejhodnotnějším fragmentem celého souboru je šálek s prohnutým hrdlem, a lištovitým zesílením ostře lomené maximální výduti (32233; tab. 2:3). Zlomek je dlouhý 92 mm s šířkou střepu 8 mm, má průměr okraje 120 mm a výduti 140 mm. Byl vyroben z tuhového těsta a je oboustranně leštěn. Lištovitě zesílená výduť je promáčkávaná jemnými oválnými důlky. O šálku svědčí zachované spodní napojení páskového ucha. Stejně jako u předchozích tvarových skupin nádob je

přítomnost grafitového materiálu důvodem k zařazení do úseku Ha D2–D3, které ještě podporuje morfologie tohoto šálku a zdobení zesílené výduti, které opět s výše uvedeným chronologicky koinciduje (cf. *Bujna 1991*, 373–374; *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 65:672–674, 681; 66:687–692; *Holubová 2007*, 371, obr. 4:9; *Novák 2015*, 65, 142, tab. 18:25; *Golec – Fojtík 2020*, 148).

Neurčitelné tvary: Více jak 4/5 všech původních keramických jedinců zůstalo neurčeno. Na vině je velká fragmentárnost souboru, jenž se vyznačuje zejména malými fragmenty. Jejich nejdelší zástupce měřil 109 mm, síla střepů se pohybovala mezi 5–22 mm. Pouze u 3 fragmentů bylo možné změřit průměr okraje, hodnoty dosáhly rozmezí 130–240 mm, u výdutí pak 130–480 mm. Téměř 80 % blíže neurčitelných nádob bylo vyrobeno z tuhového materiálu (snad amfory, zásobnice, méně už hrnce), s vnějším, vesměs do rovna vyhlazeným povrchem. Na vnitřku tuhových nádob se objevuje i hrubý povrch (7x). U hliněných keramických nádob ze 2/3 převládalo jemně plavené těsto, zbytek tvořil středně hrubý materiál, téměř vždy s příměsí grafitu. Vnější i vnitřní povrch byl téměř vždy do rovna vyhlazen, tuhování na vnějšku se objevilo 2x. Z výzdoby převažuje plastická, 3x se ve dnech nádob (snad mís/šáleků) objeví omfalos, z toho jednou rovný, 2x je přítomná plastická lišta (hrotitá a střídavě promačkávaná). Vhloubená výzdoba je 1x zastoupena v podobě pásu nehtovitěho promačkávání na výduti (snad hrnce; foto 1:11), rytý dekor potom v 1 případě, a to různými svazky skoro setřených rastrovaných pásů. Rastrování, jak bylo zjištěno, pokrývá chronologické fáze Ha C2–D1 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), s tímto souborem tedy příliš nekoresponduje.

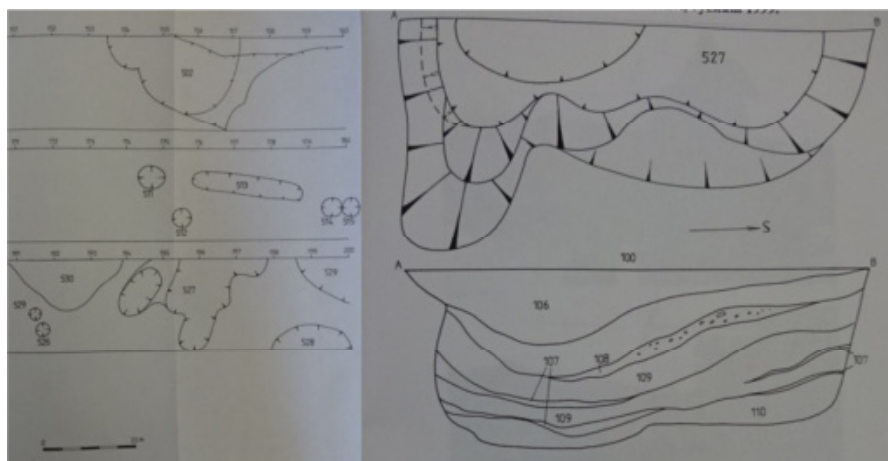
Zajímavostí jsou 2 fragmenty, na nichž byl zaznamenán kolmý provrt o průměru 5, resp. 7 mm, jednou je umístěn pod okrajem, podruhé ve stěně nádoby (foto 1:8, foto 1:12). Regionálně známe kolmý provrt podhrdlí pohárku z lokality Luběnice – „Trávníky“ (tab. 26:3; foto 8:15) a jiný, na spodní části amforovité nádoby z nekropole Slatinky – „Nivky“ (*Přichystal 2003*, 34–35, 141, tab. XXXV:137:7). Další výskyt je znám o něco severněji, pod okrajem hrnce s mírně zataženým okrajem ze sídliště Mohelnice – „Nadjezd“ (*Nekvasil 1973*, 51, obr. 5:38). Jiného charakteru jsou několikanásobné provrty nádob v pásu pod okrajem, které mají původ v jiných kulturních prostředích (*Čižmář – Parma 2006*, 61–63, obr. 4:1; *Golec 2003*, 61, 384, tab. 1626:31). S datováním nám však tato perforace nijak nepomůže. Posledními 2 zaznamenaníhodnými výzdobnými prvky je za prvé 1x zesílený profilovaný, zvrchu hráněný okraj, snad původně amfory či hrnce (tab. 2:4; foto 1:10), který jednoznačně evokuje pozdní halštat, a fragment nádoby, jejíž vnitřní povrch je natřen bílým nátěrem.

Pokud by se jednalo o malování podkladovou barvou, mělo by dle nového úzu označení typ SC, tedy pouze podkladová barva bez dekoru, který možná zdobil jinou, nezachovanou část nádoby. Chronologicky technika malování keramických nádob pokrývá halštatský úsek Ha C2–D1 (*Podborský 1970b*, 55; *Golec – Fojtík 2020*, 160), do souboru nálezů z této lokality ale příliš nezapadá.

Keramické portfolio z lokality „Mezi cestami“ z výzkumu M. Šmída přineslo celkem jednoznačné výsledky o tom, že se zde jedná o sídlištní objekt s pozdně halštatskými nálezy datovatelnými do rozmezí fází Ha D2–D3. Svědčí o tom zejména fragmenty keramických nádob z tuhového materiálu, profilované okraje hrnců s prohnutým hrdlem, a zlomek šálku s typickými symptomy, které odpovídají uvedené dataci. Dva zlomky, které se celkovému obrazu vymykají (rastrování, hypotetické malování) v konečném soudu nehrají přílišnou roli.

9.3.14.4 Na hrádkách – západně (také: Na hrádkách)

Ke konci roku 1999 probíhal jiný výzkum ÚAPP Brno, který sledoval trasu výkopu na propojovacím vodovodním řadu Hluchov – Pěňčín. Tento výkop protnul archeologické objekty na několika lokalitách. Platěnické nálezy byly hlášeny jako intruze z objektu K 522 (neolitické sídlištní jámy) z lokality „Nad rybníkem“. Výskyt však nebyl revizí prokázán, neboť se jednalo o 2 zlomky nezdobených výdutí bez zřejmých indicií svědčících o halštatském období. Tyto střepy mohou být zařazeny pouze pod starší označení KLPP, tedy širší období kultury popelnicových polí. Naopak na další lokalitě „Na hrádkách – západně“, v objektu K 527, který byl interpretován jako hliník/stavební jáma, už platěnická kultura detekována byla. Nepravidelně oválná jáma byla prokopána v délce 3,1 m, šířce 1,45 m, do maximální hloubky 1,15 m. Z tohoto objektu byly vyzvednuty keramické střepy, kamenný brousek, vzorky mazanice a zvířecích kostí (*Šmíd 2000b*). Z jiného objektu, K 530, pocházejí 2 zlomky nezdobených výdutí, které je po revizi rovněž nemožné datovat jinak než, stejně jako u objektu K 522, do KLPP. Nálezy z jámy K 527 jsem podrobil analýze.



Obr. 26: Vlevo poloha archeologických objektů na lokalitě „Na hrádkách – západně“ (dole uprostřed objekt K 527). Vpravo půdorys a příčný řez objektu K 527. Plány z výzkumu M. Šmída z roku 1999. (Šmíd 2000b, obr. 2, 4; výřezy).

Analýza keramiky z výzkumu M. Šmída (1999)

Sbírka keramických fragmentů z polohy „Na hrádkách – západně“ čítá 76 zlomků z celkového počtu 29 keramických jedinců o celkové hmotnosti 6862 g. Míra fragmentarizace se pohybuje mezi 1–32 kusů. Typologickou metodou bylo rozpoznáno 12 nádob (tj. 41,38 % z 29 jedinců), z čehož 5 těchto nádob tvořili hrnce (41,67 %), 4 mísy (33,33 %), a po 1 amfora, amforovitá a hrncovitá zásobnice (á 8,33 %).

Hrnce (11000): Pětice zlomků původních hrnců s nejdelším střepelem o délce 97 mm a šířkami stěn v rozmezí 8–13 mm, neoplývá žádnými výraznými znaky. U všech fragmentů se zachoval okraj, jejich průměry se pohybovaly v úseku 90–200 mm, výduti potom mezi 140–230 mm. Hrnce byly většinou vytvořeny ze středně hrubé až hrubé keramické hmoty, v jednom případě s příměsí písku. Plochy vnějšího i vnitřního povrchu sestávaly téměř vždy z nerovného vyhlazení. Tvarově převládaly hrnce se zataženým okrajem (11211, 11212), okraj jednoho z nich byl zvrchu hráněn. Stejný fragment pak na své výduti nesl plastickou výzdobu v podobě delšího jazykovitého výčnělku (foto 1:2). Celkově se tato utilitární výzdoba objevila u těchto hrnců 2x. Jiný morfologickým typem hrnce z této lokality pak byl nezdobený hrnc s mírně prohnutým hrdlem (foto 1:1). Hránění okraje by napovídalo pozdním typům hrnců, singulární plastická výzdoba nemá žádnou chronologickou citlivost. Tyto hrnce tedy nelze nijak datovat.

Hrncovitá zásobnice (13000): To stejné můžeme prohlásit i o fragmentu této nádoby s mírně zataženým okrajem (13211), s délkou střepe 144 mm a šířkou 17 mm, kdy se při absenci okraje dala změřit pouze výduť, jejíž průměr činil 280 mm. Středně

hrubý keramický materiál s do rovna vyhlazeným vnějším povrchem potřeným jemnou hlinkou, a nerovným vnitřním povrchem, nedával k datování žádné opory.

Amfory (21000): Pouze část výduti a dna se zachoval u blíže nerozlišitelné tenkostěnné amfory (21300), s délkou střepu 137 mm a mocností stěny 9 mm. Absence okraje dala možnost změřit jen průměr části výduti, který měl hodnotu 200 mm. Amfora byla zhotovena z jemně plaveného materiálu bez příměsí, s vnějším, do hruba zdršňovaným povrchem spodku nádoby, zatímco vnitřní strana byla vyhlazena do rovna. Zdršňování povrchu se vyskytuje zejména u pozdně halštatských hrnců (*Podborský 1970b*, 77, 94), ve V Čechách se však objeví i na amforách, které mohou být řazeny do různých etap platěnické skupiny (*Vokolek 1999*, 176, 193, 309, tab. 6:16; 23:14; 139:1).

Amforovité zásobnice (23000): Více zlomků (32 ks) se zachovalo z této rozměrné silnostěnné nádoby, pravděpodobné trojčlenné profilace s odsazením hrdla od výduti (23331). Nejdelší fragment měřil 216 mm, síla střepu dosáhla 12 mm, při absenci okraje byl zjištěn průměr výduti 500 mm. Zásobnice byla vyrobena z jemného písčitého těsta s malou příměsí drobných kamének, vně tuhována, a s vnitřním, do rovna hlazeným povrchem. Z výzdoby byla zaznamenána vhloubená – 1x větší vejčitý důlek na hrdle, a plastická – 3x výčnělek na 3 zlomcích výduti. Větší důlky na hrdlech amfor známe už z konečného stadia slezské kultury pozdní doby bronzové z Loštic (*Nekvasil 1970a*, 63, 8:24), halštatské varianty pak např. z Moravičan – „Dílečků“ (*Nekvasil 1982*, tab. 13:35/10; 25:81/9; 28:89/26), a z datovaných hrobových sad pak zaujme amfora s těmito důlky na hrdle, které mají dokola ještě prstence malých vpichů, a tvoří tak známý motiv tzv. „sluníčka“ (viz výše). Kontext pochází z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“ a je datován do fáze Ha D1 (*Golec – Fojtík 2020*, 384, tab. 48:3). Zmíněný motiv vejčitého důlku na hrdle tedy samostatně není k datování příliš vhodný, o výše zmíněných plastických výčnělcích nemluvě.

Mísy (31000): Pozůstatky 4 nezdobených mís se zataženým okrajem (31210, 31211, 31212), s nejdelším fragmentem 86 mm a šířkou stěn 7–8 mm, nám do celkového obrazu kontextu objektu K 527 příliš světle nevnášejí. U 2 fragmentů bylo možno změřit průměr okraje (200 a 230 mm), diametry výdutí pak variovaly mezi 220 a 260 mm, v jednom případě se jednalo o skutečně velkou mísu – maximální výduť dosáhla průměru 420 mm. Všechny nádoby byly vymodelovány z jemného plaveného keramického těsta, ve 2 případech s příměsí písku. U 1 mísy bylo shledáno oboustranné tuhování povrchu, další 2 mísy měly grafitový potah vnitřku nádoby. V ostatních

případech byl povrch vyhlazen do rovna. Při absolutní absenci jakékoli výzdoby je dlužno zmínit zvrchu hráněný okraj oboustranně tuhované mísy, žádné další zvláštnosti mísy nenabídly. Jejich vnitřní datování tedy není možné.

Neurčitelné tvary: Jak už to často bývá, větší polovina keramických tvarů nebylo možno určit. V souboru keramiky z lokality se jednalo nejvíc o pozůstatky silnostěnných zásobnic (amforovitých či hrncovitých), méně se zde vyskytly zlomky mís/šálků. Hodnota největšího fragmentu dosáhla 148 mm, síly stěn se pohybovaly mezi 4–17 mm. Průměr pouze jediného zachovalého okraje činil 240 mm, diametry výdutí pak dosáhly rozmezí 110–500 mm. Asi 2/3 nádob (jednalo se zejména o silnostěnné) tvořilo středně hrubé až hrubé keramické těsto s adekvátní příměsí ostřiva kamének, zbytek byl zhotoven z jemně plaveného materiálu. Příměs písku byla detekována ve 2 případech. Oboustranné tuhování bylo zjištěno u 3 jedinců, téměř všude však bylo setřeno. U zbylých zlomků převládalo oboustranné vyhlazení do rovna (asi u 2/3), ostatní měli vnější i vnitřní povrch nerovný. Na vnějším povrchu 2 fragmentů (snad) zásobnic, byl zjištěn nátěr jemnou hlinkou, naopak vnitřek 3 jiných nerozpoznaných zlomků byl začerněn. Jelikož nebyl korpus nádoby rozpraskaný, nepředpokládám opálení ohněm. Rovněž malování nepřichází v úvahu. Snad jde o zbytky izolační vrstvy vnitřku nádoby. Z výzdoby se objevila jen poškozená plastická lišta v 1 případě a stejně tak i kratší masivní výčnělek, oboje samozřejmě na hrubších nádobách. Jiné neobvyklosti na zlomcích nádob zjištěny nebyly.

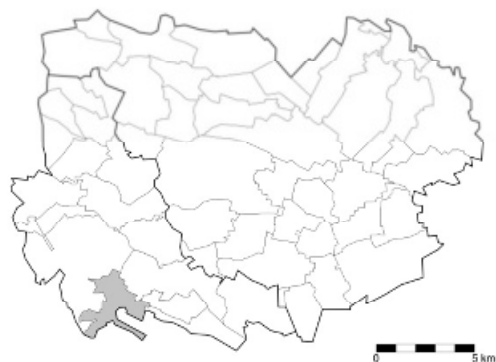
Analýza ostatních předmětů z výzkumu M. Šmída (1999)

K doplnění nálezového celku z objektu K 527 ještě zbývá zmínit 14 fragmentů středně kompaktní mazanice s otisky obilek, stébel trav a nosných částí příbytků, jako jsou pruty, či rovné stěny. V jednom případě byla zaznamenána kombinace obou posledně jmenovaných. Celá kolekce vzorků mazanice měla hmotnost 604 g. Dalším nálezem je větší fragment kamenného brousku jazykovitého tvaru o délce 170 mm, šířce 28 mm a váze 561 g (foto 1:3). Jedná se snad o druh pískovce s obroušenou vrchní hranou a traseologickými stopami používání v podobě mělkých žlábků. Posledními vyzvednutými předměty je pak kolekce 19 zvířecích kostí, zejména savců střední velikosti. Mezi nimi vyčnívá fragment maxilly tura domácího (*Bos primigenius* f. *taurus*; foto 1:4; M. Holub, ústní sdělení). Všechny tyto předměty jsou na sídlišťích frekventované a nevybočují z běžných nálezů na podobných lokalitách.

Pro chronologickou identifikaci velice chudý soubor z polohy „Na hrádkách – západně“ nabídl běžný sídlištní užitkový materiál. Pro pozdně halštatské zařazení hovoří pouze hráněné okraje, zbytek prvků, jako trojčlenná profilace amforovité zásobnice s odsazením hrdla od výduti, či masivní plastické výčnělky už nabízí pouze obecně halštatské zařazení (cf. *Podborský 1970b*, 46)¹⁰. Soubor tedy ponechám bez bližšího zařazení.

V poslední době byl na této lokalitě učiněn singulární detektorový nález bronzové hadovité záušnice kruhového průřezu s nezdobeným kroužkem (tab. 2:2), učiněný P. Kučerou. Přibližné rozměry artefaktu jsou 14 x 16 mm, síla v průřezu 5,5 mm. Původ těchto vlasových ozdob se nachází ve V části Evropy, přesněji v S Přičernomoří, a spadá do portfolia tzv. východních kultur (*Kozubová 2009*, 66). Stejně jako všechny podobné „východní“ nálezy, i tento je spojován s nájedzy kočovných společenstev na naše území v průběhu 6. století př. Kr. (*Golec – Čermáková – Fojtík 2016*). Zmíněný typ záušnice se vyskytuje v širokém časovém rozpětí 6. až 1. poloviny 4. století př. Kr., tedy v rozmezí Reineckeého stupně Ha D, s přechodem do časné laténské fáze LT A (*Fojtík – Novák – Popelka 2020*, 193–194, obr. 4:7; *Kozubová – Fojtík 2021*, 85, 98–99, Abb. 17:62).

9.3.15 Hluchov



pořadové číslo	Jméno (–na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Obec – pozemek Františka Vyhliďala	346	JV	sídliště	Ha C2–D1

9.3.15.1 Obec – pozemek Františka Vyhliďala

V červnu roku 1977, v souvislosti se zemními pracemi při stavbě rodinného domu, byl stavebníkem narušen pravěký objekt. Záchraný archeologický výzkum

¹⁰ V. Podborský uvádí, že výčnělky jsou „charakteristické zejména pro HC (myšleno Ha C) lužické oblasti“ (*Podborský 1970b*, 46). Výčnělky se však objevují po celou halštatskou epochu, tedy Ha C–D.

ÚAPP Brno pod vedením M. Šmída, který se několik dnů po ohlášení konal, potvrdil odkrytí sídlištního objektu kultury (dnes již „skupiny“) platěnické. Dle informací majitele pozemku byly podobné situace zjištěny i v minulosti, bohužel však žádné informace ani nálezy z těchto objektů nebyly zachovány. Nicméně je možno uvažovat o hustším osídlení této lokality. Zahloubený platěnický objekt, exkavovaný v roce 1977, měl oválný tvar s mírně sešikmenými stěnami a plochým dnem bez kůlových jamek. V jeho výplni bylo nalezeno množství keramických střepů a zvířecích kostí, avšak velmi málo zbytků mazanice (Šmíd 1977, 1–2).

Analýza keramiky z výzkumu M. Šmída (1977)

Kolekce keramických fragmentů čítala 97 střepů z původních 84 keramických nádob. Míra fragmentarizace se pohybovala mezi 1–7 kusy z původních nádob. Pomocí typologie bylo zjištěno 56 keramických jedinců (66,67 %). Nejvíce z tohoto počtu pocházelo z původních mís (24 ks, což představuje 42,86 % z celkových 84 keramických jedinců), dále následovaly amfory (15x = 26,79 %), hrncovité zásobnice (7x = 12,50 %), hrnce (6x = 10,71 %), šálky (2x = 3,57 %) a po 1 amforovitá zásobnice a pohárek (á 1,79 %).

Hrnce (11000): U těchto sídlištních užitkových nádob bylo shledáno všech 6 kusů se zataženým okrajem, 4 s rovnější profilací (11212), zbytek tvořily spíše baňatější hrnce (11211). Dvě nádoby uzavíral šikmo dovnitř hráněný, ale nerozšířený okraj. Nejdelší fragment měřil 102 mm, síla stěn nádob se pohybovala v rozmezí 8–9 mm. U všech hrnců se zachoval okraj, jejich průměry měly mezní hodnoty 100 a 250 mm, průměry výdutí pak 120 a 270 mm. Byly vyrobeny ze středně hrubého až hrubého materiálu s větší příměsí kaméneků. Jeden hrnec měl oboustranně do rovna vyhlazené stěny, vnější i vnitřní povrch ostatních nádob vykazoval značné nerovnosti. Plastická výzdoba tvořila drtivou většinu dekorace hrnců. Převažovaly hrubě provedené nebo poškozené oběžné lišty, zejména nehtovitě, nebo střídavě promačkávané (tab. 10:2; foto 4:14; Šmíd 1977, obr. 4:2). Plastické výčnělky (půlkruhový jazykovitý a širší prožlabený; foto 4:13) se vyskytly pouze na těchto lištách (tab. 10:3; foto 4:11; Šmíd 1977, obr. 4:3). Kombinace těchto dvou prvků je používána po celou halštatskou éru, nemá tedy chronologickou citlivost. V 1 případě se vyskytla i výzdoba vhloubená v podobě oběžného pásu nehtovitých vrypů pod okrajem (tab. 10:4; Šmíd 1977, obr. 4:4 – zde je v kresbě M. Šmída nepřesnost, okraj má být dovnitř zatažen). Tento dekor byl studován v kombinaci s plastickým výčnělkem výše (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), samostatně se vyskytuje na sídlištních běžně a zřejmě jej nelze blíže datovat.

Hrncovité zásobnice (13000): Další typicky sídlištní skladovací nádoby bývají většinou mohutné a silnostěnné. Z hluchovských fragmentů těchto nádob měl jejich nejdelší zástupce hodnotu 126 mm, mocnost fragmentů variovala v rozmezí 12–15 mm. Téměř u všech se zachovaly okraje, jejich diametry se pohybovaly v rozmezí 140–550 mm, výdutě dosáhly rozpětí hodnot 210–590 mm. Stejně jako hrnce byly zásobnice vyrobeny ze středně hrubého, ale spíše až hrubého těsta s větší příměsí ostřiva kamének. Vnější i vnitřní povrch osciloval mezi vyhlazením do rovna a znatelnými nerovnostmi, poměr byl asi půl na půl. Ve 2 případech se objevil zvrchu hráněný okraj, 1x okraj hráněný šikmo dovnitř. Co se týče morfologie nádob, ze 7 hrncovitých zásobnic převažovaly ty s více či méně zataženým okrajem (13211), zbytek nádob tvořilo varianty s mírně prohnutým hrdlem (13321). Z nemnoha výzdoby převažovala opět plastická, a sice ve formě nehtovitě promačkávané lišty, jiné lišty, jejíž střídavé promačkávání tvořilo ostrou klikatku na jejím hřebeni (foto 4:12), případně neidentifikovatelného typu hrubě provedeného či poškozeného plastického liniového dekoru. Jednou byl přítomen i masivní plastický výčnělek. Střídavě promačkávanou lištu z hrnce známe již z podolské kultury pozdní doby bronzové (*Podborský 1970b*, 41, 47, obr. 12:40), plynule je používána (e.g. *Novák 2015*, 144–145, tab. 20:2, 5, 7, 19; 21:7) až do pozdního halštatu (*Nekvasil 1973*, 53, 66, obr. 6:20; 1982, 375, tab. 338:1247/25), chronologicky je tento výzdobný prvek tedy bez zvláštního významu. Platí to obecně o celém souboru hrncovitých zásobnic z Hluchova.

Amfory (21000): Kupodivu velké množství keramických jedinců (15) pochází z amfor, což není úplně typické sídlištní zboží, jako jsou hrnce nebo mísy. Z chronologicky citlivějších amfor se zachoval největší fragment o délce 134 mm, síla stěn se pohybovala od 5 do 14 mm. Průměry okrajů, které se zachovaly u 7 amfor, se pohybovaly mezi 180–310 mm, průměry výdutí pak mezi 210–550 mm. Většina nádob byla zhotovena z jemně plaveného těsta (1x s příměsí písku), objevily se však i středně hrubé tvary s menší příměsí ostřiva. Vnější povrch téměř všech nádob (13x) byl tuhován, u zbytku bylo zaznamenáno vyhlazení do rovna či nerovný povrch. Vnitřky nádob byly v drtivé většině vyhlazeny do rovna, objevil se několikrát i nerovný povrch a 1x setřené tuhování. V 5 případech nešlo amforu konkrétněji identifikovat (21300), 4x byla zjištěna amfora trojčlenné plynulé profilace (21321) a u ostatních 6 nádob šlo o tvary s odsazením hrdla od výdutí, 4x bez možnosti dalšího rozlišení, a 2x s krátkým, lehce ven vyhnutým okrajem a kónickým hrdlem nasazeným na baňatou výduť (21333). Z výzdoby převládala rytá a vhloubená v podobě žlábkování.

U nerozlišených tvarů (21300) byly zaznamenány běžně se vyskytující oběžné ryté linie na hrdle nádoby, či minimálně pětinasobný širší šikmý žlábek přes maximální výduť. Jednou se objevila i „archaická“ kombinace trojnásobného vertikálního žlábků přes maximální výduť, nad nímž obtáčel nádobu vodorovný pás důlků. Vertikálně žlábkovaná výduť je pozůstatkem pozdně bronzových tradic (cf. *Štrof 1993*, 323, obr. 209:11–13), v halštatu často najdeme její celoplošné varianty, regionálně např. na výšinné lokalitě Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; tab. 38:7; 42:1; foto 11:12; 12:23; *Šmíd 1991a*, obr. 32:3; 101:1), z V Čech např. na amfoře z pohřebiště Kostelec nad Orlicí (*Vokolek 1999*, 9, 210, tab. 40:7), alternativy šikmé plošné kanelace známe z prostoru J části Boskovické brázdy (*Novák 2015*, 62, 85, 138, 156, tab. 14:11; 32:22). Motiv plošného žlábkování výduti amfor se plynule dostává i do pozdního halštatského období (*Holubová 2007*, 379, obr. 12:16), a zahrnuje tak širší halštatský úsek Ha C2–D2.

Amfory plynulé profilace (21321) na sobě nesou bohatou, zejména rytou výzdobu v kombinaci se žlábkováním. Objevují se nám již dobře známé motivy, např. dvousměrný šikmý žlábek tvořící krokvice (nebo snad i klikatku), která je vyplněna jednosměrnými rytými liniemi, to vše na výduti této amfory (tab. 11:1; foto 5:9). Tento motiv byl v lehce obměněných podobách studován výše (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), vyskytuje se jak ve studovaném regionu (tab. 34:2; 56:2; 60:2; 76:2; foto 10:10; 14:10; 15:9; 20:6), tak i jinde, a sice po značnou část doby halštatské (cf. *Gottwald 1931b*, 92–93, obr. 102; *Nekvasil 1974*, 257, Abb. 2:1–4; *Golec – Fojtík 2020*, 338, 437, 439, tab. 2:1; 101:23; 103:36). Dle zjištěných, chronologicky ukotvených analogií je jeho datace pravděpodobně nejlépe v Ha C2b–D2. Hrdlo této amfory, které je od výduti odděleno dvojnásobným oběžným žlábkem, je zdobeno dvojnásobným jednostranně rytým trojúhelníkem s důlky na vrcholech. I s tímto výzdobným motivem jsme se už v podobných reminiscencích setkali (*Nekvasil 1982*, 327–328, tab. 305:1119/9; *Golec – Fojtík 2020*, 402–403, tab. 66:12; 67:5), a to i regionálně (tab. 9:1; 80:4; foto 5:5; 21:1). Jelikož je třeba pohlížet na tuto výzdobu komplexněji (např. rytý trojúhelník se vyskytuje nejčastěji v různých variantách), datace by měla odpovídat předchozímu zjištění (Ha C2b–D2). Fragment jiné amfory vykazuje na výduti totožný motiv rytého trojúhelníku s důlky na vrcholech, který se pravděpodobně střídá se sérií desetinásobných dvousměrných rytých linií do krokvice, uvnitř které je vtačovaný motiv „sluníčka“. Výzdoba je ještě doplněna svislými vlešřovanými pásy na hrdle (tab. 9:1; foto 5:5; *Šmíd 1977*, obr. 3:1 – autorem kreseb bohužel nezaznamenány, stejně jako oběžný žlábek oddělující hrdlo od výduti). Složitá rytá a vhloubená výzdoba hrdla (či

podhrdlí) je dle zadatovaných hrobových sad identifikována s úsekem Ha C2–D1, vlešťování potom do Ha C2–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). O chronologicky necitlivém motivu „sluníčka“ již bylo také pojednáno. Tento fragment lze tedy identifikovat zhruba do úseku Ha C2–D2, stejně jako další zlomek amfory, pocházející možná ze stejné nádoby jako předchozí studovaný fragment (foto 5:7).

Blíže nerozlišené amfory s odsazením hrdla od výduti (21330) vykazují rovněž zajímavé výzdobné motivy. První zlomek amfory má čistě žlábkovaný dekor. Jedná se o minimálně sedminásobný oběžný žlábek na hrdle, široký žlábek na odsazení hrdla a výduti a šestinásobný vertikální žlábek přes výduť, kolem kterého jsou dvousměrné pětinasobné šikmé žlábků (foto 5:30). Podobně konfigurovaný dekor z rýh (v tabulce spíše vypadají jako žlábků) známe z nedatovaného komorového hrobu H1/2016 z nekropole Domamyslice – „V Loučkách, ul. Olšová“ (*Golec – Fojtík 2020*, 346, tab. 10:1), navíc je tu na hrdle jen žlábkované kolečko a důlky na koncích oběžných žlábků. Bohatě zdobená amfora z jiného komorového hrobu H2/1926 z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“ vykazuje ještě bližší analogie, i ta je však zdobena více. Datována je do subfáze Ha C2b, na základě přiložených kovových předmětů. Do fáze Ha D1 je datován jiný zdejší komorový hrob, a sice H1/2012 Kašina, z jehož kontextu byla vyzvednuta amfora se stejným typem rýhování (žlábkování?), jako hluchovský fragment (*Golec – Fojtík 2020*, 364, 384, obr. 68; tab. 28:B1; 48:3). Mladohalštatské zařazení je pro tento typ výzdoby zmiňován i jinde (*Nekvasil 1974*, 257, Abb. 2:1), další datované sady však tento dekor již neobsahují, proto jej můžeme opatrně zařadit do rozmezí fází Ha C2–D1 s tím, že je třeba jej ještě dále sledovat. Velice podobný jako předchozí je i jiný hluchovský fragment amfory, tentokrát jsou žlábků na hrdle přerušeny (pravděpodobně) žlábkovaným kolečkem s menšími důlky, které jej obtáčejí (tab. 11:2; foto 5:15). Vícečetná žlábkovaná kolečka známe zejména z pozdní doby bronzové (*Nekvasil 1970a*, 50; *Parma 2012*, 68), v halštatské éře přežívají na hrdlech zejména jejich singulární varianty, a to až do pozdního období (cf. *Holubová 2007*, 374, 379, 381, obr. 7:9; 12:3; 14:1, 2). Z hlediska bohatosti výzdoby bych fragment opět zařadil do úseku Ha C2–D1. Zbývá podotknout, že kruh z drobných důlků se vyskytuje i okolo vypnulin s tupým vrcholem (*Donth 2018*, 81, tab. 2:7; *Golec – Fojtík 2020*, 439, tab. 103:26). Na podhrdlí jiné z amfor se objeví i půlkruh s drobných vpichů (foto 5:18), dvojnásobnou variantu otočenou vzhůru nohama známe např. ze sídliště Náměšť na Hané – „Lesní ulice“, datovaném do fází Ha C2–D2 (*Donth 2018*, 85, tab. 6:1).

Následují poslední 2 fragmenty mísovitých amfor/osudí (21333). Jeden zlomek byl zdobený pásem drobných důlků pod žlábkem oddělujícím hrdlo od výduti (foto 5:8). O dost zajímavější je pak bohatě zdobený fragment téhož typu nádoby s rytou a vhloubenou výzdobou. Hrdlo je zde mírně odsazené od výduti, jejich rozhraní opět obtáčí mělký žlábek, pod ním je série 2 zavěšených jednostranně rytých trojúhelníků, na jejichž spodním vrcholu je trojice malých důlků do tvaru hroznu, vedle této série je ještě trojnásobná šikmá rytá linie přes výdut' (tab. 9:3; foto 5:6; Šmíd 1977, obr. 3:3). Stejně specifikum v podobě 3 malých důlků na vrcholu rytého trojúhelníku je regionálně známá ze sídlištní části lokality Náměš' na Hané – „Valník“, na blíže neurčené nádobě (tab. 50:1; Nekvasil 1987b, příl. 6) nebo z výšinného hradiště v J části Boskovické brázdy, Krhov – „Malý Chlum“ (Novák 2015, 136, tab. 12:24). Trojice malých důlků (opět do tvaru hroznu) na všech 3 vrcholech rytého trojúhelníku známe z podobné mísovité amfory/osudí z hrobu H15 na pohřebišti Moravičany – „Dílečky“ (Nekvasil 1974, 257, Abb. 2:2; 1982, 17, tab. 5:15/9). Bohužel, všechny tyto kontexty jsou nedatovány. Bohatá výzdoba hluchovské mísovité amfory/osudí však napovídá exponovanému halštatskému období Ha C2–D1.

Amforovité zásobnice (23000): Jediný fragment této nezdobené nádoby s odsazením hrdla od výduti (23331) měl délku 108 mm, šířku stěny 11 mm a průměr výduti 410 mm. Byl vyroben ze středně hrubé hmoty se znatelnou příměsí ostříva kaménků, z vnějšku tuhován a zevnitř do rovna vyhlazen. Absence hrdla a výzdoby znemožňuje další zařazení.

Mísy (31000): Mísy tvoří největší skupinu keramického nálezového souboru z lokality Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“, a sice 24 keramických jedinců, což tvoří téměř polovinu všech rozpoznávaných nádob na lokalitě. Sídlíštní užitkové zboží se zde vyskytuje ve 2 výrazných formách a tvarech, kde významný výzdobný prvek některých z nich tvořilo malování povrchu. Nejdelší fragment mísy měřil 131 mm, mocnost stěn variovala mezi 5–9 mm. Téměř u všech mís se zachoval okraj, jejich průměry se pohybovaly mezi 130–380 mm, výduti mís pak dosahovalo diametrů 130–400 mm. Pouze u 5 mís bylo zaznamenáno hrubší keramické těsto s příměsí drobných kaménků, většinu mís tvořil jemně plavený materiál bez příměsí. U více jak poloviny mís bylo zaznamenáno tuhování vnějšího i vnitřního povrchu, malované mísy byly nejprve oboustranně vyleštěny. Zbytek mís (kromě jedné) pokrývalo vyhlazení povrchu do rovna. Jedna mísa vykazovala nerovné vyhlazení.

V souboru se vyskytly 3 mísy kónického tvaru (31111). Jedna měla zvrchu hráněný okraj, u další byl pak shledán celý povrch nádoby (vnější i vnitřní) natřen červenou barvou, dnes již dosti setřenou. Regionálně bylo malování v různých podobách a dekorech zaznamenáno na lokalitách Drahanovice – „Za zahradou“ (zde i studie k historii a novému dělení typů malování), Horka nad Moravou – „Intravilán – ul. Petra Bezruče“, Náměšť na Hané – „Lesní ulice“ (*Donth 2018*, 29, 51–52, 109, foto 12), Náměšť na Hané – „Nad hřbitovem“, Slatinice na Hané – „Na stráži“, Ústín – „Nad mlýnem Spálcem“, Čechy pod Kosářem – „Mezi cestami“ a Slatinky – „Močílky“ (viz jednotlivé lokality). Zdejší monochromatický dekor by podle nového dělení dostal označení typ SB. Malování obecně by mělo být příznačné pro halštatské fáze Ha C2–D1 (*Podborský 1970b*, 55; *Golec – Fojtík 2020*, 160). Podobně jako zdejší, byl celočervený nátěr byl zjištěn také na sídlišti Náměšť na Hané – „Lesní ulice“ (*Donth 2018*, 109, foto 12). Hojně se však vyskytuje zejména na dolnoslezském pohřebišti Domasław, datovaného do rozmezí Ha C1–D1 (e.g. *Gediga – Łaciak – Łydźba-Kopczyńska – Markiewicz 2017*, 16–28, 270–271, 273–277, tabl. 10:2; 11:5; 13:3, 11, 12; 14:1, 2, 4, 9, 13; 15:5; 16:3, 4, 7, 10; 17:2, 3, 5), a v polském Slezsku vůbec. Poslední kónická mísa má velmi zajímavou a netradiční morfologii: v horní polovině výšky nádoby má kolmé svíslé stěny, které se pak pod úhlem lomí do již klasického kónického tvaru. Rovněž výzdoba je zde výjimečná: pod okrajem se nachází oběžný pás hrotitých výčnělků, které nejsou příliš husté (tab. 10:5; foto 5:1; *Šmíd 1977*, obr. 4:5). Hrotité, kulaté či podlouhlé výčnělky pod okrajem známe nejčastěji u hrnců, a sice z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; tab. 40:5; foto 13:9; *Šmíd 1991a*, obr. 164:4), ze sídlišť Horka nad Moravou – „Intravilán – ul. Petra Bezruče“ (tab. 15:3; *Šmejda 1998*, obr. 12:2/98–146–02), Drahanovice – „Za zahradou“ (viz výše), nebo Slatinky – „Močílky“ (tab. 70:2; foto 18:10). Posledně jmenované sídliště vykazuje silně pozdně halštatské projevy. Přímo hrotité výčnělky pod okrajem hrnců jsou hojně hlášeny z východočeských pohřebišť Holohlavy-Chlomek, Chudonice nebo Kunětice (*Vokolek 1999*, 197, 204, 208, 220, tab. 27:18; 34:1; 38:12; 50:6, 14). Tato výzdoba u hrnců je datována do Ha D (*Parma 2012*, 73), u hluchovské kónické mísy tuto dataci podržím. Hrotité výčnělky pod okrajem jsou však známé už z pozdně bronzové nádoby z jihomoravského výšinného hradiště Křepice – „Hradisko“ (*Podborský 1970b*, 41, obr. 12:43).

Největší skupinou mís (21x), jak už to na halštatských sídlištích bývá, jsou mísy se zataženým okrajem – nerozlišitelné 31210, s rovnější výdutí 31211, a s kulatější výdutí 31212). V 6 případech byl u nich shledán šikmo dovnitř hráněný okraj. Většinou

jsou tyto užitkové nádoby nezdobené, ve 3 případech se však objevil netradiční dekor v podobě malování. Jak již bylo řečeno u mísy kónické, tento dekor je velmi oblíbený zejména v polském Slezsku. První hluchovská mísa se zataženým okrajem měla celý povrch nádoby nejdříve natřen červenou barvou, poté vnější okraj po maximální výduť natřen hustou bílou barvou, na vnitřním povrchu se pak nacházela téměř setřená dvojnásobná klikatka namalovaná černou barvou (tab. 8:7; foto 4:7; Šmíd 1977, obr. 2:7 – autor zde má zakreslen pouze vnější povrch s tmavým horizontálním pruhem, který nebyl při deskripci zjištěn, kresba vnitřního povrchu chybí). Mělo by jít tedy o typ SD/SB1. Dvoubarevný nátěr podobného ražení, který byl nalezen na vnějším povrchu nádob v Hluchově, známe z amfory s nálevkovitým okrajem z dolnoslezského pohřebiště Proszkowa (Łaciak 2017, 334, tabl. 2:b). V nálezovém kontextu z Hluchova je ještě 1 stejně malovaný fragment mísy se zataženým okrajem, souhlasí i průměry hrdla a výduti, je tedy možné, že pocházejí ze stejného keramického jedince (tab. 8:9; foto 4:9; Šmíd 1977, obr. 2:9 – opět chybí vnitřní povrch). Podobná konfigurace malování (SB1) se vyskytuje na šálku z pohřebiště Drahanovice – „Za zahradou“, kde jsou trojnásobné černé klikatky detekovatelné vně i uvnitř šálku (tab. 3:3; foto 2:2). Jistá podobnost je i na šálku trojčlenné profilace z Domasławu, kde jsou však místo klikatek několikanásobné krokvice (Gediga – Łaciak – Łydźba-Kopczyńska – Markiewicz 2017, 253, 296, fot. 19:7; tabl. 36:1). Třetí hluchovský malovaný zlomek má již jiné rozměry, a z dekoru chybí červený nátěr vnějšku nádoby a bílý nátěr vnějšího okraje po maximální výduť (foto 4:8). Jak již bylo řečeno, malování nádob pokrývá halštatské fáze Ha C2–D1.

Šálky (32000): Z výzkumu M. Šmída pocházejí i 2 malé fragmenty šálků. Nejdelší střep měřil 63 mm, oba měly 6 mm silné stěny. Průměry okrajů dosáhly rozmezí 130–155 mm, výduti potom 140–160 mm. Oba byly vyrobeny z jemně plaveného keramického těsta, z vnějšku potuhovány a zevnitř do rovna vyhlazeny. Šálky měli trojčlennou profilaci s odsazením hrdla od výduti, první z nich bez další specifikace (32330). Tento šálek měl také šikmo dovnitř hráněný okraj a na něm fragment ucha, u něž je dochován pouze horní úchyt a část zvedající se nad okraj (tab. 10:1; foto 6:4; Šmíd 1977, obr. 4:1). Šálky s převýšeným uchem jsou v halštatu naprosto běžné. Druhý zlomek podobné profilace měl hrdlo ostře nasazené na kulatou výduť (32333). Na výduti byl zdoben dvojicemi dvousměrných šikmých rytých linií (tab. 9:4; foto 5:4; Šmíd 1977, obr. 3:4 – jedna dvojice zde M. Šmídovi chybí). Rytá výzdoba halštatských šálků je opět běžným jevem, profilace by měla evokovat spíše mladší formy těchto šálků.

Pohárky (34000): Jediným zástupcem této skupiny nádob je pohárek plynulé profilace bez zachovaného okraje, s krátkým rovným hrdlem a vakovitou výdutí (34322). Střep se zachoval v délce 83 mm, je překvapivě silnostěnný (11 mm), s průměrem hrdla 40 mm a diametrem výdutí 80 mm. Materiál, z něž je zhotoven, je jemně plavený bez příměsí, vnější povrch pokrývalo tuhování, které je již skoro setřené, vnitřek je potom nerovný. Což by mohlo napovídat jeho neutilitární funkci, ale naopak byl snad zhotoven jako potenciální součást hrobového inventáře (cf. pohárek z lokality Loučany na Hané – „Hliník“). Výzdoba se soustředí na podhrdlí (dvojnásobná oběžná rytá linie) a výduť (svazky trojnásobných rytých linií do neuzavřené klikatky, po jejichž obou stranách jsou řady důlků; tab. 8:10; foto 6:3; Šmíd 1977, obr. 2:10). Podobná výzdoba byla zaznamenána na výšinných hradištích Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; tab. 39:3; foto 11:17; Šmíd 1991a, obr. 99:3) a Chvalčov – „Hostýn“, ovšem pouze na střepch z výdutí většinou blíže nedatovatelných amforovitých tvarů. Jeden fragment z Chvalčova je pak rámcově datován do Ha D (*Parma 2012*, 70, 134, 172, obr. 29; tab. 38:15; 76:8). Pohárky, které se vyskytovaly více v pozdně bronzových kontextech (cf. *Nekvasil 1970a*), jsou z halštatu známy z různých typů lokalit i datování. Nezdobené, i rytím zdobené nevyjímaje (cf. tab. 22:2; 26:2, 3; foto 7:9; 8:5; 8:14, 15). Datace hluchovského pohárku se tedy bude řídit dle kontextuálně přítomných nádob s malovanou výzdobou.

Neurčitelné tvary: Soubor těchto 28 tvarů ze široké škály původních nádob zahrnuje celou řadu fragmentů, u kterých najdeme množství výzdobných motivů. Nejdelší zlomek dosáhl velikosti 125 mm, síla střepu se pohybovala v širokém spektru od 4 do 15 mm. Jen u 7 fragmentů byl zachován okraj, průměry se pohybovaly v rozmezí 120–280 mm. Průměry výdutí činily 50–520 mm. Téměř 2/3 nádob byla vyrobena z jemně plavené hlíny bez příměsí, zbytek zboží byl zhotoven z o něco hrubšího materiálu s menší příměsí ostřiva kaméneků. Vnější povrch byl často tuhován, méně již do rovna vyhlazen, malovaný zlomek byl oboustranně vyleštěn. Vnitřky nádob byly tuhovány o poznání méně, častěji najdeme rovné vyhlazení, zřídka se vyskytne i nerovný povrch. U 1 fragmentu bylo opět zaznamenáno malování povrchu, stejné jako u mís – celý povrch nádoby nejdříve natřen červenou barvou, poté vnější část výdutí natřena hustou bílou barvou, na vnitřním povrchu zbytek klikatky nakreslené černou barvou (tab. 8:8; foto 4:10; Šmíd 1977, obr. 2:8). Zlomek je však velmi malý a proto jej řadím mezi nerozpoznané. Dále byly zaznamenány (snad) šálky s různými typy rýžek na vnějšku maximálních výdutí (tab. 9:5, 6; foto 5:2, 3; Šmíd 1977, obr. 3:5, 6), tento motiv byl studován výše a zahrnuje široké halštatské období Ha C2–D3 (viz kap.

9.3.7.12.1 Exkurz 2). V 1 případě byl zachycen i rastrovaný pás mezi dvojicí šikmých rytých linií na výduti, v kombinaci se oběžným žlábkováním hrdla. Rastrování spadá do rozmezí Ha C2–D1. Objeví se i minimálně trojnásobný oběžný žlábek přerušeny pětinasobným soustředným žlábkovaným kolečkem (foto 5:14), výzdoba evokující pozdně bronzové tradice (cf. *Nekvasil 1970a*, 50, 57, 61, 65, obr. 6:17, 24; 7:21; 9:8–10, 13, 21; 50; *Parma 2012*, 68), která však pozměněná do halštatu úspěšně přežívá (*Golec – Fojtík 2020*, 374, 424, tab. 38:1; 88:15, 16). Datovat se však samostatně nedá.

Zvláštností celé kolekce je pak fragment hrdla (snad) amfory se soustředným dvojkruhem z drobných důlků (tab. 12:1; foto 5:17). S tímto výzdobným motivem se příliš nesetkáváme, snad v podobě singulárního kruhu důlků obtáčejícího žlábkovaná kolečka, vypnuliny nebo větší důlek (e.g. *Nekvasil 1982*, tab. 1:2/20; 36:114/15; 64:207/18). Souhrnně se dá nazvat motivem „sluníčka“, a bylo o něm několikrát pojednáno výše. Analogii dvojnásobné varianty v poněkud menší formě jsem našel na fragmentu výduti tenkostěnné nádoby z pozdně halštatského sídliště Slatinky – „Močílky“ (foto 19:13). Další anomálií je plastická, nehtovitě promačkávaná lišta, která je zahnutá do oblouku (foto 5:10). Obloukovité výstupky z plastické lišty známe u šálků s ostře lomenou výduti z hrobu H4/2017 z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“, datované do subfáze Ha C2b (*Golec – Fojtík 2020*, 436, tab. 100:15, 35), střídavě promačkávanou variantu na hrncovité nádobě pak z horákovských Hodonic, zde je obecně datována do vrcholné fáze zdejší keramiky (*Podborský 1970b*, 66, obr. 18:39). Konce 2 obloukovitých, střídavě promačkávaných plastických lišt byly objeveny na fragmentech neznámých nádob ze sídliště Slatinky – „Močílky“ (foto 18:8; 19:2). Přímo podkovovitou plastickou lištu, která se ve vrcholu dotýká oběžné plastické lišty, známe z východočeských Dobřenic. Obě zdejší lišty jsou šikmo přesekávané. Uvnitř podkovovité se ještě nacházejí 3 kulaté výčnělky. Hrobový kontext naznačuje silné pozdně halštatské prvky (*Vokolek 1999*, 176, tab. 6:21). Několikanásobné úzké obloukovité plastické lišty, tvořící jakési girlandy, známe i z J kalenderberské skupiny, a sice z výduti profilované amfory z pohřebiště Gemeinlebarn (*Nebelsick 1997*, 61, Abb. 20:18), ty jsou však jiného charakteru než zdejší varianty promačkávaných plastických lišt. Datování tohoto výzdobného prvku je tedy obecně složité. Posledním zvláštním výzdobným motivem je vertikálně „vlnkovité“ profilovaná výduť (snad) amfory. Zdobena je vertikálním žlábkem, vedle kterého je čtyřnásobný svazek rytých linií, s linií drobných důlků nad nimi (foto 5:11). Lehce připomíná zevnitř protlačovaná žebra, známá z jihomoravského horákovského prostředí (*Podborský 1970b*, 80, 82–84, 89, obr. 26:7, 36; 28:9; 29:28; 30:66; 35:51; *Miroššayová 1999*, 160), nebo

z jihoplatěnické oikumeny (Holubová 2007, 374–375, obr. 7:10; 8:2, 13). V středomoravském regionu se tento morfologický prvek nevyskytuje, a ani hluchovský fragment jím není, neboť protlačování zevnitř nebylo zjištěno. Nejedná se tedy o žebra, ale jen o specifickou vertikální profilaci výduti, kterou datovat (ani v souvislosti s výzdobou) nedokážu.

Zbývá dodat několik zajímavých kombinací výzdobných motivů. Objevilo se bohaté lineární důlkování hrdla, v kombinaci s oběžným žlábkováním a rytými liniemi do krokvice (foto 5:12), netradiční, dvousměrně rytý trojúhelník s důlky na vrcholech, v kombinaci s oběžným žlábkem a rytými liniemi (tab. 11:3; foto 5:16), a oběžné žlábkové přerušené žlábkováním kolečkem s vysokým hrotitým výčnělkem, a středo- a severohanáckým endemitem – žlábkovanými „tykadly“ (tab. 12:3; foto 6:2). Střídavé oběžné žlábkování a rytí nespecifikované části nádoby (tab. 12:2; foto 6:1) bylo v podobném stylu zjištěno na výšinném hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; tab. 43:2; foto 12:19; Šmíd 1991a, obr. 106:1). Bohatost dekoru by u všech těchto fragmentů napovídala mladohalštatskému období, blíže však zřejmě tyto střepy datovat nelze. Vyskytl se i pravoúhlý kříž ze žlábků na vnitřku dna (snad) mísy (foto 6:5). Analogický prvek bychom našli na míse z hrobu PH47 z pohřebiště Slatinky – „Nivky“ (Přichystal 2003, 40, 129, tab. XV:PH47/4), v pozdně halštatském materiálu na míse z výšinného hradiště Křenovice – „Hradisko“, ryté varianty známe ze stejné datované sídliště Horní Dubňany (Podborský 1970b, 56, 82, 84, obr. 28:16; 30:47), nebo výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ (Novák 2015, 141, tab. 17:29). Důvodem vytváření těchto značek mohou být snad magické účely (Podborský 1970b, 56). Jinak se na zbylých fragmentech hluchovského souboru vyskytují běžné formy ryté, žlábkované, nebo plastické výzdoby, typických pro halštatské období.

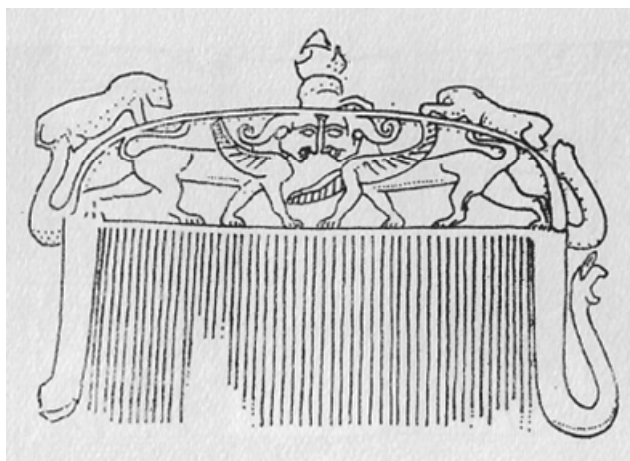
Přesleny (61000): Sídlištní (méně již hrobové) artefakty dokládající textilní výrobu jsou na hluchovském sídlišti zastoupeny 3 specifickými jedinci. Prvním z nich je přeslen kónického tvaru s prstencovitou vkleslou bází, z něhož je dochována asi 1/4 (tab. 8:4; foto 4:6; Šmíd 1977, obr. 2:4). Průměr, dle dochované části činil 35 mm, středový vertikální otvor měl průměr 6 mm, a zlomek vážil 12 g. Povrch přeslenu byl do rovna vyhlazen a po obvodu báze bylo shledáno prstovité promačkávání. Tento dekor (nebo jeho nehtovité varianty; e.g. tab. 35:1; 77:3; foto 10:12; 20:9; Nekvasil 1982, 330, tab. 307:1124/13; Parzinger – Nekvasil – Barth 1995, Taf. 58:563; Tichá Bambasová 2019, 235, tab. 27:5, 7) je pro halštat typický a nemá bližšího chronologického rozlišení. Druhým dochovaným předmětem je přeslen nepravidelného, většinou hranatého tvaru

s excentrickým vertikálním otvorem (tab. 8:6; foto 4:4; Šmíd 1977, obr. 2:6). Průměr, aspoň pokud se dal více méně změřit, činil 29 mm, průměr otvoru pak 6 mm, váha se pohybovala kolem 15 g. Byl opět z vnějšku do rovna vyhlazen a jeho střední část pokrývalo hluboké prstovité promačkávání. Dle mého názoru se jedná o zdeformovaný, původně dvojkónický přeslen s prstencovitou výdutí. Podobný typ je opět v halštatě frekventovaný (e.g. tab. 78:2; foto 20:11; Parzinger – Nekvasil – Barth 1995, Taf. 57:560; 58:564; Tichá Bambasová 2019, 211, 214, 223, 226, tab. 18:15, 16; 19:25; 22:16, 22; 23:10), blíže jej tedy opět datovat nelze. Třetím typem je vyšší dvojkónický přeslen s prstencovitou výdutí (tab. 8:5; foto 4:5; Šmíd 1977, obr. 2:5). Opět je z něj dochována pouze asi 1/4, jeho průměr činil 40 mm, měl středový vertikální otvor o diametru 7 mm, a torzo vážilo pouhých 9 g. Úzká výduť byla po obvodu zdobena řadou mělkých důlků. Tento typ přeslenů, a zejména jeho výzdoba není úplně typická, známe spíše nezdobené varianty z výšinného hradiště Křenovice – „Hradisko“ (Tichá Bambasová 2019, 211, 223, tab. 18:12, 14; 22:13, 19), analogicky zdobená varianta se vyskytne tamtéž, na přeslenu s nižší spodní částí. Stejný potom pochází z nedaleké polohy Křenovice – „Zadní dlátka“ (Tichá Bambasová 2019, 226, 239, tab. 23:16; 29:4). Výduť zdobenou po obvodu rýžkami známe z pohřebiště Slatinky – „Nivky“. Chronologický význam však tyto varianty nemají (Přichystal 2003, 60, tab. LXV:11).

Analýza ostatních předmětů z výzkumu M. Šmída (1977)

Z ostatních předmětů z hluchovského sídliště zbývá doplnit 3 artefakty z osteologického materiálu. Tyto předměty se nalézají především na sídlištích. U nás je známe v opracovaných variantách již od mladého paleolitu (Valoch 1993, 36, obr. 11). Prvním hluchovským předmětem je 80 mm dlouhé, oboustranně zahrocené kostěné šídlo, které má svou střední část širší, zvrchu oble hlazenou, vespod se znatelnou prohlubní (tab. 8:1; foto 4:1; Šmíd 1977, obr. 2:1). Jednostranně zahrocené šídlo známe opět z pohřebiště Slatinky – „Nivky“, z kontextu hrobu PH113. Šídla sloužila k děrování kůží a tkanin, možná také ke zdobení nádob, po celé období pravěku až po raný středověk (Přichystal 2003, 99, tab. XXVII:PH113/5). Podobnou funkci jako šídlo měl zřejmě i kostěný hrot o zachované délce 68 mm, jehož druhá část, snad rukojeť je odlomena (tab. 8:2; foto 4:2; Šmíd 1977, obr. 2:2). Objevilo se tu i žebro, snad ze savce střední velikosti, s příčnými zářezy na vnějším (konvexním) povrchu. Jeho délka činila 168 mm. Sloužilo patrně jako podložka při řezání různých organických materiálů, jako jsou kůže či tkaniny, nebo k výrobě nití ze šlach (Holub 2018, 61–62, obr. 12). Podobná žebra se zářezy se vyskytují často na halštatských sídlištích (cf. tab. 62:3; foto 15:1).

Posledním, a doslova převratným osteologickým předmětem na této lokalitě je fragment kostěného (či parohového?) hřebene se zachovanými 5 zuby, sloužící k úpravě vlasů (tab. 8:3; foto 4:3; Šmíd 1977, obr. 2:3). V době halštatské se jedná o naprosto ojedinělý předmět. Z nálezových kontextů na Moravě jej neznáme. Hluchovský fragment měl délku 22 mm, výšku 52 mm, výšku jednotlivých zubů 30 mm, a mocnost rukojetí 7 mm. V osteologickém materiálu střední Evropy pro něj neznáme analogie. Nejblíže jej můžeme sledovat v bronzové podobě s prolamovanou rukojetí, z elitního hrobu ženy z jihoněmecké bádensko-würtenberské lokality Ihringen-Gündlingen, datované do 1. pol. 5. stol. př. Kr., tedy do Reineckeho fáze Ha D3 (Balzer – Bräuning – Dehn 2012, 169, Abb. 201). Počátky výskytu hřebenů obecně jsou kladeny do mezolitického, a neolitického období mladší doby kamenné (Hrubý 1957, 165). Bronzové varianty (spolu s jejich kadluby), známé z Itálie, Švýcarska, Německa a Skandinávie, jsou potom svědky jejich používání v starší době bronzové. Nejstarším nálezem na našem území je úzký bronzový hřeben se závěsným očkem z kostrového hrobu z Úherce u Loun. Přináleží ke starobronzové únětické kultuře. Předpokládá se, že v období halštatu a velké většiny laténské éry se hřebeny zhotovovaly ze dřeva, proto se v nálezových kontextech nedochovaly. Další, již kostěné a parohové varianty, pak pocházejí z pozdně laténské oppidálního období LT D z výšinného hradiště Stradonice (Pernička 1967, 64–65, 67, obr. 1:1–9, 11, 12). Osteologicky bližší jsou pak varianty etruských hřebenů vyrobené z importované slonoviny, nacházené v kontextech pocházejících z tzv. orientalizujícího období, pokrývající úsek let 650–600 př. Kr. (e.g. nádherně vyřezávaný hřeben z Marsiliana d'Albegna, zapadající přesně do stejného období – 2. pol. 7. stol. př. Kr.; Keller 1975, obr. na str. 45), které chronologicky lépe sounáleží s hluchovskou lokalitou, neboť pokrývá zhruba stejné období Reineckeho fází Ha C2–D1 (675–550 př. Kr.).



Obr. 27: Etruský slonovinový hřeben z Marsiliana d'Albegna (Keller 1975, obr. na str. 45).

Bohatě zdobený inventář sídlištního objektu z lokality Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“ přinesl velmi zajímavé informace z JZ výspy studovaného regionu. Je opravdu škoda, že se nezachovaly další artefakty, které byly před rokem 1977 zjištěny při předchozích terénních úpravách na daném území. Jediný zkoumaný objekt dává tušit rozsáhlejší osídlení, jehož potvrzení by bylo velmi přínosné. V této části regionu žádné tak výrazné osídlení zaznamenáno nebylo. Dle zjištěných skutečností je možno těžiště tohoto osídlení datovat do rozsahu fází Ha C2–D1, a sice na základě výskytu malovaných nádob, jakožto nosného prvku celého souboru. Výzdobné motivy nádob dle datovaných hrobových celků sice v některých případech přesahují až do fáze Ha D2, avšak je potřeba brát v potaz jejich menšinový výskyt, který v tomto případě není rozhodujícím faktorem. Akcentujícím chronologickým činitelem by jistě bylo ztotožnění fragmentu kostěného (či parohového) hřebene s italskými etruskými formami, které však lze jen stěží prokázat. Většina studovaných, zejména výzdobných prvků na keramice tedy hovoří pro zařazení do úseku fází Ha C2–D1.

9.3.16 Pěncín na Moravě



pořadové číslo) Jméno (-na) lokality			
nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01) (neznámá lok. 1; při nové silnici)			
?	?	sídliště?	(platěnická)

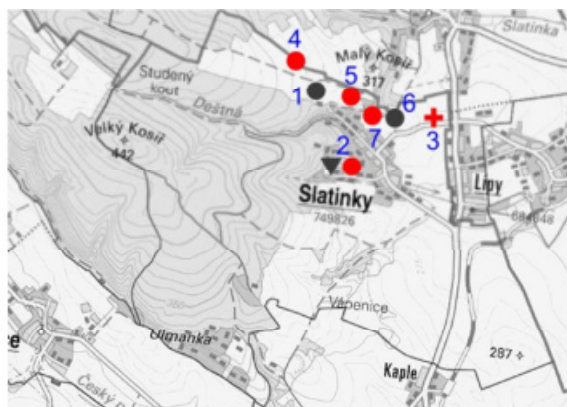
9.3.16.1 (neznámá lok. 1; při nové silnici)

V listinných archivech MaG PV, VMO a AÚ AV Brno byly nalezeny dokumenty k přír. č. 561/64, pod nímž se skrývají nálezy s inv. č. A 79505–A79527. Pouze v archivu VMO se nachází neurčitá lokalizace „při nové silnici“, bez další specifikace. Lokalitu tedy uvádím jako neznámou. Z uvedených vypůjčených předmětů se toliko 2 keramické střepy dají přiřknout době halštatské. Za prvé jde o 105 mm dlouhý a 7 mm mocný střep z mísy se slabě zataženým okrajem, u kterého byly změřeny průměry okraje a maximální výduti 220, respektive 230 mm (tab. 52:1; foto

13:15). Mísa, kterou tento 74 g vážící fragment obsahoval, byla zhotovena z jemně plaveného písčitého těsta, téměř bez příměsí ostřiva kamének. Její povrch byl zvnějšku do rovna vyhlazen, přičemž na vnitřním povrchu byl zaznamenán tuhovaný pás pod okrajem. Tento prvek úpravy povrchu nádoby (v podstatě technika vtuhování, viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2) není v platěnické oblasti úplně běžný. Regionálně jej známe ze 2 mís se zataženým okrajem z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), nebo z mísy na pohřebišti Drahanovice – „Za zahradou“ kde je ovšem proveden na vnějším povrchu nádoby. Právě pro vnější povrch mís je tato úprava charakteristická v horákovské oblasti (až 30 % všech mís se zataženým okrajem) a na jihoplatěnických lokalitách, kde byla tato technika zřejmě přebírána. Dle V. Podborského jde o úpravu, která je známá od konce pozdní doby bronzové, a najdeme ji nepřetržitě až do pozdního halštatského období Ha D2 (*Podborský 1970b*, 38, 61; *Holubová 2007*, 361, 372, obr. 5:9, 10; 8:8, 17). Pro chronologické zařazení je tedy nevhodná.

Druhým a posledním pěnčínským artefaktem z neznámé polohy „při nové silnici“, je fragment tenkostěnného hrnce s mírně zataženým okrajem, s páskovým uchem pod tímto okrajem (foto 13:14). Jedná se o 105 mm dlouhý a 6 mm silný keramický střep s průměrem okraje 170 mm a diametrem maximální výduti 175 mm, vážící 65 g. Hrnec byl vyroben z hrubší písčité hmoty s větší příměsí makroskopického ostřiva kamének. Vnější povrch je nerovně vyhlazen, vnitřní pak upraven do rovna. Hrnce s prohnutým hrdlem a uchy byly doménou lužické fáze období popelnicových polí, a pokračují už s jinou profilací nádob i ve fázi slezské (*Štrof 1993*, 321–323, obr. 207:10; 208:5; 209:17, 19). Halštatské hrnce mají v drtivé většině plastický dekor, a hrnce s uchy najdeme zejména na pohřebištech, kde se S směrem jejich podíl stoupá (*Gedl 1973*, 275, 287, 290, 328, 341, 349, tabl. V:2; XVII:9, 15; XX:3; LVIII:10; LXXI:4; LXXIX:11, 15; *Nekvasil 1982*, 24–25, 37, tab. 10:31/15; 12:34/14; 22:73/16; 66:219/3; *Golec – Fojtík 2020*, 423, tab. 87:6). Najdeme je hojně i na pohřebištech v Čech, např. Dobřenice, Kunětice nebo Opatovice nad Labem, a jelikož jsou mezi nádobami i hrnce typicky protositulovité a situlovité profilace, přežívají tato ucha na hrncích i do pozdního halštatu (*Vokolek 1999*, 176, 181, 186, 188, 221, 240, tab. 6:22; 11:4; 16:5; 18:15; 51:17; 70:3). K datování tedy opět vhodná nejsou. Celý pěnčínský kontext tedy chronologicky zařadit nelze.

9.3.17 Slatinky

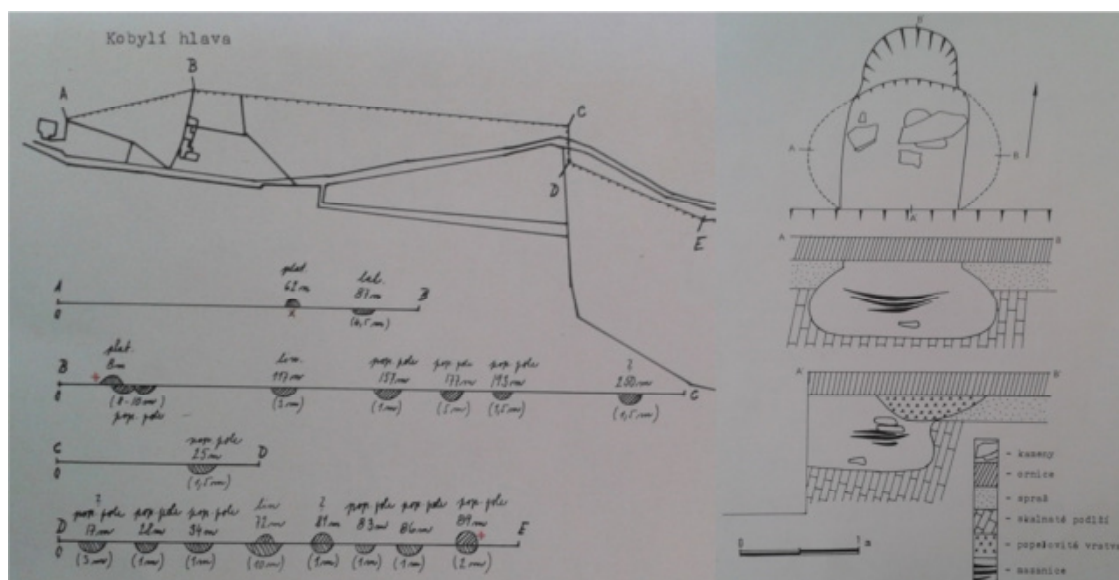


pořadové číslo	Jméno (-na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	Kobyli hlava	325	V	sídliště	(Ha D2–D3)
02)	Močálky	285	JV	depot?; sídliště	platěnická?; (platěnická); (platěnická – pozdní halštat); (platěnická / časný latén); (časný latén); Ha D1 – LT A; Ha D – LT A
03)	Nivky (Větrák, U větráku, Uzmoly, SV obce)	264	SV	pohřebiště	Ha B3 – LT A
04)	Pasuňík (Příhon, Pasuňky, Slatinský příhon; – lokalita se nachází na rozhraní katastrů Slatinky a Slatinice –)	337	V	sídliště	Ha C2–D1
05)	Pod hájem (Podhájí, U dubu, U dubů, Tři duby, SZ obce)	306	JV	sídliště	platěnická?; (platěnická); Ha C2–D2; (Ha D2); (Ha D2 – LT A)
06)	Šebínky (Šibenky, S za obcí)	280	SV	sídliště	platěnická?
07)	Za humny (Úvozová cesta ke Kosíří)	292	V	sídliště	(platěnická); (Ha C); Ha C1–D2; Ha C2–D3

9.3.17.1 Kobyli hlava

V dubnu roku 1988 proběhl záchranný archeologický výzkum M. Šmída (ÚAPP Brno, pobočka Prostějov), v souvislosti s hloubením příkopu pro vodovodní řad. Tento výzkum odkryl mimo jiné platěnický sídlištní objekt na lokalitě „Kobyli hlava“. Jáma oválného tvaru s delší osou ve směru S–J, byla zhruba 1,5 m dlouhá s hloubkou 0,85 m, a směrem dolů se hruškovitě rozšiřovala. Ve zmíněném sídlištní objektu byly nalezeny fragmenty keramických nádob, mazanice, osteologického materiálu, a hruška grafitu. Tato kolekce byla autorem výzkumu zařazena do platěnické skupiny pozdně halštatského období Ha D2–D3 (tab. 74:1–7; Šmíd 1989, 4, obr. 2:1–7). Tomuto zařazení by napovídala tuhovaná mísa s prohnutým hrdlem a lištovitě zesílenou výdutí, která je po celém obvodu šikmo přesekávaná. Ve spodní části vnitřního povrchu je zdobena dvousměrné vlešťovanými liniemi, které tvoří šrafovaný ornament (tab. 74:1;

Šmíd 1989, 4, obr. 2:1). Vlešťování je na halštatské keramice obecně přítomno v úseku fází Ha C2–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Ze signifikantních tvarů pak zaujme torzo hrnce s hrotitou, šikmo přesekávanou plastickou lištou, umístěnou pod okrajem nádoby (tab. 74:5; Šmíd 1989, 4, obr. 2:5). Z chronologického hlediska však nemá tento fragment přílišný význam. Podobně se lze vyjádřit o ostatních zlomcích nádob z tohoto nálezového kontextu (např. mísy se zataženým okrajem, amfory s ven vyhnutým hrdlem, dna šálku s omfalem, výzdoby v podobě svazků oběžných špi svislých žlábků, dvojnásobné ryté krokvice aj.). Pozdně halštatské období je však charakteristické markantním výskytem grafitového keramického zboží, které, alespoň podle dostupných údajů, v nálezech absentuje (cf. lokalita Čechy pod Kosířem – „Mezi cestami“). Vzhledem k tomu, že mi soubor nebyl zapůjčen k deskripci, nemohu stanovovat konkrétní závěry a ponechám jej jako neověřený, s datováním zjištěným M. Šmídem jako rámcovým.



Obr. 28: Vlevo poloha archeologických objektů na lokalitě „Kobylí hlava“ (v úseku A–B zkoumaný platěnický objekt označen křížkem). Vpravo půdorys, a S–J a Z–V příčné řezy platěnického objektu.

Plány z výzkumu M. Šmída z roku 1988. (Šmíd 1989, obr. 1, 3; výřezy).

9.3.17.2 Močílky

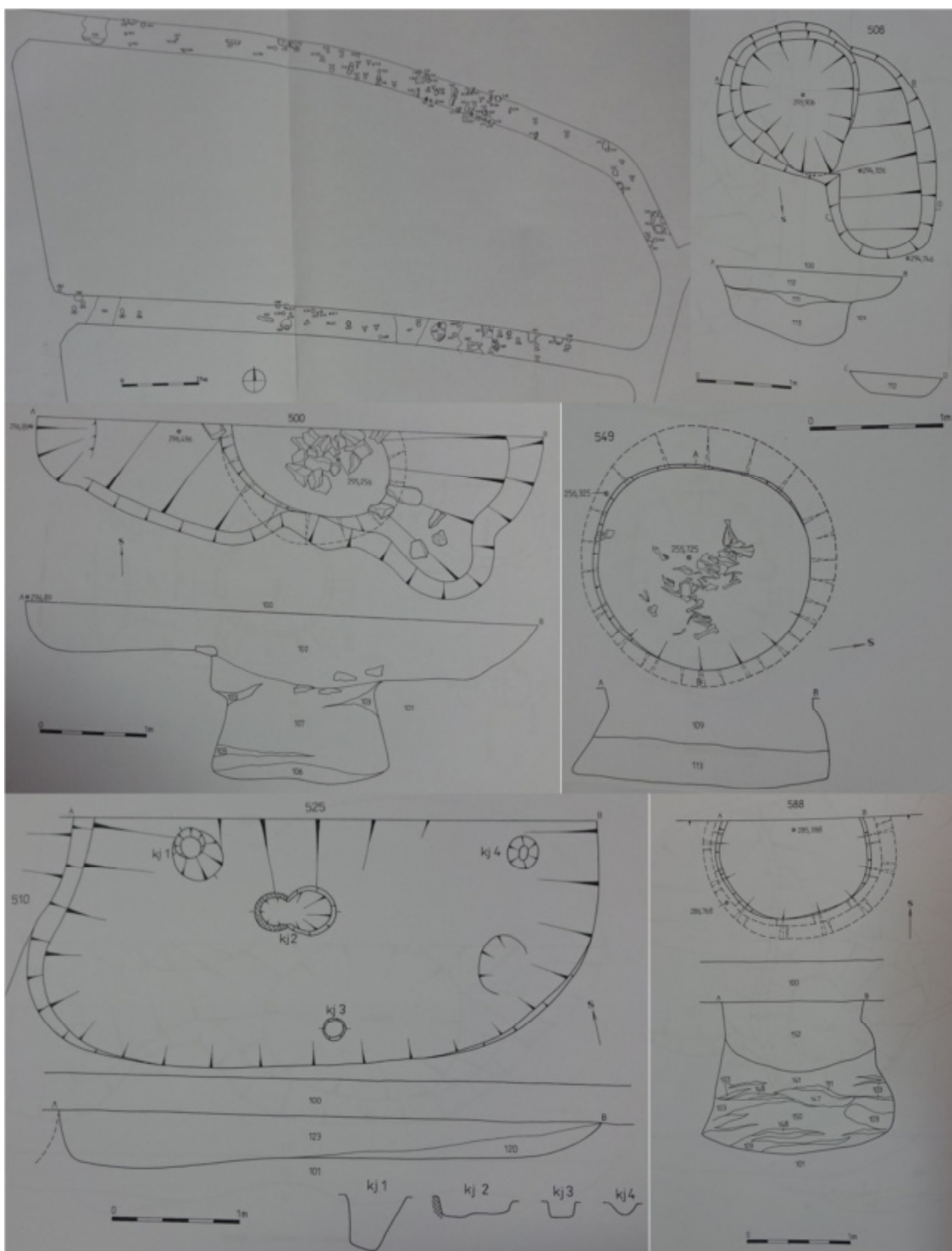
O tomto již dlouho známém pravěkém nalezišti nám, stejně jako o dalších slatinských, podávají první zprávy badatelé již ne konci 19. století. Konkrétně na Močílkách byl kromě keramických nádob kdysi nalezen „kus tyglíku se stopou bílého roztaveného kovu – bezpochyby cínu“ (Přecechtěl 1891, 135), ten jak známo slouží k slévání bronzu. Další autoři se pak zmiňují i o nálezu depotu, který obsahoval „osm zdobených bronzových náramků obroučkových“ (Gottwald 1908, 72; 1924, 56),

případně kusy pouze dva (*Červinka 1911, 228*). Vše na pravou míru uvádí zpráva M. Otáhala, tehdejšího pokladníka Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci, který o daru píše: „*p. M. Strnad ze Slatinek, dva ozdobné bronzové náramky, nalezené spolu s osmi jinými na Močilkách*“ (*Otáhal 1893, 126*), daroval do VMO. Obecně je toto depositum zařazováno do období popelnicových polí, a do dnešních dnů se nezachovalo. Pro halštatské období jsou bronzové žebrované (obroučkové) náramky datovány do rozmezí Ha D1–D2a (*Golec – Fojtík – Rybářová 2018, 51*), otázkou je, zde se jednalo právě o tento typ. Jelikož přímé indicie o jeho halštatském originu nejsou, do pozdější analýzy jej nezahrnu.

V roce 1924 hovoří už A. Gottwald přímo o platěnickém osídlení na této lokalitě (*Gottwald 1924, 101; Janásek – Skutil 1958, 279*). Snad někdy z této doby pocházejí 2 střepy (zřejmě) z amfor o celkové váze 147 g, které jsou uloženy v MaG PV pod katalogovým číslem L 239. Je možné, že pocházejí přímo ze sbírek A. Gottwalda. Jedním z nich je fragment spodku výduti nádoby o průměru 400 mm, který téměř celý pokrývá velmi dlouhý (80 mm) a nízký plastický výčnělek (foto 16:1). Je vyroben z jemnější písčité hmoty a je oboustranně do rovna vyhlazen. Druhý zachovaný kus je zlomek hrdla s oběžnou plastickou lištou, která je šikmě a hluboce přesekávaná (foto 16:2). Zhotoven je z jemnější keramické hmoty s příměsí písku, z vnějšku nerovně a z vnitřku do rovna vyhlazen. Dle těchto indicií nelze ani jeden fragment chronologicky zařadit.

Trvalo téměř 100 let, než se na tuto lokalitu vrátila oficiální archeologická činnost. Od září roku 2002 probíhaly v poloze „Močilky“, na ploše svahu exponovaného k JV, rozsáhlé záchranné archeologické výzkumy, které po několik let zajišťovali ÚAPP Brno a MaG PV. Výzkumy byly vyvolány zamýšlenou zástavbou plochy rodinnými domy, které předcházela výstavba místních komunikací a pokládka linií inženýrských sítí. Vzhledem k tomu, že v průběhu 4 sezón, které na této ploše proběhly, byl vyzvednut obsáhlý archeologický materiál, který by podstatně převyšoval náplň této práce, rozhodl jsem se vyhodnotit halštatský materiál, který se týkal pouze první části výzkumu z roku 2002. Za necelý měsíc bylo prozkoumáno 121 zahloubených sídlištních archeologických objektů, mezi nimi i 17, v nichž byly zjištěny halštatské nálezové celky (K 500, K 501, K 506, K 510, K 524, K 525, K 549, K 565, K 567, K 580, K 582, K 583, K 584, K 585, K 587, K 588, K 605). Jednalo se zejména o sídlištní zásobní jámy, kruhové sklípky a stavební jámy (*Šmíd 2003a*). Nálezy z tohoto výzkumu mi byly MaG PV poskytnuty, kromě kolekcí z objektů K 565 a K 567, 2 keramických fragmentů

z objektu K 510, a většiny osteologického materiálu. Kromě keramiky soubor obsahuje ještě vzorky mazanice, kamenný brousek, bronzový kruhový šperk, kostěnou tyčinku, ulity měkkýšů, uhlíky a vzorek železářské strusky.



Obr. 29: Vlevo nahoře poloha archeologických objektů na lokalitě „Močilky“. Ostatní – půdorysy a příčné řezy vybraných objektů. Plány z výzkumu M. Šmída z roku 2002. (Šmíd 2003a, obr. 2, 3, 5, 13, 24, 43; výtřez).

Analýza keramiky z výzkumu M. Šmída (2002)

Keramický soubor z „Močítelek“ obsahoval 949 zlomků z původních 782 keramických jedinců, při míře fragmentarizace 1–25 ks. Celková hmotnost zapůjčené kolekce činila 30005 g. Typologickou metodou bylo z počtu jedinců rozpoznáno 214 původních nádob (27,37 %), z nichž největší objem činilo plných 160 mís (74,77 %), 20 hrnců (9,35 %), 9 šálků (4,21 %), 8 amfor (3,74 %), 5 podložek (2,34 %), po 4 hrncovitých zásobnicích a pokličkách (1,87 %), a po 1 amforovité zásobnici, amforovité nádobě, pohárku a naběrače (0,47 %).

Hrnce (11000): Na sídlišťích spolu s mísami nejobvyklejší keramické zboží zde reprezentuje několik typů těchto nádob. Nejdelší fragment měřil 176 mm, síla stěn se pohybovala mezi 6–12 mm. U poloviny hrnců bylo možno změřit průměr okraje, hodnoty se nalézaly v rozmezí 115–220 mm, diametry výdutí potom mezi 90–260 mm. Až 7 hrnců bylo zhotoveno z tuhového materiálu, který už sám o sobě nám zařazuje tuto kolekci do pozdně halštatského dvojfáze Ha D2–D3 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Vzhledem k tomu, že tuhové těsto nádob se vyskytuje ve všech zdejších halštatských objektech, a nezděná ve značném objemu, je možno uvažovat o relativní současnosti všech těchto zkoumaných kontextů. Kromě grafitového materiálu je u hrnců přítomen spíše hrubší až hrubý keramický materiál bez příměsí, pokud se ojediněle vyskytlo plavené jemné těsto, je v něm často příměs tuhy. Grafitové hrnce bývají z obou stran leštěny, nebo alespoň jejich okraj a hrdlo. U zbytku nádob můžeme najít oboustranné rovné či nerovné vyhlazení, vyloženě hrubý povrch se objevuje zřídka. U 9 hrnců nebylo stanoveno jejich jemnější zařazení (11000), na jednom fragmentu byla shledána nehtovitě promačkávaná plastická lišta. Stejný dekor potom zdobil jediný zdejší hrnc se zataženým okrajem (11212).

Druhá polovina nádob již vykazovala typickou pozdně halštatskou profilaci s prohnutým hrdlem. Ve 2 případech šlo o tvary s plynulým přechodem hrdla ve výduť (11320, 11321). Na jednom fragmentu byla shledána zajímavá výzdoba, která se zde nikde jinde nevyskytuje, a sice horizontální pás nehtovitých dvojrýpů na rozhraní hrdla a výduti. Každý dvojrýp tvoří stylizovaný symbol „srdce“ (foto 16:4; cf. tab. 71:2; foto 19:9). Zbytek hrnců měl již znatelné odsazení hrdla od výduti, ve 2 případech byla výduť spíše baňatá nebo kónická (11331). Tyto tvary měly poměrně krátké prohnuté hrdlo a pás důlků na maximální výduti (foto 16:5), nebo téměř vertikálních obdélníkových rýpů pod ní (tab. 70:3; foto 18:15). Posledně jmenovaný dekor známe ve výraznější podobě s nehtovitými rýpy z jiného zdejšího kontextu (tab. 67:1; foto

17:1), důlkování maximální výduti u hrnců pozdější profilace se regionálně vyskytlo např. na návršním sídlišti Skrbeň – „Hradisko“ (tab. 53:8; *Dohnal 1972*, 22 (obr.)), variantu prstovitých důlků najdeme na hrnci z hrobu H1146 z Moravičan – „Dílečků“, zdejší kontext je datován do Ha D2–D3 (*Nekvasil 1974*, 273, Abb. 11:5; *Golec – Fojtík 2020*, 223, obr. 68). Následující tvary charakterizuje spíše situlovitá profilace (11332), prohnuté hrdlo je opět velmi krátké. Na jednom fragmentu je opět nehtovitý dvojrýp (symbol „srdce“; tab. 71:2; foto 19:9), který jsem již zmínil výše, a který se zřejmě vyskytuje jen na této lokalitě. Maximální výduť druhého zlomku potom obíhá pás téměř svislých úzkých nehtovitých vrypů, který spíš připomíná přesekávání (tab. 71:3; foto 19:11). Posledním morfologickým tvarem hrnců jsou téměř „amforovité“ tvary (11333), které doplňuje výzdoba v podobě pásu oběžného nehtovitého promačkávání na maximální výduti, která se vyskytuje poměrně běžně (tab. 65:3; foto 16:13; 17:3). V jednom případě jsou nehtovité vropy téměř obdélníkové (tab. 67:1; foto 17:1), tato nepřímá analogie byla zmíněna výše. Zbývá doplnit, že zejména grafitové hrnce mají často zvrchu či šikmo dovnitř hráněný okraj, který bývá také rozšířený. I tyto morfologické prvky se u hrnců vyskytují na pozdně halštatských sídlišťích hojně (cf. lokalita Čechy pod Kosířem – „Mezi cestami“), tedy zařazení do rozmezí fází Ha D2–D3 má své opodstatnění.

Hrncovité zásobnice (13000): Pouhé 4 nádoby tohoto charakteru vykazují podobné vlastnosti jako předchozí hrnce. Nejdelší střep měřil 160 mm, mocnost zlomků se pohybovala mezi 9–15 mm. Průměry okrajů variovaly mezi 260–350 mm a výdutě dosahovaly 300–420 mm v diametru. U 2 zásobnic bylo opět zjištěno tuhé těsto, v dalším případě jemně plavené s příměsí tuhy, a poslední kus byl zhotoven ze středně jemného písčitého materiálu. Vnější povrch byl u 1 tuhé nádoby vyleštěn, jinak byly nádoby buď do rovna vyhlazeny, nebo měly nerovný povrch. Co se týče morfologie, objevila se 1 nezdobená zásobnice plynulé profilace s mírně prohnutým hrdlem (13321), další 2 pak již měly prohnuté hrdlo nasazené na výduť (13331) s plastickou, buď střídavě, nebo nehtovitě promačkávanou plastickou lištou (foto 16:14) na rozhraní hrdla a výduti. Tato morfologie byla shledána i u relativně staršího tvaru netuhové zásobnice na návršním sídlišti Skrbeň – „Hradisko“ (tab. 61:3; foto 15:13). Jako poslední se objevil nový tvar podobné ostřejší profilace jako předchozí, bez plastické lišty, zato se zvrchu hráněným, mírně zesíleným okrajem a prohnutým hrdlem nasazeným na výduť (13332; tab. 65:1; foto 16:6). Všechny tyto tvary oscilují na pomezí pozdního halštatu a časného laténu (cf. *Goláňová 2018*, 193–194, Fig. 84, 85), dle jakési konzervativnosti ve vyhotovení, tvarech a výzdobě bych je však řadil spíše ještě do halštatu Ha D2–D3.

Amfory (21000): Amfory se na sídlištích vyskytují v menším množství než každodenní užitkové zboží, nicméně přítomny bývají pravidelně. S nejdelším fragmentem 152 mm, sílou stěn nádob mezi 5–12 mm, průměry okrajů 280 mm (byly shodně zjištěny jen u 2 jedinců) a výdutí mezi 200–420 mm (změřeny u 6 nádob), šlo o nádoby kupodivu ne-grafitového, středně jemného až jemného keramického těsta, s příměsí tuhy detekované pouze v 1 případě. Jemný písčité materiál byl zjištěn rovněž 1x. Vnější povrch nádob byl až na 1 případ vždy tuhovaný, vnitřky byly tuhovány u 4 amfor. Zbytek vnitřních povrchů amfor pokrývalo rovné nebo nerovné hlazení. U 1 amfory byl zjištěn oboustranný nerovný povrch. Až 6 nádob nebylo možno blíže morfologicky rozpoznat v rámci klasické profilace s prohnutým hrdlem (21300). Zaujme však fragment vhloubené výzdoby v podobě zahnutých žlábků – tzv. „tykadel“, znovu se tak potvrzuje jejich středo- a severohanácký endemité výskyt (foto 19:6). Ryzím archaismem je však výzdoba hrdla v podobě šestinásobného oběžného žlábků na podhrdlí, který je přerušen dvojnásobným žlábkovaným kolečkem (foto 18:3). Tento pozdně bronzový dekor (*Nekvasil 1970a*, 50) působí v celém kontextu jaksi nepatřičně, nicméně jak se zdá, přežívá v úspornějších variantách až do mladšího a pozdějšího halštatského období (cf. *Gedl 1973*, 284, tabl. XIV:11; *Nekvasil 1982*, tab. 324:1182/3; *Holubová 2007*, 374, 381, obr. 7:9; 14:1, 2). Nicméně datování je v tomto případě složité. Z ostatních amfor zde ještě můžeme uvést 1 příklad nezdobené nádoby s plynulou profilací (21321), a typ amfory s markantním odsazením hrdla od výdutí, kde je na spodku podhrdlí oběžný pás podlouhlých důlků (tab. 66:1; foto 16:15). Umístění tohoto dekoru je velmi netradiční (pokud je zde výzdoba, tak jde téměř vždy o oběžný žlábek) a samostatně na amforách jej patrně neznáme. Jistou analogii vykazuje lahvovitá amfora z V Čech, z pohřebiště Chudonice, kde je podobný dekor součástí bohatší výzdoby, včetně rastrování (*Vokolek 1999*, 204, tab. 34:21), které bývá přítomno ve stupních Ha C2–D1. Zvláštností slatinické amfory je její hrubý vnitřní povrch, mohlo jít tedy o potenciální funerální zboží. Amfory se vyskytují v mnoha kontextech, jejich datování se odráží od výskytu přiloženého tuhového zboží, či jiných datovatelných artefaktů. Jejich starší zařazení, kterému by v některých případech odpovídala výzdoba (zejména) hrdel nádob, je velmi spekulativní.

Amforovité zásobnice (23000): Jediný, 157 mm dlouhý a 13 mm široký nezdobený fragment tohoto typu nádoby s průměrem okraje 280 mm, nám mnoho o zařazení neřekne. Jde o zásobnici plynulé profilace s oboustranně nerovným hlazením povrchu, která byla zhotovena ze středně hrubého keramického těsta.

Amforovité nádoby (24000): Tento typ nádob se v halštatských kontextech vyskytuje méně. Jediný nezdobený fragment této nádoby o síle střepe 10 mm, byl 144 mm dlouhý, měl průměr okraje 180 mm a výduti 230 mm. Byl zhotoven ze středně jemného keramického těsta, s tuhovaným vnějším a do rovna vyhlazeným vnitřním povrchem. Nádoba měla krátký, ven vyhnutý okraj, vyšší hrdlo, nasazené na ne příliš rozšířenou výdut' (24331; foto 17:12). Slatinský jedinec připomíná amforovitou nádobu plynulé profilace z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; Ha C2–D2), která však vykazuje odlišné prvky (zejména okraj a umístění plastické lišty na rozhraní hrdla a výduti; tab. 40:1, 2; foto 11:15; Šmíd 1991a, obr. 51:1). Bohužel, zbytek profilu slatinské nádoby chybí, zařazení tedy bylo provedeno jen na základě uvedených indicií, které nám nedovolují říct nic bližšího o chronologickém zařazení tohoto jedince.

Mísy (31000): Zdaleka největší počet (160x) z výzkumu z roku 2002 tvoří mísy. Jedná se o nejrozšířenější sídlištní keramické zboží. Nejdelší zlomek dosáhl 157 mm, síla stěn nádob variovala mezi 3–12 mm. Okraje, které bylo možno změřit u více jak poloviny mís, vykazovaly široké rozmezí 70–350 mm, hodnoty výdutí (šly změřit u většiny mís) se pak pohybovaly ve škále 90–400 mm. V 19 případech tvořilo materiál k výrobě grafitové těsto, tyto mísy pak byly buď jedno- či oboustranně leštěny, nebo do rovna vyhlazeny. U 1 nádoby pak bylo shledáno písčité těsto. Až 2/3 ostatních mís byly zhotoveny z kvalitního jemně plaveného materiálu, zbytek potom tvořilo těsto o něco hrubší. V 15 případech byla zaznamenána příměs tuhy v keramickém těstě, 2x potom byl přimíchán písek. Vnější i vnitřní povrch byl u drtivé většiny všech mís potuhován, nerovné (15x) a rovné (17x) vyhlazení zde bylo v očividné menšině. Platilo téměř vždy, že jaký povrch má mísa na vnějšku, takový má i na vnitřku.

Plných 39 mís nebylo možné blíže rozčlenit (31000), objevily se zde fragmenty lomených výdutí bez okraje, které mohly patřit i šálkům. Místo zařazování tvarů bylo spíše přínosnější se věnovat výzdobným motivům. Netradičně se 1x objevilo vtuhování na vnitřku nádoby, a sice dvojice pásů do krokvice (foto 17:13). V J částech platěnické oblasti, v sousedství horákovské oikumeny je tato výzdobná technika běžná (cf. Novák 2015), S směrem jí však citelně ubývá. Např. na pohřebišti elit, Seloutky – „Na Šťastných“, byla zaznamenána pouze v 1 případě – na vnitřku mísy se zataženým okrajem z komorového hrobu H3/2017, datovaného do fáze Ha D1 (Golec – Fojtík 2020, 151, 159–160, obr. 52:H3/2017/22; 68). Podle všech informací je ornamentální vtuhování přítomné již v závěru pozdní doby bronzové, a v době halštatské plynule

přechází až do její pozdní fáze Ha D3 (*Podborský 1970b*, 55), k datování je tedy nevhodné. Přesněji je možné datovat jinou ornamentální techniku, a sice vlešťování. Jak bylo zjištěno výše (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), je spojena s úsekem halštatských fází Ha C2–D2. Mezi slatinskými nerozlišenými tvary mís se objevilo ve 4 případech. Šlo buď o jednoduchý vlešťovaný pás, nebo složitější ornamentaci vertikálních pásů a dvousměrných linií (foto 18:12). Velice podobnou výzdobu známe z mísy s prohnutým hrdlem ze sídliště Ústín – „Nad mlýnem Spálencem“ (tab. 84:3; foto 22:1), které je široce datováno do Ha C2–D3. V souboru byla shledána také mísa s nálevkovitým okrajem, snad talířovitá, bez podstatné části výduti je však toto zařazení pouhou spekulací. Talířovité mísy jsou v moravské platěnické oblasti cizím prvkem, najdeme je v horákovském prostředí, a sice jako toreutika (*Golec 2005a*, 110, tab. 54; *Mírová – Golec 2018*, Fig. 1–4), v platěnických V Čechách také jako keramické tvary (e.g. *Vokolek 1999*, 12, 181, 194, 224, 236, 262, tab. 11:12; 24:20, 23; 54:1, 4; 66:20, 21, 24, 26–28; 92:6, 7). Poslední zajímavostí nerozlišitelných slatinských mís jsou potom 2 fragmenty se zbytky bílého nátěru (dle nového dělení typ SC), bez dalších specifik.

Následují tvary mís kónické profilace buď s oblými (31111) nebo rovnými stěnami (31112). Téměř u všech se vyskytuje zvrchu hráněný okraj. U grafitové mísy pak výzdoba v podobě pásů horizontálních nehtovitých vrypů na výduti. Další jsou již mísy trojčlenné profilace s nálevkovitým okrajem, prohnutým hrdlem a lomenou výdutí, jejíž průměr však nepřesahuje diametr okraje (31131; foto 18:7). Což nám silně připomíná pozdně bronzové tvary (cf. *Nekvasil 1970a*, 27, obr. 3), nicméně tato profilace je rovněž přítomna na časně latěnských mísách (*Goláňová 2018*, 293–295, Pl. 5:43; 6:6; 7:13, 15). Samostatně je tedy datovat nelze a musíme si pomoci výzdobou. Na 1 fragmentu takové mísy najdeme oboustranné vtuhování okraje a hrdla po maximální výduť, na vnitřku z něj ještě vycházejí šikmé vtuhované pásy. Vnější nádobu pod maximální výduti zdobí série trojic kulatých kolků ve tvaru hroznu (tab. 68:1; foto 17:5). Vtuhovaná výzdoba k datování vhodná není a kolky připomínají spíše časně latěnskou kolkovanou výzdobu (*Goláňová 2018*, 126–143, Fig. 64, 65), zde spíše v její zárodečné podobě. Proto lze zmíněný fragment spolehlivě datovat do přechodného rozpětí fází Ha D3 – LT A. Posledním tvarem je mělká mísa s nálevkovitým okrajem a krátkým hrdlem ostře nasazeným na mělkou výduť (31133). Na vnějšku ji zdobí svislé přesečky maximální výduti (tab. 67:2; foto 17:2). Jak bylo zjištěno, takovéto přesekávání je přítomno na mísách a šálcích v širokém časovém období zastoupené rozmezím Ha C2–D3 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), profilace nádoby a relativně rozvolněná výzdoba ji zařazuje do fáze Ha D3.

Tradičně nejpočetnější zastoupení (99x) mají mísy se zataženým okrajem (31210, 31211, 31212). V několika případech je zatažení okraje značné. Ve slatinském souboru jsou většinou nezdobené kusy, markantní je zde však časté hránění okrajů, zejména ve směru šikmo dovnitř (foto 16:9). Okraj může být také plynule zesílen nebo lehce rozšířen. Tyto prvky jsou opět znakem časného laténu (*Goláňová 2013*, 142, obr. 17:7, 9), vyskytují se ovšem hojně už v pozdně halštatském období. Z výzdoby se objeví síť dvousměrných rytých linií na vnitřku nádoby, z vnějšku je opět maximální výduť šikmo přesekávaná širšími výseky, které byly, podle jejich uniformity prováděny nějakým ostřejším nástrojem (foto 17:7). Rytí vnitřního povrchu mís (nebo šálků) je poměrně vzácné, známe je v kombinaci s vlešťováním z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; Ha C2–D2; tab. 39:5; foto 12:2; *Šmíd 1991a*, obr. 102:2), z návršního sídliště Skrbeň – „Hradisko“ (Ha C2–D3; tab. 57:2; foto 14:14), nebo z východočeského sídliště Jaroměřice – „Na cihelnách“ (*Novák 2005*, 211; *2014*, 43). U zdobené mísy ze Slatinek bych se přikláněl spíše k pozdějšímu halštatskému zařazení. Na míse s mírně dovnitř prohnutou výduť se nám opět vyskytuje vnitřní vlešťovaná výzdoba (foto 18:13), stejná jako u mísy bez bližšího rozlišení (foto 18:12). Datace bude pochopitelně stejná (Ha C2–D2). Esteticky nejvyvedenější mísu se zataženým okrajem reprezentuje celomalovaný jedinec, z něhož je dochována asi 1/4. Vnější povrch je celý malován červenou barvou (typ SB), na vnitřku se (zřejmě) střídají červené motivy obdélníku a široké krokvice ve tvaru písmene "V", v jejímž středu je obrácený trojúhelník. Jako podkladu je užito původního oranžového odstínu nádoby, který s červenými motivy kontrastuje (typ SA3; tab. 68:2; foto 17:10). Celočervený vnější povrch mísy se zataženým okrajem známe z dolnoslezského pohřebiště v Domasławu (*Gediga – Łaciak – Łydzba-Kopczyńska – Markiewicz 2017*, 297, tabl. 37:7), kde se rovněž na jiných nádobách vyskytují geometrické obrazce podobné těm slatinským. Jelikož se však jedná o hrobový mobiliář, vnitřky nádob bývají často nezdobené. Přímo analogii tedy pravděpodobně nezískáme. Mísa ze Slatinek – „Močílek“ je ornamentálně vyvedena na vnitřním povrchu. Mohla tedy plnit účel jako nádoba používaná při zvláštních příležitostech, případně plnit ceremoniální nebo i kultovní účely (cf. malovaná mísa ze žárového hrobu z Němčic nad Hanou – „Nad hliníkem“; *Nekvasil 1961b*, 163; *Podborský 2006*, 324, obr. 105; *Laučík 2020*). Datačně je malování nádob příznačné pro halštatské fáze Ha C2–D1. Poslední výzdobný motiv mísy se zataženým okrajem je vlešťování na vnitřním povrchu, sestávající z širokých pásů tvořících patrně krokvice, v jejímž středu je síť pravoúhlých linií (tab. 69:1; foto 18:1). Vnější povrch je nezdoben. Datace je opět do úseku Ha C2–D2.

Následuje po jednom fragmentu mís s lomenou výduť (31231), se zataženým okrajem, ale prohnutým hrdlem (31232) a konečně mísa s nálevkovitým okrajem a vysokým hrdlem nasazeným ostře na (pravděpodobně) kónickou výduť (31233; tab. 67:3; foto 17:4). Mírně zesílená maximální výduť je zvnějšku přesekávaná, na vnitřku pak spodní část výduti zdobí vlešťované, jako by ledabylé krokvice. Profilace nádoby není úplně obvyklá, takto vysoké hrdlo se u mís vykytuje málokdy, a spíše připomíná archaické mladobronzové okříny (cf. *Nekvasil 1982*, tab. 230:853/ 3, 4), nicméně ven vyhnutý okraj, zesílená maximální výduť, a zejména vlešťovaná výzdoba nesporně zařazují tuto nádobu do rozmezí fází Ha C2–D2, stejně jako další mísu trojčlenné profilace (31321) s pásy vlešťování na vnitřku, a šikmě přesekávanou maximální výduť na vnějšku, v tomto případě za použití dvouhrotého nástroje (tab. 71:1; foto 19:3). Vlešťované motivy se vyskytly ještě na několika mísách, vždy na vnitřku, motivy se však již opakují. V souboru se ještě vyskytla nezdobená mísa plynulé protositulovité profilace (31322; tab. 72:2; foto 19:14), jejíž zařazení se bude týkat pomezí mladší a pozdní fáze halštatu. Tyto tvary jsou terminologicky neustálené, bývají nazývány jako „mísovité amfory“ (*Vokolek 1999*, 9), „mísy s límcovitým hrdlem“ (*Dohnal 2004*, 93), „mísovité vázy“ (*Nekvasil 1973*, 52), a nejnověji „mísy s (kulovitou) výduť“ (*Novák 2015*, 87). Posledním tvarem slatinských mís jsou varianty s výrazně prohnutým hrdlem, ostře nasazeným na výduť (31331, 31332). Z nich zaujme nezdobená mísa s nálevkovitým okrajem a vyšším hrdlem, ostře nasazeným na nízkou oblou výduť (tab. 69:3; foto 18:6). Profilací spíše připomíná větší nízký šálek, při absenci ucha ji však považují za mísu. Mladohalštatskému zařazení by odpovídala ještě výrazněji nerozšířená maximální výduť, více by nám řekla výzdoba, která zde však chybí. Mísu ponechám bez datování.

Šálky (32000): V souboru ze Slatinek – „Močítek“ bylo zjištěno také 9 šáleků různých typů, ani jeden však nebyl vyroben z tuhového materiálu. Toto jemné keramické zboží je frekventované jak na sídlištích, tak ve funerálních kontextech (*Golec – Fojtík 2020*, 145–148), jeho signifikantním prvkem je přítomnost páskového ucha, které přemostňuje okraj a výduť nádob. Nejdelší zdejší střep dosáhl hodnoty 91 mm, povětšinou tenkostěnné varianty měly rozmezí síly stěn 4–8 mm. U 2/3 byl zachován okraj, průměry se pohybovaly mezi 80–140 mm, diametry výduti potom mezi 85–180 mm. Všechny šálky (až na 2 případy s hrubším těstem s menší příměsí kaménků), byly zhotoveny z jemně plaveného keramického materiálu, v 1 případě s příměsí grafitu. Pouze 1 šálek byl z vnějšku i vnitřku do rovna vyhlazen, zbývající byly oboustranně tuhovány, což je pro ně typické. Ve zdejší kolekci byly 3 šálky blíže nerozpoznány

(32000), z nich zaujme dvojice s velmi ostře lomenou výdutí, vytaženou do úzké oblé lišty (foto 17:8), což je neklamný znak pozdně halštatského období Ha D2–D3 (*Bujna 1991*, 373–374). Na 1 z těchto fragmentů se rovněž objevily mělké vertikální žlábků na vnitřku nádoby.

Z dalších tvarů zmíním zlomek kónického šálku (32112) bez výzdoby, dále šálky s krátkým okrajem, mírně prohnutým hrdlem a ostře lomenou maximální výdutí (32132), která je na vnějšku buď vertikálně, nebo šikmo přesekávaná (tab. 66:3; foto 16:17). Regionálně tento motiv známe z více míst (tab. 25:13; 44:4; 53:7 (zde šipkovité přesekávání); 67:2; 71:1; foto 17:2; 19:3) a jejich datování je různé. Slatinské šálky bych z hlediska profilace a absence vytažení maximální výduti do plastické lišty zařadil ještě na pomezí mladšího a pozdního halštatu, tedy do Ha D1–D2. Následuje klasický tvar s mírně zataženým okrajem (32211), který je oboustranně zdoben (tab. 72:1; foto 19:12). Vrchní část výduti na vnějšku nádoby obtáčí pětinasobný oběžný žlábek pod okrajem, na vnitřku pak nalezneme výzdobu rytou – pětinasobná oběžná rytá linie pod okrajem, ze které vycházejí dvousměrné svazky trojnásobných rytých linií. Vnitřní plocha upomíná na pozdně bronzové tradice, vnější oběžné žlábkování výduti u šálků není obvyklé, a pokud se vyskytne, vztahuje se k Nekvasilově pozdní fázi slezské kultury (*Nekvasil 1970a*, 27, 55, obr. 3:2–5, 7; 5:26). Vyskytují se i varianty podobného dekoru na pozdně bronzových mísách (cf. *Nekvasil 1983*, 63, ryc. 3:h; *Novák 2015*, 139, tab. 15:10), nikdy však bezprostředně pod okrajem. Datování slatinského šálku je tedy složité, rámcově by odpovídalo rozsahu Ha B3 – C1. Je zde možné uvažovat o pozdně bronzovém residuu, překlenujícím však dobu okolo 300 let, což je v rámci halštatského materiálu poměrně stěží představitelné.

Poslední 2 šálky reprezentují variantu s prohnutým hrdlem a ostře lomenou výdutí (32331; tab. 65:2; foto 16:8), kdy v 1 případě maximální výduť téměř tvoří lištu, která je vertikálně rýhovaná (foto 18:11). Tento typ šálků byl na jiných místech mnohokrát sledován, proto jen uvedu, že zmíněné nádoby již vykazují jednoznačně pozdně halštatské prvky, proto je spolehlivě řadím do rozmezí fází Ha D2–D3.

Pohárky (34000): Jediným exemplářem blíže neurčitelného pohárku (34000) je 27 mm dlouhý a 7 mm široký fragment s rovnými stěnami, o průměru okraje i výduti 50 mm, vyrobený z jemně plaveného těsta s vnějším leštěným a vnitřním do rovna vyhlazeným povrchem. Byl opatřen zvrchu hráněným, rozšířeným okrajem. Možnostem další identifikace brání absence zbylého profilu, proto se o jeho funkci můžeme jen dohadovat.

Podložky (51000): Tyto užitkové a typicky sídlištní hliněné kotouče, které se do nižších kategorií nedělí, jsou obtížně datovatelné, neboť se vyskytují plynule od mladší doby bronzové až do konce halštatu (*Parma 2012*, 74). Přítomnost držadla řadí tyto artefakty k pokličkám, při absenci úchyty je často složité tyto dvě skupiny odlišit. Nejdelší fragment slatinské podložky měřil 115 mm, tloušťky fragmentů dosáhly hodnot 12–19 mm. Všechny podložky vykazovaly kruhový tvar, průměry se pohybovaly mezi 90–200 mm. V 1 případě byl shledán grafitový materiál, 2 podložky byly zhotoveny ze středně hrubé keramické hmoty, 1 potom z hrubého drodivého těsta. Poslední podložka byla zhotovena z jemně plaveného těsta a celistvě tuhována. Povrch ostatních podložek tvořila široká škála od hlazení až po povrchy vyloženě hrubé. Zaujmu 2 varianty podložek, které tvoří mezikruží (foto 19:4, 16), se šířkou 18, resp. 25 mm. Na několika fragmentech z původně celistvé podložky byly zaznamenány nedokončené otvory zvrchu předmětu, 1 otvor perforoval fragment kolmo skrz (foto 18:14). Otvory („dírký“) v podložkách známe např. ze sídliště slezské kultury v Šumperku-Temenici (*Goš – Nekvasil 1976*, 383), a jednou z interpretací těchto otvorů je jejich využití jako míst k provlečení provázků, za který je možno je uchytit (*Dehnerová 2000*, 66). Ve 2 případech byl zaznamenán zvýšený okraj podložky (foto 17:11). Tento prvek je v halštatu novinkou (*Juchelka 2011*, 144) a vyskytuje se i u pokliček, hojně na hornoslezském pohřebišti v Kietrzi (*Gedl 1973*, 41, 318–319, 332–333, 354, tabl. XLVIII:1; XLIX:20; LXII:17; LXIII:9; LXXXIV:5). Jak již bylo řečeno, k datování vhodné nejsou.

Pokličky (52000): Platí o nich obecně stejné charakteristiky jako o podložkách, i to, že se dále do kategorií nedělí. Ve slatinském nálezovém portfoliu jsou zaznamenány pouze malé fragmenty těchto pokrývek nádob, s nejdelším střepem 86 mm a šířkou střepe oscilující mezi 8 a 11 mm. Průměry pokliček bylo možno změřit u 2 fragmentů, hodnoty dosáhly 180 a 240 mm. Opět se vyskytla jedna varianta tuhové provenience, která byla oboustranně do rovna vyhlazena. Zbytek pokliček tvořilo středně jemné keramické těsto s menší příměsí kaménků. V 1 případě bylo zaznamenáno oboustranné tuhování povrchu. Poslední 2 zlomky jsou natolik drobné, že nebylo možno jejich orientaci definovat, z jedné strany však byly oba potuhovány. V obou případech byl však na nich shledán profilovaný okraj (tab. 72:3; foto 19:15).

Naběračky (71000): Jediným, a to ještě pouze hypotetickým tvarem splňujícím toto zařazení, je polokulovitá nádobka se zataženým okrajem, která na jedné straně pravděpodobně přechází v rukojeť, která však není zachována (tab. 64:2, foto 16:3).

Délka této nádoby po obvodu činí 276 mm, průměrná síla střepe je 11 mm. Síla střepe je však po obvodu velmi nepravidelná. Průměr v zásadě kruhové výdutí činil 90 mm. K výrobě bylo použito středně jemné keramické těsto s menší příměsí kaménků, vnější povrch vykazoval nerovnosti, vnitřní však byl do rovna vyhlazen. Nepravidelná síla stěn nádoby a zbytek šikmo dolů směřující masivní rukojeti může napovídat, že se jedná o nádobku používanou k technickým účelům (např. metalurgickým). Stopy po kovech a žáru však nejsou přítomny. Jednu z mála analogii těchto zřídka se vyskytujících artefaktů lze vysledovat v podobné nádobce z časně laténského sídliště Modrá, která je zde označena jako „keramická lžíce“ (Goláňová 2018, 153, 297, Pl. 9:20). Je však podstatně menší (průměr cca 38 mm) a má více mísovitý profil. Drobné hliněné lžičky jsou z halštatu známy z výšinného hradiště Jaroměřic nad Rokytnou – „Hradiska“ (Podborský 1970b, 100, tab. XIX:14, 15) nebo ze sídliště v Brně-Řečkovících (Tichý 1969, 171). Robustnost a hrubší provedení slatinské formy však spíše poukazují na její technické využití, pro tyglík by však hovořilo opálení v ohni (cf. Kas 2000, 62), které se zde nevyskytuje. Ponechám tedy její zařazení jako nedatované naběračky.

Neurčitelné tvary: Téměř 3/4 všech nádob, které byly získány výzkumem z roku 2002, nebylo možno blíže určit. Jedná se o silno- či tenkostěnné fragmenty, které patřily do širokého spektra původních nádob. Nejdelší střep dosáhl hodnoty 157 mm, šířky stěn nádob se pohybovaly v rozmezí 3–18 mm. Pouze u 50 fragmentů bylo možno změřit okraj, diametry vykazovaly hodnoty v rozmezí 50–360 mm. Průměry výdutí, které šly změřit v polovině případů, potom široký úsek hodnot 45–600 mm. Asi 1/3 všech nádob byla vyrobena z tuhového materiálu (3x s příměsí slídy), častokrát byly tyto nádoby oboustranně leštěny, v ostatních případech byl povrch buď nerovný, nebo do rovna vyhlazen. Tuhový materiál spadá do úseku Ha D2–D3 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Asi ve 30 případech se vyskytlo také jemné až středně hrubé písčité těsto s adekvátní příměsí kaménků, s většinovým oboustranným vyhlazením do rovného povrchu. Vyloženě hrubý keramický materiál byl zjištěn asi u 20 jedinců, kdy makroskopická příměs představovala značnou složku tohoto těsta. Zbylé necelé 2/3 všech nádob charakterizovalo středně jemné až jemně plavené keramické těsto (asi 1/2 na 1/2) s tuhováním povrchů, hlazením do rovna, nebo s nerovnými povrchy asi ve stejném poměru. U posledně jmenované skupiny (necelé 2/3 nádob), se také velmi často objevila příměs písku nebo tuhy v keramickém materiálu.

Ze zajímavějších tvarů lze zmínit profilovaný okraj (snad) hrnce (tab. 69:2; foto 18:2), který má své analogie na časně laténském sídlišti Olomouc-Neředín (Vlasatíková

2004, tab. 30:8; 33:B4), řadil bych jej do rozsahu přechodných fází Ha D3 – LT A. Šikmo přesekávaná maximální výduť (tab. 66:2; foto 16:16) se v podobném duchu již v souboru vyskytla na míse trojčlenné profilace (tab. 71:1; foto 19:3). Dalším netradičním výzdobným prvkem jsou nepravidelné horizontální a šikmé nehtovité vrypy na horní části výduti (tab. 70:1; foto 18:9), na fragmentu mísy nebo šálku. Otázkou je, zda je to ještě výzdoba, a pokud ano, je veskrze rozvolněná, a souvisí tedy s pozdním halštatem. Zaujme také kratší oblý výčnělek těsně pod okrajem (tab. 70:2; foto 18:10), který byl regionálně zaznamenán ještě na pohřebišti Drahanovice – „Za zahradou“ (viz výše), sídlišťích Horka nad Moravou – „Intravilán – ul. Petra Bezruče“ (tab. 15:3; Šmejda 1998, obr. 12:2/98–146–02) a Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“ (tab. 10:5; foto 5:1; Šmíd 1977, obr. 4:5), nebo také na výšinném hradišti Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; tab. 40:5; foto 13:9; Šmíd 1991a, obr. 164:4), v podlouhlé podobě na posledně jmenovaném. Měly by patřit do halštatské fáze Ha D (Parma 2012, 73; Novák 2015, 84, 145, tab. 21:3, 9). Objevila se i pravděpodobně obloukovitá plastická lišta se střídavým promačkáváním na 2 fragmentech neidentifikovatelných tuhových nádob (foto 18:8; 19:2). Tento ojedinělý výzdobný prvek známe např. z jihomoravského prostředí – z horákovského sídliště v Hodonicích (Podborský 1970b, 66, obr. 18:39). Další zajímavostí je zlomek nádoby se zbytkem obloukovitého plastického žebra (foto 17:9), fragment je však příliš malý na přesné určení. Tato nelineární žebra známe opět z Náměště na Hané – „Rmízu“ (u Laškova; tab. 42:7; foto 12:26; Šmíd 1991a, obr. 107:3) a z návršního sídliště Skrbeň – „Hradisko“ (tab. 56:1; foto 14:9). Výskyt by mělo pokrývat rozmezí Ha D1–D3 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2).

Minimálně v 7 případech bylo zaznamenáno i malování bílou barvou (typ SC), někdy oboustranně (foto 18:4, 5), někdy jen na jednom z povrchů (foto 19:7, 10). Malované soubory jsou datovány do úseku Ha C2–D1 (Podborský 1970b, 55; Golec – Fojtík 2020, 160). Vyskytne se i dvojkruh z menších důlků na výduti tenkostěnné nádoby, snad mísy nebo šálku (foto 19:13). Tento zřídka výzdobný motiv je v daleko větší formě regionálně hlášen z hrdla (snad) amfory ze sídliště Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“ (tab. 12:1; foto 5:17). Pozadu nezůstává ani technika vlešťování (Ha C2–D2), kombinace pásů a sítí dvousměrných linií však je pouze ve fragmentárním stavu (foto 17:6). Nicméně silně připomíná vnitřní výzdobu zdejších blíže nerozlišených mís (foto 18:12), nebo zlomku mísy s prohnutým hrdlem ze sídliště Ústín – „Nad mlýnem Spálencem“ (tab. 84:3; foto 22:1). Pouze hypoteticky můžeme přistupovat k výskytu horizontálního rastrového pásu na hrdle (snad) mísy, neboť toto je

velmi nevýrazné nebo setřené (foto 19:5). Rastrování obecně pokrývá fáze Ha C2–D1. Již podruhé se setkáváme i s chronologicky necitlivou technikou vtuhování, tentokrát v podobě jednoduchého pásu na podhrdlí (snad) amfory (foto 18:16). Další výzdobné motivy se již opakují (např. přesekávaná maximální výduť, nehtovitě promačkávané plastické lišty, nebo lišta šikmo přesekávaná; foto 16:7), zmíním už tedy jen běžnou rytou, vhloubenou a plastickou výzdobu ostatních zlomků, která nemá pro celkový obraz o slatinském sídlišti větší váhu.

Přesleny (61000): Již od mladší doby kamenné (cf. *Belanová-Štolcová – Grömer 2010*, 12, Fig. 3.4) se v sídlištních kontextech vyskytují přesleny, které byly používány jako setrvačníky při předení a tkaní. Při výzkumu z roku 2002 bylo na lokalitě Slatinky – „Močílky“ vyzvednuto takových přeslenů 7, a sice ze 4 samostatných objektů. Byly zhotoveny z jemnějšího keramického materiálu (krom 1, který tvořilo jemné písčité těsto) a měly průměry od 26 do 44 mm, a celkově vážily 144 g. Povrch byl většinou do rovna vyhlazený. Objevily se typy dvojkónické (foto 16:10), bochníkovité (foto 19:8), dvojkónické s vkleslou bází (foto 18:17; 19:17), a 1 zástupce dvojkónického přeslenu s prstencovitou výduť, z něhož je zachována asi polovina (foto 19:18). Posledně jmenovaný měl výduť po obvodu zdobenou vertikálními nehtovitými vrypy. Podobně zhotovené a zdobené přesleny známe např. z výšinného hradiště Křenovice – „Hradisko“ a blízkého sídliště Křenovice – „Zadní dlátka“ (*Tichá Bambasová 2019*, 214, 239, tab. 19:4; 19:4). Přesleny (většinou nezdobené) se v zmíněných podobách vyskytují v mnoha obdobích pravěku, proto nejsou chronologicky citlivé.

Závaží (62000): Totéž platí o další tkalcovské pomůcce, o závaží. Bylo používáno jako nástroj k napnutí nití na tkalcovském stavu. Na „Močílkách“ byl nalezen pouze 1 kus téměř kompletního, dobře vypáleného závaží, jehož 3 kusy byly slepeny k sobě (foto 16:11). Jedná se o běžný jehlancovitý tvar o výšce 145 mm a váze 1380 g, nejtypičtější, který je na sídlištních nacházen (cf. návršní sídliště Skrbeň – „Hradisko“; foto 15:6–8).

Analýza ostatních předmětů z výzkumu M. Šmída (2002)

Z 11 nálezových kontextů také pochází 181 ks vesměs středně kompaktní mazanice o celkové váze 9478 g. Tento izolační materiál ostění tehdejších příbytků s různou kvalitou vypálení měl na povrchu široké spektrum otisků od obilek, stébel trávy a prutů, až po kůly a rovné stěny v různých kombinacích. Někde byly zjištěny pravoúhlé rovné úseky, tedy negativy zbytků rohového ostění. Na některých

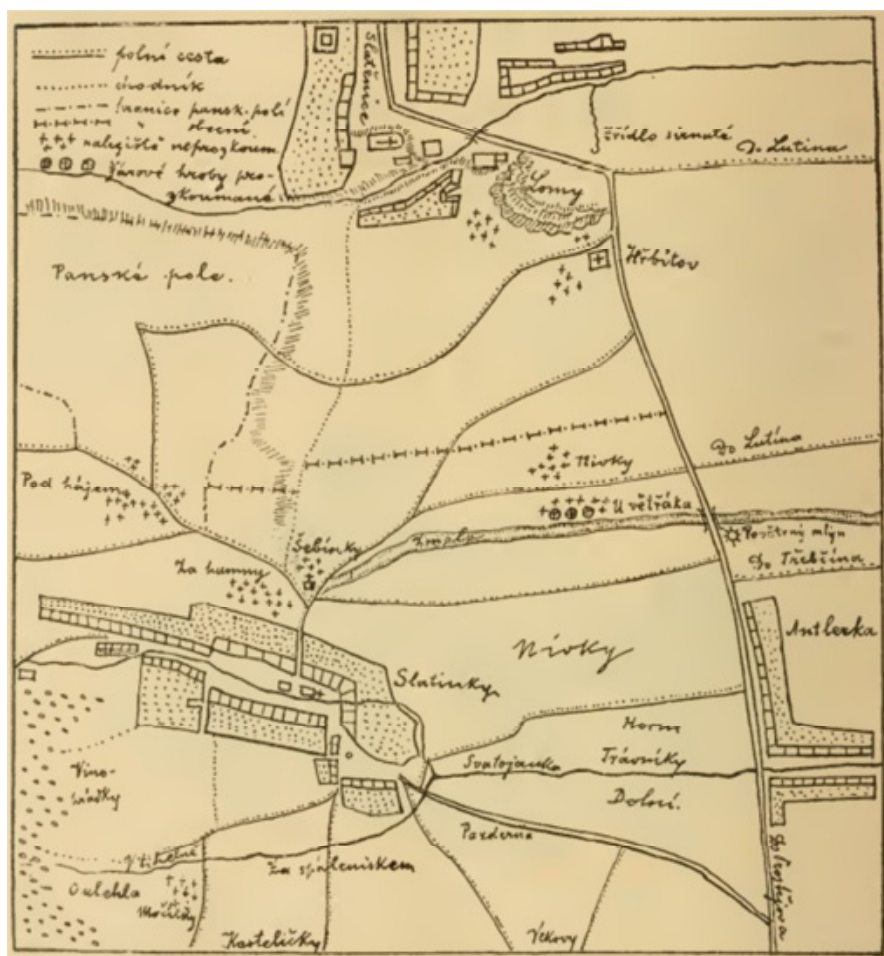
fragmentech z objektu K 605 byla připečená struska, snad byly součástí ostění zařízení na tavbu, tedy železářské pece (foto 19:19). Na jiném kusu z objektu K 510 byla zase shledána povrchová bílá vrstva, snad pozůstatek nalíčených stěn domu (cf. foto 14:11, 17). Z kamenných předmětů se z objektu K 500 zachoval brousek trojúhelníkovitého průřezu o váze 47 g. Kovové předměty zastupuje patinovaný bronzový kruh tyčinkovitého zploštělého průřezu o průměru 71 mm, maximální síle tyčinky 3 mm a váze 9 g. Jedná se o litý uzavřený kruhový šperk, zřejmě náramek, který má na vnějšku oběžnou radiální rýhu (tab. 73:1; foto 16:12). Tyto uzavřené kovové kruhy se nám v mladší a pozdní době bronzové často objevují v severomoravských depotech (Salaš 2005, 97), nezdobená halštatská varianta těchto kruhů se neuvádí (Salayová 2020, 63). Torzo bronzového nezdobeného kruhu známe např. z hrobu H1109 z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ (Nekvasil 1982, 325, tab. 304:1109/8), otázkou je, byl-li uzavřený. Ve východočeských Předměřicích nad Labem byl v hrobě 34/1930 nalezen bronzový kruh elipsovitého průřezu se 2 vývalky, které by mohly označovat nerealizované konce náramku (Vokolek 1999, 264, tab. 94:10). Blíže datovat bronzový kruh ze Slatinek lze podle markantního procenta kontextuálního tuhového keramického materiálu (Ha D2–D3), samostatně však zřejmě zařadit nelze.

Osteologický materiál, který mi většinou zapůjčen nebyl, zastupuje broušená a leštěná útlá kostěná tyčinka neznámé funkce. Vrchní plocha je rovná, zesponu je plocha vyklenutá. Tyčinka měří 136 mm a 1 její konec je ulomen. Zdobí ji řada 16 dvojic soustředných rytých kruhů s malým důlkem v centru (tab. 73:2; foto 19:1). Analogickou regionální výzdobu (cf. Hrubý 1957, 175, 185, obr. 23:14; 25:2–6) známe z jiného kostěného předmětu ze Skrbně – „Hradiska“ (tab. 62:3; foto 15:1). Je otázkou k čemu předmět sloužil, kromě stop leštění na něm nenajdeme žádné rýhy či jiné stopy obrábění. Je tedy možno uvažovat o kultovních účelech. Ze zbylých předmětů ještě možno uvést 3 představitele malakofauny v podobě ulit měkkýšů, jedna z nich je pravděpodobně druhu *Helix pomatia*. Z objektu K 500 také pochází kolekce asi 50 uhlíků spáleného dřeva a z kontextu K 506 potom vzorek železářské strusky, která dává indicie o slévání kovů na této lokalitě.

Výzkum slatinského sídliště „Močilky“ jednoznačně prokázal pozdně halštatské osídlení. Velké procento grafitové keramiky pokládá těžiště užívání lokality do fází Ha D2–D3. Avšak některé prokázané prvky, jako je malování nádob, vyskyt rastrované výzdoby, některé „starší“ morfologie keramických tvarů, jsou pádným důvodem počítat se zdejším osídlením ještě v mladším halštatu. Všechny tyto argumenty chronologicky

umísťují slatinské sídliště do úseku mlado- a pozdně halštatského období, do rozsahu fází Ha D1–D3. Dle digitální databáze MaG PV však výzkumy v dalších letech neklamně prokázaly pokračování osídlení na lokalitě i v časně laténské fázi LT A (mj. výskyt braubašské kolkované keramiky; P. Fojtík, ústní sdělení), proto je nutno lokalitu „Močílky“ ukotvit širěji do Ha D1 – LT A.

V neznámém roce našel M. Hubáček na lokalitě „Močílky“ mušli mořského plže zavinitce penízkového (*Cypraea moneta*, příp. *Cypraea annulus*), o délce 23 a šířce 16 mm. Podobný předmět zastupující malakofaunu byl nalezen na nedaleké lokalitě Slatinice na Hané – „Na stráži“ (viz výše). Slatinský nález však postrádá umělý otvor na zadní straně lastury. Stejně jako slatinický artefakt, i tento z „Močílek“ řadí A. Kozubová do širokého rámce Ha D až LT A. Tyto předměty jsou spojovány s kulturami tzv. východního typu a originálně pocházejí pravděpodobně z oblasti Rudého moře (tab. 73:3; Bartík et al. 2017, 55, 62, Fig. 6:139; Golec – Fojtík 2020, 212, 214, obr. 67:244; Kozubová – Fojtík 2021, 86–87, 102, Abb. 18:3).

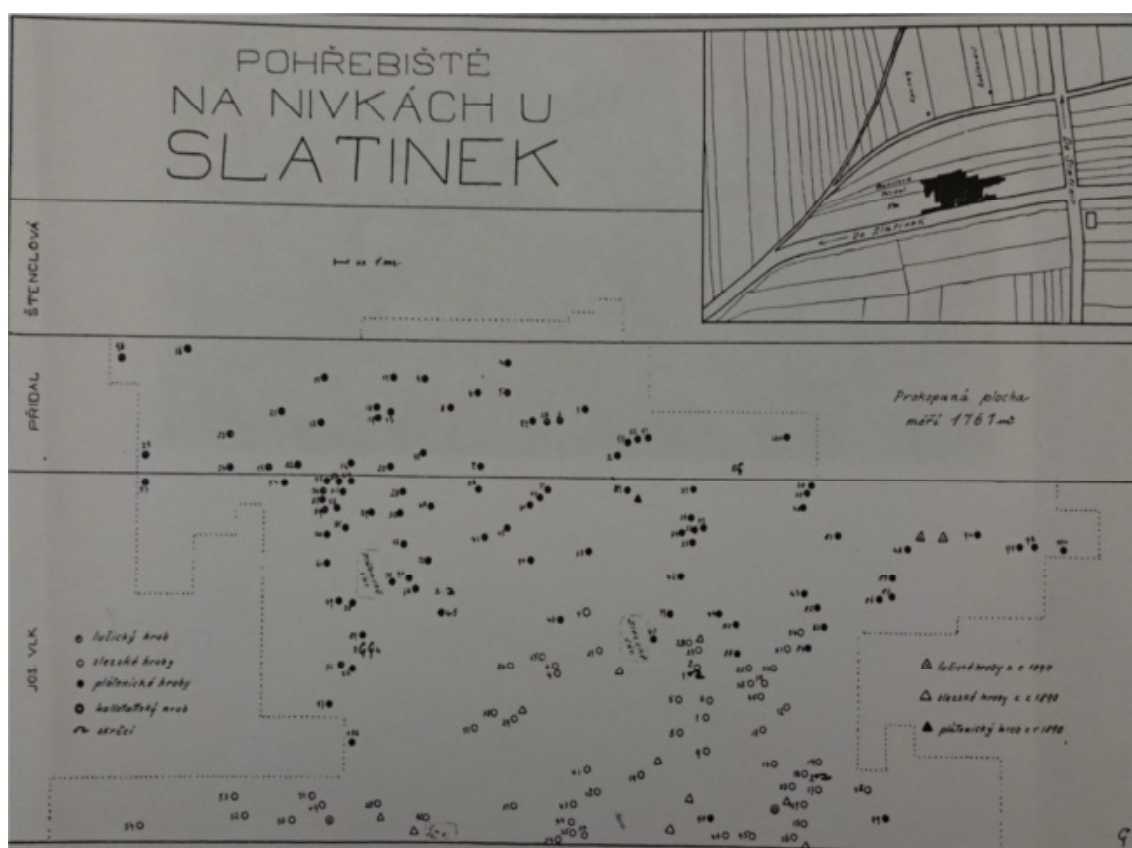


Obr. 30: Mapa umístění archeologických lokalit na katastru obce Slatinky publikovaná F. Přecechtělem roku 1891 v ČVMSO VIII. Kromě lokalit „Kobylí hlava“ a „Pasuňk“ se zde nacházejí všechny slatinské archeologické lokality zmíněné v textu této práce (Přecechtěl 1891, obr. na str. 134).

9.3.17.3 Nivky

(také: Větrák, U větráku, U zmoly, SV obce)

Proslulé pohřebiště z mladší a pozdní doby bronzové, ale zejména z doby halštatské, bylo předmětem archeologického bádání již od konce 19. století. Nejdříve amatérsky (J. Krejčí, J. Stratil, F. Přecechtěl), poté již v odborném duchu (I. L. Červinka, A. Gottwald, K. Dobeš, F. Trčala) bylo v průběhu let odkryto až 193 hrobů z halštatského období (Přichystal 2003, 9–15). Všechny náleží platěnické skupině, pro kterou je tato nekropole zásadní, co se týče výzkumu týkajícího se chronologie doby halštatské na střední a S Moravě (Podborský 1956; 1960; 1970a; Nekvasil 1960b; 1964; 1974; 1983). V roce 2003 se pohřebiště dočkalo rozsáhlé revize archeologického materiálu, jako hlavní náplň diplomové práce M. Přichystala. Ten poopravil zařazení některých kontextů tak, že do halštatského období řadí 167 hrobů. Ty dále dělí pouze rámcově, na základě typologické metody, do většinou nepoužívaného Nekvasilova systému dělení celé KLPP (Nekvasil 1987a, 257, Abb. 1). Autor revize konstatuje plynulé využívání funerální lokality od předlužického období do konce doby halštatské, s vrcholem ve fázi Ha C2. Uvádí rovněž možný přesah do časně laténské fáze LT A (Přichystal 2003, 102–105).



Obr. 31: Plán pohřebiště Slatinky – „Nivky“ s rozmístěním jednotlivých hrobových kontextů, jehož autorem je pravděpodobně A. Gottwald (listinný archiv MaG PV, výřez).

9.3.17.4 Pasuňk

(také: Příhon, Pasuňky, Slatinský příhon; – lokalita se nachází na rozhraní katastrů Slatinky a Slatinice –)

V depozitáři MaG PV se pod katalogovými čísly L 235 a L 236 nachází menší kolekce keramického materiálu ze slatinské lokality „Pasuňk“, které byla původně součástí sbírek A. Gottwalda, a jež MaG PV odkoupilo. Je velice málo publikovaná, a to ještě pouze v té nejzákladnější podobě typu „...z Pasuňku získal jsem typické střepy...“ (Gottwald 1931b, 91), kterou další autoři jen opakují (Janásek – Skutil 1958, 279; Přichystal 1999, 61). Jedná se o 13 keramických fragmentů o celkové hmotnosti 1477 g. Fragmentárnost souboru dosáhla maxima 3 střepů z 1 keramického jedince. Typologicky bylo rozpoznáno 9 původních nádob (69,23 %). Nejvíce z nich (4) bylo amforovitých zásobnic (44,44 %), dále 3 hrnce (33,33 %) a po 1 amfoře a míse (á 11,11 %).

Hrnce (11000): Všechny 3 fragmenty pocházejí z jediné nádoby – nedbale provedeného hrnce s mírně prohnutým hrdlem a vejčitou výdutí (11323), s průměrem okraje 140 mm a diametrem výduti 170 mm (foto 19:20). Nejdelší střep měřil 162 mm a mocnost stěn se pohybovala okolo 9 mm. Hrnci byl vytvořen ze středně hrubého materiálu s příměsí ostřiva kaménků, s oboustranně nerovným povrchem. V horní části výduti jej „zdobí“ velmi nekvalitně provedená plastická lišta se střídavým promačkáváním, na níž jsou po obvodu 4, rovněž hrubě provedené výčnělky. Hrnce s prohnutým hrdlem jsou obecně zařazovány do pozdně halštatského období Ha D2–D3 (Nekvasil 1974, 272–273, Abb. 11:5, 7), nicméně je najdeme i daleko dříve, např. ve fázi Ha C2 (Golec – Fojtík 2020, 391, tab. 55:A7). Krátké hrdlo a protositulovitá profilace slatinského hrnce by odpovídala spíše jen fázi Ha D2, škoda jen, že hrnci nemá kompletní profil. Jeho datování je díky nekvalitnímu provedení spíše jen přibližné. Střídavé promačkávání plastické lišty na hrnci s prohnutým hrdlem je známo např. ze sídliště Obora – „Pod Chlumem“ (Novák 2015, 83–84, 145, tab. 21:7).

Hrncovité zásobnice (13000): Nejvíce zlomků pochází z tohoto typu sídlištních skladovacích nádob. Hodnota nejdelšího zlomku činila 170 mm, síla střepu variovala mezi 10–12 mm. Hodnoty měřitelných průměrů okrajů (3x) dosáhly rozsahu 310–340 mm, výduti potom 340–370 mm. Nádoby byly zhotoveny ze středně hrubé až hrubé keramické hmoty s příměsí kaménků, vnější povrch byl často nerovný, vnitřní z půli také nerovný a z půli vyhlazen do rovna. V 1 případě se na vnějšku objevil hladký okraj a hrdlo, a hrubší výduť. Hned 3 zásobnice měly dovnitř zatažený okraj (13211), který

měla 1 zásobnice zvrchu hráněný. Výzdoba byla shledána opět plastická – 2x v podobě střídavě promačkávané, až vlnovité lišty. Zajímavostí je v 1 případě zaznamenaný žlábek na vrchním styku lišty s výdutí (foto 20:1), nebo střídavě promačkávaný dlouhý výčnělek na kónickém hrdle hrncovité zásobnice (tab. 75:1; foto 19:21). Výčnělky nebývají takto dlouhé, všechny plastické lišty až na výjimky (*Podborský 1970b*, 66, obr. 18:39; *Nebelsick 1997*, 61, Abb. 20:18; *Vokolek 1999*, 176, tab. 6:21) jsou zase oběžné bez přerušení. Přikláním se v tomto případě k netradičně provedenému výčnělku, k němuž by bylo přínosné najít analogie. Posledním subtypem nádoby je hrncovitá zásobnice s mírně prohnutým hrdlem, která je zdobena oběžnou linií klasických vertikálních nehtovitým vrypů. Ani jeden z představených typů nádob a výzdoby nemá přílišnou datovací schopnost.

Amfory (21000): Jediný zlomek blíže neurčitelné amfory trojčlenné profilace s nálevkovitým okrajem (21300) byl dlouhý 103 mm a silný 10 mm. Průměr okraje byl změřen na 260 mm, výduť zde není zachována. Byl vyroben z jemně plavené hlíny, vnější povrch byl potuhován, vnitřní okraj leštěn, hrdlo s podhrdlím pak byly vyhlazeny do rovna. Na hrdle byla zjištěna klasická výzdoba v podobě čtyřnásobné oběžné ryté linie přerušené velkým plochým důlkem (foto 20:2), kterou známe např. z hrdla vázovité nádoby z mladohalštatského sídliště Lukavice – „Podhůří“ (*Nekvasil 1973*, 45, 54, 74, obr. 2:15; 17:3), tedy bych jej i zde zařadil do fáze Ha D1.

Mísy (31000): Z „Pasuňku“ pochází také nález fragmentu nezdobené mísy se zataženým okrajem a dovnitř lehce prohnutou výdutí. Je 127 mm dlouhý a 7 mm silný, s průměry okraje a výdutí 210, resp. 230 mm. Materiál použitý k zhotovení je jemně plavený a mísa je oboustranně tuhována. Prohnutí spodku mísy není neobvyklé, známe jej např. ze „sousedního“ sídliště Slatinky – „Močílky“ (foto 18:13), nebo z mísy z komorového hrobu H2/2017 na pohřebišti elit Seloutky – „Na Šťastných“ (*Golec – Fojtík 2020*, 425, tab. 89:24). Vyskytuje se však v průběhu celého halštatu, jak o tom referuje horákovská oblast (*Podborský 1970b*, 58, 65, 79, 85, 88, obr. 16:29; 17:33; 25:43; 31:31; 34:36). K datování se tedy fragment nehodí.

Neurčitelné tvary: Následují 4 zlomky nádob pocházející snad ze zásobnic či amfor. Nejdelší střep měřil 126 mm, mocnosti fragmentů se pohybovaly mezi 10–12 mm. Okraje těchto fragmentů se nezachovaly, průměry 2 měřitelných výdutí měly hodnoty 390, resp. 550 mm. Materiál těchto zlomků tvořilo středně hrubé, ale i jemnější těsto s menší příměsí kamének. Vnější povrchy předpokládaných amfor byly tuhovány, zbytek vnějších a všechny vnitřní stěny byly vesměs do rovna vyhlazeny. Ze

zajímavějších výzdobných motivů na (snad) amforách se objevila kombinace dvou rovnoběžných šikmých rytých linií, uvnitř kterých je rastrovaný pás. Celý motiv je na výduti dvousměrný, a tvoří nespojené krokvice, možná až klikatku (foto 20:4). Známe jej z torza amfory z pohřebiště Drahanovice – „Za zahradou“ s tím, že místo rastrovaného pásu je žlábek (tab. 4:1; foto 2:3). Rastrová výzdoba pokrývá halštatské období ve stupních Ha C2–D1 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Poslední a nejzajímavější je fragment podhrdlí s bohatou rytou a vhloubenou výzdobou. Jedná se o trojnásobnou oběžnou rytou linii, přerušenu dvojnásobným žlábkovaným kolečkem, s kruhem malých důlků okolo žlábků i mezi nimi (tab. 75:2; foto 20:3). Vzhledem k bohatosti výzdoby hrdla a podhrdlí bych zlomek datoval do exponovaného halštatského období Ha C2–D1, kde zejména výzdoba hrobových kontextů dosáhla svého vrcholu (cf. *Golec – Fojtík 2020*). Přímo analogii slatinského fragmentu asi nenajdeme, dá se najít dvojkruh z důlků v různých velikostech, dokonce regionálně z Hluchova – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“ (tab. 12:1; foto 5:17) a Slatinek – „Močflek“ (foto 19:13), dvojžlábek, resp. dvojité (a zejména vícečetné) žlábkované kolečko je známo spíše z pozdní doby bronzové (*Nekvasil 1970a*, 50), nicméně lze ho najít i v době halštatské (*Nekvasil 1982*, tab. 324:1182/3).

Sídlištní nálezy z lokality Slatinky – „Pasuňk“ nám dávají relativně slušné možnosti lokalitu přibližně datovat. Popsané výzdobné motivy, jako je výskyt rastrované výzdoby (bohužel singulární), bohaté výzdoby hrdel nádob, směřují chronologické zařazení lokality do fází Ha C2–D1. Prvně popsaný tvar hrnce s plastickou výzdobou v tomto případě není pádným argumentem pro prodloužení fungování lokality do pozdního halštatu, neboť jeho nedbalé provedení z něj nedělá reprezentativní prvek pro toto rozhodnutí.

9.3.17.5 Pod hájem

(také: Podhájí, U dubu, U dubů, Tři duby, SZ obce)

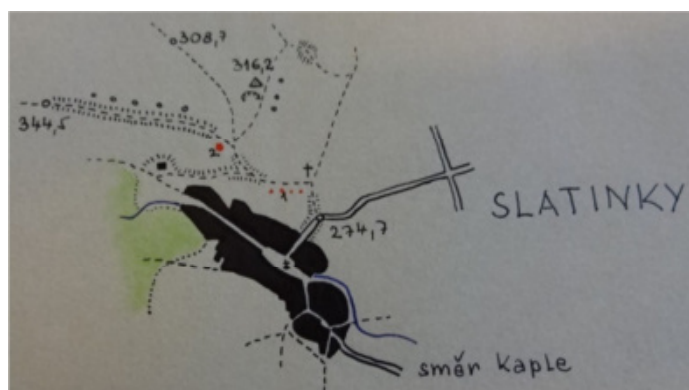
První zmínky o zdejších nálezech uvádí A. Gottwald v roce 1908, ovšem opět pouze obecného rázu, o nálezu keramických střepů na této lokalitě (*Gottwald 1908*, 72). Snad z této lokality, či blízkých „Za humny“ nebo „Pasuňk“, pochází trojice pravděpodobně již ztracených kostěných šidel vyobrazených v souborných přehledech A. Gottwalda, a zařazovaných mezi platěnické nálezy (tab. 75:3–5; *Gottwald 1909*, 74–75, obr. 25; 1924, obr. na str. 100; 1931b, 91, obr. 101). V roce 1924 už stejný autor mluví o zdejší „rozlehlé kulturní vrstvě“ pokrývající lokality „Za humny“ a „Pod hájem“ (*Gottwald 1924*, 101; *Janásek – Skutil 1958*, 279; *Přichystal 1999*, 62). V MaG

PV se nachází kolekce 10 halštatských zlomků z původních 8 keramických jedinců, o váze 849 g. Jsou vedeny pod katalogovým číslem L 238, které pocházejí z lokality „Pod hájem“. Původně byly v držení A. Gottwalda, MaG PV je od něj odkoupilo. Jedná se o 2 hrnce se zataženým okrajem (11212) s průměry výdutí shodně 170 mm, 1 fragment zdobí nehtovitě promačkávaná plastická lišta, druhý potom oběžný pás nehtovitých vrypů přerušeny vyšším, poškozeným výčnělkem. Druhá jmenovaná kombinace byla studována na datovaných hrobových kontextech jako méně jistý chronologický prvek, a shledána zde ve stupních Ha C2–D1. Méně zatažený okraj, což není případ slatinského hrnce, by měl být charakteristický pro starší varianty (*Nekvasil 1973*, 64). Poslední zdejší hrnc, který už je velikostí na pomezí s hrncovitou zásobnicí, je typ se svisle vytaženým okrajem, mírně prohnutým hrdlem a vejčitou vrchní částí výdutí (11321). Nad maximální výdutí je zdoben plastickou lištou se střídavým promačkáváním (tab. 76:1; foto 20:5). Vzhledem k absenci dolní poloviny nádoby je zařazení velmi nejisté, nicméně mělo by jít o typ pozdně halštatského hrnce s průměrem okraje 230 mm a diametrem výdutí 260 mm. Podobně morfologicky vyvedené nádoby nalezneme např. na sídlišti Obora – „Pod Chlumem“ (*Novák 2015*, 61, 83, 143, tab. 19:6, 8, 10). Všechny slatinské hrnce byly vyrobeny z hrubší až hrubé hmoty s větší příměsí ostřiva kaménků, nerovnými vnějšími povrchy a o něco lépe vyhlazenými stěnami vnitřními.

Jediný fragment ztotožněný s amforou má zbytek nálevkovitě rozevřeného okraje, a delší kónické hrdlo, které je od oblé výdutí odsazeno žlábkem (21331). Výduť je zdobena dalším výše studovaným prvkem, a sice se jedná o dvojnásobný šikmý dvousměrný žlábek tvořící krokvicí, která je vyplněna jednosměrnými rytými liniemi (tab. 76:2; foto 20:6). Tato výzdoba výdutí byla ztotožněna s halštatským úsekem Ha C2b–D2, na základě několika variant tohoto dekoru, nacházejícího se v různých náleзовých kontextech a fázích halštatu (tab. 11:1; 34:2; 56:2; 60:2; foto 5:9; 12:20; 14:10; 15:9; *Gottwald 1931b*, 92–93, obr. 102; *Nekvasil 1974*, 257, Abb. 2:1–4; *Holubová 2007*, 374, obr. 7:11; *Golec – Fojtík 2020*, 338, 437, 439, tab. 2:1; 101:23; 103:36). Amfora o průměru výdutí 350 mm byla zhotovena z jemně plaveného materiálu, s vnějším tuhováním a vnitřním nerovným povrchem. Kolekci doplňují ještě zlomky 2 jemně plavených a oboustranně tuhovaných mís se zataženým, a šikmo dovnitř hráněným okrajem (31212), které nemají datovací možnosti. Obě 2 měly průměr výdutí 215 mm, mohou tedy pocházet ze stejné nádoby. Poslední 2 zlomky pocházejí z hrdel nerozpoznaných nádob (snad amfor či zásobnic) a nesou na sobě plastickou výzdobu v podobě lišt s nehtovitým promačkáváním nebo s důlky. Byly zhotoveny z hrubší keramické hmoty s vnějším hlazeným a vnitřním nerovným povrchem.

Kolekce keramických fragmentů ze sídliště Slatinky – „Pod hájem“, která pochází z původních sbírek A. Gottwalda, neposkytla příliš mnoho oporných bodů k datování celé lokality. Na základě výzdobných motivů z amfory a profilace hrnce s prohnutým hrdlem, která evokuje starší varianty pozdně halštatských forem, bych se přikláněl k opatrnému zařazení lokality do úseku Ha C2–D2.

Na začátku dubna roku 1960 provedla Z. Trňáčková z VMO na lokalitě „Za humny“ a „U dubů“ terénní povrchové sběry (Trňáčková 1961a; 1961d, 19). Tento průzkum iniciovalo blíže nespécifikované hlášení D. Klemsy, učitele z blízkých Slatinic na Hané. Lokalita „U dubů“ se v současné době již objevuje pod názvem „Pod hájem“ (Přichystal 1999, 61), což respektuji, nicméně v tabulce uvedu oba názvy. Badatelka zjistila na uvedené ploše osídlení, které označila jako „kultura popelnicových polí“ (příp. „slezsko-platěnická kultura“; Trňáčková 1961d, 19), reprezentované keramickými střepy, z nichž 3 lze ztotožnit s halštatským obdobím. Jedná se o zlomek typického okraje a hrdla halštatské (snad) amfory či amforovité zásobnice (A 946; tab. 81:1) a 2 fragmenty mís se zataženým okrajem (A 949, A 950; tab. 81:2, 3), z nichž prvně zmíněná má pravděpodobně šikmo dovnitř hráněný okraj. Bohužel, tyto střepy mi nebyly VMO poskytnuty ke zpracování, proto zde uvedu jen další zkrácený popis od autorky prospekce a nálezové zprávy (Trňáčková 1961a):



Obr. 32: Mapa umístění slatinských archeologických lokalit „Za humny“ (1) a „Pod hájem (U dubů)“ (2) z povrchových sběrů Z. Trňáčkové z roku 1960 (Trňáčková 1961a, obr.).

„A 946 – tmavošedá drobně zrnitá hlína, hlazený povrch, oblý okraj je výrazně nálevkovitě rozevřen; A 949 – tmavošedý zrnitý materiál, stopy leštění na povrchu; A 950 – černý písčitý materiál, povrch poněkud hlazený“. Z takových indicií nevyplývá žádná opora pro datování, proto nechám tyto střepy pouze jako platěnické.

Ve stejném roce, v polovině dubna, provedl na lokalitě „Pod hájem“ povrchové sběry J. Meduna z AÚ AV Brno, v reakci na ohlášku narušení eneolitického sídliště. Při

té příležitosti byly zjištěny sídlištní objekty spojované s KLPP. Jelikož se v digitální databázi MaG PV nacházejí pod skupinovým označením „lužická“ (kultura), nevěnoval jsem jim pozornost. Až při pročítání archeologických periodik mě v Přehledech výzkumů z roku 1961 upozornila zpráva vedoucího prospekce, že se zde jedná o „*platěnický stupeň*“ KLPP, přičemž „*z povrchu jednoho platěnického objektu pochází laténský střep zdobený na povrchu kolkovaným ornamentem*“. Záchraný výzkum však nebyl proveden, neboť plocha již byla oseta (Meduna 1961b, 71). Tuto skutečnost jsem zjistil dávno po navrácení vypůjčeného materiálu z MaG PV, nebylo tedy možno uvedené střepy prohlédnout a vyhodnotit. V listinném archivu MaG PV jsem později našel bližší informace k uvedeným keramickým zlomkům. Z platěnických se jedná o hlazené a tuhované okraje nádob s rozevřeným okrajem, v jednom případě je přítomno kónické hrdlo, které je odděleno od baňaté výduti „*zřetelnou hranou*“. Na horní části výduti tohoto fragmentu je také výzdoba „*dvojicemi mělkých žlábků, které tvořily pravděpodobně klikatku*“. Takovéto klikatky známe spíše ryté, za všechny fragment nádoby z nedalekého sídliště „Kobylí hlava“ (tab. 74:3; Šmíd 1989, 4, obr. 2:3). Z dalších platěnických vybírám jen telegraficky fragment tuhovaného polokulovitého šálku s vysoko převýšeným uchem, zlomek nepravidelně rýhované výduti, oběžná rytá výzdoba nad odsazením hrdla a výduti, výzdoba v podobě důlkované plastické lišty na rozhraní hrdla a výduti, horizontálně žlábkovaný zlomek, fragment misky se zataženým okrajem, a silný hliněný kotouč (snad podložka?) s excentricky umístěným provrtem. Dále jsou uváděny střepy, které autor zprávy označuje jako laténské – zlomek tuhové mísy s omfalem, zlomek tuhové (snad) situly zdobené 2 řadami mělkých důlků, další zlomek tuhové situly se zvrchu hráněným okrajem a prohnutým hrdlem a 2 důlky na maximální výduti, a fragment neznámé nádoby s bohatou výzdobou v podobě dvojice širokých oběžných rýh na maximální výduti, nad nimi je „*pás malých, proti sobě obrácených a do sebe zapadajících půlobloučků*“ a pod nimi „*pás dolů otevřených větších půlobloučků a v místě jejich styku malých koncentrických kroužků*“. Tato nádoba byla vyrobena na hrncířském kruhu z jemně plavené hlíny a měla hlazený povrch (Meduna 1961a). Minimálně poslední zlomek jednoznačně připomíná (jak technologií výroby, tak výzdobou) časně laténskou kolkovanou keramiku – tzv. „braubašské zboží“, které je typické pro V část středoevropského okruhu nejstarší laténské keramiky (cf. Meduna 1980a, 87; Goláňová 2013, 130; 2018, 141–142, Fig. 67:1, 3; 68:3, 4, 23–27). Další fragmenty označené jako laténské splňují parametry pozdně halštatské/časně laténské keramické produkce (např. tuhové zboží, a zvrchu hráněný okraj). Střepy označené jako platěnické jsou již hůře zařaditelné, halštatské znaky nacházíme v hrdle

odděleném od výdutí a v důlkované plastické pásce. Na základě těchto zjištění ponechávám výsledky J. Meduny, s poznámkou, že nejsou ověřeny. Datování lokality vychází z výše uvedených aspektů, které rámcově zařazují nálezy do rozmezí fází Ha D2 – LT A (pozdní halštát/časný latén).

V září 1989 se dostaly do VMO sbírky amatérského badatele J. Kuji, mezi nimi i platěnický materiál, který tento přispivatel sesbíral v roce 1985 na lokalitě „Pod hájem (U dubů)“. Jedná se o menší soubor 5 zlomků ze stejného počtu keramických jedinců o celkové hmotnosti 372 g. Dva fragmenty bez inv. č. jsem pro účel této práce dočasně označil vlastním numerickým kódem (0–115/89–0001, 0–115/89–0002). Zajímavým kusem je fragment hrncovité zásobnice plynulé profilace s prohnutým hrdlem (13321), který má na rozhraní hrdla a výdutí oblou plastickou lištu s dosti šikmým a hlubokým přesekáváním (tab. 77:1; foto 20:7). Podobnou lištu na jiném typu hrnce, zde hrotitou s přeseky, známe z blízkých sídlišť Slatinky – „Kobylí hlava“ (tab. 74:5; Šmíd 1989, 4, obr. 2:5) a Slatinice na Hané – „Vinohrádky“ (viz výše). Takto provedené lišty většího chronologického významu nemají. Doplňme ještě, že zdejší zásobnice měla průměr výdutí 240 mm, byla vyrobena ze středně hrubé hmoty a povrch vně byl nerovný a vnitřek do rovna vyhlazený. Další 3 keramické fragmenty patří nezdobeným mísám se zataženým okrajem (31211, 31212) s průměry okrajů mezi 220–300 mm a vydutím dosahujícím hodnot 230–320 mm. Vyrobena ze středně jemné až jemné hmoty byly povětšinou oboustranně tuhovány. Posledním fragmentem nádoby je torzo šálku s výrazně prohnutým hrdlem a zesílenou, ostře lomenou maximální výdutí, která ještě nedosáhla podoby lišty (32231; tab. 77:2; foto 20:8), datoval bych jej tedy do pozdně halštatské fáze Ha D2. Podobný šálek známe např. z kultovní svatyně Habrůvka – „Býčí skála“ (Parzinger – Nekvasil – Barth 1995, Taf. 66:685), datované obecně do Ha D1b–D3 (Golec – Fojtík 2020, 223, obr. 68) nebo ze sídliště Čechy pod Kosířem – „Mezi cestami“, zařazovaného do pozdního halštátu Ha D2–D3 (tab. 2:3; foto 1:5). V posledně jmenovaném je však výduť již lištovitě zesílena a zdobena. Slatinskému zlomku dominuje páskové ucho s konkávním, tedy dovnitř prohnutým vnějším profilem, které je poměrně netradiční. Na vnějším povrchu byla shledána rytá výzdoba v podobě trojice šikmých rýh na styku ucha a výdutí.

Ze stejné lokality pochází také kolekce 5 docela dobře zachovaných přeslenů, můžeme tedy spekulovat o zdejší textilní výrobě (cf. Podborský 1970b, 99). Většinu souboru představují tradiční halštatské tvary s průměry od 30 do 40 mm, v hmotnostním rozmezí 14–32 g. Průměry středových provrtů varíují mezi 5–7 mm. Až na 1 jsou

všechny povrchy přeslenů do rovna vyhlazeny. Je zde zastoupen běžný kónický typ s vkleslou bází, jehož výzdobu tvoří žlábků kolmé na obvod báze, které představují jakési „žebrování“, případně prstovité promačkávání (tab. 77:3; foto 20:9). Dalším zástupcem je nezdobený dvojkónický přeslen s vkleslou bází, který je po obvodu maximální výduti poškozen několika vrypy (tab. 78:1; foto 20:10). U dalšího, morfologicky stejného, ale poničeného kusu, byla zaznamenána výzdoba v podobě nehtovitěho promačkávání po obvodu báze. Následuje opět frekventovaný typ dvojkónického přeslenu s prstencovitou výduti, která je po obvodu opět nehtovitě promačkávána (tab. 78:2; foto 20:11). Všechny tyto typy jsou na halštatských lokalitách časté (cf. tab. 8:4, 6; 35:1; 85:1, 2; foto 4:4, 6; 10:12; 22:3, 4; Šmíd 1977, obr. 2:4, 6; Nekvasil 1982, tab. 14:37/5; 101:323/2; 302:1111/22; 306:1122/17; 307:1124/13; Parzinger – Nekvasil – Barth 1995, Taf. 57:542–545, 560; 58:563–564, 567–569; Holubová 2007, 371, obr. 4:15; Tichá Bambasová 2019, 211, 214, 220, 223, 226, 235, tab. 18:15, 16; 19:25; 21:1, 20; 22:16, 18, 22; 23:10; 27:5, 7, 13) a nemají v podstatě žádnou chronologickou citlivost. Do halštatu je řadí rozmanitá profilace a výzdoba, která je ještě v době bronzové neznámá (cf. Belanová-Štolcová – Grömer 2010, 12, Fig. 3.4). Posledním zdejší nálezem je kulovitý přeslen, z něž je zachována zhruba polovina, která je po celé ploše pokryta vertikálními klikatými rytými liniemi s neuspořádanými vpichy po obou stranách (tab. 78:3; foto 20:12). Nezdobené kulovité přesleny známe např. z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ (Nekvasil 1982, tab. 263:970/8), výšinného hradiště Křenovice – „Hradisko“ nebo k němu přínaležejícího sídliště Křenovice – „Koráb“ (Tichá Bambasová 2019, 217, 220, 235, tab. 20:13; 21:9; 27:1). Ryté přesleny známe z horákovských Těšetic-Kyjovic, 1 z nich i kulovitý, výzdoba je však poněkud odlišná. Pozdně horákovské výšinné hradiště Oslavany – „Náporky“ rovněž reprezentuje rytá výzdoba spodní části dvojkónického přeslenu (Podborský 1970b, 71, 86, obr. 23:3, 4, 13, 14; 32:3), jehož celoplošně zdobenou variantu známe z polohy Náklo – „Kašlikovo pískoviště“ (tab. 32:1; foto 8:18). Analogii výzdoby ze Slatinek se mi zatím najít nepodařilo.

Téměř žádné datovací možnosti nevyšly z materiálu sesbíraného v 80. letech 20. století J. Kujou na lokalitě „Pod hájem (U dubů)“. Jediný šálek lze přiřadit starší části pozdního halštatu, analogie výzdoby hrncovité zásobnice dává jen mlhavé informace o zařazení do stejného období. Pouze rámcově bych tedy řadil tyto nálezy do fáze Ha D2, což potvrzuje spodní hranici datování materiálu z původné sbírky A. Gottwalda ze stejné lokality (Ha C2–D2).

9.3.17.6 Šebínky (také: Šibenky, S za obcí)

O Šebínkách se poprvé mluví v souvislosti se zdejšími nálezy nádob „slezského rázu“ (Gottwald 1908, 71), později už stejný autor zmiňuje „stopy sídliště“ mezi lokalitami „plátenického rázu“ (Gottwald 1924, 94, 101). Další literatura už jen tyto strohé informace opakuje bez dalších bližších informací (Janásek – Skutil 1958, 279; Šrot 1975, 42; Přichystal 1999, 63). Nic dalšího se o těchto nálezech už nikde nepíše, ani digitální databáze MaG PV nemá o nich záznamy. Uvádím je tedy jako neověřené.

9.3.17.7 Za humny (také: Úvozová cesta ke Kosíři)

Slezská keramika z kulturní vrstvy, včetně zlomku jehlancovitého závaží a fragmentu podložky, je zaznamenána A. Gottwaldem i z další slatinské lokality – „Za humny“. Stejně jako zmínka o bronzovém depotu, „z něhož zachoval se pouze jeden cel“ (tedy sekera), který by měl být ve sbírkách VMO (Gottwald 1908, 71–72). Bez inv. č. lze tyto nálezy jen stěží hledat. Stejný autor o rok později uvádí lokaci „za humny“ v souvislosti s nálezy mj. 3 kostěných šidel, avšak pochází-li tyto předměty ze sídliště „poblíž lomu“ (Gottwald 1909, 74), jedná se o lokalitu „Pod hájem“, kde je také zmiňují (viz výše). Rozlehlou kulturní vrstvu s keramickými, osteologickými a bronzovým předmětem (jehlice), představuje A. Gottwald v dalších ze svých souhrnných přehledů (Gottwald 1924, 101; 1931b, 91). O osudu těchto konkrétních věcí však dále nevíme nic, mnohem později jsou Gottwaldovy informace pouze zběžně přepsány (Janásek – Skutil 1958, 279; Šrot 1975, 42; Přichystal 1999, 63). V digitální databázi (a v depozitáři) MaG PV se však nacházejí nálezy, které nesou poznámku „ze zakoupené sbírky A. Gottwalda“. Mezi nimi, pod katalogovými čísly L 38, L 60, L 71 a L 237, jsou i keramické předměty lokalizačně příslušné k poloze „Za humny“, případně z „Úvozové cesty ke Kosíři“, která je s prvně jmenovanou lokalitou totožná a uvádím ji jen v závorce. Jedná se o malou kolekci 10 keramických zlomků z původních 7 nádob o celkové hmotnosti 1094 g. Relativně snadno zde byly identifikovány 3 šálky, z nichž 1 byl slepen ze 3 fragmentů. Všechny tyto stolní nádoby byly při laboratorní konzervaci doplňovány. První 2 nezdobené šálky představují kónické typy s jen málo zakulacenou výdutí (32113), a šikmým okrajem, který stoupá od převýšeného ucha k protější stěně (foto 20:13, 14). Kónické šálky na lokalitách najdeme běžně (e.g. Přichystal 2003, tab. XXI:PH75/4), a jsou spojovány spíše se staršími halštatskými fázemi (viz níže). Šikmý okraj se u šálek vyskytuje, a sice minimálně už od pozdní doby bronzové (Nekvasil

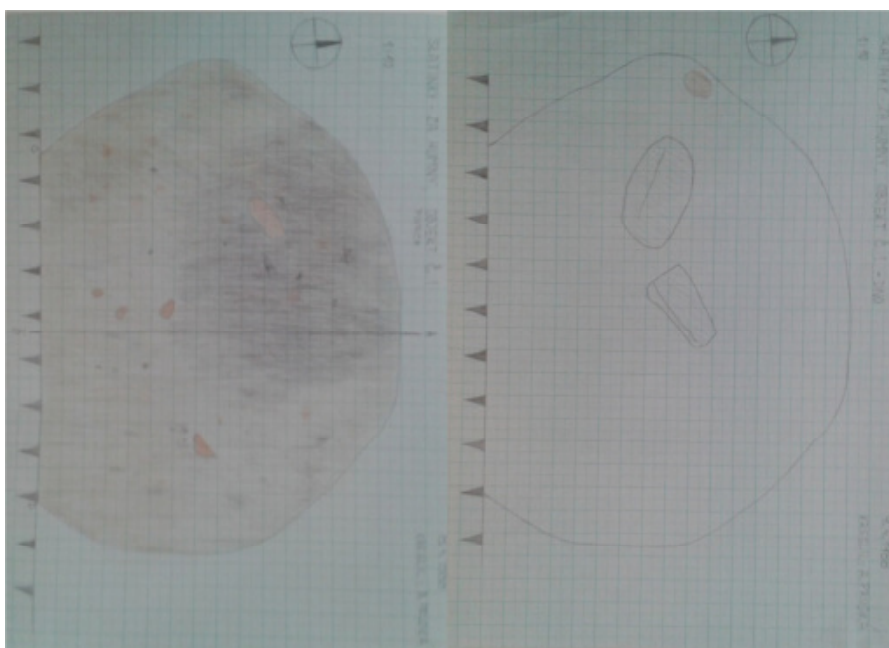
1970a, 27, 55, 63, 65, 73, obr. 3:33; 5:4, 6; 8:13; 9:25; 12:4), v halštatu se s ním setkáme v Nekvasilově rozvinuté fázi (*Nekvasil 1982*, 320, tab. 199:1100/25; *1983*, 73, ryc. 18:f), tedy, dle autora této vnitřní chronologie, ve fázi Ha C2 (*Nekvasil 1987a*, 257, Abb. 1). Regionálně se nám často objevuje na pohřebišti Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ (tab. 22:3; foto 7:17, 20, 22; 8:1, 6, 8 – všechny však nedatovatelné). Kromě nad okraj převýšeného páskového ucha byl 1 šálek opatřen omfalem s průhybem ven, který je poměrně vzácný. Průměry okrajů (a zároveň maximálních výdutí) dosáhly 140, resp. 145 mm, materiál ke zhotovení vykazoval středně jemnou až jemnou konzistenci, se znatelnou příměsí písku. Jeden šálek byl oboustranně potuhován, druhý oboustranně vyhlazen do rovna.

Poslední rozpoznaná nádoba, opět nezdobený šálek, již vykazoval klasický, ačkoli jen mírně zatažený okraj (32211), z ucha se zachovaly jen obě napojení na okraj a tělo nádoby (foto 20:15). Frekventované tvary těchto šáleků známe např. ze sídliště v Boskovické brázdě, Obora – „Pod Chlumem“ (*Novák 2015*, 149, 155, tab. 25:11; 31:21), regionálně pak z pohřebiště Slatinky – „Nivky“ (*Přichystal 2003*, tab. XV:PH47/2; XXIV:PH86/2; XXV:PH94/3). Šálky tohoto typu se vyskytují po celé halštatské období (*Nekvasil 1974*, 274; *1983*). Slatinský šálek měl průměr okraje 100 mm, maximální výduť pak dosáhla hodnoty 105 mm. Byl vyroben z hrubé písčité hmoty se značnou příměsí kamének, jeho povrch byl oboustranně nerovný. Ostatních 5 fragmentů pochází z hrdel a výdutí (zřejmě) amfor či různých zásobnic, jde spíše o silnostěnné nádoby s průřezem okraje nad 340 mm, zhotovených z široké škály keramického těsta různé kvality a úpravy povrchu od tuhování přes hlazení až po nerovné vyhlazení. Z výzdoby stojí za zmínku hrdlo bohatě zdobené zejména rytou výzdobou (čtyřnásobné svazky šikmých rytých linií tvořících krokvice, svazky dvousměrných rytých linií v rytém trojúhelníku) s důlkem na vrcholu rytého trojúhelníku (foto 20:16). Různé varianty rytého trojúhelníku s důlky na vrcholech jsou známy po většinu doby halštatské, např. regionálně na hrdlech nádob (tab. 9:1; 11:1, 3; 80:4; foto 5:5, 9, 16; 21:1), jinde datovány do mladohalštatské fáze Ha D1 (*Golec – Fojtík 2020*, 403, tab. 67:5). Jsou přítomny rovněž na výdutích mís a amfor zařazovaných do subfáze Ha C2b (*Golec – Fojtík 2020*, 438, tab. 102:28), nebo fáze Ha D1 (*Nekvasil 1982*, 327–328, tab. 305:1119/9; *Golec – Fojtík 2020*, 402, tab. 66:12). Motiv se vyskytne na výdutí nádoby ještě i v Ha D2 (*Holubová 2007*, 372, 376, obr. 5:2; 9:1), v pozdně halštatské fázi Ha D3 již pravděpodobně vyznívá (cf. *Podborský 1970b*, 80–91, obr. 26–37). K dataci se tedy zřejmě nehodí, snad jen kdybychom použili blízký studovaný

motiv ryté a žlábkované výzdoby výduti (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), pak by jej řadila jeho datace do úseku Ha C2b–D2. Uvedu ji tedy jako rámcovou.

Objeví se ještě hrdlo s plastickou lištou, která je hluboce a šikmo nehtovitě promačkávaná, případně fragmenty s lištou přesekávanou, nebo s různými druhy výčnělků. Žádný z těchto předmětů však samostatně datovat nelze. Z čehož vyplývá, že dle těchto keramických nálezů lze lokalitu jen zhruba datovat do úseku fází Ha C1–D2, které překlenuje období asi 300 let. Proběhl zde však ještě 1 výzkum, který snad lokalitu „Za humny“ přesněji chronologicky ukotví.

V dubnu roku 1988 byly při stavbě vodovodního zásobovacího řadu narušeny archeologické objekty, mezi nimi i 16 přináležející KLPP. Záchranný archeologický výzkum prováděl AÚ AV Brno spolu s MaG PV, pod vedením M. Šmída a A. Prudké. K detailnímu výzkumu byly vybrány 4 objekty, z toho 1, který přísluší platěnickému období (obj. č. 1). Tento sídlištní objekt, který byl zčásti narušen výkopem pro zmíněný vodovod, měl oválný tvar s rozměry 216 x 160 cm, s mísovitým dnem a největší hloubkou 35 cm. V humózní výplni byly nalezeny zlomky keramiky, množství zvířecích kostí, kousky mazanice a uhlíků. V SZ čtvrtině byla shledána silná koncentrace uhlíků ohraničená 2 kameny, která je interpretována jako zbytky ohniště (Prudká 1991, 30–31). V souvislosti s touto akcí probíhal výzkum i na blízké lokalitě „Kobylí hlava“ (viz výše; Šmíd 1989).



Obr. 33: Půdorys archeologického objektu č. 1 (platěnického) z 2 fází výzkumu na lokalitě „Za humny“. Vlevo situace před exkavací, vpravo po prokopání. V horní polovině uprostřed se rýsují dva zmíněné kameny ohraničující hypotetické ohniště (Prudká 1989, obr.).

Analýza keramiky z výzkumu A. Prudké (1988)

Kolekce z výzkumu z roku 1988, která mi byla zapůjčena ke zpracování, obsahuje 24 fragmentů ze stejného počtu keramických jedinců, o celkové hmotnosti 972 g. Z tohoto počtu bylo typologickou metodou identifikováno 10 keramických nádob (41,67 %), z nichž největší počet zastupují 4 mísy (16,67 %), dále se objevili 3 hrnce (12,5 %) a po 1 amfoře, amforovité zásobnici a šálku (á 4,17 %).

Hrnce (11000): Běžné sídlištní zboží je na lokalitě zastoupeno 2 jedinci se zataženým okrajem (11212) a 1 fragmentem nádoby s prohnutým hrdlem (11322). Nejdelší fragment měřil 110 mm, síly stěn nádob se pohybovaly mezi 9–12 mm. Průměry okrajů byly změřeny na 120 (2x) a 250 mm (1x), průměry výdutí potom 130, 160 a 270 mm. Hrnce byly vyrobeny s různorodého spektra keramického materiálu od hrubého po jemný, 1x s příměsí písku, povrchy se většinou jevily jako nerovné. Hrnce se zataženým okrajem (11212) byly oba nezdobené a nevyznačovaly se ničím zajímavým, nádoba s prohnutým hrdlem (11322) měla na podhrdlí oběžný pás nehtovitých vrypů. Profilace hrnce se spíše řadí ke starším formám pozdně halštatských hrnců, kdy je prohnutí ještě plynulé a méně výrazné, a celá morfologie ještě nevykazuje situlovitý tvar. Dal by se tedy rámcově řadit do Ha D2 (cf. *Nekvasil 1974*, 272–273, Abb. 11:5, 7; *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 64:628, 639, 643).

Amfory (21000): Jediný fragment blíže nedefinovatelné amfory (21300) o délce a síle střepu 81, resp. 10 mm a průměru výdutí 370 mm, vyrobené ze středně jemného těsta s menší příměsí kamének, s vně tuhovaným a zevnitř rovně vyhlazeným povrchem, nám mnoho k zařazení neřekne. „Zdobí“ jej téměř zničený výčnělek a nepravidelně rozmístěné důlky, které bych přisuzoval spíše postdepozičním procesům.

Amforovité zásobnice (23000): V podobném duchu se lze vyjádřit o fragmentu zásobnice s délkou střepu 56 mm a silou 13 mm, s průměrem okraje 360 mm. Vyrobena z hrubé hmoty se značnou příměsí kamének, má tato nádoba vnější povrch nerovný a vnitřní do rovna hlazený. Jedná se o amforovitou zásobnici trojčlenné profilace s hrdlem odsazeným od výdutí, která však téměř celá chybí (23331). Tento nezdobený kus nelze nijak datovat.

Mísy (31000): Jak už to bývá, nejvíce jsou na sídlištních zastoupeny utilitární mísy. Z drobných fragmentů vyčnívá nejdelší stěp o délce 90 mm, síly stěn nádob se pohybovaly v rozmezí 5–8 mm. Různě velké mísy dosahovaly průměrů okraje mezi 130 a 310 mm, výdutí potom mezi hodnotami 130–320 mm. Byly vesměs udělány z jemně

plaveného keramického materiálu, 1x se objevila příměs písku. Pravidlem bylo oboustranné tuhování povrchu, pouze 1x byl vnitřní povrch pouze do rovna vyhlazen. V souboru převažují nezdobené mísy se zataženým okrajem (31210), jejichž drobné zlomky nedovolují dalšího určení. Poslední zlomek mísy s prohnutým hrdlem má okraj, který je lehce širší než lomená výduť (31132). Na vnějšku nádoby je tato mísa zdobena krátkými dvousměrnými rýžkami (tvořících nespojené krokvice) ve skupinách po obvodu těsně pod maximální výdutí. Vnitřek mísy zdobí dekor minimálně šestitínasobných svazků jednosměrných šikmých žlábků níže od maximální výduti (tab. 80:1; foto 20:21). Dekor rýhování (příp. variant v podobě přeseků, vpichů, důlků) maximální výduti u mís a šálků má v halštatu širokou chronologickou přítomnost (Ha C2–D3; viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), v kombinaci se žlábkováním vnitřního povrchu (zde ovšem ve tvaru krokvic), jej známe např. na podobné míse plynulejší profilace z nedatovaných sad z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ (*Nekvasil 1982*, 321, tab. 301:1101/7). Rovněž zde je přítomno šikmé přesekávání vnějšího, největšího vydutí šálků krátkými rýžkami ve skupinách po 8–12 rýžkách, vnitřní výzdoba je ovšem rytá (*Nekvasil 1982*, 331–332, tab. 309:1126:14, 18). Skupinky podobných krátkých svislých rytých linií na vnějšku šálku jsou hlášeny i z nekropole Drahanovice – „Za zahradou“ (Ha C2–D1; *Tajer 2015*, 158, 162, 167, obr. 4:4). V horákovské oblasti pozdního halštatu se objevil větvíčkovitý motiv na sídlištích v Horních Dubňanech a Střelicích, skupiny dvojsměrného šikmého přesekávání zase na výšinném hradišti Vysočany – „Pallardiho hradisko“ (*Podborský 1970b*, 82, 87, 89, obr. 28:11; 33:12; 35:30), motiv rytých krokvic jsem zatím hledal marně. Žlábkování vnitřního povrchu podobně profilované mísy/šálku bylo představeno např. na výšinném hradišti Krhov – „Malý Chlum“ (*Novák 2015*, 64, 132, tab. 8:33), tato výzdoba by se v pozdní fázi již neměla vyskytovat, žlábkování mís by mělo být typické pro mladší halštat (*Nekvasil 1973*, 60). V každém případě lze slatinskou mísu přesněji datovat stěží, mladohalštatská až starší fáze pozdního halštatu (Ha D1–D2) mi připadá rámcově nejméně.

Šálky (32000): Singulární fragment nezdobeného šálku s mírně zesílenou maximální výdutí (32331) je jediným exemplářem této skupiny nádob. Střep dlouhý 59 mm a silný 7 mm má průměr maxima výduti 90 mm. Zhotoven tradičně z jemně plaveného těsta ovšem vykazuje nerovný vnější, a do rovna hlazený vnitřní povrch. Většinou bývají tyto šálky tuhované. Je škoda, že se nezachovala vrchní část nádoby, takto nelze přesně dedukovat napojení na hrdlo, a tím jsou naše informace dosti kusé. Stejně jako u šálku z jiné slatinské lokality „Pod hájem“ (tab. 77:2; foto 20:8), bych jej

podle stejných indicií datoval do fáze Ha D2, nicméně na základě absence podstatné části profilu nádoby, jej ponechám bez datace.

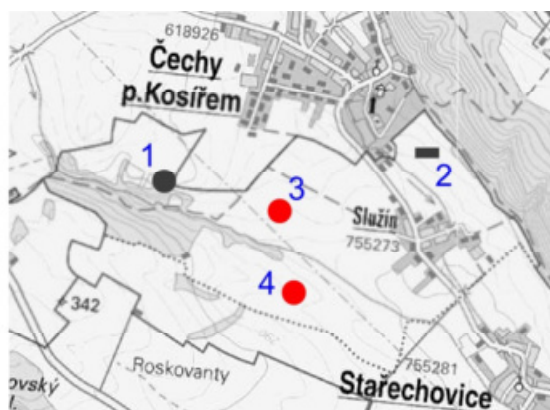
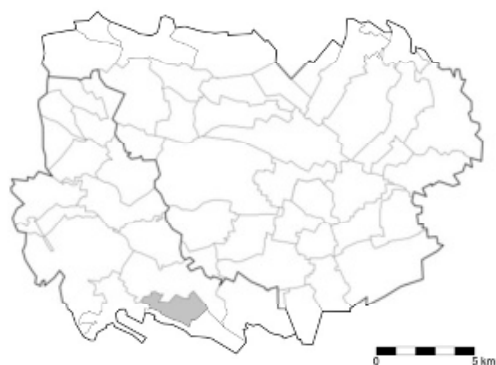
Neurčitelné tvary: Většina ostatních tvarů by mohla patřit původním mísám či amforám, méně se vyskytnou silnostěnné tvary hrnců či zásobnic. Hodnota nejdelšího střepu u těchto tvarů dosáhla 147 mm, mocnost stěn variovala v rozmezí 5–13 mm. Pouze 2 měřitelné okraje vykázaly průměry 110 a 340 mm, u 10 výdutí bylo zjištěno široké rozmezí hodnot 110–540 mm. U více jak poloviny všech fragmentů bylo shledáno jemně plavené keramické těsto (1x s příměsí písku), tyto zlomky byly také povětšinou oboustranně tuhovány. U ostatních zlomků byl zjištěn hrubší až hrubý materiál s příměsí kaménků, často se u nich objevil oboustranně nerovný povrch, v jednom případě šlo o zdrsňování spodní části výduti. Bylo také zaznamenáno tuhové těsto, a sice 1x, na neznámém typu nádoby se zesíleným a zvrchu hráněným okrajem. Tyto technologie, jak již bylo mnohokrát řečeno, jsou spojeny s pozdním halštatem (Ha D2–D3). Tuhový střep byl z vnějšu vyleštěn.

Ze zajímavých výzdobných motivů zaujmou 2 fragmenty (snad) mísy s trojúhelníkem z vlešťovaných pásů se sítí dvousměrných vlešťovaných linií uvnitř, to vše na vnitřním povrchu nádoby (tab. 79:1; foto 20:17, 20). Vlešťování je dokladováno ve stupních Ha C2–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Podobná výzdoba vlešťováním se často vyskytuje na platěnických lokalitách v blízkosti horákovské oikumeny (*Holubová 2007*, 378–379, obr. 11:10; 12:2; *Novák 2015*, 136, 140, 152, tab. 12:12; 16:15; 28:1), nebo přímo v oblasti horákovské působnosti (*Podborský 1970b*, 68, 71, 82–83, 88–89, 91, obr. 20:40; 23:23; 28:11, 19; 29:6, 17; 34:17, 35; 35:43; 37:17, 36). Na vrchní části jiného fragmentu, (snad) amfory, je vhlouben dvojnásobný půlkruh soustředných žlábků (tab. 79:2; foto 20:18). Žlábkování výdutí je velmi časté od pozdní doby bronzové, půloblouky nevyjímaje (cf. *Štřof 1993*, 322–323, obr. 208:9; 209:11–13; *Sedláček 2008*, 186, 189–190, tab. 68:185/1; 71:197/4; 72:199/13), několikanásobné žlábkované půlobloučky kolem výčnělku známe z amfor z hornoslezského Kietrze (dle jehlic s labuťkovitým krčkem lze kontexty hrobu č. 67 a 76 datovat do fáze Ha C2; *Gedl 1973*, 295, 299, tabl. XXV:13; XXIX:3), nebo z vázovitých amfor z Habrůvky – „Býčí skály“ (Ha D1b–D3; *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 60:585, 586; *Golec – Fojtík 2020*, 223, obr. 68). Jejich chronologická citlivost je tedy diskutabilní, výsledku nenahrává ani skutečnost, že slatinský fragment žádné výčnělky neobtěžuje. Posledním fragmentem s bohatší výzdobou je hrdlo (snad) amfory (nebo amforovité zásobnice) s větším kruhovým nehrotitým výčnělkem (vrchol je poničen), ohrazený jednoduchým

žlábkem a prstencem řídkých důlků kolem žlábků. Od spodní poloviny tohoto motivu vychází trojnásobný oběžný žlábek (tab. 79:3; foto 20:19). Ještě bohatší výzdobu hrdla v podobném duchu najdeme na amfoře z pohřebiště elit Seloutky – „Na Šťastných“ (komorový hrob H4/2017 je datován do Ha C2b; *Golec – Fojtík 2020*, 222, 439, obr. 68; tab. 103:26) nebo opět v Horním Slezsku (*Gedl 1973*, 319, 325, tabl. XLIX:8; LV:12). Bohatost výzdoby by měla souviset s exponovaným halštatským obdobím ve stupních Ha C2–D1. K doplnění lze ještě uvést, že z ostatních výzdobných motivů se ještě objeví minimálně šestinásobné volnější svazky dvousměrných rytých linií na výduť (snad) amfory, které evokují pozdní halštat Ha D2, ale ještě lépe jeho závěrečnou fázi Ha D3.

Výzkum z roku 1988 vnesl do celého problému snad ještě více otázek, než dal odpovědí. Všechny zjištěné skutečnosti necílí na užší chronologické zařazení lokality „Za humny“, ale naopak je rozprostírají v podstatě na celé halštatské období. Samozřejmě to není nemožné, ale mnoho takových lokalit asi nenajdeme. Výjimkou necht' je slavné a blízké pohřebiště „Nivky“, které, dle závěrů M. Přichystala, vykazuje pro dobu halštatskou naprosto stejnou chronologickou působnost (*Přichystal 2003*, 119). Je pravdou, že citelnou slabinou v těchto závěrech je opravdu velmi skromný zdejší keramický inventář. Nic dalšího však k dispozici nemáme. Platěnický objekt z polohy „Za humny“ zkoumaný v roce 1988 tedy můžeme datovat do širokého období Ha C2–D3.

9.3.18 Služín



pořadové číslo	Jméno (–na) lokality	nadmořská výška	orientace svahu	druh lokality	datování (rámcové); nejisté?
01)	<u>Brus (Brusovka, SZ obce)</u>	302	J	sídliště?	platěnická?
02)	<u>Planý (– chybně uváděno i Plachý –)</u>	265	JZ	ojedinelý n. (2x)	Ha D – LT A
03)	<u>Za pastouškou (Široké)</u>	272	J	sídliště	Ha D1–D2
04)	<u>Zábrusky</u>	276	JV	sídliště	Ha C2–D2

9.3.18.1 Brus

(také: Brusovka, SZ obce)

Tato lokalita pod názvem „Brusovka“ se objevuje v listinném archivu VMO, kde se pod přír. č. 579/64 nacházejí artefakty s inv. č. A 71539–A 71546 s poznámkou „sbírka A. Gottwalda“. Dle literatury by se mělo jednat o „výrazné střepy a jedno jehlancovité závaží, vybrané z jámy; nedaleko ní vyorali později ještě druhé závaží téhož tvaru, však poněkud menší“, vše zařazené pod platěnické nálezy (Gottwald 1930b, 36; Gottwald 1931b, 91). Jehlancovitá závaží souvisí s textilní výrobou, kterou můžeme předpokládat na této, pravděpodobně sídlištní lokalitě. Tento soubor, nacházející se ve VMO, mi však nebyl zapůjčen k analýze, nemohu tedy lokalitu uvést jako ověřenou.

9.3.18.2 Planý

(také: chybně uváděno i Plachý)

Nedávné singulární nálezy 2 bronzových šipek s vnitřní tulejí a rovnou bází, jsou jedinými předměty z lokality „Planý“. Jejich vyzvednutí provedl T. Jursa. Jedná se o, zde již několikrát zmiňovaná, militaria tzv. východního typu (Kozubová 2009, 66). První, lehce poškozená trojkřídlá šipka je dlouhá 24 mm, široká 8 mm s diametrem tuleje 5–6 mm, druhý trojhranný trojkřídlý projektil dosahuje délky 23 mm, šířky 8 mm, a má průměr tuleje 5 mm (tab. 80:2, 3; Bartík et al. 2017, 55, 61, Fig. 5:140–141). Oba tyto artefakty zařazuje A. Kozubová do halštatského stupně Ha D, případně až do časně laténské fáze LT A (Kozubová – Fojtík 2021, 106–107). Bronzové šipky s vnitřní tulejí z moravských výšinných hradišť jsou zařazovány podobně (Novák 2020, 156). Tyto předměty jsem ke své studii nežádal, neboť jsou v literatuře dostatečně zhodnoceny.

9.3.18.3 Za pastouškou

(také: Široké)

Skromná kolekce 6 halštatských střepů o váze 95 g, uváděná jako intruze ze 2 laténských objektů (K24A, K28), je jediným výskytem artefaktů ze sledovaného období na této lokalitě. Nálezy pocházejí ze záchranného archeologického výzkumu z roku 1997, který se pojil s výstavbou středotlakého plynovodu na trase Kostelec na Hané – Čechy pod Kosířem, a který na lokalitě prováděl ÚAPP Brno, pod vedením M. Šmída. Byla zde zachycena nulová míra fragmentarizace, 6 střepů pochází ze 6 keramických jedinců. Hodnota nejdelšího fragmentu činila pouhých 56 mm, šířka střepů se pohybovala v rozmezí 5–12 mm. Nezachoval se žádný okraj nádoby, průměry hrdel a výdutí jsou již, kvůli malé velikosti pozůstatků, pouze hypotetické, a pohybují se v rozmezí 130–240 mm. Větší procento fragmentů bylo vyhodnoceno jako fragmenty

hrdel či podhrdlí (nejvíce snad amfor), méně se dochovalo výdutí, součástí kontextu je i 1 zlomek na hřbetu hráněného páskového ucha, pocházejícího snad z šálku. Nádoby byly povětšinou zhotoveny z jemně plaveného keramického těsta bez příměsí, kromě 1 pak měly tuhovaný vnější povrch (ve 2 případech bylo tuhování setřeno), zbývající střep byl do rovna vyhlazen. Na vnitřku nádob bylo zaznamenáno 2x tuhování (z toho 1x setřené), 2x rovné a 2x nerovné vyhlazení. Jelikož jsou střepy velmi malé a málo signifikantní, ve sbírce nebyla blíže rozpoznána a zařazena žádná nádoba.

Zřejmě nejbližší k zařazení je fragment hrdla a podhrdlí (snad) amfory, která na svém vnějším povrchu nese výzdobu v podobě rytého trojúhelníku, vyplněného jednosměrnými šikmými rytými liniemi, nad jehož vrcholem je větší důlek (tab. 80:4; foto 21:1). Tento výzdobný motiv se objevuje i v datovaných hrobových kontextech, a sice ve stupních Ha C2b–D1. V jednom případě jsou důlky ještě obtočeny vpichy a tvoří tzv. „sluníčka“ (*Nekvasil 1982*, 327–328, tab. 305:1119/9; *Golec – Fojtík 2020*, 402–403, 431, tab. 66:12; 67:5; 95:17). Několikrát se tyto kombinace vyskytují na výdutích amfor v nadregionální kultovní svatyni Habrůvka – „Býčí skála“, která je obecně datována do úseku Ha D1b–D3 (*Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 63:608, 610, 626; *Golec – Fojtík 2020*, obr. 68). Tento výzdobný motiv byl v pozměněné podobě studován výše, a byl zhruba datován do úseku fází Ha C2b–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Jiným fragmentem s již lépe zařaditelnou morfologií nádoby je oboustranně potuhovaný zlomek mísy/šálku se zesílenou, ostře lomenou a svisle žlábkovanou výdutí (foto 21:2). Podobné nálezy těchto nádob, kdy je výduť buď zesílena, nebo až vytažena do plastické lišty, jsou spojeny s pozdním halšatem fází Ha D2–D3 (*Bujna 1991*, 373–374; *Novák 2015*, 65; *Golec – Fojtík 2020*, 148). Daleko častěji se však místo žlábků vyskytují důlky nebo přímo vykrajování lišty (tab. 2:3; *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 65:672–674, 681; 66:687–692; *Holubová 2007*, 371, obr. 4:9; *Novák 2015*, 142, tab. 18:25), ve V Čechách zase kolmé přesekávání zesílené výdutí (*Vokolek 1999*, 12, 255, 292, tab. 55:3; 122:12), v našem regionu v šikmé podobě zachytitelné na sídlišťích Slatinky – „Močilky“ (tab. 66:3; foto 16:17) a Slatinky – „Kobylí hlava“ (tab. 74:1; *Šmíd 1989*, 4, obr. 2:1). Šikmo žlábkovanou výduť šálku s lištou s datací Ha D2 známe z výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“ nebo ze sídliště Obora – „Pod Chlumem“ (*Novák 2015*, 142, 153, tab. 18:16; 29:2), nedatovanou členěnou mísu se stejným dekorem potom z pohřebiště Slatinky – „Nivky“ (*Přichystal 2003*, 43, 138, tab. XXX:PH114/1). Kolmé žlábký na zesílené maximální výdutí fragmentů šálků pak najdeme např. na výšinném hradišti Radslavice – „Zelená Hora“, datovaném rovněž do Ha D2 (*Holubová 2007*, 376, 379, obr. 9:2; 12:1, 6), nebo na míse s prohnutým hrdlem

z pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“, z nedatovaného komorového hrobu H6/2012 (*Golec – Fojtík 2020*, 396, tab. 60:1). Vzhledem k analogiím a profilaci služínského šálku bych se u něj podržel datace Ha D2.

Z dalších fragmentů už zaujme pouze část výduti s kombinací ryté a žlábkované výzdoby, a sice v horizontální oběžné a šikmé podobě, která by mohla tvořit někdejší výzdobu této výduti, v podobě zavěšeného trojúhelníku. Zlomek je však natolik poškozen, že zmíněná výzdoba je vidět pouze na okrajích. Tento výzdobný motiv ohraničený žlábkou známe v mnoha podobách téměř po celou dobu halštatskou (cf. *Gottwald 1931b*, 92–93, obr. 102; *Nekvasil 1974*, 257, Abb. 2:1–4; *Golec – Fojtík 2020*, 338, 437, 439, tab. 2:1; 101:23; 103:36), studovaný region SZ města Olomouce nevyjímaje (tab. 11:1; 34:2; 56:2; 60:2; 76:2; foto 5:9; 12:20; 14:10; 15:9; 20:6). Jelikož je však podoba této výzdoby na zdejším fragmentu nejistá, nebudu jej zde dále rozebírat.

Subtilní kolekce nálezů z výzkumu ÚAPP Brno přinesla pouze málo datovacích opor tohoto nálezového kontextu. S jistou dávkou opatrnosti lze prohlásit, že v něm převládá mlado- až pozdně halštatský materiál. Uvažoval bych o zařazení do rozsahu fází Ha D1–D2. Tuto tezi by měla potvrdit (či vyvrátit) druhá polovina výzkumu ÚAPP Brno na blízké lokalitě „Zábrusky“.

9.3.18.4 Zábrusky

Záchranný výzkum v roce 1997 protnul dále na J i lokalitu „Zábrusky“. V objektu K20 bylo rovněž zjištěno halštatské osídlení, které dokumentují keramické střepy, torzo keramického závaží, fragment mlecího kamene, vzorky mazanice, osteologického materiálu a železářské strusky.

Analýza keramiky z výzkumu M. Šmída (1997)

Soubor sestával z 91 keramických střepů z původních 39 jedinců o celkové hmotnosti 3791 g. Počet fragmentů jednotlivých keramických jedinců se pohyboval mezi 1–29 ks. Z 39 keramických jedinců bylo typologickou metodou rozpoznáno 14 fragmentů nádob (tj. 35,90 %), z toho po 4 hrncích a mísách (á 28,57 %), 3 amfory (21,43 %), 2 hrncovité zásobnice (14,29 %) a 1 poklička (7,14 %). Ve 2 případech byly u 1 inv. č. shledány fragmenty z více nádob, do analýzy je neuvádím.

Hrnce (11000): V kolekci se nachází 4 fragmenty pouze 1 typu těchto nádob, a sice hrnce se zataženým okrajem (11212). Starší varianty hrnců by měly vykazovat

slabší zatažení okrajů (*Nekvasil 1973*, 64), což je právě případ služínských nálezů. Při nulové zlomkovitosti činila délka největšího střepu 91 mm, mocnost fragmentů se pohybovala mezi 10–12 mm. U všech zlomků se zachoval okraj, jejich průměry variovaly mezi 180–230 mm, diametry maximálních výdutí potom mezi 190–235 mm. Hrnce byly zhotoveny ze středně hrubého až hrubého keramického těsta s menší příměsí kaménků. Vnější i vnitřní povrch nádob byl nerovně vyhlazen, pouze u 1 fragmentu byl vnitřní povrch vyhlazen do rovna. Typicky sídlištní zboží v tomto souboru nevykazuje přílišnou lukrativitu, monotematika je obohacena pouze plastickou výzdobou v podobě různých druhů plastických lišt, často dosti poškozených. Vyskytla se zde lichoběžníková varianta s nehtovitým promačkáváním (foto 21:7), tenká hrotitá, i lišta se střídavým promačkáváním. Střídavě promačkávaná plastická lišta se např. nachází na různých hrncích ze sídliště Obora – „Pod Chlumem“ (*Novák 2015*, 144–145, tab. 20:2, 5, 7, 19; 21:7), zde obecně datovaných do Ha D. Jamkový hrob H1247 z nekropole Moravičany – „Dílečky“, datovaný dle bronzové spony a jehlice do fáze Ha D3 (*Nekvasil 1970b*, 24–25, 97, tab. 17:6; 1982, 375, tab. 338:1247/22, 24; *Makarová 2017*, 52, 54–55, 61, 64, obr. 17:8; 18:2a; *Golec – Fojtík 2020*, 111, 113, obr. 36:46; 68), obsahuje fragment tuhového hrnce se střídavě promačkávanou lištou (*Nekvasil 1982*, 375, tab. 338:1247/25). Je tedy jasné, že ani tento výzdobný element není příliš chronologicky citlivý, a vzhledem k profilaci zdejších hrnců, které by mělo být znakem starších variant, je jejich datování stěží možné.

Hrncovité zásobnice (13000): Pouhé 2 nefragmentované nezdobené střepy z těchto nádob, o největším zlomku 100 mm, sílách stěn 11 a 12 mm, průměrech okrajů 450 a 475 mm a diametrech maximálních výdutí 460 a 520 mm, nám příliš mnoho neřeknou. Byly vyrobeny opět ze středně hrubé keramické hmoty s adekvátní příměsí kaménků, většinou oboustranně nerovně vyhlazené. Jeden zlomek je typem zásobnice se zataženým, v tomto případě zvrchu hráněným okrajem (13211), druhý pak vykazuje hrdlo prohnuté (13321). Šikmé hránění mís se na J Moravě objevuje již v podolské kultuře pozdní doby bronzové, a různé varianty hránění okrajů nádob plynule přecházejí až do pozdního halštatu (*Podborský 1970b*, 44, 60, 74). V době laténské technika hránění a profilace okrajů vrcholí (*Čižmář 1993*, 384, 391, obr. 250:6, 7; 258:1–4).

Amfory (21000): U amfor je situace podobná jako u předchozích typů nádob. Ze 4 fragmentů, jež jsou pozůstatky 3 keramických jedinců, nebyly, díky nedostatečné velikosti střepů, identifikovány žádné konkrétní typy amfor. Hodnota nejdelšího fragmentu dosáhla 88 mm, síla stěn se pohybovala v rozmezí 6–10 mm, průměry okrajů

dosáhly hodnot 220–300 mm. U žádného fragmentu se nezachovala výduť. Shodně byly všechny amfory zhotoveny z velmi jemného plaveného materiálu s vnějším tuhovaným a vnitřním, do rovna vyhlazeným povrchem. V jednom případě byl zaznamenán typický límcovitý, ven vyhnutý okraj, bližší specifikaci chyběla morfologie nádoby od hrdla níže. U dalšího jedince pak byl shledán šikmo ven hráněný okraj. Ani jeden prvek nelze nijak blíže chronologicky ukotvit.

Mísy (31000): Z výzkumu pocházejí i 4 fragmenty mís, jejichž největší fragment měřil 93 mm, síla střepů se pohybovala v rozmezí 7–9 mm, u 3 jedinců se podařilo změřit průměry okrajů (180–260 mm) i maximálních výdutí (210–280 mm). Materiál použitý na výrobu mís byl většinou jemný plavený, v jednom případě byla shledána příměs písku. 2 mísy měly tuhovaný povrch, 2 do rovna vyhlazený, stejná situace byla i u povrchu vnitřního. Všechny zlomky byly opět nezdobené. V souboru, jenž je dosti fragmentární, se vyskytla mísa kónické profilace (31111), se zesíleným, šikmo dovnitř hráněným okrajem. Podobně vymodelovaná byla i jedna z 2 mís se zataženým okrajem a vyklenutou výdutí (31212; foto 21:4), druhou mísu se zataženým okrajem nebylo možné blíže specifikovat (31210). Poslední nádoba měla blízko pod okrajem výduť lomenou (31231), zlomek však více nenabídl. Jelikož se jedná o nezdobené fragmenty, které jsou často velmi malé, nedají se blíže zařadit. O hránění okrajů a mísách obecně bylo již hovořeno výše.

Pokličky (52000): Soubor rovněž obsahoval 1 fragment, pravděpodobně pokličky o délce 47 mm, síle 13 mm a průměru okraje 180 mm. Byl vyroben ze středně hrubého keramického těsta s menší příměsí kaméneků, vrchní povrch byl do rovna vyhlazen, spodní byl hrubý a nehlazený. Tento zlomek neobsahoval držadlo, mohlo by jít tedy i o podložku.

Neurčitelné tvary: Zbytek nádob, které nebyly blíže rozpoznány, patří vesměs výdutím a dnům amfor nebo mís, méně pak zásobnicím a šálkům. Nejdelší střep dosáhl hodnoty 159 mm, síla stěn střepů se pohybovala v rozmezí 6–16 mm. Pouze u 1 fragmentu byl měřitelný okraj, průměr dosáhl 200 mm, u 5 zlomků se pak průměr výdutí pohyboval mezi 230 a 520 mm. Materiál použitý ke zhotovení nádob tvořilo u tenkostěnných tvarů jemně plavené keramické těsto, u silnostěnných pak středně hrubé, někdy i hrubší těsto s větší či menší příměsí keramického ostřiva kaméneků. Vnější povrch nádob byl u 7 fragmentů tuhován, u zbytku pak nad rovným vyhlazením převládaly nerovné, někdy až vysloveně hrubé povrchy nádob. Hlazení vnitřního povrchu se rovnoměrně dělilo na rovné a nerovné, u 1 fragmentu bylo shledáno

tuhování. Z výzdoby převládá žlábkování, nejvíce v podobě oběžných, i vícenásobných kanel na rozhraní hrdla a výduti, na výduti samotné se pak jedná o vícenásobné šikmé či vertikální žlábků. Netradiční je pak žlábkované kolečko obtáčející vrchol omfalu s důlkem, a další, minimálně trojnásobné kolečko v prstencích kolem něj (foto 21:6). Žlábkování den mís a šáleků známe hojně z pozdní doby bronzové (cf. *Nekvasil 1970a*, 55, 71, 73, obr. 5:11, 22, 24, 28; 11:2; 12:11, 29; *Novák 2015*, 57–58), vyskytnou se však i v halštatu (*Golec – Fojtík 2020*, 222, 437, 439, obr. 68, tab. 101:21; 103:31 – Ha C2b). Daleko méně už je na neurčitelných tvarech ze „Zábrusků“ přítomna výzdoba rytá, sestávající zejména z násobných šikmých či vertikálních linií. U jednoho fragmentu (snad amfory) byla zachycena kombinace ryté unilineární klikatky s ostrými vrcholy a čtyřnásobným oběžným žlábkem pod ní, vše na podhrdlí, a to vše dotvořené minimálně pětínásobným šikmým žlábkem na výduti (tab. 80:5; foto 21:3). Šikmé žlábkování výduti je poněkud rozvolněné, což by mohlo evokovat pozdní standardy ve výzdobě. O tomto výzdobném prvku bylo pojednáno výše (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2), použijí tedy konsenzus z toho vypluvlý, který říká, že tento jev je znám v rámci fází Ha C2–D2. Jednolíniová rytá klikatka není běžná, spíše známe vícenásobné varianty, např. u amfory z hrobu H1182 z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“, u jiné zdejší (H1100) je na hrdle i její unilineární varianta (*Nekvasil 1982*, 319, 355, tab. 299:1100/1; 324:1182/1). Pro přímé datování služínského fragmentu však nenacházím dostatek pádných argumentů. Naproti tomu je možné jistěji zařadit jiný zdejší fragment (snad amfory) s vlešťovanou výzdobou v podobě dvojnásobné šikmé vlešťované linie (foto 21:5). Technika vlešťování se pojí s chronologickým úsekem Ha C2–D2 (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Pro úplnost ještě doplním výzdobu plastickou, která se zde opět vyskytla v malé míře, a sice jako hrotitá či nehtovité promačkávaná plastická lišta a již zmíněný omfalos s důlkem ve vrcholu.

Závaží (62000): V kolekci ze „Zábrusků“ se vyskytuje i fragment jehlancovitého závaží s provrtem, jehož stranu ani výšku nebylo možné změřit, hmotnost tohoto zlomku činila 454 g. Typicky sídlištní artefakt, jenž naznačuje textilní výrobu na lokalitě, nemá žádnou chronologickou citlivost, neboť jeho varianty známe z mnoha pravěkých období.

Analýza ostatních předmětů z výzkumu M. Šmída (1997)

Z nemnoha dalších předmětů, které byly vyzvednuty z objektu K20, je k úplnosti ještě potřeba zmínit 5 malých fragmentů středně kompaktní mazanice o váze 34 g, s otisky rovné stěny, obilek a travních stvolů. V jednom případě byly zaznamenány i

zbytky bílého nátěru, snad původní omítky. Krom toho zde byla nalezena část mlecího kamene o váze 259 g, 15 ks zlomků zvířecích kostí a 8 g fragment nerozpoznatelné strusky. Vše jsou tedy běžné vzorky, které dokumentují přítomnost sídlištní komponenty, bohužel, vše jsou velice chabé důkazy pro stanovení nějakých konkrétních závěrů pro toto sídliště.

Sídlištní lokalita „Zábrusky“ podala jen málo možností pro stanovení závěrů ohledně funkce či chronologického zařazení této lokality. Prakticky se zde vyskytuje běžný sídlištní materiál, který bychom našli na kterémkoliv jiném platěnickém sídlišti, jediným signifikantním prvkem je keramický fragment s výzdobnou technikou vlešťování, který nám lokalitu více méně datuje. Podpora dalších indicií však pro toto zařazení nebyla shledána. Co se týče porovnání výsledků s blízkou lokalitou „Za pastouškou (Široké)“, jejíž nálezové portfolio vykázalo nepříliš jisté výsledky pro datování Ha D1–D2, zdejší materiál (opět velmi nejistě Ha C2–D2), snad lze s druhou lokalitou více méně skoincidovat.

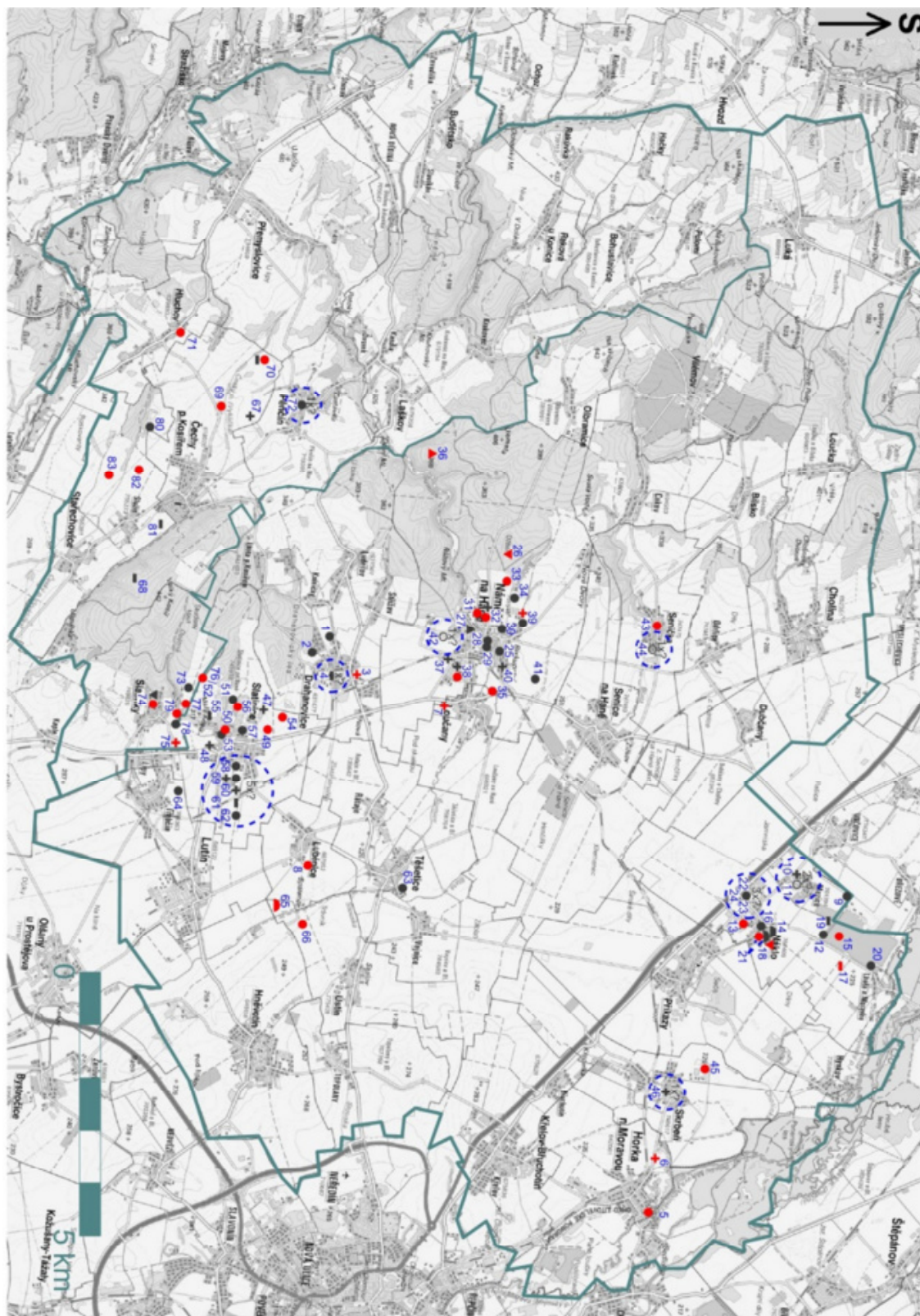
10 Sídlní model zkoumaného regionu

Při vyhodnocování sídlního modelu je samozřejmé zabývat se halštatskými lokalitami, jejichž chronologické určení vykazuje menší či větší míru přesnosti, nebo je zcela signifikantní. Je však namístě zabývat se i lokalitami, které vykazují minimálně rámcové datování (v kap. 9.3 v tabulkách u jednotlivých k.ú., jsou v informacích ke zdejším halštatským lokalitám, označeny v sekci „datování“ závorkou). Objem těchto dat má pro naši studii neoddiskutovatelný význam. Naopak polohy, jež jsou předkládány s určitou mírou nejistoty (v kap. 9.3 v tabulkách ... uváděny s otazníkem), do této analýzy uvádět nebudu. Jejich participace by výrazně narušovala kontingent zjištěných, ověřených a faktických skutečností, které, dle mého názoru, vykreslují dynamiku osídlení zkoumaného regionu daleko přesněji. Nejisté lokality zobrazím na úvod s poznámkou, že se jimi již dále zabývat nebudu. Co se týče faktorů ověřených a neověřených lokalit, nebudu mezi nimi dělat rozdíl. Jednak je potřeba si uvědomit, že předchozí chronologické určení těchto poloh vzniklo na odborné bázi, a tato práce tyto výsledky reviduje a zpřesňuje. A za druhé by počet zobrazených lokalit výrazně klesl s tím, že s nimi spojená informace by pro analýzu byla ztracena. Rovněž pokud se jedná o lokality se statutem „neznámé“, ač chronologicky zařazené, do analýzy je uvedu s poznámkou, že jejich geografická poloha není známa.

Po celkovém vykreslení všech zkoumaných poloh (mapa 2), a již zmíněném vynesení lokalit s nejistým zjištěním (mapa 3), bude zobrazen geografický výskyt lokalit ve zkoumaném regionu nejprve pouze se slovním rámcovým zařazením (platěnická, halštatská; mapa 4), a poté již v jednotlivých fázích (stupních) dle členění P. Reineckeho – tedy prokazatelně předcházející pozdně bronzová fáze Ha B3, dále již plně halštatské fáze Ha C1, Ha C2, Ha D1, Ha D2, Ha D3, a naposled navazující časně laténská fáze LT A (mapy 5–11). Pokud je lokalita určena několika výzkumy, převezmu pro analýzu všechny datovací výsledky, tedy ať už rámcové zařazení, přesnější definování v jednotlivém stupni, fázi či subfázi, nebo i chronologickému rozsahu, pokud byla dotčená poloha takto datována. Častokrát jsou tyto výstupy v rozporu, ale tím spíše je tato lokalita lépe zhodnocena, než ta, u níž je např. zachycen pouze singulární nález, který ji definuje v tomto ohledu dosti plynule.

Dále se budu soustředit na nástin výskytu dlouhotrvajících poloh (minimálně v délce 3 fází Reineckeho chronologického dělení) s uvedením délky jejich působnosti (mapa 12). Do tohoto výčtu nebudu počítat ojedinělé (singulární) nálezy, které nemají sídlištní charakter. Jejich začlenění by bylo zavádějící, neboť sídelní působnost každé sídlištní lokality je dána především keramickými nálezy, které především dokládají zdejší osídlení. (Kontextuální intaktní nálezy z nekropolí mají samozřejmě zcela jiný charakter a o jejich začlenění do analýzy není pochyb.) Singulární (často kovové) předměty nedokládají kontinuální osídlení, nýbrž pouze přítomnost předmětu ze studovaného období na dotčené lokalitě. Z tohoto důvodu je do časově dlouhodobých lokalit neuvedu. Za tímto nástinem představím v grafech četnost jednotlivých typů lokalit (sídliště vč. návršního sídliště a výšinného hradiště, pohřebiště vč. mohyl, depoty a ojedinělé nálezy) v jednotlivých Reineckeho fázích (graf 1). Stejně jako environmentální data v podobě procentuálního vyjádření výskytu lokalit v jednotlivých úsecích nadmořských výšek pro sídliště, pohřebiště a ostatní typy lokalit (graf 2), a také četnost výběru orientace svahů pro základní i vedlejší světové strany, taktéž pro sídliště, pohřebiště a ostatní lokality (graf 3 a 4).

Všechny zkoumané lokality v řešeném území



Mapa 2: Geografické umístění veškerých zkoumaných lokalit: k.ú. Drahanovice: 1. Na luhu, 2. U Zlaté stružky, 3. Za zahradou, 4. (neznámá lok. 1); k.ú. Horka nad Moravou: 5. Intravilán – ul. Petra Bezruče, 6. Nad skalkou; k.ú. Loučany na Hané: 7. Hliník; k.ú. Luběnice: 8. Trávníky; k.ú. Mezice: 9. U rybníka, 10. (neznámá lok. 1), 11. (neznámá lok. 2); k.ú. Náklo: 12. Dělnice, 13. Hráč, 14. Intravilán – č. p. 246, 15. Kašlíkovo pískoviště, 16. Mezi farou a poštou, 17. Pískovna u Mezic, 18. Pod dědinou, 19. Prostřední traty,

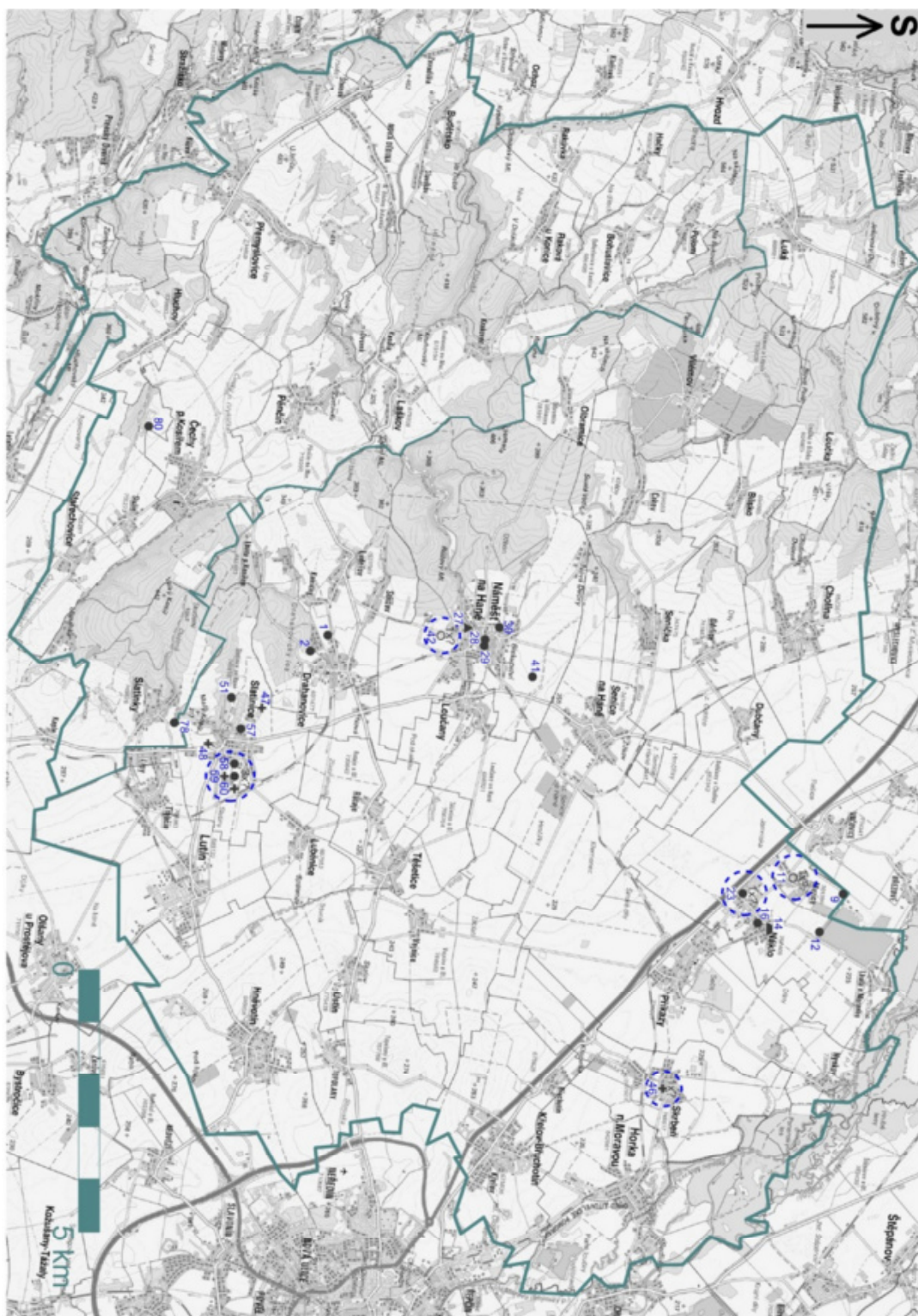
20. Štěrkovitě, 21. U kostela, 22. (neznámá lok. 1), 23. (neznámá lok. 2), 24. (neznámá lok. 3); k.ú. Náměšť na Hané: 25. Biskupství, 26. Džbán, 27. Hrad, 28. Intravilán – náměstí T. G. Masaryka, 29. Intravilán – zahrada V. Houdka, 30. K Baběnci, 31. Lesní ulice, 32. Nad hřbitovem, 33. Oborová, 34. Padělký za Biskupstvím, 35. Při silnici ze Senice do Loučan, 36. Rmíz (u Laškova), 37. U nádraží, 38. Valník, 39. Vrchy, 40. Výhodně Biskupství, 41. Záhumenská, 42. (neznámá lok. 1); k.ú. Senička: 43. Intravilán – náves, před č.p. 24, 44. (neznámá lok. 1); k.ú. Skrbeň: 45. Hradisko, 46. (neznámá lok. 1); k.ú. Slatinice na Hané: 47. Hlíník, 48. Hřbitov, 49. Na stráži, 50. Nad farskou zahradou, 51. Nad vinohrádky, 52. Pasuňk, 53. Stará kotelna, 54. U luthózu, 55. U vodárny, 56. Vinohrádky, 57. Záhumence, 58. (více lokalit; Pod silnicí, Vinohrádky, Nad dědinou, Na polích za hřbitovem, Za hřbitovem), 59. (neznámá lok. 1), 60. (neznámá lok. 2), 61. (neznámá lok. 3; Vrchy), 62. (neznámá lok. 4; na polích okolo Slatinic); k.ú. Těšetice u Olomouce: 63. Záhumenky; k.ú. Třebčín: 64. Chudobsko; k.ú. Ústín: 65. Královský kopec (u Těšetic), 66. Nad mlýnem Spálcencem; k.ú. Čechy pod Kosířem: 67. Díly za vrchní brankou, 68. Havířovy díry, 69. Mezi cestami, 70. Na hrádkách – západně; k.ú. Hluchov: 71. Obec – pozemek Františka Vyhliďala; k.ú. Pěňčín na Moravě: 72. (neznámá lok. 1; při nové silnici); k.ú. Slatinky: 73. Kobylí hlava, 74. Močůlky, 75. Nivky, 76. Pasuňk, 77. Pod hájem, 78. Šebínky, 79. Za humny; k.ú. Služín: 80. Brus, 81. Planý, 82. Za pastouškou, 83. Zábrusky (www.geoport.cz, upraveno).

Již na první pohled je zřejmé, že v námi zkoumaném regionu se nachází několik kumulací halštatských archeologických lokalit (mapa 2). Koncentrace se objevují kolem dnešních obcí Náklo, Náměšť na Hané a Slatinice na Hané/Slatinky. Nákelská oikumena je soustředěna v okolí SZ–JV svahu nad inundací potoka Cholinky, zatímco druhé dvě jmenované jsou rozloženy kolem úpatí V svahů J výspy Zábřežské vrchoviny, pod výraznými kopci Křemela a Kosíř. Západně Kosíře najdeme pravidelně roztroušené lokality (především sídliště), které mají spíše charakter samostatných sídelních komponent. Ostatní polohy spojené s halštatským obdobím mají spíše povahu solitérních jednotek, případně je najdeme ve dvojicích nedaleko sebe. Blíže zkoumané výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) je položeno osamoceně na jednom z kopců Zábřežské vrchoviny, a jeho hospodářské zázemí předpokládám v husté kumulaci náměšťských sídlištních lokalit. Co se týče halštatských funerálních lokalit, ověřena jsou pohřebiště v dnešní Horce nad Moravou, Náměšti na Hané, Loučanech, Drahanovicích a Slatinkách. Jednoznačná je i mohyla elit Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic) s jejím hypotetickým, avšak neověřeným souputníkem v podobě lokality Hněvotín – Špitálky“, kterou v analýze z výše popsaných důvodů neuvádím. Obě polohy by od sebe byly vzdáleny cca 1 000 m. Další 2 mohyly v obci Náklo jsou rovněž v rámci domněnek.

K celkovému obrazu halštatského osídlení v daném regionu bychom samozřejmě museli mít povědomí o celém archeologicky komplexně vytěženém území s vyčerpávajícím chronologickým určením, což je pochopitelně nesplnitelný cíl.

V jakémkoli zkoumaném regionu je stav výzkumů v různých fázích, a je třeba pracovat s objemem dat, která jsou k dispozici.

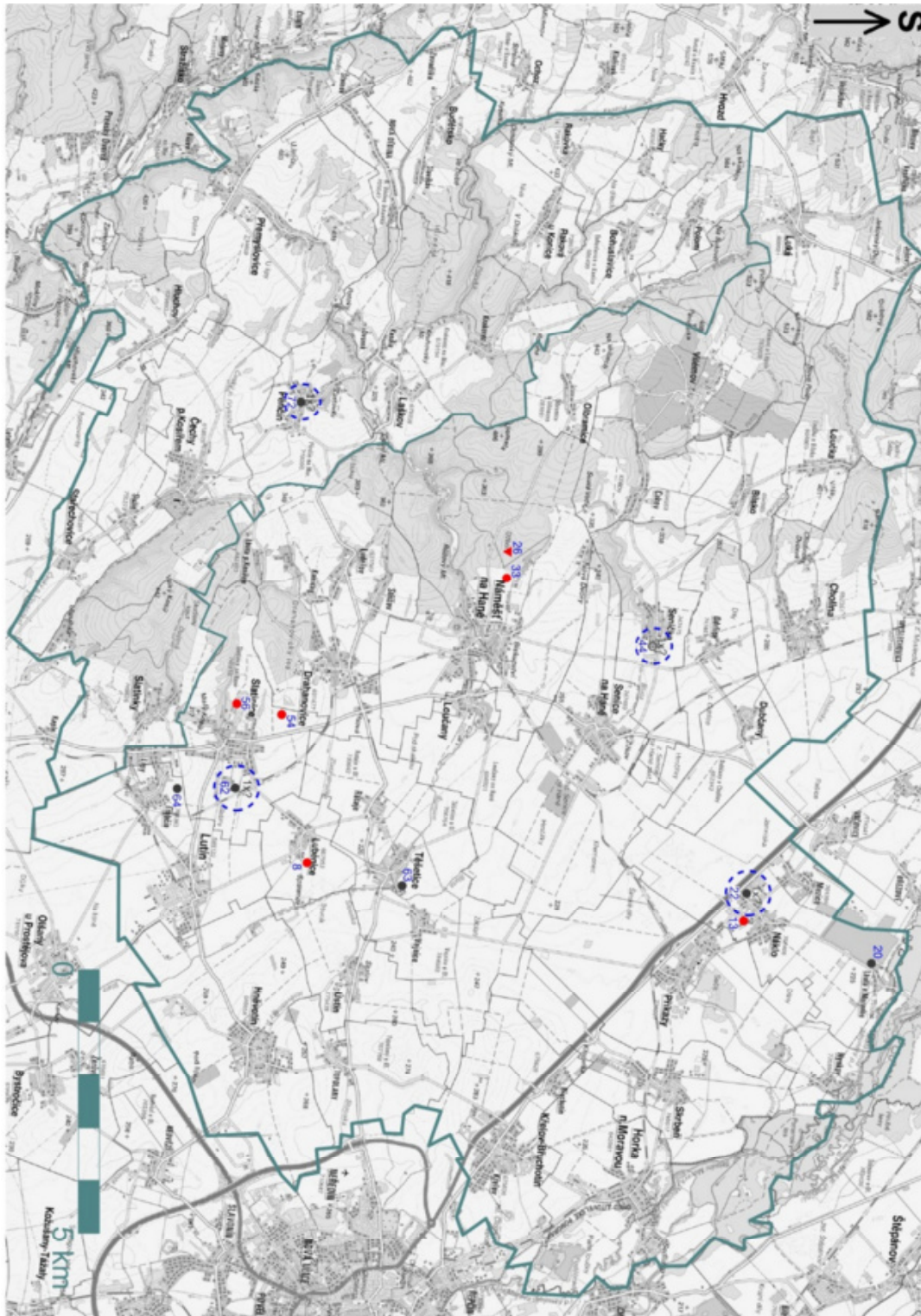
Nejisté lokality, kterých se nebude týkat hodnocení sídelního modelu



Mapa 3: Geografické umístění nejistě chronologicky určených lokalit: k.ú. Drahanovice: 1. Na luhu, 2. U Zlaté stružky; k.ú. Mezič: 9. U rybníka, 11. (neznámá lok. 2); k.ú. Náklo: 12. Dělnice, 14. Intravilán – č. p. 246, 16. Mezi farou a poštou, 23. (neznámá lok. 2); k.ú. Náměšť na Hané: 27. Hrad, 28. Intravilán – náměstí T. G. Masaryka, 29. Intravilán – zahrada V. Houdka, 30. K Baběnci, 41. Záhumenská, 42.

(neznámá lok. 1); k.ú. Skrbeň: 46. (neznámá lok. 1); k.ú. Slatinice na Hané: 47. Hliník, 48. Hřbitov, 51. Nad vinohrádky, 57. Záhumenice, 58. (více lokalit; Pod silnicí, Vinohrádky, Nad dědinou, Na polích za hřbitovem, Za hřbitovem), 59. (neznámá lok. 1), 60. (neznámá lok. 2); k.ú. Slatinky: 78. Šebínky; k.ú. Služín: 80. Brus (www.geoportal.cuzk.cz, upraveno).

Lokality, které mají pouze slovní rámcové datování



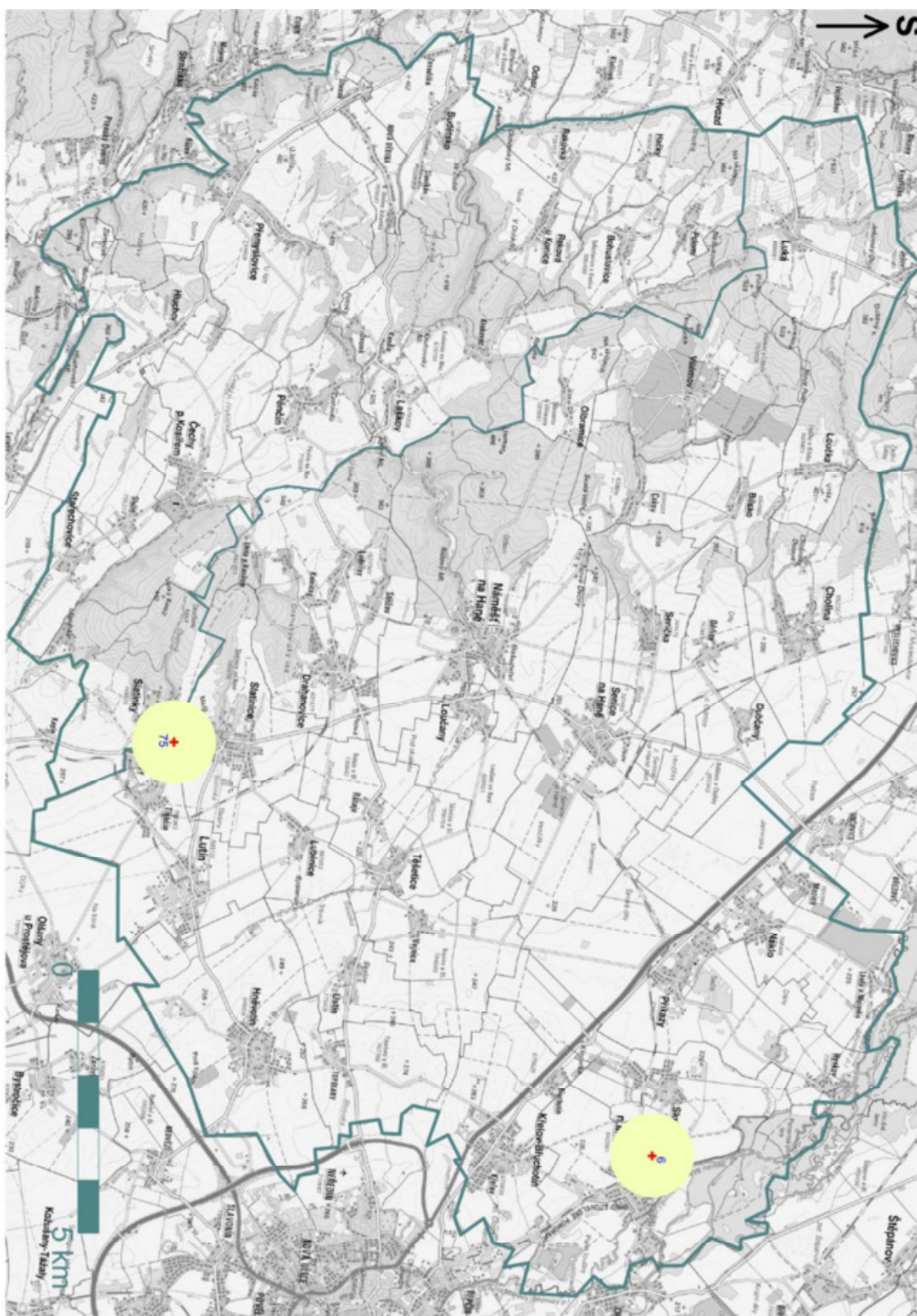
Mapa 4: Geografické umístění lokalit se slovním rámcovým datováním: k.ú. Luběnice: 8. Trávníky; k.ú. Náklo: 13. Hráč, 20. Štěrkoviště, 22. (neznámá lok. 1); k.ú. Náměšť na Hané: 26. Džbán, 33. Oborová;

k.ú. Senička: 44. (neznámá lok. 1); k.ú. Slatinice na Hané: 54. U luthózu, 56. Vinohrádky, 62. (neznámá lok. 4; na polích okolo Slatinic); k.ú. Těšetice u Olomouce: 63. Záhumenky; k.ú. Třebčín: 64. Chudobsko; k.ú. Pěnčín na Moravě: 72. (neznámá lok. 1; při nové silnici; www.geoportal.cuzk.cz, upraveno).

U těchto lokalit se slovním rámcovým datováním (mapa 4), se jedná o veskrze „globální“ chronologické zařazení pod obecný pojem halštatu, v tomto regionu o platěnickou skupinu. Různé důvody vedly dřívější badatele i mnou revidované soubory k takto blíže nespecifikovanému zařazení. Často fragmentární keramické sady, které vykazují halštatské prvky v podobě morfologie keramických nádob a jejich výzdoby, nedovolují bližší specifikaci a zůstávají určeny pouze v této podobě. Další výzkumy a nálezy na těchto lokalitách by do budoucna snad přinesly jejich přesnější chronologické ukotvení.

Pro vykreslení již přesněji definovaných zkoumaných lokalit jsem uměle zvolil kružnice o poloměru 250 m jako konsenzus, který charakterizuje přiměřenou působnost každé lokality (samotné její rozšíření, používání okolního prostoru pro různé areály aktivit, příslušící zemědělsky obdělávané plochy, předpokládané kontakty mezi současnými lokalitami, ochranný faktor, meziprostor pro případné bránění napadené lokality atd.), čímž vyjadřuji myšlenku, že samotná lokalita se neomezuje pouze na prostor jejího archeologického vymezení, nýbrž že její bezprostřední územní doména zahrnuje i okolní prostor, a sice z výše uvedených důvodů. Toto zvýraznění používám paušálně pro všechny druhy lokalit, ty s ojedinělými nálezy nevyjímaje, neboť je zde předložen vizuální efekt, který všechny lokality vykresluje bez rozdílu, jako markantní element výskytu nálezu(-ů) ze starší doby železné v jednotlivých stupních.

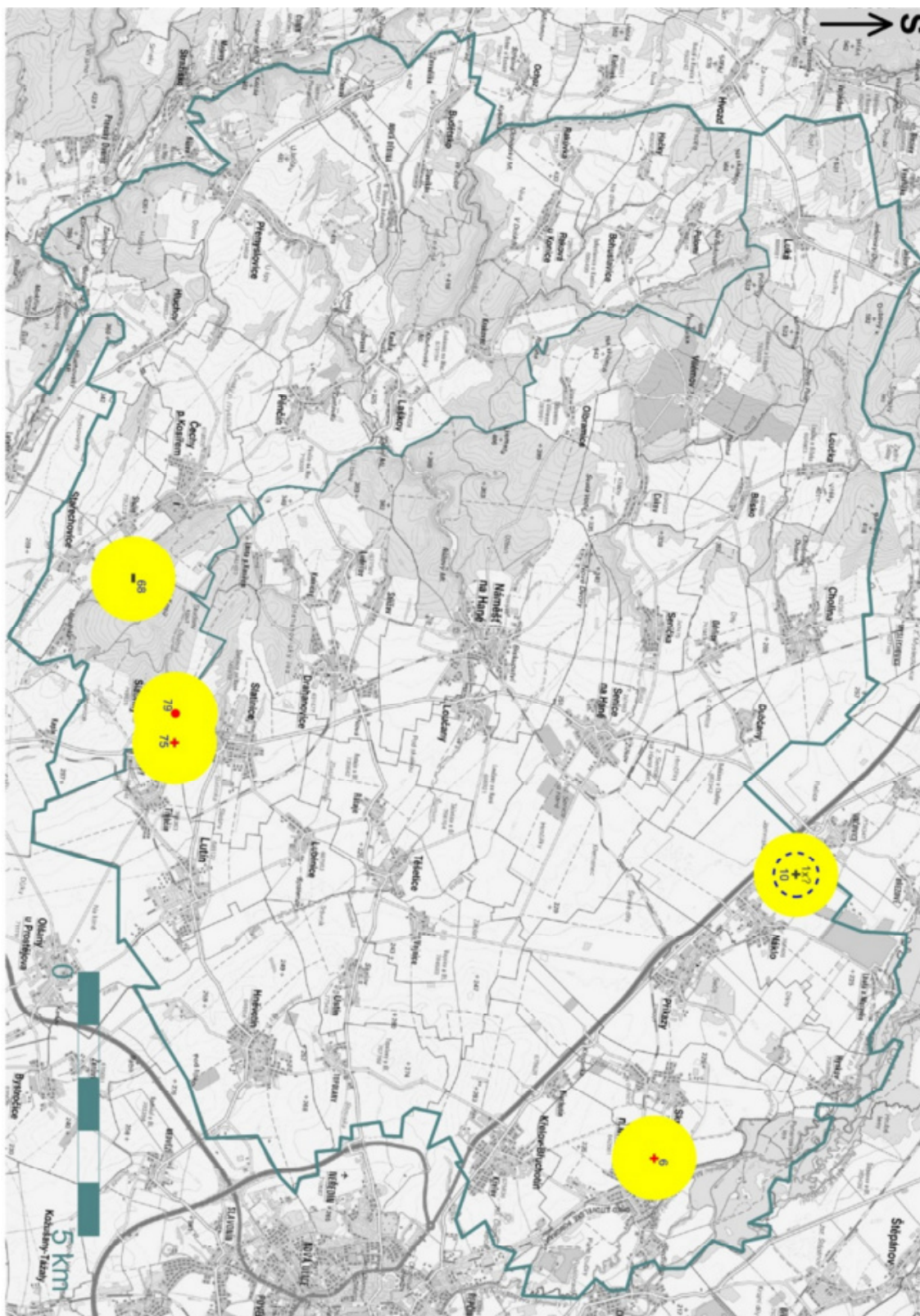
*Lokality datované do pozdně bronzové fáze Ha B3, jež pokračují do časné doby
halštatské*



Mapa 5: Geografické umístění lokalit spadajících do fáze Ha B3 s pokračováním v časné době halštatské: k.ú. Horka nad Moravou: 6. Nad skalkou; k.ú. Slatinky: 75. Nivky (www.geoportal.cuzk.cz, upraveno).

Kontinuitu pohřebišť mezi jednotlivými fázemi staršího schématu KLPP je možno vysledovat na 2 regionálních nekropolích Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ a Slatinky – „Nivky“, které z pozdně bronzového období plynule přecházejí do halštatu (mapa 5). Nikdy souborně nepublikované horecké pohřebiště je, pouze dle jednotlivých keramických nádob, přibližně chronologicky lokalizováno do úseku Ha B3 – C2 s tím, že morfologické a výzdobné prvky nádob již nevykazují mladohalštatský styl. Nálezy ze slatinské polykulturní nekropole naopak překlenují celou epochu KLPP od předlužického horizontu až po konec halštatského období, s předpokládaným vrcholem halštatského pohřbívání ve fázi Ha C2 (*Přichystal 2003*, 102–105). Z regionu neznáme žádné sídliště, které by se týkalo přelomu obou sledovaných epoch, tedy doby bronzové a halštatské. Samostatně prokázaná sídliště z pozdní doby bronzové vyobrazena nejsou.

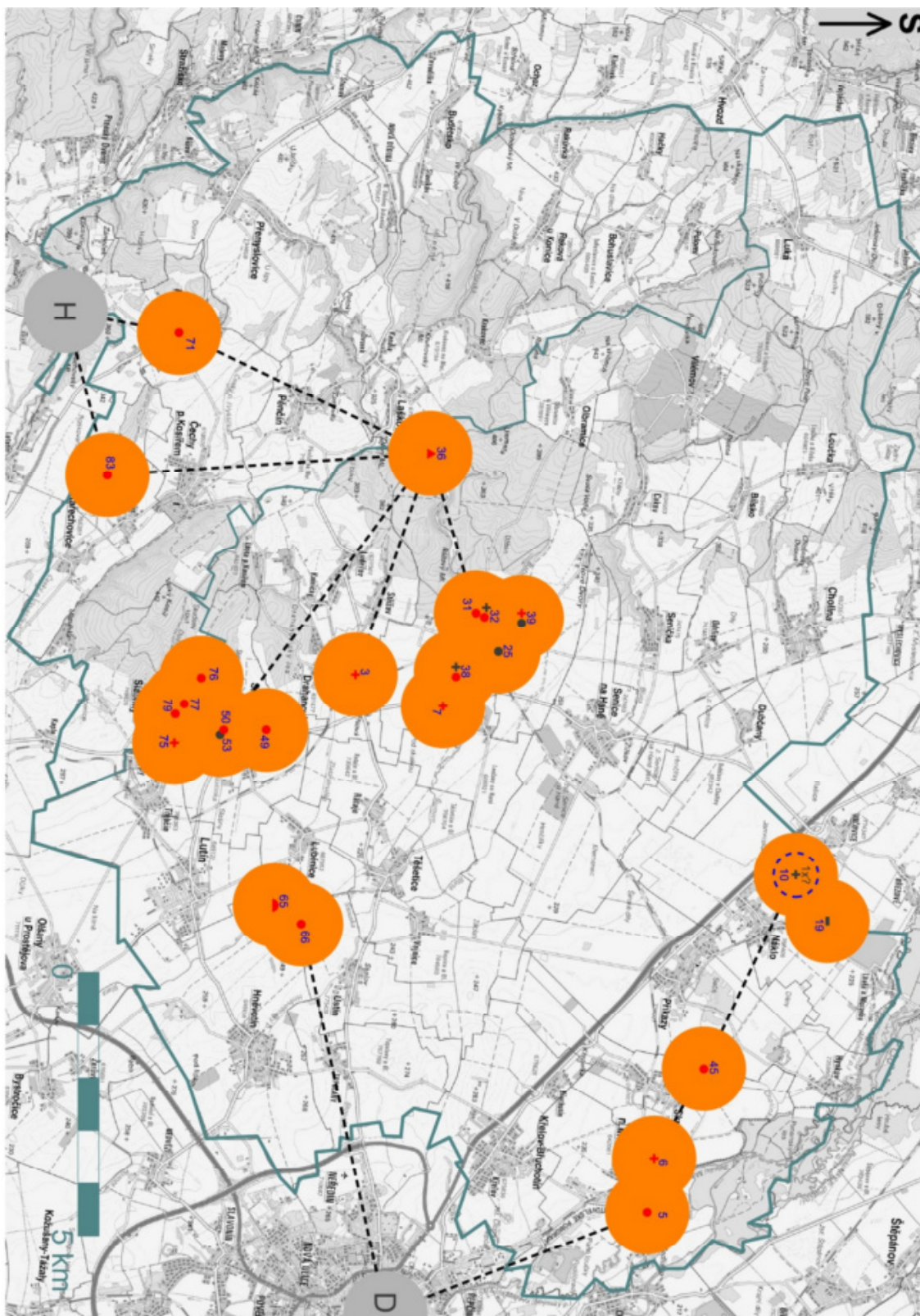
Lokality datované do časně halštatské fáze Ha C1



Mapa 6: Geografické umístění lokalit spadajících do časně halštatské fáze Ha C1: k.ú. Horka nad Moravou: 6. Nad skalkou; k.ú. Mezice: 10. (neznámá lok. 1); k.ú. Čechy pod Kosířem: 68. Havířovy díry; k.ú. Slatinky: 75. Nivky, 79. Za humny (www.geoportal.cuzk.cz, upraveno).

Obecně velice málo prozkoumané období začátku halštatské epochy na Moravě (cf. *Fojtík – Golec 2007*, 75), je ve zkoumaném regionu zastoupeno kontinuitou již výše zmíněných pohřebišť Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ a Slatinky – „Nivky“, pravděpodobně celohalštatským sídlištěm Slatinky – „Za humny“, které by tedy mělo být časově současné s nekropolí „Nivky“, dále 2 jednotlivými nálezy z neznámé funerální lokality v Mezicích, a rovněž solitérním bronzovým artefaktem ze Z strany kopce Kosíř (mapa 6). Posledně jmenovaná součásti koňského postroje, roubík typu Annelöv, který byl získán detektorovou prospekcí, je obecně datován do fáze Ha C1 (*Trachsel 2004*, 466), nicméně jinde se objevil jako součást hrobové výbavy v mladším kontextu v Ha C2a (*Mírová 2019*, 82). Každopádně jej nelze přímo spojovat s osídlením, neboť např. keramické nálezy z této, mimochodem výšinné (avšak nezkoumané) lokality, hlášeny nejsou. U 2 fragmentárních nádob z Mezic lze počítat s halštatskou datací v rámci Ha C, blíže se pravděpodobně tyto nádoby zařadit nedají. Snad dlouhodobě užívané sídliště Slatinky – „Za humny“ je pro časně halštatské období jen v obrysech datováno dle analogických keramických tvarů. Stav výzkumů je patrně příčinou toho, že podobné sídliště neznáme i v okolí pohřebiště Horka nad Moravou – „Nad skalkou“, případně i lokalizačně neznámé funerální polohy v Mezicích. I přes poměrně málo plošně interpretovatelných informací lze ve zkoumaném regionu shledat 2 nápadné koncentrace lokalit, které akcentují pozdně bronzový stupeň, a případný větší objem dalších nálezů lze očekávat právě v těchto mikroregionech.

Lokality datované do starohalštatské fáze Ha C2



Mapa 7: Geografické umístění lokalit spadajících do starohalštatské fáze Ha C2: k.ú. Drahanovice: 3. Za zahradou; k.ú. Horka nad Moravou: 5. Intravilán – ul. Petra Bezruče, 6. Nad skalkou; k.ú. Loučany na Hané: 7. Hliník; k.ú. Mezice: 10. (neznámá lok. 1); k.ú. Náměšť na Hané: 25. Biskupství, 31. Lesní ulice, 32. Nad hřbitovem, 36. Rmíz (u Laškova), 38. Valník, 39. Vrchy; k.ú. Skrzeň: 45. Hradisko; k.ú. Slatinice na Hané: 49. Na stráži, 50. Nad farskou zahradou, 53. Stará

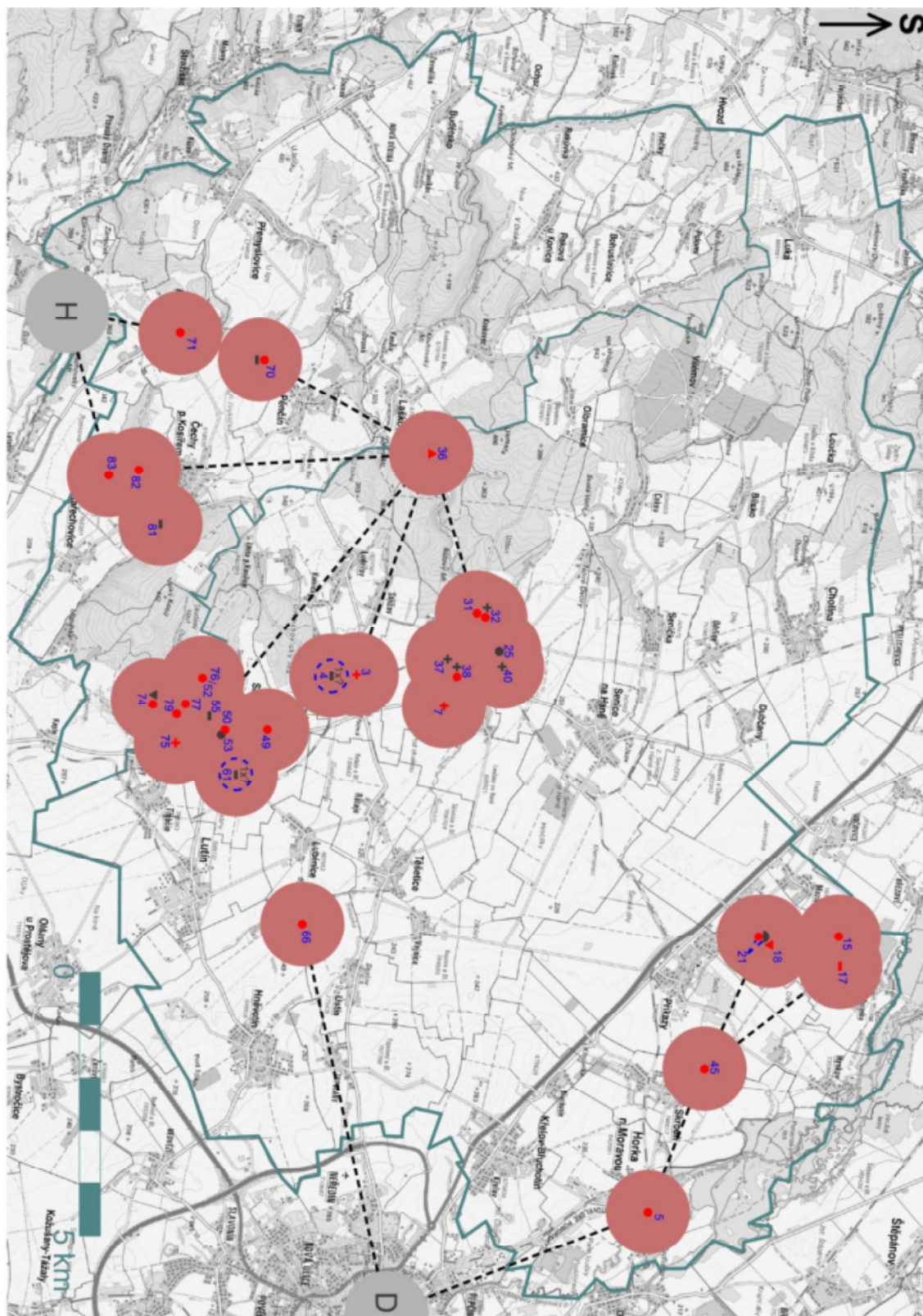
kotelna; k.ú. Ústín: 65. Královský kopec (u Těšetic), 66. Nad mlýnem Spálencem; k.ú. Hluchov: 71. Obec – pozemek Františka Vyhlídala; k.ú. Slatinky: 75. Nivky, 76. Pasuňk, 77. Pod hájem, 79. Za humny; k.ú. Služín: 83. Zábrusky; D = Olomouc – „Dómské návrší“; H = Bílovice – „Hrad“ (www.geoportal.cuzk.cz, upraveno).

Oproti předchozí fázi sledujeme výrazný nárůst lokalit, a sice, jak bylo správně přepokládáno, v SV a J partiích zkoumaného regionu (mapa 7). O kontinuitě pohřebiště Slatinky – „Nivky“ již bylo pojednáno, naopak zřejmě končí pohřbívání na lokalitě Horka nad Moravou – „Nad skalkou“. Všechny zdejší keramické nálezy (až na 1 amforu; tab. 24:1; foto 8:12) svou profilací a výzdobou nevykazují mladohalštatské prvky, zmíněná amfora, jako singulární výskyt, nemůže být považována za nositele dalšího vývoje, nepodporují ji další nálezy. O původu těchto nálezů viz kap. 9.3.2.2. Za zmínku stojí ještě nákelský singulární detektorový nález bronzového roubíku typu Plaňany z lokality „Prostřední traty“, který je chronologicky spojován s fází Ha C2, avšak sídlištní aktivity neprokazuje. Naopak je možno zaznamenat koncentraci nových lokalit v centrální části regionu, a sice v přímém okolí dnešní obce Náměšť na Hané. Jedná se o zcela nový nálezový region, jehož působnost zde do této chvíle nelze spatřovat. Dle datovatelných kovových nálezů přísluší fázi Ha C2 bohatý hrob tehdejších elit z polohy Náměšť na Hané – „Vrchy“, zmínky o pohřebních aktivitách jsou patrné i na dalších náměšťských lokalitách „Nad hřbitovem“ a snad i „Valník“. Významné pohřebiště s funerálními kontexty obyvatel nižší střední vrstvy tehdejšího obyvatelstva (*Mírová – Golec 2018, 105, Fig. 23; 2020*) z drahanovické lokality „Za zahradou“ je ve své spodní hranici datováno rovněž do starohalštatského období, stejně jako loučanské nálezy z polohy „Hliník“. Nejvýznamnějším představitelem funerálních aktivit v celém popisovaném regionu je ovšem někdejší mohyla Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic), přináležející k nejvýše postaveným vrstvám tehdejšího obyvatelstva, a zařazovaná na základě chronologického výskytu těchto staveb a architektury jejich provedení do fáze Ha C2 (viz výše).

Ačkoli jsme ve sledovaném regionu od začátku zaznamenávali zejména pohřební lokality, výskyt sídlišť byl do této chvíle mizivý. Prakticky jediná takováto lokalita, obtížně datovatelné sídliště Slatinky – „Za humny“, vykazuje prvky z celého halštatského období, další sídliště datujeme až od fáze Ha C2. V SV oikumeně zaznamenáváme polohu Horka nad Moravou – „Intravilán – ul. Petra Bezruče“ a zejména návrší, dlouhodobě působící sídliště Skrbeň – „Hradisko“. Nedaleko ústínské mohyly „Královský kopec“ (u Těšetic) lze spatřovat počátek osídlení v poloze „Nad mlýnem Spálencem“. S počátkem pohřbívání v okolí dnešního Náměště na Hané známe

chronologicky koincidentní sídlištní lokality „Biskupství“, „Lesní ulice“, „Nad hřbitovem“, „Valník“ a „Vrchy“. Staré sídelní oblasti vzdálený Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), neelitní výšinné sídliště, je spojováno nejdříve právě s fází Ha C2. Nížinná náměšťská sídliště by mohla být jeho hospodářským zázemím (cf. Čížmář 2008). Stěžejní nárůst sídlištních aktivit je zřejmý i v okolí dnešních obcí Slatinice na Hané a Slatinky, ačkoliv zdejší materiál různorodého původu nelze spojovat pouze se starohalštatskou datací, nýbrž je zřejmé, že se jedná jen o jeho spodní hranici. V tomto dějinném úseku rovněž zaznamenáváme první sídelní projev v JZ části zkoumaného regionu, ve snížených partiích mezi masivem kopce Kosíře (tedy J výspy Zábřežské vrchoviny) a V okraje Dražanské vrchoviny. Sídliště Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“ i Služín – „Zábrusky“ počínají svá působení právě ve starém halštatě, trochu odděleny od hlavních tehdejších aktivit, které bych spojil s komunitami SV, J a centrálních partií zkoumaného regionu. V geografickém zobrazení výskytu stejně datovaných lokalit (mapa 7) jsou pak naznačeny předpokládané regionální vztahy centrálních lokalit (Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; č. 36) a Skrbeň – „Hradisko“; č. 45) a jejich hospodářského zázemí, a případně i hypotetických pohřebních areálů. V podobném duchu budou tyto predikované interakce sledovány i v dalších fázích halštatě a časného latěnu (mapa 8–11). V některých případech uvedu i významnější lokality, které se nacházejí za hranicí vyhodnocovaného území, a předpokládám jejich vztah k danému regionu (D = výšinné hradiště Olomouc – „Dómské návrší“, H = výšinné hradiště Bílovice – „Hrad“, M = rovinné sídliště s doklady aktivit spojených s železářskou činností Neředín – „Mýlina“).

Lokality datované do mladohalštatské fáze Ha D1



Mapa 8: Geografické umístění lokalit spadajících do mladohalštatské fáze Ha D1: k.ú. Drahanovice: 3. Za zahradou, 4. (neznámá lok. 1); k.ú. Horka nad Moravou: 5. Intravilán – ul. Petra Bezruče; k.ú. Loučany na Hané: 7. Hliník; k.ú. Náklo: 15. Kašlíkovo pískoviště, 17. Pískovna u Mezcí, 18. Pod dědinou, 21. U kostela; k.ú. Náměšť na Hané: 25. Biskupství, 31. Lesní ulice, 32. Nad hřbitovem, 36. Rmíz (u Laškova), 37. U nádraží, 38. Valník, 40. Východně Biskupství; k.ú. Skrbeň: 45. Hradisko; k.ú. Slatinice

na Hané: 49. Na stráži, 50. Nad farskou zahradou, 52. Pasuňk, 53. Stará kotelna, 55. U vodárny, 61. (neznámá lok. 3; Vrchy); k.ú. Ústín: 66. Nad mlýnem Spálcencem; k.ú. Čechy pod Kosířem: 70. Na hrádkách – západně; k.ú. Hluchov: 71. Obec – pozemek Františka Vyhlídala; k.ú. Slatinky: 74. Močilky, 75. Nivky, 76. Pasuňk, 77. Pod hájem, 79. Za humny; k.ú. Služín: 81. Planý, 82. Za pastouškou, 83. Zábrusky; D = Olomouc – „Dómské návrší“; H = Bílovice – „Hrad“ (www.geoportal.cuzk.cz, upraveno).

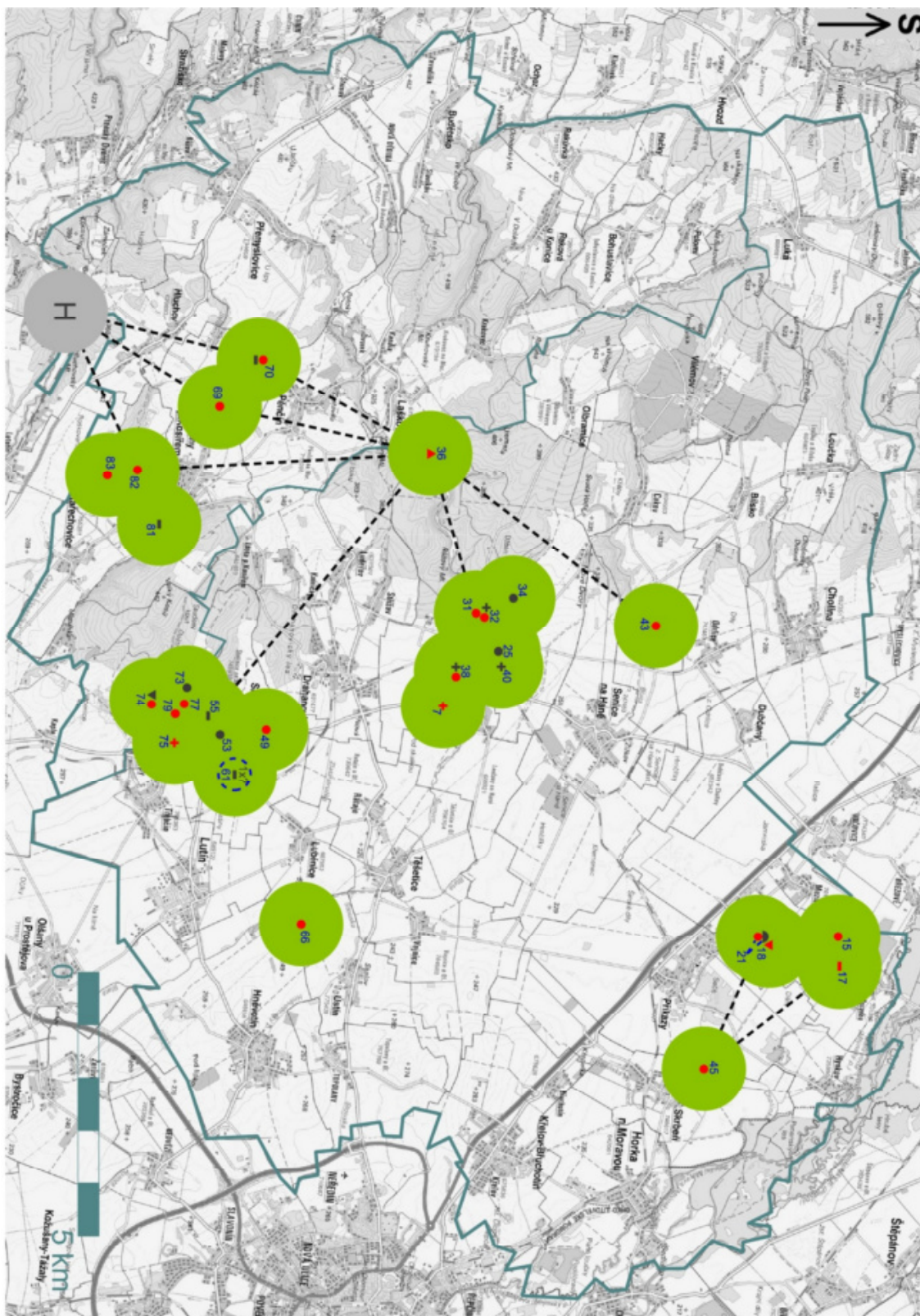
Mladohalštatské období vykazuje další, avšak již mírný nárůst lokalit ve sledovaném regionu (mapa 8). Centrální část zkoumaného území vykazuje kontinuitu pohřebišť, která svou působnost počala v starohalštatském období. Nově zde nalezneme polohy Náměšť na Hané – „U nádraží“ a Náměšť na Hané – „Východně Biskupství“, z druhé jmenované byl pak vyzvednut dosud celkově nevyhodnocený funerální kontext obsahující velké množství skleněných korálků datovaných do úseku Ha D1–D2. Mělo by se tak jednat o bohatý (ženský) hrob vyšší střední vrstvy tehdejšího obyvatelstva (Mírová – Golec 2018, 105, Fig. 23; 2020). Náměšťská enkláva, spolu s blízkými 2 pohřebišti Loučany na Hané – „Hliník“ a Drahanovice – „Za zahradou“ (posledně jmenované ve fázi Ha D1 končí), vykazují v tomto období velmi bohaté funerální aktivity, snad jako návaznost na starší hroby tehdejších elit (Náměšť na Hané – „Vrchy“ a o něco vzdálenější Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic)). Pohřbívání ve Slatinkách – „Nivkách“ nadále pokračuje, zatímco v JZ partiích zkoumaného regionu zatím žádné pohřebiště objeveno nebylo. Po skončení pohřbívání na SV lokalitě Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ již v tomto mikroregionu (SV část studovaného území) žádné prokázané pohřebiště neznáme.

Co se týče sídlišť, v SV partiích končí osídlení v poloze Horka nad Moravou – „Intravilán – ul. Petra Bezruče“, naopak návršní sídliště Skrbeň – „Hradisko“ na kulminaci své působnosti teprve čeká. Ze 2 nákelských poloh známe 2 singulární předměty. Z Nákla – „Kašíkova pískoviště“ zdobený přeslen (evokující přítomnost specializované výroby, tedy i sídliště), který však nelze zařadit blíže než do Ha D, a z Nákla – „Pískovny u Mezc“ potom bronzovou ložkovitou sponu s dlouhým zachycovačem, jež je datována do úseku Ha D1–D2, kterou však nepodporují keramické nálezy. Stejně chronologické zařazení jako zmíněná spona má i proslulý nákelský depot 8 luxusních bronzových šálků v bronzové žebrované cistě, který byl nalezen v inundačním pásmu pod vyvýšenými partiemi současné obce Náklo. Na nich se pak nalézají sídliště v poloze Náklo – „U kostela“, jako jediný prokázaný sídelní element na této lokalitě. Z literatury pocházející informace o zdejší doložené, dnes již neexistující mohyle, a fortifikačních prvcích evokujících přítomnost hradiště, nemohu vzít v potaz jako projevy související s halštatským obdobím, neboť žádné indicie

k tomuto výroku přímo nesměřují. Podobné stavby známe z mnoha období pravěku a rané doby dějinné, tedy uvedené nákelské komponenty s halštatem nemusejí souviset. Přítomnost jiné, dosud nezkoumané mohyly na nedaleké lokalitě Náklo – „Intravilán – č. p. 246“, by snad vnesla do problému více světla, pokud by se portfolio exkavovaných nálezů shodovalo s artefakty ze zničené mohyly z polohy Náklo – „U kostela“, popsanými v literatuře (*Wankel 1889*, 51), případně s těmi, které známe odjinud.

Výše uvedenou kontinuitu náměšťských pohřebišť lze sledovat i v případě zdejších sídlištních lokalit, výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) nevyjímaje. Prakticky stejná situace je i v okruhu dnešních Slatinic na Hané/Slatinek. Všechny tyto sídlištní aktivity vykazují tedy regionálně dlouhodobější ráz. Zajímavostí je pokračování osídlení na sídlišti Ústín – „Nad mlýnem Spálcem“, jehož působnost v tomto období zdaleka nekončí. Vzrostl také počet sídlištních poloh v „závětrí“ kopce Kosře, v JZ části sledovaného území. Sídliště Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhliďala“ svou působnost v Ha D1 končí, další nové polohy pak vykazují jen slabé datovací opory v rámci zde nalezeného keramického materiálu, nicméně s mladohalštatským obdobím mohou být spojeny. Hlášeny jsou také singulární kovové nálezy z tohoto prostoru, které vykazují jen širší zařazení se spodní hranicí ve stupni Ha D. Jiné ojedinělé nálezy artefaktů známe i z centrálního prostoru sledovaného regionu. Ty jsou na základě analogií řazeny do fáze Ha D1, nebo širěji do stupně Ha D. O sídlištních aktivitách však přímo nesvědčí.

Lokality datované do starší části pozdně halštatské fáze Ha D2



Mapa 9: Geografické umístění lokalit spadajících do pozdně halštatské fáze Ha D2: k.ú. Loučany na Hané: 7. Hliník; k.ú. Náklo: 15. Kašlikovo pískoviště, 17. Pískovna u Mezí, 18. Pod dědinou, 21. U kostela; k.ú. Náměšť na Hané: 25. Biskupství, 31. Lesní ulice, 32. Nad hřbitovem, 34. Padělky za Biskupstvím, 36. Rmíz (u Laškova), 38. Valník, 40. Východně Biskupství; k.ú. Senička: 43. Intravilán – náves, před č.p. 24; k.ú. Skrbeň: 45. Hradisko; k.ú. Slatinice na Hané: 49. Na stráži, 53. Stará kotelná, 55. U vodárny, 61.

(neznámá lok. 3; Vrchy); k.ú. Ústín: 66. Nad mlýnem Spálcem; k.ú. Čechy pod Kosířem: 69. Mezi cestami, 70. Na hrádkách – západně; k.ú. Slatinky: 73. Kobyli hlava, 74. Močílky, 75. Nivky, 77. Pod hájem, 79. Za humny; k.ú. Služín: 81. Planý, 82. Za pastouškou, 83. Zábrusky; H = Bílovice – „Hrad“ (www.geoportal.cuzk.cz, upraveno).

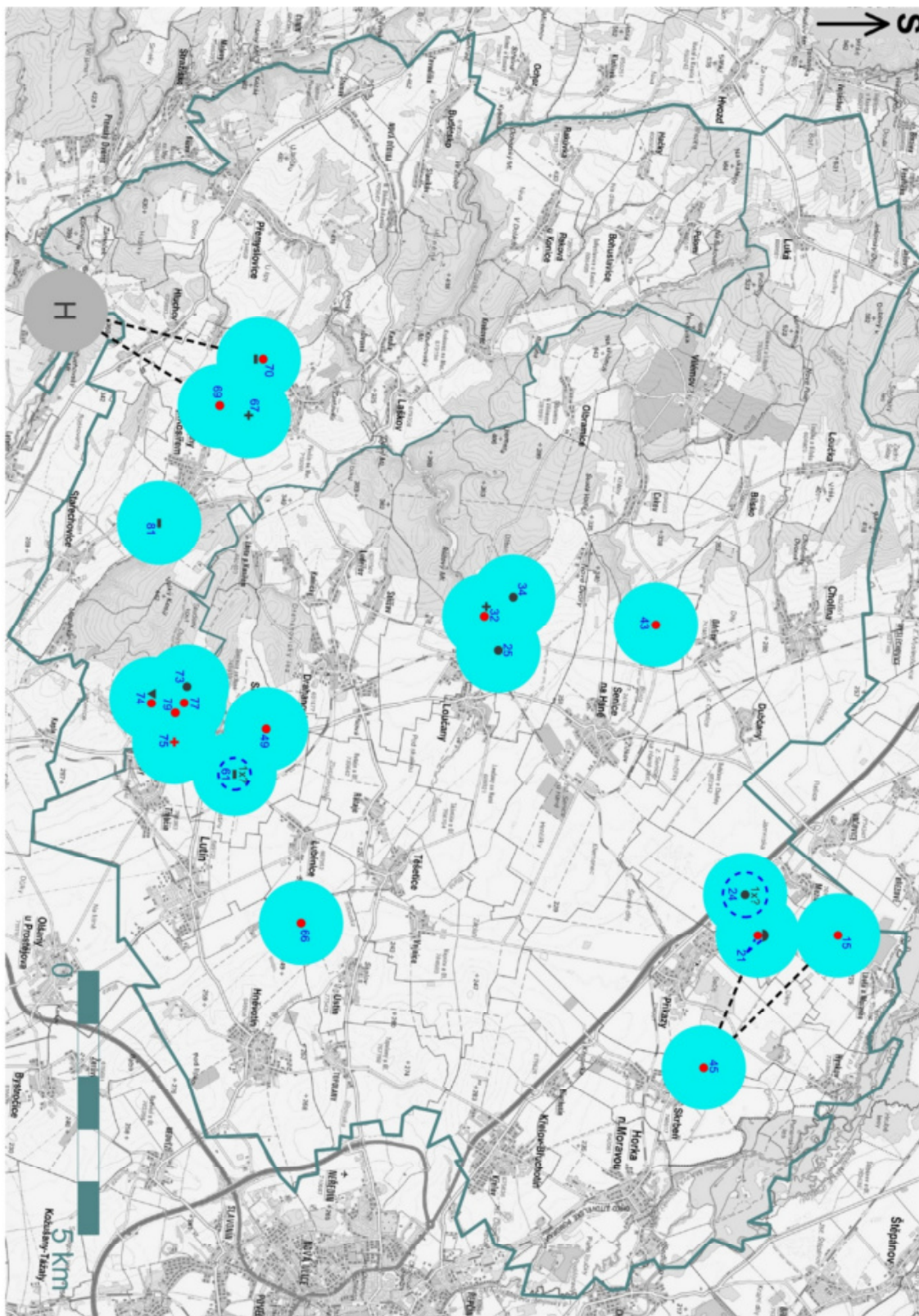
Na pozadí starší fáze pozdně halštatského období spatřujeme stále významnou přítomnost starší doby železné ve sledovaném regionu (mapa 9). Počet i rozmístění lokalit se změnilo jen málo, pro mnoho z nich je však tato fáze finální. Kromě Slatinek – „Nivek“ se jedná prakticky o všechna ostatní pohřebiště, zejména v okolí Náměště na Hané. Funerální lokality byly hlavně v počátečních fázích halštatského období nejvýznamnějším atributem zkoumaného území. Od fáze Ha C2 je však již markantně převyšuje počet sídlištních poloh. Interpretace tohoto fenoménu je samozřejmě dosti složitá. Lze si jen těžko představit, že by se pohřbívání od Ha D2 soustředilo pouze na lokalitu Slatinky – „Nivky“. Spíše bych tento fakt přikládal stavu výzkumů, které funerální lokality dosud neposkytly.

Sídliště však v Ha D2 nalzáme stále v hojně míře. V SV části našeho regionu pokračuje osídlení návršní polohy Skrbeň – „Hradisko“ a sídliště Náklo – „U kostela“, zatímco ojedinělé nálezy a depot luxusních předmětů bližší dataci nedovolují. V každém případě by jejich výskyt neměl přesáhnout fázi Ha D2. Zcela novou lokalitou, a v centrální části sledovaného území tou nejsevernější, je sídliště Senička – „Intravilán – náves, před č.p. 24“, jejíž působení lze spojit s celým pozdně halštatským obdobím. V náměšťské enklávě končí sídlištní aktivity na „Lesní ulici“, „Valníku“ a také na jediném výšinném hradišti v regionu, v Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova), které se konečné halštatské fáze nedožívá. Rámcově do pozdního halštatu je však řazeno nové zdejší sídliště Náměšť na Hané – „Padělky za Biskupstvím (Rybník)“. Ve stínu (pravděpodobně) stále stojící mohyly Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic) pokračuje u dnešní stejnojmenné obce (Ústín), osídlení polohy Ústín – „Nad mlýnem Spálcem“. Mikroregion dnešních Slatinic na Hané/Slatinek se se rovněž dynamicky vyvíjí. Končí osídlení v poloze Slatinice na Hané – „Stará kotelna“, zaznamenáváme však větší výskyt nálezů solitérního charakteru (militaria nevyjímaje), které jsou spojena s kulturami tzv. východního typu. Kulminuje osídlení na slatinských sídlištích „Pod hájem“ a „Za humny“, na nedalekých Slatinkách – „Močílkách“ tomu bude podobně. Novou zdejší sídlištní lokalitou jsou rámcově zařazované Slatinky – „Kobyli hlava“.

Zakosířská JZ část území vykazuje téměř stejnou situaci jako v předcházející fázi. Pokračuje zdejší absence pohřebišť, ze sídlišť v této fázi končí Služín – „Za pastouškou“ a Služín – „Zábrusky“, naopak svou působnost počíná poloha Čechy pod

Košřem – „Mezi cestami“. Z ostatních lokalit pocházejí již pouze singulární předměty, opět např. dvojice militarií, které jsou stejného původu jako předchozí případy ze Slatinek. Jejich chronologické zařazení má však pouze široký rámec Ha D – LT A.

Lokality datované do mladší části pozdně halštatské fáze Ha D3

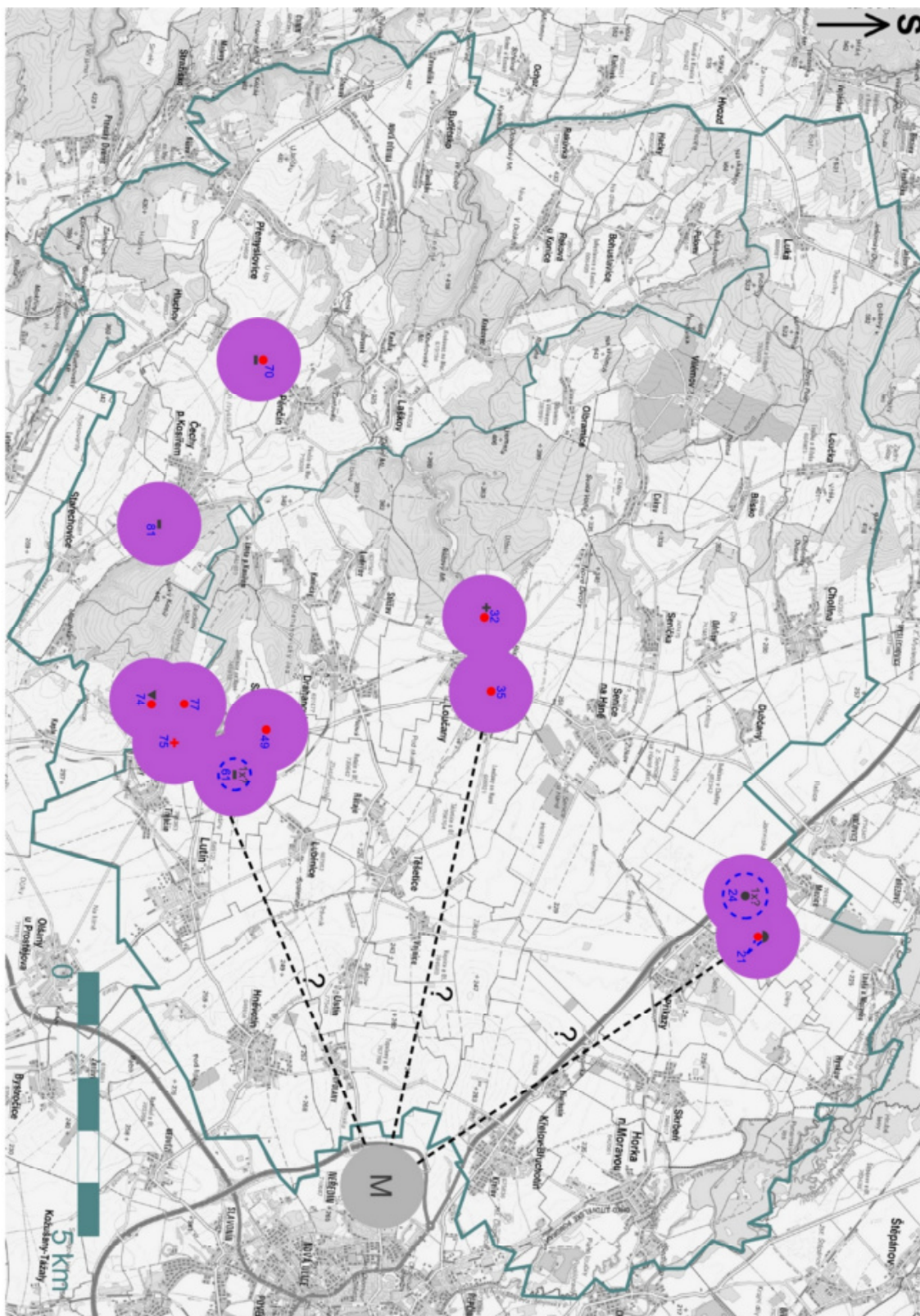


Mapa 10: Geografické umístění lokalit spadajících do pozdně halštatské fáze Ha D3: k.ú. Náklo: 15. Kašlíkovo pískoviště, 21. U kostela, 24. (neznámá lok. 3); k.ú. Náměšť na Hané: 25. Biskupství, 32. Nad hřbitovem, 34. Padělky za Biskupstvím; k.ú. Senička: 43. Intravilán – náves, před č.p. 24; k.ú. Skrbeň: 45. Hradisko; k.ú. Slatinice na Hané: 49. Na stráži, 61. (neznámá lok. 3; Vrchy); k.ú. Ústín: 66. Nad mlýnem Spálcem; k.ú. Čechy pod Kosířem: 67. Díly za vrchní brankou, 69. Mezi cestami, 70. Na hrádkách – západně; k.ú. Slatinky: 73. Kobyli hlava, 74. Močilky, 75. Nivky, 77. Pod hájem, 79. Za humny; k.ú. Služín: 81. Planý; H = Bílovice – „Hrad“ (www.geoportal.cuzk.cz, upraveno).

Finální fáze halštatského období se ve sledovaném regionu vyznačuje jen mírným poklesem počtu lokalit, které, co se týče konfigurace rozmístění, zůstávají prakticky ve stejných lokacích (mapa 10). Jediné prokázané pohřebiště v celém regionu jsou i v této fázi Slatinky – „Nivky“, velmi diskutabilní je potom materiální „celek“ z lokality Čechy pod Kosířem – „Díly za vrchní brankou“, který je snad funerálního původu, a jeho nejpravděpodobnější datace osciluje kolem pozdně halštatské fáze Ha D3. Více informací k této nálezové situaci viz kap. 9.3.14.1.

V této fázi pravděpodobně končí osídlení skrbeňské návršní polohy „Hradisko“. Z dnešního Nákla známe 2 sídlištní lokality – poloha „U kostela“ je dle keramických nálezů datována nejpozději do Ha D3, singulární nález skleněného korálku posunuje dataci ještě do časného laténu. Podobně je tomu i u jiné zdejší neznámé lokality, která je nejnověji charakterizována jako metalurgická dílna se zpracováním kovů. Pozdně halštatským obdobím končí také osídlení v centrální části sledovaného území, a sice na sídlišti Senička – „Intravilán – náves, před č.p. 24“, Ústín – „Nad mlýnem Spálcem“ a dvou náměšťských lokalitách „Biskupství“ a „Padělcích za Biskupstvím“. Poloha Náměšť na Hané – „Nad hřbitovem“ by ještě hypoteticky mohla zasahovat do časné laténské fáze LT A, singulární kovový nález je však pouze slabým vodítkem pro toto tvrzení. V mikroregionu Slatinice na Hané/Slatinky končí osídlení na sídlišťích Slatinky – „Kobyli hlava“ a Slatinky – „Za humny“, druhé jmenované jsme sledovali aktivní po celý halštat. Jiné zdejší lokality – Slatinky – „Močilky“ a Slatinky – „Pod hájem“, prokazatelně pokračují do časného laténu. V zakosířské mělké pánvi na JZ zkoumaného území končí osídlení na sídlišti Čechy pod Kosířem – „Mezi cestami“, možné pokračování do časného laténu na ostatních lokalitách (Čechy pod Kosířem – „Na hrádkách – západně“ a Služín – „Planý“) obstarávají již pouze singulární kovové nálezy, jejichž chronologické určení je však velmi široké. Při absenci centrální lokality Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) je pak diskutabilní příslušnost sídlištních lokalit v okolí Náměště na Hané, Slatinic na Hané/Slatinek, a singulárních poloh u Seničky a Ústína. Stav výzkumů však zatím nedovoluje v tomto ohledu jistější závěry.

Lokality datované do časně laténské fáze LT A



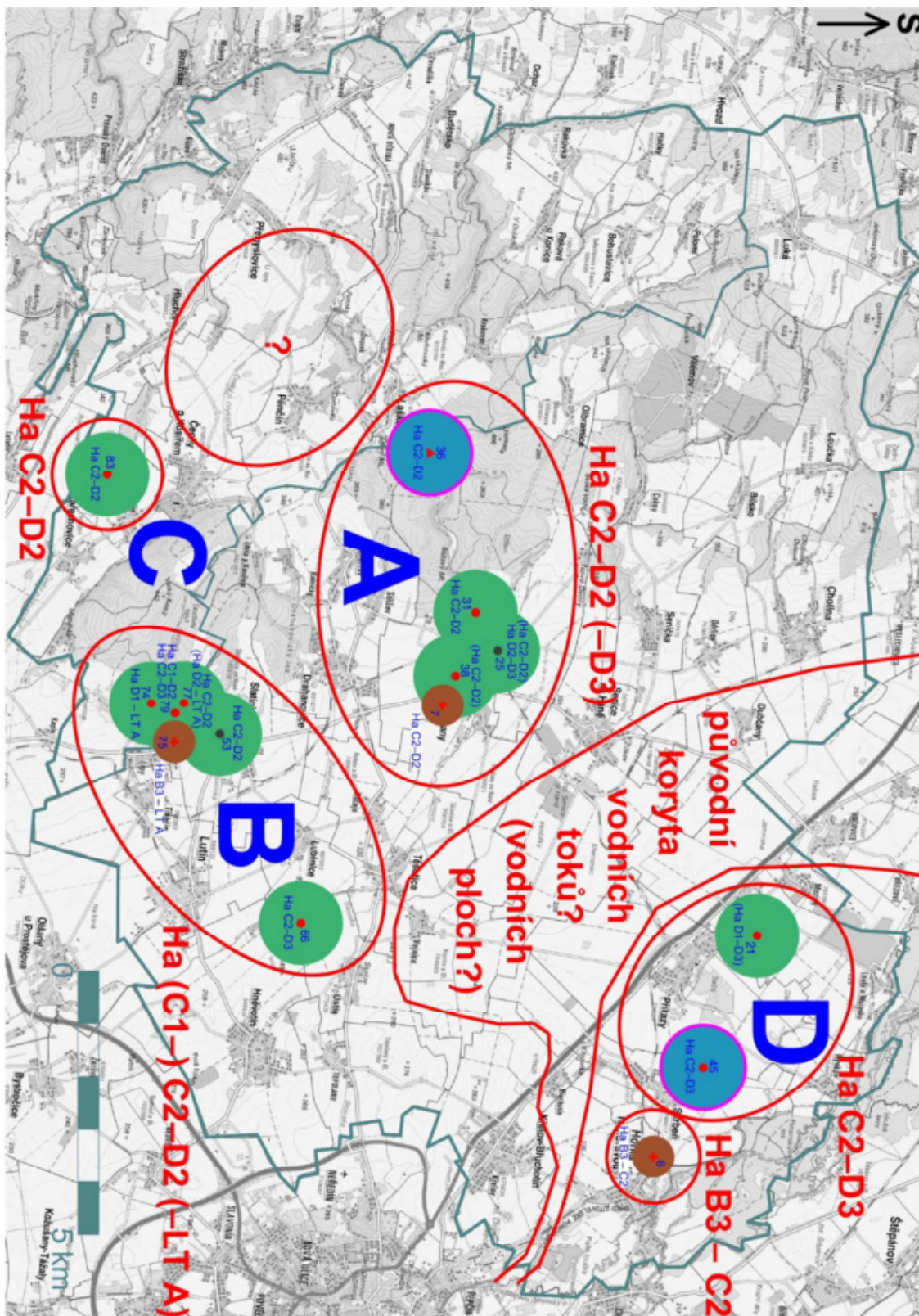
Mapa 11: Geografické umístění lokalit spadajících do časně laténské fáze LT A: k.ú. Náklo: 21. U kostela, 24. (neznámá lok. 3); k.ú. Náměšť na Hané: 32. Nad hřbitovem, 35. Při silnici ze Senice do Loučan; k.ú. Slatinice na Hané: 49. Na stráži, 61. (neznámá lok. 3; Vrchy); k.ú. Čechy pod Kosířem: 70. Na hrádkách – západně; k.ú. Slatinky: 74. Močilky, 75. Nivky, 77. Pod hájem; k.ú. Služín: 81. Planý; M = Neředín – „Mýlina“ (www.geoportál.cuzk.cz, upraveno).

Z větší či menší jistotou můžeme hovořit o zřejmé kontinuitě v osídlení ve sledovaném regionu s příchodem časně laténského období (mapa 11). Lokalit je opět o něco méně, avšak přechod mezi halštatskou a laténskou epochou je zde plynulý, až na 1 sídliště se časně laténská provenience vyskytuje na stejných lokalitách, jako v pozdně halštatském období. Diskutabilní je přesah do časného latěnu na pohřebišti Slatinky – „Nivky“, a sice na základě výskytu typických skleněných korálků s vrstvenými očky, u kterých se datace Ha D3 – LT A nejčastěji uvádí (Venclová 1974, 593). Podobná situace je u, v minulé fázi zmíněné, dvojici nádob z lokality Čechy pod Kosířem – „Díly za vrchní brankou“, kde však byla konsenzuálně přijata datace Ha D3. Další funerální lokality obsahující časně laténský materiál ve sledovaném regionu neznáme.

Převažující sídlištní nálezy jsou reprezentovány zcela novou lokalitou Náměšť na Hané – „Při silnici ze Senice do Loučan“, která, alespoň dle známých faktů, vykazuje pouze časně laténské datování. Rozsáhlý výzkum na sídlišti Slatinky – „Močílky“ odkryl nemálo kontextů, které rovněž vykazují nesporné časně laténské zařazení, stejně jako povrchovými sběry zkoumaná nedaleká sídlištní lokalita Slatinky – „Pod hájem“. Do rozmezí Ha D3 – LT A je ještě datovaná neznámá nákelská lokalita (viz kap. 9.3.6.13 (neznámá lok. 3)) s nálezy tyglíků na slévání kovů, která je mj. interpretována jako bronzářská dílna. Ostatní nálezy, častokrát singulární objevy kovových předmětů, už vykazují jen širší dataci, např. Ha D – LT A (Kozubová – Fojtík 2021, 70, 99, 101–105, Abb. 17:73, 74), u nichž převažují předměty spojené s kulturami tzv. východního typu (Kozubová 2009, 66). Pokud tyto artefakty nejsou podepřeny keramickými nálezy, jejich sídlištní původ je téměř vyloučen.

Časně laténský materiál chronologicky definuje zcela novou sídlištní lokalitu Neředín – „Mýlina“ (Goláňová 2013, 11, 40, 81; 2018, 83), která se nachází těsně za V hranicích studovaného regionu. Jedná se o rovinnou polohu, na které byly zjištěny četné aktivity související se zpracováním železa (nálezy surové železné rudy a až 100 kg strusky), avšak výrobní zařízení, svědčící o zdejší tavbě či hutnění železa – tedy tavící pece, doloženy nejsou (Goláňová 2013, 79, 81, 86). V tomto období tedy mohlo toto sídliště představovat distribuční a (snad i) výrobní centrum pro širší oblast, lokality ve zkoumaném regionu nevyjímaje (viz mapa 11). Dodejme jen, že nejbližší podobná (snad) výrobní lokalita se nachází v blízkosti obce Náklo, jde však o nelokalizovanou polohu datovanou do přechodového úseku Ha D3 – LT A, na které byly nalezeny předměty přímo spojené se sléváním barevných kovů, případně železa (viz kap. 9.3.6.13). Toto sídliště Náklo – „(neznámá lok. 3)“ má číslo 24 (mapa 11).

Působnost dlouhotrvajících lokalit ve zkoumaném regionu



Mapa 12: Geografické umístění dlouhotrvajících lokalit s predikcí jejich vzájemných vazeb: k.ú. Horka nad Moravou: 6. Nad skalkou; k.ú. Loučany na Hané: 7. Hliník; k.ú. Náklo: 21. U kostela; k.ú. Náměšť na Hané: 25. Biskupství, 31. Lesní ulice, 36. Rmíz (u Laškova), 38. Valník; k.ú. Skrbeň: 45. Hradisko; k.ú. Slatinice na Hané: 53. Stará kotelna; k.ú. Ústín: 66. Nad mlýnem Spálcem; k.ú. Slatinky: 74. Močilky, 75. Nivky, 77. Pod hájem, 79. Za humny; k.ú. Služín: 83. Zábrusky. Polygon A: výšinné hradiště Náměšť

na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) a jeho předpokládané přímé zázemí. Polygony B a C: další predikovaná zázemí zmíněného výšinného hradiště. Polygon D: návršní sídliště Skrbeň – „Hradisko a jeho předpokládané zázemí (www.geoportal.cuzk.cz, upraveno).

Regionální fenomén dlouhotrvajících lokalit je významným faktorem, který nám vykresluje podobu zkoumaného území v rámci předpokládané dlouhodobé oblíbenosti jejího využívání. V grafickém názorném hodnocení (mapa 12) jsou vykresleny v podobě barevných kruhů, jak dlouhotrvající pohřební areály (hnědě), tak sídliště (zeleně). Výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) a návršní sídliště Skrbeň – „Hradisko“ (obě modře s růžovým lemem), zastupují primárně předpokládaná centra regionálního významu. Dlužno podotknout, že ze zjištěných skutečností vyplývá, že jejich dominantní úloha v rámci zkoumaného regionu se nepotvrdila. Materiální náplň ani jedné z lokalit neobsahuje očekávané artefakty, které by tyto polohy charakterizovaly jako nadregionálně či alespoň regionálně významná centra. Nicméně i tak lze jejich určitou důležitost předpokládat, jakkoliv se ji z představených nálezů nepodařilo prokázat (cf. podobně situované lokality viz kap. 9.3.7.12.2 Exkurz 3). Nyní si popíšeme konkrétní výsledky, které vyplynuly z výzkumu chronologické souvztažnosti halštatských lokalit ve studovaném regionu, diskuze k vytyčeným polygonům A, B, C, D bude následovat posléze.

SV část území vykazuje 2 velmi rozdílná uskupení dlouhodobě využívaných lokalit. Pohřebiště Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ bylo pravděpodobně nejvíce využíváno v pozdní době bronzové, i když její přesah do starší halštatské epochy je nesporný. Ze signifikantních dat je zřejmé, že zdejší nálezy již téměř ve 100 % případů nedosahují mladohalštatské éry. Naopak sídlištní nálezy z nedalekého návršního (neohrazeného) sídliště Skrbeň – „Hradisko“, a polohy Náklo – „U kostela“, vykazují svůj počátek právě až ve starém halštatu, spíše však až v mladohalštatském období, kdy využívání těchto 2 lokalit pokračuje hluboko do pozdně halštatského období. Lze tedy prohlásit, že tyto 2 samostatné sídelní enklávy jsou nesoučasné a k nim příslušející dlouhodobé sídlištní (či funerální) areály je nutno teprve identifikovat.

Zcela jiná je situace v širším okolí dnešní obce Náměšť na Hané. Homogenitu zdejšího dlouhodobého osídlení dokladují jak sídlištní, tak funerální aktivity, které se ve svém chronologickém působení flagrantně kryjí. Výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), jeho hospodářské zázemí několika koincidentních sídlišť a stejně datovatelné pohřebiště Loučany na Hané – „Hliník“, nám dávají poměrně dobrý obraz o zdejším osídlení. Je nutno vzít v potaz další náměšťské nálezy, které sice nevykazují

dlouhodobý faktor, nicméně jsou jistou indicií, která podporuje představená data. Lze tedy v okolí Náměště na Hané nesporně uvažovat o sídelní enklávě, která nevykazuje krátkodobou působnost, naopak zde téměř jistě fungovala dlouhodobá sídelní struktura. V této souvislosti nejednoho badatele napadne otázka, zda zmíněné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) nemělo i své další hospodářské zázemí, a sice na Z od sledovaného výšinného hradiště (v mapě 12 je tato oblast vyznačena polygonem s otazníkem ve svém středu). Nejenže jsou tyto oblasti Náměšti na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) blíže než centrální náměšťská oblast, ale vykazují podobně bohaté hospodářské plochy, jako ve V části sídelní oblasti. Stálo by jistě za to, rozšířit výzkumy do těchto poloh, jež by snad rozhojnilly objem informací z halštatského období v tomto regionu.

V JZ části zkoumaného regionu známe pouze sídliště Služín – „Zábrusky“, které představuje podobnou dlouhodobou působnost jako náměšťská oblast, další takové lokality zde zatím neznáme. Předkosířská sídelní enkláva Slatinic na Hané/Slatinek pak vykazuje relativně nehomogenní profil, jejímž středobodem je pohřebiště Slatinky – „Nivky“, které chronologicky pokrývá mj. celé halštatské období s možným přesahem do časného laténu. Ve své spodní hranici tak datačně souvisí s poznatky z přilehlého sídliště Slatinky – „Močílky“. Další zdejší sídlištní polohy se pak různě promítají do této, velmi dlouhé časové periody. Sídliště Ústín – „Nad mlýnem Spálencem“, které je odsud cca 1,3 km vzdálené, nevyjímaje. Je možno prohlásit, že zdejší lokality spolu v jistém časovém úseku chronologicky koincidují, je však složité sledovat zejména počátek a konec těchto sídlišť ve vztahu k multikulturnímu pohřebišti Slatinky – „Nivky“. Tento závěr je bohužel nutno přičíst obligátnímu důvodu, a sice stavu zdejších výzkumů.

Posledním atributem interpretace zjištěných faktů tohoto charakteru je posouzení rozsáhlé oblasti, která se nalézá mezi SV a centrální oblastí zkoumaného území. Nenalézají se tu žádné archeologické lokality, ba ani v současné době působící obce či vesnice, až na výjimky (Dubčany, Vojnice). Mohlo jít tedy o záplavové území, nebo dnes již zaniklá řečiště původně meandrujících vodních toků, či jimi vytvořených vodních ploch. Koryta těchto vodotečí pak byla v průběhu historického období nenávratně změněna. Zbyly tedy prázdné plochy, dnes zanesené naplaveninami, mechanicky zkulturnované a zarovnané, jež nám dnes žádné informace k pravěkému osídlení nenabízejí. Jisté analogie můžeme sledovat i v povodí českých řek Labe a Ohře (Pokorný 2011, 197–202, obr. 95–97). Dlužno podotknout, že v současnosti se ve

zmíněném prostoru nacházejí velmi úrodné půdy černozemí s rozsáhlými osevními plochami, které jen podporují výše zmíněné předpoklady.

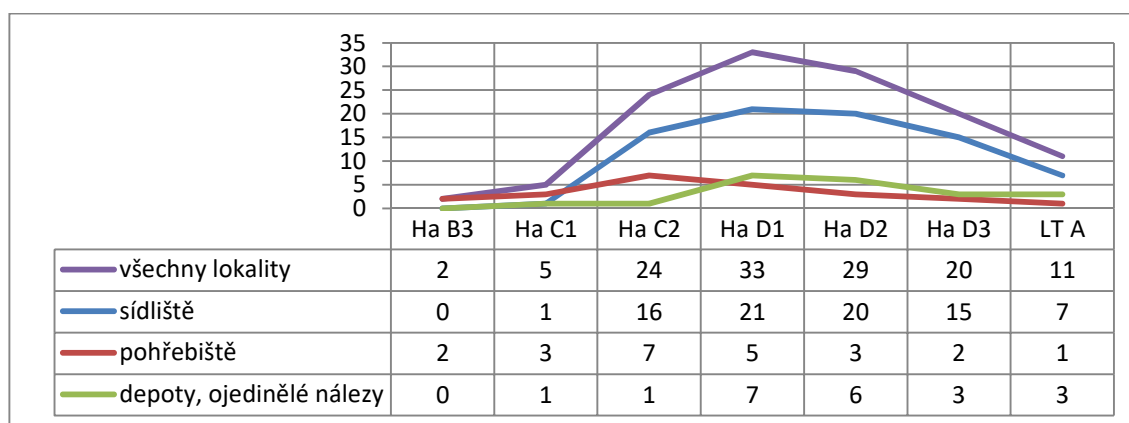
Následuje diskuze k chronologicky homogenním polygonům A, B, C, D, jakožto předpokládaným interakčním celkům.

- polygon A: jedná se prioritně o detailně sledované výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) a jeho předpokládané přímé zázemí sídlištních lokalit v okolí dnešní obce Náměšť na Hané. Chronologicky současné je i nedaleké pohřebiště Loučany na Hané – „Hliník“. Tato časově souvztažná sídelní aglomerace (cf. *Bambasová 2014*, 7; *Tichá Bambasová 2019*, 14) tvoří relativně silný argument o dlouhodobé sídelní aktivitě v tomto území. Interakci výšinného hradiště a nížinných sídlišť by podpořilo významné procento podobných (keramických) nálezů, nebo doklady distribuce artefaktů na těchto lokalitách. Kromě stejného chronologického zařazení lokalit však o těchto předpokladech žádnými hmatatelnými důkazy do této chvíle nedisponujeme.
- polygon B: pokrývá oblast dnešních obcí Slatinice na Hané/Slatinky (vč. multikulturního pohřebiště Slatinky – „Nivky“), a včlenil jsem do ní i časově současné sídliště Ústín – „Nad mlýnem Spálcem“, které vzniklo pravděpodobně někdy kolem doby, kdy byla konstruována mohyla elit Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic), tady ve fázi Ha C2. Sídlištní aktivity Slatinic na Hané/Slatinek se rozprostírají prakticky po celou dobu halštatskou, jednotlivá sídliště však vykazují odlišný rozsah fází. Mohla být tedy i opuštěna a zbudována na jiném nedalekém místě, nebo se jedná o sídliště zcela nová. Na tyto otázky se nám stěží podaří někdy odpovědět. V každém případě se mohlo jednat o další, o něco vzdálenější zázemí výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova). Jaký byl však jeho regionální status, je velmi složité hovořit.
- polygon C: jediná dlouhotrvající lokalita v JZ části sledovaného regionu, opět jako možná hospodářská podpora výše zmíněného hradiště, je sídliště Služín – „Zábrusky“. Chronologicky naprosto koinciduje s Náměští na Hané – „Rmízem“ (u Laškova). V této zakosířské enklávě, která vykazuje úrodné půdy podobné hanácké oblasti, snad číhá více nálezů, které by korespondovaly s předmětným obdobím, je však možné, že zatím se na jejich objevení teprve čeká. Prokázaly by dříve zmíněnou domněnku, že zdejší oblast mohla být nerušeně využívána,

neboť je od „staré sídelní oblasti“ oddělena J výběžkem Zábřežské vrchoviny – kopcem Kosíř.

- polygon D: zcela na opačném konci sledovaného území, v SZ oblasti, se nalézá návrší, zřejmě neopevněné sídliště Skrbeň – „Hradisko“, které od fáze Ha D1 „doprovází“ sídliště Náklo – „U kostela“. Absence dalších sídlištních, chronologicky současných lokalit v okolí napovídá tezi, že se jedná o soběstačnou hospodářskou polohu, která si své potřeby obstarávala sama. Nákelské sídliště ji od určité fáze mohlo být nápomocno, avšak přesněji definovaný vztah se dá jen stěží dokazovat. Funerální aktivity na nepříliš vzdáleném pohřebišti Horka nad Moravou – „Nad skalkou“, jak se zdá, skončily ještě před počátkem působnosti návršího sídliště Skrbeň – „Hradisko“. Místo spočinutí jeho tehdejších obyvatel je tedy doposud neznámé.

Četnost výskytu lokalit v jednotlivých Reineckeho fázích



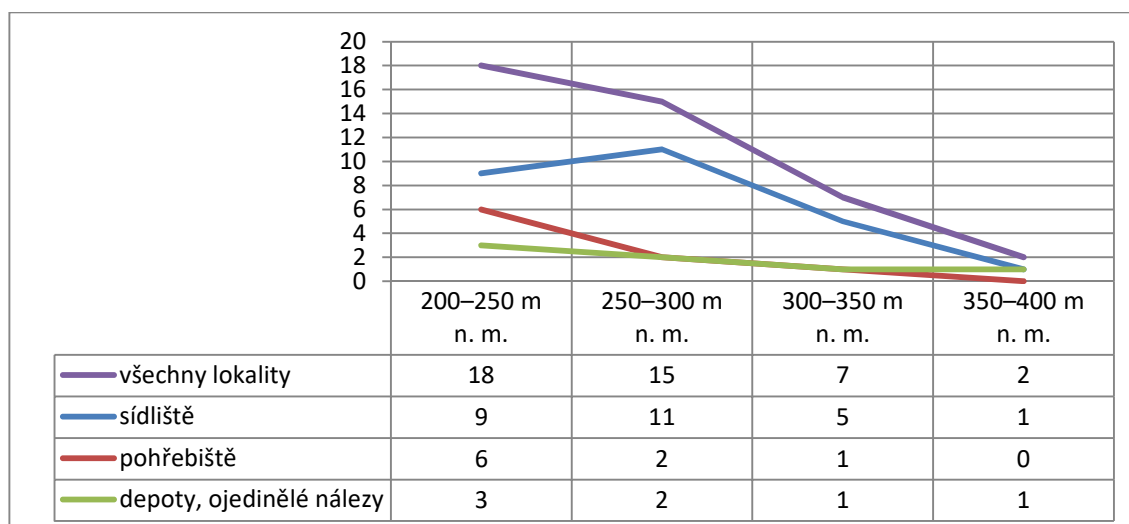
Graf 1: Četnost lokalit studovaného regionu v jednotlivých chronologických fázích dle členění P. Reineckeho

Z grafu 1 je patrné, nakolik se v průběhu sledovaného období starší doby železné (Ha C1–D3), s návazností na předchozí (Ha B3) a následující chronologickou fází (LT A), měnila četnost jednotlivých typů lokalit v studovaném geografickém celku. Jak již je z předchozích závěrů patrné, v nejstarších zaznamenaných úsecích převažují pohřební lokality nad sídlištními. Interpretace tohoto fenoménu je poměrně složitá, jedním z možných východisek je dosavadní nenalezení takovýchto lokalit, i když je lze v předmětných oblastech očekávat. V celém regionu lze, dle dosavadních výzkumů, nalézt množství lokalit datovaných do pozdní doby bronzové, ovšem již bez přesahu do halštatského období. Dle zjištěných výsledků pak od fáze Ha C2 v popisovaném regionu nastává výrazný sídelní boom, který určité enklávy zahušťuje počtem (snad vzájemně provázaných) sídlištních lokalit, u nichž lze předpokládat vzájemnou současnost, která

v některých případech mohla tvořit tzv. sídelní aglomeraci (cf. *Bambasová 2014*, 7; *Tichá Bambasová 2019*, 14). Pro zmíněnou fázi Ha C2 zaznamenáváme ve sledovaném území také výskyt několika elitních pohřebních areálů, ve kterých byly shledány funerální kontexty pod mohylami (nebo jsou tyto překryvy předpokládány), což je fenomén známý z několika významných středo- a jihomoravských pohřebišť (cf. *Golec – Fojtík 2020*). Je jen škoda, že oblast dnešního Nákla je, co se týče vstupních dat, v tomto ohledu dosti nevyužita, neboť jedna zdejší mohyla byla před případným výzkumem zničena a další ještě nebyla zkoumána (viz výše). Posledně jmenované platí i o lokalitě Hněvotín – „Špitálky“ (viz výše). Počínaje fází Ha C2 zaznamenáváme postupné snižování počtu funerálních lokalit na studovaném území.

Od následující fáze Ha D1 nám však v regionu citelně přibývá ojedinělých bronzových nálezů, které jsou spojovány s přítomností nositelů kultur tzv. východního typu. Jedná se nejen o militaria, nýbrž např. i o vlasové šperky. Situace tedy koresponduje s tím, co můžeme vysledovat v okolních moravských či východočeských regionech (e.g. *Novák 2008*, 113–114; *Kozubová 2009*; *Klápa 2016*; *2019*; *Golec – Čermáková – Fojtík 2016*; *Bartík et al. 2017*; *Kozubová – Golec 2020*; *Kozubová – Fojtík 2021*). Vzhledem k tomu, že regionálně dosud neznáme sídlištní nálezy, které by byly spojovány s těmito kulturami, lze přítomnost zmíněných předmětů chápat pouze jako dočasnou přítomnost těchto skupin, případně ojedinělé vojenské nájezdy. Může jít taktéž o artefakty získané obchodem, zejména co se týče zmíněných šperků. Důkazem pro tvrzení, že impakt přítomnosti východních etnik ve sledovaném regionu je pouze velmi slabý, je přetrvávání většiny „domácích“ sídlištních aktivit přes starší období pozdního halštatu (Ha D2) a jejich pozvolný úbytek v následujícím období. Citelnější deklinaci (v počtu sídlištních a pohřebních lokalit) představuje až časně laténská fáze. Otázka vlivu tzv. keltské expanze ve 4. stol. př. Kr. na sledovaný region již studována nebyla.

Četnost výskytu lokalit dle nadmořské výšky



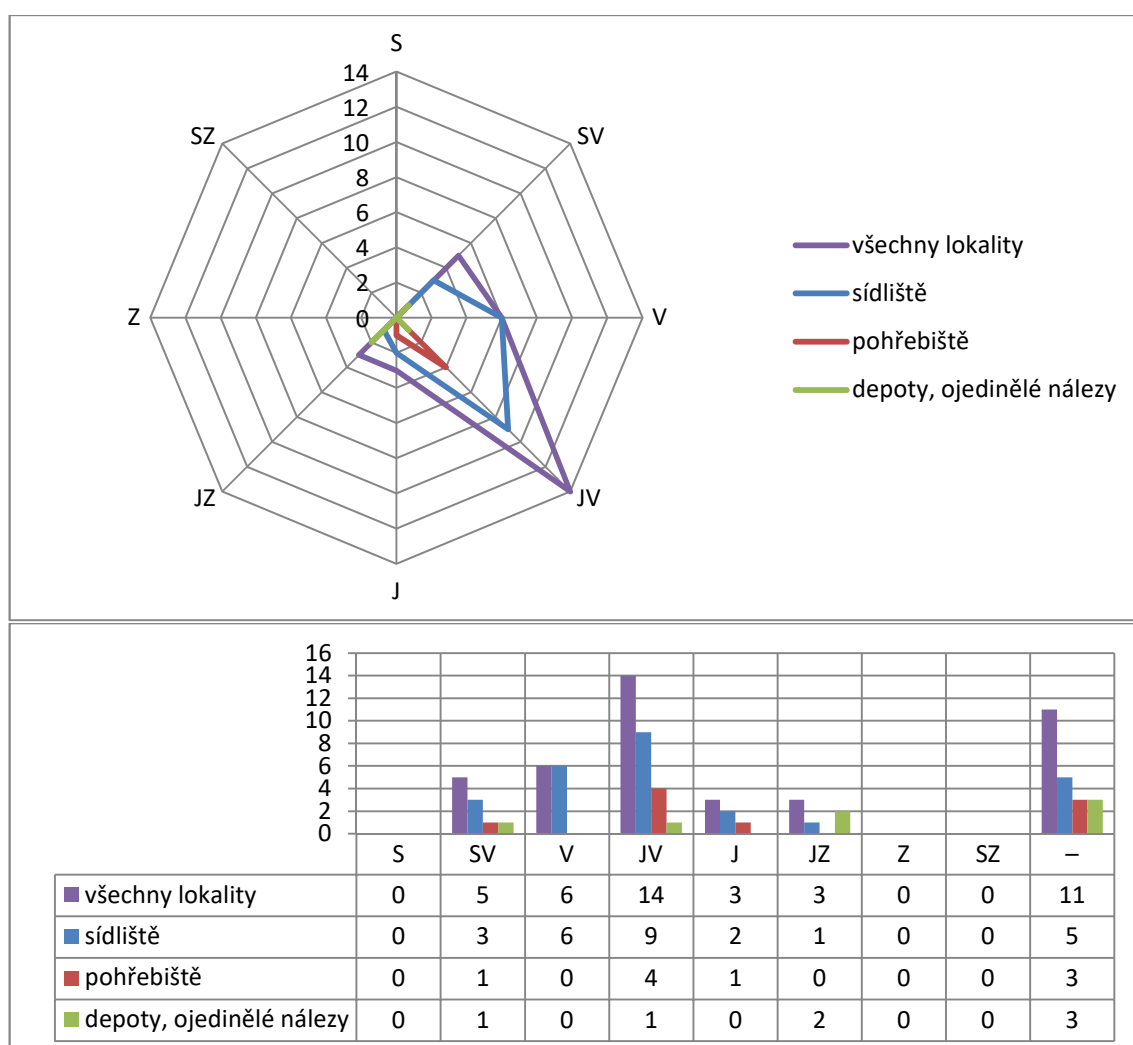
Graf 2: Četnost lokalit studovaného regionu dle nadmořské výšky, v úseku po 50ti metrech n. m.

Pro zajímavost uvádím i environmentální data, která se samozřejmě váží k situaci, v jakém prostředí se studovaný region nachází. Většina území je v našem případě umístěna v tzv. „staré sídelní oblasti“, tedy reliéfu, který je osídlen nepřetržitě od mladší doby kamenné a prvních zemědělských populací. Nadmořská výška jednotlivých lokalit byla odečtena z mapového portálu www.geoportal.cuzk.cz Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, která je pro tuto práci plně dostačující. Velká většina míst je situována do nížiny, nebo mírně zvlněného terénu, žádná z lokalit nedosahuje hodnot přes 400 m n. m. Do nadmořské výšky 250 m najdeme 2/3 pohřebišť, více jak 1/4 sídlišť, i nejvíce ojedinělých nálezů. Početně nejvíce sídlišť je pak zakládáno mezi 250–300 m n. m., pohřebiště nad 300 m n. m. jsou již vzácností. Z grafu 2 je zřejmé, že s přibývajícím nadmořskou výškou počet lokalit rezolutně klesá. Můžeme tak předpokládat, že většinově se jednalo o komunity zabývající se převážně zemědělstvím, které sídlili v okolí k tomu vhodných půdních dispozic. Pohřební areály tedy najdeme často v blízkosti těchto sídlišť. Jediným fenoménem, který vybočuje z obecně známého schématu běžných lokalit, je votivní bronzový depot z nákelské polohy „Pod dědinou“. Jeho původ je velkou záhadou, jeho uložení do (z největší pravděpodobností) vodního prostředí, a samotné materiální schéma, by napovídalo upomínce na nějakou významnou událost, která byla zpečetěna přípitkem a poté uložena do bronzové nádoby (cisty) a uložena, jako oběť vodnímu božstvu. Jedná se samozřejmě pouze o domněnku, neboť jiné indicie nelze dohledat. Snad detailní zhodnocení samotných bronzových šálků, techniku jejich zhotovení, materiální spektrometrie, sledování poměru izotopů v použitých kovech, by nám

odpověděla na otázky, které by blíže tento servis definovaly. V každém případě se jedná o nejseverněji položené moravské depozitum situované v nížinném, vodním prostředí, které na Moravě nemá analogii (Golec – Fojtík – Rybářová 2018, 48, obr. 4).

Podobným environmentálním výzkumem se před lety zabývala V. Vránová, které rovněž vyhodnocovala data v regionu, který je položen o něco jižněji ve středomoravské oblasti, ve většinově nižších nadmořských výškách (Vránová 2013, 26, 43, graf 1–2; obr. 13). Elevační situování archeologických lokalit prakticky koresponduje s mými závěry, s přihlédnutím k již zmíněnému, jinému typu regionu.

Četnost výskytu lokalit dle orientace svahů



Graf 3 a 4: Četnost lokalit studovaného regionu dle orientace svahu k základním a vedlejším světovým stranám, a jejich početní zhodnocení.

Dalším průvodním jevem pro lokaci (zejména) sídlištních lokalit, je jejich selekce vzhledem k orientaci svahu, ne tak ke světovým stranám, ale zejména k osvitu blahodárnými slunečními paprsky (graf 3 a 4). Pro vyhodnocení jsem opět použil

mapový portál *www.geoportál.cuzk.cz* a většinu lokalit jsem i osobně navštívil. Tento výběr by byl lépe zhodnotitelný zejména v prostředí, které nabízí pro založení sídliště poměrně zásadní rozhodnutí. Mluvím teď o horských oblastech s příkrými svahy, hlubokými údolími atd. Tam by bylo možno jasně zhodnotit důvody pro výběr takových pozic. Mírně zvlněná až rovinatá krajina, ve které se námi studovaný region nachází, více rozmělnuje tato výsledná data, neboť, na rozdíl od zmíněných hor, sluneční paprsky po většinu roku dopadají na nepoměrně rozsáhlejší území, než v drsnějších krajích horských oblastí. I tak však můžeme získat hodnotný vzorek takových dat a posoudit zjištěné skutečnosti.

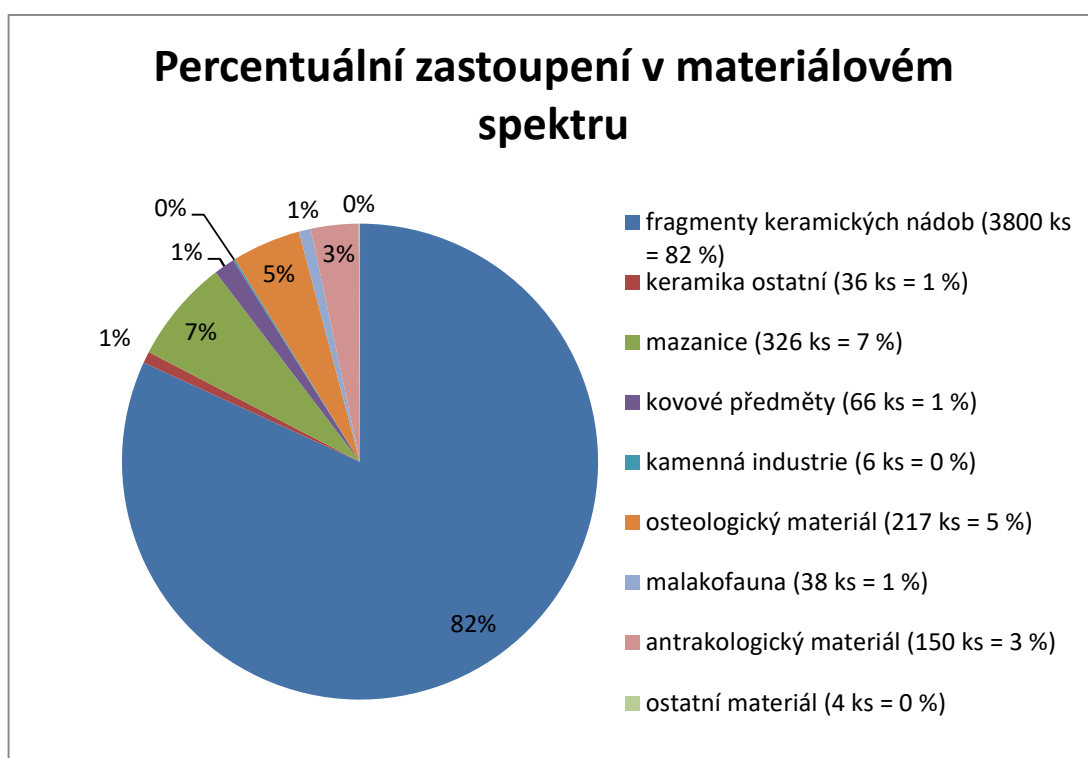
Jak je vidno z grafu 3 a 4, dominuje v tomto hodnocení „sluneční“ směr JV. Směr SV a V je dán tím, že mnoho lokalit je situováno na V svazích Zábřežské vrchoviny, která je v této oblasti rozbrázděna mělkými údolími s aktivními vodními toky. S přihlédnutím ke zdejším úrodným půdám je selekce těchto ploch nabíledni. Jak již bylo řečeno, je osvit těchto poloh prakticky téměř stejný, jako u jižněji obrácených lokalit. Poměrně značné procento sídlištních i pohřebních areálů je zařazeno pod nesvažitými (rovinnými) dispozicemi. Je to samozřejmě dáno jejich umístěním v tomto, bezsvahém terénu. Ve výčtu pak nenajdeme žádné lokality situované na S nebo Z.

V. Vránová tento fenomén rovněž ve své práci sledovala. Vyplynívají z něj relativně podobná zjištění, která jsem zde učinil. Rovinatý region (bez determinace svahových dispozic) poskytl data o selekci zejména V, JV a JZ poloh, další výběr je již marginální. I tak je svahové spektrum zdejších lokalit širší, což přičítám relativně rovinatému terénu s malými svahovými sklony (Vránová 2013, 50, graf 5).

Rád bych v této souvislosti zdůvodnil, proč se v této kapitole nezabývám atributy, jako je např. vzdálenost lokalit od přímého vodního zdroje. Regionální hydrologické poměry jsou v průběhu dějin předmětem značných změn. Zejména v rovinatých oblastech je antropologická činnost všeobecně známá nebo předpokládána. Např. novodobé narovnávání řečišť, meliorační a závlahové hospodářství, nebo zadržování vody v umělých rezervoárech, přeměnilo krajinu v průběhu (zejména) posledních staletí naprosto zásadně. Stabilitu hydrologické situace lze hledat pouze ve vrchovinných a horských oblastech, kde v důsledku konstantních poměrů v reliéfu terénu dochází jen k malým změnám. Jak již bylo řečeno, takovýchto oblastí se v našem sledovaném území nachází jen poskrovnu, a proto by byl vzorek takovýchto dat pod tíhou nevyhnutelné statistické chyby, zapříčiněné stavem, který „způsobily“ novodobé dějiny. Z těchto důvodů se dalším takovým výzkumem nebudu zabývat.

11 Celkové vyhodnocení zkoumané materiální složky¹¹

Ve zkoumaném regionu je zastoupeno široké spektrum nálezů, které rozlišují podle materiálu, ze kterých jsou zhotoveny. Pro znázornění procentuálního zastoupení jednotlivých materiálních skupin těchto nálezů slouží následující graf 5. Jen pro zajímavost uvedu, že celková hmotnost všech zkoumaných (zapůjčených) artefaktů (4643 ks) činila 169321 g, tedy necelých 170 kg. Hmotnost jsem nezjišťoval pouze u osteologického a antrakologického materiálu, a zástupců malakofauny. Dále se již těmito daty zabývat nebudu, neboť se nejedná o stěžejní předmět mého zájmu.



Graf 5: Jednotlivé skupiny materiálního nálezového spektra a jejich početní a procentuální vyjádření.

U fragmentů keramických nádob je samozřejmě představen součet všech keramických fragmentů, což je pro tuto statistiku určující faktor. V kap. 11.1.1 pracuji s pojmem „keramický jedinec“, jakožto jednoznačný pozůstatek původní keramické nádoby, který může být složen z více „keramických fragmentů“ (viz níže). Z uvedeného grafu 5 vyplývá, jak markantní úlohu v archeologickém nálezovém portfoliu hrají právě keramické nálezy (celkově 83 %). Ve sledovaném regionu pak ze zbylých 17 % tvoří velký podíl mazanice, jakožto přímý „svědek“ někdejších sídlištních aktivit, a také osteologický materiál, který se, jak bude zmíněno níže, netýká pouze

¹¹ Tato analytická část se týká pouze nálezů, které mi byly zapůjčeny ke studiu z výše zmíněných muzejních institucí pro účel této práce. Neobsahuje tedy data a výsledky předchozích výzkumů a prací, které byly ve studovaném regionu v minulosti představeny.

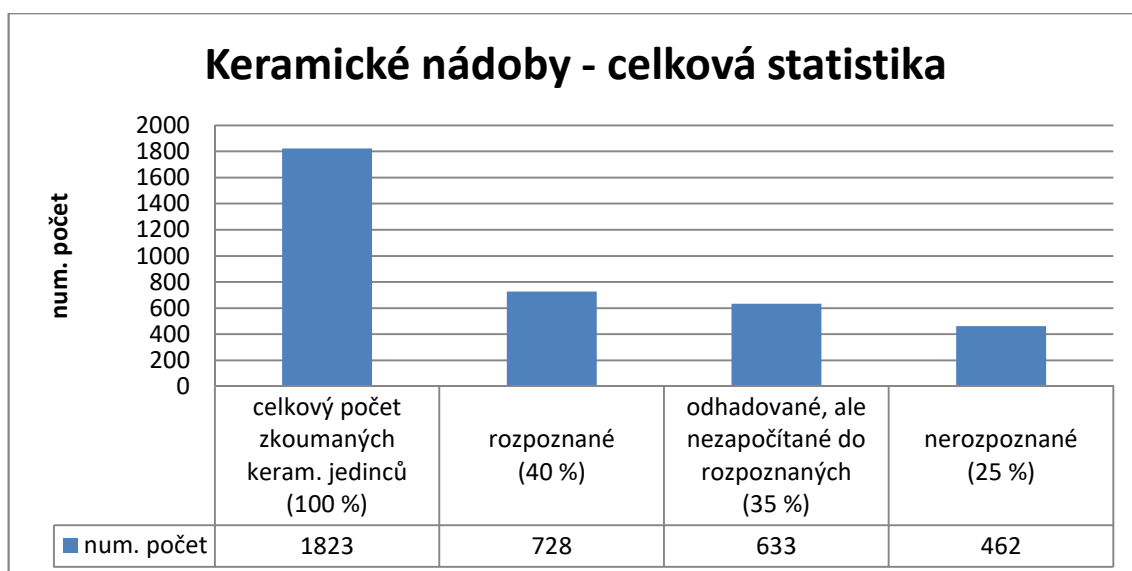
přímých archeologizovaných pozůstatků po skeletech zvířat. Další materiální zastoupení vykazuje již jen marginální hodnoty. Nyní se podrobněji zaměříme na statistické vyjádření jednotlivých materiálních skupin.

11.1 Keramické nálezy

Předměty z vypálené hlíny, s různým obsahem přidaného ošřiva, tvoří drtivou většinu všech nálezů z předmětného území. Již od nejstarších populací, které přijaly usazený způsob života (sedentismus), tvořily keramické nádoby a jiné předměty vypálené z hlíny, zásadní pomůcky pro uchovávání potravin a tekutin, byly vhodné k vaření a ohřívání, staly se také součástími využívanými při výrobě nití, látek a oděvů, nesly symbolická sdělení díky tvaru, výzdobě atd. Téměř každý archeologicky zkoumaný kontext tyto předměty obsahuje. Rozlišujeme různé druhy nádob a dalších předmětů, jejichž procentuálně zastoupení bude posouzeno níže. Nejprve si statisticky zhodnotíme celkový objem touto prací zhodnocených keramických nálezů ze zkoumaného regionu, nejprve keramické nádoby, poté ostatní keramické předměty.

11.1.1 Keramické nádoby

Pro statistické hodnocení pozůstatků těchto předmětů je potřeba si stanovit určitá metodická pravidla. Počet fragmentů keramických nádob je sčítán napříč celým zkoumaným regionem. Stejně tak i celková hmotnost všech keramických fragmentů. V případě, že 1 keramický fragment představuje 1 původního keramického jedince (1 původní nádobu), vchází tento fragment do statistiky jako 1 entita. Je-li však původní keramický jedinec tvořen více fragmenty, do statistiky tento jedinec vchází opět jako 1 entita, neboť prisouzením entity každému keramickému fragmentu, by celkové procentuální vyčíslení o počtu jednotlivých typů keramických nádob bylo zavádějící. Nejprve je vhodné zjistit, nakolik byla úspěšná či neúspěšná identifikace původních keramických jedinců, tedy jak velké procento těchto artefaktů se podařilo určit. Tato statistická položka je důležitá k zjištění, kolik původních nádob je možno podrobit dalším analýzám, které se týkají již konkrétních artefaktuálních informací. Tento vzorek pak vykáže určité závěry, které však při nízkém procentu rozpoznaných keramických jedinců by neměl přílišnou váhu.

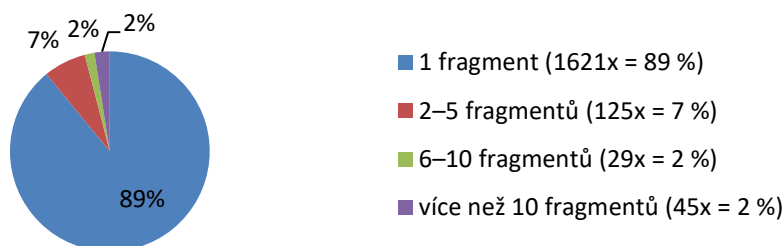


Graf 6: Číselné a procentuálně vyjádření úspěšnosti rozpoznání fragmentů původních druhů keramických nádob.

Hranice reprezentativnosti vzorku se v těchto případech nedá jednoznačně určit a závisí na mnoha faktorech. Hraje zde roli druh výzumu, rozsah zkoumaného regionu, typ archeologických kontextů, druh a počet artefaktů atd. V případě tohoto výzkumu, s přihlédnutím na různorodost zkoumané složky, je 40 % rozpoznaných keramických jedinců číslo relativně vysoké. Téměř stejný objem keramických střepů byl dedukován přibližně, nebude však do následující analýzy brán v potaz, neboť jsem se nechtěl spokojit s jen přibližným a ne zcela spolehlivým určením. Jen 1/4 všech keramických jedinců nebylo možno nijak identifikovat. Dle výše uvedených informací bych považoval vzorek dat týkající se původních keramických nádob ze sledovaného regionu za reprezentativní.

Hodí se rovněž krátce zmínit míru fragmentarizace keramických jedinců, tedy nakolik jsou zbytky původních nádob dále děleny či rozlámány. Škála celkového počtu zlomků se ve zkoumaném regionu pohybuje v rozmezí 1–229 kusů na 1 keramického jedince, přičemž jednotlivé úseky fragmentarizace jsou uvedeny v následujícím grafu 7. Součet všech keramických jedinců dává hodnotu 1820 ks, která se liší od celkového počtu z grafu 6 (1823 ks). Je to způsobeno tím, že ve 3 případech byl keramický jedinec (nebo jeho zachovaná část) součástí původního kontextu, který jej obklopoval (masa hlíny), a který nebyl laboratorně odstraněn. Do dalších analýz tyto předměty nepoužiji. Výjimku udělám pouze u 1 takového jedince v případě statistiky týkající se výzdobných motivů, které jsou zde naprosto očividné.

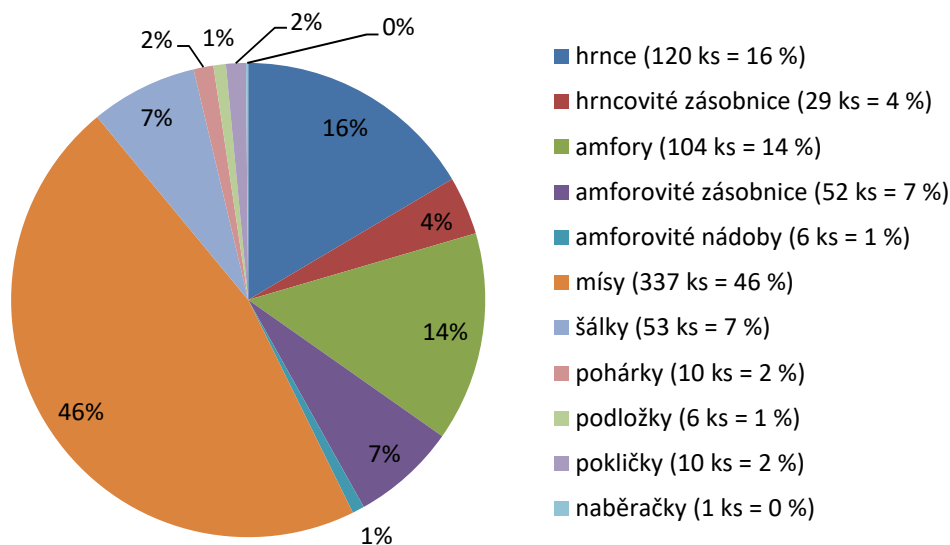
Fragmentarizace keramických nádob



Graf 7: Číselné a procentuálně vyjádření úseků fragmentarizace původních keramických nádob (1 fragment = původní keramický jedinec (nebo jeho nalezená část) představuje 1 keramický střep, 2 fragmenty = původní keramický jedinec (nebo jeho nalezená část) představuje 2 keramické střepy atd.).

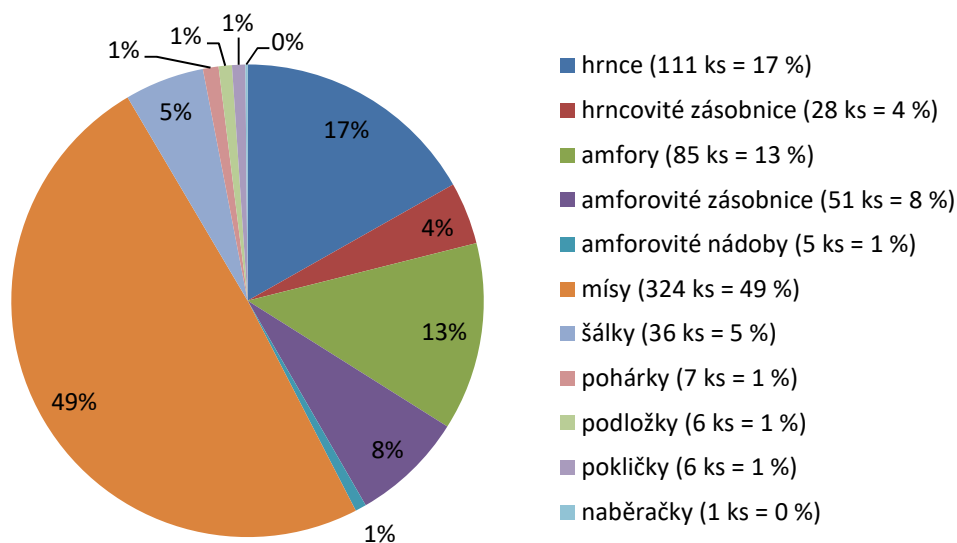
Nyní už se zaměřím na zhodnocení poměrného zastoupení konkrétních typů keramických nádob v úseku horizontálního dělení (Dreslerová 1995, 11–12, Fig. 5; Novák 2015, 26–30, obr. 9–11; Golec – Fojtík 2020, 152–154, obr. 53), které jsem dle potřeby ještě doplnil. Vertikální systém představila A. O. Shepardová (Shepard 1956, 226, Fig. 18). Celý tento deskriptivní systém dělení keramických nádob je dostatečně popsán ve výše uvedené literatuře, včetně mé bakalářské práce (Donth 2018, 29–33, obr. 6–8). V prvním grafu představím celkovou situaci, poté uvedu poměrné zastoupení na sídlištích, a také na pohřebištích.

Celkové procentuální zastoupení jednotlivých druhů keramických nádob



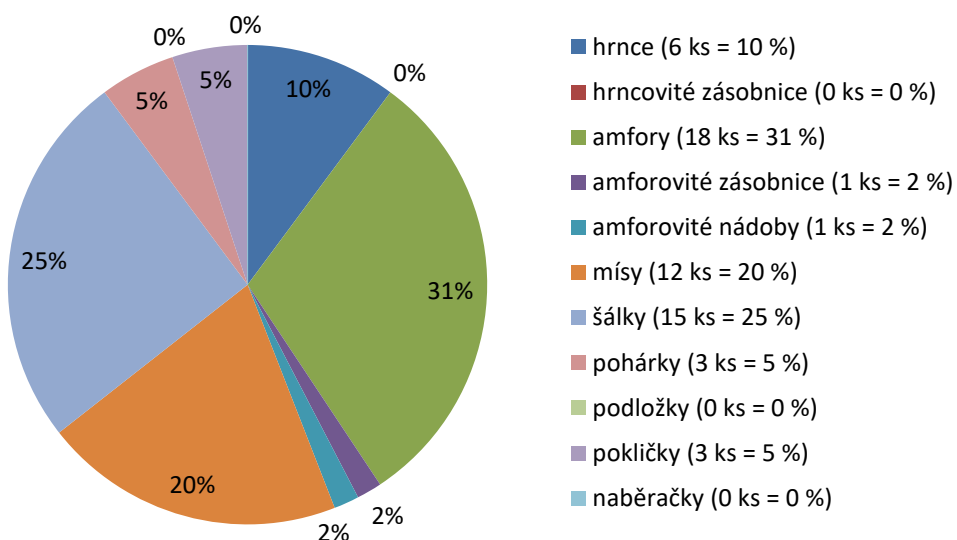
Graf 8: Číselné a procentuálně vyjádření spektra keramických nádob ve zkoumaném regionu, bez rozlišení kontextu.

Percentuální zastoupení jednotlivých druhů keramických nádob na sídlištích



Graf 9: Číselné a procentuálně vyjádření spektra druhů keramických nádob na sídlištích zkoumaného regionu.

Percentuální zastoupení jednotlivých druhů keramických nádob na pohřebištích



Graf 10: Číselné a procentuálně vyjádření spektra druhů keramických nádob na pohřebištích zkoumaného regionu.

Dosud nezpracované, nebo jen částečně publikované výzkumy poskytly dostatek materiálu pro získání představy o zastoupení jednotlivých keramických nádob

v celkovém, i dílčích nálezových objemech, v podobě výskytu na sídliších a pohřebištích. Do celkového počtu byly zařazeny i lokality, jejichž původní využití není známo, nebo je předmětem spekulací. Často se zde jedná o nálezové celky, jejichž částečnou deskripci známe pouze ze starší literatury, případně jsou informace o nich neúplné. Pro tento typ syntézy však tyto skutečnosti nehrají nejdůležitější roli. Podstatný je objem informací o celkovém počtu jednotlivých keramických tvarů.

Jak je patrné z grafu 8, téměř polovinu všech těchto keramických nádob tvoří utilitární tvary mís, které jsou hojně zaznamenávané jak na sídlištích, tak ve funerálních celcích. Vzhledem k tomu, že poměr objemu nálezů mezi sídlišti a pohřebišti se ve zkoumaném regionu pohybuje v poměru asi 17:1, lze čekat jejich markantní procento zejména na sídlištích, jak o tom vypovídá graf 9, kde se na sídlištích jejich poměr přibližuje až polovině všech nálezů. Mísy jsou ovšem i pravidelným zástupcem pohřební výbavy (*Golec – Fojtík 2020*, 148), ve sledovaném regionu tvoří jejich podíl 20 % všech keramických nádob v hrobech. Druhou nejvýznamněji zastoupenou skupinu tvoří, rovněž ryze užitkové zboží, a sice hrnce. Stejně jako předešlé mísy evokují logické představy o každodenním používání, jenž je patrné až do dnešních časů. Na středomoravském pohřebišti se zastoupením elit Seloutky – „Na Šťastných“ jsou součástí zejména komorových hrobů (*Golec – Fojtík 2020*, 150), ze sledovaného regionu je známa povětšinou z lokality Horka nad Moravou – „Nad skalkou“. Toto pohřebiště však postrádá komplexní nálezovou dokumentaci, proto se lze o obsahu jednotlivých kontextů jen domnívat. Hrnce by však mohly přítomnost společensky významnějších hrobů naznačovat, pokud lze předpokládat jejich výskyt i na ve starším halštatském období, do kterého je zmiňované pohřebiště datováno. Tato teze je však ještě předmětem dalšího hlubšího studia. Jako reprezentativní vzorek pro porovnání se sídlištním materiálem lze předložit dvojici sídlišť v Boskovické brázdě, Krhov – „Malý Chlum“ (výšinné hradiště), a Obora – „Pod Chlumem“, kde výskyt hrnců a mís představuje rovněž největší objem nálezů z těchto lokalit (*Novák 2015*, 83, obr. 40).

Poměrně zvláštní situace nastává v případě výskytu amfor (vč. mísovitých amfor/osudí) a amforovitých zásobnic ve sledovaných kontextech. Často byly používány jako popelnice, do kterých byl nasypán pozůstatek z pohřební hranice, včetně spálených zbytků zemřelého s přiloženými milodary (*Salaš 1993*, 286). Zatímco amforovité zásobnice se mají pravidelně vyskytovat v hrobech (*Golec – Fojtík 2020*, 145), v našem případě známe pouze jedinou takovouto nádobu z pohřebiště Drahanovice – „Za zahradou“, která by minimálně rozměrově odpovídala tomuto

termínu. V ostatních případech se jedná o často tenkostěnné a menší varianty, pro které platí označení amfora (vč. mísovitých amfor/osudí). Jak již bylo řečeno, neznáme kontextuální informace o jednotlivých hrobech na nekropoli v Horce nad Moravou – „Nad skalkou“, a zachované nádoby nemusí představovat reprezentativní materiální vzorek z této lokality. Nelze tedy o předmětném tématu výskytu těchto specifických tvarů ve funerálních celcích sledovaného regionu vyřknout žádný obhajitelný závěr. Spokojme se s tím, že (větší či menší) amfory (vč. mísovitých amfor/osudí) tvoří téměř 1/3 všech nádob z pohřebišť ve studovaném regionu. K porovnání s již dříve vyhodnocenou nekropolí Slatinky – „Nivky“ nelze úplně přistoupit, neboť autor práce přímo nepoužívá současný termín „amforovitá zásobnice“ (cf. *Novák 2015*, 63, 85; *Golec – Fojtík 2020*, 145) a tyto nálezy představuje pod pojmy „zásobnice“ nebo „amforovitá nádoba“. Pro halštatské období jejich procentuálně výskyt na této lokalitě neznáme (cf. *Přichystal 2003*, 26, graf 1).

Zatímco je (ne)přítomnost klasických amforovitých zásobnic v hrobových sadách zjevnou disproporcí, vynahrazuje jej plně výskyt šálků v těchto kontextech. Tyto specifické mísovité tvary s (často) kulatější výduť a nezbytným uchem, bývají hojně zejména v hrobových celcích. Nebývají ovšem přítomny vždy (*Golec – Fojtík 2020*, 147). Ve zkoumaném regionu ovšem hrají se svým 1/4 výskytem důležitou roli. Téměř všechny pocházejí z pohřebiště Horka nad Moravou – „Nad skalkou“, a s přihlédnutím k jeho konsenzuálnímu datování, měly by přináležet do starohalštatského období. Oproti pohřebišťům (graf 10) je jejich přítomnost na sídlišťích značně redukována (graf 9).



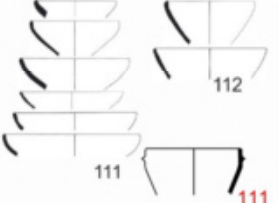
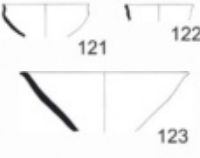
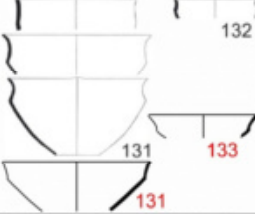

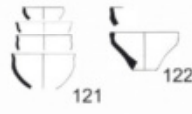
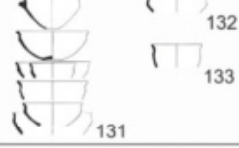

Z dalších nádob je patrný častější výskyt pohárků na funerálních lokalitách, než jejich přítomnost na sídlišťích (cf. *Golec – Fojtík 2020*, 152). Tyto malé až miniaturní nádoby plnily spíše než užitnou, tak pravděpodobně spíše symbolickou či rituální funkci, mohly být také amuletem/talismanem zemřelého, který za života nosil, a proto mu byl přiložen jako součást pohřební výbavy. Pokličky hrnců, hliněné podložky a další keramické tvary již představují pouze marginálie v celkové obrazu sledovaného nálezového portfolia.

Zhodnotíme-li tedy nálezový objem keramických nádob z předmětného regionu, anomálii vykazuje pouze zjevná absence amforovitých zásobnic v hrobových sadách, která je ovšem, zejména v případě pohřebiště Horka nad Moravou – „Nad skalkou“, zapříčiněná pouze útržkovitým stavem celého nálezového souboru, který vykazuje značné ztráty jak v deskripční, tak v materiální podobě. Sledovaná regionální pohřebiště díky menšímu počtu vstupních dat není možno pregnantně posoudit, nicméně

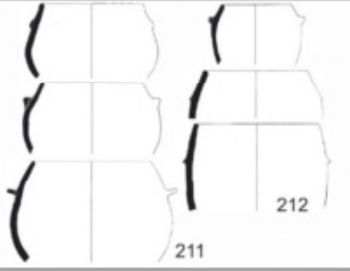


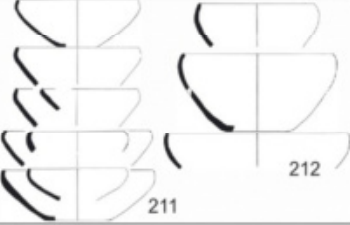
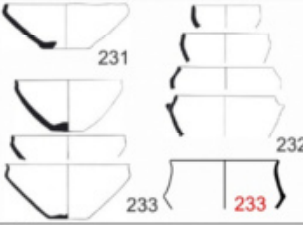
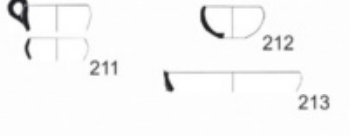
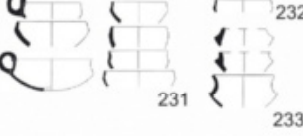

i tak jsme dostali určitý obraz o zdejších funerálních aktivitách, který je možno alespoň v elementárních rysech dále použít. Daleko bohatší sídlištní data, a z nich plynoucí regulérní výsledky, v určitých aspektech korespondují s některými novými mikroregionálními závěry (e.g. *Novák 2015*, 83, obr. 40; *Donth 2018*, 34, graf. 1), a dlužno podotknout, že v mnoha obrysech nezůstaly za očekáváním. Výsledný vzorek zdejších sídlištních aktivit tak lze považovat za veskrze reprezentativní.

Nyní přejdeme k vyhodnocení jednotlivých typů keramických nádob. Jelikož je rozsah této práce určitým způsobem vymezen, nebudu dále rozlišovat sídlištní a funerální původ, a budu se soustředit na celkový objem dat pro jednotlivé typy keramických nádob.

Pro morfologické spektrum halštatských tvarů keramických nádob mi jako výstižný vzor posloužily tabulky z magisterské práce M. Nováka, které zpracoval pro výšinné hradiště Krhov – „Malý Chlum“ a sídliště Obora – „Pod Chlumem“ (*Novák 2015*, 28–30, obr. 9–11). Tyto výstupy jsem, stejně jako v případě mé bakalářské práce (*Donth 2018*), doplnil o nové tvary, které součástí původní práce nebyly. Postupně se tak obohacuje spektrum keramických tvarů signifikantních pro období halštatu. Cílem by mohl být budoucí komplexní přehled těchto morfologických (a výzdobných) specifik, který by měl napomoci širšímu povědomí o celé této problematice.

		100		
		110	120	130
10000	11 000 hmce	 111		 131
	12 000 vázy			
	13 000 hmcovité zásobnice			
20000	21 000 amfory			
	22 000 lahve			
	23 000 amforovité zásobnice			
	24 000 amforovité nádoby			
30000	31 000 mísy	 111, 112, 113	 121, 122, 123	 131, 132, 133
	32 000 šálky	 111, 112, 113	 121, 122	 131, 132, 133
	33 000 džbánky			
	34 000 pohárky		 121	
	35 000 dvojité a trojité nádoby			
50000	50 000 podložky, pokličky			
60000	60 000 přesleny, závaží, kolečka			
71000	71 000 naběračky			

Obr. 34: Doplněný deskriptivní systém keramických nádob – tab. 1 (dle Novák 2015, 28, obr. 9).

		200	
		210	230
10000	11 000 hrnce		
	12 000 vázy		
	13 000 hrncovité zásobnice		
20000	21 000 amfory		
	22 000 lahve		
	23 000 amforovité zásobnice		
	24 000 amforovité nádoby		
30000	31 000 misy		
	32 000 šálky		
	33 000 džbánky		
	34 000 pohárky		
	35 000 dvojité a trojité nádoby		
50000	50 000 podložky, pokličky		
60000	60 000 přesleny, závaží, kolečka		
71000	71 000 naběračky		

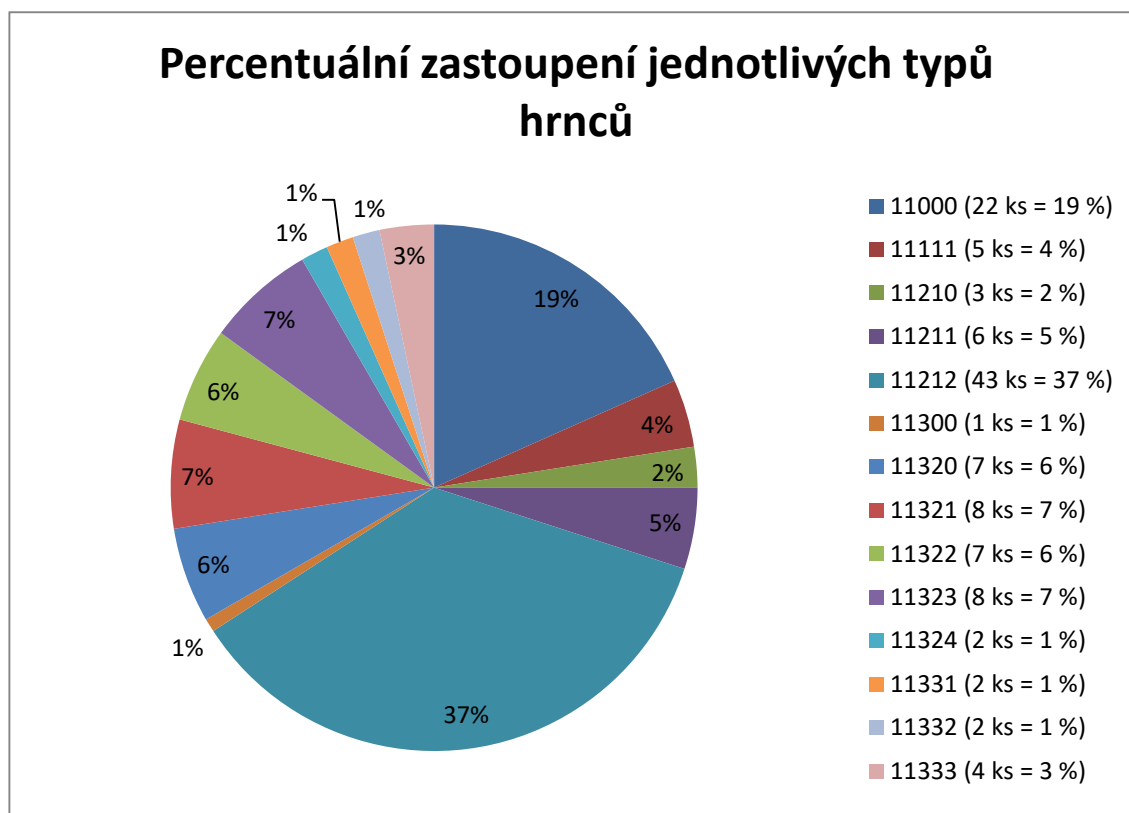
Obr. 35: Doplněný deskriptivní systém keramických nádob – tab. 2 (dle Novák 2015, 29, obr. 10).

		300	
		320	330
10000	11 000 hrnce		
	12 000 vázy		
	13 000 hrncovité zásobnice		
20000	21 000 amfory		
	22 000 lahve		
	23 000 amforovité zásobnice		
	24 000 amforovité nádoby		
30000	31 000 misy		
	32 000 šálky		
	33 000 džbánky		
	34 000 pohárky		
	35 000 dvojité a trojité nádoby		
	50000	50 000 podložky, pokličky	
60000	60 000 přesleny, závaží, kolečka		
71000	71 000 naběračky		

Obr. 36: Doplněný deskriptivní systém keramických nádob – tab. 3 (dle Novák 2015, 30, obr. 11).

11.1.1.1 Jednotlivé keramické nádoby

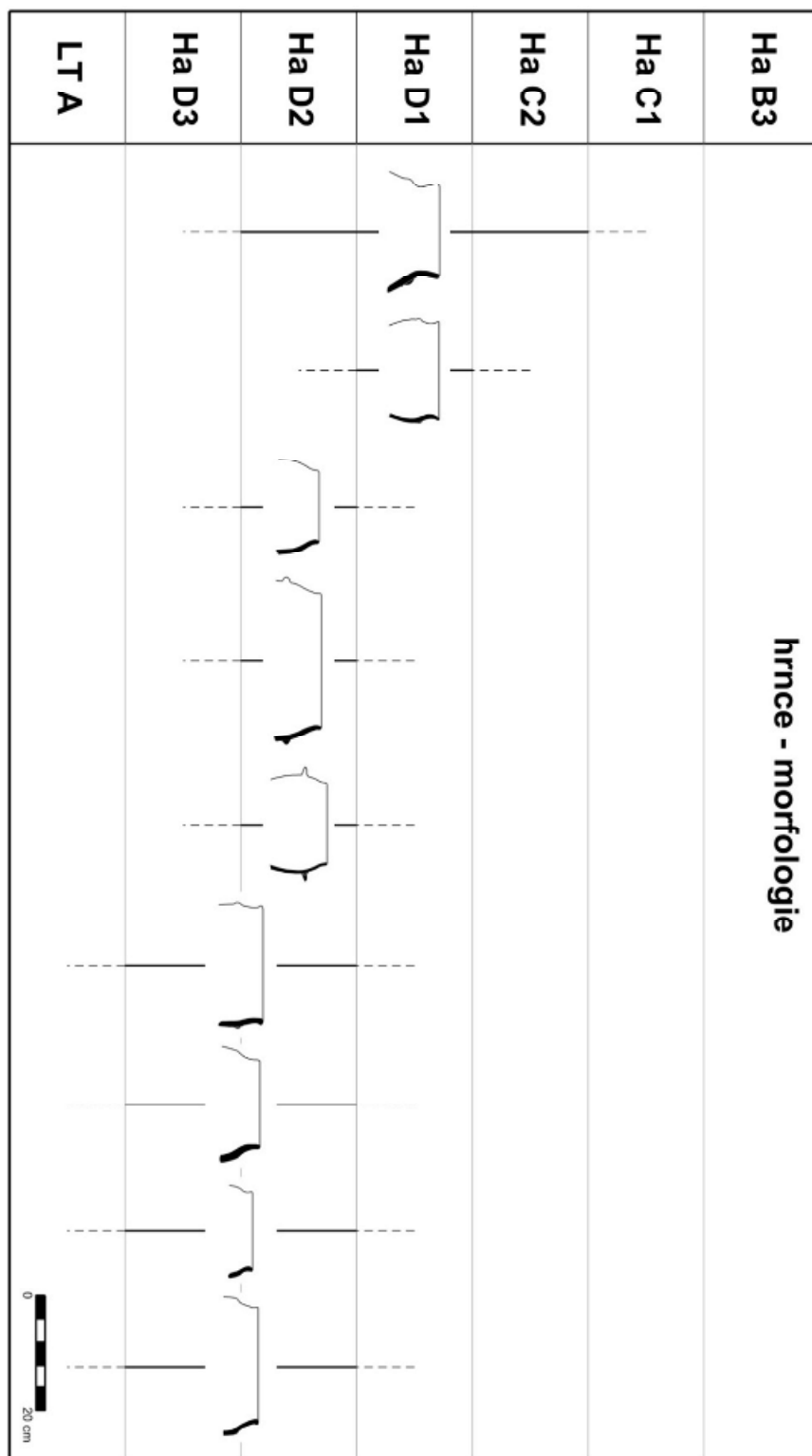
11.1.1.1.1 Hrnce (skupina 11000)




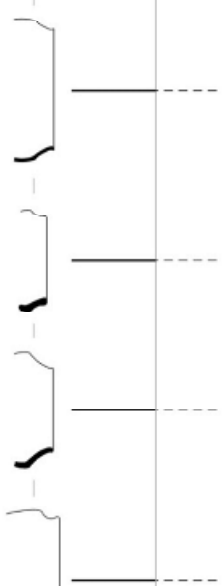

Graf 11: Číselné a procentuálně vyjádření spektra jednotlivých typů hrnců.

Typicky sídlištní užitkové nádoby hrnců nezaznamenávají, kromě pozdně halštatského vývoje, příliš evidentní vývojové změny. Ve sledovaném regionu početně převažují hrnce se zataženým okrajem (11210–11212), jejichž poměrné vyjádření osciluje kolem 2/5 z celkového objemu všech zjištěných hrnců. Mírněji zatažený okraj by, dle dřívějších zjištění, měl být znakem starších variant (*Nekvasil 1973, 64*), nicméně je třeba tento faktor dále sledovat na větším počtu datovatelných sad, které by tento výrok potvrdily či vyvrátily. Zatažení okraje hrnců je totiž často velmi variabilní a nevykazuje přílišné zákonitosti. Mezi hrnci s prohnutým hrdlem (11300–11333, celkem 1/3 všech nádob) zaznamenáváme mnoho různých variant, z nichž chronologicky odlišitelné jsou až proto- a situlovité tvary typické pozdně halštatské a časně laténské profilace (11332, 11333). Právě tyto tvary nejvíce absentovaly ve vzorových tabulkách morfologických tvarů hrnců, a byly sem tedy doplněny. Hrnce s rovnými stěnami (11111) pak představují spíše ojedinělost v celém sledovaném souboru. Téměř 1/5 hrnců nebylo možno dále rozčlenit (11000), díky fragmentárnosti celého souboru, příliš malým zlomkům, nebo profilaci, která nevykazovala žádný signifikantní tvar. Hrnce mají často nerovně hlazený povrch, známe však i jedince oboustranně leštěné. Výzdoba

hrnců sestává z oběžné plastické lišty různého průřezu, širokého spektra plastických výčnělků, nebo nehtovitých vrypů či dvojvrypů. Častá je i kombinace výše uvedených prvků. Dekor najdeme téměř vždy v horní polovině nádob. Pozdně halštatské a časně laténské hrnce již vykazují zesílený nebo různě profilovaný okraj, který je však „vlajkovou lodí“ (nebo přímo hegemonem) až dalšího laténského vývoje keramických nádob.



Obr. 37: Chronologické sekvencování keramických nádob - hrnce, část 1.

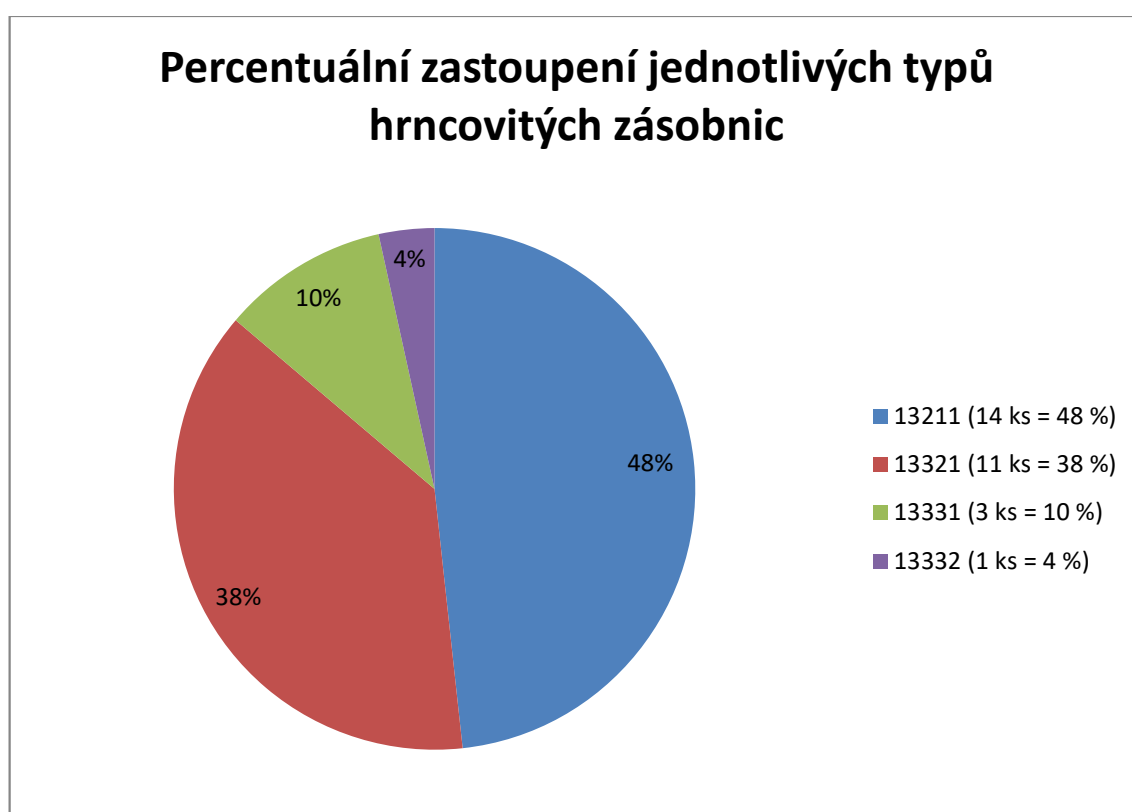
	hrnce - morfologie	hrnce - výzdoba
Ha B3		
Ha C1		
Ha C2		
Ha D1		
Ha D2		
Ha D3		
LTA		

Obr. 38: Chronologické sekvencování keramických nádob - hrnce, část 2.

Z výše uvedených tabulek chronologického sekvencování hrnců v době halštatské ze sledovaného regionu, je zřejmá absence vývoje ve starším i mladším halštatském období, které nabízí pouze málo potřebných vzorových variant. Zejména hrnce se zataženým a rovným okrajem nevykazují znaky progresivního vývoje či tvarových změn. S nástupem fáze Ha D2 se dá rámcově rozpoznat počátek vývoje proto- a situlovitých tvarů na hrncích s krátkým rovným, či mírně prohnutým hrdlem, a

více méně baňatou výdutí. Tyto hrnce jsou poté v přechodu do další fáze již opatřeny profilovaným okrajem a je zaznamenáván také ostřejší lom hrdla a výdutí. Tento vývoj dále pokračuje v konečné fázi halštatského období (Ha D3) již plně situlovitými tvary, které přecházejí do časně laténské fáze LT A. Z výzdoby byl na datovaných hrobových celcích sledován jeden motiv, který byl také blíže chronologicky ukotven. Je však třeba širší spektrum datovaných sad, nejlépe z více oblastí, aby bylo jeho zařazení komplexně zhodnoceno.

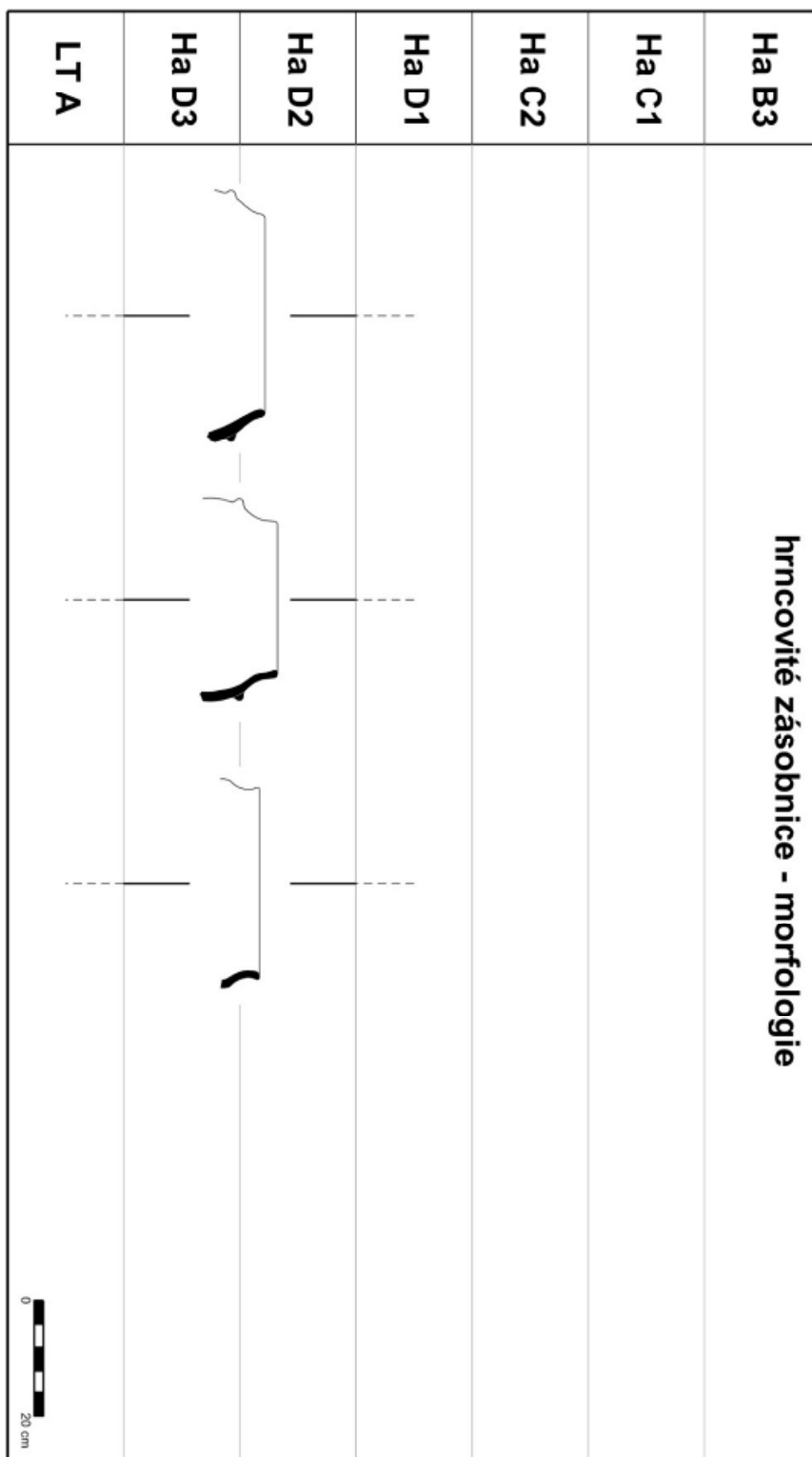
11.1.1.1.2 Hrncovité zásobnice (skupina 13000)



Graf 12: Číselné a percentuálně vyjádření spektra jednotlivých typů hrncovitých zásobnic.

Silnostěnné hrncovité zásobnice, další z utilitárního sídlištního zboží, nepředstavují, co se týče objemu zjištěných dat, výraznou nálezovou skupinu keramických nádob. I zde je nutno podotknout, že se často jednalo o menší fragmenty, jejichž určení bylo dosti složité. Pro začlenění do této skupiny nádob hrála roli silnostěnnost zlomků, velké průměry okrajů a výdutí, a hrubší nerovný povrch, který je odlišuje od zásobnic amforovitých. Téměř polovinu všech případů tvoří tvary se zataženým okrajem (13211), velice složité pro jemnější datování. Ostatní nádoby, tvary s prohnutým hrdlem (13321–13332), již vykazovaly větší tvarovou variabilitu, avšak pro datování chybělo více komparativních vzorků. Právě nárůstem datovaných souborů

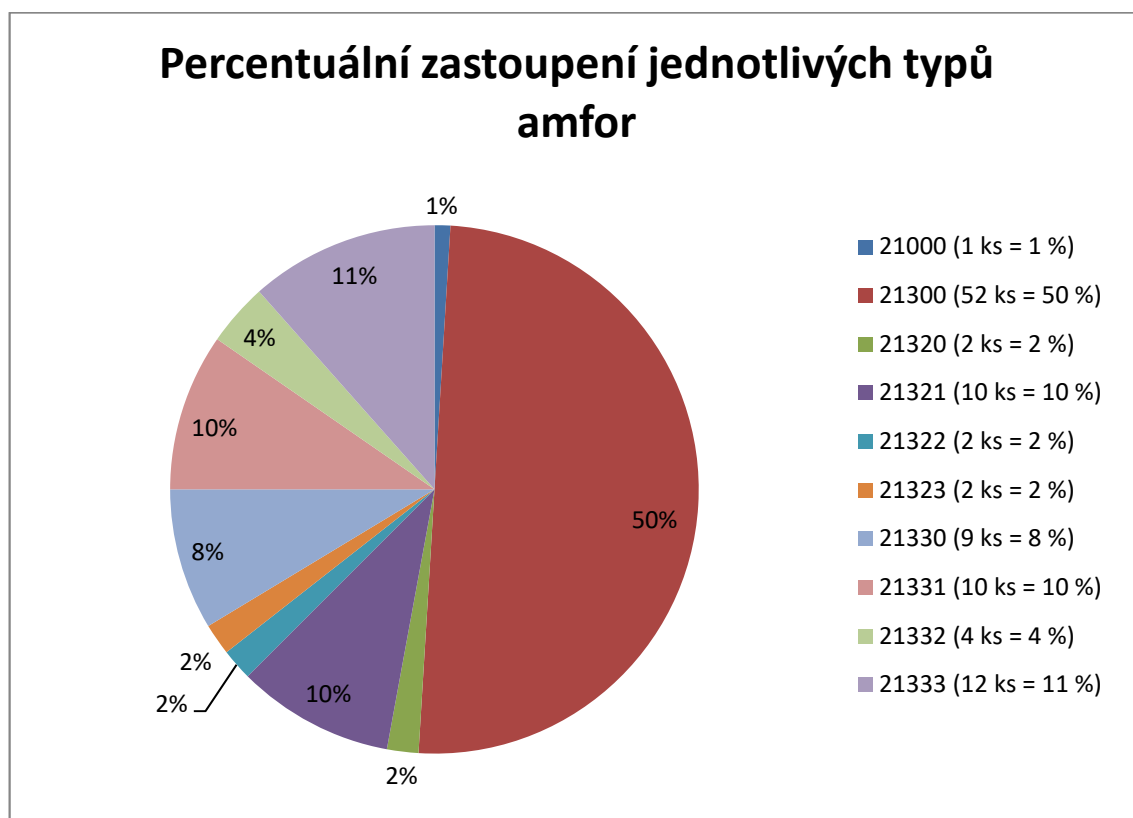
by mohla i tato skupina keramických nádob dostat kapacitně více relevantních dat. Mezi nově zaznamenanými jedinci byly zjištěny zejména tvary s viditelnou hranou na pomezí hrdla a výduti (13331, 13332). Povrch hrncovitých zásobnic je téměř vždy rovně či nerovně hlazen. Co se týče výzdoby těchto nádob, převažuje zde aplikace různých typů oběžných plastických lišt na podhrdlí či výduti, které jsou často šikmo přesekávané. Nechybí ani různě stylizované plastické výčnělky.



Obr. 39: Chronologické sekvencování keramických nádob - hrncovité zásobnice.

Prakticky stejná situace jako u hrnců platí i u hrncovitých zásobnic. Menší počet identifikovaných zástupců těchto nádob tak logicky nabízí málo chronologicky zařaditelných tvarů. O jejich většinové příslušnosti k pozdně halštatskému období svědčí grafitový materiál, z něhož byly vyrobeny. O profilovaném okraji a ostřejším lomu hrdla ve výduť již bylo pojednáno u hrnců.

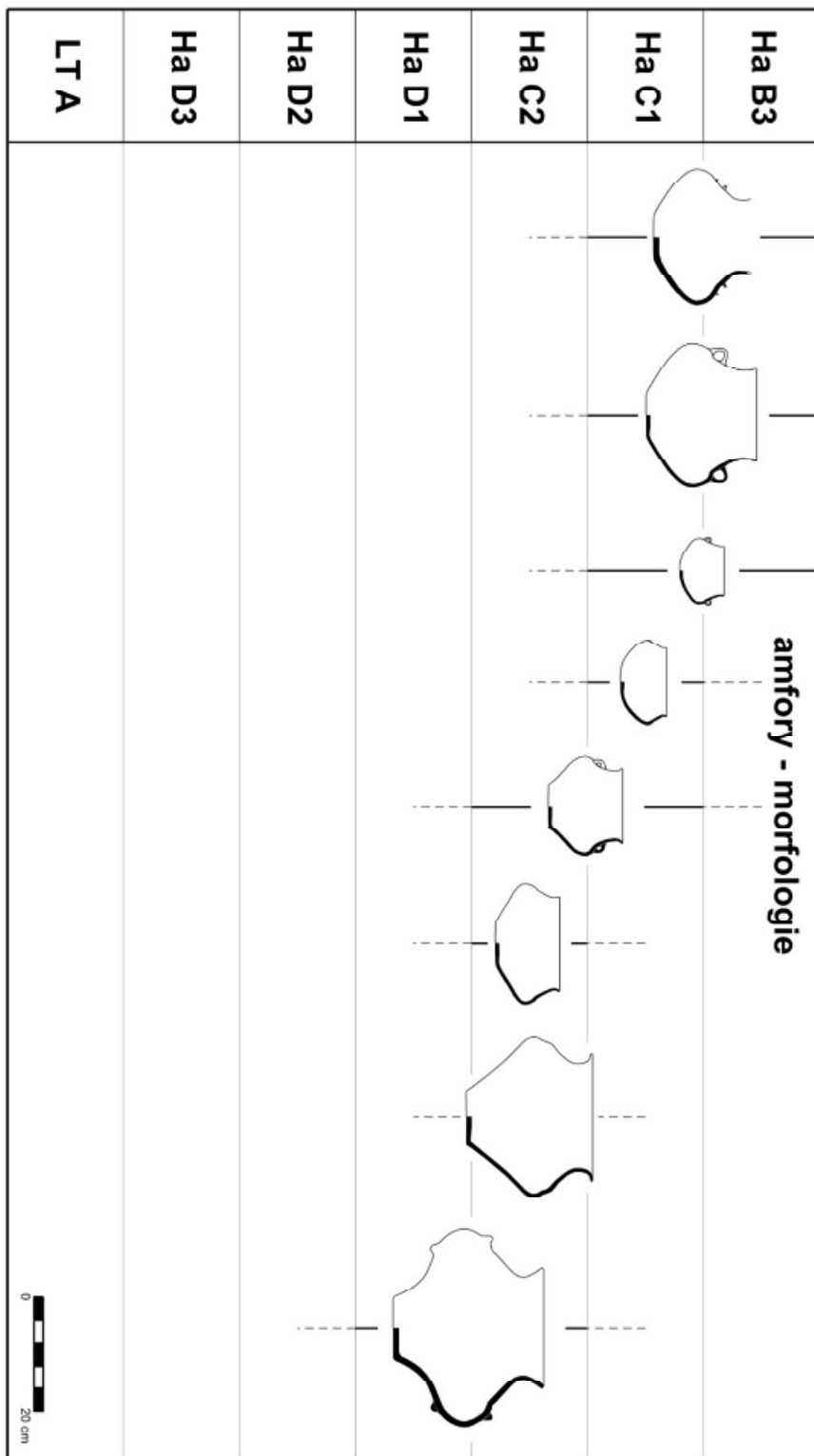
11.1.1.1.3 Amfory (skupina 21000)



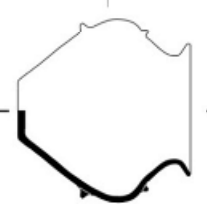

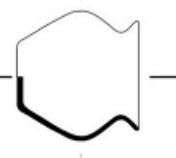





Graf 13: Číselné a percentuálně vyjádření spektra jednotlivých typů amfor.

Amfory bývají běžně součástí hrobové výbavy, ale ani na sídlištích nejsou výjimkou. Regionálně představují asi 15 % veškerých zjištěných nádob, podobně jako hrnce. Jak je vidět z grafu 13, polovinu všech dat reprezentují amfory trojčlenné profilace, bez jemnějšího rozlišení (21300). Často jde o vně tuhované nádoby, nezřídka tenkostěnné a často zdobené. Fragmentárnost jednotlivých souborů byla příčinou toho, že nemohlo dojít k bližšímu zařazení do jednotlivých podskupin. Tam, kde se podařilo určit bližší morfologickou příslušnost nádob, převládaly tvary s odsazením hrdla od výduti (21331–21333) nad plynule profilovanými amforami (21321–21323) v poměru asi 2:1. Do obou těchto skupin byly přidány nové, dosud se nevyskytující tvary. Výzdoba amfor je širokospektrální, velmi často vhloubená v podobě vpichů, důlků, variací rytých či žlábkovaných lineárních, zaoblených či kruhových motivů. Běžný je

výskyt čtveřic plastických výčnělků na podhrdlí a spodní části nádob, méně již zevnitř vytlačovaných pupků nebo oběžných plastických lišt. Vyskytnou se i vlešťované motivy. Jak již bylo řečeno, amfory jsou běžně tuhovány na vnějším povrchu, vnitřek je pak spíše hlazen do rovna.



Obr. 40: Chronologické sekvencování keramických nádob - amfory, část 1.

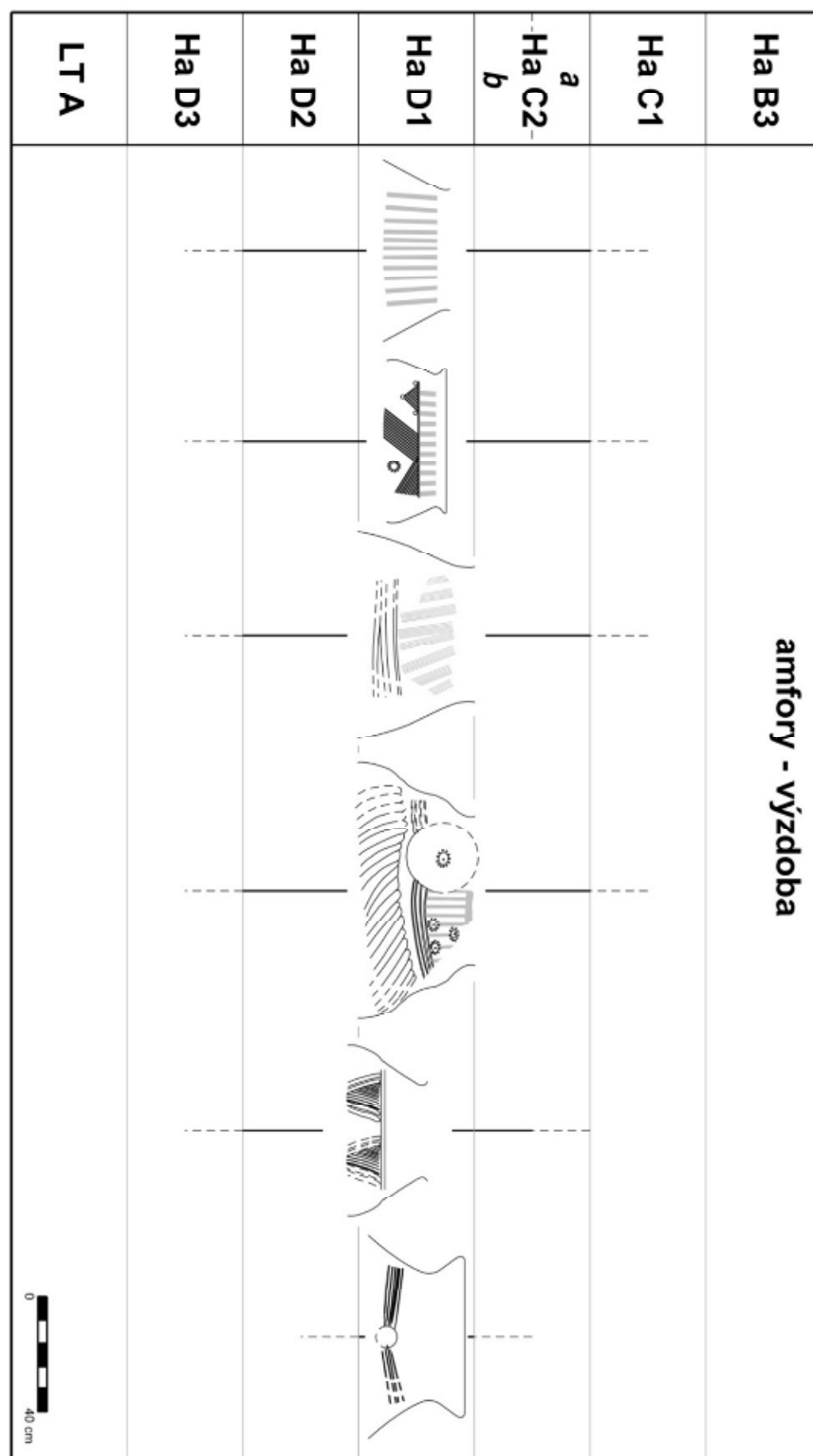
	amfory - morfologie	amfory - výzdoba
Ha B3		
Ha C1		
Ha C2		
Ha D1		
Ha D2		
Ha D3		
LTA		
		

Obr. 41: Chronologické sekvencování keramických nádob - amfory, část 2.

amfory - výzdoba	
Ha B3	
Ha C1	
Ha C2	
Ha D1	
Ha D2	
Ha D3	
LTA	



Obr. 42: Chronologické sekvencování keramických nádob - amfory, část 3.

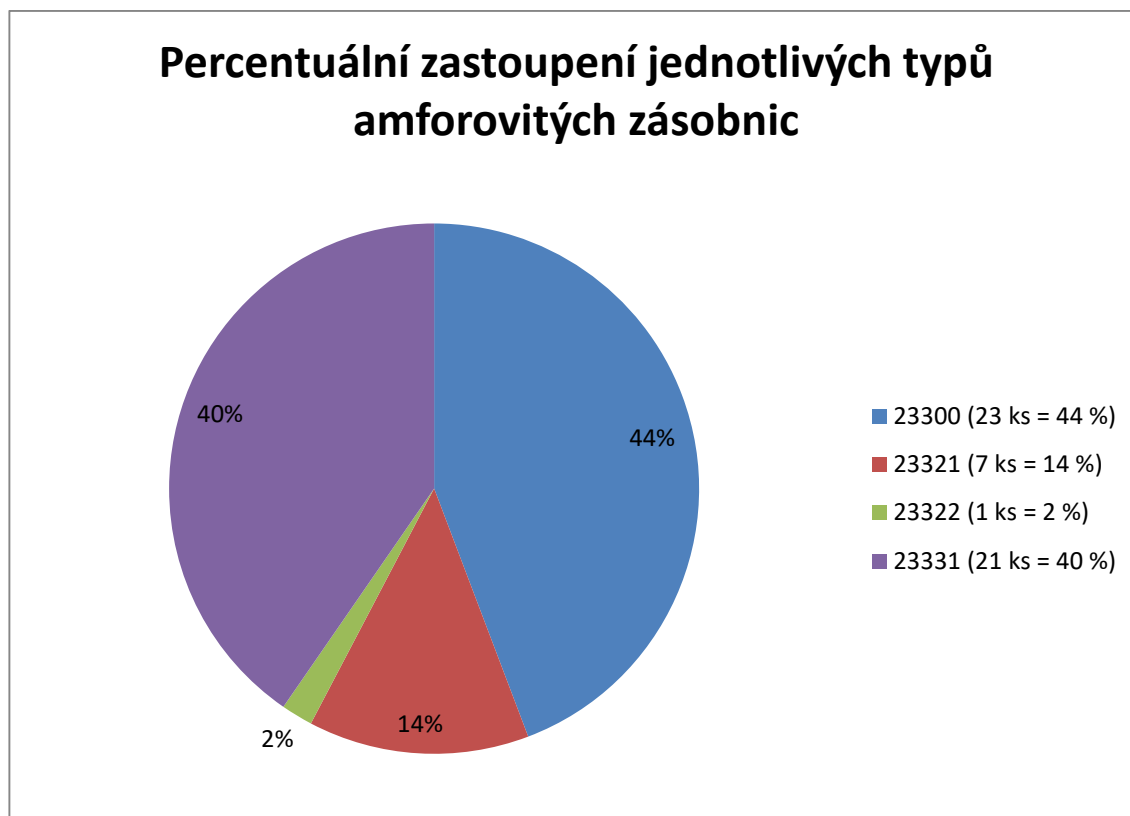


Obr. 43: Chronologické sekvencování keramických nádob - amfory, část 4.

Do relativně málo prozkoumaného období přechodu pozdně bronzového období v časný halštát se podařilo částečně proniknout díky nádobám z pohřebiště Horka nad Moravou – „Nad skalkou“. Již starší autoři upozorňují na tento významný fakt. Amfory s typickým protáhlým hrdlem, níže posazenou maximální výdutí a oušky na jejich rozhraní, jsou neklamnými představiteli této hraniční éry. Výduť však již nabývá jisté elevace směrem vzhůru, proto je čistě do bronzové epochy zařadit nelze. Z jiných

lokalit pak máme doklady dalšího vývoje amfor. Původně kulatější spodní část výduti se narovná a v pokročilé fázi staršího halštatského období se již objevují tvary s lehkým prohnutím dovnitř nádoby. Tento trend dosahuje svého vrcholu v exponovaném halštatském období Ha C2–D1. V dalším průběhu se spodní část výduti opět narovná a spolu s nahoru se posunující maximální výduti přijímají nádoby protositulovitý a nakonec i čistě situlovitý tvar. Kromě důležitosti progresu vývoje výduti lze uvést, že amfory mladšího a pozdně halštatského vývoje mívají nálevkovitý až rozevřený okraj a kratší hrdlo. Co se týče výzdoby amfor, podařilo se definovat různé typy či kombinace typů dekoru, které byly podrobeny studiu na datovaných hrobových sadách, případně byly informace získány z dalších relevantních zdrojů (viz kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2). Výsledky napovídají skutečnosti, že všechny chronologicky ukotvitelné dekorativní prvky jsou spojeny s obdobím fází Ha C2–D2. Počátek ani konec halštatského období ve sledovaném regionu žádné podobné výsledky nenabídl. (Ještě poznámku k sekvenčním tabulkám: Tam, kde se pokračování výzdobného motivu předpokládá, ačkoli již není zachováno, je tento motiv proveden čárkovaně. Stejný úzus platí i pro ostatní typy keramických nádob.)

11.1.1.1.4 Amforovité zásobnice (skupina 23000)



Graf 14: Číselné a percentuálně vyjádření spektra jednotlivých typů amforovitých zásobnic.

Singulární výskyt těchto nádob známe běžně jako součást hrobové výbavy (e.g. *Přichystal 2003*, 26, graf 1), kde se užívaly např. jako schrány pro uchovávání popela po zemřelém – tedy popelnice. Na sídlištích se objevují podstatně méně. Ve sledovaném území je však situace opačná – tvoří pouze 2 % nálezů na pohřebištích (viz graf 10) ku 8 % ze sídlištního prostředí (viz graf 9). Jak je vidět, v regionálním měřítku početně nepředstavují výraznou veličinu. Bývají zdobené podobně jako amfory, od nichž se odlišují větší výškou, robustností nádob, a silou stěn. Konkrétně výzdoba (pokud jej nádoba obsahuje) se většinou soustředí na pouhé výčnělky, které jsou často masivní a rozmístěny stejně jako u amfor. Zřídka se objeví vhloubený dekor v podobě oběžných žlábků, motivu tzv. „sluníčka“, důlků či rytých linií. Opět zde nalezneme tuhování vnějšího, i leštění vnitřního povrchu, nejčastější úpravu však představuje vyhlazení do rovna. Zlomkovitost souboru způsobila, že téměř polovinu všech fragmentů nebylo možno dále rozlišit (23300), další 2/5 tvoří nejtypičtější tvar amforovitých zásobnic, tedy nádoby trojčlenné profilace s odsazením hrdla od výduti (23331). Jedinci s plynulou profilací (23321, 23322) pak tvoří znatelně menší procento nálezů. Do deskriptivního přehledu byl doplněn 1 nový tvar se zesíleným a seříznutým okrajem.

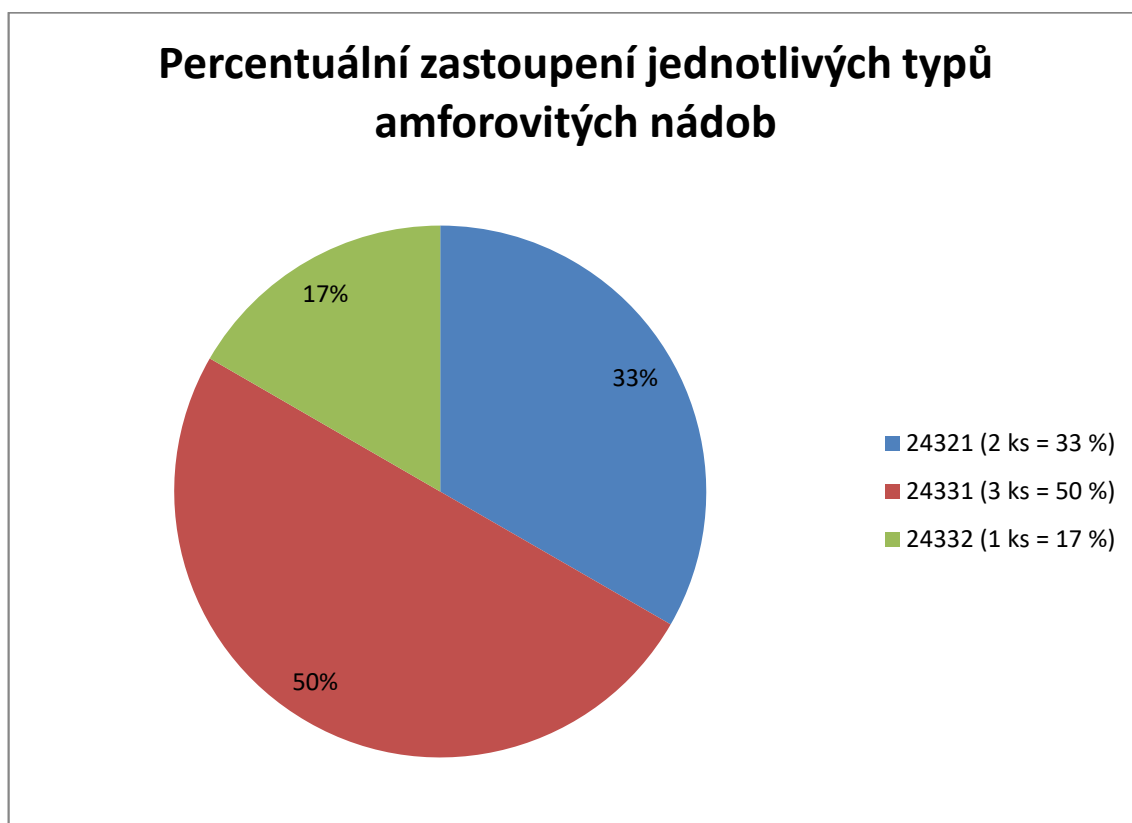
	amforovité zásobnice - morfologie	amf. zásobnice - výzdoba
Ha B3		
Ha C1		
Ha C2		
Ha D1		
Ha D2		
Ha D3		
LTA		

Obr. 44: Chronologické sekvencování keramických nádob - amforovité zásobnice.

Pouze dva morfologické prvky na jinak k datování vhodných amforovitých zásobnicích byly zjištěny na chronologicky ukotvených hrobových sadách. Široké rozpětí u nádoby s odsazením výduti od hrdla, i šikmo seříznutý okraj s rozšířeným hrdlem u jiné amforovité zásobnice, jsou jen malou ukázkou datování těchto, zejména v hrobových kontextech se vyskytujících nádob. Bylo by jistě vhodnější mít k tomuto sekvencování nově vyhodnocované větší halštatské pohřebiště, které se však ve

sledovaném regionu nenachází. Sekvencování tohoto typu nádob je zde tedy takto předkládáno pouze v omezeném rozsahu. Jediný datovatelný výzdobný prvek, plastické obloukovité žebro, které bylo na Moravě zjištěno pouze ve dvou případech (oba ze sledovaného regionu), je, na základě analogií žeber jiného charakteru, datováno do mladšího až pozdního halštatského období.


11.1.1.1.5 Amforovité nádoby (skupina 24000)




Graf 15: Číselné a percentuálně vyjádření spektra jednotlivých typů amforovitých nádob.

Pouhých 6 příslušníků této obtížně datovatelné skupiny nádob amforovitého charakteru s protáhlou horní polovinou těla, tvoří jen marginální součást celého keramického kontextu ve sledovaném regionu. Jak bylo řečeno výše, jejich výskyt je možno, dle profilace i výzdoby, rozprostřít prakticky přes celé halštatské období, kdy v jeho konečné fázi již evokují nástup lahvovitých, časně laténských tvarů. U 2/3 nádob bylo zjištěno mírné odsazení hrdla od výduti (24331, 24332), 2 zbylé ks z původně 1 nádoby pak vykazují profilaci plynulou (24321). Tuto skupinu keramických tvarů, které známe jak ze sídlišť, tak z pohřebišť, se podařilo i při malém počtu nálezů výrazně rozšířit. Několikrát bylo zjištěno tuhování vnějšku nádoby, častěji je shledán rovně hlazený povrch. Jen ze 2 nádob známe výzdobné prvky – 1x oběžnou plastickou lištu, v druhém případě se jednalo o kombinaci různosměrného rytí hrdla a výduti nádoby.

Bude nutno tuto specifickou skupinu nádob dále sledovat a pokusit se, na základě většího objemu datovaných sad, o její bližší poznání a snad i přesnější chronologické ukotvení.

Ha B3	amforovité nádoby - morfologie	
Ha C1		
Ha C2		
Ha D1		
Ha D2		
Ha D3		
LTA		

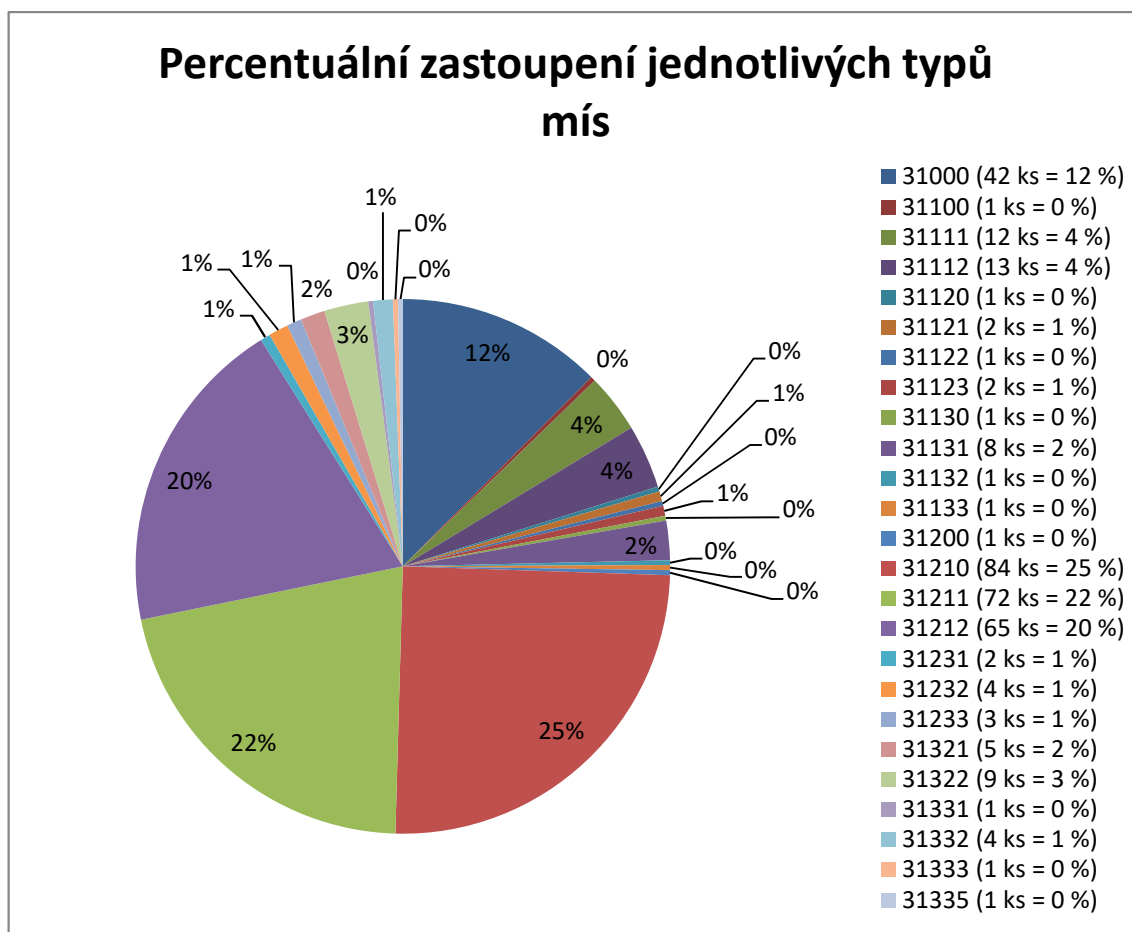


Obr. 45: Chronologické sekvencování keramických nádob - amforovité nádoby.

Na základě tvarových analogií i výzdobných motivů, byl chronologicky zařazen pouze jeden příslušník těchto nádob. Starohalštatskému období odpovídá níže posazená výduť i rytá výzdoba. Samostatně je však zejména dekor velmi obtížně přiřaditelný,

neboť se vyskytuje hojně i v pozdějších halštatských fázích. Bude jistě zajímavé sledovat vývoj tohoto typu nádob ve více regionech, a zejména na datovaných sadách.

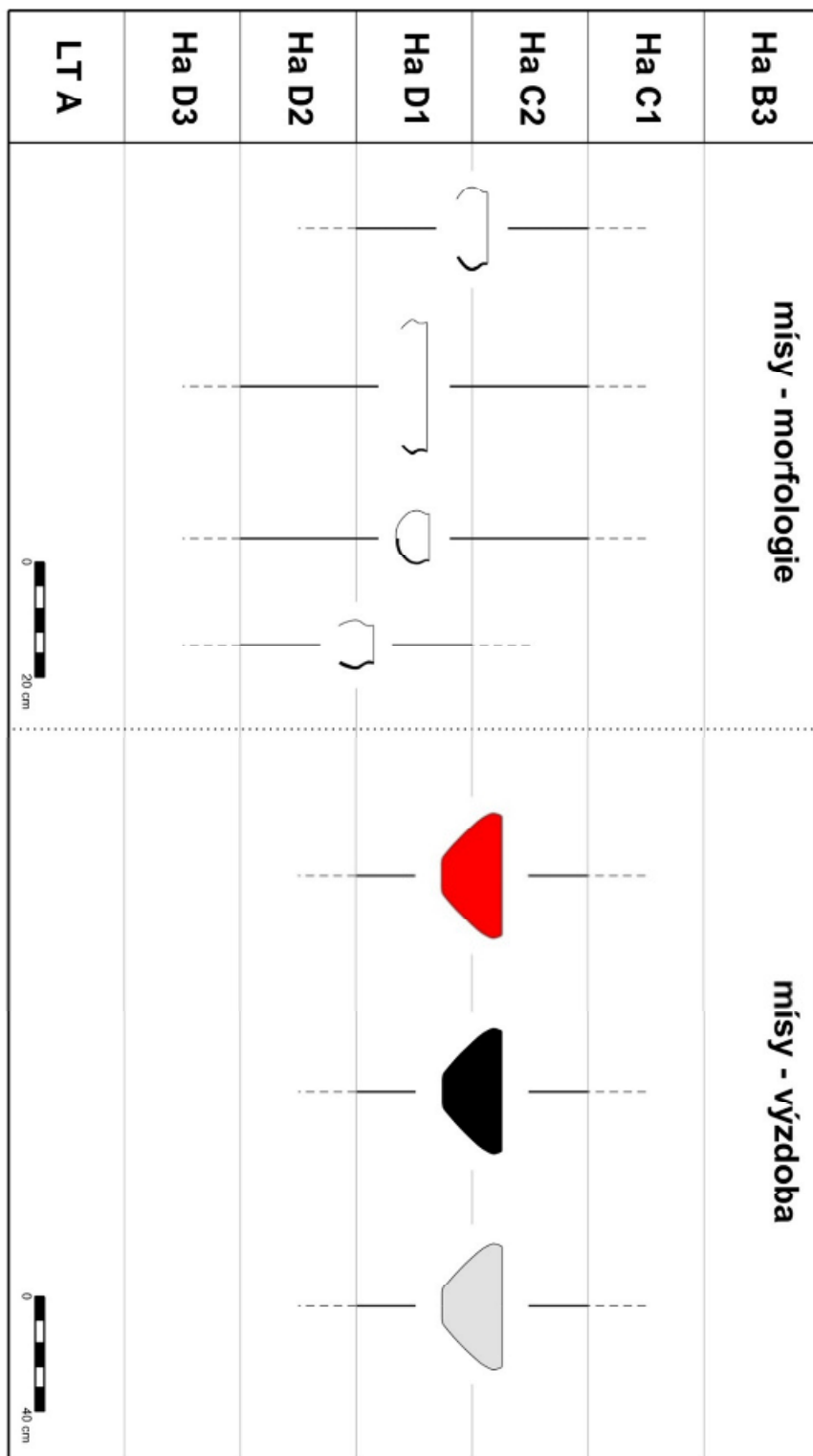
11.1.1.1.6 Mísy (skupina 31000)



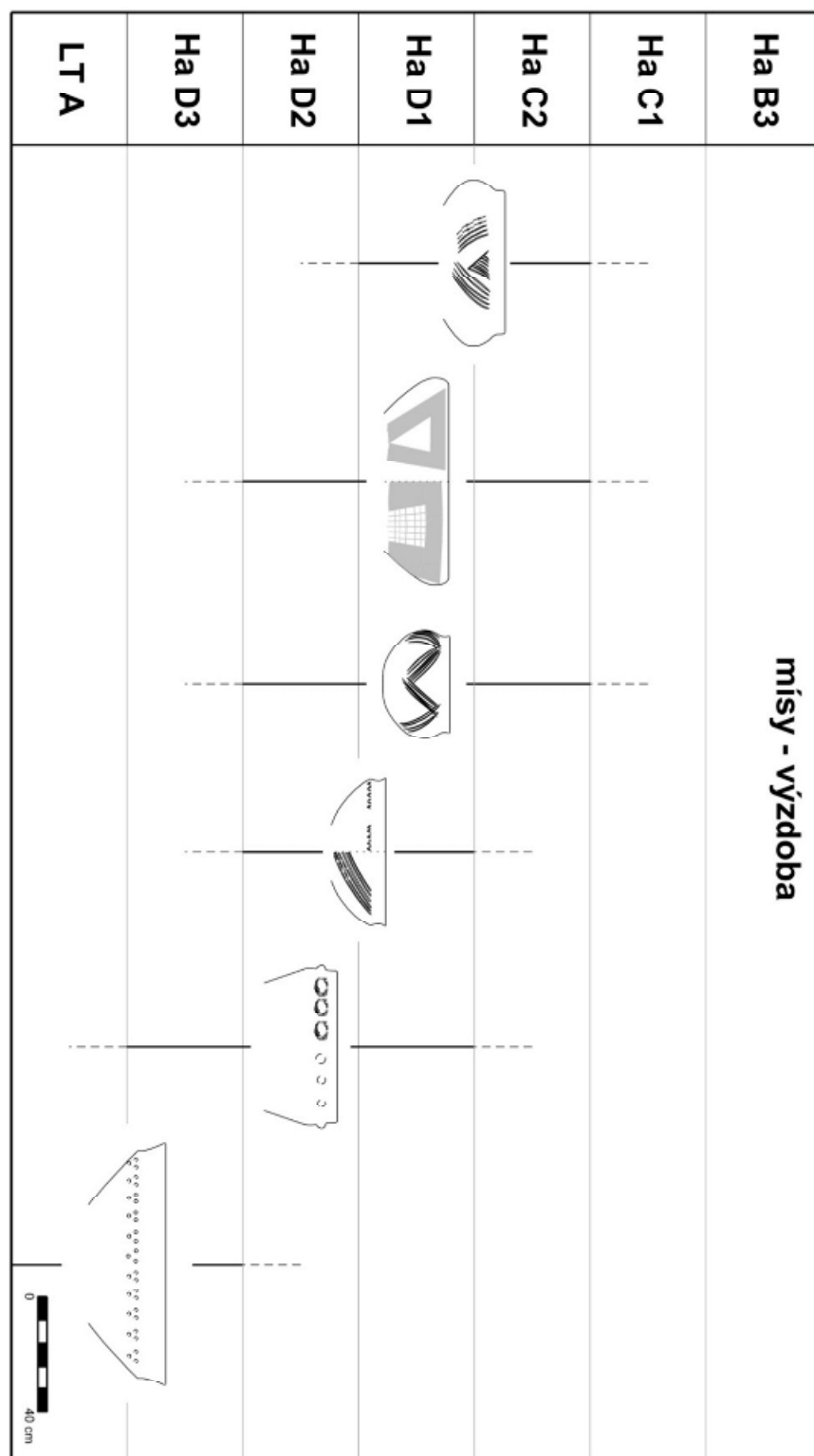
Graf 16: Číselné a percentuálně vyjádření spektra jednotlivých typů mís.

Obsahově nejběžnější keramická nádoba v obvyklém archeologickém kontextu (nejen) halštatského období, je utilitární tvar mísy, který se vyznačuje širokou variabilitou tvarů, velikostí, typů výzdoby, a v neposlední řadě i celkového počtu těchto nádob v jednotlivých kontextech. Hojně jsou v daném území zejména na sídlištích (skoro polovina všech nádob), méně již ve funerálních celcích (1/5 nádob). Kromě většinově užitkové funkce však byly objeveny i bohatě zdobené kusy, u kterých je předpokládán rituální účel (e.g. Laučík 2020). Některé typy mís neprodělaly za dlouhá období téměř žádný morfologický vývoj (např. kónické mísy, mísy se zataženým okrajem), jiné jsou charakteristické pro určitá vývojová stádia (např. mísy se zesílenou maximální výdutí, mísy s lištou). Regionálně jsou (stejně jako jinde) nejběžnější mísy se zataženým okrajem (31210–31212), které tvoří 2/3 všech těchto nálezů. Kónické tvary (31111–31133) potom asi 1/10 všech na sledovaném území zjištěných mís.

Podobné procento tvoří mísy bez bližšího rozlišení (31000), zbytek pak reprezentují nádoby s různě prohnutým hrdlem a mísy trojčlenné profilace (31321–31335). Významný je počet nově doplněných tvarů, prakticky do každé uvedené podskupiny. Mísy bývaly často oboustraně tuhovány, méně leštěny a hlazeny. Výzdoba mís je opět rozmanitá, z nejzajímavějších technik zaujmou textury malovaných a vlešťovaných motivů, z běžnějších potom široké spektrum vhloubených (rytí, žlábkování, vpichy, vrypy, důlky, kolky) a v menší míře i plastických prvků (výčnělky, lišty).



Obr. 46: Chronologické sekvencování keramických nádob - mísy, část 1.

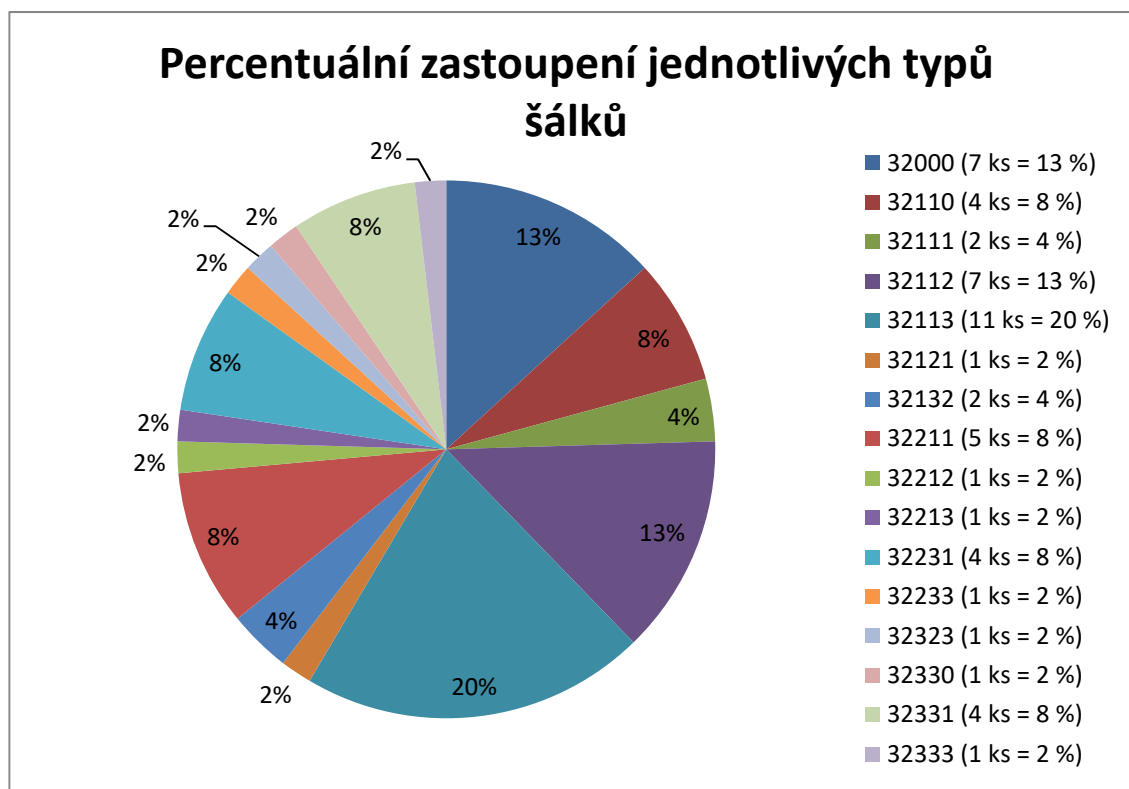


Obr. 47: Chronologické sekvencování keramických nádob - mísy, část 2.

U mís byly chronologicky sledovány zejména výzdobné motivy, morfologie nabídla pouze několik pevněji zařaditelných tvarů. Krátké válcovité hrdlo a vakovitá výduť jsou znaky, které předchází mísám se zesílenou výduť a mísám s lištou, jsou tedy řazeny do fází Ha C2–D1. Chronologické zařazení dalších mís do Ha C2–D2 pak definují vnější faktory (vleštovaná výzdoba, tvarové analogie), mísa protositulovité profilace pak náleží do pomezí mladší a pozdní halštatské fáze (Ha D1–D2). V textu

hojně zmiňované výzdobné techniky malování (i v různých barevných kombinacích) a vlešťování, mají své již mnohokrát zmíněné chronologické zařazení. V dalších případech lze sledovat datování na základě kombinace tvarové a výzdobné koincidence (Ha D1–D2), či jistý úzus v zařazení určitého prvku – v našem případě hrotitého výčnělku (i vícenásobného) pod okrajem mísy (Ha D1–D3). Jednoduchá forma kolkování mís pak již má své ukotvení na pomezí pozdního halštatu a časného latěnu.

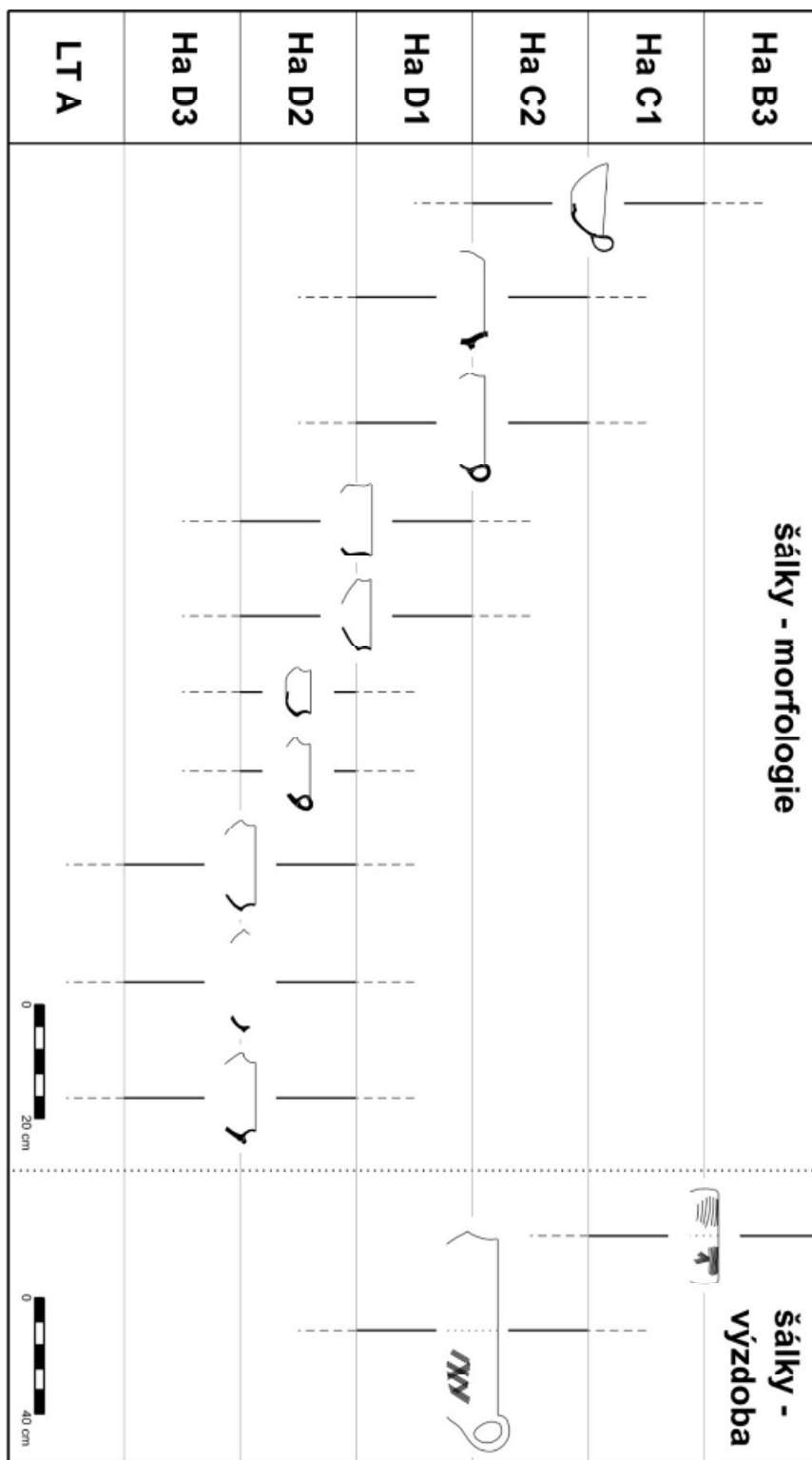
11.1.1.1.7 Šálky (skupina 32000)



Graf 17: Číselné a procentuálně vyjádření spektra jednotlivých typů šálek.

Šálky tvoří jen 7 % keramických nádob nalezených ve sledovaném regionu. Hojnější jsou jako součást hrobové výbavy, kde tvoří 1/4 všech nádob, což je po amforách (skoro 1/3 nádob) druhé nejvyšší číslo. Na sídlištích jsou nalézány méně. Od mís se odlišují přítomností 1 ucha, které překlenuje a spojuje výduť s okrajem, nad který je často převýšeno. Stěny mís jsou také povětšinou méně vyklenuty, než baňatější až vakovité morfologie šálek. I tuto kategorii jsem doplnil o nové tvary. Skoro 1/2 všech zjištěných šálek představují tvary kónické s mírně zaoblenými stěnami (32110–32113). Daleko méně je již dalších podtypů, jako jsou různě hotovené nádoby s více či méně prohnutým hrdlem (32231–32333; asi 1/4 šálek), nebo šálky se zataženým okrajem (32211–32213; něco přes 1/10 šálek). Tyto nádoby bývají oboustranně potuhovány a vyleštěny, jak je to u šálek použitých pro funerální účel typické. Stejně jako u mís zde

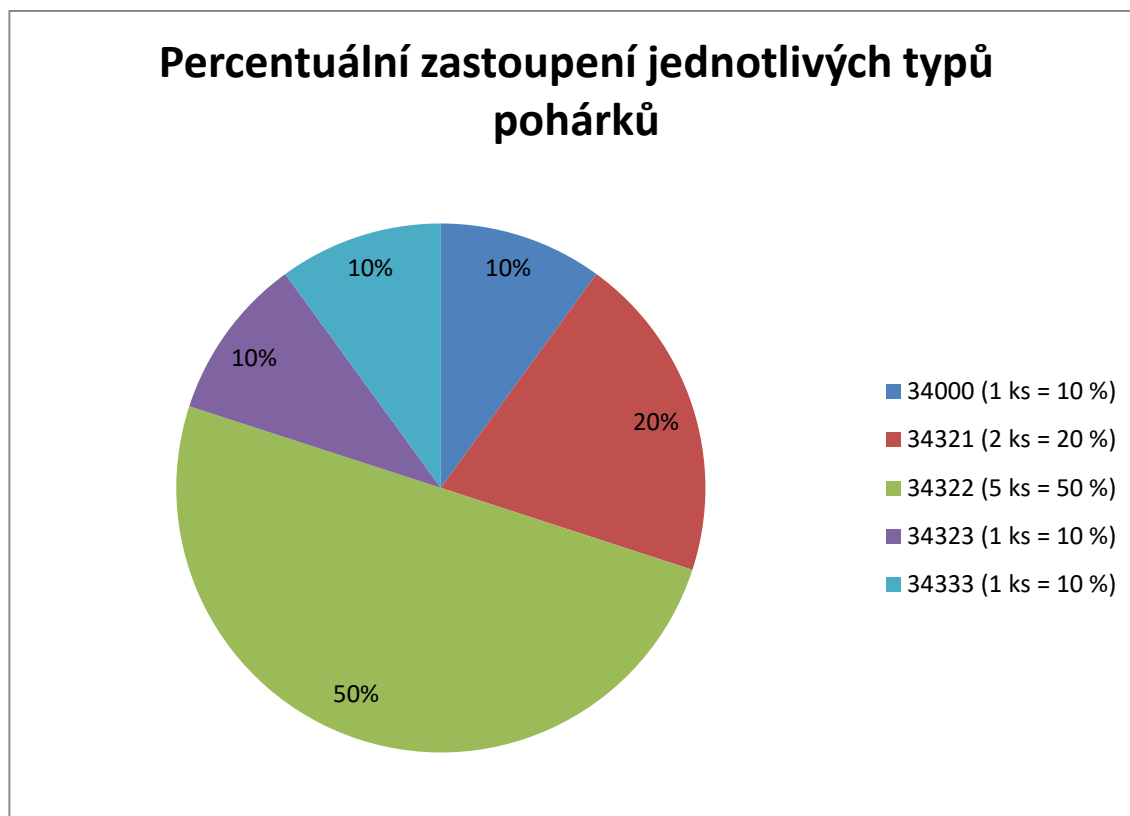
najdeme vlešřované motivy, často na vnitřním povrchu. U pozdně halštatských tvarů je rovněž maximální výduť vytažená do úzké lišty, čímž vzniká jejich plastická výzdoba. Tato lišta bývá přeseřávána, rýhována, nebo vykrajována. Za plastickou výzdobu považujeme i hojný omfalos ve dnech šáleků. Zřídka jsou tyto nádoby opatřeny rytou či jemně žlábkovanou výzdobou. Co se týče chronologie, některé kónické šálky by měly rámcově odpovídat staršímu halštatskému období, naopak šálky se zesílenou maximální výduť a šálky s lištou jsou znakem mladšího až pozdního vývoje, podobně jako u mís.



Obr. 48: Chronologické seřvencování keramických nádob - šálky.







Opačná situace než u mís je u šálků, aspoň co se týče poměru morfologie a výzdoby. Převažují chronologicky ukotvitelné tvarové prvky. Dílem je to však proto, že některé výzdobné motivy (např. malování a vlešťování) zde neuvažují, neboť jsou tyto prvky datovány stejně u všech typů keramických nádob. Jak již bylo řečeno výše, kónické tvary jsou znakem starohalštatských šálků, v dalším období potom už vrchní polovina šálků nabývají prohnutějších forem, v jednom případě se pak skvěle sejde morfologie s ještě nerozšířenou maximální výduti spolu s výzdobou rastrováním a malováním na jediném šálku, kteréžto prvky bezpečně řadí nádobu do fází Ha C2–D1. Morfologie šálků v podobě nezesílení maximální výduti by pak měla zhruba odpovídat fázím Ha D1–D2, její zesílení pak osciluje někde kolem fáze Ha D2, a její konečné vytažení do plastické lišty je charakteristické pro fáze Ha D2–D3. Pokud se nejednalo o už vyřešené malování či vlešťování, výzdobné motivy u šálků nebylo možno v hojné míře sledovat. Vyskytlo se zde pouze oboustranné několikanásobné rytí a žlábkování povrchu šálku, které evokovalo spíše přelom doby bronzové a halštatské, a bylo takto rámcově zařazeno. A poté již zmíněné, a nově představené rastrování vnitřního povrchu šálku, které neklamně řadí nádobu do fází Ha C2–D1.

11.1.1.1.8 Pohárky (skupina 34000)



Graf 18: Číselné a percentuálně vyjádření spektra jednotlivých typů pohárků.

Malé až miniaturní nádoby, které mohou v některých případech být napodobeniny velkých amfor, nalézáme jak v hrobech, tak na sídlišcích. V některých případech se mohlo jednat o amulety/talismany, či nádoby např. na vonné esence, koření, nebo k uchovávání drobných osobních předmětů, neboť některé jsou v horní polovině provrtány. Daly se tedy nosit na provázku. Jejich počet regionálně není velký, ze zkoumaného území známe jen 10 ks. Většinou jde o nádoby plynulé profilace (34321–34323), odsazení hrdla od výduti bylo zjištěno pouze 1x (34333). Některé nádoby disponují jedním páskovým uchem. I zde bylo portfolio tvarů doplněno o nové zástupce. Většinou se jedná o předměty tuhované či do rovna vyhlazené. Z výzdobných motivů převažují vícesměrné ryté linie, i vícenásobné, často doplněné menšími důlky.

	pohárky - morfologie	technologie výroby
Ha B3		
Ha C1		
Ha C2		
Ha D1		
Ha D2		
Ha D3		
LTA		

0 20 cm

0 40 cm

Obr. 49: Chronologické sekvencování keramických nádob - pohárky a technologie výroby.

Chronologické zařazení pohárků odpovídá stejnému principu jako u amfor, neboť jsou v některých případech jejími miniaturami. Týká se to jednoho datovatelného jedince, který byl dle pozice výduti zařazen do fáze Ha C2. Druhý pohárek je pak datován na základě jeho kontextuálního hrobového spoluvýskytu s mísou plynulé profilace a ryté výzdoby do Ha C2–D2. Chronologickou identifikaci pohárků bude nutno dále sledovat na základě většího počtu těchto nádob v datovaných sadách.

Do této tabulky jsem ještě umístil příklady předmětů, které jsou dle technologie provedení jednoznačně identifikovány s určitým obdobím halštatu. Jde o tuhovou keramiku, která je neklamně spjata s pozdním halštatským obdobím (Ha D2–D3) a také technologii dotáčení na hrnčířském kruhu, jež byla rozpoznána podle lineárních znaků na okraji a hrdle dvou nádob (foto 21:12, 14), a souvisí se závěrem halštatského období (Ha D3). Tvorba nádob pomocí rychle rotujícího hrnčířského kruhu byla plně rozvinuta až s příchodem laténského období.

11.1.1.1.9 Podložky (skupina 51000)

Tyto ploché kotoučovitě keramické předměty byly nejpravděpodobněji používány jako plošné podstavce pod nádoby. Jedná se o typicky sídlištní materiální výbavu. Mívají kruhový, čtvercový nebo obdélný tvar, avšak běžně se zachová pouze část podložky, interpretace tedy bývají složité. Často jsou silnostěnné a do nižších kategorií se nedělí. Nalézáme je téměř nezměněny v kontextech, které pokrývají dlouhé období od mladší doby bronzové do konce halštatu (*Parma 2012, 74*), pro datování tedy nejsou vhodné. Jediným vodítkem je grafitový materiál, kterým jsou tyto předměty (stejně jako pokličky) řazeny do pozdně halštatského období. Regionálně známe 6 takovýchto podložek s tím, že ve 2 případech jde o keramická mezikruží, které však rovněž mezi podložky počítáme. U dalších 2 podložek byl zaznamenán mírně zvýšený okraj. Tyto atributy jsou hojné u hornoslezských pokliček, které známe např. z pohřebiště v Kietrzy (viz níže), k zařazení regionálních nálezů do skupiny pokliček však chybí další indicie. Všechny 4 zmíněné fragmenty pocházejí ze sídliště Slatinky – „Močilky“. Podložky obecně mívají hrubší povrch, málokdy je zjištěna lepší úprava. Všechny zkoumané kusy jsou nezdobené. Pokud se u kruhového tvaru vyskytne držadlo, jde o pokličku. Na pohřebišti Seloutky – „Na Šťastných“, které se váže k elitám, byly ovšem nalezeny ploché kruhové keramické předměty (tedy typově podložky), polohově bezprostředně související s přítomnými hrnci. Nálezová situace hovoří o jejich vzájemné poziční koincidenci. Autory monografie o tomto pohřebišti jsou považovány za pokličky těchto hrnců (*Golec – Fojtík 2020, 152, 387, 422, obr.*

51:10, 12; 86:28, 31), což lze, vzhledem k uvedené souvztažnosti obou předmětů, akceptovat. Jedná se snad o výjimku z běžně přijímaného úzu, nutno však tento fenomén dále sledovat, pro případnou revizi problematiky pojmů podložka/poklička.

11.1.1.1.10 Pokličky (skupina 52000)

Kruhové, kónické, polokulovité či oválné keramické kotouče s držadlem v centrální části se nazývají pokličky. Opět jde o běžnou sídlištní garnituru, na Moravě se však vyskytují i v bohatých komorových hrobech, vždy ve spojitosti s hrncovitou nádobou. V jámových a jamkových kontextech nalézány nejsou. Příkladem tohoto jevu je středomoravské pohřebiště Seloutky – „Na Šťastných“ (*Golec – Fojtík 2020*, 150, 152). Ve V Čechách a ve Slezsku je najdeme i jako součást běžných funerálních kontextů (*Gedl 1973*, 41, 318–319, 332–333, 354, tabl. XLVIII:1; XLIX:20; LXII:17; LXIII:9; LXXXIV:5; *Vokolek 1999*, 13, 179, 181, 271, 279, 281, 286, tab. 9:7, 9; 11:5; 101:2; 109:1; 111:4; 116:3, 20), ve Slezsku se potom běžně vyskytují kruhové pokličky se zvýšeným (či zesíleným) okrajem. V řešeném území bylo zachyceno 10 pokliček, z čehož 3 pocházejí z pohřebiště Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ (bohužel bez známých kontextuálních informací), původ jedné je nejistý, zbytek už je produktem sídlištních výzkumů. Držadla pokliček bývají kuželovitá, válcovitá, formou hrotu, nebo známe i kónické pokličky bez držadel. O výskytu a chronologii platí totéž co u podložek, oproti nim však bývají pečlivěji zhotoveny, častěji je na nich přítomno tuhování nebo rovné vyhlazení povrchu. Z Náměště na Hané – „Biskupství“ známe i jednu zdobenou pokličku, resp. jen fragment držadla s oběžnou rytou výzdobou a krátkými šikmými rýžkami.

11.1.1.1.11 Naběračky (skupina 71000)

Polokulovitá nádobka se zataženým okrajem, která plynule přechází v torzo šikmo dolů se sklánějící rukojeti, je regionálně jediným případem předmětu, kterou interpretuji jako naběračku (tab. 64:2, foto 16:3). Tento předmět pochází ze sídliště Slatinky – „Močílky“. Technickému účelu bych přisuzoval nepravidelnou sílu stěny po obvodu, a hrubší provedení. Naopak rezidua kovů nebo stopy po opalu v ohni (pokud byla využívána k např. k metalurgickým účelům) absentují. Nalezl jsem pouze analogie v menších variantách na několika pozdně halštatských/časně laténských sídlištních (*Tichý 1969*, 171; *Podborský 1970b*, 100, tab. XIX:14, 15; *Goláňová 2018*, 153, 297, Pl. 9:20), kdy bývají popisovány např. jako „keramické lžíce“ (*Goláňová 2018*, 153, 297, Pl. 9:20). Datování tohoto nezdobeného předmětu je prozatím nemožné.

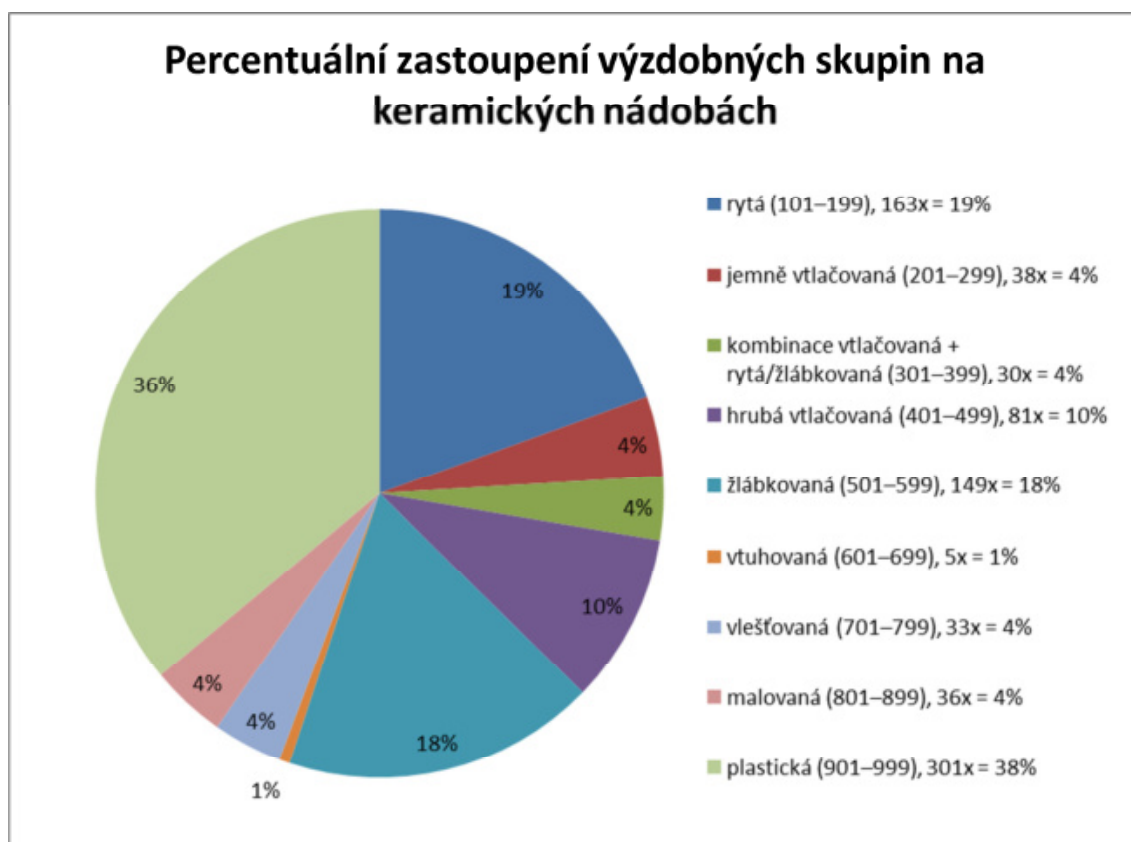
11.1.1.2 Výzdoba keramických nádob

Systém výzdobných motivů na halštatské keramice poprvé představila D. Dreslerová jako součást výsledků výzkumu na pozdně halštatském sídlišti v Jenštejně (Dreslerová 1995, 7–8, Fig. 6). Toto schéma pro oblast Moravy zásadně přepracoval M. Novák ve své diplomové práci týkající se sídelních aktivit okolo výšinného hradiště Krhov – „Malý Chlum“, kde také čtenář nalezne detailní popis jednotlivých výzdobných skupin a podskupin (Novák 2015, 27, 31–32, obr. 12, 13). Při zpracování výzkumu sídliště v Náměšti na Hané – „Lesní ulici“ jsem tuto strukturu převzal a doplnil o nové výzdobné motivy (Donth 2018, 49–54, obr. 9, 10). Nejinak tomu je i v této práci, kde je, díky rozsahu zpracovávaného území, přírůstek nových výzdobných motivů daleko významnější. Jejich detailní popis je uveden v deskripčních tabulkách níže (viz kap. 17.2) a grafické zpracování na obr. 50–52. Shrňme si zde 9 základních výzdobných skupin:

- rytá výzdoba (kódy 101–199)
- jemně vtačovaná výzdoba včetně kolkování (kódy 201–299)
- kombinace vtačované s rytou nebo žlábkovanou výzdobou (kódy 301–399)
- hrubá vtačovaná výzdoba (kódy 401–499)
- žlábkovaná výzdoba (kódy 501–599)
- vtuhovaná výzdoba (kódy 601–699)
- vlešťovaná výzdoba (kódy 701–799)
- malovaná výzdoba (kódy 801–899)
- plastická výzdoba (kódy 901–999)

Pro pozdně halštatský/časně laténský výzdobný motiv kolkování byla původně D. Dreslerovou vyčleněna řada číselných kódů 500–599 (Dreslerová 1995, 8), kterou však M. Novák přiřadil výzdobě žlábkované, aniž pro kolkovaný dekor vyčlenil náhradní číselné začlenění (Novák 2015, 27). M. Golec a P. Fojtík pak kolkování také zařadili pod výzdobu žlábkovanou, do rozsahu číselných kódů 571–599 (Golec – Fojtík 2020, 157). Je potřeba se soustředit na charakteristiku samotného výzdobného motivu kolkování. Jedná se primárně o bodový, jemně vtačovaný prvek, který se vyskytuje jak samostatně, tak ve vícenásobných variantách (dvojice, trojúhelník, čtverec, hrozen aj.; e.g. Goláňová 2018, 131, Fig. 64). Oproti tomu žlábkování je ryze lineární záležitostí, ať už v podobě přímek, oblouků, kruhů nebo křivek. Z tohoto důvodu nepovažuji zařazovat kolkovanou výzdobu do této kategorie za korektní. Jednotlivé prvky jemně vtačovaných bodových výzdobných motivů mají svou škálu číselných kódů 201–299

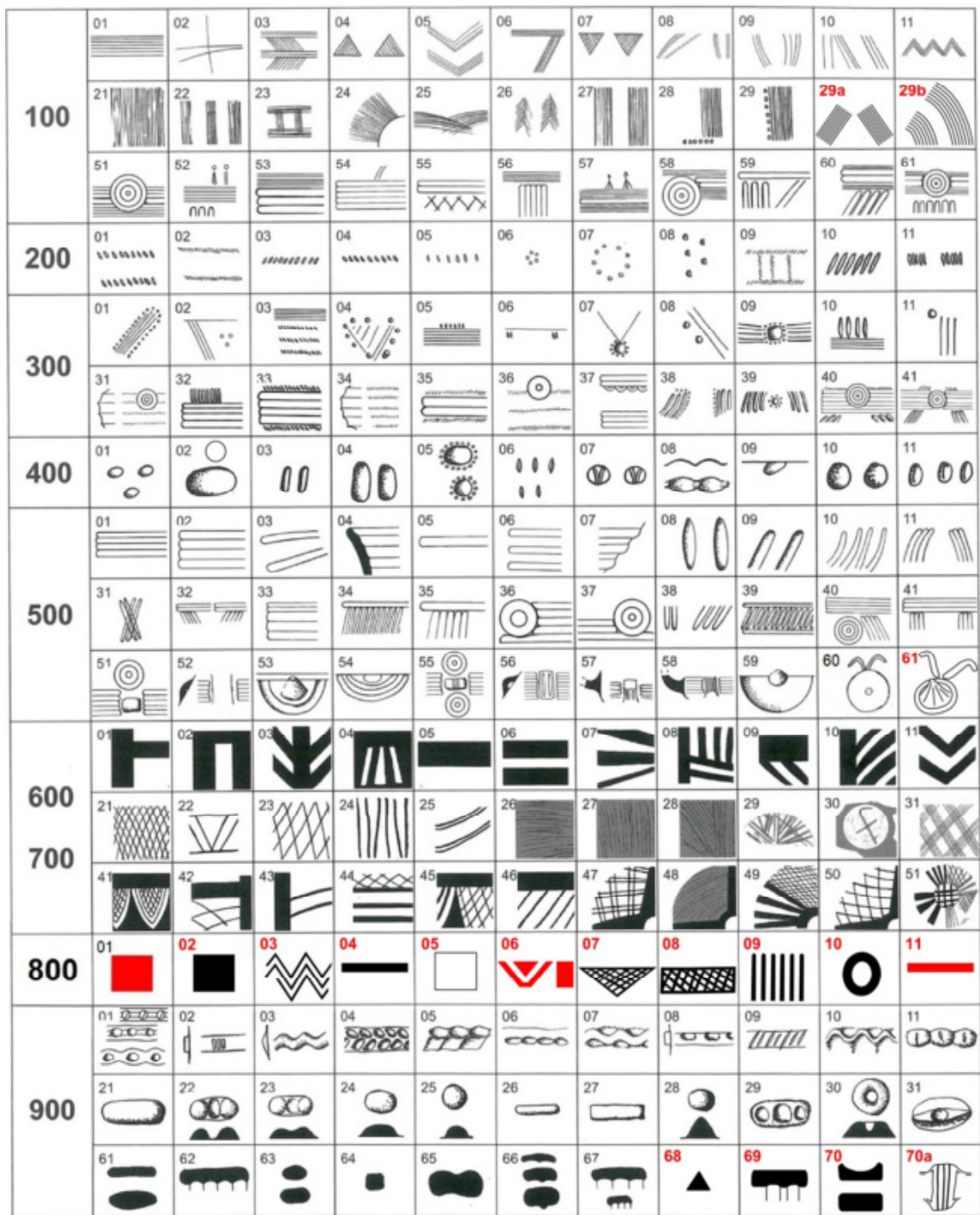
(Novák 2015, 27; Golec – Fojtík 2020, 157), tento status respektují, a pro výzdobný motiv série trojic kolků pod maximální výdutí na míse ze sídliště Slatinky – „Močilky“ (tab. 68:1; foto 17:5), nově přiřazují číselný kód 218 (viz obr. 51).



Graf 19: Číselné a percentuálně vyjádření spektra jednotlivých výzdobných skupin na keramických nádobách ve sledovaném regionu.

Keramické nádoby ze sledovaného regionu poskytly dostatečně objemný vzorek výzdobných motivů, jejichž počet se zastavil na čísle 836. Šlo jednak o singulární, ale i o vícenásobný výskyt na jednotlivých keramických jedincích. Z grafu 19 vyplývá, že více jak 1/3 zastupuje výzdoba plastická, nalézaná na širokém spektru nádob od hrnců, přes zásobnice a amfory, až k mísám, šálkům a pohárkům. Výskyt dalších typů výzdoby již nepřekračuje hodnotu 20 % a týká se rovněž celé palety keramických nádob. Jejich popis je opět součástí deskripčních tabulek (viz kap. 17.2).

Jak již bylo řečeno, významným objemem byly výzdobné motivy rozšířeny o nové, dosud se v typáři nevyskytující dekorativní varianty. Jejich detailní popis je k nalezení v této práci níže (viz kap. 17.2). Grafické znázornění následuje.



Obr. 50: Typář výzdoby, část I (Novák 2015, 31, obr. 12; Donth 2018, 50, obr. 9), doplněno o nové prvky (červeně).

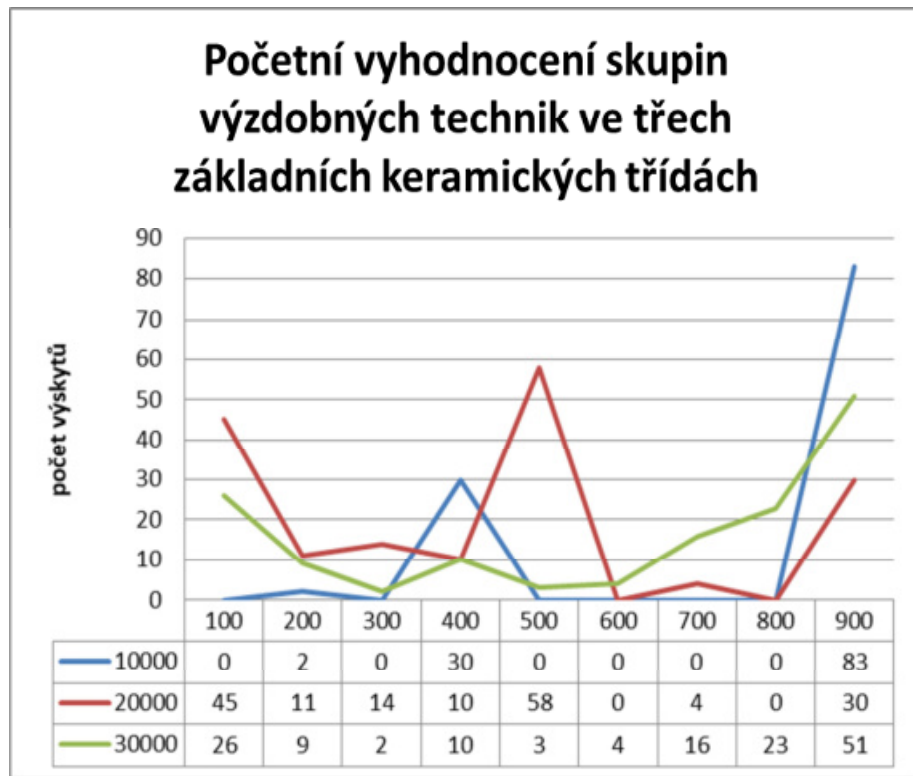
100	12	13	14	15	16	17	18	19	20	20a
	29c	30	30a	30b		31				
	62	63	64	65	66	67	68	69	70	
200	12	13	14	15	16	17	18			
300	12	13	14	15	16	17	18	19	20	20a
	42	43	44	45	46	47		51	52	53
400	12	13	14	15	16	17				
500	12	13	14	15	16	17	18			
	42	43	44	45	46					
600	12	13	14	15						
700	32									
	52	53	54	55						
800										
900	12	13	14	15	16	17				
	32	33	34	35	36	41	42	43	71	81
	82	83	84	85	86	87				

Obr. 51: Typář výzdoby, část II (Novák 2015, 32, obr. 13; Donth 2018, 51, obr. 10), doplněno o nové prvky (červeně).

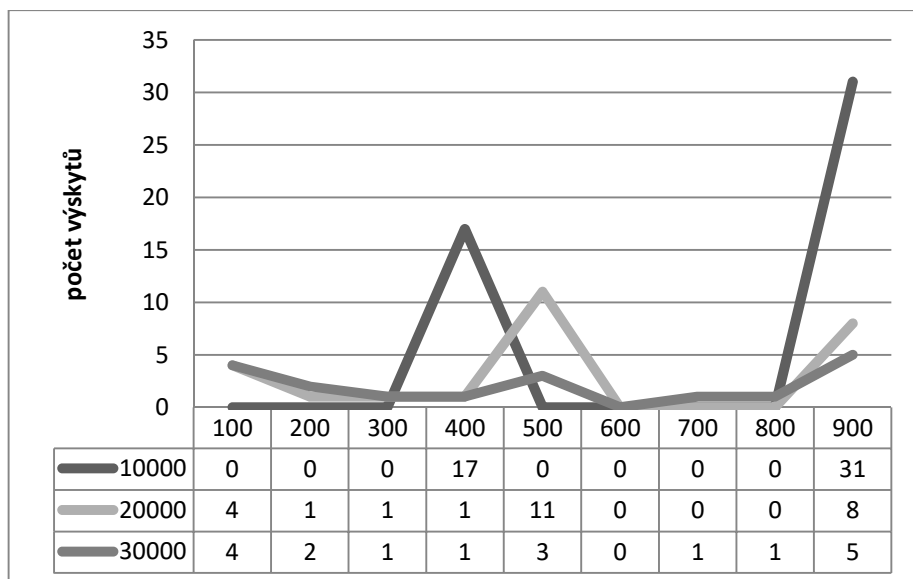
100	20b	20c	20d	20e	20f	20g					
	71		81								
	91										
200											
300	20b	20c	20d	20e	20f	20g	20h	20i	20j	20k	20l
	20m	20n	21	22	23		54	55	56	57	58
400											
500	21	22	23	24							
600											
700											
800											
900	51	52	53	54	55						

Obr. 52: Typář výzdoby, část III (Novák 2015, 32, obr. 13; Donth 2018, 51, obr. 10), doplněno o nové prvky (červeně).

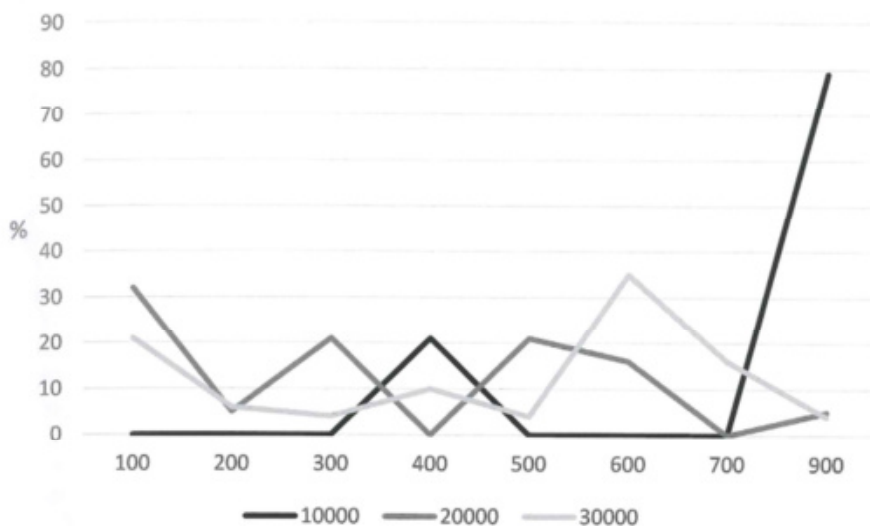
V následujícím porovnání četnosti výskytu jednotlivých výzdobných skupin ve třech základních keramických třídách (viz obr. 34–36), srovnávám sledovaný region s již vyhodnoceným sídlištěm Náměšť na Hané – „Lesní ulice“ (Donth 2018, 53, graf 9), a výšinným hradištěm Krhov – „Malý Chlum“ a sídlištěm Obora – „Pod Chlumem“ (Novák 2015, 61, 82, obr. 29, 39).



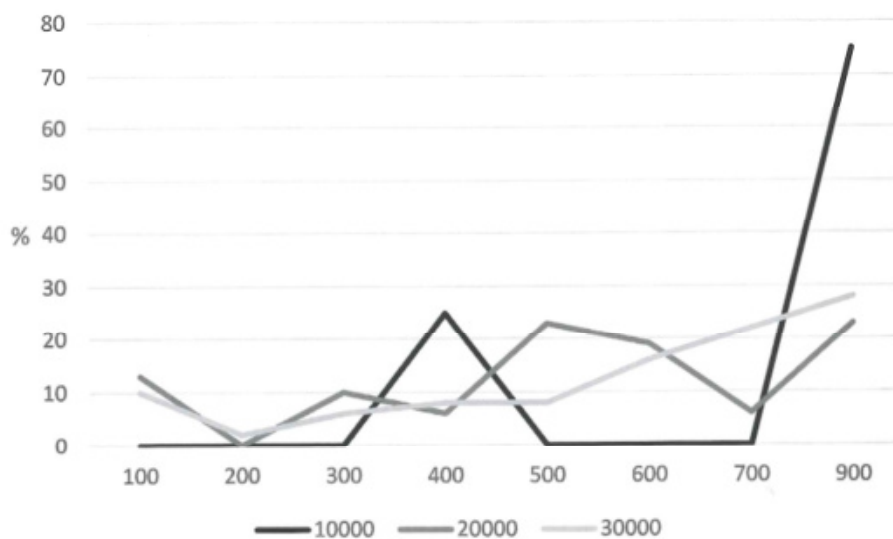
Graf 20: Číselné vyjádření výskytu jednotlivých výzdobných skupin ve třech základních keramických třídách (viz obr. 34–36) ve sledovaném regionu.



Graf 21: Číselné vyjádření výskytu jednotlivých výzdobných skupin ve třech základních keramických třídách z lokality Náměšť na Hané – „Lesní ulice“ (Donth 2018, 53, graf 9).



Graf 22: Srovnávací vyhodnocení výzdoby stupně Ha D na lokalitě Krhov – „Malý Chlum“ (Novák 2015, 61, obr. 29).



Graf 23: Srovnávací vyhodnocení výzdoby stupně Ha D na lokalitě Obora – „Pod Chlumem“ (Novák 2015, 82, obr. 39).

Jak je z porovnávaných grafů zřejmé, výzdoba hrncovitých nádob (10000) sestává téměř vždy pouze z výzdoby plastické (900), méně již z dekoru hrubě vtlačovaného (400). Tento stav vykazuje značnou pravidelnost napříč sledovanými regiony. Amforovité tvary (20000) bývají nejčastěji zdobeny žlábkováním (500), o něco méně výzdobou plastickou (900). Ve sledovaném regionu zjišťujeme také výrazný výskyt rytého dekoru (100) na těchto nádobách, kombinaci vtlačování a rytí/žlábkování (300) nelze rovněž pominout. Oproti vtuhování (600), které se pravidelně vyskytuje v J části Boskovické brázdy, lze SZ města Olomouce spíše najít menší objem vlešťovaného dekoru (700) na amforovitých tvarech. Poslední skupina mísovitých nádob (30000)

vykazuje nejčastější výskyt plastických aplikací (900) a rytého dekoru (100), regionálně pak sledujeme velmi hojné malování (800) a vlešťování (700), méně již hrubě (400) či jemně vlačované (200) prvky. Na lokalitě Náměšť na Hané – „Lesní ulice“ se ještě v menší míře objevilo žlábkování (500), zatímco na dvou lokalitách z J partií Boskovické brázdy je opět velmi frekventované vtuhování (600), či vlešťování (700) mísovitých nádob. Celkově lze výskyt jednotlivých výzdobných skupin na halštatské keramice ve všech 4 případech považovat za relativně homogenní, s určitými specifiky pro každý jednotlivý region.

11.1.1.3 Materiál keramických nádob

Keramický materiál poprvé věcně zkoumali a podle charakteru keramického těsta rozdělili M. Chytráček a J. Bernat na podkladě výzkumu na pozdně halštatském a časně laténském sídlišti v Praze-Zbraslavi (*Chytráček – Bernat 2000, 293*; také *Novák 2015, 24, tab. VI*). Jedná se o elementární rozčlenění na keramiku hrubou (H), jemnou (J) a grafitovou (G). Jemněji se dělí na:

- písčitou hrubší hmotu s makroskopickým ostřivem (kód H1)
- jemnější písčitý, spíše plavený materiál s menší příměsí ostřiva (kód H2)
- nekvalitně vypálenou drolivou hmotu s příměsí větších kaménků (kód H3)
- hrubší těsto se značnou příměsí makroskopického ostřiva (kód J1)
- jemnou hmotu s ojedinělou příměsí jemnějšího ostřiva (kód J2)
- jemně plavený materiál bez znatelného ostřiva (kód J3)
- keramická hmota s větší či menší příměsí grafitu (kód G)

Materiál	Počet ker. jedinců	%	Zastoupení typu keramiky	%
H1	13	1 %	83	5 %
H2	65	4 %		
H3	5	0 %		
J1	193	11 %	1456	80 %
J2	640	35 %		
J3	623	34 %		
G	284	16 %	284	16 %
Celkem	1823	100 %	1823	100 %

Tab. I: Data o materiálu keramických nádob ze zkoumaného regionu získaná vizuálním určováním.

Selekce materiálu pro tvorbu keramických nádob vykazuje zajímavou skutečnost. Téměř 3/4 všech keramických nádob (přesněji 73 %) byly vyrobeny z jemného až jemně plaveného materiálu (H2, J2, J3). Nádoby tak zřejmě tvořili významnou a hodnotnou součást tehdejší materiální stránky a pro jejich zhotovení bylo

zapotřebí pečlivě vybrané hlíny, která se ve sledovaném území hojně vyskytuje. Situaci jistě napomáhá pokryv rovinných partií regionu kvartérními fluviálními sedimenty (viz kap. 8.1). Nezanedbatelnou složku keramického materiálu zde tvoří také tuhé keramické zboží, které představuje asi 15,5 % z celkového počtu zkoumaných nádob. Tvary hrubší, hrubé či vyloženě nekvalitně zhotovené tvoří jen menší část z celkového objemu materiální složky, která se pohybuje okolo 12 %.

11.1.1.4 Úprava povrchu keramických nádob

V krátkosti ještě provedu dvě analýzy materiální složky keramických nádob, z níž první se týká úpravy jejich povrchu. Myšlenka deskriptivního sledování těchto faktorů pochází opět od D. Dreslerové a jejím vyhodnocování pozdně halštatského sídliště Jenštejn (*Dreslerová 1995*, 9). Tento systém byl opět podstatně přepracován M. Novákem (*Novák 2015*, 24, tab. VII). Úprava povrchu keramických nádob je rozdělena následovně:

- tuhovaný a leštěný povrch (kód 1)
- tuhovaný, ale setřený povrch (kód 2)
- tuhovaný pás pod okrajem nádoby (kód 3)
- leštěný a hladký povrch odrážející světlo (kód 4)
- hlazený povrch bez nerovností (kód 5)
- hlazený povrch s nerovnostmi (kód 6)
- hrubší povrch (kód 7)
- kombinace hladký povrch okraje a hrdla, hrubší povrch výduti (kód 8)
- jiný povrch (kód J)
- neurčitelný povrch (kód N)

ÚP	Vnější povrch	%	Vnitřní povrch	%
1	499	27 %	320	18 %
2	149	8 %	98	5 %
3	6	0 %	5	0 %
4	117	6 %	81	4 %
5	631	35 %	916	50 %
6	339	19 %	336	18 %
7	71	4 %	42	2 %
8	3	0 %	0	0 %
J	2	0 %	1	0 %
N	6	0 %	24	1 %
Celkem	1823	100 %	1823	100 %

Tab. II: Výsledky analýzy úpravy vnějšího a vnitřního povrchu keramických nádob ze sledovaného regionu.

Keramické nádoby z popisovaného regionu vykazují celkem konzervativní charakteristiku v úpravě povrchu. Vnější plochy bývají nejčastěji prostě do rovna vyhlazeny (5), a stejně tak je tento povrch tuhován (1), i v jeho setřené podobě (2). Významný podíl (skoro 1/5) vykazují také nádoby s nerovným povrchem (6). Leštěný a hladký vnější povrch je pak detekován daleko méně, stejně jako další úpravy. Plná polovina všech nádob vykazuje rovně vyhlazené vnitřní stěny (5), grafitový povrch (1, 2) je již nalézán v daleko menší míře. Nerovně vyhlazení (6) bylo zjištěno na takřka stejném procentu vnitřních ploch, jako v případě vnějších stěn nádob. Kromě vzácnějšího vnitřního leštění stěn (4) už jsou další úpravy povrchu jen margináliemi.

11.1.1.5 Síla stěny střepů

Poslední položkou ve zkoumání technologických vlastností materiálu keramických nádob je zjištění poměru mocnosti střepů v jejich portfoliu. Metodiku představil D. Parma na souboru předkeltské keramiky z výšinného hradiště Chvalčov – „Hostýn“ (Parma 2001, 54). V deskripčních tabulkách (viz kap. 17.2) uvádím přesnější hodnoty jednotlivě zjištěných mocností střepů, neboť mají, dle mého názoru, větší vypovídací hodnotu, než paušální kódování jejich rozsahu. Nicméně do tabulky uvedu údaje dle původní metodiky, neboť pro obecnou představu o těžišti tenko- či silnostěnnosti keramických nádob plně dostačuje.

Rozsah síly střepu	Počet kusů	%
0–5 mm	153	8 %
6–10 mm	1091	60 %
11–15 mm	510	28 %
16–20 mm	44	2 %
nad 20 mm	1	0 %
nezjištěno	24	1 %
Celkem	1823	100 %

Tab. III: Údaje o vyhodnocení rozsahu síly střepů keramických nádob ze sledovaného regionu.

Tenkostěnná keramika (do 10 mm) tvoří celých 68 % z celkového počtu původních keramických jedinců. Opakuje se tak situace z mikrosouboru ze sídliště Náměšť na Hané – „Lesní ulice“, kde tato hrnčina tvořila 71 % všech nádob (Donth 2018, 57, tab. IV). Silnostěnné varianty tedy v obou případech tvoří asi 30 % všech nádob. Jen pro úplnost uvedu, že nejtenší střepy vykazovaly tloušťku 3 mm, nejsilnější fragment měl naopak metrickou hodnotu 22 mm.

11.1.2 Ostatní keramické nálezy

11.1.2.1 Dvojité nádoby (skupina 35000)

Jediným příkladem tohoto typu nádob ve studovaném regionu je rozlomená nezdobená dvojnádobka z pohřebiště Horka nad Moravou – „Nad skalkou“ (tab. 23:1; foto 8:9), o celkové hmotnosti 121 g. Její detailní popis, i moravské a východočeské analogie jsou zmíněny v textu, uvedu tedy pouze, že se pravděpodobně jedná o stylizovaný rhyton, který mohl být používán k rituálním nebo kultovním účelům. Obě nádoby byly propojeny úzkým tunelem, mohla se tedy mezi oběma přelévat tekutina. Oboustranně nerovný povrch obou nádobek odpovídá jeho použití jako součást hrobové výbavy. Nicméně setkáváme se v takových případech zejména s nádobami, které mívají vnější povrch daleko lépe upraven a zdoben, než povrch vnitřní. V tomto případě jsou však obě poloviny tohoto předmětu upraveny oboustranně pouze elementárně. Jeho přesnou funkci a použití bychom snad zjistili z širšího studia těchto nádob z více regionů.

11.1.2.2 Přesleny (skupina 61000)

Počet těchto keramických předmětů, které jsou neklamně spojené s tkalcovskou a textilní výrobou, dosáhl v zapůjčených materiálních sadách čísla 22. Jejich celková hmotnost činila 485 g. Jejich výskyt se regionálně soustřeďuje pouze na sídlištní lokality (22 ks pochází z 9 sídlišť), přesleny však známe i z hrobů (cf. *Nekvasil 1982*, 330, tab. 307:1124/13; *Přichystal 2003*, 60, tab. LXV:1–12; *Makarová 2017*, 78; *Golec – Fojtík 2020*, 154, 366, 370, 372–373, 390, 445, tab. 30:8; 34:1–5; 36:A2–A4; 37:A6; 54:B7; 109:A2). Nejvíce kusů poskytly sídlištní lokality Slatinky – „Močílky“ (7) a Slatinky – „Pod hájem“ (5). Oboustranně symetrické předměty s otvorem pro zahrocený konec vřetena se používaly jako setrvačnické a malá závaží u tkalcovských stavů. Na některých sídlištních lokalitách je jejich počet velmi významný (cf. *Dušek – Dušek 1984*; *Teržan – Mlaker 2017*, 99; *Tichá Bambasová 2019*, 117, tab. 18–29), tedy o zdejším zaměření na textilní výrobu není pochyb. Oproti době bronzové se u halštatských přeslenů projevuje větší tvarová i výzdobná variabilita. Rozdělení tohoto spektra představila např. E. Makarová při vyhodnocování části materiálového portfolia z pohřebiště Moravičany – „Dílečky“ (*Makarová 2017*, 79–84, obr. 31).

Ve zkoumaném regionu byly zjištěny klasické tvarové varianty bochníkovitých (5x), kónických (4x) a dvojkónických (11x) přeslenů, někdy s promačkávanou prstencovitou výdutí, či rovnou nebo vkleslou bází, rovněž často promačkávanou.

Z tohoto celku vyčnívá pouze polovina přeslenu kulovitého tvaru s vertikálními rytými klikatkami, mezi nimiž se nacházejí neuspořádané vpichy (tab. 78:3; foto 20:12). Přesnou analogii se zatím najít nepodařilo. V jednom případě měl přeslen nepravidelný tvar s excentrickým otvorem. Pokud je přeslen zdoben, v drtivé většině převažuje hrubě vtlačovaný dekor v podobě nehtovitých vrypů. Objeví se i řada mělkých důlků po obvodu výduti, nebo bohatší rytá výzdoba v podobě prolínajících se bloků dvousměrných rytých linií tvořících kosočtverce nebo trojúhelníky (tab. 32:1; foto 8:18). Povrch přeslenů je téměř vždy do rovna vyhlazen, hrubší varianty známe ojedinelé, v jednotkách bylo zjištěno také setřené tuhování povrchu, nebo jeho leštění. Přesleny, jak již bylo několikrát řečeno, nejsou vhodné pro jemnější datování, neboť jejich tvarový vývoj (pokud je zachytitelný) se v rámci vnitřní halštatské chronologie zatím vysledovat nepodařilo.

11.1.2.3 Závaží (skupina 62000)

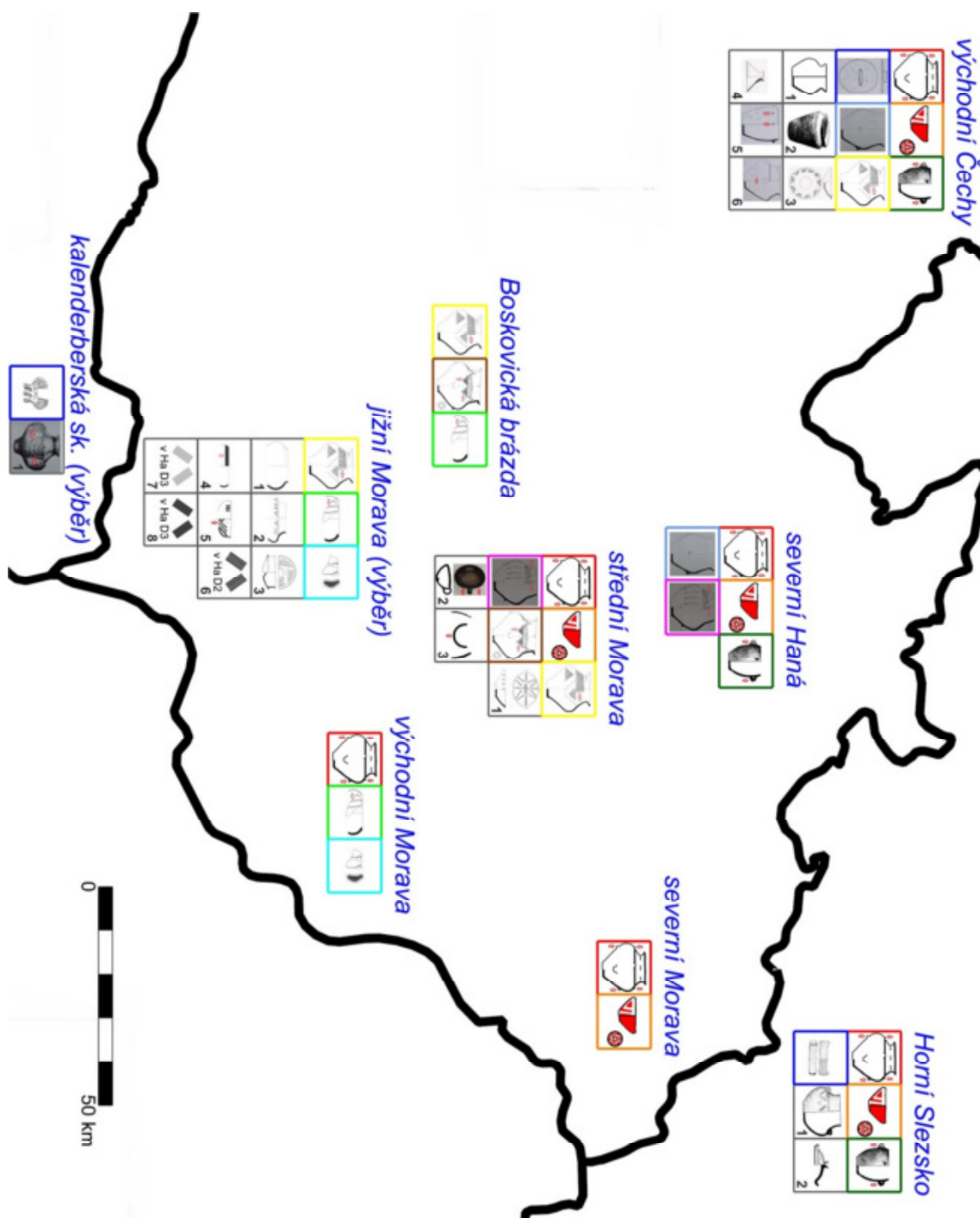
To stejné platí i u keramických závaží, jako další součásti běžné výbavy sídlištních lokalit, na kterých lze předpokládat tkalcovskou a textilní výrobu. Používala se k napínání nití na tkalcovském stavu. Po značnou část pravěku se jejich morfologické vlastnosti nemění, k datování proto nejsou vhodné. Regionálně se podařilo najít 7 ks závaží ze 4 sídlištních lokalit o celkové hmotnosti téměř 14725 g. Samotné skrbeňské „Hradisko“ poskytlo 4 ks těchto technických a utilitárních předmětů, kde na horní ploše jednoho z nich se nalézal (zřejmě) prsty protlačený křížek (foto 15:6–8). Až na jeden případ se vždy jednalo o jehlancovitá závaží nebo jejich torza, velmi kompaktní a silně vypálená, většinou světlé oranžové barvy. Svislá výška těchto předmětů, pokud se dala změřit, činila rozmezí 145–243 mm. Na lokalitě Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova) se podařilo nalézt závaží kotoučovitě o svislé výšce 40 mm, s vlastnostmi stejnými jako předchozí jehlancovitá. Až na zmíněný křížek v horní plošce předmětu nebyla ostatní závaží nijak zdobena.

11.1.2.4 Kolečka (63000)

Ve studovaném regionu byly zjištěny dva předměty odpovídající této skupině předmětů, každé však zcela jiného charakteru. V Horce nad Moravou – „Nad skalkou“ šlo o plochý, ze tří kusů slepený a na jednu stranu prohnutý předmět se dvěma otvory (tab. 23:2; foto 8:10), který je považován za závěsek nebo nášivku na oděv (možná i knoflík). Konvexní (vypouklá) strana nesla stopy tuhování, mohla by tedy být nošena viditelně, druhá strana je pouze hlazena. Předmět vážil pouhých 9 g. Druhé kolečko











pochází ze Skrbně – „Hradiska“, je typické kotoučovitě s vystouplým středem na obě strany, a má otvor, který je proveden šikmo na osu kolečka (tab. 62:2; foto 15:15). Jeho použití jako dětská hračka je tedy diskutabilní, spíše se v tomto případě přikláním k interpretaci jako stacionárního předmětu, který mohl být pouze vystaven a nikoli používán. Teoreticky by se mohlo jednat o součást kultovního vozíku. Hmotnost tohoto hlazeného kolečka činila 19 g. Ani v jednom případě tento předmět nelze použít k datování.

11.1.3 Interregionální srovnávací schéma prvků zjištěných na keramice (nástin k dalšímu bádání)





Legenda – vysvětlivky piktogramů

Interregionálně zjištěné shodnosti v morfologii a výzdobě keramiky







-  – plastické výčnělky na horní a spodní části výduti amfor (Ha C–D)
-  – malování slezského typu (Ha C2–D1) – pojem „slezského typu“ pro V Čechy nezjištěn
-  – hrnce s uchy (–)
-  – mondidoly (Horní Slezsko bez podstavců) (Ha B – C)
-  – vyšší štíhlé amfory/„vázy“ s krátkým, ven vyhnutým okrajem (Ha D2–D3)
-  – svislé rastrování hrdel amfor (Ha C2–D1(–D2))
-  – dvojice zaoblených žlábků – „tykadla“ (cca Ha C2–D2)
-  – kombinace lineárního rytí a žlábkování (Ha C2–D1)
-  – svislá plastická žebra (Ha D1–D3)
-  – žebra protlačovaná zevnitř nádob (Ha D1–D3)

Specifika jednotlivých regionů:




Horní Slezsko

-  – amfory s uchy (–)
-  – pokličky se zvednutým okrajem (–)









východní Čechy

-  – srdčité amfory s (mírně) rozevřeným okrajem (Ha D2–D3)
-  – situovitě tvary (Ha D3 – LT A)
-  – talířovité mísy (–)
-  – kónické pokličky (–)
-  – horizontální pásy hrotitých výčnělků pod okrajem hrnců (–)
-  – zdrsňování povrchu amfor (–)


střední Morava

-  – oválné mísy (–)
-  – šálky („naběračky“) s vodorovnými a šikmými rýžkami po obvodu okraje (–)
-  – obloukovitá plastická žebra (Ha D1–D3)

jižní Morava (výběr)

-  – baňaté mísovité amfory/osudí s krátkým, slabě ven vyhnutým okrajem (Ha C2–D1 (–D3))
-  – „lalokovité“ mísovité amfory/osudí (–)
-  – vykrajování plastické lišty mís/šálků (Ha D2–D3)
-  – tuhování vnějšího okraje až 30% mís (–)
-  – rastrování vnitřního povrchu mís (Ha C2–D1(–D2))
-  – rastrování v Ha D2 (Ha C2–D2)
-  – vlešťování v Ha D3 (Ha C2–D3)
-  – vtuhování v Ha D3 (Ha C2–D3)

kalenderberská sk. (výběr)

-  – několikanásobné úzké obloukovité plastické lišty – „girlandy“ (–)

Mapa 13 (vč. legendy): Nástin meziregionální studie pravidelností v morfologii a výzdobných prvcích na halštatské keramice, v širokém regionu Moravy a některých okolních oblastí.

V této kapitole předkládám schéma určitých pravidelností v keramických tvarech a výzdobných prvcích, které vyplynuly z předchozího, detailního studia regionálních keramických tvarů a výzdoby, řešených touto prací. Analogické nálezy jsou přítomny v okolních regionech, jejich vícenásobný (někdy až markantní) výskyt je předmětem předloženého zobrazení (mapa 13). Jedná se zde pouze o nástin případné budoucí hlubší studie, která pojme daleko větší skupinu faktorů, zejména návrh přesné taxonomie tvarů a výzdoby, a její vyhodnocení, hierarchizaci kontextů, z nichž tato keramika pochází, atd.

Předložené schéma s přehlednou legendou je pouze vizuálním výstupem zjištění na halštatské keramice, napříč různými regiony, k jejíž komplexní analýze, syntéze a interpretaci je třeba se věnovat v dalších pracích. Rozsah této diplomové práce nedovoluje pojmout takto náročný úkol, nicméně množství zjištěných meziregionálních dat dovoluje alespoň nastínit situaci prozatím v této, velice skromné a jednostranné podobě. A jelikož je zmíněná oblast výzkumu poměrně zajímavá, uvedu jeden příklad za všechny, který z této snahy vyplývá. Jde o téměř úplnou absenci měsícovitých idolů (mondidolů) na Moravě. Z platěnického prostředí známe pouze 2 nálezy těchto předmětů (viz kap. 9.3.7.12.2.4), jejichž „domovem“ je kalenderberská oblast východohalštatské kultury a nejhonosnější varianty pocházejí právě odtud (*Podborský 2006*, 319-321, tab. 86:19, 20, 23-25; *Golec – Fojtík 2020*, 154). Zvláštností je ovšem fakt, že moravský „hiát“ překlenují početné nálezy z V Čech a polského Slezska (*Vokolek 1999*, 202, 204, 219–220, 222, 224–225, 236, 243, 262, 284, 291, 317, tab. 32:18; 34:18; 49:2, 4; 50:7, 8; 52:17; 54:6; 55:13; 66:5; 73:2; 92:10; 114:1, 2, 4, 6, 9; 121:1; 147:2; *Gedl 1973*, 277, 302, 320, 331, tabl. VII:16; XXXII:3; L:12; LXI:9). K vysvětlení této anomálie prozatím nemáme dostatek indicií. Studium této problematiky je jistě zajímavou záležitostí, a doufám, že bude možno ji dále rozvíjet a přinést pregnantní výsledky a komplexní studie o meziregionální situaci, která se týká keramiky doby halštatské.

11.2 Mazanice

Mazanice byla v pravěku používána jako izolační vrstva pro ostění obydlí, tedy jako výplň mezi jednotlivými nosnými dřevěnými segmenty. V archeologických sídlištních kontextech bývá proto velmi častým jevem. Deskriptivní systém představil P. Vařeka jako součást výsledků výzkumu halštatské a raně středověké lokality Hradec u Němčtic (*Vařeka 1995*, 61). Při něm jsou subjektivně zjišťovány barevné odstíny, kompaktnost materiálu a síla výpalu. Spektrum otisků na mazanici jsem převzal z práce

P. Veselá, která jej použila při popisu sídelní struktury halštatského areálu v Praze-Hostivaři (Veselá 2007, 92). Regionálně bylo 326 reliktních mazanice zjištěno na 7 sídlištních lokalitách. Celková hmotnost fragmentů mazanice činila 27748 g. Největší objem zbytků této hmoty pochází ze dvou detailně zkoumaných lokalit, a sice Skrbeň – „Hradisko“ a Slatinky – „Močílky“. Úzké barevné spektrum osciluje na pomezí světle oranžové až světlé šedé, materiál je nejčastěji středně kompaktní, a vypálena bývá středně, až silně do tvrdé hmoty. Z otisků bývají pravidelně zachována stébla trav, obilky, dřevěné pruty i kůly, či rovné stěny někdejších trámů. Ve vzorcích mazanice najdeme i různé kombinace uvedených prvků. Ve 4 případech byla zjištěna bílá barva na jedné ze stěn fragmentu, což by mohlo být reziduum omítkového nátěru obydlí. Bílé zbarvení na povrchu mazanice však může být také důsledkem geologických postdepozicičních procesů, souvisejících s vysrážením vrstvy uhličitanu vápenatého (Hons 2020, 50, 120, 127). Ve Slatinkách – „Močílkách“ se na několika fragmentech objevila připečená struska, což by mohlo napovídat tezi, že se jedná o původní ostění pece na tavbu kovových rud. Zpracování této suroviny na zdejší lokalitě je tedy jistě významným poznatkem.

11.3 Kovové předměty

Kovy jsou spolu se skleněnými předměty zásadním ukazatelem při datování k nim přiložených souborů, či celých kontextů. Kovové a skleněné singuláry, nebo i celé jejich sady, disponují větší či menší chronologickou citlivostí, která často determinuje jednotlivý archeologický kontext, případně celou lokalitu v rámci samostatné archeologické kultury. Tento stav vyplývá z dlouhodobého sledování výskytu těchto předmětů v archeologických kontextech a jeho neustálého zpřesňování. V kovových předmětech (bronzových a železných) ze sledovaného regionu, které mi byly zapůjčeny ke studiu, jsem však žádný podobný specifický předmět nenašel. Z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), které jsem porovnával s vybranými funerálními lokalitami a výšinnými polohami na Moravě (viz výše kap. 9.3.7.12.1 Exkurz 2 a 9.3.7.12.2 Exkurz 3), žádný kovový předmět uložený v muzejních sbírkách nepochází.

Z pouhých 2 lokalit, pohřebiště Drahanovice – „Za zahradou“ a sídliště Slatinky – „Nivky“, pochází 22 drobných bronzových předmětů z celkového počtu 7 jedinců o celkové hmotnosti 17 g. Některé byly laboratorně konzervovány, jiné jsou patinované. Jedná se o malou spirálku, nezdobené fragmenty kroužků, zlomek hrotu, a v jednom případě o nezdobený patinovaný uzavřený kruh o průměru 70 mm (tab. 73:1; foto 16:12). Spirálka mohla být vlasovou ozdobou, části kroužků pak zbytky po náramcích,

hrot potom fragment jehlice. Žádné signifikantní prvky na bronzových předmětech shledány nebyly, není proto možné je jakkoli datovat.

Šest železných předmětů, které tvoří celkem 18 fragmentů, pochází pouze z pohřebiště pohřebiště Drahanovice – „Za zahradou“. Jejich hmotnost činí 49 g a téměř všechny byly laboratorně konzervovány. Najdeme mezi nimi fragmenty tyčinek, tyčinku s očkem, čepel nebo její fragmenty, a části kroužku (nebo kroužků). Tyčinka s očkem je pozůstatek jehly, čepele jsou zbytky nožů, buď s prohnutou, nebo vyklenutou čepelí (tab. 7:1–3; foto 3:7, 10, 21), u kroužku se pak opět jedná o zbytky náramku (tab. 7:6; foto 3:12). Přítomnost nožů v hrobových kontextech evokuje někdejší milodar v podobě masité potraviny, která se však nedochovává. Datování takto dochovaných a konzervovaných nožů je složité, existují pouze jisté předpoklady pro jejich hrubou dataci (viz výše).

Ve sledovaném regionu však byly nalezeny daleko důležitější kovové předměty, které podstatně lépe determinují toto území, zejména co se týče jeho integrace do vyšších sociálních struktur tehdejší společnosti (viz kap. 13). V první řadě se jedná o slovný votivní depot z polohy Náklo – „Pod dědinou“, původ jehož nádob je dodnes nejasný. Osm bronzových šálek uložených v žebrované cistě (tab. 29:1–3; 30:1–8; *Růžička 1884b*, 30–31; *Wankel 1889*, 55, obr. na str. 52–53; *Nekvasil – Podborský 1991*, 19, 23–25, Taf. 9:37, 13:47–50, 14:51–53; *Golec – Mírová 2019*, 81–85) nemá dosud spolehlivě doložené analogie, ačkoliv samotná úložná nádoba ano (e.g. *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 33:337; 34:338; 35:339; 36:340). Jelikož se jedná o toreutika, toto depozitum se týká nejvyšších společenských vrstev – elit, a je datováno do rozmezí Ha D1–D2 (*Golec – Fojtík 2020*, 163, 223, obr. 68). Jiný, tentokrát singulární žárový kontext, vyzvednutý z lokality Náměšť na Hané – „Vrchy“, obsahoval garnituru bronzových a železných předmětů (tab. 51:-1–12). Součástí koňských strojů (2 ks železných udidel, bronzový roubík; tab. 51:1, 2; *Houdek 1901*, tab. IX:1, 2, 6; *Mírová 2019*, 94–97, 100, 279–280, 367, obr. 46:28–29; 47:6, tab. 51:2a–6), datované do Ha C2 (*Golec – Fojtík 2020*, 222, obr. 68), hovoří o jeho přiřazení k vyšší střední společenské vrstvě halštatské oikumeny. Další zdejší kovové předměty, zejména železné zbraně (kopí, sekery), již nemají takový význam, co se týče jejich chronologické či sociální identifikace. Do stejného období (Ha C2; *Golec – Fojtík 2020*, 43, 77, 85, 90–91, obr. 30:9; 68) také spadá zařazení nálezu bronzové sekery s bohatou rytou výzdobou z velmožské mohyly Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic), která je dnes uložena ve vídeňském Naturhistorisches muzeu (tab. 81:4; foto 21:11; *Wankel*

1885, 93–94; *Nekvasil 1993*, 334, obr. 215). O elitní identifikaci hrobu svědčí zejména písemnými prameny doložená architektura tohoto funerálního kontextu. Samotná bronzová sekera u nás rovněž nemá žádnou paralelu, ačkoliv její rytá výzdoba ano (tab. 62:3; 73:2; foto 15:1; 19:1; *Hrubý 1957*, 175, 185, obr. 23:14; 25:2–6; *Parzinger – Nekvasil – Barth 1995*, Taf. 45:405; *Fojtík 2010*, 374–375, obr. 15; *Kos – Přichystal 2013*, obr. na str. 77).

11.4 Skleněné předměty

Jediným zapůjčeným a vyhodnoceným kontextem, obsahujícím tyto tehdy honosné a specifické předměty, je bohatě vybavený, pravděpodobně ženský hrob H1 na lokalitě Náměšť na Hané – „Východně Biskupství“ (*Šmíd 2009c*). Náleží vyšší střední společenské vrstvě (*Mírová – Golec 2018*, 105, Fig. 23), a bohatost výbavy sestává zejména ze 313 skleněných korálků (40 ks) a kroužků (273 ks) o celkové hmotnosti 133 g, z velké části přepálených, neboť byly pravděpodobně umístěné na hranici spolu se zemřelou (obr. 17). Zachovalost těchto předmětů je různá, větší zelené, žluté a průhledné korálky jsou až na výjimky deformované nebo fragmentární, malé zčernalé kroužky jsou dochované lépe, některé jsou však žárem spečeny. Fragmenty kroužků vykazují na lomu rovněž žlutou barvu. Obsah hrobu H1 z lokality Náměšť na Hané – „Východně Biskupství“ lze dle výskytu skleněných korálků a kroužků v moravských kontextech obecně datovat do rozmezí fází Ha D1–D2 (*Golec – Fojtík 2020*, 135–137).

Zjištěný regionální výskyt skleněných předmětů se v podstatě omezuje na nekropoli Slatinky – „Nivky“, která byla vyhodnocena M. Přichystalem již dříve. Skleněné korálky byly rozpoznány ve 3 zdejších halštatských kontextech – hrobech s označením HH (zde 2 ks; Ha D3), PH153 (6 ks) a PH171 (12 ks; Ha D2–D3; *Přichystal 2003*, tab. I:HH/10, 11; XXXIX:PH153/5–10; XLIII:PH171/4–15; *Golec – Fojtík 2020*, 222–223, obr. 68). Další starý, a dnes již ztracený objev korálku s očky (Ha D3 – LT A) pochází z lokality Náklo – „U kostela“ (viz kap. 9.3.6.10; str. 103, obr. 9).

Pokud bychom se podívali do nedalekých oblastí, jistě zaujme pohřebiště s elitami – Seloutky – „Na Šťastných“, které obsahuje 5 hrobů s nálezy skleněných předmětů. Jde o kontexty H5/1926 (2 ks), H1/2012 Kašina (16 ks; Ha D1), H8/2012 (72 ks; Ha D1), H3/2017 (54 ks; Ha D1) a H1/2019 (95 ks; Ha D1; *Golec – Fojtík 2020*, 135, 222, 369, 385, 403, 429; tab. 33:A2–A3; 49:23–24b, 27; 67:9c, 18; 93:1a; obr. 68). Na nedaleké lokalitě Čechůvky – „Kopaniny“ bylo odhaleno depozitum, jehož součástí bylo 234 ks subtilních skleněných kroužků datovaných do rozmezí Ha D1–D2 (*Golec*

2017, 94, Fig. 86; *Golec – Fojtík 2020*, 135). Pozadu nezůstává ani další významné pohřebiště Moravičany – „Dílečky“, na němž evidujeme až 16 hrobů s minimálně 95 skleněnými předměty. Nejvíce zjištěných skleněných korálků či kroužků pochází z hrobu H34 (28 ks; Makarová 2017, 31–31).

11.5 Štípaná a broušená industrie

Tyto utilitární předměty, které logicky spojujeme zejména s dobou kamennou, jsou na sledovaném území reprezentovány pouze několika fragmenty. Štípaná industrie byla od nejstarší doby kamenné předchůdcem seker, tesel, a samozřejmě také zbraní, v pozdějším období se její subtilnější nástroje používaly např. nože a pilky. Použití broušených kamenných nástrojů zaznamenáváme od mladší doby kamenné. Pokud byly vrtány a nasazovány na dřevěné toporo, jedná se opět o předchůdce seker a teslic. Velké ploché kameny se používaly k drcení (tření) obilných zrn (odtud starší název „zrnotěrka“), menší různotvaré varianty pak sloužily např. jako brousky kovových nástrojů. S nástupem znalostí metalurgie barevných kovů, a později i železa, důležitost a výskyt zejména štípaných kamenných nástrojů někde rezolutně klesá, jinde zcela mizí. Používají se dále v omezené míře, zejména jako drobné pomůcky na sídlištích, a jsou v post-kamenných archeologických kontextech rovněž nacházeny. Broušené nástroje jsou v podobě mlecích kamenů nebo brousků nacházeny až do období novověku.

Dva menší fragmenty štípané industrie o celkové hmotnosti jen 18 g pocházejí z návršního sídliště Skrbeň – „Hradisko“. Jde o zčásti patinované škrabadlo/drasadlo s oboustrannou mikroretuší, a dále fragment čepele/rydla, na kterém je zachován zbytek kůry původní horniny. Broušená industrie o celkové hmotnosti 3202 g sestává z fragmentu třecího (mlecího) kamene (dříve „zrnotěrky“) z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), části jazykovitého brousku ze sídliště Čechy pod Kosířem – „Na hrádkách – západně“, jiného brousku trojúhelníkovitého průřezu nalezeného na sídlišti Slatinky – „Močilky“, a posledním kamenným předmětem je opět část třecího (mlecího) kamene ze Služína – „Zábrusků“ (viz výše jednotlivé kapitoly). Ve všech případech se jedná o sídlištní nálezy, které nelze v rámci halštatského období nijak datovat.

11.6 Osteologický materiál

Úlomky, nebo i cele dochované zvířecí kosti, případně nástroje či jiné předměty vyrobené z kosti a parohu, se ve zkoumaném regionu vyskytly v relativně hojném počtu. Používání kostěných nástrojů má svou dlouhou tradici. Z mladého paleolitu

pocházejí např. kostěnné hroty, jehly, harpuny, šídla, háčky a přívěšky, z mezolitického období např. kostěné dýky nebo pásy z provrtaných zubů. Z mladší a pozdní doba kamenné jsou dochovány kostěnné součásti náhrdelníků a náramků, kuželovité knoflíky, nátepní destičky, ploténky z klů, jehlice, dláta nebo zápony. V době bronzové nahrazují nedostatek kovových předmětů právě výrobky z kosti a parohu, v podobě parohových mlatů, drtidel, jehlic, závěsků, korálků nebo postranic koňských udidel. Doba halštatská představila např. parohové rukojeti nožů, opět bočnice udidel, hladítka, zděře, ale zejména zdobené picí rohy. V dalších obdobích se objevují parohové hřebeny, hrací kostky, dokonce i rukojeti mečů nebo importovaná slonovinová pyxida, nicméně obliba těchto předmětů již od raného středověku výrazně klesá (*M. Holub*, ústní sdělení).

Ze sedmi lokalit evidují 217 kusů kostěných a parohových předmětů. Nejvíce (132) jsem zaznamenal na návršním sídlišti Skrbeň – „Hradisko“. Nejzajímavějším předmětem je bezesporu obdélná kostěná/parohová plotnička se zploštělými konci, zdobená sériemi soustředných rytých kruhů s malým důlkem v jejich středu (tab. 62:3; foto 15:1). Tato výzdoba (cf. *Hrubý 1957*, 175, 185, obr. 23:14; 25:2–6) má své analogie (viz výše), jedna je zachycena i regionálně. Na skrbeňské lokalitě dále evidujeme už pouze běžné kostěnné předměty nebo jejich fragmenty, někdy jsou zčásti opracované, někdy se objevují nepravidelné příčné rýhy, což by mohly být stopy po řezání. Z jednotlivých zvířecích kostí byl typologicky rozpoznán humerus a fragment mandibuly, astragalus a několik jiných kostí.

Analogie k výzdobě plotničky ze Skrbeň – „Hradiska“ se objevila na sídlišti Slatinky – „Močilky“. Zde byla nalezena leštěná útlá kostěná tyčinka s řadou dvojic soustředných rytých kruhů, opět s malým důlkem v jejich středu (tab. 73:2; foto 19:1). Ani použití tohoto zdobeného předmětu neznáme, přímé analogie se mi najít nepodařilo. Téměř převratný nález však evidujeme z lokality Hluchov – „Obec – pozemek Františka Vyhliďala“. Fragment kostěného/parohového hřebene s 5 zuby o délce 22 mm je nejen na Moravě naprostý unikát (tab. 8:3; foto 4:3; *Šmíd 1977*, obr. 2:3). Nejbližší, o něco mladší bronzovou analogii, známe z bádensko-würtenberské oblasti (*Balzer – Bräuning – Dehn 2012*, 169, Abb. 201). S hluchovským sídlištěm chronologicky současný je pak bohatě zdobený hřeben z italské Etrurie (obr. 27; *Keller 1975*, obr. na str. 45). V každém případě stojí před následujícími badateli úkol popsat tyto předměty v době halštatské, abychom o nich získali ucelený přehled. Z hluchovského sídliště dále evidujeme již běžnější předměty, a sice kostěné šídlo a hrot, a žebro se zářezy.

Ze zajímavých osteologických předmětů sídliště Horka nad Moravou – „Intravilán – ul. Petra Bezruče“ uvedu osekanou výsadu parohu (*Cervus elaphus*; *M. Holub*, ústní sdělení) o délce 235 mm, a dva zvířecí zuby – molary. Z dalších lokalit již pocházejí jen nevýznamné kostěné fragmenty. Stopy po řezání, sekání, lámání fragmentů kostí, nebo působení ohně, ukazují na to, že se jedná o kuchyňský nebo jiný odpad (*Holub 2018*, 61).

11.7 Malakofauna

Pozůstatky ulit měkkýšů nebo říční škeble byly zjištěny na dvou lokalitách. Celkem 35 jich pochází ze Skrbně – „Hradiska“, kde byla v jednom případě zjištěna schránka měkkýše rodu velevrub (*Unio sp.*). Mezi 3 tyto ekofakty z lokality Slatinky – „Močílky“ se řadí ulita plže, pravděpodobně hlemýždě zahradního (*Helix pomatia*). Tyto pozůstatky datovatelné nejsou. Z katastrů obcí Slatinice na Hané a Slatinky pocházejí 2 předměty malakofauny pocházející pravděpodobně z oblasti od Rudého moře, jejichž analýzu provedli dřívější badatelé. Ti je rámcově datovali do širokého rozmezí Ha D – LT A (*Bartík et al. 2017*, 54–55, 62, Fig. 6:137, 139; *Kozubová – Fojtík 2021*, 86–87, 101–102; Abb. 18:3).

Z již vyhodnocených nálezů malakofauny můžeme regionálně uvést 2 mušle zavinitce penízkového (*Cypraea moneta*, příp. *Cypraea annulus*) distribuované pravděpodobně z oblasti Rudého moře, které jsou běžné v kulturách tzv. východního typu a datované do širokého rámce Ha D – LT A. Jeden pochází z lokality Slatinice na Hané – „Na stráži“, druhý pak z nedalekého sídliště Slatinky – „Močílky“ (tab. 62:6; 73:3; *Bartík et al. 2017*, 54–55, 62, Fig. 6:137, 139; *Golec – Fojtík 2020*, 212, 214; obr. 67:244; *Kozubová – Fojtík 2021*, 86–87, 101–102; Abb. 18:3).

11.8 Antrakologie

Dochované uhlíky byly zaznamenány na stejných lokalitách jako předchozí pozůstatky malakofauny. Ve Skrbni – „Hradisku“ se jednalo asi o 100 ks větších pozůstatků spáleného dřeva ze 4 archeologických kontextů, ze slatinského sídliště pak pochází z jedné zkoumané jámy asi polovina tohoto počtu. Čísla se vztahují na fragmenty, které bylo možno rozpoznat jako kompaktní jedince, zbytek v sáčkích tvoří pouze nevýznamná drť. Dendrochronologické určení nebylo z časových a ekonomických důvodů provedeno, uhlíky tak datované nejsou.

11.9 Ostatní materiál

Pro úplnost se ještě zmíním o příkladech materiálů, které se v předchozích kapitolách nevyskytly. Jedná se ve 3 případech o strusku, 2x pravděpodobně ze slévání kovů, z Náměště na Hané – „Rmízu“ (u Laškova) a Slatinek – „Močílek“, 1x nerozpoznanou ze Služína – „Zábrusků“. Na těchto lokalitách lze tedy předpokládat metalurgickou činnost, kterou by podpořily zdejší další kovové nálezy, či jejich polotovary. Celková hmotnost regionálně zjištěných nálezů strusky jen lehce přesahuje 60 g. Na návršním sídlišti Skrbeň – „Hradisko“ byl nalezen valoun grafitu o hmotnosti 63 g, který evokuje jeho použití jako suroviny pro tuhování povrchu keramických nádob. Nejbližší lokalita pro exploataci tohoto materiálu leží v současné obci Pavlov, místní část Svinov. Výchozy grafitu se tak nacházejí asi 24,5 km od původního skrbeňského sídliště. Tuto exploatační lokalitu zmiňuje také P. Goláňová jako origin grafitových nálezů z časně laténské lokality Neředín – „Mýlina“ (Vlasatíková 2004, 69; Goláňová 2018, 183).

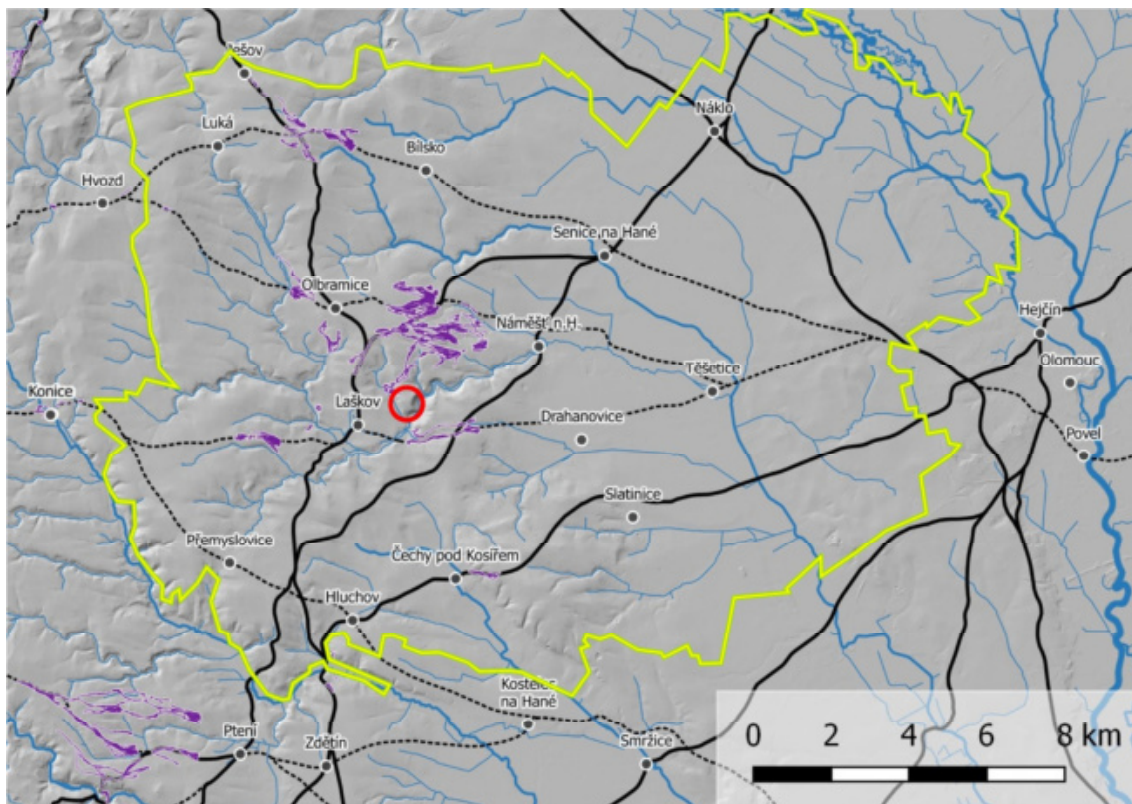


Obr. 53: Výchozy grafitové suroviny v obci Pavlov, místní část Svinov (foto autor).

12 Stibologie

Dlouhodobými výzkumy jsou zjišťovány dálkové migrační či obchodní koridory, které často respektují transregionální systém užívaných tras (mnohdy dle základních světových stran – S–J, V–Z atd.), dále podobné regionální spojnice nižšího řádu (např. mezi významnějšími oblastními sídly), až po místní úvozové cesty, které svědčí o překonávání terénních překážek (např. pohoří, kopců atd.). Výsledkem všech těchto výzkumů jsou stibologická data. Nejčastěji se tyto historické komunikace zachovávají v lesních porostech, kde nepodléhají zemědělské nebo urbanistické činnosti (více viz *Martínek a kol. 2014*). Selektce těchto meziregionálních migračních a distribučních a koridorů bývá stále stejná, v zásadě logická, a to z několika důvodů. V mnoha oblastech bývá postup ztížen samotnými přírodními překážkami (např. široké vodní toky, mokřady, horské oblasti), jejichž překonávání se zaměřuje na dlouhodobě známé body v krajině (např. v případě řek brody, u mokřadů haťované úseky, v případě hor potom vhodné cesty, které logisticky umožňují přepravu nákladu, osob atd.). Důležitým hlediskem je také nutnost přímého spojení mezi navštěvovanými místy, neboť každé neúčelné prodloužení trasy znamená nadbytečnou spotřebu potravin, plýtvání sil atd. S tím samozřejmě souvisí i finanční náklady, v pravěku pochopitelně nepeněžní. Z období středověku a novověku známe i rizikové oblasti, ve kterých hrozila ztráta majetku zapříčiněná nájezdy loupeživých psanců, z období pravěku můžeme o takových nebezpečích jen spekulovat. Nálezy (zejména kovových) depotů (např. v mladší a pozdní době bronzové) přičítáme nejčastěji rituálním (např. votivním), nebo utilitárním aktivitám (např. uložením předmětů v pohnutých dobách; více *Salaš 2005*, 225–238, obr. 116), nicméně může jít i o depozitum uložené jako výsledek loupeže majetku, který byl zcizen cestujícím kupcům či jiným osobám. Rizikovým oblastem, které se jistě z času na čas mohly měnit, se jistě dálkové koridory vyhýbaly, nebo mohl být samotnými cestujícími najímán pro takový průjezd ozbrojený doprovod. Je třeba si uvědomit, že cestovat tehdejší krajinou bez flagrantních ukazatelů pro zjištění směru trasy, s sebou neslo značná úskalí. Proto bylo zapotřebí využívat lidskou paměť (nesenou zkušenými členy výpravy nebo průvodci), která v netechnické společnosti měla svou významnou, řekl bych až existenciální funkci. S přihlédnutím k výše uvedenému je tedy zřejmé, že v případě jakýchkoliv migračních a obchodních spojnic nešlo nikdy o jedinou samostatnou trasu (cestu) tak, jak ji známe v současnosti, ale o systém v podstatě stejnosměrných či paralelních dálkových cest, které se v určitých uzlových bodech spojovaly. A proto se přikláním k pojmenování „dálkový

(migrační/obchodní) koridor“, než „dálková trasa/cesta“ (terminologicky podobně *Martínek a kol. 2014, 6*). Lépe tak vystihuje celý tento distribuční fenomén.



Obr. 54: Systém zjištěných historických dálkových (silnější) a místních (slabší fialové) tras z výzkumu projektu NAKI – „Výzkum historických cest v oblasti severozápadní Moravy a východních Čech“. Silnější černé – větve S-J koridoru Jantarové stezky, čárkované černé – větve transkontinentální trasy sledující V-Z směr. Zelené orámování – hranice studovaného regionu; červené kolečko – poloha výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; <http://naki.vectormap.cz>, doplněno).

Touto prací studovaný region, jehož nejsledovanější archeologickou lokalitou je výšinné hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; viz výše), se nachází ve významném postavení, co se týče historických stibologických dat (viz obr. 54). Právě poloha výšinného hradiště „Rmíz“ by mohla leccos nasvědčovat o významu tohoto opevněného sídla. Výzkumy zde prováděné na konci 80. let 20. století, a touto prací provedená revize zdejšího materiálního portfolia, datuje toto výšinné hradiště do rozsahu fází Ha C2–D2 (viz výše). Z obr. 54 je zřejmá jeho strategická poloha na předpokládané křižovatce dvou významných dálkových koridorů. S–J směr zastupuje známá Jantarová stezka, široké lineární toponymum, jehož označení „stezka“ úplně nevystihuje rozsah tohoto ryze obchodního koridoru. Z–V spojnici pak reprezentuje podobný útvar – Panonsko-labský koridor. Křížení soustavy (jedněch z mnoha) jejich jednotlivých větví pak probíhá v okolí zmiňovaného výšinného hradiště. Právě uzlové body dálkových koridorů bývají často v hledáčku odborníků, kteří zkoumají celé

spektrum lokalit v jejich okolí, a shledávají na nich významné nálezy. Často se jedná o projevy výše postavených vrstev tehdejšího obyvatelstva (*Golec – Fojtík 2020*, 46, obr. 5).

Jak již bylo několikrát uvedeno, na této sídelní poloze nebyly nalezeny žádné předměty, které by bylo možno spojit s existencí vyšší společenské třídy, tedy s elitami starší doby železné. Jejich přítomnost na lokalitě tedy nebyla prokázána, ačkoliv by jejich výskytu jeho poloha odpovídat mohla. Značná rozloha hradiště, výhodná geografická poloha, z jedné části obnovené opevnění, které se v případě potřeby dalo revitalizovat do původních 4 eneolitických valů, celkově dobře bránitelná dispozice, zmíněná křižovatka obchodních dálkových koridorů, strategická kontrola přilehlých oblastí, významný počet současných nížinných sídlištních lokalit jako předpokládaného hospodářského zázemí tohoto výšinného hradiště. Můžeme spekulovat o důvodech absence elitních nálezů, jako je např. jejich odnesení původními obyvateli, vydrancování lokality tehdejšími (cizími) nájezdníky či novodobé vyrabování místa současnými hledači pokladů a senzací.

Přejdeme však ke konkrétním zjištěním. Pokud se podíváme na charakter zdejších nálezů, jedná se o běžný sídlištní materiál, jehož drtivou většinu tvoří keramické nálezy. Z obvyklé a monotónní struktury vyčnívá snad jen výzdobná technika vlešťování na několika málo kusech. Zaujala mě absence osteologického materiálu. Na sídlištních je jejich výskyt běžný, svědčí o přítomnosti ulovené a zpracovávané zvěře, či chovu domestikovaných zvířat. Opět se zde nabízí řada otázek, které by však zasluhovaly delší prostor, pro který není tato práce uzpůsobena. V každém případě by lokalitě „slešel“ plošný archeologický výzkum, který by jistě naše závěry posunul o významný kus dál. Dovolím si vlastní úvahu. Na základě známých faktů bylo toto výšinné hradiště ve starší době železné dlouhodobě uvažováno jako centrální lokalita pro danou oblast. Bylo postupně lokalizováno, revitalizováno a obýváno skupinou tehdejších, níže postavených obyvatel, jako předvoj pro jeho pozdější, daleko důležitější uplatnění. Avšak tento záměr nebyl nakonec plně realizován, a sídlo tak zůstalo významněji neobydleno. Tolik má domněnka. Dlužno podotknout, že to byl zřejmě poslední pokus uvést „Rmíz“ (u Laškova) v život, jako predikovanou čelní lokalitu širšího okolí, umístěnou na křižovatce dálkových obchodních koridorů. Následující epochy již poskytly jen informace o marginálním významu tohoto hradiště (*Šmíd 2010a*, 57).

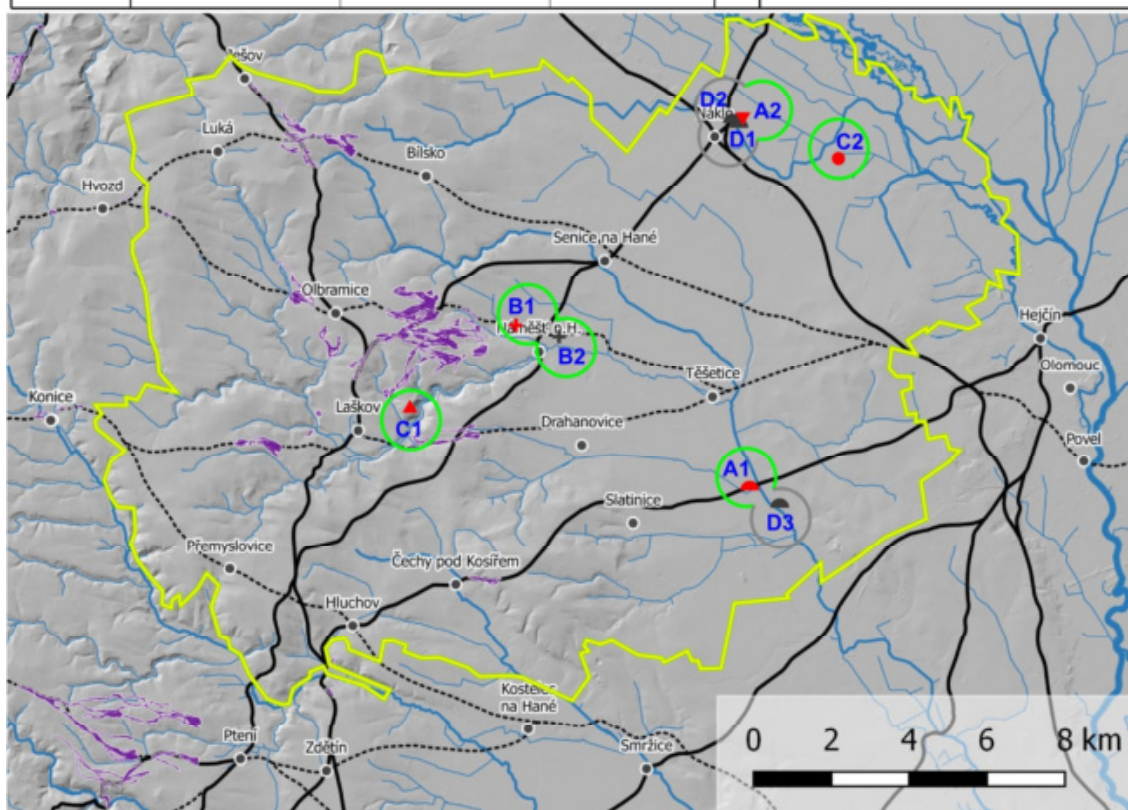
13 Regionální přítomnost vyšších společenských vrstev – elit

Hierarchicky nejvýše postavení jedinci, které nazýváme elity, mají zásadní vliv na společenskou strukturu každé oblasti a na její potenciální nadregionální význam. Okolo těchto osob se totiž v první řadě nacházejí mimořádně důležité předměty materiální složky, které bývají v drtivé většině určující pro klasifikaci společenských entit a pro datování jednotlivých kontextů i celých lokalit. Jejich specifikace dalece převyšuje běžný nálezový materiál, proto je, v porovnání s podobnými artefakty z jiných oblastí, umíme přesněji chronologicky určit. Stejná situace je spojená i s nemovitou složkou, kterou představují konstrukce funérálních staveb (mohyly, komorové hroby atd.). Při plné znalosti všech projevů dané kultury na určitém území bychom pravděpodobně shledali i určité zákonitosti v konfiguraci umístění jednotlivých sídelních lokalit, a mohli zpřesnit naše znalosti o sídelním modelu studovaného regionu.



Obr. 55: Vertikální hierarchizace společnosti doby halštatské (dle Mírová – Golec 2018, 105, Fig. 23).

	A	B	C	D (hypotetické)
Ha C1	1 — 	1 — 	1 — 	1(?) —
Ha C2	2 — 	2 — 	2 — 	2(?) —
Ha D1	▼	+	▲	3(?) —
Ha D2				
Ha D3				



Obr. 56: Nahoře chronologický přehled projevů elit (A), vyšší střední vrstvy obyvatel (B), centrálních lokalit (C) a hypotetických, ale neprokázaných lokalit (D) ve studovaném regionu. Dole jejich regionální umístění v kontextu stibologických dat. Podrobnější evidence a výklad níže v textu (<http://naki.vectormap.cz>, doplněno).

Ve sledovaném území SZ města Olomouce byly zjištěny projevy nejvyšších elit i vyšší střední vrstvy tehdejších obyvatel. Z první skupiny jde o velmožskou mohylu Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetice; na obr. 56 – A1) a depot bronzových nádob z lokality Náklo – „Pod dědinou“ (A2). Mohylové hrobové konstrukce nacházíme v chronologické fázi Ha C2, zatímco nákelský depot je datován do rozmezí Ha D1–D2

(*Golec – Fojtík 2020*, 43, 77, 85, 90–91, 163, 223, obr. 30:9; 68). Druhá, vyšší střední vrstva tehdejších obyvatel regionu je zastoupena rovněž dvěma, tentokrát výlučně funerálními kontexty. Prvním je hrob z lokality Náměšť na Hané – „Vrchy“ (B1) obsahující bronzové a železné součásti koňských postrojů, a železné zbraně (viz výše). Dalším je pak blízký hrobový celek s přítomností garnitury 313 skleněných korálků, který byl nalezen na lokalitě Náměšť na Hané – „Východně Biskupství“ (B2). Datování obou kontextů kopíruje projevy nejvyšší vrstvy elit – hrob s koňskými postroji je řazen do Ha C2, kontext se skleněnými korálky do Ha D1–D2 (*Golec – Fojtík 2020*, 135–137, 222, obr. 68).

Pokud se pustíme na tenký led domněnek a spekulací, lze ještě připustit možnost, že nejvyšším společenským vrstvám příslušela, již v době Wankelova zdejšího působení neexistující, mohyla Náklo – „U kostela“ (D1). Chronologickým zařazením, tedy alespoň podle dobově popisované konstrukce, by odpovídala opět fázi Ha C2. Do stejného období lze zařadit i dvě dosud neexkavované mohyly na lokalitách Náklo – „Intravilán – č.p. 246“ (D2) a Hněvotín – „Špitálky“ (D3). U posledně jmenované prokázal geofyzikální průzkum značný konstrukční potenciál, který by době halštatské odpovídal. Nákelská poloha zatím na jakýkoliv výzkum čeká. Jednalo by se tak o 4 takovéto ryze elitní stavby ve zkomaném regionu. Kdybychom připustili existenci všech 4 staveb, dostali bychom dvě dvojice sobě blízkých objektů. Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic) a Hněvotín – „Špitálky“ jsou od sebe vzdáleny asi 1 km, obě nákelské polohy Náklo – „U kostela“ a Náklo – „Intravilán – č.p. 246“ asi 200 m. Obě dvojice pak dělí přímá vzdálenost asi 9 km. Koncentrace velmožských mohyl známe především z oblasti horákovské skupiny: Brno-Holásky – „U Tuřan“ (3x), Morašice – „U mohyly“ (4x), vůči sobě nedaleké jsou také dvě vyškovské mohyly Vyškov-Dědice – „Padělky na letním poli“ a Vyškov-Opatovice – „Díly“ (*Golec – Fojtík 2020*, 54–59, obr. 8–9).

Specifickým, i když neelitním prvkem hodným regionálního sledování, jsou výšinná hradiště a jim podobné lokality vyskytující se v nižších partiích. Regionálně jediným výšinným je poloha Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; C1). Druhou je pak návršní neohrazené sídliště Skrbeň – „Hradisko“ (C2). Ačkoli by jim jejich předpokládaný centrální status predikoval přítomnost nejvýše postavených osob – elit, a s nimi spojených odpovídajících nálezů, žádné takové zde dosud nebyly nalezeny. Obě polohy se jeví jako lokality s běžným sídlištním materiálem. Je tedy otázkou, jakou úlohu ve sledovaném, či ještě širším regionu, hrály. Jejich časová působnost, definovaná pouze keramickými nálezy, odpovídá spíše dlouhodobému užívání. Nezanedbatelnou

úlohu hrají časově současné sídlištní lokality v zázemí těchto poloh, v případě „Rmízu“ zejména četná sídliště v okolí dnešní obce Náměšť na Hané.

Řeč stibologických dat v kontextu lokalit s projevy výše postavených jedinců je promítnuta na obr. 56. O výjimečném postavení výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova; C1) již bylo pohovořeno, nalézá se na pomyslné křižovatce dálkových koridorů. Podobně jsou na průsečíku S–J a V–Z diagonál lokalizovány oba náměšťské funerální kontexty (B1, B2). Nákelská oblast (A2, D1, D2) se nalézá přímo na křižovatce dvou větví Jantarové stezky, přicházejících jednak z kopců Zábřežské pahorkatiny a rovin Hané, které pokračují různými směry dále na sever. Průběh jiné z větví výše zmíněného dálkového koridoru pak ve svém JZ–SV směru „navštěvuje“ předpokládanou dvojici elitních funerálních kontextů v oblasti Ústín – Hněvotín (A1, D3). V případě lineárně určených stibologických prvků v rovinném prostředí nížin, se vždy jedná o jisté aproximace daného průběhu tras, a výsledek jejich vztahu k regionálním projevům elit je tak spíše předpokládaný než přímo zjištěný. Nicméně z daleka viditelné, několikametrové navršené tumuly pohřebních mohyl (regionálně A1, D1–D3), jsou již samy o sobě orientačními body v krajině, a některé z dálkových tras jich tedy mohly využívat jako určení dalšího směru přesunu. V materiální stránce shledáváme přímé doklady distribuce konkrétních artefaktů na konečné místo jejich určení. Pokud známe analogie z jiných regionů, nebo přímo místa jejich výroby, lze dálkovou trasu s větší či menší dávkou jistoty přímo rekonstruovat. Bohužel, v případě bronzových nádob ze známého depotu z lokality Náklo – „Pod dědinou“ (A2) přímé analogie předmětů neznáme, zde tedy o důvodu jejich zdejšího výskytu můžeme pouze spekulovat. V každém případě výzkumy dálkových tras mají své nepopiratelné výsledky, a na napojení těchto distribučních koridorů na projevy elitních vrstev obyvatelstva bylo jinde nedávno poukázáno (cf. *Golec – Fojtík 2020*, 46, obr. 5).

Zkoumaný region SZ města Olomouce nabídl k posouzení několik lokalit, které neklamně potvrzují přítomnost nejvýše postavených vrstev obyvatelstva doby halštatské. Jejich koncentrace můžeme spatřovat v okolí dnešních obcí Náměšť na Hané a Náklo. Singulární velmožská mohyla Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic), případně dalšími výzkumy prokázaný (snad halštatský) tumulus Hněvotín – „Špitálky“, by tvořil třetí podobnou koncentraci. Materiálně nejbohatší celky shledáváme ve funerálních kontextech a v náplni (zřejmě votivního) depotu. Naopak exponované lokality, predikované jako regionální centra (výšinné hradiště, návršní sídliště), mají charakter naprosto běžného, profánního osídlení, a jejich funkce je tak předmětem dalších studií.

14 Závěr a diskuze

Předkládaná diplomová práce si dala za cíl seznámit zainteresované odborníky i ostatní badatele se zvoleným regionem SZ města Olomouce v době halštatské. Představit jej ve světle dosud nevyhodnocených archeologických dat, která byla komparována s datovanými celky jak z regionů okolních, tak i těch, které se nacházejí ve zvoleném území a jsou již poznané. K popisu byly využity deskriptivní systémy pro keramické tvary a výzdobu (viz kap. 2.2), který byl doplněn o nově zjištěné prvky (kap. 11.1.1.1 a 11.1.1.2). Zvláštní důraz byl kladen na detailní zhodnocení nálezů z výšinného hradiště Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova), které byly porovnány s datovanými celky z vybraných pohřebišť. Dále byla tato centrální lokalita podrobena explicitnímu srovnání s několika vybranými, podobně exponovanými výšinnými hradišti v širším regionu Moravy.

Výsledkem předkládané diplomové práce je sídelní model zkoumaného regionu, který definuje využívání zvoleného území v jednotlivých fázích od konce pozdně bronzového období až po časně laténský stupeň (Ha B3 – LT A), včetně pojednání o dlouhotrvajících lokalitách (kap. 10), vyhodnocení materiálního spektra nálezů (kap. 11), interpretaci stibologických dat (kap. 12) a přehled projevů nejvyšších společenských vrstev tehdejší společnosti (kap. 13). V přílohách jsou pak uvedeny tabulkově řešené výsledky. Jedná se o podrobný katalog lokalit (kap. 17.1) s vyjádření stěžejních informací o názvosloví, historii zde provedených výzkumů s inv. č. nálezů podle příslušných muzejních institucí, typu nálezů, datování jednotlivých lokalit, a seznam literatury, která tuto lokalitu zmiňuje. V následné kap. 17.2 pak čtenář nalezne deskripční tabulky týkající se jednak stěžejních nálezů keramických nádob, tak i dalších artefaktů, které z řešených výzkumů vzešly. Tyto deskripční tabulky jsou opatřeny legendou s popisem jednotlivých zjišťovaných dat, jejich seznam zde tedy neuvedu. Samozřejmě součástí přílohového materiálu je potom kresebná (kap. 17.3) a fotografická dokumentace (kap. 17.4).

Studovaný region SZ města Olomouce prošel důkladným výzkumem archeologických dat, která byla do této chvíle buď nevyhodnocena, vyhodnocena jen částečně, nebo byla jejich znalost a následná publikace předmětem pouze primárního uveřejnění. Na základě studie, která byla náplní této diplomové práce, s přihlédnutím k již dříve publikovaným výsledkům, byly zjištěny některé zásadní poznatky o studovaném regionu:

- 1) starší doba železná (cca 800–450 př. Kr.) zanechala v tomto území svou nesmazatelnou stopu. Počet lokalit chronologicky odpovídajících době halštatské, z nichž mnohé překlenují několik fází, materiální náplň, i výskyt poloh s projevy nejvyšších vrstev tehdejšího obyvatelstva, jsou neklamnými symptomy dynamického vývoje, který ani zde nezaostává za tehdejším progresem lépe poznaných regionů střední a J Moravy.
- 2) Navzdory tomuto výroku však doposud neznáme regionální, skutečně flagrantně doloženou centrální sídlištní lokalitu, která by aspirovala na status skutečného sídelního těžiště (sociálního centra) zkoumaného území. Počet zjištěných sídlišť není malý, sledujeme také jejich chronologicky koincidentní koncentrace, které jistě napovídají významu těchto oblastí. Známe i jedno výšinné hradiště a návršní sídliště, která by mohla tento středobod regionálního „dění“ reprezentovat. Bohužel, doposud zde všude absentují jednoznačné projevy spojené s elitními vrstvami obyvatelstva, architektonické a vymežující stavební prvky (např. tzv. dvorce, konfiguračně plánovaná sídlištní zástavba – v platěnické oblasti viz např. sídliště Podhoří – „Shony“; *Tajer 2016*), doklady dálkového obchodu, nálezy spojené s metalurgickou činností, přítomnost sakrálních areálů nebo nálezy depotů uvnitř těchto komponent. To vše nám prozatím uniká.
- 3) Přítomnost projevů elitních či vyšších středních vrstev obyvatelstva, které determinují jak zapojení příslušného území do interregionálního vývoje a často nám dokáží chronologicky definovat příslušné archeologické kontexty nebo i celé lokality, je na sledovaném území nesporná. Depot z lokality Náklo – „Pod dědinou“ je uložen v depozitáři VMO, nálezy z hrobu z polohy Náměšť na Hané – „Východně Biskupství“ dlí zatím na prostějovské pobočce ÚAPP Brno, artefakty vyzvednuté z obsahu velmožské mohyly Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic) lze pak najít v Naturhistorisches muzeu ve Vídni. Některá další fakta jsou doložená literaturou (korpus velmožské mohyly Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic), ústní formou zmiňovaná mohyla Náklo – „U kostela“), některé soubory jsou již nedohledatelné (předměty z hrobu z lokality Náměšť na Hané – „Vrchy“; *Mírová 2019*, 280). Díky jednoznačným architektonickým prvkům známe i lokality předpokládané, ač zatím nezkoumané (lokality Hněvotín – „Spitálky“, Náklo – „Intravilán – č.p. 246“). Zejména fakt, že některé elitní regionální předměty dosud nemají své přímé analogie (bronzové šálky

z nákelského depozita, sekera z ústínské velmožské mohyly), lze považovat za významný moment při vlastním hodnocení studovaného regionu. Budiž vyřešení původu těchto unikátů velkou výzvou pro budoucí badatele.

- 4) Ve vymezeném regionu se vyskytují území, u kterých zatím postrádáme nálezy spojené s dobou halštatskou. Jedná se zejména o vrchovinné oblasti v SZ části řešeného území a také rovinné partie s doposud absentujícím osídlením, sledující zhruba spojnicí dnešní obce Dubčany a olomouckou místní část Neředín (na kterémžto sídlišti „Mýlina“ je těžištěm osídlení až časně laténský stupeň LT A). Z historie víme, že vrchovinné oblasti byly osídleny často až ve 12. a 13. století, v rámci tzv. české a německé kolonizace (*Žemlička 2003*, 36). Tomuto argumentu bych přičítal neosídlenost této části území v době halštatské. Halštatské obyvatelstvo jistě primárně zajímala úrodná půda rovin, než kopcovité oblasti, kde je často půda k pěstování méně vhodná. Neosídlená oblast rovin pak mohla být nepřijatelná k osídlení zejména díky tehdejšímu průběhu vodních toků nebo dočasných vodních ploch, a území, kam při periodických záplavách voda dosahovala (viz mapa 12). Novodobou regulací vodních toků byla řečištní síť usměrněna do dnešní podoby, a rovinné oblasti na ose Dubčany – Neředín jsou dnes zemědělsky využívány. Absence osídlení zde trvá do dnešních dnů.

Zaměříme-li se na otázky, které by měly být předmětem dalšího studia, vycházejí právě z výše zmíněných bodů. Pomineme-li obecnou touhu po plošně lépe poznaném území, nabízí se následující výčet badatelsky orientovaných okruhů:

- jakým způsobem je dotčený region konkrétně zapojen do širšího halštatského vývoje celé Moravy, případně východohalštatské kultury
- je možné předpokládat regionální sídelní centrum – centrální lokalitu, případně jak by se měla v dotčeném regionu projevit, a kde ji hledat
- lze na základě předpokládaného zázemí tuto centrální lokalitu lokalizovat
- lze metodicky predikovat celkový objem projevů elitních vrstev v regionu na základě zjištěných (neúplných) archeologických dat

Situace, která vyplynula z této diplomové práce, reflektuje stupeň poznání, který je poplatný současnému stavu výzkumů. Objem dat zhodnocených touto prací poskytl dostatek informací pro výše uvedené závěry a požadovaného cíle bylo tedy dosaženo. Pro základní povědomí o době halštatské ve zvoleném regionu je tato práce první takto

koncipovanou studií. Archeologická činnost, ať už profesionální nebo amatérská, nikdy nekončí, neboť na světlo světa se dostávají stále nové nálezy a poznatky, které obeznámenost s tímto regionem posunují dál. Postupem času se tedy rozsvěcují „zářící body v temné místnosti“, jak trefně Marc van de Mieroop parafrázuje Roberta McCormicka Adamse ve své knize o dějinách starověkého Blízkého východu (*Van de Mieroop 2010*, 10). Přejme tedy regionu SZ města Olomouce co nejvíce těchto zářících bodů, abychom jej poznali ještě lépe než doposud a odpověděli na vyřčené otázky.

Summary

Thesis description

This master thesis deals with the question of how is the Early Iron Age (the Hallstatt Period) present in pre-defined region NW of the capital city of Central Moravia, Olomouc (see Map 1). The center of mentioned region lays about 12 km W from the center of the city of Olomouc. The Hallstatt Period within the regions of N, E and Central Moravia, and also in E Czechia, we associate with the Platěnice group, as a part of the East Hallstatt culture (see Chapters 1–3). The problem of E Czechian generally accepted status "Slezskoplatěnická" group (or culture), which spans two separate periods (Late Bronze Age, Early Iron Age), is also discussed (see Chapter 4).

This work's solution contains to-this-point unevaluated and properly unpublished material from museums' assemblages. Some chronologically coincidental artifacts was also lended by regional amateur collector, Mr. Tomáš Přidal. All these collection funds underwent broad typological-chronological description, the results of which are the content of the appendix below (see Chapters 17.2). The subsequent drawing and photographic attachments follow (see Chapters 17.3–4). The informations of all regional known Hallstatt Period's archaeological sites are found in Chapter 17.1. The evaluation of the archaeological material from the official field campaigns is found in Chapter 9.

This master thesis is also focused on trying to ascertain the function of the hillfort settlement Náměšť na Hané - "Rmíz" (u Laškova) and to compare its excavated archaeological material with the ones from the key burial-grounds of N Haná, and Central Moravia (e.g. Moravičany – "Dílečky", Slatinky – "Nivky" and Seloutky – "Na Šťastných"), among others (see Chapter 9.3.7.12.1). Some specific topics were also defined to compare Náměšť na Hané - "Rmíz" (u Laškova) with the chosen Moravian hillfort settlements of the Early Iron Age (see Chapter 9.3.7.12.2).

The next point of interest is in Chapter 10, which contains regional settlement strategies in all Hallstatt Period phases (Ha C1, Ha C2, Ha D1, Ha D2 and Ha D3), paying attention also on preceding Late Bronze Age phase Ha B3, and following Early Latin phase of LT A. As predicted (and the evaluation process confirmed this assumption), the majority of finds consist of ceramic fragments, especially the remains of the ceramic vessels. Materials' evaluation is found in Chapter 11, the part of which is the raw outline of multi-regional occurrence of specific ceramic vessels' elements, in terms of morphology and decoration motives (see Chapter 11.1.3). Following Chapter 12 contains the insight into detected stibological data, discussing the presence of two interregional long distance trade corridors' crossing, that is clearly seen within the larger area of hillfort settlement Náměšť na Hané - "Rmíz" (u Laškova; see Fig. 54). The study of socially higher-ranked persons – the elites, their regional presence, hierarchy and specification (including predicted but unproven, or unexcavated ones), and interpretative assessment of the whole regional situation, is found in Chapter 13.

Research results

Total amount of 4643 described archaeological artifacts (of which 3836 covered ceramic fragments) yielded a sufficient volume of informations for presented conclusions of this master thesis. The material portfolio of ceramics brought-up important insights of the regional finds' character identification, which served as a sample of local material culture for comparison with specific find units (see Chapter 9.3.7.12.1) and surrounding regions as well (see Chapter 11.1.3). The chosen elements in vessels' morphology and decoration patterns were studied and identified especially on the chronologically determined archaeological contexts, that gave us basic awareness of the chronological classification of regionally researched topics. The result of this studium is found in Chapter 11.1.1.1–8, specifically in Figs. 37–49.

The question of how was the hillfort settlement Náměšť na Hané - "Rmíz" (u Laškova) constituent and important for the whole region, widespread around this (assumed) central locality, is still unanswered. With the fortified area of cca 6,5 ha (eq. to 77739,3 yd²) is the largest Hallstatt Period hillfort settlement in Moravia (except of 19,8 ha Chvalčov – "Hostýn" one, with only humble traces from the Hallstatt Period), where the excavated materials' evidence documents the site's functioning within the phases of Ha C2–D2 (see Chapter 9.3.7.12). Till this days, there was found no signs of elites, artifacts of trade (despite being "in the center" of two major trade corridors' crossing; see Fig. 54), finds of spectacular character, not even traces of ritual or cultic

activities. With this knowledge, the hillfort *Náměšť na Hané - "Rmíz"* (u Laškova) represents just ordinary long-term settlement character, but the site is still considered as a central locality notwithstanding (cf. *Golec – Fojtík 2020*, 199). The reason for this premise is its location itself, being situated on the distinctive elevated headland with the fortified area on its height-plateau, whereas the fortification consists of stone-wall with the chamber-construction.

Regional settlement strategies are presented in Chapter 10. Displaying all regional Hallstatt Period archaeological sites (burial-grounds, burial-tumuli (mounds), lowland settlements, hillfort settlements, deposits, singular finds) we can realize some settlement-clusters, spread within a major part of studied region (Map 2). The long-term activities, covering at least 3 Early Iron Age phases, are found mainly in those specific areas (Map 12). To interpretate the regional settlement dynamics, we can see on Chart 1, that not much localities span the final phase of the Bronze Age to continue in the earliest Hallstatt phase Ha C1, which is very humbly known and described, whatsoever. Thank to this master thesis it was for the first time, when the ceramic material from the Ha B3 – C2 burial-ground *Horka nad Moravou – "Nad skalkou"* underwent its description process, so the transitional Late Bronze Age/Early Iron Age phases could have been recognized with particular examples (see Chapter 9.3.2.2). The progress of increasing settlement dynamics is properly evident in the phase Ha C2, to which period we attribute the interregional Hallstatt Period phenomenon of building the large burial-tumuli (mounds), as the manifestation unmistakably connected with elites (regionally see Fig. 56). The popularity of settlement, at least in the number of Hallstatt Period archaeological sites, peaks in the following phase Ha D1, slightly declining to early part of the Late Hallstatt Period phase Ha D2. This time-sequence is considered as the most likely chronological match for the most known (and also for the biggest Moravian archaeological *conundrum*) votive deposit of 8 bronze vessels (cups) stored in the ribbed bronze cist, discovered in former pond "Podkova" on the site *Náklo – „Pod dědinou“* (see Chapter 9.3.6.7). Within the phases of Ha D1–D2, that span over 6th century BC, we also consider armed incursions or raids (but not a proper invasion) of the co-called "eastern type" nomadic communities, formerly known as "Scythians" or "Vekezug culture/type". The certain number of artifacts (mostly militaria) connected with these communities was found in described region as well. Interpretating Chart 3, there is visible decline in settlement in the Late Hallstat Period, continuing also in the first phase of the Early Latin Period LT A. It's not easy to found-out the reason of this regional regressive course, we can't imagine the impact of the "eastern type"

communities' actions, or how the Celtic invasion in 4th century BC affected region's functioning and dynamics. Be those the tasks for following researchers.

The evidence of socially higher-ranked persons (the elites) is regionally studied in Chapter 13. Hierarchisation of this phenomenon was presented recently (*Mírová – Golec 2018*, 105, Fig. 23) and this system is applied in this master thesis as well. In studied region (see Fig. 56), we have two proven presence of the highest class elites (A) – the tumulus of Ústín – "Královský kopec" (u Těšetic; A1, chronologically identified with phase Ha C2) and the deposit of the bronze vessels of Náklo – "Pod dědinou" (A2, Ha D1–D2). Higher-middle class (B) is represented by two wealthy grave contexts – Náměšť na Hané – "Vrchy" (B1, Ha C2) with bronze parts of horse harnesses, and Náměšť na Hané – "Východně Biskupství" (B2; Ha D1–D2) including remarkable garniture of 313 glass beads, that makes this grave context the richest in Moravia, in case of glass material (see Chapter 9.3.7.16). We also should take a look at two predicted (but still materially unproven) central localities (C) – hillfort settlement Náměšť na Hané – "Rmíz" (u Laškova; C1, by ceramic material dated to Ha C2–D2) and unfortified flatland-hillock of Skrbeň – "Hradisko" (C2, also by ceramics dated to Ha C2–D3). Their functions and importance for presented region is still the question of further research. To cover this topic, it's important to mind 3 other contexts, that we classify as "hypothetic" (D), all burial-tumuli (mounds) and similarly dated to phase Ha C2. The first, on the site of Náklo – "U kostela" (D1), we known just from the elder written sources, the two others, Náklo – "Intravilán – č.p. 246" (D2) a Hněvotín – "Špitálky" (D3) are predicted but still unexcavated, so their possible value for this kind of research in described region is still unknown. Therefore, studied region contains 2 clusters of elites' presence, surrounding today's municipalities of Náklo and Náměšť na Hané. Third, considered, is between villages of Ústín and Hněvotín, if the Hallstatt Period chronological evidence of Hněvotín – "Špitálky" tumulus was confirmed (see Fig. 56).

This master thesis gave a noticeable volume of new informations about studied region NW of Central Moravian capital city of Olomouc. The material description results applied on recently found (theoretical or material) outputs brought relatively huge amount of chronological coincidence, that helped to date many of before undated archaeological sites. The research of Hallstatt Period continues, so the future successors will surely bring new evidences to advance scientific knowledge to the new perspectives, the region NW of Olomouc including.

15 Použitá literatura

- Adámek, F. 1961:* Pravěké hradisko u Obřan. Monografické práce Moravského muzea v Brně. Scientiae sociales – svazek I. Brno.
- Adamusová, K. 2016:* Kotouč u Štramberka v době halštatské. (Nepubl. dipl. práce) Slezská univerzita Opava.
- Augustin, V. 1884:* Dopisy. Ze Seničky, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci I, 78–79.
- Baarová, Z. 2005:* Halštatské hradisko Křižanovice – „Zámeček“, Pravěk – nová řada 15, 395–418.
- Baarová, Z. 2007:* Platěnické pohřebiště s komorovými hroby v Pustiměři. In: M. Salaš – K. Šabatová (eds.), Doba popelnicových polí a doba halštatská, Příspěvky z IX. konference. Bučovice, 3. – 6. 10. 2006. Brno, 13–33.
- Baarová, Z. – Mikulková, B. 2004:* Halštatské žárové pohřebiště v Drnovicích (okr. Vyškov), Pravěk – nová řada 14, 287–331.
- Balzer, I. – Bräuning, A. – Dehn, R. 2012:* Eine Insel im Rhein. In: R. Rober – M. Jansen – S. Rau – C. von Nicolai – I. Frech (Red.), Die Welt der Kelten. Zentren der Macht – Kostbarkeiten der Kunst. Stuttgart, 165–170.
- Bambasová, S. 2014:* Platěnické osídlení lokality Křenovice 2 „Vinice“. (Nepubl. bak. práce) Univerzita Palackého Olomouc.
- Bartík, J. et al. 2017:* The Vekerzug and Other Eastern Cultures in the Czech Republic, *Studia Archaeologica Brunensia* 22/1, 27–68.
- Belanová-Štolcová, T. – Grömer, K. 2010:* Loom-weights, Spindles and Textiles – Textile Production in Central Europe from the Bronze Age to the Iron Age. In: E. B. Andersson Strand – M. Gleba – U. Mannering – Ch. Munkholt – M. Ringgard (eds.), North European Symposium for Archeological Textiles X (Ancient Textiles Series), June 8, 2015. Oxford, 9–20.
- Bém, M. – Peška J. (eds.) 2014:* Ročenka 2013. Olomouc, 27.
- Bistřícký, J. 1993:* Zakládací listiny kláštera Hradiska u Olomouce a počátky české panovnické listiny, *Vlastivědný věstník moravský* 45, 131–136.

Bouzek, J. 1990: Thrákové. Praha.

Bouzek, J. 2004: Die Kimmerier und Mitteleuropa. In: E. Kazdová – Z. Měřinský – K. Šabatová (eds.), K počtě Vladimíru Podborskému. Přátelé a žáci k sedmdesátým narozeninám. Brno, 375–383.

Bouzek, J. 2008: Koine of Early Iron Age Geometric styles. In: B. Gediga – W. Piotrowski (eds.), Sztuka pradziejowa wcze – snośredniowieczna jako źródło historyczne. Biskupińskie Prace Archeologiczne 6. Prace Komisji Archeologicznej 17. Biskupin – Wrocław, 125–138.

Bouzek, J. 2011: Pravěk českých zemí v evropském kontextu. Praha.

Böhm, J. 1937: Základy hallstattské periody v Čechách. Praha.

Böhm, J. 1941: Kronika objeveného věku. Praha.

Bugaj, E. – Kopiasz, J. 2006: Próba interpretacji zabudowy osady z wczesnej epoki żelaza na stanowisku Milejowice 19, pow. wrocławski. In: B. Gediga – W. Piotrowski (eds.), Architektura i budownictwo epoki brązu wczesnych okresów żelaza – problemy rekonstrukcji. Biskupin–Wrocław, 175–208.

Buchtela, K. 1906: Die Lausitzer und schlesischen Brandgräber in Böhmen. Jahrbuch der k. k. Zentral-Kommission für Erforschung und Erhaltung der Kunst- und historischen Denkmalen IV/I. Wien, 2–52.

Bujna, J. 1991: Approach to the study of the Late Hallstatt and Early La Tène periods in eastern parts of Central Europe: results from comparative classification of „Knickwandschale“, Antiquity 65 (247), 368–375.

Burian, J. – Mouchová, B. 1966: Záhadní Etruskové. Praha.

Čambal, R. 2015: Opevnené polohy z doby halštatskej a laténskej v Malých Karpatoch. In: P. Jenčík – V. Struhár (eds.), Hradiská – svedkovia dávnych čias, Zborník odborných príspevkov o hradiskách a ich obyvateľoch. Dolná Maríková, 55–69.

Čermáková, E. 2014: Pravěk Valašska. Vsetín.

Černý, F. 1909: Popelnicová pole na Moravě. Brno.

Červinka, I. L. 1896a: Pravěká hradiska na Moravě. Kroměříž.

Červinka, I. L. 1896b: Šarovy. Hromadný nález bronzů, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci XIII, 119.

Červinka, I. L. 1900: Archaeologický výzkum na Prostějovsku. In: Věstník musejní a průmyslové jednoty v Prostějově za rok 1899, ročník I. Prostějov, 10–82.

Červinka, I. L. 1902: Morava za pravěku. Brno.

Červinka, I. L. 1911: Kultura popelnicových polí na Moravě. Morava za pravěku IV. Brno.

Červinka, I. L. 1938: Nálezy z Přerovska. Dobřice. Zapomenutý hrob halštatský, Ročenka městského musea v Přerově II, 78–80.

Červinka, I. L. 1941: Prostějovsko v pravěku. Na podkladě archeologických výzkumů Antonína Gottwalda. Rkp. v archivu MaG Prostějov.

Červinka, I. L. 1946: Hlášení o nálezech. Biskupství (o. Olomouc) /lokalita Vrchy/. Č.j. 1018/1946. Rkp. v archivu ACO.

Čiřtáková, V. – Chytráček, M. 2018: Stará kulturní tradice – starší doba železná. In: J. Militký – J. Kysela – M. Tisucká, Keltové. Čechy v 8. až 1. století před Kristem. Praha, 27–63.

Čižmář, I. 2008: Zázemí keltského oppida Staré Hradisko. (Nepubl. dipl. práce) Masarykova univerzita Brno.

Čižmář, M. 1993: Keltská okupace Moravy (doba laténská). In: V. Podborský a kol., Pravěké dějiny Moravy. Vlastivěda moravská. Země a lid – nová řada 3. Brno, 380–423.

Čižmář, M. 1995: Zu Einflüssen des Karpatenbeckens in Mähren in der späten Hallstattzeit, Pravěk – nová řada 5, 209–215.

Čižmář, M. 2002: Nálezy tyglíků na laténských nížinných sídlištích na Moravě, Pravěk – nová řada 12, 243–255.

Čižmář, M. 2004a: Encyklopedie hradišť na Moravě a ve Slezsku. Praha.

Čižmář, M. 2004b: Příspěvek k poznání pozdní doby halštatské na Moravě. In: E. Kazdová – Z. Měřínský – K. Šabatová (eds.), K poctě Vladimíru Podborskému. Přátelé a žáci k sedmdesátým narozeninám. Brno, 447–467.

- Čižmář, M. 2007: Příspěvek k metalurgické výrobě na Moravě v době halštatské, Pravěk – nová řada 17, 383–391.*
- Čižmář, M. – Čižmářová, J. 2014: Pozdně halštatský nález z Pavlovic (okr. Vyškov) a několik dalších halštatských depotů z Moravy. In: J. Čižmářová – N. Venclová – G. Březinová (eds.), Moravské křižovatky. Střední Podunají mezi pravěkem a historií. Brno, 35–56.*
- Čižmář, M. – Geislerová, K. – Unger, J. (eds.) 2000: Výzkumy – Ausgrabungen 1993–1998. Brno.*
- Čižmář, I. – Golec, M. – Mírová, Z. 2022: Remarkable continuum: Provodov – „Rysov“ hillfort between 650–370 BC. In: Z. Robak – M. Ruttikay (eds.), Celts – Germans – Slavs. A Tribute Anthology to Karol Pieta. Nitra 2021, Slovenská archeológia – Supplementum 2, 29–38.*
- Čižmář, M. – Parma, D. 2006: K předlatémskému osídlení Starého Hradiska. In: Sedláček, R. – Sigl, J. – Vencl, S. (eds.), Vita archaeologica. Sborník Víta Vokolka. Hradec Králové – Pardubice, 55–68.*
- Čtverák, V. 2005: Starší doba železná – doba halštatská (Ha C–LT A, přibližně 800 až 370 před Kristem). In: M. Lutovský – L. Smejtek a kol., Pravěká Praha. Praha, 591–715.*
- Dehnerová, H. 2000: Osídlení lokality Úvalno – Cvilín v období lužické kultury. (Nepubl. dipl. práce) Masarykova univerzita Brno.*
- Demek, J. – Mackovčín, P. 2006: Zeměpisný lexikon ČR – Hory a nížiny. Brno.*
- Domečka, L. 1903: Předhistorické nálezy v severovýchodních Čechách, část II, Památky archeologické XX, 541–552.*
- Dohnal, V. 1971: Josef Svozil, sběratel a vlastivědný pracovník v Příkazích, Zprávy VÚ v Olomouci 150, 18–19.*
- Dohnal, V. 1972: Přírůstky archeologického oddělení VÚO v letech 1969–1970. Kultura lužických popelnicových polí, Zprávy VÚ v Olomouci 154, 22, 25–26.*
- Dohnal, V. 1974: Výzkum hradiska z pozdní doby bronzové na Tepenci, obec Jívová (okr. Olomouc), Přehled výzkumů 1973, 34–26.*

- Dohnal, V. 1975a:* Přírůstky archeologického oddělení v letech 1971–1973. Neolit, Zprávy VÚ v Olomouci 174, 24.
- Dohnal, V. 1975b:* Terénní badatelská a sbírkotvorná činnost Archeologického oddělení olomouckého muzea v letech 1971–1973. Kultura lužických popelnicových polí, Zprávy VÚ v Olomouci 176, 16–18.
- Dohnal, V. 1977a:* Kultura lužických popelnicových polí na východní Moravě. Fontes Archaeologiae Moravicae X. Brno.
- Dohnal, V. 1977b:* Mladohradištní pohřebiště v Drahanovicích, Přehled výzkumů 1975, 62–63.
- Dohnal, V. 1988:* Opevněná sídliště z doby popelnicových polí na Moravě. Studie Muzea Kroměřížska '88. Kroměříž.
- Dohnal, V. 1989:* Sídlištní lokalita u Ústína (okr. Olomouc), Přehled výzkumů 1986, 99–100.
- Dohnal, V. 2004:* Mladohalštatské osídlení na dómském návrší v Olomouci. In: P. Šafr – O. Chvojka (eds.), Popelnicová pole a doba halštatská, Příspěvky z VIII. konference, České Budějovice, 22. – 24. 9. 2004. Archeologické výzkumy v jižních Čechách. Supplementum 1. České Budějovice, 91–102.
- Donth, P. 2018:* Halštatské sídliště platěnické kultury na Lesní ulici v Náměšti na Hané. (Nepubl. bak. práce) Univerzita Palackého Olomouc.
- Dostál, J. – Řítkovský, F. 1935:* Vlastivěda moravská II. Místopis Moravy. Olomoucký kraj. Olomoucký okres. Brno.
- Dreslerová, D. 1995:* A Late Hallstatt Settlement in Bohemia. Excavation at Jenštejn, 1984. Prague.
- Dušek, M. – Dušek, S. 1984:* Smolenice-Molpír. Befestigter Fürstesitz der Hallstattzeit I. Materialia Archaeologica Slovaca – Tomus VI. Nitra.
- Dušek, M. – Dušek, S. 1995:* Smolenice-Molpír. Befestigter Fürstensitz der Hallstattzeit II. Materialia Archaeologica Slovaca – Tomus XIII. Nitra.
- Duška, J. 1898:* Nálezy předhistorické v kraji Královehradeckém. Hradec Králové.

Dvořák, P. 1993: Lid se zvoncovitými poháry. In: V. Podborský a kol., Pravěké dějiny Moravy. Vlastivěda moravská. Země a lid – nová řada 3. Brno, 218–230.

Egg, M. – Kramer, D. 2005: Krieger – Feste – Totenopfer. Der letzte Hallstattfürst von Kleinklein in der Steiermark. Forschungen am Römisch-Germanischen Zentralmuseum 1. Mainz am Rhein.

Faktor, F. 1896: Hradiště na Olomoucku, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci XIII, 82.

Fernández-Götz, M. 2014: Understanding the Heuneburg. A Biographical Approach. In: M. Fernández-Götz – H. Wendling – K. Winger (eds.), Paths to Complexity. Centralisation and Urbanisation in Iron Age Europe. Oxford and Philadelphia, 24–34.

Filip, J. 1936–37: Popelnicová pole a počátky doby železné v Čechách. Praha.

Filip, J. 1956: Keltové ve střední Evropě. Praha.

Fišara, K. 1903: Nálezy u Nákla, Pravěk I, 21–23.

Fišara, K. 1904: Nálezy u Nákla, Pravěk II, 147–150.

Fišer, Z. – Podborský, V. 2004: Innocenc Ladislav Červinka (1. 2. 1869 – 3. 10. 1952). Brno.

Fojtík, P. 2010: Plumlov (okr. Prostějov), „Nad Přehradou“, Přehled výzkumů 51, 374–375.

Fojtík, P. 2014: Drahanovice (okr. Olomouc) „Za kapličkou“, Přehled výzkumů 56-1, 201–202.

Fojtík, P. 2016: Prostějov (k.ú. Domamyslice, okr. Prostějov), Přehled výzkumů 58-1, 244–245.

Fojtík, P. 2018: Seloutky (okr. Prostějov), Přehled výzkumů 59-1, 198–199.

Fojtík, P. – Golec, M. 2007: Počátek platěnické kultury na základě nálezů z Prostějovska. In: M. Salaš – K. Šabatová (eds.), Doba popelnicových polí a doba halštatská, Příspěvky z IX. konference. Bučovice, 3. – 6. 10. 2006. Brno, 75–90.

Fojtík, P. – Golec, M. – Mírová, Z. – Staeck, J. – Dietz, M. 2020: Seloutky (okr. Prostějov) „Na Šťastných“, parc. č. 1693/4, Přehled výzkumů 61-1, 203–204.

- Fojtík, A. – Novák, M. – Popelka, M. 2020: Čechy pod Kosářem (okr. Prostějov), Přehled výzkumů 61-1, 193–194.*
- Frolík, J. 1981: Archeologické nálezy Chrudimsko /a-k/. Sbírký Okresního muzea. Chrudim.*
- Frolík, J. 1984: Archeologické nálezy Chrudimsko /k-t/. Sbírký Okresního muzea. Chrudim.*
- Frolík, J. 1988: Archeologické nálezy Chrudimsko /t-z/. Sbírký Okresního muzea. Chrudim.*
- Frolíková-Kaliszová, D. 1983: Archeologická sbírka z muzea v Litovli, Zprávy Krajského vlastivědného muzea v Olomouci 222, 35–39.*
- Frolíková-Kaliszová, D. 1999: Mladohradištní pohřebiště v Drahanovicích (okr. Olomouc), Archeologické rozhledy 51, 317–334.*
- Gediga, B. 2017: Painted pottery in the culture of Early Iron Age societies. In: B. Gediga – D. Łaciak – B. Łydźba-Kopczyńska – M. Markiewicz (eds.), Świat kolorów garncarzy z rejonu Domasławia sprzed około 2800 lat. Wrocław, 214–219.*
- Gediga, B. – Łaciak, D. – Łydźba-Kopczyńska, B. – Markiewicz, M. 2017: Świat kolorów garncarzy z rejonu Domasławia sprzed około 2800 lat. Wrocław.*
- Gediga, B. 2011: Neue Forschungen zu den früheisenzeitlichen Kulturen in Südwestpolen, Acta rchaeologica Carpatica 46, 83–116.*
- Gedl, M. 1973: Cmentarzysko halsztackie w Kietrzu, pow. Głubczyce. Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk.*
- Geislerová, K. – Parma, D. (eds.) 2013: Výzkumy – Ausgrabungen 2005–2010. Brno.*
- Ghyka, M. C. 2006: Złota liczba. Rytuály i rytmy pitagorejskie w rozwoju ciwilizacji zachodniej. Kraków.*
- Goláňová, P. 2013: Časně laténské osídlení na Moravě. (Nepubl. dizert. práce) Masarykova univerzita Brno.*
- Goláňová, P. 2018: The Early La Tène Period in Moravia. Studien zur Archäologie Europas – Band 32. Bonn.*

- Golec, M. 2003: Horákovská kultura v těšetickém mikroregionu. Těšetice-Kyjovice VI. Brno.*
- Golec, M. 2005a: Horákovská kultura. (Nepubl. dizert. práce) Masarykova univerzita Brno.*
- Golec, M. 2005b: Chronologie horákovské kultury aneb stupně v pohybu, Pravěk – nová řada 15, 419–446.*
- Golec, M. 2017: The Phenomenon of the Býčí Skála Cave. Landscape, Cave and Mankind. Archaeologica Olomucensia I. Olomouc.*
- Golec, M. – Bartík, J. – Chrástek, T. 2021: Der Hort von Bánov in Mähren, Archäologie in Deutschland 4, 42–43.*
- Golec, M. – Čermáková, E. – Fojtík, P. 2016: Vekezugský kmenový svaz na Moravě?, Pravěk – nová řada 24, 175–200.*
- Golec, M. – Fojtík, P. 2020: Centrum východohalštatské kultury na střední Moravě. Archaeologica Olomucensia – Tomus V. Olomouc.*
- Golec, M. – Fojtík, P. – Rybářová, K. 2018: Halštatský depot z Podomí – Zajbotu, okr. Vyškov, Pravěk – nová řada 26, 39–54.*
- Golec, M. – Mírová, Z. 2019: Výprava do starší doby železné: Za pokladem z bažin u Nákla. In: K. Faltýnek – M. Golec – M. Hlava – L. Hlubek – P. Kalábková – Z. Mírová – P. Šlězár – R. Urválek, Výpravy za litovelskou archeologií. Litovel, 80–85.*
- Golec, M. – Mírová, Z. 2020: Hallstatt Period in Moravia. Elites, centralisation and social model in Ha D1–D3. In: O. Chvojka – M. Chytráček – H. Gruber – L. Husty – J. Michálek – R. Sandner – K. Schmotz – S. Traxler (eds.), Fines Transire 29/2020. Rahden/Westf., 109–130.*
- Gotubkow, J. 1972: Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej w Bełczu Małym, pow. Góra, Silesia Antiqua 14, 67–136.*
- Goš, V. – Nekvasil, J. 1976: Sídliště lužické kultury v Šumperku-Temenici, Památky archeologické LXVII/2, 359–392.*
- Gottwald, A. 1908: Sedliště a hroby s kulturou popelnicových polí na Prostějovsku, Pravěk IV, 17–22, 66–73, 97–104, 175–182, 215–224.*

- Gottwald, A. 1909:* Nové nálezy předhistorické z okolí Prostějova i odjinud, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci XXVI, 1–11, 69–80.
- Gottwald, A. 1912:* Jednotlivé nálezy bronzových předmětů, depoty a kadluby z Prostějovska, Pravěk VIII, 86–94.
- Gottwald, A. 1924:* Pravěká sídliště a pohřebiště na Prostějovsku. Prostějov.
- Gottwald, A. 1925:* Osídlení Prostějovska v dobách předhistorických. Prostějov.
- Gottwald, A. 1927:* Pohřebiště u Čelechovic na Prostějovsku, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci XXXIX, 81–87.
- Gottwald, A. 1928:* Žárové hroby u Seloutek, Ročenka Národopisného a průmyslového muzea Prostějova a Hané V, 7–20.
- Gottwald, A. 1929:* Pohřebiště u Domamyslic, Ročenka Národopisného a průmyslového muzea Prostějova a Hané VI, 3–40.
- Gottwald, A. 1930a:* Několik nových nálezů z Prostějovska, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci XLIII, 60–73.
- Gottwald, A. 1930b:* Příspěvky k praehistorii Prostějovska, Ročenka Národopisného a průmyslového muzea Prostějova a Hané VII, 3–52.
- Gottwald, A. 1931a:* Žárové hroby v Hájových a v Sedliskách u Určic, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci XLIV, 205–209.
- Gottwald, A. 1931b:* Můj archeologický výzkum. Prostějov.
- Gottwald, A. 1932:* Archeologický výzkum na Prostějovsku v roce 1931, Ročenka Národopisného a průmyslového muzea Prostějova a Hané IX, 5–46.
- Gottwald, A. 1935:* Pohřebiště na Nivkách u Slatinek, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci XLVII, 1–19.
- Gottwald, A. 1939:* Doplnky k prehistorickým nálezům na Prostějovsku, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci LII, 1–10.
- Gralak, T. 2017:* Architecture, Style and Structure in the Early Iron Age in Central Europe. Wrocław.

Haevernich, T. E. 1995: Die Glasperlen. In: H. Parzinger – J. Nekvasil – F. E. Barth (Hrsg.), Die Býčí skála-Höhle. Ein hallstattzeitlicher Höhlenopferplatz in Mähren. Römisch-Germanische Forschungen 54. Mainz am Rhein, 93–97.

Havelka, J. 1876: O starožitnostech, ježto nalezeny byly v okolí Olomouckém. 1. Starožitnosti nákelské, 2. Starožitnosti příkazské, 3. Nálezy náměšťské, Časopis Matice moravské VIII, 137–143.

Havelková, V. 1891: Hromadný nález bronzů u Slatěnic, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci VIII, 89–95.

Havelková, V. 1893: Hrob se zlatými náramky ve Slatinici, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci X, 161.

Hellerschmid, I. – Kern, D. – Lochner, M. 2010: Oberleiserberg – Stillfried – Thunau. Drei Höhensiedlungen der mitteldonauländischen Urnenfelderkultur im Vergleich. In: B. Gediga – W. Piotrowski (reds.), Rola głównych centrów kulturowych w kształtowaniu oblicza kulturowego Europy Środkowej we wczesnych okresach epoki żelaza, Symposium Biskupin 23. – 25. 06. 2008. Biskupin – Wrocław, 238–297.

Hellich, J. 1906: Pravěk. In: Poděbradsko obrazu minulosti i přítomnosti. Poděbrady.

Hlubek, L. 2013: Pravěké a raně středověké osídlení na katastru obce Dubčany a části obce Senice na Hané – Odrlice (okr. Olomouc), Zprávy VM Olomouc 306, 3–18.

Hlubek, L. 2014: Pravěké a raně středověké osídlení na katastru obce Senice na Hané (okr. Olomouc), Zprávy VM Olomouc 308, 5–24.

Hlubek, L. 2015: Pravěké a raně středověké osídlení na katastru obce Senička (okr. Olomouc), Zprávy VM Olomouc 310, 5–27.

Holub, M. 2018: Osteologický materiál. In: P. Donth, Halštatské sídliště platěnické kultury na Lesní ulici v Náměšti na Hané. (Nepubl. bak. práce) Univerzita Palackého Olomouc, 59–62.

Holubová, Z. 2007: Osídlení hradiska Zelená Hora v době halštatské, Pravěk – nová řada 17, 357–382.

Holubová, Z. 2011: K otázce horákovské „expanze“ do oblasti lužických popelnicových polí. In: Z. Měřínský – J. Klápště (eds.), Moravskoslezská škola doktorských studií, Seminář 2. Brno, 54–65.

- Hons, D. 2020:* Poznání stavebních technik a postupů na základě analýzy souborů mazanic z doby bronzové a halštatské v regionu středního Pomoraví. (Nepubl. dipl. práce) Masarykova univerzita Brno.
- Horáková-Jansová, L. 1955:* Laténská tuhová keramika v Čechách a na Moravě, Památky archeologické XLVI, 134–184.
- Houdek, V. 1884:* Z pravěku Olomucka, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci I, 49–57.
- Houdek, V. 1885:* Dopisy. Z Náměště u Olomouce, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci II, 131–134.
- Houdek, V. 1887:* O staroslovanských hradech (dokončení). Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci IV, 154–161.
- Houdek, V. 1901:* Staroslovanský hrob u Náměště objevený, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci XVIII, 128–129, tab. IX.
- Hrubý, V. 1942:* Popelnicové pole v Nedakonicích, Sborník velehradský Nová řada 13, 88–115.
- Hrubý, V. 1957:* Slovanské kostěné předměty a jejich výroba na Moravě, Památky archeologické, XLVIII, 118–217.
- Hrubý, P. – Chvojka, O. 2002:* Výšinné lokality mladší a pozdní doby bronzové v jižních Čechách, Archeologické rozhledy 54, 582–624.
- Husička, J. 1931:* Popelnicová pole u Slatinic, Olomoucko, příloha k 3. číslu 10. ročníku, Vlastivědný sborník střední a severní Moravy, 13–15.
- Hübsch, D. 2019:* Halštatské nože a brousky platěnické skupiny na Moravě. (Nepubl. bak. práce) Univerzita Palackého Olomouc.
- Chytráček, M. – Danielisová, A. – Pokorný, P. et al. 2012:* Vzestupy a pády regionálního mocenského centra. Přehled současného stavu poznání pravěkého opevněného areálu na Vladaři v západních Čechách, Památky archeologické CIII, 273–338.
- Chytráček, M. – Bernat, J. 2000:* Pozdně halštatské a časně laténské sídliště v Praze – Zbraslavi, Památky archeologické XCI, 255–313.

- Janák, V. 1982: Pozůstatky řemeslné výroby z doby halštatské v Radslavicích, okr. Vyškov, ČSSR, Archeologia Polski XXVII, 395–415.*
- Janásek, J. 1963–64: Z pravěké minulosti Náměště na Hané. In: J. Skutil (ed.), Sborník III. Karlu Tihelkovi. Brno, 197–202.*
- Janásek, J. – Skutil, J. 1958: Z pravěku Kosíře, Zprávy Studijního a lidov ýchovného ústavu kraje Olomouckého B III/1955, 263–286.*
- Jarůšková, Z. – Štrof, A. (eds.) a kol. 2014: Pravěk Boskovicka. Vlastivěda Boskovicka 3. Boskovice.*
- Juchelka, J. 2011: Lužická kultura v českém Slezsku. (Nepubl. dizert. práce) Masarykova univerzita Brno.*
- Juchelka, J. – Nývltová-Fišáková, M. – Tůma, O. 2011: Osídlení Pobeskydí v závěru doby bronzové a na počátku doby železné, Těšínsko 3, 1–15.*
- Kalábek, M. 2000: Drahanovice. Kníničky. [Zpráva o archeologické akci č. 1618/00]. AÚ AV Brno.*
- Kalábek, M. 2016: Archeologické nálezy a lokality na katastru obce Ústín (okr. Olomouc), Střední Morava 42, 60–67.*
- Kalábek, M. – Duřpek, P. 2021: Náměšť na Hané (okr. Olomouc) „Džbán“, parc. č. 655/1, Přehled výzkumů 62-1, 276.*
- Kalábek, M. – Hadrava, V. 2021: Náklo (k.ú. Mezice, okr. Olomouc) „U rybníka“, parc. č. 89/11, Přehled výzkumů 62-1, 243.*
- Kalábková, P. 2009: Lengyelské osídlení střední Moravy. I. díl. (Nepubl. dizert. práce) Masarykova univerzita Brno.*
- Kaliszová, D. 1986: Drahanovice – Za zahradou. [nečíslovaná Nálezová zpráva ze dne 30. 10. 1986]. VMO.*
- Kaliszová, D. 1989: Zjišťovací výzkum mladohradištního pohřebiště v Drahanovicích, okr. Olomouc, Přehled výzkumů 1986, 64–65.*
- Kas, S. 2000: Die späthallstatt- bis frühlatènezeitliche Siedlung bei Oberhofen, Lkr. Kelheim, Niederbayern. Archäologie am Main-Donau-Kanal 15. Rahden/Westf.*

Kauerová, V. – Koudela, M. 2000: Paměti obce Slatinice. Olomouc.

Keller, W. 1975: Etruskové. Praha.

Kimmig, W. 1983: Die griechische Kolonisation im westlichen Mittelmeergebiet und ihre Wirkung auf die Landschaften des westlichen Mitteleuropa, Jahrbuch des Römisch- Germanischen Zentralmuseums 30, 5–78.

Kirchmayr, M. 2017: Anthropomorphe Anhänger mit Vogelprotomen – Neue Erkenntnisse zu einem eisenzeitlichen Anhängertyp, Archäologisches Korrespondenzblatt 47/3, 319–339.

Klápa, O. 2016: „Skýtské“ nálezy na Moravě. (Nepubl. bak. práce) Slezská univerzita Opava.

Klápa, O. 2019: Typologie „skytských“ hrotů na Moravě. (Nepubl. dipl. práce) Slezská univerzita Opava.

Kos, P. – Přichystal, M. 2013: Doba halštatská. In: K. Geislerová – D. Parma (eds.), Výzkumy – Ausgrabungen 2005–2010. Brno, 74–94.

Koudelák, J. – Vaca, J. – Vrbka, J. 1940: „Královský kopec“ u Těšetic. In: J. Koudelák – J. Vaca – J. Vrbka (eds.), Pověsti z kraje básníka F. S. Procházky. Kniha druhá. Olomouc-venkov, 43–46.

Koutecký, D. 2007: Vlivy kultury bylanské na kulturu platěnickou ve východních Čechách. In: M. Salaš – K. Šabatová (eds.), Doba popelnicových polí a doba halštatská, Příspěvky z IX. konference. Bučovice, 3. – 6. 10. 2006. Brno, 131–143.

Kovář, F. 1914: Soupis archaeologických předmětů Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci XXXI, 38–54, 137–143.

Kovář, F. 1924: Archeologické nálezy v okolí olomouckém, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci XXXV, 128.

Kozubová, A. 2009: Diaľkové zbrane z pohrebísk vekezugskej kultúry na juhozápadnom Slovensku, Zborník Slovenského národného múzea CIII – Archeológia 19, 65–130.

Kozubová, A. – Fojtík, P. 2021: Nicht nur als Kopfschmuck getragen ein außergewöhnlicher hallstattzeitlicher Fund aus Smržice-Trávníky u ostrova, Musica archaeologica 6/1–2, 51–123.

Kozubová, A. – Golec, M. 2020: Předměty vekerzugské kultury a předměty východního typu na Moravě. In: M. Golec – P. Fojtík, Centrum východohalštatské kultury na střední Moravě, Archaeologica Olomucensia – Tomus V. Olomouc, 210–218.

Krausse, D. 1996: Hochdorf III. Das Trink- und Speiseservice aus dem späthallstattzeitlichen Fürstengrab von Eberdingen-Hochdorf (Kr. Ludwigsburg). Stuttgart.

Kristiansen, K. – Larsson, T. B. 2011: The rise of the Bronze Age society. Travels, transmissions and transformations. Cambridge.

Kršová, M. 2017: Skleněné korálky z pohřebišť doby halštatské na Moravě. (Nepubl. dizert. práce) Masarykova univerzita Brno.

Kříž, M. 1889: Kůlna a Kostelík. Dvě jeskyně v útvaru devonského vápence na Moravě. Brno.

Kštr, J. 1948: Pravěké hradisko v Náměšti na Hané nazývané „Rmíz“. Rkp. v archivu VM Olomouc.

Kuna, M. – Němcová, A. a kol. 2012: Výpověď sídlištního odpadu. Nálezy z pozdní doby bronzové v Roztokách, a otázky depoziční analýzy archeologického kontextu. Praha.

Kuna, M. et al. 2004: Nedestruktivní archeologie. Praha.

Łaciak, D. 2017: Nadodrzańska ceramika malowana. Społeczno-kulturowe konteksty wytwórczości we wczesnej epoce żelaza. Wrocław.

Laučík, P. 2020: Exkurz II. – Úvod do studia symbolů. Symbolismus malované mísy ze žárového hrobu z Němčic nad Hanou. In: M. Golec – P. Fojtík, Centrum východohalštatské kultury na střední Moravě, Archaeologica Olomucensia – Tomus V. Olomouc, 229–256.

Mackerle, J. 1948: Pravěk Malé Hané. Jevíčko.

Makarová, E. 2017: Halštatská fáza pohrebiska v Moravičanoch. (Nepub. dizert. práce) Masarykova univerzita Brno.

Martínek, J. a kol. 2014: Poznáváme historické cesty. Brno.

Martínek, J. 2019: Jantarová stezka. Průběh Jantarové stezky ze závěru mladší doby železné mezi Jadranem a Baltem a identifikace jejích terénních reliktnů na Moravě metodou leteckého laserového skenování. Výstavní katalog. Brno.

Meduna, J. 1961a: Slatinky. „Podhájí“. [Nálezová zpráva č. 1302/61]. AÚ AV Brno.

Meduna, J. 1961b: Pravěké sídliště ve Slatinkách (okr. Prostějov), Přehled výzkumů 1960, 71.

Meduna, J. 1980a: Die latènezeitlichen Siedlungen in Mähren. Praha.

Meduna, J. 1980b: Die latènezeitlichen Siedlungen und Gräberfelder in Mähren (Katalog). Fontes Archaeologiae Moravicae XI. Praha.

Měchurová, Z. 1992: Archeologické nálezy z Moravy ve sbírkách Prehistorického oddělení Přírodovědného muzea ve Vídni, Zprávy ČAS při ČSAV, Supplément 13, 21.

Míček, M. 2014: Sídelní charakteristika ve starší době železné ve východních Čechách. (Nepubl. bak. práce) Univerzita Pardubice.

Miroššayová, E. 1999: Einflüsse der Hallstattkultur in der Ostslowakei. In: E. Jerem – I. Poroszlai (eds.), Archaeology of the Bronze and Iron Age, Proceedings of the International Archaeological Conference Százhalombatta 3.–7. October 1996, Archaeolingua. Budapest, 157–166.

Mírová, Z. 2017: Koně v době halštatské na Moravě. (Nepubl. bak. práce) Univerzita Palackého Olomouc.

Mírová, Z. 2019: Kůň v době bronzové, halštatské a laténské na Moravě. (Nepubl. dipl. práce) Univerzita Palackého Olomouc.

Mírová, Z. – Golec, M. 2018: Hallstatt princely graves from Brno-Holásky 1 and 2 in the Central European context. Archaeologiae Regionalis Fontes 13. Olomouc.

Mírová, Z. – Golec, M. 2020: Centrum horákovské a platěnické skupiny / bývalé horákovské a platěnické skupiny na Moravě – elity a sociální model. In: M. Golec – P.

Fojtík, Centrum východohalštatské kultury na střední Moravě, *Archaeologica Olomucensia* – Tomus V. Olomouc, 48–75.

Nagy, G. 1999: Ürschhausen-Horn: Keramik und Kleinfunde der späte Bronzezeitlichen Siedlung. Forschungen im Seebachtal 2, Archäologie im Thurgau 6. Frauenfeld.

Nebelsick, L. D. 1997: Die Kalenderberggruppe der Hallstattzeit am Nordostalpenrand. In: L. D. Nebelsick – A. Eibner – E. Lauermann – J.-W. Neugebauer, Hallstattkultur im Osten Österreichs. St. Pölten, 9–128.

Nekvasil, J., 1960a: Výzkum platěnického osídlení v Drysicích, Přehled výzkumů 1959, 62.

Nekvasil, J. 1960b: Poslední stopy lužického lidu popelnicových polí na Moravě. In: J. Poulík (ed.), Sborník Československé společnosti archeologické 1. Brno, 50–54.

Nekvasil, J. 1961a: Severní Morava v době halštatské, část I.–II. (Nepubl. kandidátská dizert. práce) AÚ AV Praha.

Nekvasil, J. 1961b: Severní Morava v době halštatské, část III. (Nepubl. kandidátská dizert. práce) AÚ AV Praha.

Nekvasil, J. 1962: Pronikání horákovské kultury do oblasti lužických popelnicových polí. In: J. Poulík (ed.), Sborník Československé společnosti archeologické 2. Brno, 141–165.

Nekvasil, J. 1963: Pravěk Mohelnicka. Průvodce pravěkými sbírkami muzea v Mohelnici. Mohelnice.

Nekvasil, J. 1964: K otázce lužické kultury na severní Moravě, Archeologické rozhledy 16, 225–264.

Nekvasil, J. 1967: Sbíрка pravěkých nálezů Josefa Svozila v Příkazech, okres Olomouc, Přehled výzkumů 1966, 32–33, 87, tab. 11:2.

Nekvasil, J. 1968a: Pohřebiště lužické kultury. Nálezy ze zámecké sbírky v Náměšti na Hané. Č.j. 147/68. Rkp. v archivu ACO.

Nekvasil, J. 1968b: K nálezům lužické kultury z Náměště na Hané (okr. Olomouc), Přehled výzkumů 12/1967, 43–45.

- Nekvasil, J. 1970a:* Konečný vývojový stupeň středního (slezského) období lužické kultury na Moravě, Památky archeologické LXI/I, 15–99.
- Nekvasil, J. 1970b:* Výzkum pohřebiště lužické kultury v Moravičanech v roce 1968 (okr. Šumperk), Přehled výzkumů 1968, 24–25, tab. 17.
- Nekvasil, J. 1971a:* Zachraňovací výzkum u Skrbně (okr. Olomouc), Přehled výzkumů 1970, 26–29.
- Nekvasil, J. 1971b:* Dva drobné nálezy z Nákla (okr. Olomouc), Přehled výzkumů 1970, 79.
- Nekvasil, J. 1973:* Mladohalštatská sídliště na Mohelnicku, Památky archeologické LXIV/1, 42–85.
- Nekvasil, J. 1974:* Die jüngere und späte Stufe der Hallstattabschnittes der Lausitzer Kultur in Mähren. In: B. Chropovský (ed.), Symposium zu Problemen der jüngeren Hallstattzeit in Mitteleuropa. Bratislava, 253–310.
- Nekvasil, J. 1982:* Pohřebiště lužické kultury v Moravičanech. Fontes archaeologiae moravicae XIV/1–2. Brno.
- Nekvasil, J. 1983:* Początki halsztatyzacji morawskiej grupy kultury łużyckiej, Silesia Antiqua 25, 61–83.
- Nekvasil, J. 1987a:* Der gegenwärtige Forschungsstand der Lausitzer Kultur während der Urnenfelderperiode in Mähren. In: E. Plesl – J. Hrala (eds.), Die Urnenfelderkulturen Mitteleuropas, Symposium Liblice 21. – 25. 10. 1985. Praha, 255–262.
- Nekvasil, J. 1987b:* Sídliště lužické kultury. Náměšť na Hané (Valník). Č.j. 1417/87. Rkp. v archivu ACO.
- Nekvasil, J. 1991:* Skrbeň – „Hradisko“. Zpráva o záchranném výzkumu. Rkp. v archivu VM Olomouc.
- Nekvasil, J. 1993:* Před branami historie (starší doba železná – halštatská). In: V. Podborský a kol., Praveké dějiny Moravy. Vlastivěda moravská. Země a lid – nová řada 3. Brno, 333–379.

- Nekvasil, J. – Podborský, V. 1991: Die Bronzegefäße in Mähren. Prähistorische Bronzefunde II/13. Stuttgart.*
- Neustupný, J. 1946: Pravěk lidstva. Praha.*
- Novák, Marek 2013: Výšinná lokalita „Hradisko“ Velké Opatovice (okr. Blansko), Acta Musei Moraviae – Scientiae sociales 98/1, 35–61.*
- Novák, Marek 2015: Opevněné výšinné sídliště na „Malém Chlumu“ u Krhova a jeho zázemí v pozdní době bronzové a době halštatské. Pravěk – Supplementum 31. Brno.*
- Novák, Marek 2017: Moravský „Molpír“?, Halštatské nálezy z opevněného výšinného sídliště Provodov-Ludkovice „Rysov“ (okr. Zlín), Pravěk – nová řada 25, 185–228.*
- Novák, Marek 2020: K chronologii moravských výšinných lokalit starší doby železné. In: V. Mitáš – O. Ožďáni (eds.), Zborník príspevkov z XV. medzinárodnej konferencie Doba popolnicových polí a doba halštatská, Smolenice 15.–19. október 2018. Nitra, 147–162.*
- Novák, Miroslav 2005: Halštatský soubor z Jaroměře–Na Cihelnách, Zpravodaj muzea v Hradci Králové 31, 208–211.*
- Novák, Miroslav 2008: Hradiště doby popelnicových polí ve východních Čechách. In: Z. Měřínský – J. Klápště (eds.), Dissertationes Archaeologicae Brunenses/Pragensesque 5. Praha – Brno, 107–122.*
- Novák, Miroslav 2010: Jaký pán, takový hrob? – Doklady sociální stratifikace na pohřebištích východočeské skupiny kultury lužických popelnicových polí. In: V. Furmánek – E. Miroššayová (eds.), Popolnicové polia a doba halštatská. Nitra, 249–268.*
- Novák, Miroslav 2014: Proměny sociální a sídelní struktury obyvatelstva východočeské skupiny kultury lužických popelnicových polí. (Nepubl. dizert. práce) Masarykova univerzita Brno.*
- Ondráček, J. 1993: Nitranská skupina. In: V. Podborský a kol., Pravěké dějiny Moravy. Vlastivěda moravská. Země a lid – nová řada 3. Brno, 258–262.*
- Otáhal, M. 1891: Sbírký vlasten. muzejn. spolku, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci VIII, 46–47.*

- Otáhal, M. 1893:* Zprávký spolkové. Sbírký vlast. muzejního spolku, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci X, 126–128.
- Pare, Ch. F. E. 1998:* Beiträge zum Übergang von der Bronze- zur Eisenzeit in Mitteleuropa. Teil I: Grundzüge der Chronologie im östlichen Mitteleuropa (11.–8. Jahrhundert v. Chr.), Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseums 45, 293–433.
- Parma, D. 2001:* Předkeltské osídlení Hostýna I–II. (Dipl. práce) Masarykova univerzita Brno.
- Parma, D. 2007:* Výšinné lokality mladšího pravěku na jihovýchodě Moravy, Pravěk – nová řada 17, 263–300.
- Parma, D. 2012:* Předkeltské osídlení Hostýna. Archaeologiae Regionalis Fontes 11. Olomouc.
- Parma, D. – Stuchlík, S. 2017:* Kostrové hroby z doby popelnicových polí na Moravě, Slovenská archeológia LXV/2, 207–236.
- Parzinger, H. 1988:* Chronologie der Späthallstatt- und Frühlatènezeit. Studien zu Fundgruppen zwischen Mosel und Save. Quellen und Forschungen zur prähistorischen und provinzialrömischen Archäologie 4. Weinheim.
- Parzinger, H. 1995:* Archäologische Beiträge. Die Funde. In: H. Parzinger – J. Nekvasil – F. E. Barth (Hrsg.), Die Býčí skála-Höhle. Ein hallstattzeitlicher Höhlenopferplatz in Mähren. Römisch-Germanische Forschungen 54. Mainz am Rhein, 16–92.
- Parzinger, H. – Nekvasil, J. – Barth, F. E. 1995:* Die Býčí skála-Höhle. Ein hallstattzeitlicher Höhlenopferplatz in Mähren. Römisch-Germanische Forschungen 54. Mainz am Rhein.
- Pernička, R. M. 1967:* K problematice středoevropského vývoje hřebenů v době laténské a římské se zvláštním zřetelem k moravským nálezům, Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity XVI – řada archeologicko-klasická E 12, 63–79.
- Peška, J. 2001:* Archeologické nálezy a lokality na katastru obcí Náklo a Mezice, Střední Morava 13, 78–108.
- Peška, J. 2002:* Hradiska z doby bronzové a halštatské na Přerovsku. Archeologické památky střední Moravy 3. Olomouc.

- Peška, J. 2014: Archeologické nálezy a lokality na katastru obce Příkazy, Střední Morava 38, 47–60.*
- Píč, J. L. 1902–03: Nový typ žárových hrobů v Čechách, Památky archeologické XX, 467–508.*
- Píč, J. L. 1905: Starožitnosti země České, díl II., svazek 3 – Čechy na úsvitě dějin. Praha.*
- Pinkava, V. 1903: Vlastivěda moravská II. Místopis Moravy. Olomoucký kraj. Litovelský okres. Brno.*
- Plaček, M. 2001: Encyklopedie moravských hradů, hrádků a tvrzí. Praha*
- Pleiner, R. 1958: Základy slovanského železářského hutnictví v českých zemích. Praha.*
- Pleiner, R. – Rybová, A. 1978: Pravěké dějiny Čech. Praha.*
- Podborský, V. 1956: K otázce kontinuity vývoje kultury lidu popelnicových polí na Moravě, Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity V – řada archeologicko-klasická E 1, 20–41.*
- Podborský, V. 1957: Plastická vlnice na platěnické keramice na Moravě, Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity VI – řada archeologicko-klasická E 2, 5–8.*
- Podborský, V. 1960: Bemerkungen zur Problematik der mährischen Hallstattzeit I., Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity IX – řada archeologicko-klasická E 5, 23–56.*
- Podborský, V. 1963: K problematice moravského halštatu II. (Halštatská malovaná keramika), Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity XII – řada archeologicko-klasická E 8, 15–50.*
- Podborský, V. 1970a: Mähren in der Spätbronzezeit und an der Schwelle der Eisenzeit. Brno.*
- Podborský, V. 1970b: Jihomoravská halštatská sídliště I., Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity XIX – řada archeologicko-klasická E 15, 7–102.*
- Podborský, V. 1972: Jihomoravská halštatská sídliště II., Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity XXI – řada archeologicko-klasická E 17, 5–54.*

Podborský, V. 1982: Keramické zoomorfní nádoby středoevropského pravěku, Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity XXXI – řada archeologicko-klasická E 27, 9–64.

Podborský, V. 1993a: Nástup zemědělské civilizace (neolit). In: V. Podborský a kol., Pravěké dějiny Moravy. Vlastivěda moravská. Země a lid – nová řada 3. Brno, 71–152.

Podborský, V. 1993b: Společnost doby halštatské. In: V. Podborský a kol., Pravěké dějiny Moravy. Vlastivěda moravská. Země a lid – nová řada 3. Brno, 372–378.

Podborský, V. 1994: Postavení obránského hradiska v době popelnicových polí ve středoevropském regionu, Pravěk – nová řada 4, 205–232.

Podborský, V. 2006: Náboženství pravěkých Evropanů. Brno.

Pokorný, P. 2011: Neklidné časy. Kapitoly ze společných dějin přírody a lidí. Praha.

Procházková, P. 2001: Popelnicová pole v Horce nad Moravou. In: M. Bém et al., Archeologické zrcadlení. Olomouc, 28–30.

Prudká, A. 1989: Slatinky. Za humny. [Nálezová zpráva ze dne 29. 3. 1989]. Muzeum Prostějovska v Prostějově.

Prudká, A. 1991: Lužické sídlištní objekty ze Slatinek (okr. Prostějov), Přehled výzkumů 1988, 31–32.

Prüssing, G. 1991: Die Bronzegefäße in Österreich. Prähistorische Bronzefunde II/5. Stuttgart.

Přecechtěl, F. 1891: Žárové hroby u Slatinek, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci VIII, 133–137.

Přichystal, M. 1999: Pravěké a raně středověké osídlení Velkého Kosíře. (Nepubl. semin. práce) Masarykova univerzita Brno.

Přichystal, M. 2001: Archeologické nálezy a lokality na katastru Třebčína (okr. Olomouc), Střední Morava 12, 66–84.

Přichystal, M. 2003: Pohřebiště kultury lužických popelnicových polí na „Nivkách“ u Slatinek. (Nepubl. dipl. práce) Masarykova univerzita Brno.

- Přichystal, M. 2007: Slatinský typ? K problematice kulturního zařazení několika nádob z pohřebiště kultury lužických popelnicových polí ve Slatinkách–„Nivkách“.* Archeologické rozhledy 59, 375- 401.
- Přichystal, M. – Kos, P. 2006: Doba halštatská. In: M. Čižmář – K. Geislerová (eds.), Výzkumy – Ausgrabungen 1999–2004. Brno, 49–54.*
- Quitt, E. 1971: Klimatické oblasti Československa. Studia Geographica 16. Brno.*
- Rind, M. M. 1999: Höhenbefestigungen der Bronze- und Urnenfelderzeit. Der Frauenberg oberhalb Kloster Weltenburg I. Regensburger Beiträge zur prähistorischen Archäologie 6. Bonn.*
- Romsauer, P. 1991: The earliest wheel-turned pottery in the Carpatian Basin. Antiquity 65 (247), 358-367*
- Růžička, M. 1884a: Dopisy. Z Nákla, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci I, 29–30.*
- Růžička, M. 1884b: Dopisy. Z Nákla, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci I, 30–31.*
- Říhovský, J. 1958: Problém expanse lidu s lužickou kulturou do středního Podunají, Archeologické rozhledy 10, 203–232.*
- Říhovský, J. 1960: K otázce pronikání lidu s velatickou kulturou k severu. In: J. Poulík (ed.), Sborník Československé společnosti archeologické 1. Brno, 45–49.*
- Říhovský, J. 1972: Die Messer in Mähren und dem Ostalpengebiet. Prähistorische Bronzefunde VII/1. München.*
- Říhovský, J. 1973: Kulturní jáma s podolskou keramikou u Bulhar, Přehled výzkumů 1972, 31–32.*
- Říhovský, J. 1979: Die Nadeln in Mähren und Ostalpengebiet. Prähistorische Bronzefunde XIII/5. München.*
- Říhovský, J. 1984: Die Sichel in Mähren. Prähistorische Bronzefunde XVIII/3. München.*
- Říhovský, J. 1992: Die Äxte, Beile, Meissel und Hämmer in Mähren. Prähistorische Bronzefunde IX/17. München.*

- Říhovský, J. 1993:* Die Fibeln in Mähren. Prähistorische Bronzefunde XIV/9. Stuttgart.
- Říhovský, J. 1996:* Die Lanzen-, Speer- und Pfeilspitzen in Mähren. Prähistorische Bronzefunde V/2. Stuttgart.
- Salaš, M. 1993:* Kultura středodunajských popelnicových polí. In: V. Podborský a kol., Pravěké dějiny Moravy. Vlastivěda moravská. Země a lid – nová řada 3. Brno, 286–301.
- Salaš, M. 2005:* Bronzové depoty střední až pozdní doby bronzové na Moravě a ve Slezsku. Moravské zemské muzeum. Brno.
- Salayová, I. 2020:* Halštatské náramky/nápažníky na Moravě. (Nepubl. bak. práce) Univerzita Palackého Olomouc.
- Sedláček, R. 2005:* Domamyslice. Pohřebiště lidu popelnicových polí. Pravěk – Supplementum 13. Brno.
- Sedláček, R. 2008:* Domamyslice. Pohřebiště lidu popelnicových polí. (Nepubl. rigor. práce) Univerzita Karlova Praha.
- Shepard, A. O. 1956:* Ceramics for the Archaeologist. Washington D.C.
- Schirmeisen, K. 1934:* Vorgeschichtsfunden aus dem Litteuer Bezirk. Zeitschrift des Deutschen Vereins für die Geschichte Mährens und Schlesiens 36, 31–35.
- Sklenář, K. 1998:* Archeologický slovník – část 3. Keramika a sklo. Praha.
- Sklenář, K. 2005:* Biografický slovník českých, moravských a slezských archeologů. Praha.
- Skutil, J. 1954a:* Odbor věd o společnosti. Oddělení pro prehistorii, Zprávy Studijního a lidov ýchovného ústavu kraje Olomouckého 33–34, 3.
- Skutil, J. 1954b:* Odbor věd o společnosti. Prehistorické oddělení, Zprávy Studijního a lidov ýchovného ústavu kraje Olomouckého 36, 3.
- Skutil, J. 1954c:* Archeologická sbírka Dobešova, Zprávy Studijního a lidov ýchovného ústavu kraje Olomouckého 36, 5.
- Skutil, J. 1954d:* Odbor věd o společnosti. Archeologické oddělení, Zprávy Studijního a lidov ýchovného ústavu kraje Olomouckého 41, 4–5.

Skutil, J. 1955: Odbor věd o společnosti. Archeologické oddělení, Zprávy Studijního a lidov ýchovného ústavu kraje Olomouckého 49, 5–7.

Skutil, J. 1956: Pravěké nálezy z Náměště na Hané a z neolitického hradiště Rmíz u Laškova, okres Litovel, Sborník Studijního a lidov ýchovného ústavu kraje Olomouckého II/1954, 117–120.

Skutil, J. 1958–59: Archeologické nálezy musea v Olomouci za rok 1958–9. Rkp. v archivu VM Olomouc.

Smrž, Z. 1991: Výšinné lokality mladší doby kamenné až raného středověku v severozápadních Čechách, Archeologické rozhledy 43, 63–89.

Smrž, Z. – Štrof, A. 1973: Příspěvek k poznání halštatských hradišť v oblasti Boskovické brázdy, Sborník okresního vlastivědného muzea v Blansku 5, 57–65.

Smyčka, J. 1907: Litovel a okolí za pravěku, Pravěk III, 140–150.

Smyčka, J. 1910a: Nové nálezy z Odrlic (u Litovle), Pravěk VI, 137–139.

Smyčka, J. 1910b: Z pravěku dědiny Odrlic, Selská stráž 27, 1–3.

Smyčka, J. 1910c: Z pravěku dědiny Odrlic (dokončení), Selská stráž 30, 1–3.

Smyčka, J. 1912a: Z pravěku dědiny Senice na Litovelsku, Selská stráž 47, 1–2.

Smyčka, J. 1912b: Z pravěku dědiny Senice na Litovelsku, Selská stráž 49, 1–2.

Smyčka, J. 1912c: Z pravěku dědiny Senice na Litovelsku, Selská stráž 52, 1–2.

Smyčka, J. 1912d: Z pravěku dědiny Choliny, Selská stráž 29, 1–2.

Smyčka, J. 1912e: Z pravěku dědiny Choliny, Selská stráž 30, 1–2.

Smyčka, J. 1912f: Z pravěku dědiny Choliny, Selská stráž 32, 1–2.

Smyčka, J. 1912g: Z pravěku dědiny Choliny, Selská stráž 34, 1–2.

Smyčka, J. 1916: Z pravěku dědiny Seničky na Litovelsku, Selská stráž, 17, 2.

Smyčka, J. 1926: Litovelsko v pravěku a v době předhistorické. In: N. Černý (ed.), Vlastivědný sborník střední a severní Moravy IV, příloha 8.

Spurný, V. 1958: Skrbeň /o. Olomouc/. „Hradisko“. Rkp. v archivu VM Olomouc.

- Staňa, Č. 1956:* Náklo. Sběr na sídlišti – kultura platěnická. [Nálezová zpráva č. 2492/56]. AÚ AV Brno.
- Stegmann-Rajtár, S. 1992:* Spätbronze- und früheisenzeitliche Fundgruppen des mittleren Donaugebietes, Bericht der Römisch-Germanischen Kommission 73, 29–180.
- Stegmann-Rajtár, S. 1993:* Mitteldonauländische Hallstattkultur und lausitzer Kulturkreis – Einige Bemerkungen zur Entwicklung gegenseitiger Beziehungen in Mähren, Bericht der Römisch-Germanischen Kommission 74, 444–459.
- Stegmann-Rajtár, S. 1998:* Spinnen und Weben in Smolenice-Molpír. Ein Beitrag zum wirtschaftlichen und religios-kultischen Leben der Bewohner des hallstattzeitlichen „Fürstensitzes“, Slovenská archeológia XLVI, 263–287.
- Studeníková, E. – Paulík, J. 1983:* Osada z doby bronzovej v Pobedime. Bratislava.
- Stuchlík, S. 1993:* Hospodářství a společnost doby bronzové. In: V. Podborský a kol., Pravěké dějiny Moravy. Vlastivěda moravská. Země a lid – nová řada 3. Brno, 328–332.
- Stuchlík, S. 2004:* Halštatské pohřebiště v Mohelnici u Zábřeha. In: P. Šafr – O. Chvojka (eds.), Popelnicová pole a doba halštatská, Příspěvky z VIII. konference, České Budějovice, 22. – 24. 9. 2004. Archeologické výzkumy v jižních Čechách. Supplementum 1. České Budějovice, 523–533.
- Svobodová, P. 2011:* Pravěká hradiště ve východních Čechách. (Nepubl. bak. práce.) Univerzita Pardubice.
- Szabó, G. V. 2017:* Hoards and fortifications: new observations on the structure and function of Eastern Hungarian Late Bronze Age and Early Iron Age high-altitude fortified settlements. In: B. S. Heeb – A. Szentmiklosi – R. Krause – M. Wemhoff (eds.), Fortifications: The Rise And Fall Of Defended Sites In Late Bronze And Early Iron Age Of South-East Europe, International Conference in Timișoara, Romania from November 11th to 13th, 2015. Berlin, 107–134.
- Šabatová, K. – Vitula, P. 2002:* Přáslavice. Díly pod dědinou. Kousky a kukličky (II). Pohřebiště a sídliště z doby bronzové (katalog). Archaeologiae Regionalis Fontes 4. Olomouc.
- Šimek, E. 1958:* Poslední Keltové na Moravě. Brno.

- Šiška, D. 1983:* Zničený žárový hrob platěnické keramiky na ulici Újezd, Štafeta 15, 26–28.
- Šmejda, V. 1998:* Horka nad Moravou – Ulice P. Bezruč. [Nálezová zpráva č. 2/98]. AC Olomouc.
- Šmíd, M. 1977:* Nálezová zpráva o sídlištním objektu kultury platěnické v Hluchově, okr. Prostějov. [Nálezová zpráva č. 2/1977]. Muzeum Prostějovska v Prostějově.
- Šmíd, M. 1981:* Stratigrafické pozorování na výšinném eneolitickém sídlišti Rmíz u Laškova (okr. Prostějov), Přehled výzkumů 1979, 17.
- Šmíd, M. 1988:* Hlášení o výzkumu. Náměšť na Hané – Rmíz u Laškova, zjišťovací výzkum. Č.j. 1838/88. AÚ AV Brno.
- Šmíd, M. 1989:* Slatinky – Kobylí hlava. [Nálezová zpráva č. 416/89]. AÚ AV Brno.
- Šmíd, M. 1991a:* Rmíz u Laškova. [Nálezová zpráva č. 1374/91]. AÚ AV Brno.
- Šmíd, M. 1991b:* Rmíz u Laškova, výšinné sídliště z pozdní doby kamenné. In: L. Vychodil – J. Přidal – E. Hošek – A. Hájek – J. Kosina (eds.), 850 let Náměště na Hané 1141 – 1991, Sborník statí. Náměšť na Hané, 19–27.
- Šmíd, M. 1993a:* Výsledky zjišťovacího výzkumu na eneolitickém hradisku Rmíz u Laškova, Pravěk – nová řada 3, 19–77.
- Šmíd, M. 1993b:* Zjišťovací výzkum na výšinném eneolitickém sídlišti Rmíz u Laškova v katastru obce Náměšť na Hané (okr. Olomouc), Přehled výzkumů 1989, 31–33.
- Šmíd, M. 1996a:* Závěrečná zpráva o provedení záchranných archeologických výzkumů na trase Vodovodu Pomoraví (olomoucká část – úsek Senice na Hané, Náměšť na Hané, Loučany, Cholína – Myslechovice a Slavonín) 1995, 1996. ÚAPP Brno.
- Šmíd, M. 1996b:* Senička, okr. Olomouc. Budování vodovodu v obci. [Nálezová zpráva č. 78/96]. ÚAPP Brno.
- Šmíd, M. 1997a:* Archeologické výzkumy na trase Vodovodu Pomoraví v okolí Náměště na Hané, Náměšť na Hané a okolí 10.
- Šmíd, M. 1997b:* Náměšť na Hané – Biskupství. [Nálezová zpráva č. 76/96]. ÚAPP Brno.

- Šmíd, M. 1997c: Cholína. [Zpráva o archeologické akci č. 376/97]. AÚ AV Brno.
- Šmíd, M. 1998: Čechy pod Kosířem. Za dvorem, Mezi cestami, U vazy a Nad rybníkem. [Nálezová zpráva č. 119/98]. ÚAPP Brno.
- Šmíd, M. 1999a: Náměšť na Hané (okr. Olomouc), Přehled výzkumů 40/1997–1998, 239–240.
- Šmíd, M. 1999b: Čechy pod Kosířem (okr. Prostějov), Přehled výzkumů 40/1997–1998, 255–256.
- Šmíd, M. 2000a: Senička. ÚPS v intravilánu obce. [Nálezová zpráva č. 310/00]. ÚAPP Brno.
- Šmíd, M. 2000b: Čechy pod Kosířem. 1. U Hluchova, 2. Nad rybníkem, 3. Na hrádkách – západně. [Nálezová zpráva č. 39/00]. ÚAPP Brno.
- Šmíd, M. 2002: Slatinice. Stará kotelna. [Nálezová zpráva č. 185/02]. ÚAPP Brno.
- Šmíd, M. 2003a: Slatinky. Močílky. [Nálezová zpráva č. 68/03]. ÚAPP Brno.
- Šmíd, M. 2003b: Kralice na Hané (okr. Prostějov), Přehled výzkumů 45, 169–170.
- Šmíd, M. 2004: Slatinky. Močílky. [Nálezová zpráva č. 11/04]. ÚAPP Brno.
- Šmíd, M. 2007a: Rmíz u Laškova, pevnost kultury nálevkovitých pohárů. Archeologické památky střední Moravy 14. Olomouc.
- Šmíd, M. 2007b: Loučany, intravilán obce 2006 – 2007 „kanalizace a ČOV“. [Nálezová zpráva č. 148/06]. ÚAPP Brno.
- Šmíd, M. 2008: Náměšť na Hané, ul. Lesní. 2008. Stavba rodinných domků – manželů Papicových a Ošťádalových. [Nálezová zpráva č. 191/08]. ÚAPP Brno.
- Šmíd, M. 2009a: Náměšť na Hané, Lesní ul. RD Konečná–Loutocký. Výzkum 2009. [Nálezová zpráva č. 147/09]. ÚAPP Brno.
- Šmíd, M. 2009b: Náměšť na Hané (okr. Olomouc), „Lesní ulice“, Přehled výzkumů 50, 312.
- Šmíd, M. 2009c: Náměšť na Hané 2008 – 2009, Kanalizace – 2. etapa. [Nálezová zpráva č. 66/09]. ÚAPP Brno.

- Šmíd, M. 2010a:* Pravěké a časně historické osídlení katastru městyse Náměšť na Hané (okr. Olomouc), Střední Morava 30, 44–74.
- Šmíd, M. 2010b:* Náměšť na Hané (okr. Olomouc), Lesní ulice, dříve „Křéba“, Přehled výzkumů 51, 372–373.
- Šrámek, F. 2008:* Nález šálku slezskoplatěnické kultury v Olomouci – Neředíně. In: M. Bém – J. Peška (eds.), Ročenka 2007. Olomouc, 141–146.
- Šrot, J. 1975:* Místopis archeologických tratí okresu Prostějov dle nálezů Červinkových, Gottwaldových, Dobešových, Všetičkových, Skutilových aj. Rkp. v archivu MaG Prostějov.
- Štrof, A. 1979:* Pravěké osídlení Lysické sníženiny a Malé Hané na základě nálezů hmotné kultury I–III. (Nepubl. dipl. práce) Masarykova univerzita Brno.
- Štrof, A. 1985:* Halštat Boskovické brázdy. In: C. Němec – F. Šalé (eds.), Wankelův nález v Býčí skále ve světle nejnovějších objevů. Blansko, 55–61.
- Štrof, A. 1990:* Vznik a vývoj Lužické kultury v prostoru severozápadní Moravy. (Nepubl. dizert. práce) Masarykova univerzita Brno.
- Štrof, A. 1993:* Kultura lužických popelnicových polí. In: V. Podborský a kol., Pravěké dějiny Moravy. Vlastivěda moravská. Země a lid – nová řada 3. Brno, 301–328.
- Tajer, A. 2010:* Naleziště z období kultur popelnicových polí v Martinicích (okr. Kroměříž). In: M. Bém – J. Peška (eds.), Ročenka 2009. Olomouc, 139–155.
- Tajer, A. 2015:* Hrob kultury platěnické z Drahanovic. In: M. Bém – J. Peška (eds.), Ročenka 2014. Olomouc, 156–170.
- Tajer, A. 2016:* Sídliště z doby halštatské z Podhoří u Lipníku nad Bečvou, okr. Přerov. In: M. Popelka – R. Šmidtová – P. Burgert – J. Jílek (eds.), ...tenkrát na východě... Sborník k 80. narozeninám Víta Vokolka. Praehistorica XXXII/1–2. Praha, 381–404.
- Tajer, A. – Vránová, V. 2011:* Halštatská sídelní struktura na příkladu sídliště v Křenovicích. In: R. Korený (ed.), Doba popelnicových polí a doba halštatská, Příspěvky z XI. konference, Příbram 7. – 10. 9. 2010. Podbrdsko – Miscelanea 2, 157–172.

- Teržan, B. – Mlaker, S. 2017:* Ein hallstattzeitliches Gerät zur Bearbeitung von Textilien?, *Studia Archaeologica Brunensia* 22/2, 97–114.
- Tichá Bambasová, S. 2019:* Sídlní strategie v krajině křenovické sídelní aglomerace. (Nepubl. dipl. práce) Univerzita Palackého Olomouc.
- Tichý, R. 1968:* Neolitické a mladší nálezy z Náměště na Hané, *Přehled výzkumů* 12/1967, 7–8.
- Tichý, R. 1969:* Horákovské sídliště v Brně-Řečkovících. *Archeologické rozhledy* 21, 168–177, 279–280.
- Torbrügge, W. 1992:* Die frühe Hallstattzeit (Ha C) in chronologischen Ansichten und notwendige Randbemerkungen. Teil II: der sogenannte „östliche Hallstattkreis“, *Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseums* 39, 425–614.
- Tóth, P. – Oravkinová, D. 2015:* Sídlné stratégie v závere staršej doby bronzovej na Slovensku. In: J. Batora – P. Tóth (eds.), *Keď bronz vystrídal meč*, Zborník príspevkov z XXIII. medzinárodného sympózia „Staršia doba bronzová v Čechách, na Morave a na Slovensku“, Levice 8.–11. októbra 2013. Bratislava – Nitra, 217–242.
- Trachsel, M. 2004:* Untersuchungen zur relativen und absoluten Chronologie der Hallstattzeit. *Universitätsforschungen zur prähistorischen Archäologie* 104. Bonn.
- Trnáčková, Z. 1961a:* Slatinky. „Za humny“, „U dubů“. [Nálezová zpráva č. 1840/61]. AÚ AV Brno.
- Trnáčková, Z. 1961b:* Skrbeň. „Staré hradisko“. [Nálezová zpráva č. 1842/61]. AÚ AV Brno.
- Trnáčková, Z. 1961c:* Slatinice na Hané. „Za hřbitovem“. [Nálezová zpráva č. 1841/61]. AÚ AV Brno.
- Trnáčková, Z. 1961d:* Zachraňovací výzkumy archeologického oddělení Vlastivědného ústavu v roce 1960, *Zprávy VÚ v Olomouci* 94, 18–19.
- Trnáčková, Z. 1965:* Přírůstky archeologického oddělení VÚ v Olomouci v roce 1963–1964, *Zprávy VÚ v Olomouci* 121, 27–28.
- Trnáčková, Z. 1966:* Hlášení o nález. Luběnice – „Trávníky“, povrchové sběry. *Doklad k přír. č. 283/66. Č.j. 1495/66.* AÚ AV Brno.

- Trňáčková, Z. 1968a:* Přírůstky archeologického oddělení VÚ v Olomouci v r. 1967, Zprávy VÚ v Olomouci 140, 24–25.
- Trňáčková, Z. 1968b:* Hlášení o nález. Náměšť na Hané – Rmíz u Laškova, povrchové sběry. Doklad k přír. č. 299/67. Č.j. 29/68. AÚ AV Brno.
- Tůma, O. 2008:* Výzkum halštatského hradiště Chotěbuz-Podobora v letech 1991 a 2004. (Nepubl. dipl. práce) Slezská univerzita Opava.
- Tymonová, M. 1991:* Náměšť na Hané. „Hrad“. Rkp. v archivu VM Olomouc.
- Tymonová, M. 1992:* Dr. J. Wankel a „Královský kopec“ u Těšetic, Zprávy VM Olomouc 268, 61–62.
- Tymonová, M. 1997:* Archeologické nálezy v katastru Seničky. In: M. Koudela – P. Pospěch – M. Tymonová (eds.), Paměti obce Seničky. Olomouc, 5–7.
- Tymonová, M. 1998:* II. Pravěké osídlení. In: J. Bartoš – S. Kovářová – M. Tymonová (eds.), Paměti obce Senice na Hané. Senice na Hané, 7–13.
- Unger, J. 2010:* Nekropole slezskoplatěnické kultury v oblasti východních Čech. (Nepubl. dipl. práce) Západočeská univerzita Plzeň.
- Valoch, K. 1993:* V záři ohňů nejstarších lovců (starší doba kamenná – paleolit). In: V. Podborský a kol., Pravěké dějiny Moravy. Vlastivěda moravská. Země a lid – nová řada 3. Brno, 11–70.
- Van de Mieroop, M. 2010:* Dějiny starověkého Blízkého východu. Praha.
- Vařeka, P. 1995:* Nálezy mazanice v archeologických strukturách – deskriptivní systém a databáze Mazanice, Archeologické fórum 4, 59–64.
- Vávra, M. – Vokolek, V. 1984:* Výzkum hradiště v Topolu, Zpravodaj Krajského muzea východních Čech XI/1, 40–43.
- Vávra, M. 1979:* Zjišťovací výzkum v Topolu v roce 1978, Zpravodaj Krajského muzea východních Čech VI/1, 12–16.
- Vávra, M. 1980:* Pokračování výzkumu pravěkého hradiště v Topolu, Zpravodaj Krajského muzea východních Čech VII/1–2, 8–11.

- Vencl, S. 2007: Mezolit. In: S. Vencl (ed.) – J. Fridrich, Archeologie pravěkých Čech 2. Paleolit a mezolit. Praha, 124–150.*
- Venclová, N. 1974: Skleněné maskovité korály a jejich deriváty ve střední Evropě, Archeologické rozhledy 26, 593–602.*
- Venclová, N. (ed.) 2008: Archeologie pravěkých Čech 6. Doba halštatská. Praha.*
- Veselá, B. 2005: 150 let od narození Jana Smyčky, Pravěk – nová řada 15, 468–472.*
- Veselá, P. 2007: Sídlní struktura halštatského areálu v Praze – Hostivaři. (Nepubl. bak. práce) Masarykova univerzita Brno.*
- Vitula, P. 2001: Bronzové nádoby z Nákla. In: M. Bém et al., Archeologické zrcadlení. Olomouc, 31–33.*
- Vitula, P. – Šmejda, V. 1999: Horka nad Moravou (okr. Olomouc), Přehled výzkumů 40/1997–1998, 258.*
- Vích, D. 2010: Nálezy kultury lužických popelnicových polí na českomoravském pomezí. Pravěk – Supplementum 20. Brno.*
- Vlasatíková, P. 2004: Časně laténské objekty s kolkovanou keramikou v Pomoraví. (Nepubl. dipl. práce) Masarykova univerzita Brno.*
- Vlček, V. (ed.) 1984: Zeměpisný lexikon ČR – Vodní toky a nádrže. Praha.*
- Vokolek, V. 1962: Pravěk východních a severovýchodních Čech. Hradec Králové.*
- Vokolek, V. 1982: Výzkum slezskoplatěnického hradiště v Topolu v roce 1981, Zpravodaj Krajského muzea východních Čech IX/1, 24–29.*
- Vokolek, P. 1993a: Počátky osídlení východních Čech. Hradec Králové.*
- Vokolek, V. 1993b: Pohřebiště lidu popelnicových polí v Platěnicích. In: P. Vorel (ed.), Východočeský sborník historický 3. Pardubice, 1–54.*
- Vokolek, V. 1999: Východočeská halštatská pohřebiště. Pardubice.*
- Vokolek, V. 2008: Slezskoplatěnická kultura. In: N. Venclová (ed.), Archeologie pravěkých Čech 6. Doba halštatská. Praha, 84–97.*

- Vokolek, V. – Sigl, J. 1978: Zjišťovací výzkum hradiště v Topolu, Zpravodaj Krajského muzea východních Čech V/1, 22–26.*
- Vokolek, V. – Vávra, M. 1983: Výzkum hradiště v Topolu v roce 1982, Zpravodaj Krajského muzea východních Čech X/1, 19–23.*
- Vránová, V. 2010: Příkazy, intravilán. [Nálezová zpráva č. 13/2009]. AC Olomouc.*
- Vránová, V. 2013: Struktura osídlení v období popelnicových polí na střední Moravě. Archaeologiae Regionalis Fontes 12. Olomouc.*
- Vránová, V. 2020: Náklo (k.ú. Mezice, okr. Olomouc) „U rybníka“, Přehled výzkumů 61-1, 178.*
- Vránová, V. – Vrána, J. 2005: Jívová – Tepenec. Pravěké hradisko a Karlův hrad. Archeologické památky střední Moravy 9. Olomouc.*
- Vrbka, J. 1940: Dějiny obce Náklo. Náklo.*
- Waldhauser, J. 2001: Encyklopedie Keltů v Čechách. Praha.*
- Wankel, H. 1872: Kleinere Mitteilungen II, Mitteilungen der Anthropologischen Gesellschaft in Wien 2, 307–312.*
- Wankel, H. 1875: Die Höhle bei Býčí skála, Tageblatt der 48. Versammlung deutscher Naturforscher und Aerzte in Graz 5, 169–175.*
- Wankel, H. 1882: Bilder aus der Mährischen Schweiz und ihrer Vergangenheit. Wien.*
- Wankel, J. 1885: Královský kopec u Těšetic, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci II, 93–94.*
- Wankel, J. 1889: Náklo a Příkazy na Moravě, Časopis Vlasteneckého muzejního spolku v Olomouci VI, 49–58.*
- Wiegandová, L. 1971: Nálezy ze Slatinic (okr. Olomouc), Přehled výzkumů 1970, 80, 147, tab. 63:3.*
- Zeman, J. 2011: Doklady metalurgie bronzu na halštatských lokalitách na Moravě. (Nepubl. bak. práce) Masarykova univerzita Brno.*
- Žemlička, J. 2003: Němci, německé právo a transformační změny 13. století. (Několik úvah a jeden závěr), Archaeologia Historica 28, 33–46.*

16 Internetové zdroje

- ARCHEOLOGICKÝ ATLAS ČR. Archeologický informační systém České republiky [online]. AÚ AV ČR a NPÚ. Praha. [cit. 4.12.2022]. Dostupné z: www.archeologickyatlas.cz.
- CUZK.CZ. Informace o katastrálních územích [online]. Český úřad zeměměřický a katastrální. Praha. [cit. 11.5.2022]. Dostupné z: www.cuzk.cz.
- Geology.cz. Geovědní mapy 1:50 000 [online]. Česká geologická služba. [cit. 14.5.2022]. Dostupné z: www.mapy.geology.cz.
- Geology.cz. Půdní mapa 1:50 000 [online]. Česká geologická služba. [cit. 15.5.2022]. Dostupné z: www.mapy.geology.cz.
- Geoportal.CUZK.CZ. Základní mapa ČR [online]. Český úřad zeměměřický a katastrální. Praha. [cit. 12.5.2022]. Dostupné z: www.geoportal.cuzk.cz.
- Geoportal.CUZK.CZ. Geomorfologická mapa ČR [online]. Český úřad zeměměřický a katastrální. Praha. [cit. 13.5.2022]. Dostupné z: www.geoportal.cuzk.cz.
- Geoportal.CUZK.CZ. Ortofoto mapa ČR [online]. Český úřad zeměměřický a katastrální. Praha. [cit. 4.6.2022]. Dostupné z: www.geoportal.cuzk.cz.
- Historicke-cesty.cz. Historické cesty Čech, Moravy a Slezska [online]. Centrum dopravního výzkumu Brno v.v.i. [cit. 28.10.2022]. Dostupné z: www.naki.vectormap.cz.
- Klasifikace pedologie. Taxonomický klasifikační systém půd ČR. [online]. ÚVT, s.r.o. a Beneta.cz, s.r.o. [cit. 15.5.2022]. Dostupné z: www.klasifikace.pedologie.czu.cz.
- Městys Náměšť na Hané. Oficiální stránky městyse Náměšť na Hané. [online]. Galileo Corporation s.r.o. [cit. 28.3.2022]. Dostupné z: www.namestnahane.cz
- Povětrník. Větrné poměry na Moravě a ve Slezsku. [online]. Klub přátel technického muzea v Brně. [cit. 19.5.2022]. Dostupné z: www.povetrnik.cz.svethostingu-tmp.cz.
- Střední Morava. Sdružení cestovního ruchu. [online]. Olomoucký kraj. [cit. 20.5.2022]. Dostupné z: www.strednimorava-tourism.cz.
- TZB-info.cz. Technická zařízení budov. [online]. Topinfo s.r.o. [cit. 19.5.2022]. Dostupné z: www.oze.tzb-info.cz.
- Wikipedia.org. Otevřená encyklopedie. [online]. Wikimedia Foundation. [cit. 20.5.2022]. Dostupné z: www.cs.wikipedia.org.
- Zámek Čechy pod Kosářem. Informační portál muzea. [online]. Muzeum zámku Čechy pod Kosářem. [cit. 20.5.2022]. Dostupné z: www.zamekcechy.cz.

17 Přílohy

17.1 Základní informace k jednotlivým lokalitám

Použité zkratky v tabulkách 17.1 (platí i pro 17.2):

AMV	amatérský výzkum
BI	broušená industrie
Detekt.	průzkum detektory kovů
keram.	keramika
KPI	kostěná a parohová industrie
malako.	malakofauna
maza.	mazanice
MKP	Muzeum Komenského Přerov
MZM	Moravské zemské muzeum Brno
NHM Vídeň	Naturhistorisches Museum Wien
ojedinělý n.	ojedinělý nález
osteo.	osteologický materiál
OVM	Ostravské muzeum
PS	povrchové sběry
přepál.	přepálené
RMZ	rostlinné makrozbytky
sbírka AG	sbírka Antonína Gottwalda
sbírka JK	sbírka Jindřicha Kuji
sbírka JV	sbírka Josefa Vrbky
sbírka KD	sbírka Karla Dobeše
sbírka JS	sbírka Josefa Svozila
soukr. sb.	soukromá sbírka
ŠI	štípaná industrie
ZAV	záchranný archeologický výzkum
ZJV	zjišťovací výzkum

C. lokality (v k.ú./ celkové), název lokality (další názvy)												
Inv. č. pozice	Inv. č. konové	rok objemu (1. zmínky)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika; typy náleží	datování (rámcové)	Instituce + přírůskové č.	Literatura	Pozn.	info o zprac.

okres Olomouc

k. ú. Bálsko

(dosavadní neexistence oficiálních halánských náleží)

k. ú. Břuchotín

(dosavadní neexistence oficiálních halánských náleží)

k. ú. Cakov

(dosavadní neexistence oficiálních halánských náleží)

k. ú. Drahanovice

(01./01.) Na luhu (z od Drahanovic)

?		1922	? 1954		?	sděště	jína, pec?, keram., maza., strnska	halštin?		Škrtič 1954d, 4-5; Tajer 2015, 157	Informace z listinného archivu VMO	-
?		1991	PS*		?	sděště	keram.	slezská? / plátenická?	AÚ Brno 1618000	Kalábek 2000	Informace z listinného archivu AU Brno; *) sběry M. Kalábka	-

(03./03.) Za zahrádkou (za kapličkou, Naproti cukrovaru, Železní vječka, Vječka u cukrovaru, Před továrnou)

A 6594*	-	A 6596*	1922	1924	VMO	poléhčisté	keram.	plátenická Ha C2-D1	VMO 51064; AÚ Brno 1977/46	Kovář 1924, 128; Dohnal 1977b, 62-63; Frolková-Kaliszová 1999, 317; Tajer 2015, 156	"Do VMO předány střepy z halánských amfor" - viz literaturu; *) jako člána se nepodařilo nijak ověřit	neposkytnuto
A 43683	-	A 43688	1922	ZIV 1986	VMO	poléhčisté	žárové hroby; keram., bronz	plátenická Ha C2-D1	VMO 49886; AÚ Brno 891/91	Kaliszová 1986; 1989, 64-65; Frolková-Kaliszová 1999, 317-334; Tajer 2015, 156		zpracováno
A 43689					K2 - K4, K8, K9	žárový hrob; keram.						neposkytnuto
A 44200	-	A 44203	1922	ZIV 1986	VMO	poléhčisté	žárové hroby; keram.	plátenická Ha C2-D1	VMO 50886; AÚ Brno 891/91	Kaliszová 1986; 1989, 64-65; Frolková-Kaliszová 1999, 317-334; Tajer 2015, 156		zpracováno
A 44204					Ž2	žárový hrob; keram.						neposkytnuto
A 44205	-	A 44259			Ž2 - Ž6	žárové hroby; keram., bronz; železo, ublíky						zpracováno
A 44260					Ž6	žárový hrob; keram.						neposkytnuto
A 44261	-	A 44276			Ž6 - Ž7	žárové hroby; keram., bronz, železo						zpracováno
73/2013-100-01	-	73/2013-100-04	1922	ZAV 2013	ACO	poléhčisté	žárový hrob; jáma; kamary	plátenická Ha C2-D1	AÚ Brno 4995/16	Bém - Peška (eds.) 2014, 27; Tajer 2015, 156-170; Golec - Fojtík 2020, 20, 80, obr. 24		zpracováno
73/2013-800-01	-	73/2013-800-19				žárový hrob; jáma; keram., bronz; železo, BI, ostev, kremace						2015, 156-170)
525/14-501/01	-	525/14-501/79	1922	ZAV 2014	U/APP BM?	poléhčisté	žárový hrob; keram.	plátenická Ha C2-D1	AÚ Brno 925/2017	Fojtík 2014, 201-202, obr. 1; Golec - Fojtík 2020, 20, 34, 78, 104, 106-107, 124-125, 134, 141-142, 150, 152, 173-174, 177, 212, 221, 257-259, obr. 4:48, 49:23, 34:49, 41:3, 4, 48, 55; 67:48, tab. 1, 2, 3; foto 1-2		zpracováno
525/14-502/01	-	525/14-502/17			H2/2014	komorový žárový hrob; keram., železo, ostev.						zpracováno

C. lokality (v.k.ú./ celkové), název lokality (další názvy)												
Inv. č. počáteční	Inv. č. koncové	rok objevu (l. zmínky)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika; typy nálezy	datování (rámcově)	Intituce + přírůskové č.	literatura	Pozn.	info o zprac.
?	?	?	?	?	?	ojedinelý n. bronz		tzv. kultury východ. typ. Ha D1	VMC 999; AÚ Brno 909/98	Bartík et al. 2017, 44, 58, Fig. 2-13; Kozubová – Fojtík 2021, 99		zpracováno dříve (Kozubová – Fojtík 2021, 99)

k. ú. Dubčany u Choliny

(dosavadní neexistence oficiálních haštských nálezy)

k. ú. Hněvotín

011/7 – Spisálky

– ^a	2017	Geofyzika 20/7 ^a	–	–	–	podřebisté (mohyla)	žárový hrob?	platnická?	–	Gálec – Fojtík 2020, 36, 49, 52, 54, 58–59, 63, 65, 77, 82, němení, které vylučuje velkou pravidelnost 84–85, 88–91, obr. 4-65; 7; 8; výskytu haštské lokality; pro potvrzení je však nutno 9-65; 12-65; 25; 29-65; 30-7. – největší další vzáskumy		–
----------------	------	-----------------------------	---	---	---	---------------------	--------------	------------	---	---	--	---

k. ú. Horka nad Moravou

011/051 Intravilán - ul. Petra Bezruče

2998-102-03	1998	ZAV 1998	Obj. 1	VMO	–	sidliště	keram.	platnická Ha C2-D1	VMC 999; AÚ Brno 909/98	Šnejdla 1998; Vínila – Šnejdla 1999, 258		zpracováno
2998-102-06			Obj. 2			keram.	keram.					zpracováno
2998-102-08	–	2998-102-10	Obj. 2			keram.	keram.					zpracováno
2998-107-15			Obj. 4			keram.	keram.					zpracováno
2998-107-29			Obj. 4			keram.	keram.					zpracováno
2998-107-38	–	2998-107-40	Obj. 4			keram.	keram.					zpracováno
2998-123 24-01	–	2998-123; 24-05	Obj. 3	VMO	–	sidliště	keram., osteo.	platnická Ha C2-D1	VMC 999; AÚ Brno 910/98; 909/98	Šnejdla 1998; Vínila – Šnejdla 1999, 258		zpracováno
2998-129-01	–	2998-129-14	Obj. 3	VMO	–	sidliště	keram., osteo.	platnická Ha C2-D1	VMC 999; AÚ Brno 908/98; 909/98	Šnejdla 1998; Vínila – Šnejdla 1999, 258		zpracováno
2998-144-01	1998	ZAV 1998	Obj. 12	VMO	–	sidliště	keram.	platnická Ha C2-D1	VMC 999; AÚ Brno 909/98	Šnejdla 1998; Vínila – Šnejdla 1999, 258		zpracováno
2998-144-14			Obj. 12			keram.	keram.					zpracováno
2998-146-02	1998	ZAV 1998	Obj. 13	VMO	–	sidliště	keram.	platnická Ha C2-D1	VMC 999; AÚ Brno 908/98; 909/98	Šnejdla 1998; Vínila – Šnejdla 1999, 258		zpracováno
2998-146-04			Obj. 13			keram.	keram.					zpracováno
2998-149-02	1998	ZAV 1998	Obj. 14	VMO	–	sidliště	keram.	platnická Ha C2-D1	VMC 999; AÚ Brno 909/98	Šnejdla 1998; Vínila – Šnejdla 1999, 258		zpracováno
2998-149-04	–	2998-149-05	Obj. 14			keram.	keram.					zpracováno
2998-149-07	–	2998-149-08	Obj. 14			keram., osteo.	keram., osteo.					zpracováno
2998-151-01	–	2998-151-05	Obj. 15			keram., osteo.	keram., osteo.					zpracováno

Č. lokality (v.ků./celkové), název lokality (další názvy)												
Inv. č. počáteční	Inv. č. koncové	rok objevení (l. zmínky)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika; typ náležá	datování (francové)	Instituce + přírůskové č.	Literatura	Pozn.	info o zprac.
02) / 06) Nad skalnou (Oratín, Oratín)												
A 16545	-	A 16776	1901	AMV 1901-04	VMO	pohřebiště	žárové hroby; keram., bronz, sklo, osto.	lužická? / slezská? / platičská?	VMC 473/64; AÚ Bmo 162246, 1941/46, 1151/48, 2629/66, 2642/56, 26771; AÚ Praha 2209/37, 2866/47	Cevinka 1902, 215; 1911, 45-46, obr. 16; Podbořský 1936, 25; 1970a, 43-44; Nekvasil 1993, 334; Přebůžková 2001, 30; Golec - Fojtík 2020, 18		neposkytnuto
A 21745	-	A 22744					žárové hroby; keram., bronz, sklo, osto.					neposkytnuto
465		1901	AMV 1901-04	MKP	pohřebiště	keram.	lužická? / slezská? / platičská?	VMC 473/64; AÚ Bmo 162246, 1941/46, 1151/48, 2629/66, 2642/56, 26771; AÚ Praha 2209/37, 2866/47	Cevinka 1902, 215; 1911, 45-46, obr. 16; Podbořský 1936, 25; 1970a, 43-44; Nekvasil 1993, 334; Přebůžková 2001, 30; Golec - Fojtík 2020, 18			nežádáno
A 44744		1901	Dar 1976 (snac puv. AMV 1901-04)	VMO	pohřebiště	žárové hroby; keram.	slezká? Ha B3 - platičská Ha C2	VMC 900/76	Cevinka 1902, 215; 1911, 45-46, obr. 16; Podbořský 1936, 25; 1970a, 43-44; Nekvasil 1993, 334; Přebůžková 2001, 30; Golec - Fojtík 2020, 18	Štříka K. Fikary, revidovaná r. 993 M. Tymonovou; mohlo by se jednat o materiál z více lokalit; nezáže blíže zjistit		zpracováno
A 44751						žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44757						žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44761						žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44763	-	A 44754				žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44821						žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44826	-	A 44827				žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44835						žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44841						žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44848	-	A 44849				žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44852						žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44855						žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44868	-	A 44869				žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44873	-	A 44874				žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44878						žárové hroby; keram.						zpracováno
A 44880						žárové hroby; keram.						zpracováno

C. lokality (v k.d./ celkové, název lokality (další názvy))												
Inv. č. počáteční	Inv. č. koncové	rok objevu (l. zničení)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika; typy náleží	datování (rámcové)	Intimace + přírůdkové č.	literatura	Pozn.	info o zprac.
A 44901	–	A 44902	1901	Dur 1976 (snac pův. AMV 1901-04)	VMO	pošeběhité	Žárové hroby; keram.	slizká Ha B3 – platinická Ha C2	VMO 90/76	Cevinka 1902, 215; 1911, 45–46, obr. 16; Podbořský 1956, 25; 1970a, 43–44; Necvasil 1993, 334; Pecházková 2001, 30; Golec – Fotik 2020, 18	Štířka K. Fikury, revidování r. 1993 M. Tymonovce; mohlo by se jednat o materiál z více lokalit; nezáleží žijst	zpracováno
A 44905							Žárové hroby; keram.					zpracováno
A 44915							Žárové hroby; keram.					zpracováno
A 44920							Žárové hroby; keram.					zpracováno
A 44924							Žárové hroby; keram.					zpracováno
A 44930							Žárové hroby; keram.					zpracováno
A 44935							Žárové hroby; keram.					zpracováno
A 44941							Žárové hroby; keram.					zpracováno
A 44944							Žárové hroby; keram.					zpracováno
A 44948/1	–	A 44948/2					Žárové hroby; keram.					zpracováno
A 44952	–	A 44953					Žárové hroby; keram.					zpracováno
A 44953							Žárové hroby; keram.					zpracováno
A 44965							Žárové hroby; keram.					zpracováno

k. ú. Hynkov

(dosavadní neexistence oficiálních halštatských náleží)

k. ú. Cholina

(011/—) Hraní farské

A 98421	–	A 98497	1996	ZAV 1996	Obj. 1	VMO	stříšně	zásobní jámy; keram., maza,	platinická?	VMO 101/98; AÚ Brno 376/97	Štrná 1996a, 18–21	neposkytnuto
A 98498	–	A 98530			Obj. 2			zásobní jámy; keram.				neposkytnuto
A 98531	–	A 98613			Obj. 3			zásobní jámy; keram., ostro.				neposkytnuto

k. ú. Ješov

(dosavadní neexistence oficiálních halštatských náleží)

k. ú. Křelov

(dosavadní neexistence oficiálních halštatských náleží)

k. ú. Lhota nad Moravou

(dosavadní neexistence oficiálních halštatských náleží)

C. lokalita (v. kaň./ celková), název lokality (důležitý název)	Inv. č. pečateční	Inv. č. koncové (l. známky)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika; typy nálezů	datování (zároveň)	Instituce + přísluškové č.	literatura	Pozn.	info o zprac.
<u>k. ú. Lhota pod Kostřem</u> (dosavadní neexistence oficiálních halštatských nálezů)												
<u>k. ú. Lípy</u> (dosavadní neexistence oficiálních halštatských nálezů)												
<u>k. ú. Loučany na Hané</u> 011/071 Hlinsk	A 71976	-	A 71977	Dar 1912	VMO	pohřebiště	žárový hrob; keram.		platinická VMO 529/64; AU Brno Ha C2-D2 1388/70	Šnitel 2007b		zpracováno
<u>k. ú. Loučka u Bílska</u> (dosavadní neexistence oficiálních halštatských nálezů)												
<u>k. ú. Luběnice</u> 011/081 Trávníky	A 71975	1966	Dar 1966	VMO	sídliště?	keram.			VMO 283/66; AU Brno 1495/66	Tránsková 1966		zpracováno
<u>k. ú. Luděrov</u> (dosavadní neexistence oficiálních halštatských nálezů)												
<u>k. ú. Luká</u> (dosavadní neexistence oficiálních halštatských nálezů)												
<u>k. ú. Lutín</u> (dosavadní neexistence oficiálních halštatských nálezů)												
<u>k. ú. Mezice</u> 011/091 Urvbínka	*	2019	ZAV	ACO	sídliště	kulturní vrstva; keram.		halštat? *		Vřínová 2020, 178; Kaláček - Hadravá 2021, 243	*výzkum stále probíhá; informace jsou z ústního sdělení od M. Kaláčka	*
<u>021/101 (neznámá lok. 1)</u> A 71262	(1964)		sbírka AG	VMO	pohřebiště	žárové hroby; keram.			platinická VMO 532/64 Ha C			zpracováno
A 71280						žárové hroby; keram.			(platinická)			zpracováno
<u>031/111 (neznámá lok. 2)</u> A 62474	-	(1988)	?	VMO	?	keram.		halštat?	VMO 90/76*			neposkytnuto
<u>k. ú. Náklo</u> 011/121 Dělnice (Dělniček, Píseňník, 0181)	?	(1920)	PS?	VMO	sídliště?	jámy; keram., kameny		lužická? / slezská? / platinická?	VMO 245/54	Šnitel 1954b, 3; 1955, 6; Peška 2001, 82, 91-91	Informace z listinného archivu VMO	neposkytnuto

C. lokalita (v. kat. / celkové), název lokality (další názvy)	rok objevu (l. známky)	Inv. č. koncové (l. známky)	asce	objekt	uložení	drůh lokality	charakteristika; typy naleziš	datování (časové)	Instrukce + přírůstkové č.	literatura	Pozn.	info o zprac.
02./13. Ibrač (Zahradi St. Dosoudila, V část obce)												
A 53108	1973	PS			VMO	sdišišť? keram.		(platnická)	VMO 50873	Dohal 1975b, 17; Peška 2001, 82, 85		zpracováno
03./14. Intravilán – č. p. 246												
-	?	?				poliběšitě (mobyja)	-	platnická? -		Golec – Fojtík 2000, 40, 49, 53, 56, 59, 63, 65, 75–76, 82, 91; obr. 4:173; 7–8; 9:173; 12, 173; 25	Pouze informace z literatury	-
04./15. Kašlikovo pískovišť												
A 45403	1914	sbiřica IV			VMO	sdišišť? keram.		platnická Ha D	VMO 28667	Tralčíková 1968a, 25		zpracováno
05./16. Mezi farou a paštnu												
?	(1958)	PS			?	sdišišť? keram.; KPI		baššar?	(P 4672-73)*	Skutl 1958–9; Peška 2001, 86	Informace z listinného archivu VMO; *) neznámý drůh čišlování	-
06./17. Fiskovna u Mezič (břv. Pluskalova pískovna, Mezič toky)												
A 15310	1930	šbřica IS			VMO	ojetněšý n. bronz		platnická Ha D1–D2	VMO 157170; AÚ Brno 85567, 26971	Nekvasil 1967, 37–33, 87; Taf. 112; Dohal 1972, 26; Řhovsky 1993, 107–108; Taf. 16; 182, 24–182; Peška 2001, 82, 90; Golec – Fojtík 2000, 40, 107, 206, obr. 4:120; 34; 170–65; 170		zpracováno dříve (Řhovsky 1993)
07./18. Pod úděšimou dřv. rybník Podkova, Pod kostelem												
A 49752	-	A 49759	1883	AMV 1883	VMO	depot bronz		platnická Ha D1–D2	VMO 61864; AÚ Brno 512/66, 998/10; AÚ Praha 134837	Růžička 1884b, 30–31; Wankel 1889, 55 obr. na str. 52–53; Červinka 1902, 258, obr. 126–127; 1911, 35; Podborský 1960, 49–50; Nekvasil – Podborský 1991, 19, 23–25, Taf. 937, 1347–50, 14:51–53; Nekvasil 1993, 334, 358–359, obr. 237–238; Peška 2001, 81, 82, 89, 106, obr. 3; Vlnada 2001, 31–33; Mirová 2019, 24; Golec – Mirová 2019, 81–85; Golec – Fojtík 2020, 17, 19, 40, 46–47, 50, 53, 56, 59, 62–63, 65, 75, 91, 163, 183, 193, 200, 202–204, 208, obr. 4:171; 5; 7–8; 10:171; 12, 171; 64:171; 68–69		zpracováno dříve (Nekvasil – Podborský 1991)
08./19. Prostřední tráby												
?	?	Detek.			ÚAPP PV	ojetněšý n. bronz		platnická Ha C2		Mirová 2019, 81–82, 279, 367, obr. 39:19, tab. 51:1; Golec – Fojtík 2020, 98–99		zpracováno dříve (Mirová 2019)

C. lokality (v k.č. / celkové), název lokality (další názvy)												
Inv. č. počáteční	Inv. č. koncové	rok objevení (l. zmínky)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika, typy nálezu	datování (rámcové)	Instituce + přírodnostové č.	literatura	Pozn.	info o zprac.
009/20 Štěrkoviště (S od silnice Nášlo – Lhota nad Moravou)												
664-1/53*	-	1955	PS		VMO?	sídlisté? keram.		(platněcká) AÚ Praha 2492/56	Peška 2001, 82, 91	*) neznámý druh číslování		neposkytnuto
101/21 U kostela (Za kostelem, Zahrady u kostela, Zahrady severně kostela)												
-	-	(1859)	PS		?	sídlisté keram., sklo	výšinné hradiště?, pohřebiště (mobyly)	keram., bronz, osten, halštat?	AÚ Brno 2469/60; AÚ Praha 1348/37	Wankel 1889, 51; Červinka 1902, 157; Vrbka 1940, 11; Peška 2001, 86; Mirovíd – Golec 2018, 90, 95, Fig. 18; Golec – Fojtik 2020, 17, 40, 49, 53, 56, 59, 63, 65, 75, 91, obr. 4-172, 7-8, 9-172; 12:172		-
A 51901	-	(1859)	PS		?	sídlisté keram., sklo		platněcká Ha D3 – časový lalok ? LT A	Ouhál 1891, 47; Červinka 1902, 227; Fšara 1904, 148–149, obr. 2:1			-
A 51903	-	(1859)	sbírka AG		VMO	sídlisté keram.		(platněcká VMO 538/64; AÚ Brno Ha D1–D3) 2470/60; AÚ Praha 1348/37	Červinka 1902, 227			zpracováno
A 51931	-	A 51904				keram.						zpracováno
A 51946	-	A 51950				keram.						zpracováno
A 51949	-	A 51963				keram.						zpracováno
A 51955	-	A 51963				keram.						zpracováno
0-538/64-0001*						maza.					*) číslování použito pouze pro účel této práce	zpracováno
111/22 (neznámá lok. 1)												
A 45388	-	(1967)	sbírka JV		VMO	sídlisté keram.		(platněcká) VMO 284/67	Trláčková 1968a, 25			zpracováno
A 45390	-					keram.						zpracováno
A 45400	-					keram.						zpracováno
121/23 (neznámá lok. 2)												
A 52111	-	(1968?)	PS		VMO	sídlisté keram.		platněcká?	Nekvasil 1971b, 79; Dohnal 1975a, 24	Informace z listinného archivu VMO		neposkytnuto
131/24 (neznámá lok. 3)												
68-175	-	(1980)	PS?		MZM	sídlisté?, bronzácká keram. dílna?		platněcká Ha D3 – časový lalok ? LT A	Meduna 1981a, 135; 1980b, 204, Taf. 60:1-11; Čizmař 2002, 246–247, obr. 3:3–5; 2007, 383, 389; Zeman 2011, 28, 33, 52, 113, tab. XIV:A 1–3; XI–XLII; Golec – Fojtik 2020, 40, 155, 206, obr. 4:170; 65:170			zpracováno dříve (Zeman 2011)

C. lokality (v k.ú. / celkové), název lokality (další názvy)		rook objektu (I. zmínky)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika, typy nálezů	datování (rámcové)	Instituce + přírůstkové č.	Pozn.	info o zprac.
--	--	--------------------------	------	--------	---------	---------------	------------------------------	--------------------	----------------------------	-------	---------------

k. ú. Náměšť na Hané

011./25. Biskupství		rook objektu (I. zmínky)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika, typy nálezů	datování (rámcové)	Instituce + přírůstkové č.	Pozn.	info o zprac.
A 52610*	-	1964	Dar		VMO	?	keram., ŠI, KPI, žel. ruda	halšar? / latén?	VMO 83564; AÚ Brno 143670	*) některé nálezy pocházejí z lokality "Valník", v listinném archivu ACO se uvádí "kulturně neurčené nálezy"	neposkytnuto
A 72238	-	1964	?		VMO	?	keram.	(platěnická)	VMO 86776	*) číslovaní použito pouze pro účel této práce	zpracováno
0-08676-0001*	-	0-08676-0002*					keram.	(platěnická Ha C2-D2)			zpracováno
21/96-021	-	21/96-039	ZAV 1996	Obj. 3	VMO	sídliště	keram., maza.	platěnická Ha D2-D3*	VMO 11998	Smid 1997b; Čizmař – Geislerová – Unger (eds.) 2000, 192	neposkytnuto
21/96-041	-	21/96-047		Obj. 2			keram.			*) zřazení do halšaru se nepodařilo ověřit	neposkytnuto
21/96-048	-	21/96-054		Obj. 4			keram.			*) zřazení do halšaru se nepodařilo ověřit	neposkytnuto
21/96-055	-	21/96-061		Obj. 5			keram.			*) zřazení do halšaru se nepodařilo ověřit	neposkytnuto
21/96-069	-	21/96-077		Obj. 6			keram.			*) zřazení do halšaru se nepodařilo ověřit	neposkytnuto
02./26. Dřbáň											
33/2020-101-01	-	33/2020-101-04	PS 2020		ACO	depot	železo	(platěnická)	-	Kalábek – Duřpek 2021, 276	nežádáno
03./27. Hrad											
?	?	(1991)?	ZIV		VMO	výšinné hradiště?	keram.?	platěnická? *		*) nezainventovaný materiál M. Týmové z VMO (ústní sdělení P. Kalábkové)	neposkytnuto
04./28. Intravilán – náměstí T. G. Masaryka											
?	?	?	?	?	?	sídliště	?	platěnická? ?	Šmid 2010a, 49	Pouze obecná informace z periodika Střední Morava 30. str. 49	-
05./29. Intravilán – zahrada V. Houdka											
?	?	?	?	?	MZM	?	?	platěnická? -	Houdek 1885, 133; Šmid 2010b, 49, 53	*) materiál je v krabici označené č. 426	nežádáno
06./30. K Babčenci											
?	?	?	?	?	?	sídliště	?	platěnická? ?	Šmid 2010a, 49	Pouze obecná informace z periodika Střední Morava 30. str. 49	-
07./31. Lesní ulice (dříve Pod Křebem, Křeba)											
TP03-0001*	-	TP03-0038*	PS 2004	PS 2004-07	soukr. sb.	sídliště	keram.	platěnická Ha C2-D2	-	Zapůjčeno ze soukromé sbírky T. Píhala; *) číslovaní použito pouze pro účel této práce	zpracováno
A 105987	-	A 106094	ZAV 2008		VMO	sídliště	keram., maza., osto., malako.	(platěnická)	VMO 1/2019	Šmid 2008; 2009b, 312; 2010a, 49, 56; Geislerová – Parma (eds.) 2013, 265	neposkytnuto
A 106184	-	A 106463	ZAV 2009		VMO	sídliště	keram., maza., bronz, osto., kamenný	(platěnická Ha C2-D2)	VMO 1/2019	Šmid 2009a; 2010a, 49, 56; 2010b, 372-373; Geislerová – Parma (eds.) 2013, 265; Douth 2018	zpracováno (Douth 2018)

Č. lokality (v k.č. / celkové), název lokality (další názvy)										
Inv. č. pečateční	Inv. č. konečné	akce	objekt	uložení	dnů lokality	charakteristika; typy nálezy	datování (řádkové)	literatura	Pozn.	info o zprac.
080 / 32) Nad hřbitovem (za hřbitovem)										
?	(1885)	PS	VMO	poléčkářské?	Zároveň hřbitov; keram., ostec., šl. maláko	platěnická? Ha C2-D1	Houděk 1885, 132-133			
TP01-0001*	-	TP01-0014*	PS	2002-10	soukr. sb. stříšské keram.	trv. kultury výšhod. typu Ha D - ? L.T.A	Bartík et al. 2017:53, 60, Fig. 4-115; Golec - Fojtík 2020, 40, 212, obr. 4:175; 67:175; Kozubová - Fojtík 2021, 70, 101, 104-105	Zapůjčeno ze soukromé sbírky T. Přidalá; *) číslování použito pouze pro účel této práce		zpracováno dříve (Kozubová - Fojtík 2021, 70, 101, 104-105)
091 / 33) Opatrová										
A 7:55	(1961)	?	VMO	stříšské keram.	(platěnická) ?		Houděk 1885, 135*; Nekvasil 1961b, 157-158	*) shoda s polohou "Oboroví" je jen hypotetická		nežádáno
33304	(1961)	Dar (1961)	MaG PV	stříšské keram.	(platěnická) PV		Nekvasil 1961b, 157-158			zpracováno
101 / 34) Padělkův za Biskupstvím (Rybůvk)										
TP02-0001*	1885	Dar	soukr. sb.	stříšské? keram.	(platěnická) -			Zapůjčeno ze soukromé sbírky T. Přidalá; *) číslování použito pouze pro účel této práce		zpracováno
?	1885	PS	soukr. sb.	stříšské keram.	(platěnická) Ha D2-D3		Šnád 2010a, 49, 57	*) nepodařilo se kontaktovat držitele nálezu		*
111 / 35) Při silnici ze Senice do Loučán (S od Loučán, V od Biskupství)										
A 98131	-	A 98138	ZAV 1995	Obj. 4 VMO	stříšské jáma; keram., ostec., struska	časý lán L.T.A	VMO 98098	Šnád 1996a, 15-16	Lištiný archiv VMO disponuje protokolem o doplnění informací do databáze SAS	neoprávněno
121 / 36) Ruzí (o Lasková), Staré valy, Na šancích, Šince, Žižkovy šance, dříve nesprávně Ruzí (o Lasková)										
0-259965-0001*	-	0-259965-0008*	1884	Dar 1967	výšinné hradíště keram.	platěnická Ha C2-D1	VMO 29967; AU Brno 1902, 233; Faktor 1896, 82; Kšr 1948; Šnád 1956, 117-120; Tránecká 1968a; 1968b	Havelka 1876, 137-143; Houděk 1884, 52-53; 1885, 132; Cervinka 1896, 17; 1902, 233; Faktor 1896, 82; Kšr 1948; Šnád 1956, 117-120; Tránecká 1968a; 1968b		zpracováno
A 74054	-	A 74059	1884	Z.V 1984-90	výšinné hradíště keram., struska	platěnická Ha C2-D2	VMO 70091; AU Brno 183868, 137491			zpracováno
A 75996	-	A 75101	4. val sektor B, vstava B	4. val sektor A, vstava B	keram.			Šnád 1981, 17; 1988; 1991a; 1991b, 19-27; 1993a, 19-77; 1993b, 31-33; 2007a, 22, 25, 44, 56, 65, obr. 55; 2010a, 49, 57-58; Nekvasil 1993, 354; Čimář 2004a, 186-188; Golec - Fojtík 2020, 40, 196-197, 199, obr. 4:174, 63:174		zpracováno
A 75194	-	A 75202	4. val sektor C, vst. A, B	4. val sektor C, vst. A, B	čelní kamenná pletna, dřevěná hradba strubové konstrukce; keram.					zpracováno
A 76120	-	A 76122	sonda č. 1/88	sonda č. 1/88	keram.					zpracováno
A 76131	-	A 76426	sonda č. 2/88	sonda č. 2/88	keram., maza, kámen					zpracováno

C. Lokality (v ků./ celkové), název lokality (další názvy)

Inv. č. pečetěný	Inv. č. keramové	rok objevení (l. zrninky)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika; typy nálezy	datování (rámcově)	Instanice + přírůskové č.	literatura	Pozn.	info. o zprac.
A 77096		1884	ZIV 1983-90	3. val. vrstva A	VMO	výšinné hradiště	keram.	plátenická Ha C2-D2	VMC 70091; AÚ Brno 183888, 1374091	Šnád 1981, 17; 1988; 1991a; 1991b, 19-27; 1993a, 19-77; 1993b, 31-53; 2007a, 22, 25, 44, 56, 65, obr. 55; 2010a, 49, 57-58; Nekvasil 1993, 354; Čimáň 2004a, 183-188; Golec - Fojtík 2020, 40, 196-197, 199, obr. 4:174, 63:174		zpracováno
A 77388				3. val. vrstva B			keram.					zpracováno
A 78064				J terasa, vrstva A			keram.					zpracováno
A 78068				J terasa, vrstva A			keram.					zpracováno
A 78127				J terasa, vrstva B			keram.					zpracováno
A 78374				sonda č. 390			keram.					zpracováno
A 78381				sonda č. 390			keram.					zpracováno
A 78384				sonda č. 390			keram.					zpracováno
131/37) Únědraž												
665-01/67	-	665-04/67	?	AÚ Brno?		poltehbiště	žárové hroby; keram., kremenec	(plátenická Ha D1)	AÚ Brno 147968	Nekvasil 1968a, 1-3, příl. 2-3; 1968b, 44	Informace z listinného archivu AÚ Brno	nžádáno
665-06/67							žárové hroby; keram., kremenec				Informace z listinného archivu AÚ Brno	nžádáno
665-08/67							žárové hroby; keram., kremenec				Informace z listinného archivu AÚ Brno	nžádáno
665-10/67							žárové hroby; keram., kremenec				Informace z listinného archivu AÚ Brno	nžádáno
141/38) Váňník												
1866*	-	1867*	Dar 1914		VMO	poltehbiště?	keram.	plátenická?	?	Kovář 1914, 143; Nekvasil 1968b, 44	*) inv. č. dle Nekvasil 1968b, 44	nepskytματο
1883*							keram.				*) inv. č. dle Nekvasil 1968b, 44	nepskytματο
665-13/67	-	665-48/67	ZAV 1967	Jáma 6	AÚ Brno?	sídlitě	jáma; keram., naza., ostec, kámen, kremenec?	(plátenická Ha C2-D2)	AÚ Brno 141787	Tudy 1968, 8; Nekvasil 1987b, 1-7, příl. 1-8	Informace z listinného archivu AÚ Brno	nžádáno
151/39) Vrchy (Za humny, Náměstí na Haně-Biskupství - Vrchy, Sad kovárny)												
?			1900	AMV 1900	VMO	poltehbiště	žárový hrob; keram., bronz, železo	plátenická Ha C2	AÚ Brno 101846; AÚ Praha 185737, 1934/46, 1632/47	Haudek 1901, 115, 128-129, tab. IX; Cervinka 1902, 253-254, obr. 12; 1946; Nekvasil 1961b, 10-11, tab. 15b 1-11; 1968b, 44, 1993, 357; Janáček 1963-64, 199; Šnád 2010a, 49, 60; Mirová 2017, 87, obr. 20; Mirová 2019, 24, 94-97, 100, 279-280, obr. 46:28-29; 476, tab. 51:2-6; Golec - Fojtík 2020, 98-99, 102, 222, obr. 68		-

Č. lokality (v k.ú. / celkové), název lokality (další názvy)											
Inv. č. počáteční	Inv. č. koncové	akce	objekt	uložení	útrh lokality	charakteristika; typy nálezů	datování (rámcově)	Instituce + přírůskové č.	Literatura	Pozn.	info o zprac.
A 106125	-	A 106151	1900	ZAV 2008-09	Obj. I	VMO	sídlisté	keram., maza., osteo., kámen	(písačnická) AÚ Brno 66009	Šmíd 2009c; 2010a, 49, 57	něžádáno
161/40) Východně Biskupství (Biskupství – východní část obce, před domem Ing. Stejskala)											
A 106095	-	A 106100	1995	ZAV 2008-09	H1	ÚAPP PV	polhebiště	Zárový hrob; keram., bronz, sítky, přepal, železo, přepal, sklo, krmace	platěnická Ha DI-D2	AÚ Brno 66009	něžádáno, částečně zpracováno*
A 106101	-	A 106102			H2			Zárový hrob; keram., krmace	(písačnická)		něžádáno
171/41) Záhumenská (Dvorská čtvrť, Slativ. Severně Biskupství, Kóta 254)											
?			(1996)	PS		soukr. sb.	sídlisté keram.?	halšat?	-	Šmíd 2010a, 49, 60	*) nepodařilo se kontaktovat držitele nálezů
A 97928	-	A 97946	(1996)	PS 1996		VMO	sídlisté keram.	halšat?	VMO 97998	Šmíd 1996a, 13	neposkytnuto
181/42) Ueznárná lok. 1)											
A 62528	-	A 62544	(1936)	Dar 1936		VMO	?	keram.	halšat?	VMO 197864	Informace z listinného archivu VMO
k. ú. Odrlice (dosavadní neexistence oficiálních halšatských nálezů)											
k. ú. Olbramice u Vilémova (dosavadní neexistence oficiálních halšatských nálezů)											
k. ú. Příkazy (011/—) Hůlka na severním okraji obce (V mírném svahu nad potokem Chodínkou)											
A 21679*	-	A 21725*	1921	Dar		VMO	polhebiště? Zárový hrob?; keram.*	platěnická?	VMO 156770; AÚ Brno 88867, 27071	Nekvasil 1967, 32; Dohmal 1971, 18; 1972, 26	*) v literatuře (Nekvasil 1967, 32) je informace o tom, že by se mělo jednat o jeden platěnický sítup – nebylo možno ověřit
021/—) Hrnávilán – p.č. 1046/2 (u Hřbošůvky v SZ části obce)											
13/2009-103-1			2009	?		ACO?, VMO?	sídlisté jámat, keram., maza., osteo.	slzské? / platěnická?	AÚ Brno 4865/15	Vráňová 2010	něžádáno
13/2009-103-4	-	13/2009-103-5					jámat, keram., maza., osteo.				něžádáno
031/—) Reznárná lok. 1)*											
?			(1954)	?		?	sídlisté? železo	halšat?	VMO 569/64; AÚ Brno 1515/70	Skutil 1954a, 3*	Informace z listinného archivu VMO; *) jedná se "asměs o nálezy z místního katastru (Příkaz)" (viz literatura)
k. ú. Rataje u Olomouce (dosavadní neexistence oficiálních halšatských nálezů)											
k. ú. Senice na Hané (dosavadní neexistence oficiálních halšatských nálezů)											

Inv. č. pořízení	Inv. č. koncové zprávy (1. zpráva)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika: typy názevů	datování (řádkové)	Instituce + příraskové č.	literatura	Pozn.	info o zprac.
------------------	------------------------------------	------	--------	---------	---------------	------------------------------	--------------------	---------------------------	------------	-------	---------------

k. ú. Senička

011/43) Intražilán – náves, před čp. 24

2096/15	–	2096/29	1996	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	sídliště	hlínka?, keram., maža., osten.	platnická Ha D2-D3	VMO 12298	Šnád 1996b	zpracováno
A 102104	–	A 102108	1996	ZAV 2000	K 500	VMO	sídliště	keram.	platnická Ha D2-D3	VMO 2/2001	Šnád 2000	zpracováno
?	(1954)	Dar	VMO	?	keram.	(halšau)	Šnád 1954a, 3	Informace z listinného archivu VMO				–

k. ú. Skrbeň

011/45) Hradisko (Staré Hradisko, Zvščenina, SZ obce při cestě do Hynkova)

?	(1887)	PS 1887	MZM	návrsní sídliště	keram., bronz	slézák? / platnická?	AÚ Brno 1745/46; AÚ Praha 1583/37, 1447/47	Hoodek 1887, 155–156; Cevinka 1896, 32; 1902, 234; 1911, 52; Filšera 1904, 149–150	*) sbírka I. L. Čevinky	nžádáno
?	(1887)	1938?	VMO	návrsní sídliště	keram.	lužák? / slézák? / platnická?	AÚ Brno 317/1963; AÚ Praha 2757/68	Spurný 1958	*) nálezy by se měly vyskytovat v krabici s označením "Skrbeň - Hradisko"	neposkytnuto
A 1064	–	ZAV 1961	VMO	návrsní sídliště	kulturní vrstva keram.	platnická?	VMO 57/664; AÚ Brno 860/61, 1842/61	Trátlková 1961b, 1961d, 19		neposkytnuto
A 1068	–	A 1069		návrsní sídliště	kulturní vrstva keram.					neposkytnuto
A 1074				návrsní sídliště	kulturní vrstva keram.					neposkytnuto
A 1090				návrsní sídliště	kulturní vrstva keram.					neposkytnuto
A 1126				návrsní sídliště	kulturní vrstva keram.					neposkytnuto
A 1131				návrsní sídliště	kulturní vrstva keram.					neposkytnuto
A 44334	–	A 44335	(1887)	PS 1964	VMO	návrsní sídliště	keram.	(platnická) VMO 57/664	Nevsall 1991, 36–37	neposkytnuto
A 44337				návrsní sídliště	keram.					neposkytnuto
A 44343				návrsní sídliště	keram.					neposkytnuto
A 44357				návrsní sídliště	keram.					neposkytnuto
A 44370				návrsní sídliště	keram.					neposkytnuto
A 44389	–	A 44390		návrsní sídliště	keram.					neposkytnuto
A 44409				návrsní sídliště	keram.					neposkytnuto
A 44411				návrsní sídliště	keram.					neposkytnuto
A 44413				návrsní sídliště	keram.					neposkytnuto
A 44419	–	A 44420		návrsní sídliště	keram.					neposkytnuto
A 44430	–	A 44431		návrsní sídliště	keram.					neposkytnuto

C. lokality (v.k. / celkové), název lokality (další názvy)

Inv. č. počáteční	Inv. č. koncové	rok objevení (1. zmínky)	alec	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika; typy nálezu	datování (rámcově)	Instituce + přírůskové č.	Literatura	Pozn.	info o zprac.
A 44433	-	A 44435	(1887)	PS 1964	VMO	návštní sídliště	keram.	(placénická)	VMO 576/64	Nekvasil 1991, 36-37		neposkytnuto
A 44437	-	A 44441					keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44443	-	A 44449					keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44451	-	A 44452					keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44504							keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44509							keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44512							keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44515							keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44519							keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44521							keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44522							keram.	(placénická Ha D2-D3)				neposkytnuto
A 44523	-	A 44527					keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44528							keram.	(placénická Ha D2-D3)				neposkytnuto
A 44529							keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 51983	-	A 51991	(1887)	PS 1964	VMO	návštní sídliště	keram.	slezská? / placénická?	VMO 576/64			Informace z listinného sarchivu VMO, jedná se o stěpy, které byly vystaveny v expozici a byly dodatečně zahrnovány
A 44555			(1887)	PS 1964	VMO	návštní sídliště	keram.	(placénická)	VMO 1231/64 (78/64?); AÚ Brno 2653/64	Trnádková 1963, 27; Nekvasil 1991, 36-37		neposkytnuto
A 44562							keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44565	-	A 44570					keram.	(placénická)				neposkytnuto
A 44587	-	A 44588					keram.	placénická Ha D2-D3				neposkytnuto
A 44722							keram.	placénická Ha D2-D3				neposkytnuto
A 44736							keram.	placénická Ha D2-D3				neposkytnuto
A 44740							keram.	placénická Ha D2-D3				neposkytnuto
A 44614	-	A 44615	(1887)	PS 1969	VMO	návštní sídliště	keram.	(placénická)	VMO 777/0; AÚ Brno 276/71	Doňal 1972, 22 (obr.); 26; Nekvasil 1991, 36-37		zpracováno
A 44627							keram.					zpracováno
A 44629	-	A 44631					keram.					zpracováno
A 44633	-	A 44634					keram.					zpracováno
A 44645	-	A 44646					keram.					zpracováno

Č. lokality (v.k.ú./setkové), název lokality (další názvy)												
Inv. č. pečičení	Inv. č. kovové	rok objevení (1. zprůzk.)	akce	objed	uložení	druh lokality	charakteristika; typy nálezu	datování (rámcově)	Instituce + přírůskové č.	Literatura	Pozn.	info o zprac.
A 44649		(1887)	PS 1969		VMO	návší stříšně	keram.	(pláničká)	VMG 7770; AÚ Brno 27671	Dřmal 1972, 22 (obr.), 26; Něcvasíl 1991, 36-37		zpracováno
A 44652							keram.					zpracováno
A 44671	-	A 44673					keram.					zpracováno
A 44675	-	A 44677					keram.					zpracováno
A 44686	-	A 44682					keram.					zpracováno
A 44699		(1887)	PS 1969		VMO	návší stříšně	jáma; keram.	(pláničká)	VMG 7870; AÚ Brno 27771	Dřmal 1972, 22 (obr.), 26; Něcvasíl 1991, 36-37		zpracováno
A 44707							jáma; keram.					zpracováno
A 44725		(1887)	PS 1969		VMO	návší stříšně	keram.	(pláničká)	VMG 7970; AÚ Brno 27871	Dřmal 1972, 22 (obr.), 26; Něcvasíl 1991, 36-37		zpracováno
A 44730	-	A 44731					keram.					zpracováno
14861-006770	-	14861-007070	(1887)	ZAV 1970	P 9	návší stříšně	průkop; keram	(pláničká)	VMG 4691; AÚ Brno 41901	Podborský 1970a, 32, 206; Něcvasíl 1971a, 25-29; Čímář 2004a, 231-229; Góse - Fojtík 2020, 42, 197, obr. 4,240; 63,240		nepskytnuto
14861-007370				J 10			jáma; keram.	pláničká				zpracováno
14861-007970				J 10			jáma; keram.	Ha C2-D3 pláničká				zpracováno
14861-008570				J 11 A			jáma; keram.	Ha C2-D3 (pláničká)				nepskytnuto
14861-008770	-	14861-009070		J 11 A			jáma; keram., naza.	(pláničká)				nepskytnuto
14861-021070	-	14861-02 6b70		J 19			jáma; keram.	pláničká				zpracováno
14861-022670	-	14861-023270		J 21			jáma; keram., naza., ostev.	Ha C2-D3 pláničká				zpracováno
14861-027070	-	14861-027170		J 25			jáma; keram.	pláničká				zpracováno
14861-030570	-	14861-031770		J 42			jáma; keram., naza.	Ha C2-D3 pláničká				zpracováno
14861-040670	-	14861-041070		J 50			jáma; keram.	Ha C2-D3 pláničká				zpracováno
14861-041470	-	14861-041770		J 50			jáma; keram., ostev.	pláničká				zpracováno
14861-046970	-	14861-047570		J 56			jáma; keram.	Ha C2-D3 pláničká				zpracováno
14861-047770	-	14861-047870		J 56			jáma; keram.	pláničká				zpracováno
14861-048070	-	14861-049170		J 56			jáma; keram.	Ha C2-D3 pláničká				zpracováno
14861-049370	-	14861-049470		J 56			jáma; ostev., uhliky	pláničká				zpracováno
14861-049970				J 58			jáma; keram.	(pláničká)				nepskytnuto
14861-050970				J 58			jáma; keram.	(pláničká)				nepskytnuto

Č. lokality (v k.č. / celkové), název lokality (další názvy)												
Inv. č. pečateční	Inv. č. koncové	rok objevu (l. zrnky)	akce	objekt	uložení	drnh lokality	charakteristika; typ nálež	datování (fráncové)	Instituce + přírskové č.	literatura	Pozn.	info o zprac.
14861-0526/70	-	14861-0527/70	(1887)	ZAV 1970	J 58	VMO	návrsní sídliště jásas, keram.	(plaénická)	VMO 4691; AÚ Brno 41901	Podhorský 1970a, 32, 206; Necvasil 1971a, 25-29; Čímáf 2004a, 223-229; Góse - Fojtík 2010, 42, 197, obr. 4:240: 63:240		neposkytnuto
14861-0608/70	-	14861-0611/70		J 70			jásas, keram.	(plaénická)				neposkytnuto
14861-0613/70	-	14861-0620/70		J 70			jásas, keram., ostec., kámen	(plaénická)				neposkytnuto
14861-0622/70	-	14861-0626/70		J 70			jásas, keram., ostec., malako., straska, ubilky	(plaénická)				neposkytnuto
14861-0627/70	-	14861-0651/70		J 71			jásas, keram., maza., ostec.	plaénická Ha C2-D3				zpracováno
14861-0657/70	-	14861-0663/70		J 71			jásas, keram.	(plaénická)				neposkytnuto
14861-0666/70	-	14861-0670/70		J 71			jásas, keram., ostec.	(plaénická)				neposkytnuto
14861-0671/70	-	14861-0673/70		J 71			jásas, keram.	plaénická Ha C2-D3				zpracováno
14861-0675/70	-	14861-0699/70		J 71			jásas, keram.	plaénická Ha C2-D3				zpracováno
14861-0681/70	-	14861-0689/70		J 71			jásas, keram., maza., ostec., tuha	plaénická Ha C2-D3				zpracováno
14861-0700/70	-	14861-0731/70		J 74			jásas, keram.	(plaénická)				neposkytnuto
14861-0712/70				J 74			jásas, keram.	(plaénická)				neposkytnuto
14861-0769/70	-	14861-0806/70		J 77 A			jásas, keram., maza., ŠI, ostec., malako., ubilky	plaénická Ha C2-D3				zpracováno
14861-0809/70	-	14861-0811/70		J 79			jásas, keram., ubilky	(plaénická)				neposkytnuto
14861-0835/70	-	14861-0852/70		J 82			jásas, keram., maza., ostec., malako., straska, ubilky	plaénická Ha C2-D3				zpracováno
14861-0853/70	-	14861-0854/70		J 82			jásas, kámen, ubilky	(plaénická)				neposkytnuto
14861-0944/70	-	14861-0954/70		J 102			jásas, keram., maza., ostec., malako.	plaénická Ha C2-D3				zpracováno
14861-0955/70	-	14861-0964/70		J 103 A			jásas, keram.	(plaénická)				neposkytnuto
14861-0987/70	-	14861-0988/70		J 108 A/B			jásas, keram.	(plaénická)				neposkytnuto
14861-0997/70	-	14861-1001/70		V 110 B			vrstva, keram.	(plaénická)				neposkytnuto
14861-1005/70	-	14861-1020/70		J 111			jásas, keram., maza., ostec., malako., ubilky	plaénická Ha C2-D3				zpracováno
14861-1023/70	-	14861-1035/70		J 114			jásas, keram., maza.	plaénická Ha C2-D3				zpracováno
14861-1123/70				J 118			jásas, keram.	(plaénická)				neposkytnuto
14861-1145/70	-	14861-1159/70		J 118			jásas, keram., maza., ostec., malako., straska	(plaénická)				neposkytnuto
14861-1171/70	-	14861-1172/70		J 118			jásas, ostec., malako.	(plaénická)				neposkytnuto
14861-1267/70				V 123 B			vrstva, keram.	(plaénická)				neposkytnuto

C. lokalit (v k.ú. / celkové), název lokality (další názvy)												
Inv. č. počáteční	Inv. č. konečné	rok objevu (l. známky)	akce	objekt	uložení	dráh lokality	charakteristika; typy nálezů	datování (řmccové)	Instituce + přírůstkové č.	literatura	Pozn.	info o zprac.
14861-155670	-	14861-155770	(1887)	ZAV 1970	J 160	VMO	mrvšínské sídliště	plátenická Hs C2-D3	VMO 4691; AÚ Brno 41901	Podborský 1970a, 32, 206; Nákyšal 1971a, 26-29; Čizmař 2004a, 228-229; Gošec - Fojtk 2020, 42, 197, obr. 4:240; 63:240		zpracováno
14861-155870	-	14861-156070			J 160		jáma; ubítky	(plátenická)				neposkytnuto
14861-155970	-	14861-157570			J 160		jáma; maza., ostec.	plátenická Hs C2-D3				zpracováno
14861-157170	-	14861-157570			J 164		jáma; keram., ostec.	(plátenická)				neposkytnuto
14861-164170	-	14861-164470			V 193 B		vrstva; keram.	plátenická Hs C2-D3				zpracováno
14861-165770	-	14861-165870			J 199		jáma; keram.	(plátenická)				neposkytnuto
14861-175470	-	14861-179170			J 216		jáma; keram.	(plátenická)				neposkytnuto
14861-177670	-	14861-179170			J 218		jáma; keram., maza., ostec.	plátenická Hs C2-D3				zpracováno
14861-179270	-	14861-179770			J 219		jáma; keram.	plátenická Hs C2-D3				zpracováno
14861-179970	-	14861-180370			J 219		jáma; keram., maza., št. ostec., ubítky	plátenická Hs C2-D3				zpracováno
14861-204070	-	14861-204070			V 223		vrstva; keram.	plátenická				zpracováno
14861-206670	-	14861-206670			V 225		vrstva; keram.	plátenická Hs C2-D3				zpracováno
14861-206870	-	14861-206970			V 225		vrstva; keram.	plátenická Hs C2-D3				zpracováno
0-12398-0001*	-	0-12398-0004*	(1887)	PS 1988-89		VMO	mrvšínské sídliště	(plátenická)	VMO 12398		*) účelováni použito pouze pro účel této práce	zpracováno

021/46) (nezáměná lok. 1)

A 51994	-	A 52013	(1964)	?		VMO	pohřebiště? žárové hroby; keram. *	lužická? / slezská? / plátenická?	VMO 575/64; AÚ Brno 153070	Informace z listinného archivu VMO; *) nádobý oznaženy "Kirwein" (= Skrběn)		neposkytnuto
---------	---	---------	--------	---	--	-----	------------------------------------	---	-------------------------------	--	--	--------------

k. ú. Slatinice na Hané

?		(1931)	?	?		?	pohřebiště žárové hroby?	hušar?	Hušíka 1931, 15; Přichystal 1999, 52			-
---	--	--------	---	---	--	---	--------------------------	--------	---	--	--	---

021/48) Hřbitov (Na hřbitově, U hřbitova, Od hřbitova)

?		1892	AMV 1892			VMO	pohřebiště kostrový hrob; keram., maza., zlato, spálené obřít, ostec.	hušar?	Havelková 1893, 161; Přichystal 1999, 13, 35			nežádáno
---	--	------	----------	--	--	-----	--	--------	---	--	--	----------

021/49) Na strážě (severně Slatinice, západně od silnice)

TP04-0001*		2007	PS 2007			soukr. sb.	sídliště keram.	plátenická Hs C2-D1	-	Zapůjčeno ze soukromé sbírky T. Přidalá; *) účelováni použito pouze pro účel této práce		zpracováno
?		2007	Delek., PS			ÚAPP BM	sídliště bronzý, sklo, mlásko.	tzv. kultury východ. typu Hs D1-D2, Hs D - LT A	Barik et al. 2017, 54, 60, 62, Fig. 4:135-136, 61:37; Gošec - Fojtk 2020, 42, 107-108, 136, 212, 214, obr. 4:241; 34:241; 35:27-29; 67:241; Kozubová - Fojtk 2021, 86-87, 101-102, 105, Abb. 18:2		zpracováno dříve (Kozubová - Fojtk 2021, 86-87, 101-102, 105, Abb. 18:2)	

C. lokality (v k.č. / celkové), název lokality (další názvy)												
Inv. č. předčíslení	Inv. č. kosečné zrnítky	rok objevení (l. zrnítky)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika; typy nálezu	diagnostik (rámcově)	Instalace + přírůskové č.	Literatura	Pozn.	info. o zprac.
041/50) Nad farskou zahradou (za farskou zahradou)												
33397a	-	33397f	(1948)	sbírka AG	MaG PV	sidliště	keram.	(plátenická Ha C2-D1)	L. 233 (katalogové číslo MaG PV); AÚ Brno 141/48	Přichystal 1999, 57		zpracováno
051/51) Nad vinohrádky												
38776	-	(1909)	Dar	MaG PV	sidliště?	keram.		plátenická?	L. 65 (katalogové číslo MaG PV)	Grotwald 1909, 7;	Informace z digitálního archivu MaG PV (datově BACH)	neposkytnuto
061/52) Pasůnk. (Přibon. Pasůnký, Slaunský, Přibon. - lokalita se nachází na rozhraní katastrů Slaunky a Slaunice -)												
?	?	Dobek?	?	?	?	sidliště	bronz	plátenická Ha D1	?	Göze - Fojtík 2020, 125-126, obr. 42,7		-
071/53) Stará kotletna (JZ obce, Z část kostelního návsí)												
A 92760	-	A 92752	2002	ZAV 2002	povrch	VMO	sidliště	keram.			Šmíd 2002	nžádáno
A 92807	-	A 92816		K 500				keram., železo, ŠL, ostec.				nžádáno
A 92907	-	A 92915		K 501				keram.				nžádáno
A 92983	-	A 93016		K 501				keram., ostec.				nžádáno
A 93017	-	A 93025		K 504				keram., ostec.				nžádáno
081/54) Ulništozu (pole u křížku směrem k Drahanovicím)												
A 70796	-	1985	sbírka JK		VMO	sidliště	keram.	(plátenická)	VMC 116/89; AÚ Brno 260/61			zpracováno
A 70798	-	A 70779					keram.					zpracováno
091/55) U vodárny												
?	?	(Dobek?)	PS	?	?	opjedinely n. (2x)	bronz	plátenická Ha D1-D2	?	Göze - Fojtík 2020, 42, 105, 107-109, 125, 126, 128, obr. 4-242, 34-242, 35-30, 42-8a,b		-
101/56) Vinohrádky												
33339a	-	1909	sbírka AG	MaG PV	sidliště?	keram.		(plátenická)	L. 175 (katalogové číslo MaG PV)			zpracováno
33398a	-	33398f	1909	? 1980	MaG PV	sidliště?	keram.	(plátenická)	L. 234 (katalogové číslo MaG PV)			zpracováno
111/57) Záhumenice												
G 6810	-	G 6811	(1931)	PS	VMO	sidliště?	keram.	plátenická?	AÚ Brno 254/63; AÚ Praha 623/57	Grotwald 1931b, 90; Janáček - Skutl 1958, 275; Přichystal 1999, 57	Informace z listinného archivu AÚ Brno	neposkytnuto
121/58) (více lokalit: Pod slunici, Vinohrádky, Nad dědinou, Na polích za hrbitovem, Za hrbitovem)												
A 871	-	A 889	(1960)	AG?; PS 1960?	VMO	sidliště	keram.	lužkář / slezská / plátenická?	VMC 578/64; AÚ Brno 859/61, 1841/61	Trádková 1961c (vč. obr.); 1961d, 19	Informace z listinného archivu VMO; částečně by snad mělo jít o sbírky A. Gottwald a K. Dobše	neposkytnuto
131/59) (neznamá lok. I)												
?	-	(1961)	?	MZM?	?	sidliště, pohřebiště	keram., bronz	slezkář / plátenická?	AÚ Brno 203/61		Informace z listinného archivu AÚ Brno vč. kreceb	nžádáno

C. lokalit (v k.ú./celkové), názvy lokality (další názvy)												
Inv. č. počáteční	Inv. č. koncové	rok objevení (1. známky)	asce	objekt	uložení	dráh lokality	charakteristika; typy nalezi	datování (třesové)	Instituce + přírůskové č.	Literatura	Pozn.	inf) o zprác.
14./60.	(neznámá lok. 2)		(1966)	Dur 1966	VMO	pohřebiště	žárový hrob		pláničká? VMO 24366			neposkytnuto
15./61.	(neznámá lok. 3; Vrehy)		?	PS	ÚAPP PV	ojedinelý n. bronz		tzv. kultury východ. typu Ha D – L.T.A	Bartík et al. 2017, 54, 61, Fig. 5:134; Golec – Fojtík 2020, 42, 197, obr. 4:243; 67:243; Kozabová – Fojtík 2021, 85, 102, Abb. 17:73			zpracováno dříve (Kozabová – Fojtík 2021, 85, 102, Abb. 17:73)
16./62.	(neznámá lok. 4; na polích okolo Slatince)		1970	PS 1970	OVM	sídliště?	keram.*		Wiegandová 1971, 80, 147, tab. 63.3		*) mělo by se jednat o 2 střepy	nečistupné

k. ú. Těšovice u Olomouce

01./63) Záhumentky

?	(1948)	?	VMO?, MZM?, AU Brno?	sídliště	odpadní jáma; keram. *, ostec.			(pláničká)	VM(O?) 416448; AU Brno 455/48			Informace z listinného archivu AU Brno (přesněji "halštatská odpadková jáma z hereč byly vyzvodnuty hromě střepy z větší nádoby a z zvířecí kosti; na celé vykopané ploše; jví se profily halštatských sídelních a odpadkových jam?); *) pro zařazení mezi prokázaný nálež hovortí specifikaice v blížeší o nálezu: "spodní část ... hrubostěnné žsobilnice se 4 velkými podlouhými papky"
---	--------	---	----------------------	----------	--------------------------------	--	--	------------	-------------------------------	--	--	--

k. ú. Topolany u Olomouce

(dosaovní; neexistence obciálních halštatských nálezu)

k. ú. Třebčín

011./64) Chudobsko

33406	(1924)	sbírka AG	MnG PV	sídliště	keram.			(pláničká)	L 24; (katalogové číslo MnG PV); AU Brno 202346, 151/48; AU Praha 841/37, 125237, 174347	Genwald 1924, 101; 1931b, 91; Přibyslav 1999, 68; 2001, 70, 73, 82, obr. 53		zpracováno
-	(1924)	PS 70, křtn 20. ústěf	soukr. sb.	sídliště	keram.			(pláničká) –	Přibyslav 2001, 70, 73, 82, obr. 52			něžaláno

Č. lokality (v k.ú. / celkové), název lokality (další názvy)										
Inv. č. pozáteční	Inv. č. koncové	akce	objekt	uložení	úroveň	charakteristika; typy nálezu	datování (rámcově)	Instituce + přírůskové č.	Literatura	Pozn.

info. o zprac.

k. ú. Ústín

011/65) Královský kopeček (u Těšetic), Noviny, Dlonhá rovina, I. Spálenec, Spálenec, Okolí mlýna Spálenec

13403	-	13106	1880	AMV 1880	NHM Videň	pobřežní (mohyla)	komorové kostrové hroby; keram., bronz, železo, ocel, KPI, RMZ, ubítky Ha C2	plátenická AU Brno 1260/46; AU Praha 831/37, 785/39, 81/47	Wankel 1885, 93-94, obr.; KFF 1889, 384-385; Červinka 1902, 157; 1911, 43; Koudelák - Vácn - Vrbka 1940, 43-46; Nekvasil 1961b, 239; 1993, 334, 357, obr. 219; Mšichová 1992, 21; Řehovský 1992, 247, Taf. 69-978; Tymonová 1992, 61-62; Kaláček 2016, 62, 64, 66, obr. 2-2; Mirová - Gollec 2018, 96-99, Fig. 18-21; Gollec - Fojtík 2020, 17, 43, 49, 53, 56-59, 63, 77, 85, 88-91, obr. 4-284, 7-8; 9-284; 12-284; 25; 27; 29-284; 30-9; 68		nužádáno
-------	---	-------	------	----------	--------------	----------------------	---	--	--	--	----------

021/66) Nad mlýnem Spálenec (Sval prot mlýnu Spálenec, Nad Spálenem, Dív nad rybníkem, Travník)

0-120364-0001*	-	0-120364-0005*	1963	PS 1963	VMO	sídliště	keram.	plátenická Ha C2-D2	Trnářková 1965, 28	zpracováno
A 43690	-	A 43796	1963	sbírka JK	VMO	sídliště	keram.	plátenická Ha C2-D3	VMC 61/86; AU Brno 1374/87 Doňmal 1989, 99-100	zpracováno
A 43877	-	A 43878								zpracováno
A 43889	-	A 43891								zpracováno
A 43893										zpracováno
A 43897										zpracováno
A 43906										zpracováno
A 43958										zpracováno
A 43959										zpracováno
A 43981										zpracováno
A 43988										zpracováno

k. ú. Vilémov u Litovle

(dosavadní neexistence oficiálních halbiatských nálezu)

k. ú. Vojnice u Olomouce

(dosavadní neexistence oficiálních halbiatských nálezu)

C. lokalita (v k.ú. / celkové), název lokality (další názvy)	Inv. č. psáčeků	Inv. č. krovové znůtky	alka	objekt	uložení	dráh lokality	charakteristika; typy nálezu	datování (šticové)	Instrukce + příraskové č.	literatura	Pozn.	info o zprac.
--	-----------------	------------------------	------	--------	---------	---------------	------------------------------	--------------------	---------------------------	------------	-------	---------------

okres Prostějov

k. ú. Bohuslavice u Konice

(dosavadní neexistence oficiálních haltských nálezu)

k. ú. Budětsko

(dosavadní neexistence oficiálních haltských nálezu)

k. ú. Čechy pod Kosířem

011/67) Díly za vrchní Brankou

A 71150*	3912	sbíra AG	VMO	pohřebiště	žárový hrob; keram.	plátenická Ha D3	VMO 501/64; AÚ Brno 162255; AÚ Praha 208757	Gartwald 1930a, 70, obr. 12.1, 2; 1930b, 38–39, obr. 33.2; 1931b, 102–104, obr. 115.2; Jarníček – Škutil 1958, 279; Nekvasil 1963, 369, obr. 24; 18; Gollárová 2013, 56	Informace z listinného archivu VMO; *) jsou zde uvedena rovišř čísla G 7407 a G 7408; datace samostatně do Ha D2–D3	zpracováno		
?	(G7407)*				žárový hrob; keram.				Informace z listinného archivu VMO; *) jsou zde uvedena rovišř čísla G 7407 a G 7408; datace samostatně do Ha D3 – LT A	nepskytnuto		

021/68) Havřívov díry

291564	2017	Deski, 2017	MaG PV	ojedinečný n.	bronz	plátenická Ha C1	MaG PV 62017	Mřová 2019, 81–82, 260, 344, obr. 39.13; ub. 28.13; Geles – Fojtík 2020, 98–99		zpracováno		
--------	------	-------------	--------	---------------	-------	------------------	--------------	--	--	------------	--	--

031/69) Mezi cestami

156332	–	156409	998	ZAV 1998	K 506	MaG PV	sídliště	hlíník, stavební jáma; keram.	Šnás 1998; 1999b, 255–256	zpracováno		
156410	–	156411	–		K 506			hlíník, stavební jáma; maza, oštěo.		nepskytnuto		

041/70) Na hradkách – západně (Na hradkách)

124671	–	124609	999	ZAV 1999	K 527	MaG PV	sídliště	jámy; keram.	Šnás 2000b	zpracováno		
124701	–	124703	–		K 527			jámy; maza, BI, oštěo.		zpracováno		
?			999	Deski.	Ú APP KM	ojedinečný n.	bronz	tzs; kultury výcod. ? typu Ha D – LTA	Fojtík – Novák – Popelka 2020, 193–194, obr. 4.7; Geles – Fojtík 2020, 34; Krzabová – Fojtík 2021, 85, 98–99, Abb. 17.62	zpracováno		(Kozubová – Fojtík 2021, 85, 98–99, Abb. 17.62)

k. ú. Hačky

(dosavadní neexistence oficiálních haltských nálezu)

C. lokality (v k.ú./ celkové), název lokality (další názvy)												
Inv. č. počítání	Inv. č. konzové	roční objem (1. zmínky)	akce	objekt	uhození	druh lokality	charakteristika; typy nálezu	datování (rámcové)	Instituce + přírůskové č.	Literatura	Pozn.	info o zprac.

k. ú. Přemyslovice

(dosavadní neexistence oficiálních halštatských nálezu)

k. ú. Raková u Konice

(dosavadní neexistence oficiálních halštatských nálezu)

k. ú. Rakůvka

(dosavadní neexistence oficiálních halštatských nálezu)

k. ú. Slatinky

021/741 Kobylí hlava

83370	-	83389	1988	ZAV 1988	MaG PV	stříště	jány; keram.	(plátenická Ha D2-D3)	L. 302 (katalogové číslo MaG PV); MaG PV 66090; AÚ Brno 416089 Šnidl 1989	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)	neposkytnuto
83397	-	83400					jány; keram.			Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)	neposkytnuto
85001	-	85013					jány; keram.			Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)	neposkytnuto
85035	-	85037					jány; maza, osteo., brodka, grafitu			Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)	neposkytnuto

021/741 Mokálky

?		1893	?		VMO?	depozit?	bronz*	plátenická?	?	Přechel 1891, 135; Oůhal 1893, 126; Gottwald 1908, 72; 1924, 56; Červinka 1911, * 78 obrůnkových náframků* (viz literatura) 228; Janůsek – Skůtil 1958, 278; Štůt 1975, 42	-
33403a	-	33403b	1893	sbůrka AG?	MaG PV	stříště	keram.	(plátenická)	L. 239 (katalogové číslo MaG PV)	Gottwald 1924, 101; Janůsek – Skůtil 1958, 279	zpracováno
175693	-	175806	1893	ZAV 2002	K 500 MaG PV	stříště	jána; keram., bronz, kůmen, malako., ublky	plátenická Ha D1-D3	MaG PV 46/2003; AÚ Brno 518004 Šnidl 2003		zpracováno
175807					K 500		jána; osteo.				neposkytnuto
175808					K 500		jána; maza.				zpracováno
175809	-	175810			K 501		jána; keram., maza.				zpracováno
175827	-	175895			K 506		jána; keram., strůška				zpracováno
175896					K 506		jána; osteo.				neposkytnuto
175897					K 506		jána; maza.				zpracováno
176175	-	176196			K 510		jána; keram.				zpracováno
176197	-	176198			K 510		jána; keram.				neposkytnuto

Č. lokality (v k.č./ celkové), název lokality (další názvy)												
Inv. č. počítací	Inv. č. koncevé	rok objevení (1. zpráva)	aiće	objekt	uložení	drůh lokality	charakteristika; typy naleziš	datování (třeticevé)	Instituce + přírodní č.	Literatura	Pozn.	inf'o o zprac.
176199	-	176317	1893	ZAV 2002	K 510	MnG PV	sídliště	plátenická	MnGPV 46/2003; AÚ Brno	Šmída 2003		zpracováno
176318					K 510		jána; keram.	Ha D1-D3	518/04			neposkytnuto
176319					K 510		jána; osteo.					zpracováno
176663	-	176742			K 524		jána; maza.					zpracováno
176743					K 524		jána; keram., mláiko.					zpracováno
176744					K 524		jána; osteo.					neposkytnuto
176745	-	176817			K 525		jána; maza.					zpracováno
176818					K 525		jána; keram.					zpracováno
176819					K 525		jána; osteo.					neposkytnuto
176880	-	177732			K 540		jána; maza.					zpracováno
17734	-	177737			K 540		jána; keram.					zpracováno
17739	-	177741			K 540		jána; keram.					zpracováno
17743	-	177747			K 540		jána; keram.					zpracováno
17749	-	177755			K 540		jána; keram.					zpracováno
17763	-	177764			K 540		jána; keram.					zpracováno
17765	-	177768			K 540		jána; osteo.					neposkytnuto
17769					K 540		jána; maza.					zpracováno
178375	-	178420			K 565		jána; keram., maza., osteo.					neposkytnuto
179745					K 565		jána; sklo					neposkytnuto
178421	-	178409			K 567		jána; keram., maza., osteo.					neposkytnuto
178729	-	178761			K 580		jána; keram.					zpracováno
178762					K 580		jána; osteo.					neposkytnuto
178762a	-	178763			K 580		jána; keram., maza., osteo.					zpracováno
178764	-	178768a			K 582		jána; keram.					zpracováno
178769					K 582		jána; osteo.					neposkytnuto
178770	-	178781			K 583		jána; keram.					zpracováno
178782					K 583		jána; osteo.					neposkytnuto
178783					K 583		jána; maza.					zpracováno

C. lokality (v kř./celkové), názvo lokality (další názvy)												
Inv. č. přečtení	Inv. č. koncevě	rok objevu (l. známky)	áice	objekt	uložení	úruh lokality	charakteristika, typy nalezi	datování (fráncové)	Instituce + přírůskové č.	literatura	Pozn.	inf) o zprac.
178784	-	178791	1893	ZAV 2002	K 584	MaG PV	sídliště	jána; keram.	Pláničká MaG PV 46/2003; AU Brno Ha D1-D3 518/04	Šmid 2003		zpracováno
178792	-	178827		K 585			jána; keram.					zpracováno
178828				K 585			jána; ostec.					neposkytnuto
178837	-	178860		K 587			jána; keram.					zpracováno
178861				K 587			jána; ostec.					neposkytnuto
178862				K 587			jána; maza.					zpracováno
178863	-	178889c		K 588			jána; keram.					zpracováno
178890				K 588			jána; ostec.					neposkytnuto
179450	-	179544		K 605			jána; keram.					zpracováno
179545				K 605			jána; ostec.					neposkytnuto
179546				K 605			jána; maza.					zpracováno
183785	-	183802	1893	ZAV 2003	K 502	MaG PV	sídliště	jána; keram., ostec., malako.	Pláničká MaG PV 62/2004; AU Brno 560/04	Šmid 2004		nžádáno
183834	-	184838		K 504			jána; keram.					nžádáno
184839	-	184063		K 505			jána; keram., maza., bronz, KPI, ostec.					nžádáno
184054	-	184080		K 506			jána; keram., maza., ostec.					nžádáno
184350	-	184397		K 507			jána; keram.					nžádáno
184399	-	184400		K 507			jána; maza., ostec.					nžádáno
184081	-	184148		K 508			jána; keram.					nžádáno
184177				K 508			bronz					nžádáno
184180	-	184342		K 509			jána; keram.					nžádáno
184346	-	184349		K 509			jána; maza., BI, ostec., žel. sruska					nžádáno
225538	-	225565		K 116			jána; keram., maza., ostec., kameny					nžádáno
228762	-	228763		plocha			keram.					nžádáno
227031	-	227052	1893	ZAV 2004	K 101	MaG PV	sídliště	jána; keram.	Pláničká / ? česý latén			Informace z digitálního archivu MaG PV (databíze BACH)
222630	-	222681		K 103			jána; keram., maza., ostec., kameny hařat					Informace z digitálního archivu MaG PV (databíze BACH)
221804	-	221844		K 110			jána; keram.					Informace z digitálního archivu MaG PV (databíze BACH)

Inv. č. přičetní	Inv. č. loscové	rok objemu (1. zpráva)	akce	objed	uložení	druh lokality	charakteristika; typy názevů	datování (rámcově)	Instituce + přírskové č.	Literatura	Pozn.	info o zprac.
227201	-	227211	1893	ZAV 2004	K 111	MaG PV	stříškové jásna; keram., naza., ostec.	(pláčenická / časný latěn) ?	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
222507	-	222552			K 113		jásna; keram., naza., ostec., kameny	(časný latěn)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
227241					K 114		jásna; keram.	(pláčenická – pozdní hališat)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
227250	-	227259			K 114		jásna; keram., naza., ostec., kameny	(pláčenická – pozdní hališat)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
227240	-	227252			K 144		jásna; keram., naza.	(pláčenická – pozdní hališat)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
227238	-	227282			K 146		jásna; keram., naza.	(pláčenická – pozdní hališat)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
228223					?		keram.	(pláčenická)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
228228	-	228232			?		keram.	(pláčenická / časný latěn)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
220101	-	220517	1893	ZAV 2005	K 101	MaG PV	stříškové jásna; keram., naza., kámen	(časný latěn) ?	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
220118	-	220553			K 102		jásna; keram., naza.	(časný latěn)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
220571					K 103		jásna; keram.	(pláčenická)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
220572	-	220592			K 104		jásna; keram., naza., ostec., kameny, struska	(časný latěn)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
220593	-	220612			K 105		jásna; keram., naza., ostec., kameny	(časný latěn)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
220616	-	220631			K 202		jásna; keram., naza., ostec., malako, kameny	(časný latěn)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
220632	-	220691			K 203		jásna; keram.	(časný latěn)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
220693	-	220664			K 203		jásna; keram., KPI	(časný latěn)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
220697	-	220710			K 203		jásna; keram., naza., ostec., kameny	(časný latěn)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
220701	-	220707			K 204		jásna; keram., naza., ostec., kameny	(časný latěn)	Informace z digitálního archivu MaG PV (databáze BACH)			nžádáno
?			1893	PS?	ÚAPP BM	stříškové malako.	tzv. kultury východ. typu Ha D – LT A	Barik et al. 2017: 55, 62, Fig. 6:139; Golce – Fojník 2020, 212: 214, obr. 67:244; Kozubová – Fojník 2021, 86–87, 102, Abb. 18:3			zpracováno dřve (Kozubová – Fojník 2021, 86–87, 102, Abb. 18:3)	

Č. lokality (v k.č./celkové), název lokality (další názvy)	Inv. č. průzkumů	Inv. č. kreseb	rok objevu (l. zahrávky)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika; typy nálezu	dnovní (rámecové)	instituce + přírůskové č.	literatura	Pozn.	info. o zprac.
03/75) Nisky (Větrák, U větráku, U zvonů, SV obec)													
A 50887*	-	A 5187*	1877	AMV 1932-39	**	VMO	pohřebiště	komorové žárové hroby, žárové hroby; keram., bronz, železo, sklo, šl	platinická Ha C1-D3	VMG 481/64, 482/64, 484/64, 485/64, 486/64	Haeilková 1890, 84-185; Priecehl 1891, 133-137; Červinka 1902, 277; Kovař 1914, 143; Gotswald 1924, 94; 1935, 1-19; Nekvasil 1960b, 50-53; 1964, 23-235; Řihovský 1993, 87, 89-92, 105-106, Taf. 14; 138; 161/80; 23/B3; Přichystal 1999, 37-38, 61; 2003; Mirová 2019, 99-101, 285-286, 368, obr. 48-4, tab. 52:22-25; Golec - Fojtík 2010, 18-19, 42, 76-77, 81, 83-86, 94, 96, 98-99, 105-109, 111-116, 118-119, 121, 128-129, 132-133, 138-138, 140-141, 152-153, 168, 189, obr. 4:245-248; 24; 26-27; 34:245-248; 35:31-32, 36:57-59; 37:43; 38:21; 44:3; 46:53:5; 68-69		zpracováno dříve (Přichystal 2003)
21246*	-	38756*			**	MaG PV	komorové žárové hroby, žárové hroby; keram., bronz, železo, sklo, šl			MaG PV 52/43		*) Síslování jednotlivých kontextů nejiřováno jsou uvedena pouze ohraničující inv. č. ze zpracování M. Přichystal, **) pro zjištění jednotlivých kontextů viz katalog v Přichystal 2003	zpracováno dříve (Přichystal 2003)
04/76) Pasůňk (Příhon, Pasůňky, Slatinský příhon) - lokalita se nachází na rozhraní katastrů Slatinky a Slatnice - I													
33399a	-	33399b	(1909)	sbírka AG		MaG PV	stříškové keram.*		platinická Ha C2-D1	L 235 (katalogové číslo MaG PV); AU Brno 143548, 238/63, 246/63 1999, 61	Gotswald 1931b, 91; Janáček - Škutil 1958, 275; Přichystal 1999, 61	*) krabice s matricím obsahují ještě střepy slzské k. a další, chronologicky neurčitelné střepy, B1 a KH	zpracováno
33400a	-	33400c					keram.*			L 236 (katalogové číslo MaG PV); AU Brno 143548, 238/63, 246/63	L 236 (katalogové číslo MaG PV); AU Brno 143548, 238/63, 246/63	*) krabice s matricím obsahují ještě střepy slzské k. a další, chronologicky neurčitelné střepy, B1 a KH	zpracováno

C. lokality (v.k.á./celkové, název lokality (další názvy))												
Inv. č. počáteční	Inv. č. koncové	rok objemu (l. zmínky)	akce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika; typy nálezu	datování (rámcově)	Instituce + přírůskové č.	literatura	Pozn.	info o zprac.
05./77) Pod hájem (Podháří, U dubů, U dubů, Tř. dubů, SZ obce)												
7*		(1909)	sbírka AG		MaG PV?	sídliště	osteo.*	platěnická? ?		Gotwald 1909, 19–20, obr. 25; 1924, obr. na str. 100; 1931b, 91., obr. 101		neposkytnuto
33402a	–	33402h	sbírka AG		MaG PV	sídliště	keram.*	platěnická Ha C2–D2	L 238 (katalogové číslo MaG PV); AÚ Brno 135/48, 144348, 238/63, 1473/88	Gotwald 1908, 72; 1924, 101; Janáček – Skutil 1958, 279; Mochma 1961b, 71; Šrot 1975, 42; Přichystal 1999, 62	*) v literatuře uváděné kostěné nástroje bez inv. č.; možnou také pocházejí z lokality "Za humny" a "Pasank"	zpracováno
A 946*	–		PS 1960		VMO	sídliště	keram.	(platěnická) AÚ Brno 184/061		Tráňková 1961a (vě. obr.); 1961b, 19		neposkytnuto
A 949*	–	A 950*					keram.					neposkytnuto
142924	–	142936	PS 1960		MaG PV	sídliště	keram.	(platěnická Ha D2 – časový lajch LT A)*	MaG PV 74/2002	Mechma 1961a; 1961b, 71	*) v digitálním archivu MaG PV (databáze BACH), jsou tyto nálezy určeny jako kultura "lužická"; listinný archiv MaG PV však zmiňuje nálezy jako platěnické vě. 1 česoláteňského stěpu	nežádáno
A 70751			sbírka JK		VMO	sídliště	keram.	(platěnická Ha D2)	VMO 115/89			zpracováno
A 70754							keram.					zpracováno
A 70756							keram.					zpracováno
A 70759	–	A 70763					keram.					zpracováno
0-115/89-0001*	–	0-115/89-0002*					keram.				*) číslování použito pouze pro účel této práce	zpracováno
06./78) Šbínky (Šbínky, S za obcí)												
?		(1908)	?		?	sídliště	keram.	platěnická?	–	Gotwald 1908, 72; 1924, 101; Janáček – Skutil 1958, 279; Šrot 1975, 42; Přichystal 1999, 63		–
07./79) Za humny (Úvozová cesta ke Kostřím)												
33214		(1908)	sbírka AG		MaG PV	sídliště	keram.	(platěnická Ha C)	L 38 (katalogové číslo MaG PV)	Gotwald 1908, 71–72; 1909, 74; 1924, 101; 1931b, 91; Janáček – Skutil 1958, 279; Šrot 1975, 42; Přichystal 1999, 65		zpracováno
33259							keram.	(platěnická Ha C)	L 60 (katalogové číslo MaG PV)			zpracováno
33267							keram.	(platěnická)	L 71 (katalogové číslo MaG PV)			zpracováno
33401a	–	33401e					keram.*	platěnická Ha C1–D2	L 237 (katalogové číslo MaG PV)		*) Krabice s materiálem obsahuje ještě střepy slazské k. a další, chronologicky neurčené střepy a bronzový předmět	zpracováno
82769	–	82792	ZAV 1988	1	MaG PV	sídliště	jína; keram.*	platěnická Ha C2–D3	L 301 (katalogové číslo MaG PV); MaG PV 203/89	Průdká 1989, 1991, 30–31; Přichystal 1999, 65	*) v literatuře je uvedeno, že v kontextu jány byly ještě zamačkané; maza, ostec., kamcay, ubliky	zpracováno

Č. lokality (v k.ú. / celkové), název lokality (další názvy)	rok objevu (l. známky)	altce	objekt	uložení	druh lokality	charakteristika, typy nálezu	datování (rámcové)	literatura	Pozn.	info o zprac.
--	------------------------	-------	--------	---------	---------------	------------------------------	--------------------	------------	-------	---------------

k. ú. Stučín

011/80) Brno (Brusovka, SZ obce)

G 7171*	–	G 7172*	(1930)	šifra AG	VMO	střížně?	jána, keram.	platnická? 2017/46; AÚ Brno 925/77 VMC 579/64; AÚ Brno 737/47, 925/77 Gatswald 1930b, 36; 1931b, 91; Šrot 1975, 35; Jamásek – Skrtič 1958, 279	Informace z listinného archivu WMO; *) jedná se o nálezy z čísel A 71539 - A 71546; nebylo možno ověřit	nepřístupno
---------	---	---------	--------	----------	-----	----------	--------------	--	---	-------------

023/81) Písnice (– čtvrtě vsiřidlo i Písnice –)

?	?	PS?	?	ÚAPP BN	ojetinový n. (2x)	bronz	rev. kultury výšod. typu Ha D – ? LT A	Bartík et al. 2017, 55, 61, Fig. 5:140–141; Golec – Fojtík 2020, 42, 212, obr. 4:257; 67257; Kozubová – Fojtík 2021, 102, 160–107	zpracováno dříve (Kozubová – Fojtík 2021, 106–107)
---	---	-----	---	---------	-------------------	-------	--	---	--

031/82) Za pastouškou (Štrobek)

144161	1997	ZAV 1997	K 24A	MaG PV	sidliště	keram.	platnická Ha D1–D2 284/58	Informace z digitálního archivu MaG PV (datáže BACH)	zpracováno
144208			K 24A			keram.		Informace z digitálního archivu MaG PV (datáže BACH)	zpracováno
144454	–	144415	K 23			keram.		Informace z digitálního archivu MaG PV (datáže BACH)	zpracováno
144475	–	144416	K 23			keram.		Informace z digitálního archivu MaG PV (datáže BACH)	zpracováno

041/83) Zbrusky

144121	–	144039	1997	ZAV 1997	K 20	MaG PV	sidliště	jány, keram.	platnická MaG PV 48/2000; AÚ Brno 285/58	zpracováno
144161	–	144055			K 20			jány; keram., maza., osto., kámen, struska	Informace z digitálního archivu MaG PV (datáže BACH)	zpracováno

k. ú. Stařechovice

(dosavadní neexistence; citálních halsanských nálezu)

k. ú. Štarnov u Přemyslovic

(dosavadní neexistence; citálních halsanských nálezu)

17.2 Dokumentace k deskripci zapůjčeného materiálu

Použité zkratky v tabulkách 17.2:

IC	inventární číslo
PF	počet fragmentů
MDZ	maximální délka zlomku
MSS	maximální síla stěny střepu
ØO	průměr okraje
ØH	průměr hrdla
ØV	průměr výduti
ØMV	průměr maximální výduti
ØD	průměr dna
MAX. Ø	maximální průměr drátu
g	hmotnost fragmentu
KF	kategorie fragmentu
KH	keramická hmota
ÚP(VNĚ)	úprava vnějšího povrchu
ÚP(VNI)	úprava vnitřního povrchu
KT	keramický tvar
V	výzdoba
TAB	odkaz na tabulku (fotografii)
POZN	poznámka

okres Olomouc

Drahonovice – "Za zahrádkou": 49/86 (výzkum D. Kalitzové)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOZENÍ	PE	MDŽ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNÉ/ÚPVD	KT	V	TAB	POZN	datace
A 43683	Za zahrádkou	ZIV 1986	K2	VMO	1	42	4		200			7	V	J3	1	5	*)	117**		*) snad fragment mísy nebo malé amfory; **) minimálně trojsošobé síklné ryté linie	
A 43684	Za zahrádkou	ZIV 1986	K3	VMO	1	39	9					9	D	J2	5	7	*)			*) snad fragment amfory	
A 43685a	Za zahrádkou	ZIV 1986	K4	VMO	1	68	10		520			42	H	J1	2	7	*)			*) slepeno ze dvou kusů; **) snad fragment mísy nebo malé amfory; ***) dvojnásobná oběžná rytá linie; ****) trojsošobé síklné ryté linie	
A 43685b	Za zahrádkou	ZIV 1986	K4	VMO	1*	52	5		80			8	V	J2	1	6	**)	101***, 117****, 402*****		*) snad fragment amfory	
A 43685c	Za zahrádkou	ZIV 1986	K4	VMO	1*	39	7					5	V	J2	2	5	**)			*) slepeno ze dvou kusů; **) snad fragment mísy nebo malé amfory; ***) dvojnásobná oběžná rytá linie; ****) trojsošobé síklné ryté linie	
A 43685d	Za zahrádkou	ZIV 1986	K4	VMO	1	40	10		400			13	V	J2	2	7	*)			*) slepeno ze dvou kusů; **) snad fragment mísy nebo malé amfory; ***) dvojnásobná oběžná rytá linie; ****) trojsošobé síklné ryté linie	
A 43686a	Za zahrádkou	ZIV 1986	K4	VMO	1	46	8		180			17	V	J2*	5	5	**)			*) slepeno ze dvou kusů; **) snad fragment amfory; ***) minimálně dvojnásobná síklná rytá linie; *****) kulový důlek	
A 43686b	Za zahrádkou	ZIV 1986	K4	VMO	1	29	8		180			4	V	J2*	5	5	**)			*) příměs písku; **) snad fragment amfory	
A 43688	Za zahrádkou	ZIV 1986	K8	VMO	1*	46	4	150	150	140		10	O, H, P, V	J3	5	5	*)	31131		*) slepeno ze dvou kusů	

Drahonovice – "Za zahrádkou": 50/86 (výzkum D. Kalitzové)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOZENÍ	PE	MDŽ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNÉ/ÚPVD	KT	V	TAB	POZN	datace	
A 44200	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž1	VMO	11*	79	14		460	510		329	H, P, V	J2**	2	5	23331	401***, 513****		*) z toho 8 různé k sobě slepeno; **) příměs písku; ***) oběžná řada oválných důlků na podhrdli; ****) nekolkánosobý vertikální žlábek přes střed		
A 44201	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž1	VMO	7*	97	12			390		308	V	J2**	6	6	***)	921		*) z toho 4 různé k sobě slepeny; **) příměs písku; ***) snad fragment amfory nebo amforovitě zátáčnic		
A 44202	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	14	62	6	180		190		34	O, V, U	J3*	5**	5**	32211	801, 803***, 953, 967	3:3; foto	*) příměs písku; **) celý vnější i vnitřní povrch naftěn červenou barvou, na něm trojsošobé klikanky černou barvou vně i uvnitř od okraje do poloviny výšeti (SBI)	Ha C2-D1	
A 44203	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	42*	47	5		130	40		127	V, D	H2	1	5	21333	358** - 505****	4:1; foto	*) z toho 30 různé k sobě slepeno; **) nový! - dvojice síklných rytých linií mezi nimiž je žlábek (to celé tvoří klikanku přes výšeti), v každé "V" částí je uprostřed důlek; ***) oběžná žlábek odlehlejší/hladší od výšeti		
A 44205	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	18	33	6		140			35	O, H, V, U	J3*	6	5	**)		2:3	*) příměs písku; **) snad fragmenty šálky		
A 44206	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	10	52	10		130			67	V	J2*	6	5	**)		2:3	*) příměs písku; **) snad fragmenty hrnce nebo amfory		
A 44207	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	10	20	8					18	H, V	J3	1*, 5	5			2:3	*) tuhované hrdlo		
A 44208	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	57*	41	6		140	160		110	H, V	J2**	5***	5	****)	801, 803***	foto	*) z toho 2 slepeny k sobě; **) příměs písku; ***) celý vnější povrch naftěn červenou barvou, na něm: nový! - nekolkánosobé klikanky černou barvou; ****) snad fragmenty amfory nebo mísy	Ha C2-D1	
A 44209	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	5	27	11					18	O, V	H2	2	5			2:4			
A 44210	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	2	33	11		140			17	V	H1	7	5						
A 44211	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	3	32	9		150			13	V	H2	6	5						
A 44212	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	1	33	5		180			4	V	H2	5*	5		802*	foto	*) nový! - malování černou barvou (pouze zbytky)	Ha C2-D1	
A 44213	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	21*	35	6		160			53	O, V	J3**	1	2	31212	117***	2:5	*) z toho 2 slepeny k sobě; **) příměs písku; ***) svazky dvojsměrných síklných rytých linií o různém počtu, přes max. výšeti		
A 44214	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž2	VMO	1	22	5		40			2	V	H2	1	5	*)	101**, 129b***	foto	*) miniaturní nádoba bez bližšího určení; **) jednoducha oběžná rytá linie; ***) 2x rast do oblouku	Ha C2-D1	
A 44216	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	17*	48	11	180				128	O, H, V	H2	1**	5		114****, 320g****, 924*****	3:1; foto	*) z toho 2 slepeny k sobě; **) tuhované pouze hrdlo a horní část výšeti; ***) 3násobná oběžná rytá linie přerušovaná dílkem a z ní vycházející 5násobná dvojsměrné síklné ryté linie; ****) 5násobná vertikální rytá linie; *****) plastické vyfénky na začátku i konci vertikálních rytých linií (na horní i spodní části výšeti - celkem 8)	(Ha C2-D1)	
A 44217	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	43*	50	4	140		140		109	O, V	H2	5	5	**)		2:6	*) z toho 17 různé k sobě slepeno; **) snad fragment mísy nebo šálky		
A 44218	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	30*	45	5	100	120	150		81	O, H, P, V	J3**	5	5	31333 ***	804, 805, 926*****	4:2; foto	*) z toho 15 k sobě slepeno, částečně doplňovací; **) příměs písku; ***) nový! - větší míček mísa s odkazem, téměř podložným hrdlem; ****) nový! - oběžný pruh černé barvy (zde na sýtku hrdla a výšeti); nový! - malování bílou (podkladovou) barvou (zde na výšeti) (SC1); malý příčný výčnělek na hrdle	Ha C2-D1	
A 44219	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	19*	40	5	130		130		61	O, H, P, V	H2	1**	1***	****)	104** - 514****	4:3; foto	*) z toho 6 různé k sobě slepeno; **) šraf, trojchliňky od okraje po max. výšeti; ***) nekolkánosob. svazky síklných žlábků na vnitřní nádobě; ****) snad fragment mísy nebo šálky		
A 44220	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	20*	61	7		220			95	V, D	H2	5	5	**)		3:1	*) z toho 8 různé k sobě slepeno; **) snad fragment mísy		
A 44221	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	14*	44	7		220			68	V, D	H2	5	5	**)	104		*) z toho 5 různé k sobě slepeno; **) snad fragment amfory nebo mísy		
A 44222	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	42*	88	8		230			75	V, D	H2	5	5	21000**		foto	*) slepeny do dvou částí nádoby; **) snad spodek "mísovitého osudí"		

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace	
A. 44223	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	10	30	4			200			31	O ^o , H, P, V	H2	2	2	**)	117***		**)	evchru hraniční okraj; ***) snad fragment amfory nebo mísy; ****) trojnásobná šikmá rytá linie	
A. 44224	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	4	39	7			140			14	V	H2	5	6	**)	101**		**)	snad fragment amfory; **) jednobochá rytá linie	
A. 44225	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	7*	58	10		180	220			123	H, P, V	H1	6	6	**)			**)	z toho 2 slepeny k sobě; ***) snad fragment amforovité zřehnice	
A. 44226	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	21*	35	7	190	180	230			64	O, H, P, V	H2	2**	5	***)	101, 320h, 320j***			**)	z toho 2 slepeny k sobě; ***) snad fragment amforovité zřehnice
A. 44227	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	7	30	7			120			26	V	H2	5	5	**)	101*, 117**			**)	z toho 2 slepeny k sobě; ***) snad fragment amforovité zřehnice
A. 44228	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	17	48	9			120			101	V	J2*	5**	5	**)	117***			**)	z toho 4 různé k sobě slepeny; ***) příměs písku; ****) příměs písku; ***) snad fragment amfory nebo amforovité zřehnice; ****) trojnásobná oběžná rytá linie
A. 44229	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	9*	91	12			180		90	151	H, V, D	J1**	6	6	***)	101*****			**)	z toho 2 slepeny k sobě; ***) příměs písku; ****) trojnásobná oběžná rytá linie
A. 44230	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	10*	26	5			180		140	20	H, P, V	J2**	5	2	**)				**)	z toho 2 slepeny k sobě; ***) příměs písku; ****) trojnásobná oběžná rytá linie
A. 44231	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	1	72	11	140					43	O, V, D	J1*	6	6	31111**				**)	z toho 2 slepeny k sobě; ***) příměs písku; ****) trojnásobná oběžná rytá linie
A. 44232	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž3	VMO	16*	34	7			120			56	O, H, V, D	H2	2	5	**)	117***, 320h			**)	z toho 4 tenkostěnné střepy ze zloupky, které neuvádím do analýzy; ***) snad fragment mísy; ****) tenké šikmé ryté linie přes výduř v počtu 2 nebo 3, na dvou střepích
A. 44236	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž4	VMO	3*	50	10					80	53	D	J2	5	5	**)				**)	z toho 2 slepeny k sobě
A. 44237	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž4	VMO	28*	31	8			70			59	V	J2**	1	6	***)	123***** 129h*****			**)	z toho 2 slepeny k sobě; ***) příměs písku; ****) snad fragm. šálku; ***) oproti vzoru jsou rastry zesíleny, pouze na 1 fragm.; *****) nový; - rstr do oblohu, pouze na 1 fragm.
A. 44239	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž4	VMO	35*	66	6	110				140	50	O, H, P, V, D	J3	5	5	31322	953			**)	z toho 17 různé k sobě slepeny
A. 44240	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž4	VMO	27*	79	6			100		50	52	V, D	J3	1	5	**)	101, 505, 214***			**)	z toho 8 slepeno k sobě (tvoří část dna a spodní část výduři); ***) v NZ se pouze uvádí "střepey z urny"; ****) pouze na 1 střepu jsou dvě jednoduše nerovnooběžné ryté linie, žlábek a malý důlek; na dalších dvou jsou pouze jednoduše ryté linie
A. 44241	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž4	VMO	28	37	12			200			162	V, D	H2	5	5	**)				**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44245	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž5	VMO	19	39	9			110		100	68	V, D	J2	5	6	**)				**)	šlábk úplně pocházejí z mísy (metrické údaje se vztahují k antofe); ***) tenkéř sereno, výzabna pouze na 11 střepích, 3 - 6ti násobné svazky šikmých či vertikálních rytých linií
A. 44246	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž5	VMO	126	81	10		300	400		100	868	H, V, D	H2	1*	5	6	21300** (31000)			**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44247	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž5	VMO	16	32	6	210			220		55	O, V	J3	1	1	31210	112*			**)	šlábk úplně pocházejí z mísy (metrické údaje se vztahují k antofe); ***) tenkéř sereno, výzabna pouze na 11 střepích, 3 - 6ti násobné svazky šikmých či vertikálních rytých linií
A. 44248	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž5	VMO	7	46	6	100		100			36	O, V	H2	5	5	32110				**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44249	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž5	VMO	5	33	7		140				17	H, P, V	J3*	2	6	**)	117***			**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44250	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž5	VMO	1	27	9					70	10	V, D	H2	5	5	**)				**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44251	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž5	VMO	2	28	5			110			7	P, V	J3*	5	5	**)	114***			**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44252	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž5	VMO	3	35	8						16	V	H2	5	5	**)				**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44253	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž5	VMO	11	32	7		80	80			25	H, P, V, D	J2*	1	5	**)	117***			**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44254	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž5	VMO	1	27	6			80			4	V	H2	5	5	**)				**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44256	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž6	VMO	229*	122	8		260	360		90	2507	H, P, V, D	J2**	1***	6	5	356****, 513*****, 924			**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44257	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž6	VMO	27	23	8						53	V*	H2	5	5	**)	117**			**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44258a	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž6	VMO	51*	76	10			110		100	695	V, D	H1	5	5	11000	925			**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44258b	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž6	VMO	16*	35	5	90		60			56	O, V	J2	5	5	31112**				**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44259	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž6	VMO	25*	56	8	170		380			201	O, V	H2	5	5	21300**				**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy
A. 44261	Za zahrádkou	ZIV 1986	Ž6	VMO	48	55	8		140	180		50	223	O, H, P, V, D	J3*	1**	5	6	101, 117***			**)	uhovává jen horní část výduři; ***) údaj z NZ: 3 tenkostěnné střepy

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT/ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
A 44262	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž6	VMO *)													31211	101, 214**		*) nelze určit - fragmenty součástí původního kontextu (v hroudách hlíny); v NZ uvedeno info "stepley z osudlička"; **) dvě řady horizontálních důlků s rytou linií uprostřed	
A 44263	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž6	VMO	53	87	8	100		120	50	146	O*, V, D	J2**	3	5	31211	117****		*) zvrchu hraničný okraj; **) příměs písku; ***) zarazení do kategorie "osudlička" (info z NZ); nic nenasvědčuje; ****) svazky čtyřnásobných síklných rytých linií, výzdoba na 13t. fragm.	
A 44264	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž6	VMO *)																*) nelze určit - fragmenty součástí původního kontextu (v hroudách hlíny); v NZ uvedeno info "miska se zatuleným okrajem"	
A 44265	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž6	VMO *)																*) nelze určit - fragmenty součástí původního kontextu (v hroudách hlíny); v NZ uvedeno info "steple"	
A 44266	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž6	VMO	76*	52	8		180			335	O, H, P, V	J2**	1**	5	*)	101, 120b, 120c, 320e, 320g****	6:2-5 : foto 3:17-20	*) stěpy zřejmě z oskalka nádob; díky fragmentaritě materiálu blíže neurčitelné; v NZ uvedeno pouze "osudl"; **) příměs písku; ***) u fragmentů s výzdobou převládají tubovité výdule; ****) u 5ti stěpů - neokamionová rytá linie; u 5ti stěpů - nový! - trojnásobné svazky rytých linií na sebe kolmé; u 6ti stěpů - nový! - mnohonásobné svazky rytých linií na sebe kolmé (tvoří čtvercovou síť); u 6ti stěpů - nový! - neokamionová rytá linie s linkami dvojice vpichů po straně; u jednoho stěpu - nový! - čtvercová síť rytých linií s linkami dvojice vpichů po straně (foto, ohl.)	
A 44267	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž6	VMO	6	67	11		380			136	O*, P, V	J1	6	6	**)	923		*) zvrchu hraničný okraj; **) snad fragment amforové zásobnice	
A 44268	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž6	VMO	3	52	9	60				23	H, V	J2*	5**	5**	**)	117****		*) příměs písku; **) na vnějšíku i vnitřku zbytky hrošedého náteru; ***) snad fragment malé amfory; ****) na 1. fragmentu	
A 44269	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž6	VMO	6*	26	7		160			22	H, P, V	J2**	5	5	***)			*) z toho 2 slepeny k sobě; **) příměs písku; ***) snad fragmenty malé amfory	
A 44270	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž6	VMO	1	45	8		280			11	V	H2	2	5	*)			*) díky fragmentaritě materiálu blíže neurčitelné; **) příměs písku; ***) u 4 stěpů svazky 2 - 4 násobných síklných rytých linií	
A 44271	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž6	VMO	1	42	5		200			7	V	H2	5	5	*)			*) z toho 38 slepeny k sobě (tvoří část hrníka nebo výdule); **) tubovité hrníka a horní část výdule; ***) dvojnásobný oběrný žlábek prerusovaný žlábkovitým kolebkem (kod 522); ****) široké žlábek přes maximální výdule	
A 44272	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž6	VMO	12	30	5		110			32	V*	J2**	1	5	*)	117****		*) snad fragment mísy nebo šálka	
A 44275	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž7	VMO	170*	102	10	220		400		1710	H, P, V	H1	1**	5	5	506***, 513****, 522, 921		*) díky fragmentaritě materiálu blíže neurčitelné; **) příměs písku; ***) na 4 stěpů svazky 2 - 4 násobných síklných rytých linií	
A 44276*	Za zahrádou	ZJV 1986	Ž7	VMO	1	68	6			240		23	V	J3	5**	5	31211			*) na stěpu 1 na sáčku chyběně uvedeno A 44 260; **) na části nabíhající k okraji zbytky bílého náteru (SC)	

Horka nad Moravou – "Intravilán - ul. Petra Bezruče": 9/99 (vřízkum J. Pešky)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT/ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
2/98-102-03	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 2	VMO	1	42	5					12	O, V, U*	J3	1	1	32110	961		*) zachováno pouze spodní napojení ucha	
2/98-102-06	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 2	VMO	1	47	7	90				10	O, H, P	J3	1	1	21300			*) žlábek na rozhraní hrníka a výdule	
2/98-102-08	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 2	VMO	1	95	12	170	230			61	H, P, V*	J2	1	6	21300	505*		*) snad fragment amfory; **) hrníčká lícna	
2/98-102-09	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 2	VMO	1	42	12					23	H	J1	6	5	*)	912**		*) snad fragment hrnce; **) výčnělek je poskožený	
2/98-102-10	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 2	VMO	1	46	9					15	V	J2	5	5	*)	923**		*) slepeny k sobě	
2/98-107-15	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 4	VMO	2*	103	3	320		340		44	O, V	J3	4	1	31212		13:1	*) krátký, ven vyřinutý okraj	
2/98-107-29	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 4	VMO	1	150	11	320	310	360		189	O*, H, P, V	J2	7	1	24332		6:6	*) pův. celistvé; nyní rozlomeno; **) snad fragment amfory	
2/98-107-38	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 4	VMO	2*	126	9		550			127	V	J1	7	5	**)	921		*) snad fragment amfory	
2/98-107-39	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 4	VMO	1	81	9					70	V	J2	6	5	*)	923		*) snad fragment amfory, starším názvem "mlisovité osudl"	
2/98-107-40	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 4	VMO	2*	218	12			400		321	V	J2	6	5	**)	923		*) slepeny k sobě; **) snad fragment amfory nebo amf. zásobnice	
2/98-123-124-01	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 3	VMO	1	78	10	190	185	200		53	O, H, P, V	J1	7	6	11320	926*		*) výčnělek je poskožený	
2/98-123-124-02	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 3	VMO	1	79	9	180	180	200		41	O, H, P, V	J1	7	6	11320			*) výčnělek je poskožený	
2/98-123-124-03	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 3	VMO	1	36	8	100	100			10	O, H, P	J1	7	6	11320				
2/98-129-01	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	14*	68	9	130	130	130	40	133	O, H, P, V, D	J3**	5	5	32121	953	16:1; 6:9	*) slepeny k sobě; **) příměs písku	
2/98-129-02	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	5*	68	4	160	160	165		32	O**, H, P, V, U	J3	1	1	32331	129a***, 805****, 963	16:2; 6:10	*) slepeny k sobě; **) zevnitř hraničný okraj; ***) síklný nástr ve dvou směrech přes sebe, na vnitřku výdule šálku; ****) stopy bílého náteru na vnějšíku hrníka	
2/98-129-03	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	1	33	6	125	120			6	O, H, P	J3	4	2	*)			*) snad fragment mísy nebo šálku	
2/98-129-04	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	1	45	6	110	105	100		7	O, H, P, V	J3*	5	5	31122			*) příměs písku	
2/98-129-05	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	1	30	8					5	O*, V	J2	5	5	31111			*) zvrchu hraničný okraj	
2/98-129-06	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	1	88	13	360	300			85	O*, V	J1	6	6	31112			*) zvrchu hraničný okraj	
2/98-129-07	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	1	55	13		300			33	O, V	J1	6	6					

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVSNE	ÚPVNI	KT	V	TAB	POZN	datace
2/98-129-08	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	1	70	8	120	125	140	200	200	29	O, H, P, V	J2	5	5	31232	914**	14:1		
2/98-129-09	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	1	84	13	170	170	200	200	55	O, H, P, V	J1	6	6	11322	411	14:4			
2/98-129-10	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	1	60	11	150	150	150	150	26	O, H, P, V	J1	6	6	11000		14:2			
2/98-129-11	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	11*	93	11	115		115		110	V, D	J1	7	6	11000		14:3			
2/98-144-01	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 12	VMO	1	52	11			340		27	O	J2*	5	5	23300		14:6			
2/98-144-14	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 12	VMO	1	162	11			120		252	O	J2*	6	5	***)	926	14:7			
2/98-146-02	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 13	VMO	1	60	8	120		120		25	O*, V	J1	6	6	11111	928	15:3			
2/98-146-04	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 13	VMO	2*	120	8	250		260		122	O, V	J2	5	2	31211		15:2			
2/98-149-02	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 14	VMO	2*	92	12	150		150		104	O, V	J3	4	6	11111	901**	15:1;			
2/98-149-04	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 14	VMO	1	45	8	80		100		13	O*, V	J3	5	5	31212		6:12			
2/98-149-05	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 14	VMO	1	47	5	140		150		8	O*, V	J3	4	4	31212		15:4			
2/98-151-01	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 15	VMO	1	72	7	180		180		30	O*, V	J3	1	2	32110					
2/98-151-02	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 15	VMO	1	48	7	250		260		8	O, V	J3	1	1	31212					
2/98-151-03	u. P. Bezučec	ZAV 1998	Obj. 15	VMO	1	57	10		220		30	O, H, P	J2	1	3*	6	21323					

Horka nad Moravou – "Nad skalnou": 90/76 (nedatované výskumy)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVSNE	ÚPVNI	KT	V	TAB	POZN	datace
A 44744	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	55*	138	4**	160	160	160	260	75	1701	C	J2	4	4	21332	961****	16:3;		
A 44751	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	4*	633	5**	160	160	160	215	90	1126	C	J2	5	5	21333	1200L, 513*****	17:2;		
A 44757	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	31*	228	6**	130	120	120	180	80	644	O, H, P, V, D, U	J2	1	1****, 5	21332	541, 969*****	17:1;		
A 44761	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	10*	243	3**	110	110	110	140	40	365	C	J2	5	5	21333	922****	18:1;		
A 44763	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	12*	375	8**	145	145	145	250	80	1638	H, P, V, D, U	J2	5	5	21332	961****	7:4		
A 44764	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	1*	838	6**	210	180	180	270	95	2672	C	J2	2****, 6	5	21322	101, 114, 505, 522, 936*****	18:2;		
A 44821	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	1*	377	4**	90	90	90	120	25	186	O, H, P, V, D, U	J3	5	5	21333	114****, 961*****	7:6		
A 44826	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	3*	282	6**				100	15	150	O, H, P, V, D	J3	5	5	21333	101****, 114****, 953	7:7		
A 44827	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	1*	230	4**	55	55	55	75	35	77	C	J3	5	5	34322		7:8		
A 44835	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	8*	345	7**	155	145	145	165	80	1018	C	J1	6	5	11323	926***	19:1;		
A 44841	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	8*	243	5**	140			140	90	648	C	J1	6	6	11111	926***	7:10		
A 44848	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	12*	212	7**	130			150	95	925	C	J1	6	6	11212	403***, 924****	7:11		
A 44849	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	8*	127	5**	175	40	40	45	324	J****	J2	5	5	52000		19:2;			

Náměstí na Hané – "Biskupství": 86/76 (neznámé nálezové okolnosti)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
A 72238	Biskupství	? 1976		VMO	1*	230	5	180**		160			111	O***, V	J3	1	1	32112	203****	32:3; foto 9:6	*) slepeno ze dvou kusů; **) nežijí pravidelný tvar; ***) zvrhu hraničný a příčné ryčky okraj nádoby	
0-086/76-0001	Biskupství	? 1976		VMO	1	127	9	280					116	H	J2	1	5	21331	101**; 320b**; 521***	32:2; foto 9:4	*) čtyřnásobná horiz. rytá linie; **) novější - série 2 rytých trojúhelníků (s vnitřním rybováním ve dvou směrech) a s dráky ve vrcholech, část podobného trojúhelníku je nad žlábk. kolečkem; ***) nekohlikánsobné žlábkované kolečko (medačováná vstří.část)	Ha C2-D2
0-086/76-0002	Biskupství	? 1976		VMO	1	78	5	30	25	50			20	J*	J3	1	5	52000	317	foto 9:5	*) fragment pokličky s vchází úchytoovou částí, v jejímž středu je otvor	

Náměstí na Hané – "Lesní ulice": soukromá sbírka (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace	
TP03-0001	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	154	10	280	240		300			231	O, H, P, V	J2	1	2	21300		foto 9:8	*) vertikální vřesťované pásy na hrle	Ha C2-D2	
TP03-0002	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	147	11	300	265					146	O, H, P	J2	1	6	21300	732*				
TP03-0003	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	148	10	300	250					169	O, H, P	J2	1	5	21300					
TP03-0004	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	127	10	240	190					135	O, H, P	J2*	1	5	21300		foto 9:7	*) přímoš. páska		
TP03-0005	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	133	10	220	190					118	O, H, P	J2	1	5	21300	320b*			Ha C2-D2	
TP03-0006	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	98	12	300	240					92	O**, H	J1	2	2	***)					
TP03-0007	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	106	15	420	350					157	O, H, P	J2	1	5	23331					
TP03-0008	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	105	12	420	350					146	O, H, P	J2	1	5	23331					
TP03-0009	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	100	10	360	310					116	O, H, P	J2	1	5	21300					
TP03-0010	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	125	9	230	190					98	O, H, P	J2	1	1, 5*	21300					
TP03-0011	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	85	12	350	280					97	O**, H	J2	6	6	23300					
TP03-0012	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	82	10	360	300					60	O, H	J2	1	5	21300					
TP03-0013	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	62	12							33	O, H	J2	1	2	21300					
TP03-0014	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	145	6	230			240	100		120	O*, V, D	J3	2	1	31211					
TP03-0015	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	85	6	125	125		140			38	O, H, P, V	J3	1	1	31322*	107, 117**	foto 9:8	*) opotli vzhled má mísa slačenejší výduř; **) svazky pětinásobných dvojnásobných síťových linií do krovky (bez dotyku), mezi nimiž je jednosměrně rytý zavěšený trojúhelník (vše spíše rozvolněno)	Ha C2-D1	
TP03-0016	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	76	6	125	125		140			25	O, H, P, V	J3	1	1	31322*	107, 117**	foto 9:9	*) opotli vzhled má mísa slačenejší výduř; **) stejné jako u TP03-0015)	Ha C2-D1	
TP03-0017	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	55	4	120	120		125			14	O, H, P, V	J3	1	1	31233*	117, 214**; 723, 732***	foto 9:10	*) opotli vzhled má mísa slačenejší výduř; **) minimálně pětinásobné svazky jednosměrných síťových linií mezi nimiž je řada pěti drátek (vše na vnořku nádoby); ***) svazky minim. trojnásob. vertikálních vřesťovaných tenkých pásů, mezi nimiž jsou dvojnásobně integrované vřesťované linie	Ha C2-D2	
TP03-0018	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	70	7							44	O, H, P, V, U	J3	1	1	32231*	722**; 961	foto 9:11	*) opotli vzhled má mísa slačenejší výduř; **) částec - svazky dvojnásobných vřesťovaných linií do ostré krovky (na vnitřní nádobě)	Ha C2-D2	
TP03-0019	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	156	12				300			199	H, P, V*	J2	1	6	21331	101, 405, 416; 522**; 518***; 702****	33:4; foto 9:12	*) hrlo mírně odsazené od výduř; **) 4násobná oběžná rytá linie přerušovaná velkými žlábkovými kolečkem, jehož střed je zevnitř vystačen do oblého výčnělku, na jehož vrcholu je motiv "sluníčka"; nad vrchol rytou linií jsou 3 motivy "sluníčka" do trojúhelníku; ***) novější - výduř je pokryta pásem širokých jednosměrn. síťových žlábků; ****) vřesťov. horiz. pás na hrle, z něj vycházejí ošší vertikální vřesť. pásy	Ha C2-D2	
TP03-0020	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	75	11				300			43	H, P, V*	J2	1	6	21331	101, 522; 518**		*) hrlo mírně odsazené od výduř; **) stejné jako u TP03-0019)	Ha C2-D2	
TP03-0021	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1						300			43	H, P, V*	J2	1	6	21331	101, 405, 522; 518**		*) hrlo mírně odsazené od výduř; **) stejné jako u TP03-0019)	Ha C2-D2	
TP03-0022	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	131	12				440			106	V	J2	1	5	**)	405**; 512***	foto 9:13	*) snad fragment amfory nebo amforovitě zásobnice; **) fragment velkého žlábkovaného kolečka, kolem něhož je kruh drátek (snad moutv "sluníčka"); ***) trojnásobný úzký síťový žlábek přes výduř		
TP03-0023	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	129	N			440*				100	P	J1	1	N	**)	506, 517***; 712****	foto 10:1	*) změřeno na podhladí; **) snad fragment amfory nebo amforovitě zásobnice; ***) pětinásobný oběžný žlábek přerušovaný šestinásobným žlábkováním pátrkem (517 - variantou); ****) vertikální vřesťované pásy nad vrcholím oběžným žlábkem	Ha C2-D2	
TP03-0024	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	95	N			440*				105	P	J1	1	N	**)	506, 517***; 712****	foto 10:2	*) změřeno na podhladí; **) snad fragment amfory nebo amforovitě zásobnice; ***) a ****) stejné jako u TP03-0023)	Ha C2-D2	
TP03-0025	Lesní ulice	PS 2004-07	soukr. sb.	1	68	N			440*				36	P	J1	1	N	**)	506***; 712****		*) změřeno na podhladí; **) snad fragment amfory nebo amforovitě zásobnice; ***) a ****) stejné jako u TP03-0023)	Ha C2-D2	

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVSNE	ÚPVSNE	KT	V	TAB	POZN	datace
TP03-0026	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	83	N			460			48	P, V	J1	1	N	*)	512**	10-3	*) snad fragment amfory nebo amforovitě zásobnice; **) dvojnásobně široký síkavý žlábek v nůž-j-son svazky minim. trojnásobných síkavých žlábků přes výduť; ***) stejné jádro u TP03-0023.	Hu C2-D2
TP03-0027	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	84	9			260			44	P, V	H2	1	5	*)	512, 516**	10-4	*) snad fragment amfory; **) dvojnásobně široký síkavý žlábek v nůž-j-son rozvolněné vertikální žlábký (vše přes výduť)	
TP03-0028	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	138	11			400			130	V	J2	1	5	*)	512**		*) snad fragment amfory nebo amforovitě zásobnice; **) dvojnásobně široký síkavý žlábek v nůž-j-son rozvolněné vertikální žlábký (vše přes výduť)	
TP03-0029	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	124	8			220			92	V	J3	1	6	*)	512**		*) snad fragment amfory; **) dvojnásobně široký síkavý žlábek v nůž-j-son rozvolněné vertikální žlábký (vše přes výduť)	
TP03-0030	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	71	N						50	P, V	J1	1	N	*)	505, 512**		*) snad fragment amfory; **) dvojnásobně široký síkavý žlábek v nůž-j-son rozvolněné vertikální žlábký (vše přes výduť)	
TP03-0031	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	76	N			460			41	V	J1	1	N	*)	512**		*) snad fragment amfory; **) dvojnásobně široký síkavý žlábek v nůž-j-son rozvolněné vertikální žlábký (vše přes výduť)	
TP03-0032	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	32	5			180			6	V	J3	1	1	*)	117, 120c**, 214***, 512****	foto 10-5	*) snad fragment mísy nebo šálku; **) trojnásobně široký žlábek přes výduť na mnohonásobnou rytou linii; ***) hada minim. 2 důlků (vše na vnější nádobě); *****) minim. trojnásobně dvojnásobně široké žlábký (zřejmě) tvořící krokavici (na vnitřní nádobě)	
TP03-0033	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	183	14			500			454	V	J2	5	5	23300	921		*) dlouhý výčnělek	
TP03-0034	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	143	14						315	V	J1	6	5	23300	921*		*) snad fragment misovité amfory (teoreticky by se mohlo jednat i o velkou hrubou mísu, přibližně se však spíše ke fragmentu amfory; **) výčnělek odložen, tedy pouze diamantová	(Hu D1)
TP03-0035	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	137	14			380			170	V	J2	5	5	*)	517, 925**	foto 10-6	*) snad fragment amfory; **) minim. čtyřnásobně široký rytý žlábek přes výduť; ***) intenzí výčnělek	
TP03-0036	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	87	11			240			86	V	J2	1	6	*)	117**		*) snad fragment amfory	
TP03-0037	Lesná ulice	PS 2004-07		soukr. sb.	1	82	10						89	P	J2	2	5	*)	951		*) snad fragment amfory	

Náměstí na Hané – "Nad hřbitovem", soukromá sbírka (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVSNE	ÚPVSNE	KT	V	TAB	POZN	datace
TP01-0001	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	88	7	200		210			44	O*, V	J2	1	1	31212			*) síkmo dovnitř hraničný okraj	
TP01-0002	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	80	9	215		230			43	O, V	J3	2	2	31211				
TP01-0003	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	75	8	120		140			28	O, V	J3	4	1	31211				
TP01-0004	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	58	8	240		260			21	O*, V	J3	1	1	31211			*) síkmo dovnitř hraničný okraj	
TP01-0005	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	53	9	170		180			20	O, V	J3	1	2	31210				
TP01-0006	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	81	8	280		300			36	O*, V	J3	5	5	31211	807**, 808***, 809****, 810*****	34-1; foto 10-8	*) síkmo dovnitř hraničný okraj; **) nový! - obrácený trojúhelník vyplněný dvojnásobnými pásy - vše černou barvou; ***) nový! - (snad) obdélník vyplněný dvojnásobnými pásy - vše černou barvou; *****) nový! - husté vertikální pásy černou barvou (na vnitřní nádobě); *****) nezvyklé zpoždění kruh černou barvou	Hu C2-D1
TP01-0007	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	85	13	260	240				68	O, H, P	J3	1	5	23300				
TP01-0008	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	80	11		200				60	H, P	J2*	1	5	***)	402, 506***	foto 10-9	*) příměs písku; **) snad fragment amfory; ***) minimálně trojnásobně oběžný žlábek pteručený vyšším kulatým důlkem	
TP01-0009	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	85	8		330	420			34	O, H, P, V	J3	5	5	21333*	107**, 214***	34-2; foto 10-10	*) amfora - "misovité osady"; **) nejméně dvě patra sérií zavěšených, jednostranně rytých trojúhelníků; ***) oběžná línie háčkováných vřechů pod rozhraním hrda a výduť	Hu C2-D1
TP01-0010	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	54	9		110*	140			17	P, V	J3	5	5	***)	101***, 107, 120****	34-3; foto 10-11	*) změněno na podhrdí; **) snad fragment amfory; ***) dvojnásobně oběžná rytá línie na podhrdí; *****) série zavěšených trojúhelníků vyplněných (snad sřídavě) síkavými a (nový! -) vertikál. dířmi liniemi	
TP01-0011	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	68	N						53	J*	J2	5	N	***)	921		*) větší oválný výčnělek; **) snad fragment amforovitě zásobnice	
TP01-0012	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	49	N						24	J*	J2**	6	N		921		*) obdélný výčnělek; **) příměs písku	
TP01-0013	Nad hřbitovem	PS 2002-10		soukr. sb.	1	58	10			220			41	J*	J2	6	6	***)	923		*) vyšší tenký prozřaběný výčnělek; **) snad fragment hrnce	

Náměstí na Hané – "Oborová": L. 130 (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OY	OMY	OD	R	KF	KH	ÚPYNĚ	ÚPYNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
33304	Oborová	Dar (1961)		MaG PV	1*	272	4**	85		85	35	143	C*	J1 ***	6	5	32112 ****	961*	foto 10:13	*) nalezeno v celku doplňováno (včetně uchů; **) lze změřit jen okraj; ***) přírůstek písku; ****) šátek po doplnění vyznačuje okraj sítko svazující se od uchů k protější stěně; dle měřítka nůžce neuplně doplněný horní část vyznačí a zemitěná okraj, okraj by měl být rovnější		

Náměstí na Hané – "Padělky za Biskupstvím": soukromá sbírka (neznamé nálezkové okolnosti)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OY	OMY	OD	R	KF	KH	ÚPYNĚ	ÚPYNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
TP02-0001	Padělky za Biskupstvím	Dar MUDr. Josef Konečný		soukr. sb.	1	443	4*	145**		150 **	309	C***	J3	1	1	32211	120****, 953, 966*****	35:2; foto 10:14	*) lze změřit pouze okraj; **) změněn vždy největší rozměr; ***) doplněna pouze malá část (díra) ve výduři; ****) krátké (obstínou šikmé) rýžky přes okraj nálebků; *****) nevyřazné žebro obtáčel vnějších uchů			

Náměstí na Hané – "Rmíz": (u Laškova): 299/67 (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OY	OMY	OD	R	KF	KH	ÚPYNĚ	ÚPYNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
0-299/67-0001	Rmíz	Dar 1967		VMO	1	77	15	520					59	H, P	J1	1	5	*) 101**	117***	35:3; foto 11:1	*) snad fragment amfory nebo amforovitě nádoby; **) minimálně trojnásobná horizontální oběžná ryta line, jednotlivé line v distancích; ***) minimálně 6tínásobná šikmá ryta line (zmučené seřfeno)	
0-299/67-0002	Rmíz	Dar 1967		VMO	1	89	11	290		290			45	V	J1	1	6	*) 114**	117***, 129a****, 214*****	36:1; foto 11:2	*) snad fragment amfory; **) minimálně 10tínásobná vertikální ryta line (dosti rozvořená); ***) minimálně 5tínásobná šikmá ryta line; ****) nový: - šikmý nstr; *****) solitérní důlek (další lze pouze předpokládat)	Ha C2-D1
0-299/67-0003	Rmíz	Dar 1967		VMO	1	87	9	220					58	V	J2	6	6	11212	411, 926	36:2; foto 11:3		Ha C2-D1
0-299/67-0004	Rmíz	Dar 1967		VMO	1	103	13	420	350				130	O, H	J2	2	6	23331				
0-299/67-0005	Rmíz	Dar 1967		VMO	1	77	7	240		250			33	O, V	J3	1	1	31212				
0-299/67-0006	Rmíz	Dar 1967		VMO	1	67	9	160		170			36	O, V	J2	5	5	11212	926			
0-299/67-0007	Rmíz	Dar 1967		VMO	1	173	14	490		530			258	H, P, V	J1	2	7	23331		36:3; foto 11:4		(Ha C2-D3)
0-299/67-0008	Rmíz	Dar 1967		VMO	1	146	13	380					239	P, V	J2	5	5	*) 921			*) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zásobnice	

Náměstí na Hané – "Rmíz": (u Laškova): 70/91 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OY	OMY	OD	R	KF	KH	ÚPYNĚ	ÚPYNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
A 74954	Rmíz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	115	16						131	O, H	J1	5	5	23331		38:1; foto 11:5	*) snad fragment amfory; **) nový: - 1 šikmý žlábek, pod ním 6tínásobná šikmá ryta line	
A 74955	Rmíz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	91	10			360			86	V	J2	2	5	*) 168**	921			
A 74956	Rmíz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	82	12			500			54	V	J2	2	5	*) 117**		38:4; foto 11:6	*) snad fragment amfory; **) 10tínásobná šikmá ryta line	
A 74957	Rmíz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	105	10			190			71	V	J2	5	5	11000			*) fragment výčnělku	
A 74958	Rmíz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	86	9			320			61	V	J2	6	6	*) 214**	513***, 522		*) snad fragment amfory	
A 74959	Rmíz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	72	12						61	P	J3	2	5	*) 11:7		38:6; foto 11:7	*) fragment výčnělku	
A 74960	Rmíz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	58	10	220					31	H, P	J2	5	5	21331		38:8; foto 11:8	*) snad fragment amfory; **) singulární důlek; ***) minimálně čtyřtínásobný svíslý žlábek	
A 74961	Rmíz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	59	10						18	V	J1	5	5		505	38:3; foto 11:9		
A 74962	Rmíz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	74	11	220					74	V	J1	5	5	11000	411, 923*	38:5; foto 11:10	*) výčnělek aplikován dosti nízko	Ha C2-D1
A 74963	Rmíz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	52	9	250					30	V	J3	1	5*	***) 117***	505	38:2; foto 11:11	*) vnitřní povrch se stopami bílého náteru; **) snad fragment amfory; ***) pětínásobná šikmá ryta line	
A 74964	Rmíz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	43	5	180					6	P, V	J3	1	5	21330*	514**	38:7; foto 11:12	*) autor výzkumu interpretuje jako šátek, není to pravděpodobné; **) minimálně 10tínásobný svíslý žlábek	Ha C2-D2

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOZENI	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	UPVNE	UPVND	KT	V	TAB	POZN	datace
A. 74963	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	39	10						15	P, V	J2	2	5		505*		*) široký oběžný žlábek na styku hrdla a výtlaku	
A. 74966	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	78	13						65	V	J2	5	5	*)			*) snad fragment amforu	
A. 74967	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	86	13			510			62	V	J2	5	5	*)			*) snad fragment amforu	
A. 74968	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. A	VMO	1	71	15			240			63	V	J2	6	5		914			
A. 75096	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. B	VMO	3*	77	6	240			260		30	O**, V	J2	5	5			39:11; foto 11:13	*) původně slepeno, rospadlo se; ***) zvrchu hraničný okraj	
A. 75097	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. B	VMO	1	49	14	400					33	H	J2	5	5	*)			*) snad fragment amforovitě zásobnice	
A. 75098	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. B	VMO	1	51	10	500					17	V	J2	5	5	*)			*) snad fragment amforu	
A. 75099	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. B	VMO	1	56	10	260					16	H	J2	5	5	*)			*) příměs písku; ***) snad fragment misy	
A. 75100	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. B	VMO	1	56	7			140		120	21	V, D	J3*	5	5	***)			*) autorem výzkumu popisovaný "žlábek" je oddělen hrdla od výtlaku; ***) snad fragment není amforu nebo misy	
A. 75101	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. B	VMO	1	35	7	220					10	P*, V	J3	2	5	***)			*) snad fragment není amforu nebo misy	
A. 75194	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. C	VMO	1	69	12	280	260				41	O, H, P	J1	5	5	23321			*) původně slepeno s č. A. 75196; ***) síkmo seřazený listovitý okraj; ***) nový! - typ amforovitě nádob s krátkým, ven vyhaným okrajem a výtlukem	
A. 75195	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. C	VMO	1*	108	10	260	240				121	O**, H, P	J2	5	5	24321 ***			*) původně slepeno s č. A. 75195; ***) velmi tenká polokruhová lišta	
A. 75196	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. C	VMO	1*	70	10	330					62	V	J2	5	5	24321			*) příměs písku	
A. 75197	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. C	VMO	1	80	9	210					50	V	J2*	5	1	11000			*) snad fragment amforu	
A. 75198	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. C	VMO	1	97	11	340					64	V	J2	5	5	*)			*) snad fragment amforu	
A. 75199	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. C	VMO	1	61	10						40	V	J1	7	5					
A. 75200	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. C	VMO	1	54	13	320					38	V	J2	7	5	13321			*) snad fragment amforu	
A. 75201	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. C	VMO	1	52	8	200					32	V	J2	5	6	*)			*) snad fragment amforu	
A. 75202	Rmiz	ZJV 88-90	4./seck. C	VMO	1	54	11	480					25	O*, H, P	J2	7	5	13321			*) pravděpodobně hrncovitá zásobnice se zvrchu prstovaným okrajem	
A. 76320	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 1	VMO	1	49	4						9	U*	J3	5	6	961			*) fragment velmi širokého páskového ucha	
A. 76321	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 1	VMO	1	43	9	170	180				13	O, V	J3	5	3*	31210			*) tuhovaný náš pod okrajem, částečně setřeno	
A. 76322	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 1	VMO	1	42	10	160					15	V	J2*	5	5	***)			*) příměs písku; ***) snad fragment amforu; ***) nový! - trojice vertikálních rytych linií s důlky po obou stranách	
A. 76331	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	110	8	170	165				70	O*, H, P, V	J1	6**	6	11323			*) síkmo ven hraničný okraj; ***) zdrcený výtlak; ***) nový! - plastická lišta s šipkovitým promačkáváním	Ha D1
A. 76332	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	2*	161	13	160	220				250	O, V	J1**	6	6	11212			*) slepeno k sobě; ***) příměs písku; ****) oběžná linie nehotivých důlků přerušovaná prožlabeným výčnělkem	Ha C2-D1
A. 76333a	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	144	13	240	240				193	O, V	J1*	5	6	11211			*) příměs písku; ***) oběžná linie podloahých důlků přerušovaná	Ha C2-D1
A. 76333b	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	86	13	240	240				93	V	J1*	5	6	11210			*) příměs písku; ***) oběžná linie podloahých důlků přerušovaná	Ha C2-D1
A. 76334	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	70	10	230	220	280			43	O*, H, P, V	J2	1	5	21321*			*) krátký, hodně rozvětvený okraj; ***) jednoduchý oběžný žlábek; jednoduchý široký žlábek, nad jehož vrcholem je větší důlek	
A. 76335	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	51	5	130	140				11	V	J3	1	1	32000*			*) přesně zařazené nezářezané žlábkové; ***) nový! - trojřadová ryta linie, která zřejmě tvoří krokáč, uvnitř které je trojřadová ryta linie, která zřejmě vrchol pás je ryty trojřadově vyplněný dvoousměrnými rytými linietmi; ****) krátké síkmo řízkové, přes maximální výškur	Ha C2-D2
A. 76336	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	55	6	90					12	O, V	J3*	5	5	***)			*) jemný písčité materiál; ***) snad fragment misy nebo šálku	
A. 76337	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	57	7	340	360				21	O*, V	J3**	1	3	31210			*) zvrchu hraničný okraj; ***) příměs písku	
A. 76338	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	67	8	210	230				27	O, V	J2	1	1	31210				
A. 76339	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	68	7	120	140				29	O, V	J3*	5	5	31212			*) jemný písčité materiál	
A. 76340	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	55	8	265	280				18	O, V	J3	1	1	31212				
A. 76341	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	59	8						17	O, V	J3*	6	5	31210			*) jemný písčité materiál	
A. 76342	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	43	5	185	200				8	O, V	J3*	5	5	31210			*) příměs písku	
A. 76343	Rmiz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	56	10	225	240				20	O, V	J2	6	6	31210				

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	Př	MDŽ	MSS	DO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚP/VNĚ	ÚP/VNĚ	KT	V	TAB	POZN	dalšice
A 76344	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	48	8	160		180			13	O, V	J3*	2	5	31212		41:6	a) jemný písčivý materiál	
A 76345	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	42	10	225		240			10	O, V	J2*	1	1	31210			a) příměs písku	
A 76346	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	34	6	155		170			6	O, V	J2*	2	5	31211		41:8;	a) příměs písku	
A 76347	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	37	7						7	O, V	J3*	5	1	31210			a) příměs písku	
A 76348	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	44	8	105		120			8	O, V	J2*	5	5	31210		41:3	a) jemný písčivý materiál	
A 76349	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	125	13	420	415	480			225	O*, H, P, V	J1	6	6	13321			a) zvrchu hraničný okraj	
A 76350	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	97	15	340	340	380			117	O, H, P, V	G	6	6	13321	901*	foto 12:7	a) povrch plastické listy je poškozený, prstování není pravidelné	Ha D2-D3
A 76351	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	2*	67	9	130		160			45	O, V	J1	5	6	11212	901	42:4;	a) slepeno k sobě	
A 76352	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	88	8	130		170			58	O, V	J1	6	6	11212	901*	42:5;	a) plastická lišta téměř seřtena	
A 76353	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	96	8	150		175			63	O, V	J1	5	5	11212	901, 923*	40:4;	a) výčnělek poškozen	
A 76354	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	92	9	220		240			70	O, V	J2*	6	6	11212	411, 926**	foto 12:10	a) příměs písku; **) kratší vyšší výčnělek	Ha C2-D1
A 76355	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	95	14	380		400			110	O, V	J1*	5	6	11211	404	foto 12:12	a) příměs písku	
A 76356	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	87	12	120		150			63	O, V	J2	6	6	11212			a) krátké rovné hrdlo	
A 76357	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	82	9	150	150	160			53	O, H, P, V	J1	6	6	11322*			a) krátké rovné hrdlo	
A 76358	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	80	10	190	190	200			46	O, H, P, V	J2*	5	5	11322**	411	foto 12:13	a) příměs písku; **) krátké rovné hrdlo, plynuke navazuje na výduť	
A 76359	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	70	9	135		160			34	O, V	J2*	5	5	11212	901		a) příměs písku	
A 76360	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	60	9	220		240			29	O, V	J2*	5	6	11212			a) příměs písku	
A 76361a	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	81	12	180		250			71	O, V	J2*	5	5	11210			a) příměs písku	
A 76361b	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	58	9	120	120	140			71	O, H, P, V	J2*	5	5	11322**	411	41:9;	a) příměs písku; **) krátké rovné hrdlo, plynuke navazuje na výduť	
A 76362	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	67	10	120		140			33	O, V	J2	5	5	11212	901	foto 12:14	a) příměs písku; **)	
A 76363	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	89	11	170		170			77	O, V	J1*	6	5	11111	901**		a) velmi jemná profilace; **)	
A 76364	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	72	10	330		350			34	O, V	J1	5	6	*		foto 12:15	a) snad fragment tenkostěnné hrncovité zásobnice	
A 76365	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	101	13	200		240			80	O, V	J1	5	5	11212	404		a) snad fragment hrncovité zásobnice nebo hrnce	
A 76366	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	77	11	230		260			75	O, V	J1	5	6	*		42:6;	a) snad fragment hrncovité zásobnice	
A 76367	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	61	11	320		350			41	O, H, P, V	J1	6	5	*		foto 12:16	a) snad fragment hrncovité zásobnice	
A 76368	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	74	10	160		180			40	O, V	J2*	5	6	11212	**)		a) příměs písku; **)	
A 76369	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	73	8	130	130	160			37	O, H, P, V*	J2**	5	5	11321		foto 12:17	a) velmi jemná profilace; **)	
A 76370	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	62	14	520					31	O	J2	5	5				a) příměs písku	
A 76371	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	119	10		230	300			124	H, P, V	J2	1	6	21321	506*, 732**	43:1;	a) trojnásobný oběžný žlábek na horní části výduť; žlábký jsou nerovné; **)	Ha C2-D2
A 76372	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	74	10	340					46	H, P*	J2	1	5	21300	101, 114, 214, 506, 512**	43:2;	a) nejedná se o "výduť" zrnitovanou autorem výzkumu; **)	Ha C2-D1
A 76373	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	94	14			550			95	V	J1*	2	5	**)	117, 512***	foto 12:20	a) trojnásobný oběžný žlábek na horní části výduť; žlábký jsou nerovné; **)	Ha C2b-D2
A 76374	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	68	20						60	H, P	J2	2	5	*	506**	foto 12:21	a) snad fragment amforové zásobnice; **)	
A 76375	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	92	10			280			65	V	J2*	1	5	**)	506, 512***	43:3;	a) příměs písku; **)	

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	UPVND	KT	V	TAB	POZN	datace
A 76376	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	94	9)			300			61	V	J2	2	N*)	**)	511***	42-1: foto 12-23	*) nezachován vnitřní povrch; **) snad fragment amfory; ***) minim. 4m široký žlábek, do oblouku	(Ha D)
A 76377	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	49	10			360			16	V	J3	1	5	*)	164**	41-10 foto 12-24	*) snad fragment amfory; **) z daného mostu pouze sádkové prvky - dvojnásobný žlábek střídající svazky čtyřnásobných ryhých linií	
A 76378	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	75	15						61	P, V*	J2	1	6	**)	117***	foto	*) zachování oddělení hrda od výdutí; **) snad fragment amforovitě zřasobnice; ***) minim. trojnásobná sádká rytá linie; na výdutí rovněž zachován zbytek žlábků, může se ale také jednat o kónus žlábků	
A 76379	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	76	9	200					52	H, P	J3*	1	5***	21.900		42-7: foto 12-26	*) příměs písku; **) většina vnitřního povrchu setřena	Ha D1-D3
A 76380	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	72	11						60	H, P	J3*	5	5	**)	943***		*) příměs písku; **) snad fragment amfory; ***) fragment oblokovského plastického žebra (nejedná se o "zahnutou plastickou líštu" - M. Šnidl)	
A 76381	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	2*	185	17			530			309	V	J1	5	7	23.900	921**	foto	*) příměs písku; **) snad fragment amfory; ***) silně poskozená promačkávaná plastická líšta	
A 76382	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	102	9			160			88	V	J2	6	5	11.210	923	foto	*) snad fragment amforovitě zřasobnice; **) velký masivní výčnělek	
A 76383	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	130	10			380			152	V	J1*	5	6	13.211	912, 921**	foto	*) příměs písku; **) poskožená hrotitá líšta a na ní výčnělek	
A 76384	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	127	9)						103	P, V	J2	2	N*)	21.320	901**	foto 13-1	*) nezachován vnitřní povrch; **) silně poskozená promačkávaná plastická líšta	
A 76385	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	99	13		380				120	P	J2	5	5	*)	912, 923**		*) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zřasobnice; **) polkruhová plastická líšta a na ní poskožený prožlabový výčnělek	
A 76386	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	70	13			280			91	V	J2	5	5	*)	921**		*) snad fragment amforovitě zřasobnice; **) velký masivní výčnělek	
A 76387	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	67	9						65	V	J2*	5	5	**)	921	foto 13-2	*) příměs písku; **) snad fragment amfory	
A 76388	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	72	9			400			49	V	J2	5	6	*)	921**		*) snad fragment amfory; **) polkruhový výčnělek	
A 76389	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	65	10			220			52	V	J3	5	5	11.000	926			
A 76390	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	62	12			200			48	V	J1	5	6	11.000	923			
A 76391	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	62	11			160			55	V	J1	5	5	11.000	921			
A 76392	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	57	7			220			21	V	J2	5	5	11.000	912*	foto 13-3	*) obléhá plastická líšta	
A 76393	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	79	10		340				60	H, P	J2*	5	5	**)	912***		*) příměs písku; **) snad fragment amfory; ***) poskožená polkruhová plastická líšta	
A 76394	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	85	12		550				111	H, P	J1	5	7	*)	912**		*) snad fragment amfory nebo amforovitě zřasobnice; **) střechovitá plastická líšta	
A 76395	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	159	19		530				214	H, P	J1	6	7	*)	901		*) snad fragment amforovitě zřasobnice	
A 76396	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	145	14			500			236	V	J1	5	6					
A 76397	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	82	9			270			61	V	J3	1	1	3.1211				
A 76398	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	100	9			400			68	V	J2	1	1	3.1210				
A 76399	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	138	12			213			213	V	J2	1	5	*)				
A 76400	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	144	13			520			186	V	J1	6	6	*)				
A 76401	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	126	9			280			120	V	J2	6	5	*)				
A 76402	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	130	15			360			155	P, V*	J2**	5	5	***)				
A 76403	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	122	12			380			114	V	J2*	1	5	**)				
A 76404	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	157	14			260			238	V	H1	5	5	*)				
A 76405	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	99	17			540			83	V	J2	1	5	*)	509**, 715***	37-1: foto 13-4	*) snad fragment velkého hrnce	Ha C2-D2
A 76406	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	117	17						224	V	J1	6	7	*)	901**	foto	*) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zřasobnice; **) snad promačkávaná plastická líšta, provedení je však nezřetelné	
A 76407	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	93	12			280			103	V	J2	5	6	*)	**)	13-5	*) snad fragment velkého hrnce nebo hrncovitě zřasobnice; **) fragment vyčníkající; je nepochybně poskožen, že nelze určit typ	
A 76408	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	115	10			540			116	P, V*	J2**	5	5	***)	***)	foto 13-6	*) plastická líšta na přechodu hrda a výdutí; **) příměs písku; ***) snad fragment hrncovitě zřasobnice; *****) hrotitá plastická líšta	
A 76409	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	123	10			360			100	P, V*	H2	2	5	**)	505*		*) méně obsazené hrda od výdutí - tvoří široký žlábek; **) snad fragment velké amfory	
A 76410	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	111	11			400			101	V	H2	2	5					
A 76411	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	73	14		300	340			79	P, V*	J1	6	6	**)	912***		*) plastická líšta na přechodu hrda a výdutí; **) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zřasobnice; ***) polkruhová plastická líšta	
A 76412	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	73	13		200	280			37	V	J2	2	2					
A 76413	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	63	13			260			34	H	J2*	5	5	**)				
A 76414	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	75	7			260			31	V	J3*	1	5	**)				
A 76415	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	56	7			260			17	V	J3*	1	5	**)				
A 76416	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	58	4						13	V	J3*	1	1	**)				
A 76417	Rmíz	ZIV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	55	6			190			18	V	J3*	1	1	3.1210				

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDŽ	MSS	DO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
A 76418	Rnítz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	53	5		260				15	V	J3*	5	1	**)		40-5; foto	*) jemný písčivý materiál; **) smad fragment mísy nebo šálku	
A 76419	Rnítz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	2*	122	9		170				100	V, D	J2	5	5	**)		13-9	*) slereno k sobě; *) smad fragment amfory	
A 76420	Rnítz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	126	9		160				60	V, D	H2	5	1	*)		37-5; foto	*) smad fragment mísy	
A 76421	Rnítz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	93	7		150				63	V, D	J3	5	1	*)		13-11	*) smad fragment mísy	
A 76422	Rnítz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	113	10		150				83	V, D	J1	6	6	*)			*) smad fragment hrnce	
A 76423	Rnítz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	77	10		150				120	V, D	J1	6	6	*)			*) smad fragment hrnce	
A 77096	Rnítz	ZJV 88-90	3.vrst. A	VMO	1	51	7	200					14	P, V	J2	2	5	*)			*) smad fragment amfory	
A 77388	Rnítz	ZJV 88-90	3.vrst. B	VMO	1	55	13	320	300				53	O*, H	J1	6	6	23331**)	921	40-5; foto	*) zvzchu hraneňý okraj; **) výčnělek netradičně těsně pod okrajem amforovité zásobnice	
A 78064	Rnítz	ZJV 88-90	J teras./ vrst. A	VMO	1	60	9	350 320					26	O*, H	J2**	7	5	***)		37-2; foto	*) síkmo seřizovaný listovitý okraj; **) příměs písku; ***) smad fragment amforovité nádobý (podobně typu jako u A 75195, A 75196)	
A 78068	Rnítz	ZJV 88-90	J teras./ vrst. A	VMO	1	76	13		240				78	H*	J1	5	5	**)	912, 921***	37-5; foto	*) hrdo jen hypoteticky; **) smad amforovité zásobnice; ***) výčnělek na hrnitě plastické lišě	
A 78127	Rnítz	ZJV 88-90	J teras./ vrst. B	VMO	1	65	9						41	V, U*	J2	5	5	*)	961	41-11	*) fragment robustního ucha, zřejmě šálku	
A 78374	Rnítz	ZJV 88-90	sonda č. 3	VMO	1	72	4	110	100				15	O, V	J3	2	2	32110*		41-11 -foto	*) s největší pravděpodobností šálek; profil v tabulce není přesný, je ve spodní části více zatulacený	
A 78381	Rnítz	ZJV 88-90	sonda č. 3	VMO	1	73	12	500					54	P	J2	5	5	*)	901	13-12	*) smad fragment amforovité nebo hrncovité zásobnice	
A 78384	Rnítz	ZJV 88-90	sonda č. 3	VMO	1	53	4		90				14	V, U*	J3	2	2	**)	968*	41-12 -foto	*) nový! - ucho s přetěžem širokého rojídelného; ***) zřejmě šálek	

Senička – "Intravilán – náves, před č.p. 24"; 122/98 (výzkum M. Šnádla)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDŽ	MSS	DO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
20906-15	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	73	7	230	230	240			22	O*, H, P, V	J3	4	5	31322		52-2; foto	*) z největšího širokého hraneňý okraj	
20906-16	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	54	9	130	130	140			22	O*, H, P, V	G	4	4**	31322		14-1	*) zvzchu hraneňý okraj; **) rezidua potravý	Ha D2-D3
20906-17	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	140	10	280		300			154	O, V	G	4	5	31211		52-3; foto	*) zvzchu hraneňý okraj; **) rezidua potravý	Ha D2-D3
20906-18	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	93	10	160		120			73	O*, V	G	6	6	31112		14-2	*) rozšířený, profilovaný okraj	Ha D2-D3
20906-19	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	138	10			310			132	P, V	J3	1	5*	**)			*) zvzchu hraneňý okraj; **) smad fragment amfory nebo amforovité nádoby	
20906-20	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	69	11						90	V, D	G	4	4				*) rezidua potravý; **) smad fragment mísy	Ha D2-D3
20906-21	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	87	11						80	V, D	J2	2*	5*	**)			*) rezidua potravý; **) smad fragment mísy	
20906-22	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	42	7	200		220			11	O*, V	J3	4	5	31210			*) zvzchu hraneňý okraj	
20906-23	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	104	11			400			64	V	J2	1	N	*)			*) smad fragment amfory nebo amforovité zásobnice	
20906-24	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	74	11						44	V	J2	1*	N	**)			*) zvzchu hraneňý okraj	
20906-25	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	44	13						13	D	G	6	6				*) smad fragment amfory nebo amforovité zásobnice	Ha D2-D3
20906-26	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	31	5		260				3	V	J2	5	5				*) rezidua potravý; **) smad fragment amfory nebo amforov. zásobnice	
20906-27	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMO	1	40	13						13	V, D	G	4	4*				*) rezidua potravý	Ha D2-D3

Senička – "Intravilán – náves, před č.p. 24"; 2/2001 (výzkum M. Šnádla)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDŽ	MSS	DO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace	
A 102104	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 2000	K500	VMO	1	93	9		180				56	V*	J2	5	5	**)				*) slepeno ze dvou kusů; **) smad fragment mísy	
A 102105	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 2000	K500	VMO	1	74	9		380				44	V	J1	5	6						

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace	
A 102106	líně-náves, předš. z.p. 24	ZAV 2000	K500	VMO	1	38	9						11	V	J2	5	5						
A 102107	líně-náves, předš. z.p. 24	ZAV 2000	K500	VMO	1	54	13			260			28	V	G	5	5						Ha D2-D3
A 102108	líně-náves, předš. z.p. 24	ZAV 2000	K500	VMO	1	86	9			100			60	V, D	G	5	5	*)			*) snad fragment lince		Ha D2-D3

Skrbeň – "Hradisko": 77/70 (pouzchovné sběry V. Dohnála)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
A 44614	Hradisko	PS 1969		VMO	2*	102	6	250	220	250			41	O**, H, P	J3	5	5***	21300	101****, 405	54.1; foto 14.3	*) slepeno k sobě; **) zvenku hraničný okraj; ***) rezidua potraviny; ****) minimálně trojúhelná rydá linie	
A 44615	Hradisko	PS 1969		VMO	2*	110	8	230	220	240			45	O**, H, P	J3	5	5***	21300			*) slepeno k sobě; **) zevnitř a zvrchu hraničný okraj; ***) rezidua potraviny	
A 44627	Hradisko	PS 1969		VMO	1	78	7						31	H, P	J2	5	5	*)	406**		*) snad fragment amfory s odsazenou výduť; **) odsazená výduť šikmo přesekávaná dvouhraným nástrojem	
A 44629	Hradisko	PS 1969		VMO	1	46	7			360			9	H, P	J2	5	5	*)	406**		*) snad fragment amfory s odsazenou výduť; **) odsazená výduť šikmo přesekávaná dvouhraným nástrojem	
A 44630	Hradisko	PS 1969		VMO	1	68	7						23	H, P	J2	5	5	*)	406**		*) snad fragment amfory s odsazenou výduť; **) odsazená výduť šikmo přesekávaná dvouhraným nástrojem	
A 44631	Hradisko	PS 1969		VMO	1	76	8			360			30	H, P	J2	5*	5	**)	406***		*) odsazená výduť šikmo přesekávaná dvouhraným nástrojem	
A 44633	Hradisko	PS 1969		VMO	1	66	7		300				21	H, P	J2	5	5*	**)	406***	54.2; foto 14.4	*) slepeno k sobě; **) rezidua potraviny; ***) pětinásobné svazky šikmých vrstev	
A 44634	Hradisko	PS 1969		VMO	1	62	8						21	H, P	J2	5	5	*)	406**		*) snad fragment amfory s odsazenou výduť; **) odsazená výduť šikmo přesekávaná dvouhraným nástrojem	
A 44645	Hradisko	PS 1969		VMO	1	72	8	420	340				40	O, H	J3	5	1*	21300			*) rezidua potraviny	
A 44646	Hradisko	PS 1969		VMO	1	75	10			340			23	V, D	J2	5	5*				*) rezidua potraviny	
A 44649	Hradisko	PS 1969		VMO	7*	144	9				320		188	V	J2	4	5**	21300	117***		*) slepeno k sobě; **) rezidua potraviny; ***) pětinásobné svazky šikmých vrstev	
A 44662	Hradisko	PS 1969		VMO	1	49	12		140				28	H, V*	J1	8	5	11000	914		*) odsazení hrulla od výduť tvoří nepravoúhlou listu	
A 44671	Hradisko	PS 1969		VMO	1	180	11		260				282	H	J1	6**	7	23331			*) rezidua potraviny	
A 44672	Hradisko	PS 1969		VMO	3*	208	12			480			270	V	J1	6**	7	23300			*) slepeno k sobě; **) rezidua potraviny	
A 44673	Hradisko	PS 1969		VMO	1	115	13				480		126	V	J1	6*	7	23300			*) rezidua potraviny	
A 44675	Hradisko	PS 1969		VMO	2*	113	11			380			65	V	J2	6	7				*) slepeno k sobě	
A 44676	Hradisko	PS 1969		VMO	2*	138	11			450			169	V, J	J1	7	7	**)	921	54.3; foto 14.5	*) slepeno k sobě; **) snad fragment amfory nebo anif. zásobnice	
A 44677	Hradisko	PS 1969		VMO	2*	144	11		400				171	H	J2	7	6**	***)			*) slepeno k sobě; **) rezidua potraviny; ***) snad fragment amfory	
A 44686	Hradisko	PS 1969		VMO	1	95	18			300			106	V, D	J1	7	5	*)			*) snad fragment amfory	
A 44687	Hradisko	PS 1969		VMO	1	46	8			240			18	V	J2	5	6	*)			*) snad fragment amfory nebo hrnce	
A 44688	Hradisko	PS 1969		VMO	1	64	14				160		55	D	J1	5	5					
A 44689	Hradisko	PS 1969		VMO	1	66	12				160		40	V, D	J2	6	5					
A 44690	Hradisko	PS 1969		VMO	1	56							24	V, D	J2	7	N					
A 44691	Hradisko	PS 1969		VMO	1	67	18			420			68	V	J1	7	5	*)			*) snad fragment amfory	
A 44692	Hradisko	PS 1969		VMO	1	100	12		340				87	H	J1	5*	7	**)	505***		*) rezidua potraviny; **) snad fragment amfory; ***) rozhraní hrulla a výduť	

Skrbeň – "Hradisko": 78/70 (pouzchovné sběry V. Dohnála)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
A 44699	Hradisko	PS 1969		VMO	1	71	12	220		220			34	O, V	J2	J*	J*	11212		55.1; foto 14.6	*) přelidsko	
A 44707	Hradisko	PS 1969		VMO	1	85							78	P, V	H2	8	N	*)	917**		*) snad fragment amforovitě zásobnice; **) nový; - brotita plastická listia s prstovitým promačkáváním	

Skrbeň – "Hradisko": 7970 (povrchové sběry V. Dohnala)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	Př	MDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
A 44725	Hradisko	PS 1969	VMO	1	64	7	240	240					15	O, H, P	J3	1	2	31322		55:2; foto 14:8		
A 44730	Hradisko	PS 1969	VMO	1	82	10				200			106	V, U*	J2	5	5	32323**	961*			
A 44731	Hradisko	PS 1969	VMO	1	65	13				300			45	V	J1	2	5	*		14:7		

Skrbeň – "Hradisko": 46/91 (svědkum J. Nekvasila)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	Př	MDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace	
14861-73/70	Hradisko	ZAV 1970	J 10	VMO	1	39	8						8	P, V	J3	2	5	34322	320g*	55:3; foto 14:8			
14861-79/70	Hradisko	ZAV 1970	J 10	VMO	1	53	12	260					43	O	J1	6	5	23331					
14861-210/70	Hradisko	ZAV 1970	J 19	VMO	1	50	5			120			9	V	J2	6*	5	**)					
14861-211/70	Hradisko	ZAV 1970	J 19	VMO	1	62	6	80	80	100			13	O, H, P, V	J2	1	1	34322*					
14861-212/70	Hradisko	ZAV 1970	J 19	VMO	3*	85	8			240			81	V, D	J2	5	4	**)					
14861-213/70	Hradisko	ZAV 1970	J 19	VMO	1	64	7			90			60	V, D	J2*	5	5						
14861-214/70	Hradisko	ZAV 1970	J 19	VMO	1	84	9			520			38	V	J1	7	5						
14861-215/70	Hradisko	ZAV 1970	J 19	VMO	1	155	14		500				336	P, V	J2	2	5*	23331	928, 943**	56:1; foto 14:9		Ha D1-D3	
14861-216/70	Hradisko	ZAV 1970	J 19	VMO	7*	130	12	200	200			240	564	O**, H, P, V, D	J2	7	5	11321	***)				
14861-216b/70	Hradisko	ZAV 1970	J 19	VMO	4*	125	13			540			306	P, V	J2	6	6	**)					
14861-226/70	Hradisko	ZAV 1970	J 21	VMO	1	50	7		300				13	H	J2	1	6	*)	117** 120a***, 505, 512****, 712*****	56:2; foto 14:10		Ha C2-D2	
14861-227/70	Hradisko	ZAV 1970	J 21	VMO	1	41	7	100	90	110			11	O, H, P, V	J1	6	4	*)					
14861-228/70	Hradisko	ZAV 1970	J 21	VMO	1	53	11	220	160				18	O, H	J1	6	5	*)					
14861-229/70	Hradisko	ZAV 1970	J 21	VMO	1	74	12			300			63	V	J1	6	6						
14861-270/70	Hradisko	ZAV 1970	J 25	VMO	1	49	6		270	280			11	P, V	J3	1	2	*)	357**	56:3; foto 14:12			
14861-271/70	Hradisko	ZAV 1970	J 25	VMO	1	68	10	360	320				30	O, H	J3	5	5	*)					
14861-305/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	30	5	180		180			3	O, V	J3	1	1	32213					
14861-306/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	50	6	160		180			12	O*, V	J2	4	4	31212					
14861-307/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	36	7			140			7	V*	J3	1	1	**)					
14861-308/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	65	7			180			24	V	J2	5	5						
14861-309/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	49	7	160		165			17	O, V	J2	5	5	11212	411*				
14861-310/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	74	12			550			61	P, V	J1	6	5	23300	921				
14861-311/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	98	8			400			63	P, V	J2*	1	6	11320	913				
14861-312/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	111	13			420			97	V	J1*	6	5	**)					
14861-313/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	80	8		220				44	H	J1	6	6						
14861-314/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	96	9			280			68	V	G	5	5						
14861-315/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	75	11		340				46	H	J1	2	3						
14861-316/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	1	85	13			90			53	O*, V	G	6	6						
14861-406/70	Hradisko	ZAV 1970	J 50	VMO	1	40	5	90		190			4	O*, V	J3	1	1	32111					
14861-407/70	Hradisko	ZAV 1970	J 50	VMO	1	62	7	180		400			109	O*, V	G	4	4	31211					
14861-408/70	Hradisko	ZAV 1970	J 50	VMO	1	117	11	380		180			11	P, V*	J3	2	1	**)					
14861-409/70	Hradisko	ZAV 1970	J 50	VMO	1	54	7			180			5	O*, H	J3	1	1						
14861-410/70	Hradisko	ZAV 1970	J 50	VMO	1	29	7			520			15	V	J3	1	1						
14861-414/70	Hradisko	ZAV 1970	J 50	VMO	1	49	5			420			8	O, H	J3	4	5	31210					
14861-415/70	Hradisko	ZAV 1970	J 50	VMO	1	43	6	170	150				44	P, V	J1	6	2	*)					
14861-416/70	Hradisko	ZAV 1970	J 50	VMO	1	84	9			300			10	O*, V	J2	4	5	31211					
14861-417/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	43	6	290		180			55	O, V	J3	4	1	31211					
14861-470/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	43	6	290		180			55	O, V	J3	4	1	31211					
14861-471/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	90	8	170		180			55	O, V	J3	4	1	31211					

IC	LOKALITA	ARCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVND	KT	V	TAB	POZN	datace	
14861-472/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	95	8	260			270		59	O, V	J3	1	1*	31211		57-1: foto 14:13			
14861-473/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	41	4			160			5	V	J3	1	1	32000	101*, 120e**, 605***	57-2: foto 14:14	*) od maximální výšluti na dno pás radiálního leštění *) jednobochá rytá linie; **) nový! - dvojice křížujících se ryšých linií ve 2 směrech (ne kolmé ne sebe); ***) svislý vřetšovaný pás *) snad fragment malé amfony *) snad fragment malé amfony *) snad fragment amfony; **) trojbochý síkmy žlábek *) tubový pás na podhledí; **) snad fragment amfony *) snad fragment amfony nebo mísy *) snad fragment mísy nebo síkly se zataženým okrajem *) slerpeny k sobě; **) snad fragment amfony nebo amforov. zásobnice; ***) delší výčnělek (v základě 65 mm)	Ha C2-D2	
14861-474/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	33	7	110			110		6	V	J3	1	5	*)	117				
14861-475/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	43	6	110	105				9	O, H, P	J3	1	5	*)					
14861-477/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	50	7			300			16	V	J2	1	5	*)	512**				
14861-478/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	68	9			480			39	P, V	J3	3*	5	**)					
14861-480/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	105	8			290			51	V	J2	2	5	*)					
14861-481/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	86	7	75			75		28	O, V	J3	6	5	32111					
14861-482/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	57	9	140		170			13	O, V	J2	5	6	*)					
14861-483/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	2*	95	10			550			90	V	J2	5	5	**)	921***				
14861-484/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	44	8	300		280			16	O, V	J3	6	5	31112					
14861-485/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	98	10	160		180			56	O*, V	J1	6	6	11211	901**				
14861-486/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	68	10	210	210	215			45	O*, H, P, V	J2	6	6	11211					
14861-487/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	44	10	210		215			29	O*, V	J1	6	6	11212					
14861-488/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	44	8			260			19	V	J2	5	5	*)	934				
14861-490/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	77	10			160			100	V, D	J1	6	6						
14861-491/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	1	108	12		300	240			103	V	J1	7	6						
14861-627/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	49	9			300			22	O, V	J3	2	5	31210					
14861-628/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	40	6			100			7	V	J3	1	1	31322					
14861-629/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	48	6	150	140	160			8	O*, H, P, V	G	1	1	31322					
14861-630/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	67	8			220			26	O, H, P, V	J3	1	1	21332**					
14861-631/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	50	8	140		160			20	O*, H, P, V	J3	5	6	31322**					
14861-632/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	69	8	220					27	H	J2	2	6		506**				
14861-633/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	60	11			220			21	P, V	G	5	5	11300	914				
14861-634/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	92	10			400			80	V	J2	1	5	*)					
14861-635/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	158	10	240		400			160	H, P, V*	J2	1	6	24331					
14861-636/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	89	12			340			57	V, D	G	2	5	*)					
14861-637/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	120	13			300			136	V, D	G	2	5	*)					
14861-638/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	97	12			300			140	D	G	6	6	*)					
14861-639/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	98	12			300			100	D	G	5	5	*)					
14861-644/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	53	8	250		250			13	O*, V	J3	1	1	31200					
14861-645/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	55	12	240					31	O*, H	G	5	5						
14861-646/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	91	9			400			35	V	J2	1	5						
14861-647/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	68	8			220			37	V	G	1	2						
14861-648/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	68	12			340			41	V, D	J2	1	5	*)					
14861-649/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	65	8			100			34	V, D	H2	5	5	*)					
14861-650/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	115	11			180			96	V, D	G	2*	5	**)					
14861-671/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	66	9	180		200			34	O, V	J2	6	6	31212	411*	57-3: foto 14:15	*) nelhotivité vrypů tvoří na výdutí oběžný a svislý pás, které se protínají *) může být fragment z mísy, podobně jako je č. 14861-672/70		
14861-672/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	95	10			200			87	V, D	J3	6	5	31000	411				
14861-673/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	70	10			220			51	V	J2	6	5	*)	411				
14861-675/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	49	8	200		200			14	O, V	J3	5	2	31211					
14861-676/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	69	7			250			18	V	J2	1	5		512**				
14861-677/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	70	7	180		190			30	O*, V	J2	6	6	31211					
14861-678/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	42	6	160		160			7	O, V	J1	6	6	31112					
14861-679/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	52	9	200	200	210			17	O, H, P	J2	6	5	*)					
14861-681/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	122	14	220	220	220			160	O*, H, P, V	G	5	6	11324		58-1: foto 14:16	*) J. Nekvasil interpretuje jako "hrnce"; může být i mísa *) síkmo seřizovaný listový okraj; **) nový! - typ amforovité zásobnice s velmi krátkým, síkmo hratovým okrajem *) snad fragment hrnce; **) zbytky přestavovaných vtačených	Ha D2-D3 (Ha D2 - LT A)	
14861-682/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	80	18	470	450				50	O*, H, P	H2	6	1	23322**					
14861-683/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	89	12			200			76	V	G	6	5	*)	410**				
14861-684/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	119	17			470			118	V	G	5	5	23300					
14861-685/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	100	15			250			133	V	G	5	6	23300					
14861-686/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	83	17			400			65	V	H2	7	5						
14861-769/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	106	8	80	80	85			52	O, H, P, V, D*	J3	6	1	32231**		58-2: foto 14:18	*) vtačené dno imituje omfalos; **) na max. výdutí listovité zesílení	Ha D2	

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	Př	MDŽ	MSS	BO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚP VNĚ	ÚP VNÍ	KT	V	TAB	POZN	dálce	
14861-770/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	36	4	60	50	60			4	O, H, P, V*	J3	1	2	34321	512**	58-3; foto 14-19	*) hrdlo odsazené od výdati; **) široké šikmé žlábký		
14861-771/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	34	5	120		120			4	O, V	J3	5	5	*)			*) fragment mísy, šálka či pohárku		
14861-772/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	50	5	220		220			11	O, V	J3	1	1	31111*			*) J. Nekvasil interpret, jako "šálek", průměr nádoby tomu neodpovídá		
14861-773/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	64	6	260		270			22	O*, V	J3	1	2	31211			*) zevnitř hraničný okraj		
14861-774/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	52	7	170		180			15	O*, V	J2	2	2	31210			*) zevnitř hraničný okraj		
14861-775/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	34	6	150		150			5	O, V	J3	1	1	*)			*) fragment mísy nebo šálka		
14861-776/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	39	7	260					5	O*	J3	1	1	31210	961		*) zevnitř hraničný okraj		
14861-777/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	45	5						8	U	J3	1	5				*) fragment násovkového ucha šálka		
14861-778/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	107	7	50	70	120			51	O, H, P, V	J3	1	6	21333	208, 215*, 121**, 322***, 323****, 502	58-4; foto 14-20	*) nový! - hrozen z hláček, vpičhle; **) nový! - komb. dvou ryšých linií, uvnitř kučerých je raut; ***) nový! - jako 321, ale po straně jedné ryšé linie je linie hláček, vpičhle; ****) nový! - jako 321, ale do krovkvice; na jejímž vrcholu je trojice hláček, vpičhle	Hu C2-D1	
14861-779/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	45	7						11	V	J3	1	6		118*	59-1; foto 14-21	*) nový! - pětinásobná dvojice horizontálních tenkých ryšých linií		
14861-780/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	32	7			110			6	V	J3	1	1		505		*) snad fragment mísy		
14861-781/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	40	6			160			9	V	J3	1	5	*)			*) fragment anforový či větší mísy		
14861-782/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	66	8	160	160				35	O, H, P	J3	1	5	*)			*) nerovnost na vnějšíku by mohla být přechodem hrůla a výdati		
14861-783/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	55	9			280			22	V*	J3	1	5				*) nerovnost na vnějšíku by mohla být přechodem hrůla a výdati		
14861-784/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	61	7			260			18	V*	J3	4	2				*) zevnitř hraničný okraj		
14861-785/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	112	8	260		270			93	O*, V	J3	2	1	31211			*) zevnitř hraničný okraj		
14861-786/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	104	8	240		240			62	O*, V	J3	4	4	31111			*) zevnitř hraničný okraj		
14861-787/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	96	8	200		200			55	O*, V	J3	1	1	31111			*) zevnitř hraničný okraj		
14861-788/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	44	10						16	O*, V	J3	2	5	31211			*) zevnitř hraničný okraj		
14861-789/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	38	5	140	130				8	O, H, P	J3	J*	2	***)			*) povrch kryjí reziduální potraviny; **) drobčejší anfora či šálek, pohárek		
14861-790/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	52	10			220			31	V	J3	5	5	11320	901				
14861-791/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	102	13	220	220				115	O, H	J1	7	5	11321			*) snad fragment hrnce	Hu D2-D3	
14861-792/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	111	11			210			99	V	G	5	2	*)				*) snad fragment hrnce	Hu D2-D3
14861-793/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	125	14						120	D	G	5	5				*) snad fragment hrncovitě zřabované; slepeno více kusů	Hu D2-D3	
14861-794/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	76	19			140			26	V	G	6	5						
14861-795/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	67	19			160			54	P, V	J1	7	7	*)					
14861-835/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	37	6			280			6	H, V	J2	1	2	31131					
14861-836/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	60	8			200			16	O, V	J2	1	2	31212					
14861-837/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	48	12			350			23	P, V	J2	1	6	21300	117, 505				
14861-838/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	32	6	110	100				6	O*, H, P	J3	1	5	***)			*) zevnitř hraničný okraj; **) snad fragment šálku, pohárku nebo mísy		
14861-839/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	60	8	350					25	O, V	J3	2	5	31123					
14861-840/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	38	5	180	180				5	O, H, P	J3	2	5	*)			*) snad fragment šálku, mísy nebo anforový		
14861-841/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	45							24	J*	J1	7	N	***)	921		*) samostatný výčnělek; **) snad výčnělek z výdati hrnce		
14861-842/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	56	9	300		300			23	O, V	J1	7	7	31123					
14861-843/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	95	10			520			113	V, J*	J2	6	5	***)	921	59-2; foto 15-3	*) výčnělek; **) snad fragment anforový nebo anforovitě zřabované		
14861-844/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	93	18			500			114	V	J1	7	5	23300			*) autorem výzkumu označeno jako "mazanice", jedná se o střepe; **) snad fragment dna hrnce		
14861-846/70*	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	58	12			190			35	V, D	J2	N	5	***)					
14861-850/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	36	6	110		120			6	O, V	J3	1	1	32211					
14861-851/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	44	7			200			10	V	J3	1	1	*)			*) snad fragment šálku nebo mísy		
14861-852/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	1	35	9			220			24	V, J*	J1	5	6	***)	923***	59-3; foto 15-4	*) výčnělek; **) snad fragment hrnce; ***) výrazně prostově promáčknaný střed; výčnělku		
14861-944/70	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VMO	1	30	7	190		200			7	O, V	J3	5	5	31210					
14861-945/70	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VMO	1	46	8			140			13	V	J3	1	1	31212					
14861-946/70	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VMO	1	55	7			300			20	V	J3	5	2	*)			*) snad fragment mísy		
14861-947/70	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VMO	1	60	8			400			25	V	J2	6	5	*)			*) snad fragment anforový		
14861-948/70	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VMO	2*	45	14			240			27	V	J1	7	7				*) slepeno k sobě		
14861-949/70	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VMO	1	59	11			360			30	V	J1	6	5	*)			*) snad fragment anforový		
14861-950/70	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VMO	1	62	9						19	V, D	J3	6	3						
14861-951/70	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VMO	1	48	15	210					34	O	J2	6	5	51000*			*) pravděpodobně kruhová podložka		
14861-1005/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMO	1	115	8	200		220			78	O, V	J3	6	6	31212					
14861-1006/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMO	1	52	7	260	260				9	O, H, P	J3	1	2	31131					
14861-1007/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMO	1	32	7						4	O, H	J3	1	1						

Skrbeň – "Hradisko": L23/98 (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace	
0-123/98-0001	Hradisko	Dur 1998					83	13	380				63	O*	J2	1	5	23300				*) zvonku hraničný okraj	
0-123/98-0002	Hradisko	Dur 1998					NMO	1	66	6	220	210	21	O, H, P	J3	1	2	31130					
0-123/98-0003	Hradisko	Dur 1998					NMO	1	47	7	420		440	O, V	J3	2	1	31212					
0-123/98-0004	Hradisko	Dur 1998					NMO	1	71	14		260	100	V, J	J1	6	6	23300	921*			*) výčnělek poškozen	

Slatinice na Hané – "Na stráž": soukromá sbírka (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace	
TP04-0001	Na stráž	PS 2007					soukr. sb.	1	42	7	190		200	O, V	J3	4	4	32212	801*, 811**			*) vnitřek nádoby narven červenou barvou; **) nový! - oběžný pruh 15:18 (červené barvy na vnější okraj nádoby (SB))	Ha C2-D1

Slatinice na Hané – "Nad farskou zahradou": L. 233 (amatérský výzkum?)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
33397a	Nad farskou zahradou						MaG PV	1	68	4	130	125	135	O, H, P, V	J3	1	1	31121				
33397b	Nad farskou zahradou						MaG PV	1	76	7	180		190	O*, V	J2	2	1	31212				*) síkmo dovnitř hraničný okraj
33397c	Nad farskou zahradou						MaG PV	5*	85	9	140	150	220	O, H, P, V**	J2	6***	6***	21333 *****	101, 119, 522*****			*) slepeno k sobě; **) hrdo mírně odsazené od výdati; ***) povrch prošetřeno 64-1; zářeno; ****) typ amfory "mlsivité osudí"; *****) trojhraničný okraj oběžných rytých linií přerušované jednotlivými žlábkovanými kolečkem (Ha C2-D1) částmi mělkých dvojitá rytá kroužek, zde dvojnásobná
33397d	Nad farskou zahradou						MaG PV	1	90	11	360		51	H	J2	1	5	21300	926			*) slepeno k sobě; **) nepravidelná oběžná linie nehtovitých výpůl; ***) vyšší, lehce prožlabený výčnělek, poškozený
33397e	Nad farskou zahradou						MaG PV	2*	88	13		240	79	V	J1	6	6	11212	411**, 923***			*) snad fragment amfory; **) velké plytké kolečko vtačované dovnitř 15:20 nádoby na maximální výdati
33397f	Nad farskou zahradou						MaG PV	1	76	11			43	V	J3	1	5	*)	402**, 924			

Slatinice na Hané – "U luhůženi": J16/89 (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
A. 70796	U luhůženi						VMO	1	88	11		340	89	V, J*	J2	6	6	23300	921			*) výčnělek
A. 70798	U luhůženi						VMO	1	103	10		310	71	J2	1	6	6	21500	117*			*) minimálně dvojnásobný svazek šikmých rytých linií
A. 70799	U luhůženi						VMO	1	74	8	240		38	O*, V	J2	1	1	31212				*) zvonku hraničný okraj

Slatinice na Hané – "Vinohrádky": L. 175 (amatérský výzkum?)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
33339b	Vinohrádky						MaG PV	1	80	10		550	70	V	J1	6	2	*)	934**			*) snad fragment amforovitě zřasobnice; **) výčnělek jen lehce prožlabený

Slatinice na Hané – "Vinohrádky": L. 234 (neznamé nálezné okolnosti)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
33398a	Vinohrádky	?(1980)					MaG PV	1	92	8	180		86	O, V	J3	6	5	11212	912, 923*			*) hrctví plastická lišta a na ní síkmo prožlabený výčnělek
33398b	Vinohrádky	?(1980)					MaG PV	1	70	9	180		21	O, V	J1	6	5	11212	411			*) změněno na podhrdlí; **) síkmo přesekávaná plastická lišta s širokými přesky
33398c	Vinohrádky	?(1980)					MaG PV	1	67	13	360*		64	P	J2	5	5	13321	909**			*) změněno na podhrdlí; **) snad fragment amfory nebo amforovitě zřasobnice
33398d	Vinohrádky	?(1980)					MaG PV	1	59	11	290*		40	P	J2	5	5	*)	901			*) změněno na podhrdlí; **) snad fragment amfory; ***) minimálně čtyřhraničný oběžný žlábek
33398e	Vinohrádky	?(1980)					MaG PV	1	68	10	400*		51	P	J2	1	5	*)	506***			*) změněno na podhrdlí; **) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zřasobnice; ***) vyřší oblí plastická lišta
33398f	Vinohrádky	?(1980)					MaG PV	1	120	12	280*		131	P	J1	5	6	*)	912***			

Ústín – "Nad mlýnem Spálenec": L203/64 (povrchové sběry Z. Trháčkové)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
0-1203/64-0001	Nad mlýn. Spálenec	PS 1963					VMO	1	117	12	270		136	O*, V	J2	2	5	31211				*) okraj značně zatžený
0-1203/64-0002	Nad mlýn. Spálenec	PS 1963					VMO	1	105	7	180		74	O*, V	J3	2	1	31231				*) okraj značně zatžený, až evokuje dvojitou profilaci 823-; foto 21:9

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNÉ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	POZN	datace
0-120364-0003	Nad mlýn. Společnem	PS 1963		VMO	1	130	8	160	115				57	O*, H, P	J3	4*	4	21322**			*) může jít i o tuhování, není rozpoznatelné; **) amfora s rozzevřeným okrajem		
0-120364-0004	Nad mlýn. Společnem	PS 1963		VMO	1	108	9		200	240			51	H, P, V	J3	4*	5	21330			*) může jít i o tuhování, není rozpoznatelné		
0-120364-0005	Nad mlýn. Společnem	PS 1963		VMO	1	107	15						107	H, P, V	J1	1	5	*)	117**, 127***, 82-4; 1300b****, 509*****		*) snad fragment amforovitě zátobnic; **) trojhraničná síťaná ryhá línie podél žlabku; ***) vertikální pásy rasra přes hrdlo; *****) sférovité ryhé línie zřejmě tvořící obrácený trojúhelník; *****) síťový žlabek (obrančičící z boku rytý trojúhelník)		Ha C2-D2

Ústín – "Nad mlýnem Společnem": 61/86 (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNÉ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	POZN	datace
A 43690	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	122	10	260		280			96	O*, V	J2	6	6	31211			*) okraj značně zatažený		
A 43691	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	88	13	320	300				110	O, H, P	J2	5	5	23321					
A 43692	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	90	9	280		320			51	O*, V	J3	5	5	31211			*) okraj značně zatažený		
A 43693	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	102	14	400					100	O, H	J2	6	5	23331					
A 43694	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	80	11	100		120			69	O, V	J1	6	6	11212					
A 43695	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	79	12	380	320				75	O*, H	J2**	6***	5	23331			*) zvenku hraničný okraj; **) příměs písku; ***) stopy tuhování hrdla		
A 43696	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	91	8	230	180				48	O, H	J2	5*	5	21300			*) stopy tuhování okraje a hrdla		
A 43697	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	63	9	180	180	190			36	O, H, P, V	J1	6	6	11322					
A 43698	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	74	9	180	150	190			47	O, H, P	J2	5	5	21300					
A 43699	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	56	15	340	300				50	O, H, P	J3	1	5	23321					
A 43700	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	64	12	230	180				40	O*, H, P	H2	1	5	***)			*) zvenku hraničný okraj; **) snad fragment amfory nebo amforovitě zátobnic		
A 43701	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	72	9	190		200			40	O, V	J3	2*, 5	5	31211			*) setřeně tuhování okraje po maximální výšce		
A 43702	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	53	8	290	240				36	O, H	J2*	6	5	21300			*) příměs písku		
A 43703	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	62	13	440	380				45	O, H	J2	2	4	23300					
A 43704	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	66	15						46	O	J2	5	5	23300					
A 43705	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	66	10						40	O, H	H2	5	5	23331					
A 43706	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	55	12	420	360				27	O, H	J3	1	4	23331					
A 43707	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	52	12						30	O	J2*	5	5	23300			*) příměs písku		
A 43708	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	61	8	240		260			20	O, V	H2	5	5	31210					
A 43709	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	82	8	240		245			29	O*, V	J3**	4	5	31210			*) zvenit hraničný okraj; **) příměs písku		
A 43710	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	62	11	200		200			34	O*, V	J2	6	6	***)			*) zvrchu hraničný okraj; **) snad fragment hrnce		
A 43711	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	60	9	170		180			26	O, V	J1	6	6	11212					
A 43712	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	52	8	440		460			19	O, V	J2*	2	5**	31210			foto 21:12	*) příměs písku; **) stopy dotčení na kruhu	Ha D3
A 43713	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	58	10	290	270				27	O, H, P	J1	1	5	***)			*) snad fragment amfory nebo misy		
A 43714	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	53	8	200		200			17	O, V	H2	5	5	11111					
A 43715	Nad mlýn. Společnem	PS 1984-85		VMO	1	38	8						10	O, H, P, V	J3	2	5	*)			*) snad fragment misy nebo menší amfory		

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MĐZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNÉ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace		
A.43716	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	56	7	210			220		15	O, V	J2	6	5	31112						
A.43717	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	54	6	90	83		100		16	O, H, P, V	J3*	1	1**	21333***	216***, 505, 512***	83:1: foto drobné vřechy nad rozhraním hřela a výduči; 21:1:3 hřela a výduči; jednoduše, sákmé jemné žlábký přes max. výduči		Ha C2-D2		
A.43718	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	56	9	290	280				27	O, H, P	J3	1	5	21333						
A.43719	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	54	9	300	260				22	O*, H	J2**	2	5	***						
A.43720	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	66	12	240	210				29	O, H	J2	5	5	*						
A.43721	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	53	9	240	200				20	O, H	J2	5	5	23300						
A.43722	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	46	7	310	290				14	O, H	J3	5	5	*						
A.43723	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	40	7	200		200			12	O, V	H2	5	5	31112						
A.43724	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	51	9	140	140	170			15	O*, H, P, V	H2	5	5	**						
A.43725	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	46	6	440	420				10	O, H	J3	2	2	*						
A.43726	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	59	7	240	260				14	O, V	J3	1	2	31210						
A.43727	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	42	6	280		300			10	O, V	J3	1	5*	31210		foto 21:1:4			Ha D3	
A.43728	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	60	5	230		240			10	O, V	J3	1	1	31210						
A.43729	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	36	6	180	180	200			7	O, H, P, V	J3	1	1	*						
A.43730	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	39	5	185	150				6	O*, H	J3	2	2	**						
A.43731	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	53	9	180		200			15	O, V	J3	5	5	31211						
A.43732	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	110	7			160			100	V, D	J3	6	5*	**						
A.43733	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	103	13			180			80	V, D	J1	5	5	*						
A.43734	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	65	12			140			130	V, D	J2	5	5							
A.43735	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	74	8			130			100	V, D	J3	4	4							
A.43736	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	82	12			180			160	V, D	J2*	5	5	**						
A.43737	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	65	10						110	V, D	J2	5	1	*						
A.43738	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	100	16			300			136	V	J1	5	5	*						
A.43739	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	80	12			180			81	V	J2*	6	6	**	901***					
A.43740	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	71	8			300			66	V	J1*	6	6	**	910***					
A.43741	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	90	11			440			65	V	J2*	5	5	**	912***					
A.43742	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	110	13			420			126	P	J1	6	6	*	912**					
A.43743	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	88	10			440			72	V	J2	4	5	*	912**					
A.43744	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	68	11			200			53	V	H1	5	5	*	933**					
A.43745	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	75	11			520			60	P, V*	H2	5	5	**						
A.43746	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	88	13			280			112	V	J2*	5	5	**	912***					
A.43747	Nad mýln. Spálenecm	PS 1984-85		VMO	1	80	12			460			70	V	J1	4	5	*	912**					

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT(ULOŽENÍ)	PF	MIDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ(ÚPVNÍ)	KT	V	TAB	POZN	datace
A 43748	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	69	14							52	P	J2	2	5	*)	912**	*) snad fragment amforovité nebo hrncovité zásobnice; **) hrotitá lžita	
A 43749	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	60	11			220				58	V	H2	5	5	*)	923	*) snad fragment amfor	
A 43750	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	70	11							60	V	J2	1	5	*)	912**	*) snad fragment amfor; **) hrotitá lžita	
A 43751	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	69	11			320				55	H	H2	5	5	*)	912**	*) snad fragment amfor; **) oběžná obokládná lžita	
A 43752	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	65	12							40	H, P	J2	5	5	*)	912**	*) snad fragment amfor; **) hrotitá lžita	
A 43753	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	80	13							73	V	H1	6	7	*)	912**+, 921	*) snad fragment amforovité zásobnice; **) snad hrotitá lžita (poškozena)	
A 43754	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	59	11			440				36	H	J1*	5	5	***)	901	*) přifíněs písku; **) snad fragment amfor	
A 43755	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	58	10				260			41	P, H	J2	7	5	*)	914	*) snad fragment hance	
A 43756	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	62	10				150			41	H	J2*	5	5	***)	901	*) přifíněs slády; **) snad fragment hance nebo hrncovité zásobnice	
A 43757	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	53	12			330				40	H	J1	6	6	*)	410, 909**	*) snad fragment amfor; **) šikmo přesekávaná obokládná lžita s prstovitým promáčkávaním	
A 43758	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	51	10				300			20	V	J3	1	5*	***)	926	*) stopy leskleho náteru; **) snad fragment amfor	
A 43759	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	136	14				260			154	V	J1	6	5	*)	907	*) snad fragment hance nebo hrncovité zásobnice	
A 43760	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	92	9							96	D	J3	5	2		953*	*) jako fragment je pouze celý ontalos	
A 43761	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	89	12				200			97	V	J2	5	5	*)	921	*) snad fragment amfor nebo amforovité zásobnice	
A 43762	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	80	13				240			67	V	J2	6	5	*)	934	*) snad fragment amforovité zásobnice	
A 43763	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	80	9				320			80	V	J2	6	5*	***)	*)	foto *) zbytky náteru černou barvou, dekor nerozpoznán; **) snad fragment 21:16 amfor	Hu C2-D1
A 43764	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	71	11				170			41	V	J2*	5	6	***)	926***	*) přifíněs písku; **) snad fragment amfor; **) zvrchu kulatý výčnělek	
A 43765	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	71	10				280			56	H	J2	6	7	*)	411, 921	*) snad fragment hance či amfor	
A 43766	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	57	12							55	V	J3	5	6	*)	924	*) snad fragment amfor	
A 43767	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	56	12				340			56	V	J1*	5	5	***)	410, 921***	*) přifíněs písku; **) snad fragment amforovité zásobnice; ***) výčnělek s prstovitým promáčkávaním na jedné straně	
A 43768	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	69	10							35	V	J2*	6	5	***)	926***	*) přifíněs písku; **) snad fragment amfor; ***) zvrchu kulatý výčnělek	
A 43769	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	52	9				160			33	V	J1	5	5	*)	921	*) snad fragment amfor	
A 43770	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	60	7				200			22	V, U*	J2	5	5	32000	961*	*) pouze fragment spodní části pískového ucha	
A 43771	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	60	8				230			29	V	H2	5	5	*)	923**	*) snad fragment amfor; **) prozrahavý výčnělek silně deformovaný	
A 43772	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	58	9			250				33	P	J2	1	5	*)	207, 928**	*) snad fragment amfor; **) příložná z mělkých dílků, v jehož středu je foto 21:17 hrotitý výčnělek s tupým vrcholem	Hu C2-D2
A 43773	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	89	13				460			108	V	J1*	5	5	23300	921**	*) přifíněs písku; ***) masivní dlouhý výčnělek	
A 43774	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	116	10				440			140	V	J2	2	5	*)	*)	*) snad fragment amfor	
A 43775	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	80	16				520			104	V	J1	6	6	*)	*)	*) snad fragment amforovité zásobnice	
A 43776	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	99	10				400			68	P, V*	J2	1	5	21320	117**+, 410***, 505*	*) žládek na rozhraní hrdla a výdati; **) svazky šestinásobných foto dvousměrných šikmých rychlých linií; ***) promáčkávaný dílek na rozhr. 21:18 hrdla a výdati, ve spojitosti rychlých linií	Hu C2-D1
A 43777	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	84	11			460				72	H	J2	5	5	*)	*)	*) snad fragment amfor	
A 43778	Nad mlýn. Spálenscsm	PS 1984-85	VMO 1	70	8			170				38	H	J3	1	5	*)	*)	*) snad fragment amfor	

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT/ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVM	KT	V	TAB	POZN	datace
A-43779	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	104	15		500			127	V	J2	6	5	*)			*) snad fragment amforovité zásobnice	
A-43780	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	70	14					56	H	J1	1	5	*)	559**		*) snad fragment amforovité zásobnice; **) část vtačovaného kolečka s vystopným středem	
A-43781	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	74	13		130		110	44	V, D	H2	5	5					
A-43782	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	73	12	240				72	H	J3*	5	5	***)			*) přírůstek slidy; **) snad fragment amforovité zásobnice	
A-43783	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	60	16		360			36	V	J2	5	5		513*		*) dvojnásobný síkový žlábek	
A-43784	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	65	11		200			28	P, V	J2	5	5	*)	401**		*) snad fragment hrnce; **) řada kolků na odsazení hrníka a výdati	
A-43785	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	56	8	130	150			22	O, V, U*	J3	1	1	32231	foto 21:19		*) pouze fragmenty hornitů i spodního úchytu pískového ucha; **) řada oběžných drobných vpičů přes maximální výdat'	Hu C2-D1
A-43786	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	46	9				18	P, V*	J3	1	5	21330	505*, 512***, 513***		*) žlábek na rozhraní hrdla a výdati; **) minim. jeden síkový žlábek přes max. výdat'; ***) minim. trojnásobný vertikální žlábek přes max. výdat'		
A-43787	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	46	11				24	P, V*	H2	1	5	21330	505*		*) žlábek na rozhraní hrdla a výdati		
A-43788	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	48	7	160	170			13	H, P, V	J3	2	1	*)		*) snad fragment nízké amfory, mísy nebo šálku		
A-43789	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	49	14	440				24	H	J1	5	5	*)	506**	*) snad fragment amforovité zásobnice; **) minimálně trojnásobný oběžný žlábek		
A-43790	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	31	8				7	V	J3	2	5	*)	117**, 410***		*) snad fragment amfory; **) svazek šestnásobné síkové ryté linie; ***) část prosmáklivého odlika		
A-43791	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	43	8	260				13	P*	J2	2	5	***)	117***, 502****	*) pod spodním žlábkem může být i rozhraní hrdla a výdati; **) snad fragment amfory; ***) svazek minim. trojnásobné síkové ryté linie; ****) dvojnásobný oběžný žlábek		
A-43792	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	30	4				5	H, P, V*	J3**	5	5	****)			*) neradiční profilnice; **) jemný písčitéj materiál; ***) snad fragment malé amfory, mísy nebo šálku		
A-43793	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	80	11				57	H, P	J2	1	5	*)	505**, 559***	foto 21:20	*) snad fragment amfory nebo amforovité zásobnice; **) až 3 jednotlivé žlábký - nejlze blíže zjistit; ***) část vtačovaného kolečka s vystopným středem		
A-43794	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	53	5				25	11	V, D	J3	1	1	*)	953		*) snad fragment šálku nebo mísy	
A-43795	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	67	9	210				50	H, P	J2	2	5	*)	84:1; foto 21:21	*) snad fragment amfory		
A-43796	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	83	9		150			32	P, V	J3	1*, 5	5	21330	84:2; foto 21:22	*) tuhování hrdla po max. výdati; **) 2x oběžná rytá linie ohraničující zvrchu i zespodu max. výdat', 2x ob. rytá linie na hrdle; ***) jednosměr. síkové ryté linie přes max. výdati; ****) oběžné drobné vpičky nad rozhraním hrdla a výdati		
A-43877	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	65	7	180	190			28	O, V	J3	5	1	31212		*) okraj značně zatažený		
A-43878	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	64	9	200	230			28	O*, V	J2	5	4	31212		*) zesílený profilovaný okraj	Hu D2-D3	
A-43889	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	86	9	235	240			49	O*, H, P, V	G	5	4	31332		*) Hf vertikálně vlešované pásy od maximální výdati níže; **) proužky dřívotina od maximální výdati níže	Hu C2-D2	
A-43890	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	83	7	125	130			36	O, H, P, V	H2	1	1	31233	84:3; foto 22:1	*) velmi nízká svíslé přesekávaná lůta		
A-43891	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	85	7	240	260			39	O, V	J2	1	5	31212		*) okraj značně zatažený		
A-43893	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	106	7	160	150			73	O, H, P	J2	5	5	11322	915*		*) velmi nízká svíslé přesekávaná lůta	Hu C2-D2
A-43897	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	70	8	215	240			37	O*, V	J3	1	1	31212		*) okraj značně zatažený		
A-43906	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	50	7	185	200			11	O*, V	J3	5	4	31211		*) okraj značně zatažený		
A-43958	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	82	9		420			71	V	J2	1	5	*)	921		*) snad fragment amfory	
A-43959	Nad mlýn. Společensm	PS 1984-85		VMO	1	67	11		380			43	P, V*	J2	1	5	***)	114, 117***, 214****, 505*	*) žlábek na rozhraní hrdla a výdati; **) snad fragment amfory; ***) minim. dvojnásobný vertikální rytý linie; minim. šestnásobné jednosměr. síkové ryté linie; ****) samostatný dílek pod žlábkem (2x)		

okres Prostějov

Čechy pod Kostřem – "Díly za vrchní brankou": 501/64 (neznamé nálezné okolnosti)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNÉ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
A 71150	Díly za vrchní brankou	sbrčka AG		VMO	12*	155	7**	165	135	215	105	1925	C*	J2	5	6	21321 ***		2-1; foto 2-1			Ha D2-D3

Čechy pod Kostřem – "Mezi cestami": 600/2000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNÉ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
156332	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	92	8	120	125	140			68	O, H, P, V*, U**	G	4	4	32233	901*, 961**	2-3; foto 1-5	*) maximální výšur litovitě zesílená a promačkávaná jemnými dílky; **) z ucha zachováno pouze spodní nupojení	Ha D2-D3
156333	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	55	10	160		160			35	O, V	J3	5	5	31112			*) síkmo dovnit hraničný okraj; **) příměs grafitu	
156334	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	65	10						27	O*, V	J2**	6	5	31211				
156335	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	55	12	260		260			30	O, V	J3	5	5	31112				
156336	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	107	7	120	110	115	140		54	O*, H, P, V	J3	2	2	31121		foto 1-6	*) síkmo dovnit hraničný, mírně zesílený okraj	Ha D2-D3
156337	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	49	13	300					24	O, V	G	6	5	31000				Ha D2-D3
156338	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	82	10	180		190			66	O, V	G	4	5	31212				Ha D2-D3
156339	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	42	6	160		170			8	O, V	J3	5	5	31210				
156340	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	2*	81	7	320		340			45	O, V	J3**	5	5	31212			*) slepeno k sobě; *) příměs grafitu	
156341	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	67	11	160		165			36	O, V	G	5	5	31211				Ha D2-D3
156342	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	62	7	180		200			13	O, V	J2*	6	6	31210			*) příměs grafitu	
156343	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	65	8	200	195	205			37	O*, H, P, V	G	5	5	11323	406, 914**	foto 1-7	*) zvrchu hraničný rozšířený okraj; **) promačkávaná plastická lišta s řadou horizontálních nelitovitých vrypů pod ní	Ha D2-D3
156344	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	70	22						67	O, H, P	G	5	5	*)	***	foto 1-8	*) snad fragment litovitě zasobence; **) v podhrdlí se nachází šikmý provrt o průměru 7 mm, vedený kolmo na stěnu nádoby	Ha D2-D3
156345	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	42	11	130	125				16	O*, H	G	5	7	**)			*) mírně zesílený okraj; **) snad fragment hrnce	Ha D2-D3
156346	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	88	13	150	145	180			56	O, H, P, V	G	5	7	11323	210*	foto 1-9	*) šikmá přeseška na horní části výtlaku	Ha D2-D3
156347	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	41	7	240	240				9	O*, H, P	G	5	5				*) zesílený, šikmo dovnit hraničný okraj	Ha D2-D3
156348	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	44	7						10	O*, H, P, V	G	5	6	11321	912**		*) zesílený, zvrchu hraničný okraj; **) obla plastická lišta	Ha D2-D3
156349	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	64	12	180	180				35	O*, H, P	G	5	5	11321				Ha D2-D3
156350	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	80	13	240	235	270			81	O*, H, P, V	G	5	5	**)		2-4; foto 1-10	*) zesílený profilovaný, zvrchu hraničný okraj; **) snad fragment amfory z hrnce	Ha D3
156351	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	58	10					70	34	V, D	G	5	5	*)	953		*) snad fragment mísy nebo šálku	Ha D2-D3
156352	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	58	14						46	D*	J3	5	5		953*		*) molutný omfalos	
156353	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	61	10					100	30	D	G	5	5					Ha D2-D3
156354	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	58	7					110	29	D	G	5	5		954*		*) ovový omfalos (zde bez průřezu dovnit nádoby)	Ha D2-D3
156355	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	97	10	480*					75	P	G	6	7				*) změřeno na podhrdlí	Ha D2-D3
156356	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	85	13			180		160	54	V, D	J2*	6	5	**)			*) příměs grafitu; **) snad fragment hrnce	Ha D2-D3

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOZENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datuce
156357	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	102	13			250		240	84	V, D	G	5	6	*)			*) snad fragment hrnce	Ha D2-D3
156358	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	69	10			200		180	31	V, D	G	6	6					Ha D2-D3
156359	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	52	9			210			22	V	J3	5	6	*)	411**	foto 1:11	*) snad fragment hrnce; **) pás nehtovitěho promačkávání na výduť	
156360	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	70	12			300			60	V	G	5	5					Ha D2-D3
156361	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	83	12			230			47	V	J2	2	5					
156362	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	57	11				360		35	V	G	5	5					Ha D2-D3
156363	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	67	10			440			40	P, V	G	5	7	*)			*) snad fragment amfory	Ha D2-D3
156364	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	63	16			200			42	V	J2*	5	5				*) přifiněs grafitu	
156365	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	67	10			360			40	V	G	6	7					Ha D2-D3
156366	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	53	8			180			12	V	G	5	5					Ha D2-D3
156367	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	22	N						2	N	J3	N	5					
156368	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	70	13			230			37	V	G	5	5					Ha D2-D3
156369	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	71	8			160			21	V	G	5	5					Ha D2-D3
156370	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	94	12			280			82	V	G	5	6					Ha D2-D3
156371	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	45	10						15	V	G	5	5					Ha D2-D3
156372	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	44	11						19	D	G	5	5					Ha D2-D3
156373	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	109	6			390			63	V	J3	5	5	*)			*) snad fragment mlíky	
156374	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	98	10			220			66	V	J3*	6	5	31000			*) přifiněs grafitu	
156375	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	91	10		140	160			50	H, P, V	G	6	6	11320				Ha D2-D3
156376	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	66	13		320				61	H, P	G	6	7	*)			*) snad fragment amfory	Ha D2-D3
156377	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	45	12			360			22	V	G	5	5					Ha D2-D3
156378	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	54	12		460				24	P	G	6	6		*)	foto *) v podhrdli se nachází šikmý prvot o průměru 5 mm, vedený kolmo na stěnu náloby		Ha D2-D3
156379	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	40	8			130			10	V	J3	5	5					
156380	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	51	7		160				18	H, P	J1*	1	5**	***)			*) přifiněs grafitu; **) vnitřní povrch natřen světlým náletem; ***) snad fragment amfory	
156381	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	39	11						22	P, V	G	5	5	*)	913		*) snad fragment hrncovitě zísobnice	Ha D2-D3
156382	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	42	8			210			10	V	G	5	5					Ha D2-D3
156383	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	55	13			350			19	V	G	5	5					Ha D2-D3
156384	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	54	12			170			25	V	J3	5	5		127*		*) téměř setřené různosměrné svazky rastrovaných páš	Ha C2-D1
156385	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	34	12						13	V	G	5	5					Ha D2-D3
156386	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	44	13		280				19	H, P	G	5	6	*)			*) snad fragment amfory	Ha D2-D3
156387	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MuG PV	1	57	12			440			34	V	G	5	5					Ha D2-D3

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
156388	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	66	13			220			42	P, V	G	6	5	5			*) snad fragment amfory	Ha D2-D3
156389	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	44	13	200					22	H, P	J2*	5	6				*) příměs grafitu	
156390	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	45	5			310			8	V	J3	5	5					
156391	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	50	14						30	V	G	5	5		912*		*) hrůditá lišta, silně poškozená	Ha D2-D3
156392	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	50	8			260			21	V	G	5	5*			foto 1:13	*) vnitřní povrch natřen světlým (podkladovým) nátěrem (SC)	Ha D2-D3
156393	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	68	10						48	V, D	J3*	5	5				*) příměs grafitu	
156394	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	50	11	170					25	H, P	G	5	7	*)			*) snad fragment amfory	Ha D2-D3
156395	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	39	13						15	V	G	5	6					Ha D2-D3
156396	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	91	16			370			70	V	G	6	5	*)			*) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zásobnice	Ha D2-D3
156397	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	47	12						16	O, H	G	7	N					Ha D2-D3
156398	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	54	8			340			17	V	G	5	7					Ha D2-D3
156399	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	51	13			320			24	V	G	5	5					Ha D2-D3
156400	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	58	9			190			29	V	G	5	5	*)			*) snad fragment hrnce	Ha D2-D3
156401	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	55	12			340			38	V	G	5	6					Ha D2-D3
156402	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	50	10			280			24	V	G	5	6					Ha D2-D3
156403	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	48	10						18	V	J3*	5	5				*) příměs grafitu	
156404	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	37	9			480			11	V	G	5	5					Ha D2-D3
156405	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	39	8						9	V	G	5	5					Ha D2-D3
156406	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	39	9			250			15	V	G	5	5					Ha D2-D3
156407	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	35	6						10	H, P	G	5	5					Ha D2-D3
156408	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	32	10						10	V	G	5	5					Ha D2-D3
156409	Mezi cestami	ZAV 1998	506	MaG PV	1	58	10						24	V	G	5	5					Ha D2-D3

Čechy pod Kosovem – "Na hrádkách – západně": 87/2000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
124671	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	32*	216	12	300		500			3858	H, P, V**	J3 ***	1	5****	23331	-02, 921 *****		*) dle NZ: "zlomky velké amforovitě zásobnice"; možná i více nádob; **) osazené hrdla od viduti; ***) jemný pletivý materiál; *****) původní hlazený povrch se dosti odlupuje; *****) 1x větší vejšitý dílek na hrdle; ***) výtěpek na spodku výtěpí	
124672	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	10*	88	13	90		140			362	O, V	J1	6	6	11212			*) dle NZ: "zlomky spodní části hrnce s drsnějším povrchem"; dle profilace, tloušťky stěn a provedení se spíše jedná o amfory; **) zdřevňovaný povrch; ***) původní hlazený povrch se dosti odlupuje	
124673	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	7*	137	9			200		120	510	V, D	J3	7**	5***	21300				
124674	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	84	10	120	120	140			58	O, H, P, V	J1	6	6	11323		foto 1:1		
124675	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	97	11	200		230			106	O, V	J2	6	6	11211	926			
124676	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	68	8	140		150			48	O*, V	J2	5	6	11212	926**	foto 1:2	*) zvrchu hrncový okraj; **) delší jazykovitý výčnělek	
124677	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	80	15	500*					111	H	J2	6	5	***)	901***		*) zmršeno na podhrodí; **) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zásobnice; ***) plastická lišta značně poškozená	

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OG	OH	OV	OMV	OD	g	KF	KH	ÚPVNĚ (ÚPVNĚ)	KT	V	TAB	POZN	datum
124678	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	56	9		150			44	V	J2	6	6	921**		*) snad fragment hrnce; **) kratší výšeček	
124679	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	90	13	200	220			90	O, V	J2*	6	6	11212		*) příměs písku	
124680	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	55	12	240				18	O	J3	1	2	*)		*) snad fragment amforovitě zasoňnice	
124681	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	2	86	7	230	260			58	O*, V	J3	1	1	31212		*) zvichu hranečný okraj	
124682	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	66	8	200		220		23	O, V	J3	5	5	31210			
124683	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	144	17		280			306	V	J2	5*	6	13211		*) vnější povrch natřaný hlínkou	
124684	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	96	15		310			148	V	J2	5	6	***)		*) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zasoňnice	
124685	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	109	16		500			137	V	J1	6	6	*)		*) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zasoňnice	
124686	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	95	16		380			140	V	J1	6	6	*)		*) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zasoňnice	
124687	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	84	13		300			90	V	J3*	5	5	***)		*) příměs písku; **) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zasoňnice	
124688	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	100	16		380			142	V	J2	5*	5	***)		*) vnější povrch natřaný hlínkou; **) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zasoňnice	
124689	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	88	17		280			107	V	J2	5	5			*) vnější povrch natřaný hlínkou; **) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zasoňnice	
124690	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	76	15		340			70	V	J2	5*	5	***)		*) vnější povrch natřaný hlínkou; **) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zasoňnice	
124691	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	62	6		220			21	V	J3	2	2	*)		*) snad fragment misky	
124692	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	74	8		230			25	V	J3*	5	2	31211		*) příměs písku	
124693	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	44	7		240			14	V	J3	2	2	*)		*) snad fragment misky nebo šálku	
124694	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	51	8		420			16	V	J3*	5	2	31211		*) příměs písku	
124695	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	41	4		240			6	V	J3	5	1				
124696	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	94	12					83	V, D	J2*	6	5*			*) vnější povrch natřaný hlínkou; **) vnitřek nádoby začerněn	
124697	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	74	10		120		100	63	V, D	J2	6	6	*)		*) snad fragment hrnce	
124698	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	148	9		140		110	161	V, D	J3	5	5*			*) vnitřek nádoby začerněn	
124699	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	72	13		110		90	47	V, D	J2	5	5*			*) vnitřek nádoby začerněn	

Hlučehov – "Obec – pozemek Františka Vyhledala": 65178 (výzkum M. Šmída).

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OG	OH	OV	OMV	OD	g	KF	KH	ÚPVNĚ (ÚPVNĚ)	KT	V	TAB	POZN	datum
15441	Obec - poz. F. Vyhledala	ZAV 1977		MaG PV	3*	58	6	210	220			32	O, V	J3	4**	5**	801, 803, 805**	87; foto 4:7	*) slepeno k sobě; **) celý povrch nádoby nejdříve natřen červenou barvou, poté vnější okraj a maxim. výšar' natřen hustou bílou barvou; na vnitřním povrchu téměř setřena dvojnásobná křikátka nakreslená černou barvou (SD/SBI)	Ha C2-D1
15442	Obec - poz. F. Vyhledala	ZAV 1977		MaG PV	1	82	6	185	190			30	O*, V	J3	4	4**	801, 803**	foto 4:8	*) šikmo dovnitř hranečný okraj; **) vnitřní povrch nádoby natřen červenou barvou, na kterém je zbytek křikátky kreslenou černou barvou (SD/SBI)	Ha C2-D1
15443	Obec - poz. F. Vyhledala	ZAV 1977		MaG PV	1	28	7	210	220			5	O, V	J3	4*	5*	801, 803, 805*	89; foto 4:9	*) celý povrch nádoby nejdříve natřen červenou barvou, poté vnější okraj a maxim. výšar' natřena hustou bílou barvou; na vnitř. povrchu téměř setřena křikátka nakreslená černou barvou (SD/SBI)	Ha C2-D1
15444	Obec - poz. F. Vyhledala	ZAV 1977		MaG PV	1	41	6	185	190			8	O, V	J3	4*	4*	801*		*) celý povrch nádoby natřen červenou barvou, dnes již dosti setřeno (SB)	Ha C2-D1
15445	Obec - poz. F. Vyhledala	ZAV 1977		MaG PV	1	54	7		220			10	V	J3	4*	4	801, 803, 805**	88; foto 4:10	*) z analogie zřejmě fragment misky; **) celý povrch nádoby nejdříve natřen červenou barvou, poté vnější část vydati natřena hustou bílou barvou; na vnitřním povrchu zbytek křikátky nakreslené černou barvou (SD/SBI)	Ha C2-D1

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT/ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚP/VNĚ	ÚP/VNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
15446	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	98	8	170		200			65	O, V	J1	6	6	11211	914, 926*	10-3; foto 4:11	*) velmi nízká plastická lišta s promačkávaným dílkem na které je nízký jazýčkový (polokruhový) výčnělek	
15447	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	87	13	220		250			97	O, V	J1	5	6	13211*	907**	foto 4:12	*) může se i jednat o větší hrnce; **) střídavě promačkávaný vytváří ostrou křivku na břehem plastické lišty	
15448	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	102	8	150		180			77	O, V	J2	6	6	11212	912*, 934**	foto 4:13	*) plastická lišta dosti hrubě provedená nebo poskozená, profil nelze přesně zjistit	
15449	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	71	12						40	O*, V	J2	5	5	13211	901		*) zvrchu hraničný okraj; **) plastická lišta dosti hrubě provedená nebo poskozená, profil nelze přesně zjistit	
15450	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	93	14	140	160	210			113	O*, V	J1	5	5	13321	912**	10-2; foto 4:14	*) síkmo dovnitř hraničný okraj; **) plastická lišta dosti hrubě provedená nebo poskozená	
15451	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	68	9	100		120			38	O*, V	J2	5	5	11212	907**		*) síkmo dovnitř hraničný okraj; **) plastická lišta dosti hrubě provedená nebo poskozená	
15452	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	85	9	190		220			63	O, V	J1	6	6	11212	901*		*) plastická lišta silně poskozená	
15453	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	53	8	110		120			20	O, V	J1	6	6	11211	411*		*) oběžný pás nehotových výřpů pod okrajem	
15454	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	126	15	230		300			211	O, V	J1	6	5	13211	921			
15455	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	71	14	550		590			57	O*, V	J2	6	6	13211			*) síkmo dovnitř hraničný okraj	
15456	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	66	8	250		270			29	O*, V	J2	6	5	11212			*) síkmo dovnitř hraničný okraj	
15457	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	74	12	200		230			38	O, V	J2	5	5	*)			*) snad fragment hrnce nebo hrncovitě zřasobně	
15458	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	63	13	230	230				37	O*, H, P	J1	5	5	***)			*) zvrchu hraničný okraj; **) snad fragment hrncovitě zřasobně	
15459	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	103	13	330		360			109	O*, V	J2	6	6	13211			*) zvrchu hraničný okraj	
15460	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	49	9	320		320			17	O*, V	J2	5	6	31111	***)		*) zvrchu hraničný okraj	
15461	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	71	14	340	350				56	O*, H, P	J1	5	5	13321			*) zvrchu hraničný okraj	
15462	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	7*	63	9	130		130			130	O, V	J2	5	5	31111*	928**	10-5; foto 5:1	*) nový! - mísa s rovnými stěnami v horní polovině výšky nádoby (profiace odpovídající sílku); **) oběžný pás hrotových výčnělků pod okrajem (výčnělek z nejsp. prf. lis. hrotů)	Ha D
15463	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	56	4	120	120	125			11	O, H, P, V	J3	1	1	*)	203**	foto 9:6;	*) snad fragment šálka nebo mísy (profiace je spíše misovitá); **) série krátkých jednosměrných síkových výřeků na maximální výduti	Ha C2-D3
15464	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	48	4	120	115	115			6	O, H, P, V	J3	1	1	*)	101**, 116***	foto 5:3	*) snad fragment šálka nebo mísy (profiace je spíše misovitá); **) série krátkých jednosměrných síkových výřeků na maximální výduti	Ha C2-D3
15465	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	53	6	155	150	160			13	O, H, P, V	J3	1	5	32333*	117**	foto 9:4;	*) nový! - typ šálka s hrlem ostře masazeným na kulatou výduti; **) dvojice dvoustranných nerovnoběž. síkových ryčků limit přes výduti	
15466	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	4*	125	7	260	250	350			140	O, H, P, V	J3	1	5	21321**	101, 117, 313, 405, 712***	9:1; foto 5:5	*) slepený k sobě; **) nízké hrlo a krátký okraj; ***) díky oběžný žlábek na podhrdlí, pod ním jednostranné ryty trojúhelník s dílkem v rozích, a série lůžkových, dvoustranných ryčků limit do krokovice, uvnitř které je vtačovaný motiv "slaněčka"; svislé vtačované pásy na podhrdlí	Ha C2-D2
15467	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	108	8	230	230	280			81	O, H, P, V*	J3	1	5	21333**	107, 316***, 117***, 505*	9:3; foto 5:6	*) hrlo mírně odsazené od výduti, na rozhraní žlábek; **) nízká mílna, starším názvem "misovitě osad"; ***) série zavěšených jednostranně ryčků trojúhelník, na jejichž spodním vrcholu je trojice malých dílků do tvaru hroznů; *****) žláb. síkmo ryč. limit přes výduti	(Ha C2-D1)
15468	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	3*	60	5	260	250				25	O, H, P, V	J3	1	5	21321**	101, 117, 313***	foto 5:7	*) slepený k sobě; **) nízké hrlo a krátký okraj; ***) oběžný žlábek pod podhrdlím, pod ním fragment jednostranně ryčků trojúhelník, s dílkem v rozích, a série minim. 7mínusob. dvoustranných ryčků limit do krokovice	Ha C2-D2
15496	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	70	9	180		200			37	O, V	J3	2	5	31210				
15497	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	131	9	220		240			85	O, V	J3	6	6	31211				
15498	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977	MaG PV	1	77	8	380		400			54	O, V	J3	1	1	31211				

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOZENÍ	PF	MIDŽ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datum
15499	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	65	7	150		170		24	O, V	J3	5	5	31212				
15500	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	65	7	210	230			29	O, V	J3	1	1	31212				
15501	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	65	8	235	260			29	O, V	J3	1	1	31211				
15502	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	63	6	255	280			23	O*, V	J3	1	1	31211			*) šikmo dovnitř hraničný okraj	
15503	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	58	8	200	220			25	O, V	J3	5	2	31210				
15504	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	62	9	200	220			26	O*, V	J2	5	5	31210				
15505	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	58	7	270	290			19	O, V	J2	2	2	31210				
15506	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	59	8	240	260			17	O, V	J3	5	5	31210				
15507	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	44	8					13	O, V	J3	1	1	31210				
15508	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	47	8	305	320			13	O, V	J3	1	1	31210				
15509	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	39	8					8	O, V	J2	1	1	31210				
15510	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	40	8	180	195			7	O, V	J3	5	5	31210				
15511	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	40	7	160	170			7	O*, V	J3	1	1	31210				*) šikmo dovnitř hraničný okraj
15512	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	46	8	195	210			9	O*, V	J3	5	5	31211				*) šikmo dovnitř hraničný okraj
15513	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	33	5					3	O*, V	J3	1	1	31211				*) šikmo dovnitř hraničný okraj
15514	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1987			MuG PV	1	63	8	180	160			26	O, H, P	J3	1	5	21300	101			
15515	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1987			MuG PV	1	52	9	240				19	O*, H	J3	1	4	**)				*) zesílený okraj; ***) snad fragment amforový nebo amforovitě zásobnice
15516	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1987			MuG PV	1	60	8	280	240			25	O, H	J3	1	5	*)				*) snad fragment amforový nebo amforovitě zásobnice
15517	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1987			MuG PV	1	87	8	310	240			48	O*, H	J3	1	2	21300				*) šikmo ven hraničný, zesílený okraj
15518	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1987			MuG PV	1	126	8	260	225			93	O, H	J3*	5	5	21300				*) přítměš písku
15519	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1987			MuG PV	1	108	11		370	410		109	H, P, V	J2	1	5	23331				
15520	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1987			MuG PV	1	52	8	215	200			11	O, H	J3	1	5	*)				*) snad fragment amforový nebo mýsy
15521	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1987			MuG PV	1	82	5	180	170	210		27	O, H, P, V*	J2	1	6	21333	214**	508*		*) oběžný žlábek nu odsazení hrdla a výduti; **) pás drobných důlků pod žlábkem
15522	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1987			MuG PV	1	80	9					45	O, H, P, V	J1	6	6	21321				
15523	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	122	14		280			131	H, P, V	J3	1	5	21321	169*, 313**	508***		*) dvousměrný šikmý žlábek tvořící krokavci, která je vyplněna jednosměrnými rytými liniemi; **) 313 (modifikace) - dvojnásobný jednostranně rytý trojúhelník s důlky na vrcholech, kromě společného; ***) dvojnásobně oběžný žlábek
15524	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	105	15		520			169	V	J2	5	6	*)	901**			*) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zásobnice; **) plastická, nehmotivě rozměňovaná lišta, jejíž konec je zanesen do oblouku
15525	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	99	11					109	V*	J3	1	5	**)	168***	214****		*) výřad je vertikálně "krovině" profilované; **) snad fragment amforový; ***) 168 (varianta) - širší mělký vertikální žlábek přes výřad, vedle kterého je 4-násobný svazek vertikálních rytých linií (to v sériích na výduti); ****) limit drobných důlků nad sériemi žlábků a xxi
15526	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977			MuG PV	1	114	12					121	H, P	J3	1	5	*)	321, 506**			*) snad fragment amforový nebo amforovitě zásobnice; **) minim. Štínosob. oběžný žlábek na hrdle, pod nímž je komb. dvou šikmých rytých linií, umístěných je zastr.

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MIDŽ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNÉ	ÚPVDN	KT	V	TAB	POZN	datace
15527	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	82	12	360*			86	H, P	J2	5	5	**)	117, 214, 506***	foto 5:12) zrněno podhrdlí, hrdlí není měřitelné; **) snad fragment amforový; ***) 2 linie oběžných síťků na hrdle, mezi nimiž je Stínosobný oběžný žlábek; dvojitě dvojnásobných síťkových dílků tvořících 2 kreskvice, uvnitř které jsou neokřídlené síťkové rtyč line tvořící de kreskvice; *) snad fragment amforový nebo amforovitě zrněno; **) minimálně dvojnásobný úžší síťkový žlábek přes maximální výšur	
15528	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	82	12		400		45	V	J3	1	5	*)	512**) snad fragment amforový nebo amforovitě zrněno; **) minimálně dvojnásobný úžší síťkový žlábek přes maximální výšur	
15529	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	75	9		260		52	V	J2	1	5	21300	214, 513*	foto) minimálně trojnásobný vertikální žlábek přes maximální výšur, nad žlábkou vodorovný pás dílků	
15530	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	134	11		550		180	P, V*	J2	1	5	21330	505*, 506**, 509, 513***	foto 5:13) široký žlábek na odsazené hrdlí a výšuri; **) minim. 7násobný oběžný žlábek na hrdle; ***) stínosobný vertikální žlábek přes výšur, kolem kterého jsou dvojnásobně stínosobné síťkové žlábkové	(Ha C2-D1)
15531	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	123	10	190	310		136	H, P, V*	J3	1	5	21330) minimálně odsazené hrdlí od výšuri	
15532	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	79	9		380		51	V	J3	1	5	*)) snad fragment amforový	
15533	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	90	13	500			117	H, P	J2	1	5	*)	127, 506, 524**	foto 5:14) snad fragment amforový nebo amfor. zrněno; **) minim. 3násobný oběžný žlábek přerušovaný minim. stínosobným soustředným žlábkováním kolečkem	
15534	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	63	14	360			49	P, V*	J3	1	5	21330	347, 506, 512, 514**	11:2; foto 5:15) odsazené hrdlí od výšuri; **) minim. 3násobný oběžný žlábek na hrdle přerušovaný (zřejmě) jednochým žlábkováním kolečkem, kolem kterého je kruh z drobných dílků; minim. 3násobný vertikální žlábek na výšuri, vešle kterého je minim. stínosobný síťkový žlábek	(Ha C2-D1)
15535	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	56	8	280*			32	H, P	J3	1	5	**)	101***, 320k****, 505*****	11:3; foto) zrněno podhrdlí, hrdlí není měřitelné; **) snad fragment amforový; ***) minim. stínosobná oběžná rtyč line; *****) nový! - 2 svazky dvojnásobně síťkové rtyč line tvořících snop (nedokompletní trojčetník), na jehož vrcholech jsou drobné dílky; *****) oběžný žlábek na horní části hrdlí	
15536	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	79	11				70	H, P	J3	1	5	*)	217**	12:1; foto 5:17) snad fragment amforový; **) nový! - soustředný vícehrub (zde dvojhřub) z drobných dílků	
15537	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	69	6	300*			28	H, P, V**	J3	1	5	21330	207***, 505**	foto 5:18) zrněno podhrdlí, hrdlí není měřitelné; **) žlábek na odsaz. hrdlí od výšuri; ***) 207 (částečně) - páček s drobných výtlačů na podhrdlí	
15538	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	62	12				31	N	J2	2	N		170*	12:2; foto 6:1) nový! - rovnoběžné žlábkové mezi nimiž jsou pole s rovnoběžnými nebo dvojnásobnými síťkovými rtyčemi liniemi	
15539	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	66	8	300			25	V	J3	1	5	*)	117**,-410) snad fragment amforový; **) 2 a 3násobné svazky dvojnásobných rtyčích linií	
15540	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	46	5	140			8	V	J3	1	5	*)	167*) snad fragment mísy, sítko nebo malé amforový; **) 167 (částečně) - jeden síťkový žlábek, nad a pod ním dvojnásobná síťková rtyč line	
15541	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	39	6	70	100		9	H, P, V	J3	1	5	*)	506, 516**) snad fragment malé amforový nebo mísy; **) trojnásobný oběžný žlábek na hrdle, pod ním volněji provedené síťkové žlábkové přes výšur	
15542	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	47	7	140			13	H, P	J3	1	5	*)	101**) snad fragment amforový; **) minimálně sedminásobný svazek oběžných rtyčích linií	
15543	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	97	11		400		76	V	J3	1	6	21300	509*) minimálně pětinásobný široký síťkový žlábek přes maximální výšur	
15544	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	94	10	320			99	V	J2	6	6	*)	926) snad fragment amforový	
15545	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	122	13	400*			203	H, P	J2	5	5	**)	506***, 561****	12:3; foto 6:2) zrněno podhrdlí, hrdlí není měřitelné; **) snad fragment amforový nebo amforovitě zrněno; ***) minim. 4násobný oběžný žlábek přerušovaný k. 561; *****) nový! - kruhový žlábek s vysokým hrotovým výčnělkem uvnitř, ze žlábků vycházejí dva zalínuté žlábkové (tzv. "kvačila")	
15546	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	118	11		280		143	V	J2	5	5	*)	921) snad fragment amforový	
15547	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	83	11	40			35	H, P, V, D	J3	2	6	34322*	8:10; foto 6:3) pohárek s amforovitou vakovitou výšurí; **) dvojnásobná oběžná rtyč line pod hrdlím; ***) nový! - svazky trojnásobných rtyčích linií do klikatky, po jejichž obou stranách jsou řady dílků (rovněž do klikatek); vše přes výšur		
15548	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	63	6	130	140		18	O*, H, P, V, U**	J3	1	5	32330 ***	10:1; foto) sítko dovnitř hrátěný okraj; **) fragment ucha - dochován pouze horní úchyt a část zvedající se nad okraj; ***) sítek snad trojčetnné profílase s odsazenou výšurí, nezávisle však potvrzují		
15549	Obec - poz. F. Vyhlídala	ZAV 1977				MaG PV	1	70	8			70	47	D	J3	5	1		546*	foto 6:5) 546 (varianta) - jednochým kříž ze žlábků na vnitrku dna nádoby	

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PE	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	g	KF	KH	ÚPYNĚ	ÚPYNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace	
15550	Obec - poz. F. Vahldalala	ZAV 1977	MaG	PV	1	125	6			110		60	113	V, D	J3	5	5						
15551	Obec - poz. F. Vahldalala	ZAV 1977	MaG	PV	1	48	5			50		25	11	V, D	J3	1	1	*)	953		*) snad fragment šálka		

Pěčín na Moravě – "(neznamná lok. 1; při nové silnici)"; 561/64 (neznamné nálezevé okolnosti)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PE	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	g	KF	KH	ÚPYNĚ	ÚPYNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
A 79514	(nezn. 1; při nové silnici)	Dar 1912	VMO		1	105	6	170		175			69	O, V, U*	H1	6	5	11212	961	foto 13:14	*) celistvé páskové ucho	
A 79522	(nezn. 1; při nové silnici)	Dar 1912	VMO		1	108	7	220		140	230		74	O, V	H2	5	3	31212		foto 52:11; foto 13:15		

Slatinky – "Mošičky"; L. 239 (neznamné nálezevé okolnosti)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PE	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	g	KF	KH	ÚPYNĚ	ÚPYNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
33403a	Mošičky	sbírka AG?	MaG	PV	1	86	10			400			98	V*	H2	5	5	**)	926***	foto 16:1	*) snad ze spodní části nádob; **) snad fragment amfor; ***) dlouhý foto (80 mm) a nízký výčnělek	
33403b	Mošičky	sbírka AG?	MaG	PV	1	70	11						49	H	J2*	6	5	**)	909***	foto 16:2	*) snad fragment velké amfor; ***) velmi šikmé a hluboké přeskávaní listy	

Slatinky – "Mošičky"; 46/2003 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PE	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	g	KF	KH	ÚPYNĚ	ÚPYNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
175693	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	276	11*		90			183	V, D, J**	J2	6	5	71212 ****		foto 16:3	*) siln. střepe je po obvodu nádoby velmi nepravidelná; **) dno nádoby je vještělé; ***) pravděpodobně torzo rukojeti; ****) nový; - autor výzkumu uvádí jako "torzo nábráčky"; nepravidelnost střísn a menší tvar se zbytkem šikmo dolů směřující musivní rukojeti může napovídát, že se jedná o nádobku používanou k metalurgickým účelům; stopy po kovech však nejsou přítomny.	
175694	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	5	125	10	120				130	O, V, D	J1	6	6	11212*	914	foto 16:4	*) přes nehotových dvojvypád (symbol "srdce"), zde nedokonalé provedení	
175695	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	118	10	160	160	200		109	O, H, P, V	J1	6	6	11321	416*	foto 16:5	*) zvrchu hraničný okraj; **) snad fragment mísy nebo šálka	
175696	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	4	73	10	140	140			86	O*, H, P, V	G	4, 6**	4, 6**	214****		foto 16:5	*) zvrchu hraničný okraj; **) snad fragment mísy nebo šálka	Ha D2-D3
175697	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	2*	120	15	330	320			259	O**, H, P, V	G	4	6	13332 ***		foto 16:6	*) slepený k sobě; **) zvrchu hraničný okraj; ***) přeskávaná plastická listy (přeskávaní není tak hrubé jako ve vzoru)	Ha D2-D3
175698	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	38	13					14	O*, H	G	4	5	**)			*) zvrchu hraničný okraj; **) snad fragment mísy nebo šálka	Ha D2-D3
175699	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	46	11					16	O*, H, P	J2	5	5	**)			*) zvrchu hraničný okraj; **) snad fragment mísy nebo šálka	
175700	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	47	5	160				160	O*, V	J3	1	2	**)			*) snad fragment mísy nebo šálka	
175701	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	47	7	280	270			13	O, H, P	J3	4	5	*)			*) snad fragment mísy nebo šálka	
175702	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	68	8		140			28	V	J3	5	6	*)	410**		*) snad fragment mísy nebo šálka	
175703	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	50	8		120			17	V	J1	6	7	11000	914**		*) plastická listy dosti poškozena	
175704	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	68	10		220			22	V	G	5	5	*)	909**	foto 16:7	*) snad fragment hrnce; **) přeskávaná plastická listy (přeskávaní není tak hrubé jako ve vzoru)	Ha D2-D3
175705	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	88	8	290	285			38	O, H, P, V	J3	1	1	31332*		foto 65:2; foto 16:8	*) slepený k sobě; **) šálek s prohlutým hrdlem a osile lomenou výdutí	Ha D2-D3
175706	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	2*	69	4	140	140			29	O, H, P, V	J3	1	1	32331**			*) opotři vzoru jde o velkou nízkou mísu	
175707	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	43	6	235	230			9	O, H, P, V	J3	5	5	31332			*) šikmo dovnitř hraničný okraj	
175708	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	2	71	8	230	245			54	O*, V	J2	1	2	31211			*) šikmo dovnitř hraničný okraj	
175709	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	7*	154	8	265				280	O**, V, D	J3	2	2	31211		foto 16:9	*) slepený k sobě; **) šikmo dovnitř hraničný okraj	
175710	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	58	8	140				18	O, V	J2	6	6	31212			*) šikmo dovnitř hraničný okraj	
175711	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	43	7	180				10	O*, V	J3	1	1	31211			*) šikmo dovnitř hraničný okraj	
175712	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	60	10	235	260			25	O*, V	J2*	1	1	31212			*) šikmo dovnitř hraničný okraj	
175713	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	80	5	150	170			26	O, V	J1	6	6	31211			*) příměš grafitu	
175714	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	43	8	190	200			11	O, V	J2	6	6	31210				
175715	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	101	8	260	280			83	O, V	J3	5	5	31212				
175716	Mošičky	ZAV 2002	500	MaG	PV	1	95	7	250	270			32	O, V	J3	5	2	31212				

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOZENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
175717	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	89	12	215		240		54	O.V	J2	J2	5	5	31212				
175718	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	129	6	130		140		55	O.V	J2	J2	6	6	31211				
175719	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	157	9			70		118	V.D	J3	J3	5	5	31000	953			
175720	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	63	5			180		14	V	J3	J3	1	1	*				
175721	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	54	6			50		8	D	J3	J3	2	1	*	953			
175722	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	5	122	8		240	420		305	H.P.V	J3*	J3*	1	1	21521				
175723	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	3	80	7	100		220		45	O.V	J3	J3	5	5	32000				
175724	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	84	10			260		31	V.D	J2	J2	6	5	*				
175725	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	96	10			240		50	V	J2	J2	1	1	31211				
175726	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	100	11			240		26	V.D	J2	J2	5	5	31000				
175727	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	104	8			310		36	P.V	J3	J3	4	6	*				
175728	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	65	11			260		21	V.D	J2	J2	1	5	*				
175729	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	59	10			190		34	V.D	J2*	J2*	5	6	*				
175730	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	69	11			240		29	V.D	J2	J2	5	1	*				
175731	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	86	9			170		55	V	G	G	5	6	*				Ha D2-D3
175732	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	96	11			480		87	V	G	G	5	5	*				Ha D2-D3
175733	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	69	8			440		34	V	J3*	J3*	1	1	**)				Ha D2-D3
175734	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	91	8			220		37	V	G	G	5	4	*				Ha D2-D3
175735	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	65	9			320		25	V	J2	J2	1	1	*				
175736	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	54	8			320		17	V	J3	J3	1	1	*				
175737	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	80	6			320		13	V	J3	J3	1	1	*				
175738	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	53	10			400		24	V	G	G	4	5					Ha D2-D3
175739	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	54	13	240*		289		29	P	G	G	5	5					Ha D2-D3
175740	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	55	10			460		25	V	G	G	5	5					Ha D2-D3
175741	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	59	8			320		23	V	J2*	J2*	1	5					Ha D2-D3
175742	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	60	10			520		24	V	G	G	4	5					Ha D2-D3
175743	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	62	15			340		34	V	J2*	J2*	2	1	**)				Ha D2-D3
175744	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	2*	50	13			320		32	V	J2	J2	6	6					Ha D2-D3
175745	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	63	12			340		36	V	G	G	5	6					Ha D2-D3
175746	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	57	8			460		20	V	J2	J2	1	1					Ha D2-D3
175747	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	60	10			130		29	V	J1	J1	6	6	11000				
175748	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	56	6			200		15	V	J3	J3	2	2	31000				
175749	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	55	8			380		20	V	J2*	J2*	1	2					
175750	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	59	6			180		12	V.D	J3	J3	1	1	31000				
175751	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	45	8	180*		14		14	P	J2	J2	4	5					
175752	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	47	8			130		13	V	J2*	J2*	1	1	31000				
175753	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	55	7			130		12	V	J3	J3	5	6					
175754	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	52	7			120		16	V	J2	J2	6	5	11000				
175755	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	49	9			150		16	V.D	J3	J3	5	5					
175756	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	36	9			220		13	P.V	J2	J2	1	1	*				
175757	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	58	11			440		24	V	G	G	5	6					Ha D2-D3
175758	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	43	10			440		16	V	G	G	5	5					Ha D2-D3
175759	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	64	7			90		23	V	J2	J2	6	6	11000				Ha D2-D3
175760	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	44	9	180*		20		20	H.P	G	G	6	5		114**			Ha D2-D3
175761	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	43	9			260		18	V	J2*	J2*	5	6					Ha D2-D3
175762	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	45	5			240		11	V	J2*	J2*	6	5					Ha D2-D3
175763	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	44	9			160		13	V	G	G	5	5					Ha D2-D3
175764	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	37	10			220		16	V	J2*	J2*	5	6					Ha D2-D3
175765	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	41	9			130		13	V	J2*	J2*	2	1					
175766	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	55	9			15		15	V	J2*	J2*	5	5					
175767	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	40	8			180		9	V	J2	J2	1	1					
175768	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	42	6			280		7	V	J3	J3	1	2	31000				Ha D2-D3
175769	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	50	11			280		14	V	G	G	5	5					
175770	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	45	7			230		10	V	J2	J2	1	1	31000				Ha D2-D3
175771	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	45	7			260		12	V	G	G	5	5					
175772	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	49	9			180		16	V	J2	J2	6	6	11000				Ha D2-D3
175773	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	54	8			300		19	V	G	G	5	5					Ha D2-D3
175774	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	54	10			300		20	V	G	G	5	5					Ha D2-D3
175775	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	46	9			360		15	V	J2	J2	4	5		117*			Ha D2-D3
175776	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	46	8			260		12	V	J3	J3	1	1					
175777	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	39	6			230		9	V	J3	J3	1	1	*				
175778	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	35	6			180		6	V	J3	J3	1	1	*				
175779	Mocilly	ZAV 2002	500	MatG PV	1	35	9			200		11	V	J3	J3	6	5					

IC	LOKALITA	ARCE	OBJEKT	ULOZENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	g	KF	KH	UPVNÉ	UPVNI	KT	V	TAB	POZN	datuce
175780	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	40	10			180			12	V	G	6	6				*) snad fragment misy nebo menší amfory	Hu D2-D3
175781	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	40	6			150			8	V	J3	1	1	*)				
175782	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	59	12			150			14	V	J1	5	5					
175783	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	37	9						8	O, V	J2	1	6					
175784	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	45	10			340			12	D	J3	5	1					
175785	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	106	11						103	P, V	J2	6	5	**)				
175786	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	87	9			220		240	65	V, D	J3	2	1*	**)				
175787	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	120	14			260		120	86	V, D	G	6	5	*)				
175788	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	94	10			130		120	86	V, D	G	6	5	*)				
175789	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	72	9			260		240	63	V, D	G	6	5	*)				
175790	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	80	9			170		100	25	V, D	J3	5	5	*)				
175791	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	111	10			230		160	91	V, D	G	5	5	*)				
175792	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	64	10						20	V, D	J2	5	2					
175793	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	66	8						16	V, D	J3	5	6	*)				
175794	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	53	10			120			14	V, D	J3	5	6	*)				
175795	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	45	6						11	D	J2	5	6					
175796	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	44	11						15	V, D	G	6	5					
175797	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	52	9						15	V, D	J3	5	6	*)				
175798	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	50	N						15	D	G	6	N					
175799	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	1	42	13			140		140	22	V, D	J1	5	6					
175800	Mocilky	ZAV 2002	501	MarG PV	1	42	10			150			15	V	G	5	5					
175827	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	128	9	140	140	180			88	O*, H, P, V	J3**	5	6	11333	411***	653: foto	*) lehce zesílený okraj; **) příměs tuhý; ***) pás oběžného nehotivého promáčkávání na maximální výduti	Hu D2-D3
175828	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	150	13	260	270	300			223	O*, H, P, V	J3**	6	6	13331	901***	foto	*) zvrchu hraničný okraj; **) příměs tuhý; ***) nehotivě promáčkávání	Hu D2-D3
175829	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	139	11	280*	380	380			99	P, V**	J2	1	7	21331	404***	663: foto	*) změněno na podhrdli; **) obsazené hrdla a výduti na kterém je oběžný pás podlouhlých dalků	Hu D2-D3
175830	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	45	12						20	V	G	5	5		417*	662: foto	*) síkně přesekávaní maximální výduti	Hu D2-D3
175831	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	2*	118	13	350	350	420			180	O, H, P, V	G	5	5	13331	913	16:16	*) slepený k sobě	Hu D2-D3
175832	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	3*	121	10	225		250			186	O**, V	J2	1	1	31211			*) z toho dva slepený k sobě; **) dovnitř započítatelný zatažený okraj	Hu D2-D3
175833	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	116	9	235					65	O*, V	J2	1	1	31211			*) dovnitř hraničný, mírně zesílený okraj	
175834	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	132	11	190		190			190	O*, V	J2	2	2	31111			*) zvrchu hraničný okraj	
175835	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	94	10	190					75	O*, V	J2	2	2	31111			*) zvrchu hraničný okraj	
175836	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	124	8	225		250			71	O*, V	J2	1	5	31211			*) dovnitř zatažený okraj	
175837	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	54	8	225		250			15	O, V	J3	1	2	31211			*) dovnitř zabíhající zatažený okraj	
175838	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	59	8	225		250			13	O*, V**	J2	1	1	31210			*) dovnitř hraničný, mírně zesílený okraj; **) lomená maximální výdut'	
175839	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	85	8	250		280			33	O*, V**	J2	1	1	31211				
175840	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	52	10	180		200			23	O, V	J1	6	5	31211				
175841	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	44	7	190		200			12	O, V	J3	6	6	31211				
175842	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	48	9						14	O, V	J3	4	5	31000				
175843	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	61	12	200	200				32	O*, H, P	G	6	6	***)				
175844	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	80	12	330	330				28	O*, H, P	G	4	5	***)				
175845	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	33	9						52	O*, H, P	G	7	5	***)				
175846	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	33	9						7	U*	J3	1	1	*)	970			
175847	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	35	6	80		80			4	O*, V	J3	4	5	***)				
175848	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	30	6			120			6	V	J3	1	1	*)				
175849	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	2	82	13			320			172	V	G	4	6	*)				
175850	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	2*	54	13						65	V	G	4	6	***)				
175851	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	2	100	13			280			280	V	G	4	6	*)				
175852	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	116	15			340			154	V	G	4	6	*)				
175853	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	103	9			340			71	V	G	4	5	*)				
175854	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	72	10			340			60	V	H, P	7	5	*)				
175855	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	62	13						47	V	J2	7	5					
175856	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	70	9			200			32	V	J2	7	2	11000				
175857	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	73	14						41	V	G	6	6	*)				
175858	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	54	9						22	V	J2	6	5					
175859	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	49	11			300			26	V	J2	5	2					
175860	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	58	12	320					27	H, P	G	6	5	*)				
175861	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	60	10			340			25	V	G	7	5					
175862	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	73	8						21	D	J3	5	2					
175863	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	1	50	9			140			35	V	J2	6	6	*)				

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVSNE	ÚPVNDI	KT	V	TAB	POZN	datace	
175864	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	58	11			280			33	V	J3	5	5						
175865	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	48	12			150			24	V	H3	5	6						
175866	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	56	10			320			22	V	G	5	1						
175867	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	41	8			230			12	V	J2	5	5						
175868	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	42	9			160			14	V	J2	5	5						
175869	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	48	13			210			18	D	G	6	6						
175870	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	44	13			210			24	V	J2	1	5						
175871	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	36	12			160			17	D	G	5	5						
175872	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	47	8			240			12	V	J3	1	5						
175873	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	50	10			270			35	V	H3	5	5*						
175874	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	53	12			240			25	V	J2	6	7						
175875	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	58	8			140			21	V, D	J3	2	5	31000					
175876	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	62	8			200			16	V, D	J3	2	2	31000					
175877	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	50	8			160			16	V, D	J3	2	2	31000					
175878	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	60	8			180			18	D	G	4	6						
175879	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	49	12			200			11	V	J3	1	1						
175880	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	44	7			180*			15	H, P	G	4	5						
175881	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	42	11			200			195	V	J2	5	1	31000					
175882	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	2	143	11			180			13	V	J2	5	5	*					
175883	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	46	7			180			23	V	J2	6	6						
175884	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	46	12			210		180	159	V, D	G	5	6						
175885	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	152	17			240			114	V	G	5	6						
175886	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	97	12			120			61	V, D	H1	6	5						
175887	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	79	15			120			19	V, D	J3	5	2						
175888	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	59	7			200			26	V	G	4	5						
175889	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	45	12			180			28	D	G	5	5						
175890	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	60	10			180			30	D	G	5	6						
175891	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	62	13			200			15	V, D	J2	5	N						
175892	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	55	N			170			17	D	G	5	6						
175893	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	1	42	10			160			60	D	J2*	5	5						
175894	Mocilly	ZAV 2002	506	MaG PV	2	70	11			125			45	O, H, P, V	J3	1	1	32132**	417	66;3; foto 16;17			
176175	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	2*	91	4	125	120														
176176	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	111	6	200	200				59	O*, H, P, V	G	4	4	11333**	411***	67;1; foto			
176177	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	65	6	120	115				18	O, H, P, V	J3*	1	1	32132	403**	17;1			
176178	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	73	6	220	200				22	O, H, P, V	J3	1	1	31133*	403*	67;2; foto			
176179	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	2*	96	6	220	215				67	O**, H, P, V	G	4	4	11333	411***	17;3			
176180	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	66	8	200	195				22	O*, H, P, V**	G	4	4	11333	411***	67;3; foto			
176181	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	83	6	180	170				35	O, H, P, V	J3*	1	1	31233**	403** 723	17;4			
176182	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	85	4	210	200				28	O, H, P, V	J3	5	5	31131*	218** 605, 609***	68;1; foto			
176183	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	56	5			220			13	V	J3	2	1	*	705, 723**	17;6			
176184	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	41	5	300					5	P	J3	1	5	*	101**				
176185	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	63	7			220			16	V	J3	1	1	31210	114, 130b*, 417**	17;7			
176186	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	43	3			150			5	V	G	4	4	*	417				
176187	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	36	10			180			7	V	G*	5	5		411				
176188	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	74	9		500*				37	P	G	5	5	***)	914				

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
176189	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	45	10						20	P	J2	5	6		901			
176190	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	55	9		440*				23	P, U**	J2	5	5	***	506****, 961**			
176191	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	60	8			110			23	V*, U**	J2	1	1	32000	912*, 961**			Ha D2-D3
176192	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	83	14			420			73	V	J2*	1	5	***)	538***			
176193	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	56	8			110			28	V*	J2	1	1	32000	514**, 912*	foto		Ha D2-D3
176194	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	35	9			260			10	P, V	G	4	4	***)	406, 411*	foto		Ha D2-D3
176195	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	80	10		320*				43	P	G	5	5	***)	943***	foto		Ha D1-D3
176196	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	49	5	230	235				9	O*, H, P, V	J3	1	1	31321**				
176199	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	41	7	230		240			6	O, V	J3	1	1	31210				
176200	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	2*	30	4	100		105			4	O, V	J3	1	1	***)				
176201	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	43	5	160	160				4	O*, H, P	J3	1	1	***)				
176202	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	45	5	160	160				4	O*, H, P	J3	1	1	***)				
176203	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	38	6	135	130				7	O, H, P	J3	1	1	***)				
176204	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	32	7	210		220			6	O, V	J3	1	1	31210				
176205	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	35	7						7	O*, V	G	4	4	***)				Ha D2-D3
176206	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	31	6		175				3	O, V	J3	1	1	31210				
176207	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	38	5	180					6	O, H, P	J3	1	1	***)				
176208	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	13*	128	7	210		220			60	O, V, D	J3	5	5	31211	801**	68-2; foto		Ha C2-D1
176209	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	7*	112	8	270		280	120		227	O, V, D	G	4	4	31211				Ha D2-D3
176210	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	146	9	250		260			123	O, V	J2*	6**	6**	31211				
176211	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	112	7	215		230			65	O*, V	J2**	1	1	31212				
176212	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	82	7	270		280			48	O*, V	H3	2	1	31212				
176213	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	73	7	215		230			30	O*, V	J3	2	1	31210				
176214	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	62	6	130		140			21	O, V	J3	2	1	31210				
176215	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	78	7	205		220			33	O*, V	J3	1	1	31211				
176216	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	71	7	130		140			24	O, V	J3	5	2	31210				
176217	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	45	7	170		180			11	O, V	J3	1	4	31210				
176218	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	2*	112	7	135		145			74	O**, V	J3	2	2	31211				
176219	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	2*	51	6	210		220			21	O**, V	J3	1	1	31210				
176220	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	51	7	255		270			19	O, V	J3	1	1	31210				
176221	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	45	6	115		130			8	O, V	J3	1	1	31211				
176222	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	42	6	195		210			10	O, V	G	4	4	31210				Ha D2-D3
176223	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	50	8	155		170			11	O, V	J3	1	1	31212				
176224	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	46	8	225		240			12	O, V	J3	1	1	31210				
176225	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	39	6	130		140			7	O, V	J3	5	5	31210				
176226	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	41	6	105		120			7	O, V	J3	2	1	31210				
176227	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	40	7	235		240			5	O, V	G	4	4	31210				Ha D2-D3
176228	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	54	5	140		140			10	O, V	J3	1	5	32112				
176229	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	94	12			200*			77	J**	G	6***	5****	51000**		foto		Ha D2-D3
176230	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	2*	144	10	180	165	230			227	O, H, P, V	J2	1	5	24331		foto		
176231	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	44	6	220		220			7	O, V	J2	1	1	***)				
176232	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	53	7	200	200				16	O*, H, P	G	4	4	***)				Ha D2-D3
176233	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	47	11			240*			21	J**	G	5	5	52000**				Ha D2-D3
176234	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	57	6	200		220			20	H, P, V*	G	4	4	***)	205*			Ha D2-D3
176235	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	52	9		140*				25	P	G	5	5	***)				
176236	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	67	5			120			14	V, D	J3	1	1	31000				Ha D2-D3
176237	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	66	5			260			14	V	J3	1	5	31000	611*	foto		Ha D2-D3
176238	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	62	7			190			15	V, D	G	4	4	31000				Ha D2-D3
176239	Močilky	ZAV 2002	510	MaG PV	1	48	5			240			10	V	J3	1	1	31000	705*			Ha C2-D2

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
176240	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	48	6			260			11	V	J3	1	1	31000			*) snad fragment misy	Ha D2-D3
176241	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	64	6			340			16	V	G	4	4	31000			*) snad fragment misy	Ha D2-D3
176242	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	37	6			270			6	V	G	4	4	31000			*) snad fragment misy	Ha D2-D3
176243	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	44	5			230			4	V	J3	1	1	31000			*) snad fragment misy	Ha D2-D3
176244	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	48	6			260			12	V	J3	1	2	31000			*) snad fragment misy	Ha D2-D3
176245	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	63	6			220			18	V	G	5	4	31000			*) snad fragment misy	Ha D2-D3
176246	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	53	7			280			16	V	G	4	4	31000			*) snad fragment misy	Ha D2-D3
176247	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	57	8			240			19	V	G	4	6	31000			*) snad fragment misy	Ha D2-D3
176248	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	50	5			220			11	P, V	J3	1	1	31000			*) snad fragment misy	
176249	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	50	8			200			16	V	J3	1	1	31000			*) snad fragment amforu	
176250	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	40	6		180	200			7	H, P, V	J3	1	1	31000			*) příměš grafitu	
176251	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	46	6			200			10	V	J3	1	1	31210				
176252	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	120	6			300			38	V	J3*	1	1	31210				
176253	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	91	7			400			50	V	G	4	4	31210				
176254	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	68	6			210			23	V	G	4	4	31210				
176255	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	68	8			210			31	V	J3	1	1	31210				
176256	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	68	7			230			25	V	G	5	4	31210				
176257	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	62	8			140	60		24	V, D	G	4	5	31000				
176258	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	54	7			240			13	V	J3*	1	1	31000	712**		*) příměš grafitu; **) jednosměrně vertikálně vřesťovaný pás	Ha D2-D3
176259	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	49	6			200			14	V	G	4	4	31000				
176260	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	51	7			200			19	V	G	5	4	31000				
176261	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	61	8			220			25	V	J3	1	1	31000			*) snad fragment misy	Ha D2-D3
176262	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	65	8			260			23	V	J3	1	1	31000			*) snad fragment misy	Ha D2-D3
176263	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	50	7			160			14	V	G	4	5	31000*			*) snad fragment misy	Ha D2-D3
176264	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	61	6			260			20	V	J3	1	1	31000*			*) mísa s komeňou vydatí, nelze blíže určit	Ha D2-D3
176265	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	73	8			290			17	V	G	4	4	31000				
176266	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	66	7			300			21	V	G	5	4	31000			*) rezadna postravy	Ha D2-D3
176267	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	63	7			220			26	V	J3	1	1*	31000			*) změřeno na podhled; **) snad fragment amforu	Ha D2-D3
176268	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	55	9		440*				19	P	G	4	4	31000			*) změřeno na podhled; **) snad fragment amforu	Ha D2-D3
176269	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	49	7		130*				12	H, P	J3	5	1	31000*			*) snad fragment amforu	Ha D2-D3
176270	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	41	7		80				11	H, P	J3	1	1	31000*			*) příměš grafitu	Ha D2-D3
176271	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	66	6			140			17	V	J3*	1	1	31211			*) snad fragment látky nebo misy	Ha D2-D3
176272	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	81	8			260			127	V	G	5	4*	31000			*) na vnějším povrchu možná zbytky bílého náletu (SC)	Ha D2-D3
176273	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	69	7			280			37	V	G	4	4	31000			*) příměš grafitu	Ha D2-D3
176274	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	87	6			240			37	V, D	J2*	1	1	31000			*) změřeno na podhled	Ha D2-D3
176275	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	77	10		450*				35	P	G	4	5	31000				
176276	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	61	9			220			28	V	G	4	5	31000				
176277	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	57	8			280			20	V	G	5	4	31000				
176278	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	51	9			200			18	V	G	4	4	31000				
176279	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	55	8			240			18	V	J2	1	1	31000			*) příměš písku	Ha D2-D3
176280	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	67	8			280			19	V	J2*	5	5	31000				
176281	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	129	8			220			50	V	G	5	5	31000				
176282	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	83	9			280			50	V	G	5	5	31000				
176283	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	93	13			300			96	V	J2	6	2	31000			*) snad fragment amforovitě nebo hrcovité zásobnice	Ha D2-D3
176284	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	61	9		300*				29	P	J2	6	2	31000			*) změřeno na podhled	Ha D2-D3
176285	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	84	12			280			50	V	G	5	5	31000				
176286	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	89	7			220			43	V	J2	1	1	31000				
176287	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	68	8			180			33	V	J2*	6	5	31000			*) příměš grafitu	Ha D2-D3
176288	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	76	9			240			33	V	H1	5	6	31000				
176289	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	82	13			420			58	V	G	7	4	31000			*) snad fragment amforovitě nebo hrcovité zásobnice	Ha D2-D3
176290	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	82	13			300		200	48	V, D	J2*	5	5	31000			*) snad fragment velké misy	Ha D2-D3
176291	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	70	9			280			34	V	J2	6*	6*	31211			*) mísa je sice vnitřně zevnitř tuhovaná, ale hrubě provedená	Ha D2-D3
176292	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	73	9			280			33	V	J2	6*	6*	31211			*) mísa je sice vnitřně zevnitř tuhovaná, ale hrubě provedená	Ha D2-D3
176293	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	73	9		360				33	H, P	J2	1	5	31211			*) snad fragment amforovitě nebo hrcovité zásobnice	Ha D2-D3
176294	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	55	12			280*			30	P	J2	5	5	31000			*) změřeno na podhled	Ha D2-D3
176295	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	65	8			280*			30	P	J2	5	5	31000			*) snad fragment amforu; **) na vnějšku nádobu snad silně vřesťovaný pás, není však zcela zřetelný	Ha D2-D3
176296	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	50	9		220*				21	H, P	J2	1	6	31000			*) snad fragment amforu; **) dřevitá hmota	Ha D2-D3
176297	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	57	7		320*				23	P	H3	5	5	31000			*) na vnějším povrchu zbytky jemnou blátnou	Ha D2-D3
176298	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	67	10			190			39	V	J2	6	6*	31000			*) příměš okraje; **) podložka s mírně zvýšeným okrajem; ***) povrch zespuhla; ****) povrch zvebru	Ha D2-D3
176299	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	100	12			170*			120	J**	J2	4***	7****	51000**			*) dno mírně prodlážené	Ha D2-D3
176300	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	128	8			120			74	V, D*	G	4	5	31000			*) dno mírně prodlážené	Ha D2-D3
176301	Mocilly	ZAV 2002	510	MuG PV	1	90	9			80			74	V, D*	J3	1	1	31000			*) dno mírně prodlážené	Ha D2-D3

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT/ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ (ÚPVNÍ)	KT	V	TAB	POZN	datace
176302	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	70	6					31	V, D	J3	7	7				
176303	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	89	8		130			80	V, D	J3	1	1				
176304	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	85	7				70	33	V, D	J3*	5	5				
176305	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	62	11				41	D	G	5	4					Ha D2-D3
176306	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	54	10		500		17	V	G	5	5					Ha D2-D3
176307	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	71	9		75		65	48	V, D	G*	5	5				Ha D2-D3
176308	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	53	6				14	D	D	J3*	5	1	***)	524***		
176309	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	56	5				12	D	D	J3	2	6				
176310	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	56	7		80		60	15	V, D	J3	1	1	**)			
176311	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	42	6		280		8	V	V	J3	1	1				Ha D2-D3
176312	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	49	9				16	V, D	G*	G*	7	5				
176313	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	48	11				23	V, D	J2*	J2*	7	6				
176314	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	50	9				140	13	V, D	J3	6	5				
176315	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	65	7				30	28	V, D	J3	1	1	**)	953		
176316	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	55	5				40	10	V, D	J3	1	1	**)	952		
176317	Mocilly	ZAV 2002	510	MaG PV	1	42	7				13	D	D	J3	1	1	**)	953		
176663	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	2*	104	8	220		240		79	O** V	J3	1	1	31212	755***		Ha C2-D2
176664	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	38	3	215		220		5	O** V	J3	2	1	31210			
176665	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	41	6	230		240		9	O* V	G	4	4	31210			Ha D2-D3
176666	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	27	4	160		165		3	O* V	J3**	1	1	31210			
176667	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	39	4	160		170		6	O* V	J3**	1	1	31212			
176668	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	36	5	150	140		5	O, H	J3*	5	5	**)	101, 203***			
176669	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	39	5	160		170		5	O* V	J3	2	2	31210			
176670	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	35	6	160	155		7	O*, H, P	G	4	4	***)				
176671	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	31	4	160		165		3	O* V	J3	1	1	31210			Ha D2-D3
176672	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	33	5	160		170		4	O* V	J3	1	1	31210			
176673	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	24	6				2	O, V	J3	1	1	31210				
176674	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	45	9				15	O*, H, P	G**	5	5	***)	692; foto 18.2			Ha D3 - LT A
176675	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	46	5		170	200	7	H, P, V*	J3**	2	2	21300	153***			
176676	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	57	7	380*			18	H, P	J3	1	5	21300	537**			
176677	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	60	8		360		26	V*	J2	5	4	**)	516***			
176678	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	71	5		500		20	V	J3*	5	5	**)	923***			
176679	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	100	11		600		102	V	J2	6*	5*	**)	805*			Ha C2-D1
176680	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	50	8	310*		340	25	P, V**	H2	5	6	***)	505, 901**			
176681	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	49	15				86	D	J1	5	5		513*			
176682	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	49	5		140		7	V	V	J3	4	5	**)			
176683	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	37	7				4	V	V	J3	5	1	**)	505**		
176684	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	33	5		220		7	V	V	J3*	5	2	**)			
176685	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	40	5				5	V	V	J3	1	1	**)			
176686	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	49	N				9	N	J2*	N	5					
176687	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	95	9		280		65	V	V	J3*	5	5				
176688	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	127	9		550		103	V	V	J3*	7	5				
176689	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	83	13		500		73	V	V	J3*	5	3				
176690	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	81	12		340*		69	H, P	J3*	5	6	***)				
176691	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	2**	64	8			280	44	V	V	J2	1	6	31212			
176692	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	68	12		380		60	V	V	J3*	5	5				
176693	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	63	12		150*		42	P	G	5	5					
176694	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	89	10		280		42	V	V	J3	6	5	31212			Ha D2-D3
176695	Mocilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	60	8		350		24	V	V	J3*	1	1	**)			

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace
176696	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	61	8			150		20	V	G	G	5	5					Ha D2-D3
176697	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	53	8			360		18	V	G	G	5	5					Ha D2-D3
176698	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	62	10			320		36	V	J2	J2	7	5					Ha D2-D3
176699	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	61	11			260		23	V	J2	J2	1	5					Ha D2-D3
176700	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	82	8			320		27	V	G	G	5	5	31212				Ha D2-D3
176701	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	43	8			150		13	V	J2*	J2*	5	5				*) příměs grafitu	Ha D2-D3
176702	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	77	10			440		38	V	J2*	J2*	6	5				*) příměs písku	Ha D2-D3
176703	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	70	6			350		25	P, V	J3*	J3*	5	5**		514***		*) jemný písčité materiálu; **) reziduální potraviny; ***) smad fragment amfory nebo misky; *****) dvojitý vertikální žlabek přes výduš	Ha D2-D3
176704	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	63	9			170		21	V	G	G	5	6				*) příměs písku	Ha D2-D3
176705	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	53	10			210		20	V	J2*	J2*	5	1				*) příměs písku	Ha D2-D3
176706	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	54	9			240		16	V	G	G	5	5	11000				Ha D2-D3
176707	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	101	12			320		46	V	J3*	J3*	5	5**				*) jemný písčité materiálu; **) většina vnitřního povrchu nezachována	Ha D2-D3
176708	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	77	12			200		21	V	G	G	6	5				*) příměs písku; **) smad fragment misky	Ha D2-D3
176709	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	62	12			200		22	V	J2*	J2*	6	5	***)			*) příměs grafitu; **) smad fragment amfory	Ha D2-D3
176710	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	78	10			230		16	H, P, V	J2*	J2*	5	5	***)			*) zrněna na podhledí; **) smad fragment amfory	Ha D2-D3
176711	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	43	7		180		14	N	J2	J2	5	1				*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3	
176712	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	44	10					19	P	J2	J2	1	5	***)			*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3
176713	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	49	10		230*			22	P	J2	J2	6	6				*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3
176714	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	57	15		180*			23	D	G	G	5	5				*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3
176715	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	59	8			160		19	V, D	J3	J3	1	5	***)			*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3
176716	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	50	8			280		14	V, D	J3	J3	5	5	31000			*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3
176717	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	44	9			160		31	V	J2	J2	5	6				*) smad fragment misky	Ha D2-D3
176718	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	52	12			280		11	V	G	G	5	6				*) příměs písku; **) smad fragment misky	Ha D2-D3
176719	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	44	8			170		8	V	J3*	J3*	2	1	***)			*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3
176720	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	38	7			140		15	P	J2*	J2*	5	6				*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3
176721	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	55	10					15	P	G	G	5	5				*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3
176722	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	56	11		190**			11	P	G	G	5	5				*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3
176723	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	33	9					11	P	G	G	5	5				*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3
176724	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	42	10			300		15	V	J3*	J3*	5	7				*) zrněna na podhledí	Ha D2-D3
176725	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	64	10			300		27	V	J2	J2	5	5**	31000	805**		*) na vnějším povrchu je příměs slidy; **) na vnitřním povrchu zbytky bílého náletu (SC)	Ha C2-D1
176726	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	52	10			260		12	V	J2	J2	5	5					Ha D2-D3
176727	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	59	8			170		21	V	J3	J3	5	5	11000				Ha D2-D3
176728	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	56	9			200		27	V	G	G	6	6					Ha D2-D3
176729	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	45	11			220		22	V	J1	J1	7*	6*		805*		*) vnější i vnitřní povrch naiten bílou barvou (SC)	Ha C2-D1
176730	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	105	8			100		89	D	H2	H2	5	5					Ha D2-D3
176731	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	94	14			130		102	D	J1*	J1*	6	5				*) příměs písku	Ha D2-D3
176732	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	103	17			110		23	V, D	H2	H2	6	7				*) smad fragment hrnce	Ha D2-D3
176733	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	51	9			175		21	D	J2	J2	5	6	***)				Ha D2-D3
176734	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	48	10			29		29	D	J1	J1	6	5					Ha D2-D3
176735	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	48	16			29		29	V, D	G	G	5	5					Ha D2-D3
176736	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	62	15			29		29	D	G	G	5	5					Ha D2-D3
176737	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	48	17			29		29	D	G	G	5	5					Ha D2-D3
176738	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	40	14			15		15	D	G	G	6	5					Ha D2-D3
176739	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	48	10			21		21	D	J2	J2	6	6					Ha D2-D3
176740	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	107	9			200		140	84	V, D	J2	J2	1	5	***)		*) smad fragment amfory	Ha D2-D3
176741	Močilly	ZAV 2002	524	MaG PV	1	46	6					9	N*	G	G	7	7	***)			*) nejedná se o výčrslík, jak uvádí autor výzkumu; fragment je deformovaný a připomíná spíše část náustku dýznové cihly či smad fragment nepodstatného ucla	Ha D2-D3
176745	Močilly	ZAV 2002	525	MaG PV	1	90	8	240		250		41	O*, V	J2	J2	6	6	31211				Ha D2-D3
176746	Močilly	ZAV 2002	525	MaG PV	1	54	7	170		180		17	O*, V	J3	J3	2	5	31212			*) síkmo dovnitř hraničný okraj	Ha D2-D3
176747	Močilly	ZAV 2002	525	MaG PV	1	71	9	190		200		28	O*, V	J3	J3	2	5	31211			*) síkmo dovnitř hraničný okraj	Ha D2-D3
176748	Močilly	ZAV 2002	525	MaG PV	1	70	7	195	180	200		23	O, H, P, V	J3*	J3*	1	2	31331**		69:3;	*) příměs písku; **) nový; - mísa s nálevkovitým okrajem a vyšším hrdlem ostře nasazeným na nízkou oblou výduš	Ha D2-D3
176749	Močilly	ZAV 2002	525	MaG PV	1	35	5	190		200		6	O*, V	J3	J3	1	5	31210			*) síkmo dovnitř hraničný okraj	Ha D2-D3
176750	Močilly	ZAV 2002	525	MaG PV	1	57	6	190	175	180		17	O, H, P, V	J3	J3	1	1	31131*		foto	*) na lokalitě opedený tvar připomínající pozděbrozové tradice; temo tvar se však vyskytuje i pozdějším halštatským/časem latěnu	Ha D2-D3
176751	Močilly	ZAV 2002	525	MaG PV	1	48	6	230		240		8	O, V	J3	J3	1	1	31210				Ha D2-D3
176752	Močilly	ZAV 2002	525	MaG PV	1	57	8	175		180		19	O*, V	J2	J2	6	6	31000				Ha D2-D3
176753	Močilly	ZAV 2002	525	MaG PV	1	52	6	170		180		12	O*, V	J3	J3	1	1	31212				Ha D2-D3
176754	Močilly	ZAV 2002	525	MaG PV	1	66	7	105		120		29	O, V	J2	J2	6	6	31212			*) zesílený okraj	Ha D2-D3
176755	Močilly	ZAV 2002	525	MaG PV	1	68	9	300		320		41	O*, V	J2	J2	5	6	31212			*) síkmo dovnitř hraničný okraj	Ha D2-D3

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKTI	ULOŽENÍ	PF	MIDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OID	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
176756	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	66	10	310			300		31	O*, V	G	4	5	31112	411**		*) zvrchu hraničný okraj; **) pás horizontálních nehtovitých výpůlů na výduři	Ha D2-D3
176757	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	50	6	200	190				11	O*, H, P	J3**	4	4	31000			*) síkmo ven bráněný okraj; **) příměs písku; ***) mísa s nálevkovitým okrajem (snad talířovitá), bez výduři nelze blíže určit	Ha D2-D3
176758	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	62	10	200	190				18	O*, H, P	G	4	5**				*) zvrchu hraničný, zesílený okraj (vnitřní část okraje a hrleda téměř nedochována, fragment se nedá blíže určit); okraj evokuje i raný latěn	Ha D2-D3
176760	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	49	11	225		240			15	O, V, D	J2	6	5	31211			*) snad velmi měkká talířovitá mísa	
176761	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	48	8	145		160			8	O, V	J2	4	5	31212				
176762	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	40	4	135	130				5	O, H, P, V	J3	1	1				*) snad fragment mísy nebo šálku	
176763	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	78	8	180		200			25	O, V	J3	5	5	31212				
176764	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	2*	50	14	320	305				30	O, H	J2	5	5	***)			*) slepený k sobě; **) snad fragment amfory, nebo amforovitě nebo hrncovitě zásobnice	
176765	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	64	11						33	P, V*	J2	1	5	***)	168***, 505*		*) snad oběžný žlábek a horní část výduři; **) snad fragment amfory; ***) široký široký žlábek a pod ním trojúhelníková šikmá ryta linie	Ha D2-D3
176766	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	59	9			280			32	V	G	5	5		904*	foto 18.8	*) síkmo orientovaná plastická lísta se středovým průmyslovým	Ha D2-D3
176767	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	44	12						18	P, V*	G	5	5	***)	411***, 505*		*) snad oběžný žlábek a horní část výduři; **) snad fragment hrnce; ***) oběžná řada nehtovitých výpůlů pod oběžným žlábkem	Ha D2-D3
176768	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	85	7		220				43	V	G	6	4	*)			*) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zásobnice	Ha D2-D3
176769	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	71	14			440			70	V	J2	7	1	*)				
176770	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	74	8		260				30	V	G	6	4					
176771	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	70	7		220				29	V	J3	5	1	*)				
176772	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	74	7		220				22	V	J3	1	1	*)				
176773	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	64	6		180				16	V	J2*	5	5	***)				
176774	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	60	7		200				15	P, V	J3	1	5	*)			*) příměs písku; **) snad fragment mísy	
176775	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	52	7		140				9	V	G	4	5	*)			*) snad fragment mísy nebo amfory s tonenou výduři	Ha D2-D3
176776	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	52	7		280*	300			13	P, V	J2	1	1	***)				
176777	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	53	6		190*	200			13	P, V	J3	2	2	***)			*) změněno na podhrdlí; **) snad fragment amfory	
176778	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	56	13		220				23	V, D	J2	1	5				*) změněno na podhrdlí; **) snad fragment amfory	
176779	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	75	11		340				50	V	J2*	2	2					
176780	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	70	9		260				38	V, D	J2*	4	5	***)			*) příměs písku	
176781	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	61	10		220				28	V	J2	5	6	*)			*) snad fragment mísy	
176782	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	98	17		420				103	V	G	4	6	*)			*) snad fragment mísy	
176783	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	100	15		200				67	V	G	6	6	*)			*) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zásobnice	Ha D2-D3
176784	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	57	10		380				32	V	J3	1	2				*) snad fragment amforovitě nebo hrncovitě zásobnice	Ha D2-D3
176785	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	70	11		420				28	V	J3	1	6	6				
176786	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	69	8		160		100		32	V, D	J2	5	5	31000				
176787	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	65	12		220				40	V	G	4	4					
176788	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	62	12		250				38	V	G	5	4					
176789	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	65	12		400				43	V	G	4	4					
176790	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	70	9		240				43	V	G	5	5	*)				
176791	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	44	8		220				14	V	J2*	5	5					
176792	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	78	16		150				61	V, D	G	6	6					
176793	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	82	13		190*				55	P	G	6	5					
176794	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	4*	90	15		200				206	V, D	G	5	5	***)			*) změněno na podhrdlí	Ha D2-D3
176795	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	2*	69	8		160				80	V, D	J3	6	1	31000			*) změněno k sobě; **) snad fragment amfor. nebo hrncovitě zásobnice	Ha D2-D3
176796	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	50	8		210				33	V, D	J3	6	1	31000			*) slepený k sobě	Ha D2-D3
176797	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	52	7		210				20	V	J2*	5	2				*) příměs písku	Ha D2-D3
176798	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	59	6		340				17	V	G	4	4	*)			*) snad fragment mísy	Ha D2-D3
176799	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	63	10		210				26	V	J2*	5	6				*) příměs písku	Ha D2-D3
176800	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	75	8		220		230		30	H, P, V	J3	1	1	31000*			*) bez okraje nelze blíže určit mísu s lomenou výduři	Ha D2-D3
176801	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	49	8		170		130		16	P, V	J3	1	1	31000*			*) bez okraje nelze blíže určit mísu s lomenou výduři	Ha D2-D3
176802	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	44	6		280				11	V	J2	5	5	*)			*) snad fragment mísy	Ha D2-D3
176803	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	48	8		250				15	V	J2*	2	5					
176804	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	45	12		230				20	V	J2	5	5					
176805	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	52	12		220				22	V, D	G	4	4					
176806	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	52	10		130*				25	P	J2	5	5					
176807	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	58	13		230				24	V	G*	5*	5				*) změněno na podhrdlí	Ha D2-D3
176808	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	57	11		260				29	V	J2	2	5				*) vnější povrch tvoří asi 1 mm vrstva vypulené hlíny	Ha D2-D3
176809	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	46	14		200				18	D	G	5	5					
176810	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	48	17		190				19	V	G	5	5				*) slepený k sobě; **) snad fragment amfory	Ha D2-D3
176811	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	2*	69	8		190				54	V	J3	1	1	***)			*) do dna nádobý zvonějšku nevytvořeno vývoto "X"	Ha D2-D3
176812	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	111	9						65	V, D	J3	1*	1				*) rezidua potravy	Ha D2-D3
176813	Moselky	ZAV 2002	525	MinG PV	1	101	10						96	D	J2	1	1	5*				

IC	LOKALITA	ARCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace	
176814	Mocilky	ZAV 2002	525	MarG PV	1	63	14						29	D	G	5	6						Ha D2-D3
176815	Mocilky	ZAV 2002	525	MarG PV	1	44	8						11	V, D	J3*	5	5				*) přírůstek náoku *) slépeny k sobě		
176816	Mocilky	ZAV 2002	525	MarG PV	2*	60	15						50	D	J2	1	5						Ha D2-D3
176817	Mocilky	ZAV 2002	525	MarG PV	1	99	16					120	85	V, D	G	4	6						
177680	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	2	55	7	120			125		20	O, V	J3	1	2	*)	406**	70.1: foto 18.9	*) snad fragment mísy nebo šálku; **) nepravdělně horizontální a šikmé nehtové vřpy na výduři		
177681	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	35	5	80	80	100			6	O, H, P, V	J2	1	6	*)	406**	70.2: foto 18.10	*) snad fragment mísy nebo malé amfory; **) autorem výzkumu interpretovaný nehtový vryp (jediny ks.) se nachází v části se zmičeným vyšším povrchem *) použije hypoteticky; **) jemný přelíhý materiál; ***) snad fragment hrnce; *****) kratší obýl výšeček těsně pod okrajem	Ha D	
177682	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	47	7	180			180*		15	O, V	J3**	5	5	***)	924****		*) snad fragment hrncecovité zátěže		
177683	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	51	16				180		24	H	J2	5	5	*)	914		*) snad fragment hrncecovité zátěže		
177684	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	44	5	165			180		7	H, P, V	J3	1	1	32331*	205*	foto 18.11	*) zde max. výduř téměř tvoří líštu, která je vertikálně rybovaná	Ha D2-D3	
177685	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	2	85	10			280			94	V	J2	1	1	*)	114**		*) snad fragment amfory nebo masivní mísy; **) nejedná se o oběžné ryby (jak uvádí autor výzkumu), sňběž o šířku a bluboké vertikální ryby, které jsou na ledním stěně rozmístěné a na druhém rozsočném		
177686	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	2*	97	8			380			92	V	J3	1	1	31000*	712, 723**	foto 18.12	*) jedná se možná o střepu ze dvou nádob; **) dva vertikální vřstřované pásy, vedle jednoho jsou dvoustranně rastrované vřstřované línie (0 2. střepu stejné, ale je jen jeden vřstřovaný pás)	Ha C2-D2	
177687	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	7*	93	8	175		190			136	O, V	J3	1	1	31212	**)		*) z toho 3 slépeny k sobě; jedná se o střepu z více nádob; **) na některých střepech lze odhadovat vertikální vřstřované pásy, nejsou však jasně prokázány		
177688	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	55	6	170		180			18	O, V	J2	6	6	31211	406**		*) několik šikmých nepravdělných nehtových vřpů		
177689	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	2	87	8	220					39	O, V	J1	5	6	*)			*) snad fragmenty mísy		
177690	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	6*	110	8	230		260			234	O**, V	J2	1	1	31211	712, 723****	foto 18.13	*) z toho 3 slépeny k sobě; jedná se o střepu minim. ze dvou nádob, neboť pouze na jednou střepu se nachází vřstřovaná výdužba; **) okraj značně zatažený; ***) výduř mírně dovnitř prokázán; **) vertikální vřstřovaný pás, vedle jednoho jsou dvoustranně rastrované vřstřované línie (pouze u 1 střepu)	Ha C2-D2	
177691	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	35	3	80	80				3	O, H, P	J3	5	5	*)			*) snad fragment nádobky nebo malé mísy		
177692	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	40	6	50		80			8	O*, V	J3	5	6	**)			*) necitlivý okraj; **) snad fragment malé amfory, mísy či pohárku		
177693	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	42	7	180	180	190			11	O, H, P, V	H2	5	6	**)			*) snad fragment amfory nebo mísy		
177694	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	39	7	180		190			8	O*, V	J3	2	1	31210			*) zvlášť hraničný, mírně zatažený okraj		
177695	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	34	6	260			275		6	O, V	J3	1	1	31210					
177696	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	39	8	210	210				9	O, H, P	J3	4	5	*)			*) snad fragment amfory nebo mísy		
177697	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	41	7	190	180				10	O, H	J2	1	5	*)			*) snad fragment amfory nebo mísy		
177698	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	49	9	240	240				21	O, H, P	J3*	5	5	**)			*) jemný písčivý materiál; **) snad fragment amfory nebo mísy		
177699	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	27	7	200					6	O, V	J2	1	5	31000			*) zvlášť hraničný okraj; **) jemný písčivý materiál; ***) snad fragment amfory nebo mísy		
177700	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	55	10	180	180	210			24	O*, H, P, V	J3**	5	6	***)			*) snad fragment amfory nebo mísy		
177701	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	42	8	140	140				12	O, H	J3*	5	5	**)			*) jemný písčivý materiál; **) snad fragment amfory nebo mísy	Ha D2-D3	
177702	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	41	12	300	300				15	O, H	G	4	5						
177703	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	30	6						4	O, V	J2	1	1	31210					
177704	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	86	11	280	270	320			56	O, H, P, V	J2	1	2	21300					
177705	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	55	13	200	200				26	O, H	G	5	5	**)					
177706	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	152	12	280	275	360			180	O, H, P, V	J2	6	6	21300					
177707	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	72	10	180*	240				42	H, P, V	J2	1	1	21300	101**				
177708	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	86	8			180*			61	J**	J2	1	2	52000**					
177709	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	57	9	120*					21	H, P	H2	5	5				*) nejzář výběžek střepu (okraj); **) dle konfigurace střepu a zejména lomu na konci střepu, se jedná o fragment pokličky		
177710	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	66	13		320				36	H	J3*	5	5	**)					
177711	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	56	9						22	V, D	J3*	5	5	**)					
177712	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	53	10	420					32	H, P	J3*	5	5	**)					
177713	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	65	12			270			38	V	J2	4	5						
177714	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	70	10			180			31	V	G	6	5						
177715	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	2*	73	10			180			66	V	G	5	6						
177716	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	46	10			200			10	V	G	6	5	**)					
177717	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	47	6			220			10	V	J3*	1	1	**)					
177718	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	49	12			220*			26	P	G	5	5						
177719	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	59	10						18	V	J1	6	2						
177720	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	52	12			160			24	V	J2	5	6						
177721	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	41	11						17	V	J2	5	5						

IC	LOKALITA	ARCE	OBJEKT	ULOZENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	g	KF	KH	ÚPVNÉ, (ÚPVN)	KT	V	TAB	POZN	datace
177722	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	47	9						17	P	J3*	5	6			*) jemný písčité materiál	
177723	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	45	13						17	V	J2	5	5			*) snad fragment mísy	
177724	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	52	7			160			11	V	J3	1	1	*)		*) jemný písčité materiál	
177725	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	55	8			340			19	V	J3*	5	6	*)		*) snad fragment mísy	
177726	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	51	13			180			13	V	J3*	5	5			*) jemný písčité materiál	
177727	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	44	10						23	V	G	6	6			*) přírněs písku	Hu D2-D3
177728	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	57	10						12	V	J2*	5	5			*) přírněs písku	
177729	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	35	9			340			16	V	J2*	6	5			*) přírněs písku	
177730	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	40	10						13	V	J2*	1	5			*) přírněs písku	
177731	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	47	7						11	V	J2*	5	1			*) přírněs písku	
177732	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	34	8						16	V	J2	6	5			*) přírněs písku	
177733	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	60	9			180			9	V	J2	1	1	*)		*) snad fragment amforů nebo mísy	
177734	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	35	7			440			270	V	J2	5	6	*)		*) snad fragment amforů nebo hrncové zdobnice	
177735	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	2	138	13						174	V	J2	1	6	*)		*) snad fragment amforů nebo hrncové zdobnice	
177736	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	157	10			270			26	V	J2	5	6			*) snad fragment amforů nebo hrncové zdobnice	
177737	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	53	11			420			118	V	J2	7	6			*) snad fragment amforů; *) na výduti se nacházejí 3 prohlubně, které však neprobíhají za výdubou	
177738	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	101	12							V	J2	7	6			*) z toho 2 slepeny k sobě; *) hrdlo nasazeno na výduti; *) uťuhované hrdlo, posrdli a horní část výduti, zbytek jen leštěný; *) snad fragment mísy nebo amforů	
177739	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	3*	90				340			136	P, V**	J3	1, 4***	5	*****		*) může se jednat o střepy z více nádob; **) brán údaj pro misu; ***) režidna potravy	
177740	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	5*	124	10**						280	V, D	J2	5	5***	31211		*) změněno na posrdli; **) přírněs písku; ***) snad fragment amforové zdobnice	
177741	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	5	146	13		220*	260			395	P, V	J2**	2	5	***		*) snad fragment amforové nebo hrncové zdobnice	
177742	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	4	155	13			300			324	V	J2	6	6	*)		*) z toho 2 slepeny k sobě; třetí stěp je uťuhový a je z jiné nádoby, nebodu jel uzavřovat	
177743	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	3*	119	12			360			251	V	J3	5	5			*) snad fragment amforové nebo hrncové zdobnice	
177744	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	51	11			380			38	P	J2	6	5	*)		*) snad fragment amforů	
177745	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	128	9			180			100	V, D	J3	1	5	*)		*) snad fragment amforové nebo hrncové zdobnice	
177746	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	40	6						8	D	J3	1	1	*)		*) snad fragment amforů	
177747	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	51	14						33	D	G	6	5			*) snad fragment mísy nebo šálku	Hu D2-D3
177748	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	45	9						14	V	H2	5	2				
177749	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	37	11						13	D	H2	5	5				
177750	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	2*	137	9			100			55	V, D	G	4	5			*) slepeny k sobě	Hu D2-D3
177751	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	5*	115	17			190			332	J***	H3	7*****	51000	*****		*) z toho 2 slepeny k sobě; *) průměr podložky; ***) posrdlička; *****) povrch zespolu; *****) povrch zvrchu; *****) na jednom fragmentu je troat; kolmo skrz, v dalších 3 přířadech neorientovaný otvor zvrchu	
177752	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	74	7			200			30	V	J3	1	1	*)		*) 1x provrt o prům. 3,0 mm kolmo na výduti	
177753	Močilky	ZAV 2002	549	MarG PV	1	34	7			110			9	V	J3	1	1	*)		*) 1x provrt o prům. 2,5 mm kolmo na výduti	
178729	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	66	9	140		160			32	O, V	J2	2	2				
178730	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	62	8	140	140	160			22	O, H, P, V*	G	5	5	413**		*) hrdlo lehece odsazené od výduti; **) obězay pás téměř vertikálních obdeljnkových výpř pod odsazením hrdla	Hu D2-D3
178731	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	49	9	250		260			18	O*, V	J2	6	6			*) zvrchu hraničný okraj	
178732	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	38	4	150					5	O*, H, P	J3	1	1	101**		*) snad fragment mísy, malé amforu nebo pohárku; **) minimálně dvojnásobná oběžná rýha na posrdli	
178733	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	36	6	120	115				6	O, H, P	J3	1	1	*)		*) snad fragment mísy nebo amforů	
178734	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	45	10	210		220			13	O*, V	J3	1	1	31210		*) síkmo dovnitř hraničný okraj	
178735	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	31	7	180		195			5	O*, V	J2	1	5	31210		*) síkmo dovnitř hraničný okraj	
178736	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	43	7	285		300			10	O*, V	J3	1	1	31210		*) síkmo dovnitř hraničný okraj	
178737	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	30	7	170		175			5	O, V	J3	1	1	31210		*) síkmo dovnitř hraničný okraj	
178738	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	48	10	220		380			18	O, V	J3	1	2	31210			
178739	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	101	13						140	V	G	5	5			*) snad fragment amforů	Hu D2-D3
178740	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	62	10			470			85	V	J2	6	5	*)			
178741	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	84	12			260			33	V	J2	5	6				
178742	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	84	12			420			70	V	J2	5	5				
178743	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	62	11			260			34	V	J2	5	3				
178744	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	54	8	220*					21	P	J3	3**	1	***		*) změněno na posrdli; **) uťuhovaný pás na posrdli; ***) snad fragment amforů	
178745	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	60	12			320			36	V	J2	6	6			*) změněno na posrdli; **) snad fragment amforů nebo mísy	
178746	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	57	8	205*		220			17	P, V	J2	6	5	*)		*) snad fragment mísy	
178747	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	48	9			240			16	V, D	J2	5	5	*)		*) změněno na posrdli; **) snad fragment amforů	
178748	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	46	9	200*					21	P	J3	2	5	*)		*) snad fragment mísy nebo šálku; **) fragment omfalu	
178749	Močilky	ZAV 2002	580	MarG PV	1	42	9						16	D	J3	2	2	*)		*) snad fragment mísy nebo šálku; **) fragment omfalu	

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVSNE	ÚPVSNE	KT	V	TAB	POZN	datace	
178750	Mocilly	ZAV 2002	580	MuG PV	1	42	8			240			11	V	J3	1	1						
178751	Mocilly	ZAV 2002	580	MuG PV	1	41	10						15	P	J2	7	5						
178752	Mocilly	ZAV 2002	580	MuG PV	1	58	10						18	V	J2	2	1						
178753	Mocilly	ZAV 2002	580	MuG PV	1	65	8			340			33	V	J3	3*	1	***)					
178754	Mocilly	ZAV 2002	580	MuG PV	1	36	6						6	V	J2	6	6						
178755	Mocilly	ZAV 2002	580	MuG PV	1	54	8			140			15	V	J2	6	5						
178756	Mocilly	ZAV 2002	580	MuG PV	2	75	N			240			81	N	J2	2	N						
178757	Mocilly	ZAV 2002	580	MuG PV	1	90	13		320*				73	P	G	6	7						
178758	Mocilly	ZAV 2002	580	MuG PV	1	79	12			190			49	V, D	J2	2	5						
178759	Mocilly	ZAV 2002	580	MuG PV	1	62	10						25	D	G	5	6						
178760	Mocilly	ZAV 2002	580	MuG PV	1	23	7						3	V*	J3	5	5						
178764	Mocilly	ZAV 2002	582	MuG PV	1	37	5						6	U*	J3	1	5	***)	962*				
178765	Mocilly	ZAV 2002	582	MuG PV	1	47	8	180		200			14	O, V	J2	2	5	31212					
178766	Mocilly	ZAV 2002	582	MuG PV	1	48	11						18	V	J2	5	5						
178767	Mocilly	ZAV 2002	582	MuG PV	1	36	8		230				11	H, P	J2	2	5	*)					
178768	Mocilly	ZAV 2002	582	MuG PV	1	54	12		320				30	H, P	J2	5	5	*)					
178768a*	Mocilly	ZAV 2002	582	MuG PV	2	39	12						18	O, V	G	5	5	*)					
178770	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	1	44	8					120	9	V, D	J3	5	5						
178771	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	1	59	9			220			19	V, D	G	4	5	*)	916**				
178772	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	1	44	6	200	200				9	O, H, P	G	4	4	*)					
178773	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	1	40	7						11	H	J3	1	1	*)					
178774	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	1	71	10			300			43	P, V	J2	5	5						
178775	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	1	40	10						14	V	G	5	5						
178776	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	3*	52	11			380			55	V	J2	5	6						
178777	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	1	78	12			120			52	V, D	J2	2	5	*)					
178778	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	1	70	15			360			47	V, D	J2	2	5	*)					
178779	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	1	35	9			100			8	V	J2	1	5	*)	961*				
178780	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	1	40	5						15	V, U*	J3	1	1	***)					
178781	Mocilly	ZAV 2002	583	MuG PV	1	35	7						13	V	J2	5	6	*)	912, 923**				
178784	Mocilly	ZAV 2002	584	MuG PV	1	70	6	180		200			26	O*, V	J3	1	1	31211					
178785	Mocilly	ZAV 2002	584	MuG PV	1	49	8			240			22	V	J3	1	5						
178786	Mocilly	ZAV 2002	584	MuG PV	1	39	10			150			12	V	J2	4	5						
178787	Mocilly	ZAV 2002	584	MuG PV	1	41	12						13	D	G	5	5						
178788	Mocilly	ZAV 2002	584	MuG PV	1	38	11						16	V	J2	7	5						
178789	Mocilly	ZAV 2002	584	MuG PV	1	62	13		520				34	H	G	5	5	*)					
178790	Mocilly	ZAV 2002	584	MuG PV	1	32	10						8	V	J2	5	5						
178791	Mocilly	ZAV 2002	584	MuG PV	1	32	5					60	5	D	J3	5	1		953				
178792	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	1	54	5	225	220		235		15	O, H, P, V	J3	1	1	31321*	417***, 709***				
178793	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	1	87	9	200	200		215		50	O, H, P, V	J3*	1	1	31321	746**				
178794	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	1	45	8	200	200		140		12	O, H, P, V	J3*	1	1	31321	746**				
178795	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	1	46	6	140					7	O, V	J3	5	1	31112					
178796	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	1	46	7	200	200		215		12	O, H, P, V	J3*	1	1	31321					
178797	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	1	31	6						6	O, H, P	J3*	1	1						
178798	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	1	47	10	360	355				22	O, H, P	J2	5	5	*)					
178799	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	3*	157	13	290	280	300**			544	O, H, P, V	J2	6	6	23321*					
178800	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	1	38	N			150			4	V	J3	1	N						
178801	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	1	48	5			120			7	V	J3	1	1	*)	746**				
178802	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	2*	52	6			130		50	21	V, D	J3	2	5	***)	723				
178803	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	6	101	11	300*		520			291	H, P, V	J2	5	5	***)					
178804	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	2	53	11			220			43	V	J2	6	5	*)					
178805	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	3*	53	11		200				50	P, V	J2	1	5	***)					
178806	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	1	48	8						15	N	J3	5	1						
178807	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	1	47	7			160			13	V	J3	1	1						
178808	Mocilly	ZAV 2002	585	MuG PV	3*	102	8		220	260			108	H, P, V	J3	5	5		11320				

IC	LOKALITA	ARCE	OBJEKT	ULOZENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	g	KF	KH	UPVNE	UPVNI	KT	V	TAB	POZN	datum
178809	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	67	7			280		280	29	V	J3	1	1	31212	723**		*) dvousměrné vstřevané linie na vnřitku nádoby	Ha C2-D2
178810	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	70	9						25	V	J3	1	1					
178811	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	61	8			220			22	V, D	J3	6	5				*) snad fragment amfor	
178812	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	45	8						22	H, P	J2	1	5	*)			*) snad fragment misky	
178813	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	49	6						15	V	J3	5	1	*)			*) změněno na podhrdlí; **) snad fragment amforovité zásobnice	
178814	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	60	16		330**				40	P	J2	1	5	**)				
178815	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	45	8			140			17	V	J1	6	6	11000				Ha D2-D3
178816	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	43	9			200		220	12	V	G	5	5	*)			*) snad fragment misky nebo amfor	
178817	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	72	10						36	V	J3	2	6	*)				Ha D2-D3
178818	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	52	13					70	7	V, D	G	6	6	522**			*) snad fragment šálku; **) žlábkové kolečko na vnřitku dna nádoby	
178819	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	31	6						41	D	G	1	1	*)				Ha D2-D3
178820	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	67	13						22	V, D	G	5	5	*)			*) snad fragment misky	
178821	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	71	7			170		120	22	V, D	J3	1	1	*)			*) příměs grafitu	
178822	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	56	10			200			24	V	J2**	2	1					
178823	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	32	8			260			8	V	J3	1	5					
178824	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	59	7					40	23	D	J2	2	1	*)	953			
178825	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	60	6			140		110	27	V, D	J3	1	1	*)				
178826	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	68	7					26	D	D	J3	5	6					
178827	Mocilly	ZAV 2002	585	MarG PV	1	106	19			100**			50	J**	J2	6	6	51000		foto 19-4	*) změněn průměr okraje; **) autorem výzkumu interpretováno jako "zlomek podložky"; jedná se o asi 1/4 keramického mezikruží přibližně kruhového průřezu se sponstými protilehlými radiálními stěrami (vnější průměr 100 mm a vnitřní průměr 65 mm)	
178837	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	27	6	160	160				4	O, H, P	J3	6	5	*)	129c**	foto 19-5	*) snad fragment misky; **) nový! - pás horizontálního rastru na hrdle; křehký seřazený, nesýraný	Ha C2-D1
178838	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	33	7	150	150				5	O** H, P	J3	5	5	*)			*) mírně rozšířený okraj; **) snad fragment misky	
178839	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	30	7	160		160			6	O, V	J2	6	5	**)				
178840	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	50	8		140*				13	P	J2	1	1	**)			*) změněno na podhrdlí; **) snad fragment amfor	
178841	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	39	6		110**				6	P	J3	2	2				*) změněno na podhrdlí	
178842	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	35	6						6	P	J3	2	5				*) změněno na podhrdlí	
178843	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	40	6		200**				10	P	J3	1	4					
178844	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	34	7			140			8	V	J2	1	1					Ha D2-D3
178845	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	35	7			190			9	V	G	5	5					
178846	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	36	10						11	D	J2	7	5					Ha D2-D3
178847	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	46	9		240**				11	P	G	5	5			foto 19-6	*) změněno na podhrdlí	
178848	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	46	12		190				24	H, P	J2	1	5	21300**	560**		*) téměř jisté amfora, ale analogii výzdoby; **) částečně - pouze části obou "tykadla"	
178849	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	52	11						29	V	J1	6	5					
178850	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	65	12			140			25	V	J2	6	5	*)			*) snad fragment silnostěnného hrnce	
178851	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	43	8		270*				17	P	J2	5**	5		805**		*) změněno na podhrdlí; **) vnější povrch naříben bílým náletem (SC)	Ha C2-D1
178852	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	40	11						21	V	J2	5	5					
178853	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	54	16			320			36	V	J1	6	5	*)				
178854	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	47	12			280			24	V	J3	5	5				*) snad fragment amforovité nebo hrncovité zásobnice	
178855	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	87	10			520			70	V	J2	5	5**		805*	foto 19-7	*) vněšek nádoby naříben bílou barvou (SC)	Ha C2-D1
178856	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	70	13			320			56	P, V	J2	1	6	*)			*) snad fragment amforovité nebo hrncovité zásobnice	
178857	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	65	13						50	P	J2	5*	5		805*		*) vnější povrch naříben bílým náletem (SC)	Ha C2-D1
178858	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	41	6			80			10	V, D	J2	5	2	*)			*) snad fragment misky	
178859	Mocilly	ZAV 2002	587	MarG PV	1	59	15						34	D	J2**	5	5				*) v keramickém těle se nacházejí hrudky grafitu	
178863	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	2*	176	10	200	190	230			180	O, H, P, V	G	5	5	11332**	416**	foto 71-2; foto 19-9	*) slepený k sobě; **) hrdo je zde vyšší a více prohané; ***) nový! - horizontální pás nehotových dvojitých (každý dvojitý tvoří symbol stáze)	Ha D2-D3
178864	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	1	64	8	190	160				20	O, H	J3	1	5	*)			*) snad fragment misky	
178865	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	1	45	9	220	210				12	O, H	J3	1	1	*)			*) snad fragment misky	
178866	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	1	54	10	320	310				21	O, H	J3	6	5					
178867	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	1	29	7						4	O, V	J3	5	5					
178868	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	1	67	13		440				50	H	J2*	5	1	**)			*) příměs písku; **) snad fragment amfor	
178869	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	1	38	7	260**					10	P	J2	5	1	**)	724**		*) změněno na podhrdlí; **) snad fragment misky; ***) šikmé vstřevané jednostranné linie na vnitřní straně brkla nádoby	Ha C2-D2
178870	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	1	47	9	500**					20	P	J2	5	5					
178871	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	1	42	7			120			9	V	H2	7	5					
178872	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	1	39	8			340			9	V	H2	5	5					
178873	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	1	41	5			200			8	V	J2	7	5	*)			*) snad fragment misky nebo šálku	
178874	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	3	56	11		310**				59	P, V	J3	1	5	**)			*) změněno na podhrdlí; **) snad fragmenty amfor	
178875	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	4	59	11		400**				83	P, V	J2	5	5	**)			*) změněno na podhrdlí; **) snad fragmenty amforovité zásobnice	
178876	Mocilly	ZAV 2002	588	MarG PV	1	62	11		340				34	H, P	J2	2	5	*)			*) snad fragment amfor	

IC	LOKALITA	ARKE	OBJEKT	ULOZENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNĚ	KT	V	TAB	POZN	datace	
178877	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	53	10			160			19	P	J2	5	5						
178878	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	44	11			380			21	V	J1	5	5						
178879	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	59	10			240			15	V	J2	5	5						
178880	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	47	11			170			21	V	J2	7*	5						
178881	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	42	8		170*				15	V	J1	7	6						
178882	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	51	10			200			20	V	J1	6*	5**		805*				
178883	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	55	8						13	V	J2	2	1						
178884	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	47	9			220			36	V	J1	7	7						
178886	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	63	12						20	V	J2	5	6						
178887	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	58	6			400			1009	H, P, V, D	H2	5	5						
178888	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	25*	160	9		280				140	V, D	J2	6	5						
178889*	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	90	14						110	V, D	J2	6	5						
178889a*	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	2	33	10						15	V	G	5	5						
178889b*	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	1	36	11						17	P	J2	5**	5		805***				
178889c*	Močilly	ZAV 2002	588	MiG PV	3**	55	11						101	H, P, V	J2	6	5		922, 924***				
179450	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	80	8	115	115	130			39	O, H, P, V	J2	5	5		406**				
179451	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	23	4	110	105	110			2	O, H, P, V	J3	1	1		101**				
179452	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	28	4	80		85			4	O, V	J3	1	1		101, 117**, 501***				
179453	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	31	6	130		135			4	O, V	J3	2	2		501**				
179454	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	40	5			170			8	V	J3	1	1		217**				
179455	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	55	7			260			16	V	J3	5	1		114*				
179456	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	39	9		170*	190			13	P, V	J2	1	1		***				
179457	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	96	6	70	65	90			40	O, H, P, V	G	6	6		31322*				
179458	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	51	7	130		140			14	O, V	J3	2	2		31212				
179459	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	38	5	110		115			5	O, V	J3	1	1		**				
179460	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	90	8	245		260			52	O, V	J3	1	1		31211				
179461	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	76	9	210		220			33	O, V	G	4	4		31212 *				
179462	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	45	5	240		250			7	O, V	J3	1	1		31210				
179463	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	2	96	9	240		250			79	O, V	J2*	1	1		31211				
179464	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	44	7	350		360			11	O, V	H2	1	1		31210				
179465	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	42	5	150		160			8	O, V	J3	1	1		**				
179466	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	35	5	100		110			5	O, V	J3	1	1		**				
179467	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	46	6	340	325				12	O, H	J3	1	1		**				
179468	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	46	5	220	210	210			10	O, H, P, V	J3	1	1		31131*				
179469	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	50	8	180	170	170			14	O, H, P, V	J3	1	1		31131*				
179470	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	54	10	210		220			20	O, V	G	5	5		31212				
179471	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	37	6	150		150			9	O, V	J3*	1	2		**				
179472	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	35	8						11	O, V	H2	1	1		**				
179473	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	27	5						4	O, H	J3	1	2		**				
179474	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	60	11*						48	J**	J2	6	1		52000**				
179475	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	54	12	240	230				30	O, H	J2	1	5		**				
179476	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	50	12	160	160				17	O*, H, P	G	5	6		**				
179477	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	54	10	320	320				24	O*, H, P	J1	6	6		**				
179478	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	37	9*						15	J**	J2	6	1		52000**				
179479	Močilly	ZAV 2002	605	MiG PV	1	32	10						9	O, H, P	J2	2	5						

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOZENÍ	PF	MIDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNÉ	ÚPVNÉ	KT	V	TAB	POZN	datuce
179480	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	41	10	260			260		11	O*, V	J2	5	5	31111			*) zvrchu hratině, lehce rozšířený okraj	
179481	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	36	11						9	O, V	G	6	6	*			*) snad fragment mísy; dosti poškozeno	
179482	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	40	7	160	170				7	O, H, P	G	4	5	31232*			*) snad mísa s nízkým, téměř položeným prohnutým hrdlem	Hu D2-D3
179483	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	27	7	50			50		4	O*, V	J3	4	5	34000**			*) zvrchu hratině, rozšířený okraj; **) fragment pohárku s rovinným hrdlem, nelze však blíže určit	Hu D2-D3
179484	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	30	8		155				6	O, H, P	J2*	6	5	*			*) přífněts písku	Hu D2-D3
179485	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	27	7	160	105*				4	O, H, P	G	4	5	***)			*) snad fragment mísy nebo amfory s prohnutým hrdlem	Hu D2-D3
179486	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	38	5		170				7	P	J3**	5	5	***)			*) zrněno na podhledí; **) přífněts písku; ***) snad fragment amfory	
179487	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	41	6		180				11	H, P	J3	5	4	*			*) snad fragment amfory	
179488	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	55	9		270				22	H, P	G	5	5	*			*) snad fragment amfory	Hu D2-D3
179489	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	65	8		250*				31	H, P	J2	N	6				*) snad fragment amfory	
179490	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	57	13		320				50	P	J2	1	1	***)			*) zrněno na podhledí; **) snad fragment amforovitě zásobnice	
179491	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	43	12						19	H, P	J2*	1	5	***)			*) přífněts grafitu; **) snad fragment amforovitě zásobnice	
179492	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	4	125	10			300			280	V	J2	1	1, 3*				*) zevnitř tubován pouze 1 fragment	
179493	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	5*	83	12		190	280			192	P, V	G	5	5	***)			*) z (toho 2 slepky k sobě; **) zrněno na podhledí; ***) snad fragment amfory nebo amforovitě zásobnice	Hu D2-D3
179494	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	3*	77	14		280*	300			148	V	G*	6	6				*) 1 fragment není tubový, poschází tedy z jiné nádoby	Hu D2-D3
179495	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	83	12						72	P	G	6	5				*) zrněno na podhledí	Hu D2-D3
179496	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	2	102	7		260*	260			52	V	J2*	1	1	***)			*) přífněts grafitu; **) snad fragmenty mísy	Hu D2-D3
179497	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	2	70	11						74	P	G	6	6				*) zrněno na podhledí	Hu D2-D3
179498	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	86	14			440			82	V	G	4	6	*			*) snad fragment amforovitě zásobnice	Hu D2-D3
179499	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	48	8		340*	240			55	V, D	J2	1*	1*				*) hodnocení povrchu hrato z vydatí	Hu D2-D3
179500	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	55	6			280			13	V	J3*	1	5	***)			*) přífněts grafitu; **) snad fragment mísy	
179501	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	37	6		260	160			8	V	J3*	6	5	***)			*) snad fragment amfory	
179502	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	37	7						8	H, P	J3	1	4	*			*) snad fragment mísy nebo amfory	
179503	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	33	6			300			6	V	J3	1	1	*			*) snad fragment mísy nebo amfory	
179504	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	36	7			300			6	V	J3	1	1	*			*) snad fragment mísy nebo amfory	
179505	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	49	9			250			18	V, D	J2	5	6				*) snad fragment mísy nebo amfory	
179506	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	53	10			110			32	V	J2	5	5				*) snad fragment mísy nebo amfory	
179507	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	39	8			420			10	D	J2	5	5				*) snad fragment mísy	
179508	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	48	11						17	V	J2	6	5				*) snad fragment mísy	
179509	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	48	8			380			19	P	J2**	5	2	***)			*) zrněno na podhledí; **) přífněts písku; ***) snad fragment amfory	
179510	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	58	11						28	V	H1	5	5				*) zrněno na podhledí; **) přífněts písku; ***) snad fragment amfory	
179511	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	46	8		280*				16	P	H2	2	5				*) zrněno na podhledí; **) přífněts písku; ***) snad fragment mísy	
179512	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	52	11						33	P	J2	5	5				*) snad fragment amforovitě nebo hromcovité zásobnice	Hu D2-D3
179513	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	63	16			240			54	D	G	6	6	*			*) dno s prohnutým hrdlem; deformováno; **) snad fragment mísy	
179514	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	76	9			260			44	V, D*	J2	2	6	***)			*) slepky k sobě	Hu D2-D3
179515	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	41	13			240			32	V	G	5	5				*) přífněts grafitu; **) snad fragment mísy	
179516	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	2*	41	13			310			26	V	J2	6	2				*) zrněno na podhledí	Hu D2-D3
179517	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	44	11			250			13	V	J2*	5	1	***)			*) zrněno na podhledí	Hu D2-D3
179518	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	54	7		240*				27	V	G	5	5				*) snad fragment amforovitě zásobnice	Hu D2-D3
179519	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	51	12			380			21	P	H2	5	5				*) snad fragment amforovitě zásobnice	Hu D2-D3
179520	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	73	10			360			26	V	G	6	5				*) snad fragment amforovitě zásobnice	Hu D2-D3
179521	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	58	12			550			33	P, V	J2	1	5	*			*) dno zdeformované	Hu D2-D3
179522	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	71	12			170			140	V, D	G	5	5				*) přífněts písku	Hu D2-D3
179523	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	90	12			210			160	V, D	G	5	5				*) snad fragment amfory	Hu D2-D3
179524	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	73	16			200			60	V, D	J2	6	2				*) snad fragment amfory	Hu D2-D3
179525	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	87	8			120			50	V, D	J2	6	5				*) snad fragment amfory	Hu D2-D3
179526	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	80	11			110			67	V, D*	J1	6	6				*) snad fragment amfory	Hu D2-D3
179527	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	80	11			130			100	V, D	G	4	5				*) snad fragment amfory	Hu D2-D3
179528	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	63	14			105			100	V, D	J2	5	5				*) snad fragment amfory	Hu D2-D3
179529	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	81	9			150			120	V, D	J2	7	5	*			*) snad fragment amfory	Hu D2-D3
179530	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	46	15			120			110	V, D	G	5	7				*) snad fragment mísy	Hu D2-D3
179531	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	83	10			170			120	V, D	J2	5	5	*			*) snad fragment mísy	Hu D2-D3
179532	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	56	13			120			26	D	J2	6	6				*) snad fragment mísy	Hu D2-D3
179533	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	45	11			19			19	D	J2	6	6				*) snad fragment mísy	Hu D2-D3
179534	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	38	9			110			10	V, D	J2	6	5				*) snad fragment mísy	Hu D2-D3
179535	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	33	18			130			70	J*	J2	4	5	*			*) snad fragment podložky, nelze blíže určit	Hu D2-D3
179536	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	60	13			200			120	V, D	G	4	6				*) snad fragment mísy nebo šálku	Hu D2-D3
179537	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	85	15			45			180	V, D	G	5	6				*) fragment keramického mezikruží (autor výzkumu interpretuje jako "podložka") o vnějším průměru 90 mm a vnitřním prům. 40 mm; **) povrch zespedí; ***) povrch zvrchu	Hu D2-D3
179538	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	35	5			45			40	V, D	J3	4	1	*			*) snad fragment mísy nebo šálku	Hu D2-D3
179539	Močičky	ZAV 2002	605	MaG PV	1	102	15			90*			43	J*	J3	2**	2***	51000*		foto 19.16	*) snad fragment mísy nebo šálku	Hu D2-D3

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
179540	Mocilly	ZAV 2002	605	MuG PV	1	40	7						11	J*	J2	6	6	*			*) vyznačeno ze sádku "skart"; **) snad fragment amforový; ***) vnější povrch natřen bílou barvou (SC)	Hu C2-D1
179541	Mocilly	ZAV 2002	605	MuG PV	1	39	8			240			9	V	J3*	1	1		***)		*) přírůstek píska; **) 1x provrt o prům. 4,5 mm kolmo na výdřev	

Slatinky – "Pasouk" – L. 235 (amatérský výzkum 2)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
333998*	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	2**	94	9	140	140	170			66	O, H, P, V	J2	6	6	11323	907***	foto 19-20	*) spolu s 333996 a c se jedná původně o jednu nádobu; **) slepeno k sobě; ***) snad plastická lžička střídavě promačkávaná, zde však nekvallinně provedená nebo poškozená	(Hu D2)
333998*	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	2**	93	9	140	140	170			61	O, H, P, V	J2	6	6	11323	907***, 926	foto 19-20	*) spolu s 333996 a c se jedná původně o jednu nádobu; **) slepeno k sobě; ***) snad plastická lžička střídavě promačkávaná, zde však nekvallinně provedená nebo poškozená	(Hu D2)
333998*	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	3**	162	9	140	140	170			162	O, H, P, V	J2	6	6	11323	907***, 926***	foto 19-20	*) spolu s 333996 a b se jedná původně o jednu nádobu; **) slepeno k sobě; ***) snad plastická lžička střídavě promačkávaná, zde však nekvallinně provedená nebo poškozená; ****) výčnělek poškozen	(Hu D2)
333998d	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	1	140	11	310		340			184	O, V	J2	6	5	13211	935*	75-1; foto 19-21	*) nový? - dlouhý výčnělek se střídavým promačkáváním	
333998e	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	1	103	10	340		370			100	O, V	J2	6	5	13211	907			
333998f	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	1	94	12		320	350			87	H, P, V	J1	6	6	13321	4-11			
333998g	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	1	50	10						23	V	J2	5	5	*	4-11			
333998h	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	1	104	11			550			107	V	J2	6	5*	***)	921***		*) snad fragment hrnce nebo hrncovité zásobnice	
				MuG PV	1	104	11						107	V	J2	6	5*	***)	921***		*) rezidua potraviny; **) snad fragment amforový nebo hrncovité zásobnice; ***) masivní poškozený výčnělek	

Slatinky – "Pasouk" – L. 236 (amatérský výzkum 2)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
33400a	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	1	127	7	210		230			83	O, V	J3	2	1	31211*		foto	*) varianty s dovnitř lehce prohloubeným výdřevem	
33400b	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	1	170	11	320		360			316	O*, V	J2	8	6	13211	913**	20-1	*) zvrchu hráběný okraj; **) střídavě promačkávaná plastická lžička se žlábkem na vrcholu stoku a výdřev	
33400c	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	1	103	10	260	220				126	O, H, P	J3	1	4, 5*	21300**	320g***	foto 20-2	*) leštěný okraj a blazené hrdlo a podhrdčí; **) nejisté zařazení amforový - může se jednat i o amforu s nálekovitým hrdlem; ***) 320g (částečně) - dávková oběžná rýdílí linie přerušovaná velkými nálekovitými dílky	Hu D1
33400d	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	1	79	11	400*		400*			37	P	J2	1	5	***)	101***, 347***	75-2; foto	*) umístěna na podhrdčí; **) snad fragment amforový; ***) minimálně trojnásobná oběžná rýdílí linie; ****) nový? - dvojnásobně žlábkované kolečko s kruhem malých dílků okolo žlábků I mezi nimi	Hu C2-D1
33400e	Pasuňk	sběrka AG		MuG PV	1	126	12			390			125	V	J3	1	5	*	321**	foto 20-4	*) snad fragment amforový; **) 321 (varianta) - kam, dno rovnoběž. síkových rýdílích linií, uvnitř kuřých je rastrový pás; zde dvojnásobně do nespojitě krokvice	Hu C2-D1

Slatinky – "Pod hájem" – L. 238 (neznamité nálezné okolnosti)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
33402a	Pod hájem	sběrka AG		MuG PV	1	131	8	200		215			125	O*, V	J3	1	1	31212		foto	*) síkmo dovnitř hráběný okraj	
33402b	Pod hájem	sběrka AG		MuG PV	1	48	7	200		215			10	O*, V	J3	1	1	31212		foto	*) síkmo dovnitř hráběný okraj	
33402c	Pod hájem	sběrka AG		MuG PV	1	121	10	120		170			97	O, V	J2	6	5	11212	901			
33402d	Pod hájem	sběrka AG		MuG PV	1	106	11	230	235	260			109	O, H, P, V	J2	6	5	11321	913*	76-1; foto 20-5	*) plastická lžička se střídavým promačkáváním	(Hu D2)
33402e	Pod hájem	sběrka AG		MuG PV	2*	167	9		180	350			288	H, P, V	J3	1	6	21331	169**, 505***	76-2; foto	*) slepeno k sobě; **) nový? - dvojnásobně síkový žlábek (dvojnásobně) tvořící krokvice, která je vyplněna jednoválcovými rýdílími liniemi; ***) žlábek na odsazení hrdla a výdřev	Hu C2b-D2
33402f	Pod hájem	sběrka AG		MuG PV	1	106	N	420					76	H	J2	5	N	*	901**	20-6	*) snad fragment amforový nebo hrncovité zásobnice; **) hrošík	
33402g	Pod hájem	sběrka AG		MuG PV	1	63	11	340					48	H	J2	5	6	*	901		plastická lžička s nálekovitými výřpy	
33402h	Pod hájem	sběrka AG		MuG PV	2*	138	7			170			96	V	J1	6	6	11212	411, 926**		*) slepeno k sobě; **) oběžný pás nehtovitých výřpů přerušený vyšším, poškozeným výčnělkem	(Hu C2-D1)

Slatinky – "Pod hájem": I.15/89 (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OD	OH	OV	OMY	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
A 70751	Pod hájem (U dubů)	Dar 1960		VMO	1	120	8	290		300			94	O, V	J3	5	2	31211				
A 70754	Pod hájem (U dubů)	Dar 1960		VMO	1	92	8	300		320			57	O*, V	J2	2	2	31212			* sítko hráněný okraj	
A 70756	Pod hájem (U dubů)	Dar 1960		VMO	1	101	11			240			103	P, V	J2	6	5	13321	914*	77:1; foto	* široké přesekávání plastické listy bodně zesítkna	
0-115/89-0001	Pod hájem (U dubů)	Dar 1960		VMO	1	120	8	220		230			92	O*, V	J2	2	1	31211		20:7	* zvrcho hráněný okraj	
0-115/89-0002	Pod hájem (U dubů)	Dar 1960		VMO	1	71	7	90	90	110			26	O, H, P, V	J3	1	1	32231	117*, 970**	77:2; foto	* trojice sítkových rýh na styku ucha a výdati; ** nový! - páskové ucho s dovnitř prohnutým profilem	Ha D2

Slatinky – "Za humny": I. 38 (neznamé nálezné okolnosti)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OD	OH	OV	OMY	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
33214	Za humny	sběrka AG		MaG PV	3*	170	6**	140		140	40	382	C*	J2	***	5	5	32113	961*	foto	*) nalezeno v celku nádobu, doplněno (světlé ucho); ***) lze změřit jen (Ha C)	

Slatinky – "Za humny": I. 60 (neznamé nálezné okolnosti)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OD	OH	OV	OMY	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
33259	Za humny	sběrka AG		MaG PV	1*	436	4**	145		145	40	271	C*	J3	***	1	1	32113	955****, 961*	foto	*) nalezeno v celku, doplněno (světlé ucho); ***) lze změřit jen okraj; ****) příměs písku; *****) pulka sítku má výsk okraj vodotěrný; ***** nový! - omfalos s průběhem ven	(Ha C)

Slatinky – "Za humny": I. 71 (neznamé nálezné okolnosti)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OD	OH	OV	OMY	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
33267	Za humny	sběrka AG		MaG PV	1*	327	6**	100		105	35	162	C*	H1		6	6	32211	953, 963*	foto	*) nalezeno v celku, chytl pouze malá část okraje a odlomene ucho, částečně doplněno; ***) lze změřit jen okraj; *****) okraj jen lehce zatlučen	

Slatinky – "Za humny": I. 237 (neznamé nálezné okolnosti)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OD	OH	OV	OMY	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
33401a	Za humny	sběrka AG		MaG PV	1	85	10		340*				61	P	J3	1	5	**)	105***, 120a****, 214****	foto	*)) změněno na podhrdi; **) snad fragment amfor; ***) čtyřnásobné svazky sítkových rýh limit tvořících krokvice (ve styku line zapadají střídavě do sebe); *****) svazky žeměných rýh limit v rytěn trojúhelníku; *****) dílek na vrcholu rážbo trojúhelníku	(Ha C2b-D2)
33401b	Za humny	sběrka AG		MaG PV	1	68	12		420*				61	P	J2	5	5	**)	901***	foto	*)) změněno na podhrdi; **) snad fragment amf. nebo hrnc. zásobnice; ***) plastická lišta s blubokým, široko nehtovitým recumačkám	
33401c	Za humny	sběrka AG		MaG PV	1	59	13		380*				47	P	J1	6	5	**)	934	foto	*)) změněno na podhrdi; **) snad fragment amfor. nebo hrnc. zásobnice	
33401d	Za humny	sběrka AG		MaG PV	1	74	12						42	V	J3	1	5	**)	909	foto	*)) snad fragment amfor; amforovitě nebo hrncovitě zásobnice	
33401e	Za humny	sběrka AG		MaG PV	1	73	10		380				68	V	J2	6	1	**)	9256**	foto	*)) snad fragment amfor; **) poskozený plastický výčnělek	

Slatinky – "Za humny": 203/89 (výzkum A. Prudké)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MDZ	MSS	OD	OH	OV	OMY	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
82769	Za humny	ZAV 1988		MaG PV	1	75	11			320			65	V	J1	6	6	**)	921**		*)) snad fragment velkého hrnce nebo hrncovitě zásobnice; **) výčnělek velmi poskozen	
82770	Za humny	ZAV 1988		MaG PV	1	85	8			180		80	46	D	J3	5	1					
82771	Za humny	ZAV 1988		MaG PV	1	53	11			180		28	26	V	J1	6	6					
82772	Za humny	ZAV 1988		MaG PV	1	34	6	210		230		6	O, V	V	J3	1	1	31210				
82773	Za humny	ZAV 1988		MaG PV	1	45	6	225		240		7	O, V	J3	1	1	31210					
82774	Za humny	ZAV 1988		MaG PV	1	36	5	110		110		5	O, V	J3*	5	5	**)		79:1;		*)) příměs písku; ***) snad fragment misy nebo šálku	
82775	Za humny	ZAV 1988		MaG PV	1	39	7			300		11	V	J3	1	1	**)	754**	foto	*)) snad fragment misy; **) nový! - trojúhelník z vlešťovaných pásů se síť dvojnásobných vlešťovaných limit uvnitř	Ha C2-D2	
82776	Za humny	ZAV 1988		MaG PV	1	38	6	340				8	O, H, P	J3	1	1	**)		79:2;		*)) snad fragment amfor	
82777	Za humny	ZAV 1988		MaG PV	1	82	12			540		64	P, V*	J3	1	5	**)	517***	foto	*)) hedlo odsazené od výdati; **) snad fragment amfor; ***) nový! - dvojnásobný půlkruh soustředných žlábků (na horní část výdati)		
82778	Za humny	ZAV 1988		MaG PV	1	81	12	120	125	160		56	O, H, P, V	J3	6	5	11322	411*	foto	*)) oběžný pás nehtovitých vrypů na podhrdi	(Ha D2)	

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT/ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ/ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
82779	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	120	13	420				101	H	J2	1	5	*)	79;3; foto 20;19	*) snad fragment amfory nebo amforovitě zásobnice; **) větší kruhový zhlábek na prostěmce řídkých dřívků; od spodní 1/2 tohoto motivu vychází rozlišitelný oběžný žlábek	Ha C2-D1
82780	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	147	11		500			166	V	J2	6	6	*)		*) snad fragment amfory	
82781	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	88	8		500			52	V	J3	1	5	*)		*) minimálně tříúhelníkové volnější svazky dvojnásobných řídkých linií	Ha D2-D3
82782	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	62	8		170			25	V	J3	1	1	*)		*) snad fragment amfory; **) velmi mělký dvojnásobný žlábek	
82783	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	59	7		90	30		12	V, D	J3	6	5	32331*		*) k ověřením zatřesení chybí horní polovina profilu	
82784	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	110	10	250	270			86	O, V	J1*	6	6	11212		*) přítomnost písku	
82785	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	38	8	310	320			8	O, V	J2*	2	5	31210		*) přítomnost písku	
82786	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	46	7		300			11	V	J3	1	1	*)	*) snad fragment mísy; **) trojúhelník z vlešřovaných pásů se síť dvojnásobných vlešřovaných linií vnírá	Ha C2-D2	
82787	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	56	13	360	300			38	O, H	J1	6	5	23331		*) zvrchu hraničený, zesílený okraj	Ha D2-D3
82788	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	37	11					15	O*, H	G	4	5			*) na fragmentu se nachází zcela odlomenný výšnělek jehož typ nelze rozpoznat; v okolí něj nepravidelně rozmístěné dílky boch příslušoval nesledovatelným procesům	
82789	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	56	9	120	130			18	O, V	J2	6	6	11212		*) zhrubnutí povrchu spodní části výšnělu	
82790	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	81	10	320	370			50	H, P, V	J2	1	5	21300	*)	*) na fragmentu se nachází zcela odlomenný výšnělek jehož typ nelze rozpoznat; v okolí něj nepravidelně rozmístěné dílky boch příslušoval nesledovatelným procesům	
82791	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	68	13		280			58	V	J1	7*	5		80;1; foto	*) hrubší dvojnásobné řídky na zádech tomu hleďa a výšnělu na vnějšíku nádoby; **) minimálně tříúhelníkové svazky jednosměrných síťových žlábků 20;21 na svršku nádoby	Ha D1-D2
82792	Za humny	ZAV 1988	1	MuG PV	1	90	5	130	125			36	O, H, P, V	J3	1	1	31132			

Služim – "Za pastoušskou"; 49/2000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT/ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ/ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
144161	Za pastoušskou	ZAV 1997	K 24A	MuG PV	1	54	12	240				27	H, P	J3	2	5	*)	80;4; foto	*) snad fragment amfory; **) nový! - řídký trojúhelník vyplněný jednotlivými, šikmými řídkými liniemi, nad jehož vrcholem je větší díleček	Ha C2b-D2
144208	Za pastoušskou	ZAV 1997	K 24A	MuG PV	1	60	7		190			20	P, V*	J3	1	1	***)	21;1; foto	*) maximální výšněl je ostré lomené; **) snad fragment mísy nebo šálku; ***) svale žlábkovaná maximální výšněl	Ha D2
144454	Za pastoušskou	ZAV 1997	K 28	MuG PV	1	46	8	130				15	H, P	J2	1	5	*)	21;2	*) snad fragment amfory	
144455	Za pastoušskou	ZAV 1997	K 28	MuG PV	1	56	10	180				22	H, P	J2	1	6	*)		*) snad fragment amfory	
144475	Za pastoušskou	ZAV 1997	K 28	MuG PV	1	37	5		130			6	V	J3	5	2*	153***, 167***	*) rezidua potravy; **) minim. tříúhelníkové oběžné ryté linie pod kterou je dvojnásobný oběžný žlábek; ***) šátečné - minim. trojnásobná šikmá rytá linie pod níž je šikmý žlábek		
144476	Za pastoušskou	ZAV 1997	K 28	MuG PV	1	35	5					5	U*	J3	2	6	*)		*) fragment v profilu lomeného ucha, snad z šálku	

Služim – "Zábrusky"; 48/2000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT/ULOŽENÍ	PF	MDZ	MISS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ/ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace
144021	Zábrusky	ZAV 1997	K 20	MuG PV	1	88	10	280	225			47	O, H	J3	2	5	21300			
144022	Zábrusky	ZAV 1997	K 20	MuG PV	1	95	9					28	P, V*	J3	1	5	***)	80;5; foto	*) žlábek na odsazení hleďa a výšnělu; **) snad fragment amfory nebo amforovitě nádoby; ***) nový! - rytá klikatka s ostrými vrcholy na podhrdlí; *****) 4násobný oběžný žlábek na podhrdlí; *****) minim. tříúhelníkový šikmý žlábek na výšnělu	
144023	Zábrusky	ZAV 1997	K 20	MuG PV	1	76	7		300			40	V	J3	1	5	*)	21;3	*) snad fragment mísy; **) trojnásobný šikmý žlábek přes max. výšněl	
144024	Zábrusky	ZAV 1997	K 20	MuG PV	1	93	9	260	280			60	O*, V	J2	5	2	31212	foto	*) mírně zesílený, šikmo dovnitř bráněný okraj	
144025	Zábrusky	ZAV 1997	K 20	MuG PV	1	55	8	180	210			17	O, V	J3	1	1	31210	21;4		
144026	Zábrusky	ZAV 1997	K 20	MuG PV	1	40	7	215	230			9	O, V	J3	1	5	31231			
144027	Zábrusky	ZAV 1997	K 20	MuG PV	1	23	7					3	O	J2	1	6	*)		*) snad fragment mísy	
144028	Zábrusky	ZAV 1997	K 20	MuG PV	1	4*	88	13	260**	520		344	P, V	J2	1	5	***)	501****, 514*****, 517	*) z toho 6 slepeno rovně k sobě; **) změněno na podhrdlí; ***) snad fragment amfory; *****) žit i to fragmenty více nádoby; *****) minim. dvojnásobný oběžný žlábek na podhrdlí; *****) minim. dvojnásobný vertikální žlábek přes výšněl	
144029	Zábrusky	ZAV 1997	K 20	MuG PV	2	57	8		450			25	V	J3	2	5	*)	foto	*) snad fragment amfory; **) dvojnásobná šikmá vlešřovaná linie	Ha C2-D2

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT ULOŽENÍ	PF	MDZ	MESS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace	
144030	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	59	6				30	18	V, D	J3	1	5	*)	522, 524, 952**	foto 216		*) snad fragment mísy nebo šálku; **) omfalos s dílkem ve vrcholu, kolem kterého je žlábkované kolečko a za ním minimálně trojnásobný kruhový žlábek - vše na vnitřní nádobě *) slepeno k sobě; **) menší amfora	
144031	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	2*	35	6	220	170			13	O, H	J3	1	5	21300**				*) síkano ven hráněný okraj	
144032	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	70	10	300	230			44	O*, H	J3	1	5	21300				*) snad fragment mísy; **) snad žlábkované kolečko na vnitřku dna	
144033	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	50	7				90	15	V, D	J2	5	1	*)	522**			*) snad fragment mísy nebo velkého šálku; **) svazek minimálně dvojnásobných síkavých výčnělků	
144034	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	52	6					15	V	J3	1	5	*)	101**			*) síkano ven hráněný okraj	
144035	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	38	7				240	8	V	J3	5	5					*) snad fragment mísy; **) snad žlábkované kolečko na vnitřku dna	
144036	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	81	11	180		190		55	O*, V	J2	6	6		910			*) snad fragment mísy nebo velkého šálku; **) svazek minimálně dvojnásobných síkavých výčnělků	
144037	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	91	12	200		210		42	O*, V	J2	6	6		912**			*) zvrchu hráněný okraj	
144038	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	77	10	230		235		48	O, V	J2	6	5	11212	901*	foto 217		*) plastická lichoběžníková lůžka s nehtovitým promačkáváním	
144039	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	39	10					12	O	J2	6	5	*)				*) snad fragment amfory	
144040	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	43	8	200	200			13	O*, H, P	J3	6	6	*)				*) mírně zesílený, zvrchu hráněný okraj; **) snad fragment mísy	
144041	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	38	10					15	O*, H	J2	6	6					*) zesílený okraj	
144042	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	40	13					11	O	J1	6	6					*) zesílený, síkmo dovnitř hráněný okraj; **) příměsí písku	
144043	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	35	7					7	O*, V	J3**	5	5	31111				*) kombinace minim. dvou úzkých a jednoho širokého oběžného žlábků	
144044	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	27	9					5	V	J3	5	5		533*			*) fragment hrnce s nezachovanou (odloženou) lůžkou	
144045	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	68	11	190		210		43	O, H, P, V	J2	6	6	13321				*) zvrchu hráněný okraj	
144046	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	88	11	450		460		60	O*, V	J2	5	6	13211				*) tři vertikálně svý línie, pravděpodobně na speedku výtlati nádoby	
144047	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	43	9					11	V	J3	5	5	\$2000**				*) fragment psklicky	
144048	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	47	13	180				22	J*	J2	5	7					*) snad fragment hrncovitě nebo amforovitě zásobnice; **) hrubě provedená plastická hrotitá lůžka	
144049	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	44	9					13	V, D	J2	6	5					*) jedna se o fragmenty více nádob - hrnců a hrncovitých zásobnic; do analýzy nebudou použity	
144051	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	49	10				140	13	V, D	J3	5	5		901, 914			*) jedna se o fragmenty více nádob - do analýzy nebudou použity	
144052	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	39	8					12	V, D	J2	6	5					*) může pocházet ze dvou nádob; do analýzy nebudou použity	
144053	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	46	16					19	V, D	J2	7	5					*) jedna se o fragmenty více nádob - amforovitých či hrncovitých zásobnic a mís; do analýzy nebudou použity	
144054	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	81	12					58	V	J1	6	5	*)	912**			*) může pocházet ze dvou nádob; do analýzy nebudou použity	
144055	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	29*	159	15					1717	O, H, P, V	J2	6	6	11000, 13000				*) může pocházet ze dvou nádob; do analýzy nebudou použity	
144056	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	2*	81	12					92	V, D	J2	6	6					*) jedna se o fragmenty více nádob - amforovitých či hrncovitých zásobnic a mís; do analýzy nebudou použity	
144057	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	7*	152	11					584	H, P, V	J2, J3	6	5	13000, 23000, 31000				*) jedna se o fragmenty více nádob - amforovitých či hrncovitých zásobnic a mís; do analýzy nebudou použity	
144058	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	2*	68	10					70	V	J1	7	6					*) může pocházet ze dvou nádob; do analýzy nebudou použity	
144059	Zábřusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	2*	67	11					77	V	J1	6	6					*) může pocházet ze dvou nádob; do analýzy nebudou použity	

Dvojitě a trojitě nádoby (35000)

okres Olomouc

Horka nad Moravou - "Nad skalou": 90/76 (nedatované výzkumy)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT ULOŽENÍ	PF	MDZ	MESS	OO	OH	OV	OMV	OD	R	KF	KH	ÚPVNĚ	ÚPVNÍ	KT	V	TAB	POZN	datace	
A.44948/1	Nad skalou	Dur 1976		VMO	2*	198	4**	45	45	73	45	88	O, H, P, V, D	J2	6	6	35321 ****		231: foto 8:9		*) slepeno, chybí část okraje a hrdla; původně celek (dvojnásobka) s A.44948/2, rozlomeno; vnitřky nádob původně spojené úzkým otvorem; **) změněno na podhrdlí; ***) okraj je kruhový, od hrdla níže již profil vešlejší; *****) snad stylizace vakovité nádoby (spojených nádob)	
A.44948/2	Nad skalou	Dur 1976		VMO	1*	127	2**	35	30	45	30	33	C	J2	6	6	35321 ****		231: foto 8:9		*) chybí pouze malá část okraje; původně celek (dvojnásobka) s A.44948/1, rozlomeno; vnitřky nádob původně spojené úzkým otvorem; **) lze změnit jen okraj; ***) okraj a hrdlo jsou kruhové, od podhrdlí níže již profil vešlejší; *****) snad stylizace vakovité nádoby (spojených nádob)	

Přeslenny (61000)

okres Olomouc

Náklo – "Kasňkovo pískoviště": 286/67 (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	Ø	R	TYP	ÚPVNĚJ	V	TAB	POZN	datace
A 45403	Kasňkovo pískoviště	1914	VMO		1	38	33	dvojkónický	2	107, 120g*	32:1; foto 8:18	*) nový! - profilující se bloky dvojnásobných rychlých linií tvořících kosočtverec nebo trojúhelník (otvor o průměru 7 mm)	Ha D

Náměšť na Hané – "Lesní ulice": soukr. sbírka (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	Ø	R	TYP	ÚPVNĚJ	V	TAB	POZN	datace
TP03-0038	Lesní ulice	PS 2004-07			1*	49	39	dvojkónický s prstencov. výduť	5	411**	33:5; foto 10:7	*) dochovány asi 3/4 (otvor o průměru 8 mm); **) nehtovitě promačkávání po obvodu výduť	

Náměšť na Hané – "Nad hřbitovem": soukr. sbírka (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	Ø	R	TYP	ÚPVNĚJ	V	TAB	POZN	datace
TP01-0014	Nad hřbitovem	PS 2002-10			1	38	22	kónický (kuželovitý) se zataženou bází	5	410*	35:1; foto 10:12	*) přestovité promačkávání po obvodu báze (otvor o průměru 7 mm)	

Skerbeň – "Hradisko": 46/91 (výzkum J. Nekvasíla)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	Ø	R	TYP	ÚPVNĚJ	V	TAB	POZN	datace
14861-796/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	37	23	bochnkovitý	5		foto 14:22	průměr otvoru 8 mm	

Třebčín – "Chudobsko": L 242 (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	Ø	R	TYP	ÚPVNĚJ	V	TAB	POZN	datace
33406	Chudobsko	sbírka AG			1*	41	29	bochnkovitý	6		82:1; foto 2:18	*) ležce poníčený, zvrchu opálený a popraskaný (otvor o prům. 6 mm)	

Ústín – "Nad mlýnem Spalencem": 61/86 (amatérské povrchové sběry)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	Ø	R	TYP	ÚPVNĚJ	V	TAB	POZN	datace
A 43981	Nad mlýn. Spalencem	PS 1984-85			1	45	43	kónický (kuželovitý) s rovnou bází	6	411*	85:1; foto 22:3	*) nehtovitě promačkávání po obvodu báze (otvor o prům. 7 mm)	
A 43988	Nad mlýn. Spalencem	PS 1984-85			1	32	13	dvojkónický s prstencov. výduť	5	411*	85:2; foto 22:4	*) nehtovitě promačkávání po obvodu výduť (otvor o prům. 6 mm)	

okres Prostějov

Hluchov – "Obec – pozemek Františka Vyhřídala": 65/78 (výzkum M. Šmída).

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	O	R	TYP	ÚPVMĚ	V	TAB	POZN	datace
15438	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977		MaG PV	1	29	15	nepravdělný*	5	410*	8-6; foto 4-4	*) nepravdělný tvar, silně excentrický provedení otvor (otvor o prům. 6 mm); **) hluboké pestovité promačkávání po obvodu výduť (5x)	
15439	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977		MaG PV	1*	40*	9	dvojkónický s prstencov. výduť	5	214**	8-5; foto 4-5	*) dochována pouze 1/4 (otvor o prům. 7 mm); **) řada mělkých důlků po obvodu výduť	
15440	Obec - poz. F. Vyhřídala	ZAV 1977		MaG PV	1	35*	12	kónický (kuželovitý) s prstencovitou vklusou bází	5	410**	8-4; foto 4-6	*) dochována pouze 1/4 (otvor o prům. 6 mm); **) pestovité promačkávání po obvodu báze	

Slatinky – "Močilky": 46/2003 (výzkum M. Šmída).

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	O	R	TYP	ÚPVMĚ	V	TAB	POZN	datace
175801	Močilky	ZAV2002	500	MaG PV	1	40	22	dvojkónický	5		foto 16; 10		
175802	Močilky	ZAV2002	500	MaG PV	1	27	11	bochníkovitý	4		foto	*) lehce poskozený	
178761	Močilky	ZAV2002	580	MaG PV	1	44	43	vklusou bází*	5		foto 18; 17		
178860	Močilky	ZAV2002	587	MaG PV	1	26	10	bochníkovitý*	5		foto 19-8	*) přišel je vcelku, tvar není úplně pravidelný	
179542	Močilky	ZAV2002	605	MaG PV	1	36	23	dvojkónický s lehce vklusou bází*	5		foto 19; 17	*) tvar je 1 lehce kuželovitý	
179543	Močilky	ZAV2002	605	MaG PV	1	43	25	dvojkónický s prstenc. výduť*	5	406**	foto 19; 18	*) zachována 1/2; **) vertikální nehtovité výrpy po obvodu prstencovité výduť	
179544	Močilky	ZAV2002	605	MaG PV	1	39	10	bochníkovitý*	5**			*) zachována 1/3; **) jemný písčité materiál	

Slatinky – "Pod hájem": 115/89 (amatérské povrchové sběry).

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	O	R	TYP	ÚPVMĚ	V	TAB	POZN	datace
A 70759	Pod hájem (U dubů)	Dar 1960		VMO	1*	40	26	kónický (kuželovitý) s vklusou bází	5	505**	77-3; foto 20-9	*) lehce poničený; **) žlábký kolmé na obvod báze tvořící "žebrování"	
A 70760	Pod hájem (U dubů)	Dar 1960		VMO	1	40	32	dvojkónický s vklusou bází	5		78-1; foto 20; 10		
A 70761	Pod hájem (U dubů)	Dar 1960		VMO	1*	30	14	dvojkónický s prstencov. výduť	5	411**	78-2; foto 20; 11	*) poničený; **) nehtovité promačkávání po obvodu výduť	
A 70762	Pod hájem (U dubů)	Dar 1960		VMO	1*	34	14	dvojkónický s vklusou bází	6	411**		*) poničený; **) nehtovité promačkávání po obvodu báze	
A 70763	Pod hájem (U dubů)	Dar 1960		VMO	1*	35	17	kulovitý	5	320c**	78-3; foto 20; 12	*) dochována jen polovina; **) nohy? - vertikální klikaté rýd linie s neuspořádanými vpichy po obou stranách	

Závaží (62000)

okres Olomouc

Náměstí na Hané – "Rmíz" (u Laškova): 7091 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	V(mm)	g	BARVA	MATERIAL	VÝPAL	TAB	POZN	datace
A 76424	Rmíz	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMO	1	40	562	světle-oranžová	velmi kompaktní	silný	foto 13:7	kotočovitě (bochánkovitě) závaží, průměr 115 mm	

Skrbeň – "Hradisko": 4691 (výzkum J. Nekvasila)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	V(mm)	g	BARVA	MATERIAL	VÝPAL	TAB	POZN	datace
14861-79170	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	331	331	světle-oranžová	velmi kompaktní	silný		fragment jehlanovitého závaží	
14861-101370	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMO	1	205	2798	oranžovo-šervěná	velmi kompaktní	silný	foto 15:6	z části blazené jehlanovitě závaží, na vrchní straně značka "Křezek"	
14861-101470	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMO	1	243	5000	světle-oranžová	velmi kompaktní	střední	foto 15:8	kompletní jehlanovitě závaží	
14861-101570	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMO	1	226	4200	světle-oranžová	velmi kompaktní	střední	foto 15:7	kompletní jehlanovitě závaží	

okres Prostějov

Slatinky – "Mocílky": 462003 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	V(mm)	g	BARVA	MATERIAL	VÝPAL	TAB	POZN	datace
175803	Mocílky	ZAV 2002	500	MaG PV	3*	145	1380	světle-šedá	velmi kompaktní	silný	foto 16:11	*) slepeny k sobě; jehlanovitě závaží (téměř kompletní)	

Slatín – "Zábruský": 482000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	V(mm)	g	BARVA	MATERIAL	VÝPAL	TAB	POZN	datace
144061	Zábruský	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	*)	454	světle-oranžová	velmi kompaktní	silný		*) jedná se o torzo jehlanovitého závaží, výšku nelze zjistit	

Kolečka (63000)

okres Olomouc

Horka nad Moravou – "Nad skalnou": 9076 (nedatované výzkumy)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	Ø	R	TYP	ÚPVNĚ	V	TAB	POZN	datace
A 44952	Nad skalnou	Dar 1976		VMO	3*	41	9	ploché, na jednu stranu prohloubené	5, 2**	***)	23:2; *) slepeno v celé kolečko; **) konkávní část je blazená, konvenční nese foto stopy tuhování; ***) dvojice kulatých proutů ve střední části kolečka, 8-10 širokých 3 mm a vzdálených od sebe 24 mm		

Skrbeň – "Hradisko": 4691 (výzkum J. Nekvasila)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	Ø	R	TYP	ÚPVNĚ	V	TAB	POZN	datace
14861-180070	Hradisko	ZAV 1970	J 219	VMO	1	46	19	kotočovitě*	5		6:2; *) rozšířeno v místě proutu na obou stranách (kolem středového otvoru o průměru 3 mm); autorem výzkumu označeno jako "přeslen", jedná se však o kolečko 15:15		

Mazanice

okres Olomouc

Nákle - "U kostela": 538/64 (amatérský výzkum?)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	BARVA	MATERIÁL	VYPAL	OTISKY	TAB	POZN	datace
0-538/64-0001	U kostela	sbrčka AG	VMIO		1*	356	světle-oranžová	středně kompaktní	střední	1, 2, 10			

Náměšť na Hané - "Ranfž." (u Loškovič): 70/91 (výzkum M. Šnítáda)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	BARVA	MATERIÁL	VYPAL	OTISKY	TAB	POZN	datace
A. 76425	Ranfž.	ZJV 88-90	sonda č. 2	VMIO	1*	225	světle-šedá	středně kompaktní	střední	2			

Senička - "Intravilán - náves, před č.p. 24": 122/98 (výzkum M. Šnítáda)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	BARVA	MATERIÁL	VYPAL	OTISKY	TAB	POZN	datace
20/96-28	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. č. 4	VMIO	7	265	světle-oranžová	velmi kompaktní	silný	2, 3, 5, 10			Ha D2-D3

Škrbeň - "Hradisko": 46/91 (výzkum J. Nekvasila)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	BARVA	MATERIÁL	VYPAL	OTISKY	TAB	POZN	datace
14861-230/70	Hradisko	ZAV 1970	J 21	VMIO	1	26	světle-šedá	velmi kompaktní	silný	10*	foto 14:11		
14861-231/70	Hradisko	ZAV 1970	J 21	VMIO	3	109	světle-šedá	středně kompaktní	střední	1, 2, 10			
14861-317/70	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMIO	1	145	světle-oranžová, světle-šedá	velmi kompaktní	střední	2, 10			
14861-640/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMIO	1	160	světle-oranžová	středně kompaktní	střední	10			
14861-641/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMIO	6	183	světle-oranžová	středně kompaktní	střední	1, 2, 3, 10			
14861-651/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMIO	4	192	světle-oranžová	středně kompaktní	střední	2, 3, 10			
14861-688/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMIO	6	266	světle-oranžová	středně kompaktní	střední	1, 2, 10*	foto 14:17		
14861-802/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMIO	2	451	světle-oranžová	velmi kompaktní	silný	10			
14861-803/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMIO	17	319	světle-oranžová	středně kompaktní	střední	1, 2, 3, 10			
14861-845/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMIO	1	48	světle-oranžová, světle-šedá	velmi kompaktní	silný	2, 10			
14861-847/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMIO	2	111	světle-oranžová	velmi kompaktní	silný	1, 2, 9, 10			
14861-848/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMIO	2	60	světle-oranžová	velmi kompaktní	silný	2			
14861-952/70	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VMIO	2	20	světle-oranžová	málo kompaktní	slabý	1, 2			
14861-1012/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMIO	1	30	světle-oranžová	velmi kompaktní	silný	13*			
14861-1016a/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMIO	1*	548	světle-šedá	středně kompaktní	střední	3, 10			
14861-1016b/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMIO	2*	438	světle-oranžová	málo kompaktní	slabý	1, 2, 3, 5, 10			
14861-1016c/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMIO	1*	4100	světle-oranžová, světle-šedá	středně kompaktní	střední	1, 2, 5			
14861-1016d/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMIO	2*	1007	světle-šedá	středně kompaktní	střední	2, 6			
14861-1020/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMIO	16	2072	světle-oranžová	středně kompaktní	střední	2, 5, 10, 11, 105			
14861-1035/70	Hradisko	ZAV 1970	J 114	VMIO	6	706	světle-oranžová	málo kompaktní	střední	1, 2, 3, 5, 10			
14861-1559/70	Hradisko	ZAV 1970	J 160	VMIO	3	12	světle-oranžová, světle-šedá	středně kompaktní	slabý	1, 2			
14861-1790/70	Hradisko	ZAV 1970	J 218	VMIO	7	122	světle-oranžová, světle-šedá	středně kompaktní	střední	1, 10			
14861-1799/70	Hradisko	ZAV 1970	J 219	VMIO	30	5661	světle-oranžová, světle-šedá	málo kompaktní	slabý	2, 3, 10, 109			

okres Prostějov

Čechy pod Kosířem – "Na hrádkách – západně": 87/2000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	BARVA	MATERIÁL	VÝPAL	OTISKY	TAB	POZN	datace
124702	Na hrádkách(z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	14	604	světle-oranžová, světle-šedá	středně kompaktní	střední	1, 2, 3, 10, 103			
Slatinky – "Močálky": 46/2003 (výzkum M. Šmída)													
IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	BARVA	MATERIÁL	VÝPAL	OTISKY	TAB	POZN	datace
175808	Močálky	ZAV2002	500	MaG PV	20	1299	světle-oranžová, tmavě-šedá	středně kompaktní	střední	1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 105, 115			
175810	Močálky	ZAV2002	501	MaG PV	1	62	světle-oranžová, světle-šedá	středně kompaktní	střední	1, 2, 3, 5			
175897	Močálky	ZAV2002	506	MaG PV	31	858	světle-oranžová, tmavě-šedá	středně kompaktní	střední	1, 2, 3, 5, 10, 11, 103, 104, 108, 113			
176319	Močálky	ZAV2002	510	MaG PV	7	530	světle-oranžová, světle-šedá, tmavě-šedá	málo a středně kompaktní	slabý, střední	1, 2, 7, 5, 10*, 105, 106		*) na jednom fragmentu povrch s bílou omítkou	
176744	Močálky	ZAV2002	524	MaG PV	10	162	světle-oranžová, světle-šedá	středně kompaktní	střední	1, 2, 5, 10			
176819	Močálky	ZAV2002	525	MaG PV	9	657	světle-oranžová, světle-šedá, tmavě-šedá*	velmi kompaktní	silný	1, 2, 3, 4, 7, 8, 10, 106		*) na některých fragmentech jsou stopy grafitu	
177769	Močálky	ZAV2002	549	MaG PV	91	4611	světle-oranžová, světle-šedá	středně kompaktní	střední	1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11, 106, 113			
178763	Močálky	ZAV2002	580	MaG PV	1	176	světle-oranžová, světle-šedá	velmi kompaktní	silný	1, 11			
178783	Močálky	ZAV2002	583	MaG PV	1	35	světle-oranžová, světle-šedá	velmi kompaktní	silný	2, 3, 10			
178862	Močálky	ZAV2002	587	MaG PV	1	18	světle-oranžová, světle-šedá	velmi kompaktní	silný	1, 3			
179546	Močálky	ZAV2002	605	MaG PV	9	1070	světle-šedá, tmavě-šedá*	málo a středně kompaktní	slabý, střední, silný	1, 2, 3, 4, 5, 103, 105, 106, 113	foto 19:19	*) na některých fragmentech je připečená struska, snad byly součástí osvětlení zařízení na tvrbu (železná pec)	

Služín – "Zábrusky": 48/2000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	BARVA	MATERIÁL	VÝPAL	OTISKY	TAB	POZN	datace
144065	Zábrusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	5	34	světle-oranžová	středně kompaktní	střední	1, 2, 10		*) na jednom fragmentu zbytky bílé omítky	

KOVY

okres Olomouc

Drahanovice – "Za zahradou": 49/86 (výzkum D. Kaliszové)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MAX. Ø	MAX. ŠÍŘA	g	DRUH KOVU	POVRCH	TVAR	TAB	POZN	datace
A 43687	Za zahradou	ZJV 1986	K4	VMO	5*	22	1	1	bronz	patina	spirála**		*) původně jednolitá, nyní rozlámaná; **) kruhový (spirálovitý) šperk, snad vlasová ozdoba (informace o tvaru převzata z NZ)	

Drahanovice – "Za zahradou": 50/86 (výzkum D. Kaliszové)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MAX. Ø	MAX. ŠÍŘA	g	DRUH KOVU	POVRCH	TVAR	TAB	POZN	datace
A 44215	Za zahradou	ZJV 1986	Ž2	VMO	4	32	1,8*	0	bronz	patina	fragmenty kroužku**	foto 2;7	*) kruhový přetěz; **) kruhový šperk, snad vlasová ozdoba	
A 44233	Za zahradou	ZJV 1986	Ž3	VMO	4*	40**	2,0***	0	bronz	patina****/ (konzerv.)	fragmenty kroužku s 1 vývalkovitým koncem*****	foto 3;5	*) z toho 2 slepeny k sobě; **) pouze u nejdelšího fragmentu se dá zjistit průměr; ***) páskový přetěz; *****) 2 slepené fragmenty konzervovány, zbytek komodovaný; *****) snad zbytek kruhového šperku	
A 44234	Za zahradou	ZJV 1986	Ž3	VMO	1		3,0	0	železo	(konzerv.)	tyčinka o očkem*	foto 3;6	*) snad fragment jehly (délka 20 mm)	
A 44235	Za zahradou	ZJV 1986	Ž3	VMO	2*		3,0	13	železo	(konzerv.)	fragmenty čepele s trnem**	7;1; foto 3;7	*) původně jednolitá, dnes rozlomeno; **) pravděpodobně nůž s mírně prohloubtou čepeľ a trnem (délka čepele 82 mm, délka trnu 25 mm)	
A 44238	Za zahradou	ZJV 1986	Ž3	VMO	4*		5,0	6	železo	zoxidované	fragmenty tyčinky**	foto 3;9	*) 4 markantní části, zbytek malé tlomky; **) snad rozlomená jehlice; na šítku je info "kovové zlomky z nádob s pohřbem"	
A 44242	Za zahradou	ZJV 1986	Ž4	VMO	2*		1,5	17	železo	(konzerv.)	fragmenty čepele**	7;2; foto 3;10	*) původně jednolitá, dnes rozlomeno; **) pravděpodobně nůž s vyklenutou čepeľí (délka 109 mm)	Ha C2-D1
A 44243	Za zahradou	ZJV 1986	Ž4	VMO	3*	35	3,3**	3	bronz	(konzerv.)	fragmenty kroužku*****	7;4; foto 3;11	*) z toho 2 slepeny k sobě; **) páskový přetěz; ***) kruhový šperk, snad vlasová ozdoba	
A 44244	Za zahradou	ZJV 1986	Ž4	VMO	8*	60**	2,8***	6	železo	(konzerv.)	fragmenty kroužku*****	7;6; foto 3;12	*) z toho 2 starší k sobě; **) pouze u nejdelšího fragmentu se dá zjistit průměr; ***) "D" přetěz; *****) snad tyčinkovitý náramek nebo náramky (fragmenty mají různou šířku, což může být přičteno i korozním procesům)	
A 44255	Za zahradou	ZJV 1986	Ž5	VMO	1		1,8	0	bronz	bez patiny	zlomek hrotu*	3;2; foto 7;3; 3;21	*) snad hrot jehlice (délka 5 mm)	
A 44273	Za zahradou	ZJV 1986	Ž6	VMO	1		1,5	7	železo	(konzerv.)	čepeľ*	7;5; foto 3;22	*) pravděpodobně nůž s ležce prohloubtou čepeľí (délka 87 mm); na šítku je info "pod nádobou č. 9"	
A 44274	Za zahradou	ZJV 1986	Ž6	VMO	4	45	2,5*	4	bronz	(konzerv.)	fragmenty kroužku s 1 vývalkovitým koncem**		*) přetěz variuje od kruhového přes trojúhelníkový až po čtvercový; **) kruhový šperk, snad vlasová ozdoba	

okres Prostějov

Slatinky – "Močálky": 46/2003 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MAX. Ø	MAX. ŠÍŘA	g	DRUH KOVU	POVRCH	TVAR	TAB	POZN	datace
175805	Močálky	ZAV2002	500	MuG PV	1	71	3,0*	9	bronz	patina (ocedřený)	kruh**	73;1; foto 16;12	*) tyčinkovitý aplošitý přetěz; **) litý uzavřený kruhový šperk, zřejmě náramek o průměru 70 mm	

Skló

okres Olomouc

Náměstí na Hané – "Východně Biskupství": 66/99 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	ARKE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	MAX. Ø	R	TVAR	BARVA	POVRCH	TAB	POZN	datace
A 106099	Východně Biskupství	ZAV 2008-09	H1	ÚAPP PV	313*	25; 5**	133 ***	korálky a kroužky (některé deformované nebo fragmenty)	korálky: zelené, žluté, přehledné; kroužky: žluté	přívodní, spálený		*) 40 velkých korálků + 273 malých kroužků; **) 25 mm - velké korálky, 5 mm - malé korálky; ***) vše dohromady	Ha D1-D2

Kamenná industrie

okres Olomouc

Náměstí na Hané – "Rmíz" (u Laškova): 70/9 I (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	ARKE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	TAB	POZN	datace
A 76426	Rmíz	ZAV 88-90	sonda č. 2	VMO	1*	23,35	13,8	*) fragment mléčného kamene (zrnolátky), délka 165 mm	

Skrbeň – "Hradisko": 46/91 (výzkum J. Nekvasila)

IC	LOKALITA	ARKE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	TAB	POZN	datace
14861-801/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	1	10	15,2	sílčet GS, skrabadlo/škrabadlo?, mikroretnáš, zčásti patina; délka 32 mm	
14861-1801/70	Hradisko	ZAV 1970	J 219	VMO	1	8	15,16	sílčet GS, fragment šepelce/rydla?, zčásti klra; délka 42 mm	

okres Prostějov

Čechy nad Kostírem – "Na hrádkách – západně": 87/2000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	ARKE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	TAB	POZN	datace
124701	Na Hrádkách (z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	1	561	1,3	foto fragment brusku jazykovitého tvaru; délka 170 mm, šířka 28 mm; stopy používání (zlůžky od broušení)	

Slatinky – "Mocilky": 46/2003 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	ARKE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	TAB	POZN	datace
175804	Mocilky	ZAV 2002	500	MaG PV	1	47		kamenný brousek trojúhelníkovitého průřezu	

Stužín – "Zábruský": 48/2000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	ARKE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	TAB	POZN	datace
144064	Zábruský	ZAV 1997	K 20	MaG PV	1	259		autorem výzkumu interpretováno jako "část kamenné zrnolátky"	

Osteologie, paroh

okres Olomouc

Horka nad Moravou – "Intravilán - ul. Petra Bezruče": 9/99 (výzkum J. Pešky)

IC	LOKALITA	AKCE	ORIEKT	ULOŽENÍ	PF	V	TAB	POZN	dalšice
2/98-123;124-05	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 3	VMCO	2		foto 6:8	zvířecí kosti (mmj. molar, pravděpodobně <i>Bos primigenius f. taurus</i>)	
2/98-129-13	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 8	VMCO	1		14:5; foto 6:11	paroh (<i>Cervus elaphus</i>), na konci výsady upraven - osekáán, délka 235 mm	
2/98-129-14	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 8	VMCO	18			zvířecí kosti	
2/98-149-08	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 14	VMCO	12			zvířecí kosti	
2/98-151-05	u. P. Bezruče	ZAV 1998	Obj. 15	VMCO	2		foto 6:13	zvířecí kosti (mmj. molar, pravděpodobně <i>Equus ferus f. caballus</i>)	

Senička – "Intravilán – náves, před č.p. 24": 122/98 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	ORIEKT	ULOŽENÍ	PF	V	TAB	POZN	dalšice
20/96-29	Intr.-náves, před č.p. 24	ZAV 1996	Obj. 4	VMCO	8			zvířecí kosti, 4 z nich opláené	

Skrbeň – "Hradisko": 46/91 (výzkum J. Nekvasila)

IC	LOKALITA	AKCE	ORIEKT	ULOŽENÍ	PF	V	TAB	POZN	dalšice
14861-232/70	Hradisko	ZAV 1970	J 21	VMCO	3			zvířecí kosti, jeden fragment nese stopy opracování (téměř obroušena kompaktní kost)	
14861-417/70	Hradisko	ZAV 1970	J 50	VMCO	6			zvířecí kosti	
14861-493/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMCO	49			fragment zvířecího žebra (170 mm), na jednom konci zespodu přičně rýhy; snad stopy po řezání	
14861-642/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMCO	1			fragment zvířecího žebra (135 mm), na jednom konci zespodu přičně rýhy; snad stopy po řezání	
14861-643/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMCO	1			zvířecí kosti (mmj. fragment mandibuly, pravděpodobně <i>Sus sp.</i>)	
14861-689/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMCO	10			"platnička z parohu" (J. Nekvasil); obdélný kostěný/parohový artefakt zvěru přičně rýhy, jedna vřba hlubší (snad rýhy na uchycení), střední třetina klematí zobena; *) nový! - řada malých dílků; **) nový! - dva sousedně ryté kruhy s malým dílkem v centru; délka 115 mm, šířka 30 mm	
14861-798/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMCO	1	101, 214, 216*, 320a**	62:3; foto 15:1	fragment zvířecího žebra (105 mm), na obou koncích zvěru přičně rýhy, zespodu rýhy pouze na jednom konci; snad stopy po řezání	
14861-799/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMCO	1			fragment zvířecího žebra (125 mm), na obou koncích zvěru přičně rýhy, zvěru rýhy pouze na jednom konci; snad stopy po řezání	
14861-800/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMCO	1			zvířecí kosti	
14861-804/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMCO	34			zvířecí kosti	
14861-849/70	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMCO	13			zvířecí kosti	
14861-953/70	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VMCO	2			zvířecí kosti	
14861-1018/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMCO	6			zvířecí kosti	
14861-1560/70	Hradisko	ZAV 1970	J 160	VMCO	2			zvířecí kosti	
14861-1791/70	Hradisko	ZAV 1970	J 218	VMCO	2		foto 15:14	zvířecí kosti (mmj. astragalus, pravděpodobně <i>Cervus elaphus</i>)	
14861-1802/70	Hradisko	ZAV 1970	J 219	VMCO	2			zvířecí kosti	

okres Prostějov

Čechy pod Kostřem – "Na hrstkách – západně"; 87/2000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	V	TAB	POZN	datace
124703	Na hrstkách (z.)	ZAV 1999	527	MaG PV	19		1-4 foto; zvířecí kosti; zejména ssv (mm); fragment mandibuly, pravděpodobně <i>Bos primigenius</i>)		

Hluchoz – "Obec – pozemek Františka Vyhliďala"; 65/78 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	V	TAB	POZN	datace
15434	Obec - poz. F. Vyhliďala	ZAV 1977		MaG PV	1		8-1; foto 4-1	kostěné štělo na koncích zahrocené, uprosřed širší na jedné straně s výhou; délka 80 mm	
15435	Obec - poz. F. Vyhliďala	ZAV 1977		MaG PV	1		8-2; foto 4-2	kostěný hrot, na jednom konci kost opracovaná do hrotu, druhá strana odolomená; délka 68 mm	
15436	Obec - poz. F. Vyhliďala	ZAV 1977		MaG PV	1		8-3; foto 4-3	fragment kostěného (či porohového?) lžebene s 5 zuby; délka 22 mm, výška 52 mm, výška zubů 30 mm, mocnost rukojeti 7 mm	
15437	Obec - poz. F. Vyhliďala	ZAV 1977		MaG PV	1			žebro ssv, se zářezy na vnějším (konvexním) povrchu; délka 168 mm	

Slatinky – "Mocilky"; 46/2003 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	V	TAB	POZN	datace
178762a	Mocilky	ZAV2002	580	MaG PV	2*	320a**	73-2; *) broušená a leštěná titla kostěná tyčinka, zvrchu rovná, zespolu klenutá, foto; délka 136 mm; roztočeno; **) řada 16ti dvojice soustředných ryšých kruhů 19-1 s malým důlkem v centru		

Slatina – "Zábrusky"; 48/2000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	V	TAB	POZN	datace
144063	Zábrusky	ZAV 1997	K 20	MaG PV	15			zvířecí kosti	

Malakofauna

okres Olomouc

Škrbeň – "Hradisko"; 46/91 (výzkum J. Nekvasila)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	DRUH	POZN	datace
14861-805/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VNO	25	ulity měkkýšů		
14861-954/70	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VNO	1	řetí škeble*	*) fragment	
14861-1017/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VNO	9	řetí škeble*	*) zřejmě z rodu velvrtub (<i>Unio</i> sp.)	

okres Prostějov

Slatinky – "Mocilky"; 46/2003 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	DRUH	POZN	datace
175806	Mocilky	ZAV2002	500	MaG PV	1	ulita olže*	*) pravděpodobně blemyšle zahradního (<i>Helix pomatia</i>)	
176742	Mocilky	ZAV2002	524	MaG PV	2	ulita měkkýše		

Antrakologie

okres Olomouc

Skrbeň – "Hradisko": 46/91 (výzkum J. Nekvasíla)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	DRUH	POZN	datace
14861-094/70	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	30*	uhlíky**	*) 30 větších kusů, zbytek tvoří drť; **) spálené dřevo	
14861-1006/70	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	20	uhlíky**	*) spálené dřevo	
14861-1019/70	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMO	30	uhlíky**	*) spálené dřevo	
14861-1803/70	Hradisko	ZAV 1970	J 219	VMO	20*	uhlíky**	*) 20 větších kusů, zbytek tvoří drť; **) spálené dřevo	

okres Prostějov

Slatinky – "Mocílky": 46/2003 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	DRUH	POZN	datace
-	Mocílky	ZAV/2002	500	MaG PV	50*	uhlíky**	*) 50 větších kusů, zbytek tvoří drť; **) spálené dřevo	

Ostatní materiál

okres Olomouc

Náměstí na Hané – "Rmíz" (u Laškova): 70/91 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	DRUH	POZN	datace
A 74969	Rmíz	ZJV 88-90	4/sek. A	VMO	1	20	struska	pravděpodobně ze slévání kovů	

Skrbeň – "Hradisko": 46/91 (výzkum J. Nekvasíla)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	DRUH	POZN	datace
14861-687/70	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	1	63	grafit	fragment valounu	

okres Prostějov

Slatinky – "Mocílky": 46/2003 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	DRUH	POZN	datace
175893	Mocílky	ZAV/2002	506	MaG PV	1	33	struska	dle autora výzkumu žetřavská struska	

Štůžim – "Žábřuský": 48/2000 (výzkum M. Šmída)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	PF	R	DRUH	POZN	datace
144062	Žábřusky	ZAV 1997	R 20	MaG PV	1	8	struska	fragment strusky nerozpoznáno zho druhu	

Skartovaný materiál

okres Olomouc

Horka nad Moravou – "Intravilán - ul. Petra Bezruče": 9/99 (výzkum J. Pešky)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	MATERIÁL	PF	POZN	datace
2/98-123/124-04	u. P. Bezručů	ZAV 1998	Obj. 3	VMO	keramika	4	nezdobené střepy	
2/98-129-12	u. P. Bezručů	ZAV 1998	Obj. 8	VMO	keramika	9	nezdobené střepy	
2/98-149-07	u. P. Bezručů	ZAV 1998	Obj. 14	VMO	keramika	13	1 ks zdobený 2 síknými žlábkem, jinak nezdobené, 1x grafitové těsto	
2/98-151-04	u. P. Bezručů	ZAV 1998	Obj. 15	VMO	keramika	8	nezdobené střepy, 1x grafitové těsto	

Skrbeň – "Hradisko": 46/91 (výzkum J. Nekvasila)

IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	MATERIÁL	PF	POZN	datace
-	Hradisko	ZAV 1970	J 21	VMO	keramika	4	nezdobené střepy	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 25	VMO	keramika	3	nezdobené střepy	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 42	VMO	keramika	10	nezdobené střepy, 3x grafitové těsto	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 56	VMO	keramika	66	nezdobené střepy	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	keramika	4	nezdobené střepy	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 71	VMO	keramika	38	nezdobené střepy, časté grafitové těsto	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 77A	VMO	keramika	56	nezdobené střepy	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	keramika	36	1 ks zdobený vertikálním žlábkem, jinak nezdobené	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 82	VMO	keramika	24	nezdobené střepy	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 102	VMO	keramika	10	nezdobené střepy	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 111	VMO	keramika	45	1 ks zdobený oběžnými ryhami, jinak nezdobené	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 160	VMO	keramika	18	nezdobené střepy	
-	Hradisko	ZAV 1970	J 219	VMO	keramika	43	nezdobené střepy	

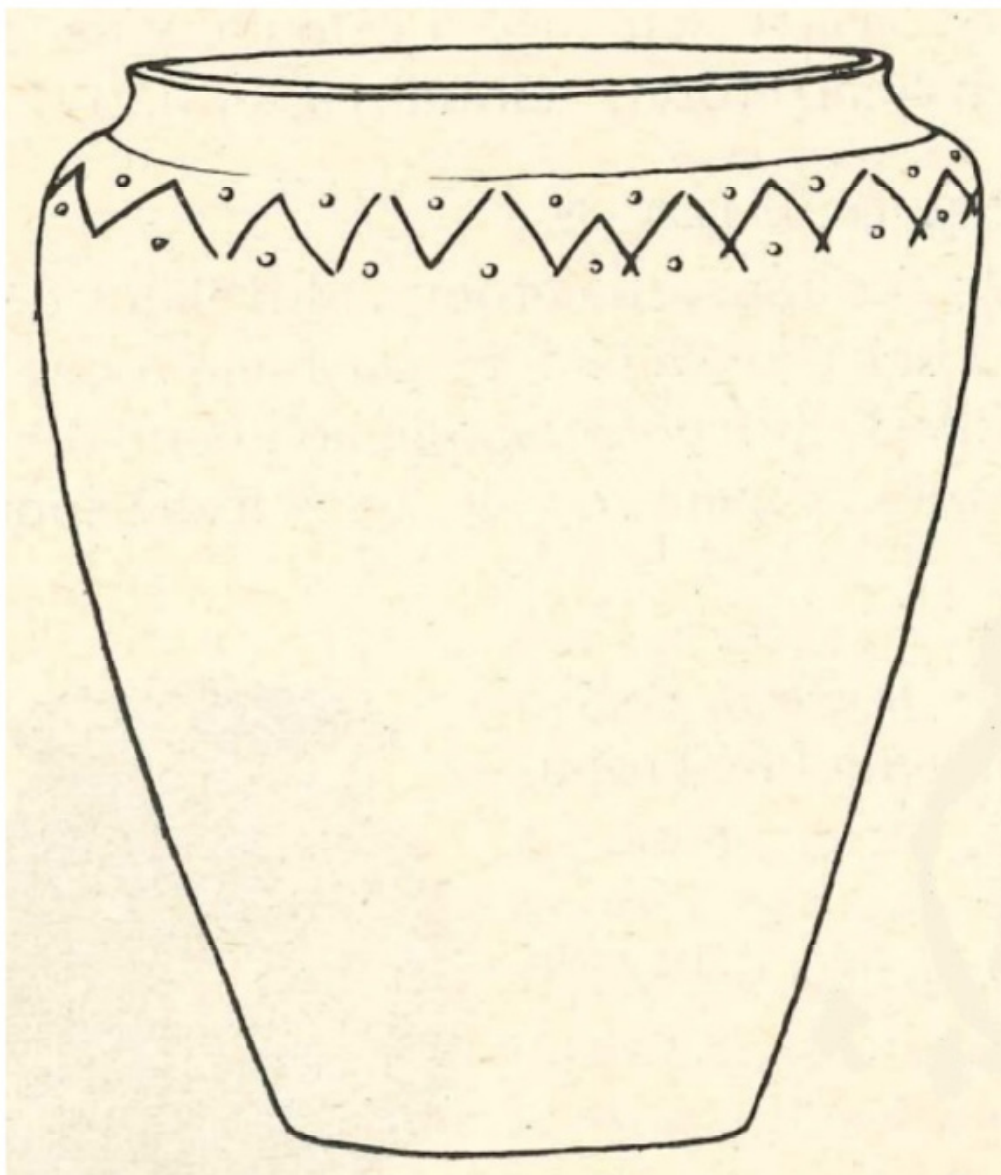
okres Prostějov

Slatinky – "Mocilky": 46/2003 (výzkum M. Šmída)

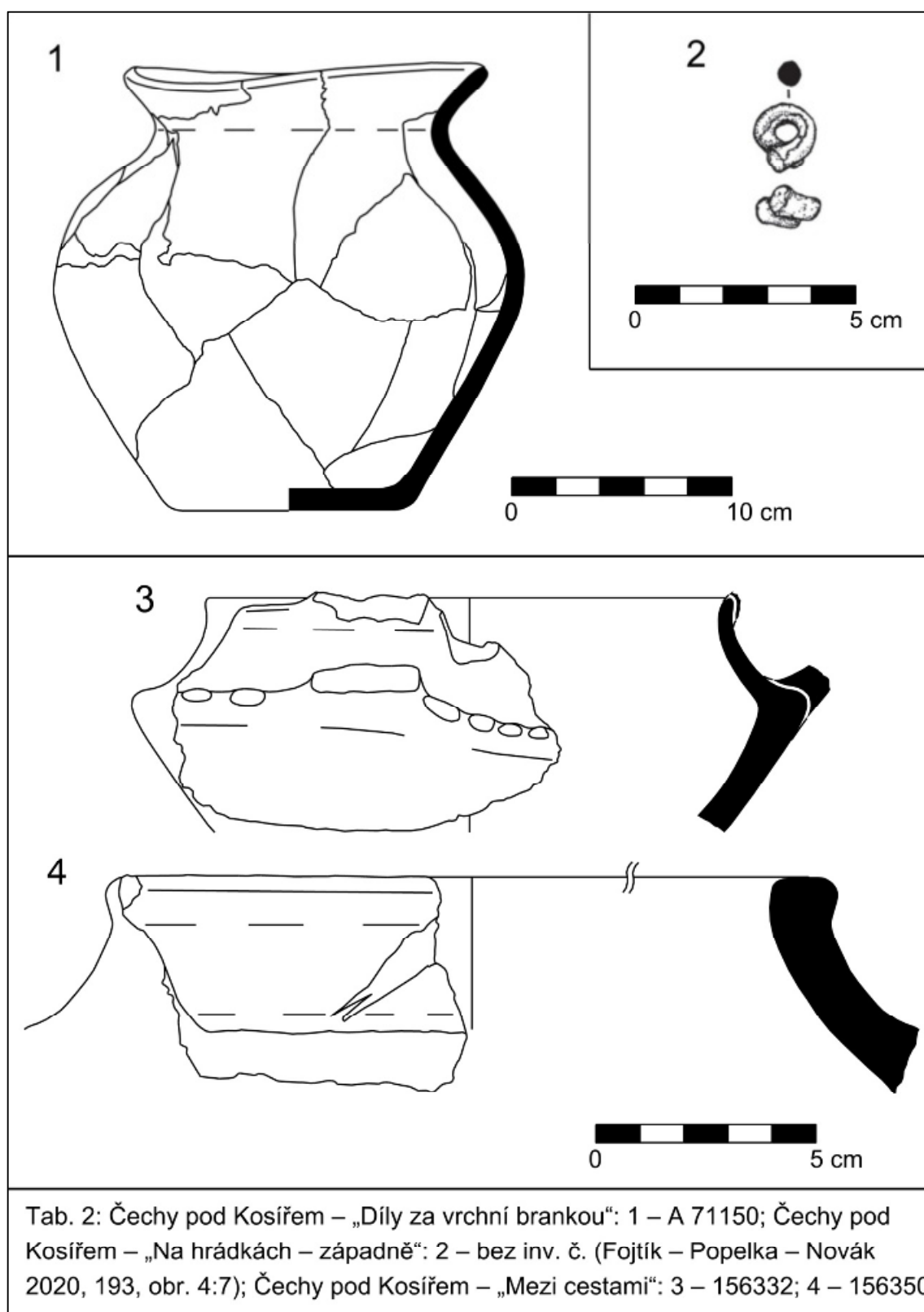
IC	LOKALITA	AKCE	OBJEKT	ULOŽENÍ	MATERIÁL	PF	POZN	datace
-	Mocilky	ZAV 2002	500	MarG PV	keramika	28*	*) z toho 5 tubových střepů	Ha D3
-	Mocilky	ZAV 2002	506	MarG PV	keramika	29*	*) z toho 6 tubových střepů	Ha D3
-	Mocilky	ZAV 2002	510	MarG PV	keramika	74*	*) z toho 16 tubových střepů	Ha D3
-	Mocilky	ZAV 2002	524	MarG PV	keramika	88*	*) z toho 24 tubových, 2x osteologický materiál a 1x menší valoun	Ha D3
-	Mocilky	ZAV 2002	525	MarG PV	keramika	24*	*) z toho 10 tubových střepů	Ha D3
-	Mocilky	ZAV 2002	549	MarG PV	keramika	83*	*) z toho 6 tubových střepů	Ha D3
-	Mocilky	ZAV 2002	582	MarG PV	keramika	5*	*) z toho 2 tubové střepy byly začleněny do analýzy pod č. 178768a	Ha D3
-	Mocilky	ZAV 2002	585	MarG PV	keramika	5		
-	Mocilky	ZAV 2002	587	MarG PV	keramika	26		
-	Mocilky	ZAV 2002	588	MarG PV	keramika	23*	*) ze skartu začleněné do analýzy; dva tubové střepy pod č. 178889a, jeden s nádeřem pod č. 178889b, a tři s výčnělky pod č. 178889c; dále se zde nacházejí tři tubované střepy a jeden s vertikální rytou výžlebou	Ha D3
-	Mocilky	ZAV 2002	605	MarG PV	keramika	97*	*) z toho 9 tubových střepů	Ha D3

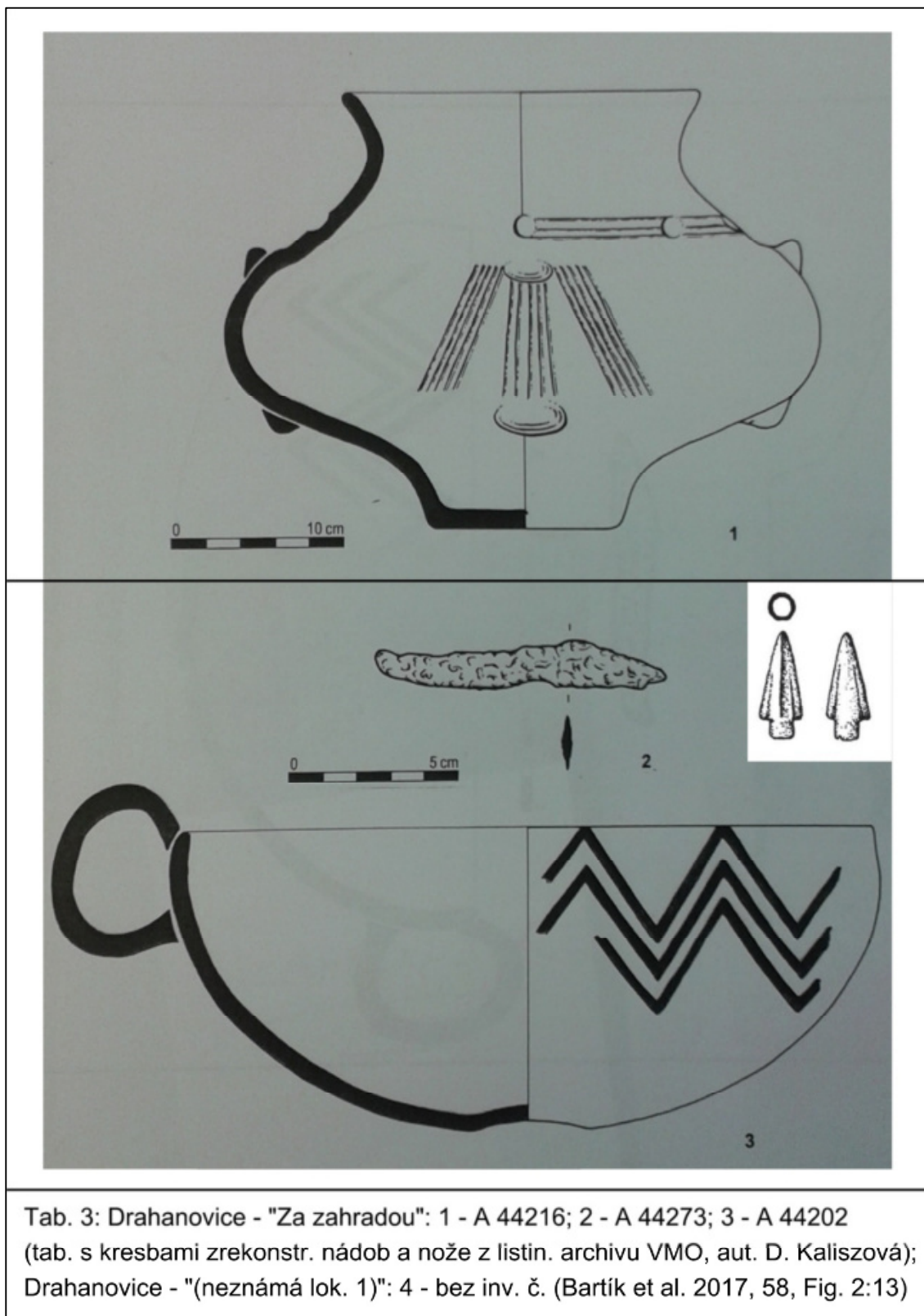
17.3 Kresebná dokumentace

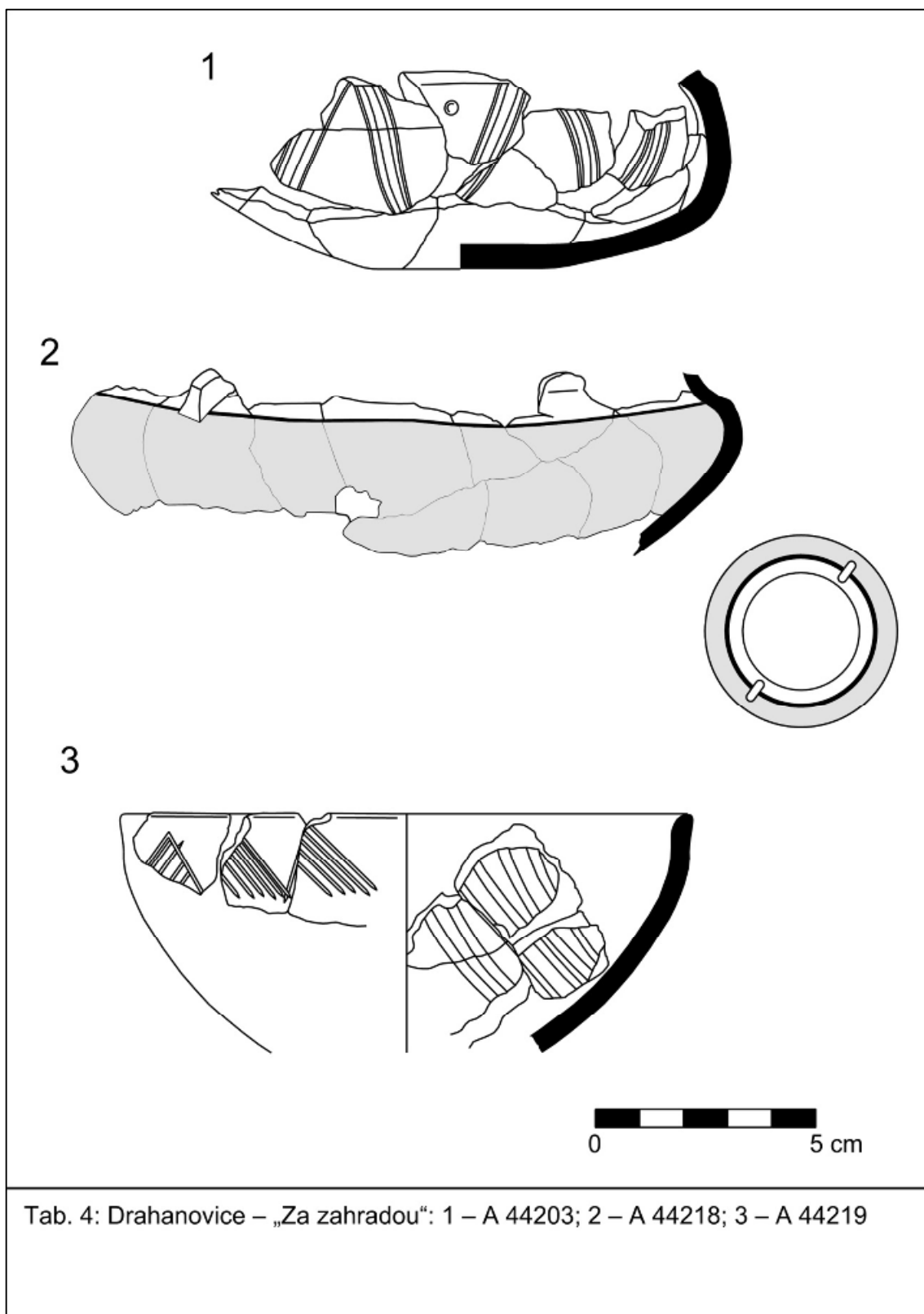
1

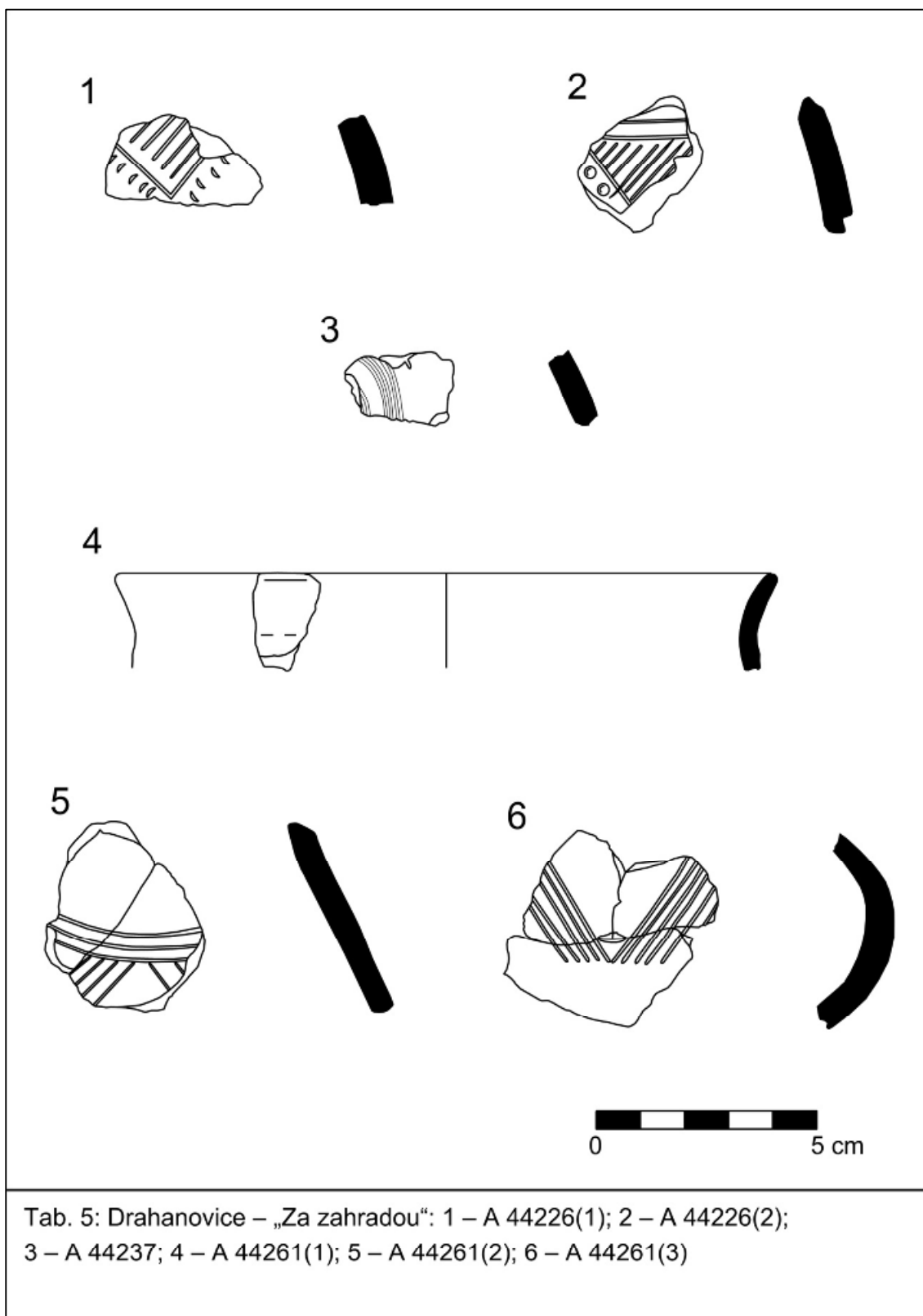


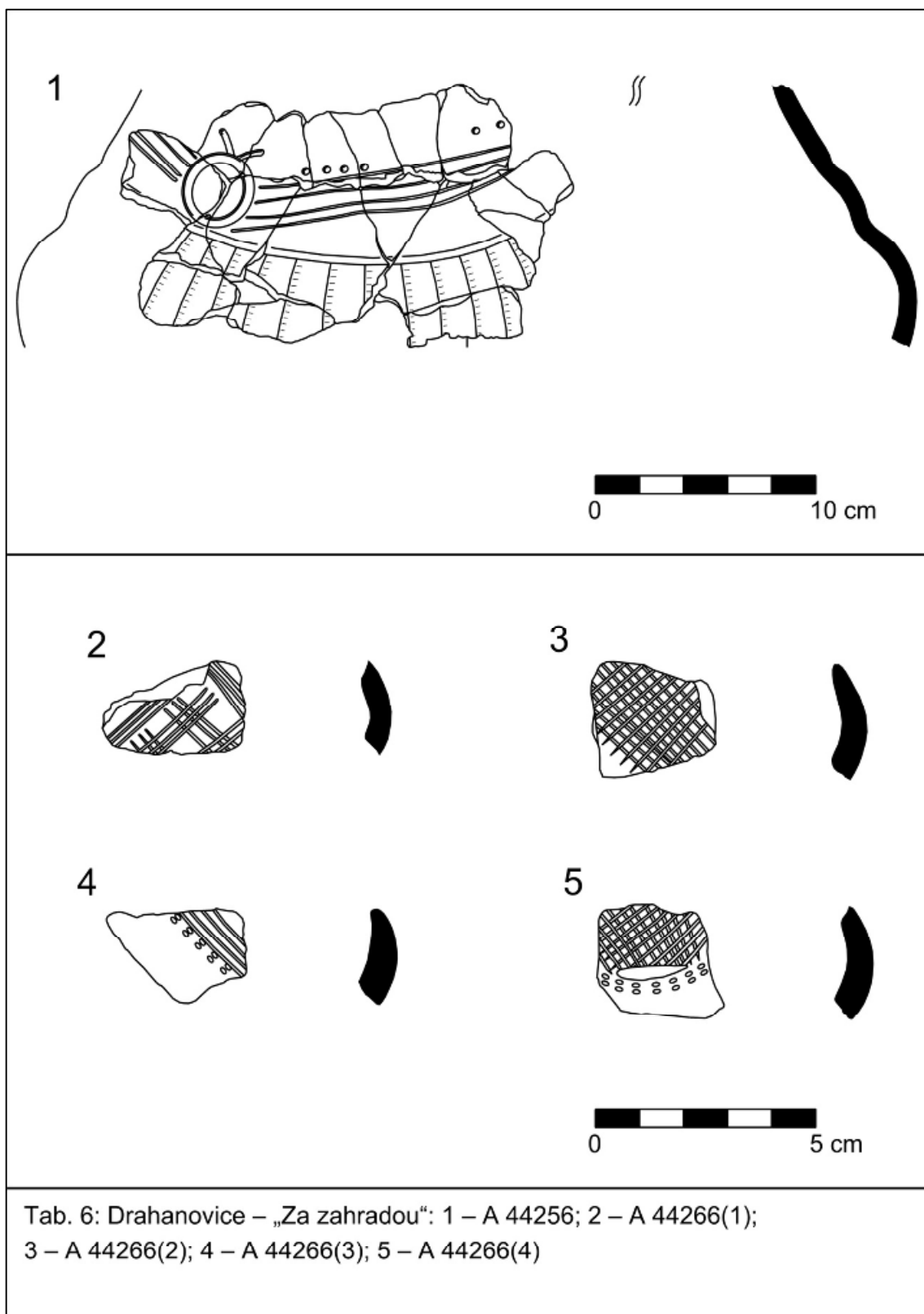
Tab. 1: Čechy pod Kosířem – „Díly za vrchní brankou“: 1 – ? G 7407
(Gottwald 1930a, 70, obr. 12:1; 1930b, 39, obr. 33:1; 1931b, 104, obr. 115:1)

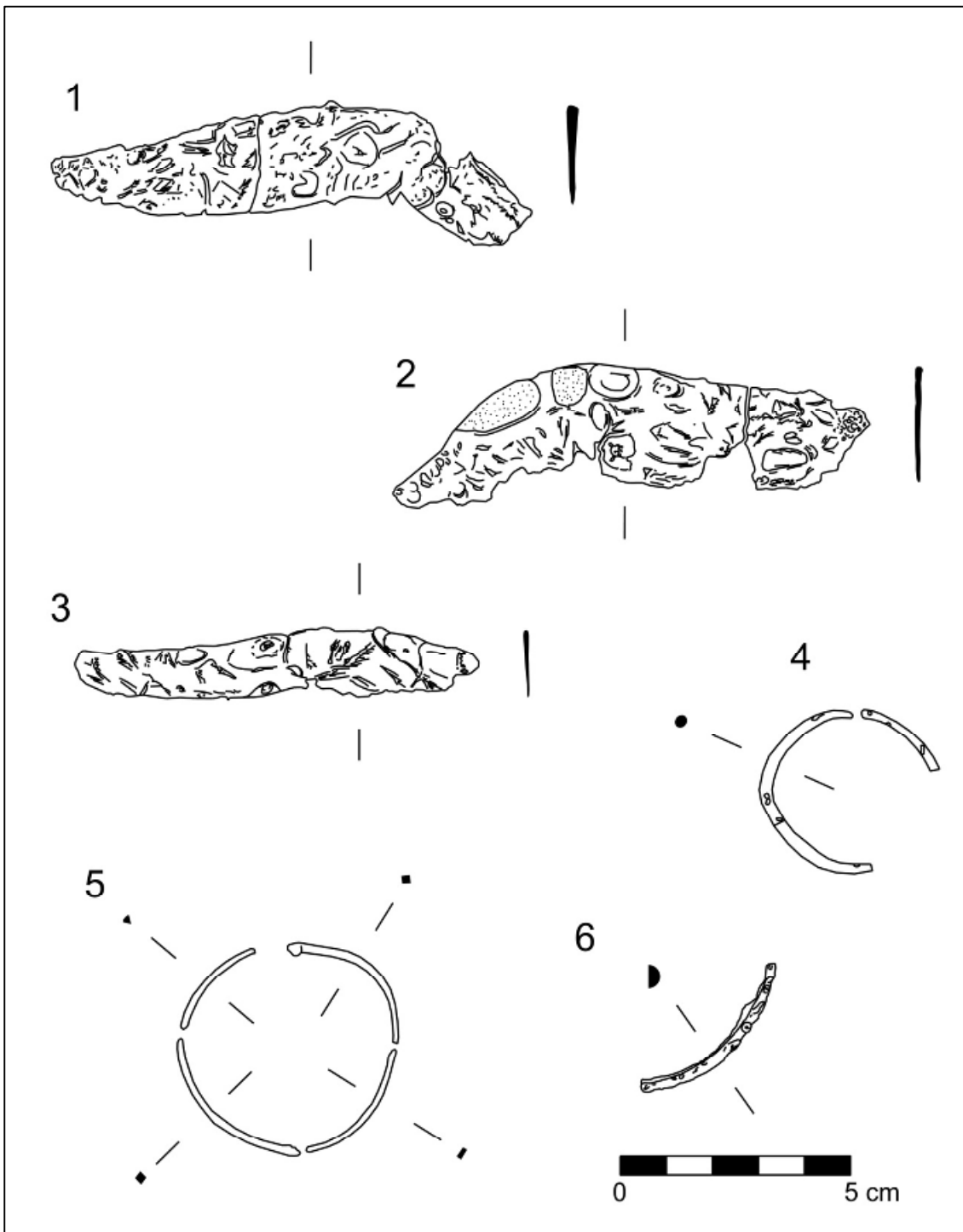




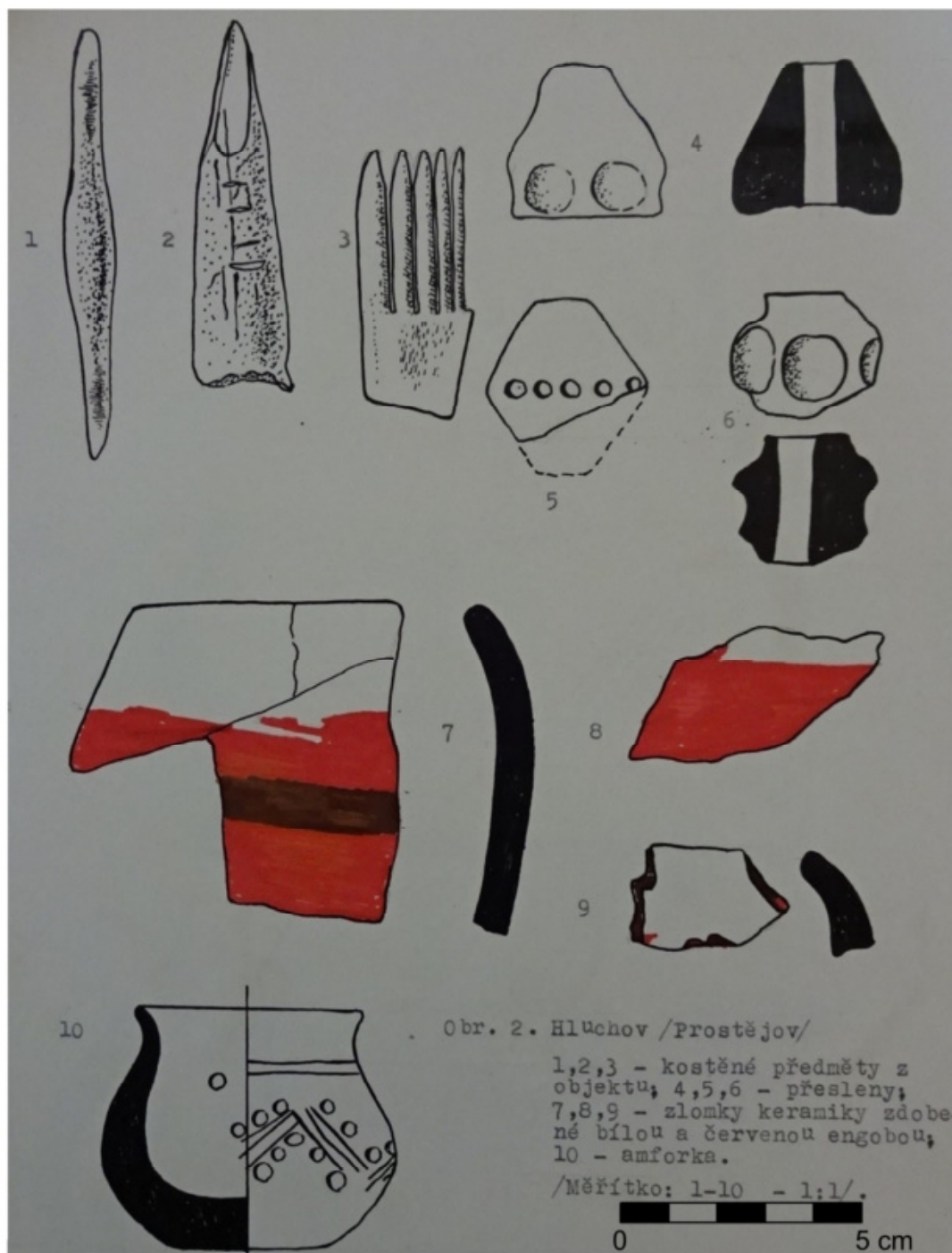




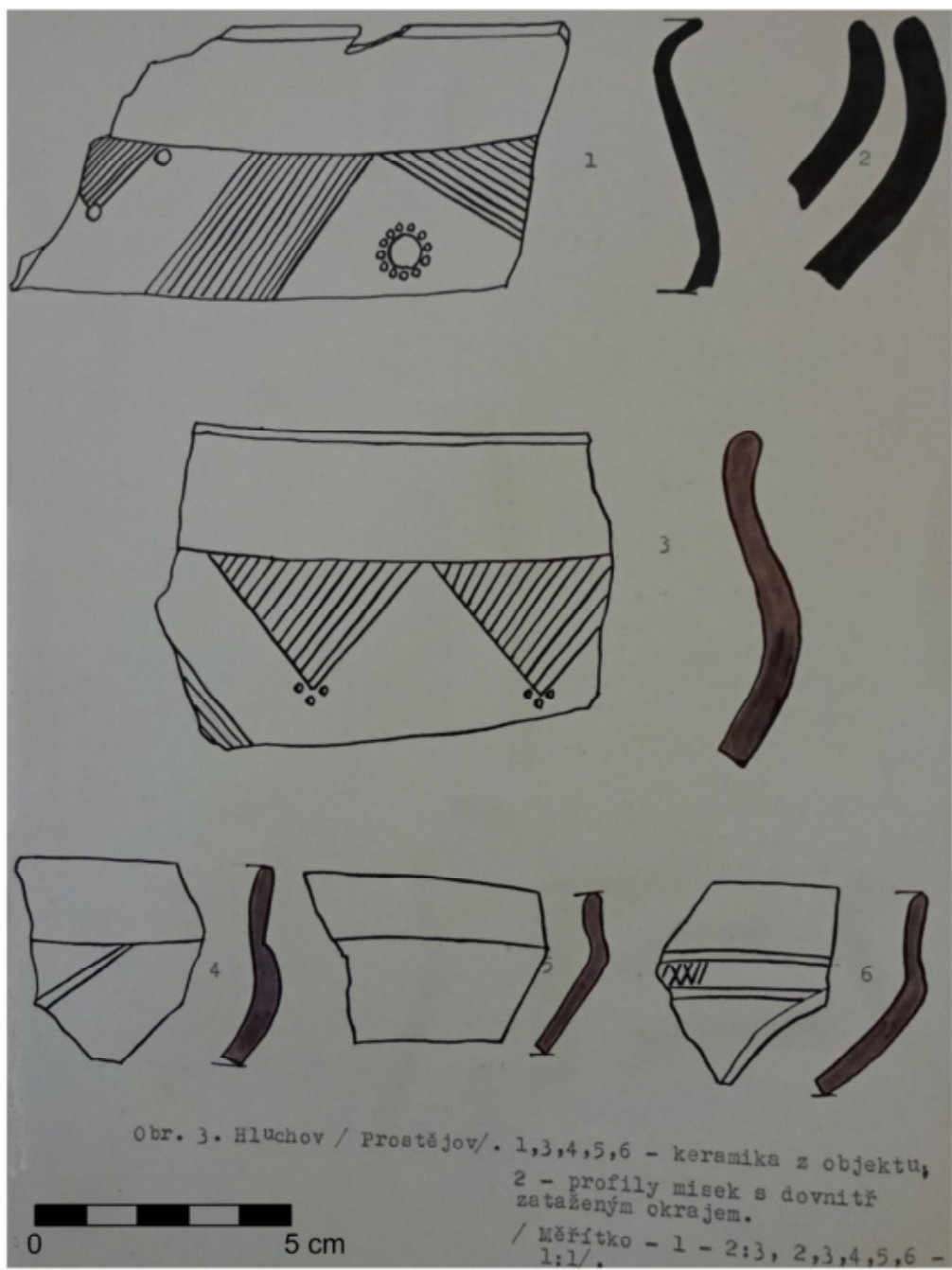




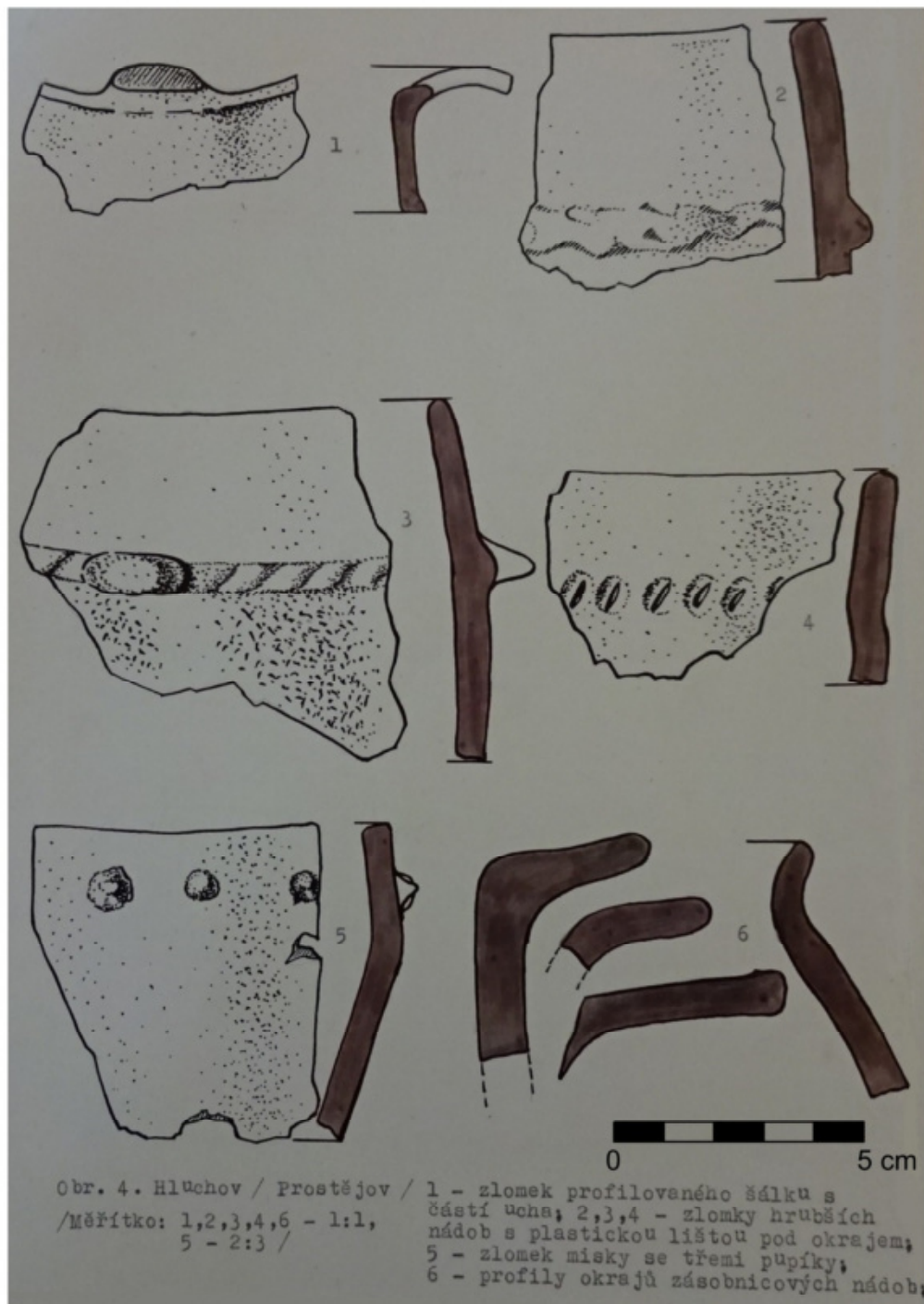
Tab. 7: Drahanovice - "Za zahradou": 1 - A 44235; 2 - A 44242; 3 - A 44273;
 4 - A 44243; 5 - A 44274; 6 - A 44244



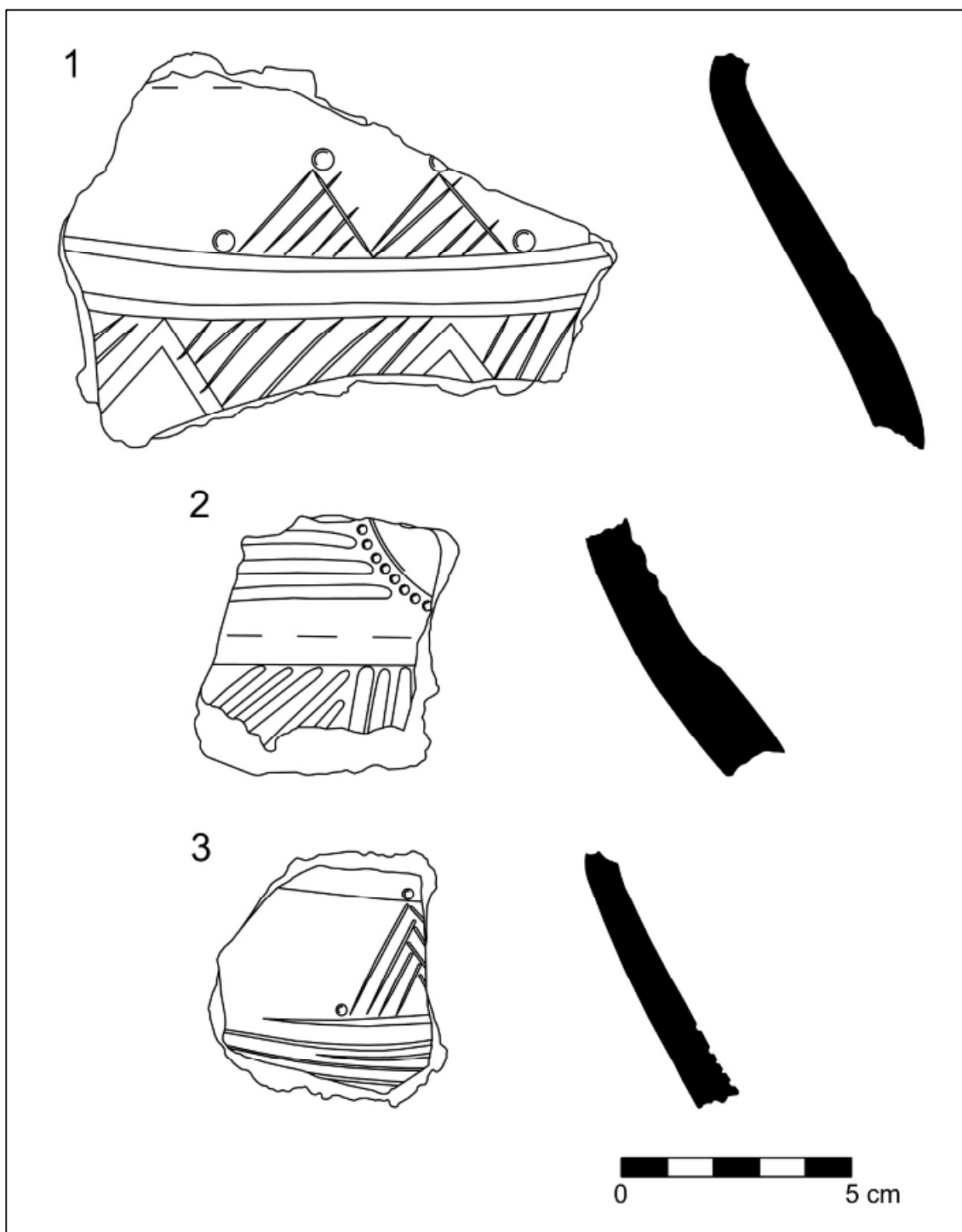
Tab. 8: Hlučov - "Obec - pozemek Františka Vyhliďala": 1 - 15434; 2 - 15435; 3 - 15436; 4 - 15440; 5 - 15439; 6 - 15438; 7 - 15441; 8 - 15445; 9 - 15443; 10 - 15547 (Šmíd 1977, obr. 2:1-10)



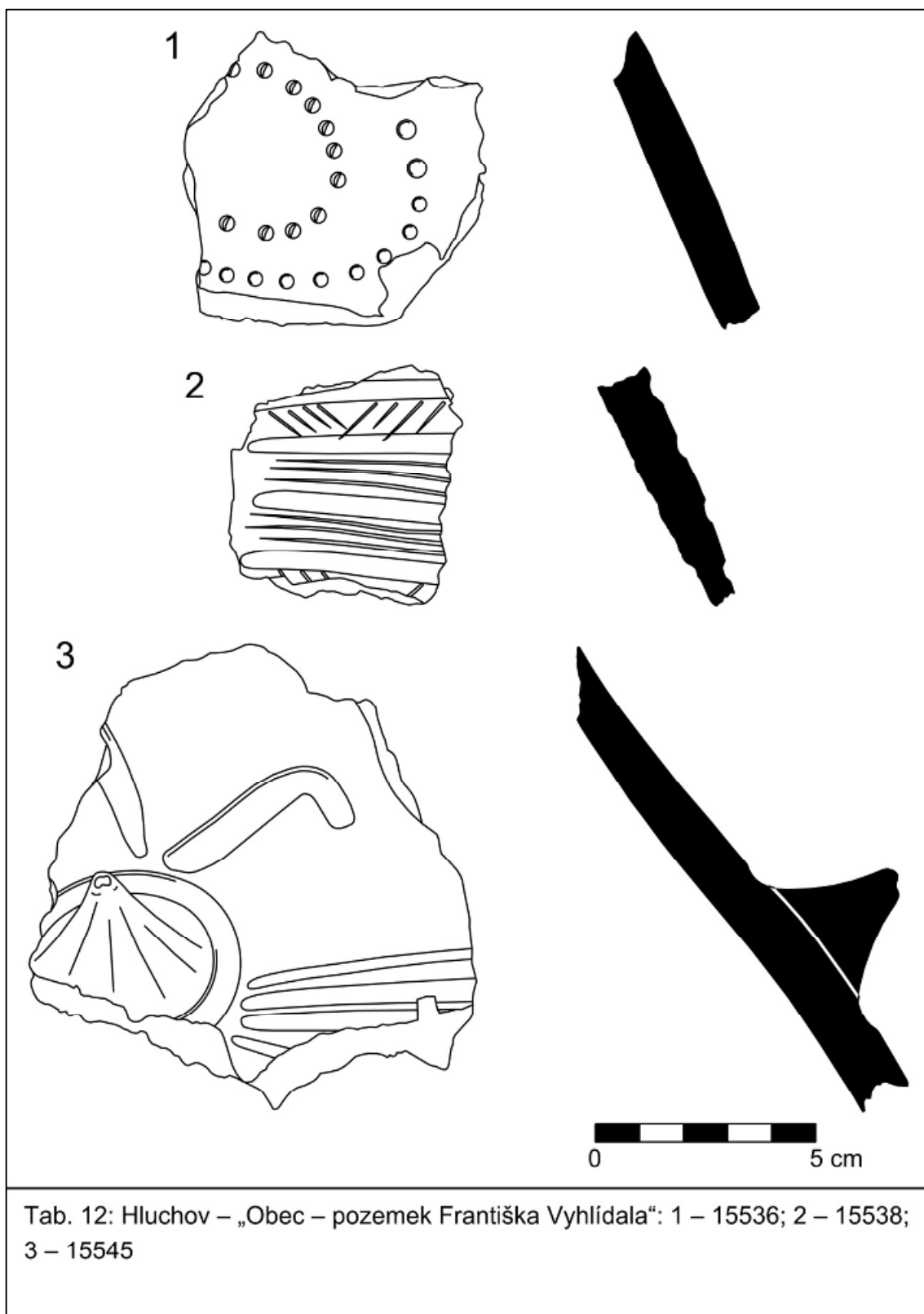
Tab. 9: Hlučov - "Obec - pozemek Františka Vyhliďala": 1 - 15466;
 2 - profily blíže neurčených mís se zataženým okrajem; 3 - 15467; 4 - 15465;
 5 - 15463; 6 - 15464 (Šmíd 1977, obr. 3:1-6)

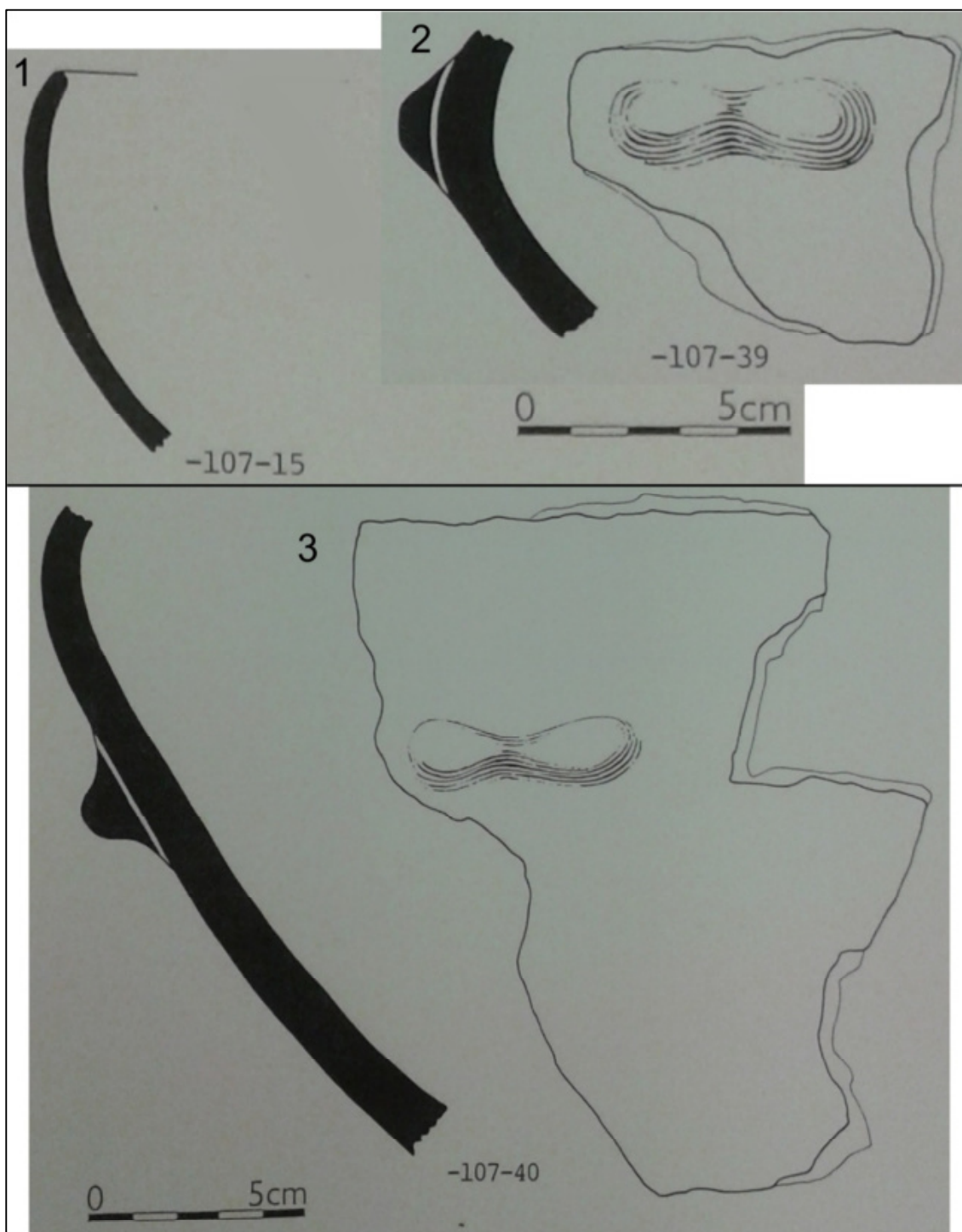


Tab. 10: Hlučov - "Obec - pozemek Františka Vyhliďala": 1 - 15548; 2 - 15451; 3 - 15446; 4 - 15453; 5 - 15462; 6 - profily blíže neurčených okrajů zásobnicových nádob (Šmíd 1977, obr. 4:1-6)

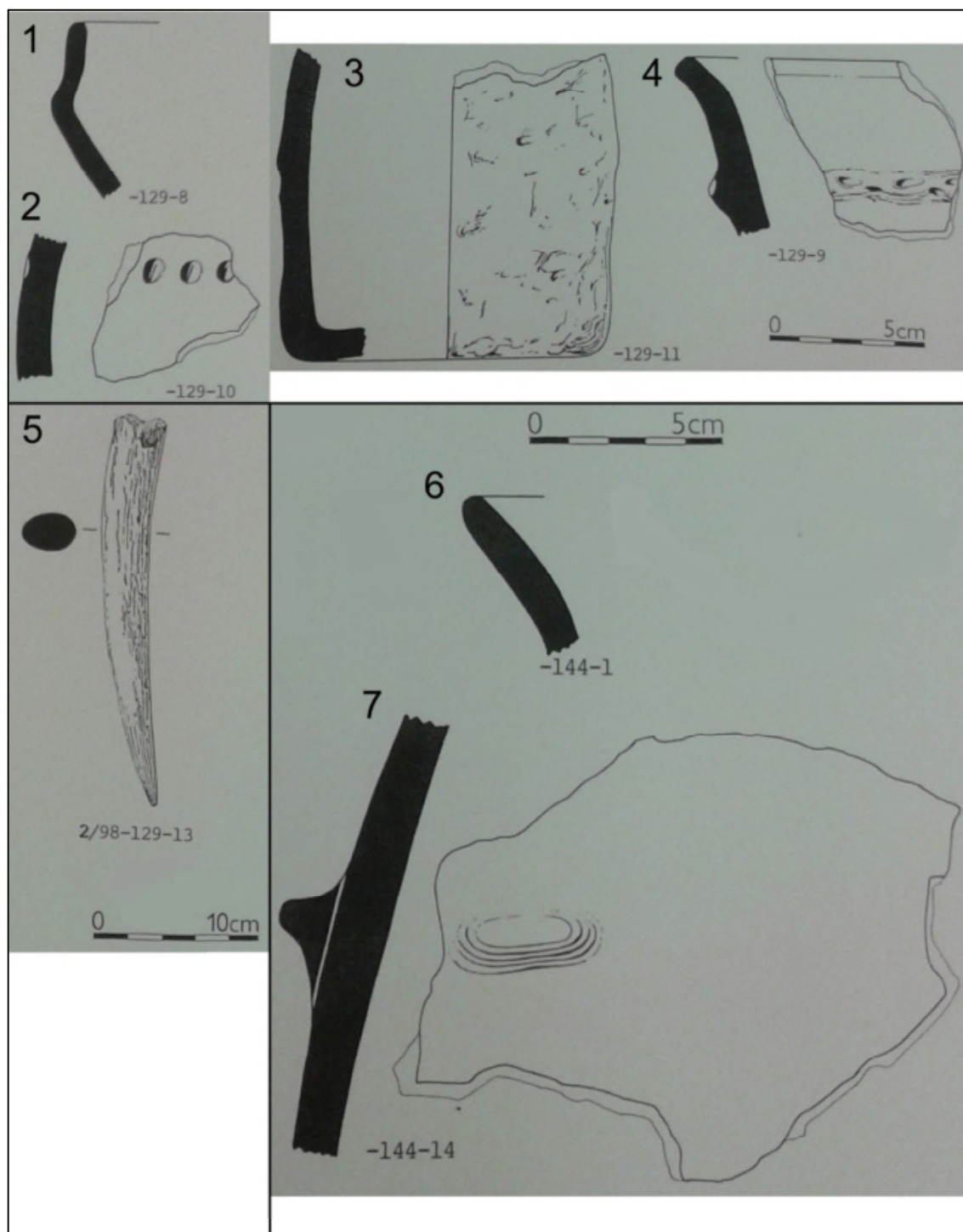


Tab. 11: Hlučov – „Obec – pozemek Františka Vyhliďala“: 1 – 15523; 2 – 15534; 3 – 15535

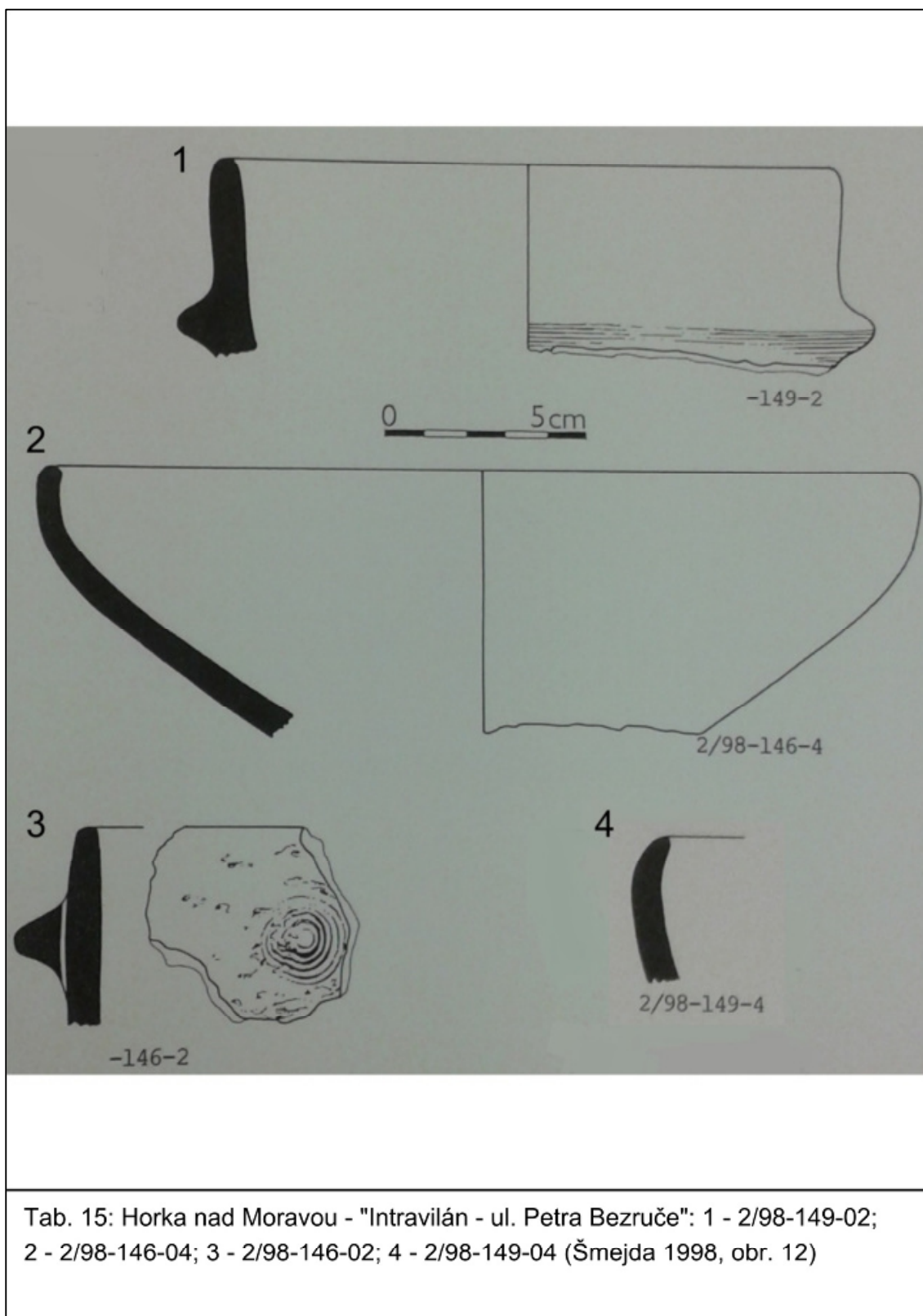


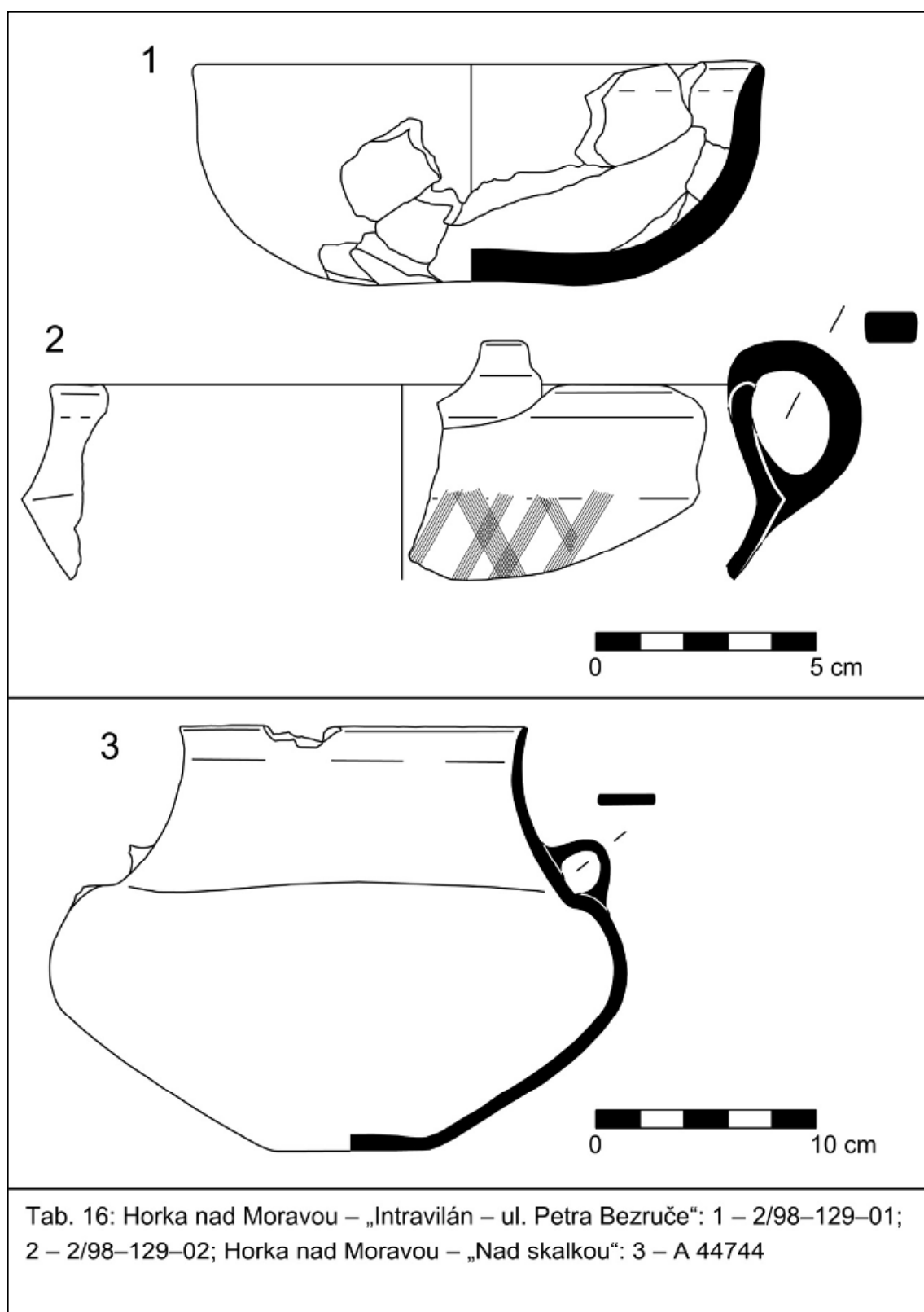


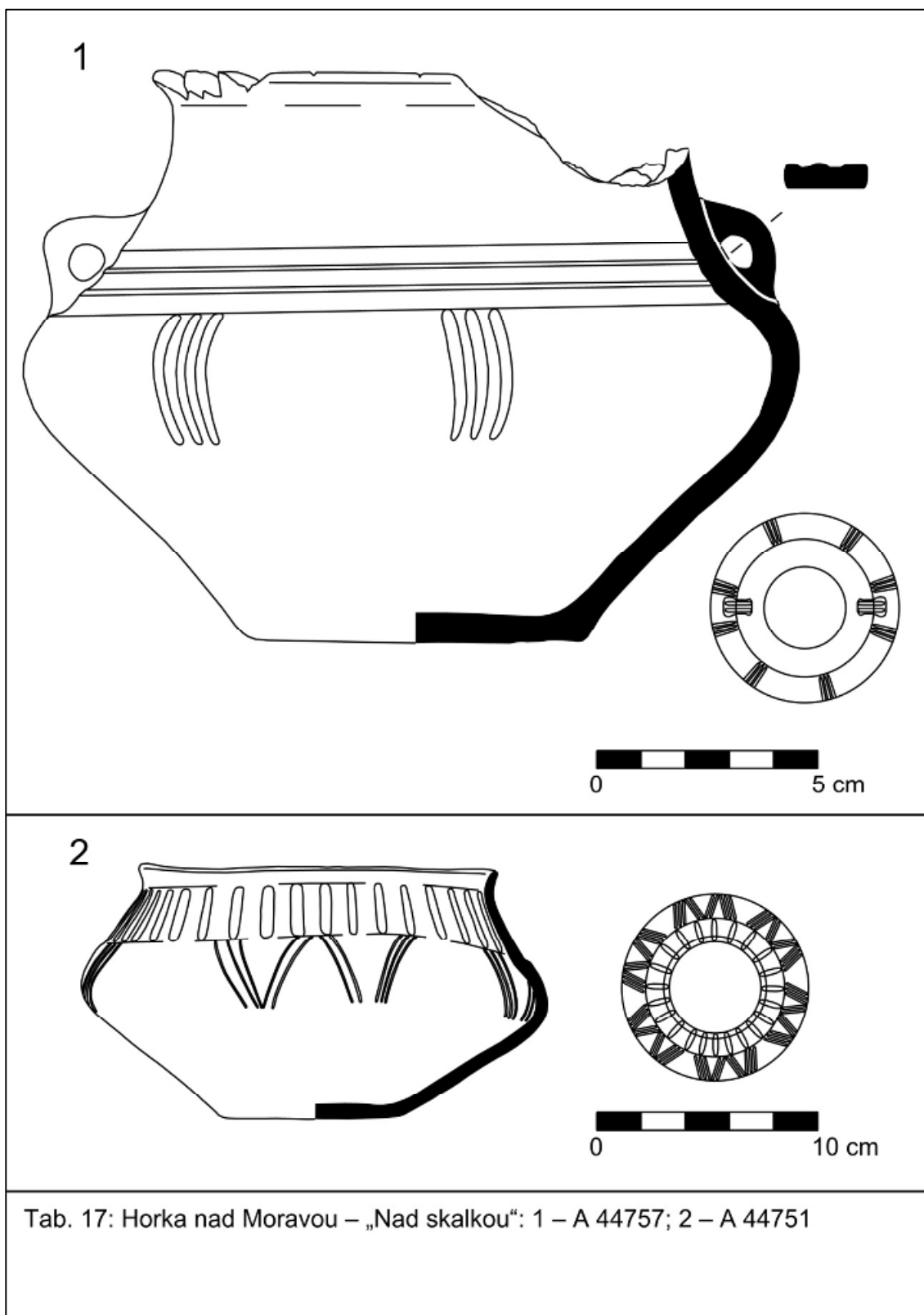
Tab. 13: Horka nad Moravou - "Intravilán - ul. Petra Bezruče": 1 - 2/98-107-15; 2 - 2/98-107-39; 3 - 2/98-107-40 (Šmejda 1998, obr. 7, 8)

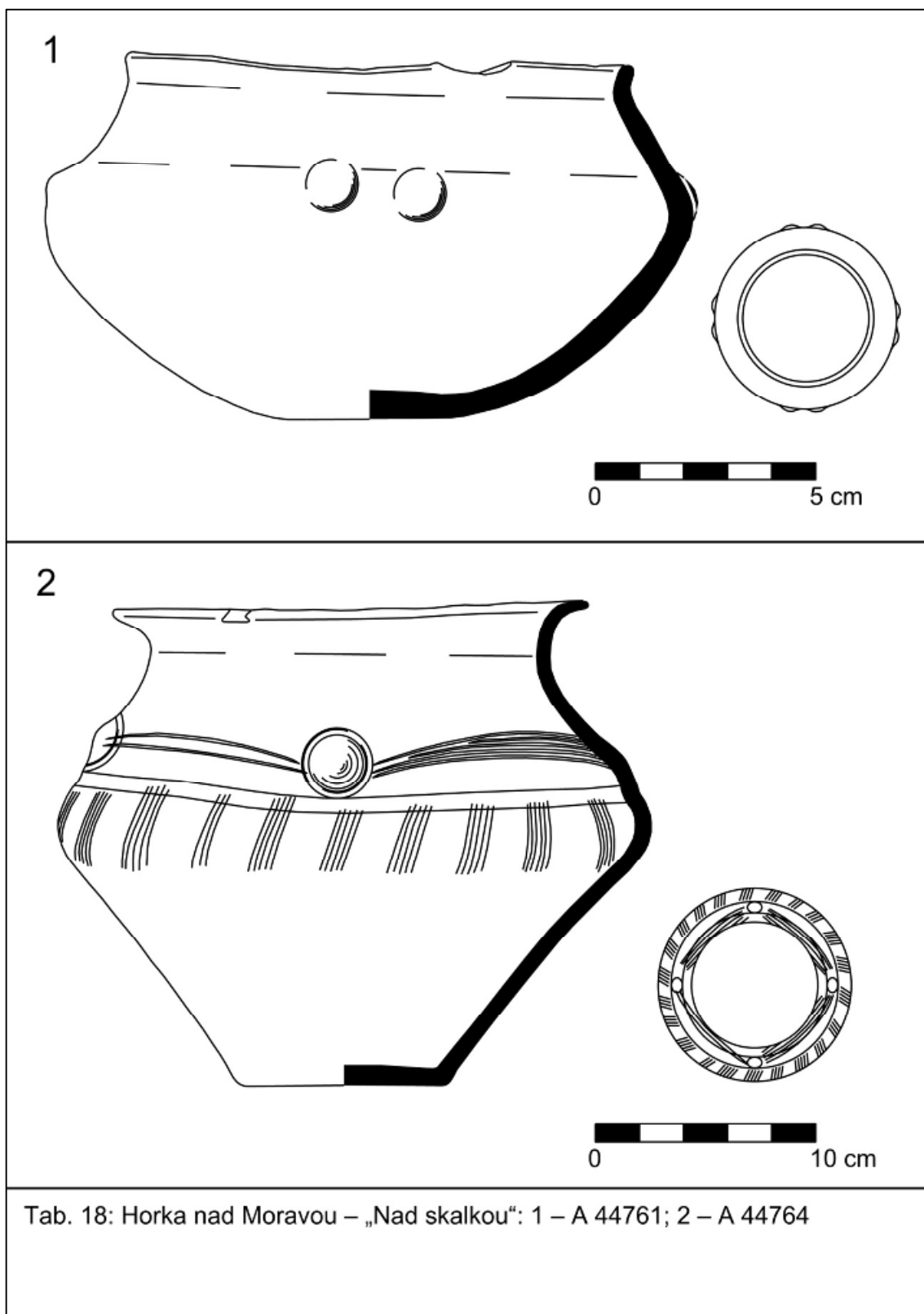


Tab. 14: Horka nad Moravou - "Intravilán - ul. Petra Bezruče": 1 - 2/98-129-08;
 2 - 2/98-129-10; 3 - 2/98-129-11; 4 - 2/98-129-09; 5 - 2/98-129-13;
 6 - 2/98-144-01; 7 - 2/98-144-14 (Šmejda 1998, obr. 10, 11)

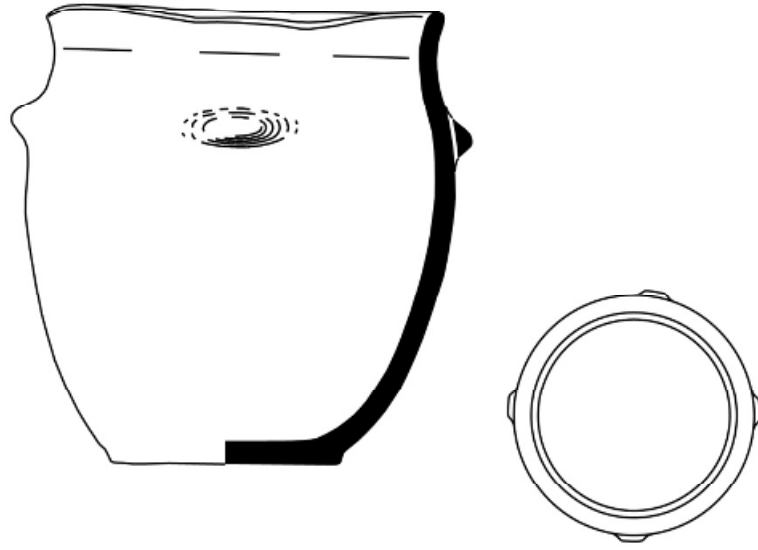




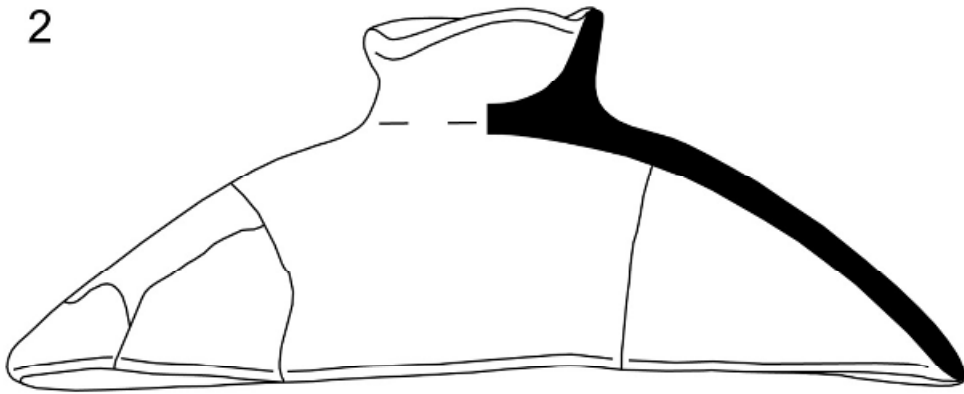




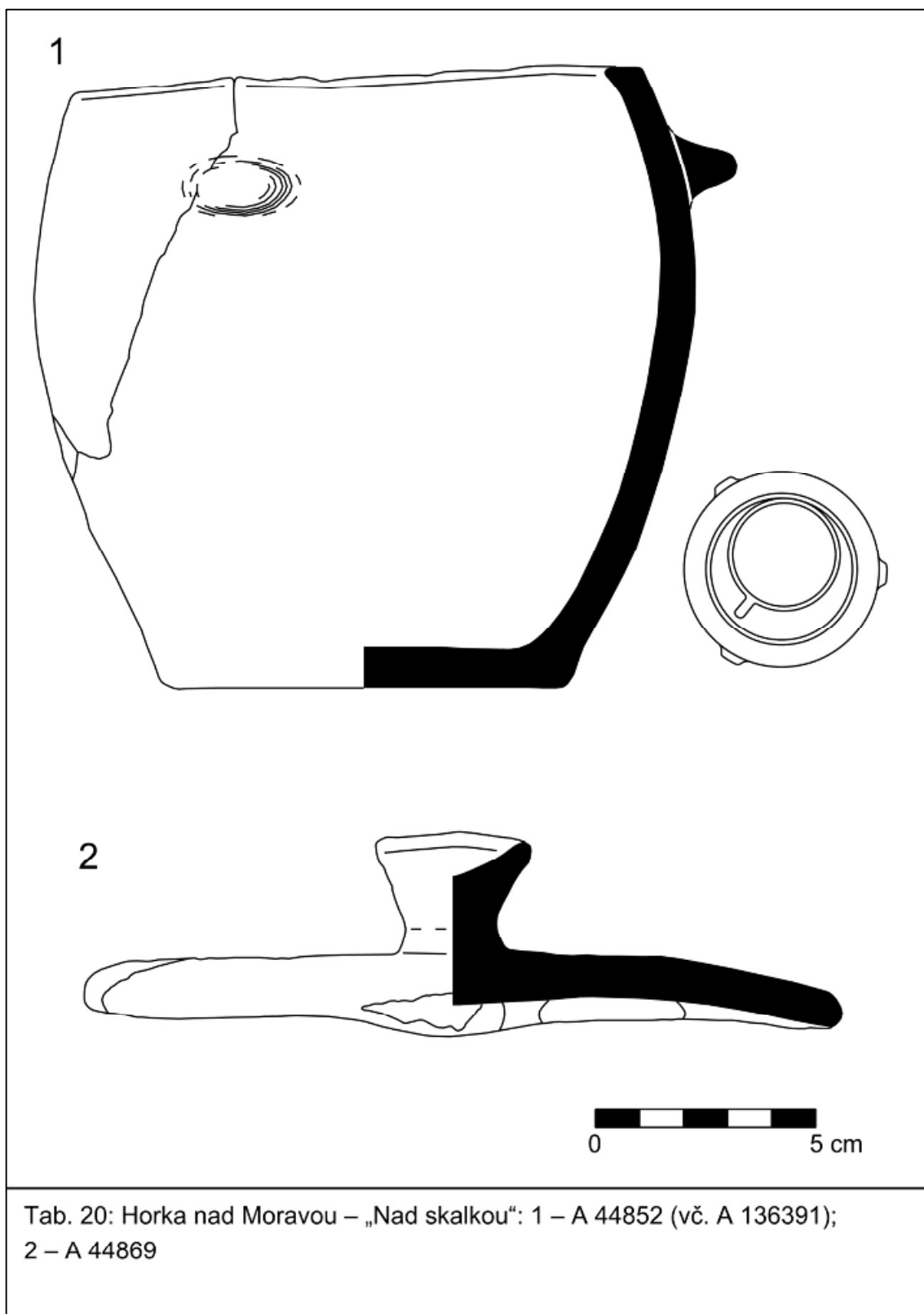
1



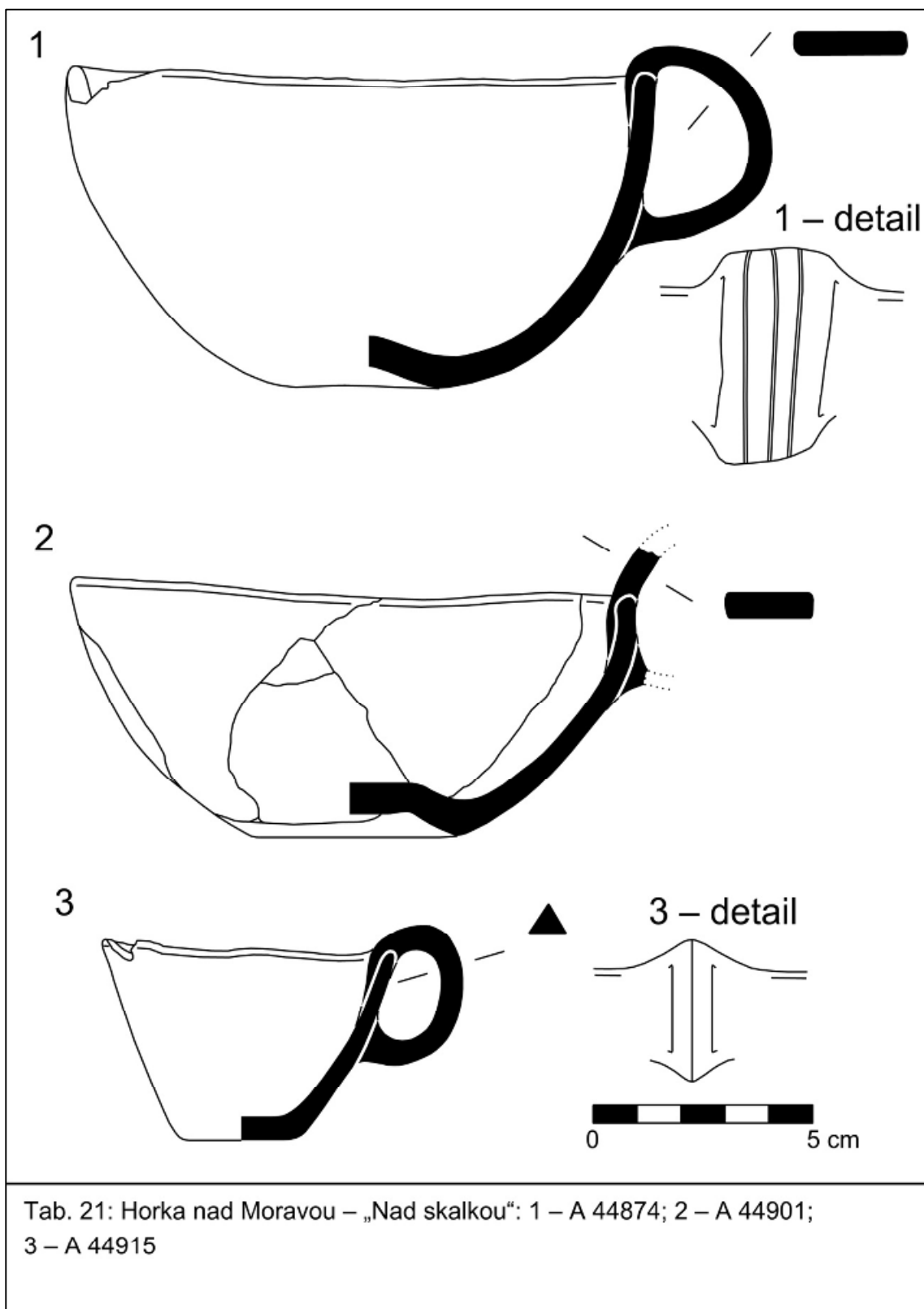
2

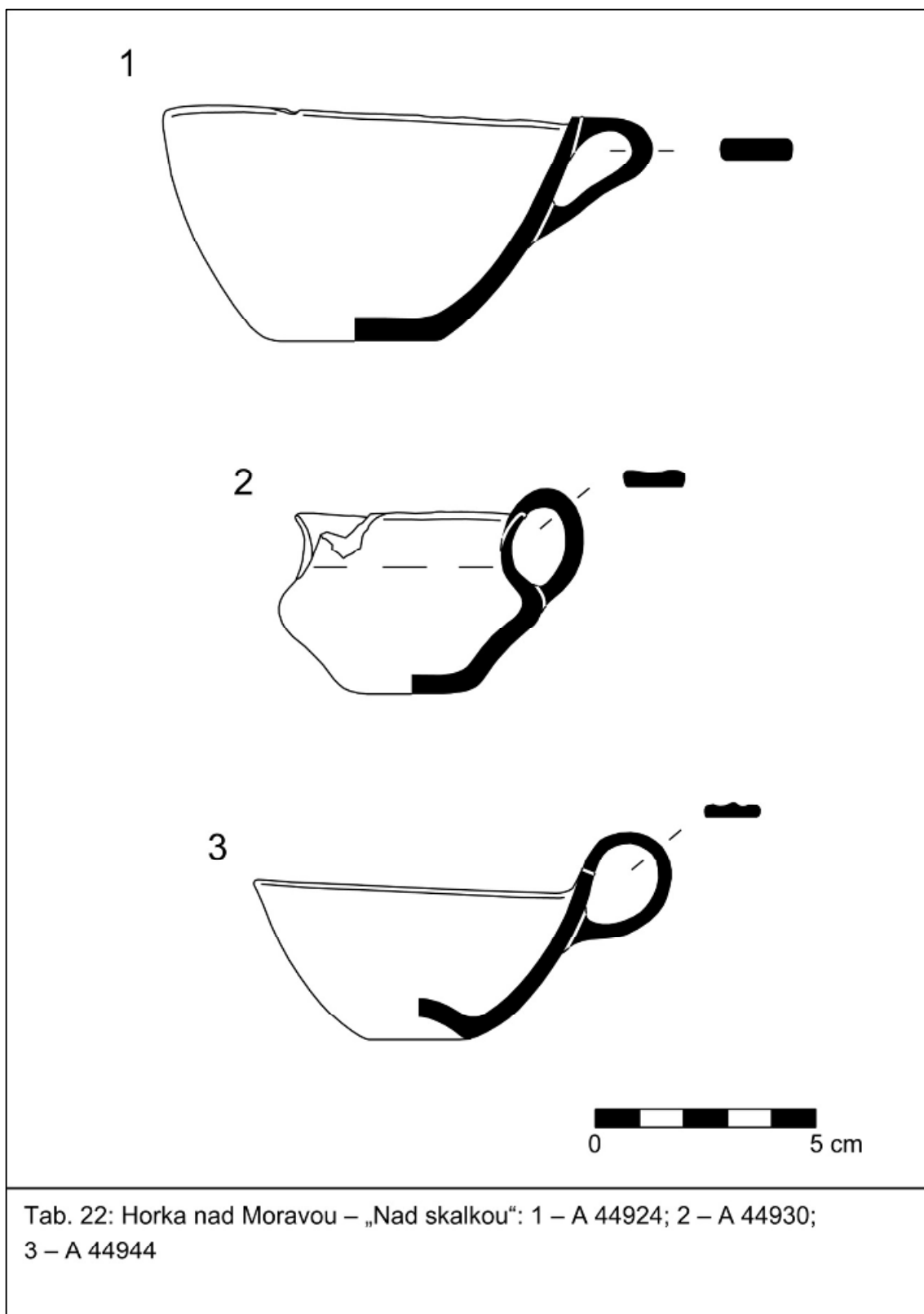


Tab. 19: Horka nad Moravou – „Nad skalkou“: 1 – A 44835; 2 – A 44849



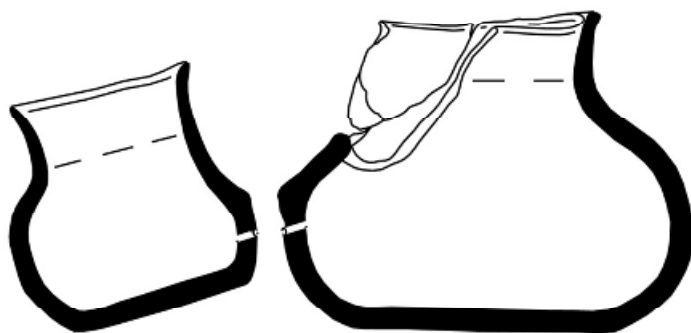
Tab. 20: Horka nad Moravou – „Nad skalkou“: 1 – A 44852 (vč. A 136391);
2 – A 44869



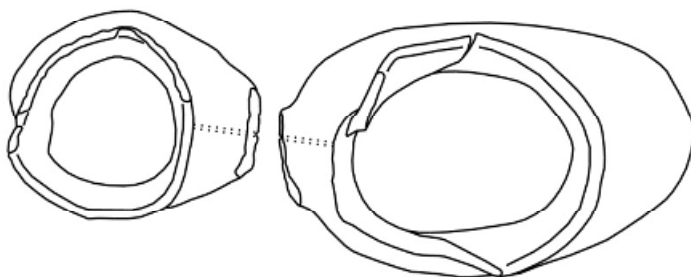


Tab. 22: Horka nad Moravou – „Nad skalkou“: 1 – A 44924; 2 – A 44930;
3 – A 44944

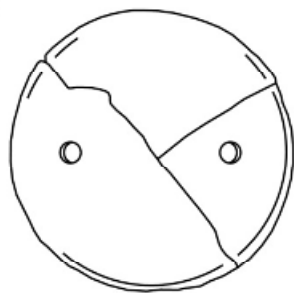
1



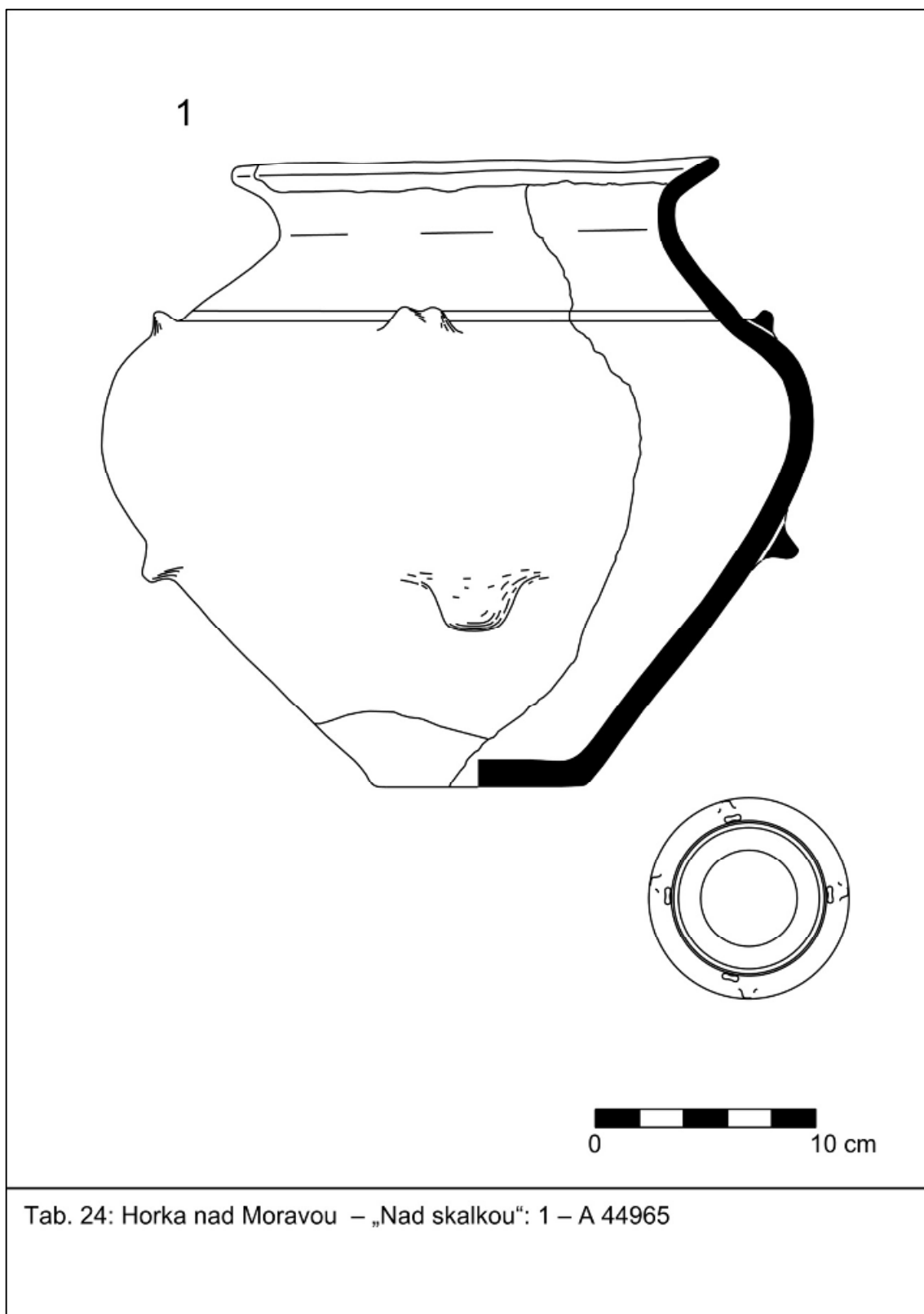
1 – pohled zvrchu

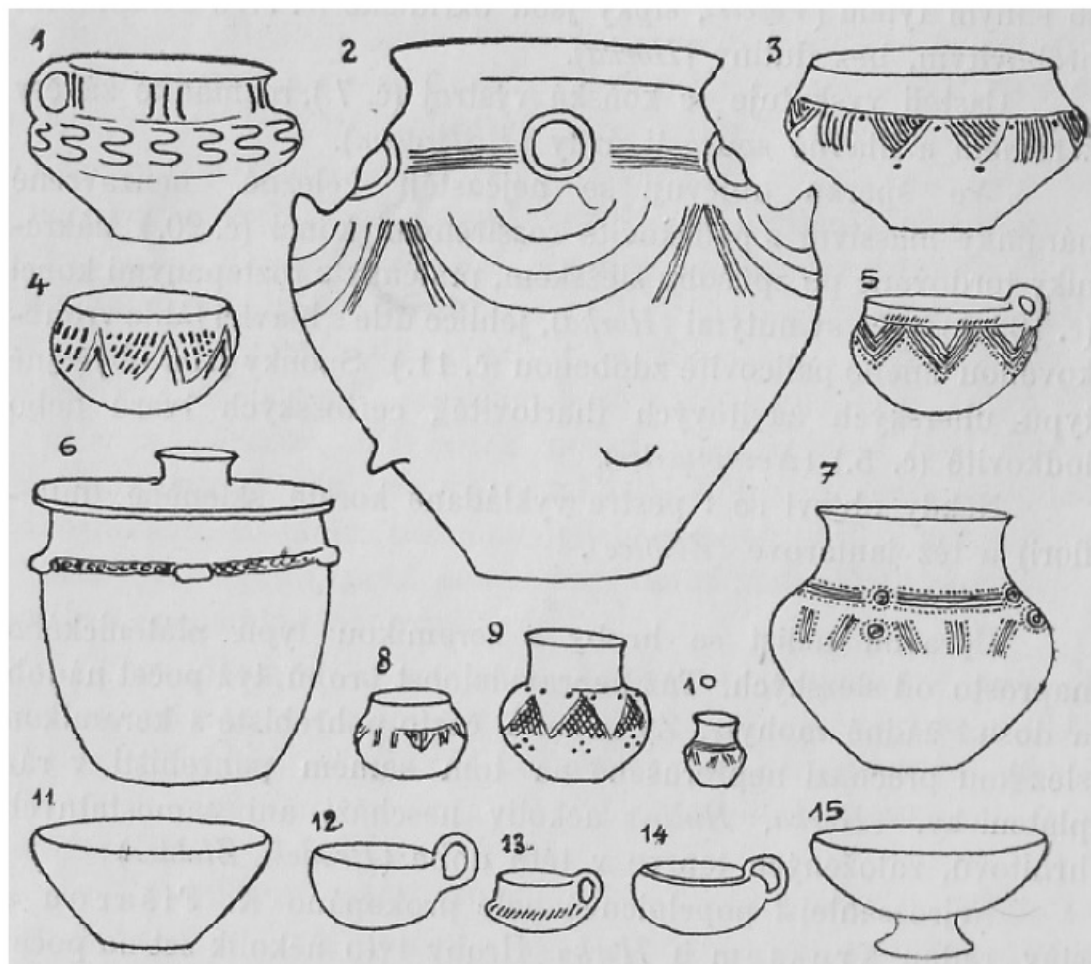


2



Tab. 23: Horka nad Moravou – „Nad skalkou“: 1 – A 44948/1, A 44948/2;
2 – A 44952



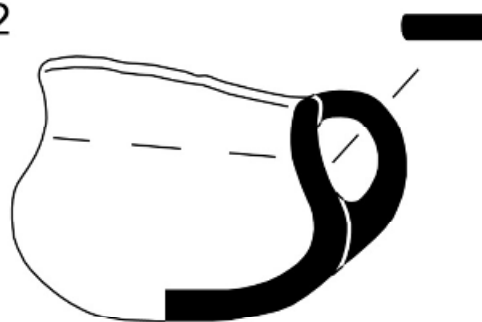


Tab. 25: Horka nad Moravou – „Nad skalkou“: 1 – 15 bez inv. č. (Červinka 1911, 45, obr. 16, bez měřítka)

1



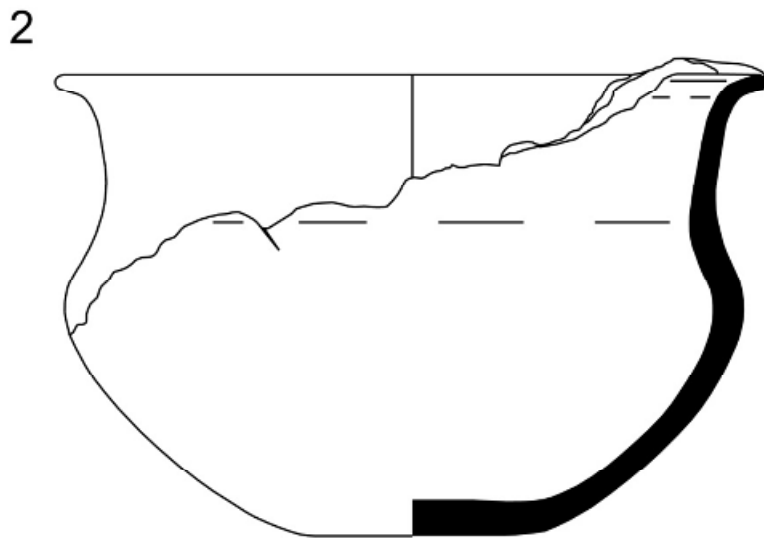
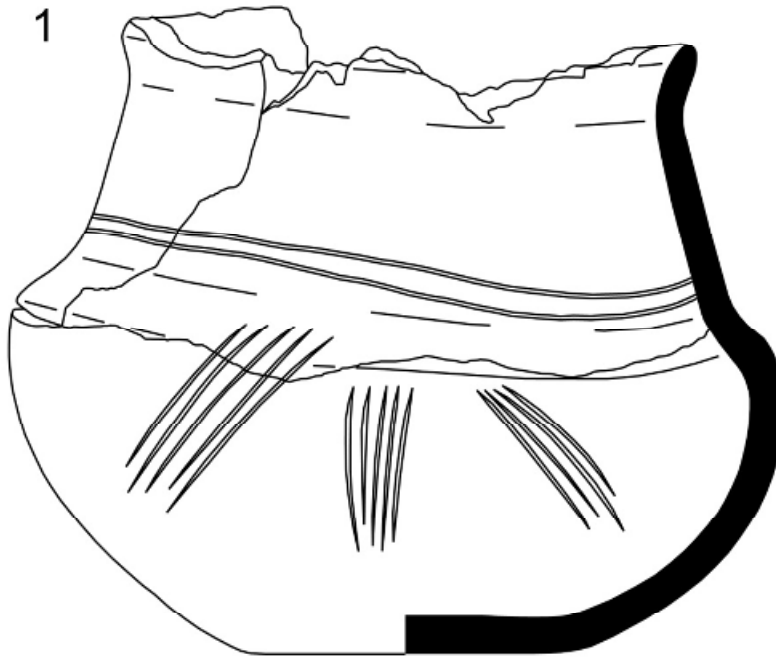
2



3



Tab. 26: Loučany na Hané – „Hliník“: 1 – A 71976; 2 – A 71977;
Luběnice – „Trávníky“: 3 – A 71975

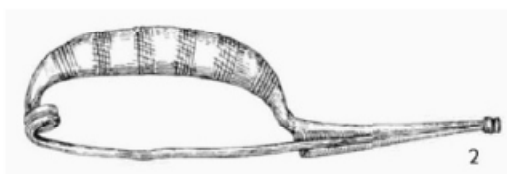


Tab. 27: Mezice - "(neznámá lok.1)": 1 - A 71262; 2 - A 71280

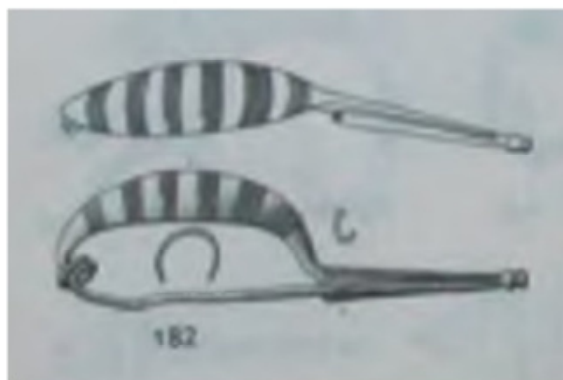
1a



1b

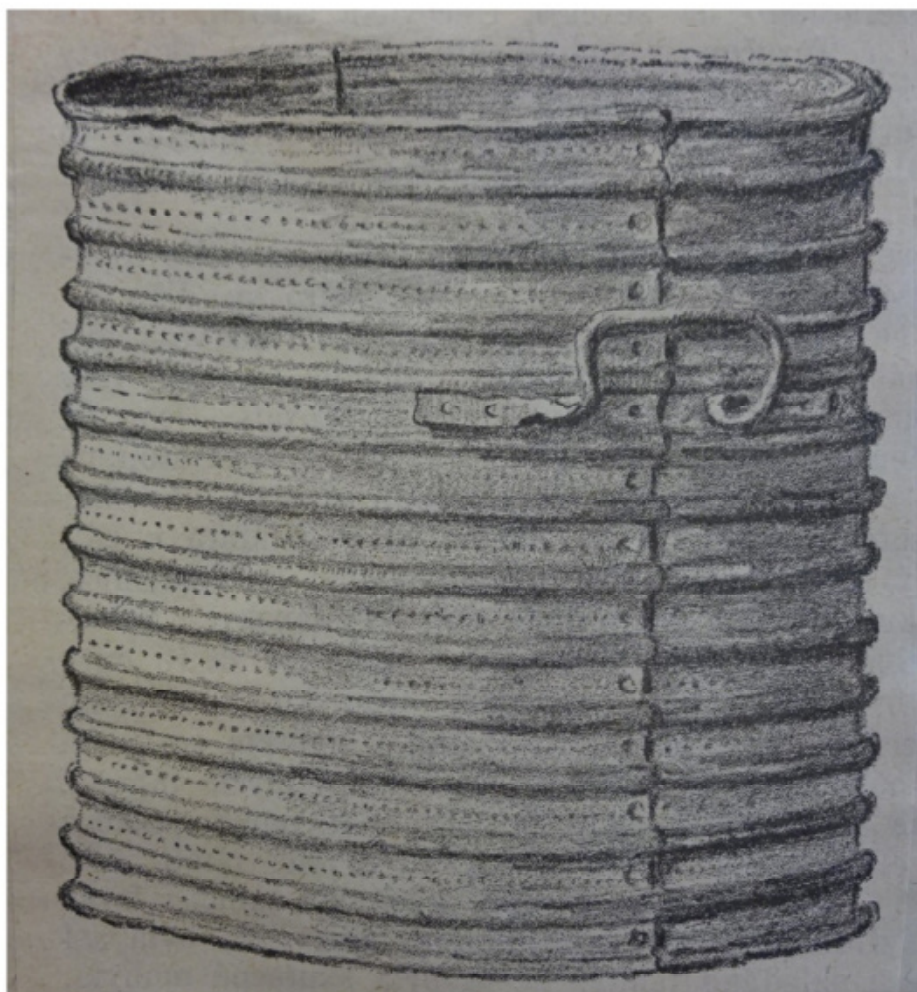


1c



Tab. 28: Náklo - "Pískovna u Mezič" A 15310: 1a - kresba v listinném archivu VMO (autorka M. Baborovská); 1b - Nekvasil 1967, 87, Taf. 11:2; 1c - Řihovský 1993, Taf. 16:182

1



2

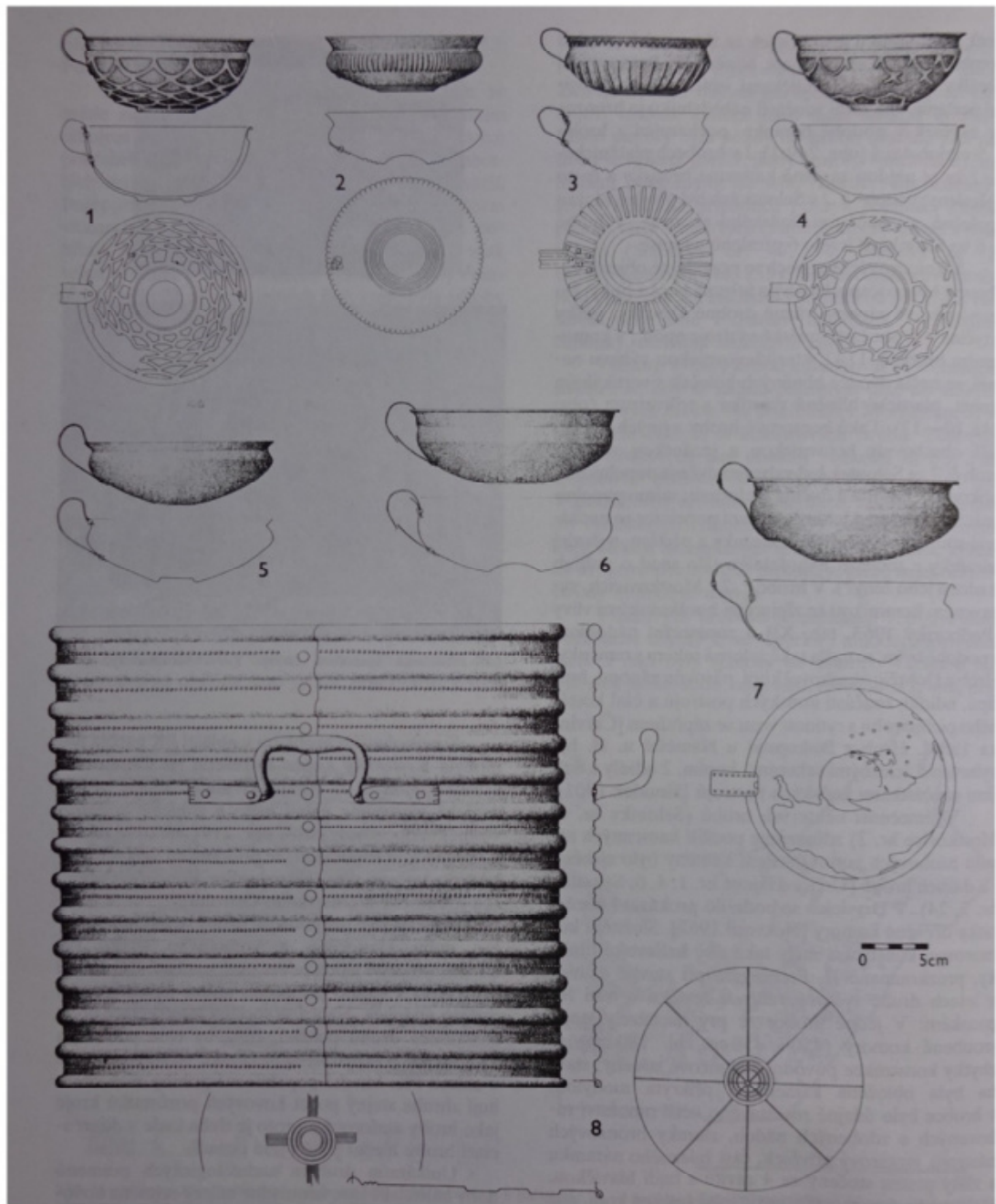


3

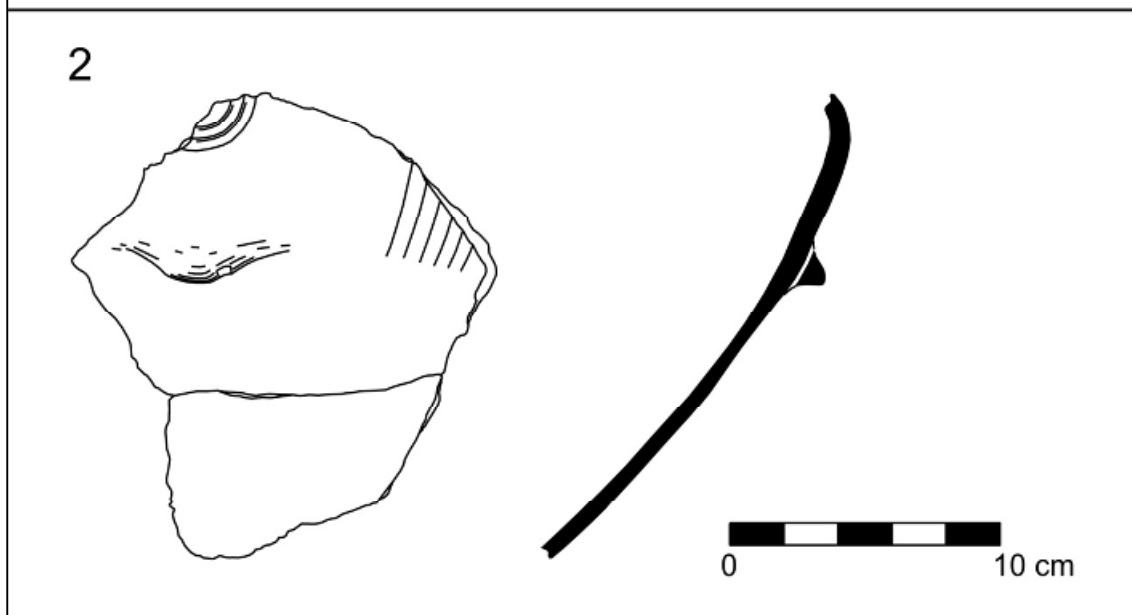
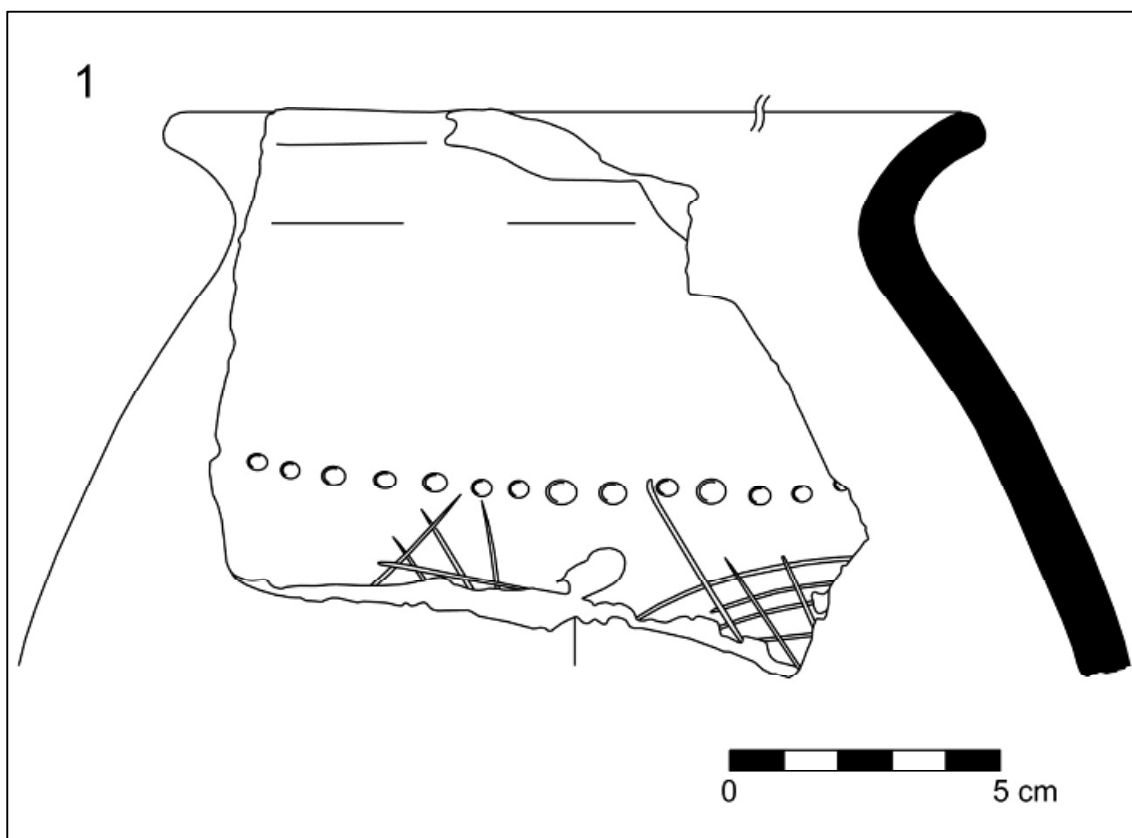


0 5 cm

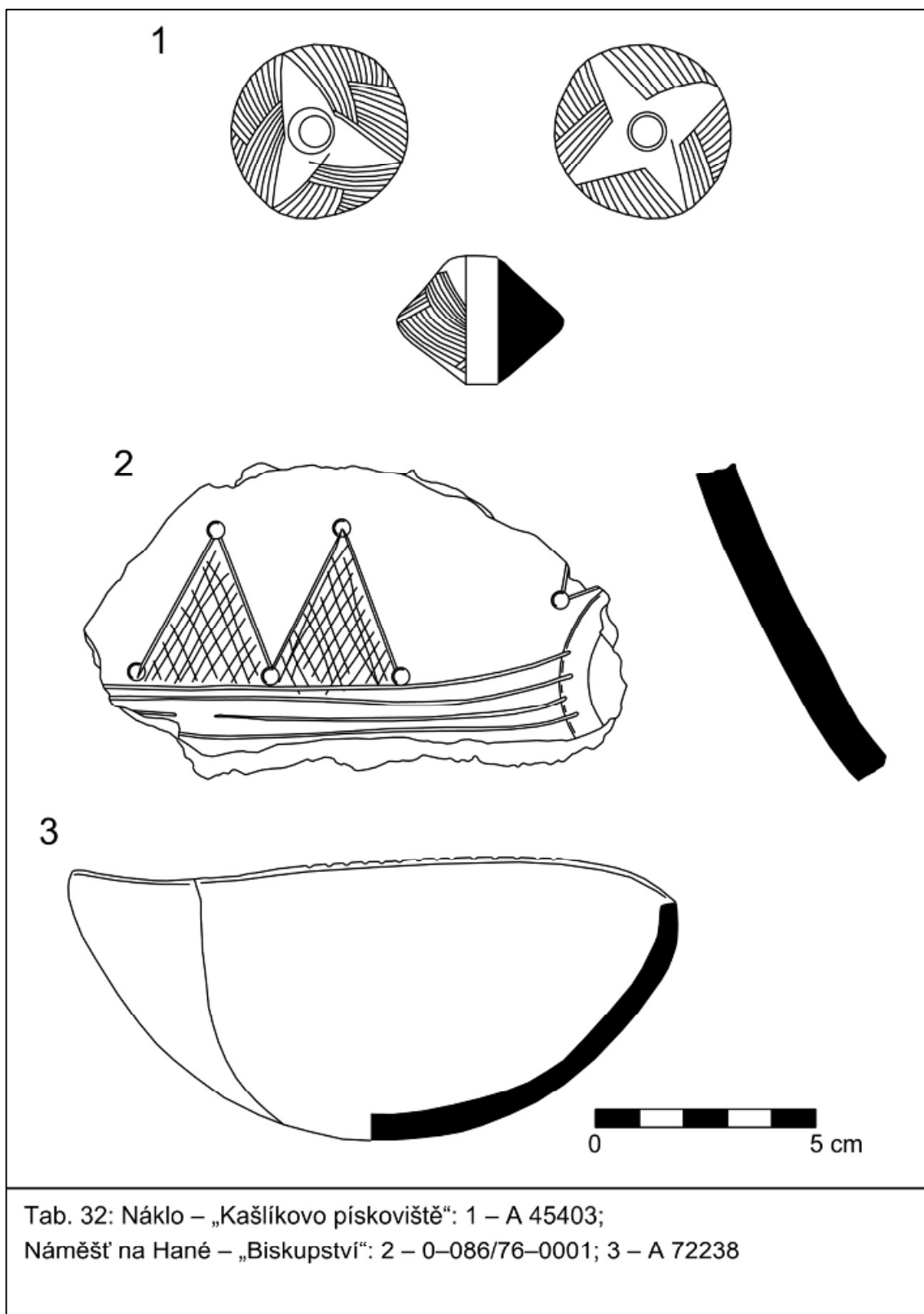
Tab. 29: Náklo – „Pod dědinou“: 1 – A 45759; 2, 3 – 2 typy šáleků, inv. č. nezjištěna, nálezy neposkytnuty (Wankel 1889, obr. na str. 52 a 53)

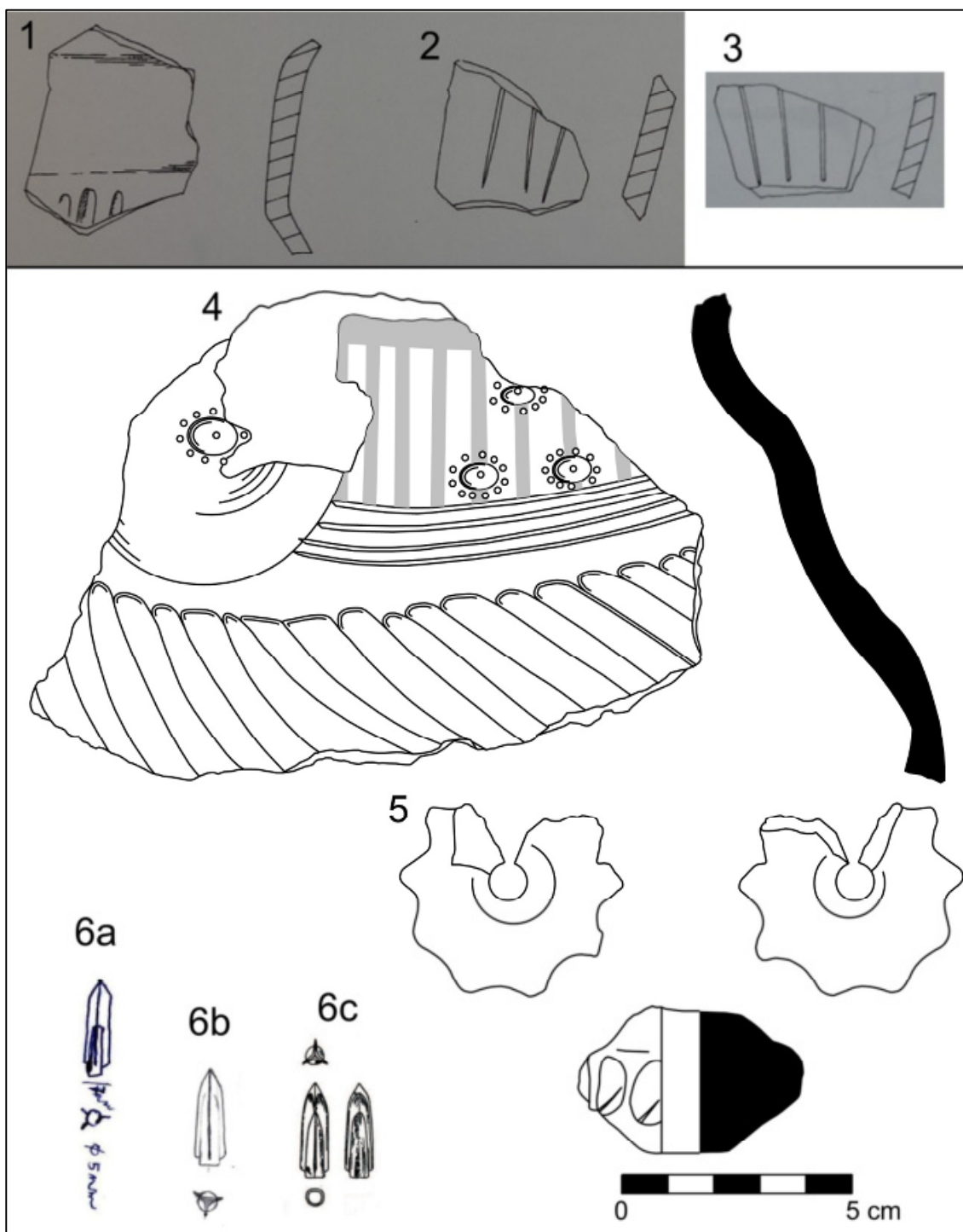


Tab. 30: Náklo – „Pod dědinou“: detailní kresba celého depotu (Nekvasil 1993, 358, obr. 237)

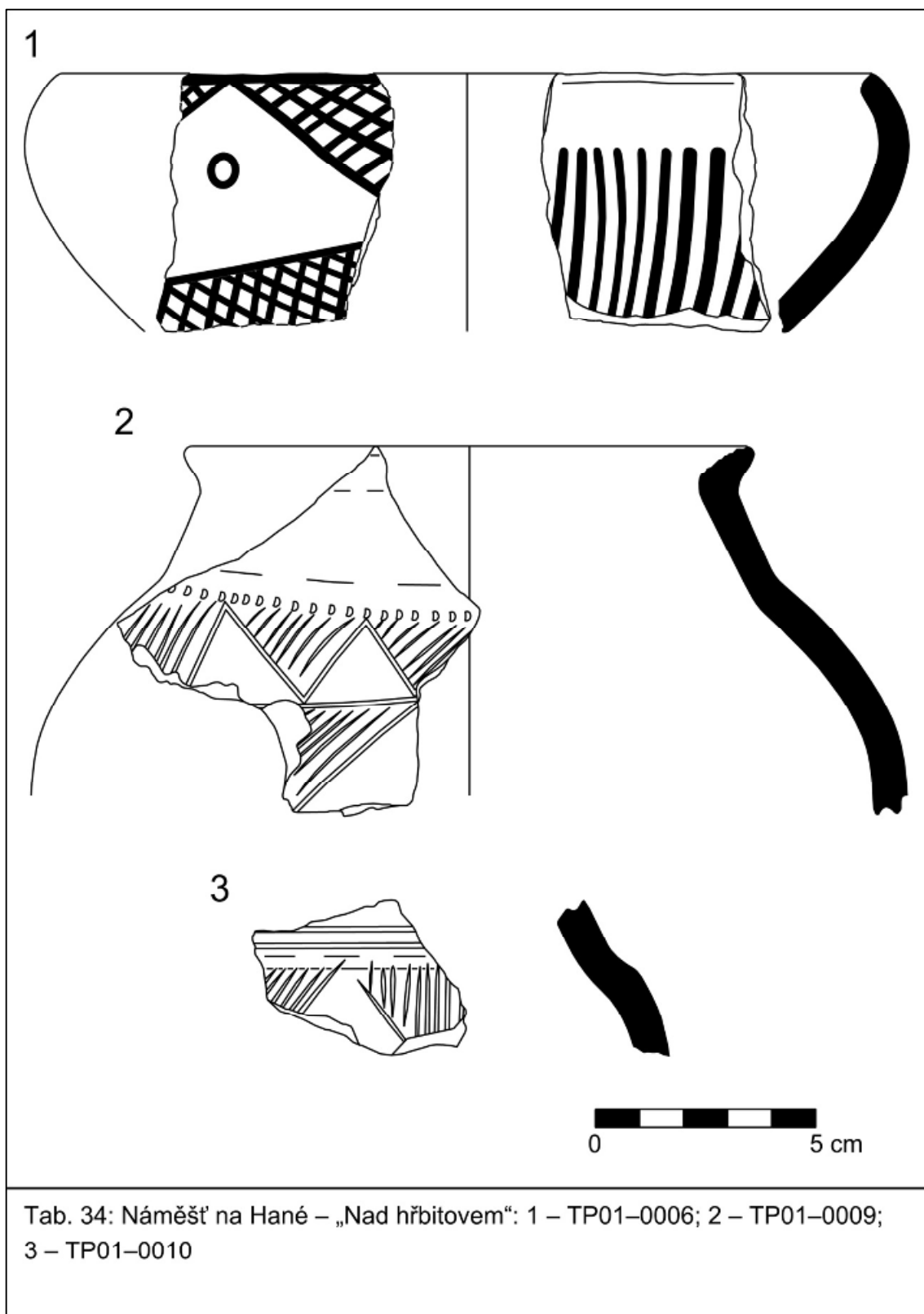


Tab. 31: Náklo – „U kostela“: 1 – A 51946; 2 – A 51949

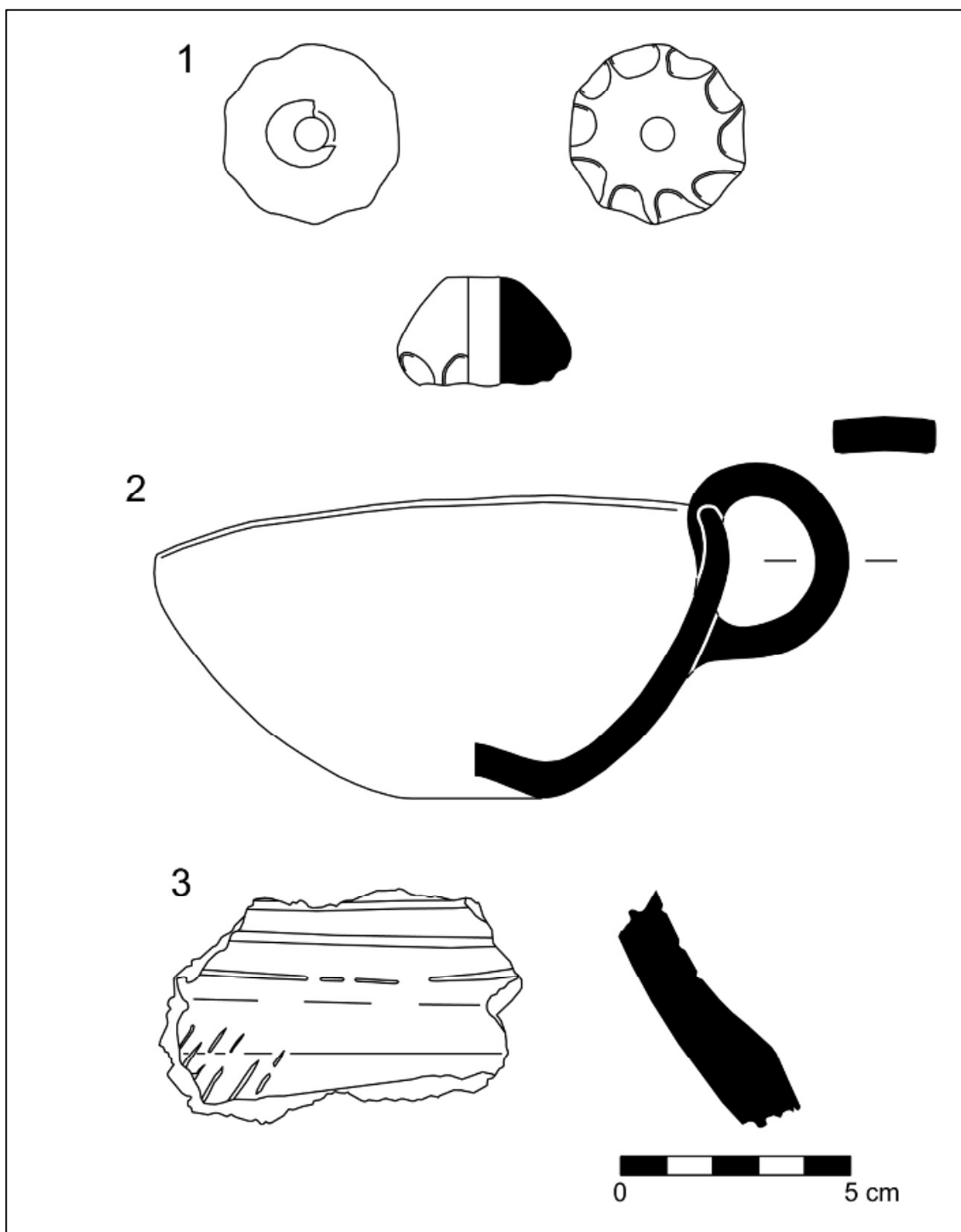




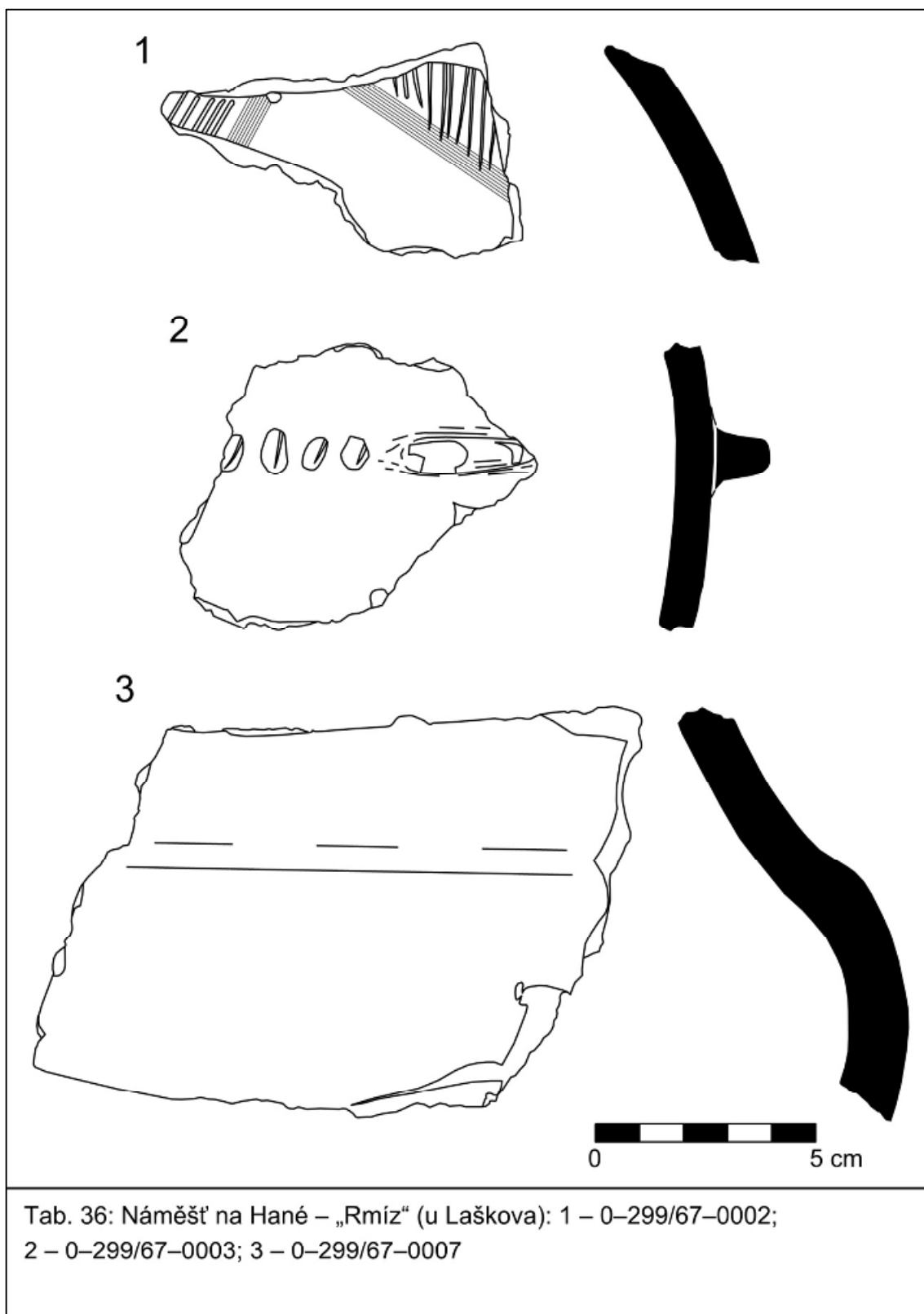
Tab. 33: Náměšť na Hané – „Biskupství“: 1 – 21/96–021; 2 – 21/96–022; 3 – 21/96–048 (Šmíd 1997b, obr. 4:5–6, 5:2, bez měřítka); Náměšť na Hané – „Lesní ulice“: 4 – TP03–0019; 5 – TP03–0038; Náměšť na Hané – „Nad hřbitovem“ (bez inv. č.): 6a, b – kresba nálezce (T. Přidal); 6c – Bartík et al. 2017, 60, Fig. 4:115

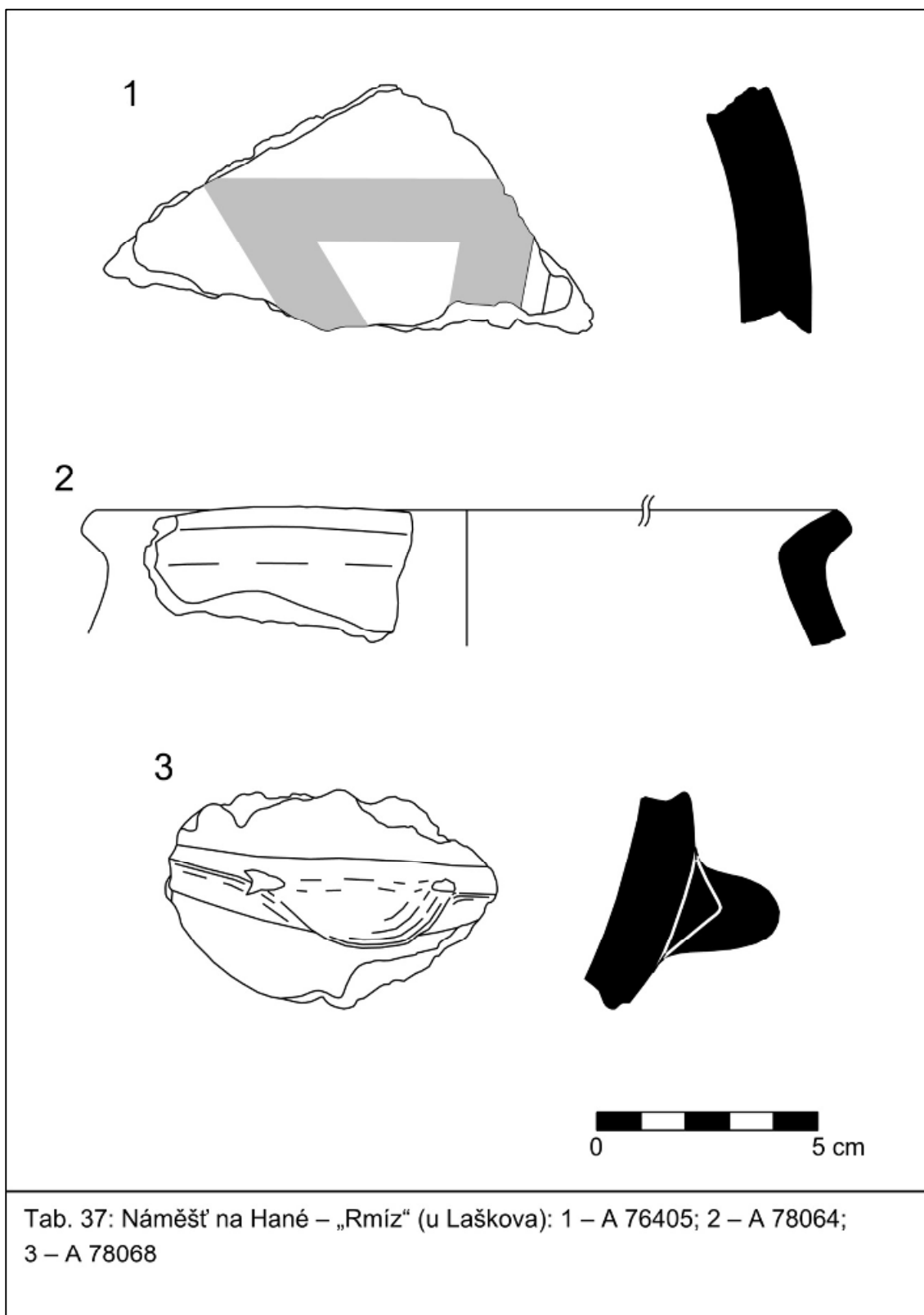


Tab. 34: Náměšť na Hané – „Nad hřbitovem“: 1 – TP01–0006; 2 – TP01–0009; 3 – TP01–0010

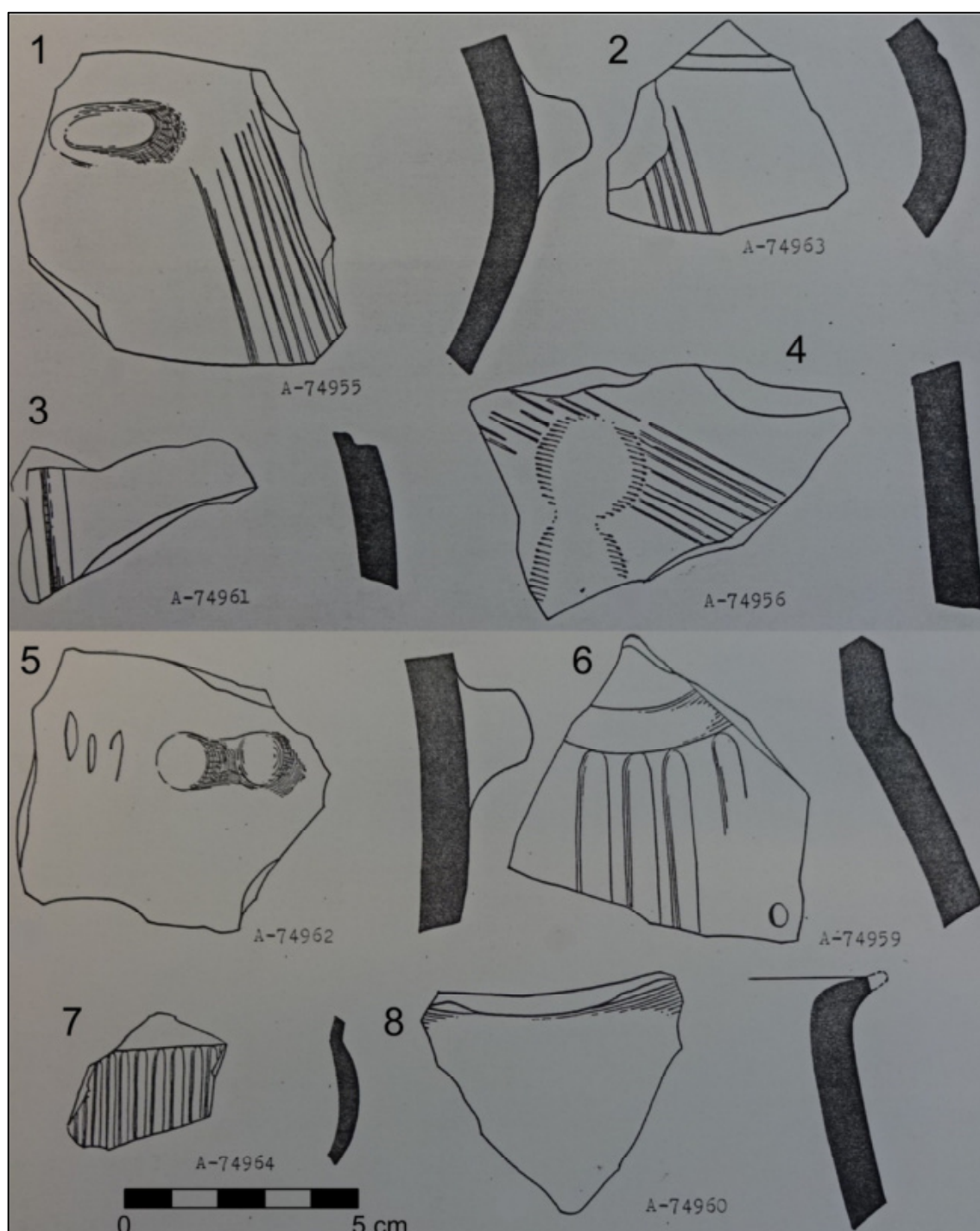


Tab. 35: Náměšť na Hané – „Nad hřbitovem“: 1 – TP01–0014;
 Náměšť na Hané – „Padělky za Biskupstvím“: 2 – TP02–0001;
 Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova): 3 – 0–299/67–0001

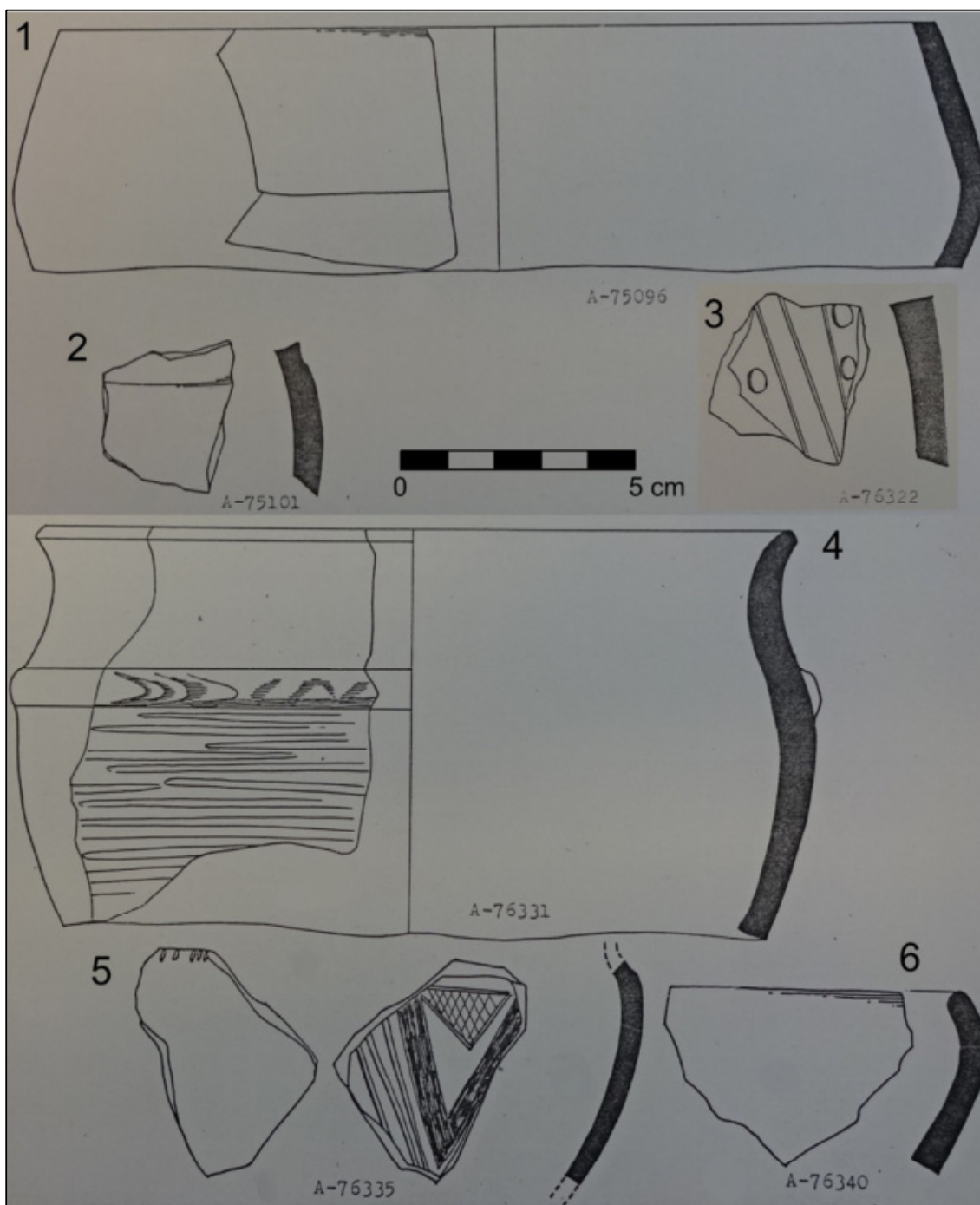




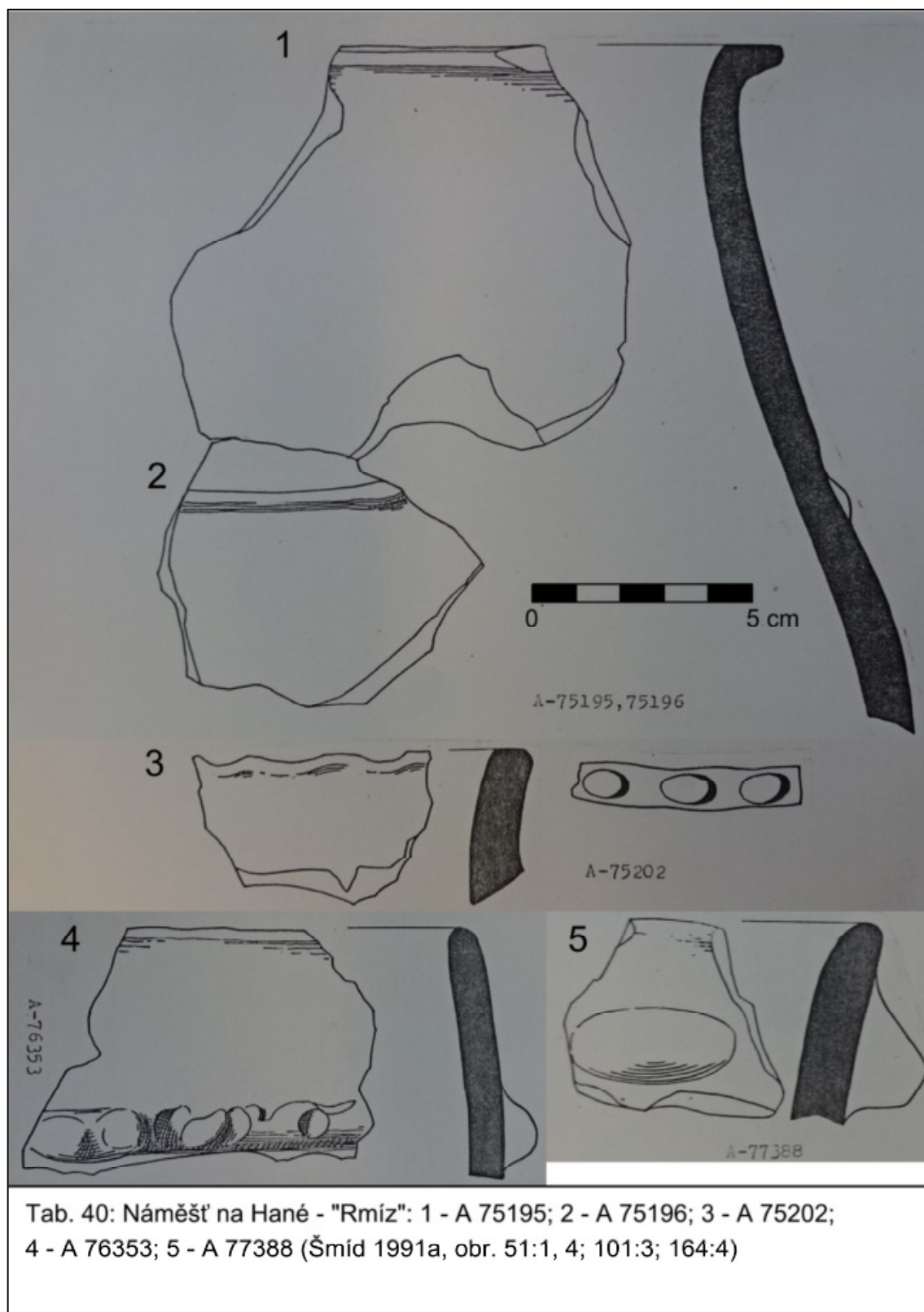
Tab. 37: Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova): 1 – A 76405; 2 – A 78064;
3 – A 78068

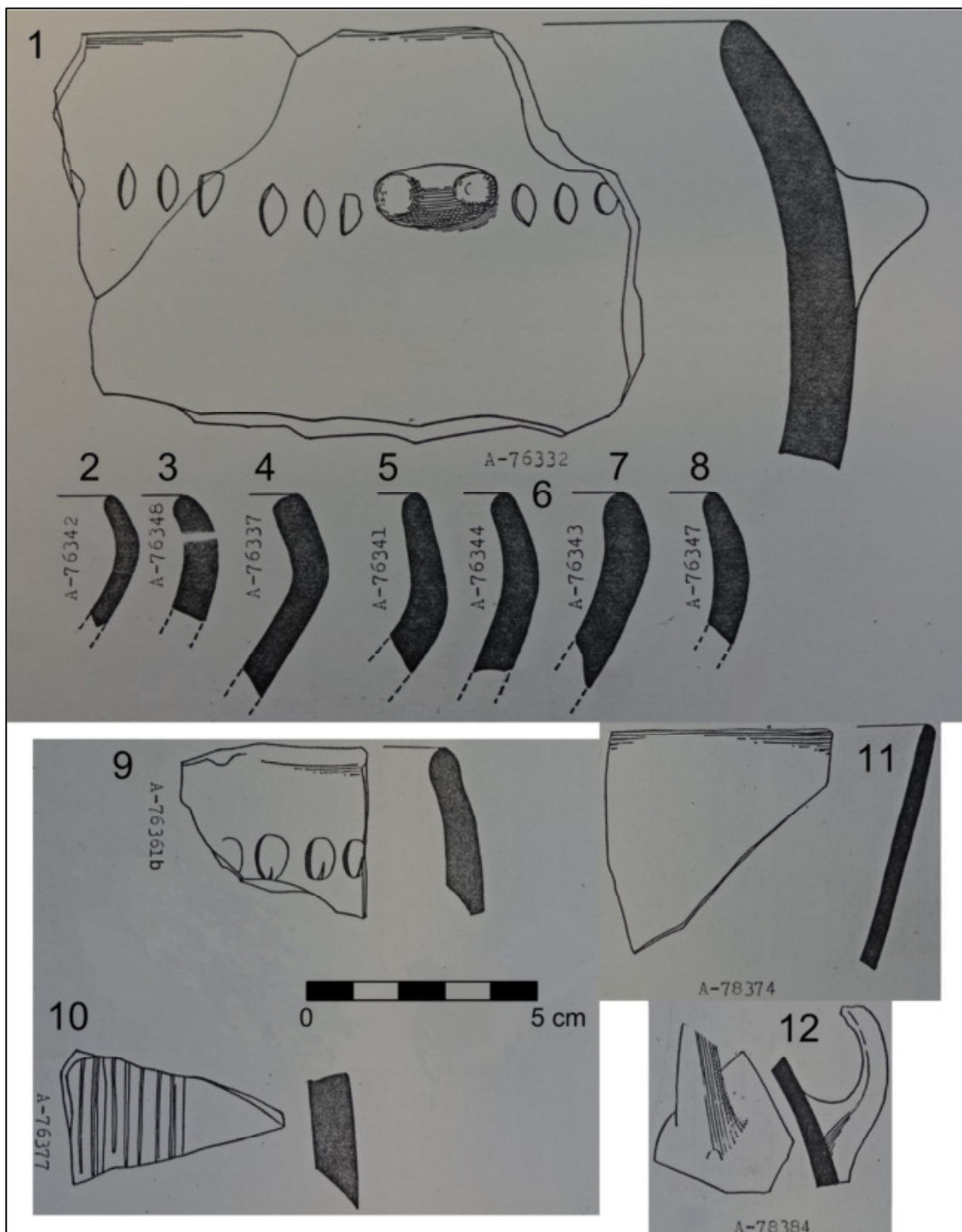


Tab. 38: Náměšť na Hané - "Rmíz": 1 - A 74955 (otočeno o 180°); 2 - A 74963;
 3 - A 74961 (otočeno o 100° vlevo); 4 - A 74956; 5 - A 74962; 6 - A 74959;
 7 - A 74964; 8 - A 74960 (Šmíd 1991a, obr. 31:1-4; 32:1-4)

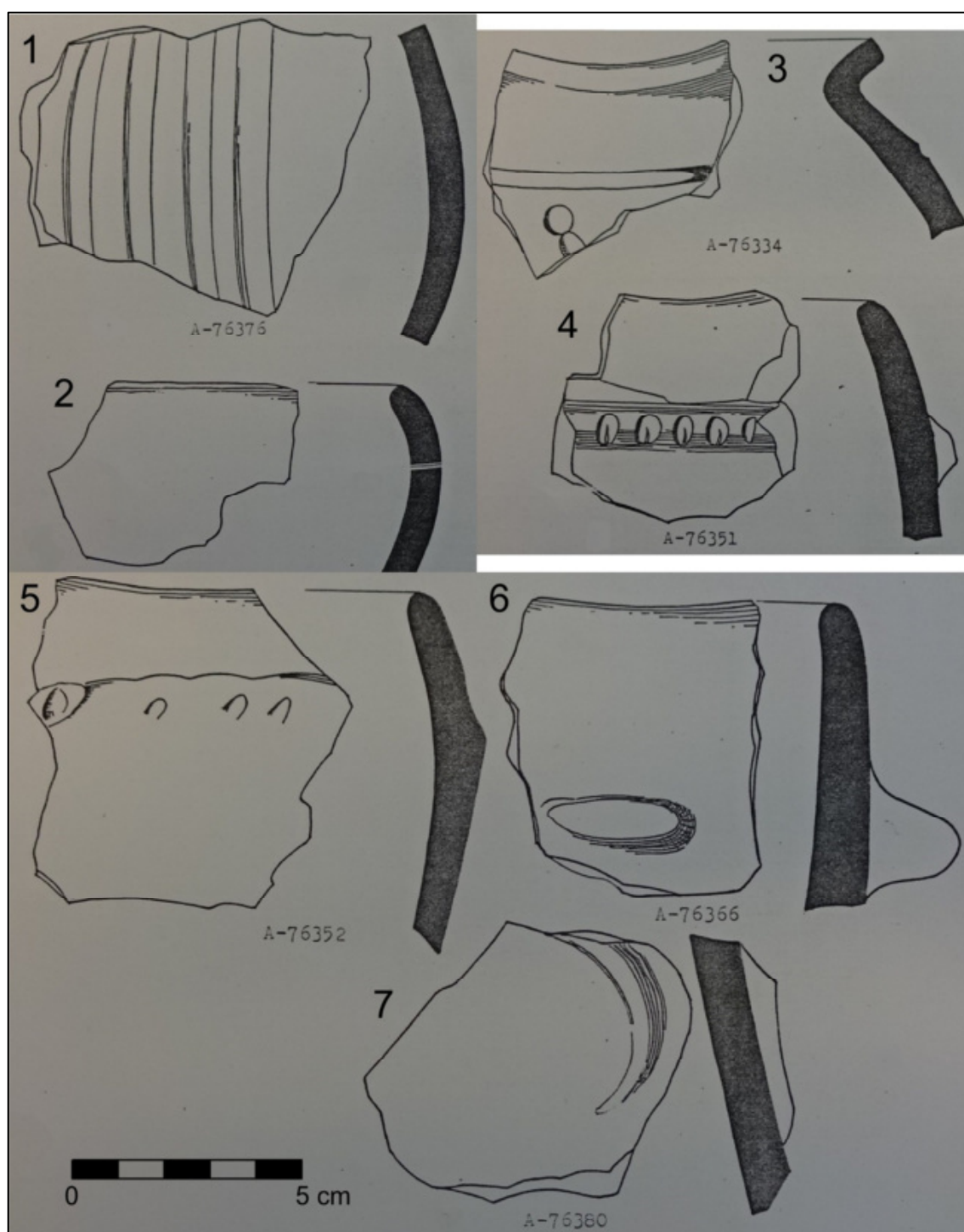


Tab. 39: Náměšť na Hané - "Rmíz": 1 - A 75096; 2 - A 75101; 3 - A 76322 (otočeno o 20° vlevo); 4 - A 76331; 5 - A 76335; 6 - A 76340 (Šmíd 1991a, obr. 45:1-2; 99:3; 102:1-3)

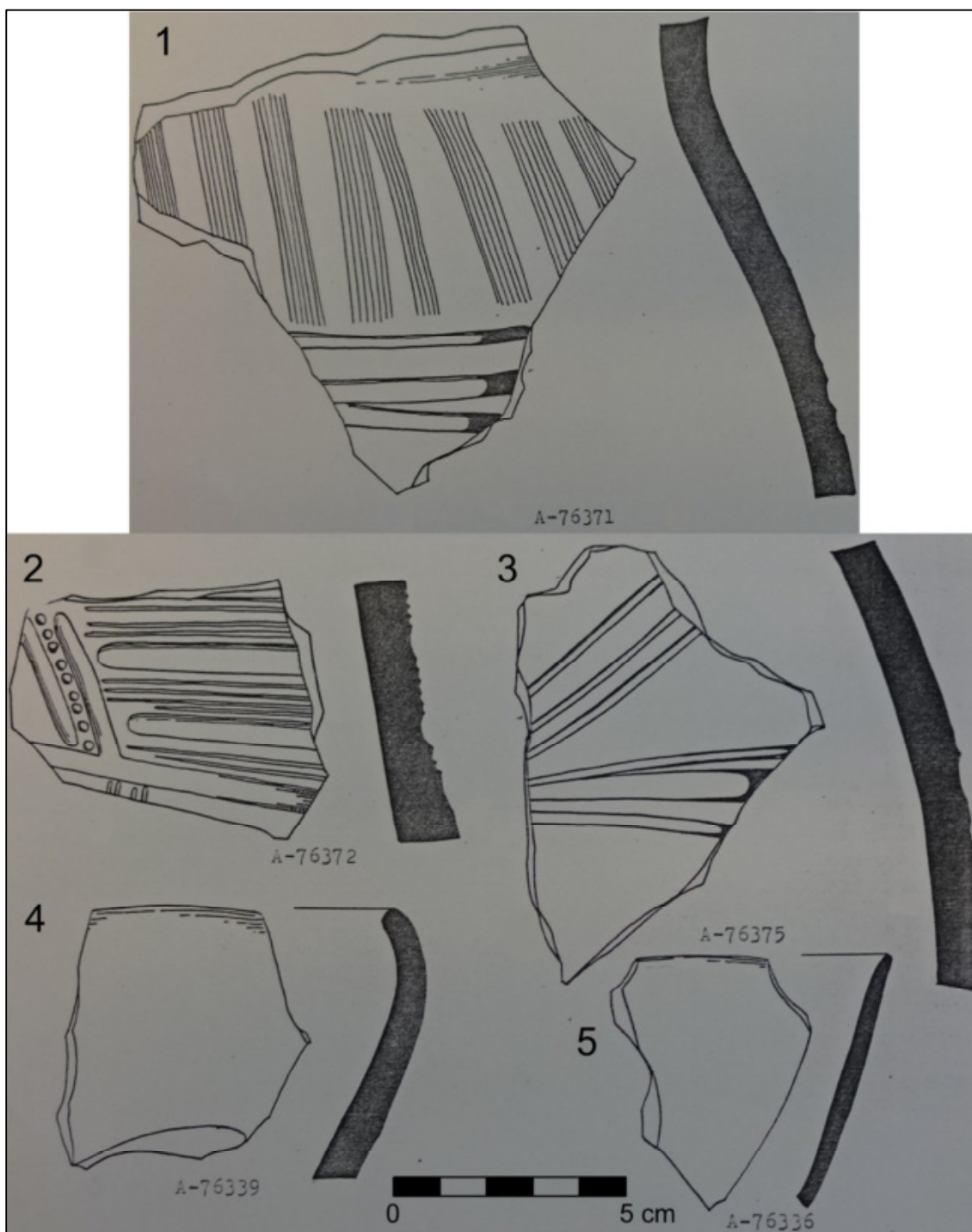




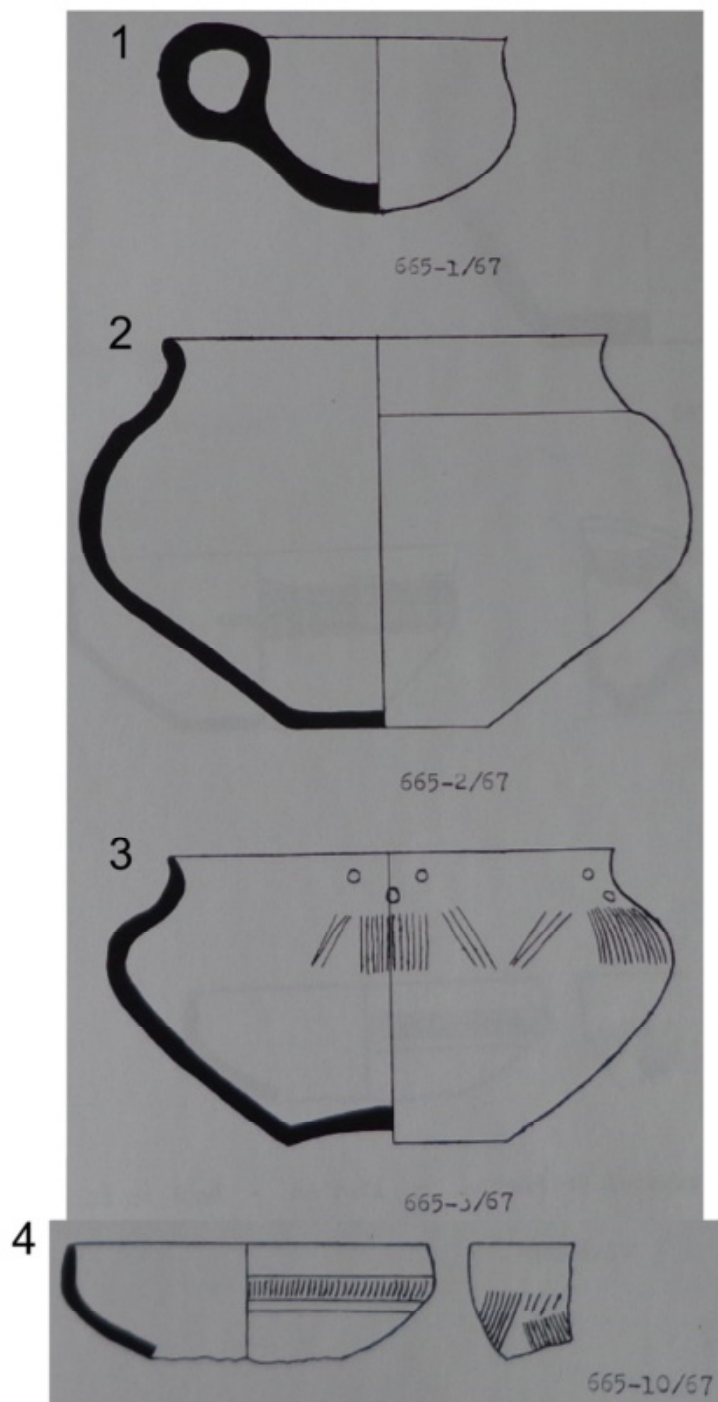
Tab. 41: Náměšť na Hané - "Rmíz": 1 - A 76332; 2 - A 76342; 3 - A 76348;
 4 - A 76337; 5 - A 76341; 6 - A 76344; 7 - A 76343; 8 - A 76347; 9 - A 76361b;
 10 - A 76377 (otočeno o 150° vlevo); 11 - A 78374; 12 - A 78384 (Šmíd 1991a,
 obr. 103:1-8; 104:3, 5; 257:1, 4)



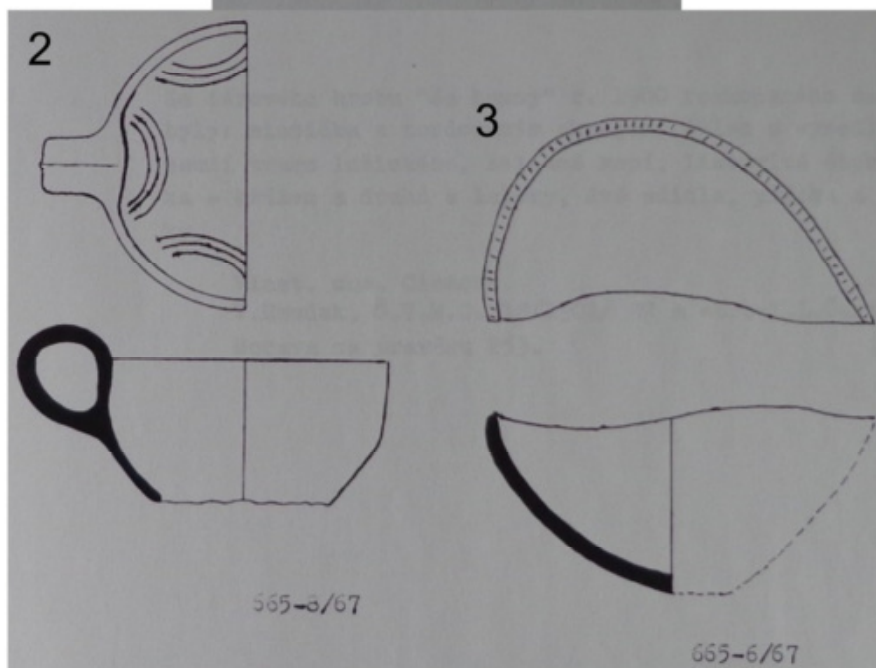
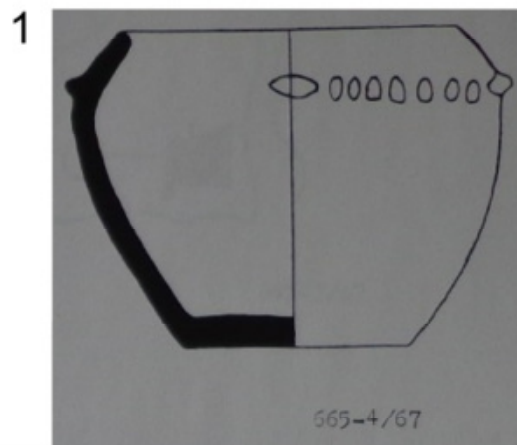
Tab. 42: Náměšť na Hané - "Rmíz": 1 - A 76376 (otočeno o 180°); 2 - A 76338; 3 - A 76334; 4 - A 76351; 5 - A 76352; 6 - A 76366; 7 - A 76380 (otočeno o 90° vlevo) (Šmíd 1991a, obr. 101:1-2; 104:1-2; 107:1-3)



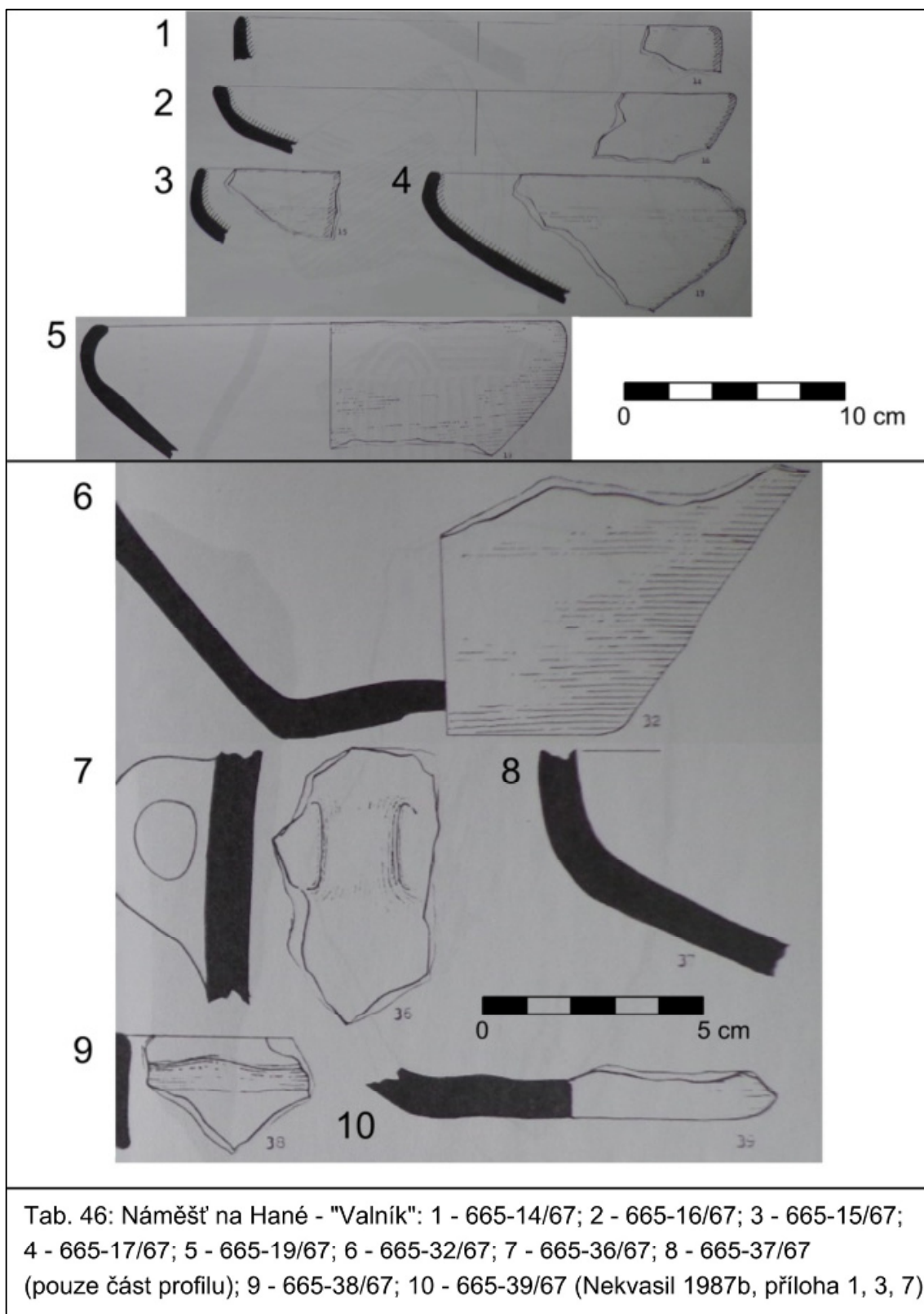
Tab. 43: Náměšť na Hané - "Rmíz": 1 - A 76371; 2 - A 76372 (otočeno o 10° vpravo); 3 - A 76375 (otočeno o 180°); 4 - A 76339; 5 - A 76336 (Šmíd 1991a, obr. 105:1; 106:1-4)

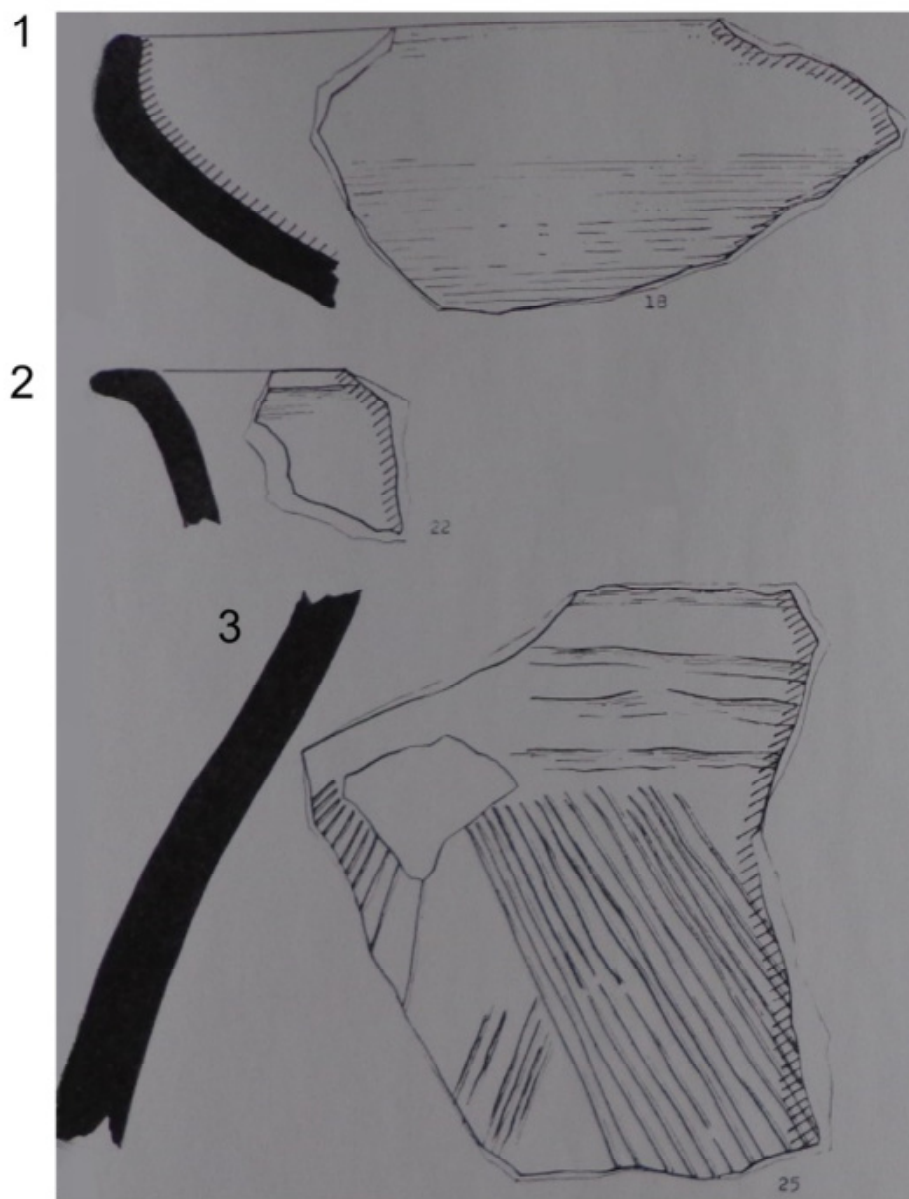


Tab. 44: Náměšť na Hané – „U nádraží“: 1 – 665-01/67; 2 – 665-02/67;
3 – 665-03/67; 4 – 665-10/67 (Nekvasil 1968a, příloha 2, 3, bez měřítka)

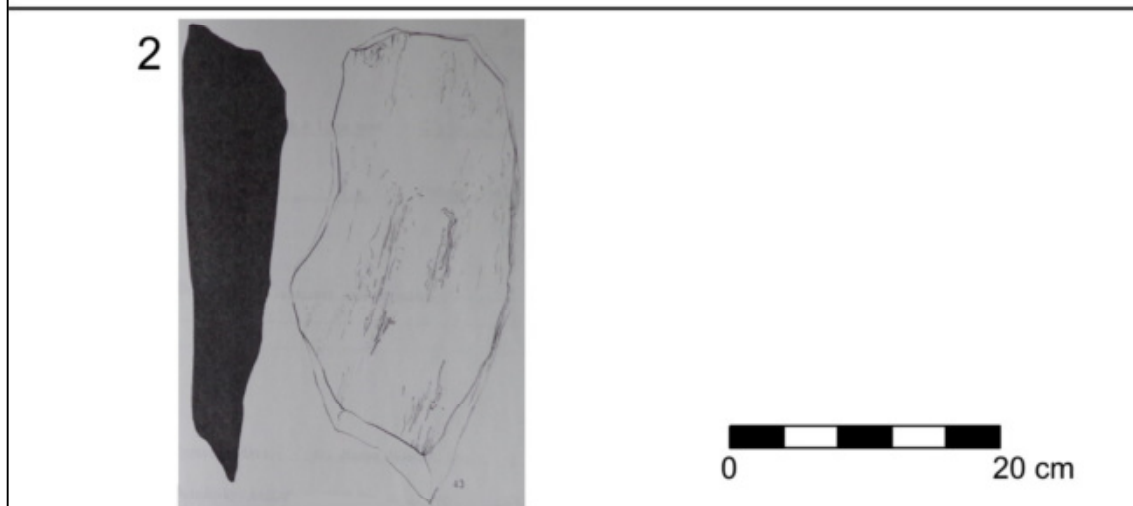
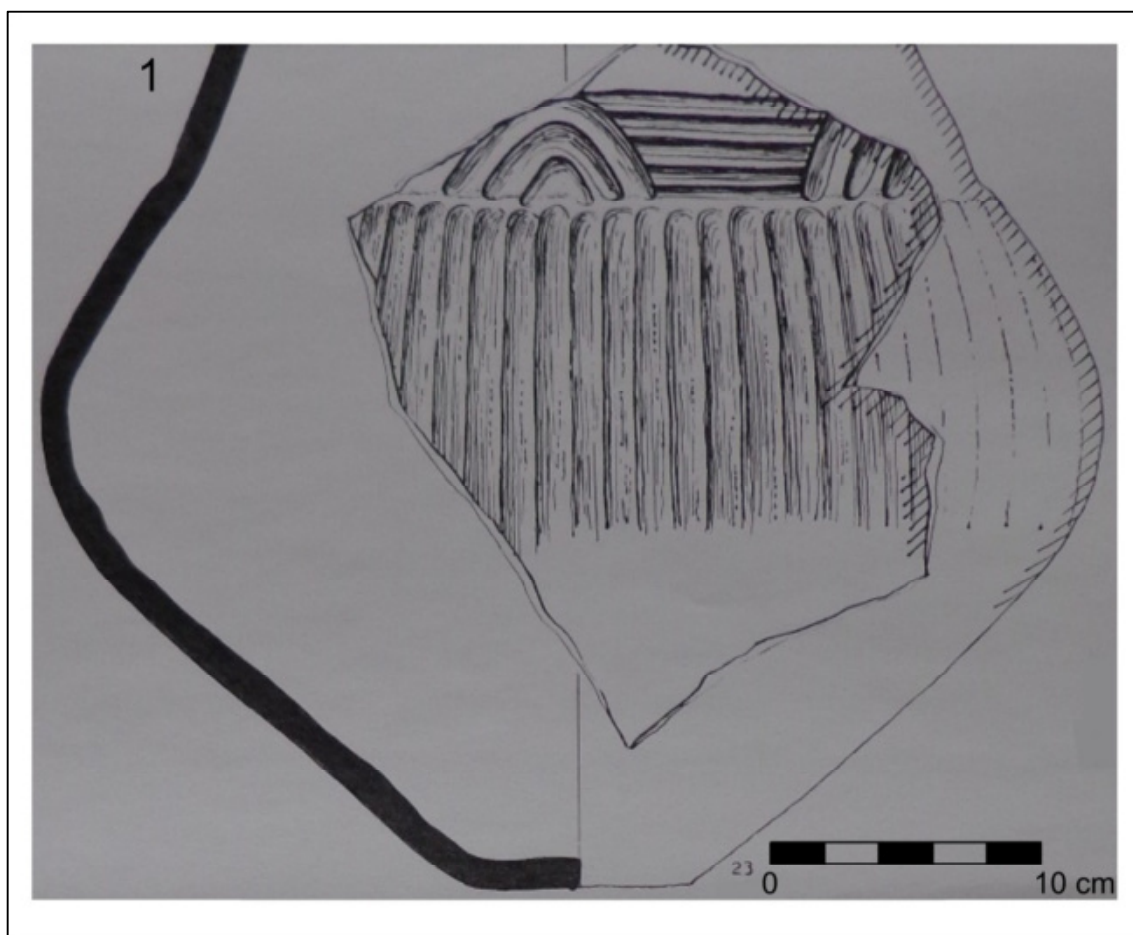


Tab. 45: Náměšť na Hané – „U nádraží“: 1 – 665-04/67; 2 – 665-08/67;
3 – 665-06/67 (Nekvasil 1968a, příloha 3, 4, bez měřítka)

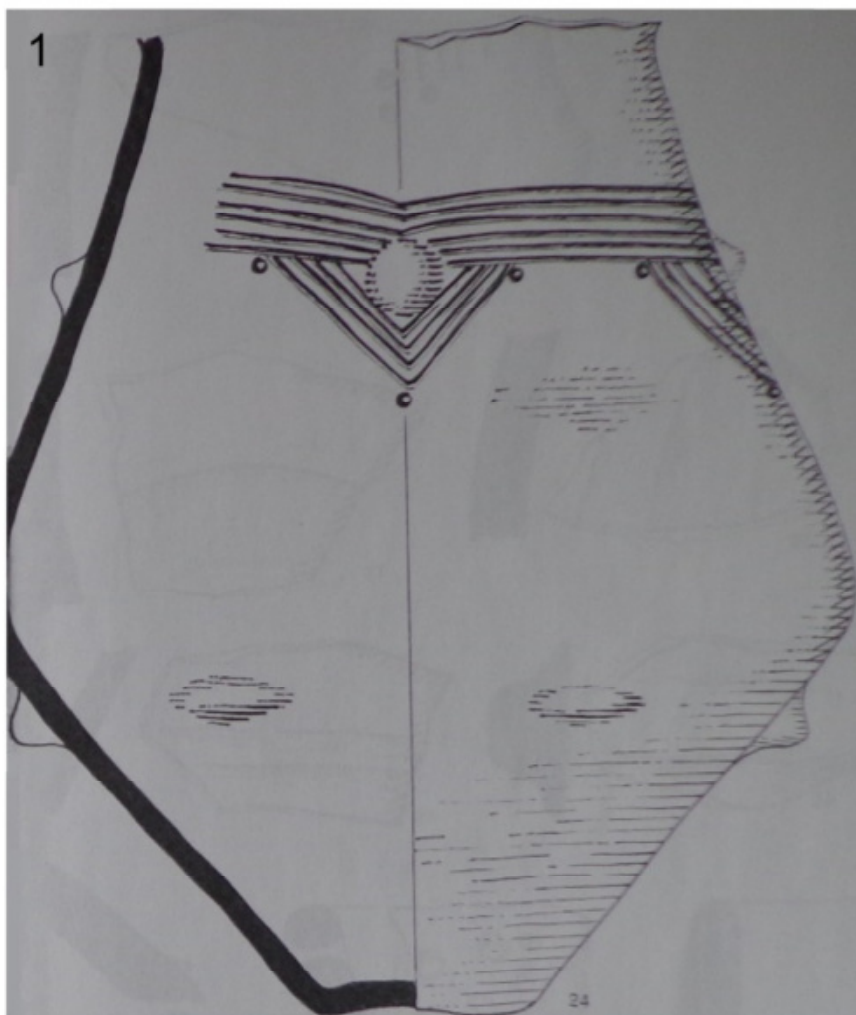




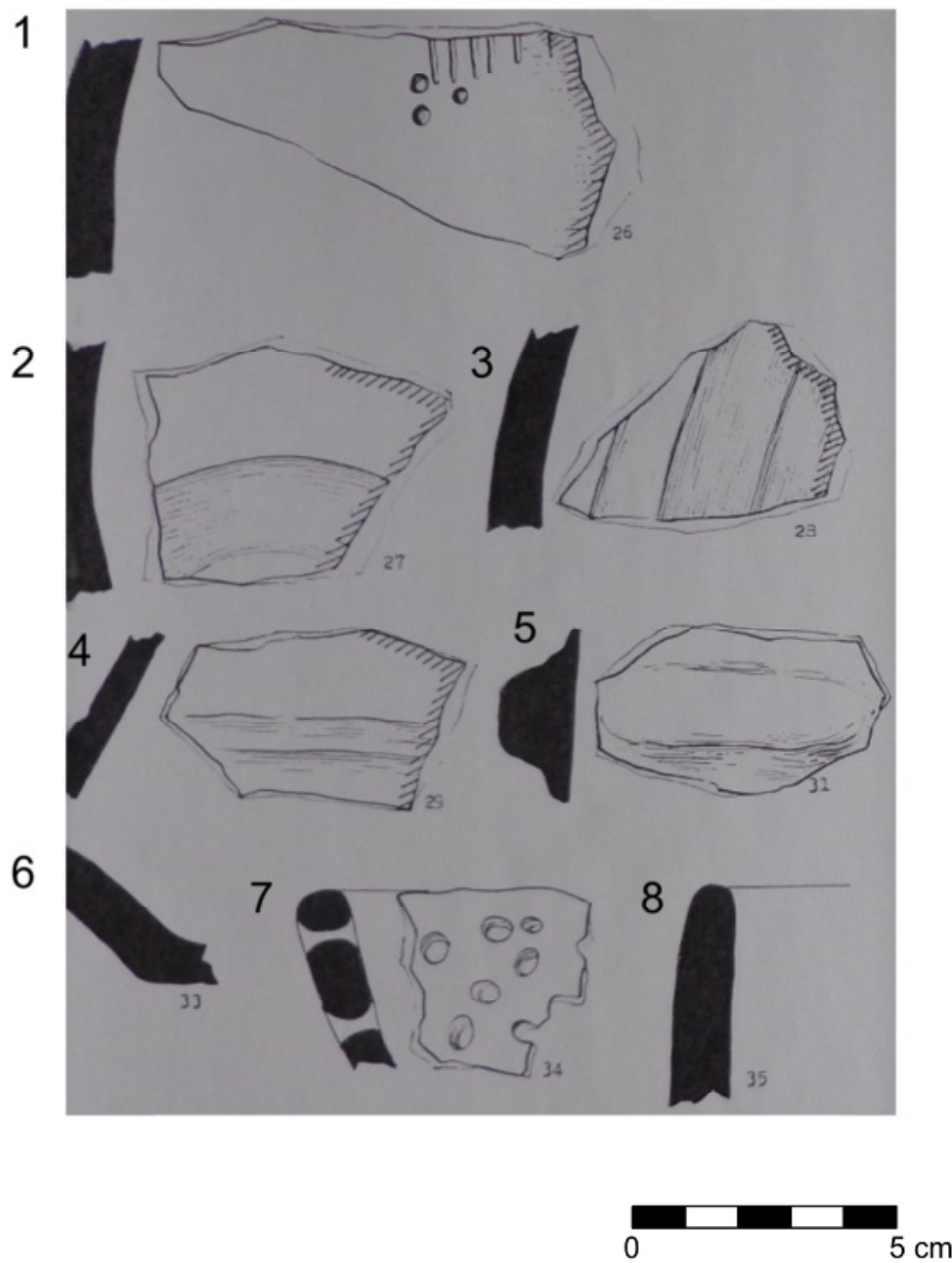
Tab. 47: Náměšť na Hané - "Valník": 1 - 665-18/67; 2 - 665-22/67;
3 - 665-25/67 (Nekvasil 1987b, příloha 2)



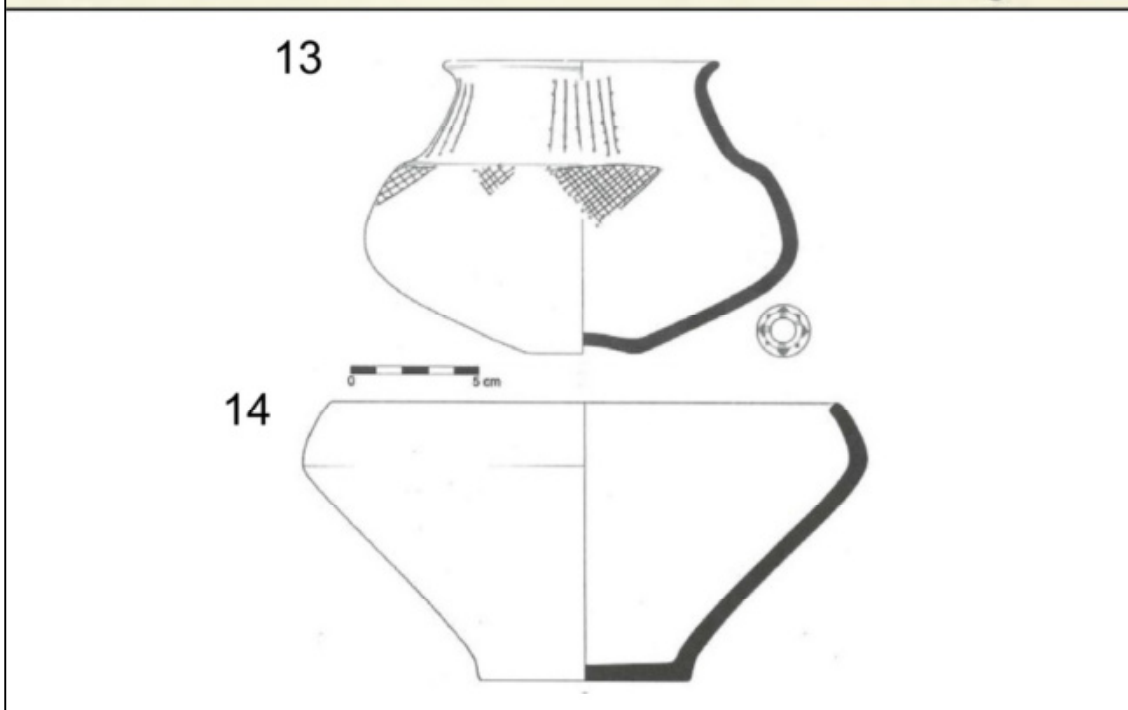
Tab. 48: Náměšť na Hané - "Valník": 1 - 665-23/67; 2 - 665-43/67
(Nekvasil 1987b, příloha 4, 8)



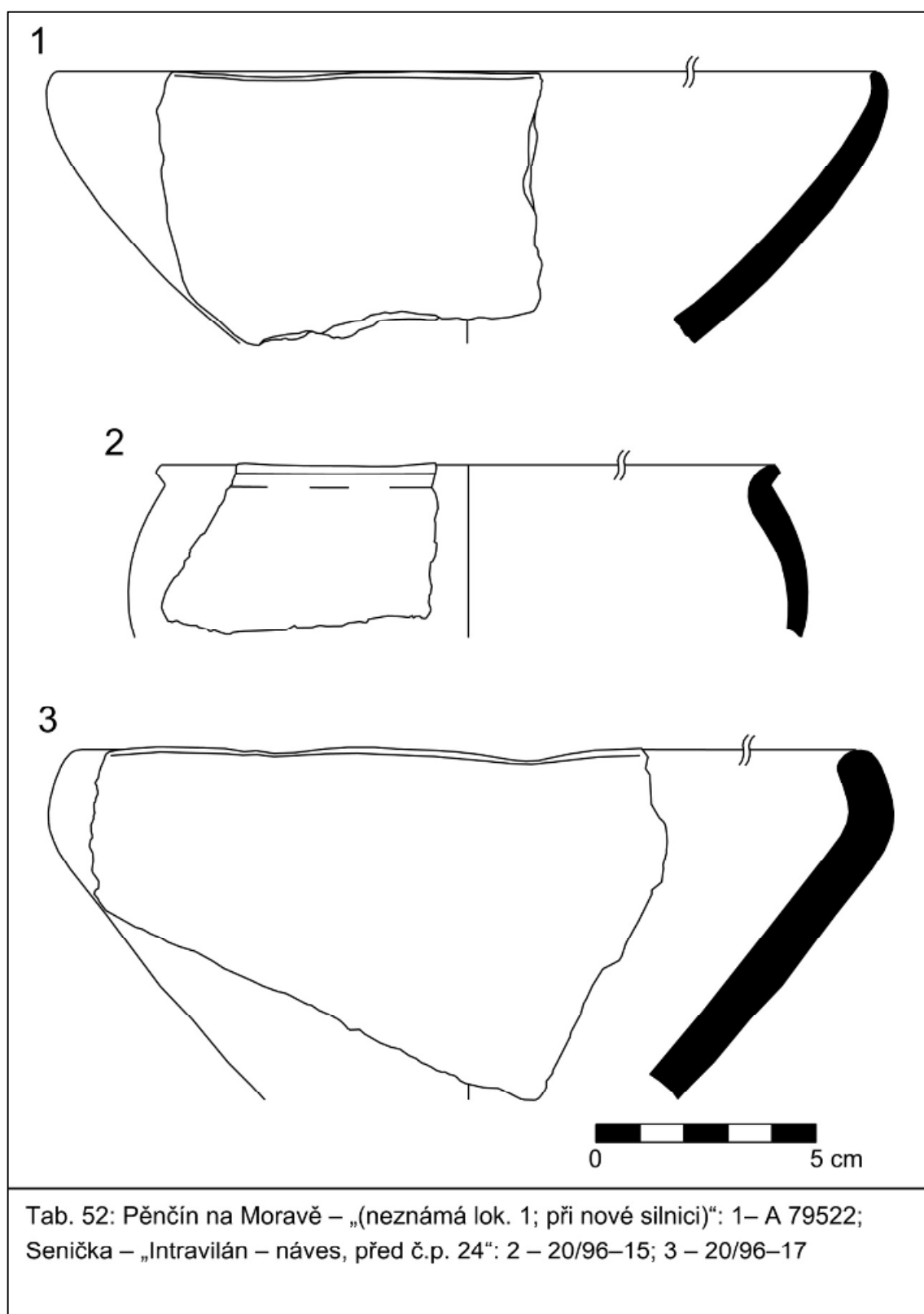
Tab. 49: Náměšť na Hané - "Valník": 1 - 665-24/67 (Nekvasil 1987b, příloha 5)

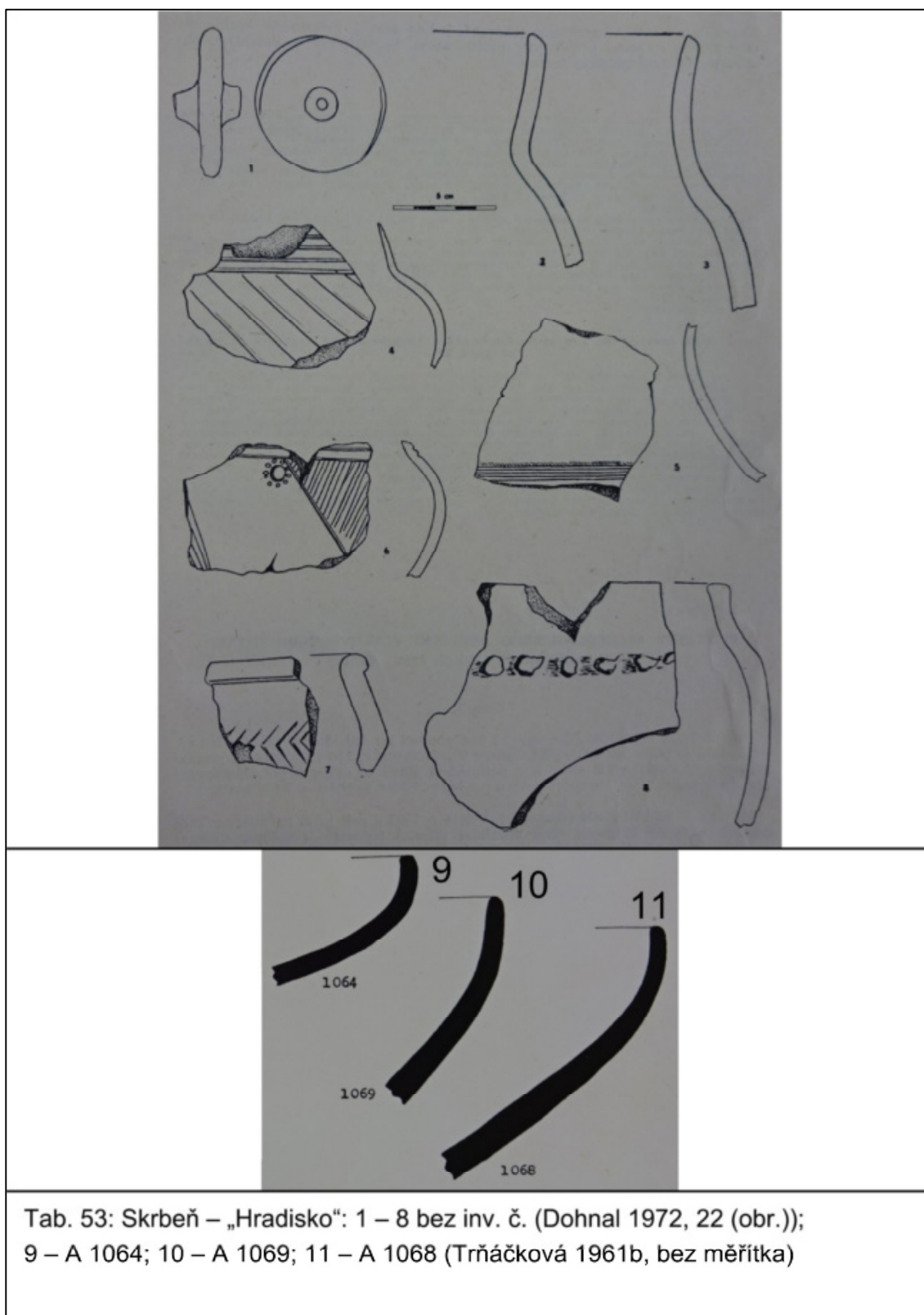


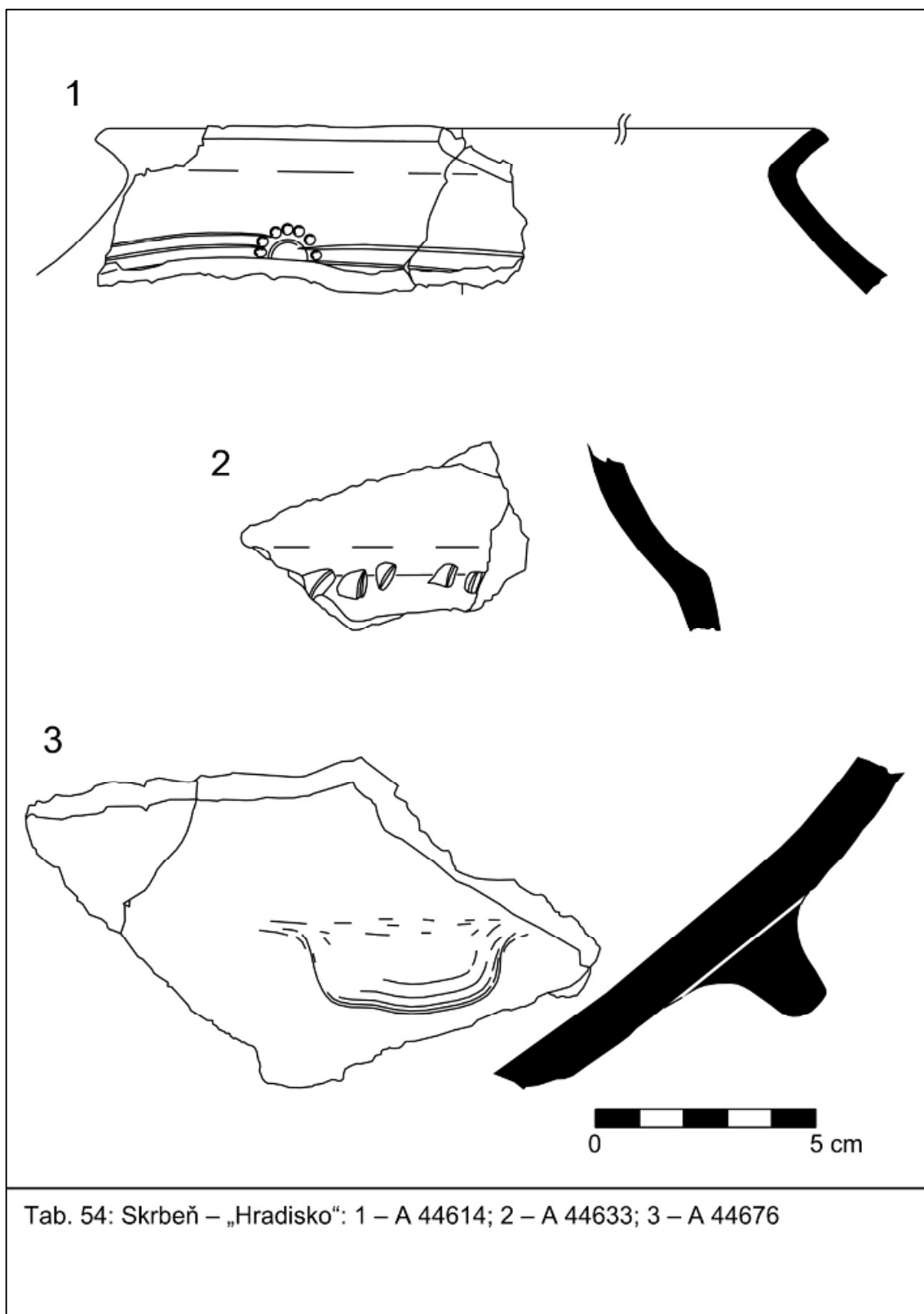
Tab. 50: Náměšť na Hané - "Valník": 1 - 665-26/67; 2 - 665-27/67;
 3 - 665-28/67; 4 - 665-29/67; 5 - 665-31/67; 6 - 665-33/67 (pouze část profilu);
 7 - 665-34/67; 8 - 665-35/67 (pouze část profilu) (Nekvasil 1987b, příloha 6)



Tab. 51: Náměšť na Hané - "Vrchy": 1 - 12 bez inv. č. (Houdek 1901, tab. IX);
 Náměšť na Hané - "Východně Biskupství": 13 - 14 inv. č. nezjištěna (Šmíd 2010a,
 71, obr. 7:1, 3)

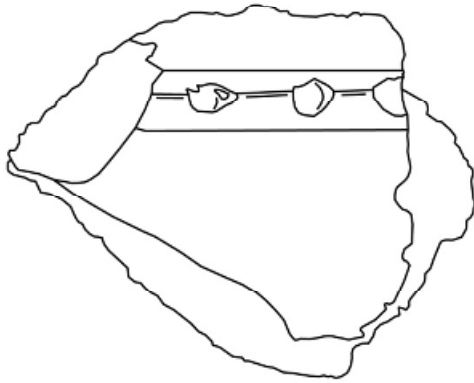






Tab. 54: Skrbeň – „Hradisko“: 1 – A 44614; 2 – A 44633; 3 – A 44676

1



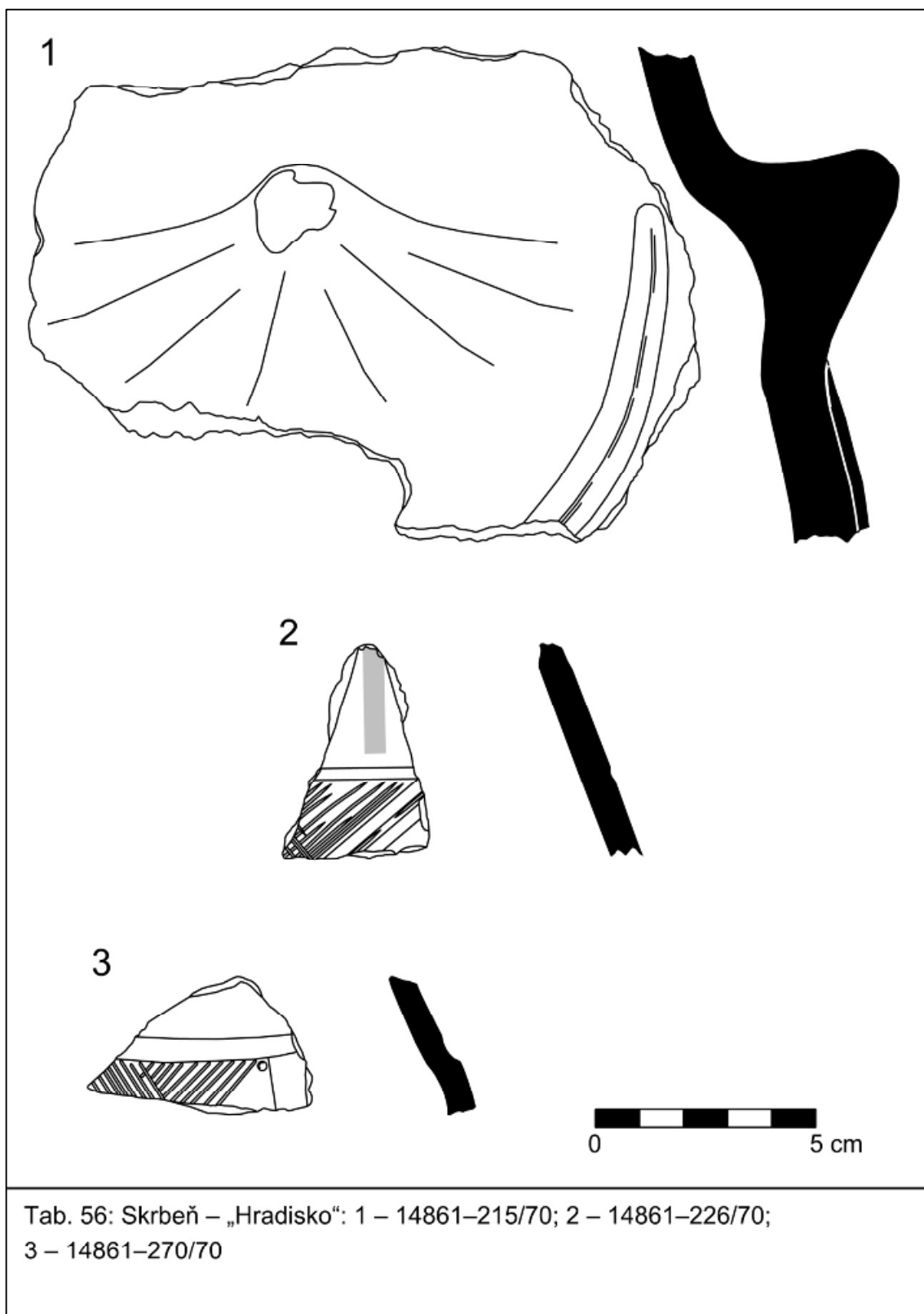
2



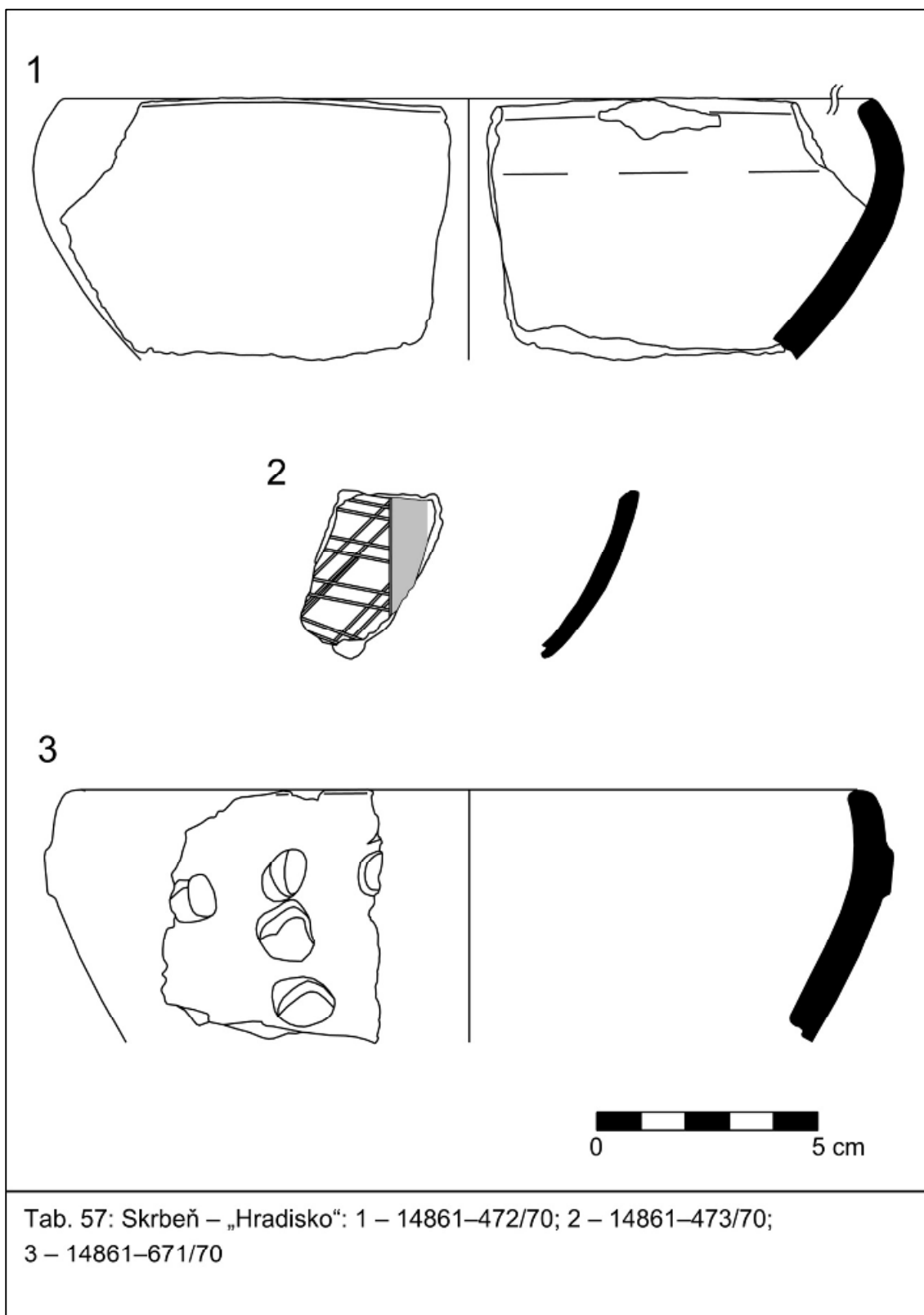
3

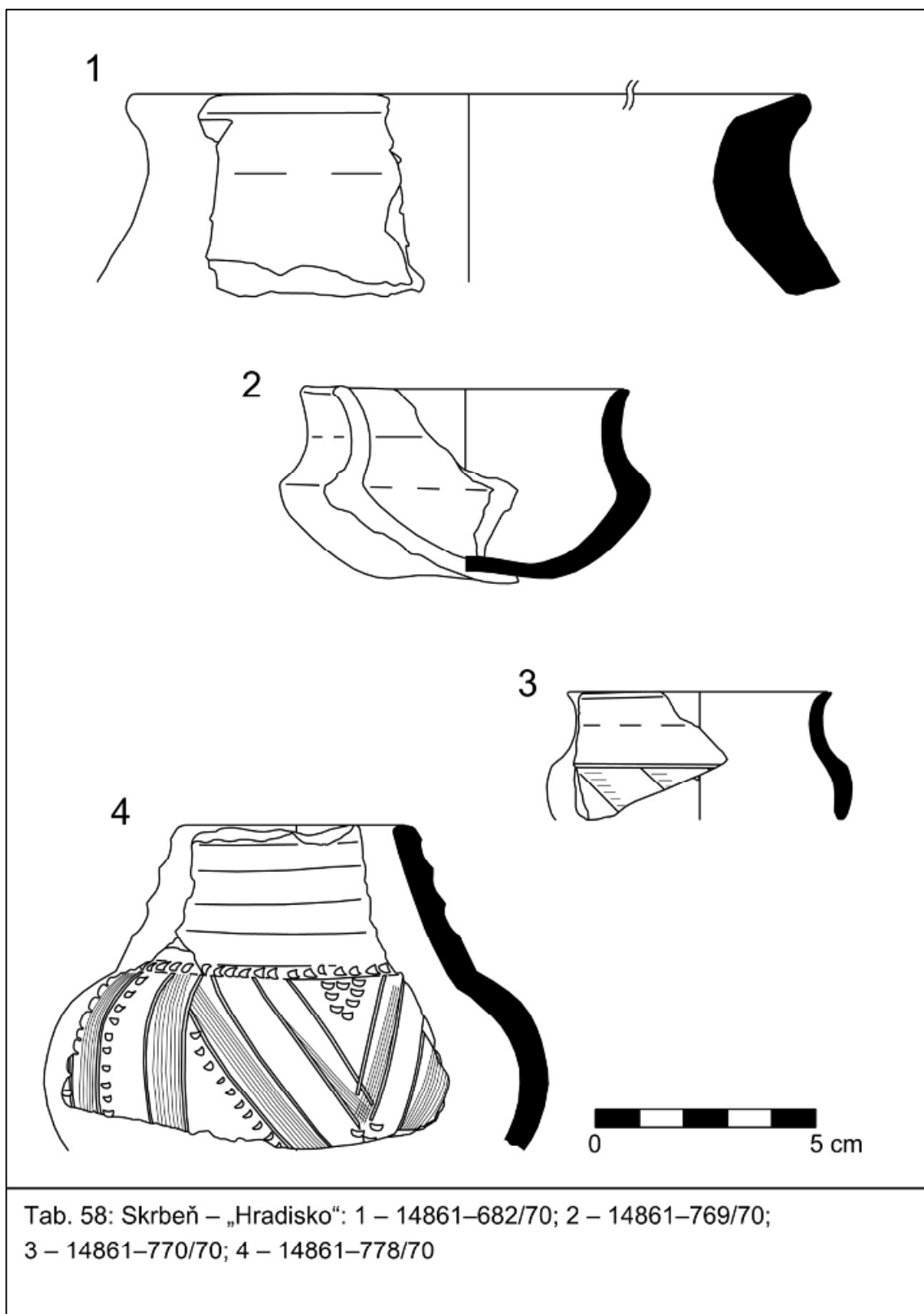


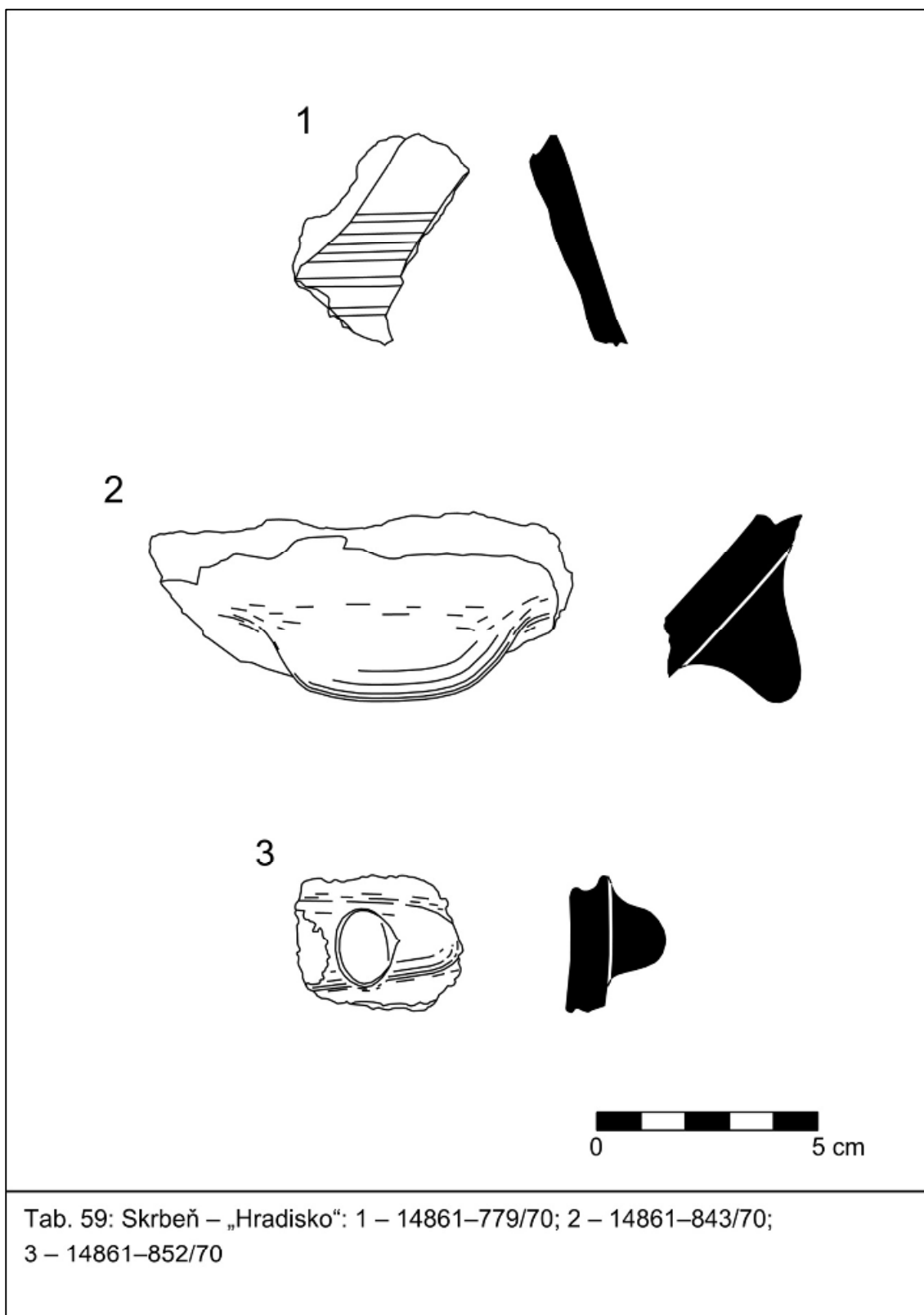
Tab. 55: Skrbeň – „Hradisko“: 1 – A 44707; 2 – A 44730; 3 – 14861–73/70



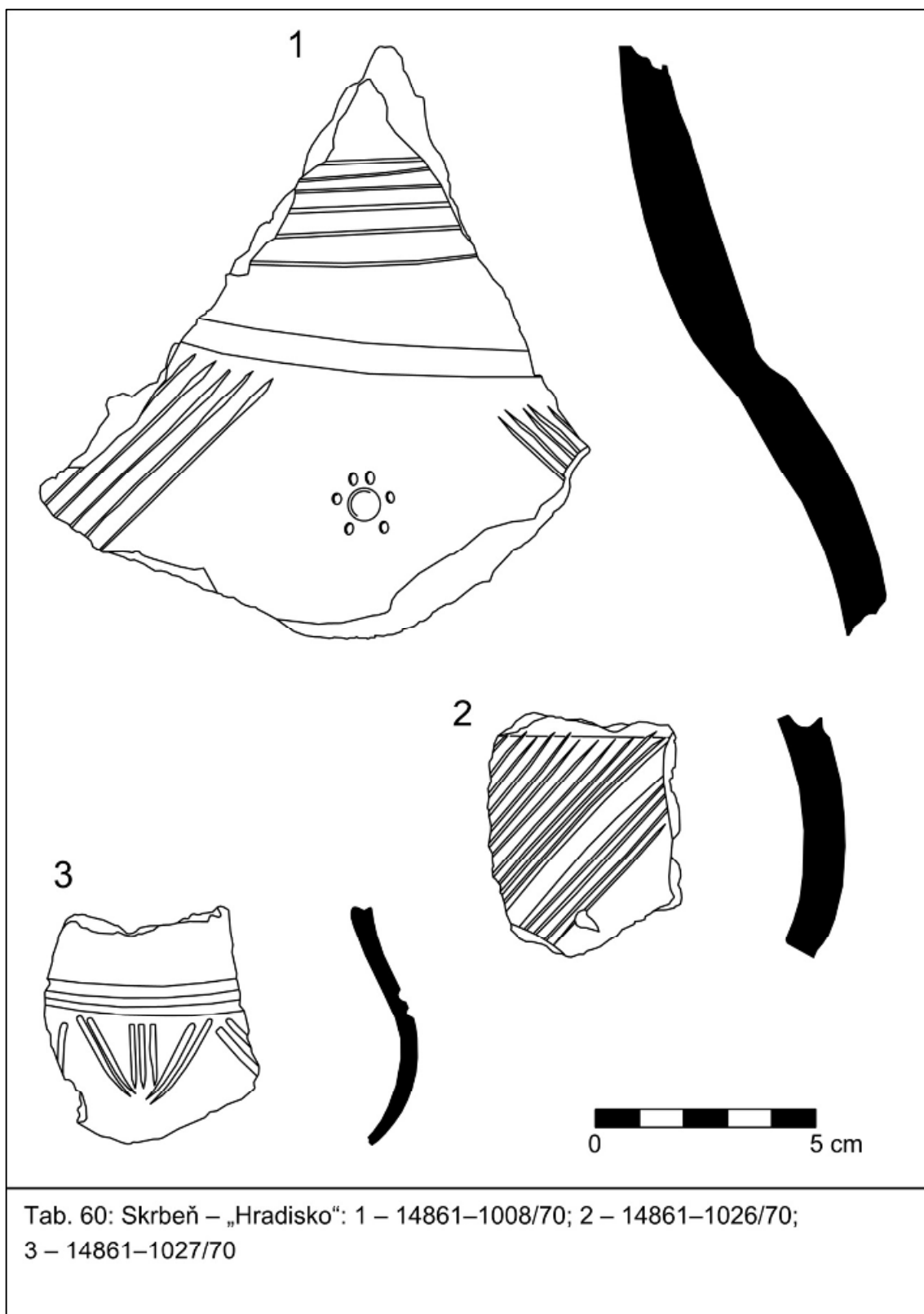
Tab. 56: Skrbeň – „Hradisko“: 1 – 14861–215/70; 2 – 14861–226/70;
3 – 14861–270/70

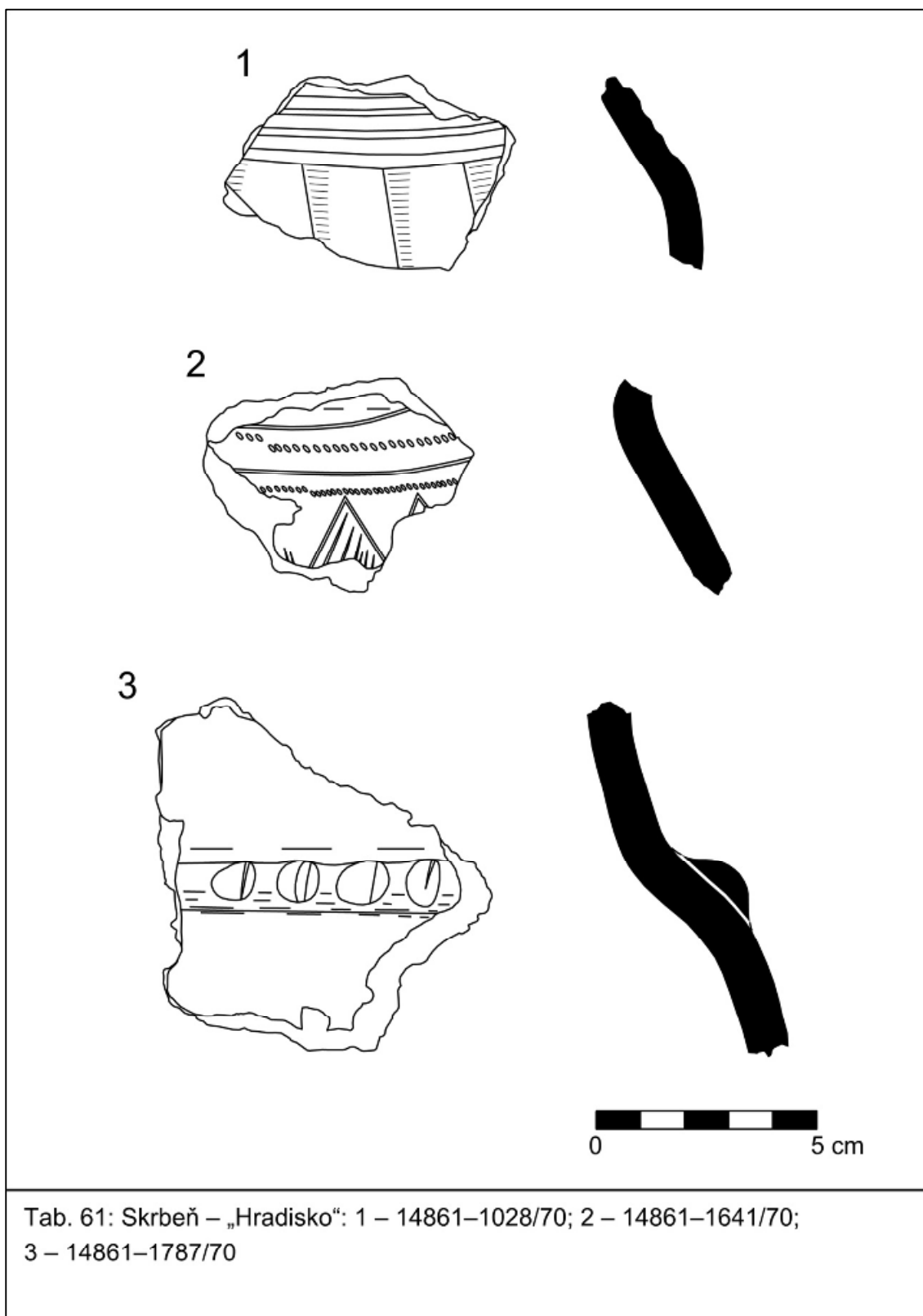




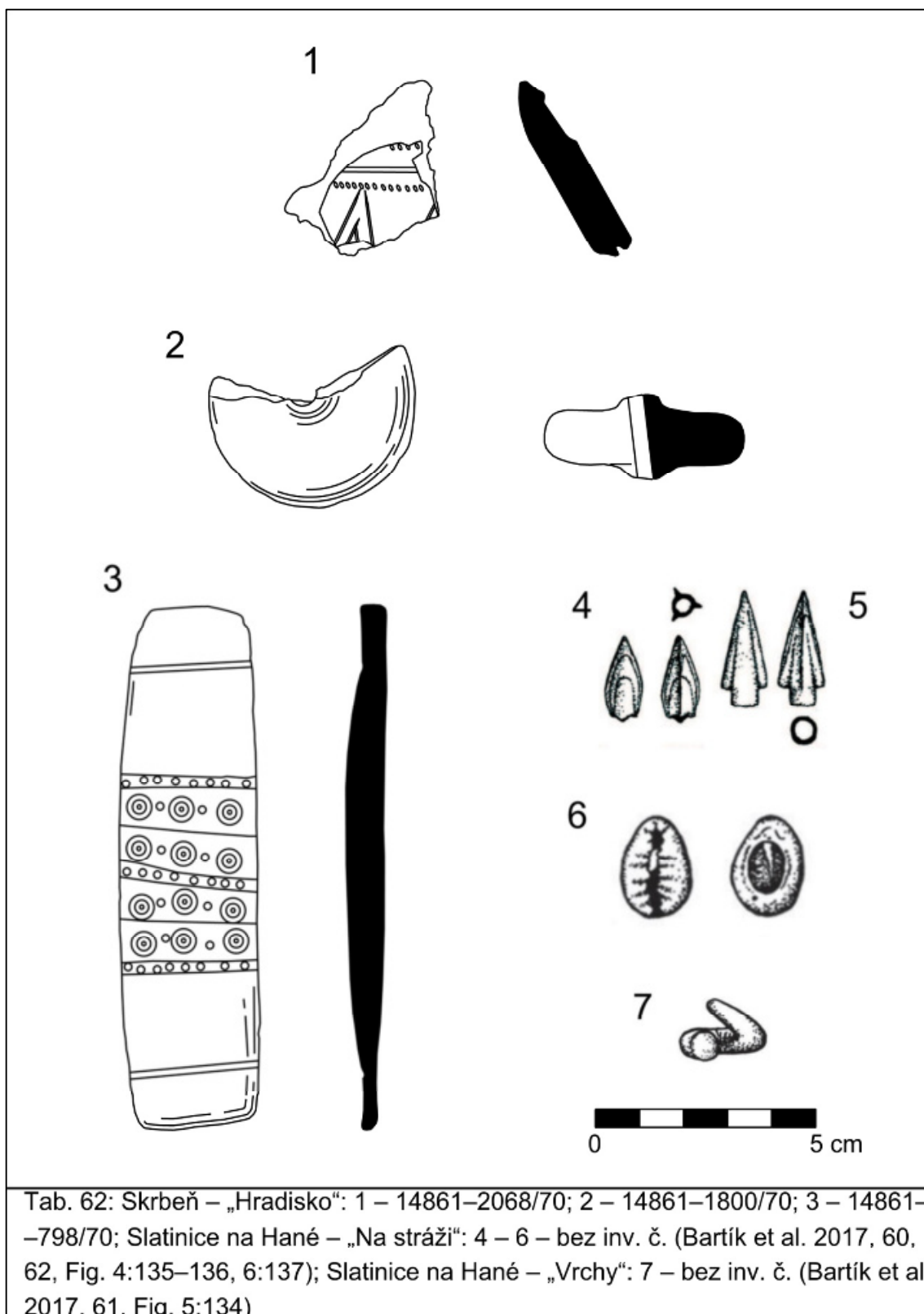


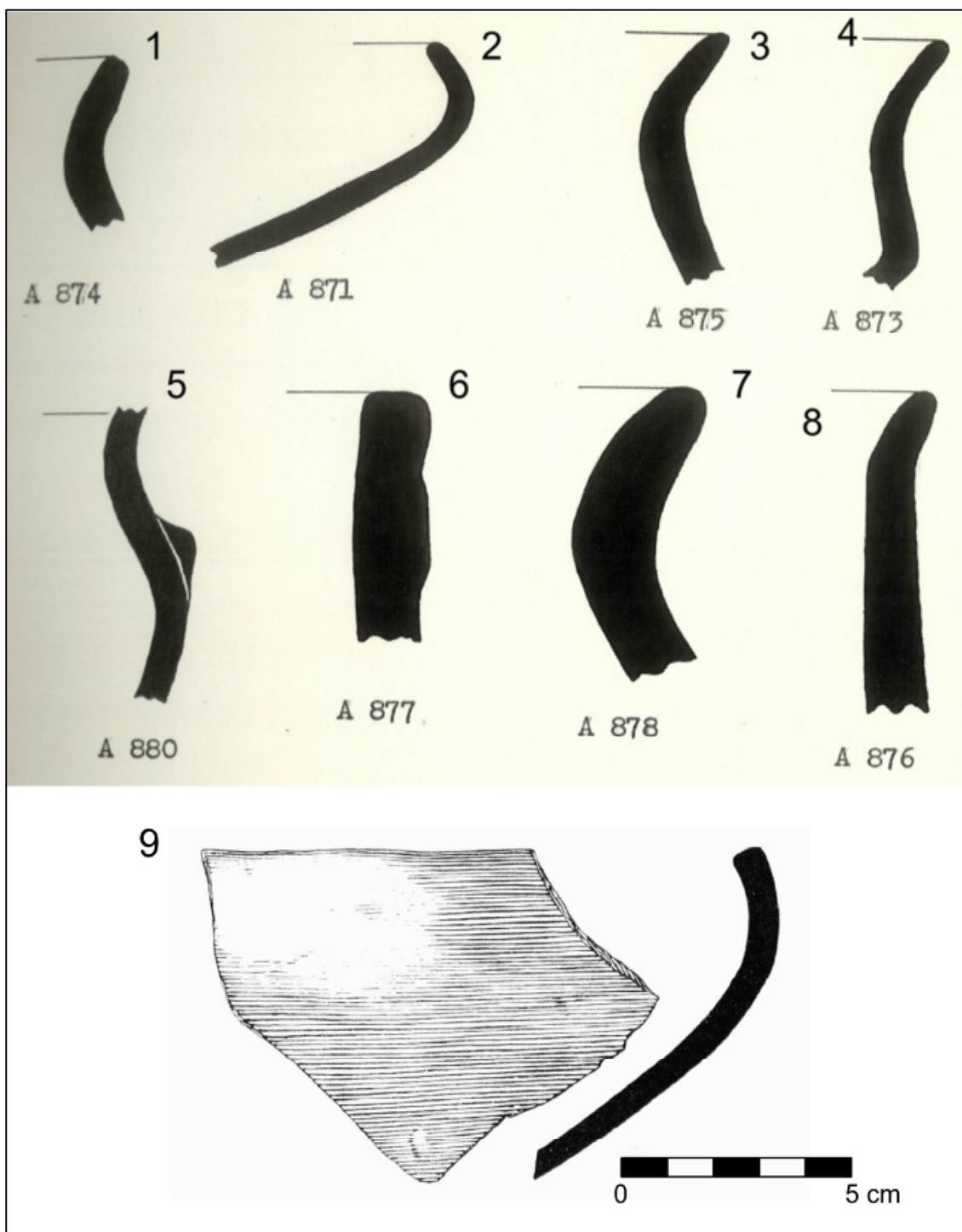
Tab. 59: Skrbeň – „Hradisko“: 1 – 14861–779/70; 2 – 14861–843/70;
3 – 14861–852/70



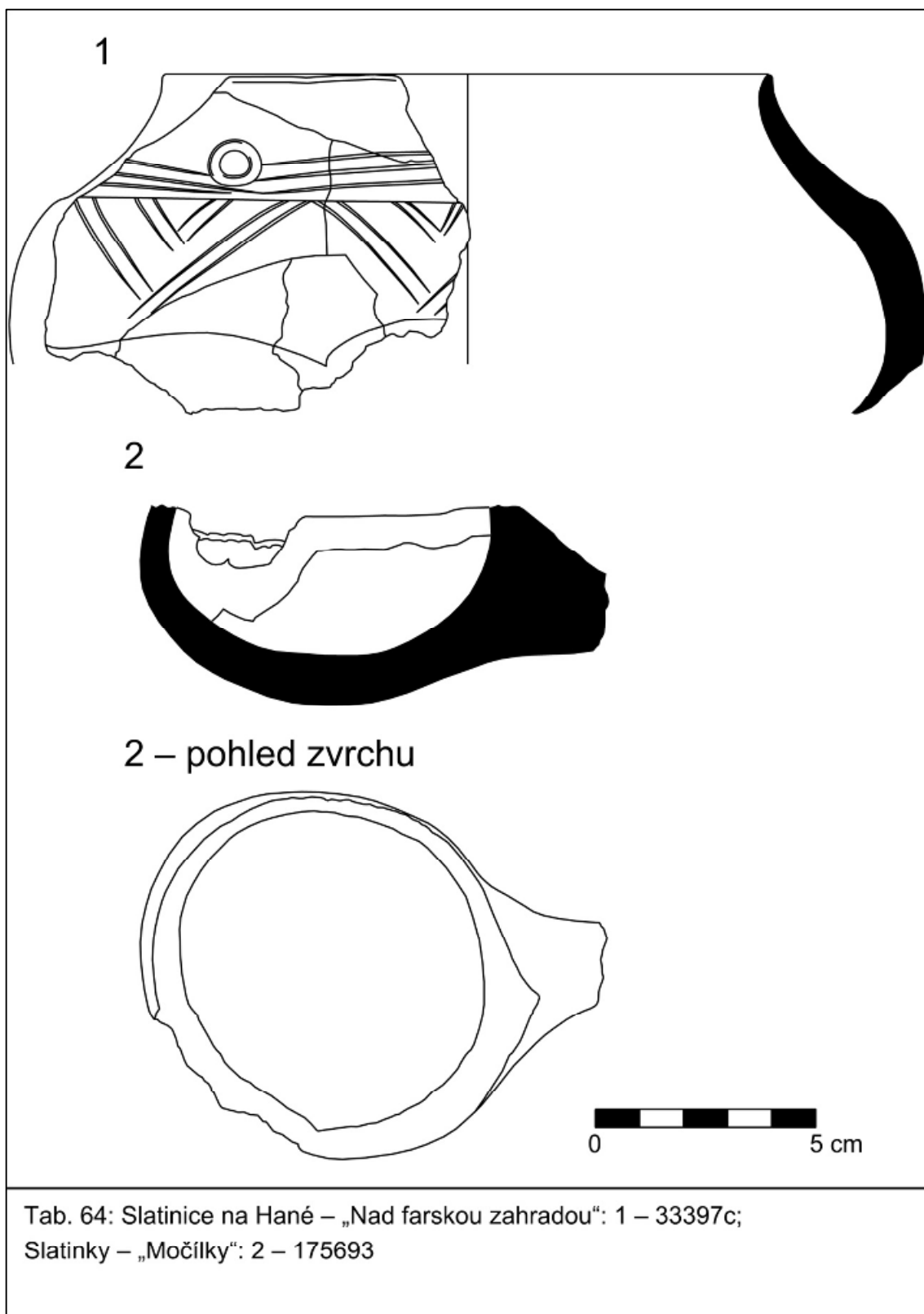


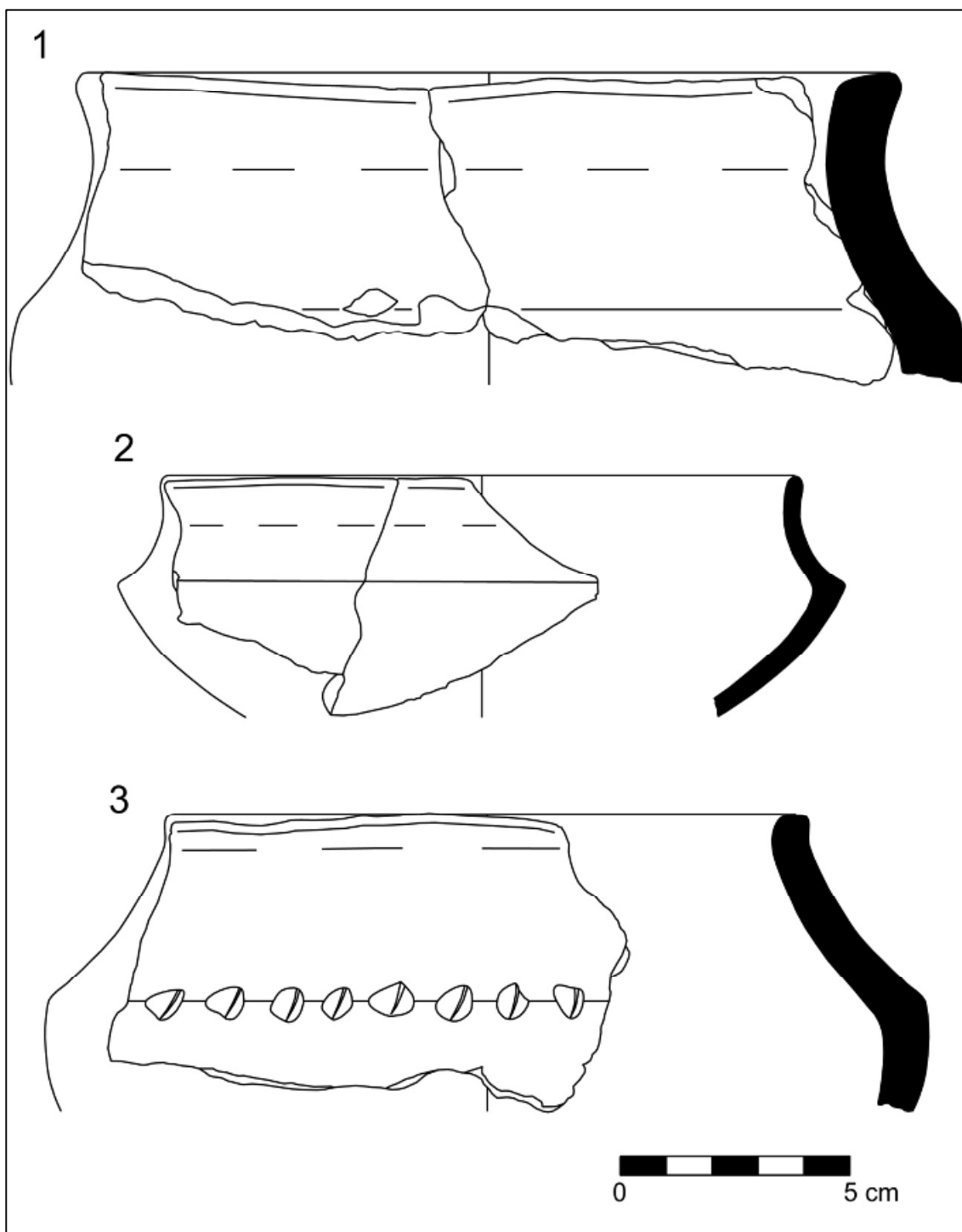
Tab. 61: Skrbeň – „Hradisko“: 1 – 14861–1028/70; 2 – 14861–1641/70;
3 – 14861–1787/70



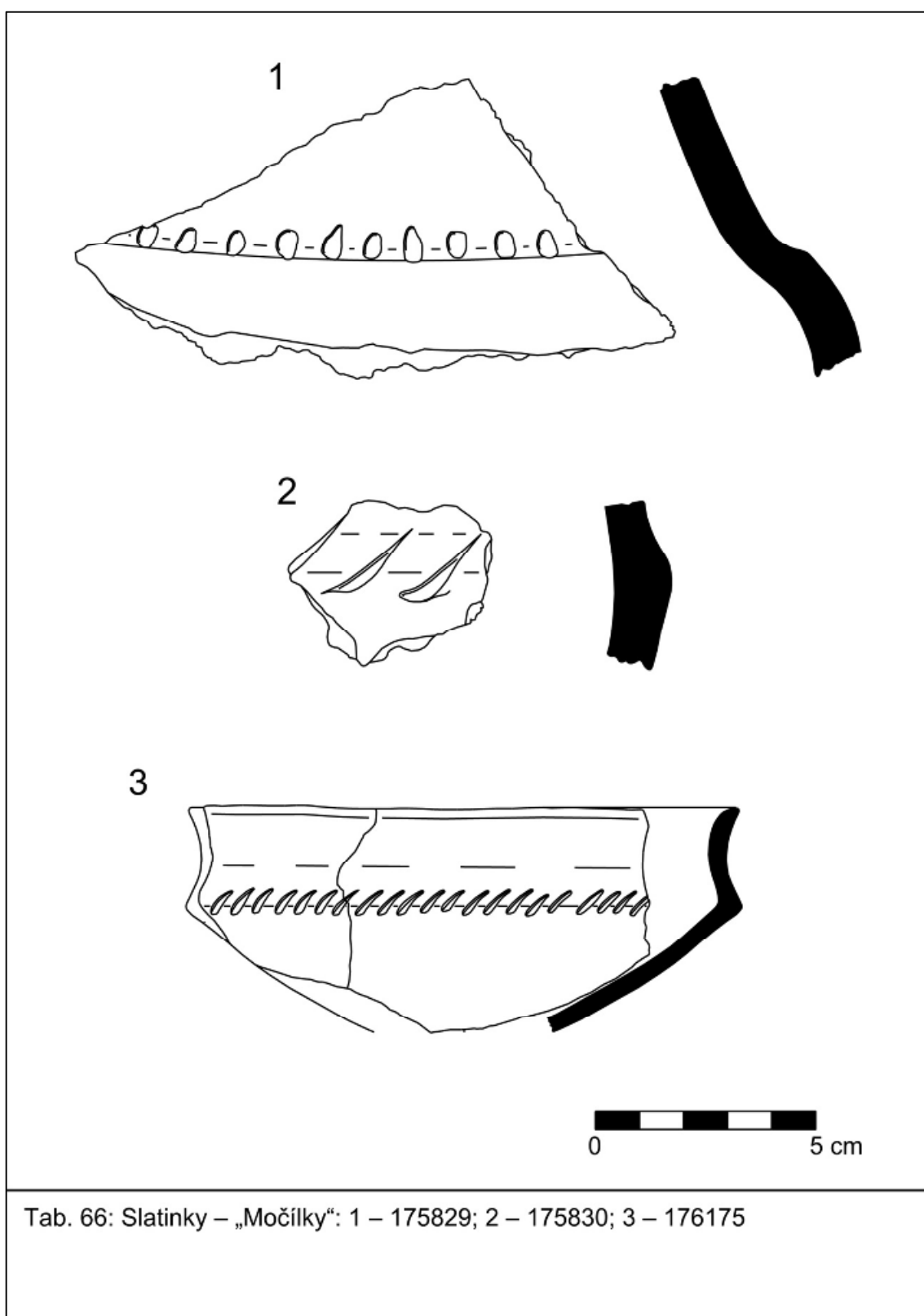


Tab. 63: Slatinice na Hané – „Za hřbitovem“: 1 – A 874; 2 – A 871; 3 – A 875; 4 – A 873; 5 – A 880; 6 – A 877; 7 – A 878; 8 – A 876 (Trňáčková 1961c, obr., bez měřítka); Slatinice na Hané – „(neznámá lok. 4; na polích okolo Slatinic)“: 9 – bez inv. č. (Wiegandová 1971, 147, tab. 63:3)

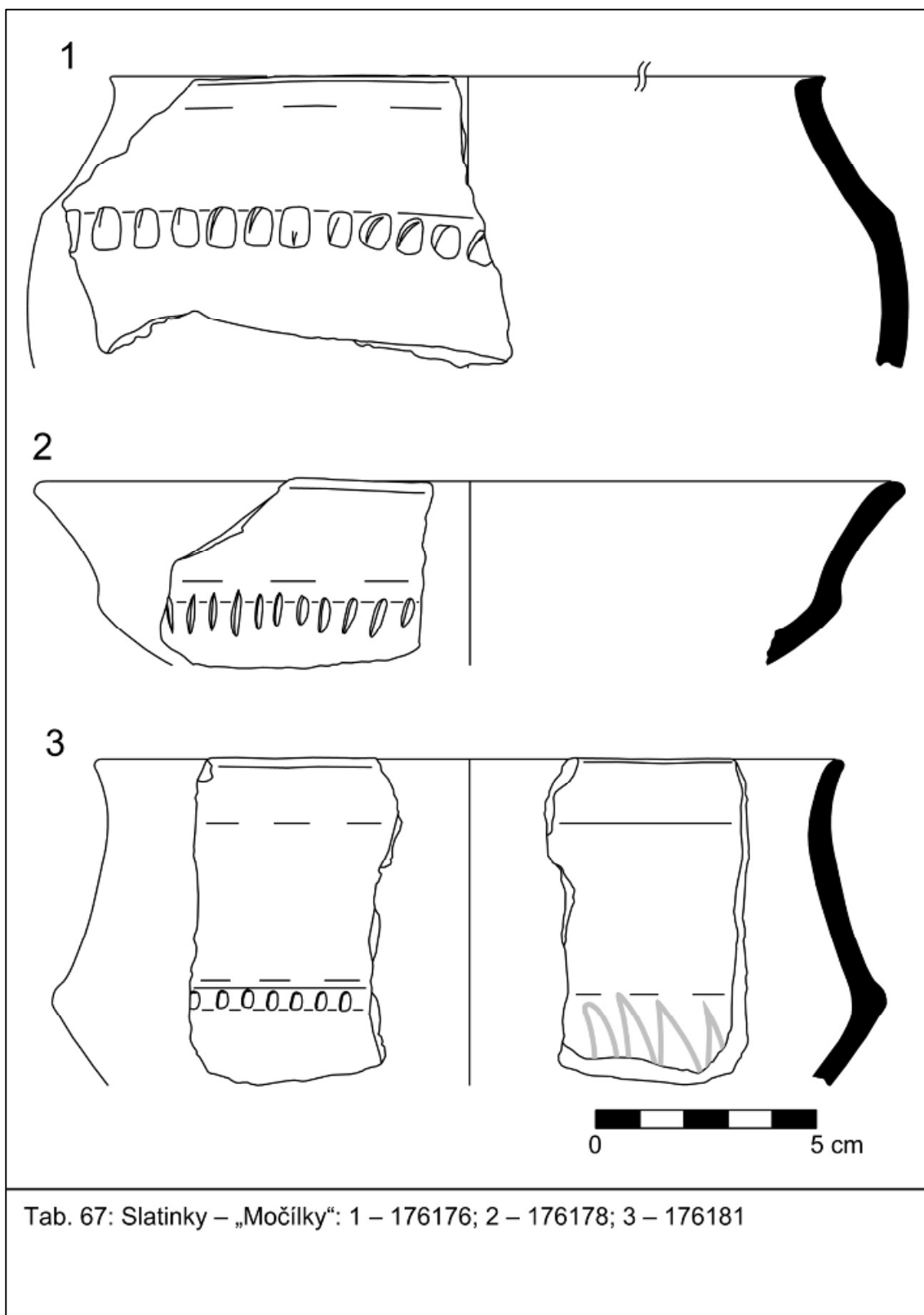


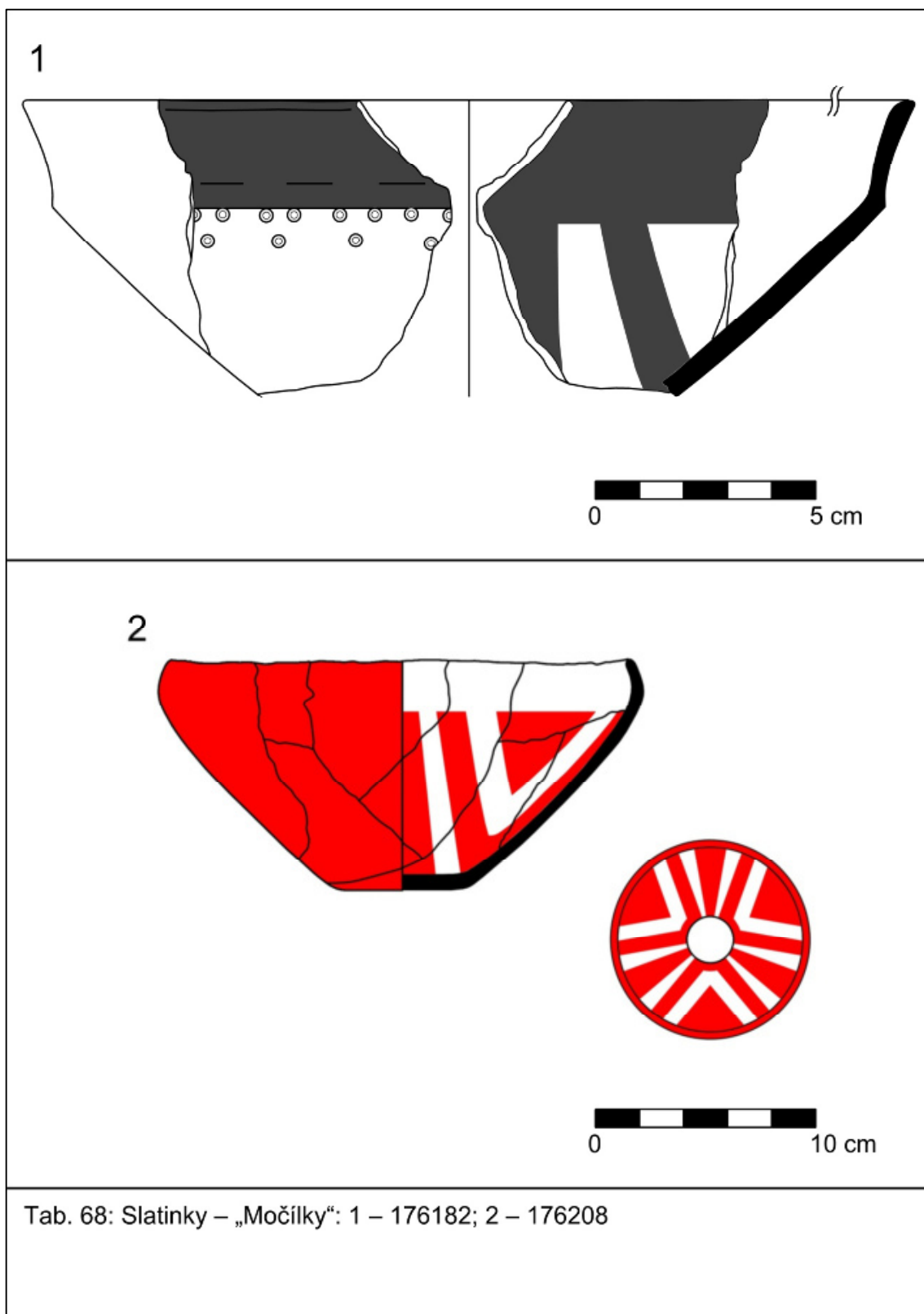


Tab. 65: Slatinky – „Močilky“: 1 – 175697; 2 – 175706; 3 – 175827

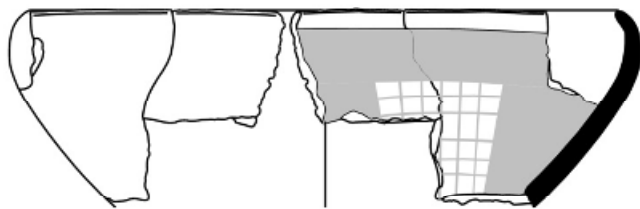


Tab. 66: Slatinky – „Močilky“: 1 – 175829; 2 – 175830; 3 – 176175

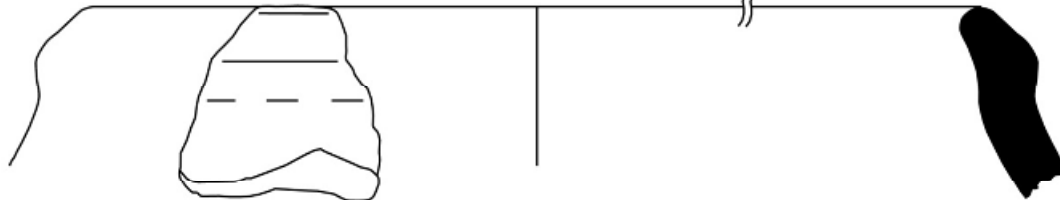




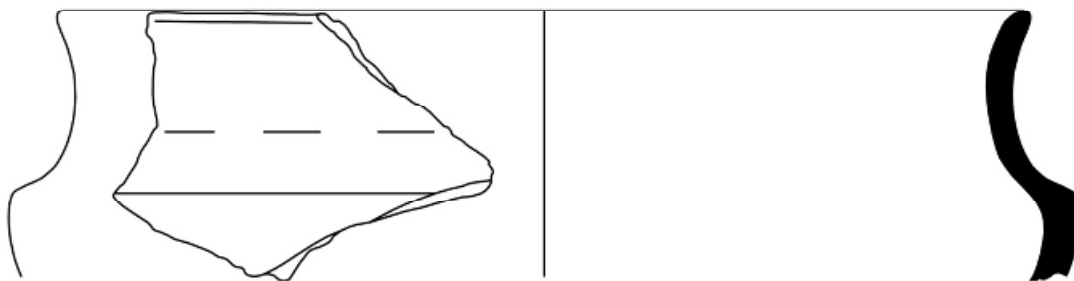
1



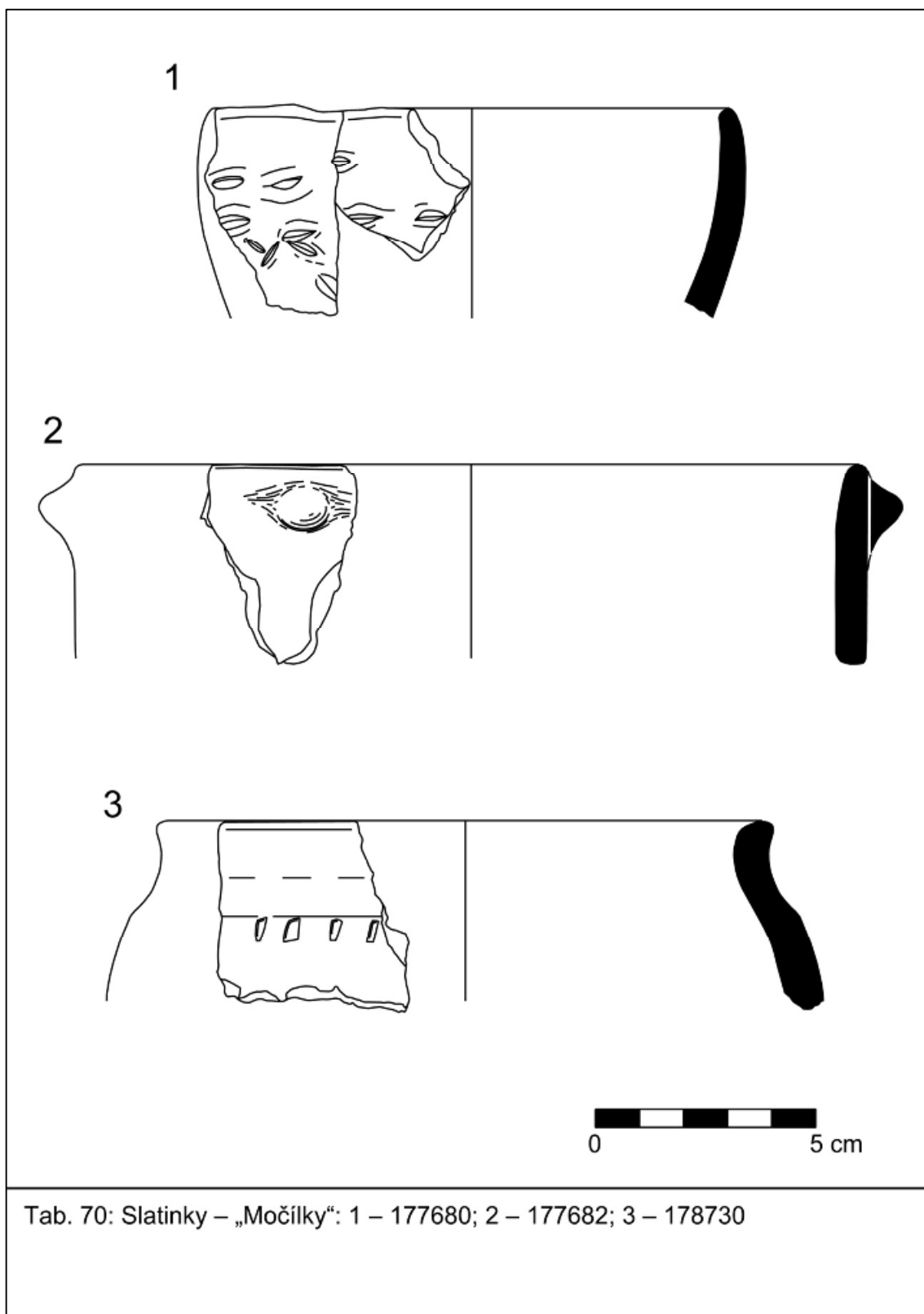
2

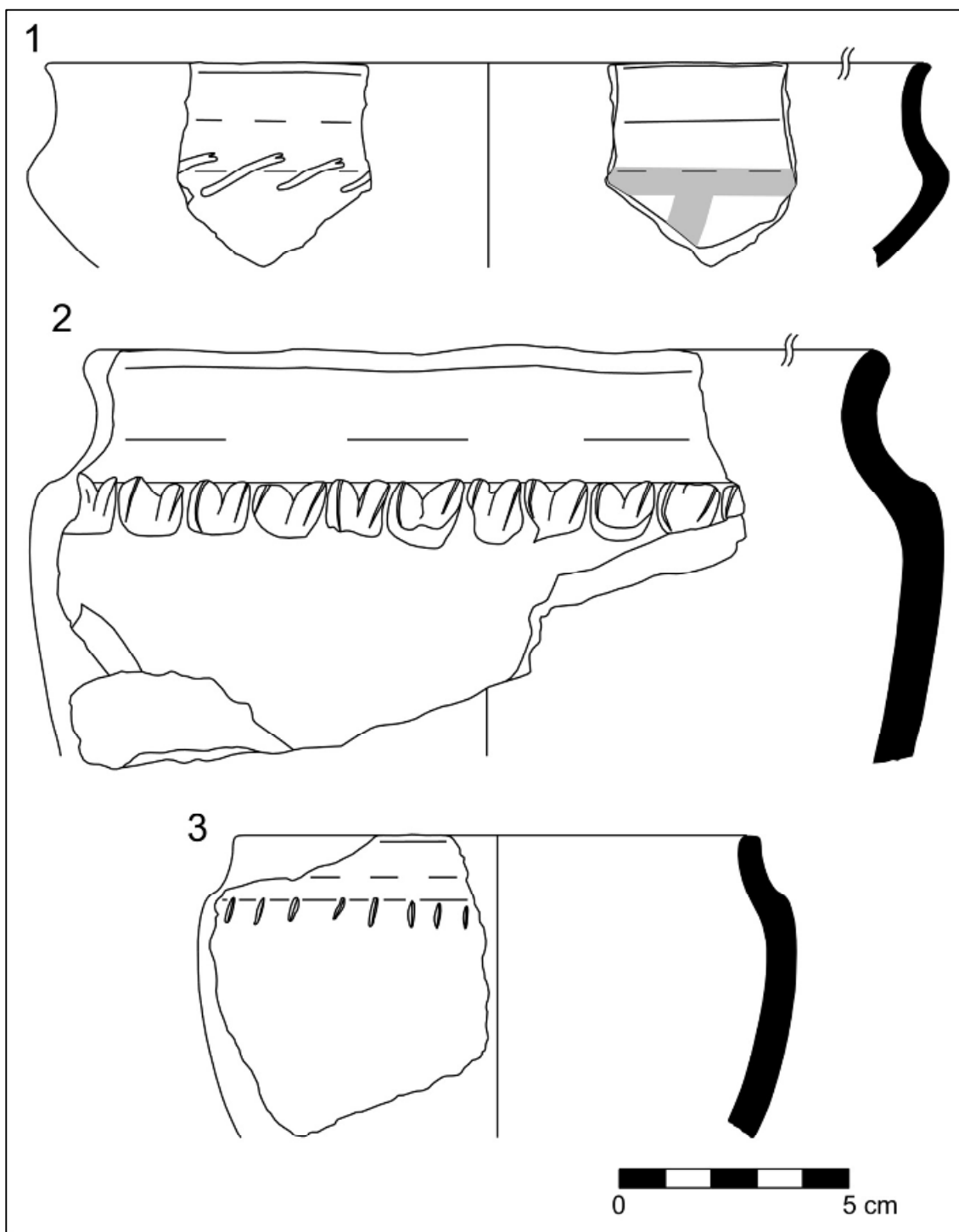


3

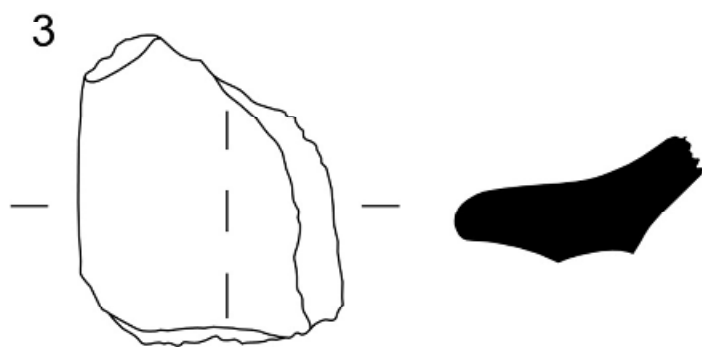
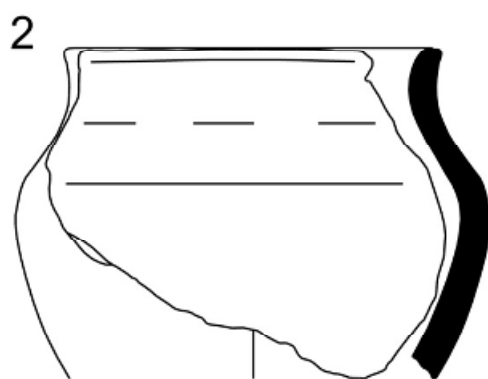


Tab. 69: Slatinky – „Močilky“: 1 – 176663; 2 – 176674; 3 – 176748

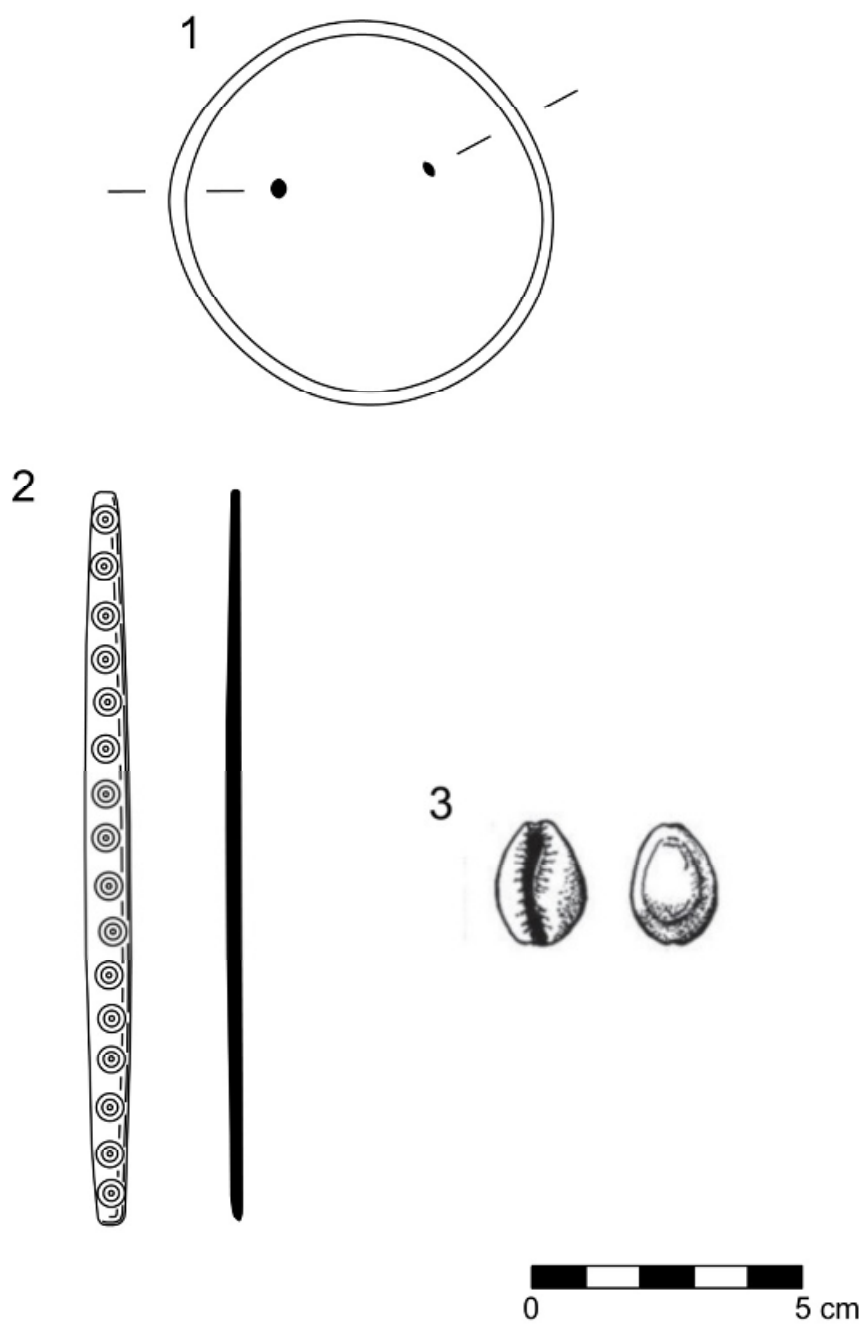




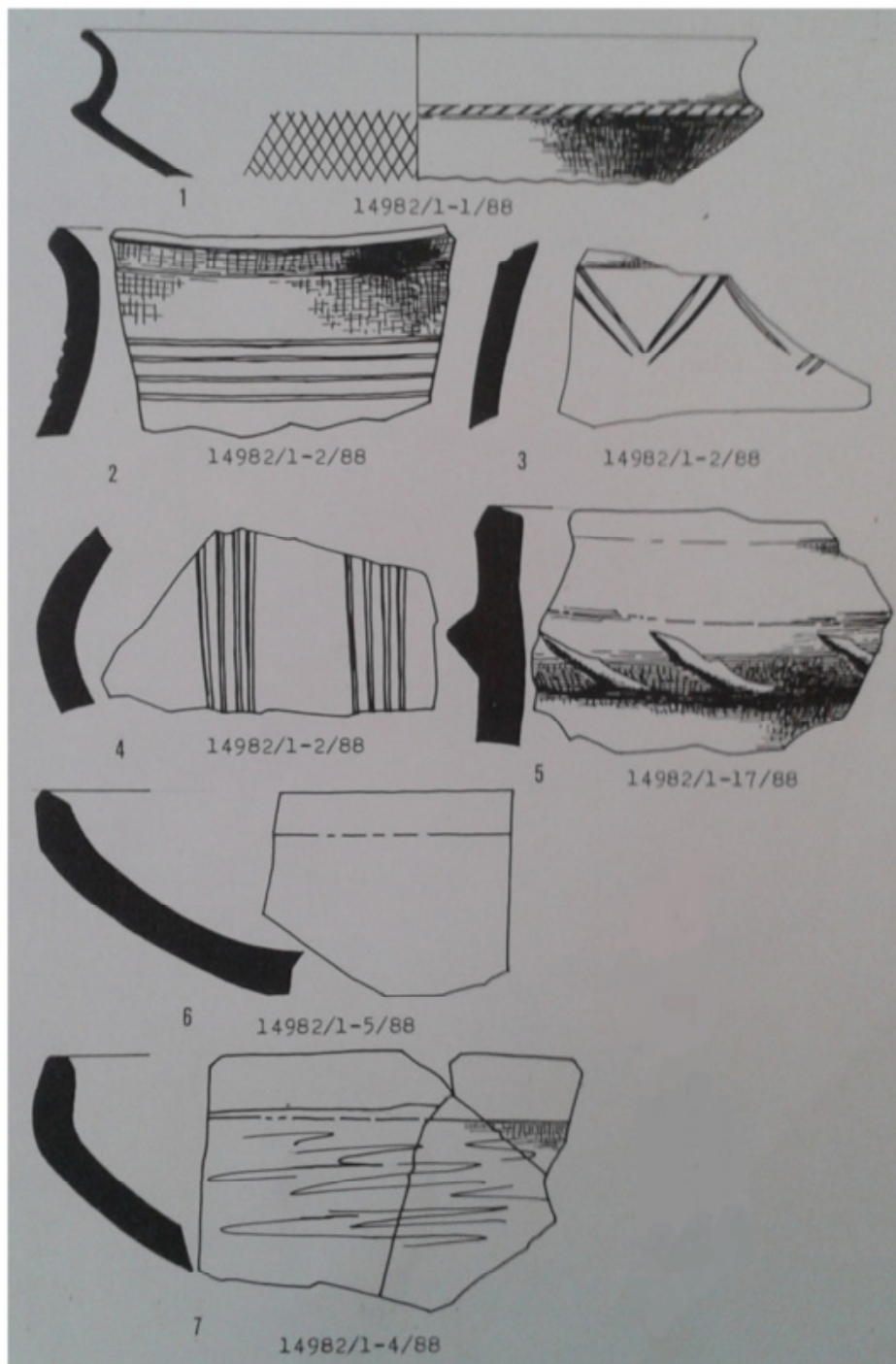
Tab. 71: Slatinky – „Močilky“: 1 – 178792; 2 – 178863; 3 – 179450



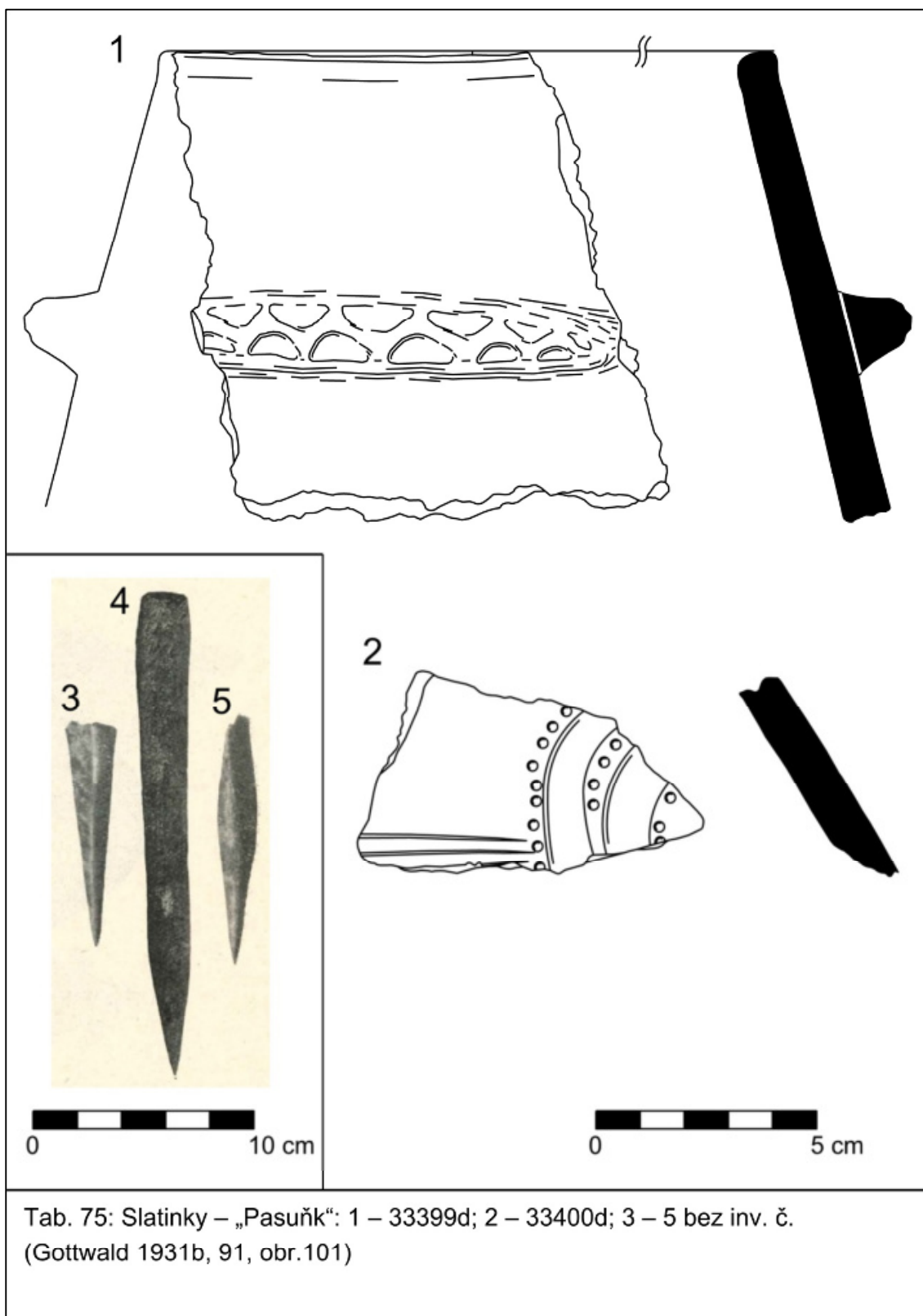
Tab. 72: Slatinky – „Močilky“: 1 – 179452; 2 – 179457; 3 – 179474

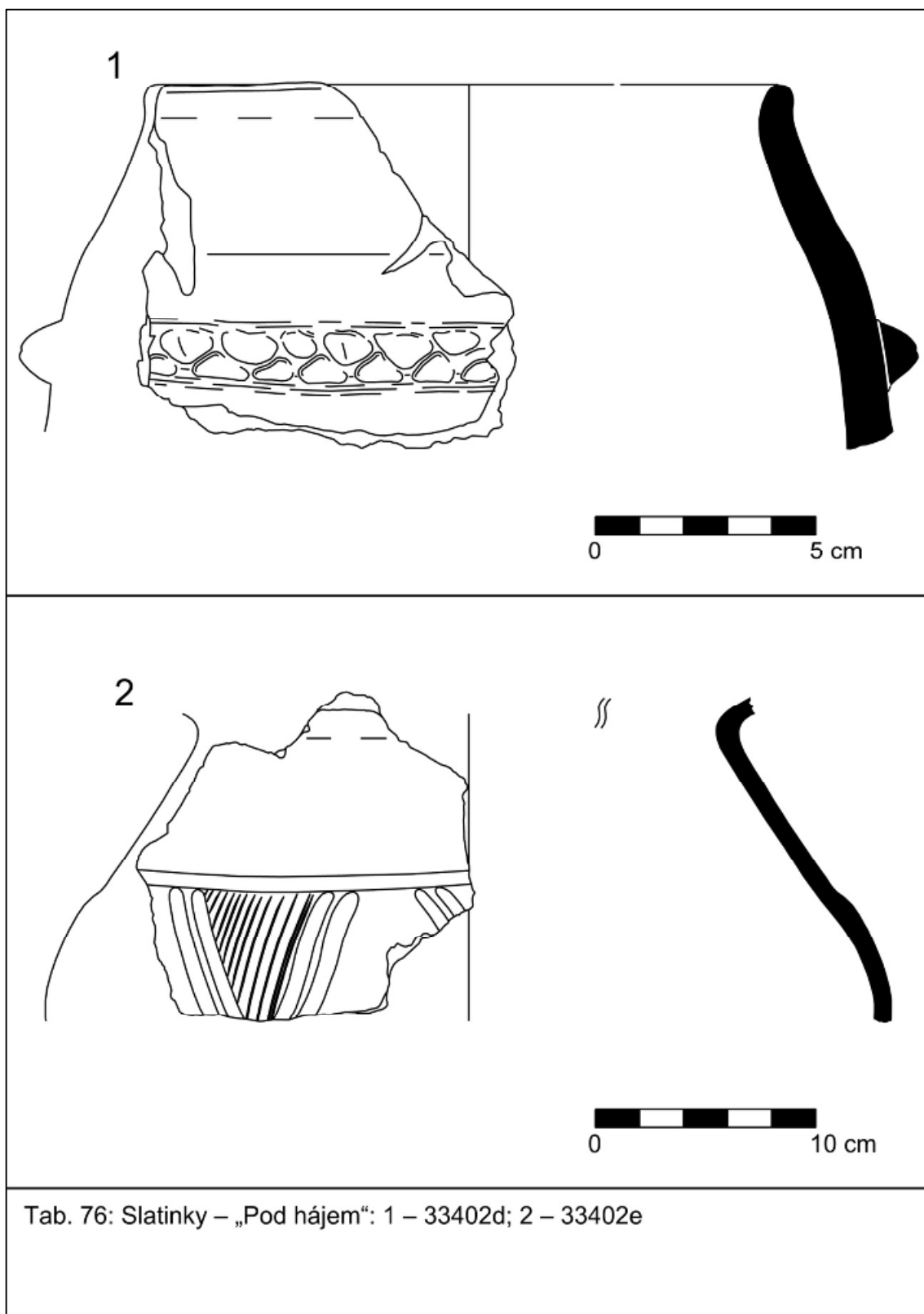


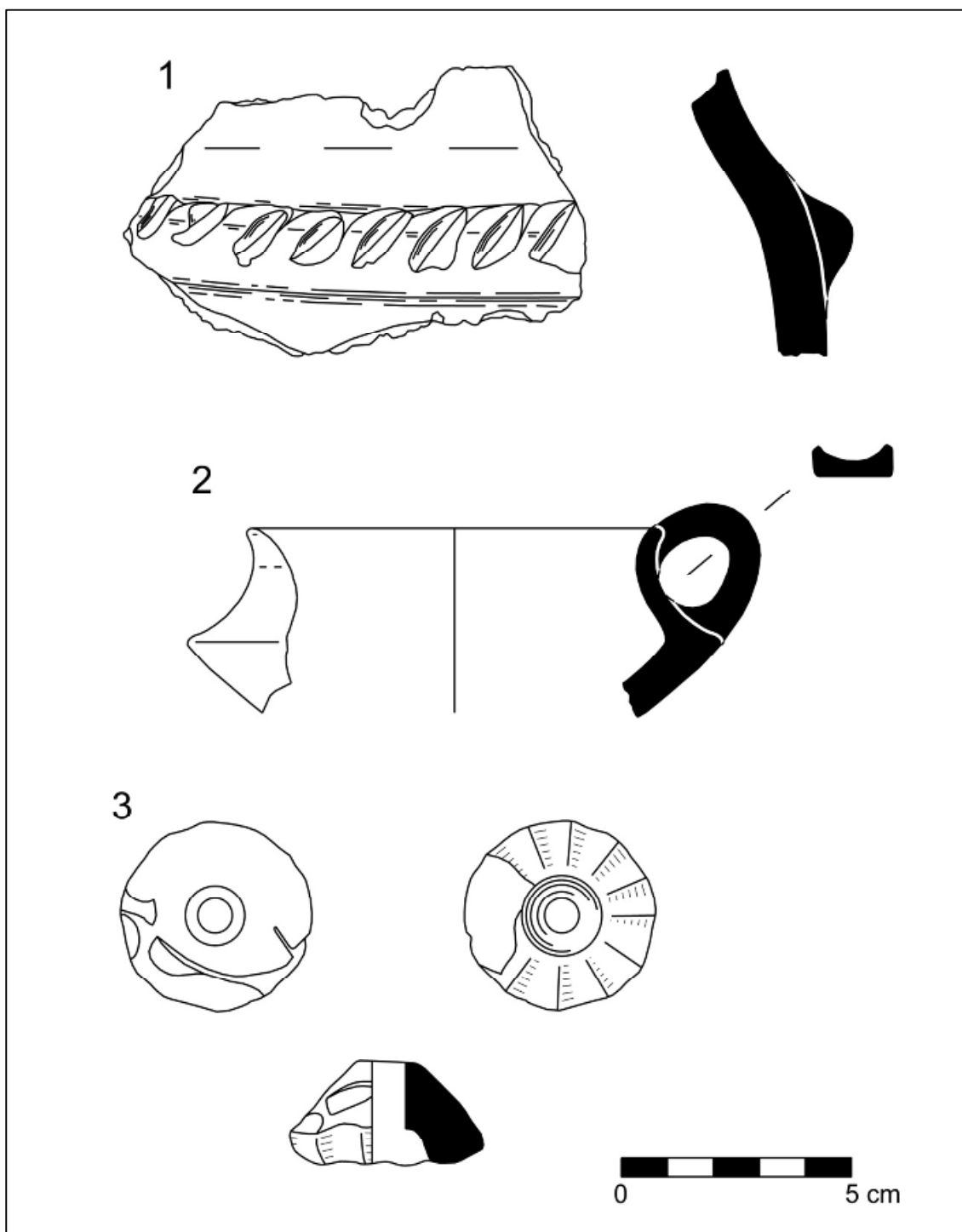
Tab. 73: Slatinky – „Močilky“: 1 – 175805; 2 – 178762a; 3 – bez inv. č.
(Bartík et al. 2017, 62, Fig. 6:139)



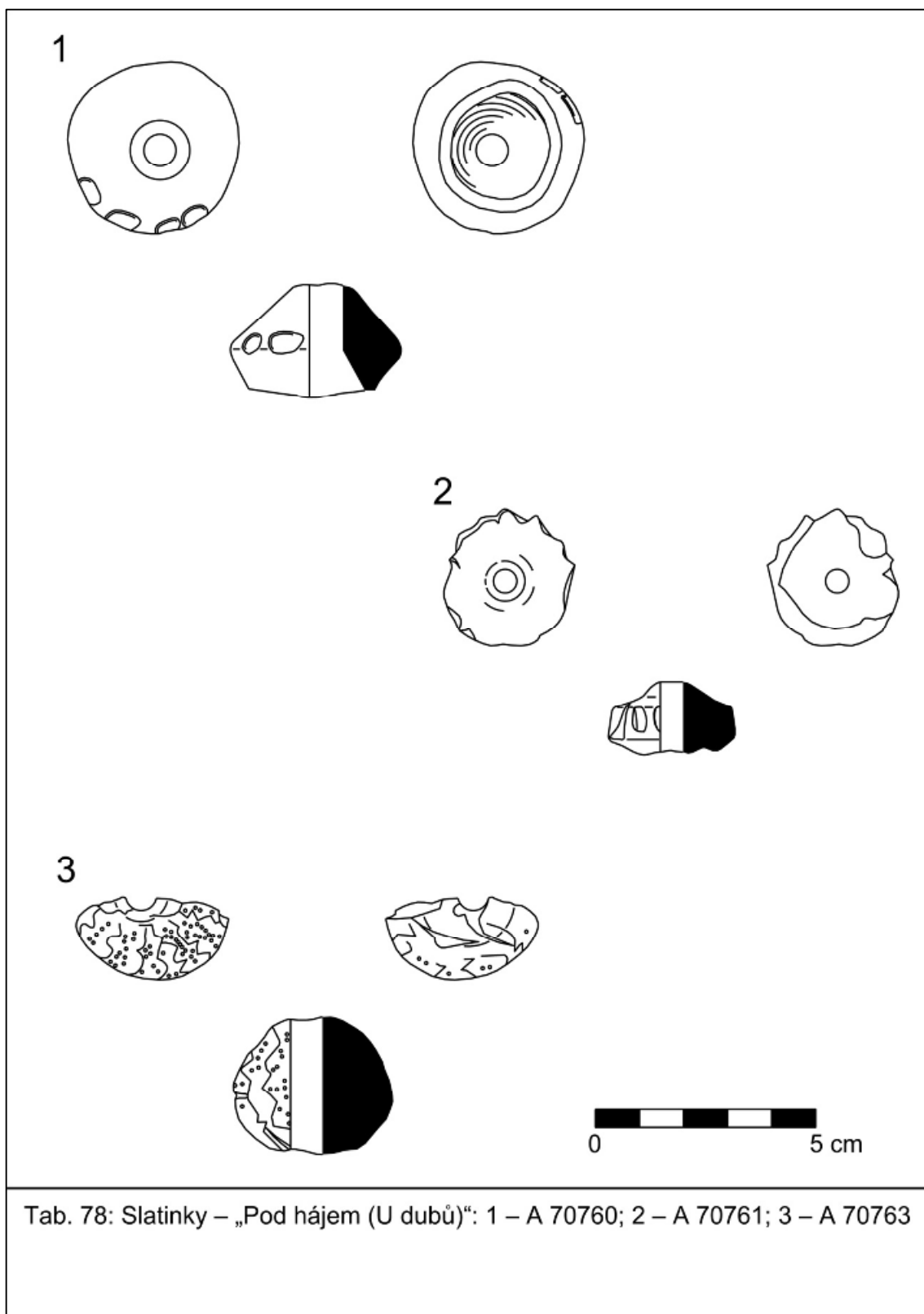
Tab. 74: Slatinky - "Kobylí hlava": 1 - 83370; 2 - 4 - 83371 - 83375 (identifikace nebyla provedena, materiál neposkytnut); 5 - 83399; 6 - 83378; 7 - 83377 (Šmíd 1989, obr. 2, bez měřítka)



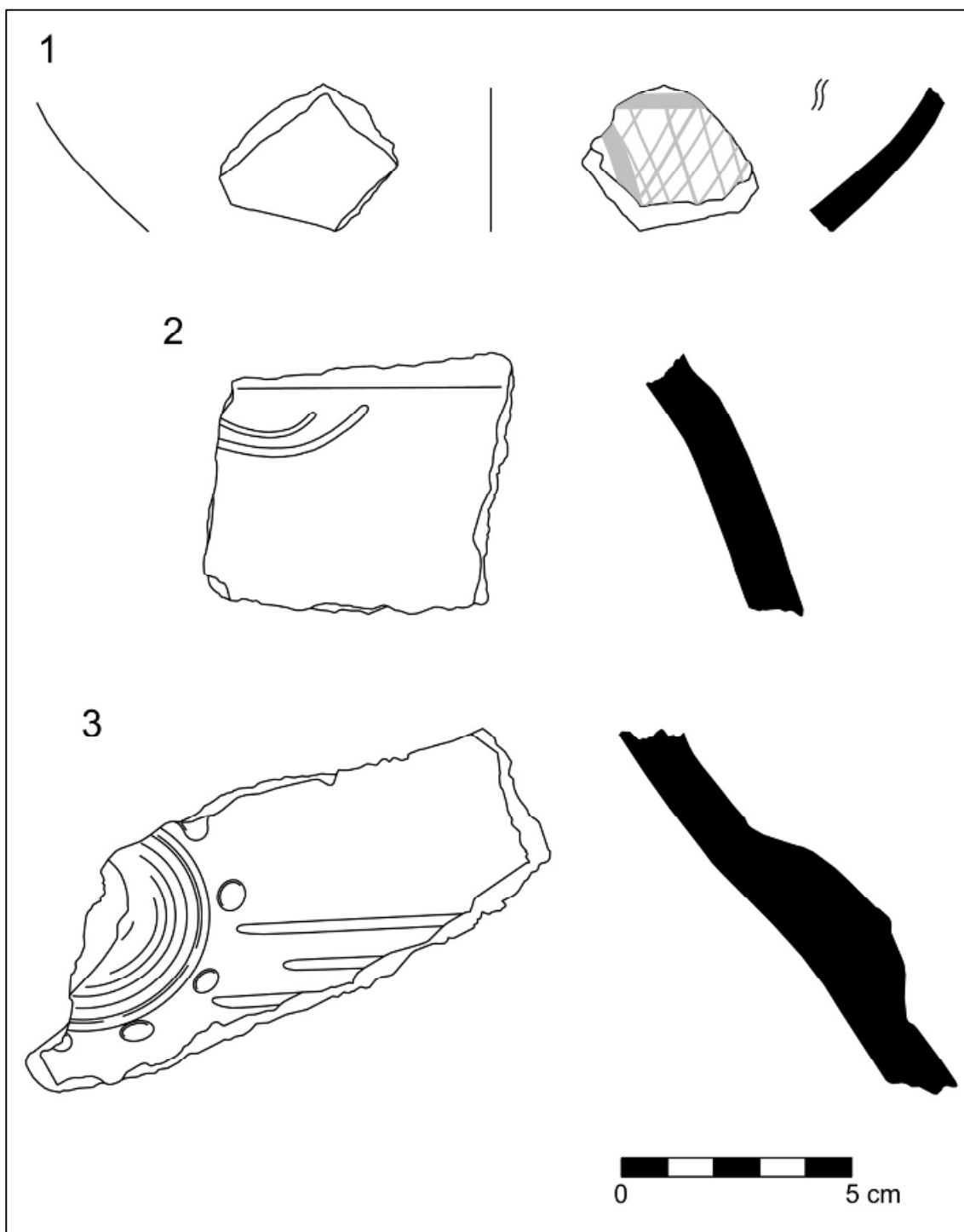




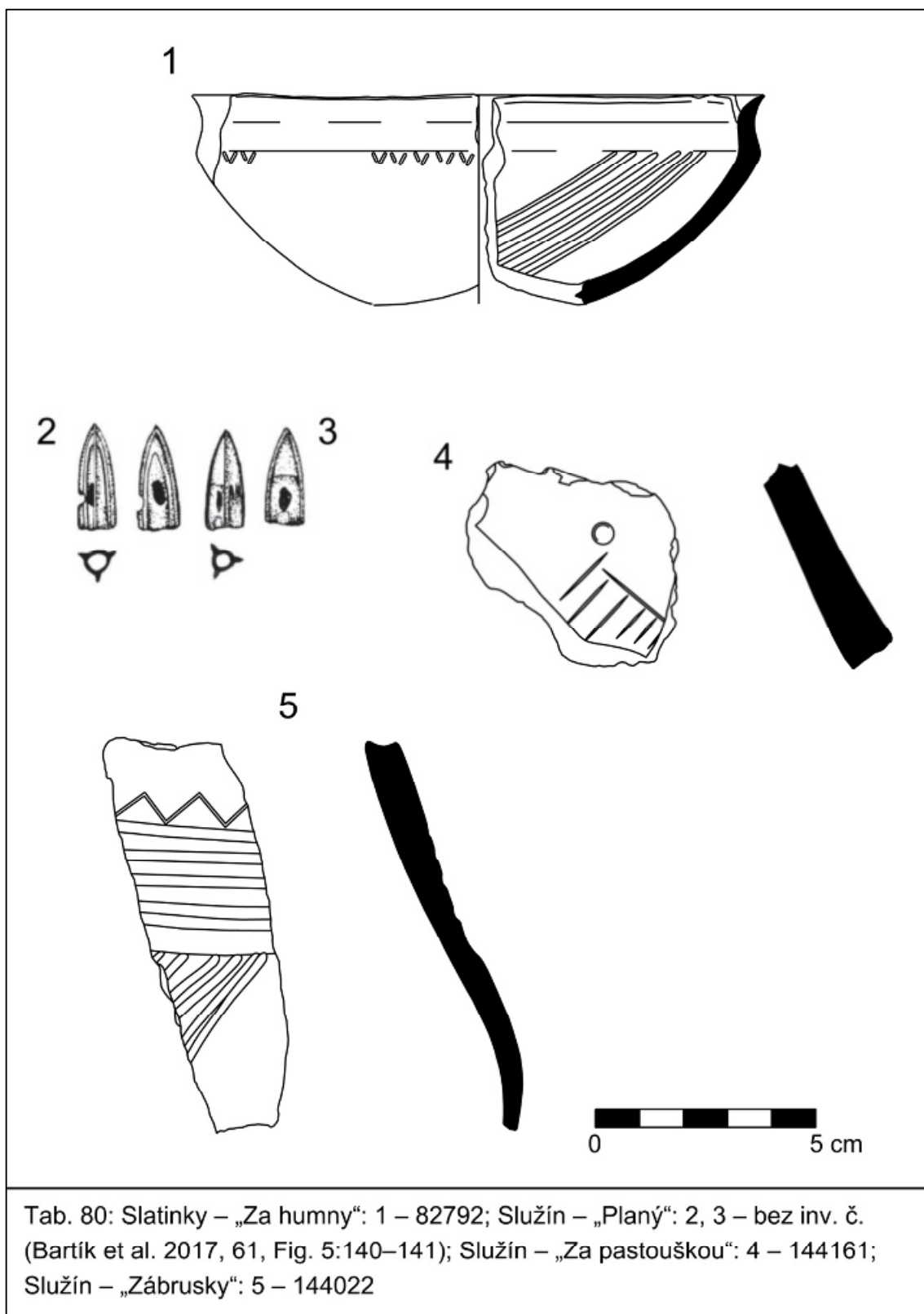
Tab. 77: Slatinky – „Pod hájem (U dubů)“: 1 – A 70756; 2 – 0–115/89–0002;
3 – A 70759

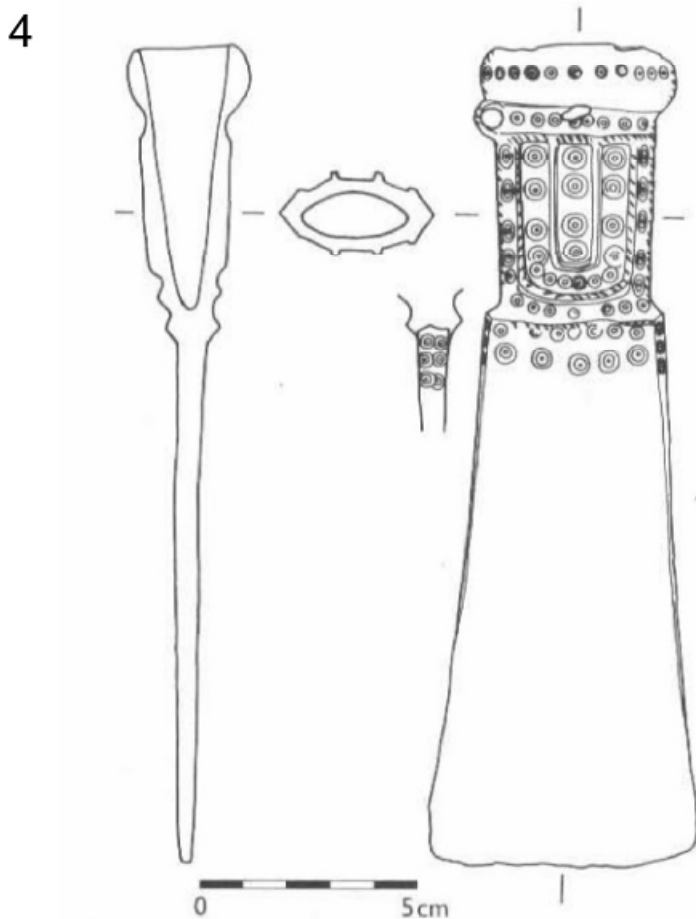
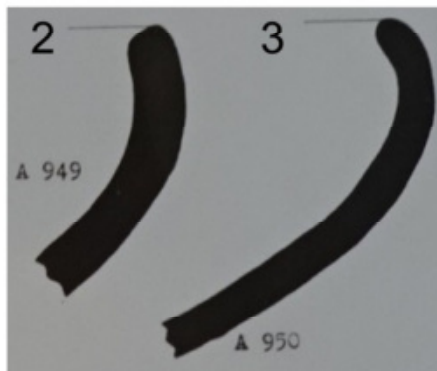


Tab. 78: Slatinky – „Pod hájem (U dubů)“: 1 – A 70760; 2 – A 70761; 3 – A 70763

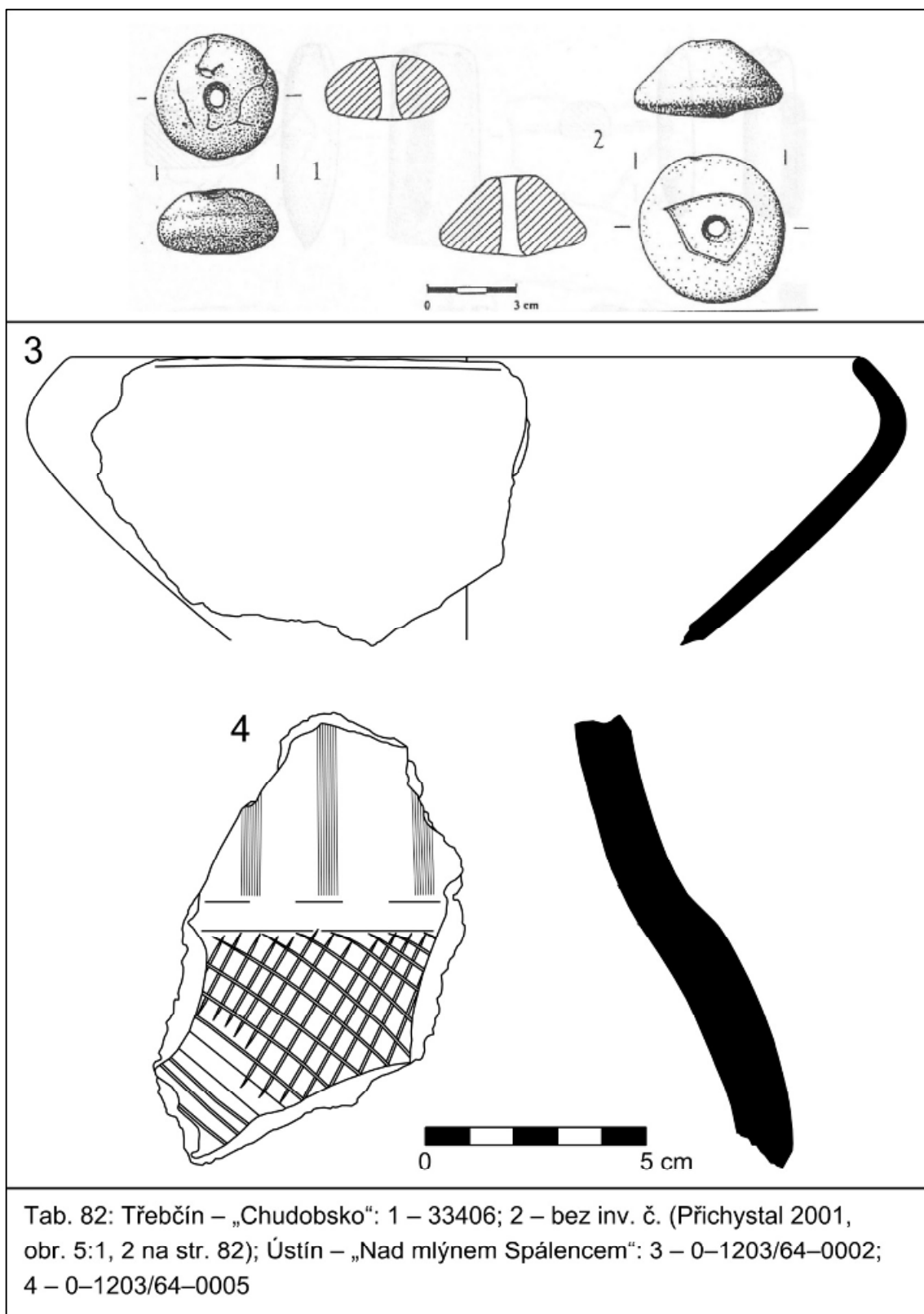


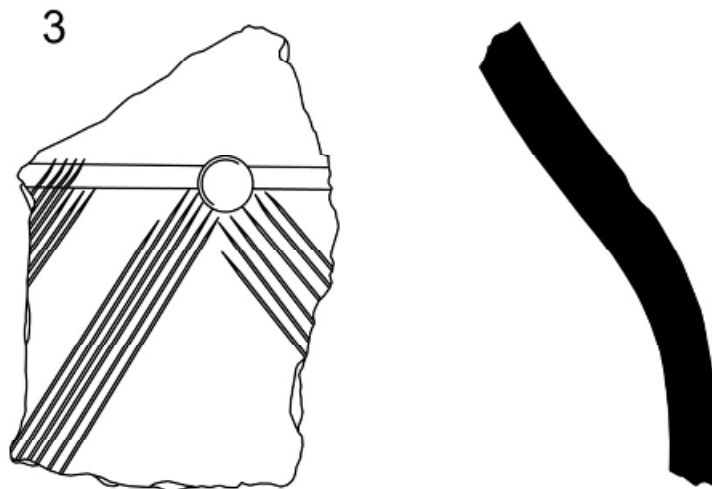
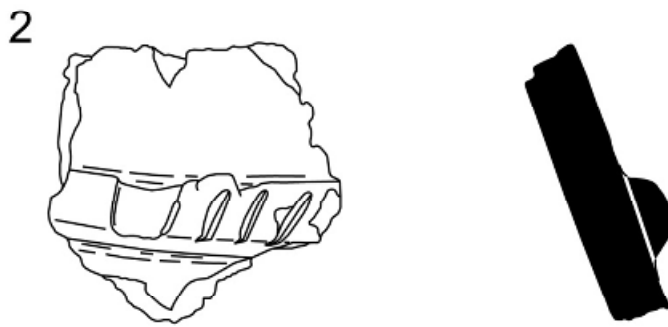
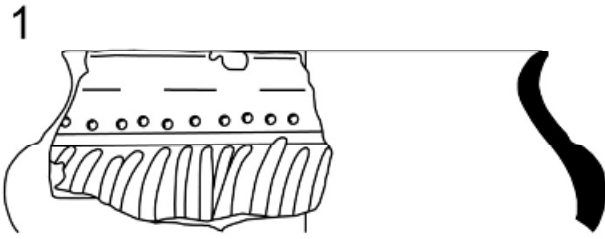
Tab. 79: Slatinky – „Za humny“: 1 – 82775; 2 – 82777; 3 – 82779



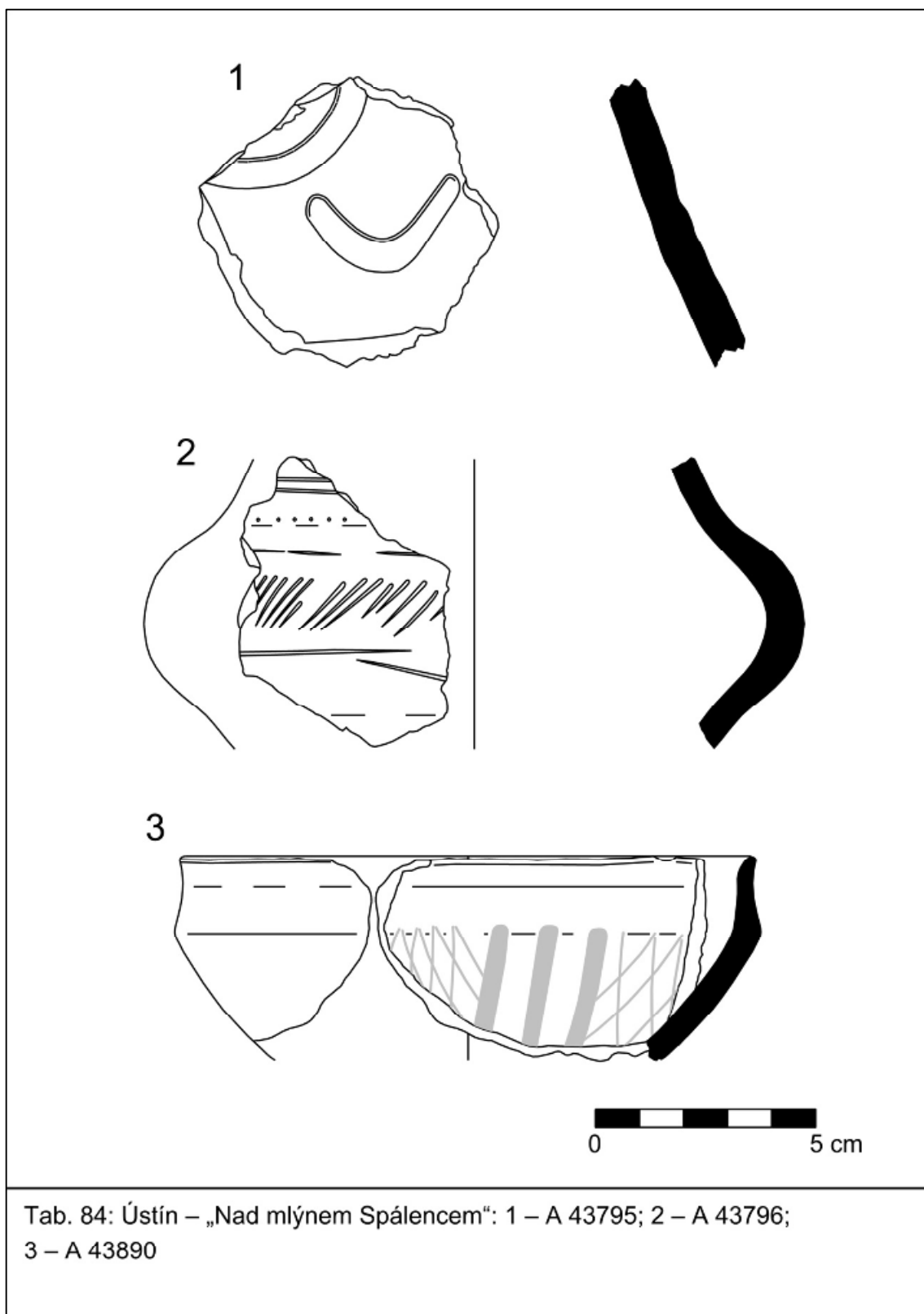


Tab. 81: Slatinky – „Pod hájem (U dubů)“: 1 – A 946; 2 – A 949; 3 – A 950 (Trňáčková 1961a, obr., bez měřítka); Ústín – „Královský kopec“ (u Těšetic): 4 – 13103 (Nekvasil 1993, 334, obr. 215)

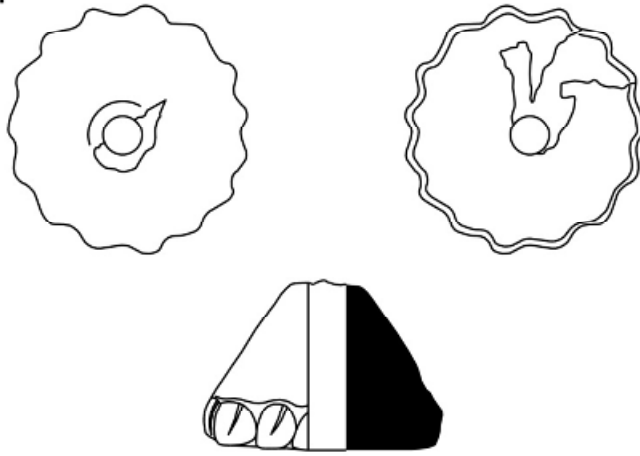




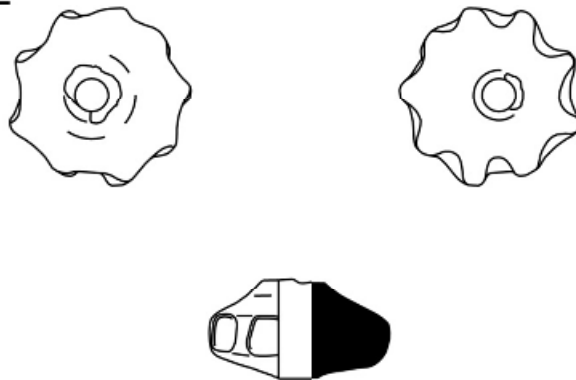
Tab. 83: Ústín – „Nad mlýnem Spálencem“: 1 – A 43717; 2 – A 43757;
3 – A 43776



1



2



Tab. 85: Ústín – „Nad mlýnem Spálcem“: 1 – A 43981; 2 – A 43988

17.4 Fotografická dokumentace











Foto 5: Hlučov – „Obec – pozemek Františka Vyhlídala“: 1 – 15461; 2 – 15463; 3 – 15464; 4 – 15465; 5 – 15466; 6 – 15467; 7 – 15468; 8 – 15521; 9 – 15523; 10 – 15524; 11 – 15525; 12 – 15527; 13 – 15530; 14 – 15533; 15 – 15534; 16 – 15535; 17 – 15536; 18 – 15537



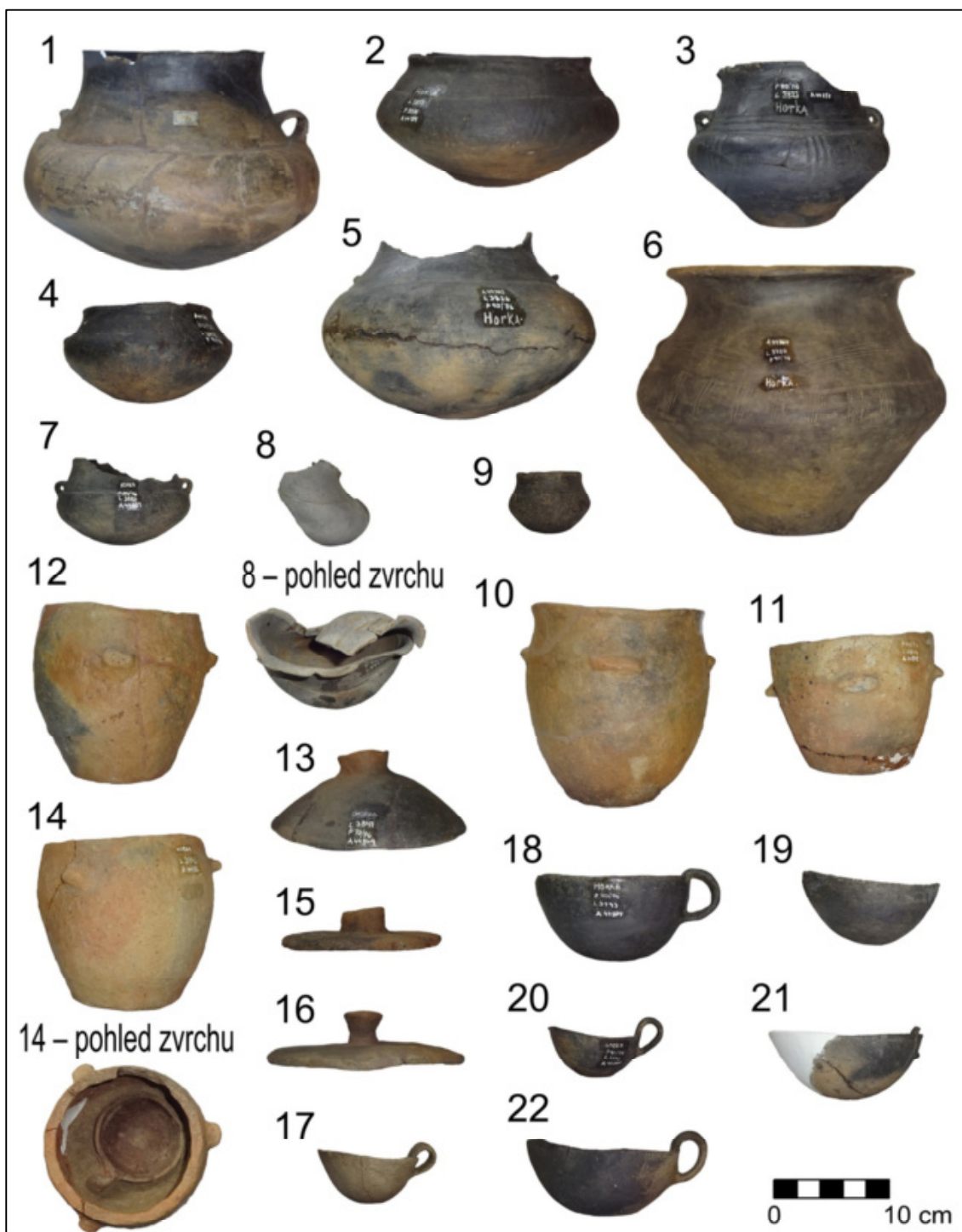


Foto 7: Horka nad Moravou – „Nad skalkou“: 1 – A 44744; 2 – A 44751; 3 – A 44757; 4 – A 44761; 5 – A 44763; 6 – A 44764; 7 – A 44821; 8 – A 44826; 9 – A 44827; 10 – A 44835; 11 – A 44841; 12 – A 44848; 13 – A 44849; 14 – A 44852 (vč. A 136391); 15 – A 44868; 16 – A 44869; 17 – A 44873; 18 – A 44874; 19 – A 44878; 20 – A 44880; 21 – A 44901; 22 – A 44902



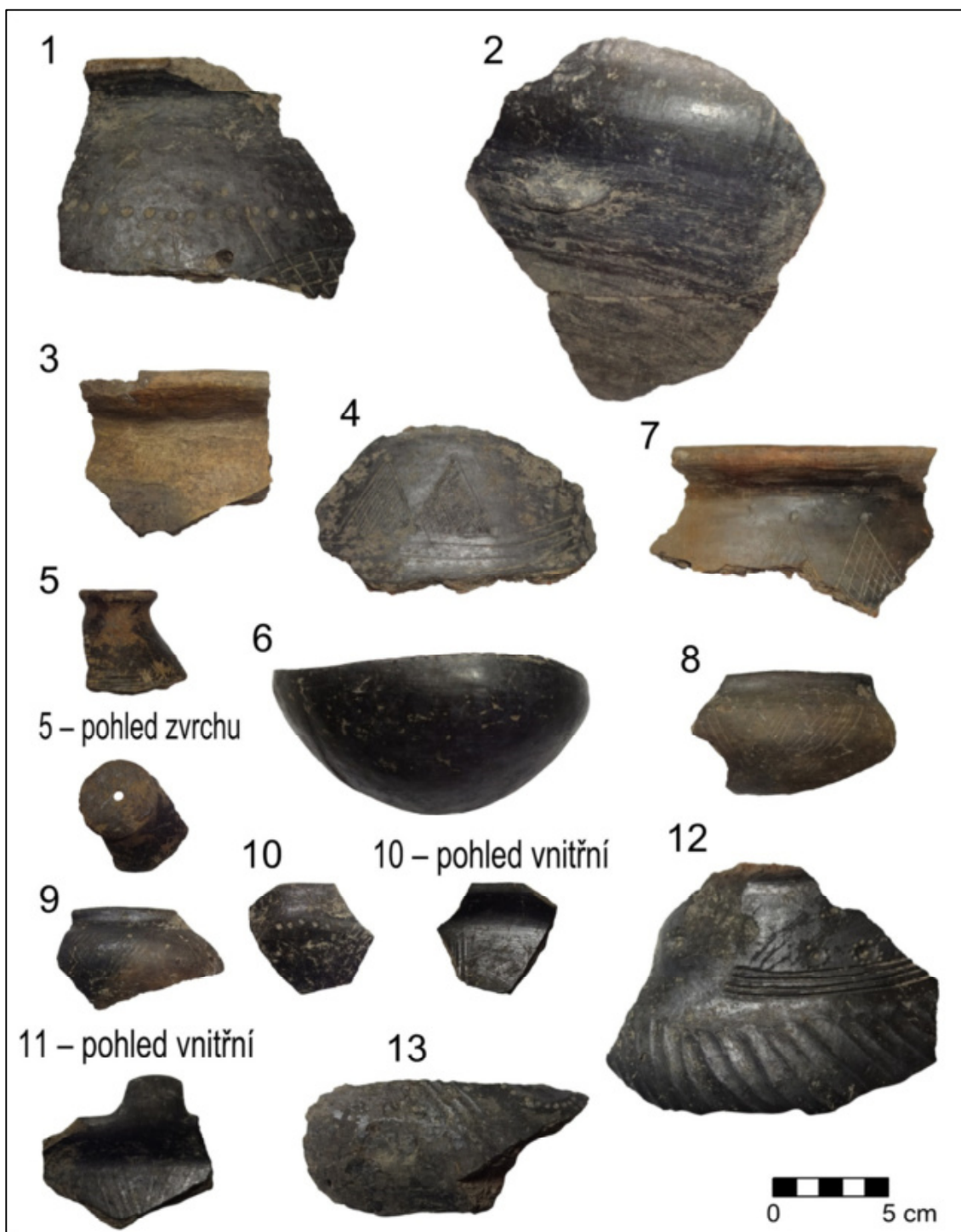


Foto 9: Náklo – „U kostela“: 1 – A 51946; 2 – A 51949; Náklo – „Hráč“:
 3 – A 52108; Náměšť na Hané – „Biskupství“: 4 – 0–086/76–0001;
 5 – 0–086/76–0002; 6 – A 72238; Náměšť na Hané – „Lesní ulice“:
 7 – TP03–0005; 8 – TP03–0015; 9 – TP03–0016; 10 – TP03–0017;
 11 – TP03–0018; 12 – TP03–0019; 13 – TP03–0022



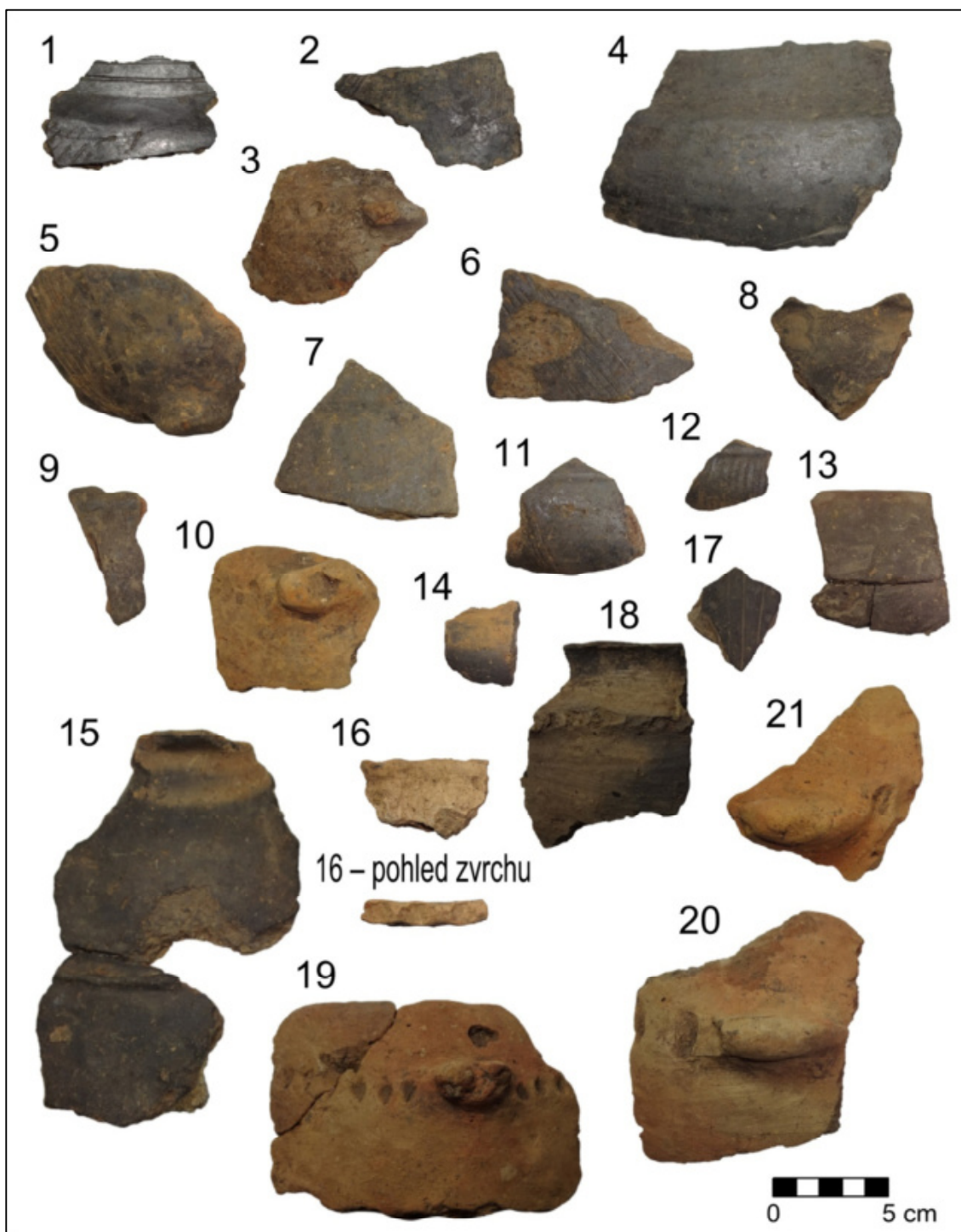


Foto 11: Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova): 1 – 0–299/67–0001;
 2 – 0–299/67–0002; 3 – 0–299/67–0003; 4 – 0–299/67–0007; 5 – A 74955;
 6 – A 74956; 7 – A 74959; 8 – A 74960; 9 – A 74961; 10 – A 74962; 11 – A 74963;
 12 – A 74964; 13 – A 75096; 14 – A 75101; 15 – A 75195, A 75196; 16 – A 75202;
 17 – A 76322; 18 – A 76331; 19 – 76332; 20 – A 76333a; 21 – A 76333b



Foto 12: Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova): 1 – A 76334; 2 – A 76335;
 3 – A 76336; 4 – A 76337; 5 – A 76342; 6 – A 76347; 7 – A 76350; 8 – A 76351;
 9 – A 76352; 10 – A 76353; 11 – A 76354; 12 – A 76355; 13 – A 76358;
 14 – A 76361b; 15 – A 76363; 16 – A 76366; 17 – A 76369; 18 – A 76371;
 19 – A 76372; 20 – A 76373; 21 – A 76374; 22 – A 76375; 23 – A 76376;
 24 – A 76377; 25 – A 76378; 26 – A 76380



Foto 13: Náměšť na Hané – „Rmíz“ (u Laškova): 1 – A 76383; 2 – A 76388; 3 – A 76392; 4 – A 76405; 5 – A 76406; 6 – A 76408; 7 – A 76424; 8 – A 76426; 9 – A 77388; 10 – A 78064; 11 – A 78068; 12 – A 78374; 13 – A 78384; Pěnčín na Moravě – „(neznámá lok. 1; při nové silnici)“: 14 – A 79514; 15 – A 79522





Foto 15: Skrbeň – „Hradisko“: 1 – 14861–798/70; 2 – 14861–801/70; 3 – 14861–843/70; 4 – 14861–852/70; 5 – 14861–1008/70; 6 – 14861–1013/70; 7 – 14861–1015/70; 8 – 14861–1014/70; 9 – 14861–1026/70; 10 – 14861–1027/70; 11 – 14861–1028/70; 12 – 14861–1641/70; 13 – 14861–1787/70; 14 – 14861–1791/70; 15 – 14861–1800/70; 16 – 14861–1801/70; 17 – 14861–2068/70; Slatinice na Hané – „Na stráži“: 18 – TP04–0001; Slatinice na Hané – „Nad farskou zahradou“: 19 – 33397c; 20 – 33397f









Foto 19: Slatinky – „Močilky“: 1 – 178762a; 2 – 178771; 3 – 178792; 4 – 178827; 5 – 178837; 6 – 178848; 7 – 178855; 8 – 178860; 9 – 178863; 10 – 178889b; 11 – 179450; 12 – 179452; 13 – 179454; 14 – 179457; 15 – 179474; 16 – 179539; 17 – 179542; 18 – 179543; 19 – 179546; Slatinky – „Pasuňk“: 20 – 33399a-c; 21 – 33399d





Foto 21: Služín – „Za pastouškou“: 1 – 144161; 2 – 144208; Služín – „Zábrusky“: 3 – 144022; 4 – 144024; 5 – 144029; 6 – 144030; 7 – 144038; Třebčín – „Chudobsko“: 8 – 33406; Ústín – „Nad mlýnem Spálcem“: 9 – 0–1203/64–0002; 10 – 0–1203/64–0005; 11 – 13103 (s laskavým svolením M. Golce); 12 – A 43712; 13 – A 43717; 14 – A 43727; 15 – A 43757; 16 – A 43763; 17 – A 43772; 18 – A 43776; 19 – A 43785; 20 – A 43793; 21 – A 43795; 22 – A 43796

